

del Collegio della Compagnia de' Gesu di Granada V. 2-10. 099 B^o

IOANNIS ANDREAE

I. C. BONONIENSIS

OMNIUM CANONICI IVRIS

INTERPRETVM FACILE PRINCIPIS,

In tertium Decretalium librum Nouella Commentaria

AB EXEMPLARIBVS PER PETRV M VENDRAMAENV M
in Pontificio Venetiarum foro Aduocatum mendis, quibus referta
crant, diligenter expurgatis, nunc impressa.

*His accesserunt doctissimorum virorum annotationes,
Summis, ac rerum omnium memorabilium Indice locupletissimo.*

Venetijs, Apud Franciscum Franciscium, Senensem,
M D L X X I.

170

2 400 40 (Litho) MADE IN GERMANY

del Collegio della Compagnia de' Gesu di Granada N.º 10.099 B.º

IOANNIS ANDREAE

I. C. BONONIENSIS

OMNIUM CANONICI IVRIS

INTERPRETVM FACILE PRINCIPIS,

In tertium Decretalium librum Nouella Commentaria

AB EXEMPLARIBVS PER PETRVM VENDRAMAENVM
in Pontificio Venetiarum foro Aduocatum mendis, quibus referta
erant, diligenter expurgatis, nunc impressa.

*His accesserunt doctissimorum virorum annotationes,
Summis, ac rerum omnium memorabilium Indice locupletissimo.*

Venetijs, Apud Franciscum Franciscium, Senensem,
M D L X X I.

IOANNIS ANDREAE BONONIENSIS

IVRIS CANONICI FONTIS VBERRIMI
In Tertium Decretalium Librum Commentaria
(quæ Nouellas appellauit) Acutissima.

ELENCVS TITVLORVM alphabetico ordine digestus.

Baptismo, & eius effectu.	234	Locato & conducto.	82
Capellis monachorum.	186	Ne clerici vel monaci.	240
Cer. sibus.	202	Ne sede vacante.	60
Celebratione missarum.	217	Observatione icu.	231
Clericis coniugatis.	10	Parochiis.	132
Clericis non residentibus.	16	Peculio clericorum.	104
Clerico ægrotante.	42	Pignoribus.	89
Clerico pugnan. in duello.	55	Precariis.	74
Cohabitatione cleric. & mulic.	6	Presbyte. non baptiz.	238
Commodato.	75	Præbendis, & dignitatibus.	21
Concessione præbendæ.	48	Purificatio post par.	232
Consecratione eccle. vel alta.	214	Rebus ecclesiæ non alienan.	70
Conuersione coniugatorum.	159	Regularibus.	147
Conuersione infidelium.	166	Religiosis domibus.	182
Custodia eucharistię.	239	Reliquijs & veneratio. sanct.	230
Decimis.	234	Rerum permutatione.	85
Deposito.	77	Sepulturis.	122
Donationibus.	98	Solutionibus.	95
Ecclesijs ædificandis.	232	Statu monachorum.	175
Emption. & vendition.	79	Successio. ab intestato.	122
Feudis.	87	Testamentis.	105
Fideiussoribus.	92	Vita & honestate clerico.	2
His, quæ fiunt a præla.	61	Voto & voti redemptione.	168
His, quæ fiunt a maio. par. cap.	66	Vt ecclesiastica beneficia.	68
Immunita. ecclesiarum.	235		
Institutionibus.	44		
Iurepatronatus.	188		

FINIS.

S V M M A R I V M.

- 1 Dispositio, siue continuatio tituli. Clerici à iudicijs, & libris abstinere debent, & recte iudicare. ubi alibi de eorum uita, & honestate tractetur, num. 2. Iudicare non debet in morali constitutus.
- 2 Clericis honestas indicta memoratim à uertice capitis ad plantam usque pedis, remittit.

De uita, & honestate clericorum. Ru.

- 1 Finito tractatu iudiciorum, à quibus clerici, quantum possunt, abstinere debent, quia seruos Dei non oportet litigare. 2. q. 8. sicut sacerdotes, subiciunt rubrica, de uita, & honestate cleri. Goff. debent clerici rectè iudicare, ut in superiori libro sumus edocti: sed quia in mortali constitutus iudicare non debet. 3. q. 7. iudicet, docet auctor honestam uitam ducere, Hof. habetur
- 2 materia. 23. dist. his igitur, & s. clerici, cum quatuor ca. se. 25. dist. & 41. dist. cum quarta questione. 21. dist. causæ, & in multis alijs. Vnde Guil. in repertorio hic, eo. tit. collegit iura, per quæ probat honestatem clericis indicta per singula membra à uertice capitis usque ad plantam pedis. Repertitur hæc rubr. in 6. & in Clement. Cui conuenit, de senten. excomm. si uerò. 2. & c. in audientia, & c. contingit. 2. & de biga. altercationis, lib. 6. etiam omnino uide, quod dicam in 6. super hac rubrica, & infra de cler. coniu. quod à te, in glo. reddit.

S V M M A R I V M.

- 1 Laici hic & uxorati & sine uxore comprehenduntur. Secus, pro circa. Mysterium, uel ministerium differunt inter se.
- 2 Stare aliud, & aliud sedere. Orando sedere non debemus. Ad altare itineratio, sed mora prohibetur. Sacerdos non stat absque clericis, cum celebrat.
- 3 Laici, quando sacra mysteria celebrantur, stare, uel sedere, nisi inuitati presument inter clericos, nisi in casibus, num. 4. Non incurrunt tamen mortale peccatum, si non inuitati stent ibi, uel sedent. Hominum sexus, & conditionum non est in cultu Dei differentia, & quo casu.
- 4 Clericorum appellatione, & in minoribus constituti hic continentur. Laicis, & feminis in duobus casibus presbyterium patet, altera pars ecclesiæ semper, num. 6.
- 5 Epilogus, & additio glossarum, num. 6. Subdiacono nostri t. p. licet, quod olim non licebat, intrare diaconium Sacer est, quod antiquitus non erat. Sancta sanctorum quæ pars ecclesiæ nuncupetur.

C A P V T I.

- 1 **M**laici. Tria sunt dicta. s. mibi, sed ps. tertium ibi, ad orandum. Et quod dicitur laici, intellige uxorati. uel non s. m. Fræ. q. putat idem de clericis coniugatis. faciat pro eo de cleri. cõiu. c. uno. in fi. li. 6. all. ipse. c. ti. qd. à te. & c. diuersis [secus] i. circa [Mysteria] dicitur mysterium dno, cui sacrificat, atque ministerium quodlibet officium [stare] aliud
- 2 stare, aliud sedere. 95. di. eps. 1. & 2. C. de postu. l. q. s. q. s. & l. di. q. d. est hoc. oratio uerò non debemus sedere, p. in

ra p̄dicta. & hic n̄v̄f. phibet itineratio ad altare, dūm d̄ ibi nō moret [Clericos] q̄a nec sine clericis, ex quo celebrat, stat sacerdos. j. c. ut q̄sq; Ho. Hic ergo loq̄t̄ de clericis, qui assistunt p̄bytero celebrati. i. de clericis, qui tenent chorū. uel loquūt̄ hic de capell. quæ chorū nō h̄nt, inf. de habitibus, s̄m Fran. [Presumunt] propria te meritare. Aliud ergo, si essent inuitati. 62. di. c. 1. 2. & se. s̄m Ho. unde, si scirent p̄fallere, & deficeret clericis, posent inuitari laici ad p̄fallendū. s̄m Fran. alleg. de reli. do. inter quatuor, facit 38. di. sedulo. Dixit at̄ Inn. hoc c. loqui de honestate: nō. n. credit, q̄ p̄facere sit peccatū mortale, maximè ubi nō est tria cōsuetudo. Nā, ut dicit Ho. celebrare s̄m o. Pōtifice oēs s̄nt in simul mixti ad designandū forsan, q̄ ipse oib. est cōs. nā & s̄m Dei cultū, neq; masculus, neq; femina, neq; liber, neq; seruus. oēs. n. eadē mercedē recipiunt in Christo, in auct. de mona. s̄. hic aut̄ nobis, coll. 1. [Sed pars illa] sub. sed nec iuxta chorū clericorū p̄fallentiū, imō pars illa & c. [Clericis] et̄ in minoribus ordinibus. Hof. [Ad orandum] ne credat aliquis, q̄ nullo mō liceret laicis ingredi p̄byteriū, iō hoc submittit s̄m Ho. [Sicut mos est] hoc n. feruat cōsuetudo, q̄ explorat officio pōt quilibet intra re. & orare, & stare inter clericos, & in die resurrectionis cā cōicadi. & licet hic de cōione dicat, putat idem idē Fræ. de alijs sacris, cū eadem sit rō. ¶ Sec. ¶ gl. reddit cām, & textū fortificat. ¶ Ter. gl. & 4. ponit q̄druplex nomen loci intra cācellos, sed in quarto aliqui variāt.

¶ In ¶ gl. 2. ibi, officijs] pro laicis, qui cātant in ecclesia, nō in pulpito, arguit Ioā. 92. di. nō liceat. ¶ In ¶ gl. i. chorus, ibi. Bon. & Ebrudunēsi, Ho. [¶ ibi, homines] uñ neq; oib; subdiaconus intrabat. 23. di. nō oportet. 1. & 2. hodie secus, cū sit ordo sacer, de seruis n̄ or. miramur, s̄m Hof. ¶ In ¶ gl. ul. ibi, pro cōsue. c. di. 3. morē, de cōst. ex literis, Ho. [¶ ibi, alij] Vin. T. & Inn. [¶ in fi.] sed de illa parte n̄ erat dubitatio s̄m Ho. cū illā cuiq; liceat ingredi q̄ncūq; 35. q. 2. de his de cōd. di. 1. eps, nisi sit excōicatus ar. 21. di. cleror. in fi. 25. di. c. circa prin. 1. q. 1. non liceat. 24. q. 3. clericis. 33. q. 4. vir cū p̄pria, uel, ut dicit Boa, hoc est locale. & intelligit̄ de capella, q̄ Romæ est ī palatio Cōstantini, ubi seruant̄ capita apostolorū Petri, & Pauli, quæ uocatur sancta sanctorum.

ANNOTATIONES.

- 2 ¶ Mos. Vide de ista dic. sicut, sup. de cōfir. uti. uel inu. examinata, & c. se. p. gl. & facit qd no. de dictione, s̄m, i. c. Ab. de uer. si. & p. doc. & Bal. i. si testm. C. de cōd. inf. & uide ipsū in l. 1. C. de epi. & cle.
- b ¶ Cleros. Vide ibi glo. & 1. q. 1. qui studet, & in e. uir cum propria, infra alleg. & per Io. An. in c. is cui. de sen. excom. lib. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Arma militaria clericis non licet, nec laicis, præterquam in casibus, & quibus, num. 3. Arma clericorum orationes.
- 2 Epilogus, & additio glossarum, num. 3. & 4. Bellum qui gerit iniussu principis, tenetur l. Iulia maiestatis, excepto casu necessitatis.
- 4 Rubricæ quod plus conuenit, intelligendum. Clerici quo ordine penarum plectantur. Ab excōicatione in puniendis, & clericis & laicis non inchoat. Io. An. super 3. Decr. A. 2. C. A.

CAPVT II.

Lerici. Breue est [Arma] militaria, quod clericis non licet, quoru arma sunt orationes, & lacrymae. 23. q. 8. §. 1. & c. sequen. [Excommunicentur] contumacia exigente, infra eodem monasteria, Hostien. 1. Prima gl. casum excipit quem exponit, & textum fortificat. 2. Secunda glo. differentiam ponit, a qua in fin. recedit. 3. In 1. glo. ubi de hoc, in summa [et ibi, et c. quicumque] sed & laicis interdictus est armorum usus. C. ut armorum usus in scio prin. inter. sit, in rubro & ni. lib. 1. 1. sed solet princeps concedere, quod ob inspicendos agros, uel aliam iustam causam proficiens sine officio alterius cingulo posuit pri. C. de p[re]p[ar]o. fa. cu. l. si. libr. 12. Hostien. nam & qui sine iussu principis bellum gerit, tenetur. l. iulia maiestatis. ff. ad l. iulia. ma. l. 3. in aucten. de armis, collar. 6. de man. prin. colla. 3. necessitate tamen imminente iustitiam licentia magistris officiorum. C. de fabricen. l. si. libr. 12. secundum eum, uide, quod scripsi de restit. spo. olim. 1. super uerfi. duxcritis [et ibi, portare arma] etiam l. esio nis, secundum Ala, & Vinc. licet Host. c. fratim alle ga. induceret ad probandum de armis defensionis. 4. In glo. 2. ubi intelligit secundum Tan. & Vinc. [et ibi, si] unde de de clericis potest intelligi secundum Hostien. quod plus conuenit rubricae, secundum Boa. qui secundu[m] Host. & si primò suspendantur, secundo excommunicantur, & tertio deponuntur. 47. dist. quoniam. de usu. c. 1. & is est ordo. fm quod not. ac. iud. cum nō ab homine. sed nec laici statim excommunicantur, sed incipitur a p[oe]na Latera. concilij, de usu. quia in omnibus, ut patet in cod. tit. cum in diocesi, in fi.

SVMMA RI VM.

- 1 Supplementum effectus. Clericus quis sit cum presbytero regente plebem idoneus, & ornatus esse quibus debeat, & qualiter exercere. nu. 1. 4. & 7. Presbyter regens populum quot clericos secum habere debeat, & quales. Soli uel minatur. 2. Cantare Deo qualiter debeat clericus. Cantare diuersè accipitur. 3. Clerico legere ubi uetetur. Epistolam qui dicant in ecclesia, & nu. 6. 4. Castitatis amatores esse debemus. Castigatio temperata debet esse. Eruditio potissimum morum. 5. Epilogus, & additio glossarum. nu. 6. & 7. Ecclesia quot presbyteros habere debeat. Euangelium si dicat presbyter, nunquid ut diaconus utatur stola, 7. Parochiani pueri quibus sint a clerico insitituenti, & quibus a magistro, & nu. 3. & 4.

CAPVT III.

T quisque. Alias unusquisque, & sup. statumimus, ut sup. c. 1. [Clericum] idoneum ad suum officium exercendum, quod consistit in societate, in cantilena, lectione, admonitione, & doctrina, ut sequitur Hostien. [Habeat] de honestate loquitur, non enim peccat mortaliter presbyter, qui propter paupertatem hoc non seruat. Innoc. 2. canon uidetur uel le. q. debet habere duos, de conf. dist. 1. hoc quoque, dic ut ibi [Secum] alioquin uel soli. & not. hic societas [Cantat] est Deo magis corde, quam uoce canendum, & caueat, ne Deum moribus stimulet, dum populū uocibus delectat. 92. dist. cap. 1. & 2. Hostien. quod intelligit, ut ibi not. & dicitur hic cantare, qui cum not.

3 dicit officium. alibi dicitur cantare, qui meretricem describit. 88. dist. cap. 2. [Legat] non in pulpito, nec in solenni apparatu subdiaconali 23. distinctio. nun li ceat: alia grauius puniretur. infra de non ordi. nun. cap. 1. & 2. sed de plano & simpliciter hoc licet ut hic. nam tota die uidemus laicos literatos, nedum clericos tonsuratos, sine apparatu dicere epistolam, & sacerdotes in solenni apparatu subdiaconi dicere epistolam etiam praesente subdiacono, qui quid dicat gloss. & sic habes hic de cantilena, & lectione secundum Hostien. Et subdit talis, qui possit & sciat [Admonere] simpliciter sine praedicatione. & sic habes de admonitione, Hostien. [Suos] presbyteri [Castitate] cuius sumus amatores, in aucten. quibus modis natura efficiuntur legi. §. illud quoque, collation. sexta. Et per hoc not. Egid. contra illos, qui tales pueros faciunt rufianos [Alia castigatio] & dic recuperata, de homi. ad audientiam, Hostien. [Erudiat] potissime quod ad mores, infra eodem ut clericorum. hic etiam 5 not. doctrina Hostien. 2. Secunda. 1. glo. arguit. 3. Tertia gloss. signat contrarium, & soluit, demum quaerit, & soluit. 4. In 1. glo. 2. in fi. canon uidetur uelle, quod quaelibet ecclesia habeat presbyterum, & diaconum. alibi, quod duos presbyteros primum, vigesima quarta distinctio. presbyteri & secundum, septima quaesti. prima, illud, dic. ut ibi. [In glo. & sic, ibi, subdiaconus] & l. di. capitulo penultimo [et ibi, Recedere] hoc non probant iura sequentia, nec approbat consuetudo, secundum Hostien. Si presbyter dicat Euangelium, nunquid utatur stola, ut diaconus, scilicet super sinistram humerum, ut vigesima quinta distinctio. unum. not. uigesima tertia distinctio. ecclesiastica [et in fi.] uidetur tamen, quod absente subdiacono, semper si praesens est diaconus, debeat legere epistolam, uigesima quinta distinctio. perlectis, Philipp. uersiculo ad diaconum. [In 1. glo. docendo, ibi, p[er] alterum] alphabetum, & prima literarum erudimenta, quod ubique fieri debet. ff. de uaca. mune. l. secundum, in fine, Hostien. [et in fi.] non enim loquitur de magistro, de quo habetur. 37. distinctio. de quibusdam & infra de magistris per totum: quia ad illum non pertinet legere lectiones, uel epistolas, Ala, & Innocent.

ANNOTATIONES.

- 1 Innocent. Et quantum portionem habeat talis clericus, uide glo. & Ioan. And. in capitulo proposit. de fil. presby. & est utile hoc scire propter nota. per Ioann. Cald. in tractatu interdicti. quaestio. 72. & sequenti.

SVMMA RI VM.

- 1 Clericis etiam simpliciter tonsuratis prohibetur coma, & barba. Epilogus, & additio glossarum.

CAPVT IIII.

S quis. [Ex clericis] etiam simpliciter tonsuratis, si beneficiati sint, argu. supra de postulan. capi. primo, & infra cod. clericus, si tonsura, Hostien. [Comam] uel barbam. infra cap. prox. [Secundum] da 1. glo. casum excipit, & ponit uersus. [In glo. ult. in fi.] 2 Idem Vin. Inno. & Host. & idem not. 23. dist. si quis, & infra de apostatis. c. 3. quod est uerum, saluo eo, quod habes, infra ne clericis, uel mona. c. 2. lib. 6.

ANNOTATIONES.

- 1 Inno. Et sic per hunc tex. colligitur theoria communis gl. quod, si uerbum praesentis temporis inducat p[en]am ipso iure, uide glo. in c. si de iura. cal. & in c. 2. de her. li. 6. & doct. in l. iubemus, C. de fac. san. eccl. & glo. & doct. in l. in criminali, C. de iurifi. om. iud.

SVMMA RI VM.

SVMMA RI VM.

- 1 Comam nutrire mulieris est in sui uelamen, & in signum subiectionis, etiam cum solenni penitentia. Additio glossarum. Beneficia conferuntur in inuitos & quibus hic castibus.
- 2 Additio glossarum.

CAPVT V.

Lericus. [Comam] mulieris est in sui uelamen, & in signum subiectionis nutrire comā. 30. dist. c. 2. quā ēt, cū solēniter penitent, nō deponit, ut nō. l. di. penitentes, uide, qđ dixi in Cle. de sta. re. attēdētes, in gl. p[er] hāc [Nutriat] alia inuitos tō debet. c. 2. [Barbam] iū uidemus, qđ in ordinib. militaribus laici barbam nutriunt, clerici non. [In 1. glo. 1. in fi.] & quid significet ratio capitis, habes. 12. q. 1. duo sunt, Phil. Goff. & dicam fm Host. infra c. clericis, uerfi. coronam, super glo.

SVMMA RI VM.

- 1 Clericus si non in sacris contrahit, uxorem non dimittit. Professus si contrahit, separabitur ad uxorem, iterumque tondetur. Clericus non facer si contrahit, tonsuram portet, si uult clericali priuilegio gaudere, uel si sit beneficiatus, & nu. 3.
- 2 Beneficium simplex retinere potest per dispensationem episcopi. Beneficium habens 20. dena. tantum cogitur facere seruitium.
- 3 Clericus quam duxerit uxorem dimittere non debet inuitam, nisi in casu.
- 4 Epilogus, & additio glossarum.

CAPVT VI.

Lericus. Si fm vnam lectionem hoc c. ponit duos casus, principiu, & finis unum: medium aliū. Et est primus, qđ si clericus non in sacris ēhit, uxore nō dimittit. secundus, qđ si professus ēhit, separabitur ab uxore, & iterum tondetur. Pōt ēr ponere unum casum solū fm subauditum, quem faciam super uer. Tō deatur, quod magis placet Inn. ut fm hoc capitulu hoc dicat, Si clericus nō est in sacris, nec est monachus, pōt uxorem ducere: sed portet tonsurā, si uult priuilegio clericali gaudere, uel intelligas de beneficiato, ut j. ti. 2. Io. [Acceperit] Hosti. dixit c. intelligendum 2. de clerico habente beneficiū ecclesiasticū, licet simplex, qđ ducta uxore per dispensationem episcopi illud beneficiū retinet, qui, ex quo beneficiū hēt ēr. 20. d. tū. cogit facere seruitiū, inf. de cle. nō resi. cōquerēte, & portare tonsurā, inf. c. 2. Io. uel dic ut ibi fm eū [Nec monasterio] alē est hic uer. alē cōtinuat proximo dicto. & si dicas, qđ ponit suum casum, cōstrue sic, Traditus mona. a paren. nec uxorem permittatur & c. [Tondeatur] si uult priuilegio clericali gaudere fm Inn. quod dic, ut inf. de cle. coniu. c. uno, li. 6. [Uxorem inuitam] nā uolentem dimittere posset religionis cā, seruata dist. de cōuer. coniu. cum sis, & c. uxoratus, uel causa clericalus. 32. dist. in. seriatim, Goff. & Host. [Utr. glo. signat contrarium, & remittit.] [In gloss. ult. ubi, eos qui] ubi de hoc [et in fi.] dic, ut cod. tit. de cler. coniu. c. vno, lib. 6.

SVMMA RI VM.

- 1 Clericum inuitum tondens Archidiaconus non incidit in canonem. Per alium potest, qui per se potest, ad uerfi. a suis. Clerici carcerati possunt nolentes tonderi.

- 2 Eis non licet habere uestimenta, uel calciamenta inhonestia. Additio glossarum. Beneficia conferuntur in inuitos & quibus hic castibus.

CAPVT VII.

Lericis. [Clerici] qui per clericatum se uolunt tueri, Vinc. [Inuiti] nec incidit in hoc casu Archid. in can. secundum Inno. facit secundum Host. de senten. excomm. cum uoluntate. §. si quis uerō [A suis] id est de iporum mandato, Goff. [Tondeantur] id est tonderi compellantur, uel dic, qđ etiam ob hoc carcerari possent, de aposta. a nobis, Vincen. 2. [Secunda glo. duo] elicit argumenta. [In glo. 1. ubi, clericis] ubi etiam dicitur, qđ non liceret eos habere uestimenta, uel calciamenta inhonestia, Hosti. [et in fi.] ut patet in an. [In glo. 2. ubi, inuitis] unde soluitur pro inuito. ff. de nego. gest. solucendo, & pro inuito appellatur. ff. de appell. non tantum, Vinc.

SVMMA RI VM.

- 1 Monasteria monialium frequentans, monitus per episcopum si non desistit, cui subdatur p[en]a, & qui, & nu. 3. Continens pro contento, si qua locutionis. Castitas de moribus fugit etiam in actibus corporibus.
- 2 Moniales debent sub perpetua manere clausura. Singulis annis per ordinarios uisitantur, etiam excepta. Manifesta causa quibus castibus opus sit. Commatrum, & Beginarum non licet hospitium frequentare. Arcere pro monendo corriger e. Cognati quoque arcantur a monasterijs monialium. Poet & uersus citatur.
- 3 Panarum ordo aduersus clericum. Semel etiam qui contra facit mandato, dignus est p[en]a. Supplementum ad decretalem. Et, pro idest.
- 4 Excommunicatum uitari esse excommunicationis sequela. Excommunicationi subdi intelligitur per priuationem sacramentorum.
- 5 Epilogus, & additio glossarum. Frequentia actus intelligenda arbitrio iudicis. Uisitatio importuna infamat. Maledictis parere frustra, maximum malum.

CAPVT VIII.

Monasteria. C. Frequens mon. per episcopum, non desistens, si clericus est, deponitur: si laicus excommunicatur, & secundum Innocē hic ponitur continens pro contento, id est sanctimoniales monasteriorum, uel proprie secundum eum, quia non solū moniales, sed nec ipsorum loca frequentari dicuntur, nam, prout dixit Hostien. saepe in tactis ab immunda contagione corporibus fugit castitas ipsa de moribus, trigesima secunda quaestio. quinta, nec solo. Castianus de institutio. monachorum fertur Sancti Basilij Cesarien. sententia, Mulierem ignoro, & uirgo non sum [Sanctimonialium] 2. quae debent sub perpetua manere clausura, secundum formam decret. de statu reg. capitulo uno, libro sexto, & singulis annis per ordinarios uisitari, etiam si sint exemptae, quod dic, ut in Clement. eodem titu. de sta. reg. attendentes [Manifesta] si de censibus. cum Apollolus §. prohibemus, de senten. excomm. sacro. de officio ordina. si canonici, libro sexto [Frequentare] sic nec hospitium commatrum, uel Beginarum, de quibus habes. 18. q. 2. peruenit, & c. pernitiosam, Hosti. & Io. An. super 3. Decr. A 3. concor.

concor. fm Pe. 32. dif. hofpitiolū [Arceatur] i. monēdo corrigitur. Et si pro cā uifitationis cōfanguinitatem...

Ati auctoritatē. fecunda prin. ibi. Si qui uerò. tertia ibi, indulgemus [Vestrum] i. uobis [subiectum] [Valeatis]...

ANNOTATIONES.

Accusa. Vide de uer. folitus est in l. Mela. §. 1. ff. de alim. & cib. leg. per Bar. de uer. confueuit, in c. cum de beneficio, de præben. lib. 6. & uide Ioan. And. in c. ff. de confue. in tertio membro summae, & doct. maxime do. Bart. de Salic. in repetitione. l. de quibus, in 6. & 7. q. ff. de legi.

S Y M M A R I V M.

- 1 Tria continet hac decretalis & que. Episcopi possunt statuere certum numerum ministrorum. In commune quod bona ueniunt, & quando, num. 2. & 10. Simul comedant & dormiant, ibid.

C A P V T I X.

Voniam. Dicebat Ho. tria cōtinet, statutū. p̄m̄ium, & p̄nā. Statutū cōtinet tria, q̄ ep̄i possint statuere certū numerū ministrorū. secundū q̄ bona ueniāt in cōi. tertio, q̄ simul comedāt, & dormiāt. P̄na triplex, officij, beneficij, & grauior. primū consistit circa duo, absolutionem, & p̄niam. Vltimū excipit fā

ad sum. eo. ti. §. 1. ubi de hoc plenē distinguit. [In gl. ex hoc. ibi. monaci] ibi not. Goff. & Io. 16. q. 1. decimas à populo, & 17. q. 3. nullus, Inno. & Host. hic, q̄ hoc est priuilegium clericorum communiter uiuentiū. Ratio, quia communio materiam discordiæ creare solet. ff. de leg. 2. cū pater. §. dulcisissimis. & bene facit, infra de sen. excom. ex tenore, in fi. probatur hoc: quia decre. dirigitur ep̄iscopis, ut dixi in textu, & quia hoc, q̄ uiuant simul, ponitur in uoluntate ep̄iscoporum, ut supra dixi. ergo regularibus nō loquitur: quia illi tenentur simul uiuere, fm Hof. 12. q. 1. non dicatis, & supra glo. proxi. & facit litera an. quam posui in fi. c. quæ factis ostendit, q̄ de Prælati regularium hic non loquitur [et ibi, non habent] fm T. & hoc tenet P. et. & Abb.

- SYMMARIUM. 1 Indices ecclesiastici gratis iudicare debent, nec exigere possunt decimam, uel aliam partem litis, etiam si hoc habeat consuetudo, uide num. 3. & 4. de his que possunt habere, & qui, & num. 7. 8. 9. & 10. Diuisio capituli. 2 Bona que possint fieri mala, que non, & que sint indifferentia. Mala quoque que sint huiusmodi. 4 Contra iudicem repetitio in tripulum danda & quo casu. Expensas habere uictus cui iudicium liceat, & nu. 7. 8. 9. & 10. 5 Pro absolutioe faciendâ nihil est exigendum. Iudici quod quis dedit pretium, ut iuste iudicet, an repetere possit. 6 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 7. 8 Additio glossarum, & num. sequentibus. Vexationem redimere non est malum, nec species mali. Sportula quibus dentur, & qua de causa, et à quibus, & num. 9. et 10. quid sint, num. 9. 9 Siliqua quid. 10 Assessor an & quid detur à litigantibus. §. in glo. assessor. Iudex ordinarius ignorare canones non debet, non tamen leges tenetur scire, ibid. Causa ecclesiastica secundum canones regulariter terminari possunt, ad finem.

C A P V T X.

Vm ab omni. Casus. Ecclesiasticis iudicare debent, nec exigere p̄nt decimam, uel aliā partem litis, et si hoc habeat consuetudo. Et dicebat Hof. q̄ decre. facit tria. primò reprehendit iudicē avaritiā. secundò ponit reprehensionis causam. tertio cōcludit iustitiā. secunda ibi, nō attendētes. tertia ibi, ideoq; [specie] dixit hic Abb. q̄ q̄dam de se bona sunt, quæ nulla intentione p̄nt fieri mala, ut Deū diligere, & si. Quadā ecōtrario sunt mala fm se, quæ nulla intentione p̄nt fieri bona, ut fornicari, & si. Quædam sunt de ḡne bonorū, ut dare eleemosinā, & si. quæ ex circumstantia p̄nt fieri mala, ut si fiant ad pompā. Quædam sunt in d̄f̄ia, ut leuare festu cā de terra, q̄ p̄t esse bonū, ut mihi, uel alteri proficit. & malū, ut ex ipsa alteri nocet. de his loquit, uer. quic qd agāt homines & c. hoc ergo intēdit, q̄ non solū ab eo, qd est malū fm se, sed et ab eo, qd est malū occasio nabiliter, uel mali sp̄s, est abstinendū [Præcipi] i. ad Theff. ul. & inf. de si. audiuius [Delegatione] multonimusthōc facere potestis, cum procedetis ex ordinaria p̄tate. Hof. [Decima] puta duos fo. pro libra [Expensas] de istis dic, ut inf. de rescr. statutū. §. in super, & §. se. li. 6. Et id quod ad delegatos. Dixit hic Inn. q̄ ordinarij suis exp̄sis cās agere debēt: nō sic in uifitatione remittit de c̄f̄i. Ro. li. 6. [Pignobius] in triplū; dāda est repetitio 3 iudicē. C. de p̄. i. q. ma. i. u. aur. sed nouo. La. [Ex ip̄s] beneficiis, quasi nō erroris, uel aliā illicitē acquisitis, Ho. [Honest] i hoc facit ad ti. Pe. & Ho. [Huiusmodi] iob.

sq̄a dicta sunt in prin. c. s. de rescri. olim [Abstinentes] ne alienum iurgium uobis sit pudor, dū idem est cognitor, & mercator. C. ad l. Jul. re. l. oēs. Vin. [Gratis] ergo nihil exigatis ultra, q̄ inueniuntur: quia hoc non decet, inf. de p̄e. suam. nec occurrit quia ratione id licitē facere possint. p̄ laborem enim non, cū Papæ sit obediendum. s. de rescrip. si q̄n: p̄ iudiciū non: quia non debet esse uenale, ut sequitur: sed nec p̄ uictualia: cū ad hoc sint uobis cōstituta stipendia, ut præmisit fm Hof. qui uoluit dicere de mente huius decret. esse, q̄ delegatus sufficienter beneficiatus parcens burhæ beneficij, uiuens de burfā litigantium, peccat. & inhone stē uiuit, cum stipēdia beneficij sint de publico patrimonio Iesu Christi. infra de p̄b. cum fm. cōtensus sit ergo de his, quæ præstātur à d̄no, sicut & iudex his, quæ præstātur à fisco. in auct. iusturan. quod præsta. ab his, colla. 2. compenfer ergo, quæ domi expēderet, in auct. de mand. prin. §. illud, coll. 3. ut iudi. sine quoquo iustia. §. nulli, collat. 9. & 10. q. 3. cauendum. vltra illud tamen petere potest, quātum intercessit. ff. de incē. rui. nau. l. 1. §. ex incendio. s. de procu. cum pro causa. sed dic. ut de rescri. statutum. §. in super, & §. seq. ut ibi not. in prin. de p̄n. s. facientium uide, quod satis dicam infra de si. & si quæstiones, super uerfi. recipietis [iustum] unde prof absolutione faciendâ nihil est exigendum, infra de sim. ad aures, Hof. [Vendere] 11. q. 3. nō licet. an uerò, qui dedit iudici pretium, ut iuste iudicet, illud repetere possit. no. e. q. qui rectē, & 14. q. 5. non sanē [Vuales] an uendendo iustam sententiā cōmittatur si. no. infra q. 3. uendentes. ¶ Prima gl. casum 6 Texcipit, quem determinat, & signat 3. rium. ¶ Secūda glo. r̄ndet per quæstionem, an fm l. & c. soluit, q̄ non, allegat 3. rium, & soluit. ¶ Tertia gl. respon. per qd. an debeantur expensæ iudici, & distinguit inter dele. Papæ, & ordinariū, uel delegatū ordinarij. ¶ In glo. 2. ibi, consulta magister census pro publicatione testē, quod nō excedit. 100. aureos, nil mercedis cōsequi debet [et ibi, decima quantitas] li bello comprehēsa, quā soluit actor uictus iniuste mouens litem [et ibi, Plebifcito] sequitur, cauetur, ne quis præsidium, munus, donumue caperet, nisi cōsultum, uel p̄colentum, qd in tres dies proximos consumatur. ¶ In gl. gratis, in fi. ita, q̄ si condemnatus fuerit ad expensas, uel fructus, non repetet illas, ut ibi. ¶ In glo. ult. ibi. l. uenales. Icano. in §. proxi. alleg. ¶ In glo. 1. ibi. in fi. ¶ Dicit Hof. q̄ redimere vexationem non est malum, nec species mali. 23. q. 4. qui peccat. canon ille ad hoc inducitur ad contrarium, quia dans repetit. pro solutione uide, quod ibi not. 11. q. 2. qui rectē. ¶ In glo. 2. ibi. ordinarij] ciuiliis fori, quia in ecclesiastico sportula non debentur; super quo uide, quod scripsi de plus peti. c. uno, super glof. antepen. [et ibi, sportulas] an has habeat arbiter, uide in Spec. de arbit. §. si. uer. sic. sed nunquid arbiter. & dic b sportulas dandas executoribus pro remuneratione sui laboris, in auct. de litigio. §. ad excludendas, coll. 8. officialibus enim utraque pars respondebit pro labore, argum. 14. q. 5. non sanē. à clericis uerò recipiuntur quatuor tantum siliquæ nomine sportularum, & nihil dant ep̄iscopi, qui cōtrauererit, cingulum perdit, in aucten. de sancti ep̄isc. §. sportularum, colla. 9. C. de de ep̄isc. & cleri aucten. sed hodie, & est siliquæ quarta pars unius. hoc est. 20. pars astis. 1. libra auri, secundum quosdam alij dicunt, q̄ est 20. pars solidi. lac. Bal. & Io. ut not. Acc. in præal. auct. sed hodie, dicunt hanc fuisse monetam sic uocatam, qua prouinciales utuntur. alij dicūt. q̄ est quarta pars denarij, proprie autem sportulæ erāt ipsa uasa muneratoria, id est ubi ipsa mu nera per officiales ponebantur, quæ dabātur pro eis, uel pro iudicibus. Sicut ergo dicuntur sportulæ Saturnales munera, quæ dabantur pro fabulis Saturna. Io. An. super 3. Decr. A 4 37. dist.

37. dist. legant, sic iudiciales, quæ dantur pro iudiciali lite [& in fi.] & 3. q. 7. §. tria, uer. arcentur etiam, ubi de hoc, & plenius ff. de pact. l. sumptum, quod. ¶ In glo. delegati, ubi, eximia in eculentis, & poculentis tantum, quod dic, ut infra de rescrip. statutum. §. in super, lib. 6. [& ibi, dat deleg.] malitiosè. ¶ In Vin. [& ibi, contrafaciunt] Dixit Goffr. de confue. tam Prælati, q̄ priuati proficiscentes pro causis delegatis petunt oēs expensas, plus uel placere. G. in Spec. de salariis. §. 1. uer. si. si uerò ordinarius, & se. q̄ consue. posuit deberi quota, ibi uideas. ¶ In glo. gratis, ubi, omnes expensas] ueniendo, stando, & redeundo, infra de rescrip. statutum, in fi. lib. 6. ¶ In gl. assessor, ubi, non licet] hic adde, quod ibi not. [& in fi.] quod dic, ut infra de rescrip. statutum. §. assessor, li. 6. de ordinario aliquid tractatur in Spe. de assessor. §. salarium, uer. 1. Io. de mo. muni. in sua disputatione hoc tenuit, quod ordinarius in causa matrimoniali non poterit cogere partem inquitam ad deponendum salarium assessoris; allegat hoc c. & supra de off. ord. inter cetera, & quod dixi post Inno. super uer. sic. expensas. Item, q̄ ordinarius non debet ignorare canones, maximè in causis matrimonialibus, de consan. & affi. c. 1. Item cū hoc non sit iure expressum; ergo non licet ei. 10. q. 3. quia cognouimus, & ad hoc sunt sibi reducti deputati, ut hic, si ergo indiget, salarium soluat. Si dicas, multi casus occurrunt, quibus iudicare debet ¶ In leges, quastamen scire non tenetur. de primo habes, de no. ope. nun. c. 1. ubi concor. in & super 1. gl. ¶ In patet, ne cleri, uel mona. super spec. respondetur, q̄ illud rarū, nam regulariter ¶ In canones terminari possunt ecclesiasticæ causæ, de priuileg. super spe. & debent, de consi. c. 1. de of. or. c. 1. Et si ille casus occurrat, de si o. soluar, vt prædixi. ¶ In glo. ult. ubi, ueniales] hic adde, quod ibi no.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Nouo. Et confiscantur boni etiam exclusi filijs, & æquiparatur crimini læsæ maiestatis, ut ibi not. dic gl. & ibi uide per Bal. & an ista pignora possint tepeti, & qua actione, uide glo. & ibi Bar. in l. 2. ff. & C. de con. ob. iur. causam.
- b ¶ Sportulas. An habeat a partibus salarium, uide plenius in Spe. de sala. §. 1. ad fi. & scias, quod etiam in foro ciuili in causis summarijs non præstantur sportulæ, ut not. glo. in l. sacris, C. de spor. lib. 2. nec in causis miserabilium personarum, uide Bald. in autē. generaliter, allegat in glo.
- c ¶ Adde, an autem iudex teneatur de imperitia assessoris, uide Bar. in l. hoc edicto. ff. quod quisque iur. & an assessor teneatur de iniuria potestatis, uide de appell. c. quoniam, per Bald. ibi uide Bar. Bal. & ibi per d. Bar. de Sali.

S V M M A R I V M.

- 1 Religiosi diuersi habitus missi ad prædicandum denuo conuersi se possunt in unum superiorem habitum, propositumque confirmare, uide num. 4. Observantia hic refertur ad uiuendi modum.
- 2 De sca. dato uiuendo, remiss.
- Habitum monachalem superiorem non portans absque causa, licet ex parte inferiori eum deferat, apostata, & excommunicatus est.
- 3 Epilogus, & additio glossarum, num. 4. Habitum uarij quo casu non deferendi.

C A P V T XI.

Deus qui. C. Religiosi diuersi habitus missi ad prædicandum de nouo conuersi se possunt in unum superiorem habitum, & propositum confirmare. pars de diuor. & de pe. & remiss. Deus q̄ [Observantia] in mō uiuendi, ut quæ uis carnes comedit, alter nō vnus lingua loquit, alter signis, Pe. [Vnus euangelium] & unū Deū [scandalū] no. pro f. c. d. lo. u. d. qd̄ dic, ut j. de no. op. nun. c. 2.

[Propositum] in mō uiuendi, Pe. [Conformatis] cōcor. inf. de iudicis. ¶ Sit. & uide qd̄ ibi dicā sup uer. scedimus, & qd̄ inf. dicā. & no. q̄ sine cā superiorē habitū monachalē nō portās, licet ex parte inferiori illū deferat, apostata & excoicatus est, p. de cr. 2. ne cle. uel mo. li. 6. Si. n. hoc licet ex cā, sine cā nō licet. ad idē cle. eo. tit. qm̄, in prin. & circa mediū. ubi de hoc in glo. hæc lra. & uide 3. qōnem in rā, certū est, de reg. iur. li. 6. ¶ In glo. 1. ubi, de illud determinat. ult. arguit pro Hug. ¶ In glo. 1. ubi, de substantia] idem In. & Ab. Ho. remittit ad not. inf. de regul. ex parte, de uoto. c. 1. [& ibi, in noua] ubi de hoc [& ibi, superiori] hoc intēdit. crāt ibi religiosi nigri habitus, albi, & grisi. Irēuariates ī forma. alii cappas clausas, alij apertas, alij stocū, uel cucullā ferentes; alii rōdellū, alii scapulare. cōcordabūt ergo in unū colorē, & formā. Et credo, q̄ hodie hoc facere possent, si uiderēt expedire. sed de facto nō seruāt, q̄ nō uidēt ex hoc scādā. lū [& in fi.] de hoc, inf. de præb. prærea, arg. 3. inf. de reg. sup eo, ubi rōdellū tener Ho. & de reli. do. inter quatuor, & est spāle pp curā animarū. & sic intelligit desta. reg. qd̄ Dei. ubi ēt hoc no. Ho. & de cr. hoc nō facit, q̄ loq̄tur in regularibus tm̄. ad c. quorundā. rñde, vt ibi not. in 1. gl. idē dico de c. 2. l. 8. dist. f. quod ēt solui in glo. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Ludibria, uel ludi theatrales in ecclesijs, uel per clericos fieri non debent, & nu. 2. & 3. Diuisio capituli.
- 2 Mimi, & Histiones nullo tempore etiam post penitentiam promouendi sine dispensatione Papæ, & qui. A promotione ad clericatum infamia, & uilitas personarum prohibet.
- 3 Ecclesiæ sunt domus orationis. Theatrales ludi qui. Theatrum quid, & quid in eo contingat. Larua quid. Diaconi prius, quam presbyteris ludis uacare consueuerunt, & quibus diebus.
- 4 Epilogus, & additio glossarum.

C A P V T XII.

Ludibria, uel theatrales ludi in ecclesijs, uel per clericos fieri non debent, & pars. §. de fi. presb. & inf. tit. 2. alleg. 3. [Cum decorem] & duo facit. primo ponit factum reprehensibile, secundo ibi, Fraternali illud præcipit emandari. Dicebat Hosti. tria facit, reprehendit ludum quod ad locum: quod ad personam nullo tempore etiam post penitentiam sunt promouendi, nisi per dispensationem Papæ, li. d. c. 1. & c. præterea. 4. q. 1. c. 1. sunt etiam infames, de cons. dist. 2. pro dilectione. ff. de his, qui not. inf. l. 2. §. ait prætor. ff. de postu. l. 2. & intelligitur de his, qui publicè coram populis faciunt gestulationes sui corporis, ut ex prædictis apparet. Si enim in occulto etiā coram pluribus aliquis saltaret, uel chorizaret, non prohibetur à promotione post penitentiam. Idem uidetur, si semel tantum, uel pluries fecisset hoc coram populo, dummodo non allucisset, nec esset infamia. infamia enim, & uilitas personarum est causa, quare prohibentur promoueri, nam sine peccato hæc fieri possunt: quia Dauid & plures boni saltauerunt sine peccato. qui enim hoc faceret ad consolationem aliquis infirmis, uel ex alia iusta cā, nō peccaret: sed assuescere in his non potest sine infamia & not. uilitatis, & maximè in his, qui querunt inde lucrum. illud autē certū est, q̄ si quis hēt beneficiū, uel officium histrionis, in aliqua curia, promoueri

moueri nō potest, & sic intelligit. li. di. c. 1. & c. præterea, ¶ In Inn. ad idē j. eo. cleri. ¶ In prin. in aut. de scilicet epif. §. interdicimus autē sanctissimis, Host. & facit. j. eo. c. vno, lib. 6. [In ecclesijs] qd̄ non decet, cū ¶ ecclesiæ sint domus orationis. j. de immū. ecc. cū ecclesia, & c. 1. cuius zelus nos comedere dēt, de custo. eucha. c. 2. Ho. [Theatrales] sic dicti, quia fiunt in theatro. & est theatrū locus, ubi hoīes conueniunt ad ludū theorandū, siue specularandū, ¶ In Inn. & Ho. [Ludibrium] quasi irrisoriū ludorū & uiliū, & inhonestorū quo ad clerū [Spec.] iuxta illud Ouidii, Spectatū ueniūt, ueniūt spectent & ipse. Et ille locus casti dāna pudoris hēt [Laruarum] laræ sunt de formitates hoīum per appositionē pellis, uel colorū Inno. [Diaconi presbyteri] yf ordo præpōsterus. tamē ueritas hēt, q̄ diaconi in die beati Stefani, q̄ Diaconus fuit, presbyteri sequenti die beati Io. confueuerunt hoc facere [Honesus] in hoc facit ad ti. ¶ Pe. [uel] p̄ imō, & sic ponit correctiue, sic j. de rebus ecc. non alic. c. fi. alibi ponit distinctiue, de rescriptis, inter cetera, Hostien. ¶ Prima ¶ glo. distinguit inter ludos lasciuia, & cōpūctōnis. ¶ In glo. 1. ubi, prohibentur] idē Inno. & Hosti. [& ibi, filios suos] Hier. 31. & Mar. 2. ubi & Lucæ. 2. habent ēt quæ præcedunt. ¶ In gl. 2. in fi.] unde dicebatur in an. festiuitatibus, q̄ continet natale Christi sequunt. uide qd̄ no. in cle. de cele. mis. c. 1. in gl. in quibus, & qd̄ dicā de sta. mona. cum ad monasteriū, sup. uer. obseruāda.

ANNOTATIONES.

- 1 Dilectione. Et possunt exheredari, ut ibi no. & in autē. non licet, C. de li. præte. & unde isti habuerint ortum, uide in Valerio lib. 2. c. 1. circa medium, uer. utrum, & uide de istis, in c. donare, 86. distinct.

S V M M A R I V M.

- 1 Diuisio decretalis. De moribus magis, quam de genere curandum. Continentia & castitas synonyma sunt. Sumitur & proprie & generaliter.
- 2 Præsertim, pro maxime. Dissidentia filij, de quorum salute diffidit. In clericis puritas cordis, & mundities corporis exigitur. Fornicarius clericus, quamuis occultus, suspensus est quod ad se, & ad deum.
- 3 Pena grauior, & leuior pro qualitate persona. Fornicatorum pena qua. Pena duplici quis punitur aliquando, & quo casu hic.
- 4 Pretio comparantur & preces, & carnalitas. Pecunia non sunt delinquentes coercendi, nisi in casibus & quibus Ex auaritia causa fieri presumitur, si pecuniaria infligatur pena, & quando. Adulterium magis in coniugato, quam in clerico puniendum, in fi.
- 5 Additio glossarum.

C A P V T XIII.

M castitatem: secunda poenā imponit. tertia aggrauat. quarta punit platos negligentes & corruptibiles. quinta punit Græcos incōtinētes. Hosti. secunda ibi, ne uerò. tertia ibi, si qs̄ igif. quarta ibi, plati. quinta ibi, q̄ aūt [Mores] de his magis, q̄ de genere curandū est. j. de præb. c. pe. [Actus] exteriores, Pe. [Continentes, & caste] q̄ in hac mā hæc sint synonyma, pater §. de æta. & quali. a multis, & j. de cōuer. coniu. c. 1. idē pbant eo. ti. cū sis, cū duobus. c. sequentibus, & de cle. con. c. 2. cū duobus sequētib; & cū de cr. cū olim. sed §. de sum. tri. firmiter, in fi. continētia sumit p̄ castitare q̄ corruptionē carnis non sequit. q̄ndoq; latius dē cōtinentia habitus inuictus ab oī delectatione, non solū ¶ In tactum, quod facit castitas stricte sumpta, sed etiā ¶ In gustum, uisum, auditum, & olfactum. ¶ In hoc. uide

Hier. in tractatu fidei. E. & §. Ioui. D. [Præsertim] et inferio ris ordinis, infra titu. r. si autē [Præsertim] pro maxime. q̄ hi præcipue astringunt, infra ti. r. c. 2. & 3. Host. [Diffidentia] i. de quorū salute diffidit [Puro corde] Seneca epi. li. ad Lucillum. Projice quæcunq; cor tuum dilaniant: quæ aliter extrahi nequirent, cor ipsū cū illis euellendum erat [Mundo corpore] fornicarius enim, quā tuncunq; occultus, suspensus est quo ad se, & quo ad deū. infra ti. r. c. 2. & 3. Hosti. [Incentimū] i. appetitum, Pe. [Magis] quod consideratur ex quantitate, & altitudine dignitatis. 40. di. homo, Pe. & Ab. [Mentes] infra de homi. sicut dignum. 3. 2. q. 7. adulterij [Sanctiones] ¶ In rigorem poena fornicatorum est depositio, ut 81. disti. presbyter. secundum temperatiam fragilitatis nostri, temporis 33. di. fraternitatis minus punitur. 82. di. presbyter, Gof. [Suspensus] ab homine 11. q. 3. si quis episcopus, uel à iure, ut quia notorius Hosti. [Duplici], f. pro fornicatione, & pro contemptu suspensionis, Goff. licet altera sufficeret, infra ti. r. sicut. Host. [Maxime] q̄. d. idem, si per t̄preces, uel carnalitate aliqua corrumpatur, infra de præben. graue, Hosti. [Pecunie] quam imburfat, & idēo puniendus, & sic patet, q̄ delinquentes non sunt in pecunia puniendi, de offi. or. irrefragabili, de poenis, licet, in autē. ut iudi. sine quo quo sus. §. cogitatio, de man. prin. §. oportet, ut nulli iudi. §. quoniā, uerò, colla. 9. sed in talibus reprehenditur pecunia ex auaritia fonte leuata, quod semper presumitur, si imbursetur: secus, si ex causa correctionis & fonte charitatis hoc fiat, quod presumā, ubi iudex non imburfat sed pauperibus erogat & sic intelligas de offi. or. dilectus, cū si. ut imponatur poena, qua magis timetur, ut lit. nō cont. quoniam ad hoc 23. q. 5. prodest, ¶ In Host. [Pari] suspensionis ab officio, & depositionis cōtuma cia exigente, Host. [Cum legitimo] idē & concor. de pœ. & re. quæsitum, & c. ois. §. sacerdos, ¶ In Host. & arguit per hoc Ab. coniugarū grauius puniendū, si alterius torum uiolet, q̄ clericum adulterantem. ¶ In 1. glo. ubi, colla. 6.] hanc & seq. uide in præc. cleri. super. 1. & ultri. glo. ¶ In glo. ecce quanta.] dixit hic Abba. hoc uerū in suspensio ab homine: secus in suspensio à iure, contrarium dixi in textu, secundum Hostien.

S V M M A R I V M.

- 1 Clericus crapulosus, uel ebrius monitus non desistens, ab officio, uel beneficio suspenditur, & nu. 3. ubi distinctus. Luxuria, auaritia, gula clericus interdicitur. Ebrietas quando sit peccatum mortale, & nu. 5. Fomes est omnium uiciorum, no. 2. Vinum merum bibere quando non liceat.
- 2 Ex epulis, uino, luxuria, uoluptate quæ gignantur, & nu. 4.
- 3 Monitio ubi equiritur, hic casus.
- 4 Epilogus, & additio glossarum.
- 4 Temperantia, & abstinentia uilitas qua.
- 5 Ab officio suspensus an à beneficio suspensus intelligatur, & quādo.

C A P V T XIII.

A Crapula. Casus. Clericus crapulosus, uel ebrius monitus non desistens, ab officio, uel beneficio, suspenditur. Vt dicebat Hostien. supra concilium reprehendit clericorum luxuriam, & auaritiam, nunc reprehendit gulam, & tria facit ¶ In cum. primò prohibet ebrietatem, & crapulam. secundum abusu fē obligantium ad potum. tertio poenam statuit, secū da ibi, unde, tertia ibi, si quis [Ebrietas] uina bibas parce. moner enim hoc Loth, patriarcha, Hostien. [Sibi temperent] ponendo ibi de aqua, & argu. q̄ qui bibit uinum sine aqua non ex causa & iusta, peccat, cum faciat contra hoc concil. 14. q. 1. quod præcipitur. nam & in cali-

in calice ponenda est aqua, de con. di. 2. c. 1. tamen si tēperet se uino, ut sequitur, uitando, scilicet ebrietatem, fatis est ad uitandum mortale. cum ebrietas etiam nō sit mortalis, nisi sit assidua. 2. 5. dist. §. nunc autem, & §. aliās ea demum, secundum Hostien. [Exilium] fomes est enim omnium uitiorum. 3. 5. di. ante omnia [Incentiuum] 44. di. §. 1. & 3. 5. dist. luxuriosa. Hier. ad matrem, & filiam, C. difficile inter epulas seruat pudicitia. & ad decanum, 1. d. in uino luxuria, in luxuria uoluptas; in uoluptate impudicitia est. & uide contra Loui. 2. Hostien. [Partibus] in Scotia, & Vuallia, Hostien. [Suo modo] in talibus consueto, Gof. puta ad rotum, uel medium, Hostien. [Taliū] potatorum, & dixit Hostien. se frequenter uidisse talia, uellet nollet [Calices] i. scyphos, Pet. [Monitus] requiritur ergo monitio, & quod non respiciat; ad idem. 3. 5. d. episcopus, ea. di. c. 1. & 111. di. c. ulti. secundum Goffre. [Beneficio] imō uide tur perpetuō remouendus à clero, sicut miles à militia propter ebrietatem sibi mortem consciens. ff. de remil. omne delictum. §. pe. ff. de pœnis, respiciendum. 2. §. pe. Host. [Suspendatur] per an. canonem, aut 30. diebus à communione suspendebatur, aut corporali subdebat supplicio. 3. 5. di. c. ulti. ¶ Vlti. glo. ¶ quarit, & remittit. ¶ In 1. gl. ibi, denique 44. di. commutationes, Vin. [Et ibi, cruda epula] ad hoc, de cō. di. 5. ne tales [Et ecclesiastici] 27. In fi. propter crapulā multi obierunt, qui aut abstinentes est, adiciet uiram, Epicurus. multæ ex delictarum; epulis molestia generantur, Hiero. ad Rulfici 2. C. modicus, temperatus cibus & carni, & animæ utilis est, & super Titum, C. dicat quis; quod uolet, ego loquor conscientia meam, Scio mihi abstinentiā nouisse intermissam, & profuisse repetitā [Et ibi, bibit] de hoc, infra de reli. & ve. scō. c. 1. ¶ In glo. ult. ibi, uel beneficio] ad hoc, s. ut lit. non cont. qm, in fi. Sed ¶ opponit, suspens ab officio, & bñficio est suspensus. 8. 1. di. eos, & no. de cler. ex. mi. latores, Dixit hic Ab. id uerū, ubi qs suspendit propter crimen, de quo constat, unde non habet locū in eo, qui suspendit propter infamiam criminis, de quo nō constat. 2. q. 5. presbyteri, de pur. ca. c. 3. & c. inter sollicitudines, in prin. sed quia pōt ebrietas esse mortale, & ueniale, ut supra dixi, & no. de reliqui. c. 1. suspensus ab officio, non censetur propter hoc dubium suspensus à bñficio. ¶ in eum, de hoc in cle. de pœnis, cupientes, in glo. no. nouam, in fi.

ANNOTATIONES.

- a ¶ S. ne, per istas duas leges probatur, quod delictum ab ebrio committitur puniri debet; uide Bar. in d. l. respiciendum, & Bald. in l. 1. C. unde ui.
- b ¶ Habet. Vide, quia ista glo. tenet, quod in pœnis alternatinē impositis electio est iudicis, de quo plenius per Cy. & Bal. & d. Barto. de Sali. in l. quicunque, & in l. si fugiui. C. de seruis fugi. & uide Bar. in l. 1. §. expilatores, ff. de effracto.

S Y M M A R I V M.

- 1 Clericos à negociis, personis, locis, ludis, & uestimentis inhonestis precipit abstinere, & quibus, nu. 2. 3. 4. 5. 6. 7.
- 2 Maxime, pro cantum.
- 3 Clerici, si indigeant, honesto possunt artificio sibi uitium querere.
- 4 Spectandi consuetudo sumit etiam imitandi licentiam.
- 5 Contra clericos ioculatores que statuta pœna, Donatio prædij ecclesiæ facta histroni non tenet.
- 6 Histrio unde dictum.
- 7 Necessitas excusat ab eo, quod aliās ueritum est.
- 8 Causa oranis iusta semper excipitur.
- 9 Clericos qua habentur debeant, studium suū in quibus esse oportet, Cantare nemo clericus erubescere debeat.
- 10 Prædij ecclesiæ non negligere.
- 11 Officio diligenter interesse.
- 12 Colores uestium quare quidam prohibeantur clericis.

- Et, & pro ut.
- 8 Coniuncta pro disuncta sepe ponitur.
- De sacerdotibus non personis, ac personis non sacerdotibus idem iudicium.
- 9 Anulos deferre quibus, & ubi liceat.
- Cur in quarto digito gestentur.
- Episcopus quomodo se habere oporteat in ecclesia, & domi.
- 10 Oportet pro necesse est.
- Habitus dispensatio fit.
- Pallij dissolutio quare non uti debeant clerici.
- 11 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 12.
- In alea lusu quod amittitur, repeti potest, & à quibus, non obstante etiam prescriptione, & latius nu. 13. an obset repetenti transactio, ibidem.
- Via media eligitur. §. in 5. glo. & in quibus, ibid. & nu. 16.
- 13 Degradatio duplex.
- Summa Rainerij etiam, & Thome citantur.
- Aleorum usus an sit omnibus ac profusis prohibitus, & consuetudine possit excusari.
- Aleorum ministratori prætor iudicium denegat.
- 14 Torsura & corona qualis clericorum, & qualis religiosorum esse deat.
- Quare deferantur, & unde earū sit origo. Quæ significatio, & n. 15
- 15 Inter arbitros, aduocatos, iudices, & patronos oportet esse differentiam.

C A P V T X V.

Clerici. C. At negociis, personis locis, ludis, & uestimentis inhonestis præcipit clericos abstinere. Dixit Inno. q. non credebatur hoc c. loqui de præcepto, sed de consilio, & honestate. Et dicebat Hosti. q. 11. erant dicta, uel capitula huius cōstitutionis, & hoc in prin. sup. statum, ut dicebat Pe. q. 13. erant dicta, quorum quædā erant præcepta, quædā prohibitiones. [Maxime] prostantum, honesto possunt artificio sibi uitium querere, sibi uitium querere possunt 91. dist. clericus uitium, exemplo Pauli. 10. q. 3. cauendum. si non indiget, stat proprie ¶m Hosti. i. & quæ dicantur hoc casu honesta, uel inhonesta, uide satis in Specu. de cleri. con. uer. sed quam dices [Mimis] de his dixi, supra eo. cum decorem [Ioculatoribus] imō uenientibus ioculatoribus, si sunt in conuiuio, debent surgere, & abire, de cons. di. c. nō oportet. Dicit ¶ Valerius li. 2. c. 1. q. spectandi consuetudo etiam imitandi licentiam sumit, & facit, quod de ludo sequitur, contra clericos autem ioculatores pro data est pœna, infra eo. c. uno. lib. 6. [Histronibus] si episcopus, & ca. donant prædium ecclesiæ histroni, non tenet donatio, nec transfertur dominū. 12. q. 2. sine C. de sacrosan. ec. liubemus, licet quidam contra, Vinc. & dicitur instruo ab instruo instruis, quasi male instruo, uel instruo, ¶m Ho. Valerius li. 2. c. 1. circa medicit, hoc nomē sumptum ex nomine illius, qui prius apud Romanos ludum exercuit, & prius ad deos placandos inuenta fuit ars illa, ut ibi [Tabernarius] contra clericos ¶ tabernarios, uel carnifices emanauit conciliū Vien. eo. ti. dioecesanis [Necessitatis] propter hanc necessitatem possunt in ecclesia conuiuari, quod aliās non licet 42. dist. nulli [Constituti] idem in ¶ talia iusta causa, quæ semper excipitur. 44. di. non oportet ad hoc infra uer. capax. secundum Hostien. [Aleas] aleas fuge, trocho lude, secundum Canonem, Hosti. [Coronam & tonsuram] ad horum uerborum intellectū uide quod no. in cle. eo. ti. quoniā, in glo. si ergo [Ecclesiasticis] non secularibus, ut supra in prin. unde, quicunq; sit, etiam regis filius, clericali militia scriptus, non erubescat in ecclesia ad librum accedere, & cantare, & si nescit, sequatur scientes, in ser. et bonis studiis, ut lectioibus, orationibus, & cōtemplationibus, temporalibus tamē prædijs ecclesiæ non neglectis. 12. q. 1. expedit, & c. se. [Exereant] multum

6 multum ¶ ualet exercitium, de electi. qm sit, in prin. lib. 6. uer. usus, & ars docuit, quod sapit oīs hō [Diligenter] de his, q. negligenter interfunt officio, satis dicā. de cel. mis. dolentes, in gl. ad ecclesiastica [Desuper] hoc multum confidendum est, supra eo. cum decorem [Indumenta] de uestibus aduocatorum in Spe. de aduocato. §. 2. per totum [Breuitate] debent enim induere uitem talarē, ut sint in habitu ornato. 24. dist. non liceat 2. & contra clericos portantes tabardum tam breue, q. uestis inferior notabiliter apparet, mandauit conciliū Vien. eo. ti. quoniā uer. sed & tales [Pannis] etiam ad usum caligarū. idem de scacatis, ut præ. cōcil. quoniā, in fi. [Rubeis, aut ¶ uiridibus] quare potius prohibentur hi colores, q. alii, maxime cum in uestibus pōtā calibus, & sacerdotibus his utamur. Item patet, q. color uiridis, quæ uocamus obscurū, ualde honestus est, & honestior blaueto, uel orifello, & si. Dicit G. Na. q. non oīm, quæ à principibus & c. ff. de leg. non omnium De utētibz uerō uirgatis, uel paritibus, dic ut in præal. concilio. quoniam [Et] prof aut, sic, infra ti. i. c. 2. Sæpe enim ponitur coniuncta pro disuncta. ¶m q. requirit natura materia. ff. de uerb. sig. sæpe. C. de uer. sig. cum quidā, & hoc materia hic requirit, cū idem sit iudiciū, de sacerdotibus, nō personis, & de personis non sacerdotibus, infra ne cleri. uel mona. super specula. de ele. dudum. 2. Host [Sed nec] sup. deferant. [Anulos] Abbates ¶ & priores, qui de priuilegio utuntur anulo. non uidentur extra monasterium uti posse, ar. de usu pal. ad honorē. sed sic ad formam priuilegii recurrēdum, de priuileg. porro, ¶m Vin. Idem. G. in Spec. de priuileg. uer. si. sed quare. & q. p. d. sint, facit de priuileg. ut apostolica. li. 6. [Dignitatis] ut episcopis, & superioribus, qui sunt spōsi ecclesiarū, & per ipsorū mortē dicuntur ecclesiæ uideat. §. de postu. bonæ. 1. & 2. de elec. ne pro defectu, & defert ipsum episcopus in quarto digito, ut sciat se seruire ecclesiæ corde & aīo. fertur. n. in ipso digito uenā esse, quæ à corde procedit. 30. q. 5. fœminæ [Ecclesiæ] in camera ergo ad modū familiaris, uel socii familiaris se pōt habere, & dēt 95. di. eps in ecclesia, Hostien. 10 [Oportet] i. necesse ¶ est, nisi dispensetur ex cā quo ad superiorem habitū. §. eo. deus, qui, Hosti. [Dissolutio] uide quod no. 30. di. si quis uirorū [Connexis] ut sciant se astrictos nedum nexibus præceptorum canonum, de cōstitutio. c. 1. & fi. sed etiam alias ligatas habere, ut legitur de renun. nisi cum pridem, in fi. Host. ¶ Tertia ¶ gl. textū fortificat, secūdo obicit, & soluit, tertio quarit, ponit opi. Pla. & contrariam, & soluit. ¶ Vlti. gl. arguit, remittit, & signat contrariū. ¶ In 3. ¶ glo. ibi, aleorum usus] ibi dicitur, q. repetitur ab his, qui soluerunt, uel ipsorum hæredibus, uel fideiusoribus, nec eis obstat. l. an norum præscriptio. ¶ In 5. glo. ibi, §. cum quis] Si ex aliena materia spēm aliquam fecero meo noīe, Nerua, & Proculus dicebant me dominū. Sabinus & Celsus dicebant dominū materia esse dominū speciei, ubi eligitur uia media, ut si spēs ad materiā reuertī possit, ut uas constat ad pristinā massam, uera est secunda: si non pōt, ut uinū ad uuas, emplastrū ad colliria, uera est prima. ¶ In ¶ glo. 1. ibi, degradentur] uerbaliter, non actualiter [in fi.] de monaco loquit. ¶ In gl. 2. in fi.] adde, qd no. 88. di. negociatorē. ¶ In glo. 3. ibi, pauperibus] uide qd dicā de immu. ec. ga pleriq; in gl. no. ¶m, circa fi. uer. qd de eo, cū sua remissā ad summā. l. Rai. Hosti. & Thomæ. Aliquibus uidetur, q. cum ludus alcarū sit prohibitus iure postiuo tantum, q. p̄ria consuetudo abroget prohibitionē, & excuset uincētē illi, q. hēt sūrum rerū administrationem, ut excludā monachū, seruū, filiū. fa. & eum, cui propter prodigalitem, uel aliās interdita esset administratio. Et iuuari pōt hoc dictum: quia sicut ludus scaccorū, quia ex ingenio est, & nō submittit uiribus fortunæ, non prohibet, ut infra dicam,

sic alcarū ludus est ex ingenio est. licet partim ex fortuna. posset ergo consuetudo rōne mixturæ, quod aliās non posset, de sepul. sacris. quare, dūmodo nec cū falsis taxillis, nec aliās per fraudē ludatur, & cessent blasphemia, & turpia, quæ euenire possunt ex his, de quibus satis per Host. supra de ex. præla. §. 1. sub. §. clericus uerō non ¶ uincens obligatur restitutiōni, nec confessores faciunt conscientia, ubi autem, & infra de reg. iur. in pari, lib. 6. [Et ibi, repetitio] & si percutiatur subministrato alcarum, iudicium non dabo, ait prætor. ff. de alea. l. 1. ad scaccos ludere nō est ita interdictum, Vin. [Et in fi.] ac hoc 3. 5. dist. c. 1. Quid si ob hoc ex causa transactionis aliquid darū est, uel p̄missum; adhuc cōpetit repetitio: quia non potuit esse lis, & sic uideat est calūnia. unde non tenet transactio. ff. de condi. inde. in summa, ar. ff. de aleato. quibus. ff. quarum rerū actio non da. l. 2. §. fi. Host. ¶ In glo. ut uideatur, in fi.] nam maiorē tonsuram, & altiore & rotundiorē coronā habere debet religiosus quam clericus, & maiorē præbyter, quā diaconus, & sic de reliquis. Tonsura, n. superior signū est depositionis temporalium. Corona uerō signū regni, quā deo expectant. 12. q. 1. dūo sunt, ubi de hoc ad clemen. in textu remiss. maior ergo tonsura, & altior, & rotundior, corona est euidentiū horum signum. Oportet tamen Hosti. q. in multis deleretur signum remanente signato: quia sæpe maiora signa portantes, minus sunt signati, quod patet de præben. auaritia, & c. de monachis. de decimis, ca. 1. in fi. de cens. ca. quæ, & c. ex parte, in fi. sic dicit lex, q. inter arbitros, iudices, patronos, & aduocatos oportet esse differentiam. C. de postu. quisquis. dicunt autē quidam, quod inuentio coronæ fuit à Nazareis, qui seruato crine radebant caput ad continentiam, & capillos ponebant in ignem sacrificij. Alii dicunt, quod originem habuit à Petro in memoria dominicæ passionis, & in signum spinæ coronæ. ¶ In ¶ glo. arg. ibi, spectando] in opinionibus per iura statim all. in minoribus ut hic, de officio cu. c. 1. in iustitia. 4. di. deniq; in uerbis. 43. di. si rector. unde uer. nec nimium taceas, nec uerba superflua dicas. ¶ In glo. ult. ibi, in nona] & melius, q. l. c. 3. [Et in fi.] ibi soluitur.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Administratio. Et qui ludit cum istis personis, tenetur restituere, & committit furtum, & idem in illo, qui ludit cum falsis taxillis, ibi no. Bar. C. de condi. ob tur. causam, in rubrica.
- b ¶ Repetitio. Et hæc pars uidetur probari in acten. aleorum usus, C. de rel. & sumpt. fu. & ibi Bald. & uide plene de materia per ipsum C. de condi. ob tur. causam, in rubri. & no.
- a ¶ Rerum. Ibi uide Barto. & in l. quod si minor. §. restitutio, ff. de mino. & in l. si quis cum sc̄t. et, ff. pro empto. & tex. & docto. in acten. aleorum, C. de reli. & sumpt. fu.

S Y M M A R I V M.

- 1 Clericus ab episcopo tertio monitus, a negociationibus non destitens, perdit cū bona clericale priuilegium, & nu. 2. & 3. quæ sit alta pœna, ibidem, & nu. 5.
- 2 Literæ quarum fidem faciant.
- 3 Negocia secularia, à quibus abstinere clerici debeant, quæ, & n. 4.
- 4 Prodigal sine portorium ubi soluant miles, & clericus, mercator autem minime.
- 5 Ad uentum omnem habere chlamydem, prouerbium cum eius explanatione.
- 6 Contrario sibi duorum officio uti licet ne utiquam.
- 7 Pignus uendere licet creditori tam ex pacto, quam sine ea, si tertio monitus debitor non soluat.
- 8 Monitionis trine nis & usus in quibus, & à quibus.
- 9 Priuilegium in quibus clericale consistat, & in quibus amittat ex transgressione huius constitutionis, & quando recuperetur.

Per

Per penitentiam & reconciliationem recuperatur amissum privilegium, & nu. fin. in fin.
Facultatum quarum ecclesia teneatur ad censum.
Epilogus suffragium, & additio glossarum, nu. 7. 8. & nu. 9.
Iure utens pro se an & quibus casibus contra se id recipere teneatur. Clerici gaudent etiam in rebus suis ecclesiastico privilegio, §. in glo. ult.

CAPVT XVI.

Literis. C. Clericus t ab episcopo tertio monitus, a negotiationibus non desistens, perdit circa bona privilegium clericale. Et dicit Host. q tres sunt partes. primo ponit factum interdictum. secundo factum iniquum. tertio dicit primum corrigendum: alias fm admittendum. secunda ibi, & gaudere. tertia ibi, ma. quatenus, sed vere sunt duae partes. scilicet querela, & prouisiō, ut per se patet [Comitis] & sic litera principis fide faciunt, ar. hic, & magistrorum, de cōstitutio. ex literis, & capitulorum, supra de elec. cum inter. R. Host. [Secularibus] ut iudicaturis, assessoriis, procuratoribus, & cōmerciis, ut sequitur. & haec sunt clericis interdicta, supra c. proxi. in fi. Host. [Privilegio] etiā quo ad res, ut sequitur [Nolunt] sic contruē, nolunt subiacere, quod est in fin. [Statutis patrie] quibus in negotiatiōnū suarū q̄stibus uent se, sicut laici, quoties expedit. fm Hosti. uel sic nolunt subiacere in quālibet nego. suarū statutis patrie, quibus, & c. [Statutis] quae sunt de collectis occasione patrie, uel domini faciendis [Quibus] statutis patrie, Innoc. [Expedit] ipsi clericis, cum forte pedagiū, uel simile ab eis petitur, exemplū apud Deuorriā, & apud Vuissen. ubi clericus, uel miles mare transiens soluit pro suo capite duos sterlingos. mercatores nil soluunt. idē in terra comitis de Guinis quō ad pedagiū. & sunt haec loca in cōstitiōe comitis Pontini. Host. dicebat Pe. & Abb. q forte pedagia nolebant soluere, dicentes se clericos: & si aliqd perdebant a collectione pedagiū, petebant emendam [Tuentur] iuxta vulgare, illi habent chlamyde ad oēm uentum, & uti nolunt duorū officio p̄rio 88. di. fornicari, quod in eodē subiecto esse non pōt. j. de bap. maiores, uer. sed ad hoc querit [Tertio] si non licebat creditori uendere pignus ex pacto. si t̄ter admonitus debitor nō uult soluere, uendi pōt. ff. de pign. actio. si conuenerit, Vin. [Ate] p̄ta plato. ergo non a priuato faciēda est haec monitio; concor. j. de sen. ex. in audientia, & c. contingit [Præmissis] iudē est, & si non pratermissis, dū modo sint cōiugati, & negotiationibus intendant. j. ti. 2. Io. & c. seq. fm Inno. Si uerō non sunt coniugati, monent, ut negotiationes clericis nō conuenientes dimittant, quas si non dimiserint, quia forte sine peccato illas exerce-re non possint, clericatu dimissio spoliabunt beneficio, si qd hnt, & dimittent dño seculari hoc mō, q̄ ecclesia non defendat eos in his fm eū. ad qd, ne clerici uel mo. c. 2. de ele. trāsumissam, j. ti. 2. ex pte. de priuileg. ex pte [Privilegium] quō ad iudiciū, uel forum, & functiones municipales. j. ti. 2. c. pe. retinet tñ privilegiū canonis. 27. q. 4. ligs suadēre. & idē Pe. Alii d. de hoc. j. de sen. ten. ex. cōtingit. i. de apost. c. 1. Inno. dixit Host. hāc esse ueritatē, q̄ si moniti nō obediūt, nudati sunt oī priuilegio clericali, de sen. ex. in audientia. & c. contingit, & et seculari curiā finaliter sunt tradēdi. §. de iudi. cū nō ab hoīe. q̄ tuncq; tñ sunt rebelles, tñ post p̄nam, & reedificationē priuilegiū amissum recuperant, ut infra sequit, & no. fatis credo, q̄ clericus incedens in habitu,

& tonsura negotiationes exercēs, & de hoc monitus nō desistens, p̄dit priuilegiū solū quō ad illa [Dum his] illis aut dimissis uti possunt priuilegio clericali. Inno. & hoc v̄f uelle ultri. glo. facit concil. Vien. co. ti. dicece sanis. uide qd dixi, de cler. con. Io. in quarta q̄dnc [Facultatibus] necdū negotiationibus, quas exercēt fm Host. & dic facultatibus ē non onerosis. nā de illis ē ecclesia teneretur ad censum. j. de cenfi. c. 1. fm Vinc. q̄ Pri. j. glo. signat contrariū. q̄ Pe. glo. no. q̄ ipso facto, & c. rationem ponit, & duo similia, & quō uerbu differt a factio. q̄ Vri. glo. no. a p̄rio, q̄ clerici in propriis rebus & c. q̄ In i. glo. v̄bi, generaliter iude de ap. constitutis. i. sup ultri. glo. q̄ In ultri. glo. v̄bi, cum alij pe. est, quā uide de sen. ex. duobus, super i. glo. q̄ In i. j. glo. v̄bi, si quid ueri iubi soluitur, & circa hoc p̄rium uide, quod dixi de excep. cum ven. in glo. quasi dicat, uer. sed q̄ in fi. Dixit Hosti cum quare, an utens iure pro se, teneat illud recipere contra se, distingue. si quare de defensione fidei, si dem fouens non teneat recipere cōtra se, ut in iuribus allegatis. uel de re priuata; & tñc subdistingue. aut priuatus utitur iure, de quo quareitur de facto participādo utilitati, & sic tacite approbādo, & tunc tenetur ipsum recipere contra se, ut hic. uel de iure tantū in iudicio caute allegando, & tunc non tenetur recipere cōtra se; & sic intelligitur decre. cū uenerabilis, & de rescriptis ex parte decani, uer. quas literas. q̄ In glo. v̄bi, quia res [seruos] includit, ut in can. statim alle. [q̄ ibi, gaudent] rationē quere de pign. ex literis, in gl. pen. & patet hoc de cenfi. c. pe. de immu. ecce. c. 1. li. 6. & in clem. de cenfi. praesentis [q̄ ibi, similiter] utrobique de hoc. An clerici cust de bonis patris, uel alterius, quae successione, uel aliter perueniunt ad eum, teneatur soluere collectas cum prius de illis soluerentur, & quid de bonis, quae habet cum fratribus communia, uel a fratribus donata forte in fraudem collectarum, uide satis in Spec. de clerici. coniug. uer. ad huius autem, & seq. [q̄ ibi, ad tempus] quando enim correcti sunt, defendi debent, arg. l. di. ferrum. §. de summa trini. c. 1. §. sacramentum, fm Hosti. concord. quod in textu dixi secundum Innoc.

SVMMA RIVM.

- 1 Aeconomia, siue dispositio tituli. Incontinentie suspectam uitam mulierum reddunt consortia.
2 De tituli huius argumento ubi nam alibi tradatur, uer. & quae alia ei congruant loca iuris.

De cohabitatione clericorum, & mulierum, Rubrica

1 Viso de ui. & honesta clericorum, quia frequenter uitam clericorum suspectam reddunt de incontinentia consortia mulierum, infra c. 1. 3. 2. di. interdixit, & c. hospitium, idē post tractatum & c. Goff. & Hosti.
2 habetur materia 3. 2. dist. nullus, & c. prater hoc, & c. ad haec, & c. interdixit, & 23. dist. c. fi. & 81. di. per totum & congruunt Rubricae, de biga: quia circa, de testi. ex parte, de accus. cum dilectus, de sen. ex. si concubinae.

SVMMA RIVM.

- 1 Sacerdos feminas, quas etiam canones antiqui permittunt, si suspectae sunt, retinere non debet secum, nec alter ad alterius hospitium accedere, nec ad suum admittere. Femina non debet esse ministra clericis in ecclesia, etiam monialis, num. 2.
2 Coniugine indigenti extra suum prouideat hospitium sacerdos. Cancelli ecclesiarum pro choro. Femina non est ordinis capax.
3 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 4. & 5. Coniugineis dare grauius an sit peccatum clerici, quam extraneis.

CAPVT I.

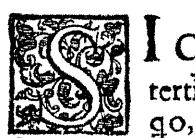

Nhibemus. Alias inhihedu. C. Sacerdos feminas, quas et canones antiqui permittunt, si suspectae sunt, secum retinere non debet, & sunt duae partes. secunda ibi, prohibendu. Dicebat Ho. quatuor dicit q nullus clericus teneat extraneam, q nec consanguineam, q consanguineam indigentem extra hospitium prouideat, q nulla femina tanq ministra in ecclesia clericis miscetur [Substitio] in continentia Egi. [Retineat] sed nec ad ipsarum hospitium accedat. nec ad suum illas admittat 81. di. clericus 32. di. hospitium [Presbyteri] duplex punctatio [Sua] scilicet sacerdotum [ibi] in domo remota [Eis] mulieribus [Nulla] jergo nec formalis penuria, quae alle. gl. de conuer. coniu. uxoratus, in fi. de hoc. §. ti. i. monasteria [Mini]strari] cū non sit capax ordinis, ut dicā, j. de p̄e. & re. nouā, sup. 2. gl. [Intra cancellos] i. chorū, q cancellus diuidit ab altari. §. ti. 1. c. 1. Host. alias pōt poni, infra, pro intra [Aut stare] ista sunt diuersa, ut dixi. §. ti. c. 1. [Secunda] gl. obicit, & soluit, distinguit inter suspectū, & non, & inter collateralē, & ascendente. q̄ Pe. gl. respondet per v̄riū. q̄ In i. glo. 2. v̄bi, cum qui iude, infra c. pe. super gl. fi. q̄ In i. glo. 2. v̄bi, sic solue] fm T. idē Inno. & Host. [q̄ ibi, suspectis] uel nobilibus, q̄ secū habent pedisequas, quasi secus, si solē maneant fm Tan. [q̄ in fi.] de hoc. §. ti. di. uolumus. q̄ In glo. & sic patet, ibi, extraneis] contra. i. q̄ 3. peruenit, ubi dicit grauius peccatum dare consanguineis. ibi soluitur ult. gl.

SVMMA RIVM.

- 1 Clericus sacer, qui tertio monitus a suspecta mulieris colloquio, uel consortio non desistit, excommunicatur. Et, pro aut. Monitionis, uel denunciationis uis & usus concessus uiro in adulteros. Viro quando liceat interire cum uxore conuenientem, & quando tradere iudici.
2 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 3. & 4. Sacerdotis nomine continentur inferiores. Femina quae, cum clerico conuersatur, cui poena subdatur, in seruitutem quando tradatur, hic est casus etiam cum prole. Penarum diuersitas cum traditur a doctoribus, iudicis arbitrio relinquitur, in fin.

CAPVT II.

Siquisquam. Casus. Excoicatur tertio monitus a suspecta mulieris colloquio, uel consortio non desistit [Fabulari] nō solū fabulari cum mulieribus, sed et fabulari de ipsis est peccatū, ut no. 40. di. c. ulti. [Et] pro aut, sic. §. ti. i. cleri. uer. capax [Conuersari] si quis ei, quem suspectum de sua uxore habuerit, ter denunciauerit sub presentia testium fide dignorum, & post inuenit eum cōueniētē suae uxori in domo, aut popina, aut in suburbanis locis, sine periculo eum perimit, si alibi eum inuenit tribus testibus conuocatis, tradat eum iudici, qui nulla alia ratione quaesita habet puniendi licentiam. C. de adulte. aucten. si quis ei, ex qua sumi potuit hac decr. fm Host. q̄ Prima j. glo. all. 4. concor. & unam ad conuersum. q̄ In i. j. glo. v̄bi, in toto] sequitur & pars continet. q̄ In gl. 2. v̄bi. §. pe. unde sumpta fuit aucten. si quis ei, cuius uerba uolui in textu. q̄ In i. glo. 1. v̄bi, inferiores] et in minoribus, infra eo. si aut. de diacono spālter q̄ cōtinetur nomine sacerdotis, habes. 15. q. 5. c. 1. in fi. q̄ In glo. v̄bi, ibi, fraternitatis] uide quod ibi no. in ultri. glo. [q̄ ibi, redigatur] hoc uerum, si fuit publicē ducta in uxore, & sic loquantur ista capitula, ut in eis no. & 81. di. quiddā. Si uerō tantū concubina, fuerit, iniungitur, ei p̄na,

27. q. 1. quae Christo, & c. se. & uide qd ibi no. in i. glo. fm Vin. Goff. Inno. & Hosti. est et similis distinctio in prole, ut primo casu proles inde nata sit serua ecclesiae in 2. non. de hoc. 15. q. ulti. cū multae. & ibi no. q̄ ecclesia hoc ius perdidit, q̄ non est uis illa [q̄ ibi, eos] & ibi not. quare iudex ecclesiasticus se in hoc casu de persona laica intromittat [q̄ in fin] Jur dicebat Host. si concubina renuit p̄nam recipere, uel agere, excoicatur, ut ibi, nec deinceps absoluet sine satisfactioe, infra de uerbo, si, ex parte. satisfactioe aut monasterium intrando, ut in c. fraternitatis, & sic rediget in seruitutē monasterij, ut in c. eos. dicit tamen. q̄ cum sint diuersae poenae & incertē sint tradita per doctores, hoc totum cōmittit iudicantis arbitrio, supra de offi. dele. de causis. idem no. in pra. c. fraternitatis.

ANNOTATIONES.

- 1 Sacerdotis. Contra hoc facit. c. fi. infra ne cleri. uel mo. & quod ibi no. & uide singulariter Io. And. de praeb. ei cui, lib. 6.
2 Intromittat. Sed an iudex secularis possit punire, uel statutum facere contra concubinas istas, uide per d. Pe. de An. in c. ea. quae a iudice, de re iur. i. in q. 23. ubi distinguit notorias ab occultis; contra primas possit, contra alias non.

SVMMA RIVM.

- 1 Ad abiurandam concubinam non debet cogere praelatus clericum, & quem. Si non dimittit, excommunicatur, uel aliter punitur, ut hic. Supplementum contextui ad uer. in sacris.
2 Purgationem infamati quando iudex recipere non debeat. Pendet ex imponemis uoluntate. Cum infamatio dispensare post penitentiam quando iudici liceat, eumq; suscipere, licet inuitum, nec eum prodere.
3 Iurare quo casu coget iudex infamatum. Credi statim non debet asserenti quid ad euitationem iuramenti, Ad iuramento neque actorem neque testem debet iudex repellere, imo ei necesse est admittere. Personam pro loco, uer. a se. Punienti qui prius in aliorum exemplum, circa fin.
4 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4. Perpetui appellatio quantum temporis ostendat, & nu. 6.
6 Additio glossarum.

CAPVT III.

Lericos. Casus. Non det praelatus cogere clericum, ut concubina abiuret: sed si non dimittat illam, excoicet. tria dicit fm Hosti. non sunt clerici suspecti & iuuenes compellendi fornicarias abiurare: ad ipsas tamē relinquendas per suspensionē cogentur & inobedientes excoicantur. fm ibi, uerum, tertium ibi, si quis [in sacris] maxime, infra si autem, Abb. [Nerant] no. hic Host. iudicem non debere recipere purgationem infamati, qui paratus est se purgare, si in ueritate scit eum reum, & de hoc satis no. 15. q. 5. presbyter & de hoc 22. q. 5. ille probat hoc, quia purgatio p̄det ex uolūtate imponētis, de simo. in sinuatu, de pur. can. c. 1. si tamen sit casus iudici dispensabilis, post poenitentiam dispenset, infra. ti. 2. sanc. 2. aliās ipsum sustineat, licet inuitū, de simo. ex tua, in fi. nec proder eum, nec dicet sibi, q̄ se prodat, de p̄e. di. 1. nō tibi. Sed quid t̄ si in inquisitione, quae praecedere debet expurgationē, secreto dicat iudici se commisisse crimen, & q̄ non faciat eum iurare, quia diceretur? Dic q̄ cōsiderata qualitate personae, utrum sit uerisimile, q̄ debeat deicrare uel non, coget eum iurare, uel non. ad hoc quod le. & no. de praesump. mandata. nec enim statim debet sibi credi, quia posset hoc dicere, ut iuramentum uiraret, de accusatio. inquisitionis. uerum ubi non ex officio, sed iure ordinario procedit iudex, nec actorem, nec testem potest a iuramento repellere. imo necesse habet

Io. And. Comment. in Tertium Decret.

habere admittere, arg. de testi. ex parte, & c. significaverunt, secundum Hosti. [Ase] i. a sua cohabitatione, & conuersatione [Ipsas] quas renouerant [Alias] quas nuquam tenuerant [In aliquos] i. in eos, uel i. in eos, qui ad dimissas redierint. Alii enim primò sunt suspendendi. isti uerò per suspensionem non correcti sunt excommunicandi. uel [in aliquos] i. in eos, qui priores sunt, uel qui magis causam dederunt, infra de cleri. ex latores, p. m. Abb. ¶ Secunda ¶ glo. signat contrariu, & dupliciter soluit. ¶ Tertia arguit. all. 5. iura, & unu simile. ¶ In ¶ glo. 3. ibi. l. 2. iude de testi. spo. ex parte, super 3. gl. ¶ In ¶ glo. 4. ibi. § adeo [Locatio dicitur perpetua. i. quamdiu p̄sio soluitur] ¶ ibi. ad uestimentum [illa uestis est in peculio, quam dominus dedit seruo perpetuo fruendam exponitur. i. quamdiu durauerit. ¶ In ¶ glo. ulti. ibi. facta] iude de calum. c. 2. super ulti. glo. ¶ In ¶ glo. 2. ibi. ab isto die] sic etiam solu. 27. q. 1. si quis sacro, ubi de hoc. ¶ In ¶ glo. 1. donec. ibi. respiciant [aliàs esset contra 2. q. 1. multi, Vin. qui reprehendit illos, qui exponunt perpetua. i. donec uixerint, per l. ff. pro socio. & dicitur perpetua p. m. Inno, quia nullum tempus habet p̄finitum, & sic aptitudine dicitur perpetua. uel secundum eum, & Hosti. ponitur hic excommunicatio pro depositio ne, uel beneficij priuatione, per quam extra cõionem, uel societate ponitur [¶ ibi. quia sacerdos] & infra de hæretic. ad abolendam, in fi. 1. respon. & 1. q. 1. reperiuntur in fi. ubi de hoc. & facit qd no. 10. q. 2. perpetua, in 1. gl.

tiam egerit coram deo, coram quo peccauerat. si. n. contra proximum peccasset, oporteret, quod & ei satisfaceret. & est ¶ notandum, qd iste suspensus usque ad satisfactionem cõgruam, quameito satisfecerit, sicut debet & dictum est, statim officium suum, & beneficium recuperat, nisi aliud sit impedimentum, ut quia peccatum manifestum est, uel subest iusta causa dispensationem requirens, ut de hoc, supra de tempo. ord. ex tenore. & c. fin. Idem, si usque ad annum, uel certum tempus suspensus sit, uide quod scripsi, de ara. & qualita. cum bonæ, in glo. moderatè. ubi inuenies diuersitatem inter suspensionem ad tempus, & illam, donec satisfecerit. Idem, si pro contumacia de constitutio. ex literis. hic enim sic suspensus nõ perdit iura sua spiritalia, uel temporalia, nec possessionem ipsorum licet fructum perdat ad tempus, quod patet ex eo, qd ad hoc animus non habet, sine quo possessio non amittitur. ff. de acquir. r. possideri. § quibus, & ideo eius beneficia conferri interim non possunt, licet fructus medio tempore collecti sibi non restituantur, sed in utilitatem ecclesie cõuertantur. de ap. pastoralis, in fine. infra de cleri. non resi. capitu. p. nultimo, secundum Innocentium, secundum quem suspensus ad tempus, si celebrat, est irregularis, ut dicam de cleri. ex. c. fi. in gl. Idem uidetur ecclesia med. [Suspensio] no. ¶ Ber. infra eo. si autem, in fi. ulti. gl. hoc esse de gratia. idem hic Host. & Abb. dicit Inn. per hoc non derogari canonibus signatis in gl. pro contrariis, quæ loquuntur de sacerdote, & quæ suspenditur tantum à missa. hic de aliis sacris ordinibus loquitur, & et alias pœnas imponit. ipse tamen Inno. dicit ab officio non solum sacerdotum, sed etiam inferiorum clericorum abstinendum. infra c. fi. & non solum à missa. sed et ab aliis minoribus officiis. 81. di. si qui. imò nec etiã beneficium habebit, nec cū aliis sedebit, & sic nec electionibus intererit, ar. c. prater hoc. & dicitur quidam idem nedum in omnibus sacris, sed et in minoribus, ar. c. prater, & infra eo. uestra. nec hæc decre. qd dicit suspendendum, tollit antiqua iura p̄dicta, quæ dicunt ipso iure suspensum, cum hic loquatur, quando erat occultum, & ante condemnationem, & ante sententiam. uel loquitur, quando tantum erat suspitio, supra c. 2. uel licet qlibet sua auctoritate recedere possit ab officiis publici fornicatoris, p̄t etiam ip̄ ipsum procedi uia ordinaria, per quam & alię pœnæ imponuntur, ut hic. Præterea grauior est pœna iudicis, qd iuris p. m. Inno. qui dicit, pœnam iuris c̄ cessare, si cesset à peccato quantum ad hoc, qd alii possint ipsius officium audire. & sic potest intelligi, 81. di. si qui sunt, & quod ibi no. ipse tamen sine dispensatione, & absoluteione celebrare non debet, ex quo notum fuit crimen eius. 81. di. minister, & no. l. di. sacerdotis. & huic dicto cõcor. Hug. sed ipse Inno. uidetur dicere, quod absoluteione non egeat, infra de sent. ex. uenerabili, ubi uide super prima glo. absoluteuet tamen episcopus, ex quo non est de reseruat. infra de sen. ex. c. nuper, p. m. Lau. qui hoc no. 27. di. nullus. bene facit, infra ti. 1. sane. 2. de iudi. ar. si clerici. sententia uerò iudicis non cessabit, nisi restituitur, & de magna gratia. Item nisi per sententiam priuetur, non poterunt beneficia sua aliis conferri, & ideo præcedere debet monitio, ut hic, & c. seq. si autè à prelato suspensus esset, possent eius beneficia conferri, quia uacant, supra de ara. & quali. cum bonæ. secus in beneficiis suspensorum à iure, ut hic p. m. Inno. sed hoc dictum non placet Hosti. qui dicit & melius, beneficia suspensi ab homine non possent conferri, qui. n. suspendit, non priuat, suspensio ergo adhuc remanet prelatus. ergo, quãdiu sic uiuit, beneficia sua non possunt aliis conferri, de conce. p̄. c. 1. p̄t tamè propter hoc perpetuo remoueri, ut sequitur, & etiam deponi supra

ANNOTATIONES.

1 Actorum. Partes tamen hæc possunt, supra de testi. capitu. tuis, ubi uide.

S V M M A R I V M.

- 1 Si clerici moniti concubinas non dimittant, suspenduntur in beneficijs, incoerret. que deponuntur.
2 Satisfactio congrua coram deo que, & que erga proximum.
3 Suspensus ab officio, uel beneficio ad congruam usque satisfactionem, uel ad tempus, uel pro contumacia, quam cito satisfecerit, officium suum, beneficiumque recuperat, & quo casu. Idem que perdat. Si celebrat, an irregularis fiat.
4 Huius decretalis quis sensus, non tollit antiqua iura, & nu. 7. Fornicatoris clerici suspensi missa, & alia officia diuina an sint audienda. A quibus arceatur, an celebrare debeat sine dispensatione & quando, à quo absoluitur, que amittat. Pœna grauior iudicis, quam legis. Episcopus absolue potest à non reseruat. Sententia iudicis in fornicatorem non cessat, nisi restituatur. Suspensi clerici ob causam hic expressam quo casu possint in alios conferri beneficia sine priuatione, uer. it em nisi. Inter suspensos ab homine, & à iure quod sit discrimen, ibid.
5 Eorum que pœna, si suspensi adhuc detinere presumpserint fornicarias.
6 Epilogus, & additio glossarum, nu. 7. Monitio necessaria in auctione pœnæ, & ante sententiam priuationis, nu. 4. uer. Item nisi.

C A P V T IIII.

Sicut, Casus. Si clerici moniti concubinas non dimittant, suspenduntur à beneficijs: & si se adhuc non corrigunt deponuntur, & secundum Hosti. tria dicit, qd clerici fornicarii moneantur. qd inobedientes suspēdantur, qd crescente, uel durate contumacia beneficijs priuentur, & secundum ibi, si uerò. 3. ibi, & si [Eas] uel de nouo alias, supra c. proxi. [satisfactionem] satisfactio congrua est, si dimiserit peccatum, & pœnitentiam

titulo primo, ut clericorum. §. si quis igitur, & infra de clericis non residen. ex tua. licet autem Innocen. dicat supra dictam esse differentiam inter suspensos ab homine, & à iure, in exhibitione tamen sacramentorum non est differentia secundum eum, ut nota. infra de hæretic. secundo, dixit etiam suspensum a canone, si celebrat, non fieri irregularem, infra de cleric. excom mu. minist. argum. decre. si celebrat, in princip. idem no. Abba. infra cap. uestra, in princip. & Vincen. infra eodem. c. penul. secus in suspensio a iudice, xi. questione tertia. si quis presbyter. excommunicatus uero a canone, bene fieret irregularis celebrando, infra de sententia excommunicationis, cum illorum. uel dicit dicendum aliter, ut no. in capitulo si celebrat, de sci. maticis. cap. primo. Istud dictum, quod suspensus a canone celebrans non sit irregularis, non placet Hostien. qui in hoc remittit ad ea, quæ notauit in capitulo si celebrat. & de sententia excommunicationis, cum medicinalis. §. si quis autem, & Guil. in Specul. titulo secundo. §. iuxta propositionis, uerficu. in suspensulis. [Suspensi ¶ presumpserunt] detinere per tantum tempus, quod scandalum, & infamia contra eum augeatur, & relinquam hoc arbitrio boni iudicis, uel non expectantur, nisi quousque post suspensionem citemur, Innocen. [Perpetuo.] pro duplici culpa. supra titulo primo, ut clericorum. §. si quis igitur, Hostien. ¶ Prima ¶ glo. respondet per questionem. ¶ Secunda glo. signat contrarium, & soluit. ¶ In glo. ultima. [ibi. relegati] uide de iudi. at si clerici, super gloss. penult. ¶ In ¶ glo. secunda. [ibi. solutio] secundum Tancre. Innocen. & Hostien. [¶ in fine] dixit Vincen. notorium fornicatorem ipso iure suspensum, ut tamen augeatur pœna ab homine, necessaria est admonitio, ut hic, & infra capitulo secundo. Item secundum Hostien. hic non loquitur de suspensione officij, sed beneficij, & sic diuersitas est, non contrarietas.

ADDITIONES.

- 1 Iuris. Quia mitius agitur cum l. & c. ff. de arbitris. Celsus, & uide ff. rem. ra. hab. l. amplius.
2 Iuris. Differentiam pœnæ, que imponitur ipso iure ad pœnam iudi. uide Ioan. And. in c. in pœnis, de regulis iuris. lib. sexto. in Mercuria. & Barto. in lid. quod seruo, ff. de pecu. leg. & uide Ioan. And. in Spec. de peri. & poi. §. fi.

S V M M A R I V M.

- 1 Absolutio non ualet, si clericus ob concubinatum suspensus absoluteatur eo suppresso. De processus serie facienda mentio in casu huius constitutionis. Litera gratis aliquo tacito non ualet. & iustitie uero tenebit, sed non proceditur secundum earum formam, sed secundum iuris ordinem.
2 Additio glossarum.

C A P V T V.

Super eo. Casus. Non ualet absolutio si clericus propter concubinatum suspensus eo tacito absoluteatur. dicebat Hostien. litera seriem rei suppressens uiribus caret. [¶ Et infra.] hoc est, ipse presbyter impetrauit literas super absoluteione sua: secus si conqueretur de iniusta sententia, uel suspensione, quia tunc ualent literæ, & procederetur per eas, non secundum ipsarum formam, sed secundum iuris ordinem. §. de rescriptis, super literis. uel potest dici speciale in hoc casu, ut teneatur facere mentionem de serie processus. §. de rescriptis, dilectus filius. Abba. Innocen. ¶ In ¶ prima glossa. [in fine.] uel a iure, si factum erat notorium secundum Ray. & Hostien. ¶ In vlti glo. [in fine] secundum T. & facit. §. de fide instru. quod super his.

S V M M A R I V M.

- 1 Clericus, qui monitis non dimittit concubinam, deponitur a beneficio.

Clerici etiam in minoribus constituti & beneficium obtinent ad continentiam compellendi.
Fornicaria unde dicta.
Meretricis etymologia, multiuola appellatur ab ea qui decipiantur, remiss.
Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 4. & 5.
C A P V L VI.

Autem. Casus. Clericus qui monitus non dimittit concubinam, a beneficio deponitur. [Inferioribus] per hoc patet clericos etiam in minoribus constitutos ad continentiam compellendos, quod uerum in beneficijs, ut sequitur. [Fornicarias] sic ¶ dicta quasi carens forma nitida. [Concubina] simul cubans, Meretrix quasi mere. i. uere tricans, uel quia meretur, si nõ tricat. i. decipit, Host. adde quod no. de pœn. di. ii. si enim, uer. Petrus quoque, & xxxiii. di. laici, de pellice. Ecclesiastici. ix. uocatur multiuola, & de deceptis ab ea uide in Hiero. su per parabo. vii. c. [Licet.] nõ ergo est necesse de hoc. §. di. i. quoniam, poterit ergo facere gratiam. §. eo. sicut, Host. [Tibi] auctoritate tua, Inno. ¶ Vltima gl. signat ¶ contrarium, dupliciter soluit. ¶ In ¶ glo. iii. [ibi. seruus.] uide de cõstiti. ex literis, super iii. gl. ¶ In gl. ¶ i. [in fi.] secundum T. al le. de fi. p̄. p̄p̄. ¶ In gl. vlt. [in fi.] i. de Io. 8. i. di. q. amõ.

S V M M A R I V M.

- 1 A clerico fornicario non notorio licite audimus diuina, percipimus que sacramenta, & latius nu. 2. cum sequentibus. 3. 4. 5. nec ipse ab alijs in ecclesia potest audire, ibid. Diuisio decretalis.
2 Officiorum diuinarum appellatione qua comprehendantur, & numero. 6. Monitio præcedere debet in scientia iuris & facti & in quo casu hic. Indubitanter pro notorie. Sacramenta nullus polluit, uer. solutio. Ea qui male tractant, se tantum ledunt sancta sunt, nu. 3. An a suspensio debeamus audire diuina, & percipere sacramenta, an non, uariantia iura conciliant, nu. 3. 4. & 5. In sacerdotem sanctum, & profanum quid discrimen.
3 Sacramenta profunt etiam mortuis, purgantque peccata, & qualia sunt, qualis est, qui percipit. Ministeria pro sacramentis.
4 Occultum pene quid, uide nu. 8. & 12. A sacerdote proprio quibus casibus & in quibus abstinendis, & nu. 5. & 5. 2. 3.
5 Suspensorum omnium generalis regula que, cum uitare eos licet & in quibus.
6 Notorium per euidenciam quod. uide nu. 10. 13. & 14. de eo. & nu. sequentibus.
7 Epilogus, & suffragium glo. nu. 8. Aestimatio quid, in suffrag. Manifestum quod, ibid. ex §. hæredes. a glo. citato. ex c. cum olim. & l. vltima. Occultum dicitur quandoque quod potest probari, ex. §. si quis autem. Res indicata pro ueritate accipitur, ibid. Institutio, quam facio de Titio, si se filium meum probauerit, non ualet. Sacramenti fides non deficit, quamuis aliquando deficiat sacramentum, in fine.
9 Additio glossarum. Innocentius, & Hostiensis ineptitudinis, & confusiois arguntur. Fama quid, uer. fama. Manifesti definitio, uer. manifestum.
10 Notorijs definitio, diuisio, & in eo quibus casibus requiratur ordo iuris, citatio, & probatio, & que. & nu. 13. 14. 15. 16. & 17. cum ceteris inferioribus, & petitio que, eo. n. u. 13. quibus deprendatur, ibid. §. & est sciendam.
11 Rumor quid.
12 Occulti, & pene occulti descriptio, & nu. 13. Infamia

Infamia quo modo contrahatur, & quo obleatur. Honeſti viri nomen vt quis assumat, laborare debet, & a pueritia.

- 23 In notorijs non appellatur. In eis late ſententia etiam poſt executionem retractantur, & proceſſus eque, circa ſi. Agere poteſt cauſam, cui inhihetur appellatio, & quo modo, ibi dem.
24 In ſurario manifeſto quedam ſpecialia conſtituuntur.
25 Contraſtus notorijs an dici poſſint, & in eis habere locum, qua de notorio dicuntur, & que inter ea ſunt differentia.
26 Maleſicia que notoria dici queant.
27 In abſentia accuſati citati proceditur, etiam ſi habeat excuſationes legitimas, ad inquiſitionem etiam de circumſtantijs non notorijs, & ad penam, & nu. 19.
28 Monita rei in notoria non habet eandem, quam habet citatio, & quo caſu.
29 Contumax notorius ſi non inueniatur, an citabitur iterum ad purgationem, nunquid ad ſententiam.
30 Excuſationes legitimas abſentis accuſatur ſi tacet, buid iuris.
31 Contra contumacem abſentem tenet ſententia etiam nullo ordine ſeruato in notorio, & quo probato, & quando.
32 Notorium licet factum non ſit iudici, modo ſit, tenet ſententia irrenocabiliter, licet iudice peccetur.

C A P. VII.

Extra duxit. Hoc dicit a clericico fornicatio non notorio licite audimus diuina, & percipimus ſacramenta. ſed ſi eſt notorius, abſtinere de bemus, non tamen eo animo, qd credamus officia, vel ſacramenta talium fore polluta, & diuiſio poteſt eſſe in duas partes, in prima conſultatio, in ſecunda ſolutio, ij. ibi, ceterum, & ſecundum hoc principium ſunt verba conſulentiſ. & ſecundum hunc modum ſolebam ponere caſum literalem. ſ. qd iuriſta inueniens canones contrarios, adiuit papam, petens contrarietatis ſolutionem vel diuide aliter, & verius reſpectu antiquæ etiam in duas partes, in prima deciſa conſultatio, in ij. reſponſio. ſecunda ſubdiuiditur in quatuor, in prima, alle, pro, & contra, in ij. diſtinguit qualitates criminis, de quo quaeritur, in iii. diſtinguit de animo abſtinentis, in iiii. ex diſtinctis ſolutionem concludit. ſecunda principalis ibi, alicubi, ſecunda ſecunda ibi, ceterum, iii. ibi, item aliud, iiii. ibi, ſine dubitatione. Ex ſuperſcrip. non apparet, cui ſcribat, nec hic, nec in an. ¶ In textu tamen ſic dicebatur, Veſtra duxit de, in qui, vt conſulamur fratribus veſtris parochiales eccleſias aduentibus, quarum clerici concubinas habere creduntur. De hoc diuerſæ videntur ſacerorum canonum ſententiæ emanaffe, alicubi &c. & fuit prima tertij libri in ij. compil. Et dicebat Ala. abba ſi, vel priori loquitur, idem Vin. dicebat Hoſtien. decret. quinque dicit. ponit contrarietatem canonum, diſtin-

guit inter notorium, & omnino occultum, addit eidẽ diſtinctioni, diſtinguit inter notorium, & pene occultum: diſtinguit inter intentionem vitantis, i. tolerandam vel reprobendam. ſoluit canonum contrarietatem. tene quod prædixi. [Audiat] nec etiam ipſe poteſt in eccleſia ab alijs audire, vt in c. præter hoc, ſecundum Pe. [Miſſam] idem eſt de euāgelio, & epiſtola, & alijs diuinis officijs, vt in d. c. præter hoc. [Quem ſcit.] ſcientia iuris, non facit ſecundum Io. T. die 3. ſecundum Barho. vt j. e. c. & j. e. c. vlt. & hæc vera. & forte Io. intellexit illam eſſe ſciam iuris, quæ fundatur ſuper notorio, quodcunque ſi illud iuris, vel facti, præcedet admonitio, ſecundum H. & Lau. ſ. c. proxi. lxxxi. di. ſi qui. Alij 3. ar. j. c. vlt. [Indubitanter] ſi in telligas ſecundum conſcientiã, ob. c. ſequẽs. ſi intelligis. i. notorie, non ob. quia illud loquitur in occulto, Hoſt. [Habere] ſequitur in dictis can. Vel ſubinterductam mulierem, dixit H. forte ſub nomine conuerſe. [Alibi] arguitur pro generali allegatione. ſic. j. de præben. c. ij. & xlv. di. c. ij. de hoc. c. diſtin. ſ. hinc etiam, & j. q. j. vt euidenter. xxxv. q. iii. quædam lex. ij. q. v. ad ſedem, verſic. que cauſa. xviii. diſtin. quoniam, in prin. j. de ſimo. licet Hely. verſi. nam iuxta de regu. cum virum. & de hoc in Spe. de diſpu. & alle. §. porro. ver. in ſumma. [Polluere] 3. j. q. j. ſit populus. vbi dicitur, qd quamuis ipſa ſui ſpecie ſancta videantur, quæ offeruntur, tamen quia tractantur per eũ, qui pollutus eſt in anima, polluantur omnia. Item 3. e. q. multi. in ſi. vbi dicitur, polluimus itaq; corpus domini, cum ad altare indigni accedimus, & ſordidi mundũ sanguinem bibimus. So. reuera nullus pollut ſacramẽta, vt hic dicitur. Quid enim firmum aut ſtabile, ſi ſanctitas in corrupta corrumpatur. C. de epi. & cler. ſiquem quam. nam mali tractando ſacra ſe tantum lædunt cetera quidem fax accenſa &c. xv. q. vlt. c. vlt. tamen pollutus, quãtũ in ſe eſt, pollut illa. vel d. polluere ſemetipſum, & ſic intelligantur tria. xix. diſt. ſecundum. j. q. j. ſi fuerit, ſecundum Ab. eodem modo respondeas ſecundum Hoſt. ad c. 3. di. Maximilian. de cleri. ex. mi. illud. talis ergo ſuſpenſus quo ad ſe, & ſi de merito vitæ non audiat, de merito eccleſiæ auditur. inter ſacerdotem enim ſanctum, & profanum hæc eſt differentia, quia oratio ſancti ſulcitur duplici merito, profani tantũ vni co, inde. i. Thimo. v. habetur. xxv. d. ecclie. in prin. Qui bene præſunt præbiteri, duplici honore digni habeantur, & ſic intelligas. iii. q. j. Chriſtus. & c. non nocet. & c. p. ce. & ſequenti. & §. ſi ergo ſacra. & §. cum ergo. ſecundũ Hoſt. [Purgatoria] nam ſacramenta etiam mortuis præſunt. xiii. q. ii. animæ. [Contagium] venaliũ ſaltem, Lau. ſecundum Ab. exponit. i. criminum mortalium, & venalium. de con. diſt. ij. cum omne crimen. intelligas ſane, ne ob. de cõ. di. ij. quotidie. [Sacerdos] diuina celebras. [Sancta] ſiue officia, ſiue ſacra, quæ ſancta ſunt. [Non poſſunt] intercidi capitulũ. [Ab omni] catholico nõ ſuipẽ ſo a iure, vel iudice. [Mimifera] i. ſacra, Ho. [Quia omnia] j. q. j. omnia, & c. i. miniſterio. [Fide] talia ſunt ſacra, qualis eſt, qui recipit. j. q. j. per Eſaiam, Ab. [Purgantur] ſequitur in c. fides enim eſt qui vincit hunc mundum. j. Io. v. [Condemnatio] hic non debet audiri. [Toleratur] hic dẽt audiri. [Aliud eſt, quando] ita conſtruc. ceterum aliud eſt notorium, qd præbiter non diffitetur crimen &c. & ex ponas, vt in gl. [Vel de ipſo] hoc dixerat [Pene] occultum] licet ſit notoriũ per famam, Inn. i. licet præbiter ſit ſuper hoc infamatus ſm Ho. [Abſtinere] ſic abſtinere licet, eſt ſi occulta eſſet fornicatio, vel eſſet aliud crimen, qd fornicatio a p. pro ſacerdote, in his officijs, qd ab eo audire nõ cogitur, qd qualia ſunt, hẽs de p. g. & re. ois. & eſt ſic faciẽdũ, ſi ex tali abſtinentia 3. talẽ ſacerdo. eſt fornicatorẽ, & toleratũ ſcandalũ non gẽtur, aſaũt non licet abſtinere. Nã & dñs ludæ corpus ſuũ dedit, de con. di. ij. nõ prohibeat, & c. ſequenti. argumẽ. vi. q. d. ſecunda, placuit. & c. ſi tantum. viii. quæſt. quarta, nonne, ſecundum Inno. vnde dicit Hoſtien. abſtinere licet in occulto, ne ſit contra, de ſen. excõ. cum non ſit ab homine. [Trabantur] p. ruboris

ruboris conſuſionẽ, quã patiunt in ſeipſis, & ſi occulte uidentur. ſm Hoſt. dic ut dixi ſuper gl. p. p. uerbũ. §. proximu. ſi tũ legereſ litera ſic, Abſtinere, ut huiusmodi, &c. dimiſſa litera, peccandi &c. poſſet haberi ille in intellectus ſm Pe. & Abb. [Reſpñantur] quaſi contraminta. qd nõ licet [Tolerantur] toleratione, quæ excuſat. 23. q. 4. tu bonus, & multa per patientiam &c. de præben. cum iam dudum, Tan. [Operis euidentiam] hoc generale. qd 7. omniũ ſuſpenſorum a iure, i. deſt. ſine ſententia hominis, ſi crimina, pro quibus ius eos ſuſpẽdit ab officijs, uel quolibet actũ, ſint notoria facti euidentia, licet cuiquẽq; eos in his uitare, etiã ſi a plaris tolerentur. idẽ de irregularibus, qui a iure ſuſpenſi dici pũt. Si uerõ crimina, pro quibus a iure ſuſpẽduntur, ſint occulta, licet graua, ut ſimonia, homicidium, & huiusmodi, tamen uitari nõ debent in his, quæ ab ipſis de iure recipi debẽt, arg. hic, & de con. diſt. 2. non prohibeat. idẽ in excõmunicato occulto. 6. q. 2. ſi tãrum, de of. or. ſi ſacerdos, Inn. uide quod nõ. & dicã. j. de ſimo. tanta, & c. per tuas. 2. Hoſt. uerõ dicit tenẽdum in hoc, quod nõ. de ſen. exc. cum non ab homine, & de tẽp. or. c. uiti. ¶ Diceret autẽ notoriũ per euidentiam, qd mulierẽ ſuſpectã tenebat in domo, ſm Inn. 3. 2. q. 1. c. 1. & §. co. ſi quiſquã. & ſm eũ, ſi clericũ inuenirem coire cũ muliere, per hoc eũ in publico nõ uitabo, ni ſi aliã ſit notoriũ, ſm Hoſt. adde, quod nõ. de ſen. ex. c. 3. §. ſi huic, qd hic de euidentia d. eſt ſimile, quod dicit lex de fidei ſuſtore euidenter locuplere. ff. qui ſatiſ. cog. ſi uerõ. §. 1. [Diuina] ut miſſa & aliæ horæ diurnæ & nocturnæ, ſm Pet. & Ab. [ſacramenta] ut baptiſmus, pñtia, extrema unctio, & ſi. Pe. & Ab. ¶ Quinta gl. diſtinguit famã, manifeſtũ, & notoriũ, & notorium triplex, facti, iuris, & præſumptionis. ¶ In 5. glo. ibi, aſtimatorio ſequitur, eſt illa dignitatis &c. ut ſup. [ibi] hãre des palam] teſtatur, qui in publicũ hæredẽ nominat. ſi corã teſtibz, qui ad ſolemnitatem ſufficiãt teſtamẽti [ibi] ſi quis autem] ſequitur, poſt ap. neceſſarius ſibi putauerit eſſe perſonas, per quas apud iudicẽ appellationis ueritatem poſſit offendere, quam æſtimauit occultam [ibi] l. uiti.] patronus adoptando nõ facit ingenuum eum, qui ſe ſatetur libertinũ [ibi] res ind.] ſequitur, pro ueritate accipitur [ibi] quia ſemper] uide de pur. can. accedens, ſuper gl. 2. [ibi] Lucius] unde nõ ualet inſtitutio, quam factio de Titio hac conditione, ſi ſe filium meũ eſſe iudici probauerit. ¶ In glo. ideſt, ibi, per fidem] nec enim deficit fides ſacramẽti, quãuis aliquando deficiat facti m. inf. de baptiſmo, debitum, de preb. non nap. c. 2. Hoſt. ¶ In gl. ad intelligẽtiam, in prin.] materiam huius gl. quam inepre & conſuſe tractarũt Inn. & Hoſt. inf. c. proxi. uide plenius & aptius in Spe. 3. parte de notorijs criminibus p. totũ, & aliquid per Hoſt. in ſumma. huius titu. §. ſi. ne tamen uerba illorũ deſint, quaſi ad literã inf. ponã illa, quæ potius ppter prædictam remiſſionem debueram decidiſſe [ibi] ſic deſcribi] deſcribitur hic fama de homine. Fama uerõ inter homines eſt publica, ſeu famoſa inſinuatio, uel proclamatio, & cõmunis ex ſola ſuſpitione & incerto auctore proueniens, de con. diſt. 4. ſanctum, in ſi. de pur. can. cũ in iuuetute. uel eſt uulgi, ſeu maioris partis eius opin. rei, de qua quaeritur, conſentiens. Dicebat autem Tho. de Pipara. in tractatu ſuo de fama, quod erat quaſi fides mentis. Manifeſtum eſt publica, ſeu famoſa inſinuatio, uel proclamatio & cõis ex certa ſcientia, & certis auctoribus proueniens. Notoriũ iuris ſpontanea confeſſio, clara probatio, iuſta & irretactabilis diſſinitio. primum. §. de confeſ. c. 1. ſecũdum. C. de re iud. geſta. inf. de uer. ſig. cum olim. tertium. ff. de reg. iul. res iudicata. dixit tamẽ Vinc. inf. e. proxi. qd quia confeſſio, & ſententia poſſet in ſe habere falſitatem, proprie notoriũ eſt illud, quod cõſiſtit

in euidentia: aliã poſſet dici notoriũ, quod non fuit. Notorium facti eſt publica, ſeu fama &c. communis perueniens ex euidentia rei, quæ nulla tergiverſitione celeri poteſt. C. de nap. ſi uicinis. Vin. dixit idẽ eſſe notoriũ facti, quod factũ eſſe non dubitatur a populo, uel maiori parte populi. Vber. dixit id eſſe, qd continue uiget, & in pñti eſt publice uidere. Guil. dixit eſſe id. in quo fama publica ſuum præber adminiculũ, & ipſa rei euidentia proteſtatur, ita ſe exhibẽs omnĩũ hominum, uel maioris partis alicuius loci cõſpectui, qd nulla poſſit &c. Notorium præſumptionis eſt euidentia iuris uehementer præſumpta. Rumor 7. ſm Hoſt. & Spe. eſt particularis inſinuatio, ſed proclamatio de eo, qui cognõ. con. ſuper eo, ex ſola ſuſpitione, de elect. Oſius. & incerto auctore proueniens, de reg. ueniens. Occultũ omnino, quod nulla ratione probari poteſt, ut ecc. bene. ut noſtrũ. Pene occultũ, qd p paucos probari poteſt [ibi] comprobatus] & infamia eſt eius contrarium, & de hoc, quõ contrahatur, nõ. plene. 3. q. 7. §. tria, ad ſi. & quomodo aboleatur, no. 6. q. 1. c. 2. & 3. & in Spe. titu. 2. §. ſi. uer. hoc occultũ, qd [ibi] nolo] & Apoſtolus. 1. ad Cor. 9. di. Expedi mihi magis mori, quã ut gloriam meã quis euacuet. 1. q. 2. ſacerdos, in ſi. Laborare. n. debet quis, ut aſſumat nomen honeſti uiri. ff. ad Treb. facta. §. ſi in danda, maxime in pueritia. ſup. de præſump. ex ſtudijs. cum uerõ de iſta dubitatur, recurritur ad locum cõuerſationis, de elect. poſtquam ſm Hoſt. [ibi] ſanctum] in ſin. [ibi] ſi quis autem] uide 3. in ſuffragio. ibi 7. exponitur occultã. i. occultatã in negotio principali. & alibi d. occultum, qd ſ. ſciunt, de pœ. diſt. 1. hoc ergo: alias eẽ; uer. filiam namq; & habetur Luc. 8. in ſi. [ibi] circa notorium] ponebat Pe. hic. uer. Quæ, uel nemo negat populo, uel teſte probantur. Vel ſe ſubiiciunt oculis, notoria dicas [ibi] notorium facti] Circa iſtud notorium notant Inno. & Hoſt. inf. c. proxi. quod eſt triplex. primum eſt facti actu tranſeuntis, quod tamen ita habet rei euidentiam, qd negari nõ poteſt, ut ſi epiſcopus de eccleſia ad eccleſiam tranſiuit, & incipiat bona eccleſiæ miniſtrare, de traſla. quanto, de cleri. non reſi. c. uel ſi in platea, uel in conſpectu populi quis occidit alium. 2. q. 1. §. quando autẽ. in quo caſu licet ſit occultum iudici, petiitio. uel accuſatio poterit ſic formari, cum talis epiſcopus ſe ad talem epiſcopatum tranſulerit ſine papæ licentia, peto illum amoueri. Vel, cum talis talem in præſentia multorum occiderit ita, qd inſiſtationi locus non eſt, peto eum puniri, ex quo ita proponitur, proceditur tanquam in notorio. i. ii. non conte. 2. q. 1. manifeſta, & c. de manifeſta, & c. quæ Lotharius. ſup. de iure iud. ad noſtram. 3. de accuſa. euidentia. quod uerum eſt ſecundum quõſdam, ubi accuſatus eſt abſens, & contumax. Si autem præſens ſit, fiet lit. conteſtatio, & ſi neget, oportet accuſantem duo probare, ſcilicet homicidium, & quod publice factũ fuit. ſine probatione autem nõ condemnabit aliquẽ. 2. q. 1. nos in quemq; & c. deus. & hoc notoriũ negatur ſatis probabiliter a pñte. inf. de ſorti. ex tuarũ, in deciſa. & appellatur potius notoriũ facti, quia publice factum eſt, qd ſit notum iudici. & in tali notorio nõ auditur quis appellans, §. de appel. propoſuit. 4. Secundum dicitur notorium interpolatum, in quo requiritur probatio ſemiplena. inf. de uſur. cum in dio. c. Tertiu d. notoriũ cõtinuum, in quo nullus ordo, nec probatio requiritur, ut ſi clericus in carcere teneatur. §. de appel. dilectis. Vel ſi quis in domo publice teneat cõcubinã. 2. q. 1. de manifeſta. uel ſi quis contra iurẽ fidelitatis continue perſequatur dñm ſuũ. §. de elect. uenerabilem, de exceſ. præla. graue. Dicũt autem quidam, quod in notorio actus continui ſine accuſatore & reſte poteſt procedi, nec poteſt appellari, ut inſiſt Io. And. ſuper 3. Decre. B perio-

perioribus concor. In notorio uero actus transeuntis & interpolati non admittitur directa accusatio nisi cum ordine iudiciario, & admittenda est appellatio. & potest indirecte procedi in talibus notoriis, scilicet inquirendo; & sic potest intelligi, in auct. ut iud. sine quoquo suffr. §. si quis autē. & §. necessitate, coll. 2. & C. de accusa. ea quidē. nec ob. §. de elec. bonæ me. Magū. & c. venerabilem, de ap. cum sit Ro. de uerb. sig. ex parte, ut ibi no. in decre. bonæ. uide super gl. & ita. Citatio uero semper est necessaria in quolibet notorio, §. de iureiu. ad nostram. 3. & licet hoc sit securius, non negatur subsisteri posse, qd̄ dictū est. §. & quod sequitur infra, & contra id facit. §. de transla. quanto. In notorio uero presumptionis necessarius est omnis ordo iuris, sed sufficit probare circumstantias, & presumptiones, licet non probetur factū, ar. de præsumpt. 3. 2. q. 1. c. 1. Quidā autē dicit. §. p̄m primā opi. sufficere, & ē esse necesse ad hoc, ut procedi possit in tali notorio actu transeunte, q̄ is, qui procedit, literas receperit à parte dignis, arg. de post. c. 1. & 2. q. 1. c. fi. & in prædicto. §. 1. auct. ut iud. sine quoquo suffra. uel q̄ audierit per publicam famā, uel denūciationem officialis, C. de accusa. ea quidē, & q̄ partes citentur: quia merita causarum & c. de restit. in inte. cum ex literis. de re iud. inter. ¶ Et est sciendum, q̄ notoriū deprehenditur loco, & tempore, loco, ut q̄ sit in publico corā multis astantibus, & id asserentibus tot, q̄ nō possent inueniri alii tot asserentes cōtrarium; puta tota uicinia, uel maior pars fuit præsens, uel tot, q̄ nō possent inficiari: secus de his, quæ sūt occulte in domo, quæ nec de facili probari possunt nisi per domesticos. C. de repud. confensu. §. si autē, de testi. ueniens. 2. [Tempore] puta de die, nō de nocte cōmissum est, & multis aliis circumstantiis, quas discretus iudex uidebit. ff. de instro. sed & si. §. 1. & 2. ff. de iur. & fac.igno. l. regula. §. 1. 2. q. 1. §. quando autē, ar. ff. de uer. ob. continuus. §. 1. & sic si factum est sic notoriū, sed persona delinquentis occultatur, locū habet, p̄m quodā processu quasi su per notorio, arg. de testi. co. peruenit. de elec. bonæ. & de tali actu notorio transeunte loquitur, inf. de uer. sig. ex parte, & c. se. de ap. cum sit, & c. proposuit, de fil. presb. conquere. de transla. quanto. nec audiuntur appellantes per prædicta, c. de ap. & 2. q. 6. sunt quorū. n̄, qd̄ est mirādū, post latā sententiam & executioni mandatā ēā poterit de nono iudiciū agitari. C. de accusa. ea quidē, & retractabit prima s̄nia, siue p̄cessus, si probet falsum, qd̄ notoriū uidebatur. & quamuis hoc uideat difficile, p̄t t̄ cōtingere. inf. de pur. uul. c. 2. cū suis cōcor. nec mireris, q̄ causam agere possit, qui appellare nō potest: quia & in supplicatione hoc contingit, C. de preci. impe. of. auct. quæ supplicatio. Sunt & q̄ dicit, q̄ in notorio actu transeunte non sit necessaria citatio, uel probatio, de elec. bonæ, & c. uenerabile. 2. q. 1. de manifesta, & c. felus, sed illa possūt intelligi in notorio, qd̄ in cōspectu iudicis contingit, uel in notorio continuo, uel q̄ p̄cessit citatio, de ap. cum sit, in fin. uel dicas generaliter in quolibet notorio p̄cedi posse sine citatione, & probationibus. nec p̄ea retractat s̄nia, nisi cōster p̄riū, ut dictū est. sed melius & tutius est, ut fiat citatio, nisi forte scandalū, uel magnū periculum reipub. sit in mora. & sic p̄t intelligi, de elec. bonæ. 1. & c. uenerabile. & forte non est differentia inter notoriū actu transeunte, & interpolatū, sed in usufructu manifestū quādā constituitur specialia, q̄ no. infra de usū. cum in dicecesi, & c. quia. sed dices negatione sit res dubia. ergo ubicunq; negabitur, nō scribabit ille processus. C. quibus ad li. p. nō li. l. 3. so. ut est dictū, si p̄ns est, & neget, bonam est, q̄ seruetur ordo iuris & in citationibus, & in aliis. ff. de custo. & exi. reorū. l. diuus, & 2. q. 8. c. 1. 2. & per totū. sed si

nō fuerit p̄ns, uel recessit, tūc nō seruat ordo. uel dic illud locū h̄re in his, q̄ probabiliter p̄nt inficiari. uel dic, q̄ notoriū negatū est mixtū. est. n. dubiū ratione negociationis. & ideo p̄batio req̄rit. Est & notoriū, q̄ publicē cōmissū, & ideo sine lit. cōt. & alio ordine procedit. & sic diuerso respectu dici p̄t dubiū, & notoriū. sic ēt nō seruato ordine p̄cedit, si in maleficiis notoriis excipit ē electū, uel testē, & sic loquitur de elec. bonæ. & c. uenerabile, de accusa. super his, & de p̄ba. licet, sed, ut dixit Inn. & Host. p̄m p̄dicta necessaria est p̄batio in notorio, quotiescūq; negat, ar. ff. q̄ satisda. co. l. si uerō. §. q̄ pro rei. q̄ t̄n in absentia partis probari nō poterit, ar. de ap. interposita. §. si. Et ubi tale notoriū proponet vt accessoriū, non procedet p̄m hoc in principali, donec sit probatū. sed hoc nō est nisi prorogare lites, & circuitus inducere. unde dicendū est, q̄ ubi nō est locus inficiationi, p̄t iudex procedere, & punire delinquentē, q̄ t̄n cūq; inficiet, & sit hoc speciale in maleficiis, ne remaneat impunita, maxime cum nimis frequentantur, q̄ multis crassantibus opus est executio. ff. de penis, aut facta. §. si. & de maledi. c. i. sed t̄n qd̄ hoc in t̄nibus locū habet. So. non. quia quæ confensu. literis, uel uerbo p̄hūnt, nō possunt sic esse notoria. ff. de act. & ob. l. 1. & 2. nā & ibi repore p̄ctus, ante, & post multa q̄nq; interueniunt, quæ etiā p̄ntes nō attendūt, uel nō plene notāt, de fi. in lru. cū Ioan. nes. ff. de penis, iurisgētū. §. quinimmo. & sepe extra id, quod agit, tacita nascit obligat. ff. cōmo. si id, quod, in fi. & idē ut in possessione, q̄ licet consistat in facto, habet tamen aliquid iuris. ff. de acq. poss. l. 1. §. acquirimus, & l. possessio. q̄ t̄n cūq; etiā de p̄ctu appareat, nō p̄t dici notorius. Quis. n. possit scire exceptiones cōpetentes reo? nullus, nisi partes audiat. Præterea est in eis alius modus subueniendi actori, l. per excōicationē, uel missionē in possessionē. s. ut lit. non cōt. q̄m. §. in aliis. sed dices idē in criminibus accidere posse. nā homicidæ cōpetere p̄t exceptio, q̄ ad sui defensionem id fecit, de sen. exc. c. 3. §. si uerō. transeunt ad ep̄iscopatum, q̄ hoc fecit de papæ licentia, de transla. c. si. imō etiam quandoq; contra propriam cōfessionē auditur excusatio. inf. de accusa. cum dilecti. sed & cōtra tales est remedium annotationis bonorū. ff. & C. de requiren. reis, per totū. So. secundum Host. hæc locum habent, quando in modum accusationis, inquisitionis, uel denunciationis proceditur, & etiam quando tanquam de notorio agitur, sed is, qui dicitur deliquisse, præsens est, & locus est inficiationi, siue excusationi, quam proponit, ut in eisdem iuribus apparet. unde & si accusetur quis de maleficio, nō sufficit probare maleficio, nisi & probetur qualitas facti, scilicet q̄ homicida insultū fecit, & occidit, & sic de aliis. aliās locus est inficiationi, argumen. de restit. spolia. olim. 1. & c. cum ad sedem: secus in his, quæ inficiari non possunt, in quibus delinquens male conscius fugit, latitat, uel obmutescit, uel friuolam excusationē proponit, ut ludens feci, de præsumptio. c. 1. secundū Innoc. & Hosti. finaliter tamen ipse Inn. dixit & post cum Hostien. plus sibi placere, quod non solum factum, sed etiam possessio, & contractus possessionis possunt esse notoria, licet in eis raro debeat procedi p̄m formam notorii, sicut & raro p̄ceditur in eis p̄m formam inquisitionis, Inn. & Host. quorum quasi ad litteram sunt hæc uerba notata per eos, inf. c. proxi. [ibi, Tergiuersatione celari] exemplificat hic Inn. & Host. inf. c. proxi. in eo, qui mulierem suspectam secum tenet in domo, uel lecto, & quia confitetur, uel non differtur: uel qui filios habet de aliqua muliere, infra de diuor. significasti. inter alia maleficia p̄t dici notorium adulterium, & homicidū & dicitur notoriū facti, quod pluribus notum est, & si circumstantiæ nō sint

sint nota, quæ excusant, uel aggrauāt maleficio, ut quia iudex est, qui occidit, uel alius, sed ad sui defensionem. 23. q. 5. cum homo. & c. regū, & c. non est crudelis. uel adulter dicitur non teneri, quia ignoranter illam cognouit, uel quia supposita fuit, uel cōsanguinitatem ignorauit. 34. q. 2. in lectum. sed certe in hoc casu, quando quis tenet aliquam pro uxore, nō uideatur locum habere processus notorii: quia tunc nō est notum peccatum, licet notum sit factum, quod non est de genere peccatorum. & hoc nisi consanguinitas sit notoria non coniugibus tantum, sed & aliis ita, q̄ possit ceteri notoriū, de diuor. porrō. nec est necesse, q̄ notæ sint omnes circumstantiæ maleficio excusantes: alias nullum maleficio ceteretur notorium, uix enim possit occurrere maleficiū, quod non haberet aliquam circumstantiam, per quam posset excusari, de accusa. cum dilecti. sed contra non dicitur factum notorium, nisi quando non est locus inficiationi, & q̄ non potest alla tergiversatione celari, ut hic. 2. q. 1. de manifesta. So. non intelligas, q̄ maleficio non possit excusari, sed si id, quod dicitur maleficiū, adeo est euidens, quod non potest celari, quin sit factum. notorium censetur, & habet locum processus sine ordine iudiciario. processus autem iste extraordinarius, de quo loquuntur canones, raro locum habet secundum leges, secundum Inn. Host. dicit contrarium euidenter innui. ff. de offi. præsi. l. 3. & l. congruit, in auct. de collaro. §. iubemus, colla. 9. Remittit autem ad summ. de accusa. sub rubrica, de criminibus sine ordine puniendis. ¶ Est etiam notandum secundū Inno. q̄ imputator accusato, qui habet legitimas causas inficiandi. si citatus non ueniat, quod proceditur ad inquisitionem etiam de circumstantiis non notoriis. & si præsentem accusato incumberet probatio, habebitur pro non probato, ex quo absens est, aliās si non absenti accusato, sed accusatori præsentem incumbat probatio, iudex ad instructionem sui probationes recipiet. Item & proceditur ad penam huius cōtumacis, sicut iustum fuerit, eius contumacia non obstante, supra de electio. bonæ. sed si postea uenerit, audientur excusationes eius. 2. quæst. 1. deus omnipotens. & si aliqua poena sit ei imposita, uel aliquod mandatum sit occasione maleficii, & excusatur cōtumacia, illud uel erit nullum, uel ut iniustum reuocandum, de re iud. cum

18 Berol. Sed pone quod iudex monet reum, ut satisfaciatur tanquam de notorio, utque ad diem, nunquid talis monitio pro citatione habeatur? non uideatur, quia monitioni non tenetur parere, si habet iustam excusationem, supra de præsumpt. c. fi. 14. q. 1. quisquis. sed citatus tenetur uenire, & excusationem suam proponere. ff. de iudi. si quis ex. ar. contra, supra de rescri. si quando. ubi dicitur, quod debet se per litteras excusare, sed illud de honestate. Si uerō citatus in notoriis nō ueniat, nec responsalem mittit, procedi potest, ar. infra tit. 2. ex parte, & duobus. c. sequen. & adde secundum Host. quod no. de appel. cordi. §. post hæc. Quid si semel fuit contumax, nec inuenitur factum notorium, sed est locus purgationi, nunquid iterum citabitur ad purgationem? uideatur q̄ sic. arg. inf. de sentē. excommu. si uerō. 2. secundum Inn. melius secundū Host. inf. c. proxi. uer. sed si de clericis, infra de pur. ca. inter, & c. cum dilectus, quod dic ut ibi, & infra de hæreti. excommunicamus. §. 1. sed nunquid ad sententiā talis uocabitur? ita uideatur. C. quomodo & quando iudex, ea, quæ. 3. q. 9. per rotum. Alii contra. nec ob. prædicta iura, quæ in absentibus non contumacibus loquuntur; quod dic, ut no. inf. ea. glo. & de iure iur. 20 ad nostram. 3. Quid si absens habet excusationes legitimas, quas hene nouit accusator, sed ipsas tacet? Respond. imputabitur accusatori, & prouidebitur reo se-

cundum tenorē legis. de iudi. si prætor. Sed & quamuis in notoriis procedi possit præsentibus partibus, lit. contesta. & seruato alio iudiciario ordine; potest tamen eis presentibus procedi, lit. non contesta. nec alio iudiciario ordine seruato, sicut quando reus est absens, & contumax, omni tamen casu requiritur citatio, & quod uenienti exponatur factum, pro quo citatus est, & q̄ audiatur eius defensio. quod si nō fiat, satis potest dici sententiam non tenere super notorio latam, de accusa. qualiter. §. debet, sicut enim in aliis causis, quæ requirunt ordinem iudiciarium, non ualet sententia, quæ fertur non cognito de causa. C. de sen. & inter. om. iudi. prolatā. & C. de accu. si accusatoribus, & labentē. ita uideatur in notoriis. ubi & si non omnis, aliquis tamen ordo seruandus est, §. de iureiu. ad nostrā. 3. ubi de hoc. Sed quid si auditus excusationibus non recipiuntur probationes super ipsi oblatæ, sed cōdemnatur tanquam de notorio, & propter hoc appelletur? So. nihilominus tenet sententia, si de ueritate est notorium, & hoc proberur coram illo iudice, à quo petitur nulla pronunciari, secus in aliis iudiciis, quæ omnia requirunt iuris ordinem: quia in illis sententia lata post talem ap. non ualet. inf. de ap. interposita. Quidā tamen aliter sentiunt secundū Inn. asserentes idē in notoriis & male, ut infra de of. dele. statuimus. Item dicit Inn. q̄ si accusatus est absens & contumax: q̄ tenet contra cū sententia etiam nullo ordine seruato & sufficit q̄ iudici. coram quo que rela proponitur, fiat fides de notorio. nec admittetur excusatio contumacis, nec eius probatio. sed si in primo iudicio non fuisset contumax, sed iudex contra ius litigatoris noluit admittere excusationē eius, tunc secundus iudex, qui de sententia cognoscet, bene admittet probationes super excusatione: melius tamen potuit sibi prouidisse appellando ante sententiam, quādo probationes super suis excusationibus nō admittentur: quia tunc hoc solo, quod lata esset sententia post talem appellationem, cassaretur. Aliqui tamen aliter dicunt p̄m Inn. & bene p̄m Host. ut 3. Item dicit Inn. q̄ licet iudici nō sit factū notoriū, dummodo uere sit notoriū, licet iudex peccet ferendo sententiam prius, quā proberur sibi factum notoriū; tamē eius sententia irreuocabiliter tenet. idē Host. & hoc quia si ad litteram norauerunt. j. c. proxi. [ibi, aliquando] qd̄ dic ut ibi, & C. de accusa. l. ea quidem. quæ t̄n lex non p̄bat id, ad quod inducitur, scilicet q̄ officiali credat. sed hoc dicit, q̄ denunciatis talia sine inscriptione auditur [ibi, iudicio] & crimen infamari deficientis in purgatione. inf. c. proxi. in fi. & inf. de sumo. infinuati [ibi, m. fi.] & infra qui sint le. transmissi. de hoc plenius. 2. q. 1. manifesta. ¶ In gl. imō, ibi, in iure] si. C. unde uis. cum quærebatur [ibi, non suum] id est alienum, Gott. ¶ In glo. f. qui, ibi, pene occultū] Idem Host. sed contradicit huic lecturæ illa litera, ut peccandi & c. sic potest dici, tales quorum fornicatio est notoria, ab ecclesia non tolerantur, unde non determinat, quando debeat curari, sed quo animo, Per. & Abb.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Notoria. Idem si sint notoria iure ut per sententiam. facit quod no. 10. And. in c. qualiter, et 2. de accu. in glo. 2. q. 7.
- b ¶ Mentis. & de materia famæ ultra remissiones supra postas uide plene Bart. ff. de quæstio. l. de minore. §. tormenta, & plenius per d. Bart. de Saly. in l. ea quidem. C. de accusatio.
- c ¶ Non. Ad hoc contra. uide responsionem per d. Bart. de Saly. ubi tractat de notorio, in 3. quæstio.
- d ¶ Proposuit. Et uide pro isto notorio Io. And. de elec. bonæ, el 3. su per gl. Sed nonne, & in c. 1. de of. dele. li. 6. in gl. ma. & super illa.
- e ¶ Dios. Io. And. dicit. & idē d. Bar. de Saly. in l. ea quidem, in 1. q. quod usurarius renens mensam paratam, dicitur usurarius notorius actus per manentis. in aliis autem uirariis habet locum, qd̄ hic dicitur, & in c. cum diceces.

f ¶ Habebitur. Et quid si addatur clausula, & si senserit se grauat...

S V M M A R I V M.

- 1 Per iniuratum dicta non probatur fornicatio. Infamatus tamen de ipsa, punitur, si deficiat in probatione...

C A P V T VIII.

¶ Vanos duxit. Casus per dicta non iuratur fornicatio non probatur...

S V M M A R I V M.

- 1 Muliercula hic appellatur diminutiue in contemptum. Peccatum de anima, uita, de fama peccatoris, & ei adhaerentibus...

C A P V T IX.

¶ Nobis. Breue est, & parsthusius, infra de deci, a nobis [Mulierculas] inhonestas...

S V M M A R I V M.

- 1 Clericus concubinaris in officijs euitari non debet, nisi notorius. Notorium iuris, & facti est, & quibus nominibus ostendatur...

C A P V T X.

¶ Vastum est. Casus. Clericus concubinaris in officijs euitari non debet, nisi sit notorius...

S V M M A R I V M.

- 1 Dispositio siue continuatio tituli, & num. 2. De materia huius tituli quibus in locis alibi tradatur, & quibus repetatur...

De cleri. coniu. Rub.

¶ Viso de quadam illicita cohabitatione clericorum, & mulierum, uideamus de licita secundum Goffred. & quia interdum tales contendunt habere...

A N N O T A T I O N E S.

- ¶ Sicut. Imò nec per mortem; uide gl. & ibi Archi. 3. q. 7. licet, & facit quod no. Io. An. de frigi. fraternitatis, super uer. miraculum...

S V M M A R I V M.

- 1 Clericus in sacris si contrahit, non tenet matrimonium: si in minoribus tenet, & beneficium dimittere cogitur, & quando m. 2. An sit ipso iure priuatus, num. 6...

C A P V T I.

¶ Siqui. clericorum. Casus. Siqui clericus in sacris hit, non tenet matrimonium: si in minoribus tenet, & beneficium dimittere cogitur...

A N N O T A T I O N E S.

- ¶ Futuro. Nisi postea ab ipso sit cognita, ut no. glo. super uer. contrahere, in clem. 1. de spons. quam uide.

S V M M A R I V M.

- 1 Coniugatus ad ordines, administrationes, uel beneficium non promouetur, nisi castitatem promittat, & bigamus non sit, ex lege quoque; c. i. num. 3. Beneficia possit ex dispensatione habere simplicia...

CAPUT II.

ANÈ. & infra. Casus. Cōiugatus ad ordines, administrationes, uel beneficium nō pmouet, nisi castitatē pmittat, & bigamus nō sit. à tribus ergo prohibet cōiugatu nisi duo cōcurrāt. 2. ibi, nisi [Coniugatus] etiā quondā, si duas habuit, uel corruptā duxit, s. de bigam. n. p. & c. si. & j. eo. sanē. secus, si uirginē, ut seq. f. Host. [Beneficia] curata, ex dispensatione n. n. possent hfc simplicitas sine dispensatione non. j. eo. Io. & c. diuersis, fm Host. [sacros] uel nō sacros. cōfērēs. n. primā rōnsurā coniugato pōnā incurrat. j. de temp. ordi. c. ulti. lib. 6. [Vnicam] non plures. 26. di. una tm [Habuisse] & adhuc habeat, q̄ n̄ cōtinētā profitef. Guil. ¶ Secunda gl. respō. p̄ r̄iū de decr. cū sis, & c. ¶ Tertia gl. arguit, & alle. tria iura, all. duo in r̄iū: ponit opi. & soluit. ¶ In gl. ult. ibi, argumentum hic] & inf. c. vno, in prin. li. 6. ubi de hoc in 4. gl. [Et ibi, qualis] ubi de hoc, & 3. di. nemo [Et ibi, quidam] Hug. & Gof. hoc arguēdo, & Ho. q̄ et hoc probat per l. dicentē cōiugatū nō promoueri, nisi habuerit uxore ex uirginitate ad eū uenientem, & nō cōcubinā. in autē. quō opor. epif. §. 1. & §. neq; aut secūdas, & se. col. 1. q. d. si ipsam deflorauit, & in cōcubinam tenuit, per hoc nō excusat, nisi & in uirginē cōsēserit, in autē. de sanctiss. epi. §. clericos aut, col. 9. 6. colla. Sit autē rō fm cū, q̄a in matrimonio duo requirunt. cōsensus animorū, per quē significatur charitas cōsistēs in spiritu inter deum, & iustam animā, & coniunctio corporum designans conformitatem, quā consistit in carne inter Christum, & ecclesiā. & ideo si quis cōsentiāt in corruptam, & post talem cōsensum liliam cognoscat, patet q̄ hęc conformitas non est propria, in qua potest notari corruptio, & tempore cōsensus, & tempore commixtionis corporum, quia & charitas, & conformitas unitatem amplectuntur, & corruptionem abhorrent. unde ad hoc, ut uerum sit significatum, oportet q̄ utroq; tempore cōsensus, & cōmixtionis sponsa reperiat uirgo. 77. dist. quicunq; ante si, sicut ergo nō impeditur, qui cōsentiāt in mulierem, & non cognouit, quia defecit conformitas [nam nuptia prater commixtionem sexuum non habent in se Christi ecclesie sacramentum. 27. q. 1. cum fecerit] sic cōtrario impeditur, qui cōsentiāt in corruptam, & eam cognouit: quia defecit charitas, & sic non est propria conformitas, unde dicit Ambro. non defloratio uirginalis facit coniugium, sed pactio coniugalis. 27. quaest. 1. cum initiatur, dixit etiam hoc probari per capitula Valentino, & debitum, supra per alios allegata. & dicit etiam hanc opinio. approbati Leuiti. 2. cap. ponit fex uirginem ducet uxorem, uiduam repudiata, sordidam, atque meretricem non accipiet, si dpucllam de populo suo, & ferrur in Niceno, concil. sic cōtineri. dicit tamen se hoc non uidisse. nullus aliquam ducat uxorem a se, uel ab alio defloratā. quod si probatum fuerit, deponatur, nec ob. qui si sint le tāta, ut ibi, soluitur [Et ibi uideat] Quid si quis defloret illam, cui fidem dederat, & ei postea ut uxori adhareret, distingue, utrū in defloratione cognoscat illā maritali affectu cōsentiente muliere; & tūc non est bigamus uel fornicario, & sic est bigamus, & hoc forte uoluit, quod dicitur matrimonium præsumpsum nō uerū, de spon. is, qui, non enim est uerum quod ad præsens tantum Christi, & ecclesie sacramentum, ut dixi [Et ibi, ueris est] Idem fan. Vinc. n. & Barr. Brix. [Et in fm.] ubi de hoc.

ANNOTATIONES.

¶ Videas. in nouel. a, in glo. per hanc. pro Host. facit quod no. Io. And. de elect. in nouel. sup. r. glo. si tamen, & uide ibi, facit etiam quod no. Barr. in l. uxor. §. h. quis uxori, ff. de adul.

SUMMARY M.

- 1 Clericus in minoribus beneficium obtinens matrimonium si contrahit, priuabitur beneficio: sed quod dedit ecclesie, restituitur ei, & quibus casibus. num. 3. & 7.
Infra, exclusiue ponitur.
Continentia difficilis, ad ner. non ualentes.
2 Castitas clericis obto de causis iudicata, & quibus.
3 Clericus coniugatus excommunicare non potest.
Unde uiuat non habenti, ius opitulatur, cū aliis non opitularetur.
Sequestratus pro remoto.
Recta uia redire quid ad nos, ut intelligatur.
Iuris canonici proprietates recitat, & quae sint.
4 Epilogus, & suffragium glossarum. num. 5.
In collegio nisi uno licet esse, & si in duobus sit quis, eliget alterum & a quo discedit, habebit, quid sibi competit.
Monasterium relinquens substantia penes monasterium remanet uide num. 7.
Donatori an & quando liceat penitere, & num. 7.
De damnati bonis quo casu post eius mortem queratur.
6 Additio glossarum.
Libidinis effectus quis.
A coniugio abstinere, quod ali quando delectauerit, nō est minoris uirtutis, quā coniugij delectamenta nescire.
7 Culpa quando sibi cupiam sua non imputatur, iuncta glossa.
Licentia à lege concessa potest uti quis non obstante culpa.
Cominere quis indirecte cogi non debet.
Barr. Brix. quaestiones allegantur dominicales.

CAPUT III.

VODATE. Casus. Si clericus in minoribus beneficiatus matrimonium contrahit, priuabitur beneficio, sed quod dedit ecclesie, sibi restituitur. cōmunitio. secunda ibi, id uolumus [Et infra] 1. quaest. tūm est, Host. uel lege sine subauditu [Infra] exclusiue ponitur [Non ualentes] de facili, Ala. uide qui potest capere, capiat. 28. q. 1. sit. n. Goff. sicut piger nō ualet manere surgere, qui debilis est in spiritualibus. 47. dist. omnes Ro. uel. i. nolentes. T. [Quod cum] reddit rationem huius dict. & hoc addit hęc decre. ad primam huius titu. fm Boati. 8. causas, propter quas clericis castitas est indicta, plenē uideas in summa de uirtutibus, ubi de remperātia ultra me. sub rub. de castitate ministro rum ecclesie, quā hoc tanguntur, & inf. co. diuersis. prima. quia de ū placare debent, quod nō possunt, nisi placeāt, nec placare, si carnaliter uiuāt. secūda, quia cum deus sit spiritus, eius ministri spiritualiter, nō carnaliter uiuere debēt. tertia, q̄a sodales sunt angelorū seruicō, cui illi seruiunt; ergo hfc debēt puritatē angelicā. quarta, q̄a intēdūt spiritali generationi, q̄ est mūda. cessent ergo à carnali immūda. q̄nta, q̄a dētant sancta, & sic sancti esse debēt saltē quō ad carnis mundiciā. 6. q̄a cū alios mūdēt, debēt esse mūdi. 7. quia nobilissimā spōsam habēt. i. sapiētia. 8. debēt esse proprii dei cui seruiūt, nō alterius, uel diuini [Immunditiam] i. solitudinē cōiugalis officii, Egi. [Trahandis] arguit per hoc Abb. ad q̄d nē de clerico coniugato, an possit excoicāre: q̄ nō possit, alle. 26. aliās. 96. dist. bene quidē. de dec. dūdum, cir. si. uide quod dicā, inf. co. ioānes, in 5. quaest. [Possessionibus] immobilibus [Alijs bonis] i. mobilibus, uel se mouētibus, Host. [Noscuntur] nec habēt aliud, unde uiuāt; & sic tollit o mne cōtrariū fm Ho. [sequestrati] id est remoti [Ad ipsos] pauperes & inopes [Recta uia] sicut legatum ad legatariū. ff. de furtis, à Titio [Debet] benignitatis, non necessitatis est istud. debet, fm Vin. [Contradictione] iuris canonici acquiritatem seruātis, nec inhiantis turpibus lucris, sed potius subueniētis hominum necessitatibus, ar. de iudi. dilecti, de dc n. p. tuas, de cens. ex pre. 12. q. 1. aurū, & c. gloria. 47. dist.

47. di. sicut hi. ¶ Secunda ¶ glo. respon. per contrariū de decre. Nicena, & soluit. ¶ Vlt. glo. alle. 6. concor. all. in contrariū quattuor iura ponit opi. quā distinguit, an sponte & c. cui opponit. demum aliam op. quā distinguit inter ingressum, & nō. 3. aliam, quarto soluit distinguendo inter tacitam, & expressam. ¶ In gl. ult. ibi. l. 1. in fi. ¶ non licet alicui esse plus, quā in uno collegio, & qui est in duobus, alterum eliget, & ab illo, à quo recedit, recipiet, quod ei de communi competit [Et ibi, si uerō relinquens] substantia relinquētis mon. penes mon. remanet, & deputatur seruicūs tribunali tereno, qui sacrum ministeriū desepxit [Et ibi. l. 2. & 3.] ista leges probant, q̄ donans non pōnit, nec reuocat nisi in casibus, quos ponit. l. sequens, & habetur. j. de dona. c. si. ¶ Et ibi, perfecta] sequitur, donatio cōditiones postea nō capit [Et ibi. l. 3.] si damnatus est aliquis de criminis, propter quod tacite damnata sunt bona, & appellauit, & moritur, ulterius nō queritur de bonis: sed si expressē empta fuerant bona, adhuc durat il lorum questio. & idem dicit l. sequens. ¶ In 1. glo. in fi.] aliās quod ergo, & timeat docta experimento, quod ignorauit uirgo, de pe. distin. 5. c. r. in fi. & adde quod no. de pe. dist. 3. reperitur, in gl. pen. & quando no. 1. q. 1. quibusdam, ibi, q̄ noua testa. capit & c. tamen eius contrarium no. Ioan. secundum Hiero. 27. q. 1. c. 2. quod uerbum Hiero. uide ad matrem, & filiam. C. ibi, Ferreas mētes libido domat, quā maiorem in uirginibus patitur famā, dum dulcius putant esse, quod nesciunt. In episto. tamen ad Paulam & Eusto. E. dicit, quod non inferioris uirtutis est à coniugio, quod aliquando delectauerit, abstinere, quā coniugij delectamenta nescire. ¶ In glo. ult. ibi, iudicis] uel iuris [Et ibi, signat] idem Goffr. [Et ibi, opponitur] hęc obiectio ¶ non procedit, quia utitur licentia sibi data ab apostolo. 3. dist. de his. unde puniri non debet. C. ad l. Iul. de adul. l. Gracuss. Præterea si ecclesia possit retinere illius bona, iam indirectē cogeret illum continere, quod esse nō debet, ut 3. 2. q. 1. integritas, & facit op. ff. de condi. insti. quā sub conditione. §. si quis sub iurifurandis, Goff. Phi. [Et ibi, quidam] Alla. [Et ibi, uerius uidetur] secundum Gui. Na. & Vinc. [Et ibi, res donat] hęc distinctio non habet locum, quando ingressus nō tenet: quia tunc cum aliās daturus non esset, utroq; casu restituitur bona secundum Barr. Brix. qui sic tenet in quaestione, quidam inuita uxore, quā est dominicalis. 18. alleg. de dona. l. 2. §. ulti. 17. q. 2. si quis incongnitus. A. ccu. uidetur hoc intelligere uerum, quando bona ueniunt tacite, qui hoc no. C. de sacrosan. eccle. autē. ingressi. & idem Guil. in Spe. de sta. monac. uerfi. 44. & de hoc 92. di. c. pen. [Et in fine] T. Lau. dixit q̄ simpliciter facta donatio nunquam reuocatur. C. de usu. ris, pro dona. l. irritam, & C. de reuo. donatio. si donationem, & C. de conditio. ob causam da. si retinendi. Cum queritur, an clerico sequestrato bona reddatur, si queras de illo, qui religionē intrauerat, & intra annum exiuit, omnia recuperat, de regula. sup. eo. & c. statuimus. aut post annum exiuit, & sic cum licentia superioris, reddentur sibi bona, ne sit onerosus secundo mona. quod habet intrare neceffe, 27. quaest. prima, si quis rapuerit, si sine licētia, sibi imputet, qui eum recepit, quod fieri non debuit, infra de regula. licet. & ideo non reddentur bona, in acten. de mon. §. si uerō reliquens, collatio. prima. Si uerō erat secularis is, de quo queritur, & ipsum erant bona tacite secuta fm autē. C. de sacrosan. ecc. ingressi [sed quomodo hoc non uideo, nisi de factis] & tunc ipsum tacite sequi debent, arg. C. de rei ux. ac. l. una, & de do. post diu. re. nu. per, & c. ulti. q̄ si bona sua expressē cōtulerat, nec habet alias, unde uiuat, bona reddentur de iuris canonici æquitate, ut hic, ad hoc. 17. q. 4. c. ulti. uerū si diues

erat, non recuperat. 17. q. 4. sunt qui opes, nisi ex ui pacti apposti. inf. de condi. appo. uerum, Host. qui dicit se alias hoc spatiosius tractasse, in summa. co. titu. §. si. sed hic breuius, & utilius.

ANNOTATIONES.

- ¶ Ala. Blandum malum luxuria, quam accusare aliquanto facilis est, quam uitare, sic dicit Valerius, lib. 9. in prin.
¶ Bene. ibi uide bo. glo. quā fuit additio, quam plurimi libri non habent & uide aliam no. ult. q. 3. cum si. quā dicit laicum non posse fieri æconomum ecclesi.
SUMMARY M.
1 Cum sacerdotibus, qui matrimonium contraxerunt, episcopi dispensant, peracta penitentia.
2 Longum dicitur esse anno. decem.
3 Epilogus, & suffragium glossarum. nu. 4.
Cum ancillis connubium non potest esse.
Contubernium est seruorum, sed matrimonium dicitur iure canonico, num. 5.
4 Additio glossarum.
Episcopus dispensat in minoribus adulterio, ubi expressē permittitur, ut hic, & in alijs casibus, remiss.
Gradus tres hominum, & qui, & quomodo quis ab eis cadat.
Peccatum maius, cum caditur à maiori bono.

CAPUT IIII.

ANÈ. Casus. Peracta penitentia dispensant episcopi cum sacerdotibus, qui matrimonium de facto contraxerant, non diuiditur, tamē secundum lecturam Hostien. l. cunda ibi, Post longam [Contrahunt] de facto, & propter hoc suis ecclesiis sunt priuati, secundū Inno. Hostien. uerō supplet, & propter hoc à suo officio sunt suspensi. utrum cum talibus possint episcopi dispensare, non immeritō dubitatur. Nos autem respondemus, quod post longam & c. [Longam] & sic decem annorum, argum. C. de præcip. long. temp. l. si. & est expressum 82. distin. presbyter, sed & citra cum tali poterit dispensari, supra de tempo. ordi. ex tenore [Indulgentia] ergo sine indulgentia non potest. contra supra de tempo. ordi. capitulo ulti. Solu. istud in norio, illud in occulto, Hostien. ¶ Secunda gl. signat contrarium, & soluit. ¶ Tertia gl. signat contrarium, & soluit. ¶ In gl. 1. ibi, cum ancillis] sequitur, non potest esse connubium, quia ex huiusmodi cōrubertio seruici nascuntur. ¶ In gl. 1. ibi, contubernio] secundum l. secundum casū, dicuntur matrimonia, de coniu. seruo. capitulo primo. ¶ In glo. ubi, in fine] Item contra, isti per receptionem sacri ordinis solemnizauerunt uotum. 3. distin. feriatim, ergo magis peccauerunt adulteris. 27. quaest. 1. meliore propolito, ergo non dispensant episcopi, de iudi. at si clerici. Solu. dispensat in maioribus adulterio, ubi expressē permittitur, ut hic & in alijs casibus, nota. in decre. at si clerici, secundum T. Phi. & Goffr. hic, & in summa huius titu. §. sed queritur, & Hostien. hic, uel secundum eos dicuntur magis peccare, quia cadunt à maiori bono. cum enim sint tres gradus, uirginum, continentium, & coniugatorum, adulteri cadunt à tertio, illi à secundo, & de his tribus, de summa Tri. c. primo, in fine.

ANNOTATIONES.

- ¶ Serui. Vel noluit ostendere forte, per hunc rex. istas mulieres fieri seruas, ut 32. di. eos; uide sup. r. proxi. in c. si quisquā, sup. gl. ff.
¶ Tri. Vide in c. propositio, præal. & Io. An. sup. cit. 1. clericorum, in glo. sua ff. & uide ipsum de big. quia circa, super uer. simplicii.
Io. And. super 3. Decre. B 4 SVM-

S V M M A R I V M.

- 1 Clerici in minoribus beneficiis obtinentes, qui matrimonium contraxerunt, beneficiis priuantur appellatione remota. Vita clericorum laicorumque contraria. Potestatem sui plenam non habet in duo diuisus. Laici priuandi beneficiis, & si eis episcopus contulerit, ad superiorem recurritur. Clerici coniugati possunt habere beneficia minora ex dispensatione, & num. 3. 2 Vir & uxor sunt unum corpus. Casuum fortuitorum participes esse debent. uxorem qualiter amare uir debeat. Ei, & philosophia pariter opera dari non potest. 3 Stipendij proprijs militare clericus non cogitur. A correctione non appellatur. Dispensare non potest episcopus cum coniugatis clericis, de retentione beneficio, quod eis contulit scienter, & nu. 8. Decretalis huius cum his, quae ei aduersari uidentur, conciliatio. Intentio si non concurrat, quid fecisse, quis non intelligitur. 4 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 5. Venditor repetit seruum, quem sine gleba uendidit. 6 Additio glossarum. Citharam cum psalterio male concordare, quomodo intelligatur in laico, quam in clerico, & num. 7. Vita quae clericis conueniat, & num. 7. Quae sit coniugatorum, ibid. 7 Clericorum duo genera, & quae. 8 Contra factum suum qui & quibus casibus, quis uenire possit, & num. 9, 10, & 11. Successor potest contra factum & dispensationem uenire & quo casu, non tamen contra definitiuas. 9 Accusare an possim criminofum, uel irregularem, quem promouit, an accusantem audire, num. 10. 10 Ordinator seu promotor an possit esse iudex eius, quem promouit, an uero recusari.

C A P V T V.

Diuersis. Casus. Clerici in minoribus beneficiis, qui matrimonium contraxerunt, beneficiis priuantur appellatione remota, & primo narrat factum, quod improbatur, secundum ibi: Cum ergo, duas rationes reddens, illud per dioecesanum corrigi madata, & unum casum excipit, ubi, nisi forte dicebat Host. 4. dicit, quod uita clericorum, & laicorum est contraria, quod diuisus in duo non habet plenam sui potestatem. Quia laici beneficiis sunt priuandi, quod si episcopus contulerit, recurritur ad superiorem [Et infra] homines circumuenti deo & maximo ne famulari conantur [Clerici] minorum ordinum. S. c. 1. Abba. [Beneficia] maiora, uel etiam minora sine dispensatione, ut sequitur [In quorum] coniugatorum [Vir] bonus, super uel dic, cogitet. i. cogitare debeat, quia sunt unum corpus, de conuer. con. ad apostolicam. unde & omnium casuum fortuitorum princeps, uel particeps esse debet: ff. sol. ma. si cum dotem. S. si maritus matri. [Cogitet] dicit Hiero. quod sapiens iudicio debet amare coniugem, non affectu. 3. q. 4. origo [Placere] prima ad Cor. 7. c. Hier. contra Iou. li. 1. refert, quod Tullius post repudium Terentiae rogatus ad Hircio, quod ipsius sororem duceret, non acquieuit, dicens se non posse, & uxori, & philosophiae pariter operam dare [Ei] scilicet deo, uel ecclesiae proprijs ergo stipendijs clericus militare non cogitur, de uita & honest. cle. cum non ab omni [Appella, remota] quia non appellatur a correctione, S. de uita, & ho. cleri. quoniam [Scienter] & sic uidetur, quod episcopus non possit cum talibus dispensare, contra. 32. dist. si qui uero. 12. q. 1. quia tua, j. co. 10. Dicas hoc intelligi de maioribus beneficiis, contraria de simplicibus, quod placet Goff. & Phi. j. co. cum decor. uel

fic, ubi intendebat dispensare, & hoc exprimebat, hic non intendebat dispensare, & sic quauis id facere posset, non ualeat coll. si. de offi. dele. cum super, de consti. ecc. uel hic uolebat deferre tonfuram, in contrariis deferbat, uel non ualeat dispensatio sine causa facta, ut hic. Ex causa facta ualeat, ut in contrariis. S. de elect. in causis, in si. uel hic loquitur de his, qui contraxerunt cum uidua, & uacant mercimonijs secularibus, unde non ualeat dispensatio. 84. di. quisquis, in f. eo. ex parte, & c. Ioannes, in si. contraria de contrahentibus cum uirgine, qui honeste uiuunt, & habent spem redeundi ad clericatum cum affectu. 81. dist. dictum. & quamuis disunctiuè plures solutiones datae sint, non tamè incertae, & quaelibet sustineri potest, & iure probantur, cui standum est, de fide instr. pastoralis, secundum Host. ¶ Pen. glo. ¶ arguit, allegat 4. iura in contrarium allegat 6. ponit duas opinio. scilicet Io. & Lau. ¶ Vlti. glo. querit, & soluit. ¶ In glo. secunda ibi, nemo] uide de p. p. ba. ex literis, super glo. 2. ¶ In glo. penult. ibi, post mortem] uide de praesumptio. 3. super glo. 2. [¶ ibi, per fundum] uide de senten. ex com. officii, super 1. glo. [¶ ibi, quemadmodum] uenditor repetit seruum originarium, uel ascriptum, quem uendit sine gleba. ¶ In 1. ¶ glo. ibi, contemplatiuam] cithara est instrumentum apud Italicos plurimum usitatum, & multas habens chordas, & per illud intelligitur uita actiua, & laicalis multis occupationibus & motibus dedita, quod ex eo apparet, quia citharista pulsans, semper fallit, & semper est in motu, & sonum habet satis clamorifum, psalterium instrumentum est planum, & triangulum in multis partibus bene notum, & signat uitam contemplatiuae, siue clericalis. quod ex eo patet, quia pulsatur a quiescente, & sonum reddit exilem & tenuem respectu citharae. T. & Vin. Vel dicim Gof. cithara non conuenire cum psalmis. Dicebat Gof. per psalterium intelligi donum celeste largitum a deo per gratiam, ut in gl. super psalmi. Exultate deo, & ibi ponitur cithara pro timpano, innuens eum, qui spectat caelestia, pigrum esse non debere ad operanda terrena, ut sic praedicationi uerbi dei corporalibus respondeamus operibus, necesse est igitur quem esse contemplatiuum, & actiuum. 1. q. 3. Si quis obiecerit, sed utruq; ad seruitium dei, & ecclesiae; & tunc in clerico bene concordant, licet duo. Unde in psalmis bonum est confiteri, dicit glo. super illo uerbo, in decachordo, psalterio, cantu, & cithara, id est opere, si enim tantum bene loqueris, psalterium, siue canticum es sine cithara. Si uero bene operaris, & non loquaris, es cithara sine canticis, uel psalterio. Ergo in clerico bene psallente, & ad seruitium dei operante utruq; bene concordat. 40. dist. multi sacerdotes. & hoc praecipue faciunt boni clerici seculares, utranq; uita ducentes, de hoc. S. de sum. Tri. c. 1. super uer. communem: sed in coniugato hoc male concordat: quia nec decet propter immunditiam suam, quod cum clericis cantent, nec operantur ad utilitatem ecclesiae, sed propriam: Duo igitur sunt genera clericorum, coniugatorum, & in his male concordat cithara, quae omnino discrepat. Aliud continentium, & ex his aliqui operantur, & psallunt. Alij psallunt, sed non operantur, & in his duobus generibus claudicat: non tamen obest, nisi inueniantur in culpa, supra de a. & quali. cum sit, secundum Goff. [¶ ibi, esse actiuus] imò potest, ut supra de renun. nisi cum pridem, uer. nec putes. Sed forte gl. per illud, simul, intendebat denotare identitatem eiusdem temporis. ¶ In glo. Quid, in si. ¶ & deficit amobus, & c. Lau. ¶ In glo. argum. quod, ibi, Post mortem] ubi de hoc [¶ ibi, Nosti] uer. de hoc [¶ ibi, Penitentes] ubi de hoc. 12. q. 1. certet [¶ ibi, Legitime] Ho. Mo. in decre. si tibi absentis, de praeben. lib. 6. dicit, quod si praelatus non agit nomine suo, sed alieno, seu procurator non

dominus supra de donatio. c. 2. de dilatio. literae. & ob hoc male agens alienando, de quo non habet mandatum, agere potest de reuocando, de quo habet mandatum: ad hoc. ff. de procurato. qui duos, & lege sequitur [¶ in fine] Dicit Hostiensis: quod magister suus dicebat, quod ubi quis potest in aliquo dispensare, non potest contra factum suum uenire, ut hic: sed ubi non potest dispensare, potest contra factum suum uenire, ut in contrariis. huic uidetur Innocenti. consentire, dicens, quod quoties quis facit aliquid contra ius, in quo potest dispensare, intelligitur dispensare, ut hic, & de filii. presbyter. ueniens. Ipse idem Innocentius ibi, tenet contrarium. & hic Hostiensis, dicit ut de scilicet. capitulo. Tamen nisi expressè & secundum ordinem, & cum causa cognitione dispensationem faciat, alius superior, uel successor potest uenire contra, sed ipse non, ut hic, & 81. di. quicunque. 3. 1. di. qui in aliquo, in his. de hoc & 34. di. si seruus absente. & uide quod dicam de sta. mona. cum ad mona. super ultri. glo. ad fin. Ergo secundum Inno. intelligitur hic: quando expressè, & cum causa cognitione non dispensauit episcopus, sed simpliciter dedit, & poterat dispensare, quo casu licet mero iure teneat collatio, & donec fuerit reuocata, recipiens sine peccato beneficium teneat: tamen per superiorem, uel successorem reuocari potest, & per superiorem puniri collator, ut probatur hic, & de sup. negli. praela. c. pe. Secus in diffinitiuis sententijs, quae non reuocantur, supra de officio dele. in literis. C. de sen. & inter. l. prolatum. Si autem esset tale quid, in quo ab initio dispensare non posset, tunc non tenet collatio, & ipsemet, qui contulit, potest contrahente, & biga. c. 2. de fil. presby. c. pe. & ultri. Quid ergo, si episcopus sciens promouit criminofum, uel irregularem? Respondetur non potest illum accusare de illo crimine, uel irregularitate, cum illius more sententia probauerit: ff. de adul. si uxor, ar. 4. q. 3. si quis testibus: potest tamen ipsum denunciare, supra de iureiur. quemadmodum. S. si licet sit ar. contra, de praeben. cum non ignores, ubi de hoc. Quid si talis accusatur de crimine, uel irregularitate coram suo promotore. Respondetur iustitiam poterit facere promotor: nulla enim exceptio potest eum repellere a iudicando, nam si dicatur, quod recu sari possit, quasi praesumar uelle defendere factum suum, huic enunciat accusator coram ipso scienter accusando indignè promotorum ab eo, de re iudi. inter, de offi. dele. in sinuante. & certum est, quod promotus, & accusatus hanc causam recusationis proponere non potest, secundum Inno. q. d. ex quo neutra pars potest iudicem recusare, ergo nec extraneus recusabit. Verum tamen, si sit iustum, ipsemet seipsum recusabit, argu. 3. q. 6. iudicet, & alii causam committet, argum. ff. de iur. iudi. om. iudi. l. orator. Quid si talis promotor uult in grere de praedicto crimine, uel irregularitate. Respondetur si faterar, uel est notorium, quod talem scienter promouerit, potest tali excep. repelli. ut dicat promotorus, crimen meum nostri heri, sicut hodie, & me scienter promouisti; unde non potes de hoc inquirere contra me, argum. hic, & supra de resti. ueniens. 3. q. 7. iudicet. ff. de ac. emp. & uen. l. 1. in si. Si uero promotor hoc neget, non uidetur, quod promotor sit admittendus ad proponendum hanc excep. quam probare non potest, nisi crimen suum confiteatur, & in confidentem nullae sunt partes iudicis. ff. ad l. Aquil. proinde. & quia ex quo confitetur crimen suum, per consequens sit notorium, supra ti. 1. uestra. Ergo non est locus recusationi, uel appellationi, de ap. cum sit Romana, in fin. & c. super eo. 1. & c. peruenit, & c. coluit, & c. nouit. Alii dicunt, quod semper est exceptio admittenda secundum Inno. quod non placet Hostien. sed contra eum facit, de resti. c. 1. l. 6. & quod ibi no. iudex tamen si co

scientiatus est, debet seipsum excusare, ut dictum est. Talis autem exceptio, quia declinatoria, non potest proponi nisi in prin. iudicii, supra de re. iudi. inter. de excep. pastoralis. Sed contra de si. pres. ueniens. So. illa loquitur, ubi quis spoliatus fuit nullo iudicario ordine, & erat certum, defectum ordinati esse notorium episcopo ordinanti: unde durante spoliationem non habuit facultatem proponendi exceptionem, poterit eam proponere post, argum. de off. dele. in sinuante. Secus, ubi seruatur iuris ordo, & facultas datur excipiendi, quo casu a principio proponetur. ¶ Quando tamen & qualiter liceat ordinari excipere contra ordinatum ab eo, le. de a. & quali. accepimus, secundum Inno. de hoc, an quis possit uenire contra factum suum, soluitur in brocardo de qualitate factorum, sub rubrica. uenire contra factum proprium nulli conceditur, secundum Hostien.

ANNO TATIONES.

1 ¶ Dotem, non autem poenae. C. de don. inter ui & ux. l. res, no. in l. hic alle. & facit. C. ne uxor pro ma. per totum.

S V M M A R I V M.

- 1 Sacerdotis Graeci filius ex uxore genitus inter Latinos licitè promouetur, si scandalum non obstat. De electo inquirere spectat ad confirmatorem. 2 Promoueri quis an possit in minoribus constitutus ad maiores sine permissione uxoris. Graecus presbyter si se cum uxore transferat ad Latinos quid iuris. 3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4. Municipalis lex ampliat potestatem procuratoris reipublicae. In aetate decurionum inspicitur longa consuetudo. Consuetudo ampliat & aetate iurisdictionem, iuncta glo. uide nu. 5. 5 Additio glossarum. Scandalum ne fiat, inspicitur, & dispensatur.

C A P V T V I.

Vm olim. Casus. Filius sacerdotis Graeci ex uxore genitus, inter Latinos licitè promouetur, si scandalum non obstat. Communis diuino. secunda ibi, Nos igitur. Dicebat Hostien. 3. hic continentur, scilicet filii sacer. Graeci electio, confirmatoris examinatio, & dubitatio, dubitationis so. [Contro] [fer] de his enim inquirere debet, ad quem spectat confirmatio, ut no. supra de elect. nihil est [Legitima] in occidentali ecclesia iure illegitimus esset, supra de fil. presb. literas [Non admittit] nec in hoc peccat, quod dic ut no. 20. di. de libel. in ultri. glo. [Superioribus] an sine licentia uxoris promoueri possint, no. 30. d. quoniam, in ultri. glo. [in an. quatenus] sic construe secundum Hostien. nisi consuetudo regni repugnet pro eo, quod 3. Graeci conuer. inter Lati. sine dubio procedas ad confirmationem, & consecrationem eius, si aliud non obstat [Conuersantur] si presbyter Graecus cum uxore se transfert ad Latinos, uide quod post Inno. & Hosti. dixi, de temp. or. cum secundum [Aliud] pone, quod pater immediate fuit episcopus in tali ecclesia, supra de fil. presby. c. penul. ¶ Secunda ¶ glo. arguit, quod clerici occidentales & c. & ponit duas opi. & suam so. ¶ Vlti. glo. no. inducit tria si. & signat contrarium. ¶ In ¶ glo. ultri. ibi S. non tantum, lex municipalis ampliat potestatem procuratoris reipublicae, ita, quod tinere potest per eam publicae & diuinae [¶ ibi, non tantum] ¶ In ¶ glo. 2. ibi, non possit [de hoc. 32. di. de illo] ¶ ibi, ¶ Inc.] cui Goff. hic concor. Hostien. remittit ad no. de stat. mona. cum ad mona. in fin. [¶ in si.] ut ibi, & infra de uo. cap. uno, lib. 1. ¶ In glo.

In glo. ult. ibi, ineligibilia & ecotrario. 12. dist. nos confue. & 1. dist. c. pen. Inn. super respon. de confue. quod tamen scripsi. eo. tit. c. fi. super glo. Et quam. post prin. dicit. qd hic scdalm facit istum ineligibilem potius, quam consuetudo: sic econuerso. in cap. nos consuetudinem, fuit dispensatio propter scandalum potius, quam consuetudo. idem Hostien. de tempor. ordina. cum secundum. ubi uide super uersic. Latini, ad fi. [& in fi.] secundum Ioan. ibi loquitur de praua consuetudine, & temeraria translatione, quæ erat contra bonum obedientie, & contra apo. 21. q. 1. c. 1.

S P M M A R I V M.

- 1 Propositio quibus sit de rebus acturus, diuisione subiecta, & num. 2.
2 Titulus hic ut pendeat ex sequenti.
3 Clericus coniugatus absque beneficio non compellitur deferre tonsuram, nisi sit consuetudo, num. 12. 13. & 25.
4 Facti species.
5 Metropolitanus adiri potest per querelam contra episcopum provincie sue.
6 Abbates ultra lecto ratum nullum conferunt. Tonsura clericalis differt à monacali. Vituperari quod posset, præcauendum. Scandalum etiam inter coniuges uitandum, & num. 8.
7 Tuum pro iurisdictioni tua subiectum. De in minoribus tantum constituitis clericis, sed non uxoris, quid iuris, an cogantur inuiti deferre tonsuram, remiss. Commodum qui non sentit, nec incommodum sentire debet.
8 Sententia de finitiua quandoque fertur per uerba prohibentia. Feudum est beneficium, sed non ecclesiasticum. Negocium pro negociatione.
9 Actus inhonestus unius clerici est obprobrium cleri, & Dei, n. 8. Clericus quod patitur, clerus pati uidetur. Acolytus potest contrahere, & num. 22. Clericus coniugatus, licet tonsuratus non habet clericale priuilegium, & num. 1. & 24. laicus. Potest habere beneficium, & quomodo id potest, & quando, nu. 23. & 25.
10 Epilogus, & additio glossarum, num. 10.
11 Episcopus dispensat de beneficio simplici, & cum quibus, & num. 23. uersic. si tamen. Beneficium dupliciter habetur ecclesiasticum in titulum, & in stipendium, etiam de consuetudine, & quibus casibus.
12 Clericali professioni factis quis dicitur renunciare, & quo.
13 Consuetudo quid. An & quando procedat in negatiua. Negatiua probatio quando fieri possit. Per non usum an inducatur cotraria consuetudo, et legi derogetur, & quibus casibus, uersic. dixerunt ergo.
14 Damasi questiones citantur hic, & supra ad 1. c. eo. infra nu. 23. Matrimonium non probatur per acta & sententiam inter uirum petentem, & tertium ad fauorem mulieris petentis, nec ad ipsius uiri petentis eam. Acta inter alios, quam cum eo, qui est actor, non probant.
15 Beneficio priuandus an sit quis petens quandam mulierem in coniugem.
16 Matrimonium, qui recepit acolytatum credens eum sacrum ordinem, & per eius receptionem se ad continentiam teneri, contrahere non potest, sed tenet contractum. Potum non dirimit matrimonium nisi per sacri ordinis solemnitatem. Animus plus ponderatur, quam effectus.
17 Coniugati etiam obtrinentes beneficium prætextu consuetudinis ad habitum & tonsuram deferendum, an compelli queant. Consuetudo dat iurisdictionem etiam ecclesie super laicos quod ad forum. S. crido.
18 Clericus coniugatus qui prius ut laicus incedebat, postea resumpto habitu & tonsura nunquid gaudet de priuilegio clericali.

Restituar ne ad id, quod ex facto meo prodidi, ex facto contrario. Clericorum coniugatorum priuilegium in quibus consistat, uer. sed ipse, & num. 20. 23. eorum officium, nu. 21. Per seuerantia temporis, qua quid amittitur, uarij generis est, uer. posset autem.
20 Clericus coniugatus non bigamus incedens in habitu, & tonsura non potest esse officialis episcopi, uel ipsius delegatus ad causam spirituales. Anis sit excommunicatus per lectionem epistole in pulpito sine apparatu per statutum episcopi excommunicans omnem non clericum sic legentem, num. 11. Aluarus Hispanus citatur.
21 Benignius quod est accipiendum, in mixtis maxime.
22 Matrimonium à clerico, & Græco contractum quibus casibus non teneat, & si teneat, quid amittat, & incurrat, & n. 23. 24. 25. Græci clerici matrimonium quando contractum teneat.
23 Matrimonium quibus rationibus non teneat, pulchra distinctio, & num. quoque 22. Per beneficij secundi curati acceptationem quando uacet primu, Minor in spiritualibus quando maior censeatur, uer. item licet. Bartholo. Bri x. questiones allegantur. Beneficium quis non amittit per contractum matrimonium cum consanguinea ex causa derelicti, & quo casu, ad fi.
24 Decretalis nuper, de bigamis, intellectus.
25 Clericus contracto matrimonio an recuperet, que prius ecclesie derat, aliò reuicet.

C A P V T VII.

Ioannes. Repentium fauore commentemur ista, & premittamus, quid circa eius lecturam sumus acturi, & quo ordine. Primum cotinuabo rubricam, dicēs aliquid circa ipsam: secundo expediam textum: tertio glossas: quarto aliquid dicam extra glossas, & sic quaternario numero lectio complebitur: qui numerus bene congruit, infra de consan. non debet, de reliqui. c. uno, lib. 6. de hoc numero, in proœ. Spe.
2 in 6. col. uer. in prima. Ad primum rubrica continetur & c. ut dixi super rub. Circa secundum. sex peditio nem tex. 6. faciam, ponam casum summarium: secundo diuisorium: tertio legam literam: quarto ponā lateralem casum: quinto literam exponam: sexto colligam aliqua notanda, ex tex. & primo in sum. decreta lis, hoc dicit. Clericus coniugatus non beneficiatus non compellitur deferre tonsuram: diuisio talis est. due sunt prin. par. In prima Ioan. conquestio. In secunda papæ distinctio. Secunda ibi, quoniam. Prima duo facit, primo narrat factum, & sui causam. Secundo exprimit ex illo duas causas grauaminis. prima ibi, Ex qua. secunda ibi, Cum de. Secunda principalis tria facit, in prin. & si. ponit duas distinctio nis causas. secunda ibi, Mandamus, diffinit. tertia ibi, Dummodo, diffinitu moderatur. Legatus tex. Io. & c. [Pro eo] lra grossa [Ex qua] uersiculus [Cum de] uer. [Quoniam] 2. pars [Mandamus, quatenus] littera grossa [Dummodo] uer. [Quia] uer.
4 Casum sic pono. Io. An. acolytus matrimoniu contraxit, & uxorem traduxit. post tempora dice cesanus eius. f. Pictauiē. episcopus cogebat eum ad tonsuram ferendam: quia fuerat acolytus, & cum Io. in accusa tionibus, & allegationibus suis non proficeret, accessit ad papam, & prædicta papæ narrando subiunxit, & ex delatione tonsuræ scandalizatur coniunx, & qd de Pictauiē. consue. clerici coniugati nō cogebantur ad tonsuram, papa considerans, qd etiam si ille tonsuratus incederet, non haberet priuilegium clericale. Item qd tonsura ipsius, dum exerceret secularia, esset in cleri. obprobrium, præcipit episcopo, quod illum ad tonsuram non cogat, dummodo ille non habeat ecclesiasticum beneficium, propter quod teneatur ad hoc.

hoc. Exponamus literam [Io. And.] forte: quia dicebatur in an. Ioā. filius An. & erat in quarta compil. de uita. & hone. clericorum [Conquerendo] nō solum t papa hoc casu sine app. adiri poterat per querelā, sed et metropolitano. Ratio: quia principaliter de episcopo ponebatur querela, de off. ordi. ad reprimendam, & c. pastoralis, de sen. ex. uenerabilibus. lib. 6. [Monstrauit] forte habebat instrumenta præceptorum episcopi, uel fuit sola uerbalis monstratio. sic infra de homi. Io. [Iam dudum] non ponitur. Idem enim, si nouit; aggrauatur tamen factum episcopi, quia diu tacuit, ad hoc de frigi. ca. 1. cum suis concor. [Legimus] in rei ueritate, uel saltem quō ad opi. ecclesie [Duxerit] compelleret niteris & c. quod sequitur [Pro eo] motiuū episcopi [Prius] quam uxorem duceret [acolytus] de istius ordinis officio. 23. dist. in. acolytus 25. dist. in. per lectis, circa prin. [Ordinatus] ab episcopo. Abbates enim ultra lectorum non conferunt, ad hoc sup. de æta. & qualita. cum contingat, & secundum moderationem decre. de priuileg. abbates. in fi. li. 6. [Clericum] quæ differt à monacali, de hoc supra tit. 2. clerici [Ex qua] tonsura, uel eius delega. [Posset] præcauendū fuit, quod uituperari poterat, de serui. non ordi. ca. 1. cum suis concor. [scandalum] quod est inter coniuges uitandum, infra de ex. præ. quā sit graue [Terra tua] i. tuæ iurisdictioni subiecta. sic supra tit. 2. cap. fi. & infra c. 2. [Xorati] quid de non uxoris, tamen in maioribus tantum dicam, infra de apost. tuæ [Gaudere] ac si dicat, quod ex quo non sentit commodum, nec sentiat onus, de regu. iur. qui sentit, cum suis cōcor. li. 6. [Mandamus quatenus] sup. si est ita, de rescriptis. c. 2. [Non molestes] diffinit prohibendo prelo molestiam. sic inter partes fertur diffinitiuā per uerba prohibentia uictō, ne inquietet uictorē, de proba. licet, in fi. de resti. spo. audita [Ecclesiasticum] dictum ad differētiā secularis, quod dicitur feudum, de præscrip. ad audientiam, in fi. in libro feu. de beneficio, & qualiter frater & c. & de bene. fœminæ, cum si. & concor. de si. ex diligenti, de ufur. ca. 1. de eo, qui mit. in pos. cum qui. li. 6. [Oporteat] forte ad uictum quærendum. 9. 1. di. clericus uidet [Secularibus] de quibus infra, ne cleri. uel mona. c. 1. & remi. dedi supra tit. 2. clerici, in prin. [Negocij] i. negociationibus, infra de uer. sig. forus, uel i. actibus [uidetur] & sic esset. sic infra de homici. de cetero. cum concor. [Professio] pro certe [uituperium] concor. de adult. signifi. c. 1. In honestus ergo actus unius clerici est obprobrium cleri. sic si quid patitur, clerus pati uidetur, ar. hoc & de ren. ad supplicationem [Redundare] & hoc præcauendum, ut supra dixi ultra summam decre. Nota ex textu, quod acolytus potest coträhere. Itē qd uitandum est scandalū inter coniuges. Item quod coniugatus clericus, licet tonsuratus, non habet priuilegium clericale. Item quod clericus coniugatus potest habere beneficium. Item qd seculares actus clerici sunt in uituperium dei. Summanda t est glo. quæ quæredō obijcit sic, cum textus dicat & c. Prima gl. obijcit, & soluit distinguendo duplex priuilegiū. In 1. t glo. ibi, quisquis] adde & infra de biga. altercationis, lib. 6. [& in fine] hodie dic, ut infra e. c. uno, lib. 6. & ibi, uideas in gloss. ex hoc, & quod infra dicam in quarta quaestione. Quarto ueniamus ad tangēda præter gl. & primō ad tractata per extraor. & ordine turbato ab infimis textus inchoando, & postea gradatim ascendendo. Quæro. n. opponendo quomodo potest coniugatus percipere beneficium contra id, supra eo. per totum. So. de gratia, ut cum quis contraxit cum uirgine habens spem redeundi ad clericatum. si uxor uelit promittere castitatem, dispensatur cum eo circa beneficium habendum, & tunc necesse habet illius beneficij ratione portare tonsuram, in quo casu potest

intelligi. 32. dist. si qui uerō, cum si. secundum Ab. uel dic cum Gof. qd laicus potest esse præbendarius in ecclesia, licet non canonicus. idem no. Ber. de consti. c. 1. M. Quod dictum est, quod dispensare potest episcopus in beneficio, intelligas de simplici, ut no. Gof. & Phi. c. proxi. & Gui. in spe. de lega. §. nunc de episcopo rum, uer. 25. in quo etiam dispensat cum homicida, infra de homici. ad audientiam, de cleri. pug. in duel. Henricus, & cum deposito. l. di. student. 28. di. presbyterum. & ideo potius in beneficio simplici, quam in dignitate: quia minus ad scandalum secundum eos, Aja. no. de præscrip. causam, quod ex dispensatione episcopi laicus non poterat habere beneficium, etiā simplex in titulum: in stipendium uerō non perperuum, sed ad tempus poterat. hoc dictum posuerunt etiā ibi Vin. Tan. & Phi. uel dic secundum Host. qd erat de consuetudine loci, laicos ibi esse beneficiatos p eo, qd pulfant campanas, accēdunt lampades, claudunt ostia, & his si. Quare ergo compellitur propter hoc deferre tonsuram? dici potest secundum Phi. hoc esse de consue. ecclesie, quæ habebat, qd laici stipendiari ab ecclesia portarent honestum habitum, & tonsurā. adde quod no. 32. di. placuit, & quod dixi, supra e. diuersis, super ner. sciēter. Alij dicunt, & pla. Egi. hoc intelligendū de dispensatione papali. Item t opponitur ad id, quod hic dicitur, clericum coniugatum non compelli ad tonsuram, de can. 20. q. 3. eos, qui semel. So. illud de constituto in iacris, quod tripliciter ibi probat textus, ut dixi post Inno. infra de apo. tuæ, super glo. 2. Item opponitur ad id, quod dicitur, coniugatum non gaudere priuilegio, nam concubinarium gaudet illo, supra de iudicijs, cum non ab homine, & c. clerici, supra tit. 1. c. 2. & se. de sen. ex. si uerō, in fi. ex quo sequitur, qd plus fauet canon luxurie, quam castitati. contra id in auten. de restituit. & ea, quæ parit, in fin. colla. 4. Soli factō renunciantur profusiōni clericali, ille non. non ergo ex coitu, sed ex coingio hoc procedit, & c. si. de biga. quia circa. 34. dist. fraternitatis. Adhuc opponitur. Ioannes t hic allegabat consuetudine, sed consuetudo hic esse non poterat: quia consuetudo est quasi communis assuefactio, & repetitio actuum. i. di. consuetudo. 25. q. 1. ita nos, de causa pos. cum ecclesia, & c. cum olim. C. de episcopo. audi. l. 3. in fin. C. quæ sit lon. confue. l. 1. sed circa negatiuam nō est reperire actum, ut si non compello, non lego, non cato, uel his simil. ergo nec ipsius assuefactionē, uel iterationē. ad hoc de ec. adi. ad audientiam. 2. de de spō. impube. ad dissolu. dum. Respondeo, uerba sunt parit. uel aliter, resolutur hoc in affirmatiuā, non cogebantur deferre tonsuram. i. permittēbantur in habitu laicali. & sine tonsura. sic de renun. super hoc. uel dic, quod hic non allegabat Io. consue. circa negatiuam, sed negabat consue. de affirmatiua. & secundū hoc quod dicit, de consue. non cogantur. i. cū non sit consuetudo, qd cogantur. uel dic qd etiam de negatiua inducitur consuetudo, uel præscrip. ut patet, supra de præscrip. accēdēs, & c. sequen. & c. cum ex officij, melius eo. ti. de quarta, & de præben. cum in ecclesijs, lib. 6. eo. lib. de conluc. c. 2. supra de elec. cū inter uniuersas, de testi. series. Ad contrarium responderetur per solu. secundum, qd negatiua habent affirmatiuum contrarium actum, & non facere est aliquid facere, de simo. nemo. & satis est, qd cadat in intellectū, facit quod dixi de causa pos. cum ecclesia, & de elec. bonæ, super glo. negatiue. In terminis. si adduceremus consue. qd hodie, qui est dies carnipriuij, non contineuit ea die à lectionibus cessari. Dixerunt ergo legis tractantes in materia consuetudinis, an per non usum inducatur consuetudo, qd est contraria consuetudo, & disuetudo. Itē non usus quandoq; habet implicitum actum contrariū dispositioni

sitioni legis, quandoq; non. Contrariam consuetudinem dicunt, quando id, quod ius præcipit, consuetudo excusat: uel quod lex permittit. Collige exempla de his, quæ no. de consue. ca. fi. & quæ addidi super gl. pe. Ponunt exemplum inter filios hæredes. Iubet lex hæreditatem diuidi. Consuetudo Anglie primogenitò dat totum. ista est cõtraria consuetudo, & tollit ibi legem. Item diebus, quibus conditæ fuerunt urbes regiz. Roma. & Constantinopol. iubet lex à litibus cessari, C. de feri. l. omnes: sed excusat contraria consuetudo. Item permittit lex habenti liberum solum ædificare usque ad celum. C. de serui. alius. Consuetudo tamen in aliquibus locis id prohibet vltra certam formam. C. de ædi. priua. l. 1. & dicã, infr. de uer. sig. ex parte. 2. Item ius prohibet de causis maxime de criminalibus tempore quadragesimali cognosci. 15. q. 4. placita. C. de feri. quadraginta. & in proç. digestorum. §. hic autem. Interdum cõtrarietas est informis, non in substantia, ut in auct. hoc ius porrectum, can. 10. q. 2. quæ permittit sub certa forma alienationem rei ecclesiastica. quam formam tollit cõsuetudo, ut ibi no. de re. ecc. non alie. dudum, lib. 6. Vbi uerò non usus nõ habet implicium auctum contrarium dispositioni iuris nec in substantia. nec in forma, ut quia nõ accidit casus, uel accidit. sed homines non sunt usi lege pro illo casu, nec tamen fecerunt contrarium, tunc non usus nõ tollit legem. Exemplum de primo. l. ex dicit hermafroditum iudicari debere secundũ sexum præualentem. pone quod casus iste non accidit in loco mille annis. & sic non fuit usus legis. certe per id lex non tollitur. De secundo pone, qd sepe in loco domus minantur ruinã. nec data est cautio damni infecti: quia non est perira. uel sepe damna dantur in agro. nec est auctum. l. A quil. non per hoc tolluntur illæ leges. Si igitur longissimo tempore ædificatum est usque ad certam altitudinem. & non altius, ista est simplex abstinentia. quæ non tolleretur per hoc ius edificandi usque ad celum. & facit ad materiã quam no. Hosti. in sum. de consue. §. si. uer. nunquid ergo. ¶ Ad quæstiones ueniamus, & primò ¶ quæro, qd querebat olim Da. in quæstionibus suis, eo. ti. super decre. si. prima cõpil. quam hodie non habemus. Eg. contra Io. ad priuatiõnem beneficii, uel huius declarationem: quia contraxerat cum Berta. hoc probauit, & lata est sententia cõtra illum. Berta. petens Io. in uirum, producit illa aeta, & sententiã, quaritur, an sufficiant ill. quod sic. 3. q. 6. hoc. quippe, cum si. & quia matrimonium fauorabilis qui ma. ac. pos. uidetur, contra de re iudi. c. pe. ff. de adul. denunciaste. §. quæritur. per quæ contraria dicit non sufficere, pro hoc faciunt not. de preben. dilecto, in fi. de simo. dilectus. 2. cum suis concor. Idem dicas in casu conuerso. f. cum Io. per illa aeta, & sententiam probare ueller Bertam sibi cõiugem. Eadem possunt dici, si perebatur, cogi Io. ad tonsuram, & excipit se cõiugatũ: probauit, & per hoc absolutus est, ad hoc de reg. iur. exceptionem, cum suis concor. lib. 6. Si ¶ uerò Io. petit Bertam in coniugem, an hoc ipso sit priuandus, uel priuatus nunciandus beneficio: uideretur qd non, per decre. mulieri, de iureiu. & hæc omnia possint sint pro prima quæstione, ad quã facit quæstio domini. 26. quæ ponitur in spe. de contest. sub uer. deci.

¶ Secundo ¶ quæro, si iste Io. cõ recepit acolytarum, credebat illum esse sacru ordinem, & per illius receptionem se teneri ad continentiam, an postea matrimonium contrahere possit, & si contraxit, teneat? & uidetur quod non possit, & sic plus ponderemus animum, quam effectum, de biga. nuper, & c. si. cum cõcor. Puto, quod iste contrahere non possit: quia simpliciter uouens, & ad id obligatus ex animo, & pro hoc faciãt allegata. si tñ contraxerit, tenet, cõ licet in

animo haberit uouere, & solemnizare uotum, tamen in ueritate nõ solemnizauit. 18. di. ueritate, & non uotum, sed solennitas sacri ordinis ex cõstitutione ecclesiæ habet dirimere, de uoto. c. uno, lib. 6. & facit bene. quod ibi no. Vin. in. g. antep. unde recipiens sacru ordinem licet non credat ad continentiam per id teneri, amen tenetur, de hoc supra capitu. prox. in 2. gloss. & facit ad solutionem, de conuer. coniu. quidam, & no. de sen. ex. Si uerò 2. & c. in audieria. ¶ Tertio ¶ quæro, quid si consuetudo loci habuisset, qd coniugati et non beneficiati deferrent habitum. & tonsuram. nõ quid illius cõsuetudinis prætextu iste Io. potuisset ad id compelli? & uidetur quod non: quia non ualet cõsuetudo, quod feratur habitus non conueniens professioni. & statui deferentis, de testa. ca. 2. ad idem. 93. dist. illud. 30. dist. si qua mulier. 2. ne clerici, uel mo. c. 2. lib. 6. & ad idem facit finis huius capituli. Nam contra decus ecclesiæ esset tonsura, & habitus talium exercentium secularia. ¶ Credo, quod ualeat consuetudo, ar. à contrario decre. unica de biga. li. 6. Si enim non ualet consuetudo in bigamo, ualere possit in non bigamo. Ad idem contrarium huius decre. Si enim compellitur: quia non erat consuetudo, fuisset ergo compulsus, si hoc habuisset cõsuetudo. Itẽ uide, quod potest sponte deferre, nec est hoc contra decus ecclesiæ. ergo & per consuetudinem astringi. & sic respondetur ad ultimò allegatum, cum & cõsuetudo det iurisdictionem de fo. com. cum contingat, de offi. ordi. irrefragabili. etiã ecclesiæ super laicos quod ad forũ, de fo. com. si clericus. de al. mu. iu. causa fac. cap. 2. de excep. c. 2. lib. 6. ergo & hoc poterit quod ad habitum. ad idem facit, de reg. c. 1. li. 6. 30. dist. si quis uirorum. 4. 1. di. c. 1. 3. dist. si qui uerò, de Iudais. in nõ nullis. & quia cõsuetudo fundatur super litera canonis prædicti. 20. quæ. 3. eos qui, & sine caractere ordinis impressi, de quo dixi super rubrica, sic prius allegato, responde, qd consuetudo potest restringere, sed non laxare formã & qualitãtẽ habitus & tonsuræ, super quo uide quod dixi. de cõsan. & aff. quod sup his, super glo. 2. ¶ Quarto ¶ quæro, quid de clerico coniugato, qui prius incedens ut laicus post tempora resumit habitum, & tonsuram, nunquid gaudet priuilegio clericali quod ad illa dno. de quibus loquitur decre. unica, infra e. lib. 6. uidetur quod non. sufficit enim eum semel laicã professionẽ elegisse. ueniat regula, quod semel, & in suis concor. de regul. iur. li. 6. & maxime in his præiudicialibus. & contrarijs, de postu. cap. uno, de elect. ut quis duas, lib. 6. Item certum est, qd tunc, cum incedebat ut laicus, non gaudebat priuilegio, per factum igitur suũ se habilitare nõ potuit; ad hoc de iure pa. per nostras. 24. q. 1. didicimus. ff. ad Trebe. l. 1. §. fuit: uel priuilegiũ perditum recuperare, cui sic incedendo renunciauit, licet tacitè. 7. q. 2. quã periculosum, de his, quæ fi. à maior. par. c. ex ore, cum suis concor. Item sic possit hæc lectura legi, qd hic esset expressum, ut scilicet exponeremus [*quoniam igitur idem*] scilicet qui iam incesit ut laicus, & bene facit ad hoc. ff. de ædi. edic. quis sit fugitiuus, in prin. Sed contra, humanitas iustæ poenitentis non debet auferr. 2. quæstio. 6. si quis libellos. Item decre. uult illos gaudere, si deferunt & c. Sed iste nunc defert, ergo priuilegijs illis gaudet, nec est absurdũ ad id restitui, quod ex facto suo perdidit, ex suo facto contrario, quod patet de ele. qui sepe, li. 6. & ibi concor. de hoc. nam & omnis res per quacunq; causas & c. infr. de reg. iur. c. 1. præterea nec hic uertitur aliterius damnatum, nec buriale interesse, dato qd recuperet iste priuilegium per resumptionem habitus: cum illud priuilegium cõsistat solum in immunitate personæ, & fori quo ad criminalia, ut ibi patet. & pro hac parte facit quod no. Inno, supra de ui. & hone. cleri. c. fin.

fin. ubi dicit clericos illos priuilegio, dum se negotiationibus implicat, reassumere priuilegiũ, dum illas dimittit. & iã uidi Paduæ sic diffiniri, quod communiter doctoribus non placuit. pro qua tamẽ diffinitione facit, quod no. Ioan. Mo. & Archid. e. i. c. uno, li. 6. & facit hodie clemen. de ni. & hone. cle. die. cesanis: ad quam tamen responderi potest, ut ibi scripsi. satis uideretur æquum illum non perdere priuilegium ex dimissione habitus, & tonsuræ, nisi perseueret. facit de ui. & hone. cler. clericus, secundum lecturam, quæ ponit unum casum tantũ. & facit quod ibi scripsi post Inn. Possit autem argui de perseuerantia anni per decre. de ui. & hone. cle. c. uno, lib. 6. & per id, quod dicimus de anno probationis. Possit etiam argui de triduo per decre. ad nostram, de regu. & co. tit. constitutionem, libro 6. De. 10. diebus, per auct. anteriorum. 2. q. 6. De. 20. qui datur ad delibendum. 3. q. 3. offeratur. De mense per decre. quã sit, de elec. lib. 6. De duobus, de sen. ex. quicunque, in fi. c. li. & his similibus. Puto autẽ, qd necessaria esset declaratio. ¶ Quintò ¶ quæro, an clericus ¶ coniugatus non bigamus incedens in habitu, & tonsura possit esse officialis episcopi, uel ipse delegatus ad causam specialem? Et licet quandoq; uiderim contrarium seruari, dic quod nõ potest, per decre. unicam, inf. eo. li. 6. ibi in ceteris & c. patet enim ibi, qd solum quod ad duo cõsetur clericus: quod ad reliqua nõ. facit. 16. q. 6. in noua, cum duobus ca. sequen. de constitutio. ecclesia, de rebus ec. nõ ali. ca. fi. & fuit hoc olim in hoc studio disputatum per d. Aluarum Hispanum, qui inducebat id, quod de taliũ immunditia dicitur, supra e. quod à te, & ibi dixi post Ab. plus etiam dixit, qd sententia per talem eo casu lata non teneret: quia iudex non erat. 11. q. 1. clericum ¶ nullus, supra de consue. ad nostram. Itẽ ¶ fuit hic alia quæstio disputata de clerico coniugato tali, ut supra qui in pulpito sine apparatu legit epistolam, an sit excommunicatus per statutum episcopi excommunicas omnem non clericum sic legentem epistolam? Et soluta fuit, qd excommunicatus nõ erat: quia iste clericus est, ut dixi super rubrica, in fi. & quia in penis sit interpretatio stricta, de regu. iur. in poenis, li. 6. Maxime cõ in isto, qui mixtim dici potest clericus, & laicus, recipere debeamus, quod est benignius, cõcordantias uide, ne se. uac. c. 1. in glo. secunda. bene faciat. 32. dist. si qui uerò. 12. q. 1. quia tua, ubi dicitur, qd tales clerici canendis psalmis in uigilare debent: ministrare tamẽ nõ debet altari. 2. q. 2. multorum. facit ad prædicta, quod supra dixi in prima obiectione. Item decre. unica, infra e. lib. 6. habet eum pro clerico quod ad duo priuilegia. ¶ Ad huius ¶ uerò materiæ notitiã sic distinguas. Cum clericus contrahit matrimonium, aut quæris, an propter clericatum impediatur matrimoniu, aut an perdat beneficium. aut an perdat priuilegium clericale. Aut an teneatur ad habitum, & tonsuram. aut an recuperet, quæ prius ecclesiæ dederat. aut an beneficium possit habere. De primo planum est, quod si est in minoribus tãtum, ualet matrimonium. Si in sacris non, imò separatur, supra e. c. 3. & 4. qui cleri. uel uo. cap. 1. & 2. Hæc uerba de omni clerico Latino, uel Græco, & etiam deposito. Græco ideò dixi. nam licet Græci in sacris utantur matrimonio prius contracto, in sacris tamen non contrahunt, supra c. cum olim, & no. 3. 2. di. si quis eorum, licet apud multos Græcos seruetur contrarium. Deposito dixi, quia per depositionem non eximitur à uoto continentie. 8. r. di. dictum, qui cleri. uel uo. cap. 1. in fin. & quod ibi no. licet per degradationem perdat priuilegium, ut de poenis. c. 2. in fi. lib. 6. Item hoc quod dixi de clerico in sacris, intelligas de sponte ordinato. quid de illo, qui coactus recipit sacrum ordinem? no. de bap. maiores, ad fi. in

glo. & sic. Item intelligas de ordinato in ætate adulta. quid de impubere? no. de clericis per saltũ pro. c. vno, & 1. q. 1. pueri. Item de soluto. quid de coniugato tunc ad sacros ordinato sine licentia coniugis? dicam infr. de conuer. coniu. placet in fi. Item de tunc baptizato tempore, quo sacros recepit? dicam infra de presbyte ro non bap. c. 1. ¶ De secundo, cum ¶ quæris, an perdat beneficium, distinguit, aut tenuit matrimonium, aut non. Et si non, aut non tenuit ex defectu consensus, aut ob aliam causam. & si ob aliam, aut solũ propter ordinem, aut propter aliud impedimentum. Primo casu cum ¶ tenuit matrimonium, uacat beneficiũ supra c. 1. & ibi no. Si uerò non tenuit ex defectu consensus, aut defectus processit ex parte clerici contractantis, aut ex parte mulieris, cum qua contrahebat, utroq; casu aut defectus pcedebat ab ætate, aut à furore aut ab illato metu. Si ab ætate, ut quia clericus beneficiatus minor pubertate matrimonium contraxit per uerba de presenti, cum hæc iuris interpretatione intelligantur sola sponsalia de futuro, de despo. impu. c. uno, lib. 6. dicam beneficium non uacare. Itẽ si defectus ætatis erat ex parte mulieris, eadẽ ratione, sicut enim per promissionem, quam faceret de proficendo, non uacaret ipse beneficium, nisi interueniret tacita, uel expressa professio, de reg. b. beneficiũ, li. 6. Item sicut per acceptionem secundi & curati non uacat primum etiam curatum, nisi sequatur possessio, uel licet per ipsum nil aliud agere habentẽ, quã possessionem apprehendere, de preben. licet 2. libro 6. sic nec per solam sponsonẽ de matrimonio contrahendo dicam uacare beneficium. Quod sicut sponsalia de futuro non dissoluunt matrimonium, imò nec prima sponsalia, de spon. sicut, ita nec dissoluunt primũ coniugiu spirituale. & facit, quod no. in prædicta prima, decre. supra eo. Item licet mino. 25. maior pubertate, in spiritualibus censetur maior, non est sicut minor. 14. ut de iudi. c. fi. lib. 6. Si uerò defectus consensus procedebat à furore, si ex parte clerici, planum est, qd nil agit cõtrahendo, ut supra dixi nõ obligaretur proficendo, nec sic contrahendo, de regu. iur. cut. de spon. dilectus, sicut nec testatur, de succel. ab intestato. c. fi. Si uerò ex parte mulieris, licet uerè non sit matrimonium, nec inducat etiam publicam honestatem, de spon. c. vno, lib. 6. tamen ad instar eius, quod dixi de illo, qui cum consanguinea contraxit, supra cap. 1. uidetur, qd beneficia nõ perdat. fecit enim, quod potuit, tamen equius est dicere, qd beneficia nõ perdat plus, quã si cum imagine quadam, uel cum dormiente contraheret, ex quo non tenet matrimonium etiam ex consensu, dicamus beneficia non uacare. In consanguineo aliud: quia ibi tenet, & inducit publicam honestatem ex consensu. & forte talis est gradus, quod separatur solum. l. canon. licet teneat. l. naturali & diuina. de hoc de resti. spo. literas. de diuor. gaudemus, in prin. & per prædicta dicas idem, quando defectus consensus processit à metu, qui potuit cadere in constantem, de spon. ueniens. i. respon. & c. ad id quod, & c. consultationẽ. nam nec teneret renunciatio expressa, quod me. causa, ad audientiam. Si uerò bene tenet propter aliã causam, & solã propter ordinẽ clericũ cõtrahetis, ut quia in sacris erat clericus, qui cõtraxit, beneficia de rigore perdere debet. Si tamen nõ incurrit ex illo contractu penã bigamiẽ, poterit episcopus in officio & beneficio post poenitentiam dispensare. 28. di. presbyterum, supra e. sane. 2. Si uerò poenam bigamiæ incurrit, est indispensabile ab alio, quã à papa, de biga. nuper. Si uerò non tenet propter aliud impedimentum ab ordine contractantis, uidetur, quod beneficium perdat, prout tenent Da. & Bar. Brix. in quæstionibus suis, ad quas remisi, supra e. c. 1. ubi tenet, qd qui

qui contraxit cum cōsanguinea, uideretur habuisse ecclesiam pro delicta, nec soluto matrimonio illam repetere poterit. Hæc uera intelligo, ubi hæc non fiant in fraudem prælati, in cuius manibus renunciare debebat. nam tunc licet tenet renunciatio tacita quod ad superiorem, quin illum inuitū possit in beneficio retinere: alias facile esset prælatum eludere, contra id de renunc. admonet, & his fraudibus claudenda est uia, de diuor. quanto ad si. ¶ De tertio uerò cum. f. quæritur, an perdat priuilegium clericale. Iterum distinguitur, aut tenuit matrimonium, aut non. primo casu, si ex contractu bigamiam incurrit, exutus est omni priuilegio clericali, de biga. c. uno. lib. 6. Si uerò non incurrit bigamiam, si incedit in habitum, & tonsuram, tenet priuilegium quod ad duo tantum alia, in totū perdit, infra e. c. uno. lib. 6. Si uerò matrimonium non tenet, si ex contractu incurrit poenā bigamiæ propter affectum cū opere secuto, licet sit indispensabile quod ad executionem officij & sic intelligo dec. nuper de biga. non tamen puto illū exutū priuilegio clericali, & sic de uere bigamo loquatur decre. una, de biga. lib. 6. Multominus ergo priuatus erit, si ex contractu poenā illam non incurrit. ¶ De quarto, quo t. quæritur, an teneatur ad habitū, & tonsuram, expeditus es per prædicta. nam eo casu, quo contractus non tenet, adhuc compellitur, supra cap. 1. de ui. & hone. cle. clericus. si tenet, non compellitur, licet possit illo uti in casu, nō per proximè dicta, & quæ dixi in textu. ¶ De quinto expeditus es per ea, quæ notātur & dixi, supra e. qd̄ à te. ¶ De 6. per ea, quæ dixi in textu in prima ob. l. a.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Et uide infra de magi. quia nonnulli, per glo. & Io. An.
- b ¶ XXV. & no. in g. sane. supra e. & in c. clericus si tonsura, supra de ui. & ho. cle. per Ioan. An. supra eo. diuersis, super uer. scienter, de conuerso autem laico an possit habere beneficiū, uide Ioan. And. infra de deci. quamuis, in glo.
- c Nunquid. Vide Io. An. de capel. mona. c. dilectus, in in glo. intelligas, ad si. & ibi remissiones.
- d ¶ Obligatos. Contra hoc facit. quod in spiritualibus semper ueritas opinioni præfertur. 35. quæstio. 1. §. his ita, & ibi no. & no. Io. An. in c. 1. de uoto, in glo. infra alle. li. 6.
- e ¶ Solennitas. Ad materiam facit, quod no. Io. An. infra de reg. iur. super eo, & uide Bar. ff. de fur. l. vulgaris, §. si quis xs.
- f ¶ Dicere. Ad q. facit, quod not. Ioan. And. in capitulo non prælat, de reg. iur. libro sexto, in Mercuria.

S V M M A R I V M.

- 1 Publicum hic accipitur, quod consistet.
- 2 Consuetudo que non excuset. Exemplum malum uitandum. Additio glossarum.

C A P V T V I I I.

Vm decorem. Breue ē, & pars huius de ui. & hone. cleri. & de fil. presby. cum decorem, Gof. Phi. & Inno. habebant hanc decre. infra ti. prox. & ibi glossauerunt eā. sed ueritas est, quod hic locari debet, & fuit error forte propter decre. ex parte [Publice] satis t. est, quod hoc constat [Dignitates] quid de alijs beneficijs dictum est supra ca. prox. [Dimissis] dignitatibus, Inn. [Non possunt] & ideo in talibus non excusaret t. consuetudo, ad hōe supra eod. quod à te. de testā. quia ingredientibus: quia esset irrationabilis pariens malum exemplum, & scandalum. & sic reprobanda. de consue. cap. pen. in fi. Hosti. [Exemplo] uitandum est ergo malum exemplum, infra de præben. nisi essent. ¶ In ul. glo. in fi. & supra c. proximo.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Scandalum. Ad hoc quod no. Io. An. supra eo. cum olim, super glo. fin. & in c. super his, de consan. & aff. super. 2. glo.

- 1 Clerici coniugati in rebus suis non gaudent clericali priuilegio. Quid si nunquam deposuissent tonsuram & nu. 2. Cui subijunt, num. 4.
- 3 Clerici depositi corrigibiles gaudent clericorum priuilegio, incorrigibiles autem potestati seculari tradendi.
- 4 Epilogus, & additio glossarum.

C A P V T V I I I I.

In parte. C. Clerici t. coniugati in rebus suis non gaudent priuilegio clericali. & secundum Hosti. tria facit, primo & secundo ibi, quidā, ponit duas querelas duarum fraudum. tertio ponit contra eas re medium, ibi, Cum igitur congruentius dicitur duas partes tantum, & pars huius de priuilegio. 2. [Litterati] litterati t. non excusantur a publicis muneribus ff. de mu. & hono. ut gradatim, saluo quod de docentibus dicitur. C. de profes. & me. l. medicos, & l. fi. & de hoc insti. de excu. tu. item ratione [Publice] concur. supra cap. prox. [Resumunt] quid si nunquam deposuissent, sed semper reseruassent tonsuram? potest dici, q. in his, de quibus loquitur, priuilegiū retinissent. nā tales sub ecclesiæ regula sunt tenendi. 3. 1. diff. si qui. 1. 2. q. 2. quia tua, maxime si beneficium teneant, ut ibi, secundum Go. Sed Host. dicit hoc esse contra casum sequentis. uer. ut statim dicam [Abiectionem] sup. & nihilominus seculares negociationes exercent, Inno. [Defertur] & sic ipsam non relinquunt, & sic mouit, supra Gof. quæstionem hic positam secundum Hosti. [Pretextu] quia deferunt [Deo] Marci. 12. Math. 22. [Talibus] clericis coniugatis. secus dicit Innocen. in clericis t. de positio corrigibilibus, qui clericaliter uiuere debent, & habitum portare. 7. 1. di. dictum. l. di. accedens. unde ab ecclesia deffendi debent. incorrigibiles autem potestati seculari sunt tradendi, de hoc supra de iudi. cum non ab homine, Hosti. ¶ Ut. t. gl. signat contrarium, & ibi remittit. ¶ In gloss. ul. ibi dic. ut ibi. Dicebat hic q. in his, quæ pertinent ad res subsunt dominio temporal. In his uerò, quibus urgetur persona, secus, dic. ut infra eo. cap. uno. lib. 6. [Ibi, ar. contra] ad id, quod hic dicit, clericū in monitione perdere priuilegium.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Item. Et uide. ff. de mu. & hono. l. fi. & ff. de uaca. mu. in honoribus. §. philosophis.

S V M M A R I V M.

- 1 Si clericus in minoribus militetur, non est cogendus ferre habitum in clericalem. Idem in alio quocunque. Et quis cogatur eum deferre.
- 2 Epilogus, & additio glossarum. Miles dei factus, desinit esse miles seculi, & ideo non potest feudum retinere: sic e contrario maior est milite seculi. In quibus hi milites conueniant. Nec beneficia plura ecclesiastica, nec militias duas potest quis habere, licet contrarium seruetur.

C A P V T V.

MT consultationi. C. Si clericus t. in minoribus militet, non est cogendus ferre habitum clericalem. Dicit Ab. quod hic dicitur, nō esse speciale in militem: quia idem in alio quocunque, remittit ad decre. de apost. tuæ [Tantum] q. d. non est in sacris, nec professus religionem, nec habet ecclesiasticum beneficiū. hæc tria excludit illud, Tantum, Gof. ¶ Prima. t. gl. ponit op. quam reprobat.

¶ In t. glo. 1. ibi, non est uerum] Sicut factus miles dei, desinit esse miles seculi. ideo non potest feudum retinere, ex quo seruitium facere non potest, in li. feu. de eo, qui. ar. bel. depo. c. 1. & si de feu. contro. fu. c. clericus. sic conuerso, & multo fortius, ut hic, & si. d. c. 1. & 2. apparet in his, quæ no. supra c. diuersis. miles enim dei maior est milite seculari, ut no. infra de præben. episcopus. Sed in hoc conueniunt, quia sicut non potest quis habere plura beneficia ecclesiastica, inf. ti. 1. quia nonnulli, & c. relatum, infra de præben. quia intantū, & c. ad hæc, sic nec duas militias C. qui mili. non poss. l. 4. §. in posterum, lib. 12. ff. de collegi. illi. l. 1. §. ad municipi. libertus. §. præscriptio. de consue. tamen seruat contrarium: sed multa per patientiam, & c. secundum Hosti. & adde quod dicam, infra de spon. cōmissum.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Conueniunt. Facit quod no. glo. & ibi uide Bar. in l. miles, ff. de re. iu. & uide Barto. in l. miles. §. mulier ff. de mili. reita. & Bar. etiam in le. affectionis, ff. de dona. in contrarium facit quod no. Io. And. in spe. de pec. cle. in rubri.

S V M M A R I V M.

- 1 Dispositio tituli.
- 2 Tituli huius argumentum ubi alibi tractetur, & repetatur, & quæ ei decretales aliorum titularum conueniant. Clericus in ecclesia residere debet, & si non fecerit, quid agendū. In hoc esse scopum tituli.

De clericis non residentibus, Rub.

¶ Dicitur t. est supra quomodo propter mulierū confortia beneficijs suis priuatur. hic tractatur de his, qui a beneficijs excluduntur eo, quod in eis non residēt. & ideo immediate & c. Gof. uel sic, quia nullus debet præsumere promoueri ad ecclesiasticam dignitatē, uel præbendam, de quibus infra cap. 1. nisi residet, infra cap. 3. & se. antequam tractemus de præben. dicamus de cleri. non resi. secundum Hosti. habetur t. materia. 6. q. 1. per totum, & repetitur in 6. Conuenit rubricæ de consue. cum omnes, de renunc. ad duplicationem, de offi. uica. cap. fi. de appel. peruenit. 2. de uoto. cap. fi. & lib. 6. de rescrip. cap. fi. de elec. licet canon. §. is etiam, & in fi. co. titu. cum non deceat, & cle. de sta. mona. ne in agro. §. sane. 2. Dicebat Ab. quod totus titulus ad hoc tendit, Clericus debet in ecclesia residere: quod si non fecerit, monēdus est, ut ad ecclesiam redeat, & poterit priuari, si ter monitus non redeat. hoc, si fecit, ubi sit: aliās seruet, qd̄ dicitur. j. c. ex tua.

S V M M A R I V M.

- 1 Epilogus capituli. Est, pro præsumitur.
- 2 Epilogus, & additio glossarum. Episcopatu non potest quis dimittere sine licentia papæ, & quādo. Interpretatio bona de malo, & peccato fieri non potest, si constat, aliās in dubio sit benigna.

C A P V T I.

Non liceat. Breue ē. Dicit Hosti. tria tangit t. canonum prohibitionem, prohibitionis causæ præsumptionem [Episcopo] nec electo, maximè confirmatio, supra de transla. inter corporalia, Gof. [Est] i. præsumitur, Gof. [Inuentus] nec est uerisimile, q. de facili inueniatur, sup. de præsum. 2. quia uerisimile, Hostien. ¶ Secunda t. gl. arguit, & signat contrarium. ¶ In glo. 1. ibi, perdere] per sententiam

papæ, sine cuius licentia non potest expresse, uel tacite episcopatum dimittere secundum Egi. de hoc de reg. licet, & quod dicam de con. præben. cum nostris, super uer. possidebat [Ibi, & c. quanto] & hoc, quando transit ut prælatus, etiam si uacante secunda a clericis ipsius ecclesiæ sit electus, uel dic. trāsire causa moræ diutina faciendæ ecclesia sua spreta, infra c. sequenti, nec alieno terminos usurpado. 9. q. 2. per totū Ho. ¶ In glo. 1. ibi, dignitas] uel diuitiarum, Inn. [Ibi, c. 2.] & 17. q. 1. si episcopus quis, ubi de hoc [Ibi, in fine] solue, ut no. in prædicta decre. 2. de elec. Dicebat Hosti. de malo, & peccato non potest fieri bona interpretatio, ut hic, & de iureiur. & si Christus. §. quædam, quod est uerum, ex quo de ipso euidenter constare potest, ut hic: quando non constat, sit benigna, ut in cōtrario.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Præsumitur. Præsumtio ergo uehemens inducit actum manifestum, uide Bar. in l. 1. ff. de fur. & facit de præsum. literis, & c. fe.

S V M M A R I V M.

- 1 Cardinalis deponitur, qui in titulo suo non residet. Gesta faciunt fidem perpetuam. Eò quod, pro quia. Transfugis non subuenitur.
- 2 Additio glossarum. Cardinalium dignitas, & priuilegia quæ.

C A P V T I X.

IX gestis. C. Deponitur t. cardinalis, qui in titulo suo non residet [Gestis] quæ fidem faciunt perpetuam. C. de re iudi. l. gesta. supra de probatio. cap. ulti. [Tituli] de hoc dic. ut no. supra de elec. corā, alias quondam, Host. [Eo, quod] i. quia [Instituta] 7. q. 1. si quis episcopus, Egi. [In alienis] ut uagus, ecclesia sua spreta, Host. captiuus [Demoratur] subuenitur, non transfugis. ff. ex quibus ca. ma. inter. Vincē. nide quod dixi in spe. eo. ti. in fi. ¶ In t. glo. 1. in fi. ¶ Ala. & idem Inn. Host. uerò, licet fateatur, quod in solum papam plenitudo residet potestatis, contra quam scribere non intēdit, pōderauit, quod hic ad cardinalis depositionem fuit synodus congregata, cum cardinales tanquam maximi debeant speciali prerogatiua lætari, de of. leg. c. 1. li. 6. & sunt pars corporis papæ, qui non iudicātur ab alijs. 1. r. q. 3. aliorum, & cum eo iudicant orbem, qui si. sint legi. per uenerabilem. §. rationibus, uer. sunt autem. satis ergo decet eos esse participes priuilegij singularis. & dicit, quod papa non consueuit, & secundū quosdam non potest aliquem de cardinalibus excommunicare, uel aliquod præceptum facere sine consilio & cōsensu suorum fratrum, & ad quod arguit de decre. irrefragabili. §. 1. de offi. ordi. & de decre. i. de excess. præla. Dicit etiam Cardi. gaudere priuilegio decre. quia periculosum, de sen. exc. cū enim & in specie papa eos non liget, nec creditur, quod sub generali hoc facere uelit, de of. leg. q. trāslationem: exemplum ponit de canone. 23. d. in nomine domini, & de decre. licet, de ele. Inducit etiam auctoritatem de i. regum. 2. Domini sunt cardines terræ, & posuit super eos orbem. ¶ In gl. 2. ibi, remotus] & plures testes requiruntur ad eos conuincendum. 2. quæstio. 4. præsil. & c. seq. quod no. de scisma, c. uno, lib. 6. in glo. quanto.

S V M M A R I V M.

- 1 Dignitates ecclesiæ plures uni conferri nō debent, & cui cōferenda. Diuisio decreti alio.
- 2 Præbendas etiam plures habere quis ueratur, si unica sufficiat.

- 3 Parochialis ecclesia quæ dicitur. Parochia limitata quo tempore. Parochia in alterius præiudicium non constituitur, nisi in casu, & cuius auctoritate.
- 4 Beneficium curatū habēs, si recipiat alterum simile, perdit primū. Si uerò primū non erat curatum, & incipit nunc habere curam, utrum ualeat, an uerò habeat optionē, utrius maluerit, retinendi. Beneficium simplex non potest fieri curatū, nisi auctore diocesano. Beneficia duo curata tenens est ineligibilis. Ecclesia ruralis, in qua nullus inhabitabat, nunc demum inhabitant aliquæ familiae, an incipiat habere curam.
- 5 Ecclesia transiens ad aliam parochianos an dicatur esse curata, Parochialia iura multa sunt.
- 6 Ecclesias ne duas curatas dicatur habere rector, ad cuius ecclesiam populi duarum uillarum concurrunt.
- 7 Ecclesias duas parochiales etiam ex consuetudine quis retinere non potest.
- 8 Ecclesias, cuius populus est mortuus, rector tamen habet emolumenta, non dicitur parochialis. Res facilius subijcitur quam persona.
- 9 Ecclesias si duas episcopus curatas uno uerbo & momento det alicui, nec constare potest cuius possessionem prius fieri nactus, utra uocet.
- 10 Ecclesias duas habendi prohibitio habuit initium ab apostolo. Dignitates etiam duas. Auaritia uitium in clericis reprobat. Ministerium pro dignitate. Beneficia duo quem habere non posse que dicantur.
- 11 Beneficio unum non sunt domini ea obtinentes, Habenti dare idem quod est perdere.
- 12 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 13. Per alios que fieri possint, si qua fieri iubeantur habitacione personarum, uide pulcherrimam distinctionem, & nu. 14. ad si.
- 24 Additio glossarum. Per uicarium quando possim ecclesia deferuere.

C A P V T III.

Via nonnulli. C. Vni plures dignitates, uel ecclesie conferri non debent. & debet ecclesie illi conferri, qui residere, & regere ualeat per seipsum: alias perdet ecclesiam, & donans conferendi potestate priuabitur. Dicebat Hostiensis tria facit, ponit uitium, adhibet remedium, imponit poenam. Ponendo uerò uitium tria facit, primò ipsum nominat, secundo exemplificat, tertio reprobatur. [Nonnulli] i. aliqui sic supra de rescriptis, quia nonnulli, Hostiensis. [Non ponentes] i. ultra modum auaritiam amplectētes, & hic nominat uitium secundum Host. [diuersas] hic exemplificat [Ecclesias] nec t̄ etiam plures præbendas potest quis simul habere, infr. ti. proxi. Cum nō ignoret, dummodo una per se sufficiat: alias etiam de iure cōmuni plures præbendæ possunt simul haberi. infra c. conquerente, infra ti. proxi. cum teneamur, Goffre.

3 [Parochiales] i. curam t̄ habentes, ut exponit glo. istius decre. de præben. de multa. Limitatē uerò fuerit à tempore Dionysij, quod dic, ut infr. de his, quæ sūt à prælato, pastoralis, in priu. & quique rector suis terminis sit contentus, de sepul. cap. 1. de paroch. cap. 2. nec una parochia in alterius præiudicium constituitur, nisi ex causa & auctoritate diocesani, quod dic, ut de ec. aedi. ad audientiam, de no. ope. nun. cap. 1. nec sufficit inferioris auctoritas, de excel. præla. sicut unire habēs uerò tale curatum, recipiens aliud simile, perdit primū, ut in præ. decre. ac multa. Si uerò primū erat nō curatum, & incipit nunc habere curam, putat Host. q̄ uī id fiat ipso rectore sciēte & consentiēte, uacet ipsum primū, alle. de consue. cum dilectus. §. dictus, & qd̄ legitur & nō. de sta. mona. recolentes. §. si. Sed si id fa-

ctum sit eo ignorante, putat q̄ infra 6. menses habeat optionem retinendi, quod maluerit, ar. infra ti. 1. a referente. & c. prætera, de præben. gratia, lib. 6. Simplex tamen beneficium non potest fieri curatum nisi auctorizante diocesano, ut patet ex præmissis. Item tenens duo curata sine dispensatione est ineligibilis, ut patet de elec. dudum. 2. infra ti. j. cum iam dudū. Quid si ecclesia ruralis ē, in qua nullus inhabitat: nūc de inhabitat̄ ibi aliquæ familiae? Canō uidetur dicere, q̄ incipit habere curā 10. q. 3. Vin. Dic cū Ho. q̄ si à principio ecclesia fuit parochialis & limitata, nec fuerit potest per diocesā nū limites extincti, tūc quasi iure post liminij reincipit ecclesia curam habere, ar. de electio. quia diligētia. Si uerò nunquā fuit limitata, uel si fuit, diocesānus tamen limites subtraxit, tunc curā non habet, nisi per diocesānum ad statum pristinum reducat̄, alle. de maio. & obe. inter b̄ quattuor. Quid si omnes parochiani t̄ unius ecclesie ad aliam transferant̄ ita, quod alterius sint parochiani? de parochi. cap. fin. dic secundum Host. q̄ prima ecclesia incipit esse sine cura quo ad actum: quia non habet quem curet, argu. op. ff. si quis cau. l. fin. sed non quō ab habitū: quia iura parochialia remanent, quæ sunt multa, ut patet in sum. de paro. §. in quibus consistit ius parochiale. Dicitur ergo parochia nullorum parochianorum, si cur episcopus nullius ecclesie, de transla. inter. putat tamen Hostien. quōd quō ad materiam hanc & decr. de multa, quæ uidentur attendere periculum animarum parochianorum, tale beneficium non uidetur inter beneficia curata computandum: Quia ubi nullus est parochianus, nulla potest parochiani anima periclitari. ¶ Quid si duæ uillæ, uel populi distant ab inuicem, sed in altera tantum est ecclesia, de qua uter que populus conuenit ad diuina, nūquid illius ecclesie rector dicit̄ habere duas curatas, cū habeat duos populos, uel duas uillas? Dic quōd non, cum non sit consideranda pluralitas uillarum plebis, uel populi, sed unitas ecclesie, per quam patet rectorem unum unius, de præben. cum non ignores. i. respon. Si tamē distantia induceret periculum, posset fieri, quod dicitur de ecc. aedi. ad audientiam, & tunc locus esset his iuribus. ¶ Quid si semper t̄ de consue. unus rector duas parochias tenuit, nunquid ille, qui eas possidet nunc, per solam consue. excusatur? dicit Hostiē. quōd non, cum deliquerit, & consue. hæc, quæ periculosa est animabus, in talibus non excuset, ut patet de simo. non satis, & c. seq. uide quæstionem super rubrica, qui contra iura iura. de re. iur. li. 6. ¶ Quid si t̄ aliquis tenet ecclesiam, cuius ratione p̄cipit decimas, oblationes, & primitias, & baptizat, & sepellit, nullum tamen parochianum habet: quia omnes sunt mortui, nunquid ratione mortuorum, pro quibus tenetur orare, & ratione perceptionis, uel exercitij doctorum iurium dicitur habere curā? Respō deo mortuorū non homo, sed solus deus curam habet, in quos non cadit potestas clauium, quamuis prosint eis opera charitatis, de sen. ex com. à nobis, quantum uerò ad perceptionem aliorum iurium dic, quōd licet consue. uerò possit dare uni ecclesie ius p̄cipiēdi prædiales decimas in alia, de decimis cum sint, & c. an apostolicæ, non tamen idem de personalibus, nec de iure baptizandi alienū parochianū, nec de oblationibus, primitiis, uel alijs, quæ inter personalia computantur. res enim facilius subijcitur, quam persona, ut patet supra de foro com. significasti, & uidetur consue. uerò irrationabilis, de parochi. c. 2. de pen. & re. omnis, nisi quātūm per ius canonicū approbatur, ut q̄ archidiaconus, & quidā alij præscribant iura parochialia, & habent iurisdictionē, de consue. de præscrip. cū olim, & c. ueniens, de de offi. archidia. c. fi. sed irrationabile esset, q̄ unus rector in

rochiam alterius omnia præscriberet, de sepul. c. 1. & c. certificari. Sed nec per receptionem talium iurium dicit ecclesia curā habere, ut supra uer. quid si omnes.

9 ¶ Quid si t̄ episcopus eodem uerbo & momento det alicui duas ecclesias cum cura, nec constare potest, cuius possessionem primo sit nactus, quæ dicitur uacare? Dicit Hosti. q̄ deficit non ius, sed probatio. ff. de testa. tu. duo sunt, uel non tenetur respondere, quia quæstio excogitata & ficta, nec legislatores inspiciūt quod raro fit, in aucten. ut sine prohi. ma. fi. tu. ge. §. quia uerō, colla. 8. ar. ff. de legi. nam ad ea. 4. di. crit. Vel potest dici, q̄ uacat utrunque, nec de rigore iuris tenuit donatio, sicut duas carnales uxores non potest quis simul ducere, de diuor. gaudemus. §. quia uerō, & uide quod ibi dixi b̄ in glo. patet ergo. Dicit tamen Hosti. q̄ forte aliqui contrarium iudicarent, dando huic optionem de altera, infra 6. menses. & facit quod dictum est supra circa principium, remittit ad no. de ele. dudū 2. de pœ. & re. ois. dicit Guil. in Spec. ti. 2. §. uidentum, uer. sed quare, q̄ ad suam instantiam per Host. factam hanc glossam [Instituta] q̄ habuerunt t̄ initū ab apostolo dicere. i. ad Corinth. 7. q̄ quisq̄ in ea uocatione & c. 2. 1. dist. c. 1. [ut eum unum] hic tangit causam reprobationis uitij, Host. [Vix implere] quia in duo diuisum & c. si prati. i. diuersis [Ministerium] hoc supra uocauit dignitatem, infra c. se. Host. hoc posse intelligi non solū de dignitate, sed & de quolibet alio beneficio ecclesiastico ex consue. priuilegio, statuto, uel alio quocunq; modo legitimo residentia requirente. sed addit Host. puta de iure. j. eo. conquerente. [Committi] non t̄ dari: ga nō sunt dñi. j. de dona. c. 2. de præb. inter cætera [Valeat] & hoc faciat. j. c. prox. [Amittat] p̄petuū, nisi restitatur [Priuetur] no. Pe. & Ab. q̄ hñti dare, idē est, quod perdere. ¶ Prima glo. ponit 3. modos, quibus accipit dignitas. ¶ In 1. glo. ibi, Luna, in prin. inter potestates erant quæstiones. ¶ In glo. pe. ibi, nemo iude de probatio. ex literis, in glo. 2. ¶ In glo. pe. ibi, inter, artifices] uide in c. statim alle. super 3. glo. [ibi, Sane autem] Si honorata persona iuberet infulam, monumētum, uel aliqd̄ tale facere, hoc sūt per alios. Secus, si iussit liberalibus studijs imbui, iuxorē ducere, domū suis manibus extruere, uel pingere, uel his si. & uide de offi. dele. c. fi. in 3. glo. ¶ In 1. glo. ibi, de multa] sibi dicam de hoc [ibi, denique] sibi de hoc in 1. glo. & supra de rescriptis, sedes. ¶ In glo. pe. ibi, uicarium] dicebat hic Ala. extra illum casum ē ex consuetudine hoc licere. unde dixit uarias esse consuetudines ecclesiarū, ut dicam in c. extirpandæ, super uerbo in quo casu [ibi, in fi.] hoc s̄m regulare, ut j. de reg. iu. p̄t quis, li. 6. ubi plene de hic, Goff. hoc p̄ eundē. §. ne autem, dicebat primū procedere in his, quæ consistunt in faciendo: s̄m in his, quæ consistunt in dādo.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Inter. Ad materiam uide glo. quæ incipit, sed nunquid, & super illa Io. An. in c. licet canon, de ele. li. 6. & facit quod no. Bar. de col. la. illi. l. fi. & quod no. Io. An. in c. 2. de no. ope. nun. in gl. sic supra.
- b ¶ Dixi. Facit, quod no. Bar. in l. duo, præla. & in l. si quis seruum. §. si inter duos, ff. de le. 2. ubi quæritur, an autem in ueritate teneat.
- c ¶ Conquerente. Vide quod no. per glo. & doct. de rescri. li. 6. & in cle. gratiæ, eo. ti. & infra eo. c. fi. & de præben. cum iam dudum.

S Y M M A R I V M.

- 1 Ad ecclesiam præsentatus, non confirmatur, si apparet, quod ibi residere non debeat. Si non residet confirmatus, quamuis residere possit, appellatione remota priuabitur, nisi in casibus, nu. 2. Fraus legi si fiat, reprobatur, & qualiter fiat.
- 2 De dignitate an ea prouideri possit, qui sibi impetrauit de beneficio prouideri. De residendo cauere qui teneantur. Ecclesiam recipiens non intendens residere, uel intendens, donec

- pinguiorem poterit adipisci, minus canonice promouetur. Peccatum tamen tale aboletur penitentia. Ambitio sequitur ex animo sic excipientis.
- 4 Prælati inferiores dant licentiam eundi ad scholas, uel alio ecclesiam obtinente. Non residentis penam quis imponat.
- 5 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 6. Verba cum effectu sunt accipienda, ex suffra. iuncta glo. Non uerbis sed rebus legem imponimus.
- 7 Additio glossarum. Per uicarium quis ecclesia potest inferuere, & quibus.

C A P V T IIII.

Relatum. Casus. Præsentatus ad ecclesiam nō confirmatur, si apparet, quod ibi residere non debeat, & confirmatus si non residet, quamuis residere possit, priuabitur app. re. & sunt duæ partes. secunda ibi. Cum igitur dicebat Hostien. sit fraus legi, & uerbis tantum legem imponit. reprobatur intentio, & exponitur lex a qua excipitur, frustratoria appellatio reprobatur [Beneficium] Latera. concil. dixit de dignitate, per quod posset t̄ notari, quod prouideri possit de dignitate ei, qui sibi impetrauit prouideri de beneficio: ad idem de uerbo. signi. cum tibi, & i. q. 4. ex multis: sed hoc est falsum in impetrante, infra de præbend. capi. fina. Sed & Late. concil. de beneficio dixerat per uerbum ministerium, ut ibi [Non admittit] si præsumantur, uel sciantur tales, uel nisi caueant, Inno. de residendo, nisi sint suspecti, de præsum. literas, uel si consue. hoc hēat infra eo. ex parte, uel statutū. infra ti. 1. significatū, s̄m Host. [Admittit] cū cautione, uel sine, Host. [Amoveri] no. Host. arguit, q̄ si quis recepit ecclesiam non intendens residere, uel intendēs, donec pinguiorē poterit adipisci, minus canonice promouetur si. ar. de cōdi. appo. c. fi. 7. q. 1. sicut uir. ex tali. n. animo sequitur ambitio, infra ti. 1. q̄ in tantū. tamen tale peccatum poenitentia aboletur, infra de simo. c. fi. ad hoc uide, infra de ele. cōmissa. in fi. lib. 6. [Licentia] petita & obtenta. P. [Prælatorum] no. s̄m Ho. & Inno. inferiores t̄ platos dare licentiā eundi ad scholas, uel alibi. ad idē infra de ele. licet canon, in fi. lib. 6. & uide quod ibi dixi super gl. pe. poenā tū non residentis imponit is, ad quē spectat destitutio, nō inferior, ut dicā, infra c. qualiter [Vt studio] hæc disiunctio in inferiora respicit: alij sequeretur, q̄ causa studij sine licentia prælati posset abesse [Honestas] infra eo. decetero, Inno. ¶ Pe. t̄ gl. signat contrarium, & soluit. ¶ In 3. glo. ibi. §. docere] si uocatus in ius fuit vi exemptus, tamen nihilominus stetit in iudicio, illi edicto non est locus [ibi, §. hoc autem] can. in 1. concor. glo. [ibi, l. 2. in fi.] sibi, non uerbis, sed rebus legem imponimus. ¶ In glo. diffugium, ibi, residere] uel dic s̄m Phi. & Guil. q̄ ibi allegabatur iusta causa, puta dispensatio, uel aliud simile, & ideo in dubio reuocatur appellatio, hic non; & ideo non recipitur, de appell. ut debitus [ibi, in fi.] sic & pendente dispensatione septennij, infra de elect. cum ex eo, & pendente anno probationis, infra de regu. beneficium, libro sexto.

S Y M M A R I V M.

- 1 Laicum quis etiam non potest alterius diocesis recipere sine literis eius episcopi, & quando. Litera commendaticia diuersi generis, & a quibus dentur, & qua de causa earum potest amissio probari per testes, nu. 3. Consuetudo dat facultatem ei, qui iure communi non habet, & in quo hic, in fin. Expressio nominatim debet esse eius, de quo quæritur in literis apostolicæ sedis.
- 2 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 3. Io. And. super 3. Decre. C C A

C A P V T V.

Raternitati. Breue est [Clericum] sed nec laicu. 71. di. primatus, de tep. ordi. c. fi. li. 6. [Commendati- tiz] comendaticia dimissoria, & a solo danf epo: & uacate sede eas non dat capitulu, qa est quedā alienatio. 71. di. fraternitatē: comendaticia ad ordines danf ēt per solū ep̄m de iure cōi, & uacante sede danf p capitulu, uel alium, ad quem spectat administratio spiritualiū, de tep. or. cū nullus. §. 3. li. 6. Comendaticia pacifica danf ēt per ep̄m, de con. di. 5. non oportet. 2. & has olim dabant corepiscopi p̄m Gra. 68. di. §. inter ep̄os, sed ista ēt ab inferioribus dari possunt, Io. And. [Episcopi] non archidiaconi, supra de off. Archi. signifi- casti. j. li. 6. de tep. ordi. cū nullus, nisi hoc habeat de cō sue. ut no. Io. 9. q. 2. episcopi. & hoc in decre. significasti: nec prauidicet noua decre. de con. c. 1. li. 6. [Recipe- re] retinendo, uel alteri ecclesie alligando. j. ti. 1. expo- sisti. Secus, si transeundo, de cleri. pere. tuæ. accedit. ff. de rece. l. 1. p̄m Host. dicit Boa. q̄ prabendare possit, cū nullum fiat prauidiciū episcopo illius cleri. [Ap. se- de] cui ab omnibus est obediendū, de rescriptis, si quā do, cum si. [Mandatum] hoc expresse, q̄ sit clericus alienus. Egi. facit quod no. de rescriptis, si proponere in ul ti. glo. [Prima] gl. trac. de duplici dimissoria. [In i. gl. ibi, dicuntur] & dicunt dimissoria, qa ad eū, ad quem ap pella, cā dimittit, ut ibi. [In i. gl. ibi, testimonium] & hoc respectu dicitur comendaticia, ad hoc. j. ti. 1. in Late. in fi. dicunt ēt formatę, qa datur sub certa forma, ut pa- ter 73. di. p tot. ubi ponit eorū tenor. Si tñ essent amif- fa, poterunt probari per testes, de cleri. pere. tuæ. Vin. Gof. & Hostien. [Et ibi, ut ibi dicitur] & 19. q. 2. duæ sunt,

ANNOTATIONES.

- 1 Commendaticia. Archiepiscopus autem subditis suffraganeorum non dat, uide Ioan. And. in c. cum nullus, infra allegat. b Sub certa forma. Sunt etiam literæ creditæ, quibus an credi de beat. & de ipsarum uiribus, uide Bart. in l. Lucius, ff. de fideiul.

S V M M A R I V M.

- 1 Nonresidens in beneficio etiam modicæ estimationis, eo priuari debet, nisi in casibus, & quibus, nu. 3. Beneficium non esse sufficiens, in tempore collationis opponi debet, alias sibi imputet. Victum querere potest artificio clericus, nisi habeat sufficiens beneficium. Extorquendi uerbum notat uolentiam. Beneficium quis, quod habuit simoniace, uel contra concilium, quod inhihet eius sine causa diuisionem, priuari debet, uel alia si habet beneficia. 2 Epilogus, & additio glossarum, nu. 3.

C A P V T VI.

Onquerente. Qui tñ no residet in beneficio ēt modi cæ estimationis illo priuari dēt & sunt due partes. in prima impetratis q̄rela. in secunda cōmissionis forma. [Ab eo] presbytero [sua] presbyteri [De qua] ecclesia [Vix] huic altoni nō insisit Papa: qa tpe collationis debuit hoc opponi. 8. q. 2. dilectissimi: q̄rat ergo sibi victū artificio. 9. i. di. clericus uictū, Egi. [Extorquere] uolentia notat [illud] 20. solidorū [Collatum] quacūq; auctoritate [Ves] repere, si tibi constiterit [Deseruiat] iudē, si cōstaret id factū simoniacē, uel q̄ cō cil. quod inhihet diuisionē, & nouæ p̄sionis assignationē sine cā. infra ti. 1. extirpādā, in fi. & c. maioribus, de cens. prohibemus, p̄m Host. [Silentiū] no. quod si quis non residet in ecclesia sua, uel hēt alia beneficia, p̄t agi q̄ eum, ut remoueat. Inno. [In i. gl. 2. ibi. l. 1.] uide in præ. c. licet, super ult. gl. [In i. gl. 3. ibi. §. 1.] uide supra eo,

3 relatu, in i. gl. [In i. gl. 1. in fi.] ar. 3. r. di. omnino, ibi de hoc. in i. glo. [In glo. ult. ibi, se habeat] sūt per uicarium seruatur, uel nisi ex indulgentia hoc competat, ut liceat abesse, & prouentus recipere, Goffic. [Et in fi.] de hoc, infra de rescriptis: gratia, libro sexto.

S V M M A R I V M.

- 1 Residere fingitur, qui est in seruitio prelati, nisi fiat malitiose uel ecclesie, & licentia quando sit opus, & cuius. Impersonale si sit rescriptum, omnes amplectitur. Episcopus quot secum prabendatos possit habere secum, & quando cum licentia, & quorum. 2 Additio glossarum.

C A P V T VII.

Ecatero. C. Qui est in seruitio prelati, fingit residere. ponit dictū, a quo excipit ibi, Nisi [seruitio suo] iudē in aliis clericis quō ad suos prelatos, nisi hoc fieret malitiose. dēt, n. esse necessitas, uel utilitas prelati, uel ecclesie, infra eo. ad audientia, Inno. pro Inno. facit, qa non apparet, cui loquat; forte scripsit inferiori prelato. Hosti. dixit, q̄ episcopus non requisito capitulo duos secū p̄t h̄re, q̄ habebunt prabēdas, ēt si nō ostendant se procura se utilitatē ecclesie. In aliis necessaria est licentia capituli, uel probatio utilitatis, uel necessitatis ecclesie, j. co. ex pte tua. Et dicit Egi. & Gui. hic, quod dicā, infra eo. ad audientiam [Vidua- lia] no. hic Host. quod no. Bar. infra ti. 1. licet [Absentibus] etiam ex iusta causa, Egi. [In i. gl. ibi, iuri spiritus] uide hanc & se. in c. infra alle. super ult. glo. [In glo. ult. in fi.] sed dantur solum presentibus, qui interfunt di uinis, infra eo. t. c. uno, lib. 6.

ANNOTATIONES.

- 1 Vno, li. 6. Ibi uide gl. Io. An. & in c. cum non deceat, de ele. lib. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Nonresidens clericus, uel prelatus, qui citatus non reuertitur, in tra terminum non impeditur, priuandus est, & nu. 2. & excipit etiam, ut num. 4. Domicilium transiulisse quis dicatur, ad uerb. potius. Temporis longitudinis effectus, ibid. 2 Vocatio sola, uel monitio requiritur in notorijs. Excusatio si iusta sit non uententis, indicat reuocationem totius. 3 Venisse non dicitur, qui non mansit, nec amplius monendus. Peruenisse dicitur, quod permansurum est. Præesse in quo dicantur hic ecclesia prelati sine peccato. Prelati quibus idonei esse debeant, ad uerb. præesse. 4 Suffragium glossarum. Terminus si detur, ut quis abesse possit ab ecclesia, & non redeat, est ea priuandus, si monitus fuit in termino redire. 5 Additio glossarum. Mora purgari non potest a clerico non residente, & generaliter in operis patrono præstandis.

C A P V T VIII.

X parte. C. Priuandus est prelatus, uel clericus non residens, q̄ citatus non reuertit, infra terminū congruū sibi ad hoc assignatū, nec hēt iustū impedimentū. hoc dicit cū duobus, c. seq. Et dicit Hof. q̄ no. hic tria, facti puerfio, puerfio monitio, moniti rebe lis punitio: uel cōis diuifio. secunda ibi, qa igiē [Potius] q̄ i ecclesia v̄ra, quā spreuit, & alias ambit. §. c. 1. & hoc denotat uerbū, elegit, s. quasi domiciliū transferendo, Hosti. quod ēt per uerbū. 10. annos, quasi tanto tpe uideat domiciliū elegisse. C. de in colla. l. 2. li. 10. Secus, si per tm̄ tēpus non stetit. ff. de iniur. l. lex Conelia. §. domum, super quo uide quod dixi de foro compe, quod

quod clericis, p̄m Host. [Scribatis] non est. n. citatio, sed notificatio: sed si intelligis citationē. potuit hoc fieri auctoritate papæ, p̄m Hosti. [Vocatus] nota q̄ sufficit sola uocatio, uel monitio, ut redeat: quia id non p̄t esse nisi notoriū. j. c. se. si tamen hēt iustā excusationē, quare non rediit, totū reuocabit. 7. q. 1. præsentium. 3. q. 5. c. 1. Inno. & §. de re iudi. cū Bertoldus, p̄m Host. sed hoc intellige, ut dicā. j. eo. inter. in fine [Venire] & t̄ manere, nā si rediit, & statim recessit, nō rediisse uidef. §. eo. relatu. ff. de diuor. l. diuortiu: & dicitur peruenisse, quod permansurū est. ff. de uer. sig. l. aliud, & deterior eius dolus & c. in aucten. de litig. §. si uerō, colla. 7. unde nec decetero monendus erit, de cohabitatione cleric. clericos, & c. sicut, & c. si a[nt] [Præesse] [iudicando], q̄ fit sine peccato. 3. q. 7. iudicet [Prodesse] prædicando, & ministrando; & sic fit peritus & expertus 39. di. Petrus, Host. [Facultatem] contra de cōces. præ. c. 1. & 2. solve, ut dicā. j. ca. proxi. [In i. gl. 1. ibi, monendus] nisi licentiatius fuisset ad certū tempus, quo casu si ultra illud tempus abfuerit, priuari p̄t, nisi iustā causam habet. 7. q. 1. præsentiu, ut sic dies interpellat. j. de loca. potuit, p̄m Goff. istud procederet, si in datione licentiæ monitus fuisset redire in termino, ut ēt dixi, ut lit. non cont. quoniā §. porrō, sup glo. de hac, ibi, primū idē no. 7. di. sanctorū. [In i. gl. 1. in fi.] & sic non p̄t hic purgari mora operæ. n. sunt præstandæ patrono, quando cunq; illas poscit. ff. de ope. liber. cum patronus. 1. respon. Hostien.

S V M M A R I V M.

- 1 Temerarius dicitur recedens absa, licentia prelati. Absentem archiepiscopum ab residentia an capitulum possit ad eam reuocare. Rediisse non dicitur, qui non mansit. 2 Ad electionem in locum absentis quibus precedentibus procedi possit, & cuius auctoritate. 3 Epilogus, & additio glossarum. Data tempus non inspicitur contra usurarios.

C A P V T IX.

Valiter. Summatū est. §. c. proxi. [Archiepiscopus] de eodem archie piscopo loquit, supra de renou. ad supplica tionem. p̄m Gof. & Host. & Io. [Temeritate] l. sine t̄ nostra licentia, Egi. [Expectatus] non fuit neces- sit tantū expectare. unde in hoc factum narratur, & supra c. proxi. & supra c. 2. [Vestras] alias, nostras: & cerē bene uident necessaria literæ papæ: alias cōtra, de ma. & obe. cū inferior, p̄m Host. Inno. uerō qui habebat, Vestras, in textu. no. capitulu reuocare posse episcopum. per hanc. n. uocationem à canonicis factā Papa mandat ad alterius electionē procedi [Redierit] & maneat, ut dixi. §. c. proxi. [Idoneam] quæ sciat præesse, & p- desse, supra c. proxi. [Eligatis] no. nullā superioris licentiā necessariā, sed solam reuocationē sufficere, ad hoc ut procedatur ad alium eligendū, ar. contra, infra ca. prox. nos credimus, q̄ quantūcunq; moneant prelatū, uel focium de redeundo: non tamen possunt procedere ad eligendū sine illius auctoritate, in cuius manibus p̄t renunciare: qa inferior & c. 21. di. inferior, de transla. inter. Inno. & hoc placet Hosti. quia par in parem & c. de elec. innotuit. q̄ ēt dicit requiri, q̄ moni tus per suū iudicē priueretur prius, q̄ alius eligatur. uide quod dicā de præ. extirpandæ, super glo. ipso iure; alle. Host. de renou. admonet, de concessio. præb. c. 1. q̄ ēt ēt. Sed dicit Host. q̄ hic intelligitur uacare ecclesia, cū iuris præsumptione habeat ecclesiā pro derelicto, papa, qui super oēm. i. est. approbante, de concessio. præb. proposuit. sic supra cap. proxi. uel dic, q̄ p alias literas papa citauerat illum, ad residentiam sub pœna

priuationis, quam tulerat, si ad terminū non rediret. 3 [Secūda] gl. no. tempus receptionis & c. signat cōtra- riu. [In i. gl. 1. ibi, miles, uel ioculator] de hoc infra ca. fi. [Et ibi. c. 1. Jubi de hoc. [In glo. pe. ibi, data] ut si impetrans etiam post datam exigit uifuras, non audiatur per rescriptum, nisi prius illas restituat [Et in fi.] uide quod di cam infra ti. 1. dilectus. 2. super glo. secunda.

S V M M A R I V M.

- 1 Ecclesias deserunt uarijs de causis clerici, & quæ liceant, & quæ minime, & nu. 2. 2 Præsertim, pro tantum. Impedimentum superueniens legitimum prodest, nequis ecclesia priuetur, uel aliud patiatur, & reuocatio fiat contra eum acti, & quo casu. Eo existente monitio quem non arctat. Excusatio debet in termino fieri, ut inuet. 3 Epilogus, & additio glossarum, nu. 4. Argumentum à contrario hic cessat, nisi in casu. Necessitas excusat à licentia non petita, quæ petenda erat.

C A P V T X.

Inter quatuor. Summatū est. §. c. secūdo, & est pars de ma. & obe. de cleri. pere. & de relig. domi. inter quatuor. Et dicit Host. no. hic tria, facti dubitatio, dubitationis responsio, responsio nis exceptio [Iusta] & necessaria] Dicebat Host. quod ali qui hoc faciunt causa ambitionis, & sic carere debēt habita & ambita, supra de transla. quanto. Alii cā cupiditatis, puta negociationis, de uita, & honestate clericorū, cap. fin. Alii cā utilitatis, j. ti. 1. de multa. Alii ex cā probabili studiorū, supra eo. relatu. ff. ex qui. ca. ma. necnon. Alii cā honestatis, ut peregrinationis, de con. di. §. non oportet. Alii cā reipublicæ, supra eo. decetero. j. eo. cū dilectus, & c. ad audientia. Alii ex causa spē ciali, ut priuilegii, infra eo. cū ad hoc. Cōsuetudinis de consue. cum oēs, & constitutū, j. eo. cū dilectus, & c. se. Alii causa humilitatis, uel religionē intrant, in fra de regu. licet. 7. q. 1. hoc. q̄ quāq; Alii causa necessi- tatis, ut quia infirmi sunt, supra c. fi. Alii causa uagationis, & nuda uoluntatis, supra duobus. c. proxi. Hosti. 2 [Præsertim] pro tantum 1. i. q. 3. si episcopus, Egi. [Expectatus] admoniti, ut redeant. T. [Eis] ecclesijs, uel præben dis [Impedimento] no. q̄ etiam si sine iusta causa fuerit, si tamen postea incipiat legitimo impedimento teneri, non priuabitur ecclesia, & hoc ea ratione: quia moni- tio dēt p̄cedere, monitio uerō tunc, qñ impeditur est, eū arctare non p̄t. §. de ele. bonæ. 2. Inn. quiniimo p̄m Host. & si à principio eū arctauerit, & superueniente impedimento cōparere non possit, ex quo de hoc cō stiterit, erit sn̄a lata q̄ eū retractanda, de re iudi. cū Ber- toldus, q̄ intelligo, si impeditus fuit illo impedimen- to, ēt se. j. terminū excusauerat: alius secus; ad hoc de ele. cupientes. §. q̄ si. li. 6. ad hoc, infra c. ult. in fi. ibi, excusa- tionē rationabilē & c. [Prima] gl. facit duo. dicit arg. à contrario cessare, & arguit, q̄ bonū & c. [In i. gl. 1. ibi, à contrario sensu] dicebat Host. q̄ propter necessitatē oc- currentem possit habere locu contrarius sensus. nam plerunq; nec locus, nec tempus patitur & c. ff. de exer. c. l. 1. quod concedi potest, si in breui reuertatur. ff. de diuor. l. 3. in fi. [In glo. 3. ibi, refertur] de uarijs enim tem- poribus loquuntur iura, ut no. ut lit. non conte. quoni- am. §. si uerō, in prin. magna glo.

S V M M A R I V M.

- 1 Absens clericus si ubi sit, nescitur, edictis tribus publicis citabitur apud ecclesiam, si postea per sex menses expectatus non ueniat, ea priuabitur. uide nu. 2. de citatione, & nu. 3. Io. And. super 3. Decre. C 2 Episcopus

Episcopus hac decretali non comprehenditur. Fraus semper in absente presumitur, qui semper debeat ecclesia seruire, Culpa magna comparatur fraudi, Citatio ad quos peruenire non posse dicatur, & per edictum fieri queat.

- 3 Personaliter fieri debet, & quando, & per que hic clerici absentis. Electio, nel collatio nunquid fieri possit absque citatione absentis, in cuius locum clericus substituitur. 4 Absens clericus licet reuertatur, punietur ex eo, quod absuit ultra quam debuit. Collatio beneficii eius qui pro derelicto ecclesiam habere presumitur, fieri potest, & quo obseruato, & nu. 5. Pro derelicto ecclesiam quibus rationibus quis presumatur. 5 Absente clerico interim de fructibus deseruitur ecclesie. 5 Spoliari beneficio quare hic dicatur, & non priuari. Ordinari nolentis pena. 7 Excommunicatus an retineat officium, & administrationem pralaturae, & quando per absolutionem recuperent ipso iure. 8 Degradatio clerici per quos fieri possit, & executio. Pronunciatio aliquando fit ab his, qui ultra progredi nequeunt. 9 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 10. Restituere non potest praeses provinciae, quem damnauit. Sententiam nec suam pecuniariam reuocare. 10 Additio glossarum, & nu. sequen. Edictum ubi publicari sufficiat, & quibus eo non procedi possit. 12 Absente ab ecclesia quibus casibus & quo iure quis possit. Pagationis licentia nullo iure permittitur, nec consuetudine ulla concedi potest ab ecclesia, nec a pralato dari, & data reuocatur a superiore. Sufficit ad beneficii etiam non requirentis residentiam priuationem. 13 Degradatum, & depositum quis possit restituere.

C A P V T X I.

1 X tuæ. C! Si t nescitur, ubi sit clericus absens, tribus publicis edictis citabitur apud ecclesiam. & si postea expectatus per 6. menses non ueniat, ea priuabitur. secunda ibi; Contra eos, non respicit titulum [Eorum] clericorum inferiorum, non episcoporum, Hosti. [Fraudulenter] semper t presumitur fraus, cum semper debeat ecclesie seruire. unde cum ista sit magna culpa, iuste comparatur fraudi. ff. man. si fideiusor. in prin. & ff. depo. quod Nerua, Innocenti. Dicebat Hosti. qd fraus erat in latitando ad citationem impediendam, ut sequit[ur] uel quia latitant, uel quia sunt ultra mare, uel in prouincia ualde remota, Innocenti. uel alias extra prouinciam, ubi nec citatio fieri potest, supra de do. & contuma. causam, & c. cum olim. §. finali. eis tamen, si reperirentur, posset extra prouinciam intimari, fm ea, quae no. supra c. ex parte. imo & pot quis citari extra prouinciam, de foro competen. Romana. §. contrahentes. sed ad hoc forsitan non tenetur iudex, ut in superioribus, de hoc supra de procurat. dilectus, fm Hosti. [Citatio] faciendam personaliter, si scitur, ubi est, uel pot de facili inueniri, fiet autem per episcopum, uel eo absente per capitulum, uel illum, ad quem spectat ius inquirendi, uel quem res tangit; & si requisitus non uenerit, licet sua auctoritate non possint requirentes ad electionem procedere, obtenta tamen licentia a superiore, qui praestare debet, eligere poterunt, supra eo, qualiter. uide quod ibi dixi in ulti. glo. dicitur Inno. & Hosti. quosdam dicere, qd ex quo certum est, qd ab ecclesia abest sine iusta causa, potest alteri conferri ecclesiam sine citatione, & sine superioris auctoritate, de praebend. extirpanda, sed dicit Hostien. primum dictum plus placere, ponunt autem pro certo, qd licet reuertatur, punietur ex eo, qd absens fuit ultra, quam

debuit, in diebus festiuis, uel aliis. 7. quaestio. 1. si quis, & l. di. contumaces [Peruenire] no. Ioan. & Lau. de con. di. 5. non oportet. 2. qd si clericus ramdiu absit, qd dubitetur, an uiuat, an mortuus sit, definit habere liberam administrationem: sed hoc non probant iure, & ista decre. probat contrarium. fatentur tamen hic Innocenti. & Hosti. qd si uehemens presumptio est, qd habeat ecclesiam pro derelicto, quae residentiam exigit, puta recipiendo secundam talem, uel recipit uxorem. fit miles, uel ioculator. uel agit solennem poenitentiam 87. distin. si diaconus, conferri pot eius beneficium; de hoc infra c. ulti. in glo. secunda. dicunt tamen predicti tutius esse beneficium non conferri, nisi prius de facto sibi sententialiter abiudicetur, de coecl. praeben. cu nostris, & c. literas, & patet supra titulo primo. c. primo, & 2. [Tria] nec sufficit una, licet peremptoria. uide, quod scriptum in Specul. eo. titulo, super Rubrica in 3. quaestione [Sex menses] & interim t de fructibus deseruiat ecclesie, j. eo. c. pe. [Deseruerint ecclesias] Inno. in prin. uoluminis, dicit, qd hic in registro sequit, ut iuxta sanctiones canonicas eis & c. Itē ubi statim sequitur, procedatur, addit de registro hoc modo, ut ipsos & c. tertia correctio super uer. spiritualium [Spoliari] et lit. non cont. ut no. infra glo. pen. Ideo autem dixit, spoliari, & non priuari fm Hosti. quia non fertur sententia, sed datur beneficium quasi uacans. sic absens spoliari uidetur. sic infra titulo primo, Referente, & infra c. fi. quod dic, ut dixi. §. eod. b qualiter [Eos] melius dixisset alios: qd supra de inferioribus, hic de episcopis [Excommunicationis] no. p hoc Abb. qd nolens ordinari pot excōicari: licet enim poena non residētis sit priuatio beneficii, ut per totum titu. & 7. quaestio. prima. si qui: tamē excōicatur, ut hic, Sic licet eadem sit poena nolentis ordinari, de electio. cū in cunctis, de aetate, & qualitate, quæris: tamen excōicari poterit ratione predicta: ad idē quod no. Vincen. de officio uica. c. fina. & Inno. infra titu. prim. pro illorum [Nec sic] per suspensionem. Excommunicationem, quā uilipendunt, Hosti. [Spiritualium] ita erat in antiqua. Dixit Inno. in prin. uoluminis, & Hosti. hic, qd litera concor. de registro est, episcopatum [Remoueat] ergo t excōicatus retinet officium, & administrationem pralaturae, contra supra, de ap. pastoralis. Dic fm Inno. & Hosti. qd per excommunicationem bene sunt priuati administratione spiritualium, & temporalium: sed illam per absolutionem recuperant ipso iure. Sed postquam fuerint amoti, per absolutionem excōicationis, non recuperabūt administrationem: cōcor. quod dicam de falsa. dura, in prin. Alii uoluerunt dicere per hanc literam, qd excommunicatus retinet administrationem, quam exercet nō per se, sed per alium saltem quod ad spiritualia: uel dic fm Hosti. qd satis cum primo dicto concor. qd per excommunicationem nō sunt priuati, sed suspensi [Praesunt] nunc, sed eis remotis non praerunt [In eos] ab administratione remotos [Degradationes] innuit, quod t Cardina. potuit degradare. quod intelligas ex speciali mandato. sed an hoc erat congruum, quod presbyter ipsos degradaret? Dicit Hostien. quod non audeat ponere os in caelum. Expe enim talibus concedit papa episcopalia. 95. disti. peruenit. uel dic quod non est incongruum, quod pronunciet, licet sit incongruum, quod degradet. Pronunciabit ergo, & per episcopos prouinciae exequetur, sicut dicitur de electo confirmato, de elect. nosti, quod dic, ut ibi no. Hostien. [Si expediat] id est si poenituerint, & utilitas ecclesiae hoc exposcat, Hosti. [Secunda] t gl. signat contrarium, soluit, contra solutionem allega. duo iura. [Ultima] glo. querit, & soluit. Item arguit, alleg. tria iura, & duo allega. in contrarium. [In] prima glo. ibi. §. prator hanc & se. uide, de dolo & contumacia, causam, super 3. gl. [Ibi, ex eo] uide ut lite non contestata,

contesta. quoniam, super glo. si non potest. [In] glo. secunda. ibi, interdicimus] uide supra eo. qualiter, in prima glo. [In] glo. ulti. ibi. l. 1. in fine] praeses prouinciae, quem dā nauit, restituere nō potest. cum nec pecuniariam sententiam suā reuocare possit. & idem dicit lex sequens. 11 [In] glo. prima, in fine] dicit Hosti. cum latitant, sufficit edictum publicari ad domos, uel ecclesias per prima iura. sed si infra prouinciam faciunt sui copiam, procedi non possit ex edicto, quod nō peruenisset ad eos. nec contra latitantes ex edicto non solenniter proposito & sic loquitur prius. [In] glo. secunda, in fine] de hoc. 8. disti. propter, infra de loca. potuit, & infra de regulis iuris, mora, lib. sexto. [In] glo. quarta, in fine] & ibi aliqua scripti, de notatis hic per Inno. & Hosti. ultra ca t dicit hic, qd etiam ex probabili causa non licet abesse nisi de licentia pralati. de hoc dixi, supra c. relatum: uel nisi id permittat consuetudo. facit, quod dicam infra. c. proximo. tamen, ut dicunt, consuetudo non posset inducere, qd sine iusta causa uagentur. esset. n. contra bonos mores, & in lesionem ecclesiarum; unde non ualeat, de consuetudi. ca. 1. nec pralatus dare potest licentiam uagandi, quam si dederit, superior reuocabit, licet forte dans reuocare non possit, supra de cleri. con. iuga. diuersis, quod tamen Inno. non fatetur. Vnde dicit Hosti. qd cum uagari sonet in peccatum, ipse dans contrauenire poterit: quia factū non tenet, iuxta ibi no. & supra de iureiur. sicut, & trigesima quinta quaestio. 9. quod quis, dicunt etiam, qd delictum uagationis sufficit ad priuationem beneficii, septima quaestio. prima, non oportet, & c. se. propter quod dicunt decret. locum habere. quod ad delictum uagationis etiam in beneficiis non requirentibus residentiam. [In] glo. ex isto, & in fine] & tertia, quaestio. nona, in summa. [In] gl. sed nunquid ibi, cum eis] depositis scilicet. & est arg. secundum Hosti. ad quaestio. no. de electio. innotuit, ad finē & in fine] solenniter t degradatum solus papa restituit. depositum uerbis tamen restituere potest, qui depositum hoc non fecit quaestio sexta, ideo. 1. de hoc infra de cleri. excommuni. mini. clerici. Alibi tamen Io. distinxit inter depositum pro crimine, & contumacia septima quaestio. prima, si quis presbyter. de hoc factis in Spec. ti. secundo. §. nunc ostendendum, uer. nono.

ANNOTATIONES.

- a Contrahentes uide ibi Ioan. And. post Archi. & per glo. de do. & contu. cum olim. b Qualiter. Vide Ioan. An. l. de offi. ordi. in nouella, lib. 6. & de resti. spo. sollicit. super 2. glo. c Pro illorum. Et uide Ioan. And. post Inno. in c. quæris, prallega. ubi Inno. tenet contra.

S Y M M A R I V M.

- 1 In studio quod absens percipiat fructus praebendae, priuilegiatus, studens in studio particulari, non uiuit priuilegio, excipitur, nunc. 5. Studij causa fructus ut percipiat quis absens, quibus rationibus sit indultum, & an licentia sufficiat, & cuius, & quid conferat. 2 Licentiam petere non sufficit, nisi obtineatur, & si denegatur, recurritur ad superiorem. Studium generale quid conducat, & ubi dicatur esse, ad dictio. exercitium. 3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4. Non interuenire quid, uel perperam, uel uitiose, uel non sufficienter, nulla est differentia, cum exemplis. Artificem qui promittit, sufficit praestare mediocrem, ad fin. 5 Additio glossarum. Fraudis ubi suspitio cessat, & legis dispositio propter eam facta. Exhereditatio non quauis submouet filium a bonorum possessi. contra tabulas. Studij priuilegia habet curia Romana, in fin.

C A P V T X I I.

1 Væ fraternitatis. Casus. Priuilegiatus t q absens in studio fructus praebendae percipiat, studens in studio particulari priuilegio non utetur. hoc dicit in terminis. & in summa. & sunt duae partes. quaestio, & responsio. secunda ibi. ad quod [Praeterea] Alii articuli praecedebant. P. [Indultum] consuetudine, constitutione, uel speciali priuilegio hominis, uel iuris, ut in studio in theologia, infra de magistris, super specula, per quinquenniū [Fructus] an quod ad perceptionem fructuum sufficiat licentia existenti in studio, no. Archidiano. trigesima prima distinctione de quibusdam in fine, qd sic, ne licentia sit frustratoria. & dicit, qd hic factum narratur. Tu dic contra, qd sola licentia, quam dat episcopus existendi in studio, non sufficit, nisi esset studium priuilegiatū in hoc, ut nunc est illud. nec est indulgentia superflua: quia hoc cōfert qd propter non residentiam nō priuabitur. & est si, quod dixi, de ele. cum in cunctis, uer. cum uero [Accepta] nō t enim sufficit iusta causa, ut supra c. relatum, nec sufficit petere licentiam, sicut, j. de reg. licet, quia illud est fauore religionis. G. Recurrat ergo ad superioris, cui denegatur, j. de iure patrona. nullus, Hosti. facit. infra de Iudais. qd sit, & quod no. Hosti. in sum. de magistris in fi. Vel sup. Aliquod fm Hosti. [Exercitium] denotat t ibi debere scholares esse, cum qbus conferat: & per hoc pot argui, qd intelligatur de generali, non particulari studio, quod dicit, quando triuū, & quadriuum, rheologia, & sacri canon. ibi leguntur. Purat tamē Io. sti. hoc ad arbitrium boni iudicis reducendū. 37. disti. si quis grammaticam, cum capitulis seq. ff. de excusa. tuto. in l. Graeca. si duas. §. grāmatici, & §. de philosophis: & adde quod no. in summa de magistris. §. quam scientiam, Hosti. [Prima] t glo. signat prius. [Secunda] gl. signat prius, & arguit. [In] glo. 1. ibi, sed licet] ibi dicitur, qd non quid fiat, sed quid fieri debeat, attendendū est. [In] glo. 2. ibi, semper in stipulationibus] uide de uerbo. signi. intelligentia, in tertia glo. [Ibi, l. 2.] quae sic iacer. Nulla differentia est, non interuenit tutoris auctoritas, an perperam adhibeatur [Ibi, quoties] sequitur, uitiose cautum, uel satisfactum est, non uideretur cautum [Ibi, si conuenit] nil interest fideiusorē non dari, uel dari mulierē, quae uiuetur uelleiano [Ibi, §. illud] qui promittit artificē, non tenet praestare perfectum, sed aliquantulum peritum, ut sit non summē sciens, nec prorsus indoctus [Ibi, §. uenditor] qui promittit optimum coquum, talem praestare debet: sed si simpliciter coquū, satis est dare mediocrem. [In] glo. ultima ibi, sed nemo] uide de sente. excommuni. si uerē, in gl. secunda [Ibi, Ita demum] stipulationes ita sumuntur, ne quis doli sui premium ferat. [In] t prima glo. ibi, praemio] §. hac autem tria. quod optime facit [Ibi, in fine] per qua iura, & similia, ut 40. distin. non loca, dixit Hostien. qd si non in fraudem se tales ad aliquod castrum conerant, forte ratione summi Doctoris, exemplificat de Iaco. Bald. uel a qa forte propter guerrā in solenni studio esse nō possunt, qd non habebit in illis locū hac decr. qua tatum fraudibus uoluit obuiare. Gof. remittit ad ea, quae post cum dixi, de magis. super specula, super uer. studentes. [In] glo. 2. ibi, si conuenit] ad idem. ff. de re iudi. l. 4. §. con demnatum, quam uide de sponsa. c. fin. in ultima glo. & ff. de tutor. & curato. da. ab his. l. Seia: quam uide de sente. excommuni. per tuas, super glo. error. de fideicom. liber. cum uerō. §. subuentum, quam uide de sente. excommunicatio. cum pro causa. super 2. gloss. & ff. de bono. possess. contra ra. non putauit. §. non quauis b exhereditatio submouet filium a bon. possessi, contra tab. sed quae rite facta est [Ibi, in fine] curia Romana habet priuilegia studii, infra de priuile. c. 2. lib. 6. Io. Aud. super 3. Decr. C 3 ANNO-

ANNOTATIONES.

- a In solenni. uide Bar. in proemio. ff. de excu. tuto. no. in l. sed quod re probari. s. amplius. ff. de excu. tuto.
b Non quæris. Ibi uide Bar. & in l. si ex l. ff. de adul. facit quod no. ipse in l. qui satisdare. ff. de fideiul.

S V M M A R I V M.

- 1 Residere qui iurauit in ecclesia, pro negocijs ecclesie licite abest. Ad residentiam iuramento quibus casibus possit quis astringi.
2 Residentia nomen non est amare ita sumendum, ut nunquam inde discedat, & in quibus id faciendum. Quando strictius, & quando latius accipitur.
3 Continuum dicitur, quod habet interpellationem, adiectis exemplis. Absens intelligitur esse presens, pro negocijs, scilicet ecclesie, & rei publice, nu. 6. Iuramentum recipit interpretationem, & quo casu hic. an extensionem, num. 7.
5 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 6.
7 Additio glossarum.

C A P V T XIII.

X parte tua. Casus. Qui iurauit re, pro negocijs ecclesie licite se absentat. Communis diuisio. secunda pars ibi, postulationi [De facienda] supra eo. relatum. potuit ergo per iuramentum astringi, cum ad hoc teneretur, argu. de elec. significasti, ar. contra, supra de cohabi. cleri. clericos, Hosti. [Iuramentum] forte hic habebat consuetudo, uel statutum ecclesie, infra ti. 1. significatum: uel quia suspectus erat, supra eo. relatum [censeri debeas] ut dicit Vinc. uerbum residentie non est ita amare sumendum, ut nunquam inde discedat; alleg. ff. de edil. edic. si quid ueditor. pro hoc facit. ff. de seruicuri. si cui quod legi. & no. 37. di. de quibusdam, in fi. de co. di. 5. sint tibi. Dicit aut hoc precipue concedendum in constitutis in dignitatibus, supra de offi. archi. c. 1. & 3. & in his, quæ habent diuersa beneficia, Aliud in titulū, aliud commendatū. s. de ele. dudum. 2. Item in his, qui habent beneficia dependentia à præbendis. j. ti. 1. extirpanda, & c. exposuisti. strictius aut accipitur uerbum residentie, ubi præbenda hæt onus annexū. j. ti. 1. significatū. Item ubi ecclesia unum solum hæt ministrum. 6. di. testium infra ti. proxi. extirpanda. Laxius uero accipit, ubi sunt plures ministri, q. seruiunt per septimanas. 82. di. proposuisti. 74. di. consuluit. 7. q. 1. illud 25. di. perfectis: ita tamen, q. per oēs prædictos casus & interpretationes residentie cessent fraudes, ut hic, & negligentie de officio Archi. ca. quæ, fm Vin. fm quem continuū dicit, quod interpretationes hæt. & sic intelligit cohabitatio per trienniū continuum. j. de frigi. & male. c. fi. & licet q. non semper incumbat rei, tamē possidet, & res dicitur in prouinciam eo animo, ut reducantur in Italiam, Italica censentur, licet ibi in morte testatoris nō inueniantur. ff. de hære. insti. ex facto. s. rerum autem & stillicidium non semper cadens hæt causam continuam. ff. de seru. urb. præ. l. foram. ff. de aqua quo. & æsti. l. 1. s. quotidiana ad prædicta facit. l. dist. si qs uoluntariè. ff. de duobus reis. l. duos. s. duo. ff. de verb. ob. continuus, in principio, & s. si quis. ff. de condi. & demon. si quis ita, ff. de an. le. l. M. uia [Residens] presens igitur intelligitur, & si absens sit, dummodo pro negocijs ecclesie ablit fm Inno, recipit ergo iuramentum legitimam interpretationem. j. eo. c. 2. fm eum. ¶ Pri. t. glo. allegat duas concordantias, & ponit tria similia. ¶ Secunda glo, allegat duas concordantias, & ponit tres casus similes, interserit argumentum, cui signat trium, ¶ In glo. 1. ibi, uero dicitur [sequit, in ciuitate fuisse, q ab hostibus aduenit] & ibi, reputatur] quo ad præscriptionem longi temporis. ¶ In glo. 2. ibi, inquisitio] hanc & se-

quentem uide de iureiurando, petio, in ulti. glo. ¶ In glo. 1. in fine] de talibus. no. l. di. ferrum, & infra de spon. is, qui, Hosti. ¶ In glo. 2. ibi, c. penultimo] dixit Hosti. non extendit ad talia, ut in contrario, nisi sint connexa, uel inclusa, ut hic. salua pace gl. & Hosti. hoc nō colligitur, ar.

ANNOTATIONES.

- a Clericos. Ibi uide de continencia iurat, quæ difficiliter seruatur, quam residentia.

S V M M A R I V M.

- 1 Familiares papæ non obstante constitutione contraria præbendæ suæ fructus in absentiam percipiunt, & quis, nu. 2.
2 Capitulum sine episcopo uidetur posse constituere super residentia. Cessante causa legis, cessat & eius dispositio. Tabelliones & scriptores papæ qui gaudeant huius constitutionis priuilegio. Voluntariè quod fit differt, & priuilegio ab eo, quod ex præcepto.
3 Papæ qui seruit, omnibus seruit.
4 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 5. Omnia noluisse legislator, & testator, contra, si expressit, excipitur, num. 6. Principi qui assistunt excusantur, & à quibus, & m. 1.
6 Additio glossarum, & nu. 7.
7 Cum legato, cardinale, archiepiscopo qui residet, an habeatur ut presens. Cardinalis in priuilegio absentium fruatur.

C A P V T XIII.

Vm dilectus. Casus. Familiaris te constitutione contraria præbendæ suæ fructus in absentia percipit, & sunt due partes. ponitur primò dictum. secundo eius ratio. ibi, Cum familiares [Absentes] ut nihil percipiant in absentia, Abb. [Inter nos] loquitur. c. Meten. & sic uidetur, q. ¶ Capitulum sine episcopo constitutiones potest super residentia facere, super quo uide, quod dixi de constitutionibus, cum omnes [seruicio] in his ergo, qui non seruiunt, cessat ratio, & cessare debet constitutio, secundum Hostien. [Circa nos] quasi nobis assistentes ut capellani, & si. non tabelliones conducticii, qui contenti debent esse suo lucro. potius enim fit eis, quam ipsi alii faciant seruicia, secundum Hosti. Dicit tamen, quod omnes illi, qui ex præcepto papæ ibi morantur, habebunt hoc priuilegium, & si scriptores sint: secus, si ibi morantur uoluntate propria, ar. ff. ex qui. ca. ma. sed si per prætorem, s. si. in fine, & l. inter eos. s. 1. ibi, eos, qui notis scribunt acta præsidum reipublice causa non abest: cerum et: aliàs est ibi litera sine, non, ut ibi no. [Vniuersis] no. quod t. qui seruit papæ, omnibus seruit, de centibus, cum infantia, de postul. bonæ. 1. [Quorum] singulorū [Per ipsos] familiares nostros. ¶ Prima glo. respondet per questionem. ¶ Secunda quærit, & soluit. ¶ In glo. 2. ibi, si uero nemo, in fi.] testator diuinitim legando uult, quod quisque legatarius suum, nō alienum onus agnoscat: aliàs facile fuisset illi legare coniunctim [& ibi, s. sciendum] si uir legat coniugi, habeat legatum, & dotem, nisi exprimat, quod illud legat pro dote. ¶ In glo. ulti. ibi, à tutela] etiam quam iam gerere cœperant [ut ibi, ulti.] uiri clarissimi, qui assistunt principi, excusantur à tutelis, & curis. ¶ In t. glo. prima, ibi, rescriptum] idem Hostien. sed dic contra, si constitutio simpliciter continet ius commune, per decretalem primam, supra de rescriptis, & per ea, quæ nota. de constitutio. capitulo primo libro sexto. ¶ In glo. secunda, ibi, residentibus] nec istud sufficeret: quod dicit, ut dixi, infra eo. c. uno, in glo. no. quod, lib. sexto. ¶ In glo. ubi,

7 glo. ulti. in fine] & si resident cum legato, habebit priuilegium quo ad prouinciã sibi commissam. nec ob. infra de priuile. sanè: quia hoc non est priuilegium, sed ius, cui participare debet legatus saltem eo iure, quo participat episcopus. Si uero residet cum cardinale, dicitur super hoc constitutio promulgata, quod priuilegium habeat, & de consuetu. sic seruatur, secundum Hosti. pro quo facit, infra de offi. le. officii, in fine, & de pœnis, foelicis, s. præmissis, libro sexto. sed uerius est, q. omnibus Cardinalibus singulariter super hoc priuilegia conceduntur. De ipsi cardina. dixi in Spec. co. ti. in fine, de quibus etiam potest intelligi, de uerbo. signifi. sicut, libro sexto. Dicit etiam Hosti. hoc a non habere locum, si residet cum archiepiscopo, de offi. ordi. pastoralis, & c. duo simul.

ANNOTATIONES.

- a Si residet, habent tamen circa tales priuilegium, de quo in Cle. si. de cele. mil.

S V M M A R I V M.

- 1 Absentes Canonici duo cum episcopo fructus præbendarum percipiunt. An de alijs curam habentibus, uel de alijs ecclesijs, nu. 2. Fructus absentium in quod conuertendi, & quamdiu.
2 Infirmus quis percipiat præbendam, & nu. 4. Decernendi uerbum declarationem iuris indicat, non noui promulgationem. Indulgendi uerbum contra.
3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4. Damno duplici quis affici non debet, & exempla. Causa proxima inspicienda, ad disti. intelliguntur. Expensas, & curationes modicas debet commodarius, in fin.
5 Additio glossarum. Super residentia quæ constitutio ualeat contra consuetudinem. Utilitas priuata quando uideatur inspecta, quando publica. Constitutio destruitur ob non eius obseruationem. Absentes qui percipiant suarum fructus præbendarum. s. fm. quando reuocari possint ij, ibid.

C A P V T XV.

Audientiam. Casus. Duo sentes cum episcopo fructus præbendarū percipiunt, non ob. constitutione contraria. dicebat Hosti. forma constitutionis, declaratio dubitationis, & sunt due partes. secunda ibi, decreuimus [Priuentur] ad tempus, scilicet quamdiu fuerint absentes, Egi. & debent conuerti in utilitatem ecclesie. in fra c. proximo. Hosti. [Infirmus] non t. puto, q. omnis infirmus percipiat præbendam, uel distributiones, de g. bus loquitur, infra c. uno, li. 6. si is, qui aliàs erat residens & per infirmitatem impeditur residere, percipiat præbendam: & is, qui aliàs erat deseruiens, & per infirmitatem impeditur deseruire, percipiat distributiones; & sic intelligo prædicta iura. bene facit. s. Stichus, quæ alle. 2. glo. uide in suffragio a [Decernimus] non dixit, indulgemus: quia non nouum indulget, sed uetus declarat, Hosti. Dicebat Inno. non dispensat, sed decernit, cum dispensatio non est necessaria: quia non faciebāt contra iuramentum, quod sic est interpretandum, supra c. ex parte. 2. [Duo] contra, supra de offi. ordi. ut iuxta. So. ibi, Hosti. [Ex canonicis] idē putat. P. de alijs et curā habentibus per can. alle. in se. gl. [Memorata] idē credo de alijs, de consec. di. 1. uibemus. 2. q. 7. cum pastoralis. G. Na. facit qd no. 58. di. c. 1. Idem tenet Egi. s. eo. decætero. b Guido ibi refert trium fuisse sententiarū Bon. per magistrōs Ber. & Gerardum: quia non est tanta cōmunio & c. de testa. requisisti. & Boa. ibi recitat utrāq. opinionē. dici pōt, q. in inferioribus necessaria est dispensatio ipsius episcopi, in propriis non; & ita seruatur

ANNOTATIONES.

- a In suffragio. Idem no. Io. An. in c. 1. e. ti. libro sexto.
b Decætero. Ibi uide Ioan. And.

S V M M A R I V M.

- 1 Super absentia priuilegiati, si pariter ecclesia defectum ministrorum per subtractionem prouentuum redire cogentur, uide n. 4. s. 1. Absentes clerici monendi, & si non uenerint de eorum non tamen totis fructibus deseruietur per alios ecclesie, ad uer. nō uenerint.
2 De priuilegio arguitur ad consuetudinem. Utilitas ecclesie non priuata inspicienda.
3 Epilogus, & additio glossarum, nu. 4. & 5. Iuramentum, & priuilegium non est seruandum, quod incipit esse damnosum.

C A P V T XVI.

Vm ad hoc. Casus. Si pariter ecclesia ministrorum defectum, priuilegiati super absentia per subtractionem prouentuum redire cogentur, & primò narrat factum. secundò prouidet, ibi, mādamus [Et infra] dicit Hosti. ut scilicet inde uiuant honeste, & ut non percipiat, qui non seruit, supra de ui. & hone. cle. cum ab omni, secundum quod sequitur [Indulgentijs] de his indulgentijs uide, quod habes de rescrip. capitu. ulti. lib. 6. [Non uenerint] reuocati & moniti, ut est dictum [Beneficijs] innuit, quod integra beneficia non dabuntur istis; & est simile de appell. peruenit, secundum Egi. hoc probat finis [Dum absentes] est ergo pœna temporalis, sic, supra de uita & honestate clericorum. c. fi. Hostien. [Deseruiere] ar. de priuilegio ad consue. idem uidetur, si consuetudo esset in ecclesia. q. Io. And. super 3. Decre. C 4 liceret

liceret abesse, & facit ad q. quam scripsi. de regul. iur. quod omnes, li. 6. [Vtilitatem] non in propriam inbursationem, ut dixi. s. c. prox. ¶ Secunda & 3. glo. resp. on det per duas questiones. ¶ Vlti. glo. signat contrariū, & soluit. ¶ In 7. glo. 1. ibi, eos] est etiam iusta causa ad canonicos de nouo creandos, supra de cle. cum ecclesia, de cler. ex. mi. proposuit. sic nec iuramentum seruandū est, quod incipit esse damnosum ecclesiæ, de his, quæ fiunt à ma. par. capituli. c. 1. de iureiur. sicut nostris, mul-
a to minus priuilegium, de deci. suggestū, & ratio, quare ex post facto reuocatur, patet, quia nec à principio concederentur. C. de pre. imp. of. quoties & c. unde eadem ratio mouere debet & c. de rescriptis, super literis in fi. ¶ In 2. glo. 2. in fi.] putat Egi. hoc uerum, quādo tempore indulgentiæ impretrata ecclesia non patiebatur, ministrorum defectum; uel si patiebatur, de hoc fuerat expressum in indulgentiā. aliās putat indulgentiam nō ualuisse à principio datam in præiudiciū enorme diuini cultus, supra de constitutio. ex parte. ¶ In 2. glo. 2. & si de hoc, ibi, illorum] ar. ff. de penis. l. fi. [& in fi.] reuocauit hoc iurelegationis, uel de speciali licentia papa ¶ In Goff. Innoc. alternatiuē loquitur, dicens, quod quidam dicunt hoc fuisse de iure: alii de gratia, & uide quod de hoc notauit, infra de cle. cum ex eo, li. 6. in gl. nō. in sepe nō. ¶ In 7. glo. uocat. ibi, assisios] ab assideo assides: quia quicquid canonici faciunt, ipsi semper assident, & deieruiunt, unde dici possunt assisios, quasi assini: quia portant pondus dici, & astus, de deci. c. 1. uel dicuntur quasi assisini. sicut. n. illi exponunt se morti dominis obediēdo etiam in malum, de homici. pro humani, li. 6. sic etiam isti ducendo mulierculas dominis suis canonicis, quod quā pestiferum sit, legāt in autē. de len. coll. 2. ut illi corporum, isti uero animarum assisini dicantur, ¶ In Hosti. ¶ In glo. ubi. ibi, priuare] in hoc contradicit gl. secundæ, nisi intelligas de priuilegiis à predecessoribus, nō à papa. illos enim priuare non potest, ex quo specialiter non committit: si tamē aliās delinquerent, posset illos priuare, ¶ In Hostien.

pit, sint sit consuetudo, uel statutum, est laudabile.
6 De residentia inter consuetudinem, & consuetudinem differentia est, & qualiter, uer. est autem.
 Morandi causa transisse quis presumitur, ex quo sine licentia recedit.
 Licere, uerbum non imponit necessitatem, Extra diocesim an moneri quis possit & citari.
9 Epilogus, & additio glossarum, nu. 10
 Excusationes in loco non permanendi recensentur.

C A P V T X V I I

Clericos. Casus. Priuatur benefici-
 cio clericus non residens, si monitus iusta causa cessante non redeat [Iurisdictionis] de extraneis nil ad eum. 9. q. 3. per totum, de iudi. at si clerici. H. [Beneficia] scilicet curata, uel etiam simplicia, si residentiam exigant ex priuilegio, statuto, uel consuetudine approbata. tates enim nisi moniti redeant possunt beneficiis spoliari. & de talibus potest intelligi, supra c. 3. & 4. infra ti. 1. cum nō ignores, 70 di. sanctorum. uerum si essent beneficia, quæ residentiam non exigunt, tunc nisi esset necessitas, uel utilitas ecclesiæ de nouo suborta, non possent cogi beneficiati ad residentiam: quia tunc hoc præcipere non spectat ad superioris officium, argu. 7. q. 1. quia frater. & de talibus beneficiis potest intelligi, quod unus potest habere plura, de exceptioni. apostolice, & ar. ad hoc, quia episcopus aliis clericis etiam peregrinis potest conferre beneficia. 17. q. 1. possessiones, & quia consuetudo in talibus spectatur, de consti. cum omnes. nec ob. si dicas, quod quis non potest seruire, duabus ecclesiis. 26. dist. Acutus, quia omnes ecclesiæ sunt una. 2. dist. in. quamuis, secundum Innoc. 7. q. 1. Nouacianus, & §. fin. Dicit Hosti. melius respondendum, quia ubi agimus de beneficio, quod non exigit residentiam, nec de residentis seruitio est quærendum & potest etiam quis uni præsentialiter, & alteri in absentia deferre. ff. de oper. liber. l. antep. nec ob. secundum Inno. infra ti. 1. cum secundum, ubi à contrario innuitur, quod qui non seruit, non debet uiuere de altari. nam & absens & præsens seruire intelligitur, dum modo bene uiuat, & bene expendat, quod inde percipit. hoc dicit Hostiē. reprobari. 1. q. 3. ex multis, ante fi. ibi, qui male accipit, ut bene dispense, grauatior potius quā inueter. unde dic. c. cum secundum, intelligendum de beneficiis, quæ residentiam exigunt: secus de collatis obtentu personæ tantum causa pietatis, & elemosynæ. unde, si debilitato ad sustentationem confertur beneficium, percipiet, & si non seruiat nec habet conqueri ecclesia, cum quicquid habet, de putatum sit pietati. 74. dist. multos. 12. q. 2. aurum, 16. q. 1. c. fin. putat tamen Inno. omne beneficium requirere residentiam, nisi contra probetur, etiam secundū Hostien. si sit. 20. sol. supra eo. conquerente. hoc tamē no. quod si beneficium residentiam exigit, siue non, is tamen, qui ipsum tener, donec priuatur, uocē habet in electionibus, & communibus tractatibus, nisi sit contra consuetudo, sed præbendam non recipiunt de his, quæ residentiam exigunt. sic potest intelligi. 70. dist. in. sanctorum. ubi dicitur, quod ex dispensatione episcopi non potest quis esse canonicus, & præbendarius q. d. canonicus non præbendarius esse potest in pluribus ecclesiis de dispensatione episcopi, præbendarius non, & hanc interpretationem uideretur ecclesia recepisse. licet enim dispensare possit episcopus tacite, uel expresse, uel etiam sine dispensatione sustinere, ut canonicus habeat alium canonicatum in alia ecclesia sui episcopatus, uel alterius, si placuerit secundo episcopo: non tamen habet dispensare, ut contra statutum;

ANNOTATIONES.

a suggestum. Ibi uide glo. & ut ibi no. & per glo. in c. decetero, de re. iur. l. 6. ille enim non uenit contra priuilegium propria auctoritate, sed de superioris priuilegiantis licentia, & uide quod no. infra super glo. fi.

S V M M A R I V M.

- 1 Non residens clericus priuatur beneficio, si monitus non redeat in sua cessante causa, & ob quod beneficium, & quæ cause excusentur, num. 10.
 Residentiam quæ beneficia exigant, & nu. 7.
- 2 Non residens uocem habet in electionibus, donec beneficium priuatur, siue residentiam exigit, siue non, & communibus tractatibus, nisi sit contraria consuetudo.
 Non tamen recipit præbendam.
 Canonicus quis esse in pluribus ecclesiis potest, & qualiter, non tamen præbendas plures habere, & ratio.
 Dispensatio non fit in mortali, nec in aliorum præiudicium.
 Consiliarij quanto sunt plures, ecclesiæ proficit.
- 3 Præbendam aliam habentem qui clericum eligit sine conditione, & qua uidentur tacite renunciare priuilegio, uel statuto, quod habent de residentia, non tamen iuri communi. Quid si ignorent? num. 6.
 Hunc non cogitur episcopus confirmare, & si confirmabit, quid habebit.
 Priuilegio suo renunciare clerici non possunt, & uti.
 Contra factum suum non licitum potest uenire quis.
- 4 Clericum alienum quando confirmat episcopus, an opus sit episcopi proprij permissione.
- 5 Pro derelicto quem habet primam præbendam, si secundam acci-

statutum, uel cōsuetudinem ecclesiæ recipiat præbendam. & sit ratio: quia si habet præbendam, notaretur cupiditas, infra tit. 1. cum iam dudum, & in mortali dispensari non potest, & quia diminuerentur aliorū præbendæ, nec debent dispensare cum aliorum præiudicio. sed quod intersint electioni, honoris est, & est ecclesiis ad profectum, quanto plures sunt consiliarij. 64. dist. extra. & de offi. deleg. prudentiam. Dicit etiam Inno. quod si qui clericum habentem aliam præbendam scienter eligunt ad secundam sine conditione, si primam uellet & posset dimittere, sed potius uolunt, ut habeat utranque, uidentur tacite renunciare priuilegio, uel statuto, quod habebant de residentia, de consti. cum accessissent, & c. seq. episcopus tamen non cogitur confirmare, uel instituire: quia sine ipsius auctoritate consue. uel statutum non possunt infringere, de consue. cum consuetudinem, si tamen uult, confirmabit eum, & erit canonicus, sed non præbendarius. nisi resideat: quia licet renunciare priuilegio, uel consuetudini, non renunciant iuri communi, quo præbenda ei nō debetur, nisi seruiat. 2. 1. q. 1. per totum, maxime cū uergat in præiudicium ecclesiæ, qua ratione dici potest, quod nec canonici renunciare possunt priuilegio suo, ¶ In Inno. sed dicit Host. quod etiam possunt uenire contra factum suum, & remittit ad not. infra titu. 1. cum non ignores. Dicit etiam Inno. quod quando episcopus confirmat clericum alterius episcopi, oportet, quod permissionem habeat à proprio episcopo. 71. dist. per totum. uel dic, quod dummodo non intendat eum auferre priori episcopo, sed uult, quod obediat illi, ut prius, bene potest eum confirmare in canonicum suæ ecclesiæ; allegat Host. in contrarium, supra eod. fraternitati. Remittit ad decre. ult. de cler. peregr. Si tuerō sit consuetudo, uel statutum primæ ecclesiæ, quod eo ipso, quod secundam accipit uideatur primam habere pro derelicto, & uacet ipso iure. hæc consuetudo, ut laudabilis est seruanda. 12. dist. illud. Quid si secundi electores ignorent electum habere beneficium, quod requirit residentiam? Sol. non renunciant priuilegio, imō possunt illum repellere, nisi renunciet, argu. ff. de emp. & uendi. Iulianus. 1. resp. Est autem differentia inter consuetudinem, quæ continuam residentiam exigit, & illam, quæ exigit temporalem, & etiam illam, quæ habet, quod non percipiat beneficium, nisi resideat. Primo enim casu recipiendo secundam, quæ similiter residentiam exigit, renunciatio prima. In secundo non: quia si utraque requirit residentiam quatuor, uel sex mensium, utranque facere poterit ad hoc facit. ff. de municip. al. sumptio. §. iuris prudentibus, de rescriptis, dilectus. 2. In tertio casu non uel renunciare primæ, cum hæc consuetudo non habet, quasi satis sit, quod à beneficio abstinere ¶ In Inno. cuius quasi ad literam fuit hæc gl. Hosti. in his, remittit ad not. infra tit. 1. super, & in summa huius tit. §. 1. & 2. & in summa de præb. §. si sub illo. §. & illud omittendum [Quæ] si exponis pro, quia, unus est intellectus. alius, quod hic dicat, quasi si quædam sint, quæ non exigant, quod est uerum ¶ In Host. s. c. prox. contra. Dicit Hosti. post Goffr. quod beneficia pro titulo assignata, etiam si sint uicaria, uel modicæ estimationis, requirunt residentiam. 70. dist. sanctorum, de offic. uicaria. ex parte, supra eod. conquerente: secus in pensionibus, uel stipendijs assignatis aliquibus quasi bene meritis. 16. q. 1. possessiones, & q. 6. illud, uel cautā pietatis. 32. dist. si quis. 12. q. 1. quia tua [Morandi causa] hoc præsumitur [Licet] quasi non imponatur necessitas, facit supra de uita, & honest. cleric. quoniam, ¶ In Host. [Moniti] q. extra diocesim moneri possunt, non citari, de hoc supra eod. ex parte, & c. seq. [Ostenderunt] not. pro his, quæ dixi supra eo. inter. ¶ Secunda glo. distinguit, an pro dere-

licto & c. & remittit. ¶ Vlti. glo. exemplificat. & arguit. ¶ In 7. glo. 2. ibi, ioculator] quod dicitur, ut de uita & honest. cleric. c. uno. lib. 6. [& ibi, statim potest] uide quod dixi supra eod. ex tua, in glo. not. 10. [& in fi.] & 7. q. 1. §. ambitio- nis. ¶ In glo. ult. ibi, iusta causa] puta in temperies aeris, uel timor mortis. 74. dist. in. quorundam. de renuncia. ad supplicationem, uel fractionem pontis, uel similia, & habes exempla. ff. si quis caut. l. 2. uel probabilis indulgentia, supra cap. proximo, secundum Hostien.

ANNOTATIONES.

- 2 ¶ Accessissent. Facit c. cum M. Ferrariensis, eod. tit. & infra tit. pro xi. pro illorum, & quod ibi not. & facit, quod not. Ioan. Andr. in c. maioribus, infra tit. 1. in glo. per hoc.
- 3 ¶ Beneficio. Facit, quod not. Ioan. Andr. in capitulo ei cui, de præbend. libro sexto.

S V M M A R I V M.

- 1 Dispositio, uel continuatio tituli. Præbenda cur assignentur clericis. Præbenda quid sit, & dignitas quid, remittit, & de utraque ubi alibi tractetur, num. 2.

De præbendis, & dignitatibus. Ru.

Dictum est de uita, & honest. clericorum, sed quia clerici ad hoc, ut honeste uiuant, debent habere præbendas, ne mendicent, uel negocientur in clerici opprobriū, ideo tractat de rebus eorum, scilicet de præb. & digni. Goff. Et est hic ordo præpositus, uel respicit gradum promotionis. & quid sit præbenda. not. de consti. cum M. de digni. supra tit. 1. c. 3. & dicam infra eo. de multa.
2 Habetur materia. 2. 1. q. 1. & 2. per totum, & 70. dist. sanctorum. 16. q. 7. nullus. Reperitur in 6. & in Clem. cui conuenit, de consti. cum M. de rescriptis. cum adeo, & c. constitutus, & capitulum, de electi. dudum. 2. de aeta. & qual. eam te, & c. accepimus, de scisma. c. 1. & 2. Rñ. de cle. ex. mi. postulat. & c. seq. & lib. 6. de offi. ord. ordinarij, de hæret. c. 2. §. ad hæc, & Clem. de sup. neg. præ lato. c. uno. §. fi. & de officio uica. cap. uno.

S V M M A R I V M.

- 1 Clerus diuersus est à populo. Populi appellazione patricij continentur. Nullius, est dictio uniuersalis, uerbi, & est sensus, iuncto contextu.
- 2 Parronatus ius licet sit ecclesiasticum & spirituale, iure quæritur hereditario, & num. 4.
- 3 Epilogus, & additio glossarum.

C A P V T I.

Nullus. Breue est [sine] not. quod clericus, & populus sunt diuersa. ad idem, infra de sen. exc. si sententia, li. 6. [Populo] cuius appellatione continentur patricij, in st. de iure na. §. plebiscitū. & est sensus ¶ In Ho. quod nec humilis, nec quantumcunque nobilis hoc præsumat [Ecclesiastica] ius tuerō patronatus, licet sit ecclesiasticum & spirituale, uel quasi supra, de iudi. quanto, iure hereditario acquiritur, & transfertur, infra de iure patro. cap. 1. 16. quæst. 7. filijs, Goffr. ¶ Secunda glo. distinguit inter ecclesiastica, & patrimonialia bona. ¶ In 7. glo. 2. ibi, ecclesiasticis] uel de ipsis dignitatibus, & præbendis, ut plus faciat ad titulum [& ibi, transeunt] iure successionis alicuius, propinquitatis ratione (in scriptura) in corpore canonum, de quo 19. dist. c. 1. Egid. & not. pro generali allegatione, ut dixi de cohab. cleric. uestra.

Ad canoniam, si fiat, anteneat. Epilogus, & additio glossarum. In minimis idem iuris, quod in magnis, & quando, coniuncta glossa.

CAPUT VIII.

Majoribus. Casus. Prohibetur transmutatio dignitatum, & prohibitionis causa permittit. secundum prohibet, ibi, Iccirco, & uocat maiora episcopatus, & superiores: inferiora minora: tamen episcopatus possunt dici maxima, quæ immutabilia sunt, nisi aliud fiat auctoritate Papæ, de transla. c. 1. Abbatia, & personatus possunt dici media, præbendæ uero minora ex uicōparatione: ad hoc inf. c. si. de hoc de fil. pres. c. si. & inf. eod. super. Host. [Minorum] quia minores, qui regunt ecclesiam, ut canonici, diuidebant præbendas minorum, puta mansionariorum: contra hos prouidet [sektionem] id est diuisionem [Præbendarum] & per hoc non prohibetur, quinde una præbenda nimis magna respectu aliam possit aliquid detrahi, & minoribus addi. præbenda. n. unica in suo statu permanet, licet in possessionibus minuatur. unde mandantur coarctari præbendæ, de cōsti. cum oēs, & sit rō, quia præbenda est nomen iuris, quod non cōstituitur tñ ex possessionibus, sed ex iure canonice, cui annexitur: quæ tamen sine reditu non pōt constitui: quia nō esset, quid præbendario præberetur. 1. q. 3. si quis obie.

3. & hac rōne patet, quod in ecclesijs, ubi sunt 12. canonici, non pōt constitui numerus 10. præbendarum tātum: quia oporteret unam præbendam inter plures diuidi, sed bene possit constitui certus numerus paucorum canonicorum, quā sint præsentibus canonici, & præbendæ. Ius enim canonicatus bñ remanet penes illos, qui sunt modo supra numerum, & moritur cum eis, inf. eo. dilecto. Item licet ad unam præbendam non teneat electio facta de duobus, inf. eo. tū: si tamē ad unā canoniam uacantē duo eligantur, est, quod sit distinctus numerus, tener electio, quali eligētes renuncient canonicorum numero, de constitutione. cum. M. inf. eo. relatum, & c. dilectus, & c. dilecto, sed numero præbendarum nō uidentur sic renunciare, licet eligant plures ad unā præbendam: quia præbenda non consistit tñ in iure, sed in redditibus, & in facto: unde destrui eam oportet facto, & expressē, si destrui debet: ad hoc de consti. cum. M. Alij contra, & bene dicentes, quod non ualēt pluri canonice electio ad unam præbendā ut ibi nō. f. unus habeat dimidiam, & alter aliam dimidiam, sed ex una possunt fieri duæ, inf. eo. uacante, & hæc locum habet solum in ecclesijs, ubi sunt distinctæ præbendæ, inf. eo. dilecto. Inno. & Host. [Permutationem] nec diuisionem. inf. eo. nisi. sic dicas de permutatione præbendarum, de rerum permutatione, quæ situm, & sic diuisionem, & permutationem utrunq; respicit, fm Host. ¶ Prima glo. arguit ad duo. ¶ In glo. ibi, magnis] quod uerum est fm Host. quod ad constitutionum cōtionem ut hic, & 4. dist. erit, quod ad appellationem, & quod ad furtum, fornicationē, iudicij aequitatem per iura proximi. allega. quod ad scandalū uitationem, de no. ope. nunc. c. 2. quod ad animæ saluationem, in aut. de mona. §. hinc autem nobis: secus in rescriptis: quod dicitur de rescriptis, sedes [in fi.] sup. de officio dele. pastoralis. respon.

CAPUT IX.

Relatum. Casus. Receptus in canonicum, quando se facultas offert, debet habere præbendam. Inter causas mandati, quas ponit principium & finis. in terit mandatum, ibi, Mandamus, quatenus [Ecclesiasticum] id est cuius præbendarum collatio ad te pertinet. de cathedrali enim nō potest intelligi, quæ regularis est monachorum, fm Host. [Integritate] ergo aliquid percipiebatur, & sic soluitur cōtrarium de decre. inf. eo. dilectus, ut ibi nō. [Canonice] i. sine simonia, & quolibet alio uitio, uel defectu, Host. [Alijs] i. locis, uel loquitur de redditibus, qui tantum residentibus sunt communes & tandem inter eos distribuuntur, inf. eo. dilectus, & c. licet, & c. dilectus, & c. dilecto, sed numero præbendarum nō uidentur sic renunciare, licet eligant plures ad unā præbendam: quia præbenda non consistit tñ in iure, sed in redditibus, & in facto: unde destrui eam oportet facto, & expressē, si destrui debet: ad hoc de consti. cum. M. Alij contra, & bene dicentes, quod non ualēt pluri canonice electio ad unam præbendā ut ibi nō. f. unus habeat dimidiam, & alter aliam dimidiam, sed ex una possunt fieri duæ, inf. eo. uacante, & hæc locum habet solum in ecclesijs, ubi sunt distinctæ præbendæ, inf. eo. dilecto. Inno. & Host. [Permutationem] nec diuisionem. inf. eo. nisi. sic dicas de permutatione præbendarum, de rerum permutatione, quæ situm, & sic diuisionem, & permutationem utrunq; respicit, fm Host. ¶ Prima glo. arguit ad duo. ¶ In glo. ibi, magnis] quod uerum est fm Host. quod ad constitutionum cōtionem ut hic, & 4. dist. erit, quod ad appellationem, & quod ad furtum, fornicationē, iudicij aequitatem per iura proximi. allega. quod ad scandalū uitationem, de no. ope. nunc. c. 2. quod ad animæ saluationem, in aut. de mona. §. hinc autem nobis: secus in rescriptis: quod dicitur de rescriptis, sedes [in fi.] sup. de officio dele. pastoralis. respon.

3. & hac rōne patet, quod in ecclesijs, ubi sunt 12. canonici, non pōt constitui numerus 10. præbendarum tātum: quia oporteret unam præbendam inter plures diuidi, sed bene possit constitui certus numerus paucorum canonicorum, quā sint præsentibus canonici, & præbendæ. Ius enim canonicatus bñ remanet penes illos, qui sunt modo supra numerum, & moritur cum eis, inf. eo. dilecto. Item licet ad unam præbendam non teneat electio facta de duobus, inf. eo. tū: si tamē ad unā canoniam uacantē duo eligantur, est, quod sit distinctus numerus, tener electio, quali eligētes renuncient canonicorum numero, de constitutione. cum. M. inf. eo. relatum, & c. dilectus, & c. dilecto, sed numero præbendarum nō uidentur sic renunciare, licet eligant plures ad unā præbendam: quia præbenda non consistit tñ in iure, sed in redditibus, & in facto: unde destrui eam oportet facto, & expressē, si destrui debet: ad hoc de consti. cum. M. Alij contra, & bene dicentes, quod non ualēt pluri canonice electio ad unam præbendā ut ibi nō. f. unus habeat dimidiam, & alter aliam dimidiam, sed ex una possunt fieri duæ, inf. eo. uacante, & hæc locum habet solum in ecclesijs, ubi sunt distinctæ præbendæ, inf. eo. dilecto. Inno. & Host. [Permutationem] nec diuisionem. inf. eo. nisi. sic dicas de permutatione præbendarum, de rerum permutatione, quæ situm, & sic diuisionem, & permutationem utrunq; respicit, fm Host. ¶ Prima glo. arguit ad duo. ¶ In glo. ibi, magnis] quod uerum est fm Host. quod ad constitutionum cōtionem ut hic, & 4. dist. erit, quod ad appellationem, & quod ad furtum, fornicationē, iudicij aequitatem per iura proximi. allega. quod ad scandalū uitationem, de no. ope. nunc. c. 2. quod ad animæ saluationem, in aut. de mona. §. hinc autem nobis: secus in rescriptis: quod dicitur de rescriptis, sedes [in fi.] sup. de officio dele. pastoralis. respon.

SUMMARIUM.

- 1. Præbendam habere debet receptus in canonicum, quando se facultas offert. Ecclesiastica, id est cuius præbendarum collatio ad te pertinet. Canonica collatio quæ, ad electio. canonicæ. 2. Vacante præbenda promissio non licet, quamuis mandari possit,

assignari recepto, cum se facultas offert. 3. Receptus duobus, uno auctoritate capituli, altero Papæ, utri prius præbenda debeat.

4. Receptus a capitulo nunquid possit opponere se contra impetrantem a Papa, qui petit præbendam, ne l. canoniam, de surreptione literarum.

Literæ Apostolicæ huiusmodi, an dicantur esse surreptitiæ non facientes de recepto a capitulo mentionem. Exreceptione simplici non competit ius ad uacaturam, nisi ex ea, quæ sit auctoritate Papæ, uerbi. & si dicatur.

Est contra ius. Receptus auctoritate Apostolica ceteris paribus præferitur, in si. quid de nesciente tempus. suarum literarum. num. 5.

5. Præsentationis tempus non inspicitur in literis beneficalibus. 6. Receptus primo, si primo uacantem præbendam, quia lites exequatur, dimittit, & prælegit habere suo ordine unam de uacaturis, an id facere possit.

Recepto in canonicum nulla uacante præbenda potest ei de communibus prouideri, in si.

7. Epilogus, & suffragium glossarum, num. 8. Liberalitas in necessitate non est.

9. Additio glossarum. Promissio debet adimpleri, et si non precedat interrogatio, nec ulum interueniat civile uestimentum.

Relatum. Casus. Receptus in canonicum, quando se facultas offert, debet habere præbendam. Inter causas mandati, quas ponit principium & finis. in terit mandatum, ibi, Mandamus, quatenus [Ecclesiasticum] id est cuius præbendarum collatio ad te pertinet. de cathedrali enim nō potest intelligi, quæ regularis est monachorum, fm Host. [Integritate] ergo aliquid percipiebatur, & sic soluitur cōtrarium de decre. inf. eo. dilectus, ut ibi nō. [Canonice] i. sine simonia, & quolibet alio uitio, uel defectu, Host. [Alijs] i. locis, uel loquitur de redditibus, qui tantum residentibus sunt communes & tandem inter eos distribuuntur, inf. eo. dilectus, & c. licet, & c. dilectus, & c. dilecto, sed numero præbendarum nō uidentur sic renunciare, licet eligant plures ad unā præbendam: quia præbenda non consistit tñ in iure, sed in redditibus, & in facto: unde destrui eam oportet facto, & expressē, si destrui debet: ad hoc de consti. cum. M. Alij contra, & bene dicentes, quod non ualēt pluri canonice electio ad unam præbendā ut ibi nō. f. unus habeat dimidiam, & alter aliam dimidiam, sed ex una possunt fieri duæ, inf. eo. uacante, & hæc locum habet solum in ecclesijs, ubi sunt distinctæ præbendæ, inf. eo. dilecto. Inno. & Host. [Permutationem] nec diuisionem. inf. eo. nisi. sic dicas de permutatione præbendarum, de rerum permutatione, quæ situm, & sic diuisionem, & permutationem utrunq; respicit, fm Host. ¶ Prima glo. arguit ad duo. ¶ In glo. ibi, magnis] quod uerum est fm Host. quod ad constitutionum cōtionem ut hic, & 4. dist. erit, quod ad appellationem, & quod ad furtum, fornicationē, iudicij aequitatem per iura proximi. allega. quod ad scandalū uitationem, de no. ope. nunc. c. 2. quod ad animæ saluationem, in aut. de mona. §. hinc autem nobis: secus in rescriptis: quod dicitur de rescriptis, sedes [in fi.] sup. de officio dele. pastoralis. respon.

3. & hac rōne patet, quod in ecclesijs, ubi sunt 12. canonici, non pōt constitui numerus 10. præbendarum tātum: quia oporteret unam præbendam inter plures diuidi, sed bene possit constitui certus numerus paucorum canonicorum, quā sint præsentibus canonici, & præbendæ. Ius enim canonicatus bñ remanet penes illos, qui sunt modo supra numerum, & moritur cum eis, inf. eo. dilecto. Item licet ad unam præbendam non teneat electio facta de duobus, inf. eo. tū: si tamē ad unā canoniam uacantē duo eligantur, est, quod sit distinctus numerus, tener electio, quali eligētes renuncient canonicorum numero, de constitutione. cum. M. inf. eo. relatum, & c. dilectus, & c. dilecto, sed numero præbendarum nō uidentur sic renunciare, licet eligant plures ad unā præbendam: quia præbenda non consistit tñ in iure, sed in redditibus, & in facto: unde destrui eam oportet facto, & expressē, si destrui debet: ad hoc de consti. cum. M. Alij contra, & bene dicentes, quod non ualēt pluri canonice electio ad unam præbendā ut ibi nō. f. unus habeat dimidiam, & alter aliam dimidiam, sed ex una possunt fieri duæ, inf. eo. uacante, & hæc locum habet solum in ecclesijs, ubi sunt distinctæ præbendæ, inf. eo. dilecto. Inno. & Host. [Permutationem] nec diuisionem. inf. eo. nisi. sic dicas de permutatione præbendarum, de rerum permutatione, quæ situm, & sic diuisionem, & permutationem utrunq; respicit, fm Host. ¶ Prima glo. arguit ad duo. ¶ In glo. ibi, magnis] quod uerum est fm Host. quod ad constitutionum cōtionem ut hic, & 4. dist. erit, quod ad appellationem, & quod ad furtum, fornicationē, iudicij aequitatem per iura proximi. allega. quod ad scandalū uitationem, de no. ope. nunc. c. 2. quod ad animæ saluationem, in aut. de mona. §. hinc autem nobis: secus in rescriptis: quod dicitur de rescriptis, sedes [in fi.] sup. de officio dele. pastoralis. respon.

3. & hac rōne patet, quod in ecclesijs, ubi sunt 12. canonici, non pōt constitui numerus 10. præbendarum tātum: quia oporteret unam præbendam inter plures diuidi, sed bene possit constitui certus numerus paucorum canonicorum, quā sint præsentibus canonici, & præbendæ. Ius enim canonicatus bñ remanet penes illos, qui sunt modo supra numerum, & moritur cum eis, inf. eo. dilecto. Item licet ad unam præbendam non teneat electio facta de duobus, inf. eo. tū: si tamē ad unā canoniam uacantē duo eligantur, est, quod sit distinctus numerus, tener electio, quali eligētes renuncient canonicorum numero, de constitutione. cum. M. inf. eo. relatum, & c. dilectus, & c. dilecto, sed numero præbendarum nō uidentur sic renunciare, licet eligant plures ad unā præbendam: quia præbenda non consistit tñ in iure, sed in redditibus, & in facto: unde destrui eam oportet facto, & expressē, si destrui debet: ad hoc de consti. cum. M. Alij contra, & bene dicentes, quod non ualēt pluri canonice electio ad unam præbendā ut ibi nō. f. unus habeat dimidiam, & alter aliam dimidiam, sed ex una possunt fieri duæ, inf. eo. uacante, & hæc locum habet solum in ecclesijs, ubi sunt distinctæ præbendæ, inf. eo. dilecto. Inno. & Host. [Permutationem] nec diuisionem. inf. eo. nisi. sic dicas de permutatione præbendarum, de rerum permutatione, quæ situm, & sic diuisionem, & permutationem utrunq; respicit, fm Host. ¶ Prima glo. arguit ad duo. ¶ In glo. ibi, magnis] quod uerum est fm Host. quod ad constitutionum cōtionem ut hic, & 4. dist. erit, quod ad appellationem, & quod ad furtum, fornicationē, iudicij aequitatem per iura proximi. allega. quod ad scandalū uitationem, de no. ope. nunc. c. 2. quod ad animæ saluationem, in aut. de mona. §. hinc autem nobis: secus in rescriptis: quod dicitur de rescriptis, sedes [in fi.] sup. de officio dele. pastoralis. respon.

3. & hac rōne patet, quod in ecclesijs, ubi sunt 12. canonici, non pōt constitui numerus 10. præbendarum tātum: quia oporteret unam præbendam inter plures diuidi, sed bene possit constitui certus numerus paucorum canonicorum, quā sint præsentibus canonici, & præbendæ. Ius enim canonicatus bñ remanet penes illos, qui sunt modo supra numerum, & moritur cum eis, inf. eo. dilecto. Item licet ad unam præbendam non teneat electio facta de duobus, inf. eo. tū: si tamē ad unā canoniam uacantē duo eligantur, est, quod sit distinctus numerus, tener electio, quali eligētes renuncient canonicorum numero, de constitutione. cum. M. inf. eo. relatum, & c. dilectus, & c. dilecto, sed numero præbendarum nō uidentur sic renunciare, licet eligant plures ad unā præbendam: quia præbenda non consistit tñ in iure, sed in redditibus, & in facto: unde destrui eam oportet facto, & expressē, si destrui debet: ad hoc de consti. cum. M. Alij contra, & bene dicentes, quod non ualēt pluri canonice electio ad unam præbendā ut ibi nō. f. unus habeat dimidiam, & alter aliam dimidiam, sed ex una possunt fieri duæ, inf. eo. uacante, & hæc locum habet solum in ecclesijs, ubi sunt distinctæ præbendæ, inf. eo. dilecto. Inno. & Host. [Permutationem] nec diuisionem. inf. eo. nisi. sic dicas de permutatione præbendarum, de rerum permutatione, quæ situm, & sic diuisionem, & permutationem utrunq; respicit, fm Host. ¶ Prima glo. arguit ad duo. ¶ In glo. ibi, magnis] quod uerum est fm Host. quod ad constitutionum cōtionem ut hic, & 4. dist. erit, quod ad appellationem, & quod ad furtum, fornicationē, iudicij aequitatem per iura proximi. allega. quod ad scandalū uitationem, de no. ope. nunc. c. 2. quod ad animæ saluationem, in aut. de mona. §. hinc autem nobis: secus in rescriptis: quod dicitur de rescriptis, sedes [in fi.] sup. de officio dele. pastoralis. respon.

ille nō ex literis, sed ex receptione se iuuat. & si dicatur, quod ex receptione simplici nō competit ius ad uacaturam, fateor ex simplici, sed bene cōpetit ex illa, quæ sit auctoritate Papæ. Ho. dicit prædicta esse contra communem & solennem opin. quæ habet, quod literæ beneficales surreptitiæ sunt nullæ, & omnis processus habitus per illas, de quo nō. supra de rescriptis, ad audi. etiam. 2. Quare dicit, & sic tenemus tales literas nō esse surreptitias. & ob hoc iste illi præfertur, ut prædixi. Item illa receptio, in quantum respicit uacaturam, est contra ius, licet de benegnitate sibi, cum se facultas offert, prouideatur. Item per dictum Inn. daretur materia capitulo illudendi Papæ, & eius potestatem usurpandi, contra id, quod habetur de alie. mu. iu. c. 1. de offic. leg. quod translationem. Item cōstat, quod ceteris etiam paribus præferatur habens auctoritatem Apostolicam, de maio. & obed. per tuas, infra eod. si a sede, libr. 6. Formatur etiam Innoc. hic quædam quæstiones, quæ fundantur super illa falsa opin. quod in literis beneficalibus inspicitur tempus præsentationis, quæ falsa est, ut etiam hic dicebat Ho. infra eo. cum tui, & de rescriptis, tibi qui, li. 6. Quærebatur enim, & diffusæ tractabatur de recepto auctoritate Papæ, qui nescit tempus præsentationis suæ. i. suarum literarū, & sic nescit, quā præbendam petere debeat. illud uero dubium hodie posset occurrere in paritate datæ; & tunc dicit, ut inf. li. 6. de rescriptis cap. penult. Dicebat tamen hic Hostien. eo casu Papam consulendum, de offi. deleg. c. 2. de re iud. ca. si dixit etiam hic Innoc. quosdam dicere, quorum dictum hodie nō procedit per decre. si clericus, eo. ti. li. 6. quod ubi secundus tenet præbendam, quæ primo de iure debetur: tamen, quia primus execratur lites, prælegit habere suo ordine unam de uacaturis, hoc facere poterit, dummodo sit talis, & in eo statu, quod si nulla præbenda ei delata fuisset, omnes alios de iure præcessisset, & hoc ideo, quia p taciturnitatem huiusmodi nullum fit alij præiudicium, cū etiam si auferret primo suam præbendam: primus tamen illis expectatibus præferretur. unde dimittendo illum in pace, si loco illius expectantibus præferatur, eis præiudicium non generatur, nec est uituperanda illius uerecunda cogitatio, qui litē exeraf. ff. de ali. mu. iu. ca. fac. l. 4. §. potest. Sed dices, iste sic receptus habet ius in prima: si petat secundam, habet ius in duabus. sed intentio Papæ, & ipsa ueritas cōtraria est, de rescriptis ad audientiam. 2. & ca. in nostra. Solu. dicit Innoc. uerum est, quod habet ius in prima: sed recepta secunda perdit illud ius, & transit ad proximū, & dicunt quidam hoc uerum, etiam si secundus in can. sit receptus auctoritate Papæ, & per hoc ius habeat in 2a, argum. de maio. & obedien. c. 1. Alij dicunt, quod si secundus receptus est, & per consequens in secunda præbenda, ius sibi sit acquisitum, primam præbendam non potest petere primo receptus: quia nō licet collatori ius alterius in alterum transferre: secus, si secundus nō est ius quæsitum in secunda: quia tunc conferretur primo. nā si præbenda inuenitur uacans, nec primus habet ius, nec secundus, melius est, quod primo assignetur præbenda expectata: secundo illa, quæ est in lite. unde & si aliquis habuisset præbendam per 10. annos, & modo spoliatus esset ea de facto, uel de iure, forte quia debebatur alij, si modo inuenitur aliqua uacans, danda est sibi, & non alijs, pro quibus post suam receptionem est scriptum. art. 7. q. 1. pastoralis, fm Innoc. dicit ut in pra. decre. si clericus [Careat] si uacat, uel alia potest ei de communibus prouideri, de consti. cum. M. Inno. ¶ Prima glo. arguit, obijcit, & soluit. ¶ Secunda glo. signat contrarium, & remittit. ¶ Tertia glo. obijcit, & soluit. ¶ In glo. 1. ibi, Heremius] parum facit. uide inf. eo. dilecto, super 3. gloss. ¶ In glo. 2. ibi, unum ex familia] si testator ius sit hæredē, cum moreretur, fundum Titianum restituere uni ex familia testatoris, quem eligeret, frustra legat hæres illum fundum il-

li, quem elegerit, non enim facultas necessaria electionis propriæ liberalitatis beneficii est [et ibi, si quis pro uxore] non donat, qui necessarijs oneribus succurrit, & ponit casum de marito, qui pro coniuge ueturas, uel uectigal soluit. ¶ In glo. 1. super uer. promittuntur] etiam si in interrogatio non precedat, nec ullum civile uestimentū interueniat, Goff. [et ibi, non est contra ius] hodie dicit, ut in fr. de concess. præben. c. 2. li. 6. ¶ In glo. ult. ibi, ut singulæ] & inf. de insti. ca. fin.

ANNOTATIONES.

1. Capitulo. Quia dicitur litetas apostolicas surreptitias, cum non faciunt mentionem de sua receptione.

SUMMARIUM.

- 1. Reditus capellarum suarum religiosi minuire nequeunt, quod non permittitur a diocesanis, num. 2. uide num. 5. Parochias, neque diuideve queunt, uide num. 5. Auaritia detestatio ex multis auctoribus. 2. In beneficio percipiendo consuetudinem attendendam. 3. Contra factum suum quis uenire potest, & quo hic casu. 4. Epilogus, & additio glossarum, num. 5. Reditus diminui non consentiente diocesano non possunt, & si consentire recusat, recurritur ad superiorem. Parochia diuisio quando liceat, & quibus consentientibus. Præbenda diuisio non licet.

CAPUT X.

Auaritia. Casus. Religiosi reditus clericorum capellarum suarū minuire nō possunt, nec parochias diuideve, & sunt duæ par. dicebat Hostien. religiosorum auara peruersio: peruersiois correctio, secūda ibi, Ideoq;. Et nota, quod in superscriptione præferitur canonici regulares, sed dicit Abba. hoc uerum, quia de uitio auaritiæ tractat [Seruitus] ad colo. 3. & dicitur hoc, quia auarus numo quasi Deo reuerentiam exhibet, ut nō. i. q. 1. cum omnis, & sequebatur in antiqua. Seruitus hi debent radicem studiosius extirpare, qui seculi uanitatibus renunciantes, elegerunt Domino in religionis habitu militare. Salustius, Auaritia studiū habet. quod nemo sapiens concupiscit. & Seneca. Turpe lucrum, ut dispendium fugito. & Eccl. 3. Bona est illa substantia, ubi peccatū non est in conscientia. Tullius lib. 2. de officijs, Nullū uitium deterius auaritia. præsertim in principibus, & rempublicam gubernantibus. Valerius li. 9. c. 4. in fi. de Phomeo Rege Cypri, titulo Rex insularum: animo uerò pecuniæ mæcipium miserabile, specialiter de auaritia senum, lib. de senectute, quid absurdius, quàm quo minus restat uia, eo plus uaticari quæreret? Seneca lib. de moribus, Monstro similis est auaritia senilis. quid. n. stultius, quam uia deficiente uaticum augere, uide de elect. auaritiæ, lib. 6. super 2. glo. [Consuetudinis] nō. in] percipiendi beneficio consuetudinem attendendam, infra de concess. præben. ex parte, secundum Hostien. [Minora] hoc non permittunt hodie diocēsani etiam in exēptis, quod dicitur in cōcilio vien. de sup. neg. prel. quia regulares. 2. respon. [Ipsarum] i. ipsi ecclesijs seruientes [Archiepiscopi] qui diocēsanus erat, ut patet in superscriptione [Renocetis] potest ergo quis uenire contra factū suum. de hoc supra de fil. pres. ueniens, Tan. ¶ Secunda glo. arguit a contrario. ¶ In 1. glo. in fi.] ibi dicitur, quod auaritia sit mater omnium uitiorum. ¶ In glo. 2. ibi, iusta causa] de hoc. 10. dist. cap. 1. dicit hoc uerum consentiente prelato, & clericis: alias non, de ecc. cdi. ad audientiam 56. di. satis. si nollet consentire, & iusta causa subesset, compellentur per superiorem, inf. de his, quæ fi. a ma. par.

3. & hac rōne patet, quod in ecclesijs, ubi sunt 12. canonici, non pōt constitui numerus 10. præbendarum tātum: quia oporteret unam præbendam inter plures diuidi, sed bene possit constitui certus numerus paucorum canonicorum, quā sint præsentibus canonici, & præbendæ. Ius enim canonicatus bñ remanet penes illos, qui sunt modo supra numerum, & moritur cum eis, inf. eo. dilecto. Item licet ad unam præbendam non teneat electio facta de duobus, inf. eo. tū: si tamē ad unā canoniam uacantē duo eligantur, est, quod sit distinctus numerus, tener electio, quali eligētes renuncient canonicorum numero, de constitutione. cum. M. inf. eo. relatum, & c. dilectus, & c. dilecto, sed numero præbendarum nō uidentur sic renunciare, licet eligant plures ad unā præbendam: quia præbenda non consistit tñ in iure, sed in redditibus, & in facto: unde destrui eam oportet facto, & expressē, si destrui debet: ad hoc de consti. cum. M. Alij contra, & bene dicentes, quod non ualēt pluri canonice electio ad unam præbendā ut ibi nō. f. unus habeat dimidiam, & alter aliam dimidiam, sed ex una possunt fieri duæ, inf. eo. uacante, & hæc locum habet solum in ecclesijs, ubi sunt distinctæ præbendæ, inf. eo. dilecto. Inno. & Host. [Permutationem] nec diuisionem. inf. eo. nisi. sic dicas de permutatione præbendarum, de rerum permutatione, quæ situm, & sic diuisionem, & permutationem utrunq; respicit, fm Host. ¶ Prima glo. arguit ad duo. ¶ In glo. ibi, magnis] quod uerum est fm Host. quod ad constitutionum cōtionem ut hic, & 4. dist. erit, quod ad appellationem, & quod ad furtum, fornicationē, iudicij aequitatem per iura proximi. allega. quod ad scandalū uitationem, de no. ope. nunc. c. 2. quod ad animæ saluationem, in aut. de mona. §. hinc autem nobis: secus in rescriptis: quod dicitur de rescriptis, sedes [in fi.] sup. de officio dele. pastoralis. respon.

3. & hac rōne patet, quod in ecclesijs, ubi sunt 12. canonici, non pōt constitui numerus 10. præbendarum tātum: quia oporteret unam præbendam inter plures diuidi, sed bene possit constitui certus numerus paucorum canonicorum, quā sint præsentibus canonici, & præbendæ. Ius enim canonicatus bñ remanet penes illos, qui sunt modo supra numerum, & moritur cum eis, inf. eo. dilecto. Item licet ad unam præbendam non teneat electio facta de duobus, inf. eo. tū: si tamē ad unā canoniam uacantē duo eligantur, est, quod sit distinctus numerus, tener electio, quali eligētes renuncient canonicorum numero, de constitutione. cum. M. inf. eo. relatum, & c. dilectus, & c. dilecto, sed numero præbendarum nō uidentur sic renunciare, licet eligant plures ad unā præbendam: quia præbenda non consistit tñ in iure, sed in redditibus, & in facto: unde destrui eam oportet facto, & expressē, si destrui debet: ad hoc de consti. cum. M. Alij contra, & bene dicentes, quod non ualēt pluri canonice electio ad unam præbendā ut ibi nō. f. unus habeat dimidiam, & alter aliam dimidiam, sed ex una possunt fieri duæ, inf. eo. uacante, & hæc locum habet solum in ecclesijs, ubi sunt distinctæ præbendæ, inf. eo. dilecto. Inno. & Host. [Permutationem] nec diuisionem. inf. eo. nisi. sic dicas de permutatione præbendarum, de rerum permutatione, quæ situm, & sic diuisionem, & permutationem utrunq; respicit, fm Host. ¶ Prima glo. arguit ad duo. ¶ In glo. ibi, magnis] quod uerum est fm Host. quod ad constitutionum cōtionem ut hic, & 4. dist. erit, quod ad appellationem, & quod ad furtum, fornicationē, iudicij aequitatem per iura proximi. allega. quod ad scandalū uitationem, de no. ope. nunc. c. 2. quod ad animæ saluationem, in aut. de mona. §. hinc autem nobis: secus in rescriptis: quod dicitur de rescriptis, sedes [in fi.] sup. de officio dele. pastoralis. respon.

par. cap. c. ult. Ala. & Vin. recitant, & Inn. dicit autem Hof. qd diocessano consentire nolente ad superiorem recurrendum est, infra de iure patro. nullus dicit etiã prælatum hoc facere vacante ecclesia, de cuius diminutione quæritur, de rebus ecc. non alie. dudum, lib. 6. Dicit qd Hof. quod clericis inuitis ex iusta causa poterit fieri diuifio parochiã, dummodo ipsi congruam sustentationem habeant, infra. de ec. adi. c. 3. & intellegebat Ala. quod supra dixerat in ecclesia, quã causã priuatã utilitatis non conceditur, & cuius bona sunt pauperum: secus in præbenda, quẽ clericus pro suo feruicio tantum conceditur, quã ipso contradicente diuidi non poterit, licet quod sibi superest, teneatur in pias causas expendere. Idem Vin.

ANNOTATIONES.

1 Aedi. Ibi uide gl. & ita videtur, & de re. ec. nõ alie. c. 1. per gl. & Io. And. eod. ti. c. 1. per gl. & Io. An.

SVMMA RIVM.

- 1 Onus præbendæ uacanti possunt honestum prælatu, & capitulum imponere. Missas peculiare ex deuotione possunt audiri, non tamen licet omitti feriales. Confirmatio papæ necessaria, ubi non tenet actus inferiorum. 2 Fructus præbendæ per annum canonicus decedens legat ex consuetudine, & non sit probabilis. 3 Pacta an, & quando à confirmatore mutari queant. 4 Confirmatio ex certa scientia quando facta uideatur. Assidue, quomodo exponatur. 5 Epilogus, & suffragium glossarum. num. 6. Pro non adiecta dies neque conditio, & quando habeatur. 7 Additio glossarum. Missam celebrando pro pecunie receptione peccat, non tamen committit simoniam, nisi in casu, & quo, nu. 9. in fi. 8 Operas suas uendere, uel locare clericus ubi, & quibus casibus liceat, & quas. 9 Pro annuofario relinquere, uel dare certos redditus an liceat, & nu. 10. & qua forma, num. 10. Conditionem apponere rei sue donatori quando liceat. 10 Onus quando annectitur rei spirituali, uel temporali, transit ad successores cum ea.

CAPVT XI.

1 **S**ignificatum. Casus pnt prælati, & capitulũ præbendæ vacati honestũ onus imponere, ad quod præbendarius teneatur. dicit Hof. qd duæ sunt partes. in prima tria ponuntur, & petitur confirmatio. in 2. petitur, prout conuenit, confirmatur. secundum da ibi, quam si quidem [De sancta. M.] licet missæ peculiares ex deuotione possint audiri, non tamen licet propter illas omittere feriales, infra, de cele. mis. quidam [Infirmitate] de cleri. non refi. c. vno, li. 6. [Dimittite] si exponis, id est renuntiare, contra. s. de renun. admonet. Si dicis. i. se absentare, contra. sup. tit. 1. relatum. Sol. hoc de priuile. uel cõsue. uel temporalia huius præbendæ spectabant ad hunc conuentum. ad hoc de priuile. uolentes, ad fi. lib. 6. uel dic, qd quia non tenebat cõstõ facta siue diocessani cõsensu, ideo fuit necessaria confirmatio papæ, sic sup. de consti. cum accessisset, secundũ Hof. [Annuerfariũ] id est fructus illius præbendæ recipiendo per annũ, forte erat ibi cõsuetudo, qd canonicus decedens posset fructus præbendæ suã, cui uellet legare per annum. hanc cõsue. capitulum nõluit ad hanc præbendam extendi. Phi. pro-

pter onus, quod incubebat præbendæ. graue enim est vnum sentire onus, & alterum emolumẽtũ. Gof. credo, qd habuerit in textu. Legare. illa uerò cõsuetudo approbatur olim, de testa. ad hoc. 2. in prima. compil. & in secũda. inf. eo. ti. de testa. c. 1. & hodie in extra na. Io. Suscepti, & uide. q. in regula, nemo põt plus [Institutionem] id est cõstitutionẽ, uel. i. præbendã colationem. ut in prin. & no. Eg. qd nõ dicit pactiõnem, uel conditionem [Eatenus] papa hoc mutauit de ordinatione facta per capitulũ primũ: quia ubi dixerat, missam de sancta Maria, papa dicit, missarũ solennia, & ubi dicebatur, qd nõ posset dimittere, papa addidit, causã uoluptatis, & c. non credit tñ Inn. qd si aliquid esset in pactis à iure tolerabile, qd illud posset à cõfirmatore mutari. sed hoc nõ proprie mutatio. sed interpretatio. Alij dicunt, qd si pacta respiciunt religionem tantũ, ut hic, mutari possunt, etiã si sint licita: sed si respiciunt temporale cõmodum, non licet superiorib9 ea mutare, si sunt licita, & hoc placet Hof. autorizante, ecclesiastico iudice, ad quẽ spectat executio ultimarum uoluntatum, inf. de test. nos quidem, & cõmunitio uororũ, infra. de uoto. c. 1. saluo semper, quod habes in Clem. de re. do. quia cõtingit [Confirmatus] ex certa scientia, ut patet per sequentia [Assidue] alias puniri potest. 9. 1. dist. clericus uictum, & exponit hoc uerbum, ut dixi, sup. de offic. archipres. c. 1. [Honestate] quia forte nõ deceret eum celebrare cum uilibus uestimentis, uel cum calice æreo secundũ Inn. [Hoc] scilicet obsequium diuinorũ, & seruitiũ ecclesiã. ¶ Prima ¶ gl. arguit, alle. duo iura, in contrarium alia duo, & soluit, & opponit. ¶ Secunda querit, arguit, & soluit. ¶ Tertiã arguit, alle. 6. iura, & vnum in cõtrarium, alle. & soluit. ¶ In gl. 1. ibi. s. 2.] uide de usuris, quanto, super ult. gl. [& ibi. usus fructu] uide hanc. & se. de præf. auditis, super gl. 2. [& ibi. hæres & pure] si usq; ad certum tempus instituat hæres, habetur dies pro non adiecta, & idem de conditione impossibili. ¶ In ¶ gl. 1. ibi. significasti ubi de hoc, & c. 8. q. 3. in summa, & e. d. in ea synodo [& ibi. intellige] secundum Vin. [& ibi. subiret] concor. quod no. de magif. c. pe. in fin. vlt. glo. [& ibi. apposta] cum talis conditio, uel modus spiritualis sit: ad hoc de rerũ permut. ad quæstiones, & hoc placet Goffr. & Hof. [& ibi. institutio] ita debet stare propter id, quod sequitur, & ita erãt in antiquo apparatu Vincentij [& ibi. c. ult.] & q. 1. iudices, ubi de hoc in gl. consumptus [& ibi. cum in ecclesia corpore] & 23. dist. his igitur, & 21. q. 2. c. vlt. [& ibi. committit] non tamen celebret illa intentione, ut pecuniã recipiat. tunc enim grauius peccaret: licet simoniã nõ cõmitteret, Tan. de hoc, inf. de cler. non refi. c. uno, li. 6. in fi. pe. gl. [& in fine] de hoc ¶ per Ros. inf. quod tempus præbendæ sit cõferẽ. s. restat. per Ray. in summa, de symo. s. sed nunquid sacerdos, & per Hof. in summa, de symo. s. qualiter, uer. & sunt hæcin ar. & Inno. & Hof. de hoc no. ne præ. ui. fu. c. 3. dicẽtes, qd intitulus nullo modo uẽdere potest parochianis operas etiam obrẽtu sumptuum, de con. di. i. sufficit: aliã cõmittit simoniam, de symo. suam, & si eger, cogantur parochiani offerre, uel assignare, unde sustentari possit. 16. q. 1. statui-mus. 3. 2. dist. præter hæc, ar. de ec. adi. ad audientiam. j. & de consecra. ec. cum sicut: uel ut dicam, inf. de parochijs, ut dominicis. Si uerò extra parochiam locet, & est omnino pauper, secundum Hof. & si non liceat locare diuinas operas, potest tamen locare corporales. i. potest se astringere ad morandũ cum aliquo domino ad rẽpus, & seruiendũ sibi in licitis, ut scribere, dictare, pueros informare, illũ associare, uel similia, quã fieri possunt, saluo ordine, de symo. ne dei. & sic licebit in genere, quod nõ licebit in specie, de iure patro. ex literis, de concess. præben. constitutus, uel quod tutius

tutius est, excipiat ab hac generalitate nõ solum mente, sed uerbo spirituales operas, quas alteri parti sine precio potest ad idẽ tempus gratis promittere. sed, cauente, ne cõtractus inuicẽ cõsentur, de rerũ permut. ad quæstiones, & putat Inn. qd sic possit locare diues, & pauper, ut pro mäsione, quã facit in ecclesia, uel p alijs seruiijs, uel pro recõpensatione dãnorum, quã sustinet occasione illius morã, nõ pro diuinis officijs recipiat preciiũ. Sed ¶ nunquid licet pro annuofario relinquere, uel dare certos redditus, ut de illis fiat annuofariũ? Inn. vñ placuisse, qd non: quia illud officiũ annuofariũ spirituale est, licet meritorium sit constituere certos redditus per illos, qui debent facere annuofariũ ad ipsum faciendũ, & sic intelligatur hæc de cre. sed conuenire, da nobis tãtum, & nos omni anno faciemus annuofariũ, hoc non licet his, qui habent aliunde sumptus, ¶m eum. Nec ob. hæc decre. per id, quod prox. dixi: quia hoc fuit hic constitutũ ab his, qui poterant: sed donator redditũ clericus, uel laicus hoc nõ posset. Nec ob. qd licet donatori rei suã conditionem apponere: quia illud uerũ de temporalis, non de spirituali, quã non potest apponere, excepta redẽptione captiuorũ, quã põt apponi. 10. q. 2. hoc ius. 12. q. 2. aurũ. istud dictum non placet ibi Hof. qui dicit, qd Inn. cõtradicit iura, quibus nitiur respondere, & quia si uerum esset, infiniti essent simoniaci, & multẽ ecclesiã per hoc laquearetur, cum quotidie sic relinquuntur annuofaria: fatetur tamẽ, qd si ex spãli pacto dẽtur certi denarij pro certo numero missarũ dicẽdarum, cõmittitur simonia. Aliud ¶ est, quãdo onus annectitur rei spirituali, uel temporali, ut hic cum suis cõcordan. quia res transit cum onere, de decimis, pastoralis, de don. cũ dilectus, de Iudæ. c. 2. & si nõ adimpleatur, põt res reuocari, ut in prædictis iuribus. ruti9 tñ esset ¶m Hof. ita dicere, Relinquo tali ecclesiã. 10. li. annuus super tali domo, uel ducentas libr. ad emendũ. 10. libr. annuus in annuofario meo, & inter illos tãtũ, qui intererint, & officiauerint, diuidẽdas ¶m cõsuetudinẽ ecclesiã, & rogo prælatũ, & capitulũ illi9 ecclesiã, vt annuofariũ meũ faciãt, sicut decet. ¶ In gl. 2. inf.] & inf. de elec. si religiosus. 2. resp. li. 6. ¶ In gl. pe. ibi. mortali] uel si p somnium pollutus esset. 6. dist. c. 1. Inn.

ANNOTATIONES.

1 Plus. Et uide gl. & Io. An. in c. presenti, de of. ord. li. 6. & an idẽ de distributionibus, uide Io. And. in c. 1. de cle. non refi. li. 6. in nouella.

SVMMA RIVM.

- 1 Presentatus à religiosis etiam exemptis in eorum ecclesijs nullus instituetur, nisi prius assignetur ei congrua prouentuum portio. Quod non facientibus, quid agatur, num. 2. 2 Vicarij perpetui sunt, & rectores instituti in ecclesijs monachorum, neque possunt per monachos remoueri. Presentia episcopi magis timetur. 3 Episcopalia iura in quibus consistant. Decretalis hæc quãdo locum habeat, conciliatur cum prima, de immuni. ecc. nu. 7. in fin. 4 Epilogus, & suffragium glossarum. nu. 5. In traditionibus rerum quodcumque pactum fit, id ualet. 6 Additio glossarum, & nu. inferioribus. Hospitalitatem exercere qui ex decore, qui ex debito clerici teneantur, & num. 7. 7 Ecclesia tenuis quã dicatur. 8 Religiosi quod ius tam in spiritualibus quàm in temporalibus habeant in ecclesijs, quas habent, & quod in clericis ipsarum, siue sint absque populo, siue parochiales, & nu. 9. 10. & 11. episcopo in quibus ob eas obnoxij sint, ibid.

In eis, & eorum clericos quid iuria episcopi habeant, ibid. & concedi queant, ibid. 9 Grangia quid, & nu. 11. 10 Episcopalis ordinis quã uer. omnia, quã. Hæc non potest ab se episcopus abdicare. Religiosi etiam habent ab episcopo, cui subsunt. l. di. acefana, nu. 11 11 Ecclesiam episcopus si conferat alteri episcopo pleno iure, omnia sunt etiam ordinis episcopalis translata. Consensum si nolit episcopus præstare, superior aduendus. Dos ecclesiã si sufficiens data non erit à patrono, uel desinet esse sufficiens, episcopus coget sufficienter eum dotare, & qualiter, & datam diminui non permittet, circa fi. Presentatum à patrono quo casu hic non instituet episcopus, & supra, num. 1.

CAPVT XII.

1 **D**emonacis. Casus ad presentatio nem religiosorum in ipsorum ecclesijs nullus instituet, nisi pri9 ei cõgrua portio prouentuum assignet. nõ diuidit, & dic [Monacis] exẽptis, & nõ exẽptis, & cõsuetudo huic decr. tria non ualet. inf. eo. c. 1. li. 6. & idẽ in quibus cunq; religiosis. inf. eo. in Lateranẽ. [Vicarios] perpetui ¶ sunt, & sunt rectores, nec possunt per monachos remoueri, quod dic, ut de capel. mo. c. 1. li. 6. [Grauari] sup. in tãtũ [Cõuante] ut per id magis ti meant [Assignatum] si monaci hanc portionẽ assignare nõ uolẽt, elapsis 6. mensibus episcopus ordinẽ ecclesiã, de sup. neg. præ. sicut. T. & G. Inn. & Hof. Sed hodie diocessan9 ad hæc assignationẽ faciẽdã statnet eis terminũ, infra quẽ si non fiat, presentatũ admittet, & postea faciet hæc assignationẽ, in qua taxãda in pluri, uel minori nõ debet excedere, quod dic ut in cõci. Vicn. 3 de iure patronatus, ut cõstitutio. [Episcopalia] quẽ ¶ cõsistunt in pro. debita uisitati episcopo. in cathedrali co, & si de quibus de off. ordi. cõquerente. in ecclesijs ergo, in quibus monaci hæc onera subire consueuerunt, nõ hẽt hoc locum, sed quod dicitur in prædicto concil. 2. rñ. [Congruentem] sic supra de rescriptis, cum adeo, & j. eo. cum ¶m, in quibus de hoc ¶m Hof. ¶ Secunda ¶ glo. tractat, quõ monaci interdum ex cõcessione episcoporum, interdum ex fundatione habent ecclesiã quõ ad temporalia, interdum ius patronatus tãtum, & subdit, quo casu locum hẽat hoc capitulũ. 5 ¶ In gl. secunda ibi, in traditionibus] sequitur, rerum quodcumq; pactum sit, id ualere manifestum est. ¶ In ¶ gl. prima. ibi, clerici præcipue] Tullius libro secundo de off. Doctorum ualde est patere illustrib9 hospitibus domos uirorum illustrium [& ibi, tenentur] solito ramen, & congruẽri modo, quia non possent omnes recipere, Inno. Phi. supra, de elec. dudum. 2. ad finem, allegabat ¶ illã ecclesiã esse tenuẽ, quã nõ poterat honeste procurare prælatũ, ne hospites recipere, ut hic, & de sup. plen. negligẽtia prælatorum. c. 2. Cõcludebat aut per id, quod debebat esse ditissima, cum oēs hospites indistincte recipere teneatur. 4. 2. dist. quiescamus, & domus clericorum debeant esse cõmunes, ut præ. c. ult. quod alle. glo. & diuinitã sunt bonã ad bonũ usum 30. dist. hoc scripsimus. In ¶ riũ allegat sufficere, qd habeat necessaria, quã necessitas restringitur ad uictũ, & uestitum. 12. q. 1. episcopus. Soluebat, hæc omnia considerãda ¶m qualitatem personã, & situm ecclesiã. Ad primum. 4. 1. dist. cogãtur, de secũdo exẽplificat, quia minus sufficit existẽti extra uias cõmunes, quàm in uijs, dicit etiã cõsuetudinẽ prouinciã sequẽdam. 4. dist. erit. 29. dist. c. 1. & uide, quod dicã infra c. cum ¶m, super. uer. quantitate [& in fi.] Nõ ob. infra de immunitate ecc. c. 1, quia hoc de charitatua, illud de uolẽta, ¶m Hof. & not. idem de supplẽda neg. præ. c. 2. in gl.

gl. tenentur. ¶ *In glo. 2. in prin.* de materia ꝑ huius gl. aliqua. quæ tractabant hic Inn. & Host. infra. eo. in Lateranens. infra supplebo. [*et ibi, nihil ualeat*] immo ualeat quod ad ius patronatus, infra de iur. pa. c. uno. li. 6. [*et ibi. q. 2.*] ubi de hoc in summa, & ibi ad litteram habet, quod de hoc no. Io. infra de capel. mo. c. 1. habent tamen eo casu custodiam ipsarum ecclesiarum vacantiu, de ap. bona, de off. or. cum vos, ꝑm Inn. & Host. infra eo, in Lateranens. plus dicunt, qd si in fundatione sibi retinuerunt dñum reru ecclesie, quod ibi ponet Abb. & remouebit ad uelle presbyterum, uel monachum, si ecclesia non esset parochialis, ad hoc, infra. de sta. mo. c. 1. ad monasterium, uer. tales, de priuileg. c. 1. ad si. li. 6. talis tñ presbyter detur episcopo de spiritualibus rñdere, licet non habeat parochiam, nec sit perpetuus, s. qualiter celebret, officiet, & ornet ecclesiam, & his similia. curabit ergo illum episcopus quo ad spiritualia, & quo ad presbyterium, & familiam, si quam habet, ut eis provideat, uel prouideri faciat de sacramentis ecclesiasticis, ut pñia, eucharistia, & si. ar. 10. q. 1. c. 1. & 2. & per totu, alias si talis ecclesia non esset, infra limites alicuius parochie certe, quis expediret ista, cum in tali ecclesia nec presbyter familiaris, nec familia subsit presbytero. Est ergo necessesse, qd ibi de diocessani licentia presbyter habeat curam familiaris, & alius presbyter curam sacerdotis, uel alii prouideatur eis, ut quisq; confiteri possit proprio sacerdoti, ꝑm Host. eo uero casu, quo ꝑ ecclesiam non hñtē populū ep̄s dedit mon. in usus proprios, putat Inn. qd monachi ad libitū sine episcopo ponent, & reuocabunt vicarium, & sic intelligitur de dona. cōsultationib⁹, & mon. intelligitur prelati illius ecclesie, uel potius ecclesia donata intelligitur locus priuatus, uel administratio, uel grāgia monasterij, de cōfir. uti. uel inuti. porrecta. infra. de cen. c. si. per quā dicit, qd nec procuracionē debet, & tamen fatetur cū Inn. qd sacerdos, qui ꝑ tēpore fuerit, de spiritualibus rñdebit ep̄o, & licet mon. hoc casu, quod superest de fructibus, sibi possit appropriare, det tñ ecclesiam in statu pristino cōseruare: ut. sibi sint tot clerici numero, licet non perpetui, ut esse cōsueuerant, ꝑm Inn. & sit rō ꝑm Host. qd cultus diuinus, & c. de cōfir. c. p. nec status ecclesiarum, & c. de sup. neg. prela. c. 2. Hoc autē dicitur uerū, nisi expresse sic fuerit cōcessa, qd illa sibi appropriet clericis eiectis, de dona. pastoralis. Alij contra. qd quia non possit episcopus sic concedere, cum id non prospiciat meliora, de his, quæ si. a. præ. tua. Dicit Ho. qd prima opi. uera, ubi subest iusta cā. secunda, ubi non subest, dicit autē, qd esset ad id iusta cā paupertas religiosorum. qd. di. diaconi, uel ut labores impiorum iusti edant, ne cle. uel mo. relatū dicit autē Inn. qd si illa ecclesia esset collegiata, oporteret, qd prælati & clerici essent perpetui, nec possent ab abbate sine iusta cā remoueri. infra. de sta. mo. c. 2. immo si delinquat, non corrigit abbas, sed inquireret, & episcopo referret, ar. de off. arch. c. 1. Dicit Ho. nullā in hoc iurisdictionē attribuendā abbati, licet denunciare possit episcopo. nā minor iudex, immo nec episcopus solus examinat criminales casus clericorum. 15. q. 7. episcopus. de hoc de off. or. quāto, & de off. arch. ad hoc. nec mirū, si facilius puniuntur monachi, qd clerici, infra de simo. p. tuas. ubi ꝑ uerō ep̄s cōcedit monachis parochiales ecclesias simpliciter, non pleno iure, et in usus proprios, uel et papa, nisi aliud dictū sit, necesse hñt in ea abbas auctoritate ep̄i instituere rectore, uel ad minus uicariū perpetuū. qd nec potest exinde sine auctoritate ep̄i remoueri. s. de sup. neg. prela. c. 2. & infra. eo. extirpanda, & inf. de priuileg. pastoralis, ubi de hoc. uerū si pleno iure concedat, tunc Ab. quasi uicarius ep̄i potest in tali ecclesia presbyterum ponere, & curam animarū ei committere, & ipsum ꝑ malā administrationē remouere. inf. de accusa. qualiter. 2. si criminaliter accuset, ꝑ ep̄m audiet,

ut no. s. & sic intellige. 16. q. 7. uisus, ubi dicit, qd piacula sacerdotū per ep̄m puniunt. oīa, qd et episcopalibus ordinis sunt, sicut est altariū consecratio, collarium ordinis, & similia, per episcopū ubi fiet ꝑm Inn. quod dicit, ut le. & no. s. de præscr. ueniētis. Itē ꝑm quosdā episcopus ipsam poterit uisitare, ar. infra de cō. cū uenerabilis, & c. uenerabili. nā licet spūalia cōcesserit abbati, uel tñ sibi uisitationē seruasse, quod dicit, ut no. inf. de don. pastoralis, maxime si Abbas negligēs sit, uel dicit, qd uterque hñt uisitationē, & si cōcurrant ambo, episcopus præferret, nisi aliud obtineat de consue. spūali, sicut in archi. & alijs prælati, qd subsunt episcopo. exēplū in aliquibus regionibus reperit, & quod dicit. c. 16. q. 2. c. 1. loquitur tñ in distinctione, nec trahendū est ad alia ꝑm Inn. in hoc et casu presbyter abbati in spūalibus respōdebit. Si quis rōnē, quare prædicta remanent penes episcopū, cū pleno iure trāstulerit ecclesiam in abbatē et exēptū, rñ. quia nulla ecclesia est, in qua non oporteat fieri ea, qd sunt ordinis episcopalibus, nec ista potuit episcopus à se abdicare, ar. ff. de off. præ. legatus, c. si dicas, qd potuit, ad minus nequiuit ea in abbatē transferre, nec in minorē episcopo, ut patet i eo, quod legitur, & not. in fra. de cōsec. ec. aqua. Iustus ergo est, & æquius, qd potius ad propriū, qd ad extraneū episcopū recurrat in talibus habeatur, ar. inf. de testa. cū in officijs charitatis, in prin. ¶ Quid tñ ergo si episcopus cōferat ecclesiam alteri episcopo pleno iure? Resp. hic potest dici, qd omnia sunt translata, dummodo donatio alias rite facta sit ꝑm canonicas sanctiones, inf. de his, quæ si. a. præ. tua nos & c. pastoralis. sin autē non cōcedat episcopus ecclesiam in usus proprios monachis, sed ut alias sit eis subiecta, obtinet quod le. inf. de don. pastoralis. Est et no. qd ubi monasteriū ecclesiam ædificat, non licet ei instituere, qd eā hñt ꝑ prioratu, monasterio, siue grāgia, uel qd ea, qd dabunt ei, ad proprietatē monasterij deuoluant, & erō, quia capella monasterij subiecta sunt episcopo. p. l. diocessana, ut. s. de off. or. cōquerēte, nec licet ædificatori episcopalia iura minuere per quodcumq; pactum, uel lege et donationi impositum. s. de pac. accepimus, & duobus. c. se. 10. q. 1. c. 2. & se. & c. nouerit. sed si esset grangia, uel prioratus monachorum, siue monasteriū, minueretur iura episcopi, quia non subessent ei. l. diocessana. 16. q. 1. cū pro utilitate, inf. de cen. c. si. figi, si hoc facere noluerit, non per se, sed de contentis tñ episcopi hoc faciat. 10. q. 1. c. 1. qui si consentire noluerit, nec iustā cām non cōsentientiā habeat, erit superior ad eundem, inf. de iure patro. nullus, ꝑm Inn. cuius est quasi hæc tota gl. [*Et in fine*] ꝑm Vin. Tu dic breuiter, aut religiosi habent solū ius patronatus in capella, aut solā institutionē quod ad regimen ecclesie, aut plenū ꝑ institutiōē et quod ad curā populi, & aut solēt hæc onera supportare, & in his casibus non loquitur de. ista. aut habent eā pleno iure quod ad tēporalia tñ, aut et quod ad spiritualia, & regimen ecclesie cōcedendum, sed non regi men populi, uñ ad illud recipiēdū præsentat illū episcopo, & in his casibus potest hñe locū hoc capitulū, de primo, & secundo patet, cū solū sunt patroni, uel cū ad alterius pñtationē solū instituit, nil dēt hñe de redditibus ecclesie, nisi forsan certus census institutus esset à fundatore. inf. de iure patro. præterea. 18. q. 2. Eleutherius, nec mirum, nā nec hoc liceret episcopo: multo minus abbati. inf. eo. extirpanda. 10. q. 3. quia cognouimus, & c. se. & q. 2. c. 1. & pcedit hoc, ut uideat, siue possessiones plenē fuerint translatae per mon. ædificatē in capellā ædificatā, siue retento dominio per ædificatē trāserat in ædificatā utile tñ, & illas teneat sub certa pñtione reddēda patrono, uel non reddēda. nā nec illa augebit, ubi aut certi redditus, & pñtiones assignant ecclesie per patronū, de quibus certā partē assignat ecclesie pro dote, aliorū omniū domi-

dominiū directum & utile penes se retinens; hæc, si dos assignata sufficiens est, non subitinebit episcopus, qd diminuatur à patrono. & si non est sufficiens, uel incipiat esse non sufficiens, cogēdus est patronus de bonis quæ penes se retinuit, uel aliis ecclesiam sufficiens dotare. s. de cōse. ecc. cum scit, & ar. j. eo. cum secundum, quod si nolit facere, presentatum episcopus non instituet, nisi fiat assignatio. & sic potest hic intelligi. Dicunt tamen aliqui non male ꝑm Inn. qd ubiq; ex propria fundatione aliqui habent ecclesiam, pñt exigere rationem temporalium, & augere cēsum, ita tamen qd semper rectori remaneat cōgrua sustentatio, hic, & j. eo. extirpanda. De tertio casu planū est, qd non loquitur decre. quia in illo non fit aliqua presentatio episcopo. De quarto patet in cle. de iure patro. c. ulti. s. sane. in duobus ergo ultimis optimē pcedit, in quorum utroq; fit presentatio episcopo, & monachi non subeunt onera, ut prædixi.

S V M M A R I V M.

- 1 Dignitates, uel personatus quis plures in una, uel diuersis ecclesiis non potest habere. Quod est contra omnia iura, & congruam locutionem. Dignitatem, canonicam, & præbendam potest quis habere ex consuetudine, non plures. Assiduitas pro continua residentia.
- 2 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 3. Honores duos quis eodem tempore in duabus ciuitatibus non geret: si simul deferuntur, potior est originis causa. Originis causa præfertur.
- 4 Additio glossarum. Officijs in eadem domo duorum non se impediētibus quis potest seruire.

C A P V T X I I I.

AD hæc. Casus. Plures dignitates, uel personatus in una, uel diuersis ecclesijs quis hñe non potest. ponit dictū, cuius rōnē subdit ibi, Cum singula [*Omni rationi*] ad idē. s. c. 3. uñ dicit, oī. nā est hoc ꝑ naturā cōgruā locutionis, qua dicere cōpellemur de canōnico, qd plures tenet canonicas, Petrus canonici uenit. Itē ꝑ rōnē naturalis iuris humani primēui, qd requirit, qd unus unicam hñt cōiugē carnalē: ergo & spūalē. & est ꝑ rōnē iuris cā. qd patet, & ciuilibus, ut no. j. c. pxi. [*Dignitates*] dignitatē, canonicā, & pñtā potest, si hoc hñt cōsuetudo, s. de reser. cā te. qd dicit, ut j. de cōse. c. 1. li. 6. [*Personatus*] idē in pñtibus, saluo eo, qd dixi. s. tri. p. c. 3. Gof. [*Assiduitatem*] i. cōtinuā residentia. Egi. hoc totū cadit in c. seq. ubi est signū. ¶ Prima gl. arguit, al. tria iura, & ad text. inducit duo similia. ¶ Secūda gl. aile. cōcor. ponit ius nouū, & inducit tria similia. ¶ In gl. 2. ubi. s. ulti. i. uide de clerici. cō. qd à te, sū ꝑ ult. gl. [*et ibi. s. præscriptio*] cōdē tpe hñt gerit qd duos honores in duabus ciuitatibus. & si simul deferunt, potior est originis cā. ¶ In glo. 1. ubi, ut ibi, & hic [*et in fin.*] ad id, qd de una dicit, uidebatur. ff. de oper. lib. l. antep. ubi libertus seruit duobus dominis in eadem domo: sed illud quod ad officia, non ad diuersā nec se impediētia, Hostien.

S V M M A R I V M.

- 1 Dignitates plures habens, alteram eligere, & alteram dimittere compellitur. Regulariter, pro canonicē. Burdegalen. & Tolosana ecclesie an sint regulares.
- 2 Additio glossarum, & num. 3. Optio retinendi unum ex duobus beneficijs obtentis non habet locum in regularibus, & quando habeat locū in secularibus, nu. 3. Regulares non habent proprium.

C A P V T X I I I I.

Raterea. Casus. Habens plures dignitates, alteram eligere, & alteram dimittere compellitur. & narrat casum, quem corrigi mandauit. ibi. mandamus, erat in prima compilla. de exc. prælat. [*Constitutus*] de facto, & contra omnem rationem, sup. capitu. proxim. Hostien. [*Regulariter*] idēst canonicē. 3. distin. canonici. promittendo prelati suis obedientiam, ut debuit, secundum Goffred. secundum quem ambā iste ecclesie sunt seculares, Hostien. contra dicens, quod ambā sunt regulares, & sic non sumitur argu. quod regularis possit esse in ecclesia seculari, Archidiacono. ¶ In glo. 1. ubi. c. 1. & secundo, ubi de hoc, & 16. quæst. septima in noua [*et ibi, quorundam*] & ibi de hoc, & sup. de uita, & honesta. clerico. deus qui [*et ibi, esse potest*] etiam de uoluntate Abbatis, & conuentus, supra de electione. constitutis, secundum Innocent. qui etiam dicit, quod hic dicitur de optione danda non habere locum in religiosis, qui non habent proprium uelle. 1. 2. quæstio. prima, non dicatis, & quod hic dicitur, fuit de gratia: quia ultimum tantum, quod receperat, & recipere potuerat de auctoritate primi prælati, tenere debebat. 2. 1. quæst. 2. si quis iam. ¶ In glo. 2. ubi, iura] quæ hodie locum habent in casu, inf. de rescript. gratia, lib. 6. & possent etiam locum habere, cum secundum beneficium est minus, & uilius, secundum Hostien. qui dicit æquum in iudicis: fatetur tamen in iudicijs, & in curia simpliciter teneri decret. de multa, & ibi etiam de hoc super 3. gloss. in ff. [*et ibi, cum enim*] secundum Lau.

S V M M A R I V M.

- 1 Ad ecclesiam secundam electus, si nolit primam dimittere, eligentes poterunt resiliere.
- 2 Ecclesie unus debet esse rector & caput, & ratio, & semper unus præest alijs, licet plures ibi sint sacerdotes. Curam plures animarum in solidum in multis gerunt, sub uno tamen capite. Prælati possunt esse plures in una ecclesia, sed unus sub alio, & num. 3. Collegium pro prælato habetur, eius auctoritas quæ, & quibus modis curam committat.
- 3 Anima subest immediatē, & in solidum tribus personis, & quibus. Papa super omnes est. Hunc qui non recognoscit, acephalus est. Cura animarum cui committitur à collegio, uel quocumque alio, uel alijs eam habet sacerdos, quoniam nomine appelletur, quibus casibus censetur habere curam, uer. & quandoque. Curā qui habet hanc uarijs appellant nominibus, & quibus, ibid.
- 4 Ecclesias plures uni non licet habere regulariter, exceptis casibus, & quibus. Ab electione quo casu hic poterant electores resiliere, in fin. Contra factum sum uenire quando liceat, ibid.
- 5 Epilogus, & additio glossarum. Damasus iuriscō. citatur. Facti species quæ huius decretalis, & num. 4.

C A P V T X V.

Vm non. Casus. Si electus ad secundam ecclesiam, dimittere nolit primam, eligentes poterunt resiliere. & pro exordio ponit mādātū causam: secūdo mandatū ibi, Cū igitur. 3. soluit obstaculum ibi, qd si [*ignores*] alijs ignoreris, & male, quia loquitur vni, & j. dicit, facias, ꝑm Host. [*sacerdotis*] unus tñ ergo debet esse in ecclesia, qui curam habeat aīarū, & qui sit dux & rector ecclesie. 7. q. 1. in apib⁹, ne sint duo capita &c. Io. And. super 3. Deccr. D de

de offi. or. quoniam. Sed contra, quia quandoq; uidi-
 mus in una ecclesia plures sacerdotes in solidum cu-
 ram gerentes. Vt in Paduana, & in multis aliis ecclesiis
 parochialibus, cathedralibus, & conuentualibus, &
 in diffusis parochiis. Solutio, hoc non obstat, quia sem-
 per ibi reperitur alius, qui præest sacerdotibus, & pa-
 rochianis, ut episcopus. & si sit aliqua, quæ prælatum
 non habeat, habet tamen collegium, de offi. ord. irrefragabili,
 ad cuius esse nõ requiritur, quòd sit ibi præ-
 latus. ff. quod cuius. uni. l. i. de excess. præla. dilecta. Itẽ
 secundum Inno. bene licet in una ecclesia esse plures
 prælatos secundum diuersa, ut Archid. qui præest in
 his, quæ ad iurisdictionem pertinent. archipresbyter
 in aliis, & sic de ceteris. Non enim est contra ius, qd in
 ecclesia sint plures prælati, sed unus sub altero, sicut
 episcopus est prælatus in omnibus ecclesiis sibi subie-
 ctis: & tamen singulæ habent singulos prælatos. Est
 autem hoc ideo, quia una potestas est sub alia. Sed ut
 dixit Hostien. tres sunt personæ, quibus omnes anime
 subsunt de iure immediatè & in solidum, scilicet papa
 episcopus, & curatus, de officio archipresby. c. fin. &
 sic quantuncunq; inueniantur pares in ecclesia, sem-
 per unus præest uni, saltem papa, qui super omnes est.
 9. quæstio. 3. cuncta per mundum, & cap. per princi-
 palem, quem qui non recognoscit in caput, acepha-
 lus est. 93. distin. nulla, & hæreticus. 22. dist. capitu. 1. et
 go semper reperitur prælatus in ecclesia saltem col-
 legium, quod præest singulis, & singulorum excessus
 corrigit, ut in prædicta decre. irrefragabili. §. excessus.
 & quandoque ipsum collegium committit curam
 animarum, quibus uult, & quando uult ad tempus,
 ipsos etiam remouendo, & alios ad id præficiendo,
 quando placet, qui nec propriè prælati dicuntur, nec
 habent curam animarum, sed collegium secundum
 Innocen. nec cadit in constitutionem, de multa, inf.
 eodem, ut ibi dicam in gloss. sciendum, ad fin. quan-
 doque uero datur in perpetuum à capitulo, uel quo-
 cunque alio, uel etiam hoc ipsum est de consuetudine,
 quòd quicumq; sacerdos est in ecclesia, habet curam
 populi, nec ab illa potest sine causa remoueri, & tunc
 uidetur secundum Innocen. talem sacerdotem cen-
 sendum iure sacerdotis curam animarum habentis,
 siue dicatur rector, de don. consultationibus, siue ui-
 carius, de officio uicarij, ad hæc, de præf. constitutus, si-
 ue dicatur persona, de rescriptis, ex parte. ad hoc. C.
 de emancip. l. i. & secundum Hostien. adde, quod nõ
 de restitutio. in integrum, tum ex literis. r. resp. [Nun-
 eius] idest procurator, Pet. [Contendit] quod regulari-
 ter non licet, casualiter licet in casibus not. per Ber.
 de electio. dudum. 2. & hic per Innocen. per Goffred.
 de ætate, & qualita. eam te [Locum] si intelligas locum
 pro præbenda, dic, quòd præbendæ requirebant resi-
 dentiam, supra titu. 1. capitu. fin. Innocen. [Conferunt]
 uerbis exprimendo conuentum, sed non eligendo, &
 sic nullum contrarium secundum Hostien. uel secun-
 dum Inno. a prin. iste presbyter noluit consentire, ni-
 si haberet utranque, postea murato proposito uole-
 bat, sed illi nolabant, & ideo dicit, quod cum illorum
 scandalò & c. uel secundum Hostien. poterant electo-
 res resistere: quia superior illius prælati à prima eccle-
 sia nolèbat illum absoluerè, & licuit eis cõtra factum
 suum uenire: quia tale erat, in quo dispensare non po-
 terant, nec illud sine peccato seruare. uide quod dicã
 de const. præben. cum super, in gloss. ex confessione.
 5. ¶ Tertiat gloss. obiicit, & soluit. ¶ In gl. pen. ibi. hor. endus
 infra de regu. iuris, quod semel [ibi. recedere] ad hoc.
 sup. titu. 1. relatum. Dama. hoc titu. q. 7. dicit aduer-
 tum, quis possideat, ut dicit regula in pari. j. de regu.
 iuris, lib. 6. [ibi. in fine] uel intellige, quòd archipresby-
 ter, & clerici habebant super prælatum, forte ple-

banum, quo mortuo elegerunt istum presbyterum,
 qui uolebat utranque retinere. unde discordia orta
 inter partes delata est ad papam, qui mandat, ut se-
 quitur in litera.

S V M M A R I V M.

- 1 Ordinato per episcopum ad sacros absque titulo, & nemine præ-
 sentante successor compellitur in necessarijs prouidere, donec
 titulum habeat, & quare, num. 10. & quo casu ordinator si re-
 signauit episcopatum, uel est depositus, nu. 11.
 Diuisio constitutionis.
- 2 Viuere, non luxuriari licet ex patrimonio Iesu Christi.
 Prælati, qui appropriat sibi fructus communitalis, quæ consi-
 derare, & qualiter eos debeat expendere.
 Nomen bonum & pulchrum filijs imponendum.
 Vel, pro idest.
- 3 A mendacio cauendum.
 Culpa cum culpa hic non compensatur, & quare, remittit.
 Ex genere infertur hic species.
- 4 Examinari non debent ab ordinatore ab alijs episcopis presenta-
 ti, nisi in casu, & quo.
 Citatio legitima quo casu hic sufficiat, quomodo comparente citato
 procedi potest ad examinationem & condemnationem.
 Collatio beneficiorum non faciendâ, non citatis his, quos res tãgit.
 5 Ex qualitate personæ, & regionis assignandum beneficium, &
 num. 5. & 9.
 Necessarium uita & appellatione qua contineantur.
 In beneficio assignando quot querenda.
 6 Ordinatore ubi possint ordinatis prouideri de beneficio.
 Examinatio, an quis idoneus beneficio sit, leuis & summaria uide-
 tur sufficere, & quando.
 7 Literis examinatorum creditur.
 Episcopus quibus casibus cogatur alicui prouidere, & quando et-
 iam post resignationem, uel depositionem suam, nu. 11.
 8 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 9.
 Circumstantia personarum & locorum attendendæ, & sup. nu. 5.
 Modicum dicitur aliquando fideicommissum, duplex pondus auri.
 Funeris sumptus arbitrari pro facultatibus & dignitate defuncti.
 Donare filios familias quo casu permittitur uideatur.
- 10 Additio glossarum, & num. sequen.

C A P V T XVI.

Vm secundum. Casus. Ordinato per epi-
 scopum ad sacros sine titulo, & nemine præ-
 sentante successor compellitur in necessarijs
 prouidere, donec titulum habeat. dicit Hosarëga, ex qua
 elicit fundamentum, in qua ponit causas promulgationis
 constitutionis noue, quæ intèdit facere, & correctionis
 iuris antiq; quærelæ commissio nõ obediētis cõminatio.
 uel sic, primò ponit exordium, uel arëgã, ex quibus elicit
 editionem noui iuris, & correctionem antiq; secundò ponit
 facti narrationem, madata, & cõminationem ibi, inde
 2 est [Apostolum] i. ad cor. 9. [Viuerè] Hier. pòderat, quod
 dicit, uiuere, nõ dicit luxuriari. 44. di. §. 1. [Iesu Christi] c.
 suo proprio sanguine acquisito, hoc cõsiderare debet præ-
 latus, qd se dñm reputat, & qd cõitatis fructu sibi in totum
 appropriat, & spãt qd in malos usus expedit. ad hoc. §. e.
 rō, p̄m Host. [Nominia] nõ fatuū imponere filio malū
 nomē, Hof. qd multū abhorret. d. Milantia. dicit. n. qd
 etiã si emerent, imponi dērent bona & pulchra, licet
 uēdita p̄cio carior[um] c. n. i. uerba sunt Hie. ad Nepotia-
 nū [Sors uel] pro idest [Vere] nõ fatuēdū a mendacijs
 3 [Propheta] ps. 15. Cõserua me dñe [Licet] correctio anti-
 q; iuris, Host. [Ordinatis] ergo in quocunq; ordine, dic, vt
 sup.

eod. non liceat. Hostien. quare autem hic non com-
 pensetur culpa facientis se sic ordinari cum culpa ordi-
 nantis. uide quod dicam post Inn. de adult. intellexi
 mus, super gl. pen. uer. fallit [Inde est] ex genere infert
 speciem [Subdiacōnum] sic supplemus ad decr. §. eo. ep̄s
 4 [Præsentante] hic patet, quòd præsentari ab alijs ep̄sco-
 pis non debent examinari ab ordinatore; de hoc. 9. q.
 2. ep̄sco. quia prouidere eis non tenetur. Si tamen
 sciret eos criminosos, peccaret eos ordinando, Inno.
 [Citato] nõ. casum, in quo sufficit, qd quis citetur legiti-
 mē, quo non comparente potest procedi ad exami-
 nationem, & condemnationem, Inno. c. [Legitime] nõ.
 contra illos, qui beneficia conferunt non citatis his,
 quos res tangit, cõtra quos est hic, argum. & §. de æta.
 & quali. accepimus, de ma. & obe. inter quatuor, de
 consti. ecclesia, Host. [Quantitate] secundum qualitatē
 5 personæ, & regionis, ut plus in Anglia, quàm in pro-
 uincia assignetur etiam personis æqualibus, secundū
 Host. [Necessaria] per hoc intelligo prouidendum in
 alimentis, scilicet cibarijs, uestiarijs, & habitatione. ff.
 de ciba. & ali. lega. l. legatis, secundum facultatem epi-
 scopi, & conditiones ordinati. eo. titu. cum alimenta.
 ff. de usu & habita. l. plenum, §. 1. & inf. eo. de multa,
 Goff. Dicebat Host. tripliciter quæri de beneficio assi-
 gnando, quod dicam, inf. eo. c. 1. lib. 6. super uerbo, su-
 ffratari [Per te] uel alium, Inn. inf. eo. Si episcopus, cui,
 in fin. 1. respon. lib. 6. [Zamorensi] quæ cathedralis est, &
 facit ad ea, quæ not. uij. j. eo. qu. uuis. 1. lib. 6. in 7. glo.
 6 [Alia] per hoc soluitur questio, quæ solet de facto cõ-
 tingere, ordinatores enim ab ordinatis conuenti nõ
 lunt eis in suis capellis prouidere, ut ipsi ibi pmaneat,
 & seruiant. ipsi uolunt beneficium, ubi sōrent uiuere,
 a Vinc. [Scripturam] comminationem [Examinationem] leuem
 & summariam. Egi. [Cum hoc] scilicet ut sit idoneus, &
 7 qd ubi negligas prouidere [Per literas] creditur, ergo
 literis examinatorum. Sic sup. de renunc. in præ-
 sentia, de probatio. post cõsensionem, de re iudi. ad proban-
 dum, de cens. s. op̄ia, Host. [Compellimus] nõ. secun-
 dum Boa. casum, quo episcopus cõpellitur alicui pro-
 uidere: alium habes de temp. or. uel non est: alium de
 fil. presb. ueniens: alium de iure patro. pastoralis: aliū.
 8 2. dist. episcopus: alium habes nõ. hic in glo. fi. ¶ Glo.
 sed ¶ quare] obiicit, & dupliciter soluit, & sol. determi-
 nat. ¶ Pen. glo. in prin. Respōdet per objectionem, &
 solutionem, cui dat duo similia. Iterum obiicit, & sol-
 uit. tertio obiicit, & dupliciter soluit. ¶ Vtri. gl. quærit,
 alle. pro & contra, ponit opinio. Vinc. demum soluit.
 9 ¶ 1. ¶ glo. sed quare, ibi. l. una] uide de sepultu. c. fi. in ult. gl.
 [ibi. sed si suscepit, §. 2.] duplex pōdus auri dicitur
 modicum fideicommissum respectu personarū [ibi. §. 1.]
 uide. §. tit. 1. quia nonnulli, in 1. gl. [ibi. filius-
 fa.] si filio senatoris permittitur libera peculii admini-
 stratio, etiam donare uidetur permittitur [ibi. cum
 tutor] uide de magist. c. 1. super 3. gl. [ibi. sumptus] se-
 quitur, funeris arbitratur pro facultatibus, uel digni-
 tate defuncti. ¶ In glo. pen. ibi. licet, in fi.] uide de accusa.
 10 de his, super 1. glo. ¶ In glo. 2. in fi.] inf. de reg. iuris, qui
 sentit onus, lib. 6. ¶ In glo. 2. ibi, [si cupis] ubi de hoc. ad
 b idem. j. qui si sint legi. per uenerabil. m. ibi, & ui uo-
 cabuli, Abb. ¶ In glo. sed quare, ibi. l. 2.] & infra de hæret.
 accusatus. §. si uerō, in fi. lib. 6. [ibi. Ioannes] de renun.
 ad supplicationem, & quia fauorabile est augere cul-
 tum diuinum, & sic numerum clericorum, de consti.
 ex parte, & quia pauperibus clericis in uita prouidere
 potest. 16. quæst. 1. possessiones, & ordinando sine ti-
 tulo uidetur uita necessaria concessisse, donec proui-
 deat, & quia bona clericorum sunt pauperum. 16. q.
 j. cap. fin. secundum Innocen. addebat Hostien. alias
 rationes. Opprobrium Christi cõnexio mercedis ad
 onus, & ratio nominis, quæ hic & in principio colli-

guntur. Item ne uideatur ecclesia ipsum fraudulenter
 illaqueasse, arg. 20. q. 3. constituit. 27. q. 2. de uidijs, de
 c dona. per tuas. Item quia ex suo generali officio de-
 bet episcopus prouidere, ne clerici sui egeant. 10. q. 1.
 per totum [ibi. quàm necessaria] non uideo, in quo pu-
 niatur ecclesia, uel capitulum, cum episcopolis mēta
 11 grauatur. Host. [ibi. promotione] Dicit Host. qd si ordi-
 nator resignauit episcopatum, uel depositus est, & ha-
 bet, unde uita necessaria dare potest clericis a se ordi-
 natis sine titulo, ipse compellerur, & non succes-
 sor. & dicit, qd sic fuit factum in Ambiañ. quia si præ-
 sentator tenetur prius, quàm ordinator, ut hic à con-
 trario, Ergo & ordinator, qui fuit etiam presentator
 prius, quàm successor: imò plus uidetur, qd ordinator
 uiuens, si habet de proprio, cogi possit, ut ordinato
 constituat, unde perpetuo uiuere possit: uidetur etiã,
 qd hæredes teneantur, cum ex quasi contractu sit ista
 ordinatio inter ordinatorem, & ordinatum: unde trã-
 sit adhæredem. insti. de ob. ex quasi contractu, & dixit
 Host. idem. si dicatur esse ex maleficio. p̄m ca. quæ
 nõ. infra de sepul. c. ulti. Et licet ordinator negligat pe-
 tere ab ordinatore, dum est potens in diuitijs, nihilo-
 minus postea petet à successore, p̄m Inn. cum hæc de
 cre. sine hac exceptione sibi hoc ius concedat [ibi. ibi,
 quando] ubi de hoc, & melius, sup. de of. Arch. ad hoc.
 ¶ In glo. si scribentur, ibi. sicut medicus] quod è speciale pro-
 pter hominum sanitatem [ibi. probatur] quia tẽpe ma-
 nus fallit, & c. ut ibi, [ibi. licet] & supra, de of. leg. li-
 cet [ibi. in fi.] ad hoc de of. del. infinuante, de excep. pa-
 sto. Vin. ¶ In glo. si. ibi. presentiu] & ibi de hoc [ibi. igno-
 rauit] ad hoc. j. eo. si beneficia, lib. 6.

ANNO TATIONES.

- a Vincen. Et sic solui uidetur questio, an qui debet alimenta, illa
 debeat præstare in domo sua, uel extra, de quo uide in Spe. qui fi-
 sint legi. uet. quid si quis ita, & uer. se. & per Barr. in l. liberis. §. fi.
 ff. de ali. & cib. leg.
- b Venerabilem. Vide Barr. in l. 1. ff. de test. & in l. 1. ff. de acq. poss.
 & in l. 1. §. appellata, ff. si cer. peta.
- c Quia. Item quia obligatus est ratione officij, tenetur successor,
 ut nõ. Io. An. in c. accepimus, de æta. & qua. sup. uer. p̄decessorib.

S V M M A R I V M.

- 1 Præbendam quam non potuit qui hoc ignoranti scienter contulit,
 illa emittit compellitur ei conferre, quam potuit.
 Beneficia uacantia in curia conferri solus papa.
 Beneficia permutationis causa resignata, si conferantur alijs, quàm
 permutare uolentibus, non tenet collatio.
- 2 Præbendam si mandat uni papa conferri, & conferatur alteri, an
 teneat collatio.
- 3 Fraute interueniente etiam ipso facto que sunt, nulla etiam com-
 petente actione reuocantur.
- 4 Receptus si quis sit auctoritate papæ, & ordinarius cõferat præ-
 bendam etiam debitam, an teneat collatio.
 Si recipi quis mandabatur, sed ordinarius alij conferat, quando
 teneat.
 Per appellationem se quis suspendisse, & remississe negocium in-
 dici, ad quem uidetur.
- 5 Recepto aliquo per capitulum motu proprio in canonicum ad præ-
 bendam, cum se facultas offerret, si uacantem postea conferat al-
 teri, primus à secundo non poterit auocare.
 Receptio ad uacaturam quando non arctat.
 Variare patronus ecclesiasticus quo casu possit.
- 6 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 7.
 Contra legem factum habetur pro infesto.
 Ad simile tenetur mibi qui concessit, quod non poterat, ex legibus
 in suffragio citatis. §. in gl. uir. & nu. 8.
 Aestimatio quando debeat, ibid.
- 8 Additio glossarum.
 Ad beneficium consimile quibus casibus emittit collato teneatur
 episcopus, & sup. num. 1.

Inter cætera. Casus. Is qui hoc contulit præbendam. quam non potuit. illa cuius compellitur illi conferre. quam poterit. & sunt duæ partes. Prima narrat factum. Secunda mandat decerni. & causam exprimit. secunda ibi. supra dicto [Debebat] & forte fuerat decretum appositum: beneficia tamen uacantia in curia cõferunt hodie solus papa. inf. eo. tit. c. 2. lib. 6. & quæ dicantur ibi uacare. habetur. eo. tit. præsentij [Inuestitus] hodie beneficia permutationis causa resignata. si cõferantur aliis. quam permutatione uolentibus. nõ tenentur collatio. ut in constitu. ele. de rerum permuta. ne concessione. Hic tractantur Inno. & Host. illam quæstionem. si papa mdat conferri præbendam uni. & postea conferatur alteri. an teneat collatio? de qua nõ. inf. eo. dilectus. 2. dicit tamẽ de ea. ut inf. de concess. præben. si soli. lib. 6. Dicit autem. qd ideo non tenuit collatio facta Pe. quia fraudulenter facta. uel fuit hoc. quia cõs id facere nõ poterat nisi auctoritate papæ. si permutationem præbendarum. excederat ergo fines mandati. & ideo nõ tenuit. de of. dele. c. u. olim. uel melius p̄m Inn. qd papa negocium permutationis ad se reuocãdo in his. quæ ueniebant in permutatione. iurisd. ordinarij reuocarat. de off. dele. licet. 3. q. 6. dudum. uel dic. ut dixi sup. uer. debebat [Retractata] collatio præbendæ facta. P. præterea retractata fuit petitio. H. porrecta. P. & oia q̄ cũ habita. cum nullat actio sibi contra eũ ex tali permutatione competeret. C. de rerum permuta. ex placito. Priuatur tamen. P. beneficio: quia illud fraudulenter recepit. licet contra ipsum non competeret actio: & si forte fraudulenter non fecisset. priuaretur: quia fraus ipso facto interuenit. & quia talia non recipiunt interesse. ad quod agi possit. & debeat contra fraudulentum collatorẽ. C. de rerum permuta. rebus: nec ad beneficiũ. quod resignauit. poterit agere. cũ illud non habeat ille. per quem impeditur permutatio. & cũ omne ius amiserit renunciãdo. 7. q. 1. quã sit. C. de inoff. si. rest. cum nota. unde contra. P. non competit actio: nec est aliud remedium. nisi qd oia retractentur. & sic non ob. ff. de dolo. eleganter. §. seruus pactiois. ff. de eo. per quem factus. est. l. si. sed etiã potest dici speciale in beneficiis. & spiritualibus. ut à quocunq; peti possint facta permutatione & maxime auctoritate papæ: imò uideatur. qd in permutatione iurid. qualis est permutatio beneficiorũ. postquã auctoritas superioris interuenit. statim ius habeant permutates in iuribus permutatis. licet sit secus in reb. corp. alibus. p̄m Inn. alleg. Host. ad hoc de rerum permuta. quæsitum. & C. eo. ex placito. Querebant hic Inn. & Host. de recepto auctoritate papæ. si ordinarius confert alij præbendam sibi debitã. an ualeat collatio: quod est planũ. inf. eo. si postquam. & c. cum cui. & c. si apostolicæ. lib. 6. Dicebant autem ipsi. qd non ualebat. Idem uidebatur p̄m eos. si mandatũ esset eis. ut reciperentur. sed ipsi contradicerent. & excommunicationem sustinerent. dũ modo non appellarent: quia tunc uideretur transisse mandatũ in rem iudicatã. §. de re iud. qd ad cõsultationem: secus. si appellarent. uel si beneficium conferrent ante. quã mandatum reciperent: quia tunc teneret collatio p̄m eos. quasi adhuc mandato papæ non confenserunt. nec sit ad papam negociũ reuocatum. quod est uerum. p̄m Host. in fi. nisi ex ui decreti aliud dicatur. dicit etiã. qd licet prædicta uera sint. qd beneficium conferunt ante receptionem mandati: quando tñ mandato recepto appellant. & postea cõferunt. non est uerum: eo enim ipso. qd ad papã appellant. uidentur se suspendisse. & ad papam negociũ remississe. unde aut reuocabitur p̄ modũ attetati. 2. q. 7.

appellatione: uel saltem est perinde. quasi non appellasset. de appel. an sit. de elect. bonæ. Dixit autem Inno. qd si capitulũ proprio motu recepit aliquem in canonicũ ad præbendam. cum se facultas offerret. si uacantẽ postea conferant alteri. primus à secundo præbendam nõ poterit auocare: quia nec papa. qui se nõ in tromisit. ad se negociũ aduocauit. nec ipsi remiserunt. nec in uacatura ius dare potuerunt. nec ob. p̄m Host. qd p̄sonus ecclesiasticus nõ p̄uariari. de iure p̄so. cũ aut. illud. nõ. uerũ. qd p̄sentatio fit ad eccliam uacantẽ: hic loquitur de receptione facta ad uacaturã. quo casu et nõ arctat citatio. de ele. bonæ. de hoc de cõ. p̄b. si soli. in ult. gl. [infra] hic decidit. qd utroq; restituito. magis Pe. qd remãsit sine p̄benda. petiit sibi. p̄uideri. P. [Dedimus] hoc. qd seq̄. fuit de ḡra. ut patet in integra. Inn. [Et inane] & honeste facimus hoc p̄ceptũ cũ decreto [debet enim] & c. ¶ Prima gl. ponit casũ. ¶ Secunda rñ. p̄ obie. ult. al. cor. remittit. signat r̄riũ. soluit. & distinguit. ¶ In gl. 2. ibi. §. si quis] uide hãc & se. in præ. c. olim. sup. 5. gl. ¶ In glo. 3. ibi. non dubium] factũ qd legẽ h̄r p̄ infecto. ¶ In gl. 2. ibi. §. si quis] uide de reb. eccl. nõ. alie. nulli. sup. gl. pen. ¶ In ult. gl. ibi. qui reprobos] uide de cõs. c. pen. in gl. fi. ¶ In gl. 2. ibi. si conuenerit] uide hãc & se. §. tit. 1. tu. sup. gl. 2. ¶ In gl. 2. ibi. si quid alicui] debet estimatio legati. qd legatarius non capit cor. is uitio. qualitate relicti. uel alia p̄babili cã. qd tñ alius capere poterat. & idẽ dixi lex se quẽs de legato. cuius cõmerciũ heres nõ her. ¶ In gl. 2. ibi. §. c. in fi.] & hic p̄ Io. Vin. Tã. & Phi. Gof. §. c. pxi. ¶ In gl. ult. ibi. §. c. prox.] in gl. ul. & ex illa gl. & ista distinguit. aut ep̄s & recipiẽs sciebãt uitii bñficij. aut uterq; ignorauit: aut recipiẽs sciuit. & ep̄s ignorauit: aut e cõuerso ep̄s sciuit. & recipiẽs ignorauit. De scõo casu qd uerq; ignorauit. Dicit Ho. si recipiẽs nõ ẽ ordinarius ad bñficiũ. in nullo tenet ep̄s: aliã tenet non ad equale. sed ad cõpetẽs [ibi. præbendam] sed dolo dolo cõpẽbitur. ff. de dolo si duo. ff. de comp. sed ambõ. Host.

ANNOTATIONES.

- a Decretum. Si fuisset oppositum. non ualere: collatio alteri facta. de rescrip. tibi qui. lib. 6. cum simili.
b Per quem. Facit. quod nõ. gl. inf. in c. coram. de off. dele. & glo. penul. in c. cum uenisset. de resti. in inte. & uide in l. fin. hic alleg. per gloss. & Barto.
c Reciperet. Per executorẽ. non per papã. uide de rescri. tibi qui. & quod nõ. in c. si soli. in gl. ma. de concess. præben. lib. 6.

SVMARIVM.

- 1 Probare sufficit aliquod plura contra electum opponenti. & num. 2. & 4.
2 A beneficio obtinendo que simul cum alijs repellant. Præbendarum. & dignitatum multitudo quando liceat. & num. 3. Ambitionis. & auaritiæ uitii honoris assumptio propria administratione ante cõfirmationẽ reprobatur. & effectus eorũ. & num. 3.
3 Præbendarum. & beneficiorum pluralitas an. & quibus casibus liceat. & num. 4.
4 Ex copulatiue pluribus narratis in rescripto sufficit alterum probare. Ecclesiam defendere licet canonico: sententia tamen formabitur in personam ecclesiæ.
5 Epilogus. suffragium. & additio glossarum. nu. 6. & 7. Auaritia appellatur cæca. Super electione quis auditur non obstante rei iudicata.
6 Consentire quis uidetur ex quo potest resistere. & tacet. nisi in indigno scienter pro moto. uide etiam. num. 5.

CAPVT XVIII.

Vnam dudum. Casus. Opponenũ sufficit alterũ pbare. qd ad cassationẽ sufficiat. Et dicit Ho. qd tria facit. priõ qd nit. 6. qd opponunt ẽ Io. electũ. secũdõ diffinitionẽ qd tionis

tionis cõditionalẽ. tertio antipophorã [Bittinia] aliã de Britania: & petebat iste cõfirmationẽ electionis. nõ obstante cassatione prima cõfirmationis. q̄ facta fuerat propter iudiciariũ ordinem non seruatum: uel petebat contradictor cõfirmationẽ cassationis. ad quã iustificandam inducebat. quæ sequuntur. p̄m Inno. Primum plus placebat Host. qui dicit id colligi ex antiqua [Dignitatum] ecce p̄rimũ. qd sufficit ut hic. & de ele. dudũ. 2. [Præbendarum] p̄m hoc p̄ se nõ sufficit: sed nec dignitatũ multitudo. si p̄bare canonica dispensatio. de ele. dudũ. 2. uer. in sup. & j. eo. de multa. in fi. [Ambitionis] hoc est tertiu. qd sufficit. §. eo. qa in tm. de cleri. nõ. resti. relatu. nõ. ẽ. et mortale. p̄m Host. [Auaritiæ] quartũ. qd sufficit. ut in gl. [Ingerit] Dicebat Gof. iuxta illud. manibus & pedibus reptãt. ut se ingerãt in p̄rimoniũ Iesu Chri. Et est qntũ. qd sufficit: qa nullus dẽt sibi honorẽ & c. §. de ele. qual. C. de ep̄is. & cleri. si quẽs [Intrusionis] i. malã electionis [Confirmatio nem] sextũ. qd sufficit: de ele. no. h. & no. hic Pe. p̄ p̄ntatos p̄ religiosos. q̄ ante cõfirmationẽ administrant [Atq; præbendas] nõ. dicit. uel p̄bendas: p̄ quod non. plura litatẽ p̄bendarũ nõ. phiberi. §. de exce. cũ. ecclesiasticẽ. quod approbat ḡn. alis confiterudo: sed ẽ. 30. di. ep̄i. 16. q. 1. p̄sb. §. eo. cũ nõ. ignoret. j. de cõces. p̄b. lras. Solo dnt qdã. qd hodie de iure cõi p̄t qd h̄e plures p̄bendas. & qa pluralitas dignitatũ. & beneficiorũ cũ cura tm̄ hodie. phibent. j. eo. de multa. vñ. qd cũ de illis specialiter phibeat. vñ. hodie cõcessã pluralitas p̄bendarũ. arg. §. de p̄sum. nõ. nõ. cũ suis cõcordã. Si. n. papa aliud de p̄bendis nõ. intellexisset. hoc idẽ de ipsis excepisset. arg. j. de decimis. ad audiẽtiã. cũ suis concordã. Nec ob. cap. lra superius allegata. uel alia similia. loquuntur. n. p̄m sua tpa. sed hodie secus. uel potest dici. qd restringitur ad bñficia curã habentia animarũ. uel ad illos. qd hnt nõ. solũ pluralitatẽ p̄bendarũ: qa illa nõ. prohibet. Sed ad nimia multitudinẽ. q̄ sonat in uitii. & ambitionẽ: qa hoc prohibet. ut hic. & §. eo. qa in tm̄. Alii inhærent literã. c. sanctorũ. Dicentes. qd quis plures præbendas h̄e p̄t. sed non erit canonicus: nisi in una. arg. 72. di. c. 1. & 2. & p̄ totũ. & §. de pc. ex insinuatione. ubi reus super secũdo bñficio cõuenit. nõ. rone canonicatus debet seruare statuta prioris ecclesiæ. & ab illius ep̄o ordines recipere. & eiusdẽ electionibus. & ordinationibus interesse. & a primo ep̄o iudicabit nõ. secundo. nisi rone maleficij cõmissi. uel rei sitã in aliena dioecesi aliquid aliud cõtingat quod dic. ut legitur & no. sup. de fo. cõp. c. fi. p̄m Inn. & sup. de cleri. nõ. resti. c. fi. Sed si diligẽter attendas. c. sanctorũ. potius prohibet pluralitatẽ p̄bendarũ. q̄ canonica tuũ. Solu. p̄t dici. qd canonicus & p̄bendarius potest esse quis in pluribus ecclesiis: Nec obstat. quod aliqui obijciunt de r̄rietate & perplexitate m̄datorũ. pura qa unus forte ep̄iscoporu p̄cipiet. qd uadat Romã. alius qd ad regẽ. unus. qd residentia faciat in una ecclesia. alius in alia. & qa nullus p̄t duobus dn̄is r̄riis seruire. 26. di. c. 1. hoc. n. non ob. Dicendũ est. n. qd primo sp̄ est obediẽdũ. nõ. secundus uidet cũ recepisse. saluo iure primi. arg. sup. de confir. uti. c. fi. sup. de iure iur. tua nos. inf. de religio. domi. c. 2. nisi forte secũda ecclesia multũ egeret. & sine incõmodo primæ. uel cũ paruo incõmodo illud p̄ficere possit: in quo casu p̄ superiorẽ p̄t p̄uideri. arg. inf. de iure p̄sona. nullus: uel si periculum esset in mora. ip̄emet auctoritate iuris possit m̄daturũ perficere. arg. ff. ad Sil. si quis in grau. §. si cũ oẽs. nec. n. est malitiis hominũ. qui nihil acturi sunt. nisi ut obijciãt. indulgendũ. ff. de rei uend. in fundo. & est hoc uerũ. nisi utraq; requiratur residẽtiã: de quo dic. ut scripsi. sup. de cleri. non. resti. c. fi. Ad illud autẽ. c. sanctorũ. Rñ. uerũ est. qd in una tm̄ ecclesia debet intulari. i. nominari. ut ibi. & 70. di. c. 1. Sed hoc

est intelligendũ in prin. nã. ex post facto bñ licet h̄e plura beneficia. quæ tamẽ nõ. erũt tituli: quia cum factus sit clericus unius ep̄i. & alligatus uni titulo. non fiet iterũ clericus secundi ep̄i ad titulũ alterius ecclesiæ: unde & debet ad prioris tan. un. ecclesiã titulum ordinari. Quamuis etiã dici possit. qd utraq; p̄bendam habeant inti. uatã. & qd possit ab utroq; ep̄iscopopo ordinari. Nec obstat. qd etiã laico non subicãto nõ. debet quis conferre ecclesiastica sacra. j. de pe. ois. de cõsecra. di. 5. non oportet. & inf. de parochiis. c. 2. & 3. qa ex quo receptus est in canonicũ. secũdã ecclesiã. nõ. extraneus: sed subditus ẽ cõsensus. arg. in eo. qd le. b. gis. & no. §. de rescri. dilectus. 2. §. 1. Sed ob. 71. dif. primatus: ubi d̄r. qd nõ. dũ. clerũ. sed nec laicũ extraneũ d̄at recipere ep̄s sine cõmẽdatiõis ep̄i sui lris: qa illud uerũ est quãtũ ad ordines: secus q̄tũ ad p̄bendas: uel loquitur de clericis ignotis. uel laicis. ex quo. n. clericus nõ. essent. ad qd frustra req̄rent. Qd autẽ d̄r. in c. sc̄dõrũ. l. qd ad dispensationẽ ep̄i nõ. p̄t qd fieri p̄bendarius in diuersis ecclesiis. nõ. ob. uoluit. n. ibi. notare auaros & ambitionosos clericos. qd p̄bendas. & bñficia perunt. & appetũ nõ. pp̄ deũ. uel utilitatẽ ecclesiãrũ. sed pp̄ fructus tm̄. quos cũ tali intentione. nec de iure cõi. nec di. sp̄satione tenere p̄nt. Si qd autẽ sit. qd in hoc nõ. attendat p̄pria cõcupiscẽtiã. sed solũ honorẽ dei. & utilitatẽ ecclesiãrũ: nec honorẽ. sed onus appetat. talis etiã sine dispensatione plures p̄bendas p̄t percipere. & h̄e. dũ. tñ. residẽtiã nõ. requirant. arg. 8. q. 1. in scripturis. & c. qui ep̄atũ. & dũ. modõ. p̄sona bona sit. & industris. & lras. q̄ melius sc̄ret duas. uel 10. ecclesiã. q̄ ali. unã regere. p̄m Inn. Itẽ. quia magis. p̄uideat ecclesiã. q̄ perso. nã. hic. n. publica utilitas priuata p̄ferat in ecclesiis. 7. q. 1. mutationes. multo fortius & idẽ fieri p̄t ẽt in p̄bendis. nec. n. p̄t de eius p̄uectione dubitari. cui pro laboribus multis. pro morib. castis. p̄ actib. strenuis cõsistoris loci p̄miũ debet. 61. di. miramur: pp̄ fauorẽ reipublicæ. nõ. pp̄ fauorẽ p̄sonæ plures p̄bendas alicui dari p̄nt. p̄m Inn. cuius ẽ. quasi ad literã hac gl. sed p̄m Host. debiles sunt ista rones. & p̄t ad eas facile rñdẽri: remittit aut ad no. j. eo. c. sup. ut ibi dixi. & ad no. ẽt. j. de cõces. p̄b. lras. ubi arguit primo pro hac parte. qd liceat h̄e plures p̄bendas. uel bñficia. ex lege. quoties. ff. de act. & obli. & C. de rei uxõ. ac. l. unica. §. sc̄rendũ. nõ. Io. Sarracenus in tribus ep̄atibus h̄ebat bñficia. de rescrip. dilectus. 2. ad idẽ. de pc. ex insinuatione. de ele. ecclesiã. 2. nõ. & in eadẽ p̄sonã hnt ius diuersi p̄lati. de sent. excõ. officij: qd nõ. est de facili nisi rone diuer sorũ bñficio: bñ. facit p̄ hac parte de testa. relatu. 2. Itẽ. sp̄at. hoc. phibet religiosis. inf. de religio. do. c. fin. ergo secularibus vñ. cõcessũ. arg. ff. de iudi. cũ. p̄tor. de p̄sump. nõ. nõ. Itẽ. nimia multitudo d̄nabif. si dicat hoc ẽ. mortale. & qd nimis emũgit & c. 4. di. denique. nec iura r̄ria sunt recepta. 4. di. §. leges. & in poemio insti. §. igi. & in auct. de heredi. & Fal. §. 1. colla. 1. & per cõsue. vñ. papa dispensare quasi tacite: ad hoc faciat decr. de multa. & prædicta decr. lras. ubi papa nõ. vñ. principat. rñdere qõni. Gof. dicebat. qd per hoc dictũ. T. & sequaces palpabãt crimina. & illa insinara relinquebãt. l. di. sigs. diaconus. & Host. ibi tenet. qd nullus p̄t plures p̄bendas h̄e in titulũ. arg. 26. di. Acutius. C. de pac. do. si. mulier. & ff. ad municipia. municipes: nec in hoc p̄m eũ. dispensare p̄nt p̄lati. 70. di. sanctorũ & est rõ. p̄m eũ. nõ. de insti. c. 2. & inf. eo. super. Est & rõ. nãlis. qd singula p̄bendẽ. req̄rũt singulos actus. & ministros. & tenent canonici ad residẽtiã ut assit. §. ritu. 1. c. pen. & debet esse numerus p̄ctus adeõ. ut in temporalibus locis in defectũ spurios admittamus. ff. de decurionib. l. gñat. §. spurios: nec potest quis a loco recedere. ff. de decurionibus. l. 1. feruntur ergo hæc diligentius in ecclesiasticis bñficiis: ut in auct. ut cler. lo. And. super 3. Decre. D 3 ri.

ri. q. recepe. colla. 5. ut sicut in diuersis castris, quoru
 qdlibet requirit. 12. custodes, nō possēt unus tenere lo-
 cū in oib. & sic nec in diuersis ecclesiis diuersas p̄bē-
 das. Er ad tria pōt facile p̄m eū r̄aderi. q̄ loquunt ex
 dīp̄satiōe sufficere. uel nō. factū nō ius. qd̄ nō ē cōsi-
 derādū de ele. cū cām. Tñ. ne in de tāta multitudine dā-
 nes. dicit ep̄m disp̄sare posse in pluribus p̄bendis ha-
 bēdis in bñficiū. nō in titulū. & q̄ possit hanc disp̄sa-
 tionē facere ē ob p̄rogatiuā meritorū. ut in duplici-
 bus sit adēpta, in simplicibus nō. & si in diuersis ep̄ari-
 bus hāt illa, cōueniāt inter se ep̄i, q̄ sit p̄latus. & am-
 bo disp̄sent, de sent. excō. cū illorū. §. si uerō. & pona-
 tur talis uicarius, q̄ tā bñ. uel melius seruiat ecclesiā,
 sicut faceret canonicus, & habeat comperēre portio-
 nē. j. eo. expositi. §. tit. i. c. pen. maxime. cū r̄alis est in
 ecclesiā cōsuetudo, uel statutū factū. ex cā. de cōst. cū
 oēs. inf. de cōces. p̄bē. ex parte. in fi. hęc nō. ipse Hosti-
 in p̄r. decr. literas. pro hoc dicto. facit. qd̄ hic nō. Vin-
 cē. q. exponit. atq. p. uel. ff. de uer. sig. sape. die hanc
 expositionē p̄bari. §. eo. cū tencamur. sed Abb. hic di-
 cebat. q̄ magister suos tenebat triū. p̄ decr. dudū. 2. de
 elect. ubi papa non instituit allegationi de pluralitate
 bñficiorū, & ad decre. cū tencamur. r̄ndet, q̄ nō dicit
 pluralē irregularē, uel ineligibilem: sed dicit in impe-
 tratione bñficiū nō d̄feraceri: adde qd̄ dixi de relcri.
 4. gratia lib. 6. ubi ēt remisi ad Spe. [sufficiat] no. p̄ex pluri-
 bus ēt copulatiuē narratis, in relcripto sufficit alterū
 probari. quod p̄ se sufficiat; de hoc §. de relcri. c. 2. & c.
 olim. ad fi. [Ecclesiam] no. licet unus canonicus possit
 ecclesiā defendere. §. de excep. dilectio. nō tñ in p̄onā
 eius, sed ecclesiā formabit inā, Abb. Sed. ut dicebat
 Pe. & dicit hęc glo. hic maior pars capituli residebat
 [Absolutes] sup. hic p̄m Ho. nec dicat q̄ derogatū iu-
 ribus phibētibus pluralitatē ecclesiāriū. q̄a nos hoc ui-
 demus, uel patimur, q̄a multa & c. Host. [Tolerantur]
 quod intellige, ut notat. 3. dist. oīs. in fi. i. gl. ¶ Pen. gl.
 fall. unā cōcor. in triū all. 7. iura. & soluit. ¶ In gl. ubi
 l. i. d̄p̄s sciēs seruū mercari in re peculiari, tenet tribu-
 toria: nō tñ requirit. q̄ uelit: sed satis est, q̄ nolit. ex quo
 sciuit. ¶ In gl. 2. in fi. ¶ Lau. & ceca uocat. de excep. pla-
 nimis. i. in prin. Gof. & inf. de ele. auaritia. lib. 6. ¶ In gl.
 3. in fi. ¶ In 3. cōpil. ¶ In gl. hoc ita. ibi. cassauerunt] & ab ista
 snia fuit appellatū: uel negabat ipsam fuisse cassatam:
 aliās cū sententia transisset in rē iudicatā, non fuisset
 iste. i. postea auditus, Inp. dic hoc uerū ē cassationem:
 sed sup̄ electione potuisset audiri; quod dic, ut inf. de
 de ele. si cōfirmationē. lib. 6. ¶ In gl. pen. ubi. inter dilectos]
 La. lo. de ele. nulli. lib. 6. ¶ In gl. ult. in fi. ¶ Sciēt. r̄a: quā
 Host. alle. in triū, & si. de inflito. sed & si pupillus. §. de
 quo p̄fā. nā quāuis dñs d̄dicere possit, si non p̄testat
 in triū, cōsentire uidet: sic dicendū est hic de papa, ut
 dicamus cū cōsentire, ex quo pōt resistere. 2. q. 7. qua
 p̄uide qd̄ no. de re. iu. is. qui tacet. lib. 6. in prin. Si p̄
 possit dici, q̄ & si quo ad p̄terita, & in q̄tū cōtingit ani-
 mas cōmissas uideatur tacitē cōsentire: non tamen
 quō ad sciētē indignē promotū, ā quo anima req̄-
 runt, de elect. dudū. 2. in primis enim nō deficit fides,
 & si deficiat sacramentum, de presb. non bap. ueniēs,
 d. & remittit ad no. de sup. negli. p̄rela. c. penul.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Canonicus. Totum intellectum ad illud, c. sanctorum, ponit Io. An. sup. r̄u. proxi. c. si. in gl. magna, uerfi. hoc tamen & c. ubi per-
 mittit pluralitatem, non canonicatum. & idem hic. inf. ponit.
- b ¶ Dilectus. Ad hoc de temp. ordi. cum nullus, lib. 6. & an fiat cuius
 illius ciuitatis, uide Barto. in l. i. ff. ad municip.
- c ¶ Olim ad fi. Er uide gl. in c. licet causam, de proba. super uerbo,
 ad quod se atrinxit, & Ioan. And. in tex. super uerbo, atrinxit, &
 Barto. ff. de re iudi. l. diuus.
- d ¶ Negli. in gl. & super illa, per Io. And. & uide. inf. eo. nisi, per gl.
 3. & super illa, & in text. super uerbo, toleramus.

S V M M A R I V M.

- 1 Receptio in canonicū, quā cito se facultas obtulerit, debetur p̄-
 bēda, & interim quotidianas distributiones habebit.
 Diuisio decretalis.
- 2 Cardinalatu nulla maior dignitas, licet olim secus.
 Cardinales a papa & suis collegis tantum iudicari possunt, & eo-
 rum potestas qua.
- 3 Factum de mandato papæ impugnare potest episcopus auctorita-
 te ordinaria.
 Numero canonicatum recipientes quēpiā uidentur renunciaſſe.
 Vacaturæ p̄bēdæ expectatio illicita, & opportunitas uacaturæ
 non semper expectatur.
- 4 Similiter altarium, officiarum, portionum, ministeriorum, eccle-
 siarum, & omnium reddituum ecclesiasticorum, & quorū. nu. 4.
- 4 Præbendam, uel portionem uacaturam, an & quando receptus ha-
 beat ius petendi, & num. 5.
 Fructus quando superexcreſcentes, ibid.
 Eorundem distinctio, & numerus diuersa alibi, alibi uerō nulla, &
 distributio que, ibid.
- 5 Facultas cum se obtulerit, hęc oratio, ut intelligatur, & nu. 3.
 Præbenda quo modo ſumatur, uer. & utrobique, & nu. 6.
- 6 Portio in ecclesiis qualiter accipiatur.
- 7 Distributiones quotidianas ultra numerum canonicus receptus an
 percipiat.
- 8 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 9.
- 10 Additio glossarum, & nu. sequen.
 Vtile per inutile non uitiatur regulariter.
 Receptio ad uacaturas quando teneat.
 Vnus actus, enunciatio non semper intelligitur, quod simul sit a-
 ctus, & quomodo.
- 11 Canonicos licet recipere sine beneficijs, ex causa tamen, & que.
- 12 Canoniam aliquando demō creatur, donec uacat beneficium, & eo
 uacante, consumpta est, & quo casu.
 Vera numerum recipi quot possunt canonici.
- 13 Legatus non potest ius in uacatura concedere, sed reservare potest.

C A P V T X I X.

Dilectus. Casus. Receptio in canonicū,
 q̄ cito se facultas obtulerit, p̄-
 bēda debet. & interim quotidianas distribu-
 tionēs hēbit. & p̄m Hof. quattuor cōtinet:
 mādātū ap̄ficiū: secūdo ibi, cū instantiā legati, in stū &
 iustū p̄cesū: tertio ibi, cū ergo, iusti p̄cepti cōfir-
 mationē, iniusti irritationē. quarto ibi, faciēs, papalem
 subiuſtionē [Ipsū] Thomā [Tūc ep̄scopi] de ep̄scardi-
 na. factus est archiep̄s: hodie nō sic. nā, ut dicit Hof. te-
 net hodie curia Romana, q̄ nulla dignitas sit hodie
 maior cardinalatu, cū ipsi cardinales unā cū papa iu-
 dicēt oēs, nec possint iudicari ab alio, q̄ a papa, & col-
 legis suis. 9. q. 3. nemo, & c. seq. arg. §. tit. i. c. 2. remittit
 ēt. inf. q̄ filii sint legitimi. p̄ uenerabilē. §. rōnib⁹, de ele. cc
 cle. 2. [Ep̄scopi] q̄ fouebat Thomā, & sic isti duo erant
 ex una parte, & c. ex altera, p̄m Ho. sed Ab. & Egi. dāt
 3. p̄ si. c. ubi mādāt ap̄pelli ep̄m, & canonicus: & notat
 p̄ id Abb. ep̄m mādātū auctoritate ordinaria impugnare pos-
 se, qd̄ fecit de mādātō papæ [Ipsō] S. Thomā [Eis] [de c.
 [Participatione] p̄puta septimorū, uicesimorū, tricesimo-
 rū, q̄ p̄ defunctis canonicis fieri cōsueuerūt, de testa.
 c. fi. Idē de si p̄ibus p̄m Ho. [Nō obuiet] imō cōcor. illis,
 q̄ dicit, q̄ recipientes vñ renūciaſſe. nu. inf. c. p̄ illorū,
 de cōst. cū M. & his, q̄ uolūt cultū diuinū augmētari,
 de cōst. ex parte, Host. [Lat. r̄anē]. inf. de cōces. p̄bē. c. 2.
 [Illicito] de expectatione p̄bēdæ uacaturæ [Licitū] in
 eo, q̄ Thomas receptus fuit in canonicū. & fratres [Ap-
 probantes] sic. §. de relcri. cām q̄ [Defi. audeur] si opportu-
 nitas ē dādi: aliās expectabit opportunitatē, ut hic, de
 cōst. cū M. de cōces. p̄ben. cū sup. p̄m Inn. p̄m quē hęc
 opportunitas nō est semper in uacatione p̄bēdæ, &
 aliq̄ est sine uacatione, de hoc, inf. de cōces. p̄b. acce-
 dens

dens [Præbendam] si intelligas, q̄ p̄bēdē essent distin-
 ctæ, nullum ius habet canonicus ad p̄bendam uacaturam ante, quam uacet; & sic quod hic dicitur de
 a p̄bēnti. est gratia. Sed contrā. canonici sine p̄bēndis
 recepti petere possunt fructus excreſcentes, supra
 de confitu. cum. M. ergo & p̄bēndas post receptio-
 nē suā uacantes petere possunt. respondeo. imō diuer-
 sa est ratio. nam per uacationem p̄bēndarum non
 rumpitur indulgentia de cetero canonicorum nume-
 ro, nec numerus augmētatur: imō alius loco mortui
 surrogatur. inf. de cōces. p̄ben. nulla. inf. eo. dilecto.
 §. i. uerfi. in ecclesia tñ. ubi uerō fructus superexcre-
 ſunt, & indulgentia rumpitur, & numerus augmen-
 tatur, ut sup. de consti. cum. M. ideoq; non potest fieri
 promissio de p̄bēnda uacatura, nec peti potest à re-
 cepto in canonicū, ne de facto contingat rūpi nume-
 rū, & ecclesiam grauari. Et idem dicēdū est de portio-
 nibus priuilegiatis, pura quia priuilegium dicit, q̄ tan-
 tum. 12. portiones sūt de redditibus ecclesiæ. nam hic
 portiones quō ad prohibitiones uacaturarum codē
 iure censendæ sunt cum p̄bēdis: & idem intelligendū
 est de altaribus, officiis, & omnibus redditibus ec-
 clesiasticis certis personis assignatis: & hoc satis innui-
 tur, inf. de concessi. p̄ben. c. 2. ubi non tantum pro-
 hibetur p̄bēndas uacaturas promitti, sed etiam mi-
 nisteria, & ecclesias. Si uerō portiones non essent ita
 priuilegiatæ, sed tantum consequentes ad numerū ca-
 nonicorum, de talibus portionibus possent receptus
 ultra numerum suum petere portionem, etiam si nō
 uacet ibi p̄bēda, uel canonicatus, uel portio. Et est
 ratio, quia ex quo rumpit indulgentiam in numero
 canonicorum, eodem modo & in numero portio-
 num. Est etiam accessoria talis portio; & ideo sublato
 principali tollitur accessorium. §. de consti. transla-
 to: sed in alio casu & numerus canonicorum est prin-
 cipalis, & numerus portionum. Vbi ergo portiones
 priuilegiatæ non sunt, ut diximus, potest receptus ul-
 tra numerum suum petere portionē. Exemplum in
 ecclesia Lugduñ. & Vien. in quibus non est certus nu-
 merus canonicorum, & multis aliis, in quibus est cer-
 tus numerus, & in quibus p̄sentes canonici, qui in-
 terſunt diuinis horis, certum quid percipiunt: absen-
 tes uerō nihil percipiunt; & de tali constitutione loq̄-
 tur, inf. eo. licet. hoc autem uerum est, nisi & consue-
 tudo sit, q̄ recepti ultra numerum nihil percipiant, si-
 cut est in Vrbe, ubi de cōsuetudine approbata habēt
 canonicos sine p̄bēndis, quibus non tenentur dare
 aliquam portionem. inf. certū tempus, imō differunt
 quandoq; usq; ad unum, quandoq; ad duos, uel tres,
 uel plures annos. in quo casu sic recepti portiones ne
 queunt petere, quamuis canonicus moriantur, & de ta-
 li consuetudine loquitur. §. de maio. & obedi. statuius. §.
 de consti. c. fi. inf. de iure patro. postulasti. & idem di-
 cendum est ratione eiusdem consuetudine. si in ecclesiis
 non sit certus numerus canonicorum, uel portionū,
 secundum Inn. & Host. [Obtulerit] non confirmat, qd̄
 irritauit: quia addit de quotidianis distributionibus:
 uel dic, q̄ sit uel, Obtulerit, est p̄teritū tempore: un-
 de non mandat, cum uacabit, uel in posterū se facul-
 tas obtulerit: sed si tempore harum literarum se obtu-
 lerat: uel dic, q̄ & si futurum tēpus respiciat, aliud est
 dicere, cum uacabit, aliud, cū se facultas & c. ut dicit
 glo. uel dic quia intendit hęc decre. prouideri, nec can-
 onicus sit sine beneficio temporalis, quod sonat lite-
 ra, quæ dicit, quod assignata fuit participantis diuino-
 rum: ita, q̄ idem fructus p̄bēndæ & c. & quod sequi-
 tur, indignum est, ut idem canonicus ratione p̄bēndæ
 beneficio & c. & utrobique sumitur p̄bēnda nō
 pro iure p̄bēndæ distinctæ, sed pro illo, quod p̄bēn-
 tur ad sustentationem. & q̄ od sic uoluerit intellige-

re, patet ex eo: quia multæ sunt ecclesiæ, & multi legi-
 timi canonici, qui sustentantur de bonis ecclesiæ: nec
 tamen habent p̄bēndas distinctas. & est quasi simi-
 le, supra eo. non liceat ep̄scopo ordinare clericos, &
 nullas eis alimonias p̄stare. unde, si in ecclesia est cer-
 tus numerus sine distinctione p̄bēdarum, ut supra
 de uita. & honesta. clerico. quoniam, ibi receptus ul-
 tra numerum habebit partem de uictualibus, quæ ue-
 niūt ad mēsam, arg. hic de consti. cum. M. non tamen
 de his, quæ diuiduntur inter canonicos extra mēsam:
 & si sint uictualia, ut granum, uinum, & huiusmodi,
 quia & si non sint ibi p̄bēndæ distinctæ, intelliguntur
 tamen ibi esse portiones secundum numerum ca-
 nonicorum, arg. de consti. c. fi. ubi uerō p̄bēndæ
 sunt distinctæ, & aliqua alia communia, ibi receptus
 ultra numerum habebit de cōmunibus partem suā.
 Ratio, quia ex quo sunt ibi p̄bēndæ distinctæ, non
 debent esse portiones priuilegiatæ: sed ubi non sunt
 distinctæ, subueniendo antiquis canonicis, meritō di-
 cendum est portiones secundum numerum canoni-
 corum distinctas, & priuilegiatas: ad hoc de consti.
 cum. M. de uerborum significatio. olim, hęc uera nisi
 illi regulares essent, qui non possunt habere propriū,
 & sic nec per consequens portiones distinctas & pri-
 uilegiatas. 12. q. 1. non dicaris. Alii contra. uide quod
 dicam, qui cleri. uel uo. insinuante, super glo. ergo nō
 erat. Et licet p̄ portio possit dici p̄bēnda, & e conuer-
 sō: hic tamen dicimus p̄bēndam, quæ distincta est
 in redditibus, uel possessionibus certis, & diuisa a com-
 munionē collegii. Portio uerō, quæ sic diuisa non est,
 sed de omnibus redditibus communiter collectis de-
 trahitur, secundum Innocen. cuius est hęc gl. ad hoc.
 12. quæstio. 1. ep̄scopus, & cap. ecclesiasticis, & c. p̄ci-
 pinus, & de hoc. infra de uerborum signi. olim. scū-
 dum Hostien. uide eo. titu. tua. Dicebat Gofre. quod
 p̄bēnda sonat beneficium distinctum; alleg. de con-
 cilio. p̄ben. ex parte [Quotidianas] per hoc no. quod
 canonicus receptus ultra numerum percipit distribu-
 tionēs: quod nō uidemus seruari in receptis de neces-
 sitate, ut auctoritate papali. In uoluntarie receptis; ex
 quo deseruiunt ecclesiæ, possit locum habere; & esset
 satis equum, ut dixi, supra de constitutione. cum. M. su-
 per gloss. hic potest, in fine, uel forte fuit hoc propter
 contemptum primi mandati; ad hoc. inf. c. dilectus,
 8. quod placet Egi. & Guil. ¶ Prima gl. signat. cōtrariū,
 & soluit. ¶ Secunda gl. sup. contrarium, & dupliciter
 soluit. ¶ Tertia gl. arguit, instituit, querit opinio. ponit,
 & soluit. ¶ Penul. glo. no. duo. ¶ Vltima gloss. re-
 spondet per ob. & opinionem, & solutionem. ¶ In ul-
 timo glo. ubi sola] aliās Herennius, & uide in c. dilecto, su-
 per 3. glo. ¶ In gl. arg. quod, ubi, inter ceteras] regulariter
 enim non uitiatur utile per inutile, inf. de reg. iu. utile,
 ubi satis de hoc [ibi, promittimus] & sic non ualeat, qd̄
 distinguitur: aut unus actus est receptionis, & promif-
 sionis; & tunc est receptio uitiosa, aut duo actus inter-
 ueniunt: primus in receptione: secundus ex interval-
 lo in promissione; & tunc ualeat. dicit. n. Inn. se per uer-
 bum unius actus non intelligere, q̄ simul sit actum:
 sed q̄ simul sortiri debeat effectū; ac si dicat, licet nūc
 recipiatur, tamen tunc solum receptio habere debet
 effectum, & iura canonici per illam adipisci, cum uac-
 abit p̄bēnda, & sibi dabitur, tunc enim nō solū est
 uitiosa promissio p̄bēndæ nō uacantis, sed et promif-
 sio canonicatus non uacantis: ubi uerō ex post agat,
 q̄ statim habeatur canonicatus, quāuis incontinē-
 ti fiat protestatio, q̄ primam uacaturam habebit, quæ
 illi promittitur, non est receptio uitiosa, sed sic promif-
 sio; & sic non est hęc decre. ubi uide: ur fuisse uni-
 cus actus, contra illam distinctionem, secundum Inn.
 11. qui t̄ etiam hic arguit licere canonicos recipere sine
 Io. And. super 3. Decre. D 4 ben-

beneficijs. ad idem, infra eo, dilecto, uer. preterea, de concessi. præben. cum super. Contra: canonicus non debet esse sine præbenda, ut supra e. relatum, nec debent esse in beneficijs plures clerici instituti, quàm de illis uiuere possint. de insti. cap. 1. & ca. auctoritate. Itē post hoc fieri in fraudē concil. Lateran. de concess. præben. nulla, & c. constitutus, ergo detestandum, de diuor. quanto. §. penultimo, dicit Inno. per prima iura licere canonicos sine beneficijs recipere, ex causa tamen, puta ut instruantur in moribus, & diuinis officijs, ut seruiant prioribus & antiquis canonicis, & ecclesijs, de maio. & obe. statumimus. Si uerò fiat hoc sine causa, superior cassabit, maxime si fiant multi, argumen. ff. de uari. & extraordi. co. l. 1. §. in honorarijs, & se. l. 2. & 3. ergo nisi iusta causa probetur, officio iudicis irritandum est, insti. de offi. iudi. secundum Inno. & Hosti. [& ibi. creatum] unde ¶ dixit Vin. per rationem, quæ sequitur, quod canonica illa non posset peti rāquam uacans, quasi sit consumpta. Idem Ioan. infra eo, dilecto [& ibi. numerum præbendarum] dixit Ioan. quæ sunt in ecclesia. Idem Vin. Phi. & Goff. ponendo glo. Io. Sed glo. recipit uerba Io. quasi fuerit eius mens, quod si. 20. erant præbende, poterant recipi. 10. & sic de singulis: sed non credo, quod Ioan. sic intellexerit, quamuis in multis ecclesijs præcipue in Almania sic seruetur, & sic etiam seruare solebāt doctores legum Bon. circa Bon. conuentandos: aut nullum promouent, aut quilibet promouet suum. Sed puto, quod Ioan. intellexit idem, quod glo. quod si sunt. 40. præbende, poterunt recipi. 6. uel. 7. ultra numerum. Si uerò. 10. poterūt recipi duo, uel tres. Si quinque, uel quattuor, unus tantum, & sic intellexit Hosti. Glo. Ioan. dicens, quod Io. dixit hoc arbitrarium, & melius est sic dicere, quàm ut dicit glo. Dices ne, quod quinque possunt recipi ultra numerum, ubi non sunt nisi quattuor, uel v. poterat dicere Ioannes ad Ber. quod dicit Hiero. ad Damas. prima B. [& ibi. res] argumen. ff. de optio. leg. l. 1. Guil. [& in fine] Sed pone, quod recipiatur multitudo ultra numerū, quæro, quæ receptio uitiatur? Dic, quod omnis, si simul facta est: uel simul omnes recepti, quod probatur, infra e. proximo, & infra eo. dilecto. Sed contra, quod ultima tantū, & quæ excedit numerum, usque ad quot fieri poterat: facit, quod no. de donati. apostolicæ, in 4. glo. & dicitur ultima de ultimo nominatis, ad hoc de electio. c. penul. lib. 6. de præben. mandatum, quod credo uerum: cum non simul, sed diuisim plures recipiuntur: secus, si simul, ut prædixi: tamē cū receptio non afficiat, si postea uacans præbenda confertur sic recepto, ex hoc non iure tutus erit in eo iure, quo tutus esset extraneus, si ecclesia nō haberet numerū, tenet Io. de Deo. lib. 1. q. 38. quod ualeat omnium receptio, si sunt idonei, & sufficiunt facultates. ¶ In glo. penultima ibi. pater] secundum Ioan. [& ibi. concilium] cōcedendo

13 ¶ ius in uacatura, potest tamen referuare, quod dicit, ut infra de iure patrona. cum dilectus, de offi. leg. c. 3. & 4. lib. 6. [& in fine] & sic est falsum, quod opponitur papæ hoc cōfirmare, quod improbat, ut dixi in textu.

ANNOTATIONES.

- a ¶ De præben. Vide Io. And. supra eo. relatum, & de concess. præbe. cap. 2. l. b. sexto, & in c. si soli, per glo.
- b ¶ Præteriti. Verbum istud, obtulerit, potest esse præsentis, uel præteriti temporis, & tunc dictio, cum, quæ præcedit, est coniunctio, & ponitur pro; quia, & significat causam. potest esse & futurum temporis, & subiunctiuum, & tunc ponitur pro quando, & facit conditionem. uide Bar. in l. 1. ff. de conditio & demō. in dubio autem, quomodo accipi debeat, dec. in ll. & statutis in futurum, & sic & in alijs quasi cōtractibus in propriam aut benigniorem, sensum & uide glo. & Bar. in l. solemus, ff. eo. tit. & in l. cum tale. §. pœnalis, & in l. si in secundo ff. de inu. sup. & irri. testa. & inducunt legiste ista ad q. bannitorum, uide glo. quæ incipit, ergo, in c. 2.

de consti. li. 6. & Bar. in l. omnes populi, ff. de insti. & iu. & in l. qui Romæ. §. Augerius, ff. de uerbo. obliga.

S V M M A R I V M.

- 1 Electio anteneat cū duo simpliciter ad unam præbendam eliguntur.
- 2 Epilogus & suffragium glossarum, nu. 3. Pro parte frui, non uti possumus. Seruitutes indiuiduæ sunt. Per non usum amittuntur.
- 4 Additio glossarum. Præbendarum numerus diminui non debet, & ut id intelligatur.

C A P V T X X

Væ fraternitatis. Casus. Non tenet electio, cum ad unam præbendam duo simpliciter eliguntur: & pars huius de procurato. ut iit. non contest. & de sponsa. tuæ. secunda ibi, nos attendentes [sæpe] & ideò prouidentur: sic supra de restit. spolia. sæpe, de appella. sæpe [Duo clerici] dixit Vin. hanc decre. loqui, quando duo pure ad unam præbendam eliguntur. Secus, si sub conditione, ar. 6. di. studij. 86. distin. archidia. institui. de uulga. & pupilla. substitui. & in eo casu primo electo cōsentiente cessat substitutio secundi. C. de impu. & ali. sub. l. post aditā: tu tamen dichodie, ut de elec. cap. 2. l. 6. & de hoc supra de elec. curam [Eligantur] secundum Innocent. talis receptio non habet nisi unū sensum, quod uo recipiuntur ad unam præbendam uacantem ita, quod statim sint canonici, & præbendati, & præbēda diuidatur, & hoc est contra decre. maioribus, & ideò cassandū, ut in fi. nec ob. quod sequitur, in quo uidetur, quod etiam alius possit esse sensus, scilicet quod unus sit statim canonicus & præbendarius, & alius statim canonicus, sed non præbendarius, donec præbenda uacauerit: quia non dicitur, infr. quod iste sensus eliciatur ex illis uerbis: sed quod iste sensus etiam tolerādus nō esset [Teneant] siue singulis annis diuidendo, siue alternis annis utendo, nec ob. ff. de usufruc. l. quoties: quia illud diuisibile, ut in 3. gl. [Cassanda] contra supra de consti. cum. M. ubi duo fuerunt ad unam præbendam recepti, solue, ut ibi.

- ¶ Tertia ¶ glo. successiue duas obiectiones soluit.
- ¶ Vlti. glo. arguit. ¶ In glo. 3. ibi. usus pars] sequitur, legari non potest. nam frui quidem pro parte possumus, nti pro parte non possumus [& ibi. nisi] Sequitur, itinere actus, aquæductus pars in obligatione deduci nō potest, quia usus eorum indiuisus est [& ibi. si libertus, in fi.] uel. & ut ibi patet seruitus hæreditarij serui est penes hæredem, & penes substitutum [& ibi. aquam] si plures habent seruitutem ducendi aqua ex fundo uicini periuos, quisque. sicut inferior erat suo riuo, & alter desinit ducere tempore, quo seruitus amittitur, ille perdit ius, licet alij usi sint propter rationem, quam ponit gloss. ¶ In ¶ glo. 1. in fi.] Ioan. infra de rescriptis, cap. vlti. lib. sexto. ¶ In glo. sed cum, ibi. §. 1.] & ff. de leg. 1. §. plane, in fi. & ff. de offi. assel. si eadem, de cō. ec. uel altaris, cap. uno, lib. 6. [& ibi, diminuei præbende] i. numerus præbendarum, ut sic augeatur singulares præbēdæ, hoc intēdit. ¶ In gl. ultima ibi, nisi] & dicit, ut ibi.

S V M M A R I V M.

- 1 Electi duo ad aliquam dignitatem si compromittant in iudicem, ipse potest alterum confirmare, & alteri ad uitam confirmati pro bono pacis prouisionem facere de ipsius prouentibus.
- 1 Ordinatio pro cōpositione sumitur hic, non est ad exēplū trabēda. Capitulum dicitur secularium clericorum.
- 3 Conuentus, & congregatio religiosorum, licet aliquando secus. Pensionem annuam pro religioso non credendum, quod de facili papa

papa confirmet. Compromissi amicabilem casu hic unus, in fin.

- 4 Videri pro præsumi. Tolerandum magis quod dicitur, non dicitur confirmari.
- 5 Prioratus conuentualis est dignitas. Obligari non potest quod non est adhuc in rerum natura. Pacta ualent, quatenus tangunt rem familiarem, sed non in aliorum præiudicium. Capitulum causa pacis potest obligari perpetuo, sed restituitur si lesum esset.
- 6 Ad uitam alicuius si pensio imponatur, cessat eo mortuo uel remoto, uel qualitercunque dimittente prioratum, nisi tenuerit in fraudem. Mors ciuili comparatur naturali, nec non dimissio rei propter quam quis tenetur. Fraus præsumitur in renūtiante obligato sua uita durate ad personam.
- 7 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 8. Iussu prioris qui pretio dato pactus est, non notatur.
- 9 Additio glossarum, & nu. sequentibus. Electiones due ad eandem dignitatem non solum de diuersis sed de eodem non ualent.
- 10 Sententia ei non prodest, pro quo fertur, si conscius sibi sit ius se non habere.
- 11 Fraudulentum quod committitur circa numerum, & renunciando non prodest committenti, uel renuncianti, & supra num. 6.

C A P V T X X I.

Nisi essent. Casus. Si duo ¶ electi ad aliquam dignitatem compromittant in iudicem, ipse potest alterum confirmare, & alteri ad uitam confirmati pro bono pacis prouisionem facere de ipsius prouentibus. Et primò excusat suspectam ordinationem, & ipsius duo membra declarat. secundo præmissis motiuis cum certa moderatione illam approbat. secunda ibi, Quia igitur [Tam qu] iudices, s. delegati, quibus fuerat causa commissa [Ordinationem] no. hoc uerbum ¶ secundum Hosti. quod & infra sepe repetitur, ut doceatur, quod in talibus electionibus cōpositio recte dicitur ordinatio [Quam illi] s. litigantes duo electi ad prioratū [Permittim] permissio est ergo ordinatio, nec ad exemplū trahēda. Item quod agitur ad prælati & c. infra de uoto, magnæ [Diuinam] expediebat ergo ecclesia illam decidi, de elec. quia propter [Ut ipse] solus, & bene, supra e. cum non ignores [Quod autem] hic ponitur secundum membrum ordinationis [Capituli] diuisis, supra de rescriptis, edoceri. in fi. [Compromissum] intelligas ¶ priorem, & clericos hic fuisse canonicos seculares. nam hic etiam dicitur capitulum. non conuentus: aliās esset contra. 12. q. 1. nō dicatis, de sta. mo. cum ad mona. uel dic, quod habebit hos redditus non ut proprium, ut eos dare, uel relinquere possit, sed ut dispensator, & obedientiarum, quos abbas posset minuire, & tollere, nisi essent ad papa confirmati: tūc papa sine iniuria tollere potest, quos sub eius obedientia tenet. Inno. prima lectura plus placet Hosti. prædicta ratione, cum hic dicitur capitulum, non conuentus, prout communiter dicitur congregatio religiosorum, de his quæ fi. ad præla. c. 2. de testi. cap. 2. lib. 6. Sed quandoque contra, de transactione, contingit, de elec. innouit. Item quia non credit, quod papa de facili religio simpliciter confirmaret annuam pensionem, uide quod dicam, qui clerici. uel uo. insinuante, super glo. ergo non erat, & de offi. ordi. præsent. in prin. l. 6. [Compromissum] ita, quod metu pœnæ, uel interesse stēt arbitrio capitulum, confirmatus, & cassatus, qui omnes compromisserunt secundum Inno. sed Hosti. dicit, quod fuit compromissum amicabile, uel ipsorum uoluntati committum [Bono pacis] ad uitandos labores,

4 & expensas [Fatentur] aliās ¶ uidentur. i. præsumuntur ex benigna interpretatione. si de testi. cum tu [Ab omnibus] tam capitulo, quàm clericis, & ideo magis toleranda, de ele. innouit, uer. multa [Recepta] & sic non possunt contrauenire, supra de arbi. per tuas, & C. de arbi. l. pe. T. (To'leramus) nō cōfirmat. sed tolerat: unde non potest dici, quod confirmatio faciat hoc ualere. cum confirmatio nulla fiat, secundum Hosti. [Dignitas] nota, quod ¶ prioratus est dignitas, de hoc supra de clerici. non res. quia nonnulli, secundum Hosti. quod Ab. uerum dicit de conuentuali: de alijs secus. & patet hoc in clemen. de rescrip. & si principalis [Facta se-ctio] contra concil. supra e. maioribus: & hæc est una ratio: quare capitulū tenetur, donec uixerit cassatus prior, non nisi quamdiu ipse uixerit. Item tempore compromissi nullus erat, & sic dignitas nō potuit obligari, sed tantum persona litigās. Itē agebat de iure personali, unde prioratus, de cuius utilitate nō agebat nō potuit obligari, ad hoc supra de arb. per tuas, in fi. inf. de præca. c. 2. op. arg. ff. de pac. contra iur. §. vlti. & l. in personam, ubi dicitur pacta ualere, quantum tangunt rem familiarem, sed nō in præiudicium aliorum: sed capitulum idem permanet: unde maxime causa pacis potuit obligari perpetuo, quamuis restitui possit, si lesum esset secundum Inno. [Desinit] remoto ¶ uel qualitercunque prioratum dimittente. quid si renūciat, & postea eligatur? præsumitur fraus, & adhuc tenetur. ff. quibus mo. hypo. sol. sicut te. §. superuacui & l. uoluntate. i. respon. & uel. ff. de acqui. hæredi. si is, qui bonis paternis, & infra de contrahen. emp. ad nostram. Peritur enim res eadem, & cadē obligationis causa, & eadem personæ sunt. ff. de excep. rei iudi. cū quæritur, & l. se. nec uidetur renunciassē, qui statim iterum est assumptus, arg. ff. de in re uerso, si pro parte. §. uersum, de elect. officij, cum suis conecor. quod dixi. præsumi fraudem, uerum est secundum Hosti. nisi probet se bona fide renūciassē ex aliqua rationabili, & forte latenti causa, ut quia uitiosum habuit initium: aliās præsumitur contra ipsum, de diuor. quan to. §. pe. secundum Hosti. Si uerò renunciat, & facit dari nepoti, uel alteri, qui est alter ipse, uidetur eludere pensionariū, nisi detegatur fraus: qua detecta subueniendum est illi, ar. C. de repu. bo. pos. l. 2. C. ad l. Iuliam, de ui publica l. 2. C. de dolo. l. 1. C. si in frau. pa. l. 1. Sed uidetur præsumendam fraudem, nisi aliud probetur. arg. ff. de his, quæ in frau. cre. l. qui autem. §. simili modo. & l. ait prætor §. si cum mulier, & l. Lutus §. 1. Sed dicit Hosti. quod nec clare responderi potest, nec de facili omnibus fraudibus occurrī: malitijs enim hominū multæ uig. promptæ sunt & paratæ, in auctē. 7 de nup. §. mitiores. ante finem colla. 3. ¶ Secunda ¶ glo. obijcit, & soluit. secundò quærit, arguit affirmatiue: sed contrarium soluit. ¶ In ¶ glo. 2. ibi. Si societatem] uide de iure iuran. ueniens, super prima gl. ¶ In 3. glo. ibi, qui iussu] sequitur prætoris precio dato pactus est, nō notatur. ¶ In ¶ glo. 1. in fi.] 7. q. 1. omnis qui sup. de procur. in nostra, & 37. dist. qui de mensa, ubi de hoc. ¶ In gl. 2. ibi, literas] ubi de hoc, & supra de arbi. cum tempore, & 3. q. 6. §. tria, uer. si quis uerò, & dixi de hoc. de præscrip. cum ex officij [& ibi, constabat] quia impossibile est ualere duas electiones ad eandem dignitatem nō solum de diuersis, sed etiam de eodem, inf. de electio. ut quis duas. lib. 6. [& ibi, arbitratores] & ex tali potestate fecerunt prouisionem annuæ pensionis: aliās locus fuisset appellationi [& ibi, arbitrij] bene ¶ dicit: quia si ex potestate delegata ferrent sententiam pro illo, qui ius non habebat, si is, pro quo fertur, scit se ius nō habere, non prodest ei sententia, supra de præscrip. c. si. si bonam habet cōscientiam, tutus est, & iuris auctoritate fulcitur. ff. de reg. iur. res iudicata, de rescriptis, pastora-

pastoralis. i. respon. ubi de hoc. secundum Hosti. qui aliter uidetur dixisse, de concessio. præben. ca. 1. ut ibi dicam super glo. 2. [& ibi, de cetero] de delegato loquitur, non de arbitro: nec ibi adiudicatur titulus, sed personalis census. ¶ In gl. 3. ibi, iudicis] facit quod no. 1. q. 3. ea quæ [& ibi, qui iussu] Io. & eandem gloss. posuerunt Vincen. T. Goff. & Phi. & placet Guil. hoc dictum [& in fi.] simile, quod de fraudulento numero no. 1. q. 1. si quis neque: & hoc dictum fateor in tanto: quia hodie primo paciscuntur partes de facto, datis quandoque pignoribus, postea compromittunt in iudicem, ut pronunciet, quod conuenerunt: postea etiam intelligi glo. quod aliqui assumunt causam in quietandi, ut aliquam prouisionem consequi possint.

Numero præbendarum non intelligitur renunciatum, si supra numerum quis recipiatur, in fin.

C A P V T XXII.

Ro illorum. Casus. Canonici prouilegiati à papa sup certo numero, si sponte receperunt aliquem, supra numerum, contra impetrantes à papa exceptione numeri uti non possunt. Et dicit Host. qd hic ponitur gratiosa prouisio, elusoria exceptio, iusta ratificatio, secunda ibi, Cuncte. tertia ibi, quia uerò. Dic clarius, qd sunt duæ partes tantum. In prima facti narratio, In secunda causæ commissio ibi, Quia uerò. Prima continet executoriam exceptionem, inuestituram, & excommunicationem [Expedire] personæ igitur qualitas in talibus est consideranda, de hoc supra eo. cum secundum [Cognoscere] archiepiscopus [Contradictores] uidetur, qd talis executor perpetuo possit in contradictores iurisdictionem exercere: unde & post mandatum, & dicta sententiam, si est tale negocium, in quo feratur sententia, eos poterit compescere ex uirtute clausulæ, quod aliàs non possit tanquam officio suo fructus, de offi. deleg. in literis, & c. querenti. Sed Inno. dicit per dictam decre. querenti, qd post definitiuam hoc non poterit nisi usque ad annu: & in alijs, ubi non fertur sententia, poterit contradictores compescere, quousq; mādaturum plenum sortiatur effectum: postea si molester, executor se non intro mittet, ne uideatur ordinarius. nam talia rescripta redarguuntur, supra de rescriptis, ad hoc. Si uerò aliqui adimpleuerunt mandatum: aliqui non, super eos, qui adimpleuerunt mandatum, nihil facere poterit, etiam si postea molester: in alios uerò poterit, secundum Inn. qui dicit ultimò, qd ex quo non mādatur de recipiendo, sed delegatus inuestit, poterit contradictores compescere tantum, infra annum per decre. querenti, ad hoc supra de re. iudi. quod ad consulti. Quod dicit Hosti. uerum quò ad nouam contradictionem, & sententiam de nouo ferendam: ubi uerò tempore inuestituræ excommunicauit contradictores, uidetur etiam, qd post annum contradicens liget sententia, nisi primò paruisset, ut prædixi. Dicit etiam, quòd in dicens post talem sententiam non poterit absolui per delegatū, sed per papam, de offi. ordi. pastoralis. §. præterea. ad materiam uide quod no. de testi. ex parte, in gl. antepe. & quod ibi dixi cum remiss. audiui curiam tenere, quòd si in rescripto est clausula, Mittas in possessionem, defendas inductum, talē executorem posse defendere possessionem etiam ei, qui aliquamdiu habuit pacificam, quasi talis sit illi cōseruator, cuius officii durat, ut dicitur de offi. deleg. ca. ulti. §. officium, lib. 6. facit infra de simo. querelam, in fi. & quod ibi dicam post Inno, aliàs clausula nil operaretur, quod absurdum esset, & contra mentem concedentis, infra de priui. in his, & eo. tit. si propter. §. i. in fi. lib. 6. dicit pro hac parte a facere, quod no. supra de rescrip. ad hæc in fi. secundæ glo. Subdit tamen, quòd aliquibus uidetur idem, quod supradictū est de clausula, Cōtradictores, ne nimium derogetur ordinariæ potestati, 1. 1. q. 1. peruenit, de offi. ordi. licet, de ma. & obe. per tuas: & secundum id dicit, quod lapsò anno defensio spectaret ad ordinarium, cuius interest subditos à molestijs defendere [Qui] scilicet archiepiscopus [Xantonensi] cathedralis est, quod patet infra de uerb. sig. c. ult. [Admittent] i. recipere t quod patet, infra e. c. ad fi. [Reluctantur] i. recalcitrare uiderentur [Indulgentiam] in qua intelligitur, nisi in tantum excreuerint, & cetera supra de constitutio. cū M. C. ex quibus causis tutores habeantur. l. ultima, ubi excrecentibus

ANNOTATIONES.
1. Recte. Ut sic potius sit quædam decretum iudicis, quam pæctio, uel pactum, ut infra patet.
2. Obedientiam tenet. Vide Ioan. And. in c. cum inter. R. de elec. super glo. 2. & per ipsum in c. porrecta, de confir. uti. uel inuti. & per moder. maxime per Pau. in cle. i. de sup. ne. præla. & per Fed. de Se. in suo tractatu permutacionis, quæstione. 17.

- SUMMARY.**
- Si contra numerum sponte receperunt aliquem prouilegiati canonici super certo numero, contra impetrantes à papa exceptione numeri uti non possunt, & in alio casu, num. 3. excipitur tamen num. 1. & in fine. Diuisio decretalis.
  - Personæ qualitas consideranda, & in quibus hic. Executor datus cum clausula, contradictores, quam & quantum habeat potestatem, & nu. 4. 7. 9. 10. 11. & 12. Archidiaconus citatur ab auctore hic, circa fin.
  - Admittere, pro recipere. Reluctari, quid significet.
  - In collatione capituli nihil facit consensus episcopi. Ad collationem non sufficit consensus, & uoluntas collatoris, nisi committat. Auctoritate nostra factum dicitur, quod ratificamus nomine nostro factum.
  - Exequendum est quicquid mandatur, & constat ex mente mandantis.
  - Ad canonie ius quæ pertineant.
  - Epilogus, suffragium, additio glossarum, nu. 8. 9. Executor & contradictor contra se quis esse non potest. Suarum ecclesiarum appellationem quæ continentur in mandato, quod sit executori ut hic. Archiepiscopo, uel episcopo ut in ecclesijs suis, alicui prouideat si mandetur, in quibus ecclesijs id mandatum intelligatur habere locum. Rescriptū pro paupere favorabilis, quam pro diuite in beneficijs.
  - Contradictorum appellatione qui continentur, quorum mentio fit in clausula rescripti, contradictores & c. Ad heredem, uel successorum iudicium quibus casibus transeat.
  - Tractus futuri temporis pertinet ad iudicem ferendo sententiam. Excommunicatio lata in eo, qui furtum fecerint, licet dicat, constitutio, non tamen lata per executorem in contradictores & perturbatores, & quo casu teneat, ibid. Constitutio dici nequit, nisi habeat quæ debet habere constitutio, & quæ sint, ibid.
  - Literarum beneficiorum formæ plures, & per quarum formam mandata possessio, & inuestitio intelligatur.
  - Legatus quæ beneficia conferre possit, & reseruare, & quando compellere quem possit ad recipiendum in canonicum aliquem. Eo maior est delegatus specialis.
  - Excommunicatum an recipere possint in canonicum ante absolutio nem cum cautione, & nu. 15.
  - Receptio idem, quod collatio, & in facto consistit. Excommunicati non possunt eligere, neq; conferre.

tribus rebus pupilli nouus tutor datur, ad idem, infra de cenf. quanto. Gof. [Quadragesimo] alias quadragerario, & est melior litera secundum Hosti. [&] magistro, ne illum reciperent: uel archiepiscopo, ne procederet [Mandati] directi pro magistro. P. alios enim recipiebāt proprio motu, & illos, pro quibus Papa scribebat, irreuerenter repudiabant. Inno. [Irreuerenter] quò ad obedientiam [Prædictum magistrum] corrigit Innoc. de registro. Prædictum magistrum cū consensu & uoluntate tua frater episcopo in an. & aliorum uirorum prudentum, de præbendis, & cetera. habebat forte in superscriptione episcopo Xantonē. & ita est in antiqua, ubi est etiam hæc litera. hoc dixit Innoc. ad excusandum archiepiscopum, & ad defendendum litteram, id est prouidè factum est. Sed dicit Hosti. quòd hoc non proficit: quia pauci libri habent, qd hoc scribatur, Xantonē. & quia litera probat, quòd ad decanum, & capitulum spectabat collatio, unde consensus episcopi nil profecisset in præiudicium aliorum. nec est diuinando dicendum, quòd hoc erat ad episcopum deuolutum: quia nec nunc papa inniteretur allegationi capituli: quod tamen facti a contrario illius uerbi, si uobis cōfiterit, secundum Hosti. Præterea & si ad episcopum spectaret collatio, non sufficeret consensus, & uoluntas sine commissione [Vinculo] auctoritate delegationis subditos suffraganeorum excommunicare potuit. Gof. [Auctoritate nostra] quia mādauimus archiepiscopo, qd hoc exequeretur per se, uel alium: uel quia ratificauimus, quod nostro nomine fecit, concor. quod de interpretatione legati dicitur, supra de postulatio. prælato. ca. 1. Sed nec uidetur magna uis in talibus faciendi: imò quicquid mandatur, est exequendum, ex quo constat de mente, ut no. de rescriptis, eam te, secundum Hosti. & adde quòd dicam infra [Volumus] sit pro ratione uoluntas. 19. di. enim uerò, & c. in memoriam, Hosti. [Aliquem] etiam unum solum, de constitutio. cum omnes, & remittit Hosti. ad id quod no. infra de uita & honesta. clerico. ca. fina. [Pertinet] hic habes t quid pertinet ad ius canonie: sic supra eo. dilectus, Hosti. [Glo. per talem] responderet per quætionem. an executor datus per hæc uerba, Facias prouidcri, uel assignari, possit inuestire: ponit opi. qd possit solui contrarium, ad hanc decre. responderet, & remittit, allegat contrarium, & soluit. [Glo. & ita] arguit, allegat duo iura, & remittit, alleg. tria in contrariū, quærit, & soluit. [Glo. penul. no. quòd excommunicati canonicos recipere possunt, alleg. duas rationes & duo similia, ponit lecturam cōtrariam, quam non approbat. ¶ Ultima gloss. no. quòd fracto numero canonicorum, & cetera. ¶ In t glo. & ita, ibi uoluntate] uide in præ. c. accedentibus, super 1. gl. ¶ In t glo. 1. ibi, prouincia] ad hoc infra c. quamuis, lib. 6. ubi dicam super ultima glo. quod hic no. Hosti. [& in fi.] ex eo maxime secundum Inno. quia ibi erat clausula, Contradictores & c. & sibi ipsi quis contradicere, uel cōtra se executor dari non potest. ff. de arbi. l. penul. idem Pe. & Abb. & per hoc est dicendum secundum Innoc. prouidere posse executorē, cui sic scribitur, sit archiepiscopus, uel episcopus in ecclesijs, in quibus habet ius archiepiscopale, uel episcopale, etiam si illarum collatio non spectet ad ipsum. nam ratione illius iuris sua censentur. ff. de contrahen. emptio. qui tabernas. Faretur tamen aliquos dicere per tales literas potestatem non dari prouidendi, nisi in ecclesijs, quarum ad eum spectat collatio: pro eis supra de offi. ordi. licet, quasi excitet eū papa per literas de eo, quod spectabat ad officii suū: & hoc maxime si impetrans sit subditus illius, & dicatur in litera, Pauper, uel nullū beneficium assecutus: sic exprimit Compo. istorū opinio. supra de rescrip.

capitulum, in glo. magna, circa medium, uer. Item si papa: sed approbat contrariam, nec obstat, qd de paupertate dicitur: quia cum fauorabilis sit rescriptum obtentum pro paupere, quàm pro diuite, ergo plus ampliandum, de dona. cum dilecti, & hoc posuit Archi. eo. titu. pro clericis, li. 6. Item secundum Inno. hic & Compo. ibi, etiam si non ponatur clausula, Contradictores, forte prouidere poterit in ecclesijs, in quibus nil iuris habet, forte prouidere non possit, nisi diceretur in literis, In aliqua ecclesiarum tuarum prouincia, uel diocece. secundum Inno. Cum enim tunc nil sit in literis, quod arctet episcopi potestatem ad prouidendum de beneficijs suis, non est recedendum à forma rescripti secundum Compo. ¶ In gl. 2. quam quidam non habent, quæ sic iacet super uer. contradictores, hac t sententia non comprehenduntur nisi partes, & alij, qui de facto contradicunt, & non de iure, hoc & si est, ordi. fuit adeò post Inno. qui hoc plenius profequitur, dicens etiam hæc des, uel singulares successores partium comprehenduntur iudicium enim bene transit ad hæredes. ff. de præto. stipul. l. 2. in fin. & C. si ex delict. defun. l. una. ff. de feri. oratione, in fi. secus in arbitro. ff. de arbi. sed interpellatur, in fi. & si iudicium sit reale, trāsit ad singularem successorem: personale uerò ad uniuersalem tantum. ff. de ui & ui ar. l. 1. §. si. nisi forsan ratione perturbationis iurisdictionis, & sic loquitur de offi. deleg. cap. 1. sed hic loquimur de perturbatione partis: finaliter tenet, quòd etiam extraneos, qui de facto contradicunt, & rebelles sunt, possit per hanc clausulam executor compescere. sed uidetur, qd t executores tales sententias excommunicationis in contradictores, uel rebelles, uel fautores talis aduersarij ferre non debeant, cum hoc respiciant tractum futuri temporis, qui non spectat ad iudicem. ff. de usur. l. 1. responde secundum Inno. & Hosti. ut no. supra de procurato. auditis, & infra, de sepul. in nostra. Itē alia ratione non uidetur tenere, cum talis sententia sit cōstitutio, sicut illa, Excommunico omnes, qui furum fecerint, de constitutio. cap. 2. lib. 6. Sed delegatus non potest constitutionē facere, ergo nec talem sententiā ferre. Sol. non est constitutio, qd patet ex persona proferentis, l. delegati, & ex forma sententiæ, quæ nec perpetua est, nec generalis: nec habet alia, quæ habere debet constitutio, de quibus. 4. dist. erit autem: imò est sententia: quia nec fertur nisi causa cognita: aliàs irritanda esset, licet teneat. 1. 1. q. 3. cap. 1. & est iniusta, de senten. excom. sacro. & si super alio sine cognitione feratur, ut si præcipiat, quòd illi omnes obediant, & qui non obedirent, talem pœnam paterentur, secundum Inno. uel esset excommunicatus, secundum Hosti. non putant talem sententiam ualere per no. supra de in inte. restitui. cap. 2. cum causæ uerò cognitione legitime fertur, supra de appella. præterea. Sed dices nonne melius esset ante talem sententiam expectare turbationem? dicit quòd non: quia possit esse periculum in mora, ad hoc de offi. del. c. 1. li. 6. & esto, qd melius esset illud: teneat tamen sic lata. 2. q. 6. biduū. ff. de euic. le. 2. ff. ad l. A qui. in l. Aquil. & non extenditur hæc generalis sententia ante receptio. uel post lata, nisi in tēpus, in quo sententia ferri possit: quod autē dicit gl. per illam sententiam non legari contradicentes de iure, sed de facto, placet Inno. & Hosti. ad hoc de procurat. petitio, nisi aliud appareat ex forma rescripti, super quo remittit Hosti. ad no. de offi. deleg. ex parte. 2. In illos enim, qui de iure contradicunt, iurisdictionē non habent: & est simile quod dixi, supra de rescriptis, cum contingat, & quod dicam de cler. ex. proposuit, super uersu. fauorem, & uide quòd dicam de concess. præben. quia cunctis, lib. 6. in glo. dixit hic Hosti. in fin. bene facit ad hæc. ff. de his qui, ut indi. l. penulti.

In glo. per talem, ibi, ex ore] ubi de hoc, & 16. q. 7. si quis deinceps & infra. de institu. auctoritate [ibi, assignari] Innocen. distinguit inter formam, Facias prouideri, & formam, Facias assignari, quasi prima forma continet, & faciat ius conferri. Secunda, & ius conferat, & faciat factum assignari, & isto modo potest solui contrarium de decre. abbatem, supra de rescriptis, & hic recitant etiam Petrus & Abb. & Hosti. aliam solutionem contrarij colligas ex opinione glo. scilicet quod non tenent prouisio: aliam ex eo, quod dixi super uerbo, uolumus [ibi, cum nostris] ubi uero an executor possit interdiceret, & reseruare, & de hoc etiam, infra capitulo finali, de quo uariabatur hic Inno. & Hosti. sed dic, ut infra de concessio. præben. si soli, lib. 6. **In glo. excusauit, in fine]** uel dic, quod papa ratum habet, quod prouide factum est, non totum, quod factum est, quasi prouide factum sit: si, infra de concessio. præben. proposuit, supra eodem dilectus. **In glo. & ita, ibi, compellere]** iure flegationis: scilicet, si hæt ad hoc speciale mandatum, ad hoc. f. eo. hi. qui. 2. rñ. lib. 6. & facit quod no. de rescriptis, literis. Dicebat ergo hic Hostien. quod licet legatus de latere referre possit beneficia uacantia non tñ uacatura, licet illa reseruare possit: unde non possit aliquid facere recipi ultra numerum, multo minus contra iuramentum: quia nec hic potest specialis delegatus, nisi in rescripto fiat mentio: qui tamē quod ad speciem sibi commissam maior est legato, de offi. legati, studuisti. Dicit tamen, quod bene cōfert beneficia in ecclesijs non habentibus numerum: quod intelligas, si sufficiunt facultates, & uide supra de uita & hone. quoniam, in fine, i. glo. & quod no. de concessio. præben. capitulo ultimo, lib. 6. in glo. nunquid, in fine. **In glo. pen. ibi, præsent]** & si dicatur, quod manifesta erat offensio ita, quod absolutionem præcedere debeat satisfactio, nec sufficiat cautio, infra de uerborum significatione, ex parte, respondetur secundum Innocē. illud uerum non esse in spiritualibus. nunquid enim excommunicatus: quia se non faciebat ordinare ordinabitur ante, & absoluitur: absit, sup. de orai. ab episcopo. c. 2. inf. de sen. excommunicati. cum illorum, & facit infra de conuer. conu. ex publico: ipse tamē tenet per decreta. capitulum, quod receptio præcedit absolutionem: sed dic, ut dixi in fine glo. Ioan. [ibi, in fine] Caue, quid dicat glo, quia secundum suam lectionem huius capituli archiepiscopi inuestitura non tenuit: restat ergo, quod receptio canonicorum faciat. P. can. & est idē, quod collatio: sic inf. de rescriptis, cum aliquibus, & eodē cō, in ecclesijs, li. 6. talem autem collationē excommunicati facere non possunt. Si enim non possunt eligere, supra de consuetu. cum dilectus. s. de electio. cum inter. R. multo minus conferre, licet bene possint receptionem facere, quæ consistit in facto, & sic loquitur decreta. de rescriptis, capitulum. unde secundū opinio. G. necessaria est illa expositio. i. donec cautionem, & cœtera, **In glo. ultima in fine]** per quæ iura dixit Inno. quod si impetrantur literæ in ecclesia, in qua canon. infregerunt eligendo supra numerum, quod adhuc manet eis salua exceptio, ne præbendam assignent supra numerum: sed recipere eum tenentur: & sit ratio secundum Hostien. quia non uacans assignari non debet in totum, nec diuidi in partē, sup. eo. tuæ.

ANNOTATIONES.

- a Pro hac parte. Pro eo, quod supra dixit in uerbo, audini, & ita coli. ex glo. Archi. in c. si cui, præalleg.
- b De contrahen. Et facit quod habetur in cap. 1. de usu pa. & uide Bar. in proemio. ff. noui super rubrica, & facit quod no. Io. An. de reli. do. cum uenerabilis, in prima glo.
- c De sepul. Et uide glo. & Ioan. An. de sen. ex com. Romana. s. caueant, libro sexto, & per Barto. in l. 1. §. 1. ff. de usu. & in C. de sen. quæ pro eo, quod interest.

SVMARIVM.

- 1 Ad sacros licitè pro mouetur non beneficiatus habens sufficiens patrimonium, & quale, num. 5.
- 2 Canonium obistere quæ dicantur ad ordines uolenti promoueri sacros.
- 3 Ordinatus sacris ordinibus absque beneficio tenetur horas dicere.
- 4 Epilogus, & additio glossarum, nu. 5. (re tantum. Ordinato seruo ad iurulum patrimonij tenetur episcopus prouidere de beneficio, nisi in casu & quo. Non degradatur, licet sit domini præiudicium, qui consensit. Dispensatio facilior est circa personam, quam rem, Beneficium si conferatur in habentem patrimonium, non peccatur & ipse petere potest. Patrimonium ad unius titulum si quis fuit promotus uendi non potest: secus si non fuit. Ad heredes tamen transit. Precium facilius, quam res consumitur.

CAPVT XXIII.

Vis quæstionibus. Casus. Nō t beneficiatus habens sufficiens patrimonium ad sacros licitè promouetur. Et ponit dictum, cuius unam determinationē interserit ibi, dūmodo: & pars huius, sup. de testi. tuis. [Aliud] simplex relatio [Canonium] ut homicidium, uel aliud mortale, uel aliqua irregularitas, quod dic, ut supra de temporibus ordinando. capitulo fin. & capitulis sequentibus. Et dicit Ab. hic includi, quæ habentur. 3. 3. dist. maritum li. distin. qui in aliquo [superiores] subdiaconatum, & reliquos [Promouere] talis tenetur ad horas dicendas, licet nō teneatur certam ecclesiam officiare, de hoc. 93. dist. cap. fin. & uide glo. fin. **¶ Prima t gl. quærit, & soluit.** **¶ Secunda glo. soluit dubium, secundū quærit, arguit pro, & contra, ponit opinio. Vincē. contra quæ alle. decr. tua, ponit opi. Tan. & soluit. tertio quærit, & soluit. Quarto quærit, ponit primo opi. Vincē. secundo opi. Tan. quam approbat. **¶ In 1. t gl. ibi, pro titulo]** si hoc fuit actum, secundum Hostien. secundum quem caueat sibi episcopus, ne illud patrimonium sit seruilis conditionis, quia tunc habeat cōsensum domini, nisi uelit se onerare: quia illo patrimonio per dominum reuocato, teneretur illi ordinato episcopus prouidere. Non ob. secundum eum quod seruus ordinatus in præiudicium domini non degradatur, supra de seruis non ordi. miramur: quia licet maior sit alienatio personæ, quam rerum: tamē magis est dispensabile circa personam, quam circa rem. reuocatio enim personæ cederet in uituperium dei, & ecclesie, non sic de rebus: & est simile de transla. cap. fin. [ibi, petere] non est malum illos beneficiari: nec peccarent petendo, quicquid dicat. G. & iura, infra allega. intellige, ut dixi s. eod. episcopus, super ultima glo. Intelligas ergo hoc de petitione, per quæ ad hoc cogi deberet episcopus [ibi, debeat] ex generali obligatione, de qua nota. supra eodē, cum secundum, in ultima gl. **¶ In glo. 2. ibi, Vin.]** Io. & Gof. [ibi, tua] & hoc tenet Host. [ibi, debeat] facit quod no. infra de cen. c. 1. [ibi, primatus] quia nec laicus possit, ut ibi: & hoc non est tantum ratione rei, sed ratione ordinis, propter quæ est ei obligatus, secundum Io. Gof. Hosti. [ibi, Vin.] Io. & Gof. tamen fatentur Ioā. T. & Phi. quod non est illi ius spirituale in tantum ad hærens, quin ad hæredes transeat: prohibetur ergo alienatio ad instar fundi dotalis. ff. de fun. do. lex Iulia, de dote post diuor. re. per nefras [ibi, in fi.] idem**

a Phi. Host. dicit hic congrue distingui, an patrimonium fuerit assignatum pro titulo, uel non, ut primo casu nō possit sine consensu episcopi: secundum sic: nec ob. ratio Tan. quia facilius consumitur precium, quam res, ANNO.

ANNOTATIONES.

- a Congruè. Quando precium succedat loco rei, uide Bar. in l. si rem, ff. de peti. hære. & plenius in l. imperator. §. fina. ff. de leg. 2. & in l. Labeo, ff. de uer. fi.

SVMARIVM.

- 1 Vel, pro imò. In personam procuratoris, an principalis an utriusque inuestitio, uel condemnatio sit concipienda.
- 2 Inuestituram qui pro alio recipit, an debeat esse clericus. Pro alio an facere possim, quod pro me non possim.
- 3 Inuestitura fuit etiam de beneficio ecclesiastico feudali. In personam consanguinei de beneficio ecclesiastico si fiat, non acquiritur per eam præbenda, uel canoniam absenti. Præbenda, & canoniam de consensu quorum acquirantur.
- 4 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 5. Dominium absenti quando acquiratur, & num. 6. maxime in fin. Erans non perdit rem suam.
- 6 Additio glossarum. Hæreditas per procuratorem an requiratur. Mandatum ad recipienda beneficia quando habeat locum & quod sufficiat, ad uer. per procuratorem.

CAPVT III.

Ccedens. Breue est, & pars huius de raptoribus, accedēs, ut patet in an. [Ye] pro imò: ac si dicat melius esse, quod dicat inuestitor. Inuestituram talem abientem per te, secundum Inno. dicit Host. quod tutius est, quod utrunque dicatur: & si est quod de condemnatione principalis, uel procuratoris no. sup. de elec. querelam [Alius] nunquid iste, qui inuestituram recipit, debet esse clericus: uidetur, quod possit esse laicus, de procu. cap. 1. i. respon. lib. 6. tutius est, & sic seruatur, quod sit clericus, & hoc tenet hic Egi. & Guil. dicens, quod hoc relatiuum, alius, facit positionem ad nomen, clericus: cōtra hoc, quod dixi de relatiuo, Alius, facit quod no. de rescriptis, sedes, in fin. 3. gloss. Minor dubitatio iur. de acceptando, an. f. habens gratiam cum beneficio acceptandi, possit lai cum procuratorem ad id constituere. Et super hoc uide argumēta pro, & contra, & solutionem in simili quæstione, de reg. iuris, quod alicui suo, lib. 6. per quam regulam cum concor. uidetur, quod non possit: quia suo nomine non potest tractare spiritualia, de iudi. cap. 2. de re. eccle. non alic. cap. si. 96. di. bene quidem, ergo nec alieno. 16. q. 7. in noua, cum capitulis sequentibus: & bene facit quod scripsi, supra de elec. qd. sicut, post prin. de laico, qui etiam conferens ex potestate papæ beneficium, non dat in illo ius spirituale. unde sicut Iudæus Christianus suo nomine præesse non potest. 54. dist. mancipia, de Iudæ. c. 2. sic nec alieno c. dist. nulla, & de Iudæis, cum sit: patet si. de heret. ca. 2. §. 2. & 3. uel 6. quia sicut hæreticus sibi non acquirit beneficium, ita nec alteri: & sicut excommunicatus sibi non agit, ita nec pro altero, de probatio. post cessionem: ad idē hodie cle. de æta. & qualita. ut hi qui, de procura. religiosus, de regula. cap. 1. bene facit, supra eo. lib. de rescriptis, statutum. §. in nullo. Item facit quod no. C. de fideicom. eam quam, ubi non capax non acquirit hæreditatem, ut restituat capaci, & ibi de hoc argumenta pro & contra. Sed in contrariū facit præ. decre. prima, de procura. supra eo. lib. & quod de filio fami. dicitur, eo. ti. qui generaliter. §. 1. & quod de seruo, & liberto dicitur. C. si per uim, uel alio modo l. i. ff. de in ius uo. quæsitum. Item ex contrarij sequentur multæ absurditates. s. quod etiam clericus non habilis ad dignitatem quacunque de causa non possit dari procurator ad dignitatem acceptandam. Item quod laicus non habilis ad matrimonium nō possit ad id da-

ri procurator. Item quod mulier matrem constitutur procuratorem non possit ad matrimonium cōtra hendum. Item quod monachus, uel seruus, qui non possunt acquirere sibi, non acquirunt mon. uel domino: facit quod no. in cle. de renuncia. ca. von. in gloss. non uideo: reliqua argumenta uide ubi supra. Solutio, ut dixi, tutius est oī casu clericū cōstitui: tamē si procurator datus est pure ad acceptandū certū beneficiū uacās, quæstio nō uidet dubia, cū tūc nudus minister sit declarās domini uolūtate: facit. C. si quis al. uel sibi l. multū: imò & sic constituendo uidetur acceptasse, facit quod dicam super gl. Non ob. de elec. c. pe. li. 6. & quod ibi no. in ulti. glo. quia in his sufficit animus, de quo constat: facit clemen. de concessio. præben. c. uno. §. penul. sed ibi requiritur forma, quæ uult uoti depositionem in scrutinio fieri, ut patet. Sed si datus est ad acceptandum certum uacans, si sibi uidebitur acceptandum, uel datus est generaliter ad acceptandum, cum uacabit, uel uacaturum secundum formam decreta. captandæ, de concessio. præben. libro sexto, sequendo communem obferuantiā, faciunt clemen. de ætate & qualita. generalem. de appellatio. c. 1. ff. de legi. l. minime, dicamus constitutionem ualere, & per eū acceptionem fieri posse. pro hoc facit æquitas, qua forsan expectās non habet in loco clericum, de quo confidat: & talia non sunt omnibus committenda: facit supra de procurato. querelam: & non habere procuratorem in loco est periculosum, ut in clemen. de concessio. præben. ca. uno, in fine. Item quia nil acquiritur per hoc procuratori, sed acquiritur ius domino, per quod impeditur ordinarius: de concessio. præben. quia cunctis, lib. 6. Item per collationem, quæ fieret procuratori, sibi aliquid acquiri, quod cedere habeat: sed ex ea etiā sine traditione dominium acquiritur constituenti, de præben. c. penul. de concessio. præben. cap. ult. li. 6. Ad alia contraria respondend. per distinctionem, quam uideas in præ. regula, quod alicui, super fi. glo. & in solutione quæstionis [Ecclesiastico] sunt etiam tales inuestituræ de beneficio feudali, de feu. cap. 2. [Inuestiri] etiam si hæc inuestitura fiat in personam consanguinei, non per hoc acquiritur præbenda, uel canoniam absenti, nam licet ille sit talis, qui agere possit, non sequitur, quod dominium horum acquirat, quod solū acquiritur consensu eligentiū, & electi, de elec. cum inter. p. m. Inno. & Host. notabant hic ipsi, & Abb. id, quod est hodie expeditū. j. eo. si tibi absenti, li. 6. **¶ Prima t gl. quærit, & tripliciter soluit:** secundū obijcit, & soluit. **¶ In 1. glo. ibi, quicquid]** qd. filius peculiari nomine apprehēdit, statim pater possidet, & si ignoret illū in potestate constitutū [ibi, per procuratorem] cōiter nō est lex, sed. §. 1. sub. l. si pupillus, ad fi. ti. & ibi de hoc, & cōiter incipit, Paulus rñdit, procuratorē hæreditatē acquirere non posse [ibi, res ex mandato] sequitur, meo empta non prius mea fiet, q̄ si mihi tradiderit ille, qui emit [ibi, per procura.] prima facit ad propositū, quæ dicit sic: si procurator rē mihi emerit ex mādato meo, eiq; sit tradita noīe meo, dominium mihi & proprietas acquiritur: & ignorantia: secūda dicit, quod si procurator meus rē suā quasi meam alij tradit, remanet dñs: & idē in tutore pupilli: quia nullus errans rē suā perdit [ibi, qui mihi donatum] si procuratori meo rē tradis quasi mihi acquirat, ipse uerò rē recipit, quasi sibi acquiratur, nō sibi, sed mihi acquiratur [ibi, si ego] nisi ex quo dñs ratū habuerit, quod poterit, inuito solente, ut ibi. **¶ In 1. glo. 1. ibi deniq;]** & j. de procura. c. alt. li. 6. [ibi, tēporalis] dicitur legitima, quod tēporalis hæreditas non potest per procuratorē acquiri, pro eo, quod acquirat & adit lolo, aīo ex quo uerē dedi procura. ad adeundū, iā apparet animus aditionis, & idē impossibile est illā adiri: sed illud uerū de hæreditate iam

ia delata, & qua scio delata. in deferenda locu habeat, quod statim dicat [ibi, per procuratorem] generalē, per specialē bene. ff. de acquiren. heredita. si quis mihi bona. §. iustitiam. & seq. & §. pater, & se. fm Ho. fm quem sufficit, qd habeat mandatū ad recipiendū & cauendū omnia beneficia cū cura, uel sine cura. etiā si non exprimantur: facit de procura. c. 1. §. 1. li. 6. sed uideat sufficere, qd dicat beneficia et tacito de dignitate, uel cura per id, quod scripsi post Inno. Host. & Compost. de rescriptis, sedes, super gl. sed quas. facit de regulis iuris, c. 1. li. 6. Quod autē hæc per procuratorē fieri possint, pbat stylus curiæ, quo si fit gra cū beneficio acceptā dī daf potestas receptādi per se, uel per procurato. qd uide no. in clem. de concessio. præben. c. 1. in gl. iste terminus, in prin. [ibi, non posset] de hoc. j. de elec. cupientes. §. ceterū. li. 6. in 4. gl. [ibi, dominium] rei singularis donatę, uel uēditę. in hæreditate. n. spiritali, uel reþorali, cui quis obligatur, non habet hoc locū, fm Host. ad hoc. j. e. si tibi absenti. li. 6. [ibi, nisi] nisi ex quo dñs ratū habuerit, & ibi cuius sit interim, ibi notaf. Et de mā glo. no. fatis. ff. de acqui. pol. l. 1. §. p. procuratorē,

ANNOTATIONES.

1 Absenti. Vide Bar. in l. qui mihi donatum, ff. de dona. & an pax possit fieri absenti, uide Bal. in l. 2. C. de libe. & eo. lib. & facit lex labeo, & quod ibi per Bar. ff. de iureiurando,

SVMARIVM.

- 1 Recepti duo si sint ad unum canonicatum, uel præbendam uacantem in ecclesia, non tenet receptio. Diuisio decretalis.
2 Legatus quis beneficia auctoritate legationis conferre non possit. Sanguinis iudicium sepe præponitur iudicio rationis. Carnem suam nemo odio habuit.
3 Numeri canonicatum privilegium legatus non potest infringere, sed canonici possunt, non autem præbendarum, & ratio. an canonici mem. 15. Inri priuato, non publico renunciare quis potest. Consilium ubi est, ibi salus.
4 Vicarius episcopi an conferre beneficia possit. Clerici a mulieribus sicut cum tenent hebdomadā, debent abstinere. Canonicum quem esse per qua probeur.
5 Domum canonicalem nisi canonicus habere potest. Desistisse quis uideatur.
6 Duo si sint recepti ad unam præbendam, uter primus dicatur. Opposita iuxta se posita magis clarisunt. Canonicatus quando uacare, quando desinere dicatur non uacare. Eius impetratio non ualet si uacare dicatur, cum desinat. Renunciatio comparatur remotioni, & morti naturali, ad dict. de functo.
7 Præbendarum unio & diuisio fieri debet per episcopum. Contra iuramentum quæ sunt an & quibus casibus teneant, ad dict. iuramento, & sic electio, & receptio.
8 Clausula, quicquid contra fuerit, non ualeat, quid operetur, & a quibus opponi possit, & qualiter.
9 Per, unde, dictionem an uideatur ante allegata ius facere. Sententia non pro ferri uideatur ex allegatis non facientibus ad propositum, sed ex his, quæ casum coniungunt. Restitutio pro remissione.
10 Episcopus potest quomodo agere pro præbenda, & ad eā pertinētibus. A fructibus excusatur, qui titulo possidebat, & bona si de; lias minime.
11 Canonicemimus conse qui beneficiū quibus rationibus quis dicatur. Epilogus & iustitiam glossarum, nu. 12. Procurator habens generalem administrationem domino quando non præiudicat, & nu. 13. Consentire quis dicitur, ubi non contradicit, quod sibi præiudicaturum est. §. in 3. gloss. Legitime nisi quid fiat, non nocet, nec facit quem esse, quod non est, ibid.
12 Additio glossarum, & num. sequentibus.

- Sine conditione quod sit liberalitatem sonat. Tollit omnem uitij suspensionem. Mandatum non uidetur nisi quod sit legatum.
14 A molestatione ut liberaretur hic cōquerēs, qua utebatur actione. De actionis nomine non curandum.
15 Contra privilegium numeri canonicalis non possunt uenire canonici, & quare.
16 Electio canonicorum plurimum una uacante præbenda quando fieri possit, & quomodo, & quid non uacante. Numerus canonicorum quando rumpatur, & præbendarum. Præbenda in quibus consistat. Canonici ius in quibus.
17 Res inter alios acta quando non obstat, quando secus, affert exemplum cum distinctione.

CAPVT XXV.

1 Dilecto. Casus. Si ad unicum canonicatum, & præbendam uacantē in ecclesia duo canonici sint recepti non tenet receptio, etiā si auctoritas legari sed. Ap. interuenit, & diuide in 3. partes. In prima ponitur. 7. quæ faciūt pro cellerario. In secūda, quæ faciunt cōtra eū. In tertia diffinit. In 4. protestatur, uel tacite que fioni responder. secūda ibi, procurator. tertia ibi. vñ de dictum. quarta ibi, ita quod [Trecens] in anti. dicit, Senonensi [Tuo] dicit Host. qd procurator noie episcopi petebat a cellerario fructus præbēdę, quā tenebat, & qd ei imponeret silentiū super ea [Legati] tales 7 legati beneficia auctoritate legationis cōferre nō possunt, j. de offi. leg. c. 1. lib. 6. sed forte iste fuerat legatus cardinalis, & postea archieps, de quo. §. c. dilectus: sūt enim hæc decre. ciuidē auctoris [Nepoti] scep̄e iudiciū sanguinis præponit iudicio rationis, inf. eo. graue: & ut dicit Ab. est scriptū, qd nemo carnē suā odio habuit 13. q. 2. nō æstimemus [Trecens] puto qd cardinalis fuit oriundus de loco, & prælegit ibi archiepatum, ut. §. dixi [Resignauit] inordinata fuit hæc charitas [Instituit] hoc est primū, qd faciebat pro cellerario: & dicit Inn. qd legato nō licuit priuilegiū canonicorū infringere: sed si canonici, ad quos spectabat receptio, auctoritate ppria hoc fecissent, tenuisset receptio: quia in hoc potuissent renūciare fauori suo: sed nō tenuisset præbendę diuisio. §. e. pro illorū, in fi. & c. dilectus, de cons. cū. M. & est diuersitatis huius ratio, fm Hosti. quia primū censet de iure priuato, cui potest renūciari. fm de iure publico, cui nō pōr renūciari. de hoc de fo. cōpe. si diligēti. Item per primū fit melior cōditio ecclesię: quia ubi cōsiliū, ibi salus: unde expedit ecclesię habere plures cōsiliarios, de offi. del. prudentia, ver. illa, cū cōcor. per fm uero posset induci mendicitas in cleri, & ecclesię: oppropriū [Capitulum] hoc est fm faciens p cellerario [Fructus] quasi licuerit de fructibus, quod nō liceret de præbēda: sed dic, ut. j. c. proxi. [Quorum] tertiū faciēs pro cellerario [Generalis] de j. uicario ep̄i, an posset bñficia cōferre, no. hic. G. & Ho. qd dic, ut inf. de offi. ui. c. ulti. li. 6. & ibi uideas in gl. pe. [Dicitur quoque] quartū pro cellerario, & hucusq; allegauit titulum, nūc allegat possessionē, & ipsius uisum Egi. [Hebdomadam] saltē cū tenet hebdomadā, abstinere debet clerici a mulieribus, 3. di. tenere, fm Host. [Tandem] quintū pro cellerario [Canonicus] per hæc uideat ipsius intētiō pbata, ex quo agebat & c. ff. ad Mace. l. 3. quod est uerū, fm Host. quō ad possessionē, de elec. in gene si: sed nō quō ad proprietatē quō ad quā oportet probare suā institutionē canonicā. 2. q. 1. legū, de insti. ex frequentibus, de reg. iur. in 1. regula, li. 6. [Domum] sextū, quod facit pro cellerario [Canonicus] quasi licet esset 7 cellerarius, nisi fuisset canonicus, non habuisset domū, ex eplū in ecclesia Bonon. [Tuq;] 7. pro cellerario [Tunc] l. cū no uirer intrat ep̄s cōsecratus [Et eide] 8. faciens

ciēs pro cellerario [Nepoti] ad hoc de frigi. c. 1. sed hoc nō iurat: quia destitisse uideat nō qui distulit, sed qui in totū renūciavit. C. de pactis. postquā. ff. de minoribus, destitisse nisi esset actio limitata, §. de rescriptis, si autē fm Host. [Perije] nō porrigendo libellum, sed ex uiribus per has allegationes, uel et libellū porrigendo: quia in talib; uterque actio, & reus. §. de rescriptis, ceterū. & c. fi. fm Host. [Vacatur] per resignationē cellerarij, ut ipse idē dixerat, & ex uerbis suis conuincitur: simile de rescriptis, ex parte decani, fm Hostien. [Alius] dicit Inno. qd potius cellerarius cōscribi debeat scd̄s, qd primus: quia ob hoc resignauit præbendā, ut nepoti archiepiscopi uideretur de illa: sed potius uideret fr̄iū ex uer. §. ibi, donec dictus. G. & c. [Præerea] uoluit hic pcurator, uel aduocatus ep̄i apparere Rabbi, & sciens quia nil ad causam, ex quo ecclesia habebat numerū, sed hoc fecit ut euidētius claresceret, qd erat inducturus: quia opposita iuxta se posita & c. insti. de liber. §. 1. fm Ho. & de materia per Host. in summa, ut ec. bene. post prin. [Assensu] psumpto, & si hoc nō agat, & est una dñā inter istud ius & illud, de quo statim sequitur [Desinit] per hoc dicebat Inn. qd si in ecclesia, ubi nō est certus numerus, sunt plures canonici, ex quibus unus moritur, nō ualent literę, si impetratur super illius canonicatu alteri cōferendo, quasi uacet, & non uacat, sed desijt, ut hic dicit: ubi uero est numerus, non desijt, sed uacat: facit ad prædicta. C. de prox. sacro. scri. cōperimus, li. 12. de sac. fan. ecc. nō plures, de aduo. diuer. iudic. petitionem [Desinit] renūciatē, uel aliās remoro. Ab. [In ecclesia] hoc expresse facit qd cellerariū [Non possunt] potentia iuris, uel facti, de quib; §. de rescriptis, sciscitatus [Electio] cū cōsensu illorū, quorū interest, Inn [Cōi consensu] dicit Ho. unio, & diuisio fieri debet per ep̄m, ut hic, & c. de his, que fi. a præla. tua, & c. pastoralis, de dona. pastoralis, & sic intelligit de excessi. præla. sicut [Augmentare] puta ordinādo, qd ubi sunt. 10. p̄bendę, sint 15. Inn. [Iuramento] no. qd si aliquis eligat ultra numerū in ecclesia, in qua numerus est iuratus, nō tenet electio. Idem, si numerus sit cōfirmatus per papā cū decr. aliās secus, ut hic, & in cōcor. secus, si quis iurasset nō uendere librum: quia tenet uenditio: dicit. n. sp̄ale in spiritalib;. qd nō ualeat, quod fit iuramentū, & hoc placet Archid. j. e. si a sede, lib. 6. Alij dicunt, qd receptio facta iuramentum tenet, & hæc est alleg. Inn. sed pōr argui, qd hæc allegatio ius continet: quia ex ea papa infert sniam dicendo, unde & c. sed rñderet, ut ibi dicā. Satis pōt defendi, qd ualeat receptio iuramentū facta, licet illi sint periuri: et tenet matrimoniu contractū iuramentū, licet p̄hens sit periurus, de sp̄o. sicut: & facit, quod no. Gui. in spe. de legato. §. nunc tractemus, uer. sed si legatus, & uide, qd ibi addā hoc. c. nō procedere in illo, qui se eligi procurādo sciēter fecit recipientes deierare, & quod dixi de testō iurato in Mercuri. de reg. iuris, qd semel, lib. 6. & dato, qd hæc essent uerba papæ, nō dicitur hic, qd nō ualeat receptio, sed qd fieri non debet, & hoc uideat placere Pe. & placet Eg. fm quē non ob. qd recipiēdo sunt periuri, & sic infames, & sic repellendi a legitimis actibus, & sic ab eligendo: quia tēpore electionis adhuc nō erāt periuri, nec infames: & facit qd dixi in quæstione prædicta, ad fi. & quia, licet dixi in quæstione prædicta, licet regulariter qui iurauit non immutare testamentum faciēdo secundum sit periurus, posset tamen casus contingere, quo periurus non esset. sic in proposito dico, quod fortius ualebit receptio, ubi dicas recipientes non esse periuros, puta quia casus erat, quo pp augmentum facultatū poterat statutus numerus augeri ex ui tacitę cōditionis sine pœna periurij, de conti. cū. M. & facit, quod dicā super gl. hæc fuit. & id factum fuit collegialiter, & ab

his, qui id poterant: aliās secus est. si. quod post Vin. dixi, de rescrip. cōstitutis, super. 3. gl. & quod dixi huc remittēdo. §. de offi. ui. c. pe. in gl. pōt ergo [Non ualeat] dici potest hoc non solū locū habere in numero, sed et in oībus confirmationib;. & priuilegiis ecclesię: in quib; adūcitur hæc clausula, ut hoc operetur. qd canonici suo facto p̄rio non possunt r̄p̄ere priuilegiū, ut hic: quod dicit Hosti. sibi nō dubiū, quando apponit a papa. de electio. innotuit. §. e. inter cetera: & recitant Inn. & Host. quosdā dicere, qd non solū papa, sed quilibet alius iudex pōt apponere hoc decretū in his, quæ ad suā iurisdictionē pertinet, arg. 7. q. 1. quia frater. C. de iudi. properādū. §. si autē res ueruerit, & §. præce. imō & qd liber priuatus hoc decretū interponere pōt. ff. de le. 3. si quis in prin. & l. quāstū. Sed est sciendū, qd hoc decretum maiores uires habet, quā sit cū causę cognitione, ut patet ex no. de desp̄o. impu. ad dissol uendum, qui ma. accu. pos. cū in tua. fm Inn. & Hosti. [Quem] certū numerū [Intendebat] ergo secus, si intendit hoc, quod dic ut. j. c. p. x. [Vnde] per istud uerbū vñ, qd allegata superius faciunt ius, cū ex illis papa hic inferat, uel profert sniam: sed rñderi pōt, qd papa non infert, uel profert sniam ex illis allegatis, quæ non faciēbant ad proposū, sed ex illis solis, quæ causam contingunt, quæ apparent in proxima conclusionē [Resituationem] i. ad remissionē possessionū, & iurij ad p̄bēdā pertinentiū, & hoc petere poterat ep̄s: sed ad restitutionē sibi faciendā nō poterat agere, nisi egisset nomine præbēdę qd poterat, de suc. ab intest. ca. ult. fm Inn. & no. qd non dicit de fructib; perceptis: quia pro eo, qd titulo possidebat, & bona fide, excusat ab illis, fm Eg. sed Host. aliter. j. glo. proxima [Institutionis] no. fm Hosti. qd si quis minus canonicē cōsequitur beneficiū, cōsimoniacē, uel per fraudē, uel surreptionē in petuū nō præscribit. 1. q. 1. principatus, de institutio. c. 3. de cleri. ex com. postulatib;. de regulis iuris. c. i. li. 6. & ex quo cōstat in iudicio cōtentioso cōdēnatur ad restitutionē oīum perceptorū de his, quæ fiunt a præla. cōtinebat. inf. de iure patrona. cō dilectus 5, in fine. In iudicio uerō animę suę cōscientia eū iudicat: quia nō dimittit peccatū & c. de regu. peccatū lib. 6. [Vñ] pro imō. ¶ Secūda gl. obijcit, & soluit. ¶ Tertia gl. obijcit, & soluit. ¶ Gl. imō rñdet per qōnem. ¶ Vlti. glo. remittit: secūdo obijcit, & soluit. rētib; quærit, arguit pro, 12 & fr̄ium soluit. quartō soluit qōnem. ¶ In 7. gl. 2. ibi. §. ntri. j. pcurator oīum bonorū administrationē habēs iur̄m defert. Itē pacificū, ut in l. litatim all. [ibi, si procurator] si pcurator tuus soluit indebitū, & ratū habes, repetis [ibi, si pater] per liberā administrationē, quā pater filio cōcedit, nō vñ concessisse, ut in fraudē creditor alienet [ibi, creditor. §. ntri.] licet nepoti commiserim liberā administrationē bonorū meorū, ut possit alienare, vendere, emere, & pacisci, promittens per eū facta rata habere, & nō dīcere, solum quatenus ex fide ager uideor mādasse. ¶ In 3. gl. ibi, ancten. sine a me] nocet mulieri cōsensus scd̄o post biēnium præstitus alien. fundi dotalis [ibi, l. 1.] uide. §. c. prox. sup gl. [ibi, si filium] præiudicat p̄i, qui passus est filium pro homine sui iuris se gerere [ibi, Herennius] sola familiarij perceptio nō facit decurionē eum, qd l̄imē creatus nō est [ibi, non idcirco] sequit, minus qd pupilli res uelut tutor administrasse d̄r, ex eius p̄ona reuiritus qd nō pati pōt. ¶ In gl. ult. ibi, denūciatē iude de simonia, dilectus, scd̄o, sup. 3. gl. [ibi, non pot.] & ideo uictoria unius alijs prodelt, ut ibi. ¶ In 7. gl. 1. ibi, condō. e] & uerbum hoc sonat liberat, quod tollit oēm uitij iusp̄sionē. j. de simo. tua, fm Gof. & Host. de hoc de offi. delega. ex parte. i. ¶ In gl. 2. ibi, l̄imē] & præposito pecunijs non vñ esse mandatum, ut soluat, nisi qd debet. ff. de sol. si si cui. Ab. [ibi, si.] quia nec ipsius ep̄i consensus prodesset

prodesse per predicta iura. Inn. & Ho. ¶ *In glo. 3. ibi. Nam uidetur* poruit ignorasse modum electionis. Io. Vin. ¶ *ibi. patientia* nec est expressus consensus. scdm Inno. si quod dicit de cõces. præben. c. 1. super gl. 2. ¶ *In glo. 4. in fin.* nã ep̄s ¶ cum molestabat in possessionibus iuris canonici. & eũ ut canonicum nõ tractabat: uel sup hoc officium iudicis implorabat: uel melius agebat ep̄s quasi negatoria ¶ clericũ. uel clericus ¶ ep̄m quasi cõfessoria. Inn. dixit Host. nobis de nomine actionis curandũ nõ est. de iudi. dilecti. ¶ *In gl. imò & si. ibi. clausula* dicit Inn. & Host. q̄ nulla ¶ v̄f subesse ratio. quare canonici nõ possint uenire ¶ privilegũ sibi cõcessum. q̄ nõ est clausula. sicut q̄n non est. C. de legi. quod fauore. nisi dicatur. q̄ hoc faciat uirtus clausulæ. uel q̄ hoc sit de nouo statutũ in fauorem ecclesiarum ad electorũ infinitatem vitandã. de rescriptis. cum in multis. lib. 6. & ad elidendum dãnõsam curialitatẽ. seu vecordiam dãnabilem. & inconstantia temeraria confutandã: quia plerunq; per preces. uel minas consueuerunt canonici uiolare statutũ. de privileg. cũ olim. 2. ¶ *In fi.* Idem Vin. & Gof. Host. nobis dixit æquum. q̄ licet sit clausula. augumẽtatis facultatibus possit numerus augeri. sed nõ augmentatis. nõ. ex quo est ibi clausula. & licet eadẽ sit causa. scilicet fauor: tñ hic uirtus clausulæ operetur. q̄ in hoc casu nõ liceat renunciare fauori. & est simile. j. c. cui. de nunc. li. 6. & dixi de hoc secundũ eum. sup. de constituto. cũ accessissent. ¶ *In gl. hoc fut. ibi. nabiffet* dixit hic Inno. q̄ uacante una præbenda plures possunt eligi in canonicos. hoc expresso. q̄ unus habeat præbendam integrã. & alijs prouideatur. cum se facultas obrulerit: sed si simpliciter recipiatur. uno iure uacante nõ ualet electio: quia intelligunt electi ad unã præbendam. & id. quod supra dñ. nõ intelligitur. nisi exprimatũ in eum. nec obstat de constituto. cum. M. dicit enim. q̄ ibi fuit expressum: dixerat autẽ prius in eadem gl. ip̄e Inn. q̄ in ecclesia habente certũ numerũ præbendarũ. uel canonicorũ. uel utrorunq; eligendo canonicũ ultra numerũ ualet electio. sed rüpif privilegũ quo ad numerũ canonicorũ. sed durat in numero præbendarũ. s. e. dilectus. de constituto. cum. M. Diuersitatis ratio: quia cum teneat electio canonici non obstante numero. merito quõ ad numerum canonicorũ rumpit privilegũ: sed electio plurium ad unã præbendam uacantẽ. uel nõ uacantẽ ultra numerum nõ tenet: quia est ¶ concil. Turonen. uel Lateranẽ. s. eodẽ tuã. nisi uellet ius de nouo creare. inf. c. prox. unde. cum nõ teneat electio. nõ rumpitur numerus. Ratio autem. quare tenet in canonijs. & non in præbendis est: quia sic statutũ est in p̄bendis. de cõcessio. præbẽ. c. 1. & 2. s. e. maioribus: sed in canonijs nõ sic est statutũ. cum. n. præbenda maxime consistat in reb⁹ corporalibus. nõ p̄t ius p̄bendale fieri. nisi possessiones alicuius præbẽdæ diuidant: & malũ esset unã esse pinguiẽ. & aliã tenuẽ. de constituto. cũ. M. tñ. ut dicit. nõ esset malũ. si ex oibus præbendis. uel de una. quæ esset pinguior alijs. uellet unã nouã præbendam facere. j. c. prox. ius uerõ canonicatus. quod est incorporale & indiuisibile. multi possunt sine aliorũ dãnõ habere: subdebat autẽ in alia glo. q̄ licet possint plures canonicos facere. una tantũ præbenda uacante. nõ tamẽ possunt ius canonicatus dare ad uacantiam. j. de cõcessio. præben. c. 2. cũ canonicatus sit ministerium. de quo ibi fit prohibitio: adde. quod dicit. j. c. prox. ¶ *In gl. ult. ibi. Daniel* ubi de hoc ¶ *in fi.* q̄ dñi ¶ dominicalis est Bart. Brix. & incipit. duo fratres ex eodẽ p̄f. c. H. & idẽ Gui. in spe. de sen. prola. s. nũc de effectu. uel. sed pone: hui⁹ dicitur sit effiçax rõ: quia potuisset aliter obtinuisse dispensationẽ. & alter nõ. de cõsang. quia circa. Itẽ potuisset in primo iudicio fuisse collusio. Itẽ posset alter primas p̄bationes reprobare. si reperant

in sua causa: optime facit. l. denunciaffe. quã alleg. glo. ubi condẽnario adulteri nõ nocet adulterã: quia potuit ille inimicis. falsis argumentis. subornatis testibus a p̄sede grauari: nec uolunt appellare. & mulier religiosum iudicẽ sortiri. qui pudicitia suã defendat. uel aliã obtinere gratia. uel legis auxilio. his conuenit. quod dixit Dama. de clericis cõiugatis. 3. quæstio. q̄ per suã repulsus a beneficio: quia ¶ xerat matrimonium cũ Berta. per id ab illa uendicari nõ poterit. De hac materia facit hic Ho. di. cum agit de crimine. quod plures dicuntur simul cõmississe: aut quærif de illo in modũ inquisitionis: & sic ex quo de uno facta est fides. intelligitur esse facta de alijs per testes nominatos. cũ simul de omnibus quærif. & sic possunt intelligi iura allegata in prin. gl. & s. de elec. p̄ inquisitionẽ. aut in modum accusationis. uel actionis. & tunc si oēs sunt cõdemnati. & unus appellat. & obtin cat. uictoria prodest omnibus. s. de appellatio. c. pen. ff. si serui. uendicet. l. 3. §. 2. Si uerõ succubãt. non obest. ut hic. & ff. de adu. denunciasse. & j. de adulterijs. signifiçasti. & sic fauorabiliores sunt rei. ff. de regulis iuris. fauorabiliores. s. de re iudica. ca. fi. nisi is. de quo non quæritur. in hoc consentiat: quia tunc obesset. 2. q. 5. statũ: & patet in eo. quod leg. & nõ de electio. cum dilecti. ad finem. & uide. quod dicam de regulis iuris. ratiõhabitionem. super fi. gl. & in quæstione lib. sexto.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Pertinent. Vide Ioã. An. in c. tibi qui. de rescrip. lib. 6. & de præben. ap̄to. lib. 6. & an idem sit in materia non beneficiãli. ut decretum. siue interdicitum iudicis im̄diat actum geri. uide Bar. in l. is cui bonis. ff. de uerb. ob. & in l. i. quis ita. §. ea. l. eo. rit. & in cap. Rainaldus. de testa.
- b ¶ Quod ritu. Pro hoc. quod nõ. glo. in c. si diligenti. de prescrip. & per Di. in cap. possessor. de regu. iuris. lib. 6. & Barto. in l. sed si lege. §. scire. ff. de peti. hæredi.
- c ¶ Cum dilectus. ille errat in iure. & delinquit an ergo excusetur a fructibus. uide Bal. in l. 1. c. de his qui. ut iudi. & uide in deci. Rotã. conclu. 31.
- d ¶ Prodest omnibus. Vide Io. An. in c. in nostra. de probationi. super gloss. fin. ubi ponit. an cassata sententia quõ ad unum. proficet & uide Bar. in l. posthumus. §. 1. ff. de inoffi. te.

S P M M A R I V M.

- 1 Præbenda una uacante possunt fieri duæ. & quando. num. 2. aliã diuidens integrare tenetur. & nu. 2. Ut ualeat sectio quot & quæ requirantur. ibid.
- 2 Beneficium etiam non uacans conferitur apostolica auctoritate. Pro præbenda in se collata & diuise redintegratione quis agere potest. Canonicorum receptio non uacante. præbenda quibus fieri casibus queat. Competentem prouentum sufficit esse præbendæ. licet non sit alijs equalis. in fin.
- 3 Epilogus. & additio glossarum. nu. 4.

C A P V T XXVI.

Macante. Casus. De una ¶ præbenda uacante p̄t fieri duæ. si eius suppetant facultates: aliã diuidens integrare tenetur. communis diuisioni. scdm cũ ibi. super quo [Ex ea] intendens ius de nouo creare. & præbendarum numerum augmẽtare. Dicit autem Hostien. quõ ad hoc. ut ualeat talis receptio. & sectio. requiruntur quattuor. Primum intentio prædicta. supra c. proximo. Secundum. quõd fiat de cõmuni consensu illorum. ad quos spectat. & diocelani. & capituli. ut ibi. & de reb⁹ eccl. non alie. cap. 1. Tertium. q̄ fiat ex causa rationabili. Quartum. q̄ sint duæ suffiçientes. ut hic: quorum unũ si deficiat saltẽ sectio nõ ualebit scdm cum [Capituli tui] facit ad nõ. de elec. cum ecclã uulterana: & istud determinat etiã. quõ dictum

dictum est de consti. præben. secundum Host. quã diuisionẽ ep̄scopus sine capitulo facere nõ poterat. su pra. c. prox. uer. quã quã. præcipue si ad utrũq; spectabat collatio. sup. de maio. & obe. c. fi. [Auctoritate apo.] cuius auctoritate etiã beneficium non uacans cõferri posset. de concess. præb. proposuit. Ho. [Alius] qui receptrus fuerat cum eo. qui nunc mortuus erat [Proponat] super integritate alterius dimidia. Gof. [Quæ uacare] nõ enim debet vna scindi pro alia integrãda. j. eo. cum causam: sed uidef. q̄ etiã de suo teneatur ep̄scopus integritate. arg. inf. c. prox. ad minus. quãdiu uiuet: sed eo mortuo delictum suũ extinguetur. 23. dist. quorũdam. & sic etiã eo uiuente redundabit id tñ in dãnũ personæ suæ. non ecclesiæ. sic sup. eo. nisi. §. fi. & sic non ob. de reg. iuris. delictum: cum suis concor. & nõ. si. infra. c. 2. secundum Hof. Intelligo sic hanc lictã. q̄ si uacabit præbenda pinguis. de eo. quod super excedit alias. assignabitur isti pro integratione [Rationabili] ut quia pauci sunt canonici. sup. de elec. cũ ecclesiã. de clerici. ex. mi. proposuit. uel ut dicatur missã gloriosã uirginis. sup. eo. significatũ: uel causa necessitatis. uel utilitatis. inf. eo. exposuisti. uel pietatis. & elemosinæ. 86. dist. non satis. & nõ. inf. eo. super in ordinata: ut tamẽ plenius intelligatur hæc materia dicit Ho. q̄ sunt ecclesiæ. in quibus non est certus numerus cõstitutus. & in illis p̄t recipi canonicus. quod placet: quia nouum ius tunc creatur. sup. c. prox. ubi uerõ est certus numerus iuratus. uel cõfirmatus apposita clausula. q̄ si quicquã. & c. nõ p̄t aliquis recipi. nisi fruã excreuerit. quod dicit. ut sup. c. proximo. uer. nisi forte: uel nisi fieret auctoritate papæ. qui de iure p̄t sup. ius dispensare. inf. de cõces. p̄bẽ. p̄posuit. scdm unũ quod intellige. de uer. sig. c. fi. q̄ si certus sit numerus. & dicta clausula nõ est adiecta. nulla præbenda uacãte alijs nõ dẽr assumi: sed si hoc fiat. tener receptio. & rüpitur numerus. ex quo hoc nõ fit auctoritate papæ: de hoc sup. eo. pro illorũ. nec intelliget hoc casu fieri auctoritate papæ. si capitulũ hẽt exceptionem. & ipsam nõ opponit. Si ergo nõ fit m̄tio de numero. excipiat capitulũ. sup. de rescrip. cõstitutus: ubi de hoc dixi: aliã uoluntarie ueniret: ¶ numerũ. & tacitẽ renũciaret. supra eo. pro illorũ. de cõsti. cũ M. uacãte ergo tali p̄bẽda in tali ecclesia. uni p̄onã tñ dẽr unice ius cõferri. sup. c. prox. uer. in ecc. q̄ si duo recipiant ad unicã p̄bendam nõ ualet sectio. nec receptio. nisi intẽdat aliq̄d ius creare. s. ti. proxi. & c. tuã. Si aut cõcurrãt illa quattuor. de quibus in principio capituli dixi. ualet sectio. & diuio: aliã vno deficiẽte. nõ ualet sectio: ualet tñ receptio. & recipiẽs tenet integrare: ut. s. sed & hic ius erit in modũ petitionis. ut nõ. j. de cõces. p̄bẽ. cũ super secũdũ Hof. [Competenti] nõ. q̄ suffiçit cõpetẽs: licet nõ sit alijs æquialẽs: nõ enim improbãt iura inæqualitate præbendarũ. inf. de confue. c. fi. li. 6. ¶ Secunda ¶ gl. obijcit. & tripliciter soluit. ¶ *In ¶ gl. 2. ibi. Io. dixit* ¶ alteratiuẽ: quia etiam uni fuit. sol. sup. proxima [¶ ibi. red di] & placet Inno. & Host. [¶ ibi. constituit] quod potuit. infra. de concess. præben. sicut vnire. Innoc. quod est uerum ex causa. secundum Host. ut dixi.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Pro illorum. Sic potest limitari. quod ibi nõ. in gl. & iniquis. & contra illam nõ. in c. constitutus. hic alle. in glo. 1. & super illa Ioan. Andr.
- S P M M A R I V M.
- 1 Collatio beneficij si alijs. quã ei. cui papa fieri mandat ei ad quem spectat. fiat. tenet: ipse tamen puniatur collator. & qua pena. nu. 2. 12. 13. Per monitorias literas ius non tribuitur. uide nu. 2. & 3. latius. & 21. un. Eas habens de inobediencia conqueritur.

- 2 Eludere non licet apostolicum mandatum. & nu. 7. Elusores etiam puniuntur. & quo. Pena cõuenientiõr ea non est. quã ut quis puniatur in quo deliquit. Præbenda uni collata non potest alijs sine iniuria conferri.
- 3 Successor dando executorias an factum suum an uerõ prædecessorũ. qui monitorias dedit. exequi uideatur. Per beneficij impetrationẽ cõferẽdi quod ius acqrat impetrator. Comparatur sponsalibus. nu. 2. & 5.
- 4 Sponsalibus cum uno contractis de futuro. non debet matrimonium cum alio uiro contrahere mulier: sed si facit. tenet. Multa facta tenent. quæ fieri prohibentur.
- 5 Monitoria litera ex stylo curiæ non dantur sine præcepto ijs. Mandare. & præcipere non differunt hic inter se. Receptio pro collatione accipitur aliquando ut hic.
- 6 Non creditur impetranti sine probatione. Tempus quod inspiciatur in iure acquirendo beneficiorum. & aliorum. nu. 15. 16. 17.
- 7 Scientia licet aliunde proueniat. quã ex delatione siue presentatione literarum. condemnatur transgressor earum. Elusio hæc dicitur. Diuinare quis non tenetur. Canonicum quod obstat impetratoribus ut ad beneficia recipiantur. multiplex.
- 8 Receptio ante collationem præbendæ afficit eam. aliã non. Ad præbendam qui ius habeat. & quod. & contra quem agendum. & nu. 9. 10. 11. & 12. Canonicatus. & præbendæ iura connexa sunt. Præbendarum tamen collationes aliquando conferuntur.
- 10 Collator potest assistere. si agatur contra eum. cui contulit præbendam. Assistere qui possint alijs in iudicio. Electores autem possunt sequi principaliter electionem. donec confirmetur. & nu. 11.
- 11 Collatio. & electio quatenus inter se differant. Factum nihil uidetur esse. quãdiu superest aliquid ad agendum.
- 11 Contra confirmatum de depositione eius agi potest. Collatio. & confirmatio æquiparantur. & quo casu.
- 12 Hæc decretalis quando habeat locum. Malitiam difficile probare. & ratio. Stellionatus crimen requirit malitiam. Consilium quando sit obligatorium.
- 13 Receptio in canonicum antequã assignetur ei debita præbenda que dicuntur.
- 14 Epilogus. & suffragium. glossarum. num. 15. Ad exhibendum qui agit interesse debet eius quo tempore. Tempus sententiæ inspiciendum in swiõlo. Meam rem esse cum iudicatur. simul illius non esse iudicatur. Dolo carere non uidetur. quia iam mota hæc redicatis controuersia sine cautione legata soluit. Post denuntiationem si iradidit rationes hæres legatario. priusquam edantur.
- 16 Additio glossarum. & nu. 17. Mandata duo esse censentur. si scribitur. conferas præbendam. si qua uacat. uel proxime uacatura. Tempus datæ. an presentationis literarum. uel rescripti. quando inspiciatur. & nu. 17. Litera. uel rescripta nulla à principio. au postea reconualescant. ad dict. mutum ad nu. usque. 17. Aequitas. non rigor in ecclesiasticis causis maxime attenditur.

C A P V T XXVII.

Dilectus. Casus. Si papa ¶ mandat ei. ad quem spectat. q̄ beneficium alicui conferat. collatio per eum alteri facta tenet: ipse tamen ex transgressione punitur. & prima pars querelam decisiã continet: secũda dat iudicem ibi. fraternitati [conquerendo] nõ. secũdũ Hosti. q̄ habens monitorias tantum de inobediencia conqueritur. & sic per illas ius tribuitur. de hoc de Io. And. super 3. Decre. E renun.

renun. veniens. Hof. rem. de rescriptis. literis [Manda-
 2 tum] sed quia canonici non paruerunt huic simplici
 mādato, sed in ipsius elusionē prēbēdā alij cōtulerūt,
 ideo tenent de cōmunibus redditibus puidere, vt. in-
 fra sequit. sit istud in pōenam canonicorū, qui cū nul-
 lā excusationē haberent, obedire mādato apostolico
 contēpererūt, arg. supra. de rescriptis. si quādo, & c. cū
 adeo: nec est pōena cōueniētiōr, quā ut puniant, in
 quo deliquerūt. supra. de tēp. ord. literas. nō enim pos-
 set ei sine iniuria conferri prēbēda alijā collata: quia
 in ea nullū ius habet iste impetrans, quod apparet ex
 sequentibus, & in eo, quod legit. & no. supra. de rescri-
 ptis cōstitutus, & c. capitulū. arg. tamē cōtra de rescri-
 3 ptis, literis, ubi dicit. q̄ successor dando executorias
 non factū suū exequi videt, sed potius prādecessoris
 sui, qui monitorias dedit. Sol. uere factū prādeces-
 soris exequi: q̄ prādecessor inceperat monitorias cō-
 cedendo, & honestū est, q̄ successor exequat factū
 prādecessoris, nisi abstinat ob aliquā iustā causam. 63.
 di. Adrianus: sed tamē ex hoc nō sequit. q̄ habeat ius
 in re p̄m Inn. imō certe est efficax, arg. p̄m Hof. quod
 dic. vt no. in d. c. literis: ad minus enim tantū ius acqui-
 ritur, q̄ si prābēda vacat tēpore repräsentationis lite-
 rarū, non est alij conferenda q̄ si fiat, in elusionē man-
 dati apostolici fieri dicit, ut. j. §. 1. sed si per mandatū
 apostolicū nullum ius acquireret, quare in elusionē
 ipsius fieri diceret, nō uideo: ergo aliquod ius acqui-
 sitū erat etiā per impetrationē solam, ut patet in eo,
 quod le. & no. sup. de off. dele. ex parte, nec mirum, si
 enim repräsentatio, à persona ecclesiastica facta incō-
 mutabilis est, ut patet. j. de iur. patro. cum autē, quare
 nō erit firma repräsentatio per literas papæ facta: vt
 infra. §. 1. maxime quando litera mādaturū habet an-
 nexum, ut hic, & sic obtēperandum est, ut sup. no. &
 patet. 14. q. 1. quod prācipitur: non tamen tantū ius, q̄
 prēbēda sit facta impetrantis, cui nec adhuc est col-
 4 lata, & ideo tenet collatio, si alij conferatur, cum di-
 stinctione tamen. Item dic. ut no. j. eo. §. si. si si mul-
 lier contrahat cum viro sponsalia de futuro, non de-
 bet cum alio contrahere de præsenti: si tamē cōtraxe-
 rit, tenet matrimonium sic cōtractum, ut patet in eo,
 quod legit. & no. j. de sponsa. si cut, & c. si inter virū, §.
 si. multa enim sunt, quæ facta tenent, & tamen fieri p̄-
 hibētur, ut leg. & no. supra. de iur. iur. quemadmodū.
 §. q̄ si post huius [Mississimus] monendo, & secundum
 5 stylum curiæ raro sit monitio sine prācepto, cum di-
 catur saltē, monemus per apostolica scripta mandan-
 tes. nec in talibus refert, an dicat. mādamus, vel prāci-
 pinus. ff. mād. l. 1. c. cōmunia, de leg. omne uerbum,
 p̄m Hof. [Recipiē] de receptione loquitur, quæ dicit
 collatio: nam si propter canonicatū cōtulisset, colla-
 tio prābēdæ alteri facta non ualuisse. inf. eo. si post-
 quā, li. 6. [Tunc] scilicet cum reciperent literas, ut patet
 per sequentia p̄m Hof. [Et infra] hic decidit, q̄ canoni-
 ci dicebantur quandam prābendam, quæ tunc uaca-
 uit, in elusionem mandati apostolici alijs contulisse,
 6 & ad hoc inf. respōdet [Constiterit] quia nec aliter im-
 petrati creditur, de rescriptis, olim [Vacaret] ergo erat
 ibi numerus. §. eo. dilecto [Tempore, quo] in beneficio,
 quod non confertur uacans: sed conferri mandatur.
 Refert secundum Hof. an uacet tempore datæ, & recep-
 tionis, & runc vt runc; tempus in ipicitur, de rescri-
 ptis eam te, infra. c. pe. an altero tantū tempore, & tūc
 inspicitur tēpus receptionis, vt hic, & hoc quo ad ca-
 nonicos, qui nō tenent diuina. infra. vt ecc. bene. c.
 vno. quanti autē ad plures impetrates ibidē, si quæras,
 quis sit potior, inspicit tempus datæ, nisi primo impe-
 tranti dolus, uel negligentia imputari possit p̄m eum,
 de rescriptis, ubi qui. li. 6. & uide quod dicit super gl. 2.
 7 ante fi. [Receperunt] uel ex quo impetratū sciuerunt;

nā & tūc est elusio, de ap. meminimus, & c. suggestū;
 hoc pro rāto dicit: quia impetrās obtulit se ad hoc p̄-
 bandū, sicut sup. de rest. spo. c. 1. uel quia post receptio-
 nē nō possent ignorantia allegare, quā prius possent,
 & si mentiant: quia solus deus nouit arcana. inf. de sy-
 mo. tua. [Elusionem] quod fieri nō dēt, de postu. bonæ.
 2. de alic. mu. iu. causa fa. c. 1. Hof. [si non habet] sup. nec
 aliud obstat canonicum, Inn. nā & multæ aliæ exce-
 ptiones cōpetere possent, de hoc de rescriptis, si pro-
 8 ponente. Ho. [Recipi] ergo ante collationē prābēdæ
 non fuerat receptus: quia tūc fuisset affecta prābēda,
 ad id de rescriptis: ubi qui. li. 6. tunc enim non tene-
 & collatio, sed haberet ad actionē ad illā prābēdā, nisi ali-
 quē prācederet in receptione, arg. sup. de const. cum.
 M. Ferrarien. sup. eo. dilecto, & c. dilectus, & c. relati.
 inf. de concessio. prāben. cū super quæstione, quāuis
 enim non habeat ius in prābenda, nisi prius sibi assi-
 gnetur, ut in prāall. decr. dilectus: tamē ille, ad quem
 pertinet collatio prābendarū, non habet potestatem
 conferendi eam nisi canonico, qui iam sit receptus,
 seruata tamē distinctione, de qua not. sup. de maio. &
 obe. statumus, perit ergo ab eo, ad quem pertinet, ut
 eam sibi assignet, quo facto ager contra detentorem
 prābēdæ, & si ille, ad quē spectat, hoc facere renuat,
 ad superiorē recurrat, arg. inf. de iure patron. nullus.
 Alij dicūt, q̄ sine alia assignatione ager cōtra detento-
 rē prābēdæ, argu. sup. eo. inter cetera, ex quo enim
 aliquis in canonicū est receptus, ius habet in prāben-
 da, quæ est sibi suo ordine cōferenda, cum iura cano-
 nicatus, & prābēdæ connexa sint, arg. sup. c. relati.
 sup. de consti. translatio: licet aliquando differatur col-
 lationes prābendarum, ut. inf. de concessio. prāben.
 c. 2. & ex hoc sequitur, q̄ si executories dantur pluri-
 bus in canonicos iam receptis, executio illius solius,
 qui primo recepto datus est executor, iusta est: unde,
 si ad mandatum ipsius prābēda primo recepto fue-
 rit assignata, & executor recepti secundō, uel tertio
 mandat canonicis, q̄ ipsam assignēt illi, qui ipsam im-
 petrauit, nō tenentur obedire, & si propter hoc excō-
 municant, iniusta est excōmunicatio secundū Inn. &
 forte nulla per id, quod dixi sup. eo. pro illorū, super
 gl. 2. in fi. quinimō, & primo impetratū assignāda est,
 dūmodo in nulla culpa, uel negligentia deprehenda-
 tur, ut patet in eo, quod legitur, & no. sup. de rescriptis
 c. capitulum, secundum Hof. Si uerō contingat cano-
 nicos ab initio diuersā mandata à diuersis executori-
 bus recipere, & ipsi maliciose iustum mandatum cō-
 tēnant, & iniustū exequantur, is, qui iuste mandauit,
 potest animaduertere in eosdem, de rescriptis, cū con-
 9 tingat. §. ceterum. Sed nunquid sic receptus habet
 actionem contra illum, qui ipsam alij contulit, cum
 hoc facere non deberet: non, nisi forte de dolo, uel in
 factum ad expensas, arg. ff. de dolo. l. 1. secundum In-
 noc. & adde, quod not. supra. de renun. sane, & c. ueni-
 ens, & quod dicam. inf. de concessio. prāben. quia
 in gl. quare, & sup. de appellatio. cum speciali, in gl. ar-
 10 gae. Quid si agatur contra illum, cui contulit, nun-
 quid collator poterit illi assistere? dicas q̄ sic, sicut, &
 uenditor emptori. ff. de euidio. si rem quam mihi. §.
 si. & not. inf. de contrahē. emp. c. fin. & sicut legatarius
 assistit haredi. ne colludatur. C. de litig. autē. nunc si
 hares: interest enim hoc collatoris, nā si euincatur
 ab eo prābēda, tenetur ei de alia prouidere. sup. c. in
 ter cetera. §. fin. inf. de iure patro. c. pastoralis. §. si. col-
 11 lator ergo non defendit causam principaliter: quæ nec
 ab eo potest prācisē peti prābēda, sed ab eo rātum,
 cui contulit, ut patet ex prāmissis: secus dicitur in ele-
 ctionibus: quia illi bene possunt principaliter sequi ele-
 ctionē, ut patet in eo, quod legitur, & no. supra. de ele-
 ctio. super eo, & c. dudū, & de iud. exhibita. Ratio di-
 uerfitatis

uerfitatis est hæc: quia ex collatione ius acquiritur, &
 ex quo facta est, perfecta est, dūmodo aliud canoni-
 cū non obstat: electio uerō perfecta nō est, quousq;
 fuerit confirmata, uide supra de restit. in integ. c. 2. in
 glo. per monacos, uel. electio. & ideo electores ante
 confirmationem electionem prosequuntur, & defen-
 dunt tanquam factum proprium. p̄m Innocentium:
 quia eis debent esse cordi omnia bene coeptra ad effe-
 ctum perducere: & nihil v̄ esse factum, quādiu super
 est aliquid ad agendum, C. de emēdario. C. Iustini. l. 1.
 11 C. ad Sille. l. cum Sille. in fine, p̄m Hof. Quid ergo si
 electio semel fuerit cōfirmata, & agitur de depolitio-
 ne confirmati: utiq; agendum est cū confirmato tan-
 tū, nec decetateo canonicis sunt uocandi: quia, ex quo
 confirmatio facta est, quantum ad electionem per ip-
 sos factam pertinet, iā semel functi sunt officio suo, se-
 cundum Inn. arg. §. de offi. deleg. in literis. Collatio ergo,
 & cōfirmatio in hoc casu quantum ad hoc acqui-
 12 parantur p̄m Inn. hoc autem quod hic dicitur, non
 obtinuisse clericus etiam per literas prāceptorias, ni-
 si contineret in eis: alioquin damus tali in manda-
 tis, ut ad id uos compellat p̄m quodam. Alij dicunt,
 q̄ conditione ex hac decr. potest quisq; pro quo scri-
 bitur etiam monitorie, agere & cōsequi, quod hic se-
 quitur: quod si uerum esset, frustra daret ecclesia exe-
 cutorias, quæ nec semper dantur, ubi etiam monito-
 ria datæ sunt p̄m Innocentium: sed potest p̄m Hof. re-
 sponderi q̄ hi non intelligunt, q̄ ad petendam prābē-
 dam adhuc habeat actionem: habet tamen prāuētio-
 nem. arg. j. de iure patro. cum autem, & ius supplican-
 di pape, q̄ executorias det, vt no. §. de rescriptis, literis,
 & c. ex insinuatione. Alij dicunt, q̄ collator beneficij,
 qui sine causā non uult mandatum apostolicū adim-
 plere in prāiudicium literas impetratis, peccat in eū,
 & ideo tenetur crimine stellationatus, ppter quod pot
 ipsum impetrās criminaliter accusare, uel ciuilitate nū-
 ciare: sed caueat sibi: quæ nec in accusatione, nec in de-
 nunciatione obtinebit, nisi probet eū maliciose non
 paruissē, ut probatur. ff. de crimine stellationatus. l. 3.
 quod difficile est, cū multas possit habere exceptione-
 nes, & excusationes, vt patet in eo, quod legitur, de re-
 scriptis, si proponente, §. de eta. & quali. accepimus. §.
 eo. cum p̄m apostolum. j. de accus. cum dilecti. hic au-
 tē manifeste apparuit de malicia capituli, vt patet. §. e.
 §. 1. & dicit quidam locū habere, quod hic dicitur,
 quando prāceptorias, tantum literæ impetratur, arg.
 §. de rescriptis. c. capitulū: sicut hic fuit, ut patet in eo,
 quod legitur, & no. §. eo. c. respon. 1. secus in monito-
 rijs, quæ non alstringunt, sicut nec consilium. ff. mādā-
 ti. l. 2. §. si. & le. & not. §. de arb. cū olim. Alij uerō dicūt,
 q̄ literæ papæ etiam monitoriæ semper obediendum
 est, ex quo pura, & si mplex est, & maxime quia nunq̄
 fit sine mandato, ut no. §. eo. c. respō. 1. nec obit. quod
 dictū est, consiliū nō esse obligatoriū: quia illud uerū
 de consilio, quod datur in fauorē illius, cui consiliū:
 secus autē de cōsilio, quod datur in fauorē illius, pro
 quo scribitur, ut hic. Itē secus de consilio, quod datur
 ad consilium anime à prælato: ut patet in eo, quod le.
 d. & not. §. de tēp. ord. ad aures. Alij dicūt, q̄ illud, quod
 hic dicit, nō est de necessitate iuris: sed de gratia fuit,
 p̄m Inno. cuius est quasi tota hæc gl. sed Hof. aliter di-
 stinguebat, quod omitto per ea, quæ plene not. de cō-
 13 cessione. prāben. si soli, & in gl. ult. per quā sit decisa di-
 stinctio, quā hic posuit Pe. de San. & Abb. in fine ope-
 ris in distinctionibus [Facias] plus ergo puniuntur fa-
 cientes q̄ mādaturū: quia receptum habent, & aliū reci-
 pere cōpelluntur [Assignari] repetere, facias [Promouens]
 nō de prābendis diuisis, sed de bonis cōmunibus p̄m
 Egid. ad hoc. §. de const. cum. M. & p̄m eum non intel-
 ligas hoc solū de quotidianis distributionibus, quod

probat litera, donec, quæ sequitur: nam de illis prou-
 14 detur et post, quā habet prābendam. ¶ Prima ¶ gl.
 respōdet per quæstionē, an unū sit mandatū, & care-
 ra. ¶ Secūda gl. Primō arguit tēpus receptionis respici-
 ciedū. Secūdo de tēpore datæ. Tertio de utroq;. Quar-
 tō arguit ad quæstionē, quā soluit: ultimo soluit con-
 traria. ¶ Gl. uideur Jobijcit inducens quatuor, & soluit.
 15 ¶ In ¶ gl. 2. ibi §. ultimo ¶ uide de foro compe. ex tenore.
 super ultima gl. [¶ ibi §. 1.] uide de exceptio. c. penul.
 in. 1. gl. [¶ ibi argumen. contra] scilicet, q̄ utrūq; tēpus sit
 spectandū: nā oportet interesse eius, qui agit ad exhibē-
 dū, & tēpore litis cōte. & tēpore cōdēnationis [¶ ibi
 cum furiosus] ualet sentētia lata per iudicem, qui ad i-
 tionis tēpore furiosus erat, & quo tēpore sentētiæ fa-
 ctus erat sane mentis [¶ ibi, mutum] sequitur, nec nō, &
 furdum etiā ita natos pro hærede gerere, & hæredita-
 tem obligare posse constat. ¶ In gl. 3. ibi, cum ita ¶ uide de
 præsump. nonne, super ult. gl. [¶ ibi §. sed is qui] cum iu-
 dicatur rem meam esse, simul iudicatur illius nō esse,
 [¶ ibi. l. Celfus] uide de sagit. c. uno, super gl. 2. [¶ ibi. si
 fundum] uide, j. de cleri. ex. mi. illud, super gl. f. quia [¶ ibi
 ibi, dolo] sequitur, carere nō uideur, qui iā mōta hære-
 ditatis cōtrouersia sine cautione legata soluit [¶ ibi.
 §. is autem] tenet hæres, qui post denunciationē, ne an-
 te tradat legatario rationes, quā eduntur, illas tradi-
 dit [¶ ibi, non est mirum] uide in c. statim allegato in pri-
 ma gl. [¶ ibi. l. 2.] uide de decimis, tua. 2. in fin. 1. gl. [¶ ibi.
 l. ult. in fi.] incipit §. Lucius, & uide ut lit. non conte.
 quonia. §. pe. super. 1. gl. [¶ ibi, quoniam] uide de spō. du.
 16 c. fi. in prima gl. ¶ In ¶ gl. 1. ibi, alterius ¶ dixit Phi. q̄ quan-
 do sic scribitur, cōferentes prābēdā, si qua uacat, uel
 proximo uacaturā, duo censentur esse mādaturā [¶ in
 fine] de hoc. §. de rescriptis, cōstitutus ¶ In gl. secunda. ibi,
 usurarios ¶ nō cōsideratur tempus datæ, sed subsequens.
 de hoc, sup. ti. primo, qualiter [¶ ibi, iudicium] ergo nō
 cōsideratur tēpus oblatis libelli, nec Io. in gl. sua hæc
 posuit. sed dicebat q̄ usurarios, quonia licet tēpore ob-
 latis libelli non recte agatur & c. & idē Vin. [¶ ibi. §. 1.]
 & infra de re iud. abbate sane, li. 6. [¶ ibi, mutum] ar. de
 exce. pia, li. 6. [¶ ibi, quod non credo] concor. G. in Spe. ti.
 1. §. ult. in prin. & remittit ad hæc gl. Io. de Deo in quæ-
 stionibus suis in prin. distinguit, aut erat publicē excō-
 municatus, & tunc indistincte nō ualent literæ. 16. di.
 quod dicitis, de postu. c. 1. aut occulte, sed nunc oppo-
 nitur, & tūc distinguit, aut hoc sciuit impetrās: & tūc
 nō ualet rescriptū. supra. de rescriptis, super literis: aut
 ignorauit, & tūc si est causa appellations, nō currit si-
 bi tēpus. supra. de ap. ex rōne. & optime. eo. ti. signifi-
 cāte. si est principalis, de æquitate deberēt ualere, ubi
 iusticia aduersarij nō perit, ar. de procu. ex insinuatō-
 ne, maxime cū in causis ecclesiasticis nō rigor, sed æq-
 tas attēdatur. sup. de ind. dilecti, de do. & cō. c. 1. sicut si
 impetrasset ad aliquē prælaturū, uacante sede, institutus
 tēpore præsentionis cognosceret. sup. de offi. deleg.
 quonia, sed hoc dicas uerum, si scribebat dignitati, vt
 ibi Io. de Mō. M. in dispu. hoc addit, q̄ si tēpore præs-
 entationis erat excōmunicatus occulte, post absolu-
 tionē pcedere poterit, & prius et, si nō opponit, quia
 iurisdictionem recipit, alle. de re iud. ad probandū, &
 q̄ ualeat, v̄ casus. ff. de le. prastan. peti. bo. pos. contra
 17 ra. l. interuenit quæst. dēt. n. sufficere, q̄ res deueniat
 ad eū casum & c. ff. dele. 3. l. j. de iure cod. eū qui, & l.
 conficiunt. §. si post. & sufficit, q̄ q̄ sit de cognatis tē-
 pore mortis, licet nō sit tēpore testamētū. ff. de reb. du-
 bijs, si cognatis. ff. de don. cā mortis. l. in mortis, & l. nō
 intelligit. §. q̄. ff. de iure fisci [¶ ibi, nulla] ar. de rescri-
 ptis. c. 1. li. 6. [¶ ibi, non datæ] q̄ de inobediētia, & rebel-
 lione, & eius pōena hic agit, quæ nō cadit in ignoran-
 tē. j. eo. si bñficia, li. 6. Cū uerō quærit, ad quem diriga-
 tur rescriptum, uel quid in eo fuerit exprimendum,
 Io. And. super 3. Decre. E 2 inspi-

inspicitur tempus datæ, ut in dñis, & sic breuiter de inferiori gl. se poterat expedire [& ibi legitima] sed si papa contulisset canonicatū secus: quia collatio postea etiā ab ignorantibus facta non tenet, infra. eo. si postquam, lib. 6. & ibi: debet dicere, vnde dixit Phi. si dixit imperans beneficiū uacare, nō est satis, q̄ uacet tēpore præsentationis, ex quo nō uacabat tēpore datæ, sed si papa proprio motu mandat alicui cōferri ecclesiā, uel præbendam, si uacat, satis est, q̄ uacet tempore receptionis, licet non uacaret tēpore datæ, per hanc de cre. sed dices, hæc de cr. non probat hoc, cū hic nō fuerit affecta præbenda: probat tamen, q̄ conferri debuerat, & ad hoc inducitur. posset tamen dici, q̄ hic non fuit mandatum de canonicatu, per quod apertius patet papæ uoluntas de conferenda præbenda quando cunque præsentat [& in fine] dicit Host. cum quæritur, an rescriptum ualeat, inspicitur tempus datæ, de rescriptis, significauit, & c. ad hoc, & c. si de transact. ex literis. Si quæritur, an iudex possit suam iurisdictionem exercere, inspicitur tempus receptionis, & expressiois quo ad clausulas generales, de ap. super eo. de rescriptis pastoralis. Sed Pe. de San. plenius distinguens dicit, q̄ quandoq; consideratur actio, quæ competit ex rescripto, & ex illo oritur. supra de rescriptis, eam tē, & tunc attenditur data, ut ibi: quandoq; actio, quæ non oritur ex rescripto, licet super illa impetretur, ut supra de rescriptis, c. si. & tunc etiam consideratur data, quandoq; ualor ipsius rescripti, scilicet an ualeat, uel nō, puta ex ueritate tacita, & falsitate expressa, de rescriptis, super literis, & tunc consideratur data, cōtū, constitutus. quandoque attenditur obligatio, quæ contrahitur ex mora, uel culpa illius, contra quē impetrat, ut hic, & supra. de rescriptis capitulū, & tunc attenditur receptio. quandoque negligentia iudicis, uel impetrantis ratione præscriptionis, quæ currit cōtra iurisdictionem: quia commissā est causa decidenda infra dictū, & tunc attenditur præsentatio, de app. super eo. 2. quandoq; inspicitur tantum negligentia impetrantis, & tunc attenditur possibilitas agendi, de rescriptis, si autem, & c. plerumque. quandoq; odium impetrantis, de offi. deleg. prudentiam, de uisuris, quia frustra, & tunc spectatur tempus agendi, ut ibi: quandoq; iurisdictionis perpetuatio, & tunc attenditur citatio, de offi. deleg. gratiam, & hoc uide in Specu. de rescriptis præsen. in fi. ¶ In gl. uidetur, quod ibi, consimilem] non fuit consimilis: quia ibi datus fuerat executor aq̄ prouidendum: hic nō [& ibi, alteri facta] quod dicit hoc die, ut infra, de concess. præben. si capitulo, & c. sequē. & ibi plene de hoc. li. 6. [in fi.] licet sit ar. contra. C. de legi. non dubium, Goff. ¶ In gl. ult. in fi.] & erat hæc de cre. in 4. compilatione ult. in tit. de concess. præben.

ANNOTATIONES.

- a Plus tribuitur, intellige ad rem, non in re, de quo uide plene per gl. in c. si soli, de concess. præben. lib. 6.
b Impetrantis. Vide in c. si soli, de concess. præben. lib. 6.
c Collatoris. Ad idem. ff. de inoff. testa. l. si suspecta, & ibi bona gl. & uide Ioan. And. de re iudicata, cum super.
d Ad aures. Et 6. dist. testamentum, & uide gl. in c. ad aures, de æta te, & qualitate, & in cle. 1. de testi.
e si soli. aduerre, quia illa gl. tractat de ualore collationis beneficii, hic autem etiam tractat Host. de pœnā non parentis mandato, licet sua collatio ualeat, uide hic Host.
f Interuenit. Vide. l. si alienum. §. 1. & ibi Bar. ff. de hære. instit. & facit ad materiam, l. si filio præterito, & ibi per Bar. ff. de iniulto rest. & ad quætionem restis usurarij, de qua ibi, & per Io. And. de usur. c. 2. lib. 6. & per Bal. in l. 2. C. de bo. pos. contrata.
g Hanc. Quia motus proprius excludit surrogationem, ut in c. si motu proprio, de præben. lib. 6. contra hoc tamen facit, quia actus intelligi debet subsistere secundum tempus, quo fit dispositio, uide cle. literas, & ibi iura plura in gl. de rescri.

S V M M A R I V M.

- 1 Distinguitur constitutionis.
2 Vacatio primi beneficii per secundi receptionem, & utriusque etiam decernitur, & quando, & numer. 7. & 8. uide numer. 18. 19.
Collator nisi conferat tempore statuto beneficia sic uacantia, duplici pena punitur.
Huius decretalis prouidentia, quæ fuerit.
3 Parochialis ecclesia quæ dicatur, quod ad pœnam huius constitutionis, & nu. 4. & 5.
Præsumptio refertur hic ad superbiam.
Cupiditas ad auaritiam.
4 Parum, & nihil equiparantur.
Religiosos etiam comprehendit hæc decretalis.
Quicumque, uox continet religiosos.
Hæc decretalis in quibus beneficijs, casibusque locum habeat, & nu. 5. 6. 7. 8. in fi. 9. 12. 13.
Præbendæ quibus conferuntur modis: quandoque habent curam, num. 12.
5 Cura animarum quomodo hic accipitur, & nu. 4. in fi. & 3.
Archipresbyteri, archidiaconi, & decani sine ecclesia, & ubi.
6 Beneficij primi fructus percipi possunt usque ad receptionem secundi.
Optio retinendi beneficium utrum malit, quo casu dicitur.
7 Beneficio priuatus quis dicitur hic quantum ad se, non quantum ad prælatum eius, & quando non priuatur ex adeptione secundi, uel contra, num. 8. & 9. 17.
8 Ad beneficia quæcumque obtinenda quis inhabilis quo casu fiat.
Ioan. And. auet. citat constitutionem. Execrabilis, & nu. 14. in fi.
Possessionem per quem sterit quo minus habeat, idem est ac si habuisset, in fi.
9 Possessio litigiosa beneficii secundi an retardet collationem primi, & nu. 17.
10 Libere cui conferre conceditur, id nemine uocato licet.
In possessionem beneficii possessi non est quis mittendus non uocato possessore.
Merito, id est de iure.
Beneficium uacans ex hac decretali intra sex menses conferri debet.
Tempus hic sex mensium à quo die numerandum, & nu. 11.
Menses sex faciunt Semiannum.
12 Taxatio fructuum perceptorum qualiter fiat.
Personatus etiam non curati hic comprehenduntur, & in duobus huiusmodi potest episcopus dispensare,
Decretalis dudum y. de electi. intellectus.
13 Dispensatio super pluribus dignitatibus habendis non intelligitur de dignitatibus eiusdem ecclesie.
Dignitas quid, an sit idem cum personatu, & officio.
Personatus quid.
Rectores ecclesiarum quibus alijs nominibus appellantur.
Officium qui habere dicantur in ecclesijs, uer. ministri.
Ministri ibid. qui dicantur.
In nomine uis non facienda, in fi.
14 Literatura magis habetur ratio in dispensatione, quam bonitatis, & quandoque contra.
Dispensationis obtinendi plura beneficia triplex ratio.
An sit contra ius, & admittenda.
Eius descriptio, uer. dispensatio, & cui committenda.
Dispensatores qui nuncupentur, ibid. & qui fideles, ibid.
Acceptio personæ quando non dicatur fieri, circa fin.
Dispensationes modificatæ per decret. execrabilem.
15 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 16.
Actio uetus per nouam non tollitur, nisi exprimat.
17 Additio glossarum.
Ad beneficium secundum ut quis non transeat, impedire potest episcopus, licet pinguius potest tam ad superiorem recurri, uer. dicebat Petr.
18 Beneficia priora per episcopatum receptionem, & possessionem, non amittuntur nisi per consecrationem, secus in ceteris beneficijs, & ratio, uide nu. 19.

Ad beneficium aliud transiuros quid cauendum docet, uer. consiliit ergo.
Bene qui stat non moueatur, ibid.
19 Beneficij secundi receptionem quibus casibus primum non uacet, & supra. num. 18.
Eligo illum, si papa placuerit, an ualeat, circa fin.
Adulteri non licet neque de consensu uiri.
20 Philosophantes uere pecuniam contemnunt.
21 Dispensare quando papa solus possit, & quando etiam episcopus in pluribus beneficijs habendis, non legatus.

C A P V T XXVIII.

DE multa. Diuide t̄ decre. in 3. partes. in prima cōstitutionis causatio. secunda ibi, presenti. tertia ibi, circa pro constitutionis uero causa Lateran. concilium repetit, & ipse transgressorem punit. Secunda, quæ cōstitutionem ponit, subdiuiditur in 6. in prima priuatur habentem beneficium curarum ipso beneficio, si recipit secundum tale. secunda ibi, & si forte, in contemptorem pœnam aggrauat. tertia ibi, is quoq; collator rem primi monet, ut conferat. quarto enim punit, si non conferat, ibi, & si ultra. 5. ibi hoc idem, ad personatum constitutionem prorogat. 6. ibi, addentes, addit de pluribus personatibus etiam non curatis in vna ecclesia non habendis, & in summa hoc dicit. Habens t̄ personatum, uel beneficium curatum, si secundum tale recipiat, uacat primum: quod si retinere contēderit, etiam secundo priuabitur: & si is, ad quem spectat prioris collatio, si infra. 6. menses non conferat, duplici pœna punitur, cū sublimibus personis circa taliū pluralitatē papa dispensat. hoc dicit [prouidentia] & uerē fuit multa prouidentia cōcipi. Lateran. nam fm Ab. per ipsum melius ecclesiæ deferuit, pauperibus clericis subuenit, animarum periculis obuiatur, auaricia uitium extirpat, uel fuit multa fm eū, quia una ecclesia unius debet esse rectoris. §. eo. cū nō ignores, & singula officia, & c. §. eo. ad hoc, & quilibet in ea uocatione, & c. ut uigesima prima quæst. i. c. i. [Et] profatur. Host. [Parochiales] quod ad pœnam huius constitutionis intelligit Host. q̄ parochialis sit non solo habitu, sed etiam actu. hæc no. §. ti. primo, quia nonnulli, & facit quod not. de elec. licet cañ. in gl. sed nunquid, lib. 6. Sed Inn. & Ab. uidentur tenere prius, q̄ sufficiat habitus, ne sine culpa perdat ecclesiā iura sua, quod regulariter non cōtingit. de reg. iur. sine culpa, li. 6. [Amittet] per sententiam [Priuatur] per sententiam [Præsumptiones] quod ad inobedientes ex superbia, Host. uel quod ad collatores [Cupiditates] quod ad inobedientes ex auaricia, Host. uel quod ad recipientes [Rarus] no. secū dum t̄ Host. æquiparari parum, & nihil, & concord. §. ti. primo. tuæ [Expressus] per iur. scilicet executionē. j. de electio. licet canon. lib. 6. [Quicumque] etiam religiosus quod ad ipsorum prioratus, uel curas ecclesias. j. eodem, cum singula, lib. 6. Quam declarat consilium Vicē. habere locum etiā in prioratibus manualibus, & non curatis, de sup. neg. prælato. quia regulares, in fi. & sic approbat opinio. meas, & in primo reprobat Arch. ut ibi no. in gl. antepe. [Reperit] etiam si vi occupat, uel se iniuste scienter intrudit in ipso. j. cod. cum qui beneficium, li. 6. [Beneficium] nec dū dignitatem, uel personatum [Curam] maxime fm Goff. nam fm eum idem est in præbendis, cum recipiuntur, ut titulus, nō ut stipendium. j. de concess. præb. literas, hæc not. hic, & in summa istius tituli. §. item queritur, & §. de rescriptis, in nostra, & §. de elec. dudum. 2. & idem hic Io. & Vincen. quando prior præben. sufficiens erat. Tu dic contra secundum Inn. & Host. Ad decreta. literas, dic

loquitur, cum habens præbendam in vna ecclesia, secundam recipit in eadem [Habens] ex se secus, si per unionem alicuius curati. j. eo. super eo. lib. 6. [Animarum] dicit Inn. & Host. hic largē sumi curam animarum, siue in foro penitentiā curam habeat, siue aliā, siue sit ecclesia cathedralis, uel parochialis, uel capella habēs parochianorum curam de iure, uel de facto, dummodo parochiam habeat, in qua parochiale ius exerceat. in quo remitt. Host. de no. §. ti. i. quia nonnulli, & ibi uideas super ver. parochiales, & quod dixi. su pra. eo. cum non ignores, in prin. siue sit dignitas, uel officium, sine ecclesia, sicut sunt multi archipresbyteri, archidiaconi, & decani, qui nullam habent ecclesiam, cui præsent, & tales plures sunt in dioc. Pictauiens. secundum Inn. & Paduæ: qui tamen habent iurisdictionem super multa loca. supra. de elec. dudum. 2. de offi. archidia. c. i. & ult. de offic. archipresb. c. pe. & ult. cum si. [Tale] non dixit, tantum. Host. [Beneficium] idem, si plura talia t̄ etiam per dispensationem haberet. nam per ultimi receptionem uacabant omnia, ut in clemen. eo. tit. si plures, & caueat, ne ul. collatio uisitetur, ut ibi, no. in gl. antepe. per decre. ordinarij. in fi. de offi. ord. li. 6. [Habebat] de iure, & si non de facto, ut quia erat spoliatus primo secundum Vincē. qui hoc no. supra. de elec. dudum. 2. alle. de diuor. significasti: repetet tamen fructus primi, quos percipere poterat uique ad receptionem secundi. ff. de eo, quod certo loco. l. 3. §. item Iulianus, quod ponit gl. in Spec. titulo de actore. §. i. d. uerū. item tutor. & quod dicit hic [habebat] & se habere sciebat. Si uerō ignorabat, datur tibi optio, ut infra. de rescri. gratia, li. 6. Item scias, q̄ si perdit ius beneficii, quod habet in re, fortius perdit ius, quod habebat ad rem, ut in clemen. de rescriptis, gratia [Priuatus] fallit t̄ cum alius fructus secundi beneficii ad tempus ex causa percipit. infra. eo. si tibi concessio, lib. 6. & quod dicit [priuatus] die quantum ad se, non quantum ad prælatum suum, si sine licentia transit. 7. q. i. non oportet, & c. si qui uerō, & supra. de renuncia. admonet. hoc not. Io. 2. i. q. 2. si quis iam translatus, & in præ. c. 7. q. i. si qui uerō: concor. Goff. supra. de consuet. cum venerabilis, & Host. hic, qui dicit, q̄ reputat prælatum simplicem, si det licentiam, quādiu de facto, & de iure renunciat primo, & tunc statim conferat in contrarium quod not. j. de his, quæ fi. à ma. par. ca. ex ore, in gl. pe. [Illud] primum [Alio] secūdo [Spoliatus] perpetuo, de coha. cle. & mulie. si autem. hodie per constitutionem Io. execrabilis, si recipiens t̄ secundum, primū, quo priuatus est, absq; moræ dispendio uerbo, & facto in manibus ordinarij sub testimonio publico nō dimittat, priuatus est secundo, & inhabilis ad sacros ordines, & beneficia, ut ibi. §. qui uerō, & si hi, qui tempore constitutionis illius sine dispensatione talem pluralitatem habebant, ultimo reuocato non dimiserunt prædicto modo, reliqua intra mensem à constitutionis notitia etiam ultimo sunt priuati, & inhabiles ad quæcumque beneficia obtinenda, ut ibi. §. porro [Illud] scilicet primum [Receptionem] uel ex quo per eum stetit, quominus possessionem haberet. infra. cod. licet episcopus, lib. 6. xro. & concord. eo. li. de elec. commissa. §. i. Dicebat Innocen. quod quādiu litigatur super secundo, non confertur primum, si non est adeptus possessionem secundi. sed si possessionem habet, licet de ipsa litigetur, uiderur, quod possit statim conferri. 2. i. q. 2. si quis. de ele. cum in cunctis, nec ualeat, si dicas, quod ex quo postea per sententiam apparet secundam prouisionem non ualere, non debet perdere primā, quia fuit in culpa rem litigiosam acceptando, uel quia de hoc non bene inquit uuit. de hoc. supra. de rescri. in nostra. Quidam etiam credunt, q̄ sit necessē, quod ha Io. And. super 3. Decret. E 3 beat

beat administrationem maioris partis rerū, ar. de resti. spo. frequens, li. 6. dicit tamen Inn. & Host. post eū, q̄ bene faceret primus prælatus, si dū ligatur super secundo, commendat ei primum, & esset iusta causa commendationis, de accus. si constiterit, & de hoc dicam plenius infra, de concess. præben. cum nostris [*Liber*] id est etiam i illo non uocato, in possessionem tamen illum, cui contulit, non inducet, nisi illo uocato, si possidet, infra eo. si episcopus, li. 6. & quod dicit hoc Inn. ibi uide super gl. not. [*Conferat*] persona idonea, & infra. 6. menses, ut sequitur [*Merito*] id est de iure. Goff. [*Sex menses*] à tempore receptionis secundi, & noticiæ numerandos, infra, de concess. præb. quia; p̄m Inn. & H. & ad hoc facit verbum, distulerit, quod statim sequitur, & isti. 6. menses faciunt medium annum. S. de sup. ne, præl. licet, quod dicitur not. infra, de elec. quàm sit, in 6. gl. li. 6. [*Distulerit*] p̄m Inn. nō sufficit, q̄ sciat eum secundam recepisse, nisi sciat eum ipsius possessionem adeptum, nam si non potest habere possessionem secunde, vel de iure, quia dicit aduersarius, q̄ de iure illam habere non debet, uel de facto, quia non permittitur intrare in pos. non curat tēpus collatori. 2. i. q. 2. si quis. 92. dist. si qui, & uerba cum effectu & c. ff. quod quisq; iuris. l. 1. sed si poss. habet, forte currit tempus collatori à die pos. habitæ, si tunc sciuit. Quid si seratur sententia contra possessorem, qui impugnat hunc, qui recepit secundam, & ipse à tali sententia appellauerit? Respon. non currit hoc tēpus collatori nisi à die, quo rata manet sententia, siue quia iudex primam sententiā confirmat, siue quia appellans non proseguitur infra tēpus, nec ob. ff. de his, qui no. infal. furti, quia prius non potuit scire collator uacationem ecclesiæ: quia & si nō fuerit prosecutus ap. infra illud tempus, tamen prosecui poterat. Itē si succubuit, poterat obtinere, in hoc ergo dubio non potest dici negligens p̄m Inno. & Host. [*Alios*] superiores, vel capitula [*Concilij*] infra, de concess. præben. c. 2. [*Cogatur*] non solum propter negligentiam, sed propter delictum, quo deprehenditur: quia præsumitur fauere tenenti, & uitium suū palliare, Host. [*Ecclesiæ*] non dicit, episcopi, p̄m Host. qui arguit contra illos, q̄ totum occupant quasi in re peculii, de hoc de success. ab intesta. c. si. [*Cuius est illud*] per hoc uidetur, q̄ loquatur de præb. quæ uidentur interdum habere curam annexam, de quo dic, ut infra cod. extirpanda. §. 1. & c. super eo, lib. 6. [*Constituerit*] facta fide coram iudice per iuramentum rectoris ecclesiæ: uel syndici præmissa taxatione, cum interesse insurgat ex delicto, ut no. §. quod me. causa. c. si. Host. [*Esse perceptum*] si. infra de elec. commissa, in fi. li. 6. [*Personatibus*] etiam non curatis p̄m Host. curati enim cōprehensi erant. §. ibi. Ali quod beneficium & c. Inno. verò hic dixit in duobus personatibus nō curatis episcopos dispensare, licet sine dispensatione teneri nō possint, Nec ob. de elec. dudū, 2. quia non dicit ibi, non posse dispensari; sed peccare eum, qui sine dispensatione tenet, uel est allegatio [*Eadem ecclesiæ*] quia hoc hēt specialē notā, & prohibitionem putat Egi. q̄ si dispensatum sit cum aliquo super pluribus dignitatibus habendis, nō intelligitur de dignitatibus eiusdem ecclesiæ, nisi hoc exprimat [*Dignitates, aut personatus*] sciendū est, q̄ dignitas, & personatus, & officij uidentur synonyma. nā de cr. cū accessisset, de cons. ponit primiceriatū, primō personatū, se cūq̄ dignitatē, tertio officij. Itē de cr. de refer. ponit quasi synonyma dignitatē, & personatū, unde Host. dixit in summa huius ti. §. 2. q̄ dignitas est præeminētia in gradu, quæ alio nomine dicitur personatus, alle. de cre. si. de in iusto, sed q̄ sint diuersa, negari nō pot. §. eo, ad hoc, supra de elec. in geneti, & ex hac litera, & li. 6. de refer. statutu, post prin. de consue. c. 1. de elec. c. 1. §.

hoc autē, de eo, qui mit. in pos. eū qui, de præb. quia sepe, & uide quod de officio ibi dicā in gl. not. quōd & c. fin. & in cle. de iud. dispensationem, & in consi. ex crabilis. facit diuersitas nominum. C. de eod. si idem quibusdā uidetur, q̄ dignitas propriè sit præeminētia cum cura, personatus præeminētia sine cura, sed hoc efficaciter destruitur per decret. unā. de æra. & quali. lib. 6. ad idē, eo. li. de præb. cū in illis. 1. & 2. respon. & c. si per eo, & consi. execrabilis. ver. statuius. Hic autē dicebat Inn. q̄ ferē semper pro eodem ponitur dignitas, & personatus, fere ideo dictum est, quia in Anglia rectores parochialiu dicitur p̄sonę, de app. personas, de inst. cū uenissent. In alijs regionibus dicuntur curati, siue rectores, & tñ tales nō dicunt in dignitate constituti. similiter abbates, epi. & alij superiores non appellantur personæ, & tñ sunt in dignitate constituti, & qñ que priores. §. eo. nisi essent. intelligas ergo dignitatē, uel p̄sonatū p̄m institutionē, uel cōsue. ecclesiæ. Possent enim esse, q̄ aliquis in ecclesiā exerceret officij archidiaconi cognoscendo de causis clericorū, & sic de alijs officijs, & dignitatib; & tñ nō uocaret, nec reputaret archidiaconus, & talis nō incideret in pœnā cōstitutionis. Ad id enim requirit, q̄ archidiaconus, uel alio nomine, quod in dignitatē sonet, uocet: & q̄ officij, quod tenet in ecclesiā, p̄sonatus, uel dignitas reputet, & hoc sufficit, quia in ecclesiā nullū hēt ministeriū, sicut est Parmæ, ubi quasi nullū officij facit archidiaconus, & tñ dignitas reputat p̄m Inn. & dicit Hof. q̄ idē est in Ebredun. ubi dicit se constituisse illā dignitatē sine ullo officio, dū illā ecclesiā regeret, uñ si ministeria facit alicui dignitatis, sed nō reputat dignitas, nō cadit in hęc cōstitutionē, sicut sunt præpositi Turon. & Carnoren. Ex quo autē putat, & uocat dignitas in ecclesiā, cadit in cōstitutionē, et si administrationē habeat tñ rerū tēporaliū, dū modo p̄petua. ar. 89. di. uolumus, & 4. c. se. & forius in alijs præest, q̄ & præpositi rite uocat. §. de uerb. sig. q̄ quis. Tēporalis uero administratio nō constituit dignitatem, sed tñ p̄petua, nec aks cadit in hęc cōstitutionē, nisi dignitas sit p̄petua, de ita. mo. c. 2. & facit quod dixi. §. eo. cū nō ignores, in gl. un. ergo. circa finē. Ministri uerò, q̄ sine ulla penitus administratione, uel iurisdictione aliquod hñt officij, sicut syndici, procuratores, & q̄ campanas pullant, & similes nō dicunt esse in dignitate, et si p̄petui sint: scilicet, si iurisdictionē hēt, al. Inn. ff. de offi. proc. c. ab. pc. C. gl. l. 1. Host. al. in ar. C. de off. præfec. Aug. l. 1. & ff. de offi. præsi. l. legat. C. Casaris, & ut dicebat Hof. potius in substatia, & ueritate faciēda est vis, q̄ in nomine, de proc. petito [*Etiā si*] determinat etiā proximū dictū de personatibus nō ciuidē ecclesiæ p̄m Hof. [*Curam*] hoc ad dit ad decret. ad hoc. §. eo. Et de hac culpa dici pot, q̄ resoluist in disti. c. i. u. n. cū hic de papę prate loquatur, nō est in hoc instādū [*Literas*] hoc magis habet ratio literaturæ, quàm bonitatis in dispelatione obtinēda: ab bonitas præfertur literaturæ, vt 38. dist. sedulo, Ioan. & Phi. [*Ratio*] quæ triplex est in dispensando, necessitas, utilitas, & euidens prerogatiua meritorum, Goff. Dicit Hof. q̄ hic loquitur tantum de ratione distinctionis personarum, p̄m quod dignitati defertur, de off. dele. pastoralis, & potentioribus pares non sumus. ff. de ali. mu. iudi. causa. fac. l. 3. & no. q̄ nō simpliciter dicit dispensandum cum sublimibus, & literariis, sed cū ratio postulatur. Soler autem tunc dari talis forma. Apostolicę sedis benignitas sic merita personarū prouida deliberatione discernit, vt eos, qui literarum scientia, morum, ac generis nobilitate præcellūt fauoris gratia efferat amplioris, & maioribus ludeat bñficijs honorare: q̄ nō indignē tūc uni, quod sufficeret pluribus, sp̄ali prouisione concedit: cū circa dona uirtutū solus obtinere dignoscit, quod diuifim in pluribus

bus inuenitur, hinc est, & c. Sed opp. q̄ hæc, uel alia dispensatio contra ius scriptum, si etiam fiat per papam, nō potest esse rationabilis, cum enim ius scriptum sit commune. 4. di. erit. & super bono communi fundatum, quod priuata consideratione nō debet omitti. 6. r. dif. miramur, de postula. bonæ. i. cum concord. de reg. licet. ergo dispensatio per priuata considerationem illud remittēs irrationabilis est, cum apud papā etiam non debeat esse personarum acceptio, de iudi. nouit, cum concord. sed negari non potest quin sit acceptio uni cōcedere, quod alijs communitur denegatur: quod tamen approbat iste finis. Item cum contrarius naturalis nō admittatur dispensatio. 1. 3. dif. in prin. Ius autē positiuū super naturali ratione fundatur. i. dif. confuctudo. ergo, & c. 50. secundum Tho. in summa, parte secunda. q. 97. ar. vlt. Dispensatio est quedā commensuratio cōmunis ad singula. inde gubernator familiaris dicitur dispensator: quia dispensat singula singulis, & laborem, & primum, & tali dispensatore indigemus, qui legem uniuersalem ex causa relaxet interdum, hæc autem nō cuiq; cōmittenda, sed illi, qui potest legem condere, & tollere, & sic per papā, uel principem, uel iporum auctoritate faciēda est dispensatio. dispensans autem habere debet intuitum rationis, & boni uniuersi, & causa, propter quā dispensat, quæ causa potest esse triplex, uel in prin. gl. Si autem dispensans nuda uoluntate mouetur, non habens intuitum ad aliquod prædictorū, non meretur dici dispensatio, sed dissipatio. facit, quod dixi. §. eo. quia in tantum, super ult. gl. nec ipse est prudens, & fidelis dispensator, de quo in euangelio Luc. 12. Quis putas fidelis est dispensator, & prudens, quem constituit dominus super familiam suam, & c. Infidelis autem est talis dispensator, quia non habet intuitum ad cōmune bonū. Item imprudens non considerando causas, ex quo sequitur, q̄ quōd ad deum non est tutus is, cum quo sic dispensatur est, & de hoc. inf. de voto, nō est. in glo. 2. & uide quod ibi dicā. ad hoc. 1. q. 2. si is, qui præest, bene facit. 24. q. 1. manet. Ad cōtraria sic respondetur. Ad primum dico, q̄ licet dispensatio respiciat utilitatem priuati, dispensans tamen ad id moueri debet bono cōmuni. vnde sublimis, uel literatus, cum quo dispensat, prodesse poterit toti uniuerso. Item in pluralitate cōmissa utilius se habere poterit ipse, licet solus, q̄ alij, licet plures, ut dixi in prin. gl. ponēdo stilum curiæ, & supra. eo. cum iam dudū. in gl. magna ante medium, ver. quod autē dicitur. Ad p̄m de acceptione, dicit Tho. q̄ non est acceptio, ubi circa equale seruatur æqualia, & circa inæquale inæqualia. uide in Hier. super Hieremiā, lib. 1. in princ. quia igitur bonū cōmune, uel maius est inæquale bono particulari, uel minori, recte ibi seruatur inæqualia, sius cōmune, & iuris relaxatio. Ad tertium dic, q̄ non facit dispensans contra rationem, ex quo ratio suggerit dispensari, nec aliter dispensare debet, ut dixi. §. & dicit hic textus, & de hoc etiam per Arch. 1. 1. di. consequens. [*Dispensari*] per decret. execrabilis, dispensationes apostolicæ, quæ præcesserunt illam constitutionem. m. odificata sunt, quod dic, ut ibi. §. 1. & §. statuius. ¶ Secunda ¶ gl. respondet per quæstionem, quando dicatur contendere, & ante lit. contest. & c. ¶ Tertia gl. ponit casum exceptum, & exponit, de qua receptione loquitur hæc litera. ¶ Quarta gl. rñ. per quæstionem, de quibus prouentibus intelligatur litera. ¶ Gl. no. quōd ¶ ponit opi. Io. quā reprobat. ¶ Pe. gl. arguit alle. §. iura. & ad ultimum remittit, alle. duo in cōtrariunt. ¶ Vlt. gl. arguit à contrario, quod dupliciter fortificat, & approbat, & ponit opi. Io. contrariam, secundò iterum, sed aliter arguit à contrario, & remittit, & ponit opi. contrariam. ¶ In ¶ gl. 2. ibi, amplius hic ¶ uide hanc, & sc. de fo. cō

pe. si diligenti, super gl. nunquid, ¶ In 4. gl. ibi, certum ¶ vi de de rest. spo. grauis, in ult. gl. ¶ In gl. no. quōd ibi, intelliguntur ¶ non tamē ex repetitione sit in iuris stipulatio, ut infra. ¶ In gl. pe. ibi. §. 1. ¶ uide supra. ti. 1. quia non nulli, in 1. gl. ¶ ibi. §. est quidem ¶ uide de ap. constitutis. 2. super gl. impotentia ¶ ibi, professio ¶ uide de ap. sollicitudinem, super ult. gl. ¶ In ult. gl. ibi, cum ita ¶ uide de præsum. nonne, super gl. fin. ¶ ibi, non tollitur ¶ nisi id exprimat, q̄ sola noua actione utamur, vt ibi. ¶ In ¶ gl. 2. ibi, ante litem ¶ idem Ioan. Vin. & Phi. Abb. & Inno. alternatiuē dicebat enim, uel dic, q̄ ex sola retentione priuandus est, etiam si quando incepit conteneri, uelut dimittere, cum appareat satis manifesta priuationis causa, scilicet quia nō obediuit can. & quia cōmittit furtum in rebus prioris ecclesiæ: quia priuatus est, de elec. dudum, ubi idem tenet Egi. dicebat Host. idem, si monitus per suum iudicem dicit, q̄ primum dimittere non uult, uel non dimittit infra tempus sibi ab eo statutum, al. de cohabi. cleri. sicut, & hoc satis uidetur æquum. hodie non est curandum, & quia ultro se debet offerre, & uerbo, & facto dimittere, ut supra dixi [*ibi, sub pena*] de hoc, supra de fo. comp. si diligenti, in glo. sed nunquid ¶ ibi, statutu ¶ dicit Host. ibi intelligendum, contenderit, ut dixi supra, uide in fi. illius c. sequitur excommunicatio, quam non litis contestatio, sed monito præcedere debet. 12. q. 2. indigne ¶ ibi, referente ¶ quod intellige, ut ibi dixi [*in fin.*] dicebat. P. & Abb. q̄ illa iura adhuc hodie possunt locum habere referēdo illa ad potestatem superioris, sine cuius licentia transiit, qui potest receptionem secundi ratam habere, & non habere, & sic quodam modo facit optionem competere. & si dicatur absurdum, q̄ pro minimo beneficio eum primus prælatus impediatur in pingui. rñ. q̄ impurer sibi, q̄ se in modico intitulari permisit. Item corā suo superiore poterit agi, q̄ eum ad licentiam dandam compellat, de iure patro. nullus, secundum Pe. & Abb. ¶ In gl. 3. ibi, in episcopatu ¶ & est ¶ speciale eius priuilegium, nec ab alijs usurpandum, secundum Host. unde confirmatus in archidiaconū, qui diaconus non est, confirmatus ad parochialem ecclesiā, qui presbyter non est: uel ad abbatiam, qui benedictus non est, non participant huic priuilegio, si possessionem locorum habent, uel per eos stet, quo minus habent, & sit ratio secundum Inn. quia confirmatus in episcopum non est episcopus, nisi consecratus sit. confirmatus uerò in archidiaconum uerus archidiaconus est, & omnia facere potest, quæ ad ipsius spectant officium. nec cōtra eum potest excipi, q̄ nō sit archidiaconus, quāuis possit excipi, q̄ non ordinerur, sicut excipi posset contra quemlibet in archidiaconum non assumptū, al. de app. constitutis. 2. Sed licet hoc dictum placeat Host. ratio non placet. dicit enim, q̄ subtiliter aduertendo siue in nomine, siue in officio, siue in dignitate uis fiat. idem est in utroque. de nomine patet, quia proprie nominari archidiaconus non potest, qui diaconus non est. De officio patet: quia sicut quo ad episcopalia dicimus ecclesiā uiduam, que habet nō consecretum, de transla. c. 2. sic de confirmato in archidiaconum non diaco. dici potest quo ad ea, quæ ordinis sunt, vt patet de scruti. & de nō ordi. ca. per totum, & si dicas hoc non obf. quia potest expedire, quæ iurisdictionis sunt. Respō. idem in electo in episcopum confirmato, de elec. transmissam. De dignitate patet, sicut enim electus in episcopū per exceptionem criminis à consecratione, & dignitate repellitur, sic, & electus in archid. Generaliter enim loquitur, & de ordinando, & de consecrando decret. super his, de accus. unde, si ppter crimē ordinari nequit, dignitatē amittit, de eta. & qual. c. 1. Dicit ergo ipse Host. q̄ p̄ esse ra-

tio, quia pro maiori parte electi in episcopos propria temeritate non transeunt, sed auctoritate papæ, & si qui faciant, habent pœnam in iure scriptam. de transla. c. pe. & ult. nec ultra tempus sibi indultum priora beneficia retinent, nec pro se promouendis preces faciunt, inferiores verò per literas apostolicas, & sepe p nefas sine ordinariò cõsciencia secunda beneficia ad piscuntur, & preces porrigit: imò se ingerunt, & ambiunt, & ideò magis fuit prouidendum ÷ ipsos. Confuluit ergo ipse Host. q̄ sibi caueat habens beneficiũ, quod non requirit certum ordinem. q̄ non transeat ad beneficiũ, quod requirit ordinem: quia scribit, q̄ regula certa datur, qui bene stat, non moueat. De confirmato uerò in episcopum, qui dispensationem habet, q̄ vsq; ad quinquennium non teneatur conferari, an interim uacent ipsius beneficia, & quid si in pcedia in infirmitate, uel aliàs sine sua culpa, not. hic Inno. & Host. quod dixi in decr. cum in cunctis [& ibi, cum in cunctis] fallit etiam fm Vinc. qui de hoc plene no. s. de elec. dudum. 2. in multis alijs casibus. Primo in casibus, quos ibi no. Ber. in decr. dudum. sin vnitis, de pendentibus, cõmendatis, uel cum papa dispensauit. Idem fm cum non calore, ira, & nõ animo perpetui beneficij recepit fm, posset enim tunc pœnitere. 1. q. 6. si quis libellos, & de pœ. di. 1. diuortiu. ff. de ri. nup. pleriq; & ff. de interro. act. de atate. §. ult. ubi reus pœnitet respon. nullum damnum est aetori. Idem, si in continenti fuit deiectus, & ad hoc uide quod no. j. de elec. cõmissa. §. 1. in prima gl. Idem, si recepit secundã ut uisitor. 7. q. 1. pontificis. Idem, si recepit secundã in alio episcopatu sine licetia sui episcopi, à quo reptitur, ut dixi super uers. prinatus. Idem in eo, qui expels de proprio fecerat in primo, ppter quas cõperit sibi retentio primi, ar. 12. q. 4. quicunq; iust. de auct. tutoru. §. in. ff. fami. ere fundum, & hoc in exp. fis. quas fecit ante receptionẽ secundã: secus in his, quas fecit postea, iust. de rerum diu. §. certe. Idem in eo, qui protestatur, q̄ non uult dimittere primũ, & tunc fatue agit prælatus, qui sibi concedit fm, & posset hoc casu hñe locum concil. Lateran. q̄ non teneat collatio secundã. §. ti. prox. quia nonnulli, unde etiã de iure fm Host. q̄ hoc no. s. eo. praterca si quis reperit fm minus pingue non vñ uacare primũ, cũ nõ uideatur hñe animũ deiecerit tunc primũ propter fm, & hoc maxime cũ errauit, facit, quod no. 74. di. quorũdam, & licet dicat hanc opi. uerã in tholis: fatet tamẽ eam fallam in iudicijs, & in curia nõ seruari. Io. hic dicebat, & Vinc. p fuit eius dictum, q̄ recipiens ecclesiã in alio episcopatu protestari debebat, q̄ recipiebat eã ut cõmendatã, uel sub cõditione, si papæ placuerit, ut si nõ placet, substituat ei alter. 6. di. studij, dicebat aut papã Innocenti. & intellige de tertio, quãdoq; sibi dixisse talem electionem non ualere. f. eligo illũ, si papæ placuerit, non magis, q̄ si diceret, cognosco uxore talis, si uiro placuerit, dictũ placet, sed exemplũ non congruit, cũ etiã de papæ, uel uiri cõsensu adulterari nõ liceat. 14. di. sicut. 24. q. 1. sunt quidam, de iure iur. & si Christus, uer. quãdã. oictũ autẽ appropriatũ est de elec. ca. 2. li. 6. & si. quod dicam de cõ. appo. super eo. post princ. ¶ In gl. bene autẽ, ubi, restituere debet] de iure patr. cum dilectus, in fi. p. [& in fi. glo.] Io. & idem Tan. Vin. & Goff. Tu dic, suis, idest sui bñficij, quos tuos bñficij ad hoc, de inde uisito. c. 2. Host. ¶ In gl. not. q̄ ibi, Ioan. & Vin. [& ibi, credo] idem Tan. & Host. [& in fine] & ff. de pã. clis. l. item quia, in fine. ¶ In glo. quia de in fi.] & est tamẽ dissimilitudo in casu, infra, ne cler. uel mona. c. 1. li. 6. 20 ¶ In f. glo. est ergo ubi, c. 1. ubi de hoc [& in fine] & 12. q. 2. gloria, uer. Socrates, & uere philolophantes pecuniã cõtenuit. ff. de uaca. mu. in honoribus, & uide quod dicam de magis, quia nonnullis, super gl. secunda. ¶ In

21 ¶ glo. ult. ibi, pater] iusta, per c. 74. dist. ordinationes. 16. q. 1. cunctis. 2. q. 6. ad Romanam [& ibi, non punietur] iusta, per c. 5. 1. di. qui in aliquo [& ibi, solus papa] Bern. in c. dudum. T. & Bar. Brixi. 70. dist. sanctorum, Inno. hic tenet, q̄ circa duo beneficia curata dispescat solus papa, circa duo simplicia dispescant episcopi, & si sunt in diuersis episcopatibus, ambo episcopi dispensant, ut no. Bern. in c. dudum, & etiam circa curatũ, & simplex, ut no. infr. de concess. præben. literas, Gof. in sum. maistius ti. §. sed queritur, an alius generaliter dicit, q̄ circa plura beneficia dispescat solus papa, hoc tñ in appa. recitando opi. Io. dixit, eos eandem potestatem habere, quam olim habebant. Dicebat Pe. concordã do opi. q̄ in præbendis, quã requirunt residentiam, non dispensant episcopi contra cõsuetudinem ecclesiã. 25. q. 1. quã ad perpetuam. In his uerò, quã nõ aliter de consuetudine requirunt residentiam, nisi quia non residens fructus non percipit, in his dispensat episcopus in canonica, non in præbenda. ad hoc de ap. peruenit, & sic loquitur c. sanctorum. In his uerò, quẽ de consuetudine nõ requirunt residentiam, dispensat episcopus in canonica, & præbenda, de cõst. cum omnes, Host. Pe. de San. & Abb. dixerunt hic, q̄ aut dispensatio circa duo beneficia curata habet fieri propter euitentem utilitatem, uel urgentem necessitatem ecclesiã, & in his casibus possunt episcopi dispensare, nam si expresse inhiheret hoc constitutio, esset onerosa ecclesiã, & abijcienda, de consue. c. 1. & fortius est vinculum dei, quam hominis: & tamen iuramentum, cuius deus est auctor, hoc casu seruandum non est, de his, quã fi. à ma. par. ca. c. 1. multo minus constitutio humana seruanda esset, si hoc diceret, ad hoc de elec. in causis, in fin. de æta. & quali. tuam. de concess. præben. cum nõstris. nam ex his facit cõtra concil. Turonen. & generale. §. c. uacante, & infra. eo. exposuisti. Si autẽ habet fieri ob prerogatiuam meritorum, tunc solus papa dispensat, ut hic in fine. Fatetur tamen Host. hic in ultima gl. q̄ primam opi. seruat: curia: sed sibi non placet, & pro ea opi. infra. c. super eo, & c. non potest. 2. respon. & c. cum singula, lib. 6. & eo. li. de offi. or. ordinarij. §. si uerò, & de hoc Guil. in Spe. ti. 2. §. uidentum restat, uer. illud, & se. & maxime in uer. sed nunquid episcopus [& ibi, ubi de hoc] Item quia aliàs, cum nullus dubitet, quin papa possit, nugatorium fuisse hoc dicere, nisi intelligatur de papa solo. ita etiam, q̄ legatum de latere dicam? exclusum, & sic seruamus, faciunt iura noua. §. proxi. alle. & ibi notauit hoc, & 70. di. c. sanctorũ [& ibi, uaga] si. quod no. 1. di. peruenit, [& ibi, hic magnam] & 21. q. 1. si quis iam translatus, [& ibi, alij] Goff. Phi. [& in fi.] imò parum facit, quia loquitur in præbendis eiusdem ecclesiã, ut dixi in textu.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Furti. Illa 1. facit pro, & facit contra, & ibi uide Bar. & pro hoc facit, quod not. gl. & 10. An. in c. auaritia, de elec. lib. 6.
- b ¶ Videtur. Communis opi. gl. & doc. & ecclesiã obseruantia de omni beneficio curato intelligit hoc. c.
- c ¶ Archidiaconus, uide ad materiam, quod no. Arch. in c. 1. de consue. lib. 6. & uide in conclu. Rotæ conclu. 132. quã incipit, item de thesaurario, & uide per Federi. de Senis consil. 131.
- d ¶ Quod ibi dicam. Et ibi uide plurimas remisiones per Io. And.
- e ¶ In prin. Et contra Louisianum in princ.
- f ¶ Consecratus. Et archiepiscopus ante habitationem pallij non est archiepiscopus, de usupal. c. nisi, & uide de transla. præla. c. 1.
- g ¶ Placuerit, facit, quod not. Inn. in c. 1. de elec. li. 6. & in addi. sua.
- h ¶ Suos archi. contra in c. statutum. §. assessorum, de rescri. li. 6. ubi uide Io. And. & in c. 2. hic al. & in c. reprehensibilis. de ap. in glo. non solum.
- i ¶ Seruat. Et illam tenere uidetur Ioan. Mo. in c. 1. de consue. lib. 6. & ibi Arch. concor. cum Host.
- x ¶ Ordinarij. Et per hoc facit, quia etiam loquitur contra concilia non dispensantia, & no. Io. And. de offi. archi. cap. fina.

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficia qui conferunt indignis, eos suspendit à collatione beneficiorum provinciale concilium. Beneficia suspenditorum collatorum qui conferant. Graue, uox quid significet. Beneficia indignis non conferenda, & quã cum digni reperiuntur, & si unus solus, ei omnia conferenda, nu. 4. Indignum qui proponit puniatur. Indigni qui sint, ibid. & nu. 3. & 4.
- 3 Affectus multa facere nos cogit, sed non sequendus: aliàs quid mali contingat.
- 4 Præcepta non negligenda.
- 5 Ad concilium provinciale qui uocandi, qui ad synodale, uel episcopale, & qui prius faciant, amantim congregandum, & quo casu, num. 7. In concilio provinciali quem locum teneant episcopi, an continue necessarij, & qui desinant, & quã ad ipsum casu deferantur, & nu. 8. & 12. Episcopi accusationem potest audire, sed non desinare, & qualiter episcopi debeant interesse. Dogma reuocandi eius quando cõpetat in concilio, & quo, circa fi.
- 6 Ad capitulum pertinet quandoque collatio.
- 7 Superioris appellatione continetur papa, uel patriarcha hic. Denunciare potest quilibet, concilio negligente. Vniuersitatis nomen in diligenti stat.
- 8 Præsides concilio non puniunt ab eo, & ratio. Papa non potest per generale concilium puniri. Minor in maiorem non habet potestatem. Suspendendo potestatem habet concilium, non relaxanda, uide n. 9.
- 9 Ab excommunicationis sententia lata per canonem synodalem qui possunt absolueri, & quando.
- 10 patriarchalium sediu privilegio quã ecclesiã patriarchales fruatur.
- 11 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 12. Infamia nulla præcedente quibus casibus procedi possit. Breuitas temporis non admittit plenius deliberare consilium.
- 13 Pena duplex quando possit uni imponi.

C A P V T X X I X.

Rauē. Casus. Conciliũ provinciale à beneficiorũ collatione suspendit eos, q̄ post secundã correctionẽ indignis bñficiã cõferunt. prouidet et. q̄s interim illa beneficia cõferat. & illã suspensionẽ relaxat solus papa, uel proprius patriarcha. dicebat Host. tangit prælatorũ delictũ, facit præceptũ, punit contemptum excipit metropolitanũ. honorat sedes. 4. patriarchales & hæ partes patent. de hac dictione, graue, uide quod dicã de iniur. & dam. da. c. 1. lib. 6. in princ. [Cum possint] hoc pro tanto dicit, quã et ad dignitates interdũ non possent idonei reperiri. j. c. pe. & tunc, ut dixit Host. de lapidibus, q̄ occurrunt, necessẽ est domũ construi, dũ modò euerit mortale, melius est qualẽcũq; admittere, q̄ locũ uacũ tenere. ff. de decur. generaliter. §. spiritus [Beneficia] et simplicia, & præbendas [Assumere] edificat parietes, & columnas subrahunt. 12. q. 2. gloria [Indignos] q̄ malũ proponit, punit. ff. de exerci. l. 1. Vin. & statim exponit, q̄ sunt indigni, Host. [Carnalitatũ] refert Host. q̄ cũ canonici Argentin. nõ possent cõcordare de canonicis creandis, cõuenerunt in hoc, q̄ q̄libet canonicus crearet vnũ nepotẽ, uel cõsanguineũ, tñ nobilẽ, & tales erant persecutores ecclesiã, & indigni. Quidã Romanus ipsius ecclesiã canonicus non nauit q̄nũ canonicũ, dicens illũ aliis preferendũ: quia semper procurauerat utilitatẽ ecclesiã, & abstinerat à dãno, qd̄ alii non fecerunt. & forte de illa ordinatione loquit. j. eo. sup. in ordinata, fm eũ [Affectum] Hiero. ad Fabiolã. B. multa facere nos cogit affectus, & dum propinquitatẽ respiciunt corporũ, corporis & anime offendimus creatorẽ [Rationis] fm beatũ Bernardũ, in-

terdũ ep̄s tali nepotulo cõmittit duo mallia animarũ, q̄ non cõmitteret duo pyra. Ho. & dixit ipse Ber. Scholares pueri ob sanguinis dignitatẽ promouentur ad ecclesiasticas dignitates, & de sub ferula transferuntur ad principadũ presbyteris, latiores q̄ uirgas euaserũt, q̄ q̄ principatũ meruerunt: nec tã blandif eis adeptũ, sicut adeptũ magisteriũ [Morbo] de rescriptis, ad hoc sumus [Præcipimus] non t est igitur negligendũ. 14. q. 1. quod præcipit [Ecclesiis] habeant igit sciam, prudentiã & experiẽtiã tã spiritaliũ q̄ temporalium, 3. q. di. Petr. [Velint] de cler. non res. relatu [Aleant] de iure, & de facto, de rescriptis. sciscitarus. si igit alibi sunt beneficiati dic ut j. eo. sup. in ordinata [Impendere] dicit Hosti. q̄ si nõ est in dioecesi nisi vnus dignus, tunc illi conferent oia. 21. q. 1. c. 1. in fi. nec ob. s. eo. cũ non ignores: quã necessitas non hẽt legẽ. s. de cõsue. quanto. nec dẽt episcopus cõferre indigno, ut hic, nec sibi retinere, de offi. archipresby. c. fi. de con. præ. c. 2. facit ergo, qd̄ p̄t. 22. q. 2. faciat [Provinciali] concilio ad qd̄ ep̄i tñ de necessitate uocandi sunt, & nõ alij, ad hoc. 18. di. qm̄ quidẽ, & c. ep̄s, & c. placuit, & c. si ep̄s metropolitanus, & c. ppter fm Inno. si tñ alij ueniant, admittendi sunt, qd̄ dic ut j. de his, q̄ fi. à præla. c. fi. fm Host. uel fm Inn. illud, cũ uocant alij, q̄ de ipsorũ factis agit, uel de honestate: uel q̄ ipsorũ consiliũ est necessarium. 6. 3. di. obcuribus. ad synodale aut, uel ep̄ale conciliũ uocandi sunt. Abbates, sacerdotes, & totus clerus ciuitatis, & dioecesis. 18. di. decernimus. qd̄ dic, ut plene no. de maiorj. & obe, quod super his. Ep̄i uerò in provinciali concilio cõgregati loco ordinarii sunt in oibus casis, q̄ uertunt inter ep̄os, & clericos. 2. q. 6. placuit, & c. si ep̄s accusatus. 16. q. 3. si ep̄s forte, & 4. c. se. s. de fo. compe. c. 1. quinimò & in oibus casis clericorũ, q̄ ad conciliũ referuntur. 6. q. 3. scitote, 18. di. c. 1. & 2. fm Inno. Ad illum aut, q̄ præest, diffinitio pertinet; de consilio tñ & assensu aliorũ ep̄orũ oĩũ, uel maioris partis, ut patet in eo, quod legi. & no. s. de temp. ordi. si archieps. & c. se. j. de accusa. sicut olim, fm Hosti. Cause aut archiep̄orum superioris iudicio referantur, ut j. eo. §. metropolitani, ubi de hoc. Alii dicunt, q̄ ep̄i non sunt in concilio sicut iudices, sed sicut assessores: sed siue sint ut assessores, siue ut iudices, certũ est, q̄ non ualet, quod agitur, eis non uocatis, ut patet 15. q. 7. si qs timidas, & se. 70. disti. ep̄i, sicut nec ualet sententia absente aduocato fisci lata. ff. de iure fisci, si fiscus, & ar. C. de sentent. & inter. cum sententiã. Concilium autem sic congregatũ p̄t audire criminalem accusationẽ ep̄i, sed non diffinire. 3. q. 6. quãuis liceat, & c. multum itupeo, & ca. dudum, & c. accusatus, ubi de hoc. & q. 8. c. 1. Requiritur autem numerus. 12. ep̄orum, ut ibi, excepto archiep̄i scopo, qui debet esse tertius decimus. 15. q. 7. felix, quorum si qui suspecti sint, metropolitanus, & accusatus, de consensu tamen accusatoris, alios eligent loco suspectorũ de eadẽ prouincia, si possit fieri alioquin de uicina, argu. 2. q. 6. placuit. Sed nunquid hi. 12. episcopi continuẽ sunt necessarij? respondeo non: imò bene poterit fieri receptio testium sine ipsis, in litis autẽ cõtestatione & forte in allegatione audienda necessarij sunt fm Inno. putat Host. q̄ & in libelli oblatione, ut supra de libel. obla. c. 1. & et in commissione faciendã illis, quibus receptio testium cõmittitur. C. de fide instru. aucten. apud eloquentissimum, & potissime in relatione, quã papæ faciendã est, ar. in eo, quod le. & no. s. de offi. c. dele. super quaestionum, §. intentionis, & de ap. intimasti. Item fm Innoc. uidetur, q̄ hic numerus sit necessarius non solum, quando episcopus crimina liter accusatur, sed etiam si agatur de crimine ciuilliter contra ipsum, & etiam si in modum exceptionis proponatur crimen, ad hoc, ut electus confirmatus à beneficio deiciatur, infra de accusa. super his. §. post confirmat.

confirmacionem, 23. di. illud. 34. di. quorundam. nam post amotionem, uel repulsionem talem ideo infamis remanet, quod ineligibilis fit. S. de elec. super eo. & uide qd̄ dicā, de pu. ca. c. pe. in gl. forsan, uer. de exceptionibus. & breuiter idem dicendum est in inquisitione presbyterorum, diaconorum, & subdiaconorum quali tercūq; agat de crimine, Et si ciuilitur, dummodo de positionis sententia ab ordine, uel officio sit ferendas & sic loquit. 1. 3. q. 7. per totum. 3. q. 6. accusatus: secus, si pro contumacia ēt episcopus excommunicaretur uel suspenderetur ab archiepiscopo solo, quod fieri pot̄ in infra de sen. excommu. uenerabili. officialis uero ipsius eo presente hoc non possit, de offi. or. Romana, in si. lib. 6. Item secus, si agatur de crimine contra clericum non ad depositionem ab officio, uel ordine, sed ut ab ecclesia deponatur, siue remoueatur. tunc. n. solus episcopus cum clericis suis causam examinat, & diffinit; & sic loquit capitulum. 18. q. 2. si q. Abbas. 6. q. 7. inuentū, infra de his quæ fi. à prela. no. nit. 86. di. quid de quocunq; supra de iureiuran. quere lam. quod dic, ut no. infra de exec. prela. c. 1. Itē secus, ubi quis agit contra clericum, petens proprium inter esse, pura agit de furto, uel crimine usurarum, uel etiā ubi iudex ex officio tales punit, infra de fur. c. fi. infra de usur. c. 1. infra de penis. ca. 3. Numerus uerō prædictus requirit, quando proceditur ex ordinaria potestate: secus, si ex delegatione, ut supra de dolo, & con. ueritatis. infra de accu. cum dilecti. nec ob. 3. q. 6. hoc quippe: quia nec loquitur de necessitate, sed de honestate, & tutela. ar. 42. dist. quiescamus, uel quod melius est, illud mādauit papa ex speciali causa. f. propter maius scandalum euitandum. & ideo nō est trahendum ad consequentiam, ut patet in eo, quod legitur & no. j. de con. præb. constitutus, ad si. Concilium autē provinciale facit archiepiscopus sine primatu, & primas quandoq; sine archiepiscopo, ut colligitur. 18. di. c. 1. & notandū qd̄ oēs in ipso concilio respondere tenent de singulis querelis ciuilibus, ac si citati essent. 18. di. propter ecclesiasticas, & c. quoniā quidē: secus in concilio generali, in quo p̄m quoddam competit ius reuocandi domum, ar. 5. de dilationibus. c. fi. supra de foro com. c. fi. ar. tamen contra. 2. q. 7. Symmachus, aliās est uer. sub. 5. Itē cum Balaam, in si. dicas, qd̄ siue generale, siue particulare concilium pro aliquibus specialibus negociis emergentibus conuocetur, qd̄ in aliis, siue criminalia, siue ciuilia sint, competit ius reuocandi domū, ut in concor. signatis, supra eo. gl. uer. secus in concilio generali. Si uero non pro specialibus, sed indistinctē & generaliter fieret conuocatio, siue sit generale, siue provinciale, uel synodale concilium, non hēt locum ius reuocandi domum, si agat de ciuilibus, ut in concor. signatis, supra eo. gl. uer. & notandum, In criminalibus autem competit: quia in illis non tenetur qd̄ respondere, nisi ad hoc specialiter sit citatus, expressis ēt criminibus, quibus accusatur. 6. q. 2. c. fi. p̄m Inn. cuius est quasi hæc tota gl. quam posuit Host. [Annua- rim] singulis t̄ enim annis hoc fieri dēt. j. de accu. sicut olim, primo [secundam] & tertiam. 1. 2. q. 2. indigne. S. de coha. cleri. c. 2. Host. tamen ipse idem dixit contrariū, ut dicam super glo. 2. & uide, quod dicam, de ap. ab eo lib. 6. in si. [Hoc ipsum] quod dictum est de suspensione, monitione, & personæ substitutione, Host. [Capitula] ad ipsa enim quandoq; spectat collatio. de hoc, de elec. cum ecclesia, Host. [Deleuerunt] conterendō indignis: uide tamen qd̄ talia per metropolitanum sine concilio corrigi possunt, de hoc, de æta. & qua. alias, c. 2. c. 3. quod uerum est. sed si per ipsum non puniantur, ut ibi, per concilium puniantur, ut hic p̄m Host. [Superioris] papæ, uel patriarchæ, si sub ipso est, ut patet per sequentia, Host. [Concilio] quo negligente quilibet de-

nunciare poterit: stat enim nomen uniuersitatis diligenti. 1. 2. q. 2. non liceat. ff. quod cuius. uniuersi, sicut unil [Nunciandum] si. de sta. mona. c. fi. S. hæc eadem. ex ceprio uerō metropoli. potuit fieri duplici consideratione. & prima, ne concedendo metropolitanum puniri à concilio provinciali, cui præsidet, concederet, aliās dicamus per consequentiā papam posse puniri per generale, cui præsidet, quod est falsum, supra de ele. significasti. Secunda, quia inferior superiorem & c. de maio. & obe. cum inferior. p̄m Host. [Sententia] nō solum lata in archiepiscopo, sed & in omnes alios supradictos. nam licet concilium provinciale potestatem habeat suspendendi, non tamen relaxandi, secundum Innocenti. & est si. de senten. excom. tua. & quod dicit de archiepiscopo, intelligit Host. cum subest primati, qui concilio præsidet; aliās contra, ut patet in præcedentibus [Relaxetur] no. qd̄ a t̄ sententia excoicationis lata per canonem synodalem archiepiscopus, & ordinarius, possunt absolueri. potuissent enim, si non reseruaissent papæ absolutio. Hostiēsis distinguebat, aut sententia, & canon formantur in personā concilii, ut nos archiepiscopus de cōsensu concilii: & tunc ipse solus absolueri non poterit, an in personam eius, ut nos talis cum consilio suffraganeorū & c. & tunc possit. dic si sententia feratur à canone synodali, ordinarius absoluet. non. n. constitutio synodi est maioris auctoritatis, quam constitutio papæ, uel concilii generalis. Si igitur ordinarius absoluit ab illa, ergo ab ista, si nō est reseruata. & est satis expressum, infra de insti. ex frequentibus [In hoc] sin relaxatione talis sententia [Quatuor] excludit Aquileien. Graden. & similes, nisi ipsorum priuilegio aliud caueret [Sedes] quæ sint illæ, hēs de priuilegiis, antiqua. ¶ Secūda gl. obicit, ponit opi. lo. soluit, & remittit. ¶ Pe. gl. signat contrarium de decre. nulla, & soluit. Item de decr. cum in cunctis, & soluit. ¶ In glo. 2. ibi, §. si quis uerō §. seruus est, & uide de iura. ca. c. 2. super 1. glo. ¶ In glo. 1. ibi, potest inquirere licet nulla infamia præcedat, p̄m Host. quod placet Innoc. quia non agit specialiter, ut de crimine poena ordinaria imponatur, sed ut rationem reddat subditus de talēto sibi commissio, ad quod quilibet minister tenet. Item quia concilium principaliter fit ad correctionē morum, ut c. statim alle. & 18. di. quoniam quidē. Prima ratio Inn. non placet Hosti. qd̄, ut dicit, illa locum hēt in oī inquisitione, in qua t̄n p̄cedere dēt infamia, infra de accusa. qualiter. l. ult. & ideo illa non sibi placet, & addit alias duas, scilicet qd̄ procedit ex mero & puro officio, quæ ratio sola per se sufficit Et sine concilio, de accu. si constituit, de of. or. c. 1. ¶ Secunda, quia congregari in concilio paucis diebus moratur simul. qd̄ dies forte non sufficerent ad faciendam solā inquisitionem infamiae: n̄t ergo summarie talis inquisitio ad correctionem peccatorum, & breuitas temporis non admittit plenius deliberare consilium, ar. ff. de exercito. l. 1. 1. respon. & §. 1. ff. de dam. infec. l. 1. hæc putat aera de his, quæ nunciantur in concilio ut notoria, uel quæ delinquentes non diffidentur, uel de quibus de plano sine inagine statim pot̄ fieri fides, de accu. sicut. Dubia ergo non possunt ibi corrigi. 1. 1. q. 3. graue, sed sunt committenda, ut patet in eo, quod le. & no. supra de renun. post translationē, de cenli. Romana. §. sane, & seq. 1. 6. p̄m Host. ¶ In glo. 2. ibi, cum in cunctis, & supra de cleri. non resi. qd̄ nonnulli, & infra de exec. prela. inter dilectos, Go. ¶ ibi, in illa constitutione, nihil ē in gl. uariæ penæ, & ibi, quiescamus, & de ele. ubi periculum, in prin. li. 6. ¶ In si. ¶ dic p̄m Gof. & Phi. illa iura loq in suspensione circa beneficiū, quod confertur indigno iustud in suspensione generali circa omnia beneficia, uel dic p̄m Inn. qd̄ t̄ra q; poena se comparatur, ut sci licet propter delictum superior prouideat illa uice, ut ibi,

ibi, & nihilominus hæc poena per concilium imponetur. Nec ob. p̄m Host. si dicas, qd̄ duplex poena non est imponenda: quia illud uerum ratione eiusdem delicti. ff. na. ca. sta. licet, ad si. ff. de accu. si. senatus. Hic autem imponitur primō illa prima poena ex unico delicto. hæc autem imponitur ex iteratione, & quia illud consuetudini deputauit. C. de episcopa. au. l. 3. in si. & in eo, quod le. & no. de ui. & hon. cleri. monasteria, & quia ex quo secundē monitioni non acquieuit, incorrigibilis reputatur, ut hic, quamuis aliās generaliter dicitur, qd̄ trina monitio præcedit uindictam. nec mirū, quia etiam ex uno delicto. per quod quis delinquit in diuersos patitur plures poenas: quod dic, ut de re iud. c. i. in si. li. 6. p̄m Host. qd̄ t̄n remittit ad no. in decre. nihil. ¶ In glo. ar. contra, in si. ¶ dic, ut infra de ele. quāq; lib. 6.

ANNOTATIONES.

- a ¶ A prela. Ibi uide Io. And. & de maio. & obe, quod super his, super si. primæ glo.
- b ¶ Quod uerum est. Iste tamen casus non ponitur inter alios, de of. fi. ordi. pastora.
- c ¶ Auctoritatis. Oportet ergo sciri, an solus archiepiscopus iudicare possit, an non, de quo uide, supra in glo. ma. in princ. uerfi. ad illum autem.
- d ¶ De offi. or. c. r. Vide Io. And. in c. qualiter, de accu. super uerfic. peruenire.

S V M M A R I V M.

- 1 Reſtor eccleſiæ non obſtante conſuetudine debet habere ſufficientem portionem, & de ipſius fructibus alii debet, nu. 2. Non reſidens in parochiali priuatur ea, niſi in caſu, quo uicarium debet ibi habere perpetuum. Penſionem in beneficium dari de fructibus & in fraudem reſtoris prohibetur, & nu. 9. Inolere, pro inualere, uel ualde crefcere. 2 Paupertatis utilitas etiam ad podagras depellendas. damnoſa, quia ſepe ſubtrahit à diſcendo, nu. 3. De reſtitutione eccleſiarum olim partes ſiebant quatuor. 4 Alienatio quæ prohibeatur episcopo reddituum. Alienatio in ſuos non dicitur alienatio, & ratio. 5 Per uicarium deſeruire cui beneficio non liceat, & nu. 6. Ordine quo promotus eſſe quis debet ad beneficia recipienda. Similes ſimilibus gaudent. Alioquin, diſtinctionis uſus, & illatio. 7 Priuatus beneficio in caſu huius decretalis uia nice. an recuperare poterit alia nice, & nu. 12. & quid in alijs preſentationibus, & collatoribus, nu. 12. 8 Succellor canonicus an remouebit reſtorem, cui contulit ordinarius eccleſiam ex incurſu predeceſſoris in poena huius decretalis. 9 Fraus collatoris, præſumitur non conferendo integre beneficium, & quando. 10 Epilogus, & additio gloſſarum, nu. 11. Episcopi in quibus maxime delinquant. Priuatus ipſo iure beneficio in caſu præſertim huius decretalis quæ do dicitur, & nu. 12. Poena impoſitio negatiua, & affirmatiua differunt. Sine monitione quando poena, & infamia irrogetur. Mutianæ cautionis inuentionis cauſa, in ſi. 12 Preſentandi, uel conferendi iure qui una uice tantum, & qui ſemper intelligantur eſſe priuati, & qua de cauſa. 13 Præbenda, qua quis priuatur in caſu huius eccleſiæ, non priuabitur eccleſiæ.

C A P V T XXX.

Xtirpanda. C. Reſtor t̄ eccleſiæ non ob. conſue. episcopi, uel patroni de reſtitutione eccleſiæ debet ſufficientem portionē habere. Priuatus eſt parochiali eccleſiæ reſtor in ea non reſidens, ni ſit ſit annexa dignitati, uel præbendæ, quo caſu debet

ibi perpetuum habere uicariū, in ſi. prohibet in fraudem reſtoris de ipſius fructibus portionē in beneficiū dari. Et ſunt tres partes. Et prima facit tria. narratiuū in genere. quod ſecundō ſpecificat ibi. Nam ut tertio reformar ibi. Cum igit. ſecunda t̄ facit tria. quia primo ſtatuit. ſecundō excipit ibi. Niſi. tertio punit ibi, Alioquin. tertia pars ibi, Illud, fraudem damnat [Conſuetudinis] periculoſa animabus [Inolent] i. inualuit, uel ualde creuit [Patroni] eccleſiæ ſi. co. de monaſ. qd̄ laici nil percipiunt. de iure pa. prærea, Hoſt. [ſeruitus] & ſic t̄ de fructibus ipſarum alii dēt. ſupra eo. cū ſum [Ex ea] portione. nec. n. ex nihilo pot̄ fieri porrata. ut uulgariter dicunt Gallici. p̄m Hoſt. nec hēt, unde ſi u paupertas paſcat amorem [Suffentari] non hēbunt podagras, de con. di. 5. legimus. ibi dicit Hiero. qd̄ inopia corpus quandoq; liberat à podagris. & ſuper iſa. li. 7. dicit, qd̄ quandoq; liberat animam conuerſens iniuſtum ad opera iuſtitia [Quarta] de decimis t̄ enim & olim de oibus reſtitutionibus eccleſiarum ſiebant. 4. portiones. 1. 2. q. 2. conſeſſo. & c. quatuor [Deimarum] de alijs ergo fructibus nil habebunt curati. de decimis uerō de 16. partibus unam [Qui uel] pro t̄t. concord uide de conſue. c. fi. [Peritiam] & hoc periculoſum eſt animabus, ſupra de æta. & quali. cum ſit. Hoſt. propter paupertatem. n. ſape ſubtrahunt aliqui à diſcendo. j. de magiſ. c. 1. & c. quia. Gof. de ele. cū ex eo li. 6. [Os bouis] Deutero. 25. B. [Altari] j. ad Corin. 9 [Episcopi] quid ſi t̄ps ſemper tenuit ad manū ſuam totam decimam, & curatus eget, nungd̄ pot̄ curato ſine uiolatione iuramenti cōgruam aſſignare portionem? non uidetur, qd̄ non debet alienare, de re. ecc. non ali. ut ſuper. Dicit Hoſt. qd̄ ibi prohibet alienatio uoluntaria, nō hæc, qd̄ eſt neceſſaria. de neceſſitate. n. eſt faciendā. ut hic patet, & infra expoſuiſti, & eſt expreſſum de ecc. c. di. c. fi. facit de deci. c. 2. §. ubi autem. hb. 6. nec t̄t dicitur alienare iſ, qui non tranſfert in extraneos. ſed in ſuos. nec. n. de ſuo vi a detur religioſe: qd̄ quod reliquit, omnimodo reddere debuit. ff. de le. 2. l. unū ex familia [Patroni] ſaluo quod habes in clem. de iure pa. ut conſtitutio. 2. reſpon. [Parochialem] uel ſi perſonatū. de cleri. non reſi. ex parte uel præbendam, ut ſequit. uel titulum t̄t. 2. ſolidorum. ſupra de cleri. non reſi. conquerere, Hoſt. [Vicarium] aliās per uicarium remunerabitur p̄m beatus Ber. Hoſt. [in ordine] ſacerdotali. ſic etiā Abbas, decanus, archiprebyter, propoſitus. & his ſimiles. archidiaconus uero in diaconali de æta. & quali. c. 1. Canonici in ſubdiaconali ad minus. ſicut. n. ſubdiaconus, & non minor eligi, ſupra de æta. & qua. à multis, & c. intelleximus, ſic nec eligatur minor ſubdiacono. debēt. n. electus, & eligentes in talibus conuenire, ſupra de poſtu. c. 1. §. fi. & ſimiles ſimilibus gaudent, de ele. tranſmiſſa; ergo minores ſubdiacono non eligant: qd̄ non ſunt adhuc eccleſiis adherentes, de ele. ex eo. li. 6. & hoc prohibet conſtitutio legatorū in provincia p̄uincia, qd̄ dicit, qd̄ non habeant uocē conſtituti t̄n in minoribus p̄m Hoſt. & hæc gl. dedit cām conſtōni concilii Vien. b de æta. & qua. ut hi qui, uel ibi ſcripſi in 1. gl. [In quo caſu] & in t̄ alio. cū conſuetudo eſt per uicariū deſeruire poſſe. & p̄m hoc locū habet tractatus, de of. uicari. aliās nō, ut hic. & de cleri. nō reſi. qd̄ nonnulli. & c. reſtatū, p̄m Gof. Dicebat hic Hoſt. qd̄ regula, qua d̄t. quæ per ſe debere ſeruire, & non p̄ uicariū. fallit ratione perplexitatis, uel impoſſibilitatis qd̄. ſi hēt duo beneficia, quorū utrūq; requirit reſidentia. cū. n. non poſſit ſe diuidere, maiori ſeruit per ſe, minori per uicarium, ut hic. & ſic uitatur perplexitas, de ap. interpoſita. Secundō ratione occupationis. & ideo episcopus habet uicarios, de of. archidi. c. 1. & de offi. archiprebyter. c. 1. ad hoc. de cele. miſ. c. 1. Tertio ratione conſtitutionis, uel rationabilis conſue. ut quia pauperes ſunt canonici, nec poſſunt

sunt de una p̄benda congrue sustentari, & sunt tales q̄ expediunt ecclesiis in consiliis, & aliis necessitatibus: hic n. p̄t dici q̄ consuetudo, uel constitutio p̄t admittere, q̄ aliquid recipiant in absentia, & bonis uicariis ad seruiciu[m] ecclesiæ surrogatis pars congrua ministraretur, ar. de consti. cum oēs, de cle. non resi. cū dilectus, & c. ad audientiam, & c. pe. & infra de concess. p̄ben. ex parte, & j. eo. exposuisti. Et aduerte, q̄ uerum erit, si ad hunc casum restringat dictū Goff. & Ala. qui Ala. dixit de cleri. non resi. q̄ a nonnulli, q̄ per consuetudinem derogatum erat iuri contrario. nā quarundam ecclesiarum habebat consuetudo beneficium recipi seruando per uicarium. In aliquibus percipiebatur sine uicario absens ex iusta causa. In aliis non percipiebatur totū, sed partē. In aliis nec ēt partem. & has consuetudines dicebat seruandas, saluo q̄ si ecclesia indigeat, saltem cogere dare uicarium; ad hoc de cleri. non resi. c. pe. & uide qd̄ dicam. j. de cō. præ. ex parte. in fin. c. Quarto ratione dispensationis, de si. pres. proposuit, supra ti. i. c. pe. & sic p̄t intelligi, de priuili. cum capella. concessa tū ex cā utilitatis, uel necessitatis ecclesiæ, infra eo. exposuisti. Quinto ratione remotionis loci, infra de ec. adi. ad audientiam. i. Sexto ratione religionis, infra de dona. consultationibus, supra eo. de monachis, infra c. proxi. Septimo ratione diuersitatis, de offi. or. qm̄. Octauo ratione prædicationis, eo. ti. inter cetera, infra de sta. mona. quod dei timorem. Nono ratione debilitatis, uel infirmitatis, & hac p̄t esse temporalis, uel perpetua, infra ti. i. per totū, supra ti. i. ad audientiam. Decimo ratione peregrinationis terræ sanctæ, infra de uoto. c. fi. & sic p̄t intelligi, de ap. uenit. Undecimo ratione absentia probabilis, puta si uidi, quod intelligit de licentia prælati, supra de cleri. non resi. relatum, de conse. di. 5. non oportet. Duodecimo propter augmentationē diuini cultus, 7. q. 1. illud, & c. nihil. Et dicit Hosti. q̄ iste casus continet regulam generalem, de quo remittit, supra de offi. uicari. clericos [In uariis] non dicit cathedrali, uide quod scripsi, de si. pres. c. i. li. 6. super gl. intelligit, Alioquin, i. si q̄ habeat ecclesiā cum dignitate, uel præbenda annexa, probat̄ iste intellectus, infra c. exposuisti, Pe. & Abb. uel dic ut in gl. [conferenda] si dicas hac uice tantū, tūc alia uice recuperare poterit canonicus ecclesiam ipsam. Si uerō intelligas, quādiu uixerit canonicus, tunc ipsam non recuperabit, & sic soluitur, quod queritur, quid si uiuente canonico moritur rector, cui ordinarius contulit, an canonicus recuperet ecclesiam, Et dicit Hosti. consulendum principem, cum duobus modis uerba huius constitutionis possint intelligi. & p̄m cum hic soluendo ansam princeps ligat nodum. Tamen, ut dicit, ad informationem huius inuenies argumenta pro & contra, de consti. ex literis. Querit etiā quid si moritur canonicus, & alius succedit, nunquid rector remouebitur? Dic quod no. de dona. consultationibus, de resti. spo. audita, de si. pres. ex tua, de of. uicari. c. 3. Et est iste casus, quo priuatur iure suo sine culpa, sed non sine causa, ut lit. non con. quoniam §. si autem. Si autē moreretur rector post, q̄ substitutus esset canonicus, canonico negligenti, putat Hosti. q̄ substitutus habebit prouentus ecclesiæ, & præsentabit uicarium, arg. 16. q. 6. si episcopum, infra de insti. cum uenissent, supra eo. nisi essent, ad fin. Hæc omnia procedunt secundum intellectum, quo dicimus per hanc literam priuatum rectorem parochialis ecclesiæ annexæ ipso iure, si non tenet uicarium, de quo dicam super glo. Dicitur est, in §. qui uerō, in princ. [Adimplere] i. in propria persona seruando. [In fraudem] quia f̄ assignat nepoti, uel familiari certam portionem, quam habebit: uel saltē diuidet p̄m Hosti. p̄m quē præsumit fraudem, nisi contra probet. sed factum ex causa rationa-

bili, quæ hoc requirebat, exemplum. de ecc. adi. ad audientiam, prim. ad id. §. eo. uacate, infra eo. exposuisti, [Pensionem] concor. infra eo. quamuis. i. li. 6. [Præsumat] sonat in uicium, Hosti. Tertiat̄ gl. respondet p̄ questionem, quæ dicat sufficiens. Quinta gl. respondet per contrarium, de decre. inter, & dat. quatuor solutiones. Penultima glo. arguit, q̄ dicit quibusdam placeat, sed tenet contrarium. [In glo. i. ibi, episcopi] qui maxime in his delinquant, contra quos Hierony. 93. dist. c. diaconi, ibi, solus episcopus & c. Hosti. [In glo. ipso iure, ibi, aliqua admonitione] non sic intelligas: sed dicas p̄m Inn. & Hosti. q̄ in hoc casu est priuatus ipso iure, dum modo interueniant ea, q̄ interuenire debent, ad hoc, ut vere dicatur non residens, scilicet q̄ moneatur tempore & loco congruis, & q̄ assignetur sibi tempus ad ueniendum, & per suum iudicem, supra de cleri. non resi. ex parte, & duobus. c. seq. quo ēt elapso prouidentia est ipsum aliquantulum expectare, ne iuste impedire postea ueniens processum faciat reuocari. 4. q. 5. c. i. supra de re iudi. cum Bertol. ff. de dam. infec. si finita. §. si forte. & idem intelligas p̄m eos, ubi cūq; poena apponitur negatiue, uel æquipollentibus uerbis, ut si dicatur, si non resederis in ecclesia, uel uicarium non constitueris, scias te priuatum. & in hoc casu obseruatis, quæ ut supra dixi, obseruanda sunt, priuatus est sine alia sententia. ubi uerō poena adiicitur affirmatiue, ut in c. si quis suadente, & supra c. de multa, in his & similibus ipso facto sine monitione poenam incurrit, ut ibi patet. & idem, ubi irrogatur infamia ipso facto. ff. de ritu nuptia. palam §. quæ in adulterio. C. de secun. nupti. l. i. & 2. quod dicunt de negatiua, intelligas uerum, quando tempus per constitutionem non adiicitur: aliās secus. pone exemplum, supra de elec. cum in cunctis, & eo. u. quā sit, & cap. licet canon. libro sexto. Ratio uerō diuersitatis est secundum eos, quia non facta latent, ut in c. cum in cunctis. facta patent, de transla. quanto. ad hanc rationem facit, quod no. 5. q. 1. quidem, & 54. dist. si seruus sciente. & facit quod dixi, infra de rapt. ultima communicationi, cū concor. quas ibi dabo super extrema glo. sic secundum leges inuenta est cautio Muriana, ne inutilia sint legata, quæ consistunt in non faciendo, nec impleri possunt uiuente legatario, puta lego Titio. 100. si non ascēderit capitulum; de hac. ff. de con. & de. Muriana. [In fi.] Dicit Hosti. quod secundus casus plus uideatur amitari literæ, & secundum hoc dicas, quod si non ponit uicarium in parochiali ecclesia annexa, priuatus est ipso iure auctoritate huius decreti sine alia sententia priuationis. & ideo textus dicit priuatum, non dicit priuandum. Et dicit Hosti. quod ad tempore uacationis spectabuntur. 6. menses, de concessione præbendæ. c. 2. quibus lapsis priuatus est ipso iure non solum quod ad præsentationem, sed & quod ad fructuum perceptionem, & deuoluitur potestas ad superiorem. & est in hoc casu speciale, scilicet cum quis habet proprietatem beneficii, & tenetur præsentare, uicarium. In alio uerō casu, quando scilicet cum quis non habet proprietatem, sed tantum præsentationem, uel collationem, & nullo modo fauet delicto, tunc priuatur ea uice tantum quod ad præsentandum, & secundam uice præsentare potest, cū super. ne. præla. c. 2. infra de concess. præben. In tertio uerō casu, scilicet cum priuatus est, & fauet saltē tacite delicto illius, qui de facto tenet, locum habet duplex poena, de qua supra eo. de multa, uer. is quoq; Quod autem dixi istum priuatum, dicas cum Inno. q̄ non priuabitur præbenda illa ecclesia, sed persona tantum tempore uite suæ, supra eo. nisi, in fine. [In gl. ex hoc in fi.] male, ut patet, infra eo. supra eo. & ibi uideas, & c. cum singula, lib. 6. [In glo. ut, ibi, peruenit] & c. nq̄ sanē, Hosti.

ANNOTATIONES.

- 1 Reddere. Ad hoc quod no. glo. antepe. in c. fi. de re. ec. non alie. & ibi uide.
- 2 Ubi qui. Et uide quod no. Hosti. de offi. archiepiscopi. c. fi.
- 3 In fine. Et uide glo. in. & Ioan. And. super illa in c. cum omnes. de consti.

S V M M A R I V M.

- 1 A laicis religiosi non debent ecclesias, uel decimas sine diocesano- rum consensu recipere. Excommunicatos, uel interdictos ad diuina non admittere. Nec instituire, uel destituere in ecclesiis suis, sed præsentare idoneos diocesanos, non obstant e consuetudine, nu. 3.
- 2 Excommunicatum qui admittit ad diuina, licet grauiter peccet, non sit irregularis, & qui cum eo communicat puniendus, & quando.
- 3 Nominatum interdicti uel excommunicati qui dicantur. Fautores non tenere quis uitare, donec per iudicem nominatum denunciatur, nisi notorios.
- 3 Pleno iure qua non pertineant ad religiosos ecclesiæ. Episcopalia iura respondent episcopis religiosi presentati, & quædam, qua sint, narrat.
- 4 Presentatum, qui sit notus, admittere prælati tenetur, nisi quid probetur contra illum, ignotos autem quo casu. Noti qui dicantur. Eligi probatos oportet, non probandos. Sine commendatiuijs qui non recipiendi.

C A P V T XXXI.

IN Lateranensi. C. Non dēnt religioſi eccleſias, uel decimas ad laicis sine diocesano rū consensu recipere, excōcatos, uel interdictos admittere ad diuina, in ecclesiis suis quō ad temporalia instituire, uel destituere: sed præsentabūt diocesanis ad eas uiros idoneos. Et dicit Hosti. q̄ primō tenorem Lateranen. concilii recitat. secundū approbat, & renouat. tertio addendo declarat [Accipere] dimissis, quas receperant, & in hoc melius dicit in Lateran. concilio, Hosti. [Nec excommunicatos] qui excommunicatum admittit ad diuina, licet grauiter peccet, non efficitur irregularis, infra de sen. ex. is qui in ecclesia, li. 6. [Nominatum interdictos] hoc exponitur de priuili. cū & plantare. §. 2. Dicuntur nominatum interdicti s̄m In no. hi, quos certum est esse interdictos, unde dicuntur nominatum interdicti, etiam cum ciuitas, uel castrum interdicatur, infra de uer. si. cum in partibus. Itē cum omnes, qui nominatum in sententia exprimuntur. Nominati uerō dicuntur, cum sententia sic fertur, excōcō. P. & M. cum suis fautoribus, & participibus eorum. P. n. & M. sunt nominatum excommunicati, uel interdicti. & ideo uitandi: fautores uerō non tenentur quis uitare, donec per iudicem nominatum specificentur, & denuncientur, de cleri. ex. mi. proposuit, ubi de hoc, facta prius fide de fauore, ut ibi, nec aliter denunciabit eos iudex, etiam si sciat ut homo illos fautores, uel participes. 6. q. 2. c. 2. & 3. nec uitabuntur, donec denuncientur, nisi forsan ipsorum participatio esset notoria adeo, q̄ non esset locus inficiationi, de co habi. cleri. & multi. tua nos. ar. contra. i. q. 3. excellentissimus, ubi innuitur tales uitādos. So. non dicit hoc s̄m Inno, sed q̄ hi, qui excommunicatis contra præceptum communicant, sunt puniendi. Hosti. remitt. ad no. de sen. ex. cum non ab homine, & de of. or. si sacerdos [Pleno iure] i. que non sunt exemptæ a iurisdictione diocesano. 16. q. 2. c. 1. & de hac materia nota hic per Inno. & Hosti. dixi, supra eo, de monachis, super glo. 2. [Illis] episcopis, scilicet [Respondent] presbyteri [Temporalibus] non spiritalibus. nam s̄m Vin. de decimis, & oblationibus bene respōdebitur episcopo pro

parte sua. tertia. C. uel quarta. idem in procuratione, & aliis episcopalibus iuribus [Inconsultis] ierā si de consuetudine hæc haberent, quod dic, ut j. de capel. mona. c. uno, li. 6. [Conuersatio] argu. q̄ s̄i prælato præsentetur notus, tenetur illum admittere, nisi probet aliquid contra illum. Ignoti uerō non admittentur, nisi probentur boni testimonij, s̄m Inno. Possunt autem dici notii s̄m Hosti. oriūdi de loco, & ibi conuersati, supra de elec. postquam, & c. scriptum [Notos] Ber. ad Eugē. lib. de consideratione: uiros probatos oportet eligi, non probādos [Commendat] hoc potest intelligi quō ad aliuē uenientes, qui non sunt recipiendi sine commendatiuijs. de hoc, supra de clericis non resi. fraternitati, [In glo. 2. in fi.] quod dic, ut infra de his, quæ s̄i. a præla. c. cum apostolica.

ANNOTATIONES.

- 1 Ts qui in. Talis tamen hostinarius repellitur ab ecclesia. 21. dist. clerici, ubi uide in glo. si uide tamen ca. episcoporum, de priuili. & de senten. ex. cui, lib. 6. & quod ibi no.
- 2 Interdictos. Vide glo. & ibi Ioan. And. in c. constitutionem, de senten. excom. li. 6. & in l. nominatum, ff. de libe. & posthu. & ibi bona glo. & uide per moder. in cle. eos, de sepul. & Io. Cal. in tra. de cele. & interdi. in prin. secundi membri.

S V M M A R I V M.

- 1 Distributiones quotidianas non percipit absens in studio theologiae nec presens, nisi inserit, fructus autem percipit, & nu. 2. Prouentus beneficiorum suorum quis facit suos, quamdiu uiuat.
- 2 Consuetudo non ualet ut absens distributiones percipiat.
- 3 Epilogus, & additio glossarum, nu. 4. Ad consuetudinē mandati uires nō extenduntur sine eius mentione, Interpretatio largam mandati principis ab inferiori facienda, secus ab eodem. Studentibus de quibus prouidendum, in fin.

C A P V T XXXII.

Icet uobis. C. Licet absens in studio theologiae fructus præbendæ percipiat, quotidianas distributiones non percipit, & eiusdē Hon. in fra. de magis super specu. diuisione non eget. & in superscrip. ubi dicit, Priori, uide qd̄ no. in cle. de rescrip. & si principalis, in fi. [Scripta nostra] ius cōe continentia. de magis super spe. uel forte adhuc non emanauerat illa constitutio, sunt. n. illa & ista eiusdem auctoris, ppter qd̄ prioritas ignoratur [suos] i. beneficiorum suorum tam archidiaconatus, q̄ præbendæ, quos percipiēdo suos facit ad uictum, & usus necessarios, ad hoc, supra eo, de multa, uer. & si ultra. & hic quamdiu uiuit. de hoc, infra de pecu. cler. c. si. s̄m Hosti. [Integre] per quinque annos de iure [Intersunt] nam t̄ etiam presentibus, qui non intersunt, dari non debent, nec ualet contraria consuetudo, infra de cleri. non resi. c. uno. lib. 6. [In] glo. duo facit, exprimit, qd̄ hæc decre. interpretatur decre. super specula, secundū querit, & soluit. [In glo. i. ibi, consuetudinem] contra quam uires mandati non extenduntur, cum nec de ipsa in rescripto sit mentio. ar. de cleri. non resi. ad audientiam. & cū non sit uerisimile q̄ princeps hoc concesseret in graue alterius præiudicium, multominus in præiudicium diuini cultus, de consti. c. pe. & sic non ob. quod dicitur, largam debuisse fieri interpretationem. C. de sen. pas. l. i. ff. de consti. prin. l. si. de uer. si. olim, s̄m Hosti. quod s̄m cum est uerius, quā quod alii dicebant; & q̄ hoc sic interpretatus est princeps, cui sit pro rōne uoluntas per uerbu[m], uolumus & c. inferior aut interpretari debuisse, q̄ illa includerentur [ibi, quotidianam] idem Hosti. supra ti. proxi. de cetero. Dicebat Inno. q̄ prouidebitur studentibus

dentibus detracto eo, quod communi mensæ debetur de communibus prouentibus [et in fine] & sic intelligi possit de uerb. signi. olim, & adde quod no. de cleri. non residen. c. uno, in glo. penul. lib. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Præbendis pauperibus possunt annexi capellæ, reseruata ipsarum presbyteris congrua portione. Dubitandi ratio que fuit hic consulenti.
2 Præbendæ cathedralis ecclesiæ quales esse debeant, ut inueniantur idonei. Earum augmentario quando sit utilis & necessaria, & sic faciendæ, & cuius auctoritate, & consensu. Ecclesiæ, uel capellæ prohibentur annexi mensæ capituli, uel episcopi, dignitatibus autem minime, nu. 3. Debeo, uerbum additur uerbo possum.
3 Dispensare quibus casibus possint episcopi, remiss.
4 Ex beneficij consecutione secundæ quando uacet consimile primum uel ipso iure, uel per sententiam. Corruptio & reuocatio eorum, quæ in hoc eodem argumento olim scripserat, uer. sed & ipsum. In unione, uel annexione de qua loquitur decretalis, quæ attendenda, ad dicitio. prouia, & quando permittatur, & quare, supra nu. me. 1. & 2. & inf. nu. 5. 6. In dispensatione nec simulatio, nec dissimulatio debent interuenire.
6 In translatione monasterij ad alium locum, debet ibi manere sacerdos, unde fit ea.
7 Epilogus, & additio glossarum, nu. 8. Cura animarum capellæ donata capitulo pertinet ad capitulum, quando præbendæ canonico eius & quantam nu. 9. quando uero pensio clero incumbit, nu. 8. Emolumentum qui percipit, sic & onus sentit.

C A P V T XXXIII.

Proposuit. C. Propter paupertatem præbendarum possunt eis annexi capellæ, reseruata ipsarum presbyteris congrua portione. secunda ibi si euidens. Dicit Host. allegatur necessitas, & ostenditur ipsam tacite exclusam debere intelligi. & declaratur episcopalis auctoritatis potestas [Consueuit] nã prius canonicis prouidebatur de talibus capellis non annexis. & quia tempore concilij pauca capellæ forte inueniebantur annexæ: dubitabat illas annexere, ne id esset contra conciliū, quod requirebat in parochialibus quemlibet personaliter deseruire, præterquam in annexis, quasi quod de annexis dicebatur, intelligeretur prius annexis [Sustentari] & sic damnificabantur ecclesiæ cathedrales, cum non inuenirentur idonei, qui tantæ paupertati se uellent alligare, & indecens etiã erat eos mendicare, infra ti. 1. c. 1. supra eo. cum fm Hosti.
2 [Necessitas] ut quia nulli, uel paucissimi sunt ibi canonici, supra de cleri. non resi. c. pen. de ele. cum ecclesiâ [Pauca] ut quia licet ibi sint canonici: tamen simplices & idiotæ, & quasi nullius uirtutis. cum meliores non inueniantur propter paupertatem præbendarum [Potest] auctoritate apof. fm quo sciam. imò tua: alii, qd sua auctoritate, infra de excess. prælato. sicut, Inno. hoc fm tenet Hosti. ar. supra e. uacante. & exponit [Potest] & debebis sic infra de insti. ad decorem. sic fit cõ uersa expositio. infra de adul. si uir. Tu dic [Potest] de consensu capituli: mensæ uero sui capituli, uel suæ præriæ illas unire non possit, quod dic ut in clem. de re. ecc. non alic. si una. scias qd Pe. de San. enumerauit hic quosdã casus in quibus dispensant ep̄i, quos uide de tẽpo. or. dilectus. super 3. glo. in fi. [Etsi] præbendis. & sic bene sequit. augmentare: & idem intelligas de dignitatibus quæ eadem ratio, & sic idem ius. j. de consan. guini. & affini. tua. sed contra, quæ si capellæ sunt cura-

tæ, non p̄t haberi una talis cum dignitate et non curata, supra eo. de multa. So. Dicit Host qd si uis de hoc plenam doctrinam habere, sine magna calumnia sic distingue. Cum habenti beneficiũ curatum conferatur fm consimile, aut talis recipiens habet sufficientẽ dispensationem, quantum ad hoc pertinet ad se. apo. & sic neutrum uacat, ut supra eo. de multa. in fi. aut minus sufficientẽ: & sic perinde est, ac si nullam haberet, ut patet supra de elect. dudum. 2. § insuper, & de transla. ep̄i, licet. §. pe. Si ergo nullam hã dispensationẽ sedis apostolice, uel hãt. sed minus sufficientẽ, aut hoc fit in eadem ciuitate, uel diocese, aut in diuersis. Si in eadem, & sine licentia ep̄i, non tenet translatio, & habet locũ pœna concil. Lateranen. § de cleri. non resi. quia nonnulli. Multo fortius hãt locum, si transiit ad aliam ciuitatem, uel diocesim. ar. § de cleri. non resi. fraternitati. Irrita est enim talis translatio, & sine licentia transiens primæ ecclesiæ est restituendus. 7. q. 1. non oportet ep̄os. Item si monitus per ep̄iscopum, quem ip̄auerat, hoc non emendauerit, puto, qd utroque beneficio ipsum priuare poterit. 7. q. 1. si quis ep̄iscopus, nisi capitulum illud dicat speciale in ep̄iscopo. Sed idem est in alio, ut dicit capitulum ibi sequens: & demum per excommunicationem. & depositionem hoc exequi potest. 7. q. 1. si qui uerò, & c. ibi sequens. si quis presb. uel diaconus: & quod ibi dicit, præsertim, expone. i. tantum. & sunt hæc uera, nisi papa concesserit, quod alterum possit eligere siue in eodem ep̄iscopatu. ut supra eo. referente. siue in diuersis, ut supra ca. præterea. Sin autem hoc fiat de licentia ep̄iscopi, & translatus omnino reliquerit primam ecclesiã uacat de iure, & de facto ad eam possessione secundæ ecclesiæ corporali. 1. q. 2. si quis iam translatus, & debet conferri infra sex menses iuxta tenorem concilij, infra de concess. præb. c. 2. Sed in hoc casu si concessio secundæ beneficij sine auctoritate proprii diocesanij, ad quẽ translatus facta fuit, potest ipsum remouere, si uult, & de gratia, si uoluit, tolerare. & sic loquitur supra de cleri. pere. c. fi. & ad idem supra de renun. admonet. uerum si transiit de licentia, primum tamen retinens ex dispensatione ep̄i diocesanij ex iusta causa facta, tenet translatio, & retentio, ut hic, & no. supra c. de multa, in fi. & infra de concess. præb. cum nostris. §. si. qd si talẽ dispensationem non habuerit, uacat primũ ipso iure, nec ipsum p̄t retinere, nisi à papa fuerit sibi data optio, ut no. in alio membro supra ea. glo. uer. & sunt hic uera. Igitur, si primum cũ secundo teneat. dẽt ep̄s, ad quem collatio primi beneficij pertinet, ipsum monere, qd quatenus de facto primum beneficiũ teneat, relinquat: & si non obedierit, nec aliquam iustã causam prætenderit, & probauerit, arg. in eo quod le. & no. supra ti. i. inter quatuor, & c. si. statim. j. tẽpus sibi ab eodem ep̄o assignatum ipsum beneficiũ tanquam de iure uacans conferat, si uult vitare pœnam concilij, supra eo. de multa. §. & si ultra sex menses. Sed & ipsum secundo priuere ratione delicti inobedientiæ in diocesi sua commissi, & significet ep̄iscopo, ad quem transierat, qd sententiam exequatur, supra de foro compe. postulasti, & sic priuatur utroque, ut supra eo. de multa. §. 1. & quicquid de hac materia alibi contra hanc distinctionem per nos notatum inuenies, illud penitus reuocamus. & huic standum esse dicimus. & in quantum comprehendere possumus, per hanc dif. omnia iura contraria de hac materia loquentia ad uerã consonantiam reducuntur, Host. [Præuia] q. dicat, ne similes ad laxandum dispensationem necessitatem, uel uti litarem, quæ non est. Item nec dissimules ad illam restringendam. si de rescrit. cũ contingat. Item attendat, qd nõ negligatur animarum cura, & qd capella tot percipiat redditus, qd ultra sustentationem uicarij, quæ nullo modo

lo modo subtrahenda est, possit fieri hæc augmentatio: alius potius eligat indigentia canon. quàm rectoris. Et si dicis, quid ergo tunc fiet, prouideat ep̄iscopus egenti, sicut in simili casu no. infra ti. 1. de rectoribus. Item caueat, ne nutriat luxuriosas canonicorum expensas. honestus enim modus in his seruandus est: non immoderata cuiusque luxuria nutrienda. ff. de dam. infec. ex damni. 1. respon. secundum Hostien. [Augmentare] assignando in capellis certas pensiones. nec ob. supra eo. extirpandæ, in fi. quia ibi fiebant in fraudem, hic bona fide, & ex causa rationabili. uel dic [augmentare] annexendo capellas. nec ob. prædicta decre. §. qui uerò: quia ab illo statuto, & quolibet alio necessitas, & utilitas ecclesiæ tacite intelligitur excepta; de hoc supra eo. de multa, in glo. fi. & sic no. secundum Hostien. quod ex magna causa & probabili potest ep̄iscopus uenire contra conciliũ, ut hic, & supra. c. uacante. potest dicere, quod conciliũ non prohibet, imò permittit annexionem. nec facit pro Hostien. decre. uacante, secundum ea, quæ ibi no.
6 [Presbyteris] sicut quando monasterium meliorationis causa ad alium locum transfertur, debet ibi manere sacerdos, qui ministrat ecclesiæ. 1. 6. q. 7. si qs uult. Phi.
7 ¶ Tertia glo. respon. per quæstionem, quis dicatur prælatus ecclesiæ, canonicus, uel sacerdos, ponit duas opi. & primam approbat. ¶ In glossa, ista duo, in fi. ¶ Dicit Hostien. quod si capella donaretur toti capitulo, & in suos usus cederet, ut infra de dona. consultationibus, tunc pertinet cura ad collegium simul collectum, non ad singulos. 12. q. 2. qui manumittitur, quando uerò adiungitur præbendæ; canonicus est prælatus, & habet iuram, & uicarius suus similiter, de offi. uicarij. c. 1. & 2. Iustum est enim, ut si quis percipit emolumentum, sic & onus curæ, supra eod. cum secundum, ubi uerò solum certa pensio assignatur, tunc qui ponitur in ecclesiâ, curam habet, ut supra eod. avaritiæ. Dicebat Innoc. supra eo. extirpandæ. §. qui uerò, qd ¶ quandoq; isti præbendarij habent curam laxam: quia scilicet super uicarium solum, uel incertis casibus tantũ, quandoque laxiorem, ut scilicet generaliter possit excommunicare, interdicare, & similia exercere, quæ sunt de cura. ¶ In glo. ult. in fi. ¶ & 2. l. q. 1. c. 1.

ANNOTATIONES.

- 2 Ex damni. Ad idem facit. l. 3. in prin. ff. de ali. pup. præstan.
b Potes dicere. Et contra Hosti. facit, quod no. Ioan. And. post ipsum de offi. archipresby. c. fi.
c Ad collegium. Vide Ioan. Andr. supra eo, cum non ignores, in glo. unus ergo.

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficij impetratio ualeat, non facta mentione quod ad collationem ecclesiæ ex donatione loci pertineat. Literarum beneficialium genera tria, remiss. Executores interdum dantur in impetratone prima. Collatio pro presentatione.
2 Remittere ad eos, a quibus fuerat appellatum, non licet causam. Remissio si fiat de uoluntate appellantis, quando tenetur ad expensas.
3 Appellatione pendente quod sit, ut collatio hic, quo casu teneat. Non recepto contra mandatum papæ donec uacet præbenda non tenetur hic interim de aliquo proouideri, & quo casu secus, ad dif. procureris.
4 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 5. & 6. Beneficij iuris patronatus à laico donati papa conferre potest, & an legatus possit. Patronatus ius duplex est, & utrum potest habere laicos successores, & ad usus humanos reuerti. Natura temporalitatis non mutatur, licet reueniat ad ecclesiasticam personam.

Donatio, refert, fiat dignitati, uel persona. in fine.
7 In fraudibus etiam subest ecclesiæ ecclesiastico.
Vacationem non expectare primam præbendæ, si non fuerit executoribus interdictionibus obeditum, in fin. iuncta glo.

C A P V T XXXIII.

Dilectus. C. Licet ecclesiæ ex donatione, ne laici beneficium conferat, tenet illius beneficii impetratio, de hoc mentione non habita. & sunt duæ partes. In prima impetrantis querela. In secunda prouisio. secunda ibi, mandamus. Dicit Hostien. executorium proponitur: exceptio opponitur; oppositio reprobatur [Executoibus] not. de tribus generibus literarum, de quibus supra de rescryptis, ex infirmatione. & forte dati fuerunt in prima impetratione, quod fit interdum, supra de rescryptis, capitulum [Datis] qualem potestatem haberent, non apparet, etiam ex antiqua [Literas] ad uos directas [Collationem] id est presentationem, cum laicus conferre non possit; concordæ concess. præben. c. fi. uel proprie ex priuilegio papali, facit quod no. 1. 6. q. 7. in fi. summæ. 10. di. imperium, & in spe. 1. eo. ti. in fin. & quod dicam de iure pa. præterea [Dixisti] & male secundum Abb. Pe. Sed aut non fuit appellatum; & sic transiit interlocutoria in rem iudi. supra de re iudi. cum inter. Aut fuit appellatum, & male facit papa remittendo ad illos, a quibus fuerat appellatum. Dic secundum Gof. & Host. quod appellatum fuit, & hoc etiam patet in antiqua. Remittitur autem causa ad eos de uoluntate appellantis; & sic concord. b supra de app. accepta. Sed nunquid appellans hoc casu condemnabitur in expensis? Videtur, c qd sic, de app. interposita. §. ille denique. c. Dicit Host. quod non, cum illud locum habet, quando frustratorie appello ad differendum negocium. Sed si grauem reuocetur, eo reuocato bona fide desiderare possum ad illum remitti, de primo ponit exemplum in eo, qui appellauit, quia non admittitur recusatio, & postea non finito articulo petit remitti, præsumitur appellasse ad dilationem negocii. Dixit Vincen. quod appellatio hic cassatur. & ideo præcipitur eisdẽ iudicibus, ut procedant; al. de app. cum speciali [Collatio] pendente app. & forte bona fide fuit facta hæc collatio: quia crediderunt iuste interlocutũ, & iur. ignorantia prodest in damno uitando. 1. q. 3. §. notandum. & secundum hoc instituti remouendi non sunt, nisi forsitan ex ui appellationis, qua pendente nil est innouandum, de app. dilectis, secundum Hosti. qui in hoc remittit ad no. supra eo. dilectus [Procureris] non mandauit interim prouideri, ut supra dilectus. 1. quia ibi non habuerunt aliquam causam non promouendi: hic uerò sic, secundum Pe. & Abba. & Egi. secundum me non procedit, si dati erant executores ad prouidendum. ¶ Prima glo. responder per ob. & solutionem. ¶ Secunda glossa arguit, & remittit. ¶ Vlti. glo. quærit, & soluit, & ponit opi. contrariam. ¶ In glo. 1. ibi, Succedit] siue succedat minor minori, uel minor maiori, uel maior minori, & hos casus ponit leg. ista.
6 ¶ In glo. 1. ibi, papam] de legato probat capitulum al. de papa non. unde secundum Hosti. papa conferre potest tale beneficium propter connexionem spiritualitatis, de iudi. quanto, & de gratia tolerat laicos in illo iure, de iure pa. c. 3. unde dicebat Innocen. siue sit clericus, uel laicus, qui iura spiritualia, uel quasi habet, de illis tenetur respondere papæ [et ibi, cum dilectus] illud capitulum loquitur de clerico, qui in suo iure patronatus patrimoniali habere potest laicos successores, unde non censetur ecclesiasticum, quod potest ad humanos usus reuerti. eo. titulo. c. 1. & c. ex infirmatione.

zione, Natura enim temporalitatis non mutatur, licet perueniat ad personam ecclesiasticam. ff. de decu. l. decurio. Ad però ita factum est ecclesiasticum, q non potest ad usus humanos reuerti, de testamen. relatum de religio. domi. inter quatuor. unde subest ecclesiæ, de iure patrona. cum seculum, Hostien. & hoc exprimebat Boa. quia scilicet dignitati, non personæ facta fuerat donatio [& ibi, ea quæ] & infra de regul. iuris, cñ quis, libro sexto [& ibi, benef. iorum] & infra de iure patro. c. uno. 2. respon. li. 6. [& ibi, cum in tua] sed in hoc datur instantia: quia licet ecclesia sub sit iudici ecclesiastico quò ad ecclesiastica: non tamen quò ad feudalitiam, de iudi. ceterum, de fo. comp. ex tenore. So. etiam in feudalibus ecclesiis subest metropolitano, infra de app. Romana. §. debet. quod dicitur ibi, secundum Hostien. & uide quod ibi dicam. ¶ In glo. ubi, ibi, collate sic secundum Goff. si fuit appellatum [& ibi, non credo] Idem Innoc. qui dicit, q exequentur conferendo primam, quæ uacauerit [& ibi, quidam] laico, & Vinc. [& in fine] & bene, si executores erant dati ad prouidendum, uel ad compellendum, & prius interdixerant, infra de conc. præben. si capitulo, & c. seq. lib. 6.

ANNOTATIONES.

- ¶ Et in spe. Vide ibi Ioan. And. & plenius in c. 2. de præben. lib. 6. & in c. quod sicut, in prin. de elec. & in c. nobis, de iure patrona.
¶ Et sic concor. Vide supra de offi. dele. significantibus, quæ uideatur ob stare huic c. & uide ibi Ioan. And. in apo. de cita. §. 1. ueris, item generale, in addi.
¶ Ille deniq. Ibi uide Io. And. & quid si iudex apostolicus derulit, an possit ad ipsum rediri, ibi uide Io. And. in c. cum appellatio, nibus, de ap. li. 6. & uide in decisio. Rotæ, coucl. 460. & 61. & 80.

S Y M M A R I V M.

- 1 Idonei qui non sunt ad beneficia consequenda, & nu. 2, 3, & 4. Decretalis huius integra positio, uer. sed postea. Correctio erroris auctoris, unde desumpsit hoc Ioan. And. Canonicoꝝ inordinata ordinatio que hic fuerit.
2 Ecclesia hic accipiuntur & pro prælaturis ecclesiarum, & præbendis. Præbendas quis duas non potest habere, quæ requirunt residentiam, & nu. 4. & 7.
3 Tutori non idoneo curator adiungitur. Voluntas non sufficit, nisi & facultas efficiendi sit, & quo casu hic.
4 Beneficiorum pulchra diuisio, cur unumquodque conferatur, uariæ causæ, & qui idoneus eis recipiendis. Vocem qui habet qui non sit canonicus, uer. si proponente, & qui non habeat, licet sit, uer. Excipe. Canonici honorarius quidam si est, non amittit canonicatum, licet fiat episcopus alterius ecclesiæ, uer. si proponente. Præbendam etiam laicus potest habere, ibid. Canonici quidam pueri in aliquibus ecclesiis creantur, & ad quæ Beneficium quod quis habet ex remuneratione, ad uitam tantum remunerantis habet, nisi in casu, & quo, uer. aliud ad. Remunerandus est quilibet de bono seruitio, ibid. De beneficio impetrantis aliud beneficium faciendamentio, & in dispensatione, in fi.
5 Epilogus, & additio glossarum, nu. 6, & nu. 7. Canonici pueros recipere possunt, sed non cogi.
7 Monachus à monasterio abstrahitur ob curam animarum. Canonicus fortius astrictus residentiæ, quam monachus, & quando.

C A P V T XXXV.

Super inordinata. Casus, Pueri, & alias beneficiati non sunt idonei ad beneficia consequenda. Dicit Host. consultatio. Respondetur in genere, exemplificatur in specie [Ordinatione]

no. Pm Hosti. de ordinatione inordinata potest fieri lectio ordinata [Et infra] Dicit primò Host. q forte hic continetur inordinata, de qua dixit supra eod. graue. Sed postea mutauit dicēs, q superscriptio falsa est. Dirigitur. n. decre. Petragoricæ. epō. & collegis. & fuit inordinatio ista in ecclesia Pictauieni. in qua simul recepti fuerant. l. canonici, quem numerum Greg. mandauit ad 20. restringi, mandans iudicibus, q ex illis. 20. idoneos eligerent in ecclesia remanens, & alios remouerent. Itabat enim sic textus in integra, Super inordinata ordinatione. l. can. & amplius in ecclesia Pictauieni. præsumpta uobis mandamus, ut tantæ multitudinis numerum usq; ad uigesimum de quinquaginta prædictis implendum, si tot ex ipsis inuenieritis idoneos. alioquin de aliis auctoritate nostra reducere curaretis. sed cum quidam de institutis eisdem sufficienter sint beneficiati, quorum aliqui ecclesiasticas obtinent dignitates, aliqui uerò beneficia. quæ curam habent animarum annexam, & quidam in puerili existant ætate, nos consulere uoluistis, an tales reputare idoneos debeatis. Cum autem & c. [Ecclesiis] i. prælaturis & ecclesiis, Pm Innoc. quod dixit patere per id, quod sequitur, beneficiatis; al. de æta. & qualita. ex ratione, Hostien. uerò intellexit hoc etiam de præbendis. nam prout patet ex integra, quam supra posui, hic non agitur de ordinatione prælationum, sed præbendarum. & sic est hic expressum, q nullus potest habere plures præbendas. requirit enim præbenda residentiam, ut fm eum probabo super glo. unde, sicut de iure non potest quis plures uxores habere, nec etiam de facto duas matres, sic nec duas ecclesias, uel in duabus matricibus canonicari. Tenet ergo, q quis duas præbendas intrinsecas habere non possit, nisi hoc habeat ab illo, qui omnia potest. fatetur, q beneficiati erant curati, uel dignitates habentes [sunt idonei], ad consequenda beneficia in aliis ecclesiis, si prima relinquunt, & ad secunda transferantur de fuorū prælatorum licentia. & quod hic dicit, est intelligendum, quado sine dispensatione primum cum secundo tenere contendit uel quando non possunt obtinere superioris licentiæ, de renun. admonet. de hoc. §. eo. de multa [Idonei] Si tu totus datus non est idoneus, licet in administratio non committat fraudem, adiungit ei curator, insti. de curato. §. item si restitutio, Vin. [Possunt] & seruiunt per se, §. ti. prox. relatū [Goff. Vinc. posuit hic uer. Possit qd uotum: qd uotum; posse remoto? & dic possit respectu beneficiatorū: uolunt respectu puerorum, Pm Hosti. [In ipsis] §. eo. graue [Beneficiati] licet de habentibus curā, uel dignitatē facta fuerit consultatio. Hosti. tñ simpliciter, ut uerbum sonat, de quolibet intrinsecato & beneficiato intellexit, de clericis non resi. conuenerente. remittit etiā ad no. de rescriptis, in nostra [Non possunt] pueri nesciunt. C. de fal. mone. l. 1. beneficiati se ipsos diuidere non possunt, de clerici. coniu. diuersis, supra co. cum non ignores. Sed si beneficium non requiret residentiam, uideretur idoneus; de clericis non residenti. cap. fina. Hostien. [Reputari] Dicit Hostienensis, quod beneficiatorum aliud regulare duplex, ut Abbatia uel prioratus, & quælibet administratio, & quo ad hæc indistinctè legi potest de puero, de statu monachorum cum ad monasterium. §. prior. & de beneficio, de electio. constitutus. Aliud regulare simplex, sicut monachalis fraternitatis; ad hanc puer recipi potest, sed non obligari, nisi sit adultus, de regula. cum uirum, & capitu. prim. libro sexto. beneficiatus uerò in uno monasterio, ad aliud non est aptus, de religio. domi. capitu. fina. Aliud est seculare summum, sicut episcopatus, de huius ætate patet, de electio. cum in cunctis. & in tali beneficiatus sine papæ licentiâ ad aliud non transfertur, de translatio. capitu. 1. & 2. Aliud se-

culare duplex. sicut personatus, dignitas, beneficium curatum. In his non est puer idoneus, de elect. cum in cunctis, de ætate & qualitate, indecorum, & capitu. ex ratione, eod. titu. capitu. uno, libro sexto. nec alibi beneficiatus, nisi ut dicitur supra eo. exposuisti. Aliud seculare simplex, ut canonia, præbenda, uel aliqua certa pensio, infra capitu. fina. horum aliud requirit maturitatem consilii, ut canonia, siue præbenda. ad hæc non est puer idoneus, cum nec possit sapientum iura tractare. C. de testamen. milita. l. testam. ff. de iur. immunita. l. 2. §. impuberes. beneficiatus uerò per literam papalem idoneus est, dummodò de hoc faciat mentionem & sit circumscriptus & discretus, supra titu. prim. capitu. penul. de rescriptis, Si proponente, & tali poterit uox concedi in secunda ecclesia quasi canonicus, non, quòd sit canonicus, sed in consiliis ut canonicus requiratur. Potest etiā dici canonicus honorarius. ff. de administratio. ruto. si plures. §. 2. & prodest hoc notare ad confirmandas quarundam ecclesiarum consuetudines, in quibus canonicus factus episcopus alterius ecclesiæ semper tenet nomen canonicum in prima sine præbenda. & quando præsens est, ad omnes tractatus admittitur, nec ob. prima questione tertia, si quis obiecerit: quia talis non est uerè frater: uel dic ut de rescriptis, constitutus. Aliud obsequij assiduitatem, ut præbenda sine canonia. ad hæc puer, qui excessit infantiam idoneus est, ut in iuribus alle. in prima glossa, & laicus interdum, ut no. de institut. cap. 1. beneficiatus uerò non, nisi ut supra notatum est. Aliud requirit utrunque, ut canonia, & præbenda, & hic neuter istorum idoneus est, ut hic. Excipe necessitatem ecclesiæ, supra de electio. officii, de hoc supra eo. exposuisti. & consuetu. quarundam ecclesiarum, in quibus consueuerunt creari aliqui canonici pueriles ad candleabra deferenda; sed talis uox suspēditur usque ad ætatem legitimam, de electio. ex eo quod, libro sexto. Aliud requirit patrocini defensionem, hic non est puer idoneus, ut patet ex præmissis, sed beneficiatus in alio est idoneus, dummodò non nimis se oneret, de iurciuran. ueniens. Aliud ad antidora remunerationem, & hic filius illius, qui seruiuit quamuis puer, idoneus est, & etiā alibi beneficiatus. nam qui libet de bono seruitio remunerandus est, de donatio. per tuas. 16. quæstio. 1. possessiones, secunda quaestione sexta illud, ad uitam remunerantis, supra eodem, nisi essent, nisi capitulum conferent, de donatio. pastoralis. Sed & puer maior infante ex pertona sua idoneus est, cum mereri possit, de delict. pu. c. 1. Aliud uerè sustentationem, & hoc aut propter pietatem, aut propter hospitalitatem, & hic quilibet idoneus est, quadragesimæ secunda distinctione, §. primo, uel propter pauperatam ad sustentationem; hic egenus idoneus est. 86. distinctione, §. primo. & cap. primo. Aut propter ecclesiæ utilitatem, ut occurratur laboribus, & expensis; & dic ut supra eodem, nisi essent. Aut propter honestatem, ut pensio assignata antiquo rectori ne ueniant propter debilitatem seruire, quòd faciendum est infra titu. 1. tua. Aut propter necessitatem, ut quia assigatur coadiutori dato prælato, quod cuitari non potest, infra titu. primo, cap. de rectoribus, & capitu. penul. & fi. Aut propter gratiosam uoluntatem, ut clericis coniugatis, qui nequeunt continere, de clericis coniugatis. Ioan. dicebat etiam, quòd sicut in impetratione beneficii de alio beneficio impetrantis faciendamentio, sic & fortius in dispensatione pluralitatis, quòd dic, ut infra eodem, §. non potest, libro sexto. ¶ Prima glossa querit obiciendo, & dupliciter soluit. ¶ In glossa prima, ubi, puer] de hoc uide, quòd no. in proemio 6. libri. circa finem [& ibi, de his] ubi d. hoc [& ibi, Quicumque] & infra, de tem-

pori. ordin. cap. ultimo, lib. 6. [& ibi, Quicumque] ad hoc infra de electio. ex eo, libro 6. [& ibi, Animarum] uel regimen ecclesiarum, Goffred. ad hoc, supra de ætate, & quali. indecorum [& in fine] hic adde, quòd no. infra de rescriptis, si eo tempore, libro sexto, in glo. penult. & dicit hic Abb. quòd hoc uult glo. quòd canonici sponte recipere possunt pueros, sed per literas non coguntur. ¶ In glossa secunda, ubi, idoneus] infra eo. is cui, libro sexto [& ibi, intrinsecari] probat hic Hostien. quòd 7 præbenda requirat residentiam, & hoc modo residentia præbendæ præiudicat residentia parochialis ecclesiæ, supra eo. extirpandæ. §. 1. sed monachus, qui continue debet esse in monasterio, decimas sextas quaestione prima, placuit, propter curam à monasterio abstrahitur, infra de sta. mo. quòd dei; ergo patet canonicum fortius astrictum, quam monachum [& in fine] dic ut infra eo. si motu proprio, lib. 6.

ANNOTATIONES.

- ¶ Parochialis. Ad hoc posset responderi, quòd illud ideo, quia præbenda est principalis, cui est parochialis annexa.

S Y M M A R I V M.

- 1 Pro integratione unius præbendæ alia non debet diuidi, pro integratione potest agi, & de quibus faciendæ, nu. 2. & 3.
2 Non spoliandum unum altare, ut aliud cooperiatur. Pro illicito corrigendo non est faciendum illicitum. Quod ui, uel latrocinio habetur non uenit in iudicium famul. ercis.
3 Additio glossarum.

C A P V T XXXVI.

Utrum causam, quæ. Casus, Pro benedice integratione alia diuidi non debet, & sunt due partes, secunda ubi, consultatio in [Integratione] forte in ecclesia, in qua erant integræ & dimidiæ præbendæ habens dimidiām, literas impetravit ad integ. uel aliter, ut §. eo. uacan. [Præbenda] singularis & antiqua. & no. non spoliandum unum altare, ut cooperiatur aliud, ut ualgariter dici solet, ad idē de do. ad apostolica. Host. [scinde-retur] no. p. corrigendo illicito non est faciendum illicitū. 22. q. 4. si ad peccatum. & sic quòd ui, uel latrocinio habetur, non uenit in iudicium familie ercis. ff. fami. ercis. unde, 4. cetera. §. sed & si quid uim. ¶ In §. 2. ubi, uacantibus. Jimò de cōibus. In imò de super ex ceteris, §. de cōst. cum M. secundum Vin. & Phi. alias præbenda, scissa iterum restaurari deberet, secundum Gof. Sed ex causa etiā de uacantibus possit integrari, ut dixi §. eo. uacā.

ANNOTATIONES.

- ¶ Cetera. Nec in societate. ff. pro loci. l. nec prætermittendum, nec in mandato. ff. ma. l. si remunerandi. §. rei turpis.

S Y M M A R I V M.

- 1 Ignobiles, & scientiæ non eminentis clerici propter hoc non debent à præbendis in ecclesia etiam, que tales admittere non cōsuevit, repelli. Legatus papæ an conferre possit ad apostolicam sedem beneficium deuolutum. Inuolubiler, id est sine interruptione.
2 De nobili ubi tradatur. De illustri quoque.
3 Nobilitas qua dicenda. Ex gestis suis florere satius est, quam maiorum opinione nitri. Hyacinthus carbunculo quando profertur excellentiore. Libertas sola apud deum non curare peccatis.
4 In dignitatibus secularibus habetur ratio nobilitatis, & potentia. Io. And. super 3. Decret. F. 80.

Sophyſta, & ſapientes mundi à Petro, & Iacobo piſcatore ſupera- ti, & num. 7. in ſin. Sufficiens ſiquid non eſt in ſublimibus, in inferioribus ſufficit ex nanimum dicitur ſimilitudine. Tempus datæ in collationibus attendendū, & non præſentationis, Collatio potior quæ, ſi idem beneficium duobus conferatur. Poſſeſſio facti quando obſtet in beneficijs. Mentio fieri non poteſt de eo, quod non eſt. Epilogus, & additio gloſarum. Liberi, & ſerui qui Teutonice. Miraculum domini quod ſuper omnia alia emicuerit.

C A P V T XXXVII.

Venerabilis. Caſus. Clerici igno- ſcientiæ propter hoc non debent à præbendis repellere etiam in eccleſia, quæ tales admittere non conſuevit. & ſunt duæ partes. In prima facti narratio. In ſecunda ibi, nos igitur, exceptioni reſpoſio, & cauſæ commiſſio. Dicebat Hoſtien. peti- tio, exceptio, replicatio, diſſiniſio [Deuoluta] per Late- raneſi. concilium, de conceſſione præben. c. 2. & ideò ad legatum papæ eius donatio pertinebat, Innocen. [Conuulſit] an conferre potuerit, uide quod no. infra de officio lega. cap. 1. libro ſexto, in gloſ. ultima [Par- tibus] Germaniæ [Eſſectu] aliàs affectu. fortis ſupplica- tio, & durus in curia aduerſarius cardinalis, Hoſtien. [Inuolabiliter] quaſi ſine interruptione [Nobilem] uide quod no. uigefimaquarta quaſtione prima, quoniam uerus ſuper uer. inuidiam [Inuſum] ſufficere de- beret, ſi ſpectabilis eſſet, uel clariffimus, de his ſecun- da quaſtione ſexta, anteriorum [Honeſtè] quo ad hoc bona allegatio, Goffred. de uita & honeſtate clericorum, ut clericorum, Hoſtien. [Scientia] Si numerus canonicorum huius eccleſiæ de talibus eſt completus, non deſcit uicinis cathedralis epiſcopus nobilis, & bonæ conuerſationis & eminentis ſcientiæ, Vinc. [Contra hoc] ſcilicet cum dictus fac. talis non eſſet [Re- cepiſſent] non eſt uis, ex quo collatio facta erat, ut pate- bit in fine [Genera] nobilitas ſola eſt, quæ animum moribus ornat, in fine Martiniæ poſuit auctor Ho- ſtien. uerſus. Nobilitas hominis eſt mens deitatis ima- go. Nobilitas hominis uirtutum clara propago. Nobilitas hominis humilem releuare iacentem. Nobilitas hominis mentem reſeruari furentem. Nobilitas hominis niſi turpia nulla timere. Nobilitas hominis naturæ iura tenere, unde Saul de poſt aſinas in regem aſſumptus eſt, 1. regum 10. & Dauid de poſt fatantes, primo regum 16. Tullius in inuecti. cōtra Saluſtium. Satius etenim eſt me meis geſtis florere, quàm maiorum opinione niti, & ita uiuere, ut ſim poſteris meis nobilitatis initium, & uirtutis exemplum, Gregor. in paſtora. Quis neſcit, quod in natura gemmarum carbunculus hyacintho præfertur: & tamen ceruli coloris hyacinthus præfertur pallenti carbunculo: quia & illi, quod ordo naturæ ſubtrahit, ſpecies coloris adi- git, & hunc, quem naturalis ordo prætulit, coloris qualitas ſedat. Hieronym. ad Celantiam. 5. Sola apud deum libertas non ſeruire peccatis: ſumma apud deū nobilitas clarum eſſe uirtutibus [Virtutum] ſic. 56. di- ſtinctio. ſponſus, & cap. dominus. In ſecularibus ta- men dignitatibus habetur ratio nobilitatis, & poten- tiæ, in aucten. de defen. ciui. §. 1. ff. de decuri. l. hono- res, Phi. & de ſup. negligen. præla. grandi, libro ſexto [Cauum] peccatori autem dixit deus &c. pſal. 49. [Ser- uito] em ſtaçit quod no. 56. diſtinctio. unde cum que, ibi, quid genus &c. [Ad cuius] ſcilicet eccleſiæ: quia inde- cita de ea mentio facta erat, Pet. & Abb. [Ignobiles] 6. diſtinctio. §. his omnibus [Et pauperes] Hieronym. ad

Antonium Bar. contra ſophyſtas ſeculi, & ſapientes mundi Petrus; & Iacobus piſcator mittitur [Perſona- rum] 1. Pet. 1. & actū 10. [Eminentis] quædam nauis ſufficiunt ad flumina, quæ ad mare non ſufficerent. ff. de exercito. l. 1. §. nauem, & §. ſed & ſi; ſecundum Vincen. & Goffred. Hieronym. de homi. perfectio. C. conuenit in paruo nauigio non in altum uela confi- gere, ne in periculum currat audacia [Quando ipſam] no. tempus datæ in collationibus attendendum, & non tempus præſentationis. Item not. quando duo poſſunt præbendam conferre, ſemper potior eſt collatio primo facta, ſi dubitaretur, quis eſſet primus. dic ut infra eodem, ſi a ſede, libro ſexto. Sed uiderur, quod iſte clericus etiam alia ratione deberet habere præbendam, ex quo enim tanto tempore vacauerat, capitulum non potuerat conferre, niſi cum recipien- te diſpenſaretur, de ſuppel. negligen. præla. capitu. pen-ulti. Dicit Hoſti. quod non fuit intentio legati con- ferre niſi uacantem, & ideò impetranti obſtare facti poſſeſſio. infra de conceſſio. præben. literas, quod in- telligas, ſi collatio capituli præceſſit datam: aliàs non potuiſſet fieri mentio de eo, quod non erat; de con- ſtitutio. cum acceſſiſſent [Recipi] remoto quolibet detentore, infra de conceſſio. præben. propoſuit. in fine. Hoſtien. ¶ Quintaſ glo. ſignat contrarium. ¶ In gloſſa ſecunda, in fine ſed dicit liberos ſecundum uulga- re Theuronicorum illos, qui alicui domino nõ ſunt obnoxii ad ſeruitia ex debito exhibenda, Goffre. unde apud eos etiam milites dicuntur ſerui, & uocant eos miniſtrales. ¶ In glo. hoc dicit, ibi, regimen eccleſiæ beatus Bertol. licet magna & diuina plane fuerint mira- cula, quæ dominus geſit in terris: hoc tamen ſuper omnia alia emicuit, quod in paucis ſimplicibus, & pauperibus totum mundum, & omnem eius altitudinem ſibi ſubiugauit [Et ibi, multi] aliàs incipit, qui- cunque [Et in fine] ſolue, ut no. ſupra de appella. con- ſtitutus. 2. ¶ In gloſſa ultima, in fine quod dic, ut infra de officio lega. c. 3. & 4. libro ſexto.

AN NOT A T I O N E S.

1 Anteriorum. Et de his plenius in Specu. de iurid. om. iud. uer- ſi. ſecundum canoni.

S V M M A R I V M.

- 1 De beneficio ſi mandatur alicui prouideri, quod intelligatur inclu- di, & num. 2.
- 2 De beneficio ſi prouideri mandatur in eccleſia, in qua ſunt be- neficia, & præbende, an & quo caſu de præbenda poterit prouideri. De beneficio quid ſi mandatur competenti in aliqua eccleſiarum. Decretalis penul. cum hac conciliatio.
- 3 Sententia delegati proferentis contra delegantis intentionem quæ do nulla. Beneficium aliud ſimplex, aliud duplex.
- 4 De beneficio præbendali prouideri ſi mandetur, de quo poterit prouideri. Collegiata eccleſiæ prælatura cenſetur dignitas. Reſcripta ſuper beneficijs, uel diſpenſatione ſtrictam recipiunt interpretationem.
- 5 Si de præbenda alicuius eccleſiæ ſcribatur prouideri, ſi uacat, uel quàm cito ſe obtulerit facultas, an ueniat præbenda cum offi- cio, dignitate, uel perſonatu, uel ordinibus annexa.
- 6 Collatio non ualeat ultra poteſtatem facta. Beneficiario ſufficienter de alio beneficio prouideri non poteſt, & hæc exceptio etiam poſt prouiſionem poteſt opponi.
- 7 Excommunicationis ſententia quibus nulla caſibus ſit.
- 8 Epilogus, ſuffragium, & additio gloſarum, num. 9.

C A

C A P V T XXXVIII.

Vm olim. Caſus. Reſcriptum quo mandatur alicui de bene- ficio prouideri, reſtoriam, uel dignitatem non includit, & ſunt duæ partes. Prima nar- rat executoris proceſſum, quem ſecūda reuocari mā- dat, dicens quare. ſecunda ibi, Cū igitur. Dicebat Hoſ- mandatum prouiſionis, proceſſus iniuſtæ executionis, pronuntiatio iuſtæ reuocationis [In aliqua eccleſia] non dicit, de ſuper quo, uide quod no. in clem. eo. tit. c. 1. in gloſſa, de iſto [Diaceſis] per hanc formam in cæ- thedrali prouideri non poſſet, inf. eo. quamuis. 1. lib. 6. [Niſus] aliàs uiſus, & utrunque ſonat in uitium, ſecundum Hoſtien. [Conſueuit] quod eſt regulare, de ele- ctio. titu. primo, de iure parona. nobis. Phi. [Ad talia] iſta enim eccleſia collegiata erat, ad quam non exten- ditur hæc forma, ut hic, & de offi. deleg. ſuper eo, ſed ad competens beneficium, de iure patro. paſtoralis. §. ſi. nec extenditur ad dignitates non habentes curā, ad hoc ſup. eo. de multa. §. hoc idem, & de fil. præ. cap. 2. pen. & ult. Hoſt. [Non extendat] dixit hic Gof. quod ſi mandatur alicui de beneficio prouideri in aliqua ec- cleſia, in qua ſunt beneficia, & præbende, & de præbē- da non poterit prouideri. Si uerò ibi ſint ſolum præ- bende, tunc, ne pereat reſcriptum, dicit contineri præ- bendam ad hoc. de uerb. ſignifi. abbatem. Sed ſi man- detur prouideri de beneficio competenti in aliqua eccleſiarum, conſiderata perſona, pro qua ſcribitur, prouidebitur de beneficio, uel præbenda, ſupra de re ſcriptis, Abbatē. de iudi. ſed & ſi ſuſceperit. ff. de uſu, & habi. l. plenum, alleg. Hoſt. ff. de iure do. quæro. ff. de le- ga. 3. ſi filia. ff. de alimen. leg. alimenta, ſupra eo. pro il- lorum [Reſtoriam] contra. j. de uerb. ſignificatio. c. pen. Sol. ibi fauor, hic ambitio. illa enim erat indulgentia large interpretanda, ſecundum propriam uerbi ſigni- ficationem ſecundum Innoc. & Hoſtien. Dicit Egi. quod ibi temporalis erat conceſſio, hic perpetua. uel hic de ſimplici beneficio fuerat expreſſum in reſcri- [Intentio] Dicit Hoſtien. hic, & in ſum. de cleri. ex com- muni. poſt prin. quod dominus Otto Portuen. epiſco- pus ꝑ norabat ex hoc, quod quando cumq; delegatus proferebat ſententiam, uel aliter procedebat contra intentionem delegantis, nullus erat proceſſus, ut hic, & de reſcriptis, cum dilecta. Eadem enim ratio moue- re debet utrunque, de reſcriptis, ſuper literis. & poſſi- me conſideranda eſt intentio, ut hic cum ſuis cōcor. Dixit Vincen. de reſcriptis, cum in ſiuatione, in fine, quod quidam inueniunt nouam ſectam, dicentes, q̄ ſententia delegati, aut eſt iuſta, aut nulla. ſed hoc ipſe non concedit dicens, q̄ quando lēdit ius litigatoris, appellandū eſt [ſimplici] aliud ergo, ſimplex, aliud du- plex: de hoc ſupra eo. ſuper inordinata, Hoſt. [Manat] Si mandaretur alicui prouideri de beneficio præben- dali, uel alio; dicunt aliqui, q̄ de beneficio curato po- terit prouideri. Res enim facile redit ad ſuam naturā, ff. de pactis, ſi unus, §. pactus. ſed naturaliter appella- tio beneficij habet etiam illa cōprehendere, nec ob- hæc decret. quæ non prohibet prouiſionem beneficij curati, ſed dignitatis, habebat enim hæc eccleſia colle- gium, cuius prælatura cōſetur dignitas. unde dato, q̄ ex forma literarū de beneficio curato potuiſſet prouidiſſe de dignitate, non reſtringitur enim illud ad ec- cleſiam, ubi ſit ſimplex miniſter in ſpiritualibus & tē- poralibus ita, q̄ non uocetur aliquo nomine digni- tatis, nec eſt uis, an à capitulo eligatur, uel ab alio: q̄ reſcripta beneficia, uel ſup diſpenſatione uelut odio ſa recipiant ſtrictam interpretationem, infra eo. quā- uis, & c. non poteſt, lib. 6. Si uerò ſcribatur alicui prouideri de præbenda alicuius eccleſiæ, ſi uacat, uel quā- cito ſe facultas obrulerit, ſi uacat præbenda cum offi-

cio, dignitate, uel perſonatu. Dixit hic Innocen. quod ſue præbenda ſit illi annexa. ſue non, ei de tali prouideri non poterit: quia non eſt præſumendum papam uoluſſe officium, uel perſonatum remanere ſine mi- niſtro, uel habere miniſtrum ſine præbenda, & ſic in generali non ueniet, quod non præſumimus papam in ſpecie conceſſiſſe, infra de reg. iu. in generali, lib. 6. Hoſtien. contra, diſtinguens inter præbendam anne- xam dignitati, perſonatu, uel officio, & non annexā, & eius approbatur opinio, infra eod. quia ſæpe, libro 6. Dicebat autem Innoc. idem in præbendis per con- ſuetu. priuilegium, uel ſtatutum annexis ordinibus. exemplum ſupra eo. ſignificatum eſt, & ſi annexa non ſint, tamē in eccleſia debet eſſe certus numerus ſacerdotum, diaconorū, uel alterius ordinis, quo ca- ſu ſi moriatur aliquis de numero, non dabitur ipſius præbenda prius recepto, imò dabitur illi, qui ſuccedit in ordine, ſcribitur enim de præbenda alii non debi- ta. iſta uerò, & ſi nõ ſit debita certæ perſonæ, eſt tamē debita dignitati, officio, uel ordini. mandatum enim intelligendum eſt de præbendis, quæ honeſtè, & ſine præiudicio alterius poſſunt conferri. hæc uera, niſi pri- mo receptus idoneus ſit, & uelit ad ordinem pro- moueri, non ſic in dignitate, quam licet idoneus ſit, petere non poterit, cum nec de hoc ſit mādatur; ad hoc infra eo. ei cui, libro ſexto [Inſtitutionem] ideò hæc non ualuerunt: quia ſuper ꝑ poteſtatem non recu- perat, de offi. uica. c. pen. uel quod melius eſt, non habet poteſtatem ſuper collatione rectoriæ. & ſic ſen- tentia dicta eſt à non iudice, de iudi. ar. ſi clerici, ſecun- dum Innoc. qui etiam hoc no. quod licet contra im- petrantem beneficium ſibi cōcedi per executorem, & contra ipſum executorem admittatur exceptio, q̄ ille aliàs ſufficienter beneficiatus eſt, etiam ſi poſt factam prouiſionem illa executio opponatur, cū nulla ſit prouiſio. Purauit tamen ſecus, quando alicui con- cederetur poteſtas prouidendi uni clerico, nõ expreſ- ſa perſona, tunc enim cum non prouiſi, ſed ſua ſit gra- tia, prouidere poterit aliàs ſufficienter beneficiato. Reſcriptum enim ſtrictè interpretandum eſt: Gratia uerò latè. Hoſtien. contradicens etiam in ſecundo ca- ſu, aliàs beneficiato ſufficienter prouideri non poſſe, & eius approbata eſt opinio. infra eo. ſi cui, lib. 6. [Non tenere] no. caſum ꝑ in quo nulla eſt excommunicatio- nis ſententia. Alii no. de ſent. excommu. præſenti, lib. 6. uide quod ſupra dixi, ſuper uer. intentio. ¶ Secunda ¶ glo. diſtinguit inter executorem ad prouidendum, & ad compellendum, dicens &c. ¶ In gl. ul. ibi, ſi proci- rator] uide ut lit. non conte. c. 1. ſuper gl. ſi. ¶ In ꝑ glo. 1. in ſi. de hoc no. de ara. & quali. accepimus, in gl. pen. & inf. de rerum permu. c. uno, lib. 6. ¶ In gl. 2. ibi, ne eligant] inf. de conceſ. præben. executor, lib. 6. ¶ Et ibi, interdiceret] hoc eſt falſum, ut infra de cōceſ. præb. ſi ſoli, lib. 6. ¶ Et ibi, beneficij] quod intelligas, ut in præ. decret. ſi ſoli. ¶ In glo. ul. ibi, perſonatum] j. eo. cum in illis, lib. 6.

AN NOT A T I O N E S.

- 1 Eo. tit. Et uide in deciſio. Rotę deci. 239. & in alijs deciſionibus, conſuſio. 62.
- 2 In aliqua. Pro & contra facit quod no. in c. quamuis, eo. tit. lib. 6. & ibi etiam text. & uide Io. And. in Spec. de act. & pet. §. ſuper actionibus, ad finem.
- 3 Comprehendere. Contra hoc eſt hodie in text. in c. cum in illis, inf. eo. titu. lib. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Diſpoſitio tituli. Aegrotus habere debet præbendam.
- 2 De egrotante clerico ubi alibi traçetur, at ꝑe repetatur. Io. And. ſuper 3. Decr. F 2 De

De clerico ægrotante, vel deliberato. Rub.

¶ Dicitur est supra de clericis non residen. q eccliaficum beneficium dandum est deseruienti, & residenti. Sed quia ægroti seruire non possunt, quid iuris de eis uidendum est. ideo &c. Goff. uel quia nemo debet præbendam recipere, nisi seruiat, quod fallit in ægrotis; ideo inmediate post rubricam de præb. ponitur hæc rubrica, Host. & in quo differt hæc rubrica, ab illa de corpo. uita. dixi ibi. in 1. c. super glo. ff. habetur materia. 7. q. 1. & 2. 3. distin. maritum, & tribus. c. sequen. 17. q. 2. Consaldu. 3. q. 9. indicas. & repetitur in 6. & ultra rubricam, de corpo. uita. facit de præb. præfenti. §. 1. & ultimo, lib. 6.

S Y M M A R I V M.

- 1 Infirmus clericus integrè percipit sui beneficii fructus, & quando, num. 2. & an alia, num. 3. Hortandi uerbum necessitatis est etiam. Infirmus quæ debeat esse petenti fructus, & num. 2.
2 Causa principalis inspicitur.
3 Clerici dicuntur milites caelestes, & distibutiones quotidianæ danda sint infirmo. De modico modicum tribuendum.
4 Epilogus, & additio glossarum, num. 5.

C A P V T I.

Umpersusio. Casus. Clericus infirmus integrè percipit beneficii sui fructus. ponit dictum, intra quod interferit causam, ibi, q. a. si [Et infra] decimam hinc uide 7. q. 1. cum persusio, quod est pars huius, ut per super scrip. patet

- a Hortatur forte necessitatis est hæc exhortatio, Inn. ut probant sequentia, Pm Host. [Laborem] qualis fuerit infirmitas, nõ apparct, sed uidetur fuisse talis, quæ impediebat eum seruire, sed non itinerare, forte perdidit rat loquelam, personam enim adiuu papam iste Vr beueranus canonicus, & est si. de uo. & uo. re. quod super his, & c. ex multa [Conseruati sum] scilicet dari deseruientibus, & sic non colligitur ar. q. ex cõsuetudi. post sit deberi beneficium in absentia: de eo tamè nõ. s. de conti. cum omnes [Aegritudo sua] hoc intelligo, quãdo ægritudo est principalis causa non seruiendi, & dixi supra de cleri. non resid. ad audientiam [Deterrui] sic sup. de cohabi. cleri. clericos, in fin. [Militare] dicuntur enim clerici celetes milites. 1. 1. q. 1. Christianis. 23. q. ulti. reprehensibile. j. ne cleri. uel mona. c. 1. in fi. [Exiguitate] ergo de uictualibus, & quotidianis distibutionis, Inn. & Host. ad hoc, de cleri. nõ resid. c. uno, lib. 6. [Accedere] quasi de modico modicum tribuas, & de boue frustum, [In glo. 2. ibi. sed hodie] ibi æquiparat militem, & clericum. [In glo. ulti. ibi. §. scribis] uide hæc & se. de cleri. non residen. ad audientiam, super glo. 2.
5 [In glo. ulti. in fine] de hoc, supra de cleri. non residen. ad audientiam.

ANNOTATIONES.

- a Exhortatio. Vide de præfcri. quia indicante, & inf. de testa. c. 1.
b Cum omnes. Et uide sup. eo. extirpandæ. §. qui uerò, post Host. in gloss. & in alio.

S Y M M A R I V M.

- 1 Missam non celebrat clericus, cui medietas palme cum duobus digitis est abscessa. Sacerdotalibus ceteris fungi potest. An digitos sex, uel linguam impeditam habens an possit, remittit.

Sine culpa quis interdum punitur, sed non sine causa. Altaris ministerium exercere non potest clericus habens manum, ut supra debilitatam.

- 2 Sacerdotalium appellatione quæ contineantur. Corpore uitiatus non est irregularis. Prohibita quæ non sunt, uidentur concessa.
3 Epilogus, & additio glossarum, num. 4. & 5.

C A P V T II.

Resbyterum. Casus. Presbyter cui medietas palme cum duobus digitis est abscessa, missam nõ celebrat: sed ceteris sacerdotilibus fungi potest. duo facit. prohibet, & causam reddit. secundo permittit ibi. ipsum [Duos digitos] & quid dixerit hic Vin. de eo, qui habet 6. digitos, uel linguam impeditam; dixi de cor. uitiatis, c. 2. quod repetebat hic Abb. [Predicatione] & sic sine culpa punitur, sed nõ sine causa; de hoc, de consti. cognoscentes, Host. [Missam] imò nec altaris ministerium exercere, quod dic, ut no. de cor. uitiata. significauit, Host. [Non permittimus] contra, s. de cor. uicia. c. 1. ibi soluitur [Hoc] scilicet, q. missam celebrat [sacerdotalibus] sicut confessiones audire, & similia, de quibus no. & dixi, s. de cor. uicia. significauit [Prohibemus] arg. q. corpore uiciatus non sit irregularis, secundum Host. aliàs Inn. q. ex eo patet secundum Host. q. præter prohibita exercere potest, quod prius, & no. pro non prohibitis, q. uideantur cõcessa, de quo de transla. c. 2. ¶ Prima gl. arguit, all. duo iura ad contrarium, all. unam legem. ¶ In 1. gl. ibi, nec enim uide de adul. c. si. super 1. glo. ¶ In 1. gl. in fi. & inf. de reg. iu. factum legitime, lib. 6. dic q. nõ reprobatur, ac si ab initio non ualuisset, ut ibi, sed bene impeditur eius effectus, ut hic, & inf. eo. tua. ¶ In glo. ulti. ibi, ordinatum de hoc, supra de corpo. uicia. c. ulti.

S Y M M A R I V M.

- 1 Si leprosus est ecclesiæ rector, dandus est ei coadiutor, non desinit tamen esse prælatus, nisi in casu, & quo num. 3. Coadiutoris officium quod sit hic.
2 Epilogus, & additio glossarum, num. 3.

C A P V T III.

Receptoribus. Casus. Si rector ecclesiæ sit leprosus, dandus est ei coadiutor [Polumus] si. s. tit. 1. licet, Hof. [Curam habeat] tanquam coadiutor, & quo ad exercitium, & prælatus nihilominus sit, sed quo ad ius, non quo ad exercitium, si. s. de rescrip. pasto. Pm Host. Pm quem decre. hæc loquitur in ep[iscop]o [Recipiat] aliàs recipiant, & sic pro diuersis opinionib.
2 ¶ Secunda gl. signat contrariu, & remittit. ¶ Vlt. glo. quærit, & soluit. ¶ In glo. 3. ibi, prælatus. Vin. contra, nisi ex toto remoueat prælatus, & tunc ille non d[icitur] coadiutor. ¶ In glo. ulti. ibi, [prouidere] Vin. dixit hæc glo. sibi non placere. debilibus enim in loco cõsultur, 18. q. 2. in nullo [ibi. c. 1.] Tan. Phi. & Goff.

S Y M M A R I V M.

- 1 Si leprosus ecclesiæ sit rector, ab administrationis officio remouetur, sed de bonis ecclesiæ sustentatur, & num. 3. Leprosus quomodo quis euadat.
2 Epilogus, & additio glossarum, num. 3. Leprosus non dissoluit matrimonium. Cap. de rectoribus, eod. cum hoc conciliatio. Episcopus difficiliter remouetur, quam inferiores, circa fin. Proprie sponsus est, ibid.

C A

C A P V T III.

Vanos. Casus. Si rector ecclesiæ sit leprosus, ab administrationis officio remouetur, sed de bonis ecclesiæ sustentatur, secunda ibi, ita quod [Diuino iudicio] quia forte peccator cognoscendo mulierem statim post leprosum, uel casu, uel diuina uoluntate. 7. q. 1. c. 1. & 2. Hostien. [Ministerium] quasi dicat, prælatus est ille, q. substituetur, & omnia percipiet, sed debet illi prouidere. ¶ Secunda gl. obiicit, ponit opinio. Hug. & Lau. secundo opi. Bazi. tertio op. Vinc. & Tan. quam approbat. ¶ In glo. 2. ibi, doctores dicebant quidam hic loqui, quando diuino miraculo accidit, sup. c. proxi. quando naturaliter, quod non placet Hostien. & dicunt illi, quod est abominatio hic lepra, & culpæ [ibi, cum Vinc.] in primo apparatu, & in secundo, j. c. fin. Idè Phi. & Inn. idem tenet sub dubio forte [ibi, substituentus] sicut dicit Tan. fuisse factum Bon. de capellano sanctæ Iustæ, & dicit se audiuisse id fuisse approbatum per papam [ibi, iudicio] & propter nimiam senectutem, C. de offi. præfec. ori. si quos, per quod dicunt quidam idem in prælato, quod non placet Phi. [ibi, in fin.] & hic per Tan. & Gof. Dixit Gof. sup. c. 1. q. sibi uidetur uerior opi. Hug. reprobata dist. Baziani per c. j. eo. ex parte, nec admissa opi. Vin. & Tan. q. eam confirmabant per decr. de cõces. præben. ex transmissa, quæ tanquam iniquitatem cõtinens est sublata, ad decre. istam dicit, q. non remouetur à titulo prælationis, sed ab officio administrationis. Huic cõcor. Vinc. in secundo apparatu hic, & j. c. proxi. hanc opi. credo ueram per similitudinem matrimonii carnalis, quod lepra nõ dissoluit. inf. de coniu. lep. c. 2. maxime cum plus illud, quàm istud deberet dissolui, cum ecclesiæ per coadiutorè prouideri possit; uxori nõ. facit quod dicam de conuer. coniuga. ex publico, & per c. 7. q. 1. c. 1. ibi, quod nusquam canones præcipiunt, & c. c. 2. & 4. & c. qualiter, & c. quamuis. cum ergo dicat canõ ille, q. nusquam. i. nullo casu canones præcipiunt, opinio, quæ habet, q. est reperire de hoc casum istum, est illi textui contraria. Item dicit pro hac opinione spes curæ diuino miraculo, uel præter, quo casu cessaret coadiutor, sed substitutus nõ. Host. uero dixit, c. de rectoribus loqui, de episcopis, c. tua, de inferioribus prælatis, quod non placet. Sed Host. rationis specialitatem reddebat: quia facilius remouentur inferiores, quàm episcopi, de transla. c. 2. de accusa. qualiter, 2. de symo. per tuas, in fi. quia episcopus nullo casu remoueri potest nisi per papam. 3. q. 6. multu, & quia proprie sponsus est, de transla. c. 1. 2. q. 7. c. 1. & 2. Et dicit sic de cõsue. seruari, q. optime interpretat legè, de cõsue. c. dilectus.

ANNOTATIONES.

- a Hanc opi. Pro ista opi. facit text. in c. uno, eo. tit. lib. 6. & hoc ibi uult glo. super uer. perpetuo, & idem Ioan. And.

S Y M M A R I V M.

- 1 Coadiutor dandus est episcopo, & propter quem morbum, idem si minus salubriter recessisset ecclesiam, num. 2. Electus confirmatus ob quem morbum amouendus.
2 In calamitosos propensior debet esse benignitas. Ed, pro ea ratione. Quod, pro quia. Remotio episcopi non fit nisi ex magna causa.
3 De coadiutoribus episcoporum, & aliorum superiorum, & à quodentur, remiss.
4 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 5. Additio afflicto non est addenda, & num. 2. Neque damnus damno. Temporalia quæ esse non debeant, ex suffra. §. in glo. ulti.
6 Additio glossarum.

C A P V T V.

X parte. Casus. Episcopo q. propter incurabilem morbum pastorale officium exercere non potest, dandus est coadiutor, & sunt due partes. secunda ibi, uerum [Incurabili] hic reprobatur distinctio Baziani, dixit hic Vin. q. si electus confirmatus sine culpa incurrit morbum incurabilem, credit illum amouendum: quia adhuc restat aliud scrutinium; alle. de ata. & quali. ca. & facit no. 10. 7. q. 1. in summ. in fi. sed sup. de cor. ui. c. ult. dixit cõtrarium, ar. de cre. cum in cunctis. §. hæc sanè. s. de ele. cum confirmatus, qui prælatus est, sine culpa prælatura priuari non debeat, for re intellexit illud in non episcopo, istud in episcopo [Principis] uide quod no. in clem. de bap. c. uno, in glo. si miles [Afflicto] Tullius secundo de offic. propensior debet esse benignitas in calamitosos, nisi forte calamitate digni fuerint [Miserandem] ff. de iure do. iure sic cursum, & infra de cens. licet [Eo] idest ea ratione [Quod] pro quia [salubriter] Dicit Host. quod idem, si minus salubriter aliquantulum gubernasset, dummodo non posset attribui dilapidatio. tales enim non remouentur nisi ex magna causa, de accusa. qualiter, & dixi secundum eum, sup. c. prox. [Assucios] de coadiutoribus episcoporum, & aliorum superiorum, à quodentur, dic ut infra eo. c. uno, lib. 6. [Per quem] scilicet coadiutorem. ¶ Vltima gl. no. all. 6. iura, & all. tria in contrarium. ¶ In glo. 3. ibi §. cum autem Si iactus meriti factus est, & alicuius merces remanserunt deteriorata, tamen arguitur ibi, quod non teneatur conferre, ne oneretur duplici damno deteriorationis, & collationis. ¶ In glo. ulti. ibi, si tibi] aliàs incipit, quæ situm. ibi, nec enim moribus nostris conuenit temporalem filium habere [ibi, b. uedit. ar.] sequitur, ad diem, uel ex die nõ recte datur, sed uisio temporis sublato manet institutio [ibi, actus legitimi] sequitur, qui non recipiunt diem, uel conditionem, ueluti emancipatio, ac ceptilatio, hæreditatis aditio, serui optio, datio tutoris in totam uitiatur propter temporis, uel conditionis adiectione [ibi, libertas. 2.] ad tempus dari nõ potest [ibi, peculium. §. 2.] sup. de fi. presb. ueniens. allegat glo. l. quæ situm. §. 2. quæ sic iacet, is qui semel de peculio egit, rursus aucto peculio de residuo debiti agere potest [ibi, l. peculium. §. 2. incipit si ere.] quam uide s. de appel. ad hæc quonia [ibi, si forte] sequitur, præses puincia manumiserit, uel tutorem dederit prius, quam cognoscat successorem aduenisse, erit hæc rata. ¶ In glo. simile, ibi, dixit hic] licet cõtrarium uideatur notare. 7. quæst. 1. in sum. ¶ In gloss. ulti. ibi, pastoralis] dic ut ibi, & supra de fil. presb. ueniens, in ulti. gloss. [ibi, in fin.] i. in fi. ar. contra. 7. quæst. 1. scripsit, & c. qualiter, & c. quamuis, & §. ecce, sed non loquuntur in coadiutore, sed in substituto.

ANNOTATIONES.

- a Contrarium. Et hanc partem tenet glo. in cap. 1. de ata. & quali. & ibi idem Ioan. And.
b Non debeat. Ad hoc, de transl. præla. c. 2. & quod ibi no. in gl. er go, & super illa 10. And. in c. si electio, de elect. lib. 6.

S Y M M A R I V M.

- 1 Ob paralyssim an Abbas remoueat. Ex coadiutoris datione remanet in suo statu prælatus.
2 Ob morbum superuenientem prælatus à beneficio non remouetur, sed datur coadiutor, & quo casu. Cap. si euangelica. §. 5. distinctio, intellectus. Infirmus semper prouidendum, si non potest negocia propria expedire: aliter non, in fin. Io. And. super 3. Decr. F 3 3 Coadiu-

- 3 Coadiutor quid, unde dicatur. 4. quibus dicitur. 5. cui, & quibus casibus. 6. per quem 7.
- Eius officium quod 8. quæ potestas. 9.
- An expiret mortuo eo cui datus est. 10.
- An detur inuito. 11.
- Cuius expensis alatur. 12.
- An plures uni, uel unus pluribus dari possit. 13.
- 6 Perpetuum conferretur, licet possit tolli per diuinum miraculum.
- 9 Archidiaconus citatur, & sup. num. 1.
- Ioannes monachus etiam citatur.
- 10 Exanimis derinatione licet arguere, & sup. num. 4.
- Mors civilis comparatur civili.
- 2 Additio glossarum.
- Ob oculi unius amissionem non datur coadiutor, & tutor quis remanet.
- Cæcus retinet officium iudicandi.

C A P V T VI.

Consultationibus. Breue est.

¶ hæc est pars illarū, de of. dele. de dona. & de iure patro. sed hoc est falsum: quia illæ sunt Alex. & alteri dirigitur [Paralytico] dicitur postet, q̄ Abbas propter hoc remoueretur: quia potius est nomen officii, quam dignitatis, Vinc. Idem lo. 7. q. 1. in summa, & Host. in sum. huius titu. in fi. & hoc, per 18. q. 2. si quis Abb. potest dici illud, c. loqui de Abbatibus uiciosis, non de defectiuis tantum, quod bene probat finis capituli ibi. Vitiis suis confertens. Archidia. de hoc satis tractat de sup. ne. præ. c. fi. lib. 6. [Coadiutor] remanet ergo prælatus in statu suo, sed non habet exercitium. Et dicit Host. incunctanter hoc tenendū

3 I prælatum à beneficio non remoueri propter superuenientem morbum. sed cū non potest suū officium exercere, dabitur coadiutor, ut in cōcordan. signatis. sup. c. prox. nec ob. 5. dist. si euangelica, quia ille diaconus non erat positus in aliqua administratione, cuius occasione p̄ciperet certos redditus, sed erat de quadam collegiata ecclesia, in qua erāt multi sacerdotes, & quia non poterat promoueri in sacerdotem, dicitur, q̄ loco eius alius ponatur. Si autē fuisset in aliquo personatu, uel beneficio certi ministerii, & officii positus non remoueretur, de iure iu. quemadmodum.

5 ¶ si post, excepto morbo lepræ quod ad inferiores episcopos, secūdum eum, ut sup. eo. tua, & semper pro uidebitur infirmo, ut supra c. 1. quod intellige, nisi esset uetus quartana, uel debilis infirmitas, qua non obstante sua propria negocia expediret, tunc enim nil percipiet, nisi seruiat. ff. de re iu. quæ situm. ff. de redhib. l. 1. §. 1. sed sciendum, in fi. [Adbibendus] quia in tribus capitulis huius tituli de coadiutore tractatur, quærit Egi. supra c. prox. per modum summæ circa hoc de quinque, scilicet in quibus casibus detur, & per quæ, & quod sit eius officium: an expiit illo mortuo, cui datus est, & an dari possit inuito. Sed tu dic plenius circa huius materie summam. 11. uidentia principaliter, & quædam incidenter. ¶ Primò quid sit coadiutor. ¶ Secundò unde dicatur. ¶ Tertio quis detur. ¶ Quarto cui, & quibus casibus detur. ¶ Quintò per quem. ¶ Sextò, quod sit eius officium. ¶ Septimò, quæ potestas. ¶ Octauò, an expiret illo mortuo, cui datus est. ¶ Nonò, an detur inuito. ¶ Decimò, cuius expensis alatur. ¶ Undecimò, an plures uni, uel unus pluribus dari possint. ¶ De primo dic, q̄ coadiutor est, qui ad hoc dat̄ ex cā iuris, uel iudicis auctoritate coadiuuat ministri, uel præfidentis officium. Verba diffinitionis exponuntur per id quod. j. dicā. ¶ Unde dicatur, dic q̄ a coadiuuando, sicut tutor a tuendo, quasi tutor, & defensor, ff. de tutel. l. 1. Aeditui a tuitione ædium,

ut ibi: curator à curando, procurator à procurando. Licet autem omnis coadiuuas dici possit coadiutor, specialiter tamen usus obtinuit coadiutores dici, ut s. diffinitum est. si. j. de uerb. sig. quamuis. ¶ Et quis detur, dic q̄ prouidus & honestus. sup. c. pxi. de of. dele. uenerabilis, fidelis, & uitæ probabilis. 7. q. 1. quamuis, & per quem subleuari & coadiuari possit officium, cui datur. unde, si datur prælato dilapidanti temporalia, ut in præ. decre. uenerabili, debet esse in temporalibus prouidus, & illa bene dispensans. unde dispensator uocatur. 2. q. 1. c. 1. Si datur in spiritualibus, debet esse talis, qui sciat animarum saluti prouidere, & inquietos sub disciplina uinculo constringere, ut præ. c. quamuis, & ea, q. petisti, & c. quia frater. Si datur regi, uel domino temporali, debet esse magnanimus, potens, probus, & circumspectus, de sup. negligē. præ. grandi, lib. 6. ¶ Sed circa hoc quæritur, cuius ætatis esse debeat coadiutor? Videtur, q̄ illa ætas requiratur in coadiutore, quæ requiritur in curatoribus, & tutoribus, & procuratoribus ad iudicia, scilicet perfecta. 2. §. annorum. ff. de legi. tu. l. fin. in titu. de excusa. tu. §. minores, infra de procura. qui generaliter, in fin. lib. 6. ff. eo. l. minor. Sed cū iste sit adiutor, uel procurator negotiorum, uideretur, quod sufficit eum esse maiorem. 17. ut præ. decre. qui generaliter. Satis uideretur illam ætatem in coadiutore requiri, quæ requiritur in officio, cui datur, determinata supra de elect. cum in cunctis ad hoc bene facit eo. tit. nemo deinceps, lib. 6. ad instar curatoris, qui adiungitur tutori, in tit. de cura. ad fi. ff. de tutel. l. solet, quorū eadem est ætas, ut prædixi, secundum hoc in minoribus dignitatibus sufficit, q̄ attigerit. 2. §. annum. Quod uerum puto. In episcopatu requiritur, q̄ p̄fecerit. 30. de hoc dubito. ¶ Secūdo quæritur, an laicus dari possit coadiutor? dic q̄ sic officio, cui præesse potest laicus, sicut regno, uel principatu, ut in præ. decre. grandi. unde idem dicemus de regimine hospitalis, uel Xenodochii, qui etiā potest laicus præesse. 18. q. 2. quidam. & dicam. j. de ec. ædi. cum dicat. Sed si regimē, uel officium est tale, cui non possit laicus præesse, nec uideretur coadiutor dari posse. unde nec coadiuuabit ad dicendum officium diuinū, in tit. l. c. 2. nec ad exercendū iurisdictionem ecclesiasticam, de iud. e. 2. etiam si derur coadiutor solum propter dilapidationem temporalium, ad hoc. 80. di. iudicatum. 16. q. 7. in noua. ¶ Tertio quæritur, an femina masculino, uel masculino actibus, & ceteribus feminæ possit dari coadiutor. De primo non puto dubiū, quia femina etiam prælata, puta abbatisa prælato in coadiutorem dari non poterit. concurrunt. n. primo hic disparitas sexus, cum uirorū actibus, & ceteribus feminæ misceri nō deceat, de elect. in demeritatibus. §. sed cū eas, lib. 6. Secūdo uirile officium, quod regulariter nō cadit in feminā. ff. de reg. iu. l. 2. de hoc, de arbit. dilecti, de poeni. noua quædā. secūdo casu licet subsit prima ratio uarietatis sexuū, deficit secunda, q̄ uirile officium bene cadit in uirū: tamen hic uideretur distinguenda cā, quare coadiutor def. feminæ, puta prioris, uel abbatisæ. Si pp. causam, quæ requirit cohabitacionē coadiutoris, ut quia nō seruatur per moniales in claustris silentiū, uel si in regimine, quod exerceri debet, in ambitu, & claustrā sit prælata coadiuuanda, non uideretur dādus masculus, sed propter malam curam exteriorum temporalium secus. Tertio casu deficit prima ratio disparitatis sexuum, licet subsit secunda uirilis officii. sed ex quo ipsum principale cadit in feminam, non uideo, quare istud annexum, scilicet coadiutoris officium cadere nō possit, facit prædicta decre. dilecti, de arbit. ad idem de maio. & obediē. dilecti. ¶ Quarto quæritur, an religiosus dari possit coadiutor? Videtur quod non: quia non potest

test procurare, uel postulare nisi pro utilitate monasterii sui, & de imperio Abb. 16. q. 1. placuit, de postu. ex parte. & multum facit. 16. q. 1. de præsentium. & cōstitutio Viennē. de rescri. & in clem. & si principalis. Contra. 2. q. 7. cum pastoris. de resta. cap. 2. 1. respon. libro sexto, & materiam potes dilatare per ea, quæ no. in Specu. de delega. §. fina. uerfi. sed quæro diligenter, & sequen. de tutore. §. generaliter, uerfi. item opponitur, de instrumento. editio. §. nunc uerò, uerfi. sape etiam quæritur. Credo religiosum dari posse coadiutorem illis officiis, quibus posset præfici. & per hoc excluduntur ij. de quibus loquitur clem. de regul. ut p̄fessores. & quo casu requireretur superioris sui consensu in prælatura suscipienda, requiritur etiam in recipiendo coadiutoris officio: aliās nō. hinc est, quod si prælatus poterit esse coadiutor, uel aliorum ministeriorum sui monasterii. Item episcopi, & rectoris curati. non ob. quod adhuc talis sit claustralis, nec per illud officium sit perpetuus: quia mortuo illo, cui datur, cessabit officium, ut dicitur. j. Nā uidentur de facto seruari, quod tales sunt uicarii superiorū, quod officium est etiam temporale, quod uideretur defendi per præ. c. cum pastoris, & quod ibi no. per capitulū, uos autem. 16. q. 1. & c. qui uere, ibi, nisi forte iubeantur: & quia officium illud est curatum, & ordinariū. j. titu. 1. ex frequentibus, & no. de officio. uic. licet, & obiectio contemplationis tollitur ex utilitate maioris. 16. q. 1. cum pro utilitate. 2. q. 7. sancta quippē. Obiectio uerò de parentia uoluntatis tollitur per Abbatis licentiam, ut præ. ca. cum pastoris, & præ. decre. 2. de test. & facit, quod dicam post Goff. inf. de cens. sopitæ. post Inn. & Host. s. de re iudi. cum l. & A. in princ. Si uerò tale est officium, cui non posset præfici, nec illi poterit coadiutor dari, pone exemplum de præb. cum singula, & per constitu. Viennē. de elect. cum rationi: illo tamē casu, quo dari potest, puto q̄ cum sit adhuc claustralis, ut dixi, quia non perpetuus, debet secum habere socium sui ordinis, facit de capel. mo. c. fin. de sta. mona. c. 2. Quintò quæritur, an prælato regulari possit dari coadiutor clericus secularis? dic q̄ sic quod ad regēda temporalia, sed quod ad administrationem, quæ respicit obseruantiam regulæ non uideretur honestum præfici seculari & in expertum in regula. 19. quæstio. 3. monasterii, supra de electio. cum ad nostram, & capitu. officii. ¶ Circa quartum principale, cui & quibus casibus detur, dic quod datur suspecto de dilapidatione, de offic. delega. uenerabili. Leproso, de quo dic, ut dixi. s. eo. tua. Epileptico, seni, uel aliās propter infirmitatem impedito suum officium exercere, ut hic, supra cap. prox. & c. 3. 7. quæst. 1. scripsit, & cap. quamuis, & c. petisti. uideretur autem, quod impedimentum debeat esse perpetuum, infra c. uno, libro sexto, & censetur perpetuum, licet tolli possit per diuinum miraculum, ut dicam, infra de fri. fraternitatis. Sed nunquid prælato exuli, uel captiuo datur coadiutor? non: sed ipse per uicarium suum officium exercebit, qui si nō admittatur quo ad episcopum exulem, seruabitur concilium Viennē. de fo. com. penen. quamuis. Si uerò esset episcopus captiuus hostium fidei, seruabitur, quod habetur de sup. neg. præ. la. si episcopus, lib. 6. ¶ De quinto, per quem detur, dic de episcopis, & superioribus, ut habes, infra eo. c. uno, libro sexto. de inferioribus dic, quod is, ad quē spectat destitutio, uel celsionis admissio, coadiutorē dabit, ut hic, & supra capitu. 3. Ad hoc præ. decre. unic. infra eo. ideò enim per papam, uel ipsius auctoritate datur episcopo, quia ipsius destitutio, uel celsionis admissio spectat ad ipsum solum. s. de transla. per totum. Egidius dicebat, coadiutorem assumendum per prælatum, & canonicos, cum utriusque contem-

platione summatur; alle. de his, quæ fi. à præla. nouit, & c. sequen. de rescri. edoceri, de procura. c. 1. de iudi. causam. ¶ De. 6. quod sit eius officium, dicit Egi. q̄ officium est habere curam ecclesiæ, & spiritualium, & temporalium. 1. 2. q. 2. uobis. 7. q. 1. scr. p̄sit, de accusatio. cap. fin. de elec. cum nobis olim, in fine. Tu dic, quod officium colligitur ex forma dationis, ut dixi. s. in 3. membro. unde si bene administranti spiritualia, sed dilapidanti temporalia detur in temporalibus coadiutor, circa sola temporalia uerfatur eius officium sic econuerso. Si uerò seni, dementi, uel his simili detur simpliciter coadiutor, dico, quod eius officium est, quale erat eius, cui datur. unde si cancellario, primicerio, uel sacristæ datur, illorum officium sine administratione alia exercebit, sicut de archidiacono dicitur hic. ¶ De septimo, scilicet quæ potestas, dic hoc ponderari oportere ex forma dationis, ut proximè dixi. Si uerò simpliciter datus est, dico, quod potest, quæ poterat is, cui datur, salua alienatione immobilium. j. eo. c. uno, ad finem, lib. 6. de elect. is cui, eo. lib. Sed nunquid poterit beneficia cōferre? Io. Mo. & Archid. in decre. unica. j. eo. lib. 6. tenent, q̄ non etiam in casu illius decre. in quo datur auctoritate apostolica: quia in generali, & c. de off. uic. c. fi. eo. lib. Respōdent ad præ. decre. is cui, q̄ in uisitato loquitur, non in coadiutore. Tu dic, quod si coadiutor datur ad aliquid certum, puta ad administrationem temporalium tantum, non confert beneficia, quia illa confert prælatus, ut prius. Si uerò datur circa spiritualia, prælatus confert de consensu coadiutoris. Si uero datus esset dementi, uel huic simili siue per papam, siue per aliū auctoritate papæ, ut in casu decre. prædicti, siue per ordinarium, ut dixi, supra in 5. memb. coadiutor, ille beneficia confert. nec ob. decre. ultri. de off. nica. quæ loquitur in procuratore, uel uicario, per cuius potestatis defectum beneficiorum prouisio non impeditur, quam constituens facere poterit: sed hic secus. Item potestas uicarii ab ipso prælato, cuius uices gerit, dependet: sed potestas coadiutoris non. Non ob. decre. ecclesiæ, de sup. neg. præ. lib. 6. quia ibi propter uacationem impeditur prouisio, quæ sicut non transit in capitulum, ita nec in uisitatores datum ab alio, quam à papa. nec præiudicat sedi, cui interim nō currit tempus semestre, de concessio. præben. quia, ne sede uacā. c. 2. propter tempora uerò a iure statuta præsumimus q̄ citò ordinabitur sedes, & sic non diu tardabitur beneficij prouisio. Sed hæc cessant in coadiutore, quia propter infirmitatem, senectutem, uel dementiam eius, cui datur, sedes non uacat, & sic currunt tempora. Item infirmitas posset esse longæua, quia tempus curæ, uel uitæ ipsius non est iure prouisum, & sic longo tempore tardari posset beneficij prouisio, quod esset absurdum, ad hoc ne sede uacat. c. uno, in fi. lib. 6. & facit ad casum æquiparandum coadiutorem tutori. Quæstio dominicalis, Tutor cuiusdam, de qua no. & dicam, de ele. ex eo quod, in fi. 1. respon. lib. 6. Sed nunquid datus episcopo poterit exercere potestalia? dic q̄ sic, si est episcopus: aliās non, ut in præ. decre. is cui, in fin. uidi dubitatum, an alius à papa possit episcopū deputare coadiutorem alteri episcopo, uel prælato. quod uideretur, cum istud non sit transferre, nec ipsum a uinculo absolueret, & sic cum non sit expressè de seruatis, per episcopum, uel capitulum ad ipsum episcopum coadiuuandum assumi poterit iuxta formā decre. unica, eod. titu. libro sexto, maxime quia id faciunt auctoritate apostolica, ut ibi. si uerò detur non episcopo, eadem ratione, quam primo dixi, illius archiepiscopus, uel episcopus hoc poterit: sed contrarium puto, quia etiam peregrinando ab ecclesia sua non debet abesse sine papæ licentia, de uoto, magna, Io. And. super 3. Decret. F 4 uerfi.

uerfi. ipsum etiam, & uide quod ibi scripsi super uer. astrictus. Si uero esset episcopus, qui renunciasset loco, cum cesset in eo ratio, uideretur q̄ dari possit. super quo uide, quod dixi de resun. post translationem, super gl. 2. ¶ De octauo die, q̄ officium coadiutoris expirat illo mortuo, cui datus est. quod est expressum, inf. de supplen. negli. praela. grandi, in fin. lib. 6. sicut & ius usufructuarii corpore perempto. ff. de usufru. l. 2. & hoc intelligo etiam in morte ciuili, ut quia renunciat, uel deponitur is, cui datus erat coadiutor, q̄ quo ad ecclesiam censetur esse mortuus. 7. q. 1. §. ecce. in quibus non ob. de rescrip. susceptum, lib. 6. ut ibi not. in glo. pen. sicut etiam tutela finitur per mortem pupilli naturalem & ciuilem, ut institu. quibus modis si. tu. §. 2. & 3. Probat hoc deriuatio nominis, ex qua licet arguere, supra titu. primo, cum secundum: quia mortuo, uel deposito eo, cui datus est, non est plus, quem coadiuuet. tunc igitur iurisdictionem, si qua competit, exercet capitulum, uel is, ad quem spectat sede uacante, de supple. negli. praela. cap. 3. & 4. lib. 6. de maio. & obediē. c. uno, de institutio. c. 1. eo. libro. ¶ Circa nonum die, quod datur inquit, ut no. supra capitu. prox. in fi. ulti. glo. facit prae. decre. grandi, ante mediu. supra de offi. delega. uenerabili. non obli. infra eo. c. uno. §. si autem. libro sexto, ut ibi no. in 1. glo. ubi etiam respondetur ad iura. 6. quaestio. 1. scripsit, & capitu. qualiter, & c. quamuis, quae contraria uidentur. ¶ Circa 7. decimum die, quod alimenta congrua & moderata debet habere de bonis dignitatis, ecclesiae, uel officii, cuius praelato, uel ministro datus est, supra eo. cap. 3. inf. eo. c. uno, lib. 6. in fin. & prae. decre. grandi, circa fi. sibi, & suis & c. & quid si vtriq; non sufficiunt, no. supra c. 3. ¶ De 11. an f. plures uni, uel unus pluribus dari possint, dic, quod uni dari possunt duo, sed non plures, infra eo. c. uno, §. si uero, lib. 6. uide de hoc in 3. gl. & si ratio, ut ibi notauit propter grauamen expectarum, ad quas tenetur ecclesia. Vnus uero non potest dari pluribus, non dico successiue, sed simul. argumen. de offi. lega. praesenti. §. 1. & 2. lib. 6. quod uiderur, etiam si officia sint talia, quorum unum per assumptionem alterius in titulum non uacaret, ad hoc, de offi. uic. c. 2. fortius cum uacaret, uel cum sint officia talia, quae simul in titulum de iure teneri non possent, ut prae. decre. nemo deinceps, de elec. lib. 6. ¶ In glo. 1. ibi, oculorum, fecus, si amisisset alterum tantum: quia & talis remanet tutor. C. de excusa. tuto, frater tuus, secundum Phi. [et in fin.] & coecus retinet officium iudicandi. ff. de iudi. l. coecus.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Et si principalis. ibi uide de potestate, & habilitate monachorum per gl. plurimas quaestio. & plenius per doct. moder.
- b ¶ De statu mo. Vide ad hoc glo. quae incipit, capius dixi, in cle. ne in agro. §. ad haec, de regula.
- c ¶ De iudi. Et presbyter isto, eo. titu. c. uno, lib. 6.
- d Facit. Et uide quo ad casum. c. illius, quod no. Io. And. in Spec. de tuto. in rubrica. & per Oldra. consi. 48.

S Y M M A R I V M.

- 1 Dispositionis siue continuationis tituli ratio. De ad tituli huius argumentum perveniuntibus ubi alijs in locis tractatur, at que repetatur.
- 2 Beneficij collatio a quocunq; fiat, presentandus est is episcopo, uel eius officiali per eos, ante quam ministrer, approbandus. Confirmatio quibus in beneficij dicitur. Institutio in quibus, et quo alio nomine appelletur. Inuestitura quid, et est duplex.

De institutionibus. Rub.

¶ Viso de collationibus praebendarum, uideamus de institutionibus personarum, Gof. dicebat Host. pa-

rum prodesse collatio praebendarum, nisi haberetur corporalis possessio. Viso igitur, qualiter, quibus, & a quibus conferuntur, uideamus per quos in possessio ne ponuntur. de materia. 16. q. 7. omnes. & 10. c. se. & repetitur in 6. cui conuenit de sup. neg. praela. c. 2. de fil. presb. ex tua. in fi. de offi. Archi. cum satis. & c. ad hoc nos, de offi. dele. super eo, de of. ordi. conquerente, de rescrip. in literis, de ap. c. 1. de preb. in Lateran. de his, quae fi. a praela. nouit, de regula. postulasti, de iure par. praeterea, & c. consultatio. de acens. ad petitionem, de haereti. cum ex iniuncto, in fi. de excessib. praela. tanta, de priuile. cum & plantare. §. in ecclesijs, de praeb. cu in illis, §. 2. lib. 6. de sta. mona. c. uno. §. sane. de reli. do. c. uno. §. 1. & clem. de rescrip. auditor, de offi. ordi. c. 2. Dicebat autem Host. quod ista quocunq; fiebat beneficii collatio, presentandus est is episcopo, uel eius officiali per eos, approbandus prius, quam administret, ut infra c. 3. & cap. cum uenissent. unde, quod in alijs beneficijs dicitur confirmatio, in praebendis, & minoribus beneficijs dici potest institutio, quae facta per episcopum, quae interdum in uestitura dicitur, quia plerumq; fit per anulum. de his, quae fi. a maio. par. c. ex ore, sequi debet alia inuestitura, uel corporalis installatio, quae de iure coadi ad Archi. pertinet, de offi. Archi. ad hoc, & c. ut nostru. Dicit autem Host. q̄ multi in his delinquant hodie, quia ex quo collatum est eis beneficium, non plus episcopo, quam uni porco loquuntur contra id de cleri. pere. c. fi. de offi. Archi. cum satis. remittit. etiam ad no. inf. c. 3. & de priuile. c. 1. §. fi. lib. 6.

ANNOTATIONES.

2 Et minoribus. Vide Io. And. post Host. de offi. Archi. c. cum satis.

S Y M M A R I V M.

- 1 Monialium mendicantium receptio, quae non teneat. Capita inspiciuntur, et quo casu hic. Stirpes in hereditate temporali. Haeredes quot uult, quis potest instituere, modo non fraudet filios legitima.
- 2 Monaci de communi recipere debent, et quae. Clerici quae, et num. 3. in fin.
- 3 Additio glossarum. Expensas ex possessionibus metimur. Augmentum qualiter diuidendum. Numerus si diminuat, quae consideranda.

C A P V T I.

Non amplius Breue est, & si ut [clericorum] sup. colla. [Puellarum] hodie in monasterio monialium mendicantium receptio contra hoc facta non tenet, inf. de sta. regula. c. uno, lib. 6. §. sane [Quot] inspiciamus capita. In hereditate uero temporali non capita, sed stirpes, in sti. de haere. quae ab intest. dese. §. ulti. in fi. Haeredes et quis sibi potest instituere, quot uult, dummodo non fraudet filios legitima. inf. de testa. Rainaldus, fm Vin cen. [Regere] ut. f. monaci de communi recipiant, que dicuntur infra de statu mona. cum ad mo. Si clerici, uictum, & tegumentum. 12. quaest. 1. ex his, Lau. Vinc. [Penuria] de hoc uide quod dixi in pra. decre. unica. §. sane. ¶ In glo. 1. ibi, ut ait & C. de sacrosan. eccle. non plures. & hoc ne ad mensuram personarum quaramus possessiones, quod nimis amarum est: sed ex possessionibus, quae sunt, metiamur expensas, in autem. ut deter. fit numerus cleri. ultra medium, prima collat. Goffred. [et in fine] alias illud augmentum diuidatur per praebendas, ut sic singulis tacite ius suum accre-

accrescat, uel decrescat, insti. de haeredi. insti. §. uideamus, & §. se secundum Vin. qui hoc no. de constitutio. c. pen. ubi etiam no. q̄ si necesse est numeru diminui, habeda est consideratio maioris ordinis, de ma. & obediē. statumimus. & si necesse esset aliquos expelli, remanebunt debiliores, ar. 18. quaestio. 2. in nullo, quod bene facit. de rebus tamen communibus habebit quilibet partem suam, ut ibi, & ff. de colla. leg. 1.

ANNOTATIONES.

2 Non capita. Quomodo hoc procedat, uide Bar. ff. de legi. haeredi. l. post con sanguineos, & moder. in auten. cessante, C. eo. ti.

S Y M M A R I V M.

- 1 Laici in canonicos non possunt institui. Canonico numerus institui potest etiam sine consensu episcopi et quando et in quibus ecclesijs. Clericorum numerus ordinandus in ecclesijs.
- 2 Numerum certum canonicorum quid profici statuere. Supplementur contestui uerba. Moribus honestis debent esse clerici.
- 3 Laicus etiam professus carens ordinibus per officia ordinum deseruire non potest, per hunc impleri numerus non potest. Canonici fieri non potest, licet praebendarius possit. Praebenda ius in quo consistat. Canonici ius in quo.
- 4 Laicus conuersus est religiosa persona. Hunc uerberans incidit in canonem hic allegatum. Laicus professus quibus interesse possit. Monaci ius in eum cadit. Conuersi quibus interesse queant.
- 5 Clerici qui ad sacra capituli uocari non debent. Canonici qui eliguntur, quibus in ordinibus esse debeant, et nu. 7. Residere pro earte temporis non sufficit. Tibi placere debet, quod in aliorum persona putas iustum.
- 6 Epilogus, et additio glossarum, nu. 7. Tempus currit etiam agenti quid nullius, quod sit momenti. Nullum, uel minus idoneum recipere, nil interest.

C A P V T II.

In ecclesia. Casus. Laici in canonicos non possunt institui. & primo decise narrat factu. secundo prouidet ibi, cum laici [Communiter] etiam sine consensu episcopi quod ad ecclesias collegiatas, licet ad ipsum reformatio pertineat, si minus bene fuerit aestimatum, dummodo collegiatis non sint exempti, infra de sta. mona. c. penul. & ultimo. in cathedralibus principaliter ad episcopum spectat, secundum Host. facit supra de uita, & hone. cleri. quoniam. In cotrarium facit de consuetu. cum consuetudinis, quod no. de costi. cum omnes. quod dixi post Inn. & alios. eo. ritu. cum accessissent, super glo. sed nunquid apertius. C. de epi. & cleri. in ecclesijs, in fi. ubi dicitur, iudicio episcopi numerum clericorum ordinandu in ecclesijs cuiusque diei. Item si ista decre. dirigeretur episcopo, & capitulo, faceret ad idem, quod quidam colligunt per ver. comuniter: tamen ex antiqua sciri non potest, cui dirigatur, satis placet dictum Hostiē. cuius moderatio soluit contraria. faciant, quae de minoribus collegijs dixi in pra. decre. cum omnes, super uer. canonici [Instituere] quid prodest certum numeru statuere, cum augmentatis fructibus augmerari debeat numerus, supra c. proximo, & conuerso, infra eo. au. etoritate. Dic utile, ut sciat, quando Lateranen. concil. uendicat sibi locum, supra de praeb. dilecto, Gof. [Cum laici] ibi forte habentes stipendium, uel contrafructus, de quibus, infra de priuile. ut priuilegia [Canonico] non dicit praebendariorum [Suppletur] sup. man-

damus, quatenus [Deo] quasi dicat, q̄ non sint moribus inhonesti [Officijs] per hoc satis patet, quod laicus etiam professus, qui carēs ordinibus per officia ordinum deseruire non potest, ut hic. si. di. eos. c. si quis. 91. dif. per totum, non potest fieri canonicus, licet praebendarius fieri possit, cum etiam ius illud cadat in laicum coniugatum, quod consistit in perceptione fructuum tantum, de ui. & hone. cleri. coniuga. Ioannes. hoc uero consistit in spiritali fraternitate, & requirit personam literatam propter maturitate costi, quod sibi inest. Consulit ergo praelato, & capitulo, de his q̄ fi. a prae. nouit, & c. quanto, ad quod non debet immiscere laici etiam religiosi, de re. eccle. c. fi. de iudi. [determinimus] de hoc etiam, supra de consti. cum. M. & hoc tenebat Inno. per laicos conuersos etiam professos numerum non impleri. Faterur tamen praebendarios conuersos religiosos esse. 12. q. 1. duo: & qui tales uerberat, in canonem incidit, de sen. excommu. non dubium. Ius autem monaci bene cadit in laicum professum. poterit ergo & debet interesse electionibus, alienationibus, & coeteris alijs comunibus tractatibus monasterij. 5. q. 1. generaliter. 93. di. a subdiacono. & est idem de hospitalarijs, ut patet supra de ar. cum olim. Dicit tamen Inno. q̄ si de confue. esset electio, quod conuersi etiam laici uocarentur ad electionem, & eligerent tales cum clericis, non uicarentur per hoc electio, nec ob. de electio. Messana, quae loquitur de puris laicis non professis, de hoc no. de electio. ex eo quod, li. 6. Clerici uero, qui praebendantur in ecclesijs, uel monasterijs, si non habent ibi canonici caru, ad electiones, uel facta capituli uocari non debent: sed alias debent deuote seruire, infra de sta. mona. c. fi. §. pe. secundum Inno. & Host. idem dixi post Compo. §. de elec. cap. 1. super. 1. glo. in fine, ubi uide [Ecclesiasticos] non dicit sacros. & sic etiam in minoribus poterunt inesse aliqui canonici [Congruere] ar. Hostien. contra canonicos, qui saluari credunt per partem anni residendo: sed si conduxissent fossores ad uineas, non contentarentur de praesentibus, & non laborantibus solum per medium diem. non opponant igitur de benignitate patri fami. qui patienter expectat, nec statim uindicat, & qui posteriori dat quantum priori. in sua enim bursa laxada non sunt ra benigni. pariat ergo legem & c. de consti. cu omnes, sed nec redditur denarij posterius uenienti nisi & laboranti, quod iustum est, de praeb. cum secundum, de hoc supra de maio. & obediē. statumimus, secundum Hostiē. ¶ Vlti. glo. respondet per quaestione, an laicum conuersum cadat ius canonice. ¶ In glo. 2. ibi, mensis q. d. secundum Hostiē. si recipitis laicum, curret uobis semestre tempus, quasi nil interst nullum, uel minus idoneu recipere, de sup. neg. praela. c. 2. uide quod dicam, infra ti. cum nostris, in glo. ergo uacabat. ¶ In glo. fi. ibi, ius praebendae] Laure. [et ibi, meum] Vin. Inno. & Hostiē. contra, si intelligas de iure canonice [et in fi.] Idem Io. Tan. & Vin. quo ad ius eligendi. dic ut infra lib. 6. de elec. ex eo quod, in fi. dixit Vin. ego credo nullum fieri canonicum, nisi habeat tonsuram, uel minorem ordinem ita, q̄ sit clericus. Item licet Lau. dixerit, q̄ scholaris poterit pro praebenda literas impetrare, licet nullos habeat ordines, Ego non credo, ar. supra de transac. ex literis, & de eta. & quali. praeterea, Vin. dictum Lau. tenebat hic Boa. dicens, q̄ tenebat electio facta de tali, dummodo sit literatus. adde quod dixi, supra de rescrip. cum adco, & quod no. in spec. de actione, uel petitione. §. super actionibus, uer. sed nunquid scholaris.

S Y M M A R I V M.

2 Institutio beneficiorum spectat ad episcopos, uel officiales eorum, et num. 2.

2 Officia-

Io. And. Comment. in Tertium Decret.

- 2 Officiales episcoporum habent ordinariam, non tamen in omnibus recurritur ad eos ut ad episcopos. Conferre qui non possunt. Presentare, & eligere quibus tantum liceat. Sententia pro futuro delicto confertur. Archiepiscopi sententia in subditos suffraganeorum quando teneat. Absolvere potest episcopus a sententia canonis archiepiscopalis, non ipsius archiepiscopi. Epilogus, & additio glossarum, nu. 6. Officiales qui appellantur hic, & sit eorum potestas. Prescribere utrum possint beneficia qua ad laicos habuere clerici. S. in gloss. unde. Consensus episcopi subsequens etiam tacitus praesumitur ratione temporis. An sufficiat institutio, & cui, ibid. Damasi, & Bartolomaei Brixiensis allegantur quaestiones. Constitutio inferioris a papa confirmata, non fit ob id maioris auctoritatis. Sententia vero fit maioris. S. fina.

CAPVT III.

Frequentibus. Casus. Institutio spectat ad episcopos, vel officiales ipsorum, dicit Ho. facti abusus, abusionis refrenatio, refrenationis confirmatio. 2. ibi. unde cu. 3. ibi, nos itaq; [Pravam] detrahebat hoc obedientiae, & ideo est uerius corruptela, de consue. cum inter nos 2 [Qui officiales] per quod no. officiales per qd no. officiales habere ordinariam, non tamen in omnibus recurritur ad eos, ut ad episcopos, quod collige de officio ordi. Romana. S. officialis, de offi. uica. licet, & c. fi. lib. 6. [Recipiunt] & male. licet enim patroni laici, uel alij possint praesentare, non tamen possunt conferre: sed episcopus hoc facit, de praeben. in lateranen. Item licet clerici possint eligere, instituire non possunt, uel beneficia conferre sine consensu episcoporum, nec prodeit consuetudo contraria, de hoc no. de concessio. praeben. proposuit, Inn. & hoc dictum placet Hosti. qui remitt. ad ea, qua secundum eum dixi super rubrica. Archidi. dicit, qd in originali sic erat correctum, Licet clerici possint eligere, electi beneficia habere non possunt sine consensu &c. [Radicitus] ita qd nec in aliquo toleretur [Decretum] pro futuro delicto fertur sententia: quia culpa praecessit, quod dic, ut senten. excomm. Romana. S. caueat [Protulisti] tenet hanc sententia archiepiscopi in subditos suffraganeorum, ideo, quia notoria erant delicta, infra de censu. Romana. S. notoria: & regulariter per negligentiam episcopi potestas ad archiepiscopum transfertur. 9. q. 3. cum scimus, & in his praecipue, qua tangunt statum piouinciae, secundum Inno. [Congrua] infra de uerbo. signi. ex parte, Vin. & dicit per hoc Eg. qd tenetur dimittere ecclesiam, & omnes fructus perceptos restituere, de praeben. dilecto, in fi. & percipiendos, de resti. spo. b grauis [Satisfecerim] ergo, si satisfecerint, illos absolueri poterunt: & sic no. quod a sententia canonis archiepiscopalis episcopus absolueri potest. nam hic scribitur etiam suffraganeis, ad hoc de senten. excommuni. nuper a sententia uero hominis, id est ipsius archiepiscopi non possit absolueri, ar. supra de offi. ordi. cum ab ecclesiarum, & cap. pastoralis. 2. respon. & adde, quod dixi supra de praeben. graue, in fin. & facit, quod no. in spe. de lega. S. nunc dicam, uer. quod a uerum dicitur. ¶ Secunda ¶ glo. ponit duo dicta, primo signat contrarium, cui dicit standum: secundo signat contrarium, & soluit. ¶ Vlt. glo. respondet per quaestione. ¶ In ¶ glo. 1. ibi, dicuntur in Anglia dixit Ala. uide quod dicitur de solutio. Odoardus [ibi, institueret] sed non beneficia

conferre, de offi. uica. c. ult. libro. 6. licet Gof. hic dixerit eos posse beneficia conferre per hanc decre. dilecto, de praeb. [in fi.] uel uocat officiales archidiaconos, & si praelatos, qui quandoque habent institutionem, de offi. dele. super eo. T. dummodò generali, uel speciali auctoritate episcopi id faciant, Inno. ¶ In glo. 2. ibi, deinceps ubi de hoc [ibi, stamus] idem ibi. T. & Host. de hoc supra de renun. quod in dubijs [ibi, consensu] melius dixisset, Consilio, ut probat. c. allegatum [in fi.] uel dic ut ibi. ¶ In glo. legationis, in fi.] vel ex metropolitico, si hoc statuit in synodo, de acc. sicut, de praeb. graue. ¶ In glo. unde. ibi, detinuerint nec praescribere possunt quocumque tempore, licet R. o. hic contra per decre. cura, infra de iure patrona. sed hoc reprehendunt Vin. & Goff. Ad decre. responde, ut ibi no. Phi. hic dixit per praedictam decre. qd sufficiebat instituto subsequens consensus episcopi etiam tacitus, qui praesumitur ratione temporis. ¶ In glo. ult. ibi, relaxat ¶ Gof. contra hic, & in sum. de confir. uti. uel inuti. in fi. per hanc decre. & idem Vin. eo. tit. c. 3. & Da. eo. ti. q. 2. & Bar. Brix. in ueneri. quaestio. 56. de hoc in spe. de sen. S. ut autem, uerfi. quid si papa. & haec opinio uera est, quando sententia emanat per constitutionem, ut constitutio inferioris confirmata per papam non sit maioris auctoritatis, quam constitutio per ipsum edita. Dicitur uero gloss. locum habet in sententia hominis confirmata per papam.

ANNOTATIONES.

- a ¶ De offi. uica. uide Federicum de Senis in suo tractatu de offi. uica. & eius potesta. b ¶ De resti. spo. contra: quia non est uolentus, ibi uide, & uide Io. An. in praal. c. dilecto, in glo. sua pe. & fi. c ¶ Dilecto. uide gl. pe. in praal. c. fi. de of. uica. & de insti. c. 1. lib. 6.

SVMMA RIVM.

- 1 Ultra facultates clericis inuitus instituentis non est ullus, nec multa infligitur, & quando. Soluere qui non potest, quando uerberandus. 2 Epilogus, & additio glossarum, nu. 3. Institutio quid. Inuestitura quid. In possessionem missio quid.

CAPVT IIII.

Auctoritate Breue est [Ultra quam] ergo uis ad illa quantitate dabitur etiam inuitis secundum Ala. [Facultates] similiter si multa inflicta est ultra facultates eius, cui inflicta est, moderanda est. ff. de offi. presi. illicitas. S. pe. nec cauebit de soluendo, si ad meliorem fortunam peruenerit. Absoluitur enim, qui non habet, unde soluat dotem. ff. de nego. gest. diuortio. Quod uero de multa dictum est, generaliter locum non habet in pena legis, quam qui non potest soluere, uerberat. ff. de iuri. di. om. iud. si quis. S. in seruos. ff. de in ius uoc. l. ult. ff. de ser. fu. le. quicunque. sic quandoque expectatur, qui cauere non potest. ff. de col. bo. l. 3. S. ult. secundum Vin. ¶ Secunda ¶ glo. ponit, quid sit instituire, & quid sit inuestire. ¶ Vlt. gl. arguit a contrario. ¶ In glo. 2. ibi, Ala. non hic, sed in decre. eo. titu. que incipiebat, Ad aures. Dicebat Hosti. qd instituire est auctoritate episcopi impetrare. inuestire est possessionem intrare. Remittit autem ad no. super rubrica. Di. in regula. i. de reg. iu. lib. 6. allegans hanc glo. pro. S. cap. proxi. dicit, qd institutio est iuris alicuius beneficii uerbali collatio. puto, qd inuestitura sit quaedam declaratio uoluntatis, & quoddam prouideri tenus &c. facit quod dixi de consue. ca. 2. ipse autem ibi dicit, qd inuestitura est institutionis, uel collationis confirmatio,

rio, & missio in possessionem est collationis, & inuestitura executio. Dicunt aliqui, quod inuestitura facta per eum, qui potest etiam de illo, qui canonicus est electus, habet uim confirmationis. 63. dist. in synodo [in fi.] infra de dona. per tuas. de hoc. 16. q. 7. si quis deinceps, de praeben. pro illorum. de his que fi. a ma. par. ca. ex ore. ¶ In glo. ult. ibi, sufficiant ¶ dum tamen ex his, licet parcius, uiuere possint, Goffre.

SVMMA RIVM.

- 1 Clerici certa originis tantum non debent institui, & quo casu. Literatus qui non sit, non instituentus. Gentem quot constituant. 2 Alioquin, dictionis usus. ¶ Veneri soli promouebantur in ecclesia Constantipolitana, & quo tempore. Coniungere, quid significet. Sumptio bona, uel mala nascitur ex actus qualitate. Obediendum praelato & non obediunt superiori. 3 Epilogus, suffragium glossarum, nu. 4. Periculoso loco qui se committit, in culpa est. 4 Additio glossarum.

CAPVT V.

Ad decorem. Casus. Cuius in ecclesiis extraneos oportet institui, non debet institui clerici certa originis tantum, sed undecunque sint, dum tamen idonei. Et primo ponit excessum patriarchae, quem aggrauat. secundo illud corrigi mandat, non pareri comminatur, & referri iubet. 2. ibi. Quocirca [Gentem] actu. 10. F. [Alia] alia litera habet, alios, & male: quia secundum eam non literatus possit institui, quod est falsum, supra c. 2. [Maxime] quasi dicat in illis maiorem idoneitatem requiri. Ad idem de elec. scriptum est, secundum Hosti. [Maiores] ad hoc infra de praeben. quauis, infra lib. 6. [Alioquin] nisi ¶ monitioni uestra acquieuerit [Indignum] licet praelatus talem se reddat: tenetur tamen sibi subditos obedire, Abb. [Promissio] si quod solus Venetos promoueret, Lau. [Coniungere] i. cognoscere, uel coiecturari, Pe. [Valeamus] quia si huic monitioni non pareat, praesumeretur uerum: aliam praesumeretur falsum, simile de praesum. literas, ad fi. ¶ Secunda ¶ glo. allegat concor. ex generali uerbo arguit, & respondetur argumento, tenens contrarium. ¶ Tertia ¶ glo. allegat concor. signat contraria, & soluit. ¶ In ¶ tertia ¶ glo. ibi, Ala. 1. respon. in culpa est tonfor, qui in loco periculoso ponit sellam. & in culpa est etiam, qui se ibi tonfori committit. ¶ In ¶ glo. 2. ibi, ex parte. 1. ¶ & S. de arbi. cap. 2. de hoc supra de fil. pres. ad extirpandas. ¶ In glo. 3. ibi, extranei quia nulli erant ibi clerici: quia terra erat de nouo conuersa [in fine] Tan. & ad alia, que no. 56. di. undecunque, & exponebat hic Host. uer. ibi notatos, Quid genus, aut proauos &c. ¶ In glo. 5. ibi, debetis, in fi.] & de praeben. exposuisti, Hostien.

SVMMA RIVM.

- 2 In possessione defenditur pendente iudicio proprietatis etiam is qui de iure communi non habet ius instituendi. Richimundia archidiaconus est unus de archidiaconis Eboracen. Ecclesiarum rectores quibus alijs nominibus appellantur & ubi Hietiensis episcopus est Anglicus. Generalis consuetudo dicitur etiam unius ciuitatis, uel dioeceseos. Custodia ecclesiarum in quibus alicubi consistat, & qua non probeda. Abusus uoluisse papam approbare, non est uerisimile. Factum etiam peritissimos fallit. 4 Concessio perpetua sine consensu capituli, nec etiam temporalis ab archiepiscopo fieri potest, praeterquam in casu, & quo. Supplementum ad decretalem.

- Careoli episcopatus creatus quando. Libertates nuncupantur institutiones, & custodia ecclesiarum. 5 Simoniaca promissio non dicitur facta ad redimendam uexationem. Placere, uerbum ciuili modo sumitur. Dicitur a promisso distinguitur. 6 Mandatum de tuendo quem in possessione ex officio factum quamdiu duret. Interlocutoria uita qua. 7 Nomine quo quis agat an suo, an dignitatis, refert. In possessione dignitatem esse, non agentem, qui eam obtinet, uile est intendere. 8 Ecclesia inter est specialiter iura omnium membrorum suorum defendere. Contra alienationem iurium ecclesiae quilibet admittitur. Dignitas in ecclesia non potest episcopo & capitulo consentibus diminui, sed in totum deseri. 9 Restitutio minori, & ecclesiae proprio motu conceditur a iudice. 10 Consilium papae qualiter hic profuerit archidiacono. Per iuramentum suum quis non praedudicat dignitati suae, successibusque, percurrere totum num. Neque per renuntiationem, uel abiurationem, ibid. Restitutio non datur aduersus contractum nullum, neque si laeso non probetur, uer. sed certè. Peti potest etiam uiuente eo, cuius dignitas est laesa. Iura exerceri possunt archidiaconatus ab eius collatore nomine dignitatis, non ualente archidiacono, ibid. Defensio pertinet archidiaconatus ad capitulum deficiente archidiacono, ad fin. Innocentius notatur obscuritatis uitio, ibid. 11 Abiurationis exceptio quando proponenda. 12 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 13. Factum reale quando dicatur, & quando personale, & cui onus probationis incumbat. 14 Additio glossarum, & nu. sequentibus. Capituli si in plebibus, 64. di. cap. bona, de app. intellectus. 15 Institutio quibus modis accipitur, & ad quem spectet. Collatio beneficiorum etiam ad archidiaconum pertinere potest, & quibus casibus. Quando pertinet ad episcopum, quando habeatur etiam pro approbatione. 16 Confiteri contra se creditur, non pro se, etiam conditionaliter enuntiata, & num. 21. 17 Confessio implicita quo casu non profit aduersario. Rationes uel praesumptiones dua uincunt unam, & nu. 21. Praiudicium ut non generetur alicui ut dignitati hic, cautio est de clarari, in fin. 18 Contra alienationem honorum ecclesiae quibus casibus ueniri queat, & num. 21. Iuramento primo statuit. 19 In propria re non auctorizat praelatus. Actione qua agebatur hic, & nu. 20. In interdito, uti possideris, uer. obtineat. Possessorium cum petitorio intentatum quo casu simul non terminentur. In possessorio sit prius executio, & diffinitiuum non fertur, sed interlocutoria. 20 Ex iuramento an qua sit actio prodita, & quando. Iuramenti exceptio an possit obijci, & quo tempore. 21 Ante possessory expeditionem qua non possint exceptiones obijci, & nu. 20. in fin. Per alium quis consequitur, quod per se non potest. Confessio procuratoris nocet domino. Praelatus quando non auditur, sed ecclesia. S. penul.

CAPVT VI.

Cum uenissent. Qui possidet, ius instituendi, is etiam, ad quem de iure communi non spectat, pendente iudicio proprietatis, in possessione defenditur. & sunt tres partes, in prima legato

legatio pro archiepiscopo. in 2. allegatio pro archi. in g. interlocutio. & sub certa forma definitiva comissio. secunda ibi. inter alia. tertia ibi. nos igitur [Richemundie] qui est archidiaconatus in ecclesia Eboracen. infra tit. 1. post electionem [Procuratores] no. plures procuratores dari ad causam, de quo dic. ut infra de procura. si duo. li. 6. [Archiepiscopi] litigant super iure instituendi personas, & custodiendi uacantes ecclesias, Inno. [Personarum] i. rectorum iuxta vulgare Angliæ, ubi rectores ecclesiarum uocantur personæ, qui in provincia uocantur Priores: in terra Laboris abbates, & habent uicarios sub se, de quibus de offi. vica. c. 2. quæ dirigitur Helien. qui est etiam Anglicus, Hosti. [Diocesani] in qua etiam erat archidiaconus iste, ut dixi [Generalis] pro hoc no. Pe. & Ab. consue. unius ciuitatis, uel diece. dici generalem. de hoc dixi, supra de consue. c. dilectus [Custodiam ecclesiarum uacantium] & est custodia talis, ut dicit Hostien. de facto: quia nil custoditur, uel reseruat futurum successorum: imò facit custodiens fructus suos, contra id. 10. questio. 2. cap. fin. & non sine animæ periculo hoc fit. ut ibi patet. per quod dicit. H. q. non ualer in hoc consuetudo. remitt. ad no. de præben. extirpanda. §. cum igitur: & ideo talia uel sunt reseruanda successoribus: uel expendenda in utilitatem ecclesiarum, de offi. ordi. c. uos, de consti. cum. M. nec hoc hic dicit expresse. & potuit papa secundum eum ignorare factum. quod plerumque peritissimos fallit ff. de iur. & facti. igno. l. 3. & sicut proponebat de insti. qua in nulla utilitate consistit, sic & de custodia timebat hic papa. Dicit tamen Hosti. quod Inno. & plures alij hanc consuetudinē uidentur approbare, infra ut ecc. bene. ca. uno. in fi. dic. hodie, ut infra de offi. ordi. præfenti, lib. 6. & eo. lib. de elec. generali [Et infra] hic deciditur, quod etiam allegabat procurator archiepiscopi, q. huic archidiacono fuerat collatus archidiaconatus institutionibus, & custodijs ecclesiarum exceptis. Item q. archidi. sponte illas abiurauerat: & ad hoc respondetur infra [Archiepiscopus] qui fundauerat archidiaconatum, uel ad minus dotauerat, Hosti. & tunc quod sequitur [archidiacono, qui tunc erat] expone. s. tempore foundationis, uel tunc. s. tempore collationis: quia si archidiaconatus pauper erat, & episcopus uoluit illū dotare sufficienter. ad hoc infra de his, quæ fi. à præla. c. pastoralis. §. fi. [Perpetuò] confitebatur ergo confessionem, sed negabat illam fuisse personalem, ut dicā super glof. [De consue. & capituli] alias non potuisset perpetuam concessionem facere, nec etiam temporalē, nisi de antiqua & approbata consue. id sibi competere. inf. de his, quæ fi. à præla. nouit, & c. ea noscitur, b. Phi. Dicit Hosti. sup. maxime, dummodo præscripta esset. & remitt. ad no. de iure patro. cura [Donauit] in compensationem quorundam damnorum, quæ consequēbatur per episcopatum Careoli nouiter creatum, ut patet in an. [Libertatum] no. institutiones, & custodias ecclesiarum uacantium libertates uocari secundum Inno. [Respondit] non fuit limoniaca hæc responsio, quæ fiebat ad uexationem redimendam, supra de si. dilectus. Lau. Inno. & Hosti. [Suis] & beneficiorum suorum: & est ar. pro pluralitate secundum Hosti. [Placere] no. ob. archidiacono istud uerbum, quod ciuili modo sumitur. & quod placere deberet secundū Gof. Item secundum eum distinguitur dictum à promissio. ff. de æd. edic. l. sciendum. §. dictum. & idem Hostien. [Interlocutio] & sic non fuit definitiua [Tuendam] perpetuò secundum lecturam, quæ dicitur hic fuisse actum possessorio, uel pendente iudicio proprietatis coram nobis, uel delegatis nostris secundum aliam lecturam. nam si lite finita auctoritate huius mandati non tuebatur, cum hoc fecerit de officio, quod finitur. cum est officio suo iunctus. de offi. dele. in literis. Itē quia acta

iudicij pereunt. C. de indi. proponendū. & inter ea computanda sunt hæc mandata: sed si causa cognita ferretur talis interlocutoria solenniter auditis rationibus partium. perpetuò staret ei. & transiret in rem iudi. C. com. uel epi. licet. C. de sen. & inter. l. ex stipulatione. & l. se. & l. nemo iudex. ff. quod me. causa. l. metū. 2. §. sed quod prætor. de re iudi. quod ad consultationē. 7 & est notandum, q. archidiaconus agebat nomine archidiaconatus, unde satis erat archidiacono probare archidiaconatum esse in possessione horum iurium, etiam si archidiaconus qui nūc est, nunquā illa exercuisset secundum Inno. Dicit Hosti. ideo pronunciarum fuisse hunc tuendum: quia fuit inuētus in plena possessione uel quasi dictarum libertatum, & ideo tēdus est in illa. 16. q. 4. uolumus. ut lit. pen. laudabilem, donec probetur & c. ut sequit [Aduerso] lex parte archiepiscopi [Licite] ar. ff. de pactis, in traditionibus. 10. q. 2. precaria, & in his, quæ no. supra de elec. significasti, Hosti. [Sed in hoc casu] cum probata fuerit abiuratio, 8 Goff. [Ecclesia] cuius specialiter interest iura: omniū membrorum suorum defendere. uel ideo admittitur, quia fuit alienatio. in quo casu & quilibet admittitur, ut no. de testi. cum olim secundum Inno. & infra de re. eccle. nō alic. si quis [Per hos ipsos] hio. q. si episcopus & capitulum consenserunt in diminuēda aliqua dignitate in ecclesia, ipsa durante non debet superior hoc sustinere: imò ex officio tenetur hoc reformare, ut hic, de maiō. & obe. eum inferior, de consue. cum olim, quamuis in totum possent illam desere. secundum no. de consti. cum accessissent, Hosti. Et scias q. 9 G. Na. dicebat per hanc litteram. q. ecclesia. uel minor iudex proprio motu ex officio suo institutionē concedit de minore dixit, quia et comparatur ecclesie. 2. resti. in inte. car. & c. auditis. de quo dixit dubitare legisti [Consultemus] hoc consilium non habet locū nisi post sententiam latam contra archidia. ante sententiā enim debet se iuuare suis rationibus archidiaconus, contra quem tantum personaliter agebatur. de causa autem personali ipsius nihil ad Eboracen ecclesiam. 10 Sed si quod prodest consilium papæ dignitati archidi. nam archidiacono ipsi adiudicata est plena possessio iurium prædictorum. & si concessio realis fuit. quā tuncque probaret archiepiscopus archidiaconum hoc abiurasse. nō tamen propter hoc restituēda sunt iura archiepiscopo: quia non potuit archidi. per iuramentum dignitatem, sed per personam suam tantū astringere. ar. supra de iure iu. cap. 2. & melius supra de arbi. per tuas. §. 1. & o. quamuis nō restituantur archiepiscopo prædicta iura: tamen ipse exercebit ea, cum isti præfenti archidiacono silentium impositum sit. propter quod, & per iuramentum non potest se opponere archiepiscopo, ad quem solum iura ipsius archidiaconatus pertinent, ut no. infra de hare. ad abolendam. 4 hæc autem iura, ex quo abiurata sunt per archidiaconum, quantum ad ipsum uacare intelliguntur, & sic ipse archieps exercebit. ideo necesse est uel q. agente Eboracen. ecclesia, uel per officium papæ provideat dignitati archidiaconatus, ut restituatur ad id, ad quod de facto processum erat. ad possessionem restituēdam archidiaconatui, quam exercet episcopus sententiā lata contra præsentem archidi. per suam abiurationem, uel ut decernatur, q. per usum archiepiscopi, uel per abiurationem archidiaconi dignitati archidiaconatus nullum in posterum præiudicium generetur. 5 sed eum iuramentum nō astringat nisi personam, & suam dignitatem non tangat: quia præfenti tantum archidiacono impositū est silentiū, ne prædicta exerceat, in quo est necessarium hoc consilium, uel auxilium papæ: Respon. etiam contra iuramentum necessarium est. nam succedentibus temporibus, quando crede-

rederetur deficere probationes illicite præstiti iuramenti, uel statim, quamuis falsò, uel fictè posset dicere archiepiscopus, quòd iuramentum erat præstitum in casu licito, uel e & præiudicat successoribus, puta quia sciebat se nihil iuris habere in huiusmodi libertatibus, & per consequens non expediebat ei litigare, uel posset afferere, q. alia iura aequialiam recepit, p. istis iuribus, quæ abiurauit. C. de reb. cre. generaliter, respon. i. ff. de admini. tu. quoties. §. sicut autem. ff. de pactis, contra iuris ciuili regulas. §. si. Sed certe in istis casibus non potest ecclesia restituere in integrū aduersus renunciationem, & abiurationem archidiaconi: quia nulla est ab initio, & ideo dicit eam nullam. & patet ipsam de facto tolli, uel nullam pronunciarum. ff. de minoribus, in causæ. ff. de ferijs. l. 1. si autem dicas, quòd per prædictas causas, uel alias teneat de iure renunciatio: tamen quia in aliquo probatur se la dignitas, necessarium est papæ auxilium, & concessa restitutione in integrum. ipse etiā papa ex his, quæ acta fuerunt coram eo, fuit ita motus, q. ipsemet ex officio suo hoc concederet. unde & uolens incutere timorē archiepiscopo, ut à lite, quam idem papa iniustam credit, discedat, comminatur ei, quòd archidiaconatui confuset. uerum tamen, quando hoc faciet, uocandus erit archiepiscopus, & rationes suæ audiendæ etiam aliæ, quam illas, quas agendo contra archidiaconum allegauit: quia cum tunc ad imponēdum silentium personale archidiacono sufficeret iuramentum etiā sine causa præstitum, non ligabitur illa probatione tantū nunc, quando petitur sententia pronuciari nulla, ubi eum oportet probare multa. uel etiam si peratur contra sententiam, quæ est aliqua, restitutum in integrum, quæ non datur, nisi ubi tenet contractus. & tantū propter lesionem datur restitutio. hæc autem restitutio potest peti, etiam uiuente archidiacono isto. sed & si iurauit non exercere hæc iura: ille tamen, qui confert archidiaconatum, exercebit ea non suo nomine, sed dignitatis archidiaconatus, ut dictum est. uel papa alicui committet, qui hoc exerceat, ut no. infra ti. 1. quia diuersitatem, uel dic. q. in effectu nihil utilitatis accedit ipsi archiepo: quia postea petita restitutione, uel quia sententia pronuncietur nulla, omnia iura restituentur archidiaconatui. & hoc satis innuit littera præcedens, quando dicit: quia nos uel ad petitionem & c. Alijs tamen uidetur, quòd archiepiscopus contra archidiaconū specialiter egerat, proponens, q. iura prædicta sibi renūciauerat idem archidiaconus, & etiam iurauerat, q. ea ulterius non exerceret, nec archiepiscopus super exercitis molestarer, unde dominus papa iuste mandat, q. si ita est, imponatur silentiū archidiacono. intelligas tu personaliter: unde nec ad successores hoc extenditur iuramentū, nec propter hoc uidetur prædicta iura, uel possessionem earum in archiepiscopū trāstulisse: quia nec expresse hoc posset, cum peccaret, & ecclesie, siue dignitati præiudicaret, ar. supra de iure iu. ca. 2. & c. si uero, & c. sicut nostis. & ideo bene dixit papa, q. etiam si iurauit, cōsulet dignitati: quia quāuis archidiaconus priuatur, ut nō exerceat hæc personaliter, non tamen priuatur dignitas, nec in archiepiscopum transferuntur, nam & si archidiaconus hoc non exerceat: tamen alius, uel forte archiepiscopus non nomine suo, uel archiepiscopatus, sed nomine dignitatis archidiaconatus hoc exercere potest. potest etiam intelligi, q. non solum egit archiepiscopus, ut imponeretur silentium archidiacono, sed etiam dignitati, cui & intendebat præiudicasse archidiaconus. nec ob. supra dictæ decre. peruenit, & sic cut nostris: quia hoc poterat fieri sine peccato, & iudicio dignitatis hoc modo: quia postea uel ad petitionē ecclesie, uel papa ex officio suo retinet iura præ-

dicta archidiaconatui, ut hic dicit, ar. pro hac uia. supra de iure iu. debitores, & ca. ad nostram. 2. & si obijciatur, q. capitulum ante latam sententiam cōtra archidiaconum debuit se opponere. Responderi potest hoc non esse uerum: quia ad archidiaconum tantum primò pertinet iura sui archidiaconatus defendere. Ad capitulum uero secundario eo deficiente. ar. in eo, quod leg. & no. sup. de iud. c. pe. sed iste intellectus nō placet Inno. cuius est quasi hæc tota glossa: quæ potius obfuscat intellectum huius capituli, quam declarat, secundum Hosti. qui tamen eam sic ad litteram posuit [Alterum] personalis concessio, uel abiuratio, Gof. [Ipsis] silentium imponatur, quod sequitur. & si dicas, nonne abiuratio tante litem ceptam fuit proponenda contra archidi. sicut exceptio falsi, uel procuratoria. C. de excep. l. pen. & si. Respondent Inno. & Hosti. q. hæc exceptio non est declinatoria, sed dilatoria, quæ sufficit proponi ante lit. conte. & postea probari. ff. de excep. exceptiones. & C. de proba. exceptionē, uel est preemptoria quòd ad personam archidia. cuius respectu perimit negocium [Si neutrum] nec personalis concessio, nec abiuratio, Gof. [Archiepiscopo] repete super libertatibus ipsis. ¶ Glo. sed si quare. obijcit. quare archiepiscopo, pro quo facit ius cōmune, indicit onus probandi. responderi fieri propter duas præsumptiones possessionis, & confessionis. Demū distinguit inter dona. factam personæ, & factam ecclesie. ¶ Antepenul. gl. obijcit. ponit opi. Lau. & soluit, demum elicit. 4. notabilia. ¶ In glo. sed quare. ibi, sine] uide de resti. spol. cum ad sedem, in 3. gl. [Et ibi, tale patet] sequitur, profiteor te non teneri, nō in personam dirigitur, sed cum generale sit, locum habebit inter hæredes litigantium [Et ibi sicut nobis] unde, si feci pactum de non petendo, licet de hærede non fecerim mentionē, sed ab hærede peto, probare debeo, q. pactum fuerit personale. hoc uult. l. si pactū ¶ In glo. ubi, si in plebibus] ubi ubi de hoc. & 25. di. perlectis. dixit hic Phi. illud c. intelligi ex speciali commissione episcopi: alias nō liceret nisi ex præscripta consue. & sic intelligitur de app. bonæ, de ex. præ. ad hæc. uel loquitur ea. bonæ, de ecclesijs, quæ sunt de patronatu monachorum. Inno. & Hosti. dicebat Gof. iura, quæ allegat glo. & c. si in plebibus, posse intelligi de ecclesijs specialiter subiectis archidiaconis. sed ca. si in plebibus, non dicit, q. plebs custodiat per archidia. sed plebs. i. populus. ¶ In fi. dicunt Pe. & Ab. quòd si sumitur institutio pro collatione, per quam ius aliquod datur in beneficium, illa spectat ad episcopum. Si uero sumitur pro inuestitura, illa spectat ad archidiaconum, de offi. archidia. ad hoc, & c. ut nostrum, dicit Hosti. quòd uno modo institutio idem est, quod collatio. infra ti. 1. post electionem. §. 1. & ulti. & hoc modo potest pertinere etiā ad archidiaconum: quia ex longissima consue. i. ex præscriptione, secundum Da. hoc ti. q. 1. uel donatione sibi facta à prælato, ut hic. alio modo dicitur approbatio per episcopum facta, quæ nullo modo potest pertinere nisi ad episcopum, uel gerentem in hoc uices suas specialiter, supra cap. 3. uerum quando collatio pertinet ad episcopum, & per ipsum fit, hi duo modi simul concurrunt. nam ex quo facta est collatio per eum ut prælatū, per consequens & approbatio, & infra ti. 1. post electionem: secus si tanquam alius id faceret, supra de elec. cum inter canon. & sic dicit loquēda, & concordanda omnia iura de hac materia loquētia. ¶ In glo. sed quare, ibi, personaliter] in eo t. uero, q. confitebatur concessionem, creditur illi, cum confessio sit contra se. in eo, q. dicebat illam personalem esse, confitebatur pro se. & ideo secundū Hosti. & Ab. & Boa. illi non creditur. & facit ad questio. de reo, qui centū, quæ ab eo peruntur, responder se cōditionaliter promississe

mississe, & uide in spe. de posi. §. antepe. & pe. & quod dixi de concess. l. i. §. 6. super ver. confessionē. Item fm Hof. quia in confess. concordabāt. & in eo, quod dicebat personalis. discordabant. & archidiaconus erat reus, fuit in dubio absoluen. de proba. ex literis. maxime quia possidebat. & hoc ultimū fm Inno. & Ab. est ratio, quare non pdest archiepō implicita confessio archi. qui dicendo se has libertates habuisse ab archiepō, per hoc cōfitebat illū fuisse dñm. nā hic erat pro archidi. cōfessio, & possessio. pro archiepō sola cōfessio. per quod ēt no. q. duæ rationes, uel psumptiones uincūt unā. uel dic in hoc ultimo, ut. s. de excep. cum uenerabilis [ibi, possessiones] vbi de hoc, & 25. q. 2. in summa [ibi, libertas] de rescriptis, si gratioso, li. 6. ¶ In glo. obijciatur, ibi. Lau. & Io. [ibi, uel dic] in idē redit [ibi, præiudicatur] vnde caute agit iudex fm Inn. & Hof. si iungit in snā. declarātes, q. per hanc snām nullum dignitati in posterū præiudiciū generet. ar. j. de capel. mona. c. 2. §. si. de dona. inter dilectos, ad fi. [ibi, in dā] ¶ num ecclesie] cū quis t bona ecclesie alienat, distingue, aut nō iurat in alienatione, aut iurat t alienationē nō uenire: & tūc subdist. aut in cōfirmatione iurauit non alienare, quo casu stat primo iuramento, ut in decre. intellecto. aut in promotione nō iurauit, & tunc debet iuramentum seruare, ut hic. aut nō iurat in alienatione non uenire, & tūc illā licitē uenire pōt. j. de re. ecc. non alie. si quis, 25. q. 9. q. quis, fm. G. Na. Pe. & Ab. [ibi, seruatur] quod uerū putat Hof. qñ pōt aliter ecclie consuli, ut hic: alias secus, ut in dñrio [ibi, habens prelatum] dicit Hof. de hoc nō mirandū: quia t cū aduersarius sit prelatu. nō auctorizat in re propria. ff. de aucto. tu. l. 1. Remittit aut. s. de rescrip. edoceri. forre glo. non intellexit de prelato archiepō, sed de archidi. [ibi, uti possidetis] vult ergo hic glo. & fuit hæc pars addo, quod hic agebatur inter partes interdicto retinendæ, uti possidetis. Huic uerō lec. ob. litera, stā de iure cōmuni, quā cōfue. generali. Item quod inf. sequitur, donec probatum &c. Ad primū pōt rñderi, q. agenti uti possi. utile est proprietatē pbare, obtinet. n. in illo, qui iustior est, & probat possessiois titulū. s. de proba. licet, ad fi. Ad fm respondetur, q. ibi nō loquit de probatione faciendā in iudicio possessorio, sed faciendā post, cū agatur petitorio. Alij dicunt, & plus placet Inn. q. archiepiscopus agebat negatoria negando ad archidiaconum hæc iura spectare: uel confessoria, ut confiteret illa iura ad se spectare. Nec ob. quod inf. dē in possessione tñdum, per quod uideretur fuisse actū: quia id non dixit papa diffiniendo, sed interlocuendo, nam pendēte iudicio negatoriæ archidi, molestabatur, uel molestari timebat ab archiepi. super possessione sua. & ideo papa ex officio suo interlocuit, ne lite pendente molestet. Alij dicūt petitoriū, & possessorium simul intētata per archiepōm. Et si dicas, quare ergo non fuerūt simul terminatæ rñderetur, q. per cōfessionē liquebat possessoriū. de pprietate uerō, quæ negabat, de facili liquere nō poterat. s. de testi. significauerūt: & fm hūc intellectū probat hic opi. dicentū, q. in possessorio nō dat diffinitiuā, sed interlocutoria: q. ipsa solū interlocutoria lata fuit. & dicit interlocutoria: q. a ferē ante diffinitiuā pferendā in petitorio quod ad executionē. de hoc de causā poss. cū dilectus. Alij dicūt, q. partes ambē fuerūt coram papa, & hincinde proposuerūt simplr factū suū, ita, q. nō fuit ibi edita actio, uel modus agendi, nec libellus datus, nec lis contestata: & cū ex tali simplici narratione cōstaret papa, q. archidiaconus possidebat, decreuit illū in possessione tñdū, donec archie. corā cōpetēti iudice, & per līmos tramites iuris probaret id, q. proposuerat, concessiois personalē, & archidiaconi abiurationē. ¶ Huic lecturæ opponit Inn. q. ex iuramento

20 t nulla prodita est actio, & solum deū habet ultorem. C. de reb. cre. l. 2. nisi sit iuramentum iudiciale, uel necessarium. ff. de iure iur. si duo. §. si iurauit, & §. Marcel lus, super quo remit. Hof. ad sum. de iure iuran. sub rubrica de assertio. §. 1. & §. quis sit effectus. quibusdā uideretur, quod etiam ex extraiudiciali paratur actio per l. duobus, in fi. ff. de iure iur. cum. l. se. sed non probant id secundum intellectum Hofiē. quem ponit in præ. §. vltra me. Item secundum Inn. nec potest dici, quod archidiacono agenti obijciatur exceptio iuramenti, ex quo. n. possidet archidiaconus, nō cōpetit ei nisi actio retinendi, cōtra quā non excipitur de abiuratione, de renun. super hoc. sed hoc non est simpliciter uerū, cū pro incorporalibus cōpetat cōfessoria, & negatoria. de hoc de iudi. examinata, q. quā bene exciperetur de personali concessione, & abiuratione. Item & si talis exceptio admitteretur, ea per archie. probata, solum absolueretur ipse ab impetitione archidiaconi: nō tamen per hoc imponeretur silentiū archidiacono sup libertatibus. So. dicunt quidā, & placet hoc Hof. q. fecundū can. ex conuentionali iuramento datur actio, ar. 1. 2. q. 2. quicūque, & q. 5. quia Ioannes. nec mirū, cum detur ex nudo pacto, ad hoc. s. de pactis. c. 2. & 3. Inno. dicit, q. ex tali iuramento nō cōpetit ciuilib actio: poterat tamen archieps denūciare periuurium archidiaconi, in quo manebat immiscēdo se libertatibus cōtra iuramentum, de iudi. nouit. de iure iurando, quem admodum. ad fi. & secundū hunc intellectū bene cōsonat sententia petitioni, q. simonatur silentium. i. q. deinceps non immisceat se archidiaconus libertatibus. & hic est uerus intellectus patens ex registro secundum eū. Dixit Ho. q. hæc plus subtilia sunt, quā utilia, alle. de iudi. dilecti. [ibi, abiturauit] imō uideretur hic colligi cōtrarium, cum hic admittatur talis exceptio: sed dic. q. nō admittitur ante expeditionem possessoriij, sed potius in psecutione petitoriij. & sic bene colligitur ar. fm Inn. & Hofiē. & idem t fm eos de exceptione, qua dicebatur, concessioem fuisse personalem: quia nec illius probatio fuisset recepta nō expedito possessorio. ff. vi. possi. l. 1. §. inter litigatores, & præce. & se. secus, si exciperetur, quod precario fuisset concessa. ff. de acqui. pos. si quis postea. nam precario recipiens nō agit, uti possidetis, cōtra dantē. ff. de preca. qui precario [ibi, in fine] colliguntur & alia nō. secundum Ab. unum quorū habes in glo. se. Item q. consequitur quis per aliū, quod per se consequi non possit. Item q. duæ rationes uincunt unā. Itē q. confessio pcura. nocet domino. Itē q. confessioni itat in eo solo, quod est cōtra contententē. Itē q. re ecclesie malē alienata prouidet superior ex officio. Item q. licet seruire de uento. ¶ In glo. ar. bonum, in fi. quia non auditur prælatu. & auditur ecclesia, de hoc de ma. & obe. is qui, & c. cū olim. ¶ In gl. ult. si hæc glo. est super uer. archidiaconatu, dēt dicere, sed nō archidiaconatu.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Conspice. Vide, cap. cum causa, & quod ibi no. in glo. 2. & super illa Ioan. And.
- b ¶ Ea noscitur. Vide cap. tua nos, infra de his, quæ fi. a præla.
- c ¶ Innocen. Quia per simplicem collationem archidiaconatus puram habuit plenum ius in illo.
- d ¶ Ad abolendam. Ibi uide omnino Ioan. in gloss. mortuo aliquo.
- e ¶ Generetur. Ad hoc facit cle. quamuis, ad fi. de fo. compe. & uide Io. An. infra super glo. obijcit Bar. in prin.
- f ¶ Sine peccato. Non uideo, quomodo possit archidiaconus iure archidiaconatus scienter abiurare sine peccato, de rebus ecclie. nō alie. si quis presbyterorum, nisi dicas, quod quo ad se possit, uide infra Ioan. An. super glo. obijciatur.
- g ¶ Populu. Vide. Ioan. And. in cap. cum uos, alle. in gloss. super. gloss. penul.

And.

h ¶ Spectatē. In quibus agēs probat de titulo sine dominio, uide Io. And. infra de uerbo. signi. Abbate.

i ¶ Et uide hoc in l. naturaliter. §. nihil, de acqui. pos. & Ioan. An. in c. patoralis, de causa pos. & proprie. super gl. ergo, & in c. ueniēs, de præscrip. & Bar. in l. 1. §. si. ff. uti possi.

S Y M M A R I V M.

- 1 Instituere quis se ipse non potest in dignitate, cuius collatio spectat ad eum excipitur num. 2. Pertinere quid potest de iure, uel consuetudine.
- 2 Custodia est dignitas, & quibus modis accipitur. Succentoria quoque. Possessio à seipso captā beneficij per se ipsum sibi collati non impeditur impetracionem.
- Inter dantem, & accipientem debet esse distinctio personarum, & num. 4.
- 3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4. Auctor sibi esse non potest in re propria, & nu. 2. & 1. Per alium non potest, quod per se non potest, & è contrario, & nu. 5. additis exemplis.
- 5 Additio glossarum. Electio si pertinet ad duos tantum, si alter eligit alterum, non ualet nisi in casu & quo, & nisi fiat in tertij cōpromissum, in fin.

C A P V T V I I.

Vm ad nostram. Casus. Is, ad quem spectat collatio dignitatis, seipsum instituere non potest in illa. Et primò ponit dictum. secundo rationem dicti ibi: quia cum [Abbas] forte secularis erat per hoc, quod dicit, infra Præbendarum, ad idem supra de renun. ex transmissa, Gof. Vinc. [Custodiam] forte de custode factus est abbas, quod patet in integra, secundum Vin. [Pertinet] de iure, uel consuetudine, quod dic. ut no. supra de elec. cum ecclesia yulterana, Hof. [Aliarum] nota, q. custodia est dignitas sic & succentoria, de excess. præ. inter dilectos. aliter sumitur custodia, supra cap. proximo, & aliter de elec. cum inter [A seipso] nec diceretur hæc possessio colorata, quæ impeditur impetrationem, de qua inf. ti. 1. cum nostris, secundum Hof. [Personalis] alias personarum [Alius] excipe papam, & eius legatum de latere, quod dic. ut de offi. lega. ca. 1. & 4. lib. sexto [Non habere] & sic ab illo datum haberetur pro non dato, infra de iure patrona, quod autem, in fine, cum suis cōcor. ¶ Secunda t gloss. allegat decem concor. & duo contraria: demum querit, & soluit, & in contrarium. arguit. ¶ In t glo. 2. ibi. l. 1. habet regula, q. tutor nō potest auctorizare in rem suam [ibi, §. prætor] alias est. l. uide de elec. cum in iure, super prima glo. [ibi, nemo ex his] hanc & sequen. & l. si consul, uide de proba. ex literis, super glo. secunda [ibi, l. ultima] quæ sic iacer, Prator neque tutorem, neque specialem iudicem ipse se dare potest [ibi, pupillus] si tutor per interpolitam personam, uel filium, uel alium, qui sit in eius potestate, emit rem pupilli, idem est, ac si ipse emisset [ibi, milites, 2.] milites in prouincia, qua militant, non emunt agros etiam nomine alieno [ibi, l. 2. §. 1.] uide de pur. can. quoties, super glo. penul. [ibi, Aristoi in fine] per primum creditorem habet posterior iusd, strahendi, quod ex sui persona non habet. ¶ In t glo. 2. ibi, singula] dic ut ibi in 1. glo. & supra de proba. ex literis, in glo. 2. [ibi, de multa, in fine] ad hoc inducit, quod duas dignitates in cadē ecclesia quis habere non pōt [ibi, episcopus] dic ut ibi. & hæc sunt specialia contra regulam, qua dicitur, quod possum per alium, & per me. 95. diffinēt. illud, & econuerso, infra de reg. iuris, potest quis, libro sexto, ubi de hoc plene [ibi, in fi.] nullum dubium, licet Boa. hic dixerit casum dubiū, q. procurator, uel compromissarius vnus solius nō po-

test illum eligere, uel præsentare, uel illi cōferre, cum uices illius gerat, & ille hoc non possit, ergo nec iste, sed si dicatur ius conferendi in totū trāslatum in aliū ita, quod ille confert, uel eligit suo iure non ut illius minister, uel procurator, dico quod tunc ei conferre possit, cū hoc eius nomine non faciat. ad hoc de preb. dilectus 3. de iure patro. c. uno, lib. 6. de elec. ne pro defectu. & facit, quod dixi, infra de iure patro. ex institutione, & c. se. & ca. contra nostras. & dicit hic Boa. quod si ad duos tantum pertinet electio, si alter eligit alterum, non ualet, cum non sit facta à maiori parte capituli quod uideretur quando eligere habent ut corpus, uel collegium. sed si præsentant ut singuli, secus per ea, quæ dixi in dicta decre. per nostras, & eod. titu. capitulo tertio, consueuit hoc casu fieri compromissum in tertium. Hanc quaestionem, quam disputauim, uide in regula, in toto, de reg. iuris libro sexto.

S Y M M A R I V M.

- 1 Oeconomia tituli. De præbenda, & ecclesia non uacantis concessione, ubi alibi tractetur, loca ostendit.

De concess. præben. & ecclesie non uacan. Rub.

¶ De t præben. & institutionibus præbendarū, & ecclesiarum dictum est supra: sed quia ecclesie, uel præbenda conferuntur interdum, uel promittuntur ante, quā uacēt, ideo & c. Gof. de materia. 7. q. 1. factus, & c. se. & c. nō furem, & c. eum qui. 2. q. 2. audiui uis. Repetitur autem in Sexto, & in clementi. cui conuenit, de consi. cum accessissent, de renunci. cap. fin. de dona. consultationibus, de offi. le. cap. penul. li. sexto, & clemen. de offi. dele. capitulo uno.

S Y M M A R I V M.

- 1 Vnienti substitutus scienter, ab ecclesiastica cōmunionē repellitur. Sacerdotes pro rectoribus. Locum pro beneficio. Quod, pro quia. Ecclesiam nunquam habebit is, qui eam sibi conferri passus eius uinente rectorē.
- 2 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 3. Ignorans de dolo non tenetur.
- 1 Additio glossarum. Renunciare beneficio quando quis teneatur in foro animæ. Sententia nulla dicitur hic ex tribus causis, & quibus. Expresse quod non possum, neque tacite, circa fin.

C A P V T I.

Vi in uiuorum. Substitutus t uenti scienter, ab ecclesiastica cōmunionē repellitur. non diuiditur [Sacerdotum] i. rectorum. Pe. [Loco] i. beneficio, Pe. [Quo] alias quod, & ponitur pro quia [Passi sunt] scientiam denotat, unde ecclesiam illam nunquam habebunt ad instar eius, quod de vxore dicitur, infra de eo qui. du. in matri. cap. 2. & cap. ex tuarum, secundum Vin. [Vnius] quomodo isti recupearare possint possessionē, uide supra de arbi. ex parte, in glo. & ideo, uer. quid si alius. ¶ Secunda t glo. pœnam addit, & casus excipit. secundo quarit, arguit pro, & contra. ponit dictum theologorū, & soluit. ¶ In t glo. 2. ibi, si quis inficiatus] nō tenetur de dolo depositarius, qui inficiatur negans petetē procuratorem, uel heredem deponentis: quia id ignorat. ¶ In glo. 2. ibi, eum qui] & sunt infames. 3. q. 2. audiui uis. 6. q. 1. infames. Pe. [ibi, remoto] iniuste, uel de tacto [ibi, 40. annos] de hoc non est curandum, licet Gof. hic t, qui dixit, q. dato,

dato, & sententia fuerit nulla, post. 40. annos non tenetur renunciare...

ANNOTATIONES.

- 1 Non tenetur renunciare, uide Inno. in c. illud, de praeump. & ibi, Ioan. And. post Hostien. in glo. ad confirmationem.

S Y M M A R I V M.

- 1 Constitutionis huius causa qua fuerint. Beneficia non uacantia concedi, uel promitti non debent, excipitur nu. 2. & num. 11.

C A P V T II.

Vila. Casus. Erant quidam nimis uenales, quia promittebant, uel cōferebant illa ante, quam uacarent...

2. & hoc dicit. Beneficia non uacantia cōcedi, uel promitti non debent: & cum uacauerint concedi debent...

in infra eo. pastoralis [Metropolitani] cuius negligentia supplebit superior proximus, & sic deinceps usque ad papam...

dicam infra eo. quia, in fine [et ibi. ultimo] ibi soluitur [et ibi, quidam] Tan. hic dicens, quod in odium negligentium...

ANNOTATIONES.

- 1 Facit a contrario de praben. si tibi absentis. Ibi loquitur in collatione, non in promissione de conferen.

S Y M M A R I V M.

- 1 Beneficia uacantia conferuntur, non obstante appellatione eorum, quibus antequam uacarent fuerant promissa, & quando.

C A P V T III.

Relatum. Casus. Beneficia tunc uacantia conferuntur, non ob. ap. illorum, quibus promissa fuerant prius...

S Y M M A R I V M.

- 1 Collatio prabenda non tenet alteri facta post literarum presentationem factam collatori, & nu. 9. & 13. in fin.

Io. And. super 3. Decret. G Execu-

- 8 **Executor, cui commissum est, ut cogat capitulum ad conferendum alicui præbendam, si uacat, uel quam citò & c. an poterit contra canonicum diu ante impetrationem tenentem de facto præbendam procedere, & quomodo.**
Eius & cuiuslibet executoris potestas etiam contra personas non expressas in rescripto.
Ad resignationem facti quis potest cogi, non iuris.
9 **Assignare idem quod inuestire.**
Executor inuestire potest, & quo casu, quando conferre negligente capitulo.
Per inuestituram non datur possessio.
Eam facere decanus non potest.
10 **Contra canones facti dicitur hic, quando non sit auctoritate papæ.**
Detentatio non impedit.
Possessio colorata secus.
Canonici honoris plenitudo quibus consistat.
11 **Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 12.**
Evincens re euicta per sententiam ad quas teneatur expensas.
Dominium per traditionem acquiritur, non nudis pactis, an per sententiam, nu. 15. §. fin. nu. 15.
12 **Additio glossarum, & num. sequentibus.**
Vacatura præbenda quomodo assignetur.
Papæ potestas in dispensando, & in immutando, & in subditos quæ, & nu. 15.
Ab homine non potest accusari, neque damnari, moneri tamen.
Ecclesia dicere, qualiter hic intelligatur.
Conscientia sequenda, & quo casu hic.

C A P V T IIII.

Roposuit. Casus. Si scribatur t ei, ad quem spectat collatio dato executor ad providendū, affecta est p̄benda per præsentationē literarum factam collatori ita, q̄ collatio alteri facta non tenet. & sunt duę partes. prima factum narrat, continens gratiā. & executoris processum, capituli contemptū, & duplex factum Cælestini. secunda ponit mandatū Inno. præmittens protestationē, & motiuum ipsius, ibi, licet autem [Assignatione] Inno. q̄m Inno. qui etiam de materia no. §. de ele. transmissam, q̄ licet quis in canonicū legitime eligatur, non habet ius administrandi in præbenda, nisi prius sibi assignet. Electio enim dat ius canonicæ: uide de his, quæ fi. à ma. par. cap. ex ore, in glos. faciendæ. A assignatione, quæ in facto consistit, administrandi tribuit potestatem: nec propria auctoritate in ea ministrare dēt, nisi assignetur ab eo, qui potestatem habeat de iure, uel consue. puta præposito, decano, uel alio, qui curam habeat temporalium ecclesiæ, cuius canonicus factus est, arg. §. ti. 1. c. 2. melius de excess. præ. accedentibus, ad fin. facta uerò tali assignatione, licet super ea cōtrouerfiā patiatur, licet administrat: quia possidet auctore prætor. ff. de acqui. pos. iuste. ff. quod cum sal. ru. l. 1. §. pen. nec dicas assignationem esse confirmationem, nec in ea requiritur examinatio personæ, uel electionis, nec debet audiri alicuius contradictio, sed summarie sine discussione, si uiderit assignationem faciendam, facier eam: aliās super sedeat, & examinationem superiori dimittat, argu. de offi. archidia. c. 2. de offi. archipre. c. fi. In prælati uerò, qui curam animarum habent, requirit confirmatio, & examinatio personæ, & electionis, de ele. postquam, & c. nihil est, & no. de app. qua fronte, in 3 glo. Confirmatio autem in his, quæ curam habet, præcedit assignationem. in aliis præcedit assignationem, quæ nec fit cum causæ cognitione, nec ius tribuit, nec est propter appellationem interpositam retardanda, infra de appel. constitutis. 2. eodē modo recepto in canonicum debet assignari stallus in choro, locus in capitulo per illum, ad quem de iure, uel consue. pertinet ante, quam exerceat ius cano-

nicatus, de præ. relatum, & c. dilecto, & si de consue. est, q̄ sine installatione administraret, statim consuetudini, super quo remittit. Hostien. ad no. de rescri. spo. in litteris, de app. quia nos, & j. eo. ex parte. In his uerò, qui solam administrationem temporalium habent sine cura, non credunt quidam necessariā confirmationem. Alii contra, & bene q̄m Inno. §. ti. 1. c. 2. Hosti. uerò dicit, q̄ ubicunq; aliquod beneficiū alicui perpetuò assignat, non debet administrare nisi per diocesānum instituat: quod probat et de minoribus beneficiis. §. de p̄b. cum iā dudum, de ele. peregr. c. fi. §. ti. 1. c. 3. & in rubrica. & in ipsis et minoribus requirit examinatio, de ele. cum in cunctis. §. inferiora, de præb. graue. in minoribus enim seruanda sunt iura, eo. ti. maioribus, nec q̄m eum ualeat de iure tria consuetudo. de hoc de offi. archidia. cum satis. de iure dixit, quia fatetur per consuetudinem contrariū usurpatum: secus uero, ubi beneficiū non confertur perpetuò, & est non curatū, ne præ. u. i. su. querelā. Remittit aut ad ea, quæ no. de priu. uolentes, in fi. hodie, li. 6. [Vestram] dicit Hostien. q̄ de consue. huius t̄ ecclesiæ episcopos duas præbendas confert, capitulo tertiā: & illa est sacerdotalis (uacatura) quō in prouisione uacatura papa tollit uicium, quod inest promissioni uocū. s. captandæ mortis. Respondeo, q̄ a papa est. §. ius, ut infra, & C. delegibus, dig. uel non inest tale uotū causaliter, sed occasionaliter. possit enim esse promissio sine hac spe, uel uoto; ut si quis malit carere præbenda, q̄ uidere mortem proximi. Gof. [Contumaces] nolendo parere mandatis papæ, & suis [Inuestiuit] sic t̄ debent facere cauti executores, si literarum forma id patiatur. primò conferre, & inuestire: demum excōicare: sed sunt quidam ordinem peruerentes ab excommunicatione, & q̄onibus inchoando. §. id. ff. de q̄o. l. l. q̄m Iaco. Dicebat autē Inno. q̄ iste decanus fuerat merus executor, uel minister, de quo. §. de offi. dele. c. si sicut ille, cui mandatur, q̄ alicui prouideat: & uidetur, q̄ collatio facta per tales nō uocatis his, qui illum recipere debent, teneat, sicut tenet collatio ep̄i non uocatis his, qui recipere debent, & p̄bendā assignare, infra eo. post electionē: quod est uerū, nisi in literis diceret, q̄ illos moneret, induceret, uel uocaret. seruabit. n. forma mandati de rescri. cū dilecta. imò plus uidet, q̄ si comparet aliq̄s, qui uelit aliquid dicere in personam eius, cui est conferenda præbenda, quod non dēt audiri, cum ille minister sit, & merus executor nullā iurisdictionē habens, de re iud. decætero, ubi de hoc, & de offi. dele. pastoralis. imò si eum recusare uellet, non est audiendus, de app. nouit. Sed si uellet dicere rescriptū surreptitiū, audiendus uidet: q̄ & si executor fuisset mandatū surreptitium, reuocaret, de re iud. cum olim. non t̄m diceretur rescriptū surreptitiū: q̄ peccatum suū tacuerit, talis enim exceptio potius est contra personam, q̄ rescriptum. Alii dicunt, q̄ licet executor nullum uocare teneat, si t̄m cōparet, q̄ uelit dicere in personā, illū audiet, ar. de accusa. accedens. 2. §. q. 3. & si nō. & no. de hoc de causa pos. cum olim. Primū tamē dictū de stricto iure sustineri p̄t q̄m Inno. sed Hosti. dicit de secundo, cum talis executor sit mixtus, & in talibus rescriptis intelligatur clausula, si idoneus fuerit, de rescri. cum adeo, de præsump. c. fin. ubi de hoc, & quia legitime exceptiones admittendæ sunt, licet p̄cisē scribat, de offi. deleg. ex parte. 2. ¶ Dicebat etiam Inno. q̄ executor ad providendū non possit cogere canonicos adimplere mandatū. i. facere illum canonicum per literas enim concessum est, ut id faciat, non ut cogat. Item quia lapsō termino ad hoc dato canonicis, uel ex quo ipsi renuntiant facere, potestas in executorum transfusa est; ita, q̄ id amplius facere non possunt. ad hoc. ff. de opt. l. e. l. mancipiorū. quod dicit, ut infra eo. si capi. lib. 6. t̄m licet ad

ad id eos cogere nō possit, ex quo tamen canonicā. & præbendā contulit, coget eos ad recipiendum, & tractandum eum ut canonicum, & si is, cuius auctoritate fungitur, habebat potestatem ad hoc eos cogendi. Dicunt quidam, q̄ per illam formam non est data iurisdictione, sed ministerium tantum: si tamen audiatur aliqua, quæ ipsum moueat, bene facit, si superiorē confulat, in auct. ut nulli iud. §. & hoc uerò, de hoc. §. de de spon. impub. ad dissoluendum. & hoc plus placet Inno. de hoc uerū dicit, nisi in literis sit clausula cōtradictores & c. tunc. n. ante inuestituram, & post audire potest contradictores, & summam cognoscere, de renunt. ueniens. ff. de re iud. à diuo. §. si super. licet quidā dicant, q̄ tunc eos audi. sed executionem tātū. sed non occurrit sibi, nec est ratio, quare non sit melius & honestius et prius audire, de serui. non or. c. 1. Fatec tamen, q̄ si omiſsa summaria cognitione, & repulsis contradictoribus, mandatū exequit, quod ualeat: quia in exequendo mandatū merus executor est. Itē q̄ a summaria cognitio non est semper de substantialibus executionis. In cōpulsione uerò necessaria est causæ cognitio. ad hoc de præben. licet. 2. ¶ Dicit t̄ et merum executores illum, in cuius literis cōtinetur, facias beneficium assignari, uel eum recipi, uel his similia. Si enim ualeat, statim mandatū de illo recipiendo; ita, q̄ si id nō faciant, sint excōicati, ar. de rescri. capitulo & c. Abbatē, de præb. pro illorum. ab executore. n. nō appellat propter defectum iudiciarij ordinis, nisi modum excedat, uel nimis festinet. de ap. nouit. cū si. no. Et q̄ iste executor non t̄m prouidebit, & prouideri p̄cipiet de benefi. uac. de iure & de facto, sed et de uacantibus de iure t̄m: debet tamen in eis præmittere causæ cognitionē, & audire summam illū, qui possidet: & si non habet ius, tunc non fert sententiā, sed cogit de reuocando, sicut de facto tenet, & postea exequitur, & si hunc ordinem omittet, quod ab eo fieret, cassaretur, infra c. nō nostris, & c. literas, quod dicit, ut ibi q̄m Hostien. Quid t̄ si citatus non comparet possessor, sed ille, qui sibi contulit, cuius collatio dicitur de iure non ualere, & fert contra eum sententiā: dicit q̄ præiudicabit possessori, q̄ sciuit causam suam agi, de re iud. q̄ quis: nec erunt partes executoris, nisi ut cogat possessorem dimittere. Sed nunquid is, cui commissum est, ut cogat capitulū ad conferendum alicui præbendā, si uacat, uel q̄ cito & c. in ecclesia est canonicus qui diu ante impetrationem tenuit præbendam de facto, quæ dicitur de iure uacare, poterit de hoc cognoscere, uel contra talem procedere: non uidetur: quia persona illius canonicus nō est expressa in rescripto, de offi. dele. P. & G. Item ad quid procedet executor, si dicat, ut ille possessionem p̄bendæ sibi executori dimittat: hoc uidet superflū. ipse enim nō hēt potestatem conferendi, sed cōpellēdi. Si dicit, ut resignet capitulo, iste non est capituli procurator: nec potes dicere, q̄ ad hoc ut ipse possessor præbendā conferat, cum ad hoc non hēt potestatem. So. q̄m Inno. sic procedet: quia uocabit capitulum, cui præcipiet, q̄ præbendam illā conferat de iure uacante: si obedit, bene quidem. Si uerò dicat se credere præbendam illam non uacare dicēdo sibi nil præcipi debere, quod suam cōscientiā grauet, tunc uocabit possessorem præbendæ, & dicet ei, præbenda, quā possides, uacat de iure, & impetrans uult hoc probare; si ille per hoc non dimittit eam, accipiat probationes impetrantis. ff. de re iud. à diuo. §. si super & hoc summarie q̄m Hosti. ut ibi, & supra de fo. cōpe. si clericus, & si probauerit, præcipiet possessori, q̄ possessionem dimittat: quo facto coget capitulum, q̄ ipsam conferat impetranti, infra eo. cū nostris, de præb. inter cætera, ubi solum facta fuit retractatio, nec fuit p̄ceptum, q̄ alter alteri aliquid daret; & de hoc de re iud.

di. cū Bertoldus, nec est mirandum, si super personis in rescripto non expressas potestatem habet executor hoc. n. est in quolibet executore, qui contra extraneū sum marim de proprietate cognoscit, ut res eis auferat ut in l. à diuo, C. de his, qui ad eccle. consu. l. præsentri. Item nec sine ea possit exequi, de offi. c. delega. præterea. nec est necesse, q̄ petatur restituere capitulo sed tantum resignet, & postea ueniet ad collationē capituli. Sed si in litera diceretur, exequaris, tunc executor coget illū resignare, & postea conferret, & si non uult resignare, uiolenter auferatur sibi possessio. ff. de rei uēdi. qui restituere. hoc autem intelligendum est iūtur de resignatione facti, non iuris, cui nemo tenetur cedere. ff. si serui. uendi. si cū. §. sed queritur. imò sententia saluum remanet, ut in l. à diuo, infra eo. cū nostris. nec eo casu sine culpa priuandus est §. 6. di. satis peruer sum. Dicit Inno q̄ quidam distinguunt inter executores; cui committitur simpliciter alicuius personæ prouiso, & eum, de quo hic loquitur. De primo dicunt, q̄ sine causæ cognitione potest beneficium conferre. iste uerò conferre non potest, nisi primo sciat, quare illi, quibus primo scribitur, non conferat, arg. de rescriptis, si quando, & c. cum adeo, & melius c. ab excōmunicato, ubi secundo executor, cui scribitur in defectum primi, procedere debet cū causæ cognitione. Alii dicunt aliud in absolutione, quæ sine solenni causæ cognitione fieri non debet. 2. q. 1. nemo. de sen. excom. sacro. Aliud in beneficii collatione, quæ & si requirit causæ cognitionē non sic solennē. Vel dicit Inno. dicendum melius, ut ibi no. ¶ Ex hoc t̄ autē, quod dicit, inuestiuit, no. Inno. q̄ idem sit assignare, & inuestire. & no. q̄ executor inuestire potest, cum in literis suis dicitur, Exequaris, no. et q̄ per inuestituram non datur possessio. Dicit tamen ipse Inno. q̄ decanus inuestiturā de uacatura facere non potuit [Spezibar] & quā presbyter impetraverat [Assignatus] quod facere non poterant, ex quo datus erat executor, qui capitulo negligente mandatū debebat exequi: secus, si solū ad compellendū datus esset: & quæ si ratio diuersitatis, quā hic et tangebat Inno. uide, infra c. si capitulo, lib. 6. [Volens haberi] sub. & tam capitulum, quā illum, cui p̄bendam contulerant in elusione mandati sui, in eo quod male fecerant, puniri, q̄m Hosti. qui dicit sic planā de cr. [Inuestiuit] sed quia adhuc ipsius possessionem gaudere non poterat, supplicauit Inno. ut sibi p̄bendā faceret assignari, Pe. [Canonum] quod est t̄ quando non sunt auctoritate papæ. hoc uerò factū erat auctoritate papæ. Dicit Inno. q̄ hoc non placet, & q̄ male fecit decanus [Intelligebatur] de iure, & si nō de facto, & sic ē j. c. cū nostris, & c. literas, dic. q̄ post collationē uacare dicit de iure, & de facto; licet intrusus de facto teneat, & ideo tali deretatione non obstante p̄t conferri, cū detentor euidenter sit illicitus & iniustus. §. rium logitur de colorata facti possessione, quæ collationē impedit, & ibi de hoc q̄m Hosti. [Detentore] illicito, de rerum permu. cū uniuersorum. Ho. [Honoris] l. itallo in choro loco in capitulo, & aliis, quorum cōis est usus. §. de p̄ben. pro illorum. ¶ Tertiat glo. respon. per quæstio. an executor potuerit inuestire. ¶ Gl. Inno. obiicit, & soluit, signat contrarium, & soluit. ¶ Glo. nam contra p̄ponit 5. casus, quibus papa dispensat, & 5. quibus non dispensat, sed quantum determinat. ¶ Antepe. glo. arguit, & remittit. ¶ Pe. glo. signat contrarium, & soluit. ¶ Vlti. glo. respondet per ob. & triplicem solutionem. ¶ In §. glo. penul. ibi. §. vlti. Iude infra in supplementationibus [ibi, in fundo] non facit nisi inquam dicit, quod reuicta per sententiam tenetur euincens ad impensas bona si de factis in ca. [ibi, traditionibus] sequitur, & usucapionibus dominia rerum transferuntur, nō nudis pactis [ibi, per traditionem] sequitur, iure naturali res nos. s. Io. And. super 3. Decret. G 2 acqui-

S V M M A R I V M.

13 acquiruntur. ¶ In glo. 1. inf.] ad hoc supra de rescrip. constitutus. refert Innoc. quosdam dicere, quod assignatur præbenda uacatura sic. quia datur statim qua si possessio iuris ipsius præbende. ¶ In glo. 2. inf.] capitulo negligente, & quando tunc conferre possit, dicit infra eo. si capitulo, lib. 6. ¶ In glo. 3. ibi, hoc dixit] dicit re potes, q̄ illa fuerunt uerba presbyteri allegantis, sed in antiq. patet, quod Innocen. id constituit per literas Cælestini. ¶ In glo. Imo. ibi, ex plenitudine] imò fecit hoc de iure: quia per præsentationem literarum factam capitulo affecta fuit præbenda, ex quo datus erat executor ad providendum, infra eo. si capitulo, li. 6. ¶ In glo. nam contra, ibi, dispensare] imò non solum dispensat, sed immutat, infra de con. & affi. non debet. 31. disti. c. 1. & 68. dist. corepiscopi & ibi, sunt quidam] ubi de hoc & ibi, fidei] dabat Hostien. regulam, q̄ papa sui ipsius tantum habet potestatem, q̄ quicquid dicat, uel agat, accusari, uel damnari non potest, ab homine, nisi de hæresi. 40. di. si papa: potest tamen moneri in secreto & palam: si palam peccat mortaliter. nā uelit, nolit, subiacet euangelicæ ueritati quod ad monitionem faciendam, quæ culibet data est. 2. q. 1. si peccauerit, sed quod ad id: quod ibi dicitur, dic ecclesiæ non subiacet nisi in hæresi. Si igitur sit impoenitens, dicendum est ecclesiæ. i. deo orando, q̄ ipsum inspiret, & ecclesiæ triumphanti, ut oret pro ipso. Alii tamen, & si imperator, & totus clerus, & totus populus conueniant, ipsum non poterunt iudicare: caueat tamen sibi, quia anima sua in manibus suis, & sibi terribilius iudicium imminet, & intolerabilius cruciatur 2. q. 3. nemo. & c. aliorum. In subditis, q̄ tantam habet potestatem, q̄ eius præcepto est obediendum, etiam si dubium sit, an sit mortale, dummodò uinci possit conscientia: quod si certum est, recognosci debet papa cælestis, 11. q. 3. Iulianus, & ecclesia triumphans. q̄ non fallit: & est tunc potius excommunicatio sustinenda, de simo. per tuas, & conscientia sequenda, & si sit erronea, nisi possit depoi, ut ibi, addit, quod statim dicam in fi. ¶ Et in fi.] æqua li linea Dixit hic Vin. q̄ dispensare potest in omnibus quæ non sunt contra fidem. Hosti. addit, dummodò p̄ suam dispensationem non nutriatur peccatum mortale euidenter, quod intelligit, si peccatum illud ex. l. diuina procedat. Secus, si ex canonica, uel humana. ipse enim constitutus destruere potest. Remit. autem ad no. de temp. o. di. ad aures. Item & si alios exoneret, se posset onerare, de hoc, infra de uo. magna. ¶ In glo. sic ergo, in fi.] secundum Io. Dicit Hosti. quod hic declaratur aliud ius non habuisse. ff. de rei uend. ex diuerso. §. 1. §. fi. insti. de offi. iudi. alleg. in contrarium. ibi dicitur, quod aut in his iudiciis alicui adiudicatum sit, id statim eius fiat, cui adiudicatum est. si ergo, dicit ipse, illud est in illis iudiciis, secus in aliis, argum. de præsump. nonne. In aliis ergo non acquiritur dominium per sententiam. ff. de pig. ac. non est mirum, de publi. l. 3. & l. quicunque. ff. de ex. rei iudica. si inter me & te. Sed nec in illis usq; quo habita sit possessio, ut ibi no. ad hoc de re iudi. cum aliquibus. Lex, in fundo, non facit ad rem, Hostien. uide quod dixi, supra de transact. quanto, in ult. glo. & de rescriptis, mandatum, in penul. col. uer. dicit autem Compo.

- 1 Impedito non currit semestre tempus ad eligendum. Nec suspensio etiam ex culpa sua.
- 2 Amotionem institutorum qui petere possint, & quaratione. Causa in personalibus est exprimenda in libello. Nominatio non habet locum in personalibus, sed in realibus, excepto casu, & quo. Actio sæpe intenditur contra neminem, & quando, & qui tunc uocandi. Vocatio in ius duplex hominis, & iuris, in fine.
- 3 Donatio, & collatio pro eodem hic accipiuntur. Possessore non, amoto, institutio beneficii ab eo possessi fieri non potest, & quando, nu. 4. Electio, uero, & collatio an possit, ibid. De præsentatione quid. Amotio fit duobus modis à beneficio.
- 4 Electio secunda non cassata prima quando fieri possit.
- 5 Monitio debet esse competens & canonica. Delegatus habet potestatem exercendi censuras, & priuandi beneficijs. Beneficiorum appellatio numero multitudinis respicit hic pluralitatem personarum, non beneficiorum.
- 6 Temporis computatio fit deducto tempore impedimenti, & primi cum ultimo. Negligentia notatur ex dilatione, & dicitur cum quis potuit, & non fecit, nu. 11. §. 2. Capitulo excommunicato, præter unum, ius conferendi spectat ad eum solum. Deuolutio collationis ex culpa collatoris ad papam, non ad capitulum fit, ad dictio. poterat, & nu. 13.
- 7 Ad metropolitanum quando fiat ex inferioris defectu. Restitutio non est opus, ubi tempus non cucurrit, in fin. Tempus accedendi, permanendi, & redeundi, & quando aliis non computetur, ibid. & nu. 11.
- 8 Conferre non tenetur quis in itinere etiam si sciat uacationem, nisi post reditum, & ratio. In diocesi alterius iudiciale quis expedire potest.
- 9 Notitia tempus inspicitur, & in fi. Tempus utile ab initio, & in progressu quibus casibus, & quando secus.
- 10 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 11. Ex culpa quæ procedunt, non imputantur, in suffra. In glo. sic patet, & quando, uide nu. 14.
- 12 Additio glossarum, & nu. 13. & 14. Voluntates, & mores hominum uariæ.
- 13 Suspensio hic à quo fuerit. Suspensio episcopi fit à papa; inferiorum à concilio prouinciali, & qua de causa.
- 15 Bona quæ deuoluuntur in fiscum.

C A P V T V.

Via diuersitatem. C. Tempus f semestre datum ad eligendum non currit legitime impedito, & sunt duæ principales partes. in prima archiepiscopi querela. in secunda cæcõmissio, ibi, man. secunda uero subdividitur: quia primo ponit mandatum, & soluit obstaculum. secundo duos casus excipit ibi, nisi forte. & fm̄ tripliciter exponit ibi, sic tamen [Corporum] hoc dixit secundum Pet. quia de his duobus prius erant opiniones, an scilicet tempus suspensionis curreret in 6. mensibus, & an suspensio episcopo propter suam culpam ad capitulum, uel ad papam deuolueretur potestas [Et infra] sequebatur, in antiqua, quod ideo potestas ecclesiastica iurisdictionis fuit in uno collocata [Suis] i. suæ diocesi. aliter sumitur, supra de usu pal. c. 1. de præben. pro illo rum [Suspensionis] ex sua culpa prolata ut patebit, infra [Post

[Postmodum] id est post absolutionem [Intraferunt] si supra ti. proxi. c. 3. de excess. præla. c. 3. Goff. [Et infra] quare secundum Innocen. & Hostien. petebat intrusos ab ecclesiis ammoueri, uel resignare compelli, non obstante confirmatione per quosdam ipsorum obtenta in forma communi, ut patet ex sententia. unde no. In no. q̄ quandoq; is, ad quem de iure spectat institutio petit institutos ammoueri, ut hic, & de præb. dilecto, quandoq; patronus, infra de iure patro. ex literis: quandoq; clericus institutus, uel non institutus, sed habens ius in beneficio. ut supra ca. 1. 3. q. 6. hoc quippe; de re iudi. cum Bertoldus, quandoq; quilibet clericus de ecclesia, de elec. cum dilecti. Sed iste ultimus, quia ius suum speciale non prosequitur, uidetur, q̄ non possit agere, nisi agat denunciando, uel accusando. ff. de ap. constitutis, in si. prædicti uero non solum contra institutos agere possunt, & ista instituit, infra c. post electionem, de causa pos. cum ecclesia. & uide quod ibi dixi in glo. quia consuetudo, in si. vbi Inno. plus approbat causam secundam, & c. cum olim, de elec. querelam. hinc est, q̄ quia personalis est, nō potest institutus nominare instituentem in iudicio, cum non habeat locum nominatio nisi in realibus. C. ubi in rem ac. l. 2. ut lit. non conte. qm̄. secus, si peteret obedientiam: quia tunc posset dominum in iudicio nominare, de maio. & obedi. inter 4. Item sæpe quis contra neminem agit sed petit suam electionem confirmari, infra c. post electionem: & tunc etiam sunt uocandi, quos negotiū tangit fm̄ Inno. ad quod de ele. c. fi. lib. 6. quod intelligit Hosti. nisi à iure sint uocati, de ele. c. 1. eo. lib. 6. uide quod dixi de transactionibus, de cetero [Donationem] ubi supra dixi collationem, nunc dicit, donationem. & facit ad decre. ult. de offi. uicæ. lib. 6. [Ad eas] præbendas, uel dignitates: & hoc patet fm̄ Inno. q̄ nullus iudex ordinarius, uel delegatus dēt alium instituire in beneficio, quod alius possidet, nisi amoto prius possidente, qui amouendus est, uel de facto superioris auctoritate, si nil proponit rationabile, uel ad minus per sententiā, etsi de facto id fieri non possit: & sic potest intelligi. j. eo. cum nostris, & c. literas, ubi de hoc, & vi de de priuile. cum olim. 2. in glo. id est curforem: is tamen, ad quem spectat electio, uel collatio, poterit eligere, uel conferre. j. de præb. licet ep̄s, lib. 6. de re iudi. cum Bertoldus, licet quidam dicant, q̄ licet præsentatio fieri possit, de qua loquitur illa decre. quia non plerum ius tribuit electo: tamen quæ ius tribuit, nō fiet obstante alterius institutione, cū nec fieri debeat prima electione non cassata, de elect. considerauimus, & c. auditis. hoc autem est certum, q̄ propter præcedentem electionem factam ab his, ad quos non pertinet, non cassatur electio facta ab his, ad quos pertinet ut ibi probatur, & de supplen. negl. prælatorum. c. fi. & no. de ele. considerauimus. & Hostien. in hoc remittit. j. ti. 1. illa. Item quis is, ad quem pertinet iure proprio, possit eligere non obstante prima electione, & institutione; executor tamen papæ nō potest prouidere alio existente in possessione, qui institutus est per superiores: sed si non est per superiores institutus, sed tantummodo possidet, propter hoc nō dimitteret executor, quin de alio prouideret fm̄ mandatū papæ, supra de præb. de multa, quod de ordinario, ad quem pertinet, est indubitatum, ut est dictum fm̄ Inno. qui remittit.

infra c. literas, & c. cum nostris [reservandas] forte generalis monitio; quia nescitur, q̄ sint sic instituti fm̄ Ho. [Monitione] competentit & canonica, de sen. excõm. sacro [Subtractionem] no. delegatum non solum exercere censuram, sed etiam beneficijs priuare rebelles contumacia exigente, de hoc de homi. pro humani, li. 6. potest tamen responderi hoc factum de speciali mandato [Beneficiorum] ista pluralitas potest respicere pluralitatem personarum, si de priuile. ut priuilegia, ne clerici, uel mona. c. 1. li. 6. & sic cessat argu. Hosti. dicentis per hoc pluralitatem beneficiorum permitti, si nouis renunciare uolunt, uel si auctoritate archiepiscopi illa sint adepti, dicebat autem, q̄ respicit factum, uel loquitur, cum est dispensatum [Ea] beneficia, ad quæ resignanda detentores compellimus [speciali] non surreptitio, de rescriptis, ad audientiam, & c. in nostra [Ap. sedis] uel legati de laterc, de offi. le. c. 1. lib. 6. [Computatur] deducto t̄ ergo illo tempore, primum cum ultimo bene poterit computari; quod dicit, ut infra de uerbo. signi. dilecto [Negligentes] quod ibi patet ex uerbo, distulerit, sic supra de præben. de multa [A qua] scilicet potestate conferendi [Illa culpa] facit de elec. quam quā lib. 6. [Deuoluta] quod intellige secundum decre. infra ne sede uacante. c. uno, lib. 6. quod ibi nota in 4. glo. & dicam sup ea. Dicebat hic Boa. quod omnibus canonicis præter unum excommunicatis ius conferendi, spectas ad capitulum deuoluitur ad illum solum, nec obstat hæc litera: quia non sic habet episcopus collegam, sicut canonicus [Ad illum] scilicet papam T. ex plenitudine potestatis. Inno. [Præter] si habes, propter, est litera falsa, La. [Poterat] ac si dica papa, licet culpa nō noceat, ut deuoluatur potestas ad capitulum: nocet tamen, ut deuoluatur ad nos, & sic ipsam potestatem ad nos deuolutam sine illius iniuria sibi possumus de mandare, secundum Hosti. alle. de re iudi. cum olim, ad si. nec cogitur ratas habere collationes à non suo iudice perfectas, de supplen. negl. præla. c. penul. & fi. [Donare] ex plenitudine potestatis, de præben. c. 2. lib. 6. ¶ Sed nunquid t̄ episcopo suspensio metropolitanus potest conferre beneficia spectantia ad ipsum: dixerunt quidam quod sic, etiam non expectato fluxu. 6. mensium; argu. pro eis. 9. q. 3. cum unus: quod loqui potest in hoc casu: uel loquitur, quando necessaria officia non instituit in ecclesia ut ceconomum, uel aliū, qui ministret temporalia. in officijs uero non necessariis, ut in ordinandis canonicis locum non habet, supra de elec. cum ecclesia. Innocen. hæc uerba possunt procedere in ecclesia non habente numerum, & uide quod ibi dixi in princ. tu dicas cum Innocen. & Hostien. quod nec capitulum, nec superior supplere potest alterius defectum, nisi ubi ius exprimit hoc, uel nisi necessitas immineret, argu. infra ca. 1. & infra ti. 1. illa. Sed ubi est iure expressum hoc potest etiam superioris non petita licentia, de hoc, supra c. 2. Dicit tamē Hostien. quod quicquid dicatur, generaliter potestas supplendi uidetur tradi. de offi. ordi. cum uos, & c. pastoralis, de iure patr. nullus archiepiscopus autem absolutus beneficia, quæ uacant etiam ultra sex menses, poterit conferre: quia ex quo non potuit, si bi tempus non currit; ita quod restitutione non indiget: secus, si potuisset, & per sex menses distulisset; & sic loquitur, de supplen. ne. præla. licet, & capi. literas. [Ac cessit] dictum erat [Remansit] etiam absolutus non dolese ibi permanens [Recessit] concordant. de rescriptis, statutum §. penultimo, de elect. cum non deceat, li. 6. [Nullatenus t̄ computatur] etiam si scitur illa uacare licet enim illa in uia conferre potuerit redeundo, ex quo absolutus erat: tamen non imputatur, si non contulit triplici ratione. Primo quia iustius & honestius est, q̄ prouideat indigenis, quorum forte secum non ha-

ANNOTATIONES.

a Ex parte. Et in præalleg. c. transmissam, circa princ. mag. glo. & de consue. cum uenerabilis, super glo. pe.

b Dimolendum. ibi uide Ioan. And. in sua glo. mag. in fi. & in cle. 1. de offi. delega.

c Contra dictoribus. De ista clausula, & de ipsius uerbis, uide Io. And. de præben. pro illorum, in glo. in uerbo, quod ralis.

d Datur possessio. Vide glo. & Io. An. supra ti. proxi. auctoritate.

e Facere non potuit. Ad hoc de concess. præben. c. 2. & 3. lib. 6.

bet copiam. Secundo quia honestum est in his habere consilium maxime capituli sui, quod forte secum non habet. Tertio in collationibus sunt examinande personæ, & si quid iudiciale occurreret, non posset in dicece alterius expedire. de hoc supra de offic. leg. no. ut. secundum Inno. & Hosti. [Notitia] uide de cle. co. ti. cum ei, quem in fi. & quod ibi no. in glo. pen. no. hic tempus utile ab initio, & in progressu, idem in c. diebus, qui dantur ad petendam bonorum posse. C. qui admi. ad bo. pos. l. 2. est & aliud tempus continuum in princ. & in progressu. s. quatuor annorum, qui dantur ad petendam restitutionem. C. de tempo. in integ. resti. l. fi. Est & tempus utile in princ. continuum in progressu, s. decem dierum, qui dantur ad appellandum, secundum Boa, qui hoc not. supra co. c. 2. & probatur de app. concertationi, lib. 6. [Potius] hoc intellige, nisi magna negligentia ualeat imputari, ut no. de supplen. negl. præla. licet, Hosti. [Ipsius] aliàs ipsi, scilicet archiepiscopo. ¶ Glo. 1. ¶ ponit quatuor similia. ¶ Glo. quarta dat unum simile, & ponit tres effectus confirmationis. ¶ Glo. & ita] dat duo similia, & remittit: ultimò determinat. ¶ Glo. hæc ratio] inducit duas concor. & unum contrarium: demum, signat contrarium, & remittit. ¶ Glo. sic patet] signat contrarium. ¶ Pe. glo. ponit simile. ¶ In 1. ¶ glo. ibi. ¶ principaliter] ibi dicitur, ¶ homines faciles sunt ad dissentiendum. ¶ In glo. 4. ibi, & quia] uide ne prælati uices fu. c. 2. super glo. 2. ¶ In glo. & ita, ibi. ¶ S. ult. ¶ hanc & seq. uide de præscrip. cum non liceat, in gl. ¶ ibi, deliberationis] id est tempus, quo deliberat hæres, an uelit adire, non imputatur creditoribus hæreditarijs in aliqua temporali præscriptione [¶ ibi, ult.] uide de uerb. sign. Ab bat. super 3. glo. ¶ ibi, si locus] si locus, per quem uia, iter, uel actus debebatur, occupatus est flumine, & intra tempus, quo seruitus præscribitur, restitutus sit, redit seruitus in statum pristinum [¶ ibi, qui potest] sequitur, facere, ut possit conditioni parere, iam possit uidetur [¶ ibi, S. qui captus] sequitur, cū potuerit redire non rediit, pro transfuga habetur. ¶ In glo. hæc ratio, ibi. ¶ S. ult.] uide in glo. antep. proximam [¶ ibi, si pupillo] non habenti tutorem fideicommissum solui non potuit, non dicitur hæres in mora [¶ ibi, item ei] ibi est, Item hi, qui reipub. causa dolo malo abfuerunt, & hanc inducit Hosti. à contrario illius uerbi, dolo malo, sed lo. alle. Item ei, qui etiam ibi est, & bene facit in quantum dicit transfugis non concedi restitutionis beneficium. ¶ In glo. sic patet, ibi, uerum. 2.] uide de acqu. cum dilecti, super glo. causa [¶ ibi, Qui iniuria] uide de sen. ex. cum uoluntate, super. 1. glo. [¶ ibi, siue ante] licet fuerit in culpa publicanus tenendo facinorosam familiam, si tamen seruus, qui furtum fecit, uel iniuriam intulit, mortuus sit, liberatur: quia dominus facultatem non habet exhibendi, nec dolus eius intercessit [¶ ibi, si mulier] uide de spõ. ueniens, super ultima glo. ¶ In glo. antep. ibi, bene à Zenone] uide de præscripti. uigilanti, super glo. 2. ¶ In glo. ult. ibi, annus] uide supra ti. 2. super 4. glo. [¶ ibi, cum sex] uide de poeni. & re. quasi. rum, super glo. 2. ¶ In ¶ glo. 1. ibi, illud] Perii poetæ [¶ ibi, Ouidius] lib. 1. de arte amandi [¶ in fi.] Quintil. causa. 9. ecclesijs prouidentia multa uarietate peccora nostra distinxit, nec minus numerosas animorum, quam corporum dedit formas. ¶ In gl. per affirmationem, ibi, & quia] 12. dist. præceptis [¶ in fi.] idem no. 17. q. 4. frater. ¶ In glo. & ita, in fi.] & supra de electio. ca. ult. ubi de hoc, & infra ne sede uac. c. 5. libro 6. ¶ In glo. ex hoc, ibi, iurisditione] Dicebat Pe. quod iste fuerat suspensus à collatione beneficiorum, forte enim delictum eius denunciatum fuit papa, quod peccabat in beneficijs conferendis secundum formam decre. de præben. graue, & si dicas, ergo non ad papam, sed ad personam institutam in conc. tempore suspensionis spectabat collatio

Respondet illud in inferioribus, qui per concilium suspenduntur: Secus in metropolitano, qui per papam suspenditur, ut ibi patet [¶ in fi.] de hoc plene, supra de consue. cum dilectus, in gl. suspensus enim. ¶ In glo. se. ibi, ueniens] speciale in matrimonio, & de hoc. s. quod metus causa, Abbas. duæ leges sequentes soluuntur in regula, imputari, in fi. s. siue autem, quem uide in sup. reddit sui rationem, ibi uide [¶ in fi.] Dicitur Inno. capitulum ex culpa archiepiscopi non potuit beneficia conferre, cum id non reperiatur in iure; ad hoc de suppl. neg. præla. Romana, lib. 6. sed archiepiscopus ex culpa puniri posset, & sic loquitur contraria, dici potest culpam punitam per suspensionem, quæ poena non debet extendi, ne sit priuatio: & ad intellectum horum uide, quæ norauit de reg. iur. imputari, lib. 6. Dixit Cõpo. supra de ele. cum in cunctis, ¶ culpa, uel delictum non fuit hic immediata causa impedimenti, sed sententia suspensionis, licet culpa fuerit causa illius sententia, quæ sententia non est culpa, de senten. excommu. c. 1. li. 6. & uide Dy. de reg. iur. quod ob gratiam, eo. lib. & quod ibi post eum scripsi super glo. in fina. ¶ In glo. ¶ quia dominus, ibi, bona] propria: secus in bonis ecclesiæ, ut in concil. Vien. de hæreti. nolentes, post prin. [¶ in fi.] hodie bona damnatorum regulariter non confiscantur, ut C. de bo. dam. aucten. bona.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Pro illorum. Vbi uide in glo. prima, & super illa Ioan. And.
- b ¶ Considerauimus. Vbi uide de exce. præla. inter gl. unde non, & in c. auditis, præla. & uide Io. And. supra eo. prox. in glo. mag. uerbi, notat etiam.
- c ¶ In fine. Et uide Ioan. And. infra eo. ex parte, in glo. quasi archidi. & Bar. ff. de acqui. hære. l. is potest, uerbi, uideamus, & in decis. Rotæ conclu. 479. & Bald. in l. 1. C. qui admi. ad bo. pos. possunt, maxime in 24. q.

SVMARIUM.

- 1 De possessione colorata alterius oportet in impetratione beneficij facere mentionem: aliàs non ualeat, uide n. 8. & 16. & 23. & 24. Diuisio capituli. Ad electionem faciendam tempus sex mensium pro quolibet electore.
- 2 Episcopus eligi non potest ad inferius beneficium episcopatu & ratio. Ad maiora prouehi quis debet, non contra.
- 3 Episcopatus an uacet ex consecratione præposituræ, & ex habitu ante eum quid iuris, nu. 7. in fin. An possit absque licentia papa resignari. Cap. de multa, de præben. an emanauerit ante hanc decretalem.
- 4 Elector licet eligat ineligibilem, non dicitur ideò negligens, ut fiat ex temporis lapsu deuolutio, & quando, & nu. 5. est tamen priuatus eligendi potestate, nu. 5. Ineligibilis quis dicatur, & nu. 5. Dignitates cadere possunt in homicidas, & irregulares cum dispensatione: alioquin quid iuris, & in quos nequeant.
- 5 Vacatio debet esse iuris & facti, & nu. 7. & 24. & tunc locum habet Lateranen. concilium, nu. 7. Eligendi potestas ex electore priuato eo iure ad quem deuoluatur. Error intolerabilis in rescriptis ad beneficia quis dicatur, uerficu. imò etiam.
- 6 Prouisoris potestas quibus modis expiret. Incapax non potest esse hæres, nec legatarius, eligi autem ad beneficium potest, & ratio diuersitatis.
- 7 Suggestio, & suppressio uitiatur literas ad beneficia, & quare hic. Vacationis appellatio utranque comprehendit uacationem & iuris, & facti. Executor beneficij conferendi, quod alius detinet de facto, quæ considerare, & qualiter procedere debeat. Collatio, & electio secunda non cassata prima non tenet, ut hic, uer si dicit demum.

Factum

- Factum plus ponderatur, quam ius hic.
- Possessor dicitur iustus, qui in eam per suum iudicem fuit inductus, uer si fortius ergo, & nu. 20.
- 8 Beneficium diuersis modis uacat, & quibus. Eius impetratio quo tacito non ualeat.
- 9 Possessio facti multum iuris tribuit, & plurimum facti, num. 14. Possessionem rei, quam per sententiam obtinuit, nemini licet occupare, nisi in casibus, & quibus, & nu. 10. & quando per eam amittatur, nu. 10. 11. & 12.
- 10 Possessor, cui fuit impositum silentium super re, quam possidet, quando cauere cogatur, & si nolit, quid iuris.
- 11 In possessionem uetrem quis petere non potest, ut restituatur, quam amisit, sed ex noua, si rehabuit, & qua actione. Electio nunquid fieri possit lata sententia condemnatoria ad amissionem præbende.
- 12 Seruitus an denegari queat lata periret contra possessore sententia. Res iudicata an facta sit eius, cui est adiudicata sine traditione, circa fin. Iusta, pro utili. Et pro ut.
- 13 Epilogus, & suffragium, glossarum, nu. 14. Possessio interrupta non restituitur postliminio. Additio glossarum, & nu. sequen.
- 15 Compulsio est accessoria provisioni, non contra, & nu. 18.
- 16 Litera ad beneficium tacita possessione facti an sint surreptitiæ, & nu. 8. earum diuersæ formæ, & uis, nu. 18. 19. Possessio colorata quæ, & nu. 8. & quem impediatur conferre, ibid. & nu. 20. & 23. & 24. Compositella citatur a Ioan. And. hic, & nu. 17.
- 17 Possessio sit iusta necne, cui incumbat probatio, possessori, animpetranti. Possessor non debet amoueri, nisi probato & quo. Titulum à possessore collator quo casu petere potest.
- 19 Executor datus ad prouidendum capitulo negligente cum clausula, contradictores, quando possit excommunicare, & habere coactionem.
- 21 Vacare non dicitur id, cuius acquisiti possessionem per procuratorem prius, quam sciam, præterquam in casibus. Vnio potest fieri episcopatu pauperi beneficij ecclesiastici. Fructus etiam & qui possunt episcopatu dari ad tempus, & ob quas rationes, & a quibus.
- 23 Vacare quando de facto & de iure, & quando alterum solum modo intelligatur. Ioannis de Deo quæstiones citantur. Clausula, amoro quolibet illicito detentore, effectus qui.
- 24 Collatio quandoque ordinarij non impeditur, sed delegati, & ratio, supra, nu. 8. & 20.
- 25 Per beneficij cuius secundo obtenti uacet primum. Impetranti surreptitiæ quæ gratia facta sit hic à Papa.

CAPVT VI.

Vm nostris. C. Non ualent literæ ad beneficiū impetratæ, quæ de alterius colorata facti possessione non faciunt mentionem. & primo ponit gratiã, & executoriã thesaurario concessam in secunda exceptionem capituli contra illã. in tertio processum executorum. in quarta pronunciationem auditoris super processu. in quinta pronunciationis confirmationem cum certo mandato. secunda ibi, uerũ tertia ibi, qd̄ dicti. quarta ibi, Auditor. quinta ibi, nos uerò [Tempore tanto] 6. mensibus computatis pro quolibet electore [¶ Vacasset] per promotionem præpositi ad episcopatum, ut sequitur [¶ Conferent] in hoc fecit eis gratiam, ut patet etiam in anti. [¶ Executoribus] ad prouidendum, ut patet per sequentia [¶ Episcopum] alterius ecclesiæ, ut patet in anti. [¶ Ipsis] episcopo, & capitulo Auxanen. ipso capitulo eligente, uel conferente ipsam præposituram, & episcopo, quod circa hoc factum fue-

rat, approbante; & hoc fecerunt propter necessitatẽ & utilitatẽ ecclesiæ, ut in anti. fm Ho. [¶ Electus] quod tribus rationibus esse non potuit primo quia postulan- dus erat, de postula. c. ult. 2. quia ad maius prouehi debebat. 93. dist. legimus, supra de transla. capi. ult. ff. de mu. & hone. ut gradatim. 3. quia per secundam uacat prima, supra de præbend. de multa, Goffre. & Philipp. [¶ Possidebat] ergo uacabat episcopatus, supra de præb. de multa. so. constitutio illa in episcopatibus locum non habet, in quibus nec expresse, nec tacite sine licentia papæ renunciari potest, supra de transla. inter corporalia; ideò non tenuit collatio præposituræ, Innoc. nec adhuc emanauerat decr. de multa, quod patet. qd̄ de cre. ista fuit in 3. compil. 1. Innoc. decr. de multa, fuit in 4. secundum Inno. dicebat hic Egi. ¶ si electus nondum confirmatus in episcopum scienter recipiat aliam dignitatem, perdit ius, quod habebat ad episcopatum: quia tunc est in statu, in quo renunciare potest per prædictam decre. inter. facit clemem. de rescrip. gratiæ. Dixit Innoc. ¶ potius ista non est ponderanda quo ad lapsum temporis concil. Lateran. nam idem, si non possedit, dicens, ¶ hoc regulare uidetur, ¶ elector licet eligat ineligibilem, illegitimum, homicidam, irregularem, uel quantumcunque malum, nunquam negligentia, uel temporis lapsu deuolueretur. eligendi potestas ad superiorem, ad quem ius statuit deuolui propter negligentiam, licet deuoluatur, ad superiorem, ad quem ius statuit deuolui propter malitiam, de electio. cum in cunctis, ad fin. cum enim non sit negligens, non habebit locum poena negligentis. hæc uera secundum eum, dummodò talis sit electus, in quẽ cadere possit ius illius dignitatis, quod cadere potest in homicidas, & irregulares, & iuste habent eas, si cum eis fuerit dispensatum: & sine dispensatione iuste tenent illas, donec renuncient, uel dependantur: post adeptas tamen dignitates occidendo incurrunt irregularitatẽ. Dicebat Compo. supra de electio. ad, quòd sic, ubi uide post glo. in 4. colum. uerfic. sed si excipitur, quòd homicidium non inducit ipso iure penam priuationis. subdit Innocen. quòd si tales sunt electi, in quos ius dignitatis cadere non potest, ut omnino illiterati, mulieres, uel infantes, tunc uideretur, quòd talium electio, uel possessio non impediret, quominus lapsu temporis per negligentiam eligendi potestas ad superiorem deuoluatur secundum eum [¶ Quod] scilicet episcopum habere posse præposituram cum episcopatu [¶ Dicentis] & bene, Innoc. [¶ Assignauerunt] & male: quia ¶ & si de iure uacaret, de facto tamen non uacabat, ut sequitur, secundum Inno. secundum quem in additione planus est intellectus huius decre. quia per negligentiam non erat deuoluta potestas: quia elegerant talem, in quem aliquo iure cadere poterat ius præposituræ, ut prædixi. nec propter delictum: quia elegerat ineligibilem, scilicet episcopum, cum iure non caueatur eo casu ius deuolui, licet dicat Inno. electionem nullam, & eos priuatos potestate eligendi, ut no. de postu. gratum, de ele. bonæ. i. & sic deuolueretur ad proximum, non ad papam, & sic intelligitur j. eo. literas. Item si haberes à Papa potestatem eligendi eligant penitus indignum, in quem non cadit ius, quòd sibi datur, non per id deuoluitur potestas ad ordinarium collatorem, nec ad delegatum habentẽ potestatem alteri prouidendi. certum est. n. ¶ illi habentes potestatem prouidendi prouiderunt, licet male, nec iure cauetur, ¶ propter ipsorum culpã ius ad alium transferatur: quia tunc secus, de præben. de iusta, de ele. cum in cunctis, & dicit Inno. hoc sibi plus placere, quàm quod no. infra eo. literas, & c. post electionẽ, & infra de exce. præla. inter dilectos. imò etiam forsã idẽ esset, si in prouisum nõ caderet ius sibi datũ Io. And. super 3. Decr. G 4 dum-

dummodo non sit in literis expressus error intolerabilis. i. indispensabilis. de sen. ex. per tuas. nec est error intolerabilis, si scribitur etiam pro irregulari. esset autem intolerabilis, si scriberetur pro criminoso in crimine perseverante: nec id sufficeret, nisi in literis exprimeretur eum in crimine perseverare: quia licet error sit intolerabilis. non tamen expressus. & utriusque requiritur. Dicunt tamen quidam sufficere, si error est notorius, et si non exprimat in literis. ar. de offi. uic. c. 1. & uide q. c. pxi. in gl. de uolunt. Alii dicunt non sufficere, quod sit notorium nisi sit expressum. 2. q. 6. Item si infra. & uide quod dixi de offi. dele. p. & G. in gl. quærit Hosti. circa medium c. 6. ¶ Dicit autem Inno. quod si hæc potestas expirat, si prouidit non capaci. nec tamen propter prouisionem factam et scilicet de notorie indigno transit præsentis ad aliquos, nisi postea casset, & ea cassata redit ad ordinarium, non ad papam. expirat et mortis illius, pro quo scribitur. Item morte executoris. dicunt tamen quidam. sed non placet. Inno. quod si scriberetur fauore illius, cui prouideri debebat, quod potestas redit ad delegantem: an non expirat morte delegantis? sed tamen integras dicit de offi. dele. si super. de præben. si cui. lib. 6. subdit demum, quod alius ualeant litera impetrata per falsi suggestionem, de rescrip. super literis. ualeat etiam potestas executori data per illas, si sufficit enim, quod delegans habeat potestatem committendi. & quod committi sit de ipsius potestate, & quod delegatus habeat habilitatem recipiendi. unde si tempore impetrati rescripti impetrans bona fide non est capax beneficii, si postea sit capax, potest est conferri, argu. de fo. compe. ex tenore. uide, infra de rescrip. si eo tempore. & de præben. ei cui. lib. 6. nec est contra, de transac. ex literis: quia ibi non dicit non tenere prouisionem: sed dicit eam cassandam propter surreptionem impetrantis. nec est contra, in li. de hære. qual. & disse. §. in extraneis. ubi non ualeat testamentum, nisi sit hæres capax tempore consecrationis testamenti, & tpe mortis, & tpe additionis: sed illud, quia testam. non ualeat sine institutione hæredis capax: sed potestas conferendi beneficii dari potest sine expressione personæ, cui de tur. j. eo. constituitur, de præb. si cui. lib. 6. In legatario sufficit, & requiritur, quod sit capax tpe mortis. distinguitur tamen inter legatum purum & conditionale. ff. de iure fil. l. 3. §. 1. C. de lega. l. seruis. de cadu. tol. l. 1. §. in nouissimo & §. si autem. Diuersa ratio: quia testamentum non subsistit ex legatis. concludit, quod cassationis electionis factæ per canonicos est: quia eis erat ablata potestas: non quia prima electio fuerit aliqua [Et infra] hic deciditur, quod ab eis fuit appellatum, fm Abb. [Et quod] causam ponit, quam tenere, & ponderare deberes, fm Hosti. ut dicam super. 1. glo. [Suggestione] quia non erat uerum, quod uacaret de facto, Hosti. uerbum uero uacationis simpliciter prolatum comprehendit utranque uacationem iuris & facti; & in hoc uidetur falsum expressisse [Suppressionem] quo ad electionem, & concessionem epi, & capituli factam ex cã, Hosti. [Plus habet facti] hoc sic intelligit Hosti. iudex executor beneficii conferendi, quod alius detinet de facto; cum ius ibi non habeat, magis considerabit factum, quam ius. Ponderato. n. quod ille ius non habet, debent beneficii conferre: & possessio non illius iradere: sed ponderabit plus facti possessionem & sic neutrum faciet nisi prius illo citato, & uiso an aliquid iustum præterdat, & pbet, & dato quod ius posset conferri: non tamen expelletur possessor non uocatus, de præb. licet. 2. l. 6. Sic quo ad utilitatem ponderatur plus facti, quam ius. executio in ius plus, quam ipsa sententia. s. de re iudi. cum alijs. Dicit demum, quod ideo non ualuit hæc collatio executorum: quia facta fuit non cassata prima facta ab illis, ad quos spectabat, & quo ad possessionem executioni mandata. nec mirum: quia collatio, uel electio sola, non confirmata, nec executioni mandata

impedit secundam aded, quod hoc solo, quod non fuit expectata cassatio prima, infirmas secunda, ut patet de ele. cõsiderauimus, & c. auditis, de excep. prælatorum, inter dilectos, uerfi. uerfi. fortius ergo cassabitur secunda, ubi prius per suum iudicem fuerat in possessionem inductus, ut hic, & c. eo. literas. talis. n. iuste possidet. ff. de acqui. pos. l. iuste, & auctoritas iudicis in multis excusat, ut patet. ff. quod cum sal. tuto. l. 1. §. pe. ff. quod me. cau. l. si. ad fin. ff. de pigno. a. c. l. si. in fi. 23. q. 3. qui peccat, & patet ex no. de præscrip. si diligenti, super uerfi. bona fides. & ideo in tali casu, uel similibus non potest dici sic uacare, quod uendicet sibi locum Lateran. concilium, donec ille renunciauerit, uel fuerit per sententiam amotus. §. eo. proposuit, infra eo. literas, de sup. negli. prel. literas. fuit ergo rescriptum impetratum super hac prapositione surreptitiuam: & ideo processus eius irritus, fuit. n. falsum, quod tanto tempore uacasset & c. maxime quod dicebatur ex causa facta illa prouisio, & in hoc fuit ueritas tacita, quia expressa papa literas non dedisset. Apparet ergo impedimentum, quare prapositione non debet conferri euidentius in facto, quam in iure: quia factum certum est, quare impeditur collatio, & si prima sit de iure cassanda: sed ius est dubium, & quousque prouisio per sententiam fuerit cassata, ut dixi, ad id de fil. pres. c. si. ad fi. Si uero episcopus iste non habuisset nouam collationem, præcisè tenet ipse Hosti. quod dicit glo. pe. [Quam iuris] Dicit hic Pe. quod beneficium interdum de facto uacat, & non de iure, ut in prælo inuili, uel p. sui negligentiam non consecrato, de transac. cap. 2. & tunc non est locus collationi, de qua loquimur. De iure uero uacat, & non de facto: & tunc distinguitur, an uere uacauerit, an non, sed priuari debuerit. & primo casu an secutus fuerit nouus titulus, licet non iuridicus; & tunc ualeat impetratio eo tacito. an non fuerit secutus: & tunc ualeat, ut in glo. si uero non uacat, licet priuari debuerit, non ualeat impetratio, ut ibi in eo, qui habebat simplex, & recepit aliud etiam curatum, ut in glo. Interdum uacat de iure & de facto, ut in moruo illo, qui beneficium habebat, uel professus; & tunc statim conferri potest. aliter hic profetur post Hostien. infra eo. literas, in fin. [Irritum] multum t ergo iuris tribuit facti possessio, quæ facit processum irritum. Sed quid si duo litigant super beneficio, & pro auctore fertur sententia, nunquid licebit illi occupare beneficium etiam illo, contra quem est lata sententia, possidente. Dicit Inno. quod non imò requiritur, quod prius resignet possessor, uel auctoritate iudicis expellatur: & is, qui obtinuit, in possessionem inducatur: alius propria temeritate occupans, etiam si ab alio non prohibeatur, nisi cõsentiat aduersarius, priuatur iure suo. & uide quod dicam de priuileg. cum olim. 2. in gl. idest curforem. nã in omni sententia hoc obtinet, ut uictor non occupet: sed post sententiam per executores possessio tradi debet. probantur hæc. ff. de rei uendi. qui restituere. ff. ne uis fiat ei, q. in pos. mit. si q. missus, ff. ut in pos. le. l. is cui. §. iustus. C. unde ui, meminerint. ff. de re iudi. l. a. diuo Pio, de iudi. cum alijs, nisi possessor habeat id pro derelicto, quod possidebat. ff. pro derelict. si id quod. est tamen ar. contra. C. unde ui, si quis in tantam, ibi, ante euentum iudicialis arbitrii, sed ibi subaudiendum est maxime. nã idem post euentum, uel post sententiam, ut probant iura prædicta. Absolutè uero non est necessarius executor: quia sufficit exceptio rei iudicata, ff. de excep. rei iudi. p. totum. ¶ Quid si quis petat ab ecclesia censum annuum, & ei per sententiam imponitur silentium, nunquid necessaria est executio in tali sententia? So. non: quia per talem sententiam petens possessionem amisit, unde nec decetero reus debet illi soluere. nã & si petat, peccat: in quo nec reus debet illi cõsentire, cum & illi in peccato illo perturbare possit, & debeat. 2. q. 7. ne eligere

eligere, & c. quasi expressum, de app. pastoralis, in fin. Inno plus uidetur, quod in his incorporalibus iuribus, sicut electionibus, iurisdictionibus, & si. in quibus nihil attingitur corporale, statim lata sententia reus possessionem amittit, & actor potest possessionem ingredi auctoritate sua: ut tamen omnis dubitatio cesset, con silium est, ut iudex hoc modo pronunciet, Ad iudicatus uobis ius eligendi, & aduersariis silentium imponimus, ut patet. sup. de causa pos. cum ecclesia Surtina. Si autem talia sint incorporalia, in quibus aliquid attingitur corporale, ut in præbendis possessor condemnatus non potest prohiberi per aduersarium, quominus illud exerceat, ut prius. Sed ille, qui in possessione erat, & nunc impositum est ei silentium, cauere cogitur, quod illa seruitute decetero non utatur, & si cauere noluerit, quatenus in litem iurabitur, condemnabitur, quod si nec istud prodest, per executores expellatur de possessione, uel si talis sit iudex, qui suam sententiam possit exequi, dabit illi, pro quo lara est sententia, potestatem expellendi, in quo minister iudicis erit. ff. si serui. uen. harum. ff. de rei uen. qui restituere. 23. q. 5. miles, & c. cum minister, & seq. His autem, quæ diximus, hæc decre. non obstat, quia hic tangebatur aliquid corporale, scilicet corpus, & possessiones canonice, & præbendam annexam, & ideo non licebat conferre præbendam, uel canonicatum illum, cuius possessionem alius tenebat per possessionem præbende realis, uel ideo non licuit, quia litera surreptitiuam iudicantur. Sed nec ob. §. de app. pastoralis, in fi. quia ibi nihil corporale possidebatur, licet enim canonico, qui non habet aliquam certam præbendam, debeat beneficii suum, uel reditus: nihil tamen ibi possidet, donec recipiat corporale aliquid. Si tamen illi, cui impositum est silentium super præbenda, soluantur reditus postea præbende ipsius, & demum sibi de nouo subtrahantur, poterit talis quasi ex noua possessione, quæ post sententiam acquisiuit, & de nouo subtrahata est, petere, ut in eadem possessione restituatur, & hoc per interdictum, unde ui, uel cõditione ex decre. sup. de elec. querelam. ex prima autem, & ueteri possessione, que per sententiam sublata est, agere non possit, hoc ipsum fallit in excommunicato, qui non perit restitutionem: quia excommunicato nihil solui debet, & semper ei obstat exceptio excommunicationis, fm Inn. & uide quod dixi de procur. ex infirmatione, super gl. penul. ¶ Sed quid si t. condemnatur quis per sententiam ad amissionem præbende, uel contra possessorem seruitutis pronuncietur in negatoria, nunquid licet statim eligere, uel beneficium subtrahere, uel seruitutem denegare? Videtur quod non, arg. hic, & supra c. prox. imò a superiori petenda est prius licentia. infra de iure patro. dilectus, supra de cleri. non residen. ex parte. 2. & ut beneficium, uel seruitutem tollat, arg. ff. ut in pos. lega. si inuiles, qui tamen iudex, ex quo præsentibus partibus procedit, dum tamen talis sit, qui suam sententiam possit exequi, satis potest concedere parti uictrici, ut sua auctoritate petita denegat, uel occupet possessionem sibi adiudicatam, arg. a contrario sensu, C. si per uiam, uel alio modo. l. fin. Alij dicunt, quod talis sine aliqua licentia potest eligere, & beneficium subtrahere, & seruitutem denegare. primū tamen securius est, arg. C. de pigno. l. 3. possessionem autem, quam alius tenet, alij dare non licet, ut hic dicitur. pro illis uero, qui dicunt, quod non requiritur alia licentia, ut no. supra. eo. gl. prox. est ar. in li. de offi. iudi. §. si. ff. de acq. pos. l. 3. §. fin. ff. si ex noxa. causa. aga. l. 3. in fi. ff. communi diuidum. sed si res. ibi dicitur, quod res iudicata est eius, cui adiudicatur. Sed potest respondere illud intelligendum esse, quando traditio interueniat: alias casus specialis secundum Inno. cuius est

hæc gl. quam etiam posuit Hosti; & uide quod dicam, infra de accusatio. qualiter. 2. in gl. quæ incipit 2. q. 7. uer. credimus tamen, usque ad fi. [Eiusdem] auditoris [Ratam] & merito, quia de mandato papæ sic pronunciat uerat, ut præmissis [Indulgentia] gratiosa; & ob prærogatiuam concessa, Hosti. [Alia] quasi non propter meritorum prærogatiuam [Infla] idest utili [Et] pro ut [Post consecrationem] per quam uacauit præpositura. sup. de electio. cum in cunctis [Ipsum] episcopum 13 [Ipsius] scilicet præpositura. ¶ Secunda ¶ glo. quærit, arguit pro, soluit contrarium, in fine quærit, ponit opi. Io. sed contrarium soluit. ¶ Tertia ¶ glo. notat, remittit. ¶ Quarta ¶ glo. arguit ad quæstio. cum de primo rescripto in ualido non sit mentio in secundo. ¶ Glo. no. quod ¶ tractat de triplici possessione. ¶ Pe. gl. quærit, & soluit, & huic decr. dupliciter respondet. ¶ Vlt. gl. quærit, & soluit. ¶ In ¶ gl. 2. ibi, ad rem mobilem ¶ uide hæc & seq. de elec. in causis, super gl. hic habes. ¶ In ¶ glo. 3. ibi, falsam ¶ uide in præc. cum. i. in gl. sic patet. ¶ In ¶ glo. 4. ibi, §. si seruus ¶ uide de priuileg. ex ore, super gl. ar. q. ¶ In ¶ glo. no. quod, ibi denique ¶ si emptor, cum l. seq. possessio pluri mū facti habet. Causa uero facti non continetur post liminio. unde, si emptor rei a non domino prius, quæ usucaperet, captus est ab hostibus, interrupta possessio, non restituitur post liminio. ¶ In ¶ glo. 2. ibi, accessoria ¶ iusta allegatio caderet in casu conuersio. compulsio enim bene esset accessoria ad prouisionem, sed non prouisio ad compulsionem. Et gl. intellexit, quod per compulsionem uenitur ad prouisionem, quod per compulsionem sciendam [ibi non est ita] secundum Io. & de hoc supra de præben. c. pro illorum ¶ ibi secundum quod isti ¶ c. quod dicitur infra eo. si capitulo, lib. 6. [Et ibi tacita ¶ ne ritate] post multa uidetur placere Inno. quod literæ non fuerunt surreptitiæ, & quod per eas procedi possit, saltem secundum formam iuris: quia per simplicitatem, & ignorantiam iuris id tacuit, credens sufficere uacationem iuris exprimi: intantum autem ualere, quod executor compellere poterit ad resignandum, & conferre. Si uero executor etiam per iuris ignorantiam male procedat, illud cassabitur, sicut & hic cassata fuit male facta collatio. Sed remanet ius saluum per literas, sicut & hic remansit super præpositura, ut dicit in fine, & infra eo. literas, ubi etiam dicam de hoc in gl. sine infra, & gl. no. quod, & gl. seq. fatetur tamen, quod alij contradicentes, literas per exceptionem elidit, & quod dicitur infra eo. literas, sit auctoritate secundarum; & hoc contrarium placet Hosti. & puto, quod bene, & monet cum: quia si tacuisset falsitatem, uel expressisset ueritatem, uel nullo modo, uel non ita de facili literas habuisset, quod sufficit, ut dicamus literas non ualere maxime beneficiales. Item nulli dubium, quod facilius est impetrare beneficium, per quod solus princeps grauat, cum scilicet ad ipsum est beneficium deuolutum, quam sit impetrare beneficium, per quod grauat inferior. probatur de rescr. mandatum, & c. seq. de supplen. negligen. præla. licet, & c. literas. Item certum est, quod facilius concederet papa beneficium uacans, & a nemine possessum, quam illud, quod ab alio possidetur, cum possessor causa incognita non sit possessione priuandus, de resti. (po. conquerente, de offi. deleg. super eo. cum similibus, op. arg. C. lib. 10. de bo. uacan. l. si. ibi, ut eorum instantia, & l. seq. & ante pe. per quas probatur, quod bona, quæ dicuntur ut uacantia si cõ delata, tunc possunt per uacantiam occupari, cum constiterit, quod nemo ius habet in illis, uel ipsa possidet. super quo etiam præmitti debet diligens inquisitio, & de hoc, de excep. prælatorum, inter uerf. uerum, & de priuileg. cum olim. 2. uerf. infirmantes, & de electio. per inquisitionem. in fine. Et quæstio intellectus uerior sit, aperte patet ex causa cassationis pro-

processus, quam reddit textus infra eo. i. ea ratione, q̄ per falsi suggestionem &c. & dicit Hosti. absurdum hoc esse causam damnare in textu redactâ, & per papam roboratam, & aliam capitaneam reddere, quod est contra id, supra de constitu. ne innitatis. Si quæris, quare ergo datur beneficium sic surreptitiè, & ticio sè impetranti, ut patet in fine? Dic q̄ obiectio implicat falsum: quia nō mandat præcisè præpositurâ dari impetranti: ut patet in fine. tenet ergo hic Host. præcisè, q̄ si in impetratione beneficij taceretur possessio, quam alius habet iudicis auctoritate, & exprimitur, q̄ uacant tanto tempore, q̄ ad concedentem est deuoluta collatio rescriptum, & processus per ipsum habitus nullius est momenti, ut hic, & infra eodem, literas, quod ad alium casum dicit nō extendendum, unde Compost. in decre. capitulum, de rescriptis, in glo. magna ultra medium, ver. item quæritur, utrum, dicit se satis clamasse, q̄ literæ beneficiales non extenderentur ad beneficium per alium de facto possessum per hanc decretalem, & infra de priuileg. dudum. Recitat ibi demum opinio. Inn. hic, & supra eodem, propositum finaliter tenet, q̄ possessio non potest, ut illicius, qui habet secundum curatum, uel post tempus de consecrandis detinet priora beneficia, uel recepit illud beneficium a laico, uel occupauit, non impediatur collationem, maxime per ordinarium faciendâ, sine causâ tamen cognita possessione nō priuabitur, quod dicit, ut infra de præben. licet episcopus, lib. 6. & dicit, q̄ in causâ cognitione uenit iniusta possessio derentio, & iusta collatio alteri facta. Colorata uerò possessio, & si non impediatur ordinarium, impedit tamen delegatum, ut hic: & in casu non impedit delegatum, scilicet quâdo executor ante detentionem possessoris poterat de iure conferre beneficium possessum, ut debitum illi, cui cōfert. unde uidemus, quod quâdo executores tui tibi conferunt beneficium mihi debitum, & te in possessionem inducunt, meus executor illud mihi confert, non obf. collatione, & possessione prædictis, ut dixi in decreta. capitulum, in ultima glo. uer. quærit demum. ¶ Er quærit tibi Compost. cui incumbat probatio, an possessor, q̄ iuste possidet, an impetranti, q̄ non iuste? & dicit, q̄ ad petitionem agentis, uel accusantis possessor non remouebitur, nisi contra ipsum aliquid probetur, per quod appareat ius non habere, non obstat de proeura. ex in fine, quia ibi possessor pererebat suam detentionem haberi ratam, nec ob. de instir. ex frequenibus, de iure patro. relatum, nam collator beneficij bene potest petere titulum a possidente. 2. q. 1. legum, nisi forsân in illum consenserit tacite, uel expresse, de his, quæ si. à ma. par. capi. ex ore. & hoc casu, quando scilicet uisus est collator in possessorem consensisse, licet præsumatur pro possessore, potest collator dicere, & probare collationem contra ius factam, supra de præben. dilecto. secundum Compost. & adde quod not. de reg. iuris in prima regula, lib. 6. [& ibi, simplicitate] putat Hostien. q̄ per formam, facias conferri, prouideri, uel assignari, q̄ executor id facere potest, fatetur tamen, q̄ multi dicunt cōtrarium. dicit enim, q̄ non debemus curare de uerbis, qualitercūque fiat, quod papa in adâ, & mens præferenda est, de forma, facias prouideri, & assignari, probat per decretalem de rescrip. Abbatem, de officio deleg. super eo, de præben. pro illorum. Item mandata iurisdictione transtatorum officium iurisdictioni. ff. de suspic. iuro. l. 1. §. si autem, sed hoc puto falsum, & sequitur ex hac opinione, q̄ cui mandat, q̄ faciat eligi prælatum, eligere potest, quod est falsum, nisi id exprimitur, sicut supra de elect. cum in ueteri, nec esset ratio, quare plus afficerent executoria ad prouidendum, quam ad cō-

pellendum. contra id, infra eod. si capitulo, & c. si soli, lib. 6. [& ibi, impediens] cum in rescripto non sit clausula, contradictores &c. Dicit. G. na. & recitat t̄ Guil. q̄ executor datus ad prouidendū, capitulo negligente, cum clausula, contradictores, non potest excommunicare prius, quàm prouideat, quod si faceret, nō ualere: quia contra formam mandati, de rescriptis, cum dilecta [& ibi, ego credo] secundū Tan. [& in fine] Dicit Hosti. q̄ si non opponunt se canonici, sed permittunt illum in possessionem poni, ut mandatur, licet postea illum eiciant ex interuallo, uera est sententia loâ. Si uerò illum statim eiciunt, uel non admittunt: uera sit sententia Tan. arg. decre. ex literis, & de poenis, Romana, lib. 6. Sed hoc habere locum, etiam si in rescripto esset clausula, contradictores &c. ut dixi de præben. pro illorum: unde uide quod dixi de officio deleg. c. si. super gl. pe. f. ¶ In gl. hic uidetur, ibi, non est ita. Idem no. supra, de rescriptis, ex tenore, in fine primæ gl. de hoc, infra, de reg. iuris, non præstat, lib. 6. [& ibi, sic possessio] textum respicit. ¶ In gl. i. qua, in fi. hoc ¶ non placet Innoc. qui exponit hæc de illa, quæ prætenditur esse ex tali causa, quæ potest esse iusta, ut infra sequitur, in antiqua prætendebatur consuetudo, & uide quod no. 8. dist. frustra, in prima glo. sed Hof. intelligit de colorata propter ordinariam auctoritatem interpositam, quo casu non debet conferri, donec uacet de facto. Si uerò non tenetur tantum de facto, tunc potest conferri, & si non renunciet, ut not. supra eo, propositum, & dixit, q̄ hoc tenebat dominus Otto Portuen. Alij dicunt, q̄ habens potestatem conferendi, conferre potest non obstante possessione, etiam colorata, etiâ si sit delegatus, licet possessio non auferatur illi non citato. & uidet quod habes, de præben. licet. 2. ¶ In gl. no. quod, ibi, currit] ad huius intellectum uide, quod notatur de regulis iuris in 3. regula § in glo. fin. lib. 6. [& ibi, l. 1.] & ibi hæc gl. per Accursium, & est t̄ meritò mirandum, q̄ ex quo per procum. mihi possessionem acquiri, q̄ non usufructus, nisi ex quo sciuerit gl. dicit ibi, q̄ in usufructu. requiritur bona fides, quam non habet ignorans. Alij, q̄ in possessione est acquisitio secundum naturalem equitatem: in usufructu. contra naturalem, & ideò coarctatur. Alij sumunt pro ratione maius præiudicij, quod est in usufructu. per quam perditur dominium [& ibi, non procedit] Fallit in casibus notatis supra, de consuetudi. c. 2. & plenius. C. de acquiren. pos. l. 1. ¶ In gl. penul. ibi, possit esse] secundum Io. uel non habebat possessionem episcopatus, & facit, quod dixi de elect. cum in cunctis, propter t̄ paupertatem autem, de qua dicit gl. possit fieri unio, uel præter aliquam unionem, & si non per sonæ, episcopatu tamen possit dari ad tempus fructus alicuius dignitatis propter debitorum exonerationem, uel similem causam: imò & episcopus cum capitulo ex causa hoc possit: alias adde, quod dicantur ecclesia. bene. c. uno. in fine, & notatur de rescriptis, si propter, lib. 6. [& ibi, uacare] quando t̄ simpliciter dicit uacare, requiritur, q̄ uacet etiam de facto: alias colorata facti possessio excluderet impetratorem. Sed si dicat in rescripto, de iure uacare, secus. tunc enim sufficit, q̄ de iure uacet, ut expressit, vt recitat hic Host. & sic seruamus, unum scias, q̄ Io. de Deo in quaestionibus suis lib. 1. q. 24. tenuit, q̄ si in rescripto illius, qui simpliciter dixit uacare, esset clausula, amoto quolibet illicite detentore, non obstat sibi illicita facti possessio, quasi per clausulam satis de illa mētio facta dicatur. Er decre. ista, & decreta. literas, non habebant talem clausulam, inducit, q̄ faciendâ est uis in uerbis, de deci. ad audientiam, de priuileg. porro. eodem ti. si papa, li. 6. talis clausula habetur supra eo, propositum, infra, de rerum perm. cum uniuersorum, est

Est etiam illius clausulæ effectus, ut rescriptum respiciat successorem, ut dixi de iudi. quia. V. super prima gl. [& ibi, potest t̄ conferre] recitant Inno. & Host. quosdam hoc tenere, quando conferens scit alium possidere: alias esset surrepticia collatio: quia non est uerisimile, q̄ conferret, si sciret alium possidere. Alij non curât, an sciat illum possidere primum beneficium, uel non: dummodo sciat illum possidere secundum, quod est uerius, secundum Hostiensium per c. si quis iam translatus, 21. q. 2. & per decretalem, de multa. nec tamen est eadem ratio in collatione ordinarij, & delega. quia quandoq; possit ordinarius conferre secundum eos: quo casu tamen non ualere rescriptum: & sit ratio odium rescriptorum, & maxime impetratorum ad beneficia, de præb. quâuis, lib. 6. Vacatio ergo in illis expressa intelligitur de utraque uacatione, scilicet iuris, & facti, & meritò impetranti imputatur, cum potuerit apertius dicere, & nō dixit. ff. de pactis, ueteribus, infra de regulis iuris, contra eum, lib. 6. hic uerò episcopus utebatur nouo iure, vt sequitur in gl. secundum Innocentium, & adde quod dicam, infra eodem, literas, super ver. confirmauit, ibi, de multa, & infra de præbendis, licet episcopus, lib. 6. [& ibi, de nouo] unde antiquus titulus non impediuit collationem, sed nouus, secundum Abba. [& ibi, credo] Idem Hostien. [& ibi, tales] Dicit Guil. de quibus loquitur textus, & reprehendit gloss. Tu dic tales, de quibus præmisit gl. [& ibi, simplicibus] Innocent. dicit t̄ idem in beneficijs, uel præbendis, quando per receptionem secunda uacat prima, puta si hoc habet statutum utriusq; ecclesie, secundum Hostien. uel synodale, uel pone in iure communi in casu, infra eo. literas. ¶ In gl. ultima, in fine] & sit ratio: quia surreptitiè impetranti noluit papa maiorem facere gratiam, secundum Hostien. uide quod dicam de præben. si pauper, post principium.

ANNOTATIONES.

- a ¶ De rescriptis, gratia. Pro, & contra uide quod not. gl. & super illa Io. And. in c. inter. in gl. ergo, de transla. & de elec. c. si electio. in gl. li. 6.
- b ¶ Ut omnino illiterati. An tales ordinati recipiant ordinem, uide Io. And. de elec. cum in cunctis. in glo. super uerbo, scientia, & de tempo. ord. cum nullus, in nouella. lib. 6.
- c ¶ Circa medium. Uide Innoc. in c. ueltra, de coha. cle. & mulie. & gl. in cle. appellanti. de ap. & Bar. in l. 1. ff. de excep.
- d ¶ Occupare beneficium. Uide Bart. in l. Pomp. §. si iussu. ff. de acqui. pos. Et quid in reo absoluto, an ex sententia quærat dominium, uide in l. executio. ff. de execu. rei iud. per Bar. & ad materiam uide bonam gl. insti. de offi. iud. in fi. & supra eo, propositum. in gl. sic ergo, & super illa in beneficijs lata sententia pro actore, an sit necessaria collatio. uide in cle. auditor. de rescriptis, & Io. And. in c. inter. de excep. prælatorum, & in c. cum sis. de elec. & de appel. constitutus, & uide ad materiam prædictam plene Bal. in l. 1. c. communia utriusque iudicij.
- e ¶ De præben. Ibi uide in gl. per talem, & super illa Io. And. & supra, eo. propositum, in gl. sic debent, uerficulo, sed nunquid is.
- f ¶ Super gl. pe. Et facit, quod no. gl. in c. ex parte. Adâ. de test. & uide de offi. dele. quærenti, & uide glo. quæ incipit, quid si natus, in c. commissa, de elec. li. 6. & Io. And. infra eod. propositum, in gl. magna, uerf. dicunt quidam.
- g ¶ Regula. Et uide gl. & Bar. in l. 1. §. item acquiritur, ff. de acquir. pos. & uide tex. in l. peregre, §. quæsitum, ff. eodem titulo.

S P M M A R I V M.

- 1 Possessio non debet retardari per exceptionem renuntiationis, & abiurationis, & quo casu. Conferri non potest alteri dignitas non uacans. Diuisio decretalis.
- 2 Extra diocesim an possint conferri præbende. Decretum proprie quod dicatur.

- Idoneus ad beneficia quis hic dicatur. Honestus refertur ad mores. Archidiaconatus Richimundie erat dignitas in ecclesia Eboracen. si, & quousque extenditur eius auctoritas. Aliquis, & quisquis dictionum comprehensio. Non haberi quem pro canonico si statuatur, quid ualeat, ad uerb. haberetur, iuncto contextu.
- 4 Deuolutio electionis fit ad capitulum duobus casibus hic, quorum unus ob peccatum electi excepto episcopatu. Electio, & prouiso secunda non impeditur a prima facta de inelegibili, et si sit confirmatus, an impediatur. Non habet tamen uim cōfirmationis, nec obtinendi possessionem, nisi prius amoto possessore.
- 5 Confirmatio de excommunicato facta an teneat.
- 6 Decano absente assignabit locum in capitulo, responsumque dabit proximior ei dignitate, nisi sit aliud ex consuetudine. Inuestire pro installare.
- 7 Lex imponenda rebus, non uerbis. Solemnis installatio qua.
- 8 Idem petitur ex pluribus diuersis causis.
- 9 Ordo iuris obseruandus, & qua eo contineantur, & quando sententia retrahatur eo omisso, & nu. 12. Capituli cum olim, de causa possessionis, cum hoc conciliatio. Conferens, & recipiens puniuntur, & quo casu hic. Confirmationem, uel institutionem qua impediunt, & nume. 10. & 11.
- 10 Institutio, quibus modis, & quo hic accipiat. Electio, uel collatio diocesani habet uim etiam confirmationis.
- 11 Pro exceptionum obiectione quando bene, quando contra præsumatur. Excipiensque, ideo uel admittatur, uel repellatur impedire quid in tendens, & num. 16. Exceptione non admissa, & propter hoc appellato, quibus casibus cassetur sententia, uer. & ex hoc.
- 13 Epilogus suffragium, & additio glossarum. num. 14. & 15. Præles continetur numero decurionum. Exercitui qui præest, de exercitu est. Capituli expressione decanus non continetur, & quando, & quando ratione. In ignorante aliud ius constituit, aliud in scientem, circa fin.

C A P V T VII.

Post electionem. Casus. Vbi beneficium collatum per illum, qui potestatem habuit conferendi, per exceptionem renuntiationis, & abiurationis nō debet possessio retardari. Sed in hoc non facit ad titulum. Sed quò ad illud hoc intendit, q̄ dignitas non uacans alteri conferri non potest, & de eodem facto, de supplen. negligentia prælatorum, licet, & de testibus, constitutis, & sunt duæ partes. In prima facit narratio in secunda ibi, Quoniam constitit, ipsius diffinitio. Prima facit quatuor. præmittit collationem archidiaconatus factam Honorio per archiepiscopum, secundò resistentiam capituli, & eius causam ibi, Cuius tertio collationem per capitulum factam Rogerio ibi, Ipsius, quarto exceptionem abiurationis cōtra Hono. collationem per archiepiscopum factam Roge. & ipsius petitionem, ibi. Processu, secunda prin. facit tria. Primò imponit silentium Roge. & exprimit causam, quare. Secundò in possessorio adipiscendæ pronūciat pro Hono. ibi, sententialiter. Tertio post possessionem adeptam referuat cuique, cuius interfit ius agendi ibi, exinde [Te nuerat] episcopus Helien. [Liberaliter] de hoc, supra de præben. relatum [Capitulo] non facta mentione de decano, & ex hoc fuit orta quæstio, ut sequitur [In mandatis] per literas, ut infra patet, uerf. cum igitur, & ex hoc probabatur olim, q̄ t̄ archiepiscopus extra dioc.

ec. potest conferre præbendas, & ex antiqua patet. Abba. de hoc, supra de offi. lega. nouit [*Prædecessor*] Celestinus, ut patet in antiqua [*Personarum*] id est dignitatum, seu ad dignitates promouendarum [*Decretum*] id est decernendo statuit de fratrum consilio, quod proprie est decretum, de hoc. 3. dist. in summa [*Præuidelicet*] exponit prædicta [*Idonea*] ad residendum, & deservendum [*Honestas*] quo ad mores, de præben. super, de insti. c. 2. Host. Eboracen. Erat ergo archidiaconatus Richimundiæ dignitas in ecclesia Eboracæ, quæ in parte diocæ. eius auctoritas extendatur, & non in ciuitate, cû ibi sit alter archidiaconus, de elec. innotuit, fm Host. [*Præsentaretur*] installandus, uel introducendus in corporalem possessionem, G. [*Contra consuetudinem*] scilicet nõ pñtatus a decano, & capitulo, ut est dictum [*Per aliquem*] in cludit archiepiscopum, de ma. & obedientia, solitæ, ad finem. ff. de hæredibus instituendis, hoc articulo, quisquis [*Haberetur*] quasi perinde haberetur, ac si nil factum esset, argu. ff. de auct. tut. l. nulla differentia [*Terminum*] 6. mensium [*Secundum formam*] scilicet præsentando capitulo, & decano [*Persona idonea*] deuoluitur tñ enim electio ad capitulum nõ solum propter superioris negligentiam, ut hic, & supra c. 2. Sed etiam propter defectum electi, de electio. cum in cunctis, in fine. Fallit hoc in episcopatus, quod dicitur electio. quæquæ, li. 6. satis etiã hic colligitur, q non solum non tenet prouisio, uel electio facta de ineligiblei, imò nec impedit secundã electionem, uel prouisionem. s. de electione, cum in cunctis, & c. cum Vinton. Confirmatio uero facta de ineligiblei impediret. s. c. prox. & j. eo. literas, uide quod dicam de excess. prælatorum, inter dilectos, super glo. unde non. Alij dicunt forte non male, q electio non impeditur sed assignatio præbendæ, cum alterius electio iam sit confirmata, bene impeditur, donec prima assignatio fuerit reuocata, & hoc probatur. j. eo. literas, ubi dicitur, q non ualet assignatio præbendæ: & tamen mandatum de ipsa conferenda ualet post resignationem. Sicut ergo ualet mādatum, sic ualet electio, uel prouisio, ut res potius ualet, q peccat, de uerborum signifi. Abbate, ver. is autem. Talis autem electio, siue prouisio non habet vim confirmationis, & etiã si contingat talem electum cõfirmari, non debet nancisci possessionem, nisi prius remoto illo, qui de facto possidet, ut. j. de præb. licet, lib. 6. ¶ Sed tñ nunquid tenet cõfirmatio facta de excommunicato? Dicunt, q sic, nisi exprimat error, uel sit notorium, argu. de re iudi. ad probandum, de excep. exceptione, in fi. Alij contra, Inn, uide. s. de elec. quod sicut, post glo. ubi dicit hoc idem, & quod dicit Inn. in addendo, supra c. prox. & de cler. excommu. ministran. c. fi. [*Per eius manum*] sed absente tñ decano quis assignabit locum in capitulo? Dicit Vin. q si aliud non est de consuetudine, ut quia uicarius eius hoc non habet facere, uel non uult, proximior in dignitate decano, qui maior est post eum, hoc faciet, sicut & dar responsum proponentibus in cap. 25. dist. perle. ff. de albo scriben. l. 1. [*Inuestiri*] id est installari, Gof. [*Eius*] scilicet archiepiscopi, Go. [*Contra dictum*] & male, quia lex est tñ imponenda rebus, & non uerbis. infra de elec. commissa, li. 6. [*Intelligentes*] fm suam falsam opinionem, non fm scientiam. j. de purg. canoni. cum in inuentute [*Illum*] scilicet archidiaconatum [*Contulerunt*] elapsis lar ge. 6. mensibus a tempore uacationis, & notitiam computandis, supra, eo. quia, ad finem, sed hoc non prodest: quia archiepiscopus non fuerat negligens, ut litera pbat, Host. [*Solemniter*] scilicet ponendo in sede, & recipiendo forsan iuramentum, & publice cõuocatis canonicis, sicut mos ecclesiæ requirebat. Host. de præben. cum in ecclesiis, lib. 6. [*Installantes*] Dicit Host. q

hic consueuit legere decre. licet, de supplen. negligentia præla. [*Prima*] facta a capitulo [*Secunda*] facta ab archiepiscopo. & no. idem tñ peti ex pluribus diuersis a causis, de hoc dicitur j. de elec. ut quis duas, lib. 6. [*Et infra*] hic deciditur, quod dicebat Hono. ex aduersarij respõsione fundatam intentionem suam, unde pe rebat Ro. imponi silentiũ, & huic responderetur, quod statim sequitur [*Iuris tñ ordinem*] quia non fuit libellus oblatus, neclis contestata, nec fuisi conuictus, nec confessus, de lit. contes. c. uno, propter quod solũ fuisset sententia retractada, etiam si fuisset alias legitima, qui filij sint legitimi, per uenerabilem, uerf. præterea, Host. [*Alium*] a te, ergo nec in Rogerium [*Regulam*] & propter hoc debuit puniri recipiens, ut hic, & con ferens, ut. j. de excess. prælatorum, inter dilectos [*Præ iustitio*] contra de causa pos. cum olim. ubi fuit cognitum de obiectis cõtra institutum ante, quã institutio fortiretur effectũ. Sol. hoc quod hic dicitur, locũ habet, cum refertur quæstio de iure eligendi, uel confir mandi, uel quando utraq; , scilicet tam electio, q confirmatio spectat ad aliquem simi. supra de app. consti tutis. 2. contrarium uerò loquitur, quando de iure eligendi refertur quæstio. ibi primò examinantur obiecta, ut ibi dicitur, & supra, de supplen. neglig. prel. c. fi. Idẽ etiam forte dicendum est, si ad vnum spectat electio, & ad alium confirmatio, scilicet q post confirmationem obtentam nõ potest impediri effectus ipsius, ut notatur de elect. cum dilecti, & in dicto contrario. supra de causa pos. cum olim. ¶ Hæc tñ institutio. sup. eo. c. in principio, uocabatur cõces. potest etiam dici inuestitura. sup. eo. ti. proposuit, quicquid tamen uocetur, in hoc casu, ubi scilicet diocæ. eligi, siue cõ fert, eligendo, uel conferendo intelligitur confirmasse, & idẽ is, qui ab eo causam habet, debet gaudere possessione pacifica prius, quã aliquis cõtra ipsum in modũ exceptionis de crimine audiatur, ut hic, & supra de appellationibus, constitutis. 2. s. fi. fm Inn. & infra. de accusatio. accedens, & argu. C. de edicto diui Adriani tollen. l. 2. C. ad legem Cornel. de fal. l. 2. C. de ord. cogni. l. fi. s. fi. Host. [*De re facta*] sententiam istam iustificat: quia uehementer tñ præsumitur, q hæc exceptio renunciationis, & abiurationis causa morandæ possessionis obijciebatur, argu. C. de fal. l. 2. alioquin de renunciatione facta post institutionem, uel etiam post rem iudicatã admittetur exceptio. Si uerò obijciatur exceptio de aliquo, quod præcedat institutionem, uel sententiam, tunc præsumitur, q ad morandam possessionem, uel executionẽ sententiæ hoc proponatur, cum potius sit quasi cõsecratiua ad institutionem, & executio ad sententiam, & idẽ in tali casu excipiens de facili nõ auditur, ut patet in eo, quod legitur, & notatur, sup. de causa pos. cum olim, ubi dixi de hoc in magna gl. supra de dolo, cum olim, sup. de re iudi. decatero, sup. de appel. constitutis. 2. uel dic, q in hoc casu facilius admittet exceptio. de hoc, q præcessisset institutionem, quã de renunc. post institutionem securam: quia nõ præsumitur quis beneficiũ suum facile resignare, sup. de renunciatio. super hoc, q sciscitatus. s. 1. sup. de præsumptio. quia non est veri simile. ¶ Quid si agenti ex mutuo, uel ex empto, uel ex locato, & instrumentum super hoc exhibenti obijciatur exceptio pacti de non petẽdo, uel alia rationalis, nunquid propter talem præsumptionẽ excipiens repellitur? Respondeo, uerum est, quia in his, in quibus nõ seruatur solemnis ordo iuris, magis potest se qui iudex huius probabiles præsumptiones ut hic, & arg. C. ut in possel. lega. l. 1. C. de edic. diui Adria. toll. 2. & 3. quã ubi proponitur certa actio, ut positum est, & proceditur ordine iudiciario. ibi enim non debet iudex de facili tales psumptiones sequi. 2. q. 1. primo.

mo. ueritamen, & in hoc casu, si iudex uehementer suspicetur, pactũ de nõ petẽdo maliciose pponi, nõ male facit, si hac exceptione nõ admissa sententiã ferat, nec cassabitur sententia propter hoc, q nõ admittit exceptionẽ, nisi probetur ueritas exceptionis eiusdem: ad quã tamen probandum, etiam si sine ordine procedatur, semper est excipiens admittendus, & ex hoc patet esse uerũ, q non reuocabitur sententia hoc prætextu, q exceptio admissa nõ fuerit, nisi forsã excipiens contra ipsum præsumptionem ortam tollat: puta quia paratus est incontinenti ipsam probare, ar. ff. ut in pos. lega. si is a quo. sup. de testi. ueniens. 2. sup. de restit. spolia. literas. s. præterea, rñ. 1. cum suis concord. fm Inn. In hoc enim casu hoc ipso grauauit, q probationes oblatas nõ admittit, unde & si a tali grauamine fuerit appellatum, non est necesse probare ueritatem exceptionis in iudicio appel. imò sufficit probare, q probationes oblatæ non fuerunt admisse, etiam si exceptio premporia erat, ut patet ex præmissis, & in eo, quod no. sup. de re iud. cum. l. & A. s. 1. & 2. & supra de appel. interposita, rñ. 1. fm Inno. Sed & in præmissa quæstione prouideri potest per cautionẽ, ut patet in eo, quod legitur, & no. sup. de dolo, & contra. finem. Alij dicunt, q hæc decre. loquitur, quando quis petit per officium iudicis sibi restitui possessionẽ, de qua constat, quod eam bona fide habuerat. unde restituentus est, & audiendus ante, quã de proprietate aduersarius audiatur, C. de agrico. & censu. si colonus, lib. 1. r. & not. sup. de restit. spolia. sepe, ubi uide in gl. dicit Inno. ad fi. & de re iudi. suborta, super glo. no. quod sup. de ord. cog. c. fi. Sed cum nõ legamus huc. H. possessionem beneficij habuisse, non potest ex hac litera talis elici intellectus secundum Inno. [*Et ualet*] quasi dicat, non ille, R. cui impositum est silentium, nisi aliter sua interesset [*Ordine tñ iudiciario*] qui semper seruandus est exceptis notorijs, & alijs causis, de quibus de iure iurando, ad not. rñ. 3. Host. ¶ Prima tñ gl. responderet per contrariũ de decre. cũ in cunctis, quod dupliciter soluit. ¶ Secunda gl. signat contrariũ, & soluit. ¶ Tertia gl. impugnat allegationẽ, quã in fi. coadiuuat. ¶ Gl. ex hac] obijcit, & soluit. ¶ Ultima gl. ponit quatuor lecturas ¶ In. 3. ¶ gl. ibi. l. 1. uide quod me. causa ad audientiam, in prin. gl. [*Et ibi. s. plures*] alias est uer. sub. s. plebiscitũ [*Et ibi. in toto*] sequitur, & pars cõtinetur. ¶ In tñ gl. 1. ubi, consensit] ad hoc. j. de reg. beneficium, li. 6. uide quod dicam de his, quæ fi. à ma. par. cap. ex ore [*Et in fi.*] ubi decursum erat tempus de consecra. episcopis, ut in præ. decre. cum in cunctis. ¶ In gl. nec erat, ubi. s. plures] alias est uer. sub. s. plebiscitum [*Et ibi. familia*] & in numero decurionum continetur ipse præses. ff. quis & a quo app. sit. l. 1. s. si præses, & qui præst exercitui, de exercitu est. ff. de his qui not. inf. l. 2. lo. ad idem. ff. de testa. mili. l. 1. s. 1. in fi. [*Et ibi. requi sisti*] hæc iura loquuntur, quando expresso episcopo submittitur ecclesia: uel quãdo dicitur per ecclesiam episcopum eligi [*Et ibi. quãquã*] ubi de hoc, & sup. de offi. ord. si sacerdos [*Et ibi. sedes apostolica*] hæc decre. uide tur facere satis pro decano, & capitulo, ut expressio capituli non includat decanum. Itẽ quia de dignitate faciendã est mentio, de rescrip. ad aures. Itẽ quia hoc uolebant uerba priuilegij, quæ sunt seruanda, de priuile. porrò. Item sicut de principali articulo debet fieri mentio, sic & de illo, qui principaliter præst capitulo. sup. de rescri. cum dilecta. So. hæc omnia uera quò ad rescripta contentiosa, quæ sunt semper restrin genda, de rescri. nonnulli, 4. secundũ Ho. ¶ In gl. 1. id est non in fi.] ne sit contra, de maio. & obe. cum inferior, Host. ¶ In gl. hic proponebatur, ubi, scienter] scelus, si ignoranter. 7. q. 1. præsentium. Inn. de præben. inter cetera, Host. ¶ In glo. ex hac, ubi, possessorio tantum. ¶ In gl.

quam primo, in fi.] & de excess. prælat. inter dilectos, Gof. ¶ In gl. ultima ubi, uidebatur] alias exceptio tñ abiurationis debuisset admitti, supra de rest. spolia. accepta. nec placet illa solutio, q hic possessorio agebatur, Phi. & adde quod dixi in textu [*Et ibi, possessorium, & petitorium*] & sic non contradicit gl. ex hac [*Et ibi, purgari*] respicit, & supra. dixit, uel post tempus elapsum electus fuit, & facit de sup. negli. præla. licet.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Vt quis duas. Et per doct. in l. edita, C. de eden. & per Bar. plene an eadem res ex duobus ti. quæri possit, in l. Mænius, s. duobus. ff. de lega. 2. & in l. 3. s. ex pluribus. ff. de acqui. poss.
- b ¶ Constitutis. Ibi uide, & in præalleg. c. cum olim, ubi uidetur notari contra in gl. mag. Io. And.
- c ¶ L. 2. Ibi uide plene ubi est no. gl. & ibi Bar. & d. Bar. de Sali.
- d ¶ Nonnulli. In fauorabilibus sunt amplianda, ad hoc de simo. c. fi. cum, ubi no.

S Y M M A R I V M.

- 1 Recepto in canonicum tenetur capitulum prouidere, quã cito se facultas obtulerit. Actõr, & reus qui erant hic.
- 2 An & quando sententia sine petitione procedat. Præassnatio præbendæ fiat, cum se facultas obtulerit, sententia ualet, & quid conferat. Ad expressionem maiorem actõr quibus casibus nõ compellatur. Libellus, & sententia ex rescripto etiam formantur, & excusantur ab incertitudine. Libellus secundum naturam obligationis concipiendum, & cauendum ne haberet turpitudinem contra agentem, & quando, & nume. 4.
- 4 Contra factum suum canonici, & quo casu admittantur, & uide nu. 3. & 5. 7. & 9.
- 5 Ad probandum quod non releuet quis non admittendus. Defensio quo casu hic dicatur esse replicatio, & quo tempore proponi, & probari possit.
- 6 Epilogus, & suffragium glossarum. num. 7. Non creditur offerenti preces, nisi probet eas. Turpitudinis sua a quoquã non alleganda, & num. 3. 4. 5. & quando ibid. & quando non punitur, num. 8. uide nu. 9.
- 8 Additio glossarum. Ex crimine in modum exceptionis proposito quis non punitur, & ratio. Excipiens fateri non uidetur. Exceptio probata non imponitur pœna ordinaria.
- 9 Turpitudinis pari causa quando sit potior excipientis causa.

C A P V T VIII.

Cum super. Casus. Recepto tñ in canonicum tenetur capitulum prouidere, quã cito se facultas obtulerit, & primò ponit rationem diffinitionis, & allegationem contra illam, & duas respõsiones ad eam, secundò diffinit ex ratione concludens in sententiando [*Et infra*] quidam dicunt hæc decidi, q canonici Tridonenses diffamabant statum illius, dicentes eum contra concilium receptum. unde agit contra illos conditio. ex. l. diffamari, quo casu iusta est sententia, quæ sequitur, qua repelluntur ab ejus perturbatione, & præcipitur, q cum se facultas obtulerit, præbendam conferat, & sic cesset obiectio, q libellus fuerit incertus, & de futuro, de libel. obla. c. 2. & quòd sententia fuit incerta, contra id. C. de sen. que sine certa quantitate, per totum, & de futuro, contra id ff. de usur. l. 1. s. 1. Alij dicunt, q clericus iste non agebat, sed canonici contra clericum, dicentes, q canonicatum

nonieatum sine peccato tenere non poterat, & quia defecerunt in probatione, imponitur eis silentium, & mandatur, qd præbendam illi dent, cum se facultas obtulerit, & hoc fecundum mādatur ad iurisdictionem ex officio, nō ex vi petitionis, sed quia sic est de iure de præben. dilectus. Dicit Inn. cōtineri in registro qd canonicus petebat à capitulo præbendam uacātem, sed in petitione sua succubuit, quia præbenda illa non sibi, sed alij debebatur, papa tamen considerans, qd de iure debebatur sibi alia, dedit hanc sententiā, quam alteri non licuisset dare, cum hoc actum non esset, nec agi potuisset. Docemur tamen, qd si receptus in canonicum petir sibi præbendam assignari, cum se facultas obtulerit, sententiā p eo lata ualebit, & in hoc proderit, ut non patiarur controuersiam de canonicis, ut habeat primam uacantem, nisi aperte pateat probationibus, uel facti euidencia, qd alij debeatur, uel qd nō obtulerit se facultas, de præben. relatum, & c. dilectus.

1. & 2. Quāuis t̄ & a principio cogi possit actor ad maiorem expressionem faciendam, ex quo tamen receptus est, ualebit sententiā sic prolata, C. de senten. quæ sine certa quantia. l. 2. fm Inn. Sed Host. dicit, qd hæc est ueritas, qd etiam ab initio recipiendus est libellus talis de necessitate: qd forma rescripti, ex qua necesse est libellum esse, hoc habet, quod patet ex eo, quod legitur, & notatur supra de rescriptis, constitutus, & fm illud formanda est sententiā, de ordi. cog. c. 2. & sic ex forma rescripti libellus, & sententiā excusantur. Cū enim rescriptum incertū, & futuram præbendam impetranti cōcedit, si peteret aliam, plus petere diceretur, ex quo alia nō deberetur, ut patet de plus peti. c. vno. sic fm naturam obligationis formandus est libellus, de hoc de emp. & uendi. c. penult. de sepulchris. in nostra, fm Host. [Confer] ex confessione canonicorum, qui confitebantur illum recepisse: sed dicebant, qd cōtra concilium, quod iste replicando negabat, addens, qd si uerum esset, illi non debebant audiri suam turpitudinem allegantes. Et caueat formans libellum, ne in illo suam turpitudinem fateatur, puta dicēdo se receptum ad uacaturā, nam perditur causa propter ineptam petitionem, & est melior conditio rei. s. de iudicijs, examinata. j. de regulis iuris, in pari, li. 6. Verū est tamen, qd hæc cautela licet ualeat in foro contentioso, in spirituali nil, uel parum ualeat, in quo renūciare tenetur, qui scit ingressum suum uiciosum, de præscr. c. fin. de præb. dilecto, ad finem, de simo. Mattheus.

4. ¶ Quid si canonicus t̄ prepositum unius ecclesie elegerunt in suum decanum, scientes, quod talis uirumq; nititur retinere, & in hoc consentiunt: postea penitet ipsi de hoc accusando, uel cōtra ipsum agendo? Videtur non audiendi, arg. de clericis coniug. diuersis, & iura, quæ post illam hic allegat gl. Ecōtra iura, quæ alleg. ibi gl. in contrarium. Dicit Host. qd ad minus in modum denunciationis admittentur ratione peccati, de iurjurando, quemadmodum, ad finem, de despon. impuberum, ad dissoluendum. 3. q. 6. conlanguinei, præmissa trina monitione, de accusationibus, qualiter, uel dic secundum eum, ut notatur de præb. djs, cum non ignores [Aduersa] capituli scilicet, contra quod agebas [Possit] & sic nec t̄ uidebantur admitteñdi ad hoc probandum, cum probatum non reletur, de officio delegati, cum contingat, de elect. cum Vinçon. secundum Host. Dicebat Inn. qd hæc replicatio, scilicet non potestis contra me excipere, qd nō tenit promissio uacaturæ, cum uos ipsi promiseritis, potius dicitur defensio, uel allegatio, q̄ exceptio, uel replicatio: quare uidetur posse proponi ante, & post litis contestat. licet, & potest tunc de iure allegari, si tamen non constet de facto, licet proponi possit post litem contestatam præmissa replicatio, tamē receptio-

ne testium facta super ea testes introducere non pōt, Inn. Host. ponebat sic gl. licet proponi possit post litem contestatam, non tamen probari, secundum Inn. Dicebat Egid. qd littera uidetur contraria, cum precedens innuat illos admissos ad probandum, ista uero innuit illos admitti non debere, & respondet, qd in optione iudicis est, si ex officio uult admittere, ne p̄ suriptionem, & c. de electione, cum dilecti, de re iudicata, cū olim. alleg. simi. de præben. cum secundum, de arate, & qualitate, accepimus. ¶ Tertia t̄ gl. coadiuuat textum per tres rationes, contra primas duas alleg. duo iura, contra tertiam tria, demum obijcit, & soluit dupliciter. ¶ Ultima gl. obijcit, & soluit. ¶ In t̄ gl. 2. ubi, cum precibus] non creditur preces offerenti, nisi probet illas [& ibi. l. 3.] uide de testibus, præsentium, super prima gl. ¶ In 4. gl. ubi, si duo] uide hanc, & se. in præ. decre. pe. de adul. super ultima gl. [& ibi, post mortem] uide de præsum. tertio, super gl. 2. [& ibi, Perfundum] uide de sen. excō. officij, super prima gl. [& ibi, Turpitudinis] ut si derur pecunia, ut male iudicetur, ut ibi. ¶ In t̄ gl. 2. in fi.] dic qd si simpliciter in modū exceptionis hoc proponebant, non puniuntur, tum quia excipiens nō fatetur, de reg. iur. exceptionem, li. 6. tum quia propter exceptionem probatam nō imponitur pœna ordinaria, de ordi. cog. c. 2. ¶ In gl. 3. ubi, diuersis] ubi de hoc [& ibi, penitentes] ubi de hoc, & sup. de elec. nofti [& ibi, solutio] secundum Io. [& ibi, Conditio] nec t̄ obstat de diuor. significasti, de adulte. intelleximus, ubi enim datur agenti replicatio cōtra exceptionem in fauorē matrimonij, uel ubi datur replicatio circa diuersa delicta, sed circa idem delictū non daretur replicatio contra exceptionem doli, ff. de doli exce. apud S. Marcellus. Gof. ¶ In gl. ult. in fi.] magister meus dicebat, qd hic nō erāt quotidianæ distributiones, Abb. uide qd post Inn. dixi de consti. cum. M. super gl. hic potest.

ANNOTATIONES.

1. L. diffamari. Vide Inn. de off. or. conquereute, & uide Dy. in c. indultum, de reg. iur. lib. 6. & Bar. in l. mancipiorum, ff. de optio. lega. & in l. Titia. ff. acc. & infra, qui fil. sine legit. causam, in gloss. Io. And. quæ incip. ad ecclesiam, uer. & no. quod, & Cy. & moder. maxime Bal. & Sali. in p. alleg. l. diffamari.

S Y M M A R I V M.

1. Præbenda ipso uacat iure, si recipiat quis in eadem ecclesia dignitatem, uel secundæ præbendæ receptionem, nu. 2. & quando, nu. 4. 5. 6. 7. & 11. Diuisio constitutionis. Vltimum quod est aliquando ponitur, ut antecedentia subaudiatur, ut hic ad uer. inuestire.
2. Inuestire, pro inducere in possessionem.
3. Dispensare non potest episcopus in habendis pluribus præbendis in eadem ecclesia, & num. 6. & nu. 11. distinct. Electionem, uel collationem cuius, & quæ confirmatio non impediatur, siue possessio, & nu. 7. 8. Litigij causam uelle dare per suas litteras papa non præsumitur. Possessionē auocare à possessore uelle tamē præsumitur, & quo casu. Præbendæ duæ distinctæ in una ecclesia non possunt uniri in una persona, nec una diuidi.
4. Vacare prior præbenda per secundam quādo dicitur, & nu. 5. 6. 7. Abiudicari, pro auferri, & quo casu nō oporteat abiudicari, nu. 5.
6. Crimina non sunt palpanda, ne incurata seruentur. Dominium perditur hic facilius, quam possessio, licet regulariter contra.
7. Vacatio præbendæ quibus modis contingat, qua non deficiente collatio, uel alia prouisio quando prohibeatur, & nu. 8. Collator quando ad consimile beneficium teneatur amittenti primum. Factura quando aliquid iuris habeat, quādo non, & purum sit, & impediatur collationem, uel impetrationem uer. aliquando uerō, Detentatio.

- Detentatio qua dicitur, ibid.
- Possessio colorata, quæ ibid. & nu. 8.
- Pro iudicis factio præsumendum semper, ibid.
- 3. Conserre pro de facto assignare.
- 9. Epilogus, & suffragium glossarum, num. 10.
- Primum dimittere quis uidetur per transitum ad secundum ex suffragio.
- 11. Aditio glossarum.

C A P V T IX.

Literas. Casus. Si is t̄ qui habet præbendam, in eadem ecclesia dignitatem recipiat, uacat ipso iure præbenda, & sunt duæ principales partes, cōsultatio scilicet, & responsio. secunda ubi, cum igitur. Prima facit quatuor. primò ponit formam mādatur pro actore directi. secūda ubi, de facto, allegationem actoris. tertia ubi, sed præpositus, defensionem rei, quarta ubi, unde cum, elicit dubia ex prædictis, unde dicebat Host. rescripti ad prouidendum impetratio, impetrantis intentio, intentionis elisio, iudicium dubitatio, & triplicis quæstionis cōsultatio, tertia quæstionis determinatione [Accipimus] scilicet continentes [Consilij] scilicet. c. 2. [Inuestire] idest prius conferre, & postea in possessionem inducere, sic sup. eo. proposuit, de præb. pro illorum [Propositum] ad fundandam intentionem impetrantis [Præpositus] nunc [Canonicum] sine personatu. Goff. [Electus] unde t̄ uacauerat prima præbenda per receptionem secundæ in ecclesia maiori, uel saltem per receptionem præposituræ: quia non poterat habere præbendam annexam præposituræ, & præbendam antiquam in vna, & eadem ecclesia, secundum Inn. & ex hoc insurgit prima quæstio, an adeptus secundæ præbenda uacat prima, secundum Host. [Postmodum] idest post adeptum canonicatū maioris ecclesie [Ipsa ecclesia] scilicet Vicardi [Habebat] & tot temporaria postea lapsa erant, qd omnes medij collatores. j. papam conferendi perdidit potestatem, & sic sequitur conclusio pro impetrante [Generali] ergo non allegauit speciale consuetudine ecclesie, uel dic, qd non probauit, quod patet ex cōsultatione, ubi hoc iudices omiserunt. Alij distinguūt, an sit principalis dignitas ecclesie, uel non, ut primo casu non possit: secūdo possit, sed hæc reprobatur, de præb. cū in ecclesia, li. 6. [Archiepiscopus] ad quā pertinebat institutio utriusque, & dicit Inn. hoc euidenter t̄ colligi, episcopum dispensare non posse in pluribus præbendis habendis in eadem ecclesia [Canonicorum] minoris ecclesie. Vin. maioris ecclesie. T. Phi. [Confirmauit] sine iusta causa dispensationem requirentem, nec annexam, & sic sequitur: quia loquitur in delegato papæ, qui non pōt prouidere, nisi prius cogat possessorē ad resignationē. Et si ratio diuersitatis: quia plus est restringenda potestas extraordinaria, q̄ ordinaria, ad hoc de app. vt debitus, & ideò delegatus nō pōt, quod potest ordinarius, de præben. de multa, uer. is quoque, nec ob. s. eo. quia, ubi enim dicitur, qd ordinarius non possit eligere prius, q̄ possessor renūciat, sed quod cogendus est renunciare, Inn. dicit quidam, si papa præbendam, quā alius possidet, conferret, hoc ignorans, nō teneret collatio, ar. j. de priui. dudum. ff. de natali. restit. l. 2. nec est præsumendum, qd papa per suas litteras aliquibus dare uelit causam litigij, de rescriptis, nonnulli, sed bene est præsumptio, qd intendat dare ecclesiam impetranti auocata possessione à possessore. In ordinario uerò præsumitur, qd uelit ius suum defendere, de feu. c. 2. ff. si quis ius di-

non ob. l. i. nec cōtradicit. ff. quod cū fal. tu. l. i. §. fi. & quod no. de elec. nihil: quia ubi loquitur de confirmatione nō reprobata à iure, hic de cōfirmatione de iure impossibili, & nulla, ar. de excu. tu. qui testamento, ex quo. n. distinctæ sunt præbendæ in aliqua ecclesia, nō possunt uniri duæ in unam personā, nec una diuidi inter duas, de præb. tuæ. 89. dist. singula, 2. secundum Inn. [Vtrum] prima q. [Ad aliam] sicut hic, de præb. scilicet Vicardi. ad præb. maioris ecclesie [Vacare] remittit Inn. ad no. de elec. dudū. 2. de præb. cum iam dudum, de cleri. nō resi. c. si. [Incipiat] dicit t̄ potest, qd nō, donec sit adeptus, corporalem possessionē, nec tunc, si secundam recipiat nō tanq̄ titulum, sed ad sustentationem suam, & de uoluntate, & auctoritate utriusque; dioecesani secum ex causa dispensantis etiam ob prarogatiuam meritorum fm Host. [An per] 2. q. [Abdicari] idest auferri. Goff. & dic qd sic, si sine licentia transiuit, & contra uoluntatē primi prælati illā retinere cōtendit. [An propter] 3. q. [Non uacare] uirtute cōfirmationis hoc operante, & dicas, qd uacat de iure, licet nō de facto, ut sequitur, nam fm Inn. non potest episcopus hoc casu dispensare, ut hic innuitur [Præbenda] sci licet Vicardi, & intelligit Inno. hoc uerum t̄ in præbendis eiusdē ecclesie: secus, si diuersarum, in quibus pōt unus plures præbendas habere secundū eū, & quædam de hac materia hic no. per Host. posui. S. de præb. cum iam dudum, ubi uidet [De iure] dicit Host. qd hic satis dici potest omnem quæstionem fuisse solutā prima scilicet per uerbum, uacare, ut scilicet uacauerit per receptionem secundæ, secūda per hoc uerbum, de iure. nā ex quo de iure uacat, non est necesse illam per sententiā abdicari. Iterum per idem uerbum soluitur tertia: quia ex quo de iure uacat, patet qd non profuit confirmatio, & ibi, sine difficultate, & ibi, quā cū de facto [Vacare] no. hic Gof. qd t̄ sicut per receptionē secundi curati, uel personatus uacat primū, ita per receptionem secundæ præbendæ uacat prima, & hoc, si habeantur in titulum, non ut stipendium, & dixit in pluralitate præbendarū dispensari nō posse siue in diuersis episcopatibus, 70. dist. sanctorū, siue in eodē, & diuersis ecclesijs, sup. de præb. cū non ignores, siue in eadē ecclesia, ut hic, & reprehendit T. qui dixerat cōtrariū, dicens, qd crimina nō sunt palpanda, ne incurata seruentur. l. dist. si quis diaconus, & Goff. sequitur Pe. de samp. dicens hoc hic expressum [Noscatur] hic facilius t̄ perditur dominiū, q̄ possessio, nam recipiēdum alium locum perdit dominiū, & possessionē retinet, regulariter difficilius perditur, ff. de acqui. possi. quis, Vin. Io. [Cogatis] per excōmunicationem, & sub tractionem aliorum beneficiorū, sup. eo. quia. Phi. & Host. [quam cum de facto] no. de præb. quādoq; uacat de iure, & de facto, & tūc est conferenda, & personæ idoneæ, sup. ti. i. c. 2. de præb. sup. & c. graue. aliquādo de facto, & non de iure, ut cum quis spoliatus est beneficio, sup. de his, quæ ui me. ue cā. fi. ad audientiam, & c. Abbas, aliquādo nec de facto, nec de iure, quod nō eget exēplo, & in his duobus casibus cōferri prohibetur adeo, qd qui sciēter recipit, hoc ipso compellendus est, sup. eo. c. 1. Si uerò ignorāter, tenetur cōferens ad cōsimile beneficium, secundū distinctionē, quā feci, sup. de præb. inter cetera, aliquādo uerò uacat de iure, & nō de facto, sed factum aliquid iuris habet, & ideo prohibetur conferri, quousq; renunciatur sit, ut hic, & sup. eodem, cū nostris, sed & si uacat de iure, & de facto, qd nihil iuris habet, non obstante detractione facti conferri potest, sup. eodem proposuit, & de præb. dis, de multa, ergo purū factū, quod in sola detractione consistit, collationem nō impedit, nec impetrationem, factum uerò, quod aliquid iuris habet, utrumq; impedit, sic potest intelligi sine calumnia, quod hic dicitur,

dicatur, & sup. eodē, cum nostris. S. auditor. ibi, quia talis possessio, & c. ut ibi notavi, & hoc magis placet, q̄ solutio sequens. Dicitur autem factum purū, & nihil iuris habere, quādo nullum iuris colorem habet, illud uerō dicitur aliquid iuris habere, quando habet auctoritatē iudicis, uel aliū colorem iuris, puta quia possessor causam habet ab illis, qui & si iniuste eligat ad prābendam, uel ipsam conferant, habent tamen potestatem eligendi, uel cōferendi, ut patet in eo, quod no. sup. eo. post electionem, rñ. 1. super uerbo, persona idonea, & c. proposuit. §. si super, uer. intelligebatur, & j. r. illa, in fi. & §. de elec. auditis, & est rō, quare in possessione colorata aliud sit tenendum, q̄ in nuda detentatione facit tantum: quia si possessor habet causam a iudice, uel ab aliquo colore iuris, factū iudicis tueretur p̄tor. ff. quod cum fal. tu. l. 1. §. 1. & 2. pro quo semper est prāsumendū, ut patet in eo, quod le. & no. sup. de renun. in prāsentia. §. 1. & qui peccat, nō peccat iuris auctoritate 23. q. 4. q. peccat, & iuste possidet & c. ff. de acq. pos. iuste, ideo probabiliter credi debet, q̄ talis possessor uel ex indulgentia se. apo. quam ostendit electoribus, uel conferentibus ante, q̄ eū eligeret, uel ei cōferret, uel aliquo alio iure iustam cām habeat, de qua ē inquirendum est, & nisi reperiat iusta, cassandus est per resignationē, uel sententiā collationis, & processus anteq̄ beneficiū cōferatur, ut hic patet, & sup. eo. cū nostris. §. fin. & c. proposuit. §. si uel dic, q̄ quāuis possessio facti obstat illi, q̄ taliter impetrauit, ut hic, & sup. eo. cum nostris: non tamē illi, cui is. ad quē pertinebat, ipsam cōtate, ut sup. de prāb. uenerabilis, in fi. & c. de multa, & not. sup. eo. cū nostris, & probatur euidenter. j. r. illa, quod dic, ut ibi no. & in prācedentibus, & adde. quod no. in gl. seq. [Conferre] id est de facto assignare. nam & ante poterant illi executores prābendā istā de iure uacantem cōferre, ut no. sup. de prāb. de multa. §. is quoque, & uide, sup. eo. quia, in gl. prābendas, uel dic, q̄ ibi loquitur de rigore iuris: hic autē de honestate, uel dic, q̄ ordinario hoc licet, ut ibi, delegatus autē non pōt conferre prābendam, quā alius possidet, nisi hoc in rescripto apostolico cōtineatur expresse, ut hic, & sup. eo. cum nostris, melius. sup. de elec. nihil est. §. pe. ubi de hoc, & quia talis possessor iuste possidet, cū prātorem auctorem habeat, necessaria est amotio sententialis, & etiā de facto ante, q̄ conferatur, ut hic. Si autem per talem esset prouisum, uel cōfirmatio facta, qui potestatem non haberet, tunc non impediretur electio, uel prouisio eorum, ad quos spectat, & si prouisus, uel cōfirmatus possideret de facto. sup. de sup. negli. prel. c. fi. Nec ob. sup. eo. quia diuersitas. §. 1. quia capitulū Eboracen. de cuius processu ibi agitur, bene habet potestatem dandi possessionē prābendarū, & non archiepiscopus. sup. eod. post electionem. rñ. j. Et ideo ille, qui possessionem hēbat a decano, & capitulo Eboracen. iuste possidebat, nec dēt mitti alius in possessionē eādē, nisi prius resignasset, quāuis eligi possit p̄m Inn. cuius est tota gl. Tu uerō dic, ut no. sup. eo. in prāce. gl. & c. cū nostris. §. auditor, super gl. secūda, & de prāb. de multa. §. is quoq̄, p̄m Host. [Cueris] auctoritate huius mandati, & sic non ob. c. cū nostris, & inde est p̄m Abb. q̄ ibi monēt solū collationē fieri, hic confertur. ¶ Vlt. j. gl. rñder per q̄onem, an episcopus possit

eidē cōfirmare, uel dispensare plura beneficia in una, uel diuersis ecclesiis, all. q̄ nō, subdit, illud uerū in prohibitis per decre. de multa, uel in beneficiis eiusdē ecclesiae, alle. duo cōtraria, & remittit, demū tenet ē in una dispēdari posse ex cā. ¶ In ¶ ult. gl. ubi si ex conuentione] uide de re iud. quod ad cōsultationē, in ult. gl. [¶ ibi. l. ult. in fi.] parron? si aliā sibi despoñauit, uel destinauit, cū concubinā sibi adhibet, hoc ipso uidetur diuertere à liberta. [¶ ibi, municipales. 2.] uide de fo. cōpe. ex parte, in 3. gl. & inf. c. pe. in gl. 2. [¶ ibi, si mulier] si uxor, que nomina feneratoria debitorum ultra dotem parafronaliū loco dedit administrāda marito, ab illo pro his cautionem exegit, erit illa cōrēta: alias lex sibi dat hypothecam in bonis mariti, ex quo pecunias exegerit [¶ ibi, quoties] uide de prāb. de multa, in fi. ult. gl. [¶ ibi, §. sciendum] uide de cleri. non resi. cum dilectus, in gl. 2. ¶ In gl. hac consuetudo, in fi. gl. ¶ Tan. & idē Io. Vin. & Phidic ut. j. de cōsue. c. 1. lib. 6. ¶ In gl. ult. ubi, cult. iur.] hoc placet Inn. ut in tex. dixi [¶ ibi, quoties] non est sic iuri inimicū habere duas actiones ex eadem re, sicut habere duas prābendas in eadem ecclesia, que nō sic effecti uē recidunt in unā, sicut actiones, & in §. sciendum, qui sequitur, mulier habet dotē, & legatū: quia maritus hoc uoluit: quia in his nulla absurditas: sed in casu decre. secus, ut statim dicā [¶ ibi, dispensare] lo. cōtradictōes circa uotū ipso facto dispēdari. 51. dist. qui in aliquo, & 54. dist. si seruus, in 1. glo. 16. q. 1. ecclesia, cum Ber. Inno. de fil. presby. ueniens, Vin. & C. off. de scisma. fraternitati, ubi satis. ¶ dicam de hoc [¶ in fi.] p̄m Inn. ad hoc. j. de cōsue. c. 1. lib. 6. à contrario, ut ibi no. in glo. ergo uidetur. Item si in diuersis ecclesiis dispensare possunt, ergo & in una in diuersis officijs: sed in duabus canonicis eiusdē ecclesie bene credo episcopum dispensare non posse, quo casu potest intel ligi opinio Innocentij, & bene facit clemen. de prāben. si iusta, & quod ibi not. in ult. glo. Et si queras diuersitatis rationem, respondeo, si per dispensationem episcopi sum canonicus triū ecclesiarum, semper in ipsis est inuenire numerum completum, unde si quālibet illarum habet numerum duodenarium, in quālibet illarum ero duodecimus canonicus, consiliarius, & defensor. Item si in una ecclesia sint. 12. canonici, & extra numerum sint personatus, uel officia perpetua, si personatum habeo cum canonia, numerus non infringitur, & nunc canonicatus, nunc personatus potero deferuire. Sed si mihi canonicus de rur alia canonia, aut ecclesia non habet numerum, aut habet, primo casu non procedit: quia iteratio illa fieret solum ad uocem, sicut cum secundo manumittitur manumissus: baptizatur baptizatus: ordinatur ad eundem ordinem ordinatus, C. de manu. uin. l. 2. 68. dist. §. quod ergo, & quod ibi not. Secundo casu cum habet numerum, per dispensationem numerus frangeretur, unde si sunt. 12. & ego habeo duas, non sunt nisi 11. & si cum alijs. 5. dispensaretur, effemus. 6. tātum, patens sit ergo ratio fractionis numeri. Item subtrahitur ecclesie alterius cōsiliium, & subsidium, ad quod ego iam ex prima canonia tenebar, ita, q̄ per secundam nil additur. unitas igitur ecclesiarum, & officiorum prohibeat, quod diuersitas ecclesiarum, uel officiorum permittit, & per hoc non ob. q̄ plus sit habere dignitatem, & canoniam, quā duas canoñas: ad quod responde per ea, quæ no. & dixi, de transla. c. si. super glo. penul. & in clemen. prādicta.

ANNOTATIONES.

- a Singula. Vide Io. And. sup. eod. post electionem, in gloss. deuoluuntur.
- b Contendit. Vide Io. And. in c. cum iam dudum, de prābendis, in glo. mag. uerū, nec obstat, de cleri. peregrini, c. 1.

Cum

- a Cum nostris, ubi uide Io. And. in glo. post multa, uerficu. colorata, & c. infra glo. proxima.
- d Si seruus. Vide de cleri. coniuga. diuersis, & quod ibi no.
- e Satis dicam. Et uide in c. 1. de etate, & quali. lib. 6. in glo.

S V M M A R I V M.

- 1 Concilium Lateranense non habet locum, ubi non sunt distincta prābende, nec certus canonicorum numerus.
- 2 Archiepiscopus an dicatur negligens, si non dicatur ignorasse ius ad se conferendi deuolutum. Non habet potestatem regularem in suffraganeis. Visitare potest annuatim prouinciam suam. Testes synodales habere debet, & ubi. Ignorantia quando uideatur excusanda. Circumstantia rei & personarum pensanda, in fine.
- 3 Ordinare, pro ordinare conferendo. Capitulum pro maiori parte capituli. Totum pro maiori parte. Ratificari non potest quod est nullum.
- 4 Negligentiam canonicorum quando possit episcopus supplere. Sententia que non ualeat ex adducta ratione in ea. Causam in sententia exprimere periculosum.
- 5 In electionibus canonicorum nunquid sit forma seruanda.
- 6 Consuetudinem non tantum operari, quantum statutum, & in quo hic. Numerus canonicorum non intelligitur ex consuetudine statutus. Fructus beneficiorum suorum an possit in absentia clericus percipere ex consuetudine. In uectigalibus omnibus spectari solet consuetudo.
- 7 Ultra numerum canonicus non recipiendus, si solit a canonicorum portiones diminuantur. Canonicus item non recipiendus, nisi iuret residentiam. Haberi quem mandatur pro canonico, cuius receptio fuit nulla.
- 8 Epilogus, & suffragium glossarum. num. 9. Rationem, qua mouet ut allegare potest index, iuncta glo.
- 10 Additio glossarum, & num. sequen. Romane ecclesie ius absque mandato an queat defendere. Fisci defensores post quadriennium non admittuntur. Defendere etiam sub pœna tenetur quis ecclesiam, etiam sine mandato ceterorum, & potest etiam nolente capitulo.
- 11 Gratia faciendā non est absque causa. De capitulo unus contra rescriptum apostolicum se potest opponere, quando non suppetunt facultates, & sup. num. 10. Mendicitas ministrorum est ecclesie uituperosa. Numero clericorum honoratur ecclesia.

C A P V T X.

HX parte. Casus. Lateran. concilium disticta prābē, nec certus canonicorum numerus. & ps prima ponit facti narratio nē. secūda partiū cōfessionē, tertia snām, quarta gratiā. secūda ibi, Tādē, tertia ibi, nos igit, quarta ibi, Quia uerō [Quatuor] & sic ad papā spectare uidebat ipsarū collatio; de hoc. j. dicā [Vcauissent] ut qdā credebant [Quosdam clericos] §. tit. i. c. 2. Host. [Credens] qd solū capitulū habebat cōferre, male tamē credebatur p̄m Inn. cū nō essent ibi distincta prābē, nec certus canonicorū numerus, ut sequit [Mediolanensem] suū metropolitanū [Reuerentur] quāsi archiep̄s hoc ignorare potuerit, & sic nō fluxerit tempus cōtra ipsum, de supplen. negli. p̄latorū, licet. nec habet regulare prāte in subditos suffraganeorū. §. de of. ordi. pasto. unde non imputatur, si nō inq̄sinit, nec cōuenit alterius regni arcana scrutari. C. de cōmer. & mer. l. 4. in prin. sed q̄ annuatim uisitare pōt. j. de cens. fopitā impuget ergo sibi, si nō inquisiuit, uel uisitauit, ff. ad Maced. l. pen. 37. di. §. si. Itē dēt synodales testes p̄ dicec. cōstituere, q̄ talia referat. inf. de accu. sicut olim. & sic uidet affectator igno-

rantia, qd equiparamus sciētia, de elan. despon. c. si. de temp. ordi. eos qui lib. 6. satis facit. cle. eo. titu. cū ei quē, in fi. Itē quia in his, q̄ gs scire tenet & c. ut no. de re. iu. prāsumitur. nec hoc soluitur, sed alia rōne factū reprobaf. Sol. bonus iudex hoc terminabit. cōsiderata bñficii qualitate, & modo uacationis, & locorū remotione, & fama ff. de usur. l. mora. & p̄m hoc impetranti fās a papa p̄m formā. §. c. proxi. opponi pōt p̄ archiep̄m. arg. §. de offi. dele. super eo. Host. [Eisdem] si per ep̄m institutos [Ordinari] non elegit, sed conuulit, & sic cōferendo ordinauit. sic, inf. de cleri. excō. mini. stran. p̄posuit [Capitulo] dī hic cap̄m maior ps cap. sic §. de ele. cū interea. [Assensum] hoc parū fuit: qd qd nullū erat, ratificari nō poterat, de ele. auditis. p̄m Inn. p̄fuit tū ad grām facilius obrinēdā, ut sequit p̄m Host. [In hoc articulo] cū snō esset certus numerus, nec disticta prābēda [Pateretur] tūc ep̄s supplere possit negligentiā canonicorū post amonitionē, & nō prius p̄m Inn. qd intelligit Ho. statuto p̄m termino. inf. quē cap̄m hoc faciat, & ipso termino elapso facit, eo. rñ. si cap̄m, lib. 6. remittēt. §. de elec. cū ecclesia Vulturana, & alle. de cleri. excō. mini. p̄posuit [Occasione concilij] & tū alio iure hoc fieri potuisset, ut pxi. dixi. p̄ qd no. Host. hic euidēs arg. q̄ si iudex ferat snām aliquā etiā iustā, & p̄ ius aliqd̄ roboratā, & ipse exprimit q̄ hoc facit auctoritate alterius iuris nō facietis ad rē, talis snā non ualebit, ut hic, inf. eo. dilectus, ad fi. nisi forsan plurib⁹ iuribus inuitat, quorū unū sufficiat. arg. de re. iudi. cū I. & A. & v̄ ē hoc exp̄sum, inf. q̄ si sint legi. per tuas, ubi uerō nulli sufficienti iuri innitit, nō ualeat, qd agit cū p̄ plationē apparet euidēs error, de of. dele. cū sup. & tū si hoc nō exp̄sisset, uel de hoc nō liq̄ret, nō uale ret snā. & ob hoc periculosum est in sententiis exprimere cām, de re. iudi. sicut. si. de accus. ad petitionē. facit ad p̄dicta de rescr. susceptū, lib. 6. & uide qd dixi de expresseione falsae causae forte cū uera. de renū. in p̄sentia, in glo. no. q̄, & p̄ hoc pluries in formis delegatio nū factarū per legatos in his partibus feci poni, exp̄sa certa forma uacationis, q̄ cōferbant sic, uel aliter quōcūq; uacantes [Affectat] per hoc c̄farguit Inn. q̄ in electionib⁹ canonicorū nō sit seruāda forma, sed sufficiat cōsensu; uide qd dixi de ele. cū inter can. super gl. pen. secus in p̄latis ad ecclesias uicinas. §. de ele. qd p̄. H. uerō, q̄ tenet triū, ut ibi no. dicit hoc ar. nō colligi, cū affectus iste ius nō conferat, sed adminiculē solū gratiā faciende per papā. vñ, ut dicit, etiā in archiep̄atu possit elici idē arg. ex decr. bonæ. 2. ad fi. de de postu. [Contra ipsos] i. ipsorū personas [Consuetudinem] per hoc no. Egi. q̄ non tū operat consuetudo, sicut statutū. nā si semper cōsueuerūt cē. 10. canonici, istud nō facit numerū, nisi per statutū sic fuerit ordinatū, Itē p̄m Host. arguit qdā clericū ex cōsue. posse percipere fructus beneficiorū suorū in absentia. Ad idem de consti. cū oēs, de cleri. agro. c. i. ff. de decur. nō tū, §. nō aliās; ante fi. l. melius, si. de pollici. l. antepen. in fi. ff. de administ. tu. si sine, §. pen. nam & si hoc à lege datum nō sit, tamē moribus cōpetit, ff. ad muni. l. magistratus. & in omnibus uectigalibus spectari solet cōsuetudo, ff. de publi. & uectiga. si publicanus, in fi. 18. quāst. 2. seruitium. Quid enim si hac conditio fuisset apposta ab illo, qui ab initio prābēdas, cōstituit tenere debet constitutio. ea. quāst. Eleutherius, infra de cens. cum uenerabilis, de prāben. significatum. de condi. appo. uerum. ergo ualebit etiam consuetudo? Dicit Host. q̄ ualere potest in parte percipienda, sed non in toto. oportebit ergo, quod remaneat, unde si stentur uicarius, per quem deferuiatur: aliās esset onerosa consuetudo, ut patet de prāben. cum secundum; ad hoc. eo. titu. extirpanda. 1. responso, & per totū, & uide qd ibi d. xi. in §. qui uerō, sup. uerbo, in quo Io. And. super 3. Decre. H. casu.

Io. And. Comment. in Tertium Decret.

a casu. & sic non ualet de consuetudine. c. r. de re iud. cu... 7 causa[m] obseruata[m] hoc dicitur pro tanto fm Abb. quia... b Diuus Pius. Et uide Cyn. & Bald. & d. Bart. de Salyc. in l. r. c. de...

b Diuus Pius. Et uide Cyn. & Bald. & d. Bart. de Salyc. in l. r. c. de... c Cum olim. Vide Io. And. de ui. & hone. cle. cle. quoniam, super...

S V M M A R I V M.

- 1 Conferendi potestatem alteri dare primum beneficium quod uacabit collator non potest, num. 1. Pro dono datur atque recipitur magno num. 2. Præbenda sacerdotalis cui non debeatur, & alicubi reperitur esse...

C A P V T X I.

1 Constitutus. Casus. Isti qui habet de iure alteri tradere potestatem conferendi primum beneficium, quod uacabit. & in prima gratia petio. in 2. ipsius exaudito. in 3. futura fraudis prouisio. secunda ibi, Quocirca. tertia ibi, Quia uerò [ipsi] hic canonico [sacerdotali] quæ non debetur etiam expectanti auctoritate papali, nisi esset in ætate, qua posset fieri sacerdos, de præbe. ei cui, lib. 6. forte in hac ecclesia erat consuetudo, quæ tertia, uel quarta præbenda uacans esset sacerdotalis, uel erat alicui præbendæ hoc onus annexum, de præben. significatum, & de hoc, supra eo. propofuit, Host. [vacatura] ideò non ualuit talis concessio potestatis, ut sequitur [Auctoritate nostra] ex delegatione sibi commissâ, Gof. & Inno. [sine interpositione] ac si dicat, quod nullus alius reciperetur, donec ille receptus esset cui. H. conferret. sic sup. de præben. inter cætera [Et infra] hic deciditur supplicatio pro cõfirmatione illius gratiæ, quæ aliàs erat friuola, & ex qua non putabat se securum, secundum Host. & Pet. [Non præsumas] contra potestatem eligendo re integra reuocatur à contrario, supra de elec. in causis. Solu. hic loquitur in donatione, quæ sit gratia donatarii, ut patet ibi, Potestatem & c. quoniam cum sit perfecta, reuocari non licet. iura alleg. glo. & sæpe pro magno dono prælati hanc potestatem dant, & illi pro magna recipiunt gratia, quod licet de uacaturis reprobetur, de uacantibus tamen fieri potest. contrarium loquitur de potestate data compromissario in fauorem ecclesiæ, quæ potius spectat ad onus, quã ad gratiam, & ideò reuocatur ut ibi, secundum Innocen. Sed Hostien. dicit, quod dictum hoc indistinctè non placet, nec ratio dicti, quia si subtiliter aduertatur, non est onus compromissariorum, sed honor & utilitas, si prouident de digno, & hoc appetunt: quia per id hoc saltem consequuntur, quod non habent ingrati, sed cõter gratum. Itè ex potestate cõferendi beneficiu etiam uacans dicit Hostien. fieri gratiam non speciale, sed spirituale, & ideò minus idoneu, uel carnali affectu conferre non debet, de præben. graue, & c. super, remittit autem ad contrarium, quicquid dicat Host. bene dicit Inno. ut patet ex his, quæ in contrario notauit super glo. ergo si res [In fraudem] cum enim prælati non possent promittere non uacantem. sup. c. 2. daturam

ANNO TATIONES.

a Consuetudine. Et per ista limitantur omnes gl. quæ dicunt, consuetudine posse induci, ut quis in absentia percipiat fructus beneficii.

rent potestatem cõferendi alicui amico illius in fraude canonis, & hoc intendit, Goffred. & facit de offi. leg. c. pen. 2. rñ. lib. 6. [Personalem] quia ante ista constitutio non repiebatur talis concessio expressè prohibita. Dixerunt. T. & Vin. talè cõcessionè ualuisse, si hic prohibita non fuisset, Goff. cõtra, cū olim. sicut hodie in fraude cõstitutionis fieri uideret, alle. ff. ad Maced. filiusa. §. i. in fi. facit, quod post Inno. dixi, de elec. cãm, super, j. gl. de off. deleg. ex par. j. in prin. [Concedatur] i. non cõcedimus, quod fiant tales concessiones. Inno. not. fm Ho. gratias non trahendas ad consequentiã. Itè quod non licet facere fraudè legi nec quod ad mentè, nec quod ad uerba. Itè quod odia restringunt, & fauores ampliuntur. 4 Prima gl. soluit 3. quæstiones solutas iure nou. vlt. adhuc querit, & soluit. [Secda gl. j. alleg. cõcor. rñem reddit. dybiu] soluit, & arguit. Secundò qrit, soluit, & cõtra solutionè allegat. [In] gl. 1. ibi, si cui] uide in prog. super vlt. gl. [ibi, quamquam] uide de verb. sig. Abbate, in gl. pe. [ibi, §. pen.] uide de causa pos. cū olim, super gl. 2. [In] gl. 2. ibi, l. ult. lib. 6. & de præben. perfectam donationè nemini licet [ibi, cum ancillam] ibi sunt uerba gl. [ibi, l. 6.] cuius casum habes in palle. c. ult. [In] gl. ult. ibi, si tere] hanc & tres sequentes uide in palle. c. tuæ, sup gl. pen. [ibi, l. 4. §. is autem] uide in c. quanto, infra all. in ult. gl. [ibi, oratio] uide de elect. in causis, super 6. glo. [In] gl. 1. ibi, ita quia] de his omnibus dic, ut infra de elect. si compromissarius, lib. 6. [ibi, si clausula] Idè Host. sed cū sine clausula, sufficeret inhibitiõ executoris dati etiam ad cõpellendū, j. c. si soli, lib. 6. fortius ergo sufficere debet inhibitiõ papæ sine clausula [ibi, sine] Idè Host. cõtrariū puto: quia ad ep̄m non spectabat collatio, sed ad illū. H. ex donatione ep̄i, & cõfirmatione papæ, sed in decre. dilectus, is qui habebat cõferre, contulit, licet 3 mandatu papæ, non dico cõtra inhibitiõnè, de qua prox. dixi. [In] gl. 2. ibi, ex frequentibus] & de offi. uic. c. ult. lib. 6. & de præben. statutu. in fi. co. lib. per quæ iura, & per hanc gl. dictauit quidam meo scholari nobili requisit per patrem, cui pareri debebat, quod daret uicario suo potestatem cõferendi primum beneficium, quod uacaret: hac forma, quod daret uicario generalem potestatem conferendi beneficia ad ipsius collationè spectantia, quia illa uacare cõtingeret: tñ per aliã literã inhibuit, quod ex quo unū beneficiu cõtulisset, secundū cõferre non posset, nisi prius notificato sibi, cui personæ dictum beneficiu cõtulisset, & respõso ab ipso recepto per ipsius literas, quod collatio nem illam gratam haberet [ibi, sine] dic ut ibi in glo. penul. Item non sequitur, si licet maiori, ergo & minor i, ut not. de electio. cum in cunctis.

ANNO TATIONES.

- a Notauit super. Et ibi uide Io. And. quomodo cognoscatur, quando sit coram mandatario, uel non, & pro opi. Inno. uide eum in c. si cui, de præben. lib. 6. b Inhibitiõ papæ. Pro hoc, quod no. in c. Raynaldus, de test. de prohibitione alienationis, & per Barr. in l. is cui bonis, & in l. si quis ita promiserit, §. ea. l. ff. de uerb. obligat.

S V M M A R I V M.

- 1 Concilium Lateran. de beneficijs ultra sex menses uacantibus non extenditur ad episcopatus, & num. 2. 2 Extraneus in episcopum non eligendus. 2 Eligere unus etiam dicitur. Ex deuolutione iuris an superior habeat eligere, uel conferre. Episcopatus in quibus non comprehendatur, nisi fiat mentio specialis, eius nomine non continentur archiepiscopatus. Sub generali sermone non intelligitur comprehensa dignitas inter alias excellens. 3 Interpretatio legis longa non mutanda.

4 Epilogus, & additiõ glossarum, num. 5. Voluntas, & potestas non sibi debent aduersari, ut res ualeat.

C A P V T X I I.

1 Dilectus. Casus. Lateran. concilium de beneficijs ultra sex menses uacantibus ad episcopatus non extenditur, & dirigitur decre. c. Gerudinen. cui etiam nunc præst alter Guil. uir commedabilis honestate, & moribus olim scholaris meus. præcessit autem decre. ista de re pro defectu, quod patet: quia ista fuit in 5. compil. illa in 4. & in prima parte peritio. in secunda eius repulsiõ, ibi, nos igitur [Canonius] nec enim de extraneo hoc casu prouidere possit secundum Host. de hoc de electio. ne pro defectu [Archiepiscopus] metropol. loci [Deuoluta] per decre. secundam, supra eo. titu. [Elegit] lic ergo unus dicitur eligere, & infra eo. c. quod est contra Ioan. & Goffre. in his, quæ no. sup. de postula. gratum. sed potest exponi elegit, idest promouit secundum Host. Item per hoc uideretur, quod superior ex iure deuoluto habeat eligere, non cõferre. de hoc in præallega. decre. ne pro defectu, ad fi. [Vt episcopatus] no. ex hoc, & his, quæ sequuntur, quod licet ius aliquod super ecclesijs, ministris, dignitatibus, uel personatibus ecclesiæ promulgetur, non tamen extèditur ad episcopatus, nisi de his expressã & specialis mentio habeatur. unde, & si dispensatur cum patiente defectum natalium, uel alium, quod possit ad honores, uel dignitates ecclesiasticas promoueri, non poterit promoueri ad episcopatum. Ista enim dispensationes sunt restringendæ, de consanguinitate, & affinitate, quod dilectio, de transla. c. fi. Sed & si expressè dispensatum sit quod ad episcopatum, non tamen quod ad archiepiscopatum, i. 2. distin. nos consue. ad hoc, de elect. scriptum. §. pen. Item si dispensatum sit, quod ad omnia spiritualia licitè assumatur, adhuc non poterit episcopo pari: quia in generali sermone & c. de offi. uic. cap. fi. libro sexto, de regulis iuris, in generali. eo. lib. cum ergo episcopalis dignitas prærogatiua gaudeat, & inter alias sit excellens, sub generali sermone nunquam cõprehensã intelligatur, secundum Inno. & Hostien. & Abb. ad hoc de senten. excommunicatio. quia periculosum, libro sexto, & de his in Specu. ritu. 2. §. fina. uer. quid si dispensatum est. cum duobus sequè. Item faciunt hæc pro his, quæ sunt hodie terminata, de electio. quamquam, libro sexto [Non uolet] non dicit, non debet. q. d. canon ille sic fuit hætenus intellectus & obseruatus. unde longa eius interpretatio mutari non debuit. ff. de legi. minime. consuetudo enim interpretatur, supra de consue. cum dilectus, de uerbo. signifi. Abbate, secundum Ioan. Tan. & Goff. [In] gl. 1. ibi, auctoritas eius] dato ergo, quod post concilium, ne pro defectu, emanasset hæc constitutio, non ualuisse prouisio, etiam si aliàs ualere potuisset propter ignorantiam archiepiscopi & ideò, quia intendebat prouidere auctoritate iuris, quod non iuuabat, ut patet ex no. supra eo. ex parte, secundum Host. secundum quem eo casu uoluntas, & potestas sibi aduersantur, de of. dele. cum super [ibi, sine] & prælaturis alijs, per quas uacet ecclesia regularis.

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficiu uacaturi promissio non tenet, & nu. 3. etiam iurata, nu. 5. 2 Probationibus locus non est ante licentiam contestatam, nisi in casibus. Io. And. super 3. Decre. H 2 Monast.

- Monachorum nomine etiam Abbas hic comprehenditur.
- Beneficij promissio, cum se facultas offeret, ualet, uide nu. 4.
- Eius dandi facultas contingere etiam sine uacatione potest, & quibus casibus.
- Conferre pro presentare accipitur in persona patronorum. Mentis standum, cum de ea constat.
- Verba intelligenda ex conditione personarum.
- Iurata promissio uacaturu beneficij non ualet.
- Epilogus, & suffragium glossarum. num. 7.
- Per iuramentum a parte delatum non retractatur.
- Additio glossarum.
- Scriptura aliquid operatur, sed hic minime.
- Dubitandi ratio que fuit hic.

C A P V T XIII.

Xtenore. Casus. Non tenet promissio beneficij uacaturu in prima consultatio delegatoru in 2. responsio ibi. Nos igitur. Consultatio uero recitat commisionem cause primo, secundo probatione actoris ibi, dictas Clericum agentem [Abbatem] defendentem: nec fuerat hic mentionem fieri de conuentu, de rescrip. edoceri. H. [Post litem] nec prius locus erat receptioni probationu, nisi in casibus. sup. ut lit. non conte. quoniam [Monachorum] i. Abbatis, & conuentus: alias non ualisset promissio alia ratione: quia facta a solis monachis, & hoc, si communiter ad eos spectabat: quod dic, ut i. ne se. ua. c. uno, de regul. c. ul. lib. 6. [Ecclesiam] quia hoc sonabat, qd facerent illu pralatu prima ecclesia, quæ illis uacaret, ubi non poterat se offerre facultas nisi per uacationem. nam, si aliter posset se facultas offerre, secus j. c. prox. fm Inn. Sed Host. dicit, qd ideo uacans: secus, si pmissum fuisset, cum se facultas offerret. j. c. prox. quod dic ut ibi. nec concedit Host. qd non possit se facultas offerre nisi per uacationem. postet enim per donatione ecclesie uacatis, uel iuris patronatus ipsius, uel per ædificationem. 10. q. 2. c. 1. infra de eccle. ædifi. ad audientiam [Ad donationem] quid si hæc promissio facta fuisset per uerbum, quæ cito se facultas & c. uacat ecclesia, in qua monachi habent patronatum, nunquid illam conferre tenentur? non uidetur, quia nec possunt, inf. de iure pa. c. fi. Dic contra, qd hæc est mens, & sic debet intelligi, confereamus. i. presentabimus. inf. c. fi. Menti autem standu est, ex quo de ipsa constat, de uer. si. in his, de rescrip. cam re. fm Host. sed hodie hæc non habent locum per decre. secundam, eo. tit. lib. 6. Item nec locum hæc habent in impetrationibus, de præben. cum in illis, §. cum autem, lib. 6. [Non tenet] quid si iurasset? uel qd ualeat: quia iuramentum sine periculo animæ seruari potest, de iure i. si uero. puto contrarium, sicut & stipulatio penalis facta de futura hereditate inutilis est, quia bonos mores. ff. de uerb. obli. l. stipulatio, fm Io. ad hoc. C. de legi. nō dubiū, §. de fo. cōp. si diligentij, Goff. expeditur est hodie. j. c. c. 2. lib. 6. [Super hoc] quod petebat, & est hoc, quia inepte petiit, & ius sibi non competebar. ¶ Secunda gl. respondet obijciendo, qd turpitudinem iurā allegans & c. soluit ponēs. 4. casus, quibus auditur, signat etiā triū, remittit, & soluit. ¶ In glo. 2. ibi. l. 1. & 2. causa decisa per iuramentu a parte delatum nō retractatur propter periuriū. ¶ In glo. 2. ibi. relatum] nec per illas decre. est ista superflua fm Hosti, quia in illis nil dicebatur de scriptura, quæ forsā crederetur aliquid operari, ar. C. si mi. se maio. di. l. si alterius, & de re. credi. generaliter, & optime institui. de inuti. stipu. §. si scriptum. & ideo hic tollitur illa ambiguitas, ar. ff. de uen. in p. l. 1. §. quamuis, licet hoc satis tollatur. C. de fid. instrum. in exercendis.

ANNOTATIONES.

- Stipulatio. Ibi uide Bart. & per Cyn. Bald. & Bart. de Saly. in l. fi. C. de pact. & in l. pactum, quod dotali, C. de coll.
- S V M M A R I V M.
- 1. Provide re prælatus, cum poterit, si promittat, obligatur, & quando excusetur, & an teneat promissio, num. 3.
- Literæ delegati an probent.
- Non posse fieri dicitur, nisi possit iuste, honeste, & commodè.
- 2. Promissio restringitur ad beneficium, cuius est capax recipiens. Item an ualeat, ibid. & num. 3.
- Beneficium curatum petere quis non potest, nisi sit subdiaconus.
- 3. Contra promissionem non seruantem agitur ad interesse.
- 4. Epilogus, suffragium, & additio glossarum. nu. 4. & 5.

C A P V T XXXVII.

Accedens. Casus. Obligatur prælatus, qui promittit prælatus, cum poterit, & hoc est correctu, j. c. tit. c. 2. lib. 6. & pars prima factum narrat. Secunda approbat ibi, nos autem [Liquido] ergo tales literæ probant, de hoc, §. eo. de proba. post celsionem. Abb. dixit, qd hic credebatur, quia plures erant delegati [Cum poterit] dicit Inn. qd excusatur hæc promissio: quia talis se posset casus offerre, qd non tenebitur seruare pmissum, ut si uacat ecclesia, quæ statim indiget proprio sacerdote, & ille, cui facta est promissio, non potest statim, sicut expediret ad sacerdotiu promoueri: uel est beneficium, qd nō potest conferri nisi sacerdoti. §. de præben. significatu. in tali uel simili casu nō dabitur illi beneficium, nec per hoc uiolat pmissum. posse. n. non dicitur, nisi possit iuste, honeste, & commodè, de hoc de rescrip. sciscitatus. sed si ualeret promissio primi uacantis, simpliciter obligaretur ad primu uacans cōferendū, 2. fm Inn. Quid si constituto in minoribus fiat promissio per uerbū, cū potero, nunquid intelligit de beneficio curato? non uidet: quia nec capax est talis beneficii de iure cōi, & sic restringitur ad illud, cuius est capax, de præben. super, & c. fi. Quid si expressum fuerit de curato? ad hoc dicit Host. eum ad curatū agere nō posse, nisi primò sit subdiaconus, de æta. & qualita. præterea, argu. contra, de insti. c. 2. lib. 6. de his promissionibus non est curandū pprius nouū [Differenda] qd etiam in alio casu nunquā tenet promissio, nisi uacet [Potentia] uos promissores. sed quid si uoluit seruare promissum? dicit Host. qd conuenienter ad interesse, inf. de uerb. obli. §. antepen. & pe. nam ex nuda promissione damus act. de pac. qualiter, de arbi. per tuas. [Assuetudine] simpliciter teneas, qd promissiones hodie reuocatae sunt, per quæcunq; uerba fiant: & licet aliquæ coloratae rationes diuersitatis huius decre. ad proximam redderentur, modicū tñ habebat rōnis, & in his non inf. ¶ Prima gl. rñdet per triū, de c. s. prox. & soluit, qd generalior & c. ¶ In glo. 1. ibi, §. questionem] uide in c. inf. all. super gl. 2. ¶ In glo. 1. in fi.] lo. dic ut inf. eo. c. 2. li. 6. & uide quod ibi notauit in glo. penult.

ANNOTATIONES.

- Antepenul. & penul. Quomodo possit hoc casu agi ad interesse, uide Io. And. de præben. inter cetera, in gl. l. collatio, & eo. tit. dilectus, lo. 2. in gl. ergo, uerbi. sed non quid, & glo. pen. in c. coram, de officio delega. & Pet. in c. cum uenisset, de restitu. in integ. & infra eo. prox. in glo. fin.
- S V M M A R I V M.
- 1. Eligendi potestas si pertinet ad capitulum, & prælatus, de uno ad alterum lapsu temporis quando transeat, & num. 2.

Per

- Pertinere si dicatur ad aliquos collatio, quomodo accipiat.
- Ordinare quid significat.
- 2. Prælatus si exerceat aliquos actus: cum capitulo, regulare est exercere eam ut prælatus, nisi aliud appareat.
- Plurium uices hic episcopus gerit, & quo casu, & nu. 10.
- 3. Electum a prælato, & capitulo quo casu episcopus examinabit & confirmabit, præterquam in casu.
- 4. Ab electione ab episcopo, & capitulo facta quando appellari potest ad episcopum.
- Dolus episcopi quibus hic rationibus probabitur, & in alijs casibus, num. 7. uide num. 11.
- 6. Epilogus, & suffragium glossarum. num. 7.
- Restitutio fit quando causa partis, uel iudicis sit lapsum tempus.
- 8. Additio glossarum, & num. sequen.
- Ebredunen. & Dignen. ecclesiarum consuetudo quæ.
- Canonici qualiter esse possit episcopus, uel prælatus.
- Subiectio, & dominatio sunt correlatiua.
- 9. Canonici episcopi an requirant præbendam.
- Episcopus an dicatur esse canonicus, si habet uocem in capitulo, & quantum percipiat de obuentibus.
- Vocem qui habent in capitulo non est necesse præbendas omnibus assignare, excepto casu.
- 10. Vox episcopi an & quatenus excedat alias, & in quibus casibus. Vnus pluribus aliquando præuaret, & quando, hic.

C A P V T XV.

Postulatis. Casus. Si ad capitulum, & prælatus ut prælatus potestas pertinet eligendi, de uno ad alteru lapsu tpsis nō trāsit: secus, si prælatus sit ibi ut canonicus, qd tñc uerū erit, si dolū non committat. & in prima parte consultatio. in 2. ibi, ad quod, responsio, a qua unū casum excipit ibi, nisi, quæ determinat ibi, & in hoc [Pertinet] de consue. & sic nō probat, qd prælatus, & capitulum habeant cōferre præbendam: quia tunc dixisset, pertinere debeat, fm Host. Goff. contra [Ordinare] de significatione huius uerbi remittit Host. §. de præben. nisi essent [Conferendi] §. j. de ap. c. pe. lib. 6. [Superiorem] proximū etiā papa, si nō est alius medius, qd sup. ne. præla. licet, & remittit Host. de elect. cum in cunctis [Non ut prælatus] hoc est regulare, & de cōmuni iure, & nisi aliud appareat, sic dicēdū, qd actus illos, quos exercet prælatus cū capitulo, exerceat ut prælatus fm Host. [Sed ut canonicus] si. inf. de præben. cum in in ecclesia, lib. 6. & quomō hoc cognoscat, no. inf. de ap. c. pen. lib. 6. in 3. glo. [Vobiscum] loquitur Preposito, & Cap. Ebredunū. ut dixit Host. patere, in 4. cōpil. poterat autē archieps de gra habere ius canonicum, & præbendam. & dicit Inn. nō faciendā uim, an uni soli referuata sit hæc gratia, qd sit canonicus, uel uocē habeat in tractatibus capituli. In primo uerò casu ideo perdit eps per lapsum temporis potestatem: quia ex quo præerat, & uocem habebat ut prælatus, habuit uocem capitulo, & sic alios cogere ad electionē: sed secus, si est ut canonicus, & ideo nō sic impuratur isto casu, sicut illo. nec ob. si dicas, qd omnes in negligēdo sunt pares, ergo omnium negligētia pariter puniēda, de supplen. ne. pla. dilecto, de ele. bonæ. 1. qd fareor fm Inn. & Host. qd episcopo, & alijs de caplo ut canonicis currit tempus rōe predicta. a seipso igit. & ab alijs canonicis trāsit p̄as ad ipsum solū, qd contingit: quia alterius p̄sona gerit, in 1. electione, & alterius in 2. & facit de ele. cum inter uniuersas, in fi. & c. cū inter can. ubi de hoc, & se quif ex his fm Host. qd electū a se ut canonicum ipse ut eps examinabit, & cōfirmabit. & si duo sunt electi in discordia, quis ipse sit de numero alterius partis ut canonicus, & esto, qd cū illis p̄cura. dederit, iudicabit tñ ut prælatus, nisi forsā recuset ut suspectus, ad quod accedit fm eū, quod no. de iura. calum. c. fin. de ap. cū

4 speciali §. 1. Dicebat etiam Inn. qd quando ab electio ne per episcopū, & caplm facta appellat. appellabitur ad ipsum ep̄m, reddēs rōnem, qd licet eps & canonici cōstituāt unum caplm in electione faciēda, non tñ in iurisd. exercēda. imō cū ad solū episcopū spectet iurisd. ad ipsum solū appellare licebit fm eū, qui etiā dicit repetēda no. de offi. or. irrefragabili. Si Inno. intellexit illud dictum in appellatione interponē da ab electione, quam facit episcopus cū capitulo ut prælatus, correctā est eius opi. per decr. pen. 1. rñso, de appel. lib. 6. Si uerò intellexit de illa, quam facit ut canonicus, approbata est ibi in 2. rñso. Credo tamē pp rōnē, quā reddebat, qd primū habuerit intellectū [Et in hoc casu] cū. l. uocē habet ut canonicus [Dolose] quarif, qd probabit dolus iste. dicit quidā si latitat, uel uocatus non uult uenire, arg. de dolo, & contru. causam, c. fin. sed hoc est falsum: quia eo casu citabit in ecclesia, ut docēt iura. & si non uenerit intra terminum p capitulū assignatum, v̄ se fecisse alienū, de elect. cum nobis, & c. qd sicut. §. si autē, nisi uices suas committat, de elect. quia pp. §. illud. unde dicit alij, qd probatur, quia nō uult cum caplo cōcordare: sed hoc imputet sibi caplm, si nō eligat, cū non habeat tunc plus uocis uel iuris in dīdicendo, qd alius canonicus, nisi qd p̄dessorior est uox sua ratione dignitatis, de elect. dudum. 1. imputet ergo sibi caplm, si negligit, & sic tempus sibi curret. Dicit ergo Host. p̄bati doli. si apparet archi episcopū cum his, qui sibi fauent, in caplo procurasse, qd differatur ordinatio forte quæsitō colore de expectan. disabentibus, uel promittit p̄posito, qd hęc cōuocare caplm, qd si differat, ordinabit beneficium ad uoluntatē illius: uel aliter, quomodocunq; malitio se procurer electionē differri, probabitur autē dolus iste ex perspicuis indicij. C. de dolo. l. dolum, quo p̄bato dolus sibi non proderit, ut sequitur. ¶ Secunda gl. quærit obijciendo, & soluit. iterum obijciit. ponit dictum Ioan. & soluit. ¶ Ultima glo. ponit duas sec. & 7 secundam approbat. ¶ In glo. 2. ibi, quæ religiosis] uide in cap. quando, super 1. glo. ¶ In glo. ulti. ibi, §. ulti.] si secum agendi potestatem non faciens uiscepit, fit cōtra ipsum illius temporis restitutio [Et ibi, hoc quoque] si per dilationes iudicis actum sit, ut actio eximatur, 8 fier restitutio. ¶ In glo. 2. ibi, prius habebat] facit elem. de præben. si iuxta [Et ibi, ut in ecclesia Bituicen.] non fuit uerbum glossatoris, sed additur forsā a Pe. de San. qd de hac ecclesia hic tractabat, uel alio post eum [Et ibi, quanto] & infra de præben. quia sape, libro 6. [Et in fine] quæ consuetudo in ecclesia Ebredunū, & Dignen. ipsius suffraganea seruatur secundum Host. qui dicit se testimonium perhibere, quia uidit & palpauit: & breuiter hoc intendit gl. quod annexio soluat omne cōtrarium oppositionis, quæ fiebat: quia nec prius, nec post potuit esse canonicus. Item nec simul, cum dominatio, & subiectio sint correlatiua, nec cadunt in idem subiectum, supra titu. 1. ca. fin. de baptismo, debitum. ¶ Quærit autem Hostien. an canonici, quam habet episcopus iure talis annexionis, & consuetudinis requirant præbendam? quod uiderur, quia est canonicus, & c. supra eo. cum super. Putat ipse ramen contrarium, quia episcopus satis est in ecclesia præbendatus de mensura sua; & in hoc differit hoc ius canonici a iure aliorum canonicorum. Item ut dicit Hostien. non dicitur hic, quod episcopus sit canonicus, sed quod uocem habet ut canonicus. & hoc est certum, quod nō est necesse omnibus his assignari præbendas, qui in ecclesijs uocem habent ut canonici. Hæc uera, nisi id sit de cōsue. ut ipse refert esse in eadē ecclia Ebredun. seruabit. n. tñc illa cōsuetudo, ad hoc, j. de præben. cū in ecclesia, lib. 6. & hic etiam quærebatur Host. id, quod illa decre. determinat. ¶ Quærebatur etiam hic Host. de Io. And. super 3. Decr. H 3 uo-

uoce epi, an excedat alias uoces. & de ea, quam habet ut canonicus, dixi in textu fm eu in ult. gl. De illa uero, qua habet ut platus, dicit ipse, qd tantum habet uoce per se quantu omnes alij simul iuncti. unde ipse solus de obuenientibus tantu percipit, quatu omnes alij, j. de testa, requisisti. s. si uero, ubi de hoc dicit. & est uidere simile in delegato ex una parte contentende cu tribus ex altera de iurisdictione. s. de rescri. pastoralis. 1. responso. & de una persona gerente uices pluriu. 3. de elec. scriptu. & ideo si fecu habet de canonicis unu, uel duos tantu, habere de maioru parte, per no. in p'dicta decre. pastoralis, & scriptu. & hoc considerato dicunt iura, qd eps procedit de consilio capituli. non dicitur de consensu, de his, qua fiunt a prela. quanto, & c. nouit. qua uidetur prima facie p'dicere. sed ut ibi. Hac autem intelligit ipse Host. uera in collationibus, & institutionibus, de quibus loquuntur illa iura, & in aliis oibus, qua de iure coi ad solu epm p'tinet. na in alienationib', & similibus necess'e est, qd totu capitulum, uel maior ipsius pars consentiat, j. de his qua fi. a pla. tua, & c. se. de magist. q. in nonnullis. remittit et ad no. de excels. pla. c. 1. & uide qd dixi post Vin. de elec. cum ecclesia, super gl. 2. Boa. j. tit. 2. nouit, dicit Princiualu terminasse uoce epi etiam cum uno canonico aliis no praualeat. oino uide qd hoc declarando, dixi de ap. c. pen. lib. 6. q. In glo. ubi, ibi, Io.] & Tan. Vin. & Phi. & Hof. [ibi, contra] credo concordando has opi. dici posse, qd si propter doli episcopi canonici no eliget, nec eligere possunt, uera sit prima opi. & ad hoc. s. eo. ga. Si uero dolo epi eligere negligunt, uera sit secunda opi. gl. & pro ea. s. de his, qua ui me. ue causa fi. cu dilecti. De primo putat exemplum, qu episcopus hoc respectu illos excommunicauit, uel suspendit, uel per aliu hoc fieri procurauit, uel singulariter coegit eos se ab sentare, uel aliud simile. in his enim aut non curret re pus, aut restituatur eidem.

ANNOTATIONES.

- 1 Sunt pares. Quia delinquere uidentur omnino in solidum, & sic episcopus, & sic ad ipsum non uidetur posse deuolu; ad hoc. ff. de uei b. oblig. l. 4. s. Cato, & quod ibi not. ad quod responde, ut sequitur.
2 Lib. 6. Et ibi reprobat opinio. Hostien. multis rationibus, uide Federi. de se. constitutu. 1.

S Y M M A R I V M.

- 1 Promissio directa, uel indirecta facta a patrono de beneficio uacaturo non tenet, neque de uacante.
2 Laicus in ecclesia collegiata prebendarios presentare potest. Donatio pro presentatione. Enallage figura.
3 Patronatus ius au potuerit hic comitissa laico donare. Presentationis actum quis demandare nunquid possit ante uacationem, & quando. Per me quod non possum alij non possum mandare. Delegatus cum clausulis generalibus quando possit committere.
4 Epilogus, & suffragium glossarum. num. 5. Dolum & fraudem suam pro se quis allegare non potest.
6 Additio glossarum. Denunciatio non denegatur agere non ualenti.

C A P V T XVI.

Vm dilecta Casus. Directa uel in directa promissio facta a patrono de beneficio uacaturo no tenet. Factu primo narrat, quod postmodu irritat, & fieri prohibet. secunda ibi, mandamas, quatenus Non uacantibus iuacates possunt promittere, no tame ita, qd pmissio afficiat, nam & si iam presentat-

set, posset alium presentare, de iure patro. qd autē, & c. pastora. Beneficij ecclesiarum] erat ergo ecclesie, in quibus erant beneficia, & prebenda, ad quas prebendas presentabat comitissa ecclesiaru patro. per quod no. Pe. qd laicus in ecclesia collegiata pot presentare prebendarios, licet no platum, j. de iure pa. nobis, ubi de hoc [Donationes] i. reparationes. conferre enim, uel dona re non possit etia patronus clericus, de iure pat. c. fin. Appellat autē presentatio donatio: qd p presentatio ne fit prouisio, sicut p donatione in tantu, q obligat platus, qui renuit presentatu, co. tit. pasto. & facit fm Host. ad no. sup. eo. ex tenore [Posuerit] fm forma decre. sup. eo. constitutus [Alienus] an hac comitissa ius p'ronatus potuerit laico donare, no. hic Gof. de quo satis dicit de iure pa. illud, sup ult. gl. [Irritum] no. qd no inbet irritari, sed irritu decerni. & per hanc decern. satis uidetur, qd patronus non pot ante, q uacet ecclesia, alteri committere actu presentationis sciendae, uel ad illa, procuratore dare, quasi illud exercitui no demaderet, nisi ex quo illo uti poterit; & sic habet potestatem ligata, s. de rescri. pastora. ubi hoc tenebat dñs meus in 2. resp. so. na nec hoc pot elector. s. de elect. quia propter, nec collator s. eo. constitutus bene facit, de offi. leg. c. pen. 1. rñso, lib. 6. & optimē, eo. lib. de offi. ord. Romana. s. 1. ad idē. s. de elect. bon. 2. ad fin. & quod ibi dixi post Vin. super uer. tractatu. ff. de offi. proc. consul. obseruare, in fin. sit rō fraus uacaturarū. Ad petitionē enim meā committeret nūc patronus actū presentationis faciendae tunc, cu uacaret ecclesia, cō sanguineo, uel intimo amico meo, de quo bene considerē, & sic bene respondef ad id, quod no. in p'dicta decre. pastora. in ult. gl. f. qd delegatus datus cum clausulis generalibus committere pot. na ibi cessat iste timor fraudis. Itē licet generaliter iurisdictionē, qua per rescriptu habet, demaderet, no tñ possit specialiter demadare super rem, uel personā nondum expressam. sic uidet, qd excōicatus no dat procuratore ad exercitiu actionis suae tpe excōicationis. quo illud per se exercere no potest, de procura. c. fi. & tamē pot cedendo in alteru trāsferre, ut no. de iure patro. c. uno, li. 6. sic patronus exercitiu presentationis no demandat tpe, quo id exercere no pot, quia no uacat: potest tamen patronatum in aliu trāsferre his modis, qui no. de iure pa. cum seculum. Ad hoc, quod dicitur, papam suū executorē legatū, q referuauit, dare, uel committere alteri potestatem circa conferendum beneficium nondum uacans, respōdetur illud speciale: quia illis in casibus non reprobatu uia ad uacaturas. Guido nunc episcopus Mutinē. terminauit hoc uerum, cum sit specialis commissio, uel datur specialis procurator ad presentandum in certo beneficio. Si uerō det patronus generalem procuratorem ad presentandum in omnibus ecclesiis, in quibus habet patronatum, putat ualere, per no. supra eo. constitutus, & per decre. ult. de offi. uica. lib. 6. Dicam autem hoc dictum tunc maxime uerum, quando habet constituens iustam causam constituendi, puta quia se ad studium, uel longam peregrinationem absentat, & adhuc minus præsumentur fraus, si illum omnium negotiorum suorum procuratorem constitueret, cui ista committitur; & his concurrentibus uidetur ualere, dato quod unicā presentationem haberet [Inhibeat] concordat de pactis, accepimus, ubi etiam faciendum prohibetur, & factum irritum decernitur.
4 ¶ Secunda glossa obicit, & dupliciter soluit. ¶ In f. glo. 2. ibi, transacione finita, in qua dolum meus intercessit [ibi, cum profitearis] donationem reuocare non possum pro eo, quod in alterius fraudem illam me fecisse dicam [ibi, auxiliu, in fine] uide in c. supra prox. allega. super prima glossa. ¶ In f. glossa. 2. ibi, audiretur comitissa] saltem

salte implorando iudicis officiu pp prauidiciu comitatus. s. de iureiu. intellectu. uel & si agere no possit, denuciare tamē potuit. eo. titu. quemadmodum, fm Gof. [ibi, innotuit] forte referere dicecesano, fm Vin.

ANNOTATIONES.

- 1 Promissio afficiat. Vide Io. And. sup. eo. nulla, in gl. sup. uacaria.
2 De iureiurando. Cum promissio sit turpis & nulla, ipsa met potest conuenire, uide glossa de cle. coniu. diuersis, quz incipit, arg. quod, & super illa Io. And.

S Y M M A R I V M.

- 1 Continuatio tituli.
2 De huius tituli materia ubi alibi tractetur, & repetatur.

Ne sede uacante aliquid innouetur, Rub.

Visum est. s. de collationibus, & institutionibus prebendaru, & ecclesiaru, qua de iure coi fieri debent a prelato simul cu capitulo, uacantibus autē sedibus capitula conferre no possunt, j. c. 2. vñ nata inde occasione ponit in genere, Rub. ne se. ua. Gof. uel aliter, prebenda non uacās conferri non pot, sup. titu. proxi. nec uacās mortuo prelato, ad que spectat, ideo & c. Host. de materia, 1. 2. q. 2. hoc huius placiti, & c. si qua de rebus, cu 6. c. se. & reperitur in 6. cui conuenit de offi. or. cum uos, de maio. & obe. his qua, & c. cum olim, de prescri. c. 1. & c. de quarta, & c. auditis, faciunt de elec. general. i. & c. quia sepe, lib. 6. de sup. ne. prela. ecclesia. 1. & 2. responso, de offi. or. presenti, de preben. si apostolica, de infli. c. 1. de re. ec. no alie. c. dudū, de regula. c. fi. & cle. de elec. statutum. de rebus ecc. non alie. c. 2. de sede quasi uacante, de sup. ne. pra. si episcopus, li. 6.

S Y M M A R I V M.

- 1 Vacantis ecclesie status non mutatur, nec iudicium tenet contra ipsam, excipiuntur casus, num. 4. & 6. Capitulum non confert ad collationem prelato, que pertineant, prebendas. Casus huius capituli ad dictio. ecclesiam. Cathedrales ecclesie in regno Anglie multae sunt monacales. Cathedralem ecclesiam erigere nisi papa potest. Capta perficere debet papa. Suffragia in illicito non presunt. Penitus, dictionis uis. Hoc capitulum & titulus in quibus ecclesiis habeant locum, & num. 3.
2 Vacante diu ecclesia, quid agendum, & qua liceant, qua non, & num. 5. 6. & 13. Alienatio quando fieri possit sede uacante, ibid. Capitulum sine collegium quae possit episcopatu, uel ecclesia collegiata uacante, ibid. Et quae ea instituta, num. 6.
3 Prelatus cum conuentu in bonis communibus censetur unum collegium. Vacante sede quae melius expediantur. Prelato absente, uel presente, & agere nolente, quid iuris.
4 Indulgere pro indultum ostendere. Ius suum cuiq; prosequi licet sine alterius iniuria. Indulgentia papae hic in quibus consistat, & nu. 8. Cum prelato proprio litigare posse, ex gratia conceditur. Contra principis praedecessoris factum agere non licet nisi indulgetur.
5 Prior qui gerit uices Abbatis, Epilogus, & suffragium glossarum. num. 10. Pupillo sine tutore non datur bonoru possessio, nisi in casu, nu. 12. Contra minorem indefensum quando non proferenda seneentia. Pubes non habet iustam personam standi in iudicio sine curatore.
6 Additio glossarum.

Vnio ecclesiarum quot modis, & a quo fiat. Vnitarum ecclesiarum iura alteri deferat, & quando. In unione earum quando fiat dicecesano preiudicium, circa fi. De episcopo Battonien. qui multos creditores exinanauit, quid sit scriptum, iuncta glossa, in fin.

- 12 Legio quot contineat. Decanus quis erat in militia, & unde dictum. Contractus, & iudicium sede uacante an ualeant, & de eorum differentia.

C A P V T I.

Quit. Casus. Vacante ecclesia ip sius status no mutat: hoc primo. capitulu non confert prebendas spectates ad collationem prelato, hoc 2. iudicium tuc habitum p' ipsam no tenet, hoc 3. & hoc quod ad totum titulum. & sunt duae partes. In prima petio ponit cu facti narratione. In secunda petitionis repulsiō, cu quadā protestatione. secunda ibi attendētes [Licet] i. pro quibus suspēsa ibi, uos autē [Ecclesia] hęc ecclesia Castolii magnū est monasteriū in Batōn. die ce. & mortuo Abbate moñ. eps, f. de quo fit mentio, laborauit cum rege Ricardo, ut moñ. illud cathedrali ecclesie uniret, qua similitur monacalis erat, sicut multae cathedrales ecclesie in regno Angliae. T. Goff. Vin. [Exerxit] quod alius facere no possit. 16. q. 1. felix. non ob. de maio. & obe. cum inferior, ut ibi no. in 3. gl. [Fraudaretur] quod fieri non debet. C. de men. ual. l. 1. lib. 1. 1. 12. q. 1. illi qui. Host. [Statum] propter praemissā, ut dicebat desolatū & oppressum [Cepimus] de honestate perficere debebat, cum sit illius uicarius, qui non nouit opus imperfectum, de bap. maiores, Host. [Tempus] decipiebantur, quia tempus istud, quod putabant acceptabile, contra eos reuoluitur. Item non profuerunt suffragia, quia petebant illicitu. si de elec. innotuit. s. multa, Host. [Penitus] ac si nunquā fuisset [Vacante] concor. de iureiu. sicut nostris. & licet hic loquatur de ecclesia cathedrali. idem in qualibet ecclesia cōuentuali, ubi prelatus, & cōuentus habent omnia cōia, ut pro magna parte est uidere in regularib', & aliis cōuentualibus ecclesiis habentibus Abbates, praepositos, uel priores. na talis ecclesia prelato mortuo nil alienari debet, nisi id, quod seruando seruari non pot. & si. C. de admi. tu. l. lex qua tu. C. si pp pub. func. l. fi. fm Inn. qui etiam submisit hunc tit. in epatu uacante locū hęc, no in minoribus ecclesiis. alle, ut ec. bñ. c. uno, ubi satis dicit in gl. hoc uult, ad que pertinet custodia. fm Ho. uidetur ipse in qualibet dignitate uacante, & etiam in parochiali ecclesia. remit. ad sum. eo. tit. s. de qua sede, & inf. de re. ec. non alie. dudum, li. 6. Dicebat autem Inn. qd si diu uacet ecclesia, dabitur ei curator, cuius auctoritate fiat alienatio, uel obligatio. ff. de cura. bo. dan. l. 1. & 2. Ad l. bonoru. C. qui admit. ad bo. pos. possunt, & l. air. prator, ff. de mino. Rñde fm eos, ut dixi super gl. Adhuc contra: quia agere idē est, quod alienare. sed agit interdū, ecclesia uacās, ut infra dicam in gl. proxi. ergo alienat. So licet per actionem fieri possit alienatio, est tamen necessaria: quia iudiciu redditur in inuitum: sed nos loquimur de extraiudiciali uoluntaria. Item alienatio, que fit in iudicio, non est directa, sed accidit per quandam cōsequentiā. Extraiudicialis directa. item iudicialis, fit cum maiori deliberatione & examinatione, quam extraiudicialis. praeterea sede uacā. non permittitur capitulis agere, nisi in his, qua sunt necessario expedieda, & qua melius intentant uacā. sed: quia quando agitur inter duas ecclesias de iure eligēdi, de resti. in integ. c. 2. de consue. cum dilectus, de uerb. significa. Abbate: uel quādo in discordia facta est electio sicut Io. And. super 3. Decret. H 4 q

q̄ prius quam cōfirmetur altera. oportet de hoc queri. ut ibi, & de ar. ex parte. de elect. considerauimus, & e. iudicis. sed sicut minor non agit sine auctoritate curatoris. uel præsidentis. sic nec ecclesia. Dicunt tamen aliqui. q̄ si sint capitula. quæ nullū specialē prælaturam habeant. per quem fiat contractus ecclesiæ. q̄ tūc ualer alienatio facta per capitulū auctoritate dioc. etiā se. u. argum. in auct. de alie. & emphi. §. emphyteusis. ultra me. ubi dicitur. q̄ res ecclesiæ alienari debet iuribus administratoribus, & economis, & chartulariis. & sic patet. quod loquitur de ecclesia. quæ nō habet specialē prælaturam: quia tunc ille solus iuraret. Titius est tamē in omni casu facere curatōrē s̄m Inn. [Episcopale] hoc forte dixit. quia si forsā agatur de iure capituli ab ep̄o diuisi. capitulū. p̄positus. uel economus illud intentare tunc possit. de iura. calum. in pertractandis. de hoc de rescri. edoceri. s̄m Host. s̄m quē etiam procurator ab ep̄o cōstitutus etiā eo uinēre lit. conte. f. uac. non prosequetur causam. remit. ad no. de fo. cōp. dilecti. quod est hodie expeditum. per clem. de pecu. procuratorem [Exaudire] dicit s̄m Inno. q̄ uacante ep̄o non tenet. hoc forte dicitur. quia si forsā agatur de iure capituli iure minoris. unde sicut non tenet sententia cōtra minorē non legitime defensum. sic nec cōtra ecclesiā. ff. de re iud. acta. & inf. c. si. si tū necessitas. uel utilitas ecclesiæ hoc requirit. potest dari uisitor. pro. uel curator episcopatus. qui eius causas agat. 6 t. di. obitū. & c. seq. sic & ipse archiep̄s in rebus ep̄alibus. & ep̄s in rebus capellarū suarū est uisitor à iure. ar. 7. 1. di. fraternitate. 10. q. 2. c. fi. Si autē ecclesia collegiata uacat. bene potest etiā tunc pro prælato cōstituere actorē. uel syndicū. ff. quod cuiusq; uniuers. l. 1. §. 2. Cū enim in bonis cōibus prælatus cū conuentu cōsecat unum collegiū. restat q̄ eo mortuo ius administrandi in collegiū recidit. ff. quod cuiusq; uniuers. sicut municipi. §. si. 6. di. si forte. & est exp̄sum. de resti. in inte. c. 2. s̄m Inn quod faref ipse Host. in his. quæ ad capitulū spectant. uel ad prælaturam cum capitulo ut canonicū: in aliis. q̄ ad prælaturā tū. uel cōiter cū capitulo. dicit cap. nō h̄re potest. et. nisi aliās quatenus est iure cautum. §. c. 1. aliās. c. si. & si capitulū affectet talia expedire. expedit ordinationem ecclesiæ. & dicit hoc esse cōtra cardinales in his. quæ no. de sc̄ma. c. uno. lib. 6. Fateur tū Inn. quādā melius expediti se. uac. quā non uacāte. sicut est unio ep̄orū. 16. q. 1. & t̄pis. concessio ecclesiæ in cōmunes usus. de dona. consultatōnibus. retēio fructū alicuius beneficii. ut ec. bene. c. uno. diuisiō prabendæ. de prab. uacāte. cognitio iuris eligendi. ut dicitur est. §. super uer. uacant. sede uerō destituta nunq̄ capitulū in causā prælati. uel cōi prælato. & c. procuratorē cōstituet. cū capitulū non habeat exercitiū actionis sed prælatus. ff. quod cuiusq; uniuers. l. 1. uidetur tamē aliquibus. & forte bene. q̄ ualeat institutio procuratoris nomine ecclesiæ. uel alterius uniuersitatis facta interueniēte auctoritate ipsius rectoris. C. de procu. neq; de iud. causam. nec mirū. cum sit propria causa uniuersitatis. 2. q. 6. biduum. uer. in propria. imo plus uidet. q̄ & si sine ipsius auctoritate cōstitutus sit. q̄ ualeat sententia lata pro ecclesia. C. de procu. non eo. Sed si prælatus est absens. uel præsens. & nō uult agere. uel auctoritatē interponere. poterit hoc casu dari curator ecclesiæ superioris auctoritate. C. de cur. bo. dan. p. totū. ff. de iudi. si longius. C. de bo. quæ li. cū nō solū. 1. 2. q. 2. si qua de rebus. 10. q. 2. si quis ep̄us. l. i. modica uis est. siue agat de statu. siue de possessionibus contra ecclesiā uacantē prælato: q̄a semp̄ cogitur respondere. de cōiue. cum dilectus. de uerb. sig. Abbate. de in inte. resti. c. 2. Inn. sed iura illa ad casum specialē restricta uisisti. §. in gl. concordat. quæ tamē loquitur in agendo [Indulgentes] i. indultū solten-

dentis. nam sine alterius iniuria licet cuiq; ius suū p̄sequi. de ele. cum ecclesia. dicebat Inn. in hoc indulgentiā: quia in causā ista primo agendū erat corā metro-p̄o q̄ corā papa. de fo. cōp. sanē. & c. cū sit. est etiam indulgentia. quia forte aduersarios personaliter euocabit. ar. de maio. & obe. c. fi. sed & est gratia. q̄ dat licentiā cū prælato proprio litigandi: quod aliās nō liceret. in l. i. de cur. §. 1. Itē quia permittit eos contra factū prædecessoris. & principis agere. cōtra quod nō liceret etiā petere beneficiū restitutionis in inte. ff. de mino. minor autem. nec poterat supplicari. quia bieniū elapsū. C. de preci. impe. offe. quæ supplicatio. uel dic cū glo. [Prioris] qui t̄gerit uices Abbatis. & in hoc est etiā indulgentia s̄m Host. cū aliās ex priora officio nō habuisset tantā potestatem. ¶ Secunda ¶ Tertia ¶ Tertia glo. ad 3. rationes textus addit duas. ¶ Glo. uacante] respondet per questionē. an propter necessitatē uacantis ecclesiæ possint clerici & c. ponit opi. Hug. quæ respicit ecclesiā cathedralē. demū circa factos sede uacante ponit opi. 1. Io. quam reprobat. ¶ In gl. uacante. ibi. bonorum] pupillo. non habenti tutorē cōpetēs iudex dat bonorū possessionem [c. ibi. §. uiti.] dicit ibi rex. contra indefensos minores. tutorē uel curatōrē. non habentes nulla sententia proferenda est [c. ibi. uniuersis] aliās in uniuersis. pubes non habet iustā personā ad litem nisi dato curatōrē. ¶ In gl. 1. in fi.] T. & J. de simo. tua. in fin. ¶ In glo. 2. ibi. tribus modis] Host. dicebat. quōd 5. modis. primō quo ad cōmunionē spiritualiū. ut faciūt quēdā mon. quæ mortuo alterius monaco utrobq; faciunt officiū. & 7. & 30. & hoc modo habet quis locū in pluribus monasteriis. & decre. si. de reli. do. non ob. cū ibi diuisiō ambitionis. h̄c unio charitatis. secundo cum una subicitur alteri: de hoc in gl. tertio cum duo collegia non sunt aliās unita. nisi q̄ habere debēt unum prælaturam. 16. q. 1. & temporis. & si altera est cathedralis. utrunq; collegiū ibi cōueniet & eliget. & nominat quādam ecclesiā sic unitas. dicebat Gof. q̄ si utraque. uel neutra cathedralis. uel principalis sibi deferant circa locū. si de more non apparet. facit 3. de rescri. palto. conuenire possent. q̄ alternis uicibus in ipsarū qualibet fieret electio prælari. facit uicem. de iure pa. plures. 2. responsio. & facit q̄d dicā de cele. mis. te. re. ferente. & si discordat ē de prima uice. nec sibi deferent. possit dici primō nominatā in unione præferendam. ff. de usus. quories. de ele. c. ultri. lib. 6. uer. uel si. cum concor. uel latis possit expediti per sortem. non ob. de fortif. c. si. quia ibi de electore. hic de loco quaritur. & conitat periculum in uno. nō in alio ueriari. & uide quod ibi dixi super ultri. redeundo ad Host. dicit ipse. q̄ hoc casu tertio collegiata nō efficitur cathedralis. nisi papa aliud exprimat. ut hic. quarto modo fit. cum simul uniuntur. & de hoc in gl. quinto. q̄ conuentualis in cathedralem erigitur. & idē est prælatus utriusq;. & hanc facit solus papa. de qua hic loquimur [c. ibi. alij] quasi matri. & cuius ista sit filia secundū Gof. qui dicit. q̄ filia cōsequet priuilegia matris. de statu mo. recolentes. his uocabulis utuntur Cistercienses [c. ibi. subicitur] & p̄ h̄c nō fit præiudiciū dioc. cuius suberat illa q̄ subicit. nisi id fiat de ipsi cōsensu. de dona. inter dilectos. etiā si cōfirmatio fiat p̄ papā. nisi id exprimat in ea. de cōfir. uti. c. fi. s̄m Host. [c. ibi. qualitas] ibi. h̄c glo. [c. in fi.] dicebat Inn. quæ dicta sunt. non sunt perpetua. & ideo inspiciendus est tenor priuilegiorum. de priuile. porrō. idem Host. alleg. de of. ord. duo simul. ¶ In gl. quia. ibi. Abbas] quod esse potest. super quo uide. quod no. infra de ele. nullus. lib. 6. in gl. fi. [c. ibi. dulcissimi] & inf. de sen. excommunicatio: ex tenore. in fin. ¶ In gl. de isto. ibi. debita sua] multos. enim creditores exinanuit. nouerunt hoc

Se-

Senēses. Bonon. quidam. & multi Anglici. T. [c. in fi.] legio t̄ cōtinet sex millia. sexcentos sexaginta sex. Erat enim in legione. 6. reliqui erant presidentes. nam quilibet decennarius numerus habebat unum presidentem. qui uocabatur decanus. & sic erāt sex decani. & quilibet centenarius suum. & sic 60. & mille suum. & sic 6. & h̄c ueritas licet aliter no. Acc. ff. de his. qui no. infra. le. 2. in prin. ¶ In glo. uacante. ibi. contradicit] quia ibi clericus ecclesiæ uacantis petirus fuit à papa [ibi. bonorum] illud speciale. quando competens iudex uidēs hereditatem lucrosam. ex certa scientia dat bonorū possessio. pupillæ: alias non acquireretur ei sine tutoris auctoritate. etsi sit lucrosa. in l. i. de aucto. tu. §. 1. & 2. eodem modo responderet ad. la. it. p̄tor. §. permittitur. ff. de mino. quod sit speciale propter iudicis auctoritatem. nec ibi obligatur minor. sed obligatus sibi liberatur [c. ibi. si episcopus] ubi de hoc. Itē agit episcopus pro ecclesia uacante. infra de suc. ab in. c. fi. [c. ibi. haberent prælaturam] f. q̄ daretur restitutio ex enormi lesione [c. in fi.] Idem t̄ Gof. quasi non tenet iudiciū. ergo nec contractus: quia in iudicio quasi contrahere uidemur. ff. de pecu. l. licet. §. idem scribit. Rationē uerō Io. dixit locum habere in contractu. qui fit uiuēte prælato. hoc non placuit Hosti. qui dixit. infra c. si q̄ contractus non est nullus. sed est in pendenti: quia si nullus esset. sine auctoritate papæ non posset subsistere: iudicium uerō dicit nullum. & sit ratio diuersitatis secundum eum. quia contractus uoluntarius. C. de ac. & ob. sicut. iudicium uerō datur in inuitum. uel quia iudicium fortius ligat. & ideo necessariū est maturius consilium. ad hoc. C. de auct. præ. le. clarum. C. de mili. te. l. fi. unde etiam pro alio non est ibi minor annis. 17. ff. de postul. l. 1. §. pueritiam. in struitur ergo iudex. ne delusorium sit eius editum. qui timor non est in contrahentibus. ¶ In glo. ubi. in fi.] & infra de reg. iur. decet. libro sexto.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Et temporis. Vide in cle. si una. de re. ecc. non alie. & ex isto c. & illa clem. no. quōd dissolutio unionis non fit uacante sede. ut hic unio. sic ut ibi. & ibi ex glo. collige contra.
- b ¶ Cum sit. Contra. 1. 1. q. 3. c. n. c. & c. per principalem. & quod no. Ioan. An. supra in glo. quōd alius.
- c ¶ Supplicatio. Ibi uide Cy. & doc. maxime. d. Bar. de Sali. & glo. & Io. An. in c. ex literis. de rest. in integrum.
- d ¶ Permittitur. Ibi uide Bar. ipsum. & docto. & plene in l. si curatorem. C. de resti. in integrum.

S V M M A R I V M.

- 1 Diuiso capituli. Facti species. ad uer. & infra.
- 2 Collatio prabendæ & aliorum beneficiorū facta à capitulo uel alio sede uacante. quæ pertinebat ad episcopum. non tenet. & nu. 3. in fi. excipitur nu. 3. cir. fin.
- 3 Capitulum quare succedit in iure confirmandi. non conferendi uacante sede. & in quibus alijs non succedat. nu. 2. & 5. in fin. Confirmatio minor collatione.
- 4 Capitulum commendare potest prabendam. in fin.
- 5 Epilogus. & suffragium glossarum. num. 5.

C A P V T II.

Lla Summatum est. supra ca. prox. & primō t̄ decisē factum narrat. secundo diffinit. tertio soluens obitaculum. probat successioni. uel deuolutioni locū non fuisse. secunda ibi. ecclesiam. tertia ibi. nō obtā. [Et infra] hic intelligitur. q̄ cum ecclesia sancti Leuitij fuisse collata duobus. primo per capitulum uacante sede. secundo per archiepiscopum auctoritate pa-

pa. hi duo litigantes accesserunt ad papam. ubi secūsus petebat sibi ecclesiam confirmari. sed alius contradicebat. ad hoc sequitur. Ecclesiam & c. Host. [Præbendæ nomine] forte annexa erat. supra de prēben. expo. fuit & hoc no. uer. præbendarum. infra positū [Cōcessione] quamuis nostram t̄ donationē præcesserit. de hoc. supra ti. 1. cum nostris. facta uacante sede [In iure] sub. & generaliter prohibitum inuenitur. q̄ de his nullus se intromittat nisi episcopus. uel eius uices gerens. ut supra ti. 2. c. 3. & de renun. ad moner. & sic hoc non cōceditur. & si dicatur esse de iurisd. de elec. no. fti. Inno. dicebat collationem successori referuari. & si periculum esset in uacatione. ad superiorem recurr. a rendum. supra ti. 1. quia diuersitatem. quod intelligit Hosti. de papa solo. de sup. ne. præla. Romana. li. 6. Dicebat t̄ autem Inno. hic ideo capitulum succedere in iure confirmandi. & non in iure cōferendi: quia ius conferēdi procedit à speciali iure. quod habet à fundatione. priuilegio. uel alio modo. nō ab ecclesia. uel capitulo. facit quod dixi de fo. compe. uerū. super. 1. glo. sed ius confirmandi habet à sede episcopali. & inuitu ecclesiæ. quare succedit capitulum. de maio. & obe. cum olim. & remit. in hoc Innoc. ad no. de heret. ad abolendam. sed dixit hic Hosti. q̄ h̄c ratio sibi non placet: quia ius conferēdi ecclesiæ. & beneficia. dicit de iure communi spectare ad episcopum. & nō ad alium. ut de in l. cap. 3. de cle. pere. c. fi. & quamuis. ex regis. uel alterius donatione hoc ius ad eū spectaret. cōferetur tamē ecclesiasticū de prab. dilectus. 3. Dicebat ergo. q̄ capitulum succedebat in minori. minus est enim confirmare quā cōferre. habet enim confirmatio actum præcedentem. quem collatio habet infixum: remittit tamē ad no. de ma. & obe. cum olim [Episcopi] cum ad ipsum solum pertinet collatio: secus. si communiter ad ipsum. & capitulum. infra e. c. uno. li. 6. Egi. in secundo membro hic cōtra. & Boa. Si episcopus ut prælatus intererat. sicut Inno. & Host. ut ibi no. in. 4. glo. [Præbendarum] uel aliorum beneficiorum. Dicit tamen Vin. q̄ capitulum commendare poterit illas. quæ habent onus annexum. & all. de prab. significatum. facit de in l. cap. 1. lib. 6. ¶ Tertia t̄ gl. all. 4. concor. & obijcit. & remit. ¶ Pe. gl. signat. contrarium. querit. arguit nagatiue. ponit opi. Hug. 5. quam approbat. ¶ In gl. de hoc. ibi. contrarietas] & inf. de in l. capitulo primo. li. 6. [c. ibi. ar. quod non] hoc tenet hic Gof. [c. ibi. quod potest] & sic est expeditum. de ma. & obe. c. uno. libro sexto. ¶ In glo. ubi. ibi. negligentia] nec dilectum [c. in fine] uult ergo glo. quod dicitur esse de collationibus. habere locū in electionibus. & idē in præsentationibus spectantibus ad prælaturā. secundum Guil. in spec. eod. titu. circa medium.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Diuersitatem. Vbi uide Ioan. An. in glo. ex plenitudine. & eo. ti. ex parte. in glo. tunc episcopus. & de concef. præben. si capitulo. libro sexto.
- b ¶ Confirmandi. Vt de ma. & obedi. cum olim. ubi de hac materia plenius per glo. & Ioan. And.

S V M M A R I V M.

- 1 Diuiso decretalis. Electionem prælati quibus modis quis turbet. spectat ad collegiū iure communi.
- 2 Vacante sede non licet incipere. nec prosequi litem. nec testes recipere. nisi in casibus. Procurator desinit per mortem prælati etiam in captis.
- 4 Vacante ea cui soluenda debita. & ad quæ procedi nō possit. nu. 4. Oeconomus quis sit. & quibus appelletur nominibus. In nomine non faciendū uis.

Capi-

Capitulum an iudex competens de solutione debitorum facienda se de uacante. Epilogus, & additio glossarum, nu. 6. Capitulum potest conueniri sede uacante in negotio contingente solo capitulum.

CAPVT III.

Onstituitis. Summarum est supra & de eodē facto supra de testi. licet. 3. primò ¶ narrat causam, sup qua fuerant attestations recepte. secundo illas reprobat, dicens quare [Libertate] quam forte interdixerat, uel perturbabat episcopus, uel dicebat ad se de consue. spectare, sed ius commune facit pro collegio, de consue. cum dilectus, de elec. ca. 1. [Et infra] intellige, q̄ iudices, quibus Inno. commiserat causam, mortuo episcopo in causa receperunt testes, de quibus papa dicit, ut sequitur [Depositiones] no. q̄ t̄ nō solum non licet uacante sede litem incipere, sed nec cœptam prosequi, de hoc, supra c. 1. de fo. compe. dilecti, unde patet hodie per cle. de pcur. procuratorē, quod morte praelati constituentis reuocatur procurator etiam quod ad causas ceptas, & in quibus contestatus fuerat litē, unde nec ualet testiū receptio, quod intellige secundum Inno. nisi sint senes & ualitudinarii, de quibus. ff. ut lit. nō contest. quoniam [Et carente] sup. sic & sic non facit pro Lau. secundum Hostiē, uel expone, & pro. i. secundum Goff. & sic nō facit etiam pro Lau. [Legitimo] querit ¶ hic Host. cui sint soluenda debita uacante sede? & dicit, q̄ cœconomus, & clericis ecclesię, quibus est generalis administratio commissa. 12. q. 2. hoc huius placiti, & ca. charitatem, & c. non liceat, de offi. ordi. cum uos. & quis sit cœconomus, habet. C. de sacrosan. ecc. iubemus. nec facit uim in nomine, ut si dicatur, sacerdos cardinalis. 21. dist. relatio, uel uisitor. 61. di. obitum, 75. di. quoniā. 12. q. 1. quoniam uelina, uel procurator. recte illi soluitur etiam sede uacante, donec fuerit reuocatus. ff. de insti. l. cui. cumque. §. pe. & l. sed & si pupillus. i. responso. Qui tamen uult cautē soluere, procuret, quod hoc à suo iudice decernat, & postea soluat. ff. de mino. ait. pretor. 1. responso, & 1. §. sed pensiones, & redditus hanc cautelā non exigūt, nisi summa. 100. fol. excedant. probatur hic, & C. de admi. tu. scimus. i. & l. constitutionem. Fatetur tamen, quod de consue. generali fit indistincte solutio, sed ¶ an capitulum sit in hoc iudex competens, remittit ad no. de testi. spo. in litteris, de depo. ca. 1. de solutio. q̄ quibusdam, & in sum. de solu. §. cui faciendā sit solutio [Defensore] dicit Hosti. hoc intelligi de defensore constituto à iure. s. praelato, dicens pro certo quantum ad iudicia, & ea quę ad episcopalem mensam spectant, procedi nō posse uacante sede. ¶ Prima ¶ glo. ponit opi. Lau. quam reprobat. ¶ In ¶ glo. 1. ibi, dixit supra c. 1. non enim uidit hanc decre. [Et ibi, praelatum] maxime quia modico tempore uacabit. 30. dist. postquam, Lau. [Et ibi, praelatum] unde dixit Gof. & Host. q̄ in negotio contingente solu. capi. uacante. ca. pitulū poterat cōueniri per decre. de rescrip. edoceri.

SVMMA RIVM.

- 1 Dispositio tituli. 2 Ad titulum hunc de spectantibus quibus in locis aliis tradatur. Praelatus regulariter sine capitulo nihil potest, excipiuntur tres casus, & qui sint. Appellare an sit necesse ab eo, quod præcepit praelatus, & sine capitulo præcipere non poterat.

De his, quę fiunt à praelato sine consensu capituli, Rub.

Vidimus ¶ de institutionibus, & collationibus, sed quia hoc à praelatis fieri nō dēt sine capitulo. ideo & c. secundum Gof. uel aliter secundum Hostiē. prouiso, ne qui fiat in præiudicium episcopalis sedis uacantis, prouidendum est, ne sede instituta quid fiat in præiudicium capituli, ideo & c. Ad t̄ materiam facit. 15. q. 7. 12. q. 2. si episcopus, & c. se. & conuenit, de transac. cōtingit, de dona. fraternitatem, & c. pastoralis. de excess. praela. cap. 1. de consue. cap. 3. li. 6. de elec. si religiosus, 2. responso, & cle. de re. ec. non alie. cap. 1. Quo ad rubricā dic. regulariter praelatū sine capitulo nihil posse, ut infra per totum. Fallit in tribus casibus. primus, infra c. ea noscitur, in si. secundus, infra eo. cum apostolica. tertius, infra c. pastoralis. sed in hac opi. an subditus, cui praelatus aliquid præcipit, quod tamen sine capitulo præcipere nō poterat, habeat necesse appellare, uide quod scripsi de rem. or. ad aures, super. 2. gl. in fin. & quid in casu conuerso, dicam infra titu. primo, capitulo primo, in gloss. in capitulo.

SVMMA RIVM.

- 1 Contractus ecclesie irritus est, si ei placet, sic claudicat. Irritum omnino non dicitur alienatio praelati, cum possit ratificari, & transferre titulum præscribendi. 2 Alienatio rei immobilis ecclesiastica nulla est absque auctoritate episcopi facta. Precario quod datum est ab episcopo sine capitulo non ualet. 3 Rei propriae quisque moderator est & arbiter, non tamen ecclesiastica. Laudatio denotat consensum. Alienatio rerum episcopaliū, siue ad cathedralem ecclesiam immediate pertinentium sine collaudatione clericorum eius presentium non ualet, & num. 4. & quid si non habeat canonicos? num. 5. 4 In ea an archiepiscopi, uel papa requirendus consensus. 5 Cathedrales ecclesie non habentes canonicos que. In canonicorum defectu qui uocandi in alienatione rei episcopatus. In alienatione rerum ecclesiasticarum inferiorum quorum consiliū, & consensus, ac subscriptio requiratur. 6 Additio glossarum. Alienatio rei ecclesie quibus casibus liceat. Subscriptio fieri debet nominatim.

CAPVT I.

Irrita. Breue est, & dicit irrita, si placet ecclesię, infra ca. 2. & sic claudicat cōtractus. ff. de ac. em. pri. & uē. Iulianus. §. si quis à pupillo. ar. contra. ff. de rescin. uē. l. 1. uer. alias quod Aristō, & l. si id quod, ad fin. & dicit Hosti. per hoc parere, quod non est omnino irrita alienatio facta à praelato, alias non posset ratificari. de hoc supra titu. 1. capitu. 1. nec trāferret titulum præscribendi, quod facit, ut patet de iure pa. cura [Episcoporum] sic & t̄ ecclesia nil immobile alienat sine auctoritate episcopi. 17. q. 4. in uenditionibus: alias nulla est alienatio. C. de mino. si prædiū, Inno. [Communitatio] etiam utilis. Quid si episcopus dederit aliquid precario sine consensu canonicorū? Videtur, q̄ ualeat, quia potest, quando uult reuocare, infra de præca. c. fin. Credo contrarium: quia posset esse occasio damni, supra de arbi. peruenit, Vin. [Rei t̄ ecclesiastica] propriae rei quisque moderator est, & arbiter. C. man. in re mandata. Hosti. [Collaudatione] denotat cōsensum expressum, Egi. [Subscriptio] quę necessaria non

non est, nisi ubi hoc inuenitur expressum, secundum Inno. [Clericorum] maioris ecclesię sc. cathedralis in bonis episcopaliibus, siue ad ipsam cathedralem ecclesię immediate pertinentibus, infra c. tua, de dona. pastoralis. 12. q. 2. siue. & dic. t̄ clericorum presentium. absentes enim de necessitate nō sunt requirendi. 10. q. 2. hoc inus. nec consensus archiepiscopi, uel papa: quia hoc non repetitur iure expressum. Alij contra. 10. q. 2. castellas, Inno. & hoc ultimum uerum putat Hosti. quod ad illos, qui iurant nil alienare sine papę, uel metropolitani licentia, de re. ec. non alie. ut super. de donat. per tuas, de iureiuran. ego. N. uide quod dixi de transac. cap. 2. b. Quid si t̄ episcopus non habet canonicos, uel cathedrā specialem, sicut patet in ecclesia Tusculana, quę distructa est, & in multis episcopatibus Sardinia? Dicit Inn. q̄ episcopus habebit alios honestiores de clero diocē. qui subscribent, all. Ho. 11. q. 2. placuit, de concess. præben. cap. 2. de offi. or. pastoralis, de ap. c. fi. Quid si agitur de alienatione rerum inferiorū ecclesiārum? Dixit hic Inno. adhuc requirendū consilium, & cōsensum clericorū maioris ecclesię, quod & sufficit, quamuis non subscribant, ar. infra c. nouit, & c. pastoralis. Requiritur etiam consensus clericorū ecclesię, cuius bonorum sit alienatio, nec ille sufficit, nisi subscribant 12. q. 2. placuit. Hosti. remit. ad no. infra c. ea noscitur. §. si. & de re. ecc. non alie. cap. 1. ¶ In ¶ glo. 2. ibi, potest ¶ domus ciuitatum, quę sunt maiorum sumptuum, quā fructuum. 12. q. 2. non liceat papę & seruos ecclesię fugiuos, & etiam bene meritos. ea. q. fugitiui, & c. iniustū, & c. se. & exceptis his, quę seruari non possunt, nō præciosus. C. de admi. tu. l. lex quę tu. ff. de peti. hære. diuus, & exceptis mobilibus, & excepta necessaria alienatione, ut patet de præben. extirpandē. i. responso, in si. & infra c. ea noscitur, in si. secundum Hosti. ¶ In ¶ glo. ulti. in si. ¶ dicebat Pe. q̄ subscriptio fieri debebat nominatim: quia ille est modus subscribendi, ad hoc infra eodem, quanto.

ANNOTATIONES.

- 1 Hoc ius. Vide glo. in c. presentium, de testi. li. 6. & supra de cons. cum omnes, per Ioan. An. in glo. forte. 2 Secundo. Vide per gl. & docto. in cle. 1. de rebus ecclie. non alie.

SVMMA RIVM.

- 1 Taciturnitas capituli habetur pro consensu in alienatione temporalis praelati, & nu. 5. Prior tempore non est potior iure hic, & quando contra, & nu. 2. Possessio secundi prior quando non noceat primo ibid. Fraudem non adhibet in suis contractibus ecclesia, secus laici. Consensus spiritualis fortior carnali. 3 Epilogus, & suffragium, & additio glossarum, nu. 4. 5. Alienationi rei ecclesie quando nō necessaria superioris auctoritas. Alienationi huic quousque possit quis contradicere.

CAPVT II.

Continebatur. Casus. In temporalis alienatione, quam facit praelatus, taciturnitas capituli habetur pro consensu. & huius pars de despon. impu. continebatur, Boa. & in prima decisā cōsultatio. in 2. distinguens responso [Firmum] sic patet, q̄ licet secūsus prius adeptus sit possessionem, quā primus, remouebitur secundus, & assignabitur primus, de concess. præben. proposuit. cōtra. C. de rei ven. quōrius, a. dic. aliud in diuersis collationibus factis à laicis, in quibus praeualer receptio, ut ibi: aliud in ecclesiasticis, ut hoc probatur, de elec. cum inter cā. de iure pa. cum autem. ratio diuersitatis: quia ecclesia in suis cōtractibus non adhibet fraudem, de dona. per tuas. nec alicui parat laqueū. 27. q. 1. de uiduis. 2. laici uerò na-

turaliter seinuicem decipiunt. ff. de mino. in causa. 2. §. pe. Item spiritualis consensus fortior est, quā carnalis. ff. de pac. ab emptione, de spon. duo. c. fi. & ideo fortius operantur, de transac. cap. 2. secundum Hosti. qui dicit per hoc reprobari cōmunem intellectū decre. de rescip. capitulum [Contradicente] C. de dona. nec. inuitis [Prædicare] in decisā [Prædicare] i. secunda t̄ tenet. non ob. quod prima fuit illicita secundum Inno. & sic poterūt repeti fructus medij temporis [Et ad hoc prædicare] scire, an prima tenuerit uel non [sed ambe fuerunt eidem factę secundum Hostiē. & Abba. Si uis dicere, q̄ istę collationes fuerint factę diuersis personis, iunge illud. Eidem, cum uer. priori, quod est in si. & sic posuit Phi. casum. præiudicat autē hoc posteriori prioribus: quia solenniora secundum Gof. ¶ Prima ¶ glo. signat contrarium, & soluit. ¶ Tertia ¶ glo. ponit argumentum, quod reprobatur. ¶ Ultima ¶ glo. obijcit, & soluit. ¶ In ¶ glo. 3. ibi, quemadmodum uide de præscrip. si diligenti, super glo. pe. ¶ In ¶ glo. 1. ibi, solutio ¶ Idem Inn. & Hostiē. uel secundum eos hoc loquitur de modica decima. 12. q. 2. terrulas alias necessaria esset superioris auctoritas. 17. q. 4. in uēditionibus [Et ibi, subscriptio] concor. 100. di. optatum, & quod ibi no. [Et in si.] & ad hoc, infra de re. ec. non alie. dudum. li. 6. ¶ In ¶ glo. ar. quod, ibi, solo praelato quod dicit ut no. inf. de iure pa. cura [Et in si.] Idem Inn. qui ad tertium subaudit. maxime. Hosti. contradicens donationem temporaliter factam. s. pro beneficio assignatam ratificari conuentu diu stare & non contradicente, ar. infra de spon. ad id quod, unde contemptus ratificat etiam tacite, infra ti. prox. ex ore. quod intellige, si per sex mēses stetit à tempore scientiæ numerandos, supra de concess. præben. quia diuersitatem, ut lit. non contesta. quoniam. §. si uerō. Hodie non puto tantum tempus dari contempto: imò post confirmationem non audietur, ex quo propositum fuit edictum secundū formam decre. ult. de elec. lib. 6. saluo quod dicit decre. cum in tua. qui matri. accu. pos. ut scripsi post Inno. de elec. cum dilecti, in glo. no. q̄. & c. nihil est, in gl. dicebat. & de causa pos. cum olim, in magna glo. in collationibus uerò, ubi non sit necessariò edictum, ut ibi no. posset dictum Hosti. locum habere, & uide, quod dicam, infra c. ea noscitur, super 3. glo. semper saluo, quod habes de ap. concretioni, libro sexto, uide etiam quod dixi de elec. q̄ sicut, in ulti. glo. post prin.

ANNOTATIONES.

- 1 Quoties. Ibi uide per docto. & quid in fida traditione facta primo, & in uera secūdo, uide l. A. in spec. de emptione, & uēdi. §. 1.

SVMMA RIVM.

- 1 Alienatio ecclesiasticarum rerum ab episcopo facta quando uideatur rata à capitulo haberi, & quando consensus, & quando consilium capituli sufficiat, nu. 4. 2 Epilogus, suffragium & additio glossarum, nu. 3. 4. Ratificare potest capitulum quod episcopus gessit, non tutor quod pupillus, & ratio §. 1. Maleficium quo casu possit ratificari. 5 Mandati actio quibus casibus oritur. Ratibatio quorum sequi debeat in negotio alieno nomine gesto. Papa de nullo facit ualidum, circa fin. 6 Hoc capitulum in quibus rebus habeat locum.

CAPVT III.

Vm nos. Breue est, & ultra litera. cū nos iam pri. tit. per nostras literas, & c. [Reclamantem] uel ignorantem, supra cap. prox. Hostien. [Ratam] expressē t̄. si erat perpetua: uel tacita, si erat temporalis. Hostiē. supra c. prox. quod hic no. Egi. de seruo manumisso per

per prælatum sine consensu capituli, dicã infra de verbo. sig. forus. ad fi. super glo. quia feruus. ¶ Prima ¶ gl. ponit quatuor casus communicandos capitulo. ¶ Secunda glo. alle. tres concor. & duas. II. in contrarium. Item arguit conualescere, quod ab initio non ualet, alle. 6. iura. & 6. alle. in contrarium. & soluit. ¶ In ¶ gl. 2. ibi. §. tutor autem] hunc & se. uide de rescriptis, edoceri, in 1. gl. [¶ ibi, Si quis in senatorio] Si senator habens libertinam uxorem, desinat esse senator. illa tunc incipiat esse uxor [¶ ibi, Quod in initio] uide de excep. cū uene. super gl. pen. [¶ ibi §. falsus] uide de re iudi. c. 1. in gl. 2. [¶ ibi, licet] uide de rescriptis, nonnulli, super glo. pen. ¶ In ¶ gl. 1. ibi, consensus] in aliquibus ex notatis, inf. sufficit consilium [¶ in fi.] & in omnibus communiter ipsos tangentibus, de præscrip. accedentes, secundum Goffr. ¶ In ¶ glo. 2. ibi, ratihabitione] ad hoc. 1. q. 1. eos, in fi. ubi de hoc [¶ ibi, circa finem] Dicit Host. aliud in tutore, nisi paulo post. ff. de acqui. hæc. si quis mihi. §. iussum. Aliud in capitulo, quod non auctorizat, sed consentit, nec ratificat nisi quo ad eius contemptum pertinet, de elec. quod sicut. §. si autem [¶ ibi, quod si.] Priuatas, adde quod quod no. infra de eo, qui du. in ma. cap. 2. in ult. glo. [¶ ibi, quandoque] cum maleficium factum fuerat nomine eius, qui ratū habuit, in sen. ex. cum quis. li. 6. & de hoc supra de pactis, c. 2. [¶ ibi, mandare] Dicit ¶ Hosti, quod cum quis liber homo gerit alienam negotium cum mandato & non reuocato, oritur actio mandati, insti. de ob. ex. quasi contrac. §. 1. si uero mandatum non suscepit, uel reuocatum est ante, quam susciperet, & nihilominus gessit. adhuc oritur actio mandati, ff. de reg. iur. semper, qui non prohibet si nullum mandatum suscepit, & ratificatur, datur actio nego. gestorum, C. de nego. gesto. si. pecuniam. hoc ubi paterfamil. & liber gerit. Si uero seruus negotium domini, uel filius patris domini, uel pater ignorante, & postea ratificante, datur actio de in rem uerso, uel quod iussu. ff. quod iussu. l. prima. §. si ratum ubi uero liber homo gessit negotium serui, uel filij peculiare ipsius contemplatione tantum. ratihabitione patris, uel domini nil operatur. ff. de nego. gesto. si pupilli. §. sed si ego. Et dicit Hosti, quod non placet sibi, quod hæc sit ratio: quia non possum habere ratum & c. Dicit. n. id falsum & in cōtrac. C. ad Mace. l. fi. & in maleficijs, ff. de uij. & uij. ar. l. 1. §. quotiens, de resti. spo. cum ad sedem, in fi. Sed male dicit Host. cum illa sit uera ratio, ut patet, infra de reg. iur. ratum quis, li. 6. & prosequere, ut ibi dixi. per quæ alia hic per ipsum no. decidit [¶ ibi, ut ibi] & infra de re iudi. cap. ult. li. 6. [¶ ibi, nulla sunt] excipit auctoritatem papæ, qui de nullo facit ualidū, de transac. cap. 1. Hosti. [¶ in fi.] de hoc. 9. q. 3. cap. 1. & infra de reg. iur. non firmatur, libro sexto, ibi. uideas. Sed ¶ nonne talis alienatio erat nulla, ut supra c. 1. 1. 2. q. 2. sine unde hoc cap. locū habet in modicis rebus secundum Inno. & quando per ratihabitionem utilitas procuratur ecclesiæ, arg. op. C. qui admit. ad bonorū p. off. l. bonorū quidem, secundum Host. uel de temporalia alienatione loquit. Dicit enim cōcessione & c. In perpetua nō uidetur possē stare propter necessitatem præcedentis tractatus, de re. ec. non alie. capitulo primo, & facit quod ibi no. libro sexto.

ANNOTATIONES.

¶ Hosti. Potest descendere dictum Hosti. intelligendo, prout no. Bar. m. §. sed si ego, pr. allegato. & addēdo ad. l. si fundus. §. 1. ff. de pig. ubi uide, & in l. si. C. ad Mace. & sic uidetur sensisse Hosti. quem Io. An. hic non complet. & uide Bar. in l. 1. §. sed & cum quis, ff. de ui & ui ar. ¶ Capitulo. 1. Vbi uide, & per Io. An. in spec. de loca. §. sequitur, in prin. & in cap. is qui tenet, in 1. q. de reg. iur. libro sexto, & pro hoc supra capitulo primo, ibi iuramento, licet ibi in prin. no. cō. tra. & uide Bal. C. de bo. ma. l. quecunque.

- S Y M M A R I V M.
- 1 Prælati sine consilio capituli quæ agere non possit, & num. 2. 3. & 6. & 8. Verbi resolutio ibi, nosse debet. Canonici cathedralis ecclesiæ dicuntur fratres episcopi. Prælati principalis est pars ecclesiæ.
  - 2 Secreta sua quibus non reuelanda. Carnem suam nemo odio habet. Scire melius, & consulere qui præsumantur.
  - 3 Capituli consilium quando consensus sufficiat in actibus prælati. Possessiones ecclesiæ quæ esse dicantur. Episcopus, & capitulum consociunt unum corpus. Ecclesiæ acquisita semper est ei seruanda, & cur.
  - 4 Alienatio episcopi facta capitulo, & e conuerso an teneat, & quando. Alienari proprie non dicitur, quod in dominio ecclesiæ retinetur.
  - 5 An facta loco religioso egeni teneat.
  - 6 Verbi resolutio. Instituire pro instituendo decernere.
  - 7 Epilogus, & additio glossarum, nu. 8. De rato quando tutor, & quando actor caueat. Episcopus an habeat liberam.

C A P V T III.

NQuit. Casus. Prælati ¶ sine consilio capituli instituere, uel destituere, uel alia negocia ecclesiæ suæ tractare nō debet. hoc dicit, & se. & sunt tres partes. Prima ponit rationis exordium ad dicenda. Secunda factum reprobabile narrat. Tertia concludendo prohibet, & cassat, & dic. i. nosse debet. [¶ Fratres tui] i. canonici cathedralis ecclesiæ. aliter sumitur, infra de excep. præla. capitulo primo [¶ Caput] ergo est prælati principalis pars ecclesiæ, ar. ff. de reli. & sumpt. fi. cum in diuersis. ff. de eden. argentarius. 7. q. 1. scire [¶ Omnis] quia reuelatur & c. 95. dist. esto. & imperator etiã in legibus condendis interdū requirit vxoris consilium, in auct. ut iudi. sine quoquo suff. §. hæc omnia apud nos cogitantes, col. 2. Hosti. [¶ Aliorum] nisi ¶ ex causa: secreta enim sua contra consanguineos canonicorum nō reuelabit eis. Nemo enim, maxime clericus, nisi perraro carnē suam odio habuit: imō excecet hoc etiã superiores, de præben. graue. alias si causa non subsit, ipsi præsumuntur melius scire, & fidelius consulere, de resti. cum in officij, ad hoc de electio. in causis, secundum Hosti. huic si, quod post eum dicam, infra c. ult. [¶ Id] consilium fratrum omittit, & ad extraneos recurrere [¶ Honefati] uidetur ergo cōsuetudo contraria non ualere quasi irrationalis, de uij. & ho. cle. cum decorem, dic ut dicam, infra eo. ea noscitur [¶ Consilio] dicunt quidam, quod sufficit ¶ consilium sine consensu in casibus, de quibus hic loquit, arg. de arbi. cū olim, de elec. cū in ueteri. & idem in omnibus alijs, nisi forte sint talia, in quibus necessitate iuris scripti consensus exigitur, ut in alienatione rerum episcopaliū, in qua & subscriptio necessaria est. 1. 2. q. 2. sine exceptione, & legitur & no. supra eo. cap. 1. Si quas rationē, quare in alienatione rerum episcopaliū requiritur consensus canonicorum, hoc potest reddi: quia interest cuiuslibet canonici, quod possessiones ecclesiæ, siue capituli non alienentur: & bene dicuntur possessiones ecclesiæ, illæ, quæ pertinent ad episcopatum, sicut illæ, quæ pertinent ad canonicos, siue ad capitulum, arg. infra de testa. requisisti, infra de uerbo. sig. cum clerici & idem forte dicendū est, si cōsensum canonicorū requirendum esse, vbicunque eorum interest, ar. in eo, quod legitur & no. supra de ma. & obe. cap. fi. ubi uero in alienatione alterius rei debet episcopus auctoritatem suam interponere, tunc sufficit canonicorum consi-

consilium nec est necessaria subscriptio & consensus secundum Inn. Tu dicis, quod illa est ratio, quare in alienatione rei episcopatus consensus canonicorū requiritur: quia episcopus, & capitulum unum corpus constitunt, ut supra c. cap. 1. respon. & quia si ecclesia acquiritur de facili, ut patet. C. de sacros. ec. in fi. non tã de facili alienat: imō semel acquisitum ei semper est seruandum, ita, quod nunquam alienatur nisi ex magna causa, & hæc solemnitate, & qualibet alia iure scripta seruata: & hoc ideo, ut pauperibus alimenta non desint, ut patet. C. de sacros. ec. priuilegia, & l. genera li, & l. iubemus, & sequen. quod dic ut plene no. extra de re. eccl. non alie. dudum, lib. 6. unde, si de his ratio nem quæras, non potest reddi melior, quam fauor ecclesiasticæ libertatis, cui sancti patres fauere uoluerunt in tantum, ut unicuique facta sit potestas male alienata ad ius ecclesiæ reuocandi, quod dic ut le. & no. inf. de re. ec. non alie. si quis presbyterorum. §. fin. ¶ Quod ¶ ergo, si episcopus abundans de pertinentibus ad mensam suã, canonicis suis egentibus prouideat, uel e conuerso, nunquid tenet talis alienatio, & si nullus alius auctoritatem suã interponat? Videtur quod sic, spectat enim ad officium episcopi omnibus clericis indigentibus prouidere. 1. 2. q. 1. præcipimus, & c. se. 10. q. 1. regendam, & c. se. 93. dist. diaconi. multo fortius ergo teneatur fratribus, & filijs suis canonicis alimenta præbere. Videmus enim cetera animalia istius peritiam ceteri, insti. de iure naturali, circa principium, unde dicit Apostolus. i. ad Ti. §. b. Si quis autem suorum & maximè domesticorū curam nō habet, fidē negauit, & est hoc expressum, supra de præb. exposuisti. Nec ob. quod prohibita est donatio inter sponsū, & sponsam carnalem, ne se mutuo amore inuicem spolient. ff. de dona. inter ui. & vx. l. 1. quia de illo amore timēdum nō est in hoc casu. utinam enim nunquam regnaret liuor, uel odium inter hos. Nec etiã simile est, imō magna differentia in hoc casu: quia in matrimonio carnali possent præiudicari agnatis, & cognatis, qui debent succedere. hic autem nulli præiudicatur, cum semper in dominio ecclesiæ retineatur, ut infra no. Sed nec ob, quod episcopus iurat nihil alienare sine superioris licentia, infra de re. eccl. non alie. ut super. non enim dicitur proprie alienari id, quod in dominio ecclesiæ retinetur, arg. ff. de leg. 2. unum ex familia, & l. imperator. §. fina. & l. seq. Tutius tamen est, quod auctoritate superioris id fiat, ar. insti. de auct. tu. §. fina. Et addit quod no. infra de priuilegiis, responsi. uer. ita quod. ¶ Quod ¶ si episcopus det ecclesiam alicui loco religioso egeni ad sustentationem ministrorum? Videtur, quod hoc facere possit sine cōsensu canonicorum, infra de don. consulationibus. nã in hoc casu, si prouident o egentibus officij suū exercet, & facit quod debet, ut supra probatum est, unde nec cōtradictioni locus est, ut patet in eo, quod le. & no. §. de præb. extirpandæ, respō. i. & §. 1. & 2. Idem uidetur, si ex causa aliquam ecclesiã in religionem erigat, infra de reli. do. inter quatuor, & propter hoc ipsam dotet, & magnificet sine magna episcopatus lesione. 1. 2. q. 2. bonæ rei, & ar. infra eo. cū apostolica. §. auctoritates, In omnibus tamen his tutius est licentiã papæ requirere, infra de ec. ædi. ad audientiam. 2. & cōsilium canonicorum, ut patet in eo, quod le. & no. infra eo. pastoralis. §. si, quod dic, ut no. infra c. sequen. & in summa eo. ti. §. 1. 2. & 3. & infra c. ea noscitur. §. si. [¶ Instituit] i. instituēdos ¶ decernis. nam corporalis institutio fit etiã per archidiaconum sine capitulo, de offi. archidiacono. ad hoc, secundum Inno, qui dicit se credere, quod in minoribus ecclesijs possunt fieri institutiones sine consensu capituli, ar. 1. 2. q. 2. ter rulas. & idem Ab. & prout ipse dicit, uideamus sic seruari, all. Host. contrarium de excep. præla. c. 1. & ibi re-

mit. [¶ Tales] factas sine consilio fratrum, & de me. ius beneficij, & quæ sint media, siue duplicia, Hosti. r. mittit, supra de præben. super. ¶ Prima ¶ glo. quærit & soluit. ¶ Ultima glo. quærit, & soluit. ¶ In ¶ glo. ubi non dubium] uide de foro compe. si. diligenti, super ult. gl. ¶ In ¶ glo. 1. ibi, in fi.] & per antiquos hic dicebat Hosti. infra ca. prox. quod bene audiretur, ar. ff. quod cuiuslibet uniuers. l. si. quia nec tutor cauet de rato, nisi cum dubitatur, an sit tutor, ff. de admi. tuto. l. vulgo. nec actor nisi dubitetur, an sit actor. ff. quod cuiuslibet uniuers. inter eorum. §. actor. sed transigere non potest sine capitulo, de transac. contingit. & per hoc uidetur, quod non habeat liberam. contra de elec. cum nobis, in fin. ubi de hoc. ¶ In ¶ glo. 2. in fi.] per quæ iura probatur, quod nec hoc decet, nec licet, nec expedit. si. de uoto, magna. ¶ In ¶ ult. ibi, concedi] Idem Gof. & placet Archi. de elec. c. ult. lib. 6. ubi uide super uer. irritas, in fi. r. di. uides. Hosti. contradicens, quod per sententiam, infra eo. ea noscitur.

S Y M M A R I V M.

- 1 Capituli consilium quando, & consensus quando debeat episcopus habere, uide usque in fin. nu. Totius ne, an sanioris partis, requiratur. Rationalis causa semper & ab omni mandato excipitur.
- 2 Statuta antiqua reformare, & noua condere potest episcopus. Correctio fit duobus modis, & quibus.
- 3 Nominari consuevit ab aliquibus ecclesijs decanum, uel præpositum, licet absentes, in actibus capituli, & qualiter possit tollari.
- 4 Nomina presentium in capitulo oportet inscribi. Monumenta duobus accipiuntur modis.
- 5 Partis mendatio uiciatur totum in scripturis.
- 6 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 7. Instrumenta quæ non ualeant. Subscriptio testamenti ualeat, licet ignorentur, quæ in eo sunt scripta, testes excipitur nu. 8.
- 7 Additio glossarum.

C A P V T V.

Vanto. Summaui, supra ca. prox. Et hiberibi. absentium [¶ Negotijs] magnis. In no. [¶ Consilio] sine ¶ hoc nihil autem modicum gerere debet episcopus, aliud est consensus, cum non requiritur nisi in alienationibus, & alijs maioribus, de quibus plenius in summa eo. ti. §. 1. & 2. Host. [¶ Vel sanioris] etgo non sufficit consensus paucorum, & est contra ea, quæ super glo. 2. dixi secundum Host. de conce. præben. c. pe. Respondet ipse hoc posse intelligi, quando uocem habet episcopus ut canonicus, & quantum ad illa, quæ spectant solum ad capitulum ab eo diuisum, uel dic. quod cogitur habere cōsilium totius capituli, uel sanioris partis, ut hic. Dicit tamen, nō cogitur illud sequi, ut prædixi, uel melius secundum eum, ideo dicit, Sanioris: quia ex quo habet aliquos secū, iã dicit sanior pars illa respectu numeri maioris, nisi pars reliqua aliquid rationabile ostendat, infra de his, quæ fi. a. ma. pa. c. 1. & tunc non procedet, sed abstinebit, quod probat uerbu. quod sequitur, Peragas, & pertractes. q. di. ¶ etia in tractatu debet uti sano cōsilio, & semper & ab omni mandato rationabilis causa excipitur, de rescriptis, si quando, de offi. deleg. ex parte. 2. & de hoc supra c. prox. [¶ Statues] reformando ¶ In melius antiqua statuta, uel de nouo statuendo, infra de loca. uestra, de consti. cum omnes, de consue. cum consuetudo, Hosti. [¶ Corrige] inquitendo, uel ex officio procedendo [¶ Euellenda] peccata. & malas cōsuetudines [¶ Et euellat] ualeat tamen contraria consuetudo, quod sine eis hoc possit, infra de consue. ca. 3. lib. 6. dixit

dixit Tan. & Vin. supra eo. proxi. quod generalis consuetudo habet quod in matrimonialibus & civilibus pecuniariis sufficit sententia solius episcopi [Inscribi] Et est tamen quædam ecclesiarum consuetudo secundum Hosti. quod in constitutione procuratoris capituli necesse est nominari decanum, vel præpositum: & quamvis ille sit absens, nihilominus dicitur in illis, Decanus & capitulum constituerunt &c. quam consue. ecclesia Romana approbat, & dimittit talia procuratoria. quæ consuetudo secundum eum posset tollerari postis duobus punctis, uel non expressis nominibus propriis, argu. de offi. deleg. quoniam si autem dicatur, Petrus decanus, & capitulum, falsi crimen committitur, nec excusat consuetudo in delictis, ut patet de consue. c. si. remittit. autem Hosti. supra de fide instr. cap. secundo. [Non facias] à contrario nomina presentium inscribi faciet: per quod no. Pe. quod non sufficit dicere totum capitulum consensit, vel simile, sed est necesse canonicis nominari, & nominatim inscribi, ad hoc de procur. capitulo primo, & ulti. ubi de hoc dedij remiss. ad speculum super ultima glo. [Munimenta] alias monumenta. i. instrumenta. aliter sumitur. C. de reli. & sump. fu. l. monumentorum [Irrita] in scripturis enim est ea conditio, ut partis mendacio uideatur totum, 2. s. q. 2. & si legibus. 9. dist. si ad sacras, Lau. Vin. [Exinde] si hoc fieri feceris, uel cõfenseris, arg. de sen. excom. quæta. de elec. cum in cunctis, ad finem. ¶ Secunda [gloss.] respondet per quætionem, an subscribens necesse habeat scire &c. ¶ In glo. 2. ibi, qui ueluti uide de testibus, tam literis, super ulti. glo. [ibi, inbimus] si testator nec scribere sciebat, nec articulata loqui, falsum est testamentum [ibi, §. 2.] datur forma instrumentis condendis: qua omnia non ualent [ibi, Cains] uide hanc & se. l. ff. de iur. c. literis, infra alleg. super glo. 2. [ibi, hac consuetissima] dum modo testator suum asserat testamentum, & coram testibus etiam tunc subscribentibus subscribat, ualet, licet testes ignoret, quæ in eo sunt scripta. ¶ In glo. 2. ibi, oportet hoc uerum, nisi in instrumento, uel subscriptione contineatur, quod uidit tenor, uel audiuit is, qui sigillum apponit, tunc enim oportet, quod uiderit. C. plus ualere, quod agit. l. si. C. dona. non ignoras: alias falsum iudicabit, si cõstat, quod nec uidit, nec audiuit: alias si hoc solum continetur, quod sigillari iussit ad preces illius, qui confecerat, uel confici fecerat, locus est gloss. [ibi, ex literis] ubi de hoc, & infra titu. 3. si quis,

Ea maior presentatione. 5 Consilium capituli episcopus, & contra episcopi capitulum præscribere nunquid possit, & nu. 7. in fin. 6 Epilogus, & additio glossarum, nu. 7. Instructio tenet nullo contradicente facta.

C A P V T VI.

Noscitur. Pars de sen. ex. ea noscitur. Hosti. & hoc dicit. Si ecclesia collegiata in alia ecclesia habet presentare, presentabit prælarus de cõsensu capituli, uel maioris partis, nisi de consuetudine. uel priuilegio hoc competat sibi soli. prima pars factum narrat. secunda respondet ibi, Respondemus [Provincia] ar. Hosti. quod archiepiscopus iurisdictionem habet in his, quæ in provincia generaliter committuntur. simi. de insti. ca. 3. in auct. de sancti. f. episcopi. §. ut autem omnis, coll. 9. [Abbat] quamuis tamen ad collegium spectet presentatio, abbas tamen ut capitulum collegij representat, & actionem communem exercet. ff. quod cuiusque uniuers. l. si. & hoc uerum, ubi sunt omnia communia: alias si distincta essent bona, & presentatio alicuius ecclesie peruenisset ad partem collegij, tunc non abbas, sed conuentus per syndicum presentaret. ff. quod cuiusque uniuers. l. 1. de rescrip. c. de ceteri, secundum Inn. & Hosti. [Prælatorum] cum collegijs habentium communia, Hostien. [Constituerit] constat hoc ipso, quod non probatur ipse consensus, qui negat interuenisse secundum Eg. [Conuenit] ratione contentus. nisi ratificetur, supra c. 3. de elec. quod si cur. §. si autem [Vacuari] i. uacuas nunciari ad instar institutionum, supra eo. nouit, in fi. Gof. Hosti. contradicens illam exponendam per istam. sic de elec. qualiter [Approbat] quasi non interrupta, uel probata per binum actum, Hosti. de quo uide supra de consue. super rubrica [Aliqui] si autem aliqui habeant priuilegium, non possunt non habere hoc iure uti, de priuile. sane. Cautem autem dixit, aliqui, quia si omnes in his partibus uerentur hac consuetudine præter unum. ad illum tunc existeretur consuetudo hic. ff. de offi. archidi. c. fin. de elec. c. uel ecclesia, ad fi. Hosti. [Collationibus] & representationibus, de quibus præmisit. patronus enim non habet conferre, de iure pa. cap. fin. uel si abbas spectantes ad collationem collegij confert, fortius in his, quæ ad presentationem pertinent, presentabit, cum id sit minus, de deci. ex parte. 2. secundum Hosti. qui querit hic, an prælarus collationem ecclesiarum solus de consue. facere possit: & respondet, quod collationes personarum, quæ fiunt in beneficium, sic: collationes uero, quæ fiunt in proprietatem, cû per illas fiat alienatio, nõ, infra de dona. pastoralis, ad fi. & ibi dicam de hoc, esset ergo onerosa hæc consuetudo, quod solus prælarus alienaret, & sic tollenda, de consue. cap. 2. alleg. cõtra hoc. e. & inf. de don. cõsultationibus. 12. q. 2. bonæ rei, & c. aurij. So. si queratur de alienatione facta in laicos, nunquid ualet, nisi cõsensu collegij habeat. §. c. 1. 12. q. 2. sine, de rebus ec. non alie. nulli, & c. si quis, nec quantum ad hoc ualere cõsuetudo præria, ut est dictu. Idem dicitur de uoluntaria cõgesione sine causa facta ecclesijs, quæ congruam habet sustentationem, arg. 1. q. 2. pastor. Si uero queritur de alienatione facta ecclesijs ad edificacionem, hic dici potest, quod prælarus talè collationem facere potest sine consensu collegij, si hoc habet de præscripta consuetudine, ut hic, & in contrarijs: ita tamen consilium præscribi non possint nisi cû. Est autem multiplex ratio, quare aliud in alienatione facta in laicū, quæ in ecclesia. nã primo casu omnino alienares ab ecclesia. In secundo remanet sub dominio ecclesie, licet alterius, ad hoc infra c. proxi. Secunda, quia semel

ANNOTATIONES.

- 1 Eodem titu. Et uide Io. Andream, supra cap. proximo, in glo. dicunt quidam.
- 2 Capitula pen. Quam Hosti. reprobat Io. An. de appell. c. pe. 11. 6. per multas allegaciones.
- 3 Consuetudine. Vide Io. An. supra e. nouit, in sua glo. magna, ubi uidetur idem uelle, etiam si non sit consuetudo, uer. quid si episcopus, & contradicit ei, quod infra dicit.

S V M M A R I V M.

- 1 Prælarus sine consensu capituli presentare in alia ecclesia non potest, nisi in castans, & quibus, & nu. 2. & nu. 7. ad fin. Archiepiscopus habet iurisdictionem in his, quæ in provincia generaliter committuntur.
- 2 Abbas in his quæ pertinent ad collegij, quæ solus agere potest, & quando, & nu. 7. circa fin.
- 3 Consensus non interuenisse quomodo probatur, & nu. 7. §. in gl. 3. & quo tempore probari debeat, nu. 7. An possit præscribi. Vacuare pro uacuas nunciare. Consuetudo quæ uideat, & an extendatur.
- 4 Patronus non confert, sed presentat. Collationem ecclesiarum an solus de consuetudine prælarus facere possit, & quando.

semel deo dicatū ad humanos vsus transferri non debet, de rerum permu. capitulo secundo, & 3. & tertia, quia laici clericis sunt infesti. 2. q. 7. laici. Sed & summa est ratio, quæ pro religione facit. ff. de reli. & sump. fu. sunt personæ. non ob. infra c. tua, & c. pastoris, in fi. Illa enim & similia intellige de iure cõmuni quod ad illos prælatos, sicut ex indulgentia, uel consue. sibi hoc ius nequeunt uendicare. nam de quocūque istorum duorum fiat fides, ratus erit processus episcopi de consue. cum olim. de ec. ædi. ad audientiam. 2. de priuile. accedentibus [Consensum] si de consuetu. cap. 3. li. sexto, per quam reprobantur hic no. per Hosti. qui dixit, episcopus præscribere non posse, quin teneatur requirere consilium capituli in casibus, in quibus debet de iure requiri. fatebatur tamen, quod capitulum cõtra prælatum bene poterat hoc præscribere. huius ratio secundum eum: quia prælarus, qui solus est, indiget consilio, & sic præponet fratres. In capitulo uero, cū plures sint, non subest illa necessitas. 22. dist. de quibus, de offi. dele. prudentia. ¶ Prima gl. querit & sol. ¶ Quarta glo. obijcit, & soluit. ¶ Vlti. glo. arguit, & remittit. ¶ In glo. 1. ibi. c. 2. & 3. supra tit. 2. post electionem, sicut & procur. constituit. ff. de procura. l. 1. ¶ In glo. 2. in fi. ¶ Hosti. remittit ad ea, quæ ibi notauit, & dicit, quod contradicere possunt infra sex menses post notitiam. ¶ In glo. 2. ibi, probationem recipit poterit ergo probari maiorem partem in tractatu reclamasse, supra de proba. tercio. sed nec de hoc inquiret, nisi conuentus reclamet, & dicunt quidam consistere de consensu conuentus hoc ipso, quod non probatur contrarium. sic infra de cõsi. præterea, de elec. quod sicut. §. si autem, de coniug. seruo. c. si supra quod me. causa. c. 1. ad fi. Dicebat Inn. & idem Eg. quod oportet, quod abbas prober consensum conuentus ante, quod presentatus instituat. Idem in procur. constituto ab eo, cui obijcitur, oportet in eius constitutione conuentus nõ consensum. ¶ Oportet. n. probari consensum saltem ante suam. facit, quod no. de procura. in nostra, in gl. quæ dicitur: alias, si nil obijciatur, præsumitur hæc facta de consensu collegij, iuste ergo tunc instituet episcopus presentatū ab abbate, & eo nil probare reu absolet. Ita quod præteru consensus non habiti nec institutus remouebit, nec snia retractabitur. ¶ In quoddam. Opponit Hosti. de hoc tex. ubi iam facta institutione uacuat. rñdet hoc uerum, quod post presentationem, & ante institutionem fuit contradictio, & cõtradictio non admittitur: alias si post institutionem tñ ueniret contradictor, tardè ueniret, ar. de iure patro. cõsultationibus, & c. ex literis. Adhuc opponit: si nõ habuit abbas cõsensum capituli, facta est institutio per obreptionem, de qua omni tpe queri potest et contra institutū per papā, de re iudi. cū olim. Responderi potest, quod iuris præsumptio, de qua hic loquitur, surreptionem excusat. Adhuc opponitur, quod si hoc abbas sic presentado per. 40. annos postea dicit se præscripsisse, ne teneatur requirere cõuentū. rñdet hoc nõ esse absurdum, quod ius approbat. & si hoc impurabit collegio negligenti, quod tñ siluit, de elec. Cumana, de causa pos. cū ecclesia, & c. cum olim. Tenet etiā ipse Hosti. quod si hoc casu præscribat consensum, non tamen consiliū, ut supra dixi [ibi, ad id quod] & casus qui, ubi de hoc. ¶ In glo. sed nonne, ibi, ecclesia. 2. ubi satis de hoc. ¶ In glo. ulti. ibi, expressum Hosti. qui tenet contrarium, dicit quod narratur factum, nõ ius, & si de iure etiam intelligas, loquitur, cum sunt omnia communia.

ANNOTATIONES.

- 1 Constitui. intellige, quod personaliter fiat presentatio quod ad personam presentati: ut sentit gl. in clem. dudum. §. statuimus, de sepultureis, ubi Lopus sic limitat istam glo.
- 2 Summarium. Decimarum donatio à laico facta ecclesie, quas ab alia ecclesia

habuit in feudum ab antiquo, & quando, & nu. 2. Diuisio capituli. 2 Decima cuius ecclesie de iure communi sint, & nu. 3. Eas habere quando liceat laico, & nu. 7. 3 A contrario argumentum firmissimum, & nu. 13. Ratio differentie qualiter reddi debet, 5 Ad ecclesiasticum usum si dicatur quid reuocandum, qualiter intelligatur. 5 Vacillans ecclesie laicis an præiudicent priuilegia postea impetrata super decimis non soluendis, remiss. Decima feudales concedere possint an alij ecclesie, quam domina, & qua & de consensu quorum, & nu. 6. 7. & 9. Laico an liceat habere decimas, oblationes, & alia ecclesiastica in feudum, & nu. 8. 9 Perpetuum quomodo hic sumatur. 9 Concilium Lateranen. quo anno fuit, & quo pontifice celebratum Alexander Papa. III. Senensis fuit. Alexandria Italia quando condita, à quibus, & cur sic dicta. Memoria si non non est, quod alius possederit decimas, quid iuris. 10 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 11. Tutor si idonea prædia non emerit, quando teneatur. Alienatio non uidetur facta, si fiat intra familiam. Transactio non uidetur fieri, si fiat ad similem locum. Demandare non potest non proficiscens. 12 Additio glossarum. Recuperatio perditæ rei facilius conceditur, quam Alienatio habitæ. In habitis non est idem ius, quod in habendis. Propter dubium quid licet, quod aliis non liceret, in fin. Solus an intelligatur non posse, si appellatio solius n. n. adijciatur.

C A P V T VII.

Vm apostolica. C. Tenet donatio, quam de solius dicecesani cõsensu facit laicus ecclesie de decimis, quas ab alia ecclesia habuit in feudū ab antiquo. & in prima parte consulatione. in secunda rñsio ibi, taliter rñdemus. Prima facit. 4. Primò ponit partium cõpromissum. Scdò unius partis allegationem ibi, dicti monaci. Tertio ibi, cõtrario, allegationem alterius partis. Quarto ibi, quæ uero, consulationem arbitrorū. Scdà principalis facit alia. 4. Primò rñdet cõsultationem. scdò soluit, & cõcor. tria. 3. rñsionem corroborat. 4. illa determinat. Pa ibi, auctoritates. tertia ibi, nã, & quarta ibi, hoc aut [Decima] [ista]. limites 2 ¶ parochia sancti Stephani. & sic faciebat p illa ius cõde, quæ dic ut. j. de decimis, cū cõtingat [Compromissum] tāquam in arbitros: alias, de tran. cõtingit. & no. de præb. nisi esset. Ho. nescio, quare hoc dixerit [Eius] similitis, uel [Eius] §. decimæ, quod est melius [Male] i. ius ecclesie: quia rñ habet ea ex dispensatione, sine peccato est, Inn. uel dic, ut. j. dicā in glo. mag. circa mediū [Episcopo loci] pp hoc inducit cap. l. m. & uide quæ dicā, j. de deci. qm, in glo. Dicit Hosti. ubi no. quid si solū renunciat illā in manibus episcopi, uel eam donat episcopo [Omnia] sic cõcessa [Aduersa] sancti Stephani [siue cleri.] cathedralis ecclesie, Inno. [Minus] in non. Pe. facit de rescrip. ex parte. 3. ad fi. & quod dicam, infra de simo. licet, super glo. sic. §. [Tenetur] in anti. possidetur hæc erat glo. [Quod monendus est] quid si hæc forma seruata non fuerit uidetur, quod possit irritari. §. de rescrip. cū dilecta, de elec. quia ppter. §. si uerò unde sequit, si ad hoc induci nequiverit, ergo tã cõtrario, si induci poterit, nuquam erit firma donatio, quantuncumque dicecesanus consentiat, quod fortissimum est; ut. j. in fi. Ho. [spectat] in cuius est parochia, uel à qua illam habet in feudum [Cum aliud] non sufficit ergo dicere: aliud hic, aliud ibi, nisi & sufficiens reddatur ratio diuersitatis, ut hic [Ecclesiasticum] id est generalis ecclesie, quod est nota, secundum Inno. & Hostien. quæ reuoca-

reuoerari intelligitur, ad quamcunque ecclesiam reuoeretur, & si non ad illam, ad quam pertinet [In alienatione] rei habitæ & possessæ, Goff. [Clericorum] etiam ecclesiæ possidentis rem, nedum capituli diocesani, de rebus eccle. non alie. cap. 1. Hosti. [In reuocatione] rei apud laicum constituta, Goffre. [Vtrunque] alienationem prohibitam, & reuocationem cõcessam [Ecclesiæ] generalis, ut dixi [Laicis] an his ¶ laicis uafallis præiudicet priuilegia postea impetrata super decimis non soluendis, plene dicat, infra de deci. nuper, in glo. sup. [Feudum] obijciatur, aut istæ decimæ concessæ in feudum erant ecclesiæ sancti Stephani tanquam suæ ab episcopo, qui postea donationem confirmauit, & tunc male dicit, q̄ monendus sit ille, qui tenet, ut restituat decimas ecclesiæ, ad quam spectant, cū non ad ecclesiam sancti Stephani, sed ad episcopum pertineant. Aut decimæ istæ erant cõcessæ in feudum ab ecclesia sancti Stephani, & tunc constat, q̄ si miles feudatarius eas alij dederit sine cõsensu dominae, f. ecclesiæ sancti Stephani, cadat à iure feudi, & ipso iure utile dominium redit ad ecclesiam sancti Stephani, in libro feudorū, & de feu. non alie. sine cõsensu do. imperiali. Ad hoc respondent quidam, q̄ hoc debet intelligi de decimis ecclesiæ sancti Stephani, quarum fructus episcopus à principio ex causa potuit concedere in feudum, directo tamen dominio penes ecclesiā sancti Stephani remanente. Sed & nunc licet eidem episcopo eas decimas concedere alij ecclesie, seu concessas confirmare, cū modicum damnum ecclesiæ fiat, à qua tenetur in feudum, & magnū lucrū illi, cui conferuntur: & quæcunq; ecclesia fructus percipiat, semper ecclesia percipit: quia vna est ecclesia, ut no. s. s. proxi. probatur. 24. q. 1. loquitur, uel dic, q̄ si istæ decimæ alij ecclesiæ cõferantur de cõsensu episcopi, semper ep̄s intelligitur hoc concedere sine præiudicio alterius, & ideo miles nihilominus remanet uafallus ecclesiæ sancti Stephani ut prius: & platus monasterij erit uafallus militis, uel ecclesiæ, ad quā spectat directū dñium. & hoc tenet Abb. absurdum. n. esset, q̄ si sine culpa priuaref suo feudatario. 56. di. satis peruersum. Quod aut̄ dicit de re. s. eo. s. ecõtrario, sine cleri cõsensu, intelligendū v̄ non solū de cõsensu capituli ecclesiæ cathedralis, sed & de cõsensu alterius, ad quam spectat directū dominium decimarū, s̄m Inn. Est aut̄ ratio: quare iuste habitas per antiquū feudū possint cõcedere, licet iniuste occupatas nō possint: quia si tales decimas præcisè & iniuri cogenter feudatarij restituerent ecclesie dñæ, à qua habēt, ex quo sibi in feudū perpetuò cõcessæ fuerunt, scandala immineret, ad quā uitādū sufficit, q̄ cuiusq; ecclesiæ dentur, ar. s. de præscrip. c. 2. cū suis cõcor. Sed tamen ¶ dū tenēt laici, non sunt sine peccato. Alij dicūt, q̄ iuris pmissiōe possunt laici habere fructus decimarū in feudū: quia directū dñium remanet penes ecclesiam, quāuis utile transeat ad uafallū quātū ad perceptionē fructuū, quos etiā ecclesia dñā percipere intelligitur, cū à uafallo suo eius nomine percipiatur, ut s. de resti. spo. cū uenisset, & c. olim. 1. s. si. & de præscrip. ad audientiam, uer. si, imò idem uidetur dicendū de oblationibus, & alijs ecclesiasticis in feudum concessis: quia generaliter loquitur illud. ca. 16. q. 1. c. si. quod ad fructus decimarū, uide quod ibi no. & 1. q. 2. peruenit. Sed & idem v̄ dicitur, cum ibi dicat, quod male est detenta: ex quo uidetur, q̄ talia sine peccato concedi non possunt, ad quod potest responderi, q̄ ideo dicunt male detenta: quia laici spalia laicis non ministrant, & ideo male ab eis detinent, cū decimæ illis, qui ministrant spiritalia, sunt reddenda, vt. s. do decimis, tua nobis. s. 1. Derinentur ergo male, & sine exhibitione adiūcti obsequij. Sed tamē sine peccato, quia quāuis ipsi non exhibeant spiritalia, tamē

ipsi exhibent donū clericis, à quibus causam habent, & quorū est dominium principale. Dicūt et̄ quidam, & male, ut inf. de deci. ad hoc, q̄ hodie ep̄i, & alij prælati de cõsensu ep̄orum possunt infeudare fructus decimarū, nec ob. j. de locato, ueltra: quia loquitur de illis, q̄ non habēt cõsensum ep̄i, & ideo nō possunt infeudare fructus decimarū, licet possint locare ad tempus aliud. n. est de illis, qui uolunt infeudare ppetuo: quia nec unq̄ licuit nec hodie licet abbatib; & minoribus prælati infeudare sine ep̄orū licētia. 17. q. 4. in uenditionibus. Sed nec ob. de feu. c. 2. quia loquitur de illis, q̄ iura uerūt nō infeudare. Magis tñ placet Inn. q̄ hæc decr. intelligatur de decimis tñ, quæ non ab ecclesia, sed ab ep̄o tenent in feudū. Nec mireris: quia monendus est feudatarius, ut decimas istas reddat parochiali ecclesie, ut dixi, supra e. quia uero. est. n. subintelligendum, si ep̄s, à quo tenent, in hoc cõsenserit. neq; enim sibi inuito suum feudū aufertur. Sed nec mireris, si dicit, q̄ prius restituatur ecclesie parochiali, q̄ alij: quia intelligendū est, q̄ quādo ep̄s concessit decimas istas in feudum, accepit eas ab ecclesia parochiali pro aliqua utilitate episcopatus, quod licuit, inf. ut beneficia ec. c. unico. s. si. s̄m Inn. sed dicit Host. illud uerū ad rēpus tñ, vt ibi alleg. et̄ de reb. ec. non alie. dudū. li. 6. Cõcludebat aut̄ Inn. q̄ ideo iniustus & æquius est, q̄ primò restituat ei, q̄ alij, arg. de testa. cū in officijs, & quia de facili redit res ad naturam suā, ut no. j. c. super uer. concessæ. unde si episcopus in hoc consentire nollet, recurrendū esset ad superiorem, inf. de iure pa. nullus non ergo intelligitur hic de decimis, quæ ab ecclesia sancti Stephani tenentur in feudū, illas enim nō debet ecclesia pdere etiā de cõsensu capituli, nisi magna causa subesset, ar. j. dere ec. non alie. c. 1. s̄m Inno. Dicit Hosti. non licere episcopo decimas parochialis ecclesiæ dare laico. j. de deci. quāuis, & c. prohibemus, licet ipsam etiam ecclesiā ex cā nō laico, sed collegio in totū conferre possit, inf. de dona. cõsultationibus. uel etiam in ipsa censum assignare de nouo, uel antiquum augmentare, ut patet in eo, quod le. & no. infra de cens. prohibemus. s. de præb. extirpata. s. si. & j. e. pastoralis, De cõsensu tamen capituli, vt ibi le. & no. & in cle. de re. eccle. non alie. si una [Perpetuò] Si ergo ¶ ad tempus, uel sub conditione adimēte nō habebit hic locum. ad hoc, infra de dona. inter vi. & ux. no. p. nec placet quod no. Archi. de deci. c. 2. lib. 6. q̄ intelligatur perpetuum ad uitam. ff. pro socio. l. 1. r. all. glo. Io. 16. q. 7. c. 1. quam dicit placuisse. G. Na. & Rai. sed cum nil certius morte. ff. de condi. & demon. l. 1. certum ergo esset illas ad ecclesiam reuersuras, & sic donationi nō esset locus [Concessæ] & ante Laterā. cõciliū, quod fuit annis domini. 1179. factū ab Alex. III. qui fuit Senēsis, & refert chroni. Mar. q̄ tñc Mediolan. Cremon. & Placentini contra Papiam construxerunt Alexandriam, quam ab ipso Alex. sic uocauit. & quod prius dixi, patet infra de deci. c. 2. s. illas autem, li. 6. Dicebat Host. ante tempus Urbani secūdi, hoc dicebat per capitulū primū in li. usus, feudorū. titu. episcopū, abbatē, uel abbatissam feudū dare nō posse, in prin. li. Et querit, quid si non apparet, an prius, uel post habuerit illas in feudū, tamen non est memoria, q̄ alius possederit, uel perceperit ar. pro uafallo, infra de uer. sig. sup. quibusdā, & quod ibi no. Item quia nō est uerisimile, q̄ tñ siluisset ecclesia, si petere potuisset, ar. de re. eccl. nō alie. si quis. de no. ope. nun. ca. 2. uer. super. Ipse Host. respondet ad hanc rationem, q̄ operante peccato tā crudeles sunt hodie laici, q̄ ecclesia mitire non audeat, ar. de iureiur. nimis. quare ipse Ho. tenet ipsūm præcisè cogendum ad decimam reddendam ecclesie, nisi probet prius concessum, uel post auctoritate patris his rationibus: quia ecclesia fundat intentionē suā

de iure cõmuni: obtinebit ergo, nisi alius probet titulum, de præscr. c. 1. li. 6. Secūda ratio, quia uertitur periculum animæ: & ideo sequendū est, quod est tutius, de spon. iuuenis. cū suis concor. Tertia, quia possessio talis est odiosa, cum regulariter non cadat in laicū, de præscr. causam. Quarta, quia de facili reuertitur res ad id, quod ius, & natura sibi ab initio cõcessit, ff. de pac. si unus. s. pactus, uer. q̄ si. j. de cen. cū uenerabilis, post medium. Quinta, quia summa est ratio, quæ pro religione facit, ff. de reli. sunt personę, & hanc etiam. q. p. fuerat Host. infra, de deci. quāuis, & idē tenuit Io. Mo. & Arch. 4. in præ. decr. secunda de deci. lib. 6. Satis uide tur contrarium tenendū per prædictam decre. primā, de præscr. lib. 6. per quā respondetur ad primā rationem. Ad alias dic, q̄ illę procederēt, ubi non possedisset ut uafallus, & hoc intelligo, quando cõmunis opinio fundatur super antiquitate feudi: quæ cõmunem opinionē in tali præscriptione probari necesse est, ut ibi no. in fi. ¶ Gl. j. & etiam) ponit lecturam La. quā re probat. ¶ Gl. idē) respondet per ob. ¶ Pe. gl. signat cõtrarium. ¶ In gl. quantū, ibi, tutor qui. s. 2. ¶ Si tutor emit non idonea prædia, si per fordem gratiā, uel negligentiā latam, tenentur, alias non. ¶ In gl. idē, ibi, uoluntas) dicit, q̄ gl. sequētēs dicit prohiberi alienare extra familiā in extraneum etiā per institutionē, uel fideicõmissum id non posse ¶ ibi, eiusdem) idem, si ad aliā ciuitatem corruptum parietū marmora, uel colūnas deferret de ppijs domibus in domos ppias, & hoc uult lex illa, q̄ ornatus ciuitatis non transferantur ad rura. ¶ In gl. ante pe. ibi. l. 1. ¶ lex Iul. de vi, permittit proficiscētē demandare: ergo nō proficiscēs non mandat. ¶ In gl. pe. ibi, cum ita) uide de præsump. nōne, super ulti. gl. ¶ In ¶ gl. quantū ad, ibi, eueniat) de hoc, & quid iuris, si nō sit ecclesia locupletata, nec dānicata, no. 12. q. 2. sine exceptione, in gl. pe. ¶ In gl. de facto, ibi. c. 1. ¶ ubi de hoc, & 14. q. 1. s. 1. & infra, de deci. quāuis. ¶ In gl. ideo non, ibi, ad ecclesiam) & sic recuperatur, & si nō ab eadem ecclesia, tamē ab alia, & sic facilius permittitur perdita rei recuperatio, quā habitæ alienatio, unde in rebus non habitis, sed habētis potest fieri per seruū deterior conditio, & si debitor alienat in fraudem creditoris res, quas habet, reuocatur, ff. de his, quæ in frau. cre. l. 1. Secus in his, quæ nō habet, ut si in fraudē creditoris nō adiret hereditatem, ff. eo. ti. l. qui aut̄, nec potest liberus aliqd alienare in fraudē patrōni: quin reuocef p Fauianā, quæ lex cessat, cū omittit adire hereditatem, uel ea, quæ non possidet, ff. ne quid in frau. pa. l. 1. s. utrum. ¶ In. & Goff. facit, ff. de uer. sig. alienationes. s. 1. ¶ ibi, posset redire) ponderauit canon, q̄ poterat etiam non redire, ad hoc inf. de auc. tu. s. neq; ad hoc bene. ff. de cond. inde. l. sufficit. ff. de le. 1. cum res. in fi. & cõstat licere propter dubiū, quod alias nō liceret. j. de sepul. sacris, ubi de hoc, de uer. c. ult. ¶ In gl. a contrario) ¶ ibi, fortissimum) quod intelligatur, ut dixi de elec. publicato, super gl. si. ¶ ibi, qualis) j. de regula. cum uirū, & 13. q. 3. ex eo. ubi de hoc. ¶ In gl. pe. ibi, requisisti) ibi etiā in uer. si uero relinquatur, probatur contrarium, scilicet q̄ idem sit dicere, episcopo, & soli episcopo, quare dicas ex circūstantijs hæc discerni, an hæc sint eadem, an diuersa. facit, quod not. de donat. apostolicæ, in 3. gloss. & quod dicam super ea

- ANNOTATIONES.
- a ¶ Possideret. Parer ergo, quod laici etiam habentes decimas ab antiquo in feudum illas non possideant, & licet hic gl. super uerbo tenes, contra no. gl. infra, de decimis, quāuis.
  - b ¶ Fortissimum. Pro hoc facit c. Pisanis, & quod ibi no. de resti. spo. & c. prouida, de elec. hb. 6. & in l. cum hi. s. prætor. ff. de tranfac. & c. lib. 6. ¶ Vbi uide Io. And. super glo. secus, & licet quo ad materiam uitam perpetuum, non intelligatur ad uitam concessum, quod ad prohibitionem tamen alienationis bonorum ecclesiæ, cõcessum

sum ad uitam dicitur alienari, ut in cle. 1. de rebus ecclesiæ non alienari. ubi uide.

d ¶ Archi. Et Ioan. de Ligna. & plerique alij docto. & uidebitur probabilior ista opinio, & c. 1. de præscr. quod allegat Io. And. secundum istos magis facere contra, quàm pro.

S V M M A R I V M.

1. Sine capituli cõsensu concedere non potest episcopus ecclesias alij earum etiam patronis ecclesiis, uide nu. 4. & 6. in prin. Electus episcopus alienare prohibetur. Ecclesia maior intelligitur cathedralis.
2. Archidiaconus multis modis assumitur, & quibus. Vnde eligi debeat, & an cum canonis. Ecclesia non uacans concedi potest loco religioso.
3. Tractatus in alienationibus sufficit unicus, & qualis, & nume. 6 & 7. in fi. Restitutio non datur aduersus alienationem irritam, secus si tenear, & quo casu non datur minor, nu. 6. in fi.
4. Subscriptio quibus in casibus requiritur. Episcopus quæ possit alienare, & num. 6. in prin.
5. Epilogus, suffragium, & additio glossarum, num. 6. & 7. Ad ecclesiam aliam transire uolens relicta priori, uel dignitate, an sit admittendus.

C A P V T VIII.

Vanuper. Casus. Non potest episcopus sine cõsensu capituli cõcedere ecclesias, etiam que ius patronatus habent in illis, secundum ibi, alterius [Vtrum] liceat, quod est infra [Electo] confirmato: aliis non esset questio, de elec. hosti, & c. qualiter [Cõsensum] sup. canonicorum [Maiores] id est cathedralis, de in sti. ad decorem [Ab ipsa] Host. habebat [in ipsa] dicens, q̄ sic fieri debebat, de elec. q̄ sicut, & c. cum terra, uel exponendum secundum eum, id est ad ipsam regendam. 10. q. 1. regēda. prima. littera plana [Assumatur] hoc dixit quia ¶ interdum assumitur per electionē. 93. dist. legimus, circa medium, ibi, diaconi autem ex se & c. Quandoque per superioris institutionem, ut 74. dist. episcoporum, & 60. dist. c. 1. ubi de hoc, Goff. & 21. dist. clericos, in glo. ubi episcopus [De ipsa] no. per hoc Inno. q̄ non licet episcopo eligere archidiaconum, nisi de ecclesia cathedrali: quod uerum intelligit, ubi archidiaconus est de capitulo, & debet esse canonicus: & episcopus, quāuis possit dare archidiaconatum, non tamen canoniam. nam, si ad eum spectaret etiam cõlatio canoniam: tunc etiam extraneo dare posset simul utrūque, secundum Innoc. id uerum secundum Hostien. si utrūque uacat. Quid ergo, si numerus canonicorum sit plenus, hoc casu nō liceret etiam legato cõferre præbendam non uacantem, supra, de præben. dist. lectus. j. Dicit Host. q̄ hoc casu potest archidiaconatum uacantem conferre etiam extraneo, nisi sit contraria consuetudo, qualis hic erat, ad idem de consue. cum dilectus [Vacantes] immo, & non uacans concedi potest loco religioso. sup. de resti. spo. cū uenissent, Goff. & in cle. de re. eccl. non alie. si una [Baptismales] Idem de alijs, ut patet in generali responsione, Hof. & infra c. prox. [Tractatu] licet ¶ uile sit iterare tractatum, puto tamen, q̄ unus sufficit per decre. dudum, de re. eccl. non alie. lib. 6. debet tamen esse solennis, & diligens, ut ibi, & per illud singulare hoc probō, de hoc, & ipsius formam uide in Spe. de loca. s. sequitur, uer. & scias [Irrita] ipso iure, supra c. 1. die ut ibi. Dicit enim Goff. & Hostien. q̄ quando fit alienatio in casu non cõcessio non datur restitutio: quia ipso iure irrita est, etiam si omnes contentiant, C. si aduer. don. l. 2. C. de sac. sanc. eccl. iubemus nulli. Quando uero tenet, sed laica est ecclesia, datur restitutio, de resti. in integ. e. 1. Io. And. super 3. Decr. I de

de re. ecc. nō alie. ad nostrā, aliter nō. Io. 2. q. 2. in sum. 4 in fi. [Subscription] hoc requiritur...

- S V M M A R I V M. 1 Sine capituli consensu non potest episcopus ecclesias parochiales, uel earum obuentiones monasterio conferre.

C A P V T I X.

1 Pastoralis Casus. Episcopus ¶ parochiales ecclesias, uel obuentiones ipsarum etiā de consensu patroni sine consensu capituli sui monasterio conferre non potest...

ma quæstio fuit, an episcopus possit cōcedere vni ecclesia obuentiones alterius, retenta honesta sustentatione vicarij, q̄ deseruiet ecclesiæ, cuius obuentiones confert. Secunda, an liceat episcopo conferre totā ecclesiam, vel partē ipsius, & ut sit litera consona, sup. in proprios usus, & sic bene inducit decretalē, ex qua argumentur, ibi, & cū Lateran. concil. statuta & c. & hęc q̄d ferē eadem est cum illa. s. c. proxi. uel melius dicit, q̄ secunda q̄d eadē est cū prima, sed in hoc est differētia, quia primò quæritur de ecclesia, cuius collatio ad episcopum, secundo de ecclesia, quæ habet patronū. Tu dic, q̄ fuit dubitatio, quia Dionysius limitauerat parochiales statuens, q̄ obuentiones spirituales intrā eas prouenientes pertineant ad illas, vt decimā, primitiā, oblationes, mortuaria, & his similia. vnde nō videbatur hęc posse conferri nec in totū, nec in partē alteri ecclesiæ: quia sic cōfunderentur termini parochiarum, & fieret cōtra diuisionē Dionysij ecclesia parochiali manente: quod patet, quia ibi remaneret vicarius: quia iura parochialia ministraret parochianis, & alius, qui nō laboraret, obuentiones reciperet contra decretū Dionysij, & cōtra id, quod legitur de sepul. c. 1. & hęc fuit dubitatio primē q̄nis. Dubitatio uerò secūda fuit, q̄ cū Lateran. cōc. prohibeat de nouo imponi, uel augeri ueterē p̄sionē, fortius uidebatur prohibendū, ne tota ecclesia alteri daretur, s̄m Inno. Sed Host. dicit, q̄ planus est intellectus capituli, nā primò, quæritur, an ecclesia dari possit religioso loco p̄ episcopū, sine cōsensu capituli, & licentia pape, secundo, an consensus patroni quò ad hęc efficaciter operet, & respōdet, neutrū posse fieri salua cōstitutione quinquagesimæ [Quatenus] id est ad hoc, & per hoc not. secūdum Host. q̄ quò ad spirituales redditus parochialis ecclesia fundat intentionem suam de iure cōmuni, de parochijs, ut dominicis, de deci. quoniā, & c. cū in tua, & c. dudum [Necessarios] hoc secūdū Host. est cōtra illos qui tales prouentus dant histrionibus, uel alijs prodigē expēdunt. 86. dist. donare [Stipendia] ne ligetur os bouis triturantis, de præben. extirpā dā [Ministorum] sim. quod de monacis dicitur de stat. mona. c. 1. in fin. [Liceat] cum ¶ sacramento teneatur non alienare, Host. de eccle. edi. c. fin. ubi de hoc [Ad quod] melius dixisset [ad que] Sed dicit hoc pro tanto: quia idem iuris in utroq; de rescri. postulasti, de sacra. nō iterā. c. 1. §. fi. Host. [Breuitate] nō pro ¶ breuitate, qua gaudent moderni, de sacra. nō iterā. c. 1. & 2. ff. de offi. p̄fēc. p̄rē. l. vna, in prin. Host. [Quinquagesima] monasterio de nouo fundādo, uel ceterisima pro magnificādis sepulchris. j. de don. apostolicæ. hanc autem quinquagesimam de rebus ecclesiæ cathedralis, non de rebus ecclesiā sibi subiectarū dare pōt episcopus, s̄m Inno. licet Per. hic contradicens, q̄ ad hoc ut congrua sit hic exceptio papæ, oportet intelligi, q̄ etiā de bonis subiectarū ecclesiā sibi possit episcopus dare quinquagesimā, & sic prorogatur hic canon bonæ rei, & Abb. refert, q̄ sic etiā consuluit ipse Pe. magister suus, in q. quæ fuit Auinionē inter p̄dicatores, & parochiales ecclesias. sed Egi. dicit, q̄ hoc ualde sibi v̄ extran. 5 [Roman. pon.] cui iurauerat non alienare, & sup. & sine capituli sui uoluntate, nisi expressē contrarium mandaret in litera papali, ut de re. ecc. nō alie. ut sup. in fi. Host. [Voluntatem] si eps agens ¶ capitulū sup aliqua re petit cōsiliū capituli, v̄, q̄ teneat dare, arg. 23. q. 1. qd culpatur. nā quādoq; quis admittit ad duo repugnātia, ff. de inoffi. testa. Papinianus, §. sed nec impuberis, & l. filius. In contrarium, quia quilibet officio suo sit contentus, C. de aduo. di. iudi. l. 2. C. de asse. l. nemo, ne promiscuis actibus & c. C. de testa. consulta. dic q̄ nō tenetur: quia graue est, q̄ quis procurer suum incōmodū. s. de proba. c. 1. q̄ isti facerēt, si attenuarent cōsilio,

filio, quod allegationibus grauare nitunt, s̄m Io. Phi. & Vin. ¶ Gl. ¶ pe. r̄ndet per q̄onem, alle. pro, & cōtra, ponit opi. Hug. & Tan. quā dicit tutiore: sed contrariam ap. ¶ In ¶ gl. pe. ibi. §. ult. ¶ Iude de magis. c. fi. super gl. penul. ¶ In ¶ gl. 1. in fi. ¶ prouinciar uerò, & dioceses prius diuisę fuerunt. 8. dist. c. 1. & 99. distin. prouinciar. Vnc. utrobique de hoc. ¶ In ¶ gl. pe. ibi. Hug. ¶ Tan. & Vin. [¶ ibi, idem dicit] quod Hug. & Tan. [¶ in fi.] con cor. Gof. hic in sum. huius ti. §. pe. & j. de dona. aposto licæ, ne iuris auctoritate donatarij decipiantur, C. de his, qui ue. ara. l. 1. Host. hic ¶ dicit, q̄ si uult concedere de suis redditibus separatis, uel communibus sibi, & capitulo, hoc potest sine consensu capituli. Si autem de redditibus capituli separatis, requiritur tunc ipsius capituli consensus, ar. ff. pro socio. l. merito. Pe. & Ab. dixerūt, q̄ ecclesiam monasticis regulis informare, uel monasteriū de nouo construere non potest sine consensu capituli, per c. 12. q. 2. si episcopus. Informatae autem, uel constructę, potest sine consensu capituli dare quinquagesimam, uel centesimam per hanc dect. cum ad dotandum sint obligari, de consē. ecc. uel alta. cum sicut, & dicunt sic opiniones ad concordiam posse reduci, & hoc placet.

- ANNOTATIONES. 1 Dudum. Optimè probatur in c. 2. de resti. spo. 2 Oportet intelligi. Pro quo facit quod notat Io. And. post Host. infra, super gl. penul. 3 Non tenetur. De quo facit c. petitio, & quod ibi not. in gl. si supra. de iureiu. & quod notat Bar. ff. de sena. l. 1. & Cy. in l. inquisitio, C. de solu.

- S V M M A R I V M. 1 Ad concilia prouincialia qui uocari, & admitti debeant, & nu. 2. 3. & 4. §. in gl. ult. & ad que, ibid. 2 Per procuratores capitula negocia sua expediunt. Ex uocatione, & imitatione ius acquirunt. Vocatus, sine citatus ad electionem debet admitti, & fortius exp̄ari, excepto casu, & quo. 3 Abbates auocentur ad concilium episcopale, & prouinciale. Nunciij capitulorum etiam non inuitati admittendi in concilio prouinciali, de quorum consilio quæ peragenda. In synodo quæ fiunt, facienda de consilio canonicorum. 4 Additio glossarum. Laici etiam admittantur in concilio prouinciali, & ad quæ. §. in gloss. ultima.

C A P V T X.

1 Si membra. Casus. Ad ¶ conciliari debet, & admitti cathedralium ecclesiarū capitula, & prima pars ponit querelam. secunda prouidet ibi, uisum fuit [Prouincia] construe, capitula Cathedralium ecclesiarum prouincię Senon. ad nos & c. & no. q̄ dicit, Cathedralium: quia alia, licet collegiarę, non uocātur, illę enim disponūt per episcopum, & suum capitulū, sup. tit. 1. nouit, s̄m Egi. [Quod archiepiscopus] debet dicere, q̄ uos, per quod uideretur superscriptio falsa, s̄m Boa. & bene est sic in an. [Procuratores] quia capitula ¶ commodē non possunt ire. sup. de maio. & obe. c. ul. Host. [Conuocatos] ar. quod ex inuitatione eius acquirunt, unde turpius eijcitur, & c. de iureiu. quæ ad modum, & ar. q̄ citatus ad electionem debet admitti, & sic fortius expectari, de hoc, sup. de elec. cū inter uniuersas, nisi de nouo re ducāt ad memoriā illos nō habere uocē. sup. de exce. pastoralis, s̄m Vin. [Eorum] archiepiscopi, & suffraganeorū [¶ infra] hic querebatur, an deberēt inuitari, & admitti, & ad hoc r̄ndet s̄m Host. [Inuitari] de ¶ abbatibus quò ad ep̄ale cōsiliū dic, vt sup. de maio. & obe.

quod super. De prouinciali uerò ibi dixi s̄m Goff. & uide quod dixi de præb. graue [¶ inuitari] nō inuitati, cum eos tangit p̄ illa, quæ pmulganf. vnde, sicut talia in synodo facienda sunt de consilio canonicorū, sup. eo. nouit, & c. seq. sic in prouinciali cōsilio de cōsilio nūcio: tum capitulorū prouincię, de maio. & obe. hu milis, hoc aut̄ intelligit Host. nisi prælati aliqua sc̄etra de mādato sup̄ioris haberēt tractare, q̄ sine transgressione in obediētiā, uel iuramētū nō possent reuelare, de iureiu. ego. N. uel alia iusta cā subesser, quare quòd inter eos agif, non deberent alijs publicare. Sicut no. si. sup. eo. nouit, post prin. [Maxime] id est tantū uel debet admitti ad omnia ḡnalia, maxime ad cōtingētia, uel intersint oib̄, ut si iuri suo detrahi uiderint, appellare possint, de offi. dele. sup. eo. Vin. ¶ In ¶ gl. 2. ibi, nam ita diuus] & uide de iud. exhibita, super 1. gl. [¶ ibi. §. cau fa] uide de off. iud. c. 2. in gl. 2. & idē dicit. l. seq. & auc. vt spon. lar. j. alle. [¶ ibi, diuus] In dando iure anulorum auctorū libertis uocādi sunt patroni [¶ ibi, in concedendo] uide de præcri. accedētes, sup 1. gl. ¶ In ¶ gl. ult. ibi, compro bari debet] de reg. iu. quod oēs. lib. 6. in fi. [¶ ibi, tangant] & tūc intererunt, ut audiant, non ut iudicēt, uel doceāt. 62. di. docēdus. Sed nec ad illa necesse ē eos uocari, cū possint postea in prædicationibus publicari, quę fieri possunt illis etiā excōcatis, de sen. excō. r̄nfo. Possunt etiā laici illuc uenire pro petēda, uel defendēda iusticia. sup. de iud. nouit. In ecclesiasticis autē negocijs, & clericorū correctionib̄ s̄nt excludēdi, ar. de elec. Mas sana, & expressius in extraua. Bonif. de off. ord. debet.

- ANNOTATIONES. 1 Secundum Egi. Vide Io. And. supra, de præben. graue, in princ. gl. mag. & de accusa. sicut, in gl. per hoc, & de maio. & obediētia, quod super his, super fi. glo. prima.

- S V M M A R I V M. 1 Oeconomia, uel dispositio tituli. 2 A capituli maiori parte quæ fiant, de his ubi alibi tradatur.

De his, quæ fiunt à maiortate parte capituli. Rub.

1 ¶ Vidimus ¶ de his, quæ communitur à prælato, & capitulo, uet̄ à solo prælato fieri debent. Sed quia sunt quedam, quæ ad solum capitulum pertinent. s. de rescrip. edoceri, in quibus expediendis uota fratrum discordanter interdum, quid iuris tunc sit, est uidentum, & c. ad ¶ materiam facit. 19. dist. in canonicis. 20. dist. c. ult. 63. distin. extra conscientiam. 10. q. 2. hoc ius, uer. quod si. & cōueniunt, supra. de elec. licet. 2. c. coram, quia propter, ecclesia, in genesi, & c. ecclesia. 2. de renun. cum inter. P. de temp. ordi. nec episcopi. Item de elec. si cui, & c. quorundam. §. si. & c. cum expedit, & c. indemnitatibus, §. si qua uerò, lib. 6.

- S V M M A R I V M. 1 Maioris partis capituli ordinatio non impeditur, nisi in casu, & quibus modis, & ubi num. 2. & quando ibid. & a quibus, num. 4. & ibid. Quidam, pronomen non est uniuersale. Voluntas propria, & singularis non sequenda. Socius dicitur prauus, qui commune opus impedit. Ordinatio pro his, quæ ordinanda sunt. Inferior hic dicitur consilio. Rationabile non esse sufficit, nisi sit, & sufficiens. 2 Appellatio extra iudicium facta quid faciat, & num. 4. & 5. 3 Capitulum quæ facit, quis possit his, & quando contradicere, & qualiter, & an & quando sit opus appellatione, uel contradictione, aliāue ratione. Io. And. super 3. Decr. I 2 Consentire

- 5 *Consentire q̄s inuitus nō cogitur in ecclesiasticis, secus in secularib.*
- 6 *Contradictiones, & exceptiones partis quis priuatus non tenetur admittere, & nume. 12.*
- Semper, licet statutum sit quid obseruari, non tamen id omnino seruatur, ut hic ad dicit. semper.*
- 7 *A maiori parte capituli quod fit, quod non ualeat, possit aliquo cursu temporis firmari, nisi totum consentiat.*
- Contra canones quibus casibus prescribatur.*
- 8 *Contra iuramentum consuetudinem, uel statuta an uenire capitulum, uel alij possint sua, & quando, & num. 8.*
- 9 *Perpetuandi statuta modus qui.*
- 10 *Veritate deponere debent iurati ad faciendum utilitatē domus.*
- Præscriptio denotat scientiam, & uoluntatem.*
- 11 *Epilogus, & suffragium glossarum, num. 10.*
- Maiori parti statuta, & quibus casibus hic, & nu. 11. & 13.*
- 12 *Additio glossarum.*
- 13 *Constitutio an ualeat, nisi duæ partes adsint.*

C A P V T I.

Circa [Per quasdam] quasi non per omnes, nec semper. ff. de offi. procon. solent, ante fi. & exponit Inn. in qui busdā ecclesiis [Propria] scilicet capitanea, & ideo non sequenda. de hoc de constitu. c. 1. & c. ne innitaris. Aristo. 8. ethi. prauus est socius, qui commune opus impedit [Voluntate] si. de præben. graue, & j. ti. i. c. uno. Interrogati enim tales, quare cōtradicebant, dicebāt, quia placet, Pm Abb. [Ordinationē] id est quæ ordināda sunt in ecclesiis necessariō, uel utiliter [Non permittunt] forte nobilitate, uel potentia, uel statuta simpliciores, & spirituales continentunt [Paucioribus] numero [Inferioribus] consilio [Rationabiliter] & sufficienter, s. de rescri. 2. si quando, Vin. Gof. [Obiectum] in t. capitulo. sed non est uis huius dec. in obiectiōne facta in capitulo: quia si non fuerit hoc obiectū, tamen postea obijciens au dietur. de app. constitutis. 2. de elec. cum in ueteri, & c. congregato. sed ius nouum huius constitutionis est, q̄ non reuocetur factum per talem cōtradictionem, & appellatiōem, nisi corā superiore ostendatur causa, quare debeat reuocari, & datur securitas maiori parti, q̄ ad actum procedat, non ob. contradictionem paucorum, hoc tamē facit t. appellatio hæc extra iudiciū facta: quia id, super quo appellatur, reuocat ad cognitionem iudicis, ad quem ita, q̄ si fuerit ad papā iusta causa interiecta, inferior iudex nō cognoscet de illa, ualebūt literæ impetratæ ab altera parte nō facta mētiōne de illa appellatiōne ad papā, uel alium interiecta. s. de rescri. ex parte. S. Pm Innoc. & uide quod dixi de appel. oblate, super ult. gl. potest autē t. quilibet contradicere his, quæ facit capitulum in lēsiōne iuris capituli, uel contradicentium, uel aliorum iniustē, & extra ius capitulo competens: alias si præcipit capitulum, quod ad officii sui spectat, illud tenetur adimplere: alias puniet contumacē, licet enim unicuique iurisdictionem suam defendere, de offi. ord. irrefragabili. §. excessus. ff. si quis ius di. l. vna. Dicunt tamē quidam, q̄ ad hoc ualeat appellatio, ut si contra ius quis grauetur, cassetur factum cōtra appellatiōem: secus, si non fuisset appellatum, Inn. & Host. dicunt idem, & si appellatum non esset, fatentur tamen, q̄ sunt casus, in quibus necesse est appellare, alias grauar. uideretur consentire, ut si quis uocetur ad massariā, uel syndi-

carum, uel aliquod publicum officium auctoritate, & utilitate, C. de app. l. 3. & 4. & l. qui ad ciuilia: secus, si sit publicū auctoritate, non utilitate, qualia sunt, quæ habes. 87. dist. c. fi. 88. dist. c. 1. quia tunc non est necesse appellare: sed sufficit excusationes proponere, & hoc est, q̄ distinguitur, ff. quando appel. lit. l. 1. §. si quis tutor, unde dicendum est, q̄ si quis de capitulo eligitur ad aliquam dignitatem, nisi appellauerit, uideretur tacitē consentire, ubi uero non est de capitulo, sed extraneus, necessarius est cōsensūs expressus, de elec. cum inter can. Alij dicunt, q̄ & si uerum sit hoc in honoribus, & munerib' secularibus, in quibus cogitur quis inuitus consentire, ut probantiura ciuilia alle. & 2. q. 6. biduum, post princ. ubi de hoc in gl. not. q̄ secus tamen in ecclesiasticis, ubi quis præcise consentire non cogitur, ut patet de atate, & quali. queris, ubi uero in iudicio, uel in forma iudicij aliquid præcipitur per capitulum iurisdictionem habēs, est necesse appellare, uel præcepto obedire. s. de re iudi. q̄ ad consultationem. Quando autem extra iudiciū aliquid mandatur, tunc omne ius, & omnis exceptio salua manet, etiam si non fuerit appellatum, & uide quod dixi post ipsos Inn. & Host. de temp. ord. ad aures, super gl. 2. in fi. & ibi inuenies remissā ad summam, & de hoc etiam supra, de causa pos. cum olim in mag. gl. circa fi. uerf. sed dices. Aliquibus uidetur, q̄ quandoquēque capitulum procedit in aliquo, per quod quis læditur, uel alias iniustē, uel cum peccato, qui de capitulo præfens est, tenetur contradicere: alias tacite consentit etiam peccato, & pœna cum alijs, qui consentiunt expressē, se inuoluit. Inno. dicit, q̄ si quis per capitulum grauetur, & si alius contradicere possit, non tamen appellare, & contradictionem in iudicio prosequi, quia nec sua interest. 2. q. 6. non solent in modum tamen denūciationis admitteretur ratione peccati. 2. q. 7. quapropter, & c. seq. alle. Hof. de iureiur. quemadmodum, & remittit de iudi. nouit [Ostensum] hoc generale t. in appellatiōibus factis extra iudiciū, ut non impediant processū, nisi interponatur ex iusta causa, de qua postea fiat fides, non ob. de app. bonæ, ut ibi dixi in gl. unde petatur in iudicio, quandoque secus, de app. interposita. Diuersitatis ratio secundū Inn. quia iudex contradictiones, & exceptiones partis tenetur admittere, ad quod priuata persona non tenetur, & de hoc dixi fatis de elec. cum inter can. in gl. quid si. esset enim perquam iniquum, q̄ quam cito appellaretur, & falsā causa assignata, cessaret à faciendo is, à quo appellatur Pm Inn. j. eod. ex ore. de uiribus autem extra iudiciū appellatiōnis, uide supra, de maio. & obe. dicit. in gl. sed quid prodest, cum remiss. quas ibi dedi in fi. gl. [Semper] fallit, supra, de elec. & j. de cler. agro. pastoralis. §. si uero, lib. 6. [Consuetudinem] puta, q̄ recipiat beneficium ecclesiæ sine seruitio, & not. hic Guil. q̄ no. hic Dama. in q̄o. prima huius ti. quia quærebat, an t. aliquo temporis cursu firmari possit hæc consuetudo, quod non ualeat factum à maiori parte capituli, nisi totum capitulū consentiret, allegabat, q̄ non per hanc decr. Item cum peccent utentes tali consue. cursu temporis firmari non poterit, not. de simo. non satis, inducentes etiam illam habuerunt malam fidem. est ergo imprescriptibilis, de præscri. c.ulti. In contrarium adducit, quod contra canones præscribitur, de elec. cum ecclesia Vultera, & c. Cumanā, de causa pos. cum ecclesia Sutrina, de iud. nouit. supra ti. prox. ea noscitur, in fi. Solutio distinguetur triplicem cōsuetudinem, scilicet contra ius naturale, ut contra præcepta legis, & euangelij, & hoc nullo cursu temporis confirmatur, de cōsu. c. fi. de simo. non satis, de his loquat, aut. ut nulli iud. §. q̄a uerō: q̄a mala inuētæ cōsuetudines nullo tēpore cōfirmant. Secūda t. ius potestatiū

fitiū inducū tantum in fauorē utentiū, & hoc p̄scribitur, cum possint illi suo renūciare fauori, de reg. ad apostolicā, & c. statumimus. Tertia, q̄n tale ius introducū est in fauorē ecclesiā, & illud nō prescriberetur cōsuetudo nisi p̄ clapa, uel ius aliud approbet, & hoc propter malam fidem, & peccatū cōnexū, de præscri. c. fi. [Iuramento] per hanc t. decr. simpliciter no. Io. r. i. dist. in his, q̄ canonici cōi cōsensu possunt venire cōtra consuetudinem etiam iurata, si causa subest, & idem no. sup. de consti. cum omnes, ibi tamen non distinxit, an cā subest. & dixit, q̄ poterat immutari consuetudo iurata per saniores partē capituli. Archi. in decr. unica, de cler. non res. li. 6. notat tolerabilē cōsuetudinem iurata non posse per capitulum in melius reformari auctoritate ppria, all. de iureiur. si uerō, de elec. uenerabilis, & quod ibi not. Inn. Host. & Compo. Dicit tamen, q̄ forte secus, uel ius causa subest, all. præ. gl. Io. Cōmuniter tenetur, q̄ iuramentum, quo singulares de collegio, uel corpore iurauerunt seruare cōfōnes, uel statuta, non impedit, quominus illa collegialiter per eos, ad quos pertinet, tolli possint, arctat em iuramentum singulares ad illa seruanda, quādiu sunt statuta, & sic seruat totus orbis: alias ferē oēs studentes essent periuri, cum singulariter iurent seruare statuta uniuersitatis, quæ ipsi cōstituant, & p̄ eos post modū correctā, uel sublata non seruant, idē in rectoribus, & officialibus locorum, uel corporū, & minime sunt mutanda & c. ff. de legi. l. minime, sic ergo iuramentum de obediendo prelati non obligat iuranti illo remoto, ad hoc de elec. uenerabilem, in ult. gl. sic nec iuramentū de obediēdo statuto obligat illo sublato, alij tamen statuendo de hoc faciunt spāle statutū, & cautē scilicet, q̄ iuramentū super statutis præstandū non impedit illa tolli, uel mutari etiā nuda uoluntate, & sine causa, hi uero, qui uolunt fortius iuramento ligari, non iurant generaliter statuta, uel spāle statutū, sed iurant etiā expressim id, quod continetur in statuto, puta q̄ non recipient aliquē apostatam, uel similia, & hæc duo sæpe sic fieri cōsulit, & in eo casu procederēt notata per Inn. & alios in decr. uenerabilē, quā allegat Arch. & decr. si uerō, cū si. scilicet quādo aliquid principaliter iuratur. Quibusdā uidetur, q̄ sit alius modus perpetuandi statutū, scilicet quādiu uiuerit, ut corpus per syndicū ad id spāliter constitutū iuratum illud nō immutare, sed hoc non placet per ea, quæ dixi de iureiur. ueritatis, super gl. & j. de sen. excō. Romana, li. 6. super gl. fi. & adde, quod dixi in Spec. de iureiur. circa fi. [Dicar] no. cōtra simplices nimis imō minus t. religiosos, qui iurati dicere ueritatē deierant, dicentes se prius cōstrictos iuramento ad faciendū utilitatē domus, Host. [Astrictum] puta iurauerūt singuli canonici nil facere, nisi totū capitulum cōcorder, si cut Lugdunenses, qui fuerūt cā huius constitutionis Pm Inn. [Præsumptio] scientiā, & uoluntatē denotat [Pœnitentiam] sic, sup. de cler. coniug. c. 1. in fi. [Sic] id est fiat. 30. di. per totum, Egi. tu legas proprie. [Aliquis] sup. de elec. Osius. ¶ Tertia t. arguit nō semper, & c. all. 5. iura, all. duo in t. rium, & soluit. ¶ In t. gl. 3. ibi, per fundum] uide de sen. exc. officij, super 1. gl. [Ibi, maiorem] uide de rescri. sedes, super, 2. gl. [Ibi, sed si ex testamento] statuta maiori parti tutorū in eligendo illo ex tutoribus, q̄ gerere debebat. ¶ In gl. pe. ibi, nulli] nomine ciuitatis, uel curiæ nō experit, nisi cui ordo cōmisit, cum duæ ptes adessent, uel amplius q̄ duas [Ibi, plane] hæc, & se. uide de elec. licet, sup. gl. pe. ¶ In gl. 2. in fi.] & interdum alijs cōminādo. ¶ In gl. ar. quod, ibi, ecclesia uestra, 2.] ubi satis de hoc, & sup. ti. 1. ea noscitur, in 4. gl. [Ibi, parri] & in omni dispositione uniuersitatis, in auctoritatibus sanctorū, in datione tutorū, in remissione faciendā à creditoribus, in sententijs, statutis, & similibus, sed ma-

ior, & c. T. Gof. Phi. ¶ In gl. ergo non, in fi.] uel coram arbitris cōmuniter electis, sup. de appe. secundū requiris, Pm Ala. Vincen. Gof. Phi. idem Hof. qui, & dicit, q̄ t. si capitulū illum requirat, q̄ corā eo probet, nō tenebit ad hoc, quasi habeat capitulū suspēctū, de appe. cum speciali, de offi. deleg. suspicionis, & adde Pm eū, quod no. de elec. cum inter can. ibi dixi in gl. quid si. ¶ In gl. ¶ Ira, in fi.] Vin. Gof. Phi. & Host. dixerunt, q̄ non t. ualet cōstitutio, nisi duæ partes sint præfentes p eadē iura. Ala. & Gui. Na. cōtra, dicētes, q̄ sufficit maior pars, & respondent ad leges hic alleg. q̄ loquuntur in decurionibus, de quibus nō est faciendā cōparatio ad clericos, illi enim possunt esse spurij, qui nō possunt esse clerici. ff. de decurio. l. spurij. s. de filijs presby. c. 1. Concor. Io. de Deo, quod dicitur de duabus partibus, placet: sed intelligo uocandorū, facit quod not. de maio. & obediē. c. fi. in fi. 3. gl. ad hoc. 10. q. 2. hoc ius. 64. dist. obeuntibus, ibi, canonici de sede episcopali, & C. de legatis. l. quoties, li. 10. ibi, præcipimus omnes curiales, qui in urbe cōstitūt, in locū curiæ cōuenire, de hoc in Spec. de synd. in prin. ¶ In gl. ultima ibi, in genere] puta in canonico nouiter recepto, & rectorib', cōsulibus, & his similib' [Ibi, ad nostrā] & expressū, co. ti. c. 1. li. 6.

A N N O T A T I O N E S.

- a ¶ Necesse est appellare. Intra decem dies, & scias, quod tempus talis appellatiōis prosequendæ non durat nisi duobus mensibus, tex. est notabilis in l. 1. c. de temp. appel. ubi uide doc. & Bal.
- b ¶ Veritatis. Quia singuli obligantur iuramento, quod est personale, non uniuersitas, & successores non ligantur.

S Y M M A R I U M.

- 1 Interdicere ecclesiam qui possint, & num. 6. Pœna non aliam quàm delinquentem tenere debet, & nu. 5. Interdictum quando soleat excipere papa, cum scribit. Extrauagans Bonifacij citatur, à Io. And.
- 2 In interdicta ecclesia cathedrali non ob episcopi delictum an ipse possit celebrare. Cap. quod nonnullis, de priuili. loquitur de interdicto generali, non speciali.
- 3 Interdictum à non suo latum iudice ne obseruent subditi, compellere debet eos episcopus.
- 4 Epilogus, & suffragium, & additio glossarum, num. 5. Episcopale ius, pro cura animarum, quod & canonicus habere potest cum præbenda.
- 6 Iurisdictionem interdicendi quibus possit dare consuetudo. Capitulum est dominus singulorum de capitulo, non singuli omnium.
- 7 Capitulo iurisdictione quando detur.

C A P V T II.

Vastuit. Casus. Canonicus t. non interdicere ecclesiam: sed hoc facere debet episcopus cum capitulo suo, & sunt duæ partes. secūda ibi, fraternitati [Minimis] id est modicæ sciētiæ, uel inferioris gradus, Inn. uel respicit ætatē [Debita] quā forte recipiebat canonicus pro præbēda [Et infra] quæris, an tale interdictū seruādū sit [Aliqua] Dicit Host. q̄ plenius respōdet, q̄ fuerit questū, cū quæreretur de cathedrali, Respōdet et. de alijs. Esset autē Pm eū irrationabilis cōsuetudo, quæ daret priuato prætem hæc pœnā imponēdi, & p̄ periculū imminēs, & q̄ p eā unus puniē p alio, vñ & q̄n papā t. dominū, uel cōmune scribit, soler excipere interdictū. facit extrauagans Bonifa. Prouide attrēdētes, de qua dicā de uerb. signi. cū in partibus, in fi. remittit aut in hoc ad no. de excel. prela. c. 1. [Non debes] querit 2. t. Hofan ecclesia cathedrali interdicta p iudicē cōpetētē, nō p̄ delictū ep̄i, possit ibi ep̄s celebrare? arg. q̄ sic, de ord. irrefragabili. §. ceterū, ut sp̄ialis sp̄olus Io. And. super 3. Decr. I 3 penum

pensum debitum reddat sponſæ suæ. de cele. mis. c. 1. nulla exceptione obstare. de cõiu. l. e. qm. Dicit ipse. q̄ episcopus hoc facere poterit s̄m tenorem in dultu sui. & nõ aliter. quod habet de priuile. q̄ nõnullis salua p̄ce Host. illud priuilegiũ nõ loquitur de sp̄ali interdico ecclesiæ. sed de interdico ḡnali. de quo etiã intelligo de cr. ult. de sen. exc. li. 6. ut ibi nõ. in s̄. ad iudicimus. in 1. gl. unde in decre. q̄ nõnulli. dicit tex. cũ cõmune ter- ræ & c. [sustineret] nõ. episcopũ t̄ ex officio debere cõ- pellere subditos. vt nõ seruēt interdico tũ nõ suo iudi- ce. latũ. Inn. [In his] in debita p̄sione ecclesiis non red- enda. & si. Gof. vel solus ecclesiã interdico. primũ melius. ¶ Vlt. t̄ gl. all. 6. concor. & all. duo ãria. & dupli- cirer sol. ¶ In t̄ gl. 1. ibi. s̄ oportet. 2.] ibi dicit tex. q̄ nõ de- linquũtes. sed hi. qui res possidēt. ¶ In gl. 2. ibi. l. 1.] uide de p̄ce. & re. quod aut̄. super gl. 2. ¶ In gl. ult. ibi. s̄. s̄. n̄. mus p̄propinqui. noti. & familiares nõ puniunt̄. si socij nõ fuerunt [& ibi. ob marit̄ orum] sequit̄. culpã uxores in quietari uetãt leges. ¶ In t̄ gl. 1. ibi. episcopale] Phi. hic sum- mit ius episcopale pro cura animarum. quod habere p̄t canonici simul cũ prãbẽda in ecclesiã. s̄. de prã- ben. extirpanda. s̄. qui uerõ. & tũc interdico poterit ecclesiã. cũ hoc sit de cura. de elec. dudũ. 2. b̄. nã. & de- canus interdico. de app. dilectus. Dicebat Inn. q̄ uis cõ- strudo potest dare canonico. & capitulo iurisdico- nẽ. rone cuius poterit interdico ecclesiã. & p̄sona- tus. ad hoc de off. dele. ex literis. simplici canonico iurisdico- nẽ nõ habet nõ p̄t dare auctoritatẽ interdico- di ecclesiã. in prãlato secus. de app. dilectus. de off. de- leg. sane. uel s̄m cũ cõsuetudo p̄t dare canonico iurisdico- nẽ super aliquos. in quos habet iurisdico- nẽ. puta habitantes in prãbẽda. & tũc s̄m consue. po- terit non solũ interdico homines. uel excõicãre. sed etiã terrã. uide quod dixi de rest. spo. olim. 3. in gl. p̄ce- bar. uer. p̄t & illud. sed hoc nõ possit cõsuetudine in- troduci. q̄ pro factis cõmunibus ecclesiã canonici interdico. uel excõmunicet hoĩes ecclesiã. quomodo enim ligabit illos. q̄ subditi sui nõ sunt. singuli em̄. de capitulo nõ sũt domini hominũ. uel rerũ capituli. sed capitulũ. 1. 2. q. 2. q̄ manumittit. & sic p̄t istud in- telligi. & de cathedrali. & de alijs. Host. dicit. q̄ de ces- satione loquitur. ut dixi in tex. & talis erat cõsuetudo. Claremõnten. ecclesiã [& ibi. interdico] cõcor. Hof. ale. de fo. cõpẽ. cũ cõtingat. Dixit La. hic. vt sit in Hispa- nia. & in Italia. Dixit Vin. q̄ t̄ non dat iurisdico- nem. aliquam capitulo nisi uel uacante ecclesiã. de hæreti. ad abolendam. uel de loci consuetu. de off. or. irrefra- gabili. ¶ In gl. ult. in fi.] & de hoc plene. 1. q. 4. in sum- & 24. q. 3. in summa.

ANNOTATIONES.

- 2) ¶ S. Ad iudicimus. Vide plenius Ioan. And. in c. p̄senti. de sen. ex- com. lib. 6. in nouella. & Io. Calde. in tractatu de eccle. interdico.
- 3) ¶ Dudum. 2. Vide Ioan. And. de off. ord. c. 1. & Ioan. Calde. tracta- tu de clerici. inter. in fine. 3. membri.

S V M M A R I V M.

- 1) Communis ordinatio ecclesię per contradiccionem unius. cuius non interest. impediri non debet.
- 2) Concilij Lateran. tempus a principe restringitur. non ab alio. Tempus computandum a receptione literarum. Reseruatõ electionis tollit ex toto ius eligendi. & a solo princi- pe fit.
- 3) Ex electione. & ex inuestitura ius acquiritur canonicatus. & quando consensus conferentis. & recipientis. eligentium. & electi sufficit ad iuris acquisitionem. Dominium quando transeat sine traditione. quando non. & nume- ro. §. si.
- 4) Possessio non acquiritur. nisi corporaliter apprehendatur.

- 5) Auditus certus esse debet.
- 6) Electi episcopi. beneficia quando conferri possint etiam de eius consensu.
- 7) Renunciatio beneficij que teneat. & quãdo renũciasse quis dicatur.
- 8) Advocati officium in argumentando gradatim. & ni- bil omitendo. quod pro eo faciat. & ratio.
- 9) In superiore quibus modis quis recognoscit alium.
- 10) Renunciatio etiam quibus rationibus dicitur iuri suo. publico uerõ non possunt. & nu. 7. & nu. 9. §. 1.
- 11) Epilegus. & suffragium glossarum.
- 12) In possessionem mitti iustus. non admittitur agit in factum. & ad quid. & quando.
- 13) Consensisse quibus casibus quibus. si p̄sens non contradixit. §. 1.
- 14) Additio glossarum. & num. 11.
- 15) In fraudem quod fit. debet reuocari.
- 16) Per traditionem alicuius rei inanimatã quando transeat domi- nium. §. si. uide supra nu. 3.
- 17) Mandare est rogare. licet interdum per ipsum uerbum præcipiatur.

C P V T III.

LXore. Casus. Cõsordinatio ecclesię p̄dico- nẽ unius. cuius nõ in- terest. impediri nõ dẽt. & sunt duæ p̄s. in prima decisa facti narratio. in secũda cau- sa decisiõ. Pa. ibi. q̄ uerõ. Primã duo facit. ponit priũ cõpitionẽ. Pa. allegationẽ Bernardi. q̄ quatuor continet. s̄. farũ applicarũ formã. anulũ missionẽ. executoriã dationẽ. capitulũ rebellionẽ. Scã et duo facit. primõ ex triplici motiõ cõcludit̄ Ber. scã cõfirmat ele- ctionẽ Prepositi. exprimit̄. quare. & Bernardo silentiũ imponit [Et infra] in throno p̄cedit. & c. vt j. de priuile- 2) ex ore [Mensis] restringit̄ t̄p̄us Lateran. concilij a prin- cipe. sed nõ ab alio. ff. de re iudi. l. 4. §. si. q̄s cõdẽnarus. Hof. & dicit cõputandũ a receptione s̄. farũ. de app. sup. eo. 2. [Eligerent] reseruatõ electione tollit in totũ eligẽ- di libertatẽ. & hoc p̄t princeps. quod non possit cõ- suetudo. vt dixi sup. de elec. cũ terra [inuestitura] facien- dã. nõ facte. Gof. Dicebat Inn. licet sic diceret. nõ p̄- babat. alias sicut ex electione ius canonicatus uide q̄ dixi de cõce. prãb. p̄posuit. in prin. sic dicẽdũ. q̄ ex inuestitura uacãtis beneficii ius acquirit̄. dũmõ- dũ fiat ab illo. qui p̄tãt hẽt conferendi. apparet em̄ p̄ hoc cõsensus cõferentis bñficiũ. & recipiens. qui solus sufficit ad ius acquirit̄. sic cõsensus eligentium. & ele- ctũ. de elec. cũ inter can. alias aut̄ in t̄p̄alibus. & alijs ã- tribus p̄ inuestiturã nõ transit dñiũ sine traditione. C. de pac. traditionibz. & de rei uedi. quõties. nisi in casu. C. de fa. san. eccl. l. si. sup. de cõsue. c. 2. vbi de hoc. C. de dona. quæ sub modo. l. 1. C. de pac. inter emp. & uen. l. cõmissoria. ff. de acqui. pos. l. 1. §. p̄ eũ. ff. de acq. re. do. liber homo. ff. de don. inter uirũ. & uxõ. si uxor filio. sed nec t̄ possessio acquirit̄. nisi cõp̄aliter p̄phẽdat̄. ut hic. & ff. de acq. pos. possideri. l. rñ. uel dicit̄ em̄. q̄ non fuit inuestitus. nec erat in curia. sed mādabat̄ exe- cutoribus. q̄ facta collatione illũ. cum anulo inuesti- rent [Executoribus] datis ad compellẽdũ. uel nõ ualue- runt litere. quia surreptitiã [Audiissent] pro certo. for- te a uenientibus a curia. Inn. [Quondam] q. d. decãtero- nil habens cõmunẽ cum prima ecclesiã [Confirmatus] & t̄ consecratus. uel decursum erat t̄p̄us de consecra- dis. de elec. cum in cunctis. Inn. potuisset etiã hoc hẽ- ri eo renunciantẽ in manibus prãlati sui. de renun. ad monet. uel papa scienter p̄p̄osuram conferente. non obs. quod tempus lapsum non esset. de concess. prãb. proposuit. Quid si electus ante finẽ temporis di- cat capitulo. q̄ placet sibi. q̄ alii eligãt in p̄p̄osurã. & capitulũ eligit. Dicit Hof. q̄ nõ ualeat electio. quia nõ est facta de p̄p̄osurã uacãte. cũ iste nõ sit modus renũciãdi. & nulla esset et̄ expressã renũciatio in ma- nibus

nibus non sui iudicis. de renun. c. pe. & ult. Secus di- cit in beneficio. quod teneret p̄ collationem prãlati. Si enim id diceret prãlato. & prãlatus p̄ hoc confer- ret. ualeret collatio. quasi p̄ hoc uideatur electus taci- tẽ renũciãsse. & prãlatus cõsensisse. & sic intelligo de- cre. de reg. bñficiũ. li. 6. ut loquatur i collatore. nõ in electore. quod probat litera ibi. conferendũ. Dic tra- mẽ tutius. q̄ electus expressẽ renũciat. & prãlatus ex- pressẽ recipiat cessionẽ. ar. de concess. p̄ben. c. 1. & re- mittit in hoc ad nõ. de elec. cum in cunctis. §. cũ uerõ. & uide primã Mer. quã posui super regula. is q̄ tacet. de reg. iur. li. 6. [Literas] cõtinentes. q̄ dictũ B. eligeret in p̄p̄osurã [Receperunt] q. d. eos nõ potuisse ignoran- tiã allegare [In contemptu] sicut allegabat. B. [Assignato] & sic cõtra. ut lit. p̄. c. 1. & p̄ totũ. de app. significãte. sed litera. ut dictũ est. nulla fuerunt. & idẽ non tenuit termini assignatio. nec processus. Host. [Termino] non inhiuerunt. s̄. de concess. prãb. si soli. uel dic ut s̄. [Quæ- nec] uide t̄ quomodo argumentatur gradatim. q̄ de- bet facere cautus aduocatus. in fi. reseruatõ fortius. si. de testa. Raynutius. §. rutor. nec aliquid omittit. quod pro ipso faciat. quia quæ non profunt. & c. s̄. de testi. p̄terea [Reuerentiam] recipiendo forte uicariam ab eo. uel postulando pro eo in illo casu. s̄m Vin. de transac. ex literis [Exhibuit] recognoscit quis alium su- periore reuerentiã exhibendo. vt hic. Irẽ sententiã alicuius parendo. sup. de testi. spo. olim procuracionẽ p̄stãdo. 4. 2. dist. quiescamus. munus cõsecrationis recipiẽdo. 3. q. 6. hoc quippe. 24. di. presbyteri. aliquid ad exercenda pontificalia admittendo. 7. q. 1. pontifi- ces. Goff. [Debetur] dãdo illi pacẽ admissã prius. q̄ a- lijs. ut in an. & ei in omnibus obediendo. & reuerentiã exhibẽdo [Iuri] suo de priuato iure loquitur. cõcor. de b̄ iud. c. pe. b̄ secus enim in prãlato de iure publico id est correctioe peccati contẽdente. cum cõstat de ui- tioso ingressu. & sic soluitur de p̄bẽ. dilecto. & p̄- barur hẽt so. de insti. cũ uenissent. ad fi. s̄m Host. [Ecce- sia] de p̄p̄osito faciẽdam [Maiori] propter hoc ponit- tur in T. Pe. [Numero] sic. sup. de elec. dudum. 1. [Im- p̄nentes] sic. sup. de concess. prãb. post electionẽ. §. si. Ho. ¶ Quarta t̄ gl. not. alle. tria iura. & in contrariũ alle. 8. Item arguit. & remittit. ¶ Pe. gl. arguit de tacito cõsen- su. inducẽs. 1. 3. iura. alle. duo in ãrium. tertio fortificat primũ dictum. quartõ quærit. & soluit. quinto elicit duo argumẽta. ¶ In 2. t̄ gl. ibi. ut inter diuinum] uide hãc. & seq. in p̄dico. c. ex literis. super 3. gl. [& ibi. quãuis] uide in c. contingit. in 4. gl. [& ibi. §. ult.] iustus mitti in pos. ex edicto de dãno in fec. nõ admittitur agit in factũ ad p̄stãdum. quãrũ p̄stari oportet. si cautũ fuisse. ¶ In gl. pe. ibi. §. Lucius] si creditore unop̄sente maior pars creditorũ apud prãtorẽ decerni facit. vt certam portionẽ ab heredibus recipiãt. ille cõsensisse uide [& ibi. l. 1.] pater p̄sens. qui non cõtradixit. cũ filius nominabatur ad decurionatum. cõsensisse uideretur [& ibi. si proponas. §. 1.] si exheredati ab instituto hære- ditatẽ emerunt. uel res singulas scienter cõduxerunt. uel simile fecerunt. de functiõ iudicium agnoscent [& ibi. nihil] agnoscit testamẽtum exheredatus recipiens legatum factũ sibi. filio. uel seruo [& ibi. l. ult.] uide de transac. ex literis. super 1. gl. [& ibi. si ego. §. 1.] uide de causa pos. cũ ecclesiã. super gl. antepen. [& ibi. si filius] uide de testi. cũ uenisset. sup. gl. 2. [& ibi. l. 2.] uide de cõ- sti. cũ accessissent. super glo. pen. [& ibi. Eteremius] uide in c. dilecto. super 3. gl. [& ibi. si quis stipulatus. 10. in melle] stipulatus per te mihi. aut Titio. 10. dari. prohibui ex- pressẽ. ne des Titio. nõ ualeat prohibitio: quia per me naturã obligationis mutare nõ possum. ut in §. ult. si uerõ petẽdo p̄dico. 10. litẽ fuero contestatus. taci- tẽ prohibui. ne Titio dares. ualeat prohibitio: quia litẽ cõtestãdo. factus sum dominus litis [& ibi. arẽam] uide

de simo. ex insinuatione. sup. gl. ult. ¶ In gl. ult. ibi. l. ult.] uide de app. qua frõte. super gl. quia propter. ¶ In t̄ gl. 1. in fi.] sed etiam ante inuestiturã. quod fit in fraudẽ donationis apostolicã deberet reuocari. ut in p̄dico- ta decr. cũ olim. Sed ibi alia fuit causã reuocacionis. scilicet sureprio secundum Goff. ¶ In gl. 2. in fi.] alias earũ scilicet literarũ. ¶ In gl. 3. in fi.] Io. & Tan. integrã nõ aduertentes dicebant se credere uerũsq; electionẽ fuisse cassatã. ¶ In gl. sic patet. ibi. quã fecit] quã nõ fecit. sed mādauit fieri. unde nõ procedit ar. G. s̄m Inn. & Host. [& ibi. clauibus] quia res sub custodia clauis cõ- tinẽtur. traditis clauibus. sub qua rñ custodia sunt res ip̄sæ. res traditã intelligitur. Sed anulus. baculus. uel liber nil habet cõmune cũ rebus beneficij. & ideo p̄ illa nõ intelligitur trãslata possessio. & est si. quod nõ. de instrumẽto legato. sup. de offi. dele. corã. in fi. 1. gl. [& in fi.] Idem ipse Io. nõ aliud esse. cum papa t̄ man- dat. aliud cum p̄cipit. nam mādare est rogare. ff. de leg. 2. cum pater. §. cum mando. C. cõia de leg. 1. om- nem. ff. mād. l. 1. 23. q. 4. Guiliarius. in prin. licet interdũ p̄cipiatur per uerbũ. Mando. C. de actõ. & obli. l. si quidem. ¶ In gl. quia erat. ibi. in integra] Idem Host. & facit hẽc gl. ad ea. quæ dixi. de elec. dudũ. 1. dicit Inno. quidã dicunt. q̄ cassata fuit. & propter defectũ ætatis ¶ In gl. no. hic. ibi. l. 2.] & Stephanus cõsensit dicẽdo. ple- gatur. 96. dist. bene quidẽ [& ibi. dilecto] ibi soluitur in gl. per hoc. uel dic. ut dixi in textu super uer. iuri suo.

ANNOTATIONES.

- 1) Conferendum. Hæc uera in electo confirmatio. non confirma- tus autem ex solo consensu potest electoribus dare licentiam eli- gendi. per nõ. de electio. si electio. li. 6. Item hoc uerum. quod col- lator potest conferre isto consentiente. scilicet ordinarius colla- tor. non autem executor deputatus ad conferendum. etiam si cor- am illo fiat iste consensus. ita notat Lopus in p̄all. c. beneficiũ.
- 2) De re iud. c. pe. De iure acquirent. secus in iure acquirent. per c. ad monet. de renun. & sic intellige gl. penul. infra. uerũ. papa.

S V M M A R I V M.

- 1) Ad fabricã necessariã reparationem. quod quilibet canonicus conferre teneatur. statueret prælatus potest cum capituli parte maiori. & quomodo id intelligatur. num. 1. Maioris partis iudicio quibus casibus stetur. remiss.
- 2) Additio glossarum.

C A P V T IIII.

LX parte. Casus. Prælatus t̄ cũ maiori parte capituli contradicẽte minore. statueret potest. q̄ ad necessariã re- parationẽ fabricã quilibet canonicus con- ferre teneatur. & sunt duæ partes. quod per se pater. se- cũda ibi. statuimus [Et infra] intellige. q̄ quidã canoni- ci hoc facere noluerunt [Statuimus] not. quod de iure est. nõ de gratia [Maioris] sic. sup. c. 1. hic nõ. Phi. 9. ca- sus. quibus nõ statur iudicio maioris partis. quos collige ex not. & additis. de rescriptis. pastoralis. in tertia glo. ¶ In t̄ gl. 1. ibi. simoniacus] dic ut ibi [& in fine] dic ut ibi. & eod. rit. de his. ¶ In gl. ult. in fi.] Dixit Vincen. hoc esse. quia papa hoc approbat: alias nullus com- pelleretur dare de proprio. nisi uellet: quia tenentur ut singuli. unde potior est causa prohibentis. & quia si tenentur. ut collegium. communis menã habet hoc sustinere. non priuata stipendia. Dicit Inno. hoc uerum. si non essent res ecclesiã. sed propriã canoni- corũ. de rebus uerõ ecclesię. licet singulariter. & spe- cialiter ad singulos canonicos pertinentibus. poterit episcopus cum maiori parte capituli pro utilitate ecclesiã talia statueret. Idem Innocent. & Ab. uide quod dixi supra. de const. cum omnes. super prima glo. Io. And. super 3. Decr. I 4 Vt

Vt ecclesiastica beneficia sine diminutione conferantur. Rubrica.

¶ Dicitur est supra de beneficijs conferendis, quæ quia cum integritate, & sine diminutione conferenda sunt, ideo &c. Goff. facit. i. q. 3. c. ult. in fi. & sup. de præben. uacante, & c. extirpanda, in fi.

S P M M A R I V M.

- 1 Collatio occulta beneficij, licet sit suspecta, ualet, & quando, & nume. 6.
2 Iudicium de uultu dei quando prodire dicatur, & directum quo ordine fiat.
3 Fortunam suam quis negligere non debet, Quomodo liber, aduerbii significatio, Papa iudicium sequendum. Ratio semper consideranda.
4 Scribere multa non est reprehensibile, licet in uniuersam omnibus non sint necessaria.
5 Contra iura faciens aut maliciosus est, aut indiscretus.
6 Claustrina collatio, uel electio quibus casibus non tenet, Ob non residentiam priuatur nullus, nisi precedente monitione.
7 Dei uicem in terris Papa tenet, & primus homo tenuit, & alibi dicitur episcopus.
8 Inter posse, & debere quæ differentia.
9 Facillare, uel uariare quem in responsis turpe.
10 Officium nudum sine prouentu conferre etiã in herede reprobatur.
11 Episcopus de prouentibus ecclesiarum an, & quando, & quomodo disponere possit, & nu. 13. & 14. & 16. & 17. & 24.
12 Custodia ecclesiarum uacantium ad quos pertinet etiam cathedralis, & nu. 12.
13 Fructus, uel prouentus beneficiorum quibus de causis retineri possunt, & nu. 17. & 24.
14 Episcopus concedere potest alicui in proprios usus ecclesiam, & quomodo id intelligatur, & nu. 16. non tamen in suos, ibid.
15 Alienatio rerum dignitatis, uel ecclesie ab episcopo male facta quibus modis retractanda, & quando non ualeat. nu. 16.
16 De uacantis dignitatis, uel prebende, uel ecclesie parochialis iuribus nihil sine causa debet diminui, licet in totum tolli possit, & in proprios alicuius usus transferri.
17 Palliare quasi pallio cooperire.
18 Epilogus, & suffragium glossarum.
19 Confessione prima non semper statuitur, & quando. S. in gl. cum pri.
20 Aditio glossarum, & num. sequen.
21 Sine accusatione quibus casibus contra quem procedatur.
22 Ratio si obstat, licet non uerba constitutionis, idem iuris est.

C A P V T I.

V nostrum. Recipe rubricam summam, quæ quomodo intelligatur, uidebis in fin. Sed Abb. summabat, & occulta collatio beneficij, licet sit suspecta, bene ualet, dummodo alias legitime facta probet, faretur tamen, & in hoc non facit ad...
¶ Dicitur est supra de beneficijs conferendis, quæ quia cum integritate, & sine diminutione conferenda sunt, ideo &c. Goff. facit. i. q. 3. c. ult. in fi. & sup. de præben. uacante, & c. extirpanda, in fi.

- 6 præben. c. 2. [Potuissimus] facienda est ergo publicatio etiam in præbendis: tamen licet non fiat, dummodo facta fuerit electio intra debitum tempus, ualeat. i. & non 2.
b Inno. fm quem hoc satis hic innuitur. Archi. tamen in decre. si tibi absentis, de præb. lib. 6. dicit Inno. hic tenuisse, occultam collationem præbendam non ualere: sed mihi uidef, & teneat contrarij; quod patet et ex eo, quod subdit ipse Inno. dicens, quod quia hoc esse non potuit sine graui negligetia cancellarii, qui se celauit, potest sibi auferri cancellaria, & alii dare. Hoc ultimum non placet Host. qui dicit hanc pœnam non esse iure scriptam, & sic nec per glo. imponenda. ff. de relig. & fump. fu. & si quis. §. generaliter. ff. de sepul. uiola. l. 2. §. nam perpetua. potest tamen fm eum superior terminum assignare, intra quem uis habens, illud producat, post quæ priuatur, uel non audietur, arg. ex no. de conuer. coniug. ex publico, qui ma. acc. pos. ca. fi. & adde quod no. de sup. negligen. prela. c. pe. & ul. nec ob. si dicas, si se celauit, ergo non resedit, nec deseruit: nam propter non residentiam nullus residet, nisi præcedat monitio, de clerici. non residen. per totum, sed electionis prælatorum, qui præfunt ecclesijs collegiatis, cathedralibus, uel abbatibus, non debent esse clandestina, de elect. quia propter, Hosti. & si ideo aliud in simplicibus beneficijs: quia per collationem acquiruntur in eis plenum ius, de præben. c. pe. quam tamē sepe facit episcopus in camera: nec est aliquid iure statutum, quod debeat publicari collatio, uel scriptura in ea fieri debeat, licet secus sit in donatione. quæ fm l. debent in scriptis insinuari. & sic non ob. C. de donatione. l. donatio. §. in ascribendis, & le. si quis argentum. nec ob. quod hic dicitur. hoc enim intendit, quod si nullo apparente superior, qui credit potestatem ad se deuolutam confert, non potest illud ascribi malicie, ne culpa: non tamē p. hoc innuit, quod collatio superioris teneat, imò potius innuit contrarium, in quantum probationem recipi noluit, uel dixit hoc allegando non diffiniedo:
7 conor. Archi. in præ. decreta. si tibi [In terris] sic supra de transla. inter corporalia. alibi, primus homo dicit tenuisse uicem dei in terris. 33. q. 5. hæc imago, lo. alibi dicitur de episcopo, ca. q. mulier, Goff. [Probandi] quod intra tempus competens, & personæ idoneæ, per quod satisfaciunt primo, & tertio articulo [Quæ] alius quæ, & ponitur pro quia [Officium] nudum [Suspiciari] de simo. ut infra sequitur [Penitentia] forsitan in assertione sua dicebat archiepiscopus, quod licet papa de potestatis plenitudine iuste potuerit hoc facere: tamē propter superioris narrata non fecerat hoc fm iuris tramitem: sed ipse respondet, quod non ex plenitudine, sed ex debito officii, quo quilibet, etiam ordinarius teneretur ad talia explare & merito officio, de accusationibus, qualiter 2. de iudi. nouit [Possumus] & debemus] eadem uerba de iudi. nouit, uerbi. non enim: de differentia inter hæc duo uerba no. ff. de off. præf. l. sepe [Maxime] q. d. etiam si ipse causam non præberet, ex quo ad aures suas probabili liter peruenisset, & per hoc no. Hosti. quod si non debeat fieri inquisitio contra prælatum quod ad ipsum remouendum, nisi tanta sit fama, quod scandalum generet, infra de accu. qualiter 2. §. 2. quod posset hic signari pro contra: tamen quod ad id, quod emendet id, super quo peccauerit, & agat pœnitentiam, etiam sine fama aliqua procedi potest, & sic potest intelligi fm eum de collu. dete. c. 2. [Causam] & acca. de his. de ma. & obe. solita, in princi. [Inquisitionem] & per hoc prima oppositioni respondet [Omnibus] ergo [premissa] ergo excusatione sua exprimit culpam archiepiscopi [Respondi] turpe est aliquid vacillare, uel variare in suis responsis, infra de pe. super his, & de temp. ordi. dilectus, Goff. [Nobis] uide quod no. de pœ. dist. 1. r. serpens [Respondere] no. sacerdotis uerbum aut sacrum, aut sacrilegium, Hosti. [Dispensare] no.

Hosti. hic expressum, quod episcopi possunt in simplicibus beneficijs dispensare, remittens, supra de præb. de multa, ad fi. sed certè, dispensare, ponitur hic pro disponere, uel distribuere. 44. dist. dispensatio. 26. q. 7. alligant [Præbationem] hic ponit tertium, ubi fuit culpabilis [Præbationem] in propria persona [Conuentione] per mediatorem i. q. 2. quam pio, Vin. uide. ff. de pac. l. 1. & C. de legi. no. dubium [Nudum] hoc reprobatur etiam in herede. C. de inoff. dona. l. 3. Hosti. [In canone] no. pro generali allegatione, sic infra de sen. excō. cum illorum, circa medium non est contra. ff. ad l. Cor. de fal. l. ulti. que loquitur cum qs allegat pro lege, quod non est lex, Goffi. [Quidam] sicut hic archiepiscopus, fm Innoc. [sed alius] cui confert, uel alius percipit, qui mortuus est, ad hoc. §. de insti. cum uenisset, in fi. Hosti. [Donatione] per pactio[nem] in ea appositam, Vin. [Præuentionem] hoc uult dicere litera, quod si alius f. c. custodia, uel ex alia c. possideret prouentus alicuius dignitatis uacantis, non potest de illis prouentibus aliquid disponere, sed si episcopus disponeret fructus de iure dignitatis uacantis, ut si dignitas prouisionem, & beneficiū habet de mensa episcopi, potest statuere, quod ad tempus teneantur fructus eius, ut hic: nec tunc erit aliquis in dignitate, uel dic melius, quod aliquis erit in dignitate, sed prouentus non percipiet, uel potest intelligi non solum cum dignitas de mensa episcopi reditus prouentus, sed et aliunde: tamen episcopus de iure, uel consuetudine ad custodiam tamen percipit fructus seruados futuro successori, quod semper fieri debet. i. 2. q. 2. hoc huius placitum, & c. charitatem, nisi in hoc casu fm Innoc. Hosti. uero dicit hoc intelligendum de quocunq; beneficio, cuius collatio spectet ad episcopum, hoc saluo, quod si Archidiaconus, uel alius h. custodia quædiu uacat, ab illo non erit aufrenda: de custodia tamen tali remi. ad no. de insti. cum uenisset, de app. bonæ, utrobique uide super uerf. custodia, sed ex quo contulerit episcopus beneficium, constat illud non uacare, & sic cessat custodia, uel interesse habentis illam, & facit ad id, quod dicam de reg. iur. quod ob gratia, li. 6. & sic sine alicuius iniuria episcopus percipiet fructus, quos sibi seruauit ante donationem usque ad tempus ordinatum, detractis tamen expensis necessarijs; quod dic, ut de off. ord. præf. lib. 6. Alij fm eum & Inno. intelligunt de quolibet beneficio ciuitatis, uel diocese. et si non episcopus, sed alius habeat illud conferre, quod per statutum, non per donationem possit episcopus habere prouentus, & fm Ho. hunc intellexit, quauis hæc uerba non approbet: potest tamen tolerari de mente, dummodo id fiat de consensu collatoris, ar. de off. archi. ad hæc. §. fi. & de dona. pastoralis, fm Hosti. quod ergo sequitur de illo, quod prius percipiebat prouentus, potest intelligi, cum episcopus creauerit dignitatem qua uacante possidebat illam, & habebat custodiam ipse episcopus patronus, & ei est de temporalibus respondendum, de ap. bonæ, 16. q. 2. c. 1. & idem in alia ecclesia alterius patrona. f. quia d. illius uacantis habere custodiam, & sibi de temporalibus responderi per iura prædicta, & infra de priuileg. c. 3. §. in ecclesijs, de præben. in Lateran. sed secus, ubi laicus est patronus: tunc enim non patronus, sed diocesanus per se, uel alium res uacantis beneficij gubernabit, 10. q. 2. c. fi. supra de offi. ordi. cum uos, infra de suc. ab. intest. c. fi. nisi forte ad archidiaconum, uel alium spectet ex priuilegio, uel consuetudine speciali 63. di. si in plebibus, supra de insti. cum uenisset. Inno. infra de excess. præla. c. 2. & accedentibus, in fi. de consue. nempe talia ad prælatum spectare possunt fm quod d. Nec ob. 10. q. 2. c. fin. nec quod legitur & no. supra de offi. ordi. cum uos: quia intelligenda sunt de illis, qui talem consue. non habent, uel priuilegiū, argu. in eo, quod le. & no. infra de iudicis, multorum Hosti. & hæc uera sunt, nisi ecclesie uacantes collegiata habeant: tunc enim mortuo prælato custodia habet colle.

collegium, ar. 12. q. 2. non licet. In contrarium facit, in fra de sta. re. ea quæ. §. quod si, ubi dicam. Mortuo autem episcopo dicitur quidam, quod res ipsius debent esse in potestate economi, 75. di. quonia quidam. Tu uero dic & melius, quod non solum in potestate economi, sed clerici, & capituli ecclesie, 12. q. 2. istud statuetur, & c. charitatem, & si non sit ibi economus, clerici tantum custodiam habent, & si non sint clerici, de iure, uel etiam si sunt ibi, de speciali consue. custodiã habebit archiepiscopus, & sic intellige. 12. q. 2. non licet, & c. non liceat alicui metropolitanus, & q. 5. sic ubi. Sed & ubi ad clerum custodia pertinet, poterit ipsam, si uult, committere archiepiscopo. 9. q. 3. conquestus. hoc autem intelligas sic esse seruanda, nisi papa uisitatorem dederit. extunc enim solus uisitator res ecclesie gubernabit. 6. r. disti. obitum, & c. se. fm Inno. & idem est, si aliquem procuratorem faciat; quod dicitur in le. & no. supra de ele. cum nobis olim. §. si nullus autem alius excepto papa sine causa cognitione, & non uocatis his, quorum intere, custodiam, uel uisitatorẽ in alterius preiudicium dare possit, fm Inno. & Hosti. quod dicitur, ut infra de sup. negli. præla. ecclesie, lib. 6. & de custodiis, & fructibus ecclesiarum uacantium dicitur, ut de elec. generali, lib. 6. & uide, supra de elec. ut præteritã, in glo. contra [Percepit ipse] collator. Ad tempus purat quinquenniũ, uel triennium, non enim ad longum tempus hoc fieri possit, cum per id uideretur ius habere in beneficio, ff. de superfi. l. 1. §. quia ait. ff. si ager uel. l. 1. & ult. fm Hosti. [Pro causa] possit hoc esse guerra, litigium, magna emptio, lōga peregrinatio, & quælibet paupertas, ar. infra de dona. ad apostolicã, infra de reli. do. c. 2. 16. q. 1. & temporis, de cenf. cum apostolus, ubi de hoc fm Hosti. unde uergens debitum esset iusta causa hoc statuendi cum suo capitulo. nam & possit ei certum imponere, de præb. significatum. Item propter utilitatẽ uacantis ecclesie bona ipsius alienare potest episcopus, 10. q. 2. c. si. quinimò et non uacantis ex iusta cã. infra de dona. ex consultationibus, & c. per tuas, & c. pastoralis, 16. q. 1. statuimus, supra de præb. auaricia, & c. exposuisti. nã & ecclesie cum dotibus ius ad episcopos prinẽt. 10. q. 1. c. 2. & 3. & per totũ. unde & pro ipsi agere possunt, infra de success. ab intest. c. si. & ipsas potest unire, & diuiderẽ, infra de eccl. ad audientia. i. infra de exce. præl. sicut unire, & dignitatem uacantẽ ex toto tollere. §. de consi. cum accessissent, dignitas autem instituta irrequisito illo, qui institutus est, sine causa cognitione dimitti non debet, ar. j. de eccl. ad audientia. 1. C. de emancipationibus, nec auus. C. de omni agro deser. quicumque, li. 1. infra de do. cõsultationibus. & hæc forte tñ obrinẽt in ecclesiis, in quibus epi hnt ius patr. ex fundatione, cum tunc sit eis de temporalibus rñdendum, 16. q. 2. c. 2. Res autem istarum ecclesiarũ alienare non poterunt. Ad prædicta uide cle. de re eccl. non alie. si una. 1. resp. fecus, ubi laici habent ius patro. tunc enim ex iusta cã epi alienare poterunt res ipsarũ, ar. 10. q. 1. c. 2. sed patroni poterunt contradicere. 16. q. 7. c. filius, quorum assensus de honestate reqrendus est. 10. q. 2. præcarie, licet quidam illa capitula intelligat de rebus a principibus ecclesiis collatis: sed hic modica vñ differentia, q̄ uacet, siue nõ, cum episcopus de rebus ecclesie possit semp ordinarẽ, quod in istũ est, sed facilius, cum uacet, j. de dona. consultationibus. ¶ Et nõ, quod quamuis episcopus possit concedere alicui, quod ecclesiam conuertat in usus proprios, ut ibi nõ tamen debet res ipsius uendere, uel dissipare. 10. q. 2. nulli, nisi quod de iure, uel consue. sibi debetur, 10. q. 3. per totũ. nec potest in suam utilitatem, uel usus proprios ecclesiam ipsam, siue res ipsius conuertere, cum hæc fieri non possint sine summaria cognitione, ar. 10. q. 2. c. 1. & auct. hoc ius porrectum. 12. q. 2. sine exceptione, & quia sibi ipsi dare non potest, debet

enim esse differentia inter dantem, & recipientem & conferentem, & auctoritatem præstantẽ. C. de aucto. tuto. l. 1. ff. ad Trebel. l. ille, à quo. §. tempertium. & patet in eo, quod legit & no. supra de insti. c. si. hoc autem tenendũ est, quod auctoritate capituli sui potest statuere, ut ad tempus, uel et in perpetuum fructus alicuius dignitatis possit tenere, & ecclesiam in proprios usus conuertere, ar. hic, & supra de præb. exposuisti, de consi. cum accessissent, & de concessio. præb. cum nostris. §. si. trium die hodie per clemen. de rebus eccl. non alie. si una. 2. respon. & repetam sup ulti. glo. sed alii intelligunt illam decre. cum nostris, quã auctoritate superioris tenet dignitatem: hæc autem decre. intelligunt, quãdo pro utilitate dignitatis uacantis, & nõ p utilitate propria uult fructus retinere, uel quando de mensa sua prouidebat dignitati: aliã. n. certũ est, quod oēs fructus successorie integraliter sunt seruandi, ut expresse legitur & no. 12. q. 2. de redditibus, & supra de offic. ordi. cum uos, ubi de hoc, & infra de testa. relatum. 2. §. nomine, ubi de hoc. Hoc autem scias, quod si aliq̄ epi in casibus prædictis res dignitatis, uel ecclesie male alienauit, debet superior, uel per beneficiũ restitutionis in integrum, uel ex officio subuenire, fm Inno. cuius est quasi hæc tota gl. & hoc probatur expresse, supra de inst. cum uenissent. §. si. Quicquid autem supra notatum sit dicas, quod uacante dignitate, uel præbenda, uel parochiali ecclesia, sine causa nihil debet de iuribus ipsius diminui, quamuis in totum, possit tolli dignitas, uel ecclesia, & in proprios usus alicuius transferri. Item quod quacunq; iusta cã sub sit, propter quã episcopus bona immobilia, uel iura uacantis ecclesie perpetuo alienet, nunq̄ ualet alienatio, nisi si ecclesia prius hæat defensorẽ legitime cõstitutũ, ar. C. si propter pu. func. l. si. C. de admini. tu. l. lex quæ tutores, & nisi fiat præmissio tractatu, & cum causa cognitione. 12. q. 2. sine exceptione, & fm hoc intellige. §. de his, quæ fi. à præ. tua, & c. pastoralis. In temporalibus autem alienatione non est tanta solennitas reqrenda, ut hic fm Inno. & infra de præb. c. 1. & 2. & iunge quæ nõ. supra de his, quæ fi. à præla. c. 1. & patet de rebus eccl. nõ alie. f. c. 1. lib. 6. [Mediatore] an iste de hoc testificari possit, dicitur infra de testi. c. 1. lib. 6. [Primum] quod dicitur supra uerfi. si uerõ. [Secundum] quod dicitur, supra uerfi. an conueniat [Palliare] i. quasi pallio cooperire, de ufu pall. nisi. & ista litera quò ad primum membrum clara est: quò ad fm hæc est mens, aut collator à tempore, quo contulit percipiebat fructus beneficii de iure, & tali, per quod et post institutionẽ illos percipere debet forsã ad tempus; & tunc nullũ uitiũ: aut co tempore percipiebat illos de facto tñ; uel de iure tamen solunt, dũ uacabat; & tunc est uitiũ, si conuenit & c. ut in tex. ¶ Prima glo. ponit casum. ¶ Tertia gl. ponit. 9. casus exceptos à regula, quod sine accusatore & c. ¶ Quinta glo. ponit. 13. casus exceptos à regula, quod actore nõ probante & c. ¶ Glo. in hoc] ponit opi. La. ¶ In 3. [Glo. ibi, iubeamus] hæc l. dicit producentem ut falsarium detineri. ¶ In 5. glo. ibi, Quintus Mutius] uide de pecu. clerici. c. 1. super uiti. glo. [ibi, siue possideris] si apparet eum, cuius sum hæres, fuisse dominum, reus habet probare se dominum [ibi, circa] uide de testi. ex tenore, super ulti. glo. [ibi, in tribus] uide in præ. c. ex literis, in glo. 2. [ibi, fallaciter, in fi.] in illis criminibus non minus iudex accusatorem ad docenda, quæ derulit, quàm reum ad purganda, quæ negat, debet urgere [ibi, si quis] aliã est lex, negans emancipationem ritẽ factam, id probabit [ibi, si filius] filius negas se in potestate patris esse, habeat probare. ¶ In glo. no. quòd ibi, ita fidei] occultum fidei commissum factum non capaci deuoluitur in fiscum [ibi, non estimo] refert, an tutor utens pecunia pupilli, palam se debitorem faciat pupillo, an sub administratione tutela latentem ex illa pecunia sua commoda iuuet

ne ei [ibi, l. 1.] occultum fidei commissum factum capaci non deferretur in fiscum. ¶ In glo. sicut ibi si fidei iur] uide de pur. ca. constitutus, super gl. 2. [ibi, si putator] uide de homici. c. fi. super ulti. glo. ¶ In glo. imò, ibi, siue] uide supra super 5. glo. ¶ In glo. cum primò, ibi, l. ubi.] erro-nea confessio ad uocari reuocatur, infra triduum [ibi, tormenta] uide hæc, & sequentem, de causa posse. cum ecclesia, super glo. hoc solum. ¶ In glo. quoniam, ibi, cum precum] uide de probal. licet, sup 6. gl. ¶ In gl. no. quòd, ibi, l. 1.] in legatis, & fideicommissis modus ascriptus pro cõditione seruatur [ibi, cum in testamento] Titium Strichum lego, ut eum manumittat, cauens de manu mittendo statim illum manumittat: idem in legato ad monumentum, ut in l. sequi [ibi, qui heredi. §. ulti.] incipit, Plautius uide de iure iur. petitiõ. super ulti. glo. ¶ In glo. 1. ibi, respondeo] Innoc. dicit, quod archiepiscopus hoc prius uia uoce dixerat papæ [ibi, ostensa] facit ad quæstionem, quam disputauit, de qua de uerb. sig. c. 2. 2. respõ. libr. 6. [ibi, ille. H.] Hosti. contra, ut iam dicam [ibi, quibusdam] ideo, quia ille. H. non fuerat in iudicio, nec eius procurator fm Hostiẽ. uel dic si uis tenere, quod ille fuerit procurator illius. H. quod ipse procurator confessus est, quod post primum mandatum, & papa mandat inquiri de secundo, uel ille. H. qui ibi erat pro se, non cõfitebatur, licet id cõfiteretur procurator archiepiscopi. ¶ In glo. 2. in fi.] Lau. & posuit hæc gl. super parte decisa ibi, & oculi nostri uideant æquitatem. ¶ In glo. 3. ibi, si publico] & ibi, no. isti casus: rationem huius quare de ordi. cogni. c. 2. in fin. pen. glo. [ibi, de manifesta] ibi hoc glo. [ibi, in fi.] Hosti. addit casus, supra de testi. rari literis, & de proba. tercio. Item cum quis appellationem suam non prosequitur, uel iudicium literas abradit. §. de rescriptis olim. Item in surreptitiẽ impetrante, uel abutente rescripto apostolico, supra de rescriptis, c. fi. Item cum quis sibi est reus, actor, testis, & iudex, ut cum se obligauit ad certam pœnam, de ele. cum dilecti, ad fi. Item cum quis succumbit in cã appellationis supra de app. uidebitur. Item cum quis probationes aduersario subtrahit, supra de testi. constitutus. 2. Item in prononente exceptionem, & succumbente in probatione, nisi aliquid probabile excuset. §. de do. & con. finem. Item in quolibet, qui illud iudicium, uel aliquam maliciam committit, de ali. mu. iu. causa fac. c. 1. de postula. bonæ. 2. uer. nec nocebat. Idẽ in uindicta iniuriæ facer dotibus irrogata. C. de epif. & clerici. si quis in hoc genus: alios casus uide in spe. de inquisitio. §. quando autem, in princ. ¶ In glo. si. ubi, actor] & ibi hæc glo. & facit, quod no. 2. q. 5. §. 1. & de hoc satis in spe. de proba. §. 2. uer. nunc ad propositum [ibi, Quintus Mutius diuidebas] Hosti. hic in alium casum, s. propter uitationem suspicionis turpis quæritur addit casum fauoris ecclesie, ut eum petit bona, quæ rector possedit tempore mortis, & remittit de pec. clerici. c. 1. [ibi, iure communi] uel speciali per legem, siue, quæ sequitur: sed illud non competit, cum excipiat casus, quibus actore non approbat & c. [ibi, re publica] c. fisci, uel ciuitatis Romane, non aliarum ciuitatum. ff. eo. l. 4. & no. Acc. C. eo. l. una [ibi, ipsius] sã quo repetitur indebitum [ibi, in fi.] per hæc iura addebat Hosti. casum; s. cum natura negationem impugnat; ut cum dico quem nõ esse sanæ mētis, sed satis includitur sub proximo. Itẽ propter cõtumaciam non iurantis, de iura. cal. c. fi. Item propter contumaciam non uenientis, infra annum, ut lit. non conte. quoniam. §. in aliis. ¶ In glo. no. quòd ibi, Anastasius] ibi de mulierculis sub specie religionis in priuatis receptaculis habitantibus. Idem de occulte prædicantibus, de hereti. cum ex inuincto, conuenticulas facientibus. C. de epif. & clerici. conuenticulas: occulte mulieribus cohabitantibus, de præsum. 3. fm Hosti. & in

fi. contractus uerõ bene ualent, licet fãr de nocte. C. de transac. non minorem, quia in eis dies incipit à media nocte. ff. de fer. l. more. ff. de offic. dele. constituit. Goff. ¶ In glo. sicut in fi. dicitur dixi de feruis non ordi. c. 1. super ulti. glo. ¶ In glo. cum prima, ibi, ab excommunicato] adde quod nõ. de diuor. ex literis, in glo. 2. ¶ In glo. in hoc, ibi, Lau.] & Vinc. [ibi, si quis neque] ubi idem nõ. [ibi, sunt nonnulli] de hoc, supra de ara. & qualita. tuam. ¶ In glo. no. quòd, in fi.] de hoc, infra de con. app. uerum. ¶ In sequen. in fi.] & nõ. de preben. auaritia, & c. extirpan. da, in fin. Hostien. ¶ In glo. ubi, debitis] glo. Io. hucuf. que, idem Hostien. de offic. archiepiscopi. ca. fin. & uide quod hic dixi in tex. post Inno. & eum [ibi, in fi.] quod tetiam facit contra, cum ibi hoc fuerit à papa per priuilegium impetratum: de hoc uide, quod nota. infra de rescriptis, si propter, libro sexto, in glo. an legatus, & quod ibi dicam super uersiculo, ecclesie tuæ fabricæ: contra episcopum facit ratio decreta. clementi. de reb. eccl. non alie. si una, licet illud capitulum in perpetuis loquatur, tamen ratio in temporalibus etiam obstat: aliã etiam fraus fieri possit, scilicet singulis quinquenniis renouando.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Vel non est. Vide bonum tex. ff. de iuris, & fac. ignorantia. l. regula. §. penult. & uide gl. in l. liberorum. §. notatur. ff. de his, qui no. infra. & in l. de susp. tuto. §. suspectus, & Bart. ff. de pos. l. quod Nerua.
- b ¶ Innuetur. Pro hoc, quia c. quia propter, de ele. in inferioribus beneficiis non habet locum, uide glo. primam, & Ioan. And. super illa in supra allega. c. quia propter, & eo. ti. c. 1. super uerbo, in forma, lib. 6.
- c ¶ Non percipiet. Vide de præben. c. si tibi concessio, lib. 6. & intellige istum non percipere fructus, cum limitatione tamen, §. 1. in c. præsentis. de offi. ordi. lib. 6. & ibi nõ.
- d ¶ Si non sint clerici. uide Io. And. de transac. statuimus, in sua prima glo. & supra de his, quæ sunt à præla. in glo. sua fi.
- e ¶ Capitulo si. Vide glo. super uerbo, sede, & super illa Ioan. Andr. & c. 1. supra ne sede uac. & in Spec. eo. ti. super illa.
- f ¶ Non alie. Vbi uide glo. & Ioan. & per moder. in c. si una, de rebus eccl. non alienan.
- g ¶ Consuluit. Ad materiam uide Bar. in l. non intelligitur. §. racite, ff. de iu. fi.

S Y M M A R I U M.

- 1 Dispositio tituli. Spiritualia sine temporalibus diu esse non possunt. Rubrica hæc ponit commune ius, & orationem perfectam, & quæ alie sint huiusmodi.
- 2 De alienatione rerum ecclesie, ubi alibi, quàm hic agatur.

De rebus eccl. non alienan. Rub.

¶ Dicitur de rebus spiritualibus clericorum, scilicet de beneficiis, & præbendis, de temporalibus sine quibus spiritualia diu esse non possunt. 1. q. 3. si quis, est uidentur: quas quia interdum quærunt clerici alienare, ideo de ipsis alienandis, uel non, ponitur hæc rubrica secundum Goffre. & per hoc patet, quod Goffre. habuit hic rubricam de rebus eccl. ali. uel non: sed Hostien. habuit, de rebus eccl. non alie. & secundum ipsum rubrica ponit ius commune, & orationem uerfectam, ut supra titulo proximo, & ne sede uacant. & ut lit. non contestat. cum multis similibus. In antiquis compila. habetur iuxta primum modum hæc rubrica: sed breuitatis causa communius allegatur iuxta secundum, habetur materia 10. quæstio. 2. & 12. q. 2. per totum: facit. 17. q. 4. nullus, cum duobus capitulis sequenti. Repetitur rubri. in 6. & in clemen. cui conuenit, de constitutio. ecclesie, de electio. quod sicut, in fi. & c. nihil est, de restit. in integ. c. 1. de do. & con-

tu.ueritatis, in fi. de eccle. aedifi. c. fi. de aenu. c. fi. de scisma. c. 1. 3. respon. & li. 6. de electio. is cui. & c. indem nitatibus. §. si uero, de cleri. agro. c. uno, ad fi. de religi. do. c. uno. §. 1. de excei. praela. c. uno.

S V M M A R I V M.

- 1 Alienatio rei ecclesie etiam abbati uetita sine consensu episcopi. Abbas minor est episcopo. Ad eum quod dicitur tota sollicitudo, & potestas monasterij pertinere, in quibus habeat locum.
2 Episcopi potestas ad que data. Permutatio rei ecclesie nec clericis absq; episcopo licet, nec contra. Est contractus bone fidei, & cum quo sit celebranda.
3 Epilogus, & additio glossarum, nu. 4. Ecclesia non dare potest episcopus iura matricis. Ecclesia iura qua dicantur.

C A P V T I.

On licet Breue est [Abbat] vi de quod dixi in clementi. eo. titu. c. 1. in glo. de episcopo, & supra de transac. statuiimus. & no. qd si non licet episcopo, multo minus abbati, cum episcopus maior sit 10. q. 1. regenda. 93. dist. a subdiacono. & quod dicitur tota sollicitudo, & potestas monasterii ad Abbatem pertinere. 18. q. 2. nullam, illud uerum quod ad regulam, & ad ipsa pertinentia: sed alienationem sine consensu episcopi non faciet. 12. questio. 2. Abbatibus. 17. q. 4. in uenditionibus, ut hic, & de his, quae fi. a pra. ca. 2. & c. ea noscitur [Ad aliam] ecclesiam [Amba] scilicet ecclesie, & cui tollit, & cui dat [Potestate] ad regendum, & defendendum data est potestas non ad spoliandum, supra de restit. spolia. conquerente [Commutare] dicit hic Inno. quod clerici sine auctore rate episcopi non possunt commutare domos, quia fraus timeretur. ff. de transac. cum hi. §. si uni: nec episcopus sine eis etiam uacante ecclesia. 10. q. 2. si quis episcopus [Consensu] permutatio enim, quae est contractus bone fidei, celebrari debet cum domino, vel cum eo, qui habebitur loco domini, de exceptio. cum uenerabilis. ¶ Prima glo. responder per questionem, an ex causa & c. soluit, quod sic alleg. 4. iura. ponit opinio. contrariam, & remittit. ¶ In glo. 1. ibi, possit idem Innocen. & Hostien. qui dicunt per iura, infra allega. qd si iusta de causa aedificaret episcopus nouam ecclesiam, illi ecclesie dare pot iura matricis, puta decimas, oblationes, mortuaria, & similia [in fine] & 16. q. 1. ecclesie; de hoc infra eodem titulo, capitulo primo, libro sexto.

S V M M A R I V M.

- 1 Laici res ecclesie donare non possunt, & qui ab eis receperunt, excommunicantur, & que amittant. Uxor a principe non est petenda. Egentibus subueniendum, non adimendum.
2 Ecclesia quod una perdit, & generalis ecclesia amittit, & e contrario.
3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4. Imperator cui donauit, etiam rem alienam, tuus est.
4 Additio glossarum.

C A P V T II.

Vi res Casus. Laici res ecclesie donare non possunt, & qui ab eis receperunt, excommunicantur [Petit] sic nec uxor a principe est petenda; de hoc infra, qui cleri. uel uo. insinuante, in prima glo. [Hor]

rende] iuri canonico, & ciuili, & homini rationabili, licet laici hoc non abhorreant, infra c. fin. Hosti. [Egentibus] & sic potius illis subueniendum esset, infra de c. si licet [Obtinere] scilicet donationes a regibus facte, per quas obtinent bona ecclesiarum, Innocen. Sed Boa. & Guili. dicunt quosdam hoc intelligere non solum de his, quae sic obtinent ab ecclesia, & hoc eis placet iusto titulo obtinebant ab ecclesia, sed etiam quae prius iusto titulo obtinebant ab ecclesia, & hoc eis placet [Ecclesie] generalis, quia una perdente omnes uidentur perdere: sic econuerso, supra de his quae fiunt a prelati, cum apostolica [Excludantur] quod quaerit hic Vincent. uide ad literam in Specu. de empti. & uenditio. §. nunc dicendum. 1. in fi. ¶ Tertia glo. alleg. duas concord. signat contrarium de l. & sol. ¶ In glo. 3. ibi, a Zenone] ibi dicitur, quod turus est ille, cui imperator donauit etiam rem alienam. ¶ In glo. 3. ibi, quicumque] ubi de hoc [in fi.] adde quod no. 16. q. 3. placuit. 1. & Hosti. remittit ad ea, quae no. de solu. c. fina.

S V M M A R I V M.

- 1 Seruum ecclesie manumittere potest rector ecclesie, si dat ecclesie rem duplici estimationis. Seruus manumissus, eiusque posteri erunt sub ecclesie patrocinio. Familia appellatione serui hic accipiuntur.
2 Peculium homo liber an habere dicitur. De peculio quid, quod habebat manumissionis tempore? Clerici quae leuare possint. Ad quod potest quis tenetur non ultra.
3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4. Ingenuum nascitur ex muliere liberta. Ingrati liberti, & eorum filij rediguntur in seruitutem.
4 Additio glossarum. Duplum quare detur pro seruis manumittendis, non pro rebus alijs.

C A P V T III.

onsensus Casus. Rector ecclesie si date ecclesie rem duplici estimationis, seruum ecclesie manumittere potest: ipse tamen, & posteri eius erunt sub ecclesie patrocinio: ponit dictum cum quadam determinatione ibi, ut ita [Capituli] idest concilii [Relinquant] inter uiuos, uel causa mortis [Familias] seruorum [Acquirunt] etiam de bonis ecclesie ipsius secutum Inno. & hoc posset saluari per modum, de quo secundum eum dixi, infra de pecu. cleri. c. fi. sed secundum Goffre. & Hostien. dic ex industria & obtemperantia personae, ne sit contra, infra de resta. requisisti [Peculio] an liber homo dicatur habere peculium, & quid de peculio, quod tempore manumissionis habebat seruos, no. 87. dist. c. pen. & 12. q. 2. cum redemptor [Inueniunt] argu. quod clerici possunt leuare collectas, cauaticas, albergarias, & alia consueta & antiqua ab hominibus suis, infra de iudicis, multorum. §. 1. uer. de hoc Hostien. [Poterunt] ultra posse nemo tenetur. 2. 2. q. 2. facit homo, & supra de rescrip. sciscitatus. ¶ Prima glo. respondet per ob. ¶ Tertia etiam respondet per ob. & duplicem so. & subdit tertiam, quam non approbat. ¶ In glo. 3. ibi. l. antepen. quod ex liberta muliere nascitur, ingenuum est [in fi. l. ubi] ibi dicitur, quod liberti, & ipsorum filij ingrati rediguntur in seruitutem. ¶ In glo. 1. ibi, & hoc non solum proximum dictum glo. sed etiam quod dicit textus secundum Innocen. & Hostien. unde & olim erat glo. Ala. per se super uersi. manumittere, & sic ponunt prae dicti. ¶ In glo. 2. ibi, mancipium] & ibi. no. quare non sit necesse dare duplum pro alijs rebus, sicut pro seruis. ¶ In glo. 3. ibi, liberti. 2. ubi de hoc, & plenius in cap. de libertis, ea. q. [in fi. quidam] ut ibi nota. in fine glo.

S V M-

S V M M A R I V M.

- 1 Serui manumissio non tenet a prelato, & quando. Prelatus alienans in casu non permisso deponendus est omni casu. Dare debet, qui uult ab alio quid auferre.
2 Ius quomodo hic sumatur. Alienati nomen hic large sumitur, etiam occupatum & inuasum, uerfi. Quid ergo, licet alibi stricte capiatur, & quomodo alia sumatur. Rescripta in odium inuasorum, & in fauorem ecclesie largissime sunt interpretanda, alia anguste. Sensus & intentio significandi praeualent, circa fin. Reuocari si quid mandetur secundum formulas hic positas, non solum petitorio, sed possessorio potest agi, ibid.
3 Quomodo procedere possit in his iudex. Causa cognitionem habet, si in modum, & in figuram iudicij proceditur, non ex officio, & in modum inquisitionis.
4 Epilogus, & additio glossarum, nu. 5. Benemeritus quis dicitur.

C A P V T IIII.

Piscopi Casus. Si praelatus nihil de suo dans ecclesie, seruum ecclesie manumittit, non tenet manumissionis; & ponitur prohibitio, ipsius ratio, & reuocatio fm Hosti. secunda ibi, impium. tertia ibi, Tales [Liberos] i. libertos [Familias] i. seruis [Condemnationem] quia per hoc aternaliter, & a suis iudicibus condemnantur, Inno. & not. per hoc Bonagui. praelatum alienantem in casu non permisso omni casu deponendus alleg. 1. 2. q. 2. monemus, & cap. diaconi [Impium] alludit hoc uulgari, quo dicimus, nil mihi des, dum modo nil auferas, secundum Hosti. [Attulerit] dispergunt tales praelati, quod non colligunt 12. q. 2. quisquis, in fi. [Successor] & ipse idem Io. & idem Inno. qui dicit, qd ipse coram delegato poterit reuocare, alleg. C. de agri. & cen. quem ad modum, & no. supra de elec. nosti [ad ius ecclesie] sumitur hoc ius pro potestate, ac si dicat, facias, qd ad ecclesie redeant potestatem, sicut sumitur ius, in fi. de his, qui sui, uel alicuius, sunt. 22. significatio nes huius uocabuli dicam, infra de reg. iur. lib. 6. super gl. rubricae. Quid ergo si mandatur ad ius, & proprietatem ecclesie reuocari, quae de bonis ipsius alienata fuerit, & aliqua inueniuntur alienata, uel occupata quod ad possessionem, non quod ad proprietatem, nunquid talia per has literas poterunt reuocari? ad quam formam concor. 12. q. 1. c. 2. & uide quod dixi post Compo. de elec. nosti. Dicunt quidam, quod non: quia non dicitur alienatum ab ecclesia, uel distractum ibi, quod in dominio eius remansit. ff. de uerbo. sig. alienatum. C. de distra. pi. l. 1. & 2. & per totum: sed nec dicitur alienatum, nisi ab aliquo alienatum fuerit, uel distractum; sed constat, quod si quis possessionem ecclesie occupauerit, non potest dici ab aliquo alienata, sed potius uolenter inuasa, seu furtiua, uel ui possessa. C. unde uil. penul. in situ. de usuca. §. quod autem. & §. aliter. unde patet, quod uerba rescripti non patiuntur, quod de occupatis agatur, uel de possessione, sed de alienatis tantum, & de proprietate, a quorum significatione recedendum non est. ff. de leg. 3. non aliter. ff. de exerci. act. l. 1. §. parum autem refert, uer. in re igitur dubia, & argu. supra de restit. spol. Pitanis, ubi de possessione expressa fit mentio. Alii uero dicunt, & forte melius, qd per has literas talia reuocari possunt, ex quo dicit, ad ius ecclesie, argu. hic secundum quod no. in prin. huius glo. & quia duplex est ius, scilicet non solum proprietatis, sed & possessionis, ut supra de elec. quercliam, supra de causa posses. c. 2. & c. pastoralis, & c. cum dilectus: sed & quod dicit litera, Alienata, largo modo sumitur, ut intelligatur non solum de proprietatis, sed

& de possessionis alienatione, sicut & sumitur hoc largo modo. ff. de ali. iudi. mu. causa fac. si res. §. Pedius, alias est lex, & incipit non solum, & l. ex hoc edicto. §. alienare, & l. fi. ad fi. ff. quod metus causa, si mulier. §. qui possessionem, infra eo. ca. 1. §. alienationis, cum suis concor. & arg. supra c. 1. & 2. cum suis concor. nam & ibi ecclesia proprietatem non amiserat, sed possessionem tantum; & tamen est illud alienatum ad ius ecclesie reuocandum; & argu. supra de rescriptis, super literis. §. inter alios, nec ob. contraria: quia in illis sumitur alienatio in stricta significatione. sed nec uerum est, quod dictum est, qd res occupata non dicatur alienata: quia proprie dicitur de praedio, quod amisit ecclesia per occupationem alterius, quod alienatum est ab ecclesia, idest alienum factum: & sic sumitur, quando dicitur, quod aliquis est alienatus a mente. 1. 5. q. 1. §. 1. in prin. infra de suc. ab inte. c. fi. & in psal. Alienati peccatores a uulua, idest alieni sunt a ueritate facti a sua origine. Ad idem ad Colof. 1. c. Et uos cum essetis aliquando alienati & inimici, & ad Ephe. 4. c. Alienati a uita Dei per ignorantiam. Ex his apparet, quod alienatum dicitur, & si a nemine sit alienatum, sed inuasum. Nec ob. qd proprie significationi uerborum standum est: quia sensus & intentio significandi praeualent, infra de uerb. sig. intelligentia: & c. in his. C. de hære. in fi. l. fi. C. de liberis prateritis. l. pe. & satis constat, qd ex quo per uerba uoluntarie alienata sunt reuocanda, bene sequitur secundum mentem, quod uolenter occupata reuocatur, arg. supra de rescriptis, super literis, & infra qui fi. sunt legi. per uenerabilem, respon. 1. ff. de statulib. l. statuliber a cæteris, ad fi. sed & talia rescripta largissime sunt interpretanda. ff. de iudi. solemus, & l. in ambiguis, & legitur & no. supra de causa poss. cum ecclesia. §. si. maxime in odium inuasorum, & ecclesie fauorem, argu. infra de sen. ex com. contingit 2. ad fi. Et idem dicendum est de illa forma, quae quicquid post iter arreptum inueneris attentatum, supra de cleri. pere. c. unico: uel quicquid post litem coepam inueneris inuouatum, in statum pristinum studeas legitime reuocare, supra de constitu. cum. M. Ferrarien. ad fi. In omnibus enim istis formis non solum petitorio, sed & possessorio agi potest, maxime cum nec vnum sit a re liquo diuidendum, supra de seque. posses. c. 1. §. 1. & sic sententiauit papa in causa sanctae Mariae Eboracens. ¶ Sed nunquid in formis huiusmodi potest & debet iudex procedere ex officio, & in modum inquisitionis? respondeo non, nisi hoc in litera signanter & specialiter exprimatur: sed in modum & in figuram iudicij: quia talis forma causae cognitionem habet, & hoc satis colligitur, infra eo. ad audientiam. §. 1. & de preca. c. 2. ad fi. & de dona. fraternitatem, in fi. ubi dicit legitime reuocare, secundum Innocen. cuius est quasi haec tota glo. & argu. op. in eo, quod le. & no. supra de iudi. exhibita. §. 1. & 2. de hoc, infra eo. si quis presbyterorum, secundum Hostien. [Reuocabit] sequitur in canon. quia eos non æquitas, sed improbitas absoluit. ¶ Tertia glo. signat contrarium, & dupliciter soluit. ¶ In glo. 1. in fi. & hic adde, quod ibi no. ¶ In glo. 2. ibi, benemerito] & ibi no. quis dicitur benemeritus [in fi.] uel ibi manumissit retento iure patronatus; hic non.

ANNOTATIONES.

- a Deponendum. Vide de offi. dele. uenerabili, in glo. 3. & super illa Io. And. & infra de simo. in c. licet, in gl. ultra illa per Io. And.
b Distractum. Pro quo facit, quod no. Bart. in l. manumissiones ff. de iusti. & iu. & quod no. in l. codicillis. §. instituntur, ff. de leg. 1. & clemen. 1. hoc tit. & no. infra c. proximo.
c Sumitur. Facit, quod dicitur de prohibiti. alie. in l. fi. C. de rebus alie. non alien. ubi uide doc. & Cy. etiam in additio.

S V M-

S V M M A R I V M.

- 1 Ecclesiarum res alienari non debent, & quando, & nu. 2. & 3. Rusticum pro seruo operi rustico deputato. Seruus inter immobilia computatur. Hypotheca etiam specialis rei ecclesiastica quando permittatur. 2 Sub conditione alienari quando dicatur. Alienari res ecclesie quando dicantur, & prohibeantur, & nu. 1. 3, 5, 6, 7. & sub quibus penis, eo. nu. 3. qua solemnitate, nu. 5. 3 Perpetui nomen capiat, remiss. 3 Epilogus, & suffragium glossarum. Alienatione prohibita, qua alienari non possint, & qua hoc nomine comprehendantur, & nu. 1, 2, 3, 5, 6, 7. Oeconomus primario administratione, qui & quibus penis teneantur, §. fin. 5 Additio glossa, & nu. 6. & 7. Solemnitates que adhibenda in alienationibus ecclesiasticis, & an tolli possint. Pignus an ab hypotheca differat, & quo. Maxime pro tantum ponitur in §. proprie pignus, hic alleg. Legis approbatio facta a papa dicitur eam commemorando.

C A P V T V.

VIII. Casus. Res ecclesiarum alienari non debent. & dicit Hosti. alienationis prohibitio: quid sit alienatio, & pœnæ impositio. secunda ibi. Alienationis, tertia ibi, unde oēs. & expone [Nulli] clerico maiori, minori, uel medio, multo minus laico, supra ca. 2. [Rusticum] i. seruum rustico operi deputatū. nā & tale inter immobilia computatur, in aucten. eo. ti. §. 2. collatio. 2. fm Host. Egi. alle. ff. de diuer. & tempo. præl. 3. [specialis] dicit Egi. q̄ uidetur p̄mitti generalis: & dicit hoc corrigi in auct. de ali. & emphy. §. hoc ē. subdit, q̄ fm can. pro utilitate ecclesie specialis hypotheca fieri p̄t infra eo. ad nostrā: generalis fieri p̄t sine auctoritate epi. C. de his, qui u. ata. imp. l. pe. [Conditionem] l. quando transferitur sub conditione, ut si nauis ex Asia uenerit: uel dic, q̄ contractus conditionis d̄r, ubi prædiū constituitur tributariū, quia tale prædiū uulgariter dicitur conditionale. i. cadit sub conditione, si nō soluerit tributū. Alia littera conductionem: sed falsata est a nō intelligentibus, cum conducere non sit alienare fm Inno. nisi intelligas, perpetuū, uel ad magnū tempus. j. eo. ad audientiam; & sic intellige, quod dicam. j. eo. ad aures, in fi. & sic non ob. de loca. c. 2. pro dicto Inno. facit. ff. de leg. 2. l. pen. §. instituto, & uide quod no. in cle. eo. ti. c. 1. in glo. antepe. [Perpetuum] contra, infra eo. ad aures. So. hic de fertili, ibi de sterili, Hosti. & ipse cum Goff. ad expositionem huius uerbi, Perpetuū posuerunt quasi ad litteram glo. quam habes 10. q. 2. hoc ius, uer. perpetua, in 1. gl. & de hoc. C. de sacro. san. ec. auct. si quas [huiusmodi] perpetua. f. & in detrimentum ecclesie, uel facta non seruata solemnitate, Hosti. [Penas] de positionis, & satisfactionis de rebus propriis, ad quod ē tenentur heredēs, Hosti. [Comminatur] non solum autem puniunt male alienans, sed etiam subscribens; & sic continuari potest sequens capitulum, Hostien. 4 ¶ Pe. f. glo. ponit de alienatione, quomodo large, & strictè sumitur. ¶ In glo. 1. ibi lex qua, in fin. uide de his, qua fi. a præ. tuam, super 5. glo. [ibi. l. ul. i.] sine interpositione decreti tutores, & curatores uedunt uestes attritas, & superuacua animalia. ¶ In glo. 3. ibi. §. inter pignus uide etiam infra in suppletionibus. ¶ In glo. pe. ibi, sancimus alienatione prohibita per legem, testatorem, uel pactum, non solum impeditur translatio domini uel manumissio serui, sed etiam datio usufructus, hypotheca, pignus, emphytheusis [ibi. §. noscitur] ubi quasi ad litteram sunt uerba huius capituli [ibi. l. i.] dicit ibi, finis, Est autem alienationis actus, per quem

dominium transfertur [ibi. alienationis] sequitur, uerbum etiam usufructum continet, uidetur enim alienare, qui pariter usufructum capit [ibi. ex hoc. §. secundo] alienare intelligitur etiam, qui rem alienam uendit [ibi. l. prima] ibi dicitur in principio, q̄ emphytheusis nec est conditio, nec alienatio. ¶ In glo. ul. i. ibi. §. economus] prius economum administratione, tenetur ecclesiam seruare indemnem, & eius hæres, & tabellio mittitur in exiliū, iudex priuatur dignitate, & bonis omnibus. 5 ¶ In glo. 1. ibi. q. 2. ibi, in sum. not. alii casus alienationis fiendæ, quos & hic no. Hosti. & Pe. infra c. pe. [ibi. in fi.] uel quia solemnitates illæ non ubiq; seruantur, dicam sufficere solemnitatem fm loci consue. approbatam, Goff. hoc uidetur placere Ala. ad quod infra c. proxi. in au. quam ibi ponā, & facit, quod no. C. que sit lon. consue. super rubrica, & ff. de leg. l. diuturna. Inno. uerò dicit sufficere solemnitatem, quæ in illa ecclesia pro consue. introducta est, & si sit præterius, dummodò non sit aliàs grauis, ne sit contra. §. de re iudi. cum causa. Host. autem huic dicto contradicit, & dicit illud ap̄tē reprobari, infra eo. c. 1. li. 6. per quod capitur, & per decre. cum causam, & decre. primā, de consue. nō credo solemnitatem iuris sic sine exceptione in rerum ecclesiasticarū alienationibus tolli posse, & facit quod dicā, infra de don. pastoralis, in fi. In solemnitatibus autē hoc ius porrectum, posset intelligi prima opi. de qua no. in præ. decre. 1. infra eo. ti. lib. 6. puto tamen, q̄ consuetudo posset augere, uel addere solemnitatem; ad q̄ facit, quod dicam, infra de consan. & affi. quod super his, super glo. 2. & quod dixi de cleri. coniu. Ioannes, in 3. q. ¶ In glo. 2. ibi, non possunt] & quæ magis expedit uendi, quàm retineri, ut animalia superuacua, & uestes attritas, Goff. & hoc intelligas saluo eo, quod habes de dona. cæterum. ¶ In glo. 3. in fi. Item dicitur pignus, cum rei obligata traditur possessio creditoribus: hypotheca, cum non traditur, ff. de pign. ac. si rem. §. proprie pignus. Abb. tamen no. 80. di. c. 1. quod inter ista differentia est tantum in nomine, & illud quod ad hypothecationem, secundum Phi. dicit Host. quod in §. inter pignus, Maxime, ponitur pro tantum, allega. ff. de uerbo. sig. plebs. §. pignus, ultima charta. ¶ In glo. pe. ibi, largissime] dicit Egi. uerbum alienationis sic large poni in tribus casibus tantum, scilicet quando lex, testator, uel pactio prohibet alienari, per l. statim allega. ¶ In glo. ul. i. ibi, iubemus] quæ pœnam minatur etiam tabellionibus, ut supra, & dicit Hosti. quod illa lex, quæ localis erat, per Iustinianum prorogata est ad omnes ecclesias, & omnia loca pia, in aucten. eo. ti. §. quia uerò Leonis; & de illa facit papa mentionem, ut sciat illam approbasse: nec placet sibi dicere, quod hic loquatur de canone Leonis 12. quæstione 2. monemus, tamen nec illud dicere est peccatum.

A N N O T A T I O N E S.

1 Statim. Vide plenius per glo. Cy. Bar. Bal. & d. Bar. de Sali. in l. ff. C. de re. alie. non alie. & ibi ipsi, nam tunc pignorant indubitanter qui alienat, quando re tanto pignorant, quod non sit spes luitonis.

S V M M A R I V M.

- 1 Alienatio rerum ecclesie facta non tenet. Alienantes cui pœna subijciantur, & nu. 3. Alienationi qui possint contradicere, & nu. 4. 9. Anathemate ecclesie quando Deus animas percutiat. Iudæi an subsint constitutioni papæ. 2 Anathema quid, & quo appellatione aliam nuncupet, & eius effectus. 3 Ecclesia res recipiens, & alienans qua pœna plectantur, & nu. 9. Vacuari, id est uacantium nunciari, & factum respicit. Verbi resolutio. 3 Ecclesie optio reseruat an uelit precium, siue rem alienatam Pro

- 5 Pro ecclesie utilitate agens non satisfacit, sed sententia contra ipsum lata præiudicabit ecclesie, & quo casu. Quomodo libellum concipiet. Qua actione ager. 6 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 8. Subscriptio quos, & quibus casibus obliget. Minori optio datur uel persequi tutores, uel restitutionem petere. §. in glo. ul. i. Plures si dolo fecerunt, qui teneantur, ibid. 8 Additio glossarum, & nu. sequen. In mora esse quis uideatur, & qualiter purgari possit. 9 Liberatio quando contingat alteri, uno ex obligatis condemnato, & in quo casu hic, §. in glo. ul. i. Cessionem facere an teneatur ecclesia soluenti rem ecclesie contra alium, & si fecerit, quando teneat, ibid. 10 Emptor rei ecclesie ipsa cuius actionem habeat contra prælatum alienantem, & qua exceptio prælato competat aduersus eum, & de replicatione emptoris, nu. 11. 11 Doli exceptio si primò proponatur, licet replicare dolum agentis, & quando dicatur quis incipere excipere. Causam exprimere in actione reali quando teneatur quis, circa si. Actio naturam actionis, cui succedit, sapere debet. De euictione qui teneantur in casu huius decretalis, & quibus, & nu. 10.

C A P V T V I.

quis. Presbyterorum] Casus. Alienatio net, & alienantes, nisi rem restituant, excōdicantur: & quilibet clericus de ecclesia p̄t contradicere, & rem cum fructibus repetere. secunda ibi, q̄ si tertia ibi, sed ēt dicit Hosti. delicti, & remedij propositio: pœnæ impositio, publica actio [Animas] dum ecclesia iustè ligat: aliàs secus, infra de sen. excom. a nobis, Goff. 2. & ex hoc patet, quare Iudæi non subsunt constitutioni papæ, licet subsint constitutioni prin. de hoc de diuor. gaudemus, secundū Hosti. [Anathemate] i. excommunicatione lata solemniter 11. quæstio. 3. debent. quæ etiam dicitur macro episcopo palis. 16. q. 2. c. 1. per quod non solum fit corporalis separatio a communione ecclesie, siue fratrum. 3. q. 4. Engeltrudam, sed etiam Deus separat animas a custodia, & gratia sua secundum Inno. uel hoc dicit pro tāto secundum Ho. q̄ hac sententia proprie ligatur anima, super quo remitt. de offi. ordi. ad reprimendam, & ca. pastoralis, & ideo non fertur in uniuersitatem, de sen. excom. Romana. §. in uniuersitatem, libr. 6. [Periatur] idem tex. 12. q. 2. indigne. subaudit Hosti. & alienator] deponatur, & recipiens puniatur, secundum l. C. de sa. san. eccle. iubemus, nisi forte & c. ut sequitur [Prospexerit] contra. C. ne fiscus rem, quam uen. euin. l. 1. & 2. libr. 11. ff. de ali. mu. iudi. causa fac. l. ex hac. §. si quis alienauerit. solu. in eo, quod no. supra de elec. nosti, In no. [Minore] quam expedit [Remedium] scilicet de re restituentia [Ascriptam] contra alienantes, consentientes, & subscribentes, Inno. [Vacetur] i. per sententiam publicè uacuum nunciatur, Inno. & sic factum respicit secundum Hostie. & in an. erat hic Offerretur. Dicebat Tan. ad incidendum. 12. q. 2. apostolicos [Alienata] uel precium rei uenditæ, si magis expedit ecclesie. 12. q. 2. si qua de rebus, Goff. [Reposcere] dicebat Alanus, & Vincen. hoc uerum ecclesia tacente, uel non contradicente. Si enim ecclesia prohiberet, non audiretur. ff. de pcur. Pomponius, §. h. uide quod dixi de concessio. præben. ex parte, super 1. glo. dicit Inno. quod iste non fatidabit pro ecclesia, quasi sit hoc populare iudiciū, secundum H. fatetur tamen, quod sententia contra ipsum lata præiudicabit ecclesie sciētī causam suam agi, argum. ff. de accusa. si cui. §. 1. & 2. ff. de admini. tutor.

vulgo. C. de admini. tu. l. fi. §. defensionem, de re iudic. c. penul. & quomodo concipiat libellum, remittit Inno. ad no. de test. cum olim [Fulciri] i. auctoritate huius canonis fulcitur; & sic competit in hoc casu cōditio ex isto canone, ff. de condi. ex l. 1. r. Hosti. sequebatur hic in an. Huius nostræ constitutionis legem, in apostolica uolumus sede seruari in uniuersis ecclesiis per prouincias, quem proposito religionis conuenire retores earū uiderint, more reseruat: hoc posuit propter id, quod dixi, supra c. prox. ¶ Secunda] glo. arguit alleg. 4. iura, alleg. in contrarium unam. l. & soluit illā; demum distinguit. ¶ Tertia] glo. soluit contrarium. ¶ Quarta] glo. signat contrarium, & soluit. ¶ Quinta] glo. respondet per quæstionem, solu. & remittit. ¶ Sexta] respondet per contrarium, & soluit. ¶ Septima] arguit & remittit. ¶ Antepe. glo. no. alle. 3. iura, signat contrarium, remittit. ¶ Vlti. glo. facit 4. primo no. optionem ecclesie dari & c. secundò quærit, an cedere teneatur, & soluit q̄ non tertiò obicit ad id, quod hic dicitur, alienatorem repetere; ultimo ponit opin. & remittit. ¶ In] glo. 2. ibi. l. pe.] ibi subscriptio tutoris obligat pupillum [ibi. l. 1. §. sed si] sequitur, serui chirographo subscripterit dominus, teneatur, quod iussu [ibi. Caius] uide de transac. ex literis, super glo. 1. [ibi. ul. i.] si præpositus mensæ meæ nūmulariæ scripsit mensam tibi debere, c. ex epistola, non tenetur ipse præpositus [ibi. si Titius] Titius procurator Seij, & ab eo mortuo institutus hæres hoc ignorans subscriptis seruo hæreditario uendenti fundum, ex subscriptione non obligatur [ibi. si fideiusso. §. 1.] uide in præl. decre. ex literis, de transac. super glo. 2. [ibi. ul. i.] procurator meus, cui mandaueram, q̄ domum locaret, instrumento, quod erat ueditionis, quasi locationis esset, fecit me subscribere, & ibi nec erit emptio, nec locatio, alterutrius in quolibet deficiente consensu [ibi. nec ignorans] si igno- rans fundum illum expressum, cuius donationi subscripsi, cū de alio ageretur, ueritate cognita nō nocet subscriptio. ¶ In glo. scilicet, ibi. §. economus] uide supra ca. proxi. super glo. fi. ¶ In glo. ul. i. ibi. l. 3. & ul. i. in tit. si tutor, uel cu. interuenerit dicunt, quod habent optionem minores læsi uel persequi tutores, & curatores, uel restitutionem petere, nec ex electione fit præiudicium [ibi. §. si plures] si plures dolo fecerunt, quominus iudicio susteres, omnes tenentur: sed uno solvente, ceteri liberantur [ibi. si apud duos] ibi exemplum de duobus depositariis [ibi. l. ul. i.] uide supra ca. glo. [ibi. cum plures tutelam] aliàs si plures: ibi dicitur, si plures tutores erunt, nec gesserunt, alter solus conuentus in solidum, non petit a pupillo, ut contra alterum pro parte actiones cedat, cum conueniatur ex sua contumacia [ibi. quemadmodum] uide de clericon. diueris, super glo. penul. [ibi. si mancipium] uendicans mancipium, uel furro sublatum, & distra- ctum non habet necesse restituere precium. ¶ In] glo. 2. ibi. alieno] quod dic, ut supra de re iud. cum inter [ibi. in fi.] Jadde, quod no. de transac. ex literis, in 1. & 2. glo. & supra titu. 3. quanto. ¶ In glo. 3. ibi, non irascitur] nec per membra distinguitur; de his uide in Hiero. 5. c. B. [ibi. in fi.] sic 24. q. 1. odi. uel dic, Deus, id est vicarius Dei, supra titu. proxi. c. uno. ¶ In glo. sic, infra in fi.] idem Innoc. & Hostien. dixit Goffre. celerem intelligi post interpellationem ecclesie, possessor enim, qui facultatem a habet restituendæ rei, si interpellatus congruo loco, & tempore, rem nō restituat, a id est in mora. ff. de usuris. mora: sic alienator post interpellationem componere debet cum possessore rem recuperando, & ecclesie restituere, uel saltem petat a possessore statim, cū interpellatus est, quod potest, si toleratur, ut in glo. 9 sequē. ¶ In] glo. 1. clericis, ibi, parochianis] etiam laicis, non enim accusant, sed alienata reposcunt, Lau Phi. dicit quod

quod ois ecclesiastica persona admittetur, cū ius hoc non distinguat 2. q. 5. consuluisti. Inno. remittit de hoc, supra de testi. eum olim, & Host. ibi, & supra de offi. de le. generabili. ¶ In glo. ubi, ibi, liberatur hoc uerū, si agit, ad rem, uel ad interesse: scilicet, si ad poenam. 12. q. 2. cū denotissimā, & c. monemus, ubi de hoc; & uide quod dixi de rescriptis. c. si. super uer. moderatis [et ibi, ex de libe] ergo, si non est in culpa, ut quia est tertius, ad quē bona fide res peruenit, poterit petere celsionem, secundum Hostiensem, ad hoc. infra alleg. & ff. de fidei. ius. fidei iustores. §. idem respondit, & l. si fidei iustor, & de pecul. l. quæsitum [et ibi, petere celsionem] quid si tali malefidei possessori ecclesia sponte celsionem actionem suam, licet ad hoc non teneretur? putat Host. q. age re poterit, dummodo ante solutionem facta fuerit celsio. ff. de sol. Modestinus. ff. de fidei ius. cum his; & de hoc remittit de rescri. c. si. [et ibi, de euictione] habet tamen emptor contra prælatum, qui uendit, actionem ex contractu ad præcium recuperandum. 10. q. 2. hoc ius, uer. qui rem 12. q. 2. Vulteranā. Idem in illis, qui contrahunt nomine ciuitatis. C. si cer. pe. Leos, qui officiu, & l. eum qui. sed nonne t. prælato dabitur contra sic agentem doli exceptio, si quia rē ecclesiā illicitē emit? unde sibi imputet, si quod damnus incurrit. Respon. deo, pot. dici q. non: quia quātus malē & illicitē emerit, tamen prælatus malē & illicitē uendit, & ideo de euictione tenetur: uel si dicas dandam doli exceptionem prælato, dicam dari doli replicationem emptori, quod licet, quando excipiens incipit de dolo proponere, ut no. infra de adul. c. pe. & si. hic autē emptor de euictione agens nullā de dolo facit mentionem, sed agit de euictione, sicut est de natura p̄ctus: prælatus uero de dolo excipit, & sic incipit primo de dolo proponere: meritō igit. pot. emptor de dolo cōtra ipsum replicare: si aut. emptor primō dolo induxit eū ad talē rē emendā, tunc cōpeteret prælato exceptio doli, quæ replicatione doli non tolleretur. ff. de excep. doli. apud Celsum. §. Marcellus, Vnde & fm hoc uidetur, q. si dicat emptor: Peto præciū, & interessē, quod uendidisti p̄formam, ob. ei doli exceptio, uel q. a. all. turpitudinē suam, patet, q. in pari cā turpitudinis potior est cā possidentis. ff. de condi. ob. tur. causam. l. pe. & est si. quod no. de. concess. præ. cum super questione. sed dices, nō ne quilibet potest habere actionem, in qua non fiet mentio de dolo? ita uideretur. nam fere in omnibus casibus competit certi conditio, uel triticaria, quæ doli mentionem non habent. ff. si cer. per. certi conditio. ff. de condi. triti. l. 1. respō. 1. & §. 1. So. licet proponatur generalis actio, quæ de dolo non habet mentionē, tamen quando proponitur ex causa turpi, sicut ex causa furti, uel uolentia, necesse est, q. cautā exprimat, ut innuitur. ff. de condi. triti. l. 1. ad h. & no. supra de off. ordi. conquerente: sed & si cautā non exprimat, tamē dēt sapere naturam actionis, cui succedit. ff. si quis cautionibus, si eum. §. qui iniuriarū. j. de uoto, magna. §. cū igitur: hoc aut. notandū est, q. solus principalis alienator tenet de euictione: & si plures fuerint, oēs tenentur: aliās aut. consentientes, & subscribentes aliis poenis subiacent. 12. q. 2. non liceat. Dicunt autem quidam, & non male, q. conductores rerum ecclesiastica rerum, si bonæ sunt fidei, actionem habent contra locatores ad pecuniā repetendam. 12. q. 2. Vulteranā: sed male fidei non habent, nisi sibi de euictione prospexerint, uel nisi in casu speciali. C. communia de leg. l. 1. fm Inno. cuius est hæc tota glo. Hosti. q. uero reiectis his remittit ad no. infra eo. ad audientiam: §. finali.

¶ Interpellatus. Contra, quia mala fide emens uideretur semper esse in mora, maxime in eccle. cui re ipsa fit mora, & in minore. l. in minorum. C. in quibus cau. in ante. re. non est ne. & ibi uide.

ANNOTATIONES.

1. Interpellatus. Contra, quia mala fide emens uideretur semper esse in mora, maxime in eccle. cui re ipsa fit mora, & in minore. l. in minorum. C. in quibus cau. in ante. re. non est ne. & ibi uide.

¶ Toleratur. Et sic uides, quod in delictis est locus poenitentia ad poenam euitandam, de quo uide glo. ff. supra de elec. quod sicut, & plenius Bar. in l. qui ea mente, ff. de fur. & per docto. in l. si quis non dicam, C. de epis. & cleri. & intellige hoc capitulum, ut not. in glo. c. quod sicut, de iure patro. cum laici, super prima glo.

S V M M A R I V M.

1. Ecclesie terra infertilis dari potest in emphyteusim ei, cuius studio reducitur ad culturam, & cuius consensu, & quando hoc sit uerum. num. 2.
2. Syluæ extirpatio quando utilis. Contra tractus tempus inspicitur, an lesio tunc fuerit, non postea, & num. 3.
3. Honor respicit ecclesiam hic. Onus personam soluentem. Aspiratio est hominum ad honores, non ad onera.
4. Suffragium glossarum. Status prioris rei habetur ratio. Inquilinus de domo non expellitur nisi in casibus. Locationis lex seruanda. Ad uenditionis rescissionem non sufficit, quod fundus sic emptus magno precio & modico distractus.

C A P V T VII.

Adaures. Casus. Terra infertilis dari potest in emphyteusim ei, cuius studio reducitur ad culturam. & soleo ponere literalem casum, ut bene conueniat literæ, in eo, qui non confecto instructamento exinde confusus de prælato recepit in emphyteusim syluam ad extirpandum, & colendum; quo facto, petebat ipse, uel eius heredes sibi fieri instrum. emphyteusim, ut à prin. sub. conditione cōuenerant, q. si extirpari posset, & coli, sibi daretur in emphyteusim [concedere] de consensu tamen capituli. 10. q. 2. hoc ius, uer. perpetua, Inno. infra de dona. pastoralis, in fi. Hostien. [Extirpatas] nisi legas, ut supra dixi, debet legi. i. extirpandas. Intelligo aut. hoc de extirpatione syluæ infertilis: possit enim esse sylua tantæ fertilitatis & maioris quàm terra cultiua: & tunc non haberet hoc locū, cū in tali alienatione nō procureretur utilitas ecclesiæ, hic autem ecclesia, quæ nil, uel parū habebat, nunc habet aliquid, uel plus, & possit etiam illud sic melioratam ad ecclesiam reuerti. Tunc istud non erat in an. sed est additum, ut detur intelligi, q. si tēpore locationis poterat plus haberi, restituet ecclesia læsa iure minoris fecus, si nunc possit plus haberi, ne colētū diligentia sit eis damnosa. C. de alluui. l. ult. Goff. [Alijs] & tamen sibi non liceret locare alijs, sicut nec alienare, supra e. nulli. in hoc ergo hēt priuilegiū, quod ei locari licet, Inno. [Labore] s. extirpandi, & colendi [Ex honore] talijs & onere, s. census reddendi: honor respicit ecclesiam recipientem: onus personā soluentē. primum aspiratur, fm non: aspiramus enim ad honores, sed non ad onera, ut etiam dixi de elec. si religiosus, lib. 6. super 5. glo. ¶ In glo. 2. ibi, ex mille. §. 1. si fundo uendito, cuius pars euincitur, uel decreuit, uel accreuit per alluuiationem, prioris status habebitur ratio: vnde re deteriorata nō dimiuitur: nec re aucta augetur euictionis quantitas [et ibi, adem] inquilinus in uitis de domo non expellitur nisi in casibus [et ibi, legem] lex locationis seruanda est, nec pensionū nomine peti potest amplius, quam conuenit [et ibi, ad rescindendam] non sufficit ad uenditionem, rescindendam, q. fundus magno precio fuit emptus, & modico distractus. ¶ In glo. 2. in fi. glo. fuit Tan. & hanc alleg. Bar. Brix. in ueneri. 60. ubi idem tenet, nec euentus damni indulget restitutionem, sed propria facilitas, uel aduersarij calliditas. ff. de minor. uerum. §. sciendum, Phi.

S V M M A R I V M.

S V M M A R I V M.

1. Iuramentum in dubio seruandum, & quo casu hic. De mensa esse que dicantur, ad uer. de mensa, & num. 5. Consilium hic non sufficit in alienatione.
2. De iuramento mentio in licentia impetanda alienandi rem, quam iurauit quis non alienare. Concedere, pro concessum ostendere, in fin. Verbi resolutio, ibid.
3. Epilogus, & suffragium glossarum. num. 4. Pro præteritis transactio ualeat, non pro futuris, & quando hic. Iuramentum papæ quando præstat episcopus. §. in glo. 3.
4. Ecclesia que dantur, in eius dominio perseverare debent, in fi.
5. Fundum inutilem non licet alienare tutori: secus ecclesie, & ratio.

C A P V T VIII.

Vsuper. Casus. Qui iurauit non alienare ea, quæ sunt de mensa, alienare nō debet. Secūdo q. possessiones minus utiles, p. utilioribus de consensu capli sui potest ep̄s cōmutare. secūda ibi, possessiones: & prima subdi uiditur, qd̄ per te uideas [Possessiones] quocunq; ad manus p̄decessoris tui deuolutæ, & ab eo, quādiu uiuit, possessæ: uel dic q. genitui, regaliū deci, qui sequunt, regunt etiā ab hoc uer. Possessiones, fm Inno. & hoc placet Host. [Aliunde] forsā ex donatione fidelij, j. de testa. requisisti, & inf. c. si. [et cum] fm membrū, & ad hoc principaliter r̄ndet [De mensa] uide qd̄ no. i. cle. de excep. præla. frequens, in gl. notat Inn. [Et assensu] nō est ergo casus iste, quo sufficit cōsiliū q̄rere de hoc; de his, quæ si. à præla. nouit, & c. q̄to, fm Host. [Concedimus] de gr̄a: q. aliās hoc non poterat rōne iuramenti sine licentia papæ. Host. & Egi. & fm hæc lecturā [soluitur] qd̄ de ep̄o, q. iurauerat nō alienare sine papæ licentia: petiit licentiā, & obtinuit: sed nō fit ibi mentio de iure, an ualeat licentia, & ex illa possit fieri alienatio. & dic q. sic, cū hic nulla fiat transgressio iuramenti. Itē pone, q. iurauit de tertio, puta nō alienare sine licentia Titij: satis sit iurō habita licentia Titij: nō sic, si iurasset ep̄s nō alienare sine licentia metropolitani, tunc enim si peteret à papa licentiā, de illo iurō faciendā est mentio. Inn. dicit, q. fuit de gratia in hoc, q. de iure sine superioris licentia non poterat alienare, ut dixi de his, q. si. à p̄la. c. i. Goff. cōtra, qui exponit. i. cōcessam ostendimus: si. 13. di. nerui, uer. hinc Paulus. ¶ Prima gl. r̄ndet per ob. ¶ Quinta per q̄nem, uel ob. ¶ Vlti. signat contrarium, & soluit dupliciter. ¶ In 4. gl. ibi, sancimus] uide sup. eo. nulli, super glo. pen. ¶ In gl. antepen.] uide de rescriptis, olim super ult. gl. ¶ In glo. 1. ibi, profuturis] si. C. de transac. de alimentis, ibi, de præteritis alimentis sine prætore transigitur: de futuris non, nisi eo auctore, & causā cognita [et in fine] ubi de hoc, & est satis expressum. 16. q. 7. omnes decimæ. ¶ In glo. 2. in fi.] sup. ut lit. non conte. qm̄. §. quod si. ¶ In gl. 1. ibi, subest] imō et si non subest dummodo prouisionem, uel cōsecrationē ab ipso recipiebat de facto, præstat hoc sacrm, qd̄ graue est, ut dicā de eccle. xdi. c. fin. [et ibi, de nouo] Romano Pon. incōsulto, de feu. c. 2. & hoc plus astrin git, ut dicā in præ. decre. ¶ In gl. ad q̄nem, in fi.] uel fm ¶ Goff. quæstio non fuit certa pro eo, quod si decimæ spectabant ad mensam, & fructus, nō exprimebat, an decimæ illæ essent de mensa, uel non: q. qui ipsarum loco succedunt, aliās nō: sed cōsultus est & c. Ad hoc dictū primū Goff. allegat Host. ut lit. pen. ecclesia. i. dicit etiā eas de mensa, si sic præscriptum esset, de excep. cum uenera. in fi. & uide quod ibi dixi super uer. uendicabat, post ipsum Host. & idē no. in sum. de sup. ne. præ. §. quot modis, uer. pen. uel si mensa, uel archiepi scopi obtentu ecclesiæ datum fuit, infra de test. requi

sisti. C. de sacro san. eccle. iubemus: uel fm Inno. erat dubium: quia p̄decessor, dum uiuit, illas possedit, uidebantur de mensa: sed cōtrarium uidebatur, quia de nouo bene uenerat, ad hoc de feu. c. 2. Cōsultit autē q. tutius est, scilicet ne alienentur, ut sic iuramentum de non alienandis, quæ sunt de mensa, intelligatur nō solum de antiquis, sed etiā de nouiter acquisitis, arg. de testa. relatum. 2. r. respon. nec enim occurrit ratio, quare plus de illis intelligi debeat, quàm de istis: & sufficit, q. sunt acquisitæ: secus in his rebus, in quibus ecclesia habet directū dñū: sed alius habet utile, ut sunt feuda, quæ non possunt dici de mensa quo ad utilitatem, cum alius fructus percipiat, & ideo illa deuoluta ad ecclesiā iterū dant in feu. ut præ. decre. 2. quasi de ipis sic à principio uideatur ordinatum, q. sic ipsas liceat infeudare, fm Inn. & quia de facili res ad sui naturam reuertitur, ff. de pactis, si unus. §. pactis, inf. de censibus, cum uenerabilis: ubi uerō licet de nouo aliqua bona simpliciter dantur, ad hoc data uidentur, secundum Inn. ut semper in dominio ecclesiæ perseuerent, & ut in eius utilitatem ea, quæ exinde proueniūt conuertantur: unde non debent alienari. C. de sa. san. eccle. priuilegia, & l. iubemus, ecclesia enim nunquā definit esse hæres, ut in libro feudorum, de feu. alie. si clientulus, nec unquam moritur. 12. q. 2. ¶ In glo. ubi, uicium] & est si. 17. quæst. 3. c. 1. [et in fine] lex dicit, quod fundum minoris, licet sit saxosus, pestilens, uel infructuosus, curator non alienat, cum pro modo fructuum constituatur precium, ff. de rebus eo. qui sub tu. si fundus, in princ. gloss. ibi dicit, quod aliud in ecclesia, & hoc approbatur ea ratione: quia ecclesia semper manet ecclesia, nec expedit perpetuō talem fundum teneri: sed minor fiet maior, & tunc illum alienet, si uolet: sed interim ex ea causa non alienet curator, uide quod no. ff. de offi. eius, cui. l. 2.

ANNOTATIONES.

2. Secundū Inn. Vbi autem illa recaduta prælatus incorporat mensa sua, uel per annū in bonis ecclesiæ, temerē illa concedere non potest, uide bonum text. & ibi Bart. C. de bon. uacant. l. fin. lib. 10. Bart. tamen ibi contra, quod retentio per annum non sufficit, & idem cōsultit d. Gaspar de Calda. & d. Per. de Anch. & idem Bal. in lib. feu. in c. 7. de eo, qui inuelli. facit.

S V M M A R I V M.

1. Ecclesia prædium canonicus non potest perpetuō locare, ad tempus autem secus. Perpetuum quod hic dicitur. Legitime, hic ut intelligatur.
2. Epilogus, & suffragium glossarum. num. 3. Separare pro non esse mistum accipitur quandoque. Restituta, seu recuperata re quando pretium restituitur, & quod aliud.
3. Additio glossarum.
4. Emptor mala fidei actionem habet, & quo casu hic.

C A P V T IX.

Audientiam. Casus. Canonice perpetuō locare nō potest. secūda ibi, ideo q. [Prædia] pro præbendis sibi forte assignata [Damnum] maxime, Egid. [Perpetuum] ad tēpus aut. hoc facere potuisset; quod dic, ut infra ne præ. ui. su. c. fin. Exponit autem Pet. & Abb. perpetuum, quod fit ad 30. annos [Legitime] id est prout lex iubet, s. q. ecclesia suam recuperet, nec de pretio teneatur. C. de sac. san. eccl. iubemus: & per hoc uerbu, Legitime, dicit Boa. Io. And. super 3. Decre. K q

Prelatus erit auctor conductores rei, & alius erit iudex: sic ergo fiet legitime, ne sit iudex in sua causa: uel **P**m eū cā ecclesie non est sua; de hoc male. c. 1. [Poruerim] de facto, uel sine scandalo **P**m Inn. Host. suppl. maxime. ¶ Vlti. tgl. quærit, & soluit. ¶ In glo. 2. ibi. l. 2. ponit casum de filio instituto à matre, qui uiuente patre non agnouit, & mortuo patre repudiatur hereditatem paternam, & agnoscit maternā, separantur enim bona paterna à maternis, dicit glo. hic. i. non fuerint mixta. ¶ In glo. 3. ibi. §. si quis emptor restituit rem ecclesie, nec contra ipsam agit ad pretium; contra œconomū sic, si habet propriū [¶ ibi, uniuersas] res sici, uel ecclesie alienata per colonū, uel emphyteutā repetitur, non ob. prescriptione longi tps: nec repetit precium per iniquos cōparatores [¶ ibi, si fundum] emptor fundi, quē sciebat alienum, uel obligatum, si sibi de euiatione nō cavit, quod p eo dedit, nō repetit: secus, si ignorabat [¶ ibi, §. vlti.] ponit casum, qñ hæres rem legatā, uel per fideicōmissum restituendā uendit sciētī hoc onus, repetit enim precium, sed non stipulationē

4 dupli. uel meliorationem. ¶ In tgl. 2. in fi. [facit. s. c. si qs, & quod no. 2. q. 1. primates. ¶ In glo. vlt. ibi. §. qui uerō contrarium] ibi no. 10. & Hug. & hic Host. dicens, q hæ actio datur in odium alienantis; & sic est specialis casus, in quo emptor malæ fidei actionem habebit: idē hic Gui. cum Ber. concor. Lau. Vin. Goff. hic, Inn. hic, & supra eo. si quis, & ipse Io. 12. q. 2. Vultetanā, in glo. 2. quod uerum credo.

S V M M A R I V M.

- 1 De beneficio ecclesiastico cum mādatur prouideri clerico seculari, non extenditur mandatum ad ecclesiam regularem, & quid è cōtrario, si monaco prouideri, & num. 2. Regularis ecclesia qua dicitur esse, uel secularis, & num. 2. Prescriptio consuetudinis debet esse sine interruptione.
- 2 Status antiquus ecclesie cuiusque spectandus. In ecclesia sine beneficio ubi consueuerunt monachi ministrare, non potest episcopus ex deuoluto ad se clericum ponere.
- 3 Epilogus, & additio glossarum, num. 4.

C A P V T X.

Possessiones. Breue est. & secūdi dictum ibi, aut Non debes sine superioris auctoritate. Inn. [Assignare] facit, de præben. cum de beneficio, lib. 6. & ultra ibi expedita, dicebat hic Host. q tē mādatur seculari clerico de beneficio ecclesiastico prouideri, nō extendit mandātū ad ecclesiam, quæ cōsueuit regi per regulares, siue sit parochialis, uel platura, uel præbenda, ut hic, & de test. c. 1. de elec. cū causam, & c. cū in magistrum, & c. officij, de sta. mo. c. fi. §. præterea, quod intelligitur, si per. 40. annos continuos sine interpositione secularis clerici ministrarunt ibi, religio: aliter non esset consuetudo, de causa pos. cum ecclesia, & c. cū olim, de elec. Cum ana. persona. n. intermedia interrumpit, de elec. uefferabilē, de fil. pref. ex transmissa, & c. ad extirpandas: sed & necesse est **P**m eū, q talis sit ecclesia, q duo monachi consueuerūt cōmorari: aliās q, de capel. mo. c. pen. & vlti. per quā decre. ut dicit hic Egi. Rodo. intelligebat hic cap. de conuentualibus, nō de capellis. in casu conuerso, cū mādatur monaco prouideri de bñficio cōpetēti, dicit magistrum Bertrandum dixisse, quod prouideri poterit de ecclesia, quæ non consueuit nisi seculari clerico assignari. Sed ipse Hostien putat contrarium; quia contrariorum eadem est disciplina, in tti. de libertinis. §. 1. Collocetur ergo in claustrō cum aliis religiois eiusdem ordinis, quod intelligitur beneficium sibi cōpetēs. 16. q. 1. placuit, & c. sic uiuē. Antiquus ergo status

cuiusq; ecclesie, siue sit secularis, siue regularis, considerandus est, nec per alicuius insolentiam subuertendus, de sup. ne. præ. c. 2. ad hoc de concess. præ. ex parte: hoc dicit uerum, nisi ex certa scientia papæ, uel etiam certa auctoritate, uel cōsensu diocesani aliud fiat ex causa, **P**m no. de statu regula, q dei timorē. Abb. autē dixit hic hanc decr. nō loq. de cōuēntualibus ecclesiis monacorū, sed de aliis, q bus ministrare cōsueuerunt: unde si per negligentia monacorū deuoluūt ius cōfessionis talem ecclesiam ad episcopum, non ponet ibi clericum, sed monachum; & sic est expeditū in cōcilio

3 Vien. de sup. ne. præ. quia regulares. ¶ Prima tgl. signat priū, & dupliciter soluit. ¶ Secūda rñdet per qōnem,

4 quid conuerso, ¶ In tgl. 1. in fi. ut ibi no. & uide quod dicam de dona. pastoralis, super gl. penult.

S V M M A R I V M.

- 1 Ecclesia restituitur cōtra contractū, per quem enormiter fuit lesa. Hostiensis origo unde.
- 2 Circa Regularium monasteriorum, uel administrationum iura, reditus, & possessionem quid statutum.
- 3 Minore restituitur restituitur maior. Restituitur etiam ad lucrum, nume. 7. Rei uendicatio hēt locū in recuperanda re data ex contractu nullo. Restitutio, si tenuit contractus.
- 4 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 5. Fructus sunt bonæ fidei emptoris, & num. 7. Sumptuum factorum à bonæ fidei possessore habetur ratio, si excedant fructus, & quos.
- 6 Additio glossarum. Duo dicuntur multi. Ecclesia post quadriennium non restituitur, nisi ex causa, iure uerō ordinario etiam post auditur. Nullus contractus non clauditur quadriennio.

C P V T XI.

Ad nostram. Casus. Ecclesia restituitur cōtra contractū, per quē enormiter fuit lesa. in prima monacoru petitiō. in 2. causæ cōmissio. secūda ibi, Quocirca [Cusinense] Jaliās Secusien. vnde originē duxit Host. & uocatur monasterium sancti Iusti. [Villam] q dicitur de monacis, in ualle Secusie sita est. Host. [Necessitate] famis, uel debitorum, q de facto erat sub pacto. l. commissoria obligata [Concesserunt in feudum] Hodie circa iura reditus, uel possessionis monasteriorū, uel administrationum regularium non concedenda cuiquā ad uitam, uel certū tempus emanauit concilij. Vien. eo. titu. monasteriorum, poenam imponens, & contractum uitians; quod dicit ut ibi [Obligata] & forte factus fuerat cōtractus uenditionis, de emptio. & uend. ad nostram [Quod] scilicet soluere pecuniam suā prescriptam [Renocari] dicebatur in an. q de fruct. illius nullā singulis diebus habere solebāt unum ferculum, & in festis 12. lect. pisces, uel aliud æquipollens [Inueniretis] maxime **P**m Host. pro eo, quia nullus fuit cōtractus: uel **P**m eum mos gerendus fuit monacis, qui ad hoc se obligauerunt, de restit. spo. c. 1. [Pecuniam] minorē restituito restituitur maior cōtra eum, ff. de minori. ait prætor. §. vlti. C. ubi. & apud quos. l. 2. [Exoperatione] scilicet redimendo, uel honoratione: quia forte dedit pecuniam pro introitu, & pro inuestitura, secundum Hostien. [Recepta] certi conditio, ex mutuo, uel actione mandati, si eorum mandato soluit, Inn. [Dimittat] per rei uendicationem, si contractus non tenuit: uel per restitutionem in integrum, si contractus, tenuit.

4 Inn. ¶ Prima tgl. respondet per ob. & fo. ¶ Secūda gl. quærit, & soluit distinguendo, in fin. ponit opinio.

5 ¶ Vlti. glo. obicit, & soluit. ¶ In tgl. vlt. ibi, bonæ fidei sequi

sequitur, emptor, non dubie percipiēdo fructus etiā ex aliena re suos interim facit [¶ ibi, sumptus] Si sumptus facti per bonæ fidei possessorem in alieno excedunt fructus ante lit. contestā. perceptos, officio iudicis habetur illorum ratio. ¶ In 1. tgl. ibi, uel tres] nam duo dicuntur multi, in tti. de iure perso. in fi. Phi. aliter ibi dicit glo. [¶ in fine] nisi ex causa, ut de rest. in integ. c. 1. lib. 6. & forsā eminentissimum damnum fuit hæc causa admissionis post quadriennium: facit, quod dixi super uer. reuocari. Iure uerō ordinario etiam post quadriennium auditur, ut eo. titu. c. 2. & sic fuerūt hic isti iudicij, beneficij iuris communis: quia cōtractus fuerat nullus: quia factus sine auctoritate diocesani secundum Host. qui dicit se habere factum notum, & q hic à tempore cōtractus lapsi erant plus, quā 10. anni. ¶ In glo. 2. ibi, caput vlti] iste non sufficit sine consensu episcopi, secundum Host. 12. q. 2. Abbaribus [¶ in fine] de hoc in præ. decre. cū causa. in vlti. gl. ¶ In tgl. vlti. labore] Vin. Phi. idē Gof. aliās minorē restituitur etiā ad lucrum. ff. de mino. ait prætor. §. hodie, Vin. [¶ ibi, percepit] & ut uasallus, q ex utro dominio, & bona fide faciebat fructus suos: nec est uis **P**m Inn. an non teneat contractus propter defectum solemnitatis, an teneat, sed propter læsionem datur restitutio [¶ in fine] dic q hæc fuit papalis prouisio de monacorum cōsensu, ut induceretur ad feudum dimittent. qui forte aliās non potuisset induci, Hostien.

ANNOTATIONES.

- 1 Restitutio. Quomodo contrahendo contra iura habuit bonam fidem contra. c. qui contra iura, de reg. iu. lib. 6. uide glo. & Io. An. in capitu. cura, de iure patrona.

S V M M A R I V M.

- 1 Alienationes feudorum, & aliorum ecclesiasticorum non tenent, etiam per constitutionem approbatæ laicorum, & quando tenent, num. 5. Laici etiam religiosi habere non possunt regimen ecclesie, uel clericorum.
- 2 Ecclesia libertatis privilegia quæ, & tolli non possunt etiam per non usum, sed esse perpetua debent, & ratio.
- 3 Vel, pro imo. Ecclesia quod feudum, & quæ alia bona possit acquirere, & quatenus liceat, & ne possit acquirere, an liceat laicis constituere, & num. 4. Dominium acquirit sine apprehensione.
- 5 De iure parum est consulere, nisi fiat executio in facto. Prælatorum negligentia in executione statutorum pro ecclesia, & potestate sua non utentium taxatur. Bertrandus fuit episcopus Grassen. Epilogus, & additio glossarum. Laici de re ecclesiastica privilegia constituere possunt, non autem aliās se ingerere etiam in re per se data ecclesie.

C A P V T XII.

Vm laicis. Casus. Alienationes factæ de feudis, uel aliis ecclesiasticis rebus non tenent, etiā si per cōstitutionē laicorum approbentur. secūda ibi, Nolentes. Dicebat Host. abusiua & temeraria præsumptio, abusionis refranatio [Religiosis] expone, ut dixi de cōsti. eccl. & dicit Host. hic colligi, laicos, quos religiosos hæc nō possit regimē ecclesie, uel clericorum, ad idē. 89. dist. iudicatu. 96. di. bene quidē [Manet] id est astringit, Egi. [Imperandi] ipsi clericis, hoc enim esset inobruosum, ut patet de ma. & obe. cū inferior, cū si. [Refrigerere] sup. de ele. c. 2. (Quod) accipe, quod est, j. non formidant [Prælegijs] quæ patent per leges

dicentes, quem posse rem suā patrimonialē, uel hereditariā donare, uel relinquere ecclesiis inter uiuos, & causā mortis, C. de sac. san. ecc. generali, & libentibus: nec eget talis donatio infirmatione, eo. ti. illud, & qñ imperator donat ecclesie, sola immunitas est mensura, in auct. eo. §. si minus, & hæc priuilegia sunt extendenda, non restringenda, j. de do. cum dilecti: Vnde si qs de curiali fortuna dederit res suas ecclesie, a lucratuorū inscriptionibus sunt liberæ, & immunes, ut sit differentia inter diuinas res, & humanas. C. de sac. san. eccle. san. cimus. 2. & l. fi. nec debent hæc priuilegia per non usum, uel abusum tolli, cū futurū rps respiciant, in auct. eo. titu. §. ad hæc fancimus, & §. seq. q irritāda est constitutio, si qua fiat tria. C. de sac. san. eccle. l. decernimus, & l. fi. C. de epif. & cleri. (omnia priuilegia) hæc & similia sunt priuilegia, de quibus purat Hosti. hic fieri mentionē, q stabilia debent esse secundū eū.

2 Primō pp dei honorē, C. de sa. san. eccle. fancimus. 2. Secundo pp fauorē ecclesie, quæ etiā loco filiorū hñ in auct. de sancti. epif. c. §. sed hæc in præsentī, §. de p. ba. in præsentia. Tertio pp fauorē beneficij principij, ff. de cōsti. prin. l. beneficium. Quarto pp animarum fauorem. 13. q. 2. anima. C. de sa. san. eccle. fancimus. 1. Quinto propter fauorē ultimæ uoluntatis, eo. rit. l. 1. hic ergo funiculus non solū duplex, sed & multiplex nullatenus rumpi potest, §. de treu. & pa. c. 1. [¶ vel] pro timō [Non solum] præsumendo, quod est, j. de alienatio ne, l. faciēda, j. annū & diem: aliās occupat non sine crimine sacrilegij, §. de fo. compe. conquectus, sed contra, si sic oīa relinquerent ecclesiis, citō acquireret oīa temporalia, cū dūū etiam sine apprehensione acquirat. C. de sa. san. eccle. l. si nec desinit esse hæres, in lib. feu. de feu. ali. si clientulus, nec de facili pōt alienare, ut sup. eo. nulli. & est expressum, feudū non posse donari etiam in dotem, nec pro aīa iudicari, eo. lib. qualiter de iure uasalli do. c. donare, & de feu. non alie. l. imperialem. §. habito: & uasallus factus clericus pōt feudum, eo. lib. si de uas. interpe. fuerit, c. clericus, & de beneficio femine, §. ex hoc illud: nec papa in talibz iuri regis, uel secularium detrahere debet, inf. qui fil. sint legi. causam quæ. 2. Dicit Host. q cōsideranda est qualitas rei relicte, si enim sit feudum temporale, uel personale, puta de canepa, uel camera, quod ad hæredes non tranfit, eo. lib. qui feu. dare pos. per totū, & de feu. Guar. §. item illud, & infra de dona. inter uirum & uxorem nuper: uel si sit de natura feudi, q persona liter. seruiatur, in talibus possunt intelligi iura contraria, & sit ratio, quia cum talis uasallus non habeat ius nisi ad uitā suā, nō pōt dare ecclesie, quod nō habet, inf. de iure par. quod autē. cum concor. & quia personalia trāsferri non pñt, de offi. dele. qñ. ff. de solu. inter artifices, de usu pal. c. 3. & quia arma clericorū sunt lachrymæ. 23. q. 8. §. 1. & c. 1. & 2. si uerō sit paternum, & quod cōsueuit per alium deserui, siue paterna hæreditas, locū hñt alia iura, & quæ induxi in alia gl. de tali, eo. lib. de gradi. iu. c. 1. & 2. & de inuestitura, quæ Titius ac. §. itē placet, & c. fe. idē in allodio, ut ibi no. in tali casu potest feudū ecclesie relinqui in tantū ab illo, à quo tenetur, ut uasallus illud retinere non possit nisi ab ecclesia, cui relictu est, de nouo inuestitur, & hic est casus quo quis sine culpa perdit feudū, eo. lib. de pace iura. fir. l. ana. §. 1. uel iudicadum erit hoc **P**m diuersas consue. nō nouas, uel uiolenter inductas, sed antiquitas rōnabiliter obseruatas: dum tamē non nimis onerosæ sint ecclesiis, de consue. c. 1. de hoc sparsus in sum de immu. ecc. §. inquantū, uer. sed nec illa, nec ob. quod domini temporales grauari possent ex his, quia debent recurrere ad papam, & ipse apponet consilium, de immunitate ecclesie. aduersus imperatori uerō non licet talia reuocare, uel infringere.

re, infra de peni. significauit : hoc enim est concilium generale seruandum ut euangelium ; ergo non ualet consuetudo, uel contraria constitutio, de consue. ca. fina. secundum Hostien. [Ecclesiarum] idest ecclesijs tuendarum, uel donatarum, uel aliter inter uiuos acquiratarum [iurisdiuisionem] dicunt interdum, quod clericis non licet habere nisi decimas. quare non debet se intromittere de temporalis iurisdictione, ut sic eos æquiparent Cystericiensibus, de sta. mona. recolentes [Sed etiam] quasi istud denoter magis præsumptuosum [Mortuarijs] prohibendo forsitan, ne relinquatur possessione ecclesijs, uel q̄ relictas alienet. uel ne ultra tm̄ offerat in mortuario, & his si. uel ne ualeat relictu sine solennitate testiũ. id de test. cū esse, & c. se. 5. fm̄ Pe. [Consulere] de iure, sed de facto nō est, q̄ exequatur: & sic parū prodest, de re iud. cū aliquibus. Redōr enim, & potiffices muti, de iure suo male tuti, Cū sint cornuti, nō audet cornibus uti, ut dicebat. D. Bertrandus ep̄s Grassē. quos Greg. 43. dist. sit rector, & Symachus. 16. q. 1. in canonibus [Assensu] & nō seruata solennitate, de qua. s. c. nulli [Præsumptas] ab inferiorib⁹, & nō suis iudicibus, ut in prin. [Destructio] q̄a nitit destrucere priuilegia, de q̄bus. s. dixi fm̄ Host. [Censuram] iā larā, q̄d̄ dic ut j. de sen. excō. nouerit, de immu. ecc. non minus. ¶ Secunda glo. arguit, all. contrariū. ¶ In glo. 2. in fi.] licet priuilegiare possint, ut s. non tamen possunt se intromittere de possessione in dotem data ut ibi, Hostien. etiam si per ipsos data fuerit, cum sit facta ecclesiastica, de præben. dilectus.

- 1 ¶ Debent esse. Et quæ sunt concessa uniuersali ecclesiæ, non uni singulari. uide Io. An. inf. de sen. excō. nouerunt, in gl. sua magna.
2 ¶ Sacrosan. Non autem possessionem. Vide gl. & ibi per Doct. in d. l. fi. & ibi quid in Publiciana, & uide gl. in l. cum duobus, s. idē rescripserunt, ff. pro socio, & c. 2. de consue. loquitur de consuetudine, non de iure, ibi uide.
3 ¶ Personaliter. Et istud est propriè feudum, non autem pro feudo soluitur aliquid reale, ille est contractus innominatus, & erit ut emphyteusis, uide Cyn. in aucten. ingressi, C. de sacrosan. eccle. & Bald. in l. liber, C. de ope. liberto.

S V M M A R I V M.

- 1 Continuatio tituli. Precarij concessio speciem continet alienationis. De precarijs loca alia tractantia ubi.

De precarijs. Rub.

1 ¶ Viso de alienationibus in genere, quia precarii cōcessio speciem alienationis continet, ideo & c. uel aliter, Viso de p̄ctibus, per quos dominia rerū alienant, nunc de his, p̄ quos transfertur commodum, & utilitas fructuum, & usus secundum Host. Habetur materia. 10. quæst. 2. precariæ. 12. q. 2. precariæ, & ca. sæpe fit. 16. quæst. 3. clerici, & c. sequen.

S V M M A R I V M.

- 1 Pro paleis habentur hæc & sequens decretalis. Precariæ quamdiu durent, an differat à precaria, & nu. 2. & 6. Ex hoc contractu qua detur actio. Ex emphyteutico qua.
2 Consuetudo antiqua pro lege seruatur. Precariæ contractus multiplex, & à precario distat. Et, pro idest. Precariæ quinquennalis exemplum.
3 Et transit ad hæredes, quatenus differat ab emphyteusi, & conueniat usufructui, num. 6.

4 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 5. Precarium, & locatio etiam tacito consensu renouantur. 6 Additio glossarum.

C A P V T I.

1 ¶ Precariæ. Hæc duo capitula habentur pro paleis. 10. quæst. 2. [In quinquennium] loquitur secundum consuetudinem patriæ: de iure uerò scripto fit usque ad mortem recipientis. 10. q. 2. precariæ. & potest dici quod ex hoc contractu datur conditio ex hac decr. sicut & in iure emphyteutico dicitur, quod datur conditio ex lege. C. de iure emphy. l. i. ff. de cō. di. ex. l. una. Istud dictum Innoc. placuit Abb. q̄ consuetudo patriæ respiciatur. Hostien. contra, qui dicit, quod hoc loquitur de generali consuetu. per cañ. approbata, non de speciali, & dicit, quod est differentia inter precarias in plurali, & precariam in singulari: & hic loquitur de precarijs in plurali, quæ dicuntur de quinquennio in quinquennium renouari: & exponit [Auctoritatem] scilicet canonum suppressorum [Et antiquam consue.] pro lege seruandam, de offi. lega. nisi. 11. distin. in his. ponebat autem uersus super rubrica, de quibus non curo: & non credo, quod sit differentia in precaria inter plurale & singulare, nec illa iure probatur: unde qua facilitate inducitur, reprobatur secundum Abb. uide in Hierony. super Matth. lib. 4. Sed fateor, quod multiplex est contractus precariæ, ut dicit gloss. & quod differentia est inter precariam, & precarium [Et] pro, idest Abb. non enim inuenitur alibi hæc auctoritas. Ponebat autem exemplum in eo, qui rogat, ut in littore, uel terra inculta lanuē. archiepiscopi possit facere superadificium lignorū, quod permittit ecclesia datis sibi. 30. Sol. & postea singulis annis decem; fiet autem secundum consue. loci renouatio singulis quinquennijs [Renouetur] transit tergo ad hæredes, sed cum renouatione singuli quinquenni, ne pereat memoria contractus. ¶ Prima gl. distinguit precarium à precaria, & precariæ ponit triplicem speciem. ¶ Vlti. gloss. querit, soluit, alleg. contrarium. ¶ In glo. 2. ibi. §. vlti.] si precarium datum est ad tempus, & dominus post tempus patitur eum, qui rogauit, possidere, uidetur rursus precario concedere [Et ibi, legem] si transacto tempore locationis conductor manet in fundo, tacito consensu locatio cum uinculo pignoris renouatur. ¶ In gloss. 1. ibi. accipientis] & hoc non multum differt ab usufructu [Et in fine] Item dicitur precaria contractus non multum differens ab emphyteutico, qui renouatur post certos annos, uel post certam generationem. ¶ In gloss. secunda, in fine] Lan. cui statur secundum Hostien. quia uidetur colonus renunciare iuri suo, si non petit renouationem: & est hæc fauore ecclesiæ, & ne origo contractus sit incerta, propter quod absolueretur possidens, licet non præscribat: hæc nera, nisi ecclesia uellet eum inuitum retinere, infra de eo, qui du. in ma. c. 1. C. de legi. quod fauore, Hostien.

S V M M A R I V M.

- 1 Successor potest renouare precariam prædecessoris, & quam, & num. 2. & quid considerat e debeat ante, quam faciat, & quando ratificare dicatur, num. 2.
2 Epilogus, & suffragium glossarum. Contractus quando ualet, & pena ei apposita, nisi in casu fisci, & num. 4. Principale si non tenet, me accessorium, ex eisdem locis citatis, & num. 4.
3 Additio glossarum.

C A P V T II.

1 ¶ Precarijs. Casus. Reuocat successor precarij p̄ rectorē ecclesiæ irrationabiliter factā, & præmittit factum, cui secūdō p̄uidet ibi. Præcipimus [Irrationabiliter] idest cōtra utilitatem ecclesiæ fm̄ Inno. uel idest contra rationem iure scriptam fm̄ Host. quæ habetur. 10. q. 2. precariæ: qui etiā hic reperit de contrarietate legis, quod ibi no. in gl. 2. & per illud, c. ponebant Pet. & Abb. hic casum; dicentes, q̄ si de domo sua recipiebat laicus. 10. p̄pensione in loco studij, & det illam ecclesiæ etiam quod ad usufru. & recipiebat rem ecclesiæ ad usũ. quæ in usufructu ualeat 30. uel tener usufructum suæ recipiens rem ualentem. 20. si de studio recedente non recipit domus laici de pensione nisi. 5. soli, dissoluet prælatus cōtractū, non obstante pœna adiecta. idem Gof. in Spe. eo. ritu. in prin. & omnino uide, q̄ ibi scripsi [Prudentia] aliàs prouidentia; & est idem sensus, ac si dicitur, prudens, & prouidus prælatus considerare debet. an expediat ecclesiæ. q̄ contractus firmus maneat; & tūc ratificabit tacite, uel expresse, an ecclesiæ expediat. q̄ reuocetur ut damnosus; & tunc reuocabit, & sic prouidentia suæ relinquatur, an ratificet, an infirmet. sic. 12. q. 2. si qua de rebus. ¶ Secunda gl. ponit dictum, alle. contrariū. ¶ In gl. 2. ibi, non dubium] uide in c. statim alleg. super ult. glo. [Et ibi. l. 1.] Si matrimonium non tenuit, nec dotis cōstitutio, & pactum super ea factum habetur, ac si factum non fuisset, & restituitur per cōditionem ob causam [Et ibi. §. vlti.] Si creditor uendens pignus, duplam prouidit: q̄a sic expediebat, uel hoc habebat consuetudo, condemnatus de euictione agit ad summam debiti, & ad interesse: aliàs si nō expediebat, interesse non petit [Et ibi, illud. §. vlti.] re, quam tutor uēdidit, euicta, datur actio utilis in illum, cuius tutela gesta est, in id, quod in eius rationibus est allatum, uel in totum, si tutor non est soluendo [Et ibi, Si procurator Caesaris] Si procurator fisci pro euictione p̄mittit duplū, uel triplū, fiscus tenetur solū ad simplū. ¶ In gl. 2. ibi, non ualet] ipso iure, uel ex quo per sententiam reuocatur principale, ergo & accessorium, fm̄ Inn. & Host. alle. eadem iura [Et ibi, arg. contra] ad id, quod dixit ualere adiectionem pœnæ: & dici potest Itari contrarium, cum promittitur, quod est ultra naturam contractus per prælatus ecclesiæ, & facit, quod ibi no. in fi. glo.

S V M M A R I V M.

- 1 Gregoriana constitutio non eget summa, uel epitome. Precarium quid. Inordinata plura sequuntur ex uno inordinato principio. Error magistris, uel scholaris non est lapidandus, ex quo auctor errauit, & num. 2.
2 Homerus bonus dormitat interdum, sententia O: atiana eius natio, professio, excellentia, & mors que. Ex dolore, uel gaudio multi mortui.
3 Precarium, enallage pro re precario concessa, non potest à domino peti ab eo, cui concessit, si alij uendit, & num. 4.
4 Precarij ratificatio ab eius emptore non renouante uidetur facta.
5 Dominium sola uenditione non transfertur, nisi aliud accedat, & quod. Ecclesiastici uiri debent esse constantes.
6 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, num. 7. & 8. Precarium simile commodato, & quibus, nu. 10. & in quibus consistat, iuncta gloss. Quibus actionibus repetens agit, non restituens quanti condemnatur ultra rem concessam.
7 Quibus modis soluitur. Recipientis hæres quando teneatur.

10 Commodatarius non tenetur culpa leui, uel leuissima. Precarij rogator contra tenetur, & ratio.

C P V T III.

1 ¶ Precarium. Gregorianum est, & se summat. secū da ibi, Porro [Precarij] sup. est, quod precib⁹ & c. [Non etiam] dicit Hosti. q̄ in primo exemplari compilationis erat litera, Vel etiam, quæ postea fuit correctā, & improprie. nam melius fuisset dictum, Sed non concedentis, & illi literæ corruptæ bene adaptatur, Aut, quod sequitur, & per hoc uides, q̄ ex uno inordinato principio plura inordinata sequuntur: & q̄ lapidandus non est magister, uel scholaris, si quandoq; errat, ex quo auctor errauit, & q̄ interdum bonus dormitat Homerus, Oratius in poetica, prout in histo. speculo colligere possum, Homerus fuit inter phylosofos primus poeta, idest poetice scribens, & præcipuus apud Græcos sicut Virgilius apud nos, inf. de iure na. §. sed ius quidē, & dicitur Helimianus, lib. 3. & Valerius lib. 9. q̄ leuē q̄nē à piscatoribus sibi factam soluere neciēs, cū per id impudēter derideretur ab eis, uir uerecundi ingenij quasi toxica to cōfusione iaculo perfusus mortuus est. Multos tales, q̄ dolore, uel gaudio mortui sunt, ponit ibi Valerius lib. 9. c. 1. q̄nē uidere posses in Polycerate, lib. 1. & in lib. philofoforum, ubi de ipso tractatur [Aut] melius dixisset, sed si soluitur: uel soluitur etiā [Ipsum] precarium. i. rem precario cōcessam. & in aliū trāslatam [Renouare] no. hic Vin. & Gof. q̄ si dñs alij uendit precarium, postea nō possit repetere ab eo, cui cōcessit: quia licet contractus ab eo sumperit inuitū, tamē cū ille teneat emproi. ff. eo. l. quæsitum §. quod à Titio, iniquū esset eū teneri duobus. ff. de exerci. l. ne in plures [Volent] & reuocati, & tunc proponitur interdictum ab emptore noīe uenditoris. Si uerò nō reuocat, v̄ tacitè approbasse precariū, & ideo ipsum interdictū decerere suo noīe proponet: & in hoc est dñia, ut r̄ reuocet, uel nō, ut dicit. F. vnde hoc sumit. ff. eo. q̄ sitū. §. illud tñ. Istius uerò dicti rationē submittit [Dominio] ergo sola uenditione trāstret dñiū. C. de pac. traditionibus, inf. de rerū diui. §. per traditionē, & §. uēditæ. Sol fm̄ Host. dñs se cōstituit illius noīe possidere, uel fuit tradita possessio altero de modis, q̄ no. de cōsue. c. 3. [Voluntate] capitaneæ ecclesiasticæ aut uiri nō debet esse uariabiles, sed cōstantes ut ec. bene. c. uno, de pac. qualiter. de iure pa. cū aut, de arbi. p. tuas, nec fraudem luis adhibere contractibus 27. q. 1. de uideis, & j. de dona. per tuas. Hosti. ¶ Prima gl. respondet per modum sum. quid sit precarium, quantum duret, in quo cōueniunt precarium, & commodatū, & in quo differunt: in quibus rebus cōstitit, quis possidet, quō restitui debet, & quō constituitur, & ex glossis se. quibus modis finitur, & ad quid tenetur rogans precariū. ¶ Secunda glo. signat p̄riū, & soluit. ¶ In glo. 2. ibi, l. 4.] locatio, uel precarij datio, quā fecisti, donec uoles, morte tua finitur. ¶ In glo. 1. ibi, simile] intantū, q̄ qdā dixerunt nō differre, nisi uerbis, sed differunt, ut sequit⁹, Gof. differat aut à locato: q̄a fit ad meliorationem precarij, fm̄ Phi. [Et ibi. & si ad certum tempus] & sic non ualet pactum cōtra naturam contractus appositū, fm̄ Abb. [Et ibi. §. vlti.] vnde nō distinguitur, an concedens sit dominus, an nō. ff. eo. quæsitū. i. respon. [Et ibi, restitui] restitutoriu. n. est hoc interdictū, & ueniūt in eo fructus à die editi interdicti. ff. eo. l. quæsitum. §. illud, sicut in aliis interdictis, præter interdictum, unde ui, ubi ueniūt à die eiectionis. ff. de ui. & ui. ar. l. 1. §. ex die. Vin. Si in conuentione precarij fuit expresse, vt restituat, quandoctiq; petetur, agi pot̄ in repetitione Io. And. super 3. Decre. K 3 precarij

precarij præscriptis uerbis, si non fuit expressum, sed simpliciter concessum, agetur precario. Si interuenit stipulatio. ex stipulatione agetur, & cessabit precarij, ff. eo. l. & habet. §. cum quis. & l. interdicitum, Vin. cen. 9 [& ibi, durate] secus, si eo iam finito, ut ibi. ¶ In gl. 2. ibi, finitur] idē, si furere cepit, ff. eo. l. certē, in r. respō. Phi. [& ibi, heredis recipientis] & ideo ipse hæres non tenetur precario ex sui persona, cum iam defecerit precarij, nisi ad hoc, ut restituat, si habet, uel dolo fecit, quomni nus haberet, ff. eo. l. quæsitum, §. ulti. hæreditaria uerō actione de precario semper tenetur, ff. de di. & temporali. præscri. cum hæres, ff. de precario, cum precario ¶ In Inn. [& ibi, alienauerit] unde non requiritur ipsius reuocatio, Goff. [& ibi, debitor] Itē soluitur finito tempore, ad quod concessum fuit, ff. eo. l. cum precario, Goff. [& in fine] adde quod no. infra de rescri. si gratio se, lib. 6. 1. respon. in ult. gl. per quam decre. terminat, quod hic no. Host. ¶ In gl. 3. in fi.] Commodatarius uerō tenetur de leui, & leuissima: ratio huius colligitur ex. i. glo. quia maiorem utilitatem habet commodatarius de re sibi commodata, quàm precarij rogator de re precaria; & ideo magis tenetur.

- 8 Imputare, quem habeat significatum.
9 Pro commodato qua actione agatur.
10 Commodatum est beneficium.
11 Commodatarius quis omnis culpa nomine teneatur.
12 Gratia, uel fauor, quando non retorquetur in eius, cui conceditur lesionem.
13 Casus quando imputatur roganti mutuum.
14 Culpa duplex, & differt a casu.
15 Precarij natura que.
16 In mora non est qui habet causam litigandi.
17 Aestimata si res tradatur, an teneatur casu.
18 Aestimatio duplex, & que faciat transire periculum, & quando dicatur esse uenditio.
19 Furtum an & quando sit computandum inter casus fortuitos.
20 Epilogus, & suffragium glossarum.
21 Mandatum, si merces interuenit, transit in locationem.
22 Mora effectus, & num. 27.
23 Reddito non dicitur res, que deterior facta redditur.
24 Additio glossarum.
25 Commodatum a precario quomodo discernatur, & qua re a deposito, & qui id concedant, & que ueniant in eo, num. 24.
26 Commodatarius quando etiam furti teneatur.
27 Casu tam in iudiciis, quam in contractibus an & quando quis teneatur.
28 Renunciatio generalis casuum an sufficiat, uel specialis requiratur, & quare ualet hic specialis, & non generalis, num. 26. firmat a iuramento an ualeat, ibid.
29 Generalitas parit obscuritatem, & incertitudinem.
30 Iuramentum non extenditur ultra consensum iurantis, & ad incogitata.
31 Stipulatio similiter.
32 In deposito intelliguntur repetita, que dicta sunt de commodato.
33 De commodatario qui perdit boues, & uult reddere similes, & ego aestimationem peto, quid iuris.
34 Non restituens rem commodatam, ad que teneatur.
35 In aestimatione rei quod tempus inspiciatur.
36 Vtiliosa commodata si sint res, commodato quando teneatur.

ANNOTATIONES.

¶ Ut sequitur, Vide Bart. in l. 1. ff. eo. & in l. in commodato, §. sicut, ff. commo. & per doc. in l. fi. C. eo. ti. & Bar. in l. Lucius, ff. de dona.

S Y M M A R I V M.

1 Dispositio tituli.
Contractus quidam gratia accipientis, quidam dantis, & quidam utriusque sunt, & qui.
De commodato quomodo sit acturus, & ubi alibi, quam hic in iure canonico tractetur.

De commodato. Rub.

¶ Dicunt Da. & Host. Quia contractus ecclesiastici, de quibus agere cepimus, sunt quandoque gratia accipientis tantum, ut regulariter commodatum. Quandoque gratia dantis tantum, ut communiter depositum. Quandoque gratia utriusque, ut caprius; de omnibus uideamus, & primò de commodato, plus placet dicere cū Gof. q. quia in pxima rubrica auctor ostēdit de uno contractu, qui fit gratia accipientis, continuando tractatum submittit de alio, qui etiam fit regulariter ipsius gratia. Et quia per modum summæ profecutus sum glossas, circa rubricam uō inuisto, cui conuenit, supra de usu pal. capitu. 2.

S Y M M A R I V M.

- 1 Cap. hoc que contineantur.
Commodatum in tempestiue non reuocatur.
2 Doli, culpa lata, leuis & leuissima descriptio que, & quando ueniant in commodato, num. 24.
3 Casus fortuiti definitio.
Casus fortuiti qui dicantur.
4 Commodatum quando gratia alterius, & quando utriusque contrahatur.
Cum, pro quando, & quia, & nu. 9.
5 Gratia quid, & quomodo hic accipitur.
Tantum, dictio negativa.
Accipere, quid proprie significet.
Assumere quid.
Etiam, dictio implicatiua.
6 Commodatarius quando teneatur, & de quo, num. 11.
Licet, dictio quibus modis capiatur, & hic quo.
Nisi, quando non excipiat, sed ponit.
7 Mora definitio ubi.
In mora commodatarius quando non esse dicetur, & de effectumore, uide num. 16. & 20.

C A P V T I.

Vm gratiam. Caf. Dicit qñ qualiter, & de quo commodatarius teneat, & q. commodatum in tempestiue nō reuocat, Ho. ptes sūt duæ. scđa ibi, 3. Prima duo facit. Primò tractat de culpa. Secundò de casu fortuito ibi, licet. Scđa et facit duo. priò ponit dictū. scđa dō rōnē reddit ibi, Cū nō. Ad intellm aut huius primæ ptes, & decr. ¶. tit. 1. uideamus post Host. & Abb. descriptionē doli, & oīs culpæ, & casus fortuiti. & dñr, Dolus ē studiosa machinatio ad alterū decipiēdum adhibita, ff. de dolo, l. 1. puta commodatarius latēter significat furi, ubi est res comodata, ut ipsā surripiat, & cū eo partiaf. Lata culpa ē nō intelligere, qđ oēs intelligūt, & nescire, qđ oēs sciūt, s. uel maior ps, ff. de uer. sig. cedere, §. fi. & l. late; puta commodatarius dimittit rem comodatā in platea, uel sub porticu sine custode. Leuis culpa est desidia, seu negli-

gentia, in situ. quibus mo. re. contra obli. §. præterea, puta reliquit rem commodatam sine custode intra cameram hostio aperto. Leuissima culpa est, quæ præuideri, & pro uideri potest, ff. ad l. A qui. si putator, l. di. hi qui arborem, j. de homi. quidam. ponit Abb. exemplum in eo, qui duxit clauem ad cameram, & nō tentauit, an elausa esset. Casus fuerō fortuitus ē inopinatē rei euentus, qui etiam à diligentissimo præuideri non potest, ff. de administra. re. ad ei. perti. l. 2. §. fin. C. de pigro. actio. l. quæ fortuitis, j. de homi. lo. Quæ enim diligentia uitare possumus, ne nobis ab aliis damnū def, ff. eo. titu. ad eos, & l. argenti. Ponit Abb. exemplū in ui hostium, incurfū prædonum, incendio, tempestate, & inundatione. Ponit autē post hæc exēpla, quando commodatum contrahatur gratia alterius, uel utriusque, de quibus dicam super gl. 3. [Cum] pro quando, sic. ¶. nesc. ua. c. 1. in fi. Alibi ponitur pro quia, inf. eo. c. sup. tit. 2. c. fi. de consue. c. fi. de elec. cum in cunctis, cum simi. ¶ Troq; modo ponitur circa diuersas lecuras de do. & con. c. 1. in fi. de hoc satis dicā, de reg. iuris, nullus ex consilio, post quaestiones, inf. de celeb. mis. cum Marthæ, uer. sic. alii [Gratia] est gratia gratis dans. Et hoc uerbum bene conuenit huic contractui de sui natura gratuito; & de hoc in glo. facit i. q. 1. c. 1. Sum itur autem hic pro intuitu, contemplatione, uel fauore, concor. 1. de reg. iuris, quod ob gratiam, lib. 6. [Tantum] negatiua est hæc dictio, de causa possessio. cū ecclesia, excludens hic fauorem commodantis [Accipit] scilicet ad commodante, est enim proprie accipere quasi ab alio capere. Assumimus autē per nos ipsos; facit de elec. qualiter, de homi. tua nos, in fi. Quādoq; non sic, de celebra. mis. cum Marthæ, in prin. & 23. q. 4. ille, de elec. officii, in fi. & c. quia propter, in prin. [Leuissima] quæ à diligentissimo poterat præuideri, ut prædixi [Etiam] implicat culpam latam, & leuem [Teneatur] re scilicet commodata perempta, uel deteriorata [Liber] ad uerbaliiter pro quamuis, sic inf. tit. 1. c. fi. uerba inter uirum, sup. tit. 1. c. fin. utroque modo, de dona. iter uirum, & uxo. c. nuper [Fortuitus] tolle hic literā, Sed sibi non debeat imputari [Nisi] quia negatiua sequitur, ponit, non excipit, sic. inf. eo. c. de testi. c. pen. b de hoc per D. Dyn. de reg. iu. peccatum, lib. 6. [Accidit] ille casus fortuitus, quo res perimitur, uel deterioratur [Sua] commodatarij [Pactum] scilicet q. teneatur de casu [Mora] diffinitionem; mora ad literam ponit hic Abb. ponit Goff. in sum. de usuris, in principio secundæ col. Host. eo. titu. §. ex quibus causis, sub §. ex mora, & de hoc. ff. de usuris, l. mora, ubi ergo commodatarius haberet legitimam exceptionem, facit. ff. eo. in rebus, §. possunt, & quod no. C. eo. l. 3. non dicitur esse in mora, & sic non esset ipsius periculum, de reg. iuris, non est in mora, lib. 6. [Fuisse] ante casum [Sibi] commodatario, imputabitur ergo commodanti [Imputari] quasi inscribi, uel in ipsius damnū putari, uel aestimari. Er est uerbum satis uisitatū apud iuristas. C. eo. l. 1. de uerborum signifi. dilecto, de reg. iuris, impu tari, & clem. de concessio. preben. cum ei, quem, in fi. 9 [Contra eum] commodatarij [Commodati] directaf scilicet, quæ datur commodanti, & eius hæredi etiā cōtra hæredem commodatarij. ff. eo. l. 3. §. hæres [Expletum] id est completum, uel finitū. alle. autem hic Gof. pro simili. ff. de peri. & commo. rei uen. l. 1. in fi. & l. 2. quæ quid dicant, uidebis de donatio. cum dilecti, in 4. glo. [Cuius] scilicet usus [Res] mobilis, uel immobilis de hoc in glo. [Cum] pro quia. redditum causat [Decipi] quod fieret, si reuocari posset usu non expleto. si enim à principio comodās denegasset, forte sibi aliās prouidisset emptione, locatione, uel aliter, ff. eo. in comodato, §. si tenet non poeniteat, ergo in alterius præiudicium, ff. de regulis iuris nemo potest, & eo. titu. no.

10 mo potest, lib. 6. [Beneficio] commodatum igitur est beneficium, nam, ut dicit Seneca, lib. 2. de beneficiis, & habetur in uerbis feudorum, qui. cau. seu. amit. c. 1. ultra medium, largē beneficium est beneuola actio gaudium tribuens capienti, & dicam, infra de penis, capitulo ad aures [Oportet] de hoc uer. no. 25. q. 1. titu. 1. [Sed inuaria] concor. secundum Host. sup. titu. 1. cap. fin. in fin. ff. de feruis ex. l. seruus, qui ea lege. Notandum 11 test, quod commodatarius, qui sui gratia recepit commodatum, de omni culpa tenetur. secundò quod regulariter commodatarius nō tenetur de casu fortuito. tertio quod in tribus casibus tenetur de casu. quarto, quod commodatum nō reuocatur ante usum completum. quinto quod beneficio non debet quis decipi, sed iuari. Abb. uerò no. ex decre. quod damnum, quod quis sua culpa sentit, sibi debet imputari, & est regula, infra de regulis iuris, damnum, lib. 6. Itē quod nedum culpa imputatur, sed etiam casus, q. sequitur culpam. Item quod per pactum tollitur circumstantia contractus, & quod contractus ex cōuentione, & c. & est regula de regulis iuris, contractus, lib. 6. ¶ Circa primum dictum decre. in quo principaliter est instandum. Ad primum notabile, ex quo sequitur commodatariū ex gratia sua lædi. ¶ Opponitur de regulis iuris, lib. 6. de l. quod fauore, C. de legibus, de l. nulla, ff. eo. Solutio. Si contra, præter, uel ultra regulas iuris cōmunis alicui fauor, uel gratia conceditur, ad illos casus restringitur regula, & illud nō retorquetur in eius lesionem, ut in contrariis; nec hoc. c. contradicit, sed dicit, eum, cuius gratia fit contractus, amplius teneri facienti, & sic fortius ad custodiam astringi, unde dicit canon, Cui plus donatur, plus diligitur, de penitē. dist. 3. septies, facit de testamen. cum in officii. hac ratione damus actionem negociorum gestorum ei, q. amici gratia gerit ipsius negocium, ff. de nego. gest. l. 3. etiam in id, in quo amicus per euentum læditur, dū modò fuerit utiliter ceptum, eo. titu. sed an ultro. §. r. 13 ¶ Ad secundum, quod dicitur, rogati commodatum non imputari casum nisi in tribus casibus, obstat, inf. de pigno. significante, ubi casus impuratur roganti mutuum extra illos casus. Ille enim, de quo ibi loquitur, nō fuit in mora. nec in culpa: quia infra diem statutam, & per reputatum fidelem nunciū remittebar, ut ibi dicit textus. nec ibi dicitur, quod pactum interuenerit, & tamen sibi perit. Solu. illud in mutuo, hoc in commodato: utrobique igitur perit domino, & ibi dicam super 3. gloss. ¶ Tertio ad primum casum exceptum opponitur, Cum in principio capituli dictū esset, quod commodatarius tenetur de culpa leuissima, Superfluum igitur fuit dicere, eum de casu teneri, qui accidit culpa sua. So. est culpa, quæ adhibetur in custodia: & est culpa, ex qua casus accidit. Item potest res deteriorari, uel perire præter casum fortuitū, & ex casu. licet ergo prius dixisset eum de peremptio ne, uel deterioratione teneri, cum fuit in culpa; adhuc dubitari poterat, quid iuris si prouenisset ex casu; & ideo illud expressit; & facit quod dicam in 3. questio. Item cum culpa etiā leuissima, & casus fortuitus sint diuersa, ut paruit supra, non potuit auctor de superfluitate notari. ¶ Quarto opponitur ad secundum casum specialem pacti de decre. ulti. supra tit. proximo, de l. cum precario, §. 1. ff. de preca. ubi non ualet pactum contra naturam contractus, & hic ualet. So. dicit Abb. ibi fiebat pactū contra naturalia, uel substantialia contractus, hic circa circumstantias. Naturalissimum enim est precarij, q. duret ad placitum concedentis, qđ per pactum non tollitur, & est si. qđ in alio casu dicitur, ff. de positi. l. 1. §. pen. & quod de consue. dicitur, §. de electio. cum terra, de consue. c. 2. lib. 6. Ad quid autem teneatur commodatarius, est de circumstantiis Io. And. super 3. Decr. K 4 tiis,

tiis, quod patet: quia alter ad plus, alter ad minus, ut j. dicitur, quæ aggruari possunt per pactum, ut hic, & alleuari. Et per hoc dixit Abb. q. nō valet pactum de non restituendo commodatum post usum completum: quod intelligo uerū, nisi trāstretur in aliquam specie contractus, pura donatione, ff. de do. causa mor. l. ubi ita donatur. ¶ Quinto ¶ opponit ad tertiū casum specialē de mora, de l. antepenul. ff. de peri. & com. rei uen. ubi qui rem debebat, fuit in mora; & tamen non perit suo periculo, ad idem, ff. de positi. l. si plures, in fi. Soluti. Si commodatarius fuit in mora, & mora ipsius durate res perit, suum est periculum, ut hic: sed si commodans re adhuc integra inciperet esse in mora, sibi periret, ut sic noceat ultima mora, ut i. r. io, ad idem, ff. de usu. debitor. & quod not. de decimis, cum homines, in l. si plures; depositarius, uel eius hæres habebat iustam causam litigandi, & sic non fuit in mora, propter quod sibi nō perit, ut dixi in tex. uel aliter, ut ibi nō. Opposui de descendū. Ho. quæramus ascē dendo. ¶ Et primò quæro an ultra tres casus hic exceptos sit dare casum, in quo commodatarius præstet casum fortuitum? Sol. hic triplex opi. quidam dicūt, q. sic, quando. l. res commodata tradita fuit estimata, per l. i. in fin. ff. de estima. Azo contra ex eo, quod legitur, ff. eo. l. si ut certo, §. commodatum, ff. locati, & condu. l. opus, & ad id, quod primi dicūt, q. estimatio debet aliquid operari, respōdet, q. addit suum gradū, ut. l. si de natura dētus tenetur de dolo & lata, etiam tenetur de leui: si de leui, de leuissima: si de leuissima, tunc de casu; p. m. Vin. Naf. Pe. Abb. & Hostien. & ista opinio bene infert casum hunc addendū in commodatario, qui recepit commodatum gratia sui tñ. Et placet hoc Accur. ff. commodati. l. si ut certo, §. nunc uidentum, sed Io. contra dicens, q. duplex est estimatio: una, q. uenditionem facit, ut ff. de iure do. l. si rem, & l. quoniam, & hoc bene facit transire periculum casus. Alia, quæ nō facit uenditionē, & hæc non facit trā sive periculum, ut in præalle. l. i. ff. de estima. Sed hoc solum operatur, q. facilius scitur estimatio, ff. de præto. stipul. l. si. & hoc dictum placet Iac. & Bald. & Odrofre. pro quibus u. casus, ff. pro socio, cū duobus, §. dāna.

c In dubio dicūt quidā, q. præsumit uenditio; per l. cū fundus, ff. locati. Verius est, q. ubi de natura cōtractus pōt res estimari illa estimatiōe, quæ facit emptionē ut in dote, uerū est, q. p. dicit. Secus, ubi natura dētus hoc nō patitur, ut in cōmodato, ff. eo. l. rei, & locato, ff. locati, non solet: quia tunc in dubio non psumitur emptio, ut §. dāna, l. cum fundus, non loquitur in re principali locata, sed in accessoriis, & facit, quod ibi nō. ¶ Secundo ¶ q. ro generalit. circa istos tres casus exceptos an in illis oīs cōmodatarius teneat de casu fortuito, an solus is, de quo loquitur principiū, seu ius gratia factū est cōmodatū; & u. q. ille solus: quia cū alii nō teneant de leuissima, nec q. nō; de leui, ut in glo. ergo multo minus de casu, Tu dic. j. titu. i. c. 2. quia, ut ibi patet, depositarius, q. nō tenetur de leui, in his casibus tenet de casu, Et circa p. m. & tertiū de pacto, & mora est hic indubitatum. Sed circa primū casum culpæ p. tō distinguendū qualitatē ipsius culpæ, ut culpa, quæ nō obligaret ad custodiā, nō obliget ad casum. ¶ Ter tiò ¶ quaro, an furtū sit computandū inter casus fortuitos? Legisiste habent gl. C. de positi. l. i. ff. pro socio. l. cum duobus, §. dāna, & de latrocinio, quod q. sit, in aucten. ut nulli iudi. §. pen. coll. q. non dubitatur, quin sit casus, ut in præalle. l. i. C. eo. & C. de pigno. act. quæ fortuitis & de sepul. scris, in furto, quod clam sit, secus, nisi q. fieret a persona coniuncta, uel tali, de qua diligentiſsimus nō suspicaret; & tunc cadit in casum fortuitū, ff. de furtis, cū qui emit, §. de furtis. ¶ Quar to ¶ quærendū est circa morā, an cōmodatarius in moro

sus teneat de naturali interitu. ¶ Quinto ¶ circa pactū an sufficiat generalis renunciatio casū, uel requiratur specialis expressio: sed quia de his in gl. d. f. hoc profetuar super ipsa. ¶ Prima ¶ glo. r. d. in modū sum. §. q. d. sit cōmodatū, unde dicat, in quibus rebus consistat, quis possit cōmodare, & cui cōmodari, & ex gl. l. c. ad quid teneatur cōmodatarius, & q. nō restituū debet cōmodatū, & casum, quo tenet commodas cōmodata rio. ¶ In ¶ glo. i. §. ult. ¶ mandati, si merces interuenit, trā sit in locationē. ¶ In ¶ glo. 2. ibi, gratia dantis] huius sequentis membri, uide exempla in supplementibus [¶ ibi, §. quæstrum] uide de offi. or. si sacerdos, super gl. 2. [¶ ibi, cum res, §. ult.] uide de usur. cum tu, super gl. & licet [¶ ibi, i. respon. ad fi.] periculo depositarii, qui fuit in mora, res perit [¶ ibi, sed mibi, §. i.] propriè res nō reddita d. f. quæ deterior facta redditur. ¶ In ¶ glo. pen. ibi, l. pen.] ponit casum de illo, qui sciens seruū furem, cōmodauit illū

23 hoc ignoranti, & illi furtū fecit. ¶ In ¶ glo. i. ibi, usum] in tempeſtiue nō reuocandū. Host. qui hoc addit, ut nō includat diffinitio precariū, & ibi, utentis datum, uel quasi cōmodatū, f. certi usus & temporis. Est enim ueritas, quicquid hic notetur, & ff. de reg. iu. contractus, q. nō per usum tñ, sed per usum & tēpus expressum, uel tacitum discernitur cōmodatū a precario. Tacitū ut si cōmodauit equū ducendū Romā; facit, ff. de uer. obli. continuis. Sic uita. & q. a talis debet intelligi simplex concessio, qualis præcessit determinata rogatio, arg. sup. de fide instru. c. inter dilectos, §. ceterum, in fi. de inutil. stipu. §. præterea. Dicebat Din. q. si precabar per te mihi concedi librum ad certū usum, & tempus, & tu simplr concessisti, censetur cōmodatum: q. uerò sit simplr, nec præcessit expressa petitio; uide in Spe. eo. tit. §. 2. uer. quid si res [¶ ibi, transit in locationem] ponebat Host. uer. Ouidij de Ponto. Illud amicitia quondam uenerabile nomē. Profat, & in quæſtu pro meretricē sedet [¶ ibi, certi usus] & quandoq; cum expressione usus: & ideo melius u. q. per id differat à deposito, q. d. non fit ad utendū, sed ad custodiendū, j. titu. proxi. c. i. [¶ ibi, ad uillam] refert Valerius lib. 8. c. 2. in fi. illum, qui recepit equū cōmodatū vsq; ad certā uillā; q. illū ulteriore loco duxerat, dānatū furti [¶ ibi, appareat] ponit Abb. exemplū. Cū cōmodauit tibi faccum pecunia, ut spargeres in tapeto, per quod uidereris ditior, & ampliorē forte dotē reciperes [¶ ibi, potest commodare] unde cōmodat nedū dñs, sed etiā fur & prædo, ff. eo. l. cōmodare, & l. seq. Host. [¶ ibi, obligatus] nisi inquantū locupletior factus est, ut in l. alleg. no. aliās incipit, inter cum. ¶ In ¶ glo. 2. ibi, dantis] ut si cōmodauit sponsā, uel uxori ornamenta, ut ad me ueniret ornatus, tūc uenit dolus, & lata culpa, Go. idē p. m. Host. Si cōmodauit tibi tradēdas eo modo uxori: itel uolens uidere ludū scenicū cōmodauit tibi uestes scenicas, ut in cōcor. gl. [¶ ibi, dolus] p. m. Tan. & latā culpā, p. m. Vin. Phi. Gof. & Inn. & Host. [¶ ibi, utriusque] ut si cōm amicū inuitauimus, & tu curā ei rei suscepisti, & ego tibi argētū cōmodauit, teneris de leui, sed nō de leuissima, Gof. [¶ ibi, culpam] & leuē, sed non leuissimā, p. m. Accur. & Gof. Vin. Inn. Host. & Abb. sed Tā. [¶ ibi, quæstrū] ubi plene de hoc & fcias, q. hæc diuersitas est inter doctores, nā aliq. p. cise tenet hoc dictū, q. nullo casu in iudiciis, uel dētibus teneat de casu, nisi casus ille fuerit specificatus: & hoc placuit Io. Bal. Io. & Azo. q. b. cōcor. hæc gl. & j. ti. i. c. 2. & Inn. ibi, & pro his facit: q. a in iudicio quasi p. himus, ff. de pecul. l. 3. §. idem scribit, & l. i. C. eo. tit. & ff. de positi. l. i. Alij dñt, ut Mar. q. licet in iudiciis nō teneat de casu nō exp. in dētibus tñ teneat ex g. nali p. m. sione, uel p. cione, q. f. teneat de o. casu, p. rōnis diuersitate dicit, q. iudiciū reddit in iudicium, contractus uerò sunt uoluntarij, ff. de uerb. ob. inter stipulantem, C. de ag. & ob. l. ficut.

Ratio.

Rationē inducit: quia tantum ualet genus quò ad genus, quāntū species quò ad speciem, de hoc supra de off. ordi. c. si sacerdos. Item quia tot sunt casus fortuiti, q. impossibile esset illos numerari. C. de tempo. ap. l. si. post princ. & de præscrip. 30. an. l. si. in prin. Astringeret ergo lex ad impossibile, si cogeret omnes numerare, quod esse nō debet. 4. di. erit autem, infra de reg. iur. nemo potest. li. 6. cum suis concor. Inducit etiam leges expressas, ff. eo. si ut certo, §. nunc uidentum, de pac. iur. gentiū, §. item si quis. ff. man. & A riston. Sed primi respondent ad primū, q. illud generale fallit, ubi requiritur expressio casuum, ut hic. Ad secūdum q. enumeret contrahens, quos potest, & de illis tenebitur promittens. Leges uerò intelligūtur de casibus prouenientibus ex dolo, uel culpa, uel specialiter, nō generaliter enumeratis. Alij distinguunt, an aliqui casus in pacto fuerint enumerati, nec ne. In primo casu, si aliqui sunt enumerati, secuta clausula generali, tūc ex ui expressiois tenebitur etiam de nō expressis, ad hoc infra de procura. qui ad agendum, libr. 6. Si uerò nulli sunt expressi, siue enumerati, tunc non tenebitur, ut in §. quæstrum. Et dicit Accur. in §. quæstrum, quòd hanc opi. quæ fuit Bulgari, approbat vsq; & hanc tenet Di. de reg. iur. contractus, libro 6. Et pro hac facit impossibilitas enumerandorum casuum, & possibilitas enumerandi certos, & C. quādo mulier tu. of. fun. pos. auct. matri. Odro. ad hanc opi. addebat, quando aliqui enumerantur secuta clausula generali, aut stat per cōmodatē, quominus reliquos, uel plures enumeret, ut si dicat, uolo, q. si res commodata pereat incēdio, fulgure, uel alio casu fortuito, de casu tenearis, tunc solum de expressis tenebitur. Si uerò stat per cōmodatariū, ut si commodans tardaret numerationem casuum, ut super illis deliberaret, commodatarius dixit se uelle omnes habere pro expressis, tunc de omni casu tenebitur. Quidam præcisè primam opi. sequentes nolunt fateri, q. generalis etiam, quæ sequitur speciem, etiam si per promittētē stet, aliquid operetur. Sed mihi placet satis opinio Bulgari, et maxime si coniungatur cum opi. Odro. & uide in spe. de loca. §. iam dicendum, uer. ad euentiam, & uer. se. & q. ibi in fi. scripsi. Sed ¶ quæritur, quæ sit ratio, quare ualet hic specialis renunciatio, & non generalis: secūdum glo. & sequaces dic, q. ne contrahentes per uerborum inuolucrum loquerentur, renunciantes iuri, cui specialiter renunciaturi non essent, idē hoc prouisum fuit. 27. q. i. de uidiis. Item generalitas parit obſcuritatem, & incertitudinem, propter quæ scepe deficit, q. si certum & clarum esset, non deficeret. ff. de testa. tu. l. duo. de rebus dubijs. l. si quis de pluribus. Sed pone, q. firmata est per iuramentum generalis renunciatio casuum fortuitorum, Quicquid sit de iure ciuili, de iure nostro uideatur, q. ualeat, de iure iurā. c. si uerò, & c. cū contingat, & e. ti. c. licet & c. li. de pac. c. quāuis. Sed uideatur, q. etiam iure nostro nō ualeat, quia iuramentum non obligat ultra consensum iurantis, sicut nec stipulatio, ff. de act. & oblig. l. obligationum substantia. Si ergo generalis renunciatio casuum in non cogitatis non habet consensum, ergo iuramentū nil adijcit, arg. de iure iur. c. pe. de iniur. c. in nostra, ff. de peti. hære. l. legitimam, de inof. test. l. mater, & q. d. no. infra de emp. & uen. cap. penul. in fin. ult. glo. ff. & uide quod super ea dicam. Et hæc omnia circa marium depositi intelligas repetita [¶ ibi, Peritura] idem hic ¶ Vincen. & hæc uera per rationem no. infra titu. i. cap. 2. in gl. 2. circa fi. §. quia satis est, q. res poterat apud dominum non perire, licet fuerit naturalis interitus: quod est dicere: quia illā forsā distraxisset, ita, q. non sibi, sed alij perijisset. Mar. tamen tenebat contrarium, & quibus legibus moueretur, & quomodo ad illas re

spondetur, no. ff. de rebus creditis. l. quod tel. ¶ ibi, interest] de commodatario, qui perdit boues, & uult redde similes: ego uerò estimatiōe peto, uide in spe. de solutio. §. sequitur, in fi. [¶ ibi, in fi.] Sed si commodatarius ¶ non reddit eam, per contumaciam iurabitur in litem. Si uerò non per contumaciam, sed per culpam non restituit, estimatur, quanti sit res à tempore moræ usque ad sententiam. Sed in actionibus stricti iuris estimatur culpa à tempore moræ usque ad litē conte. ut in l. sed mihi, §. 2. & sic in stricti iuris iudicijs non inspiciuntur tempus moræ, sed tempus litis contestata. ff. de usur. l. mora. §. in bono, & hoc in estimatiōe ne causæ, uel fructuum. Secus in estimatiōe rei, ubi generale est, q. inspiciatur tempus lit. conte. ut nō. ff. si certum pe. l. uinum, & no. de hoc infra de uerborum signi. ex parte, Vin. ¶ In ¶ glo. pe. ibi, uicioſa] ei, qui ignorabat illa uicioſa. Secus, si sciret, ut in l. pe. infra alleg. quod no. de præb. c. inter cetera [¶ ibi, excusatur] hoc uerum in cōmodato, secus in locato, ff. locati, sed ad des. §. i. & uēditio, ff. de actio. empti. l. teneat. §. sed si uas.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Inundatione. Hanc materiam doli, & latæ culpæ, & leuis, & leuissimæ uide plenissimè per Bar. in l. quod Nerua, ff. de positi, & per. D. Bar. de Sali. in l. quæ fortuitis, C. de pign. ac. & in l. si nulla, eo. titu. & Bal. in l. quæ fortuitis.
- b ¶ Peccatum. Et per Cy. & docto. in l. actione, C. de transac. & per Bar. in l. si eum §. qui in iuratum, ff. si quis cau. & in l. i. ff. de condi. & demon. & per Ioan. An. in specu. de spon. in prin.
- c ¶ Expleto. In mutuo autem, an possit incontinenti renocari, uide glo. & Bar. in l. si pœnam, ff. de uer. ob. & glo. in l. pe. C. eo. ti. & Bal. eod. titu. in l. i.
- d ¶ Venditio. D. Ba. de Sali. dicit, quod l. penul. ff. de contrahen. s. si. probat contrarium, de quo per ipsum in l. i. C. eod. & per Bar. in §. nūc uideandum, præallegato, & ipse dicit, quòd id, quod dicitur, quòd estimatio facit quem teneri de casu, est uerum, ubi simpliciter promittitur estimatio: secus, si respectu speciei promittitur incerta estimatio, ut quia dicit soluam precium rei, ut l. quidam, §. i. ff. de leg. primo & l. in naue. Saupheli, ff. loca. & uide Bal. in prædicta leg. prima. C. eod. titu.

S V M M A R I V M.

- 1 Oeconomia tituli. Depositum sit gratia concedentis. Vnde sit dictum. De, præpositio auget hic.

De deposito, Rub.

- 1 ¶ Viso ¶ de contractibus, qui sunt recipientis gratia, uideamus de contractu, qui sit gratia concedentis. f. de deposito: dicit Host. uiso de cōmodato, submittit de deposito, & de hoc. i. dist. ius naturale, & 22. q. 1. ne quis. Dicitur autē, q. d. depositum alicui custodiendum datum est: præpositio auget, ut ostendat totum fidei eius commissum, quod ad custodiam pertinet, dictum autem est eo, quòd ponitur.

S V M M A R I V M.

- 1 De deposito factio apud clericum ecclesie, non tenetur ecclesia, nisi sit uersum in eius utilitatem, & alijs casibus, num. 2. & 11. A nominis mali homine cauere debemus.
- 2 Petendum quod est iustum. Ecclesia in delictis restitutio non datur. Commendare idem quod deponere. Et, pro idest. Loculi qui dicantur. Aportare accipitur in malam partem. Clericus an & quando possit ueneri uinculis alligatus. Reditus pro fructibus.
- 4 Ad compositionem laborare debet iudex. Transactioni, uel compositioni quando locus. Exceptio.

- Exceptioni ecclesie renunciare non licet prelati.
- 5 Contra translationem, uel iudicatum, & sententiam exceptionem proponere, uel noua producere instrumenta an liceat ecclesie, & quomodo, & nu. 6.
- 6 Repetitio solui quando detur ecclesie. Indebitum non dicitur, de quo transactum, uel iudicatum sit, & quando.
- Fraus committitur dupliciter in contractibus.
- Vfuris non obligatur ex transacione.
- Iuramentum est personale, nec astringit ecclesiam.
- 7 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 8.
- In utilitate uerso tenetur dominus, & pupillus.
- Latronem qui sciens recepit, quid patiatur.
- Nauta, & caupo pro quibus teneantur.
- Additio glossarum.
- In utilitate ecclesie uersum creditor quando probare tenetur, uel saltem uiliter contractum, & nu. 10.
- 10 Soluens ecclesie quibus casibus sit tutus, & liberetur.
- Aduersus solutionem ecclesie quando restituatur.
- Soluere tutori, & soluere prelato pro eodem est reputandum.
- Mutare ciuitati, ecclesie, mulieri, & similibus qua cautela quis debeat uti, & nu. 9.
- 11 In tortura quid obseruandum.
- Clericus non torquetur, nisi infamis, in fin.

C A P V T I.

Grauis. Casus. De deposito facta apud clericum ecclesie non tenet uersum, nisi in eius utilitatem sit uersum, & ponitur primo decisa facti narratio. secundo ecclesie absolutio. tertio deponentis instructio. quarto iudicium preceptum. quinto compositionis suasio. secunda ibi, cum enim, tertia ibi, quocirca. quarta ibi, si autem [Deposito] super quo inter episcopum, & ecclesiam longo tempore fuit questio: & tandem petiit episcopus a papa, ut precise preciperet per ecclesiam depositum restituere: uel saltem patienter substinere, quod de rebus depositarij cum ecclesia componeret, & de his duobus respondet: & hanc dixit Hostiensis, contineri in decisa [Belial] depositarius, qui debuit cauere ex nomine, de hoc de preben. cum secundum: uel fuit adiectiuum huius substantiui, uir, & sumitur pro diabolo. Sicut, 2. ad Corinthi. 6. Quae conuentio christi ad Belial? [Non debemus] quod petierat episcopus, ut dixi: & sic no. quod iustum test. petito & c. secundum Hosti. qui remittit de simo. ex diligenti [De iure] q. d. se hoc posse de potestate plenitudine, de qua supra de concess. preben. proposuit, Host. [Non ecclesia] innuit, qd si de consensu ecclesie factum esset hoc depositum, ecclesia teneretur, quod est uerum, si esset in dolo, uel lara culpa, infra ca. proximi. nec impetraret restitutionem in delictis. ff. de minor. si ex causa. §. nunc videndum, uide quod dicam super gl. 2. [Commendatam] i. depositam hoc enim est commendare, quod deponere. ff. de uer. si commendar. ff. c. Luthus. C. eo. is, penes quem, & ideo quod supra appellauit depositum, hic appellat commendatum, Hosti. [Sua demus] consilio [Quod] pro quia [Audiuimus] 22. q. 5. hoc uidetur [Loculos] suos, & sic copula sequens, & ponitur pro, i. uel dic loculos: quia diues est de pprio, & sic copula, & pprie ponitur, & copulatiue. Per exponit, i. loca secreta, ad quae tales diuere conuenerunt [Asportauit] hoc sonat in uitium. i. secum surreptiue portauit, sup. hic Hosti. nos autem, ut pecuniam a fure possis re habere, quod remediū possumus adhibemus. Nam & iudicibus & c. [Allegatum] arg. quod si quis clericus administratione alterius gessit, & malam ratione reddidit, potest teneri uinculis allegati,

donec satisfecerit, ad hanc iura in gl. inducta. & expressus ne cleri. uel mo. c. 3. & de ob. ad ratio. c. uiso, & sic uisur ecclesia Anglicana: sed Hosti. dicit, quod dicitur hoc facere, nisi interueniret auctoritas papa, ut hic fuit, quamdiu clericus paratus est stare iuri: quia nec per id amisit privilegium, de sen. excom. in audientia, & c. contingit, nec ob. ne cleri. uel mo. cap. 2. respode enim, ut ibi no. [Eis] canonicis. se ecclesia, eotra quam agit [Reditum] i. fructuum ad tempus, quasi in subsidium, non ut debitum. T. Vin. [Pacifer] laborare debet iudex ad compositionem, de transactio. c. si ubi de hoc [Acceptum] Si dicas, quomodo habet hic papa acceptam calumniosam transac. contra. le. ff. de condi. inde. in sum. quod patet ex his, quae dicantur super. 1. glo. dicere potes secundum Hosti. qd ratione litis euentus, qui dubius est, admittitur hic hanc compositionem, & forte allegabat episcopus de consensu capituli depositum factum, & capitulum consensisse furto, uel pecuniam uersam in utilitatem, uel aliud si, per quod pendebat litis dubium: uel die, quod hoc facit papa de gratia in sustentamentum uite & restaurationem damni, nam secus esset, si transacionem, uel pactum obtinisset calumniosus, ut in pra. l. in sum. nam nec de mere iure liceret prelato renunciare gratis excep. ecclesie competenti, & utili, sicut hec erat, si de non uerso. ff. de pac. contra iuris. §. si curator, & seq. C. de transac. l. praes. ad idem. C. de pac. l. pactum curatoris ff. pro emp. qui fundum. §. si tutor, de manu. re. qui filium. ff. de fur. interdum. §. q. tutelam. Sed quid si super mutuo, quod non fuit uersum in utilitatem ecclesie, sit transactum, uel iudicatum, & agatur actione in factum ex iudicato, uel conditione ob causam, uel actione ex stipulatu, uel praescriptis uerbis, ut det. qd in transacione conuenit, uel quod iudicatum est, nisi quid potest excipere ecclesia, qd non fuit uersum in utilitatem sua? Respo. non, nisi primo contra transacionem, uel rem iudicatam fuerit per beneficium restitutionis restituta. C. si aduersus rem iudicatam per totum, & no. infra titu. 1. cum dilecti. §. 1. & post sententiam non licet exceptionem proponere, uel noua producere instrumenta, supra de re iudi. subotta. C. de excep. praescriptionem, supra de transac. ca. 1. ff. si quis cau. l. 2. in princ. Sed si & solum ab ecclesia ex hac causa repeti non potest, qd indebitum sit, uel sine causa solutum, cum non sit indebitum saltem ciuilitate, nec sine causa soluitur, ex quo transactum, uel iudicatum est. ff. de er. cum putarem. ff. de iudic. de qua re. §. fin. ff. de cod. indeb. l. ul. & l. in sum. respon. 1. Aliqui tamen dicunt, & forte bene, qd si praelatus sciens indebitum, uel in utilitatem ecclesie non conuersum, transigat, datur repetitio per conditionem ex iniusta causa, siue sine causa: quia. si calumniosa fuit talis transactio, ar. ff. de cod. inde. in sum. & 2. q. 3. notandum. Quidam etiam asserunt, & forte bene, qd si quis per calumnia falsum allegans sciens obtinuerit iniustam sententiam etiam aduersario & iudice consentientibus, obli. ei doli exceptio. Consensus enim iudicis, uel partis ipsius, & malitia non excusat, nec res iudicata in hoc casu tollit conditionem sine causa, ar. ff. de iu. si praetor. §. 1. Alij uero in sententia contrarium dicunt, & intelligunt illi. §. quando contra absentem tantum fertur sententia pro aliquo praesente scienter falsum allegante. Quod ante dictum est. si qd ecclesia potest reperere id, quod dedit ex calumniosa transac. intelligendum est, quando credidit conuersum in utilitatem sua, & non erat nam si sciret non conuersum, & ex certa scientia transigeret, tunc non posset repetere: quia scienti non inferret doli. ff. de act. em. & ven. l. in fin. nisi tempore, quo fiebat primus contractus iuratum, in fraudem ordinatum esset, qd postea super tali mutuo fieret transac.

ut si ecclesia auxilium, quod habebat in contractu mutui, perderet per trans. postmodum subsequenter tunc enim posset dici, qd contra agentem ex tali transac. datur exceptio, & solum repetitur per contradictionem ex iniusta causa, nam sicut datur repetitio, quando fit fraus de contractu ad contractum alterum, uel eundem eodem tempore celebratum, ut no. infra titu. 1. ad nostram. §. quia igitur, eadem ratione debet dari repetitio, si fraus fiat de contractu ad contractum, qui alio tempore fieri debet, cum sola fraus sit causa repetitionis, & aequalis sit utrobique. Alij quidem dicunt, qd semper licet ecclesie uenire contra transac. scientibus & consentientibus ambabus partibus iniuriam fraudulenter. C. de trans. praes. & si transactio dicatur nulla, ut si conueniant, qd aliquid detur pro usuro, uel transac. talis nec actionem impedit, nec exceptionem tollit: quia per nullam transac. tenetur quo ad usuras, secundum Inno. cuius est quasi hec tota glo. cum utroque iure indebita sit usura, ut patet in eo, quod legi. & no. infra de usur. quia in omnibus, & ca. se. nisi forsan priuatas personas astringat proprium iuramentum, quod tamen non potest ecclesiam obligare, ut patet in eo, quod legitur & no. supra de iure iur. debitores, & c. sicut nostris, & supra de arbi. per tuas. §. super quo, uer. & adde quod no. infra de fo. cap. si. secundum Hosti.

¶ Prima glo. respon. per questionem. ¶ Secunda quaerit & soluit, & solutionem determinat. ¶ In glo. 2. ibi, ei qui] qui dat mutuum seruo, si uersum est in rem domini, habet actionem de in rem uerso [et ibi, an in pupillum] Si apud pupillum depositum, datur actio in eum, etiam si dolum non commisit, in quantum locupletior factus est. ¶ In glo. 2. ibi. l. 1. qui sciens latronem suscepit, uel offerre iudicibus superfedit, pro qualitate personae punietur corporali supplicio, uel reru dispendio [et ibi. l. una] tenetur nauta, & caupo, de furto facta a quocunque illorum, quos ibi habebat. ¶ In glo. ubi ibi, infamat] eum, qui suo nomine conuentus condemnatus est, & no. infra cap. proximo. ¶ In glo. 1. ibi, si creditor] & ibi no. an creditor habeat necesse pbare in utilitatem ecclesie uersum, & plene in auct. de ali. & emphy. contracti. §. si uero predictum. Per hoc autem capitulum dicit Inno. probari non solum in mutuo, sed etiam in alijs contractibus ecclesiam non obligari, nisi in quantum uersum constat in utilitatem ipsius, quod intelligit de contractibus, qui fiunt alterius gratia tantum. Si enim saltem pro parte fiat gratia ecclesiae, ut in emptione, locatione, & similibus, sufficit qd utiliter contraxerit, & si euentus non sit secutus, arg. ff. de minor. uerum. §. sciendum, & §. seq. imo & si non utiliter contrahat ecclesia, tenet tamen contractus, dummodo forma seruetur, quamuis restituatur in integrum, si legatur. C. de praedi. minor. si quidem, supra de resti. in integ. ca. 1. excipe mutuum: quod & si ecclesiae gratia contrahatur, non tamen tenetur, nisi in utilitatem ecclesiae uersum proberetur. 10. q. 2. hoc ius porrectum, secundum Innoc. & est speciale in fauorem ecclesiarum, & odium fenuatorum. Cum enim ecclesias oporteat frequenter mutuum contrahere, & creditores, & baratores, & auari ad dandum mutuū prompti sunt & parati, ut patet in eo, quod legi. & no. inf. de usuris, in ciuitate, & c. consuluit, ne contingeret occasione ista distrahi passim bona immobilia ecclesiarum, & per consequens deessent alimenta pauperibus, fuit eis super hoc specialiter prouidendum, arg. C. de sa. san. eccl. pri uilegia, & l. iubemus, & in auct. de non alie. re. eccl. in prin. & per totum, colla. 2. & in dicta auct. hoc ius porrectum. In mutuo igitur secundum Innoc. speciale est, qd creditor debet esse sollicitus, ut pecunia mutuata in utilitatem ecclesiae conuertatur, quod in nullo alio contractu reperitur expressè iure cautum. nec ob. ff. de

rebus eorum, qui sub. tu. sunt, magis puto. §. illud potest, & se. & prece. quia ibi loquitur de magistratu, qui praestat auctoritatem uenditioni, ad quem hac sollicitudo spectat: aliqui forte obligatur, & id est in episcopo auctoritatem praestante. 10. q. 2. hoc ius: uel dic, qd non dicitur ibi, qd si non fuit precium solum pro debito, qd res ab eo auocetur: sed si non fuerit forma seruata. Sed hanc iura, uel alia de alijs contractibus non loquuntur, quamuis alij dicant, hoc esse intelligendum in quolibet alio contractu, dicentes, qd nunquam obligatur ecclesia, nisi id, quod nomine ipsius recipitur, in utilitatem ecclesiae conuertatur. Illud tamen tenendum est, qd si quis pecuniam soluat ecclesiae ad hoc, ut bene sit tutus, superiori ordinaria auctoritate soluere debet, arg. ff. de minor. air. praetor. §. 1. C. de admini. tu. sancimus, & l. pe. ueruntamen & si sine hac solennitate soluit debitor, liberatur, sed ecclesia restituatur in integrum, si pecunia in utilitatem ecclesiae non sit uersa. C. si aduersus sol. l. 1. C. si tu. uel cu. interueniat, p totum: excipiuntur casus, in quibus nec ecclesia restituatur, s. contra illos, qui soluunt redditus, uel annuas pensiones. C. de adm. tu. sancimus. i. & leg. constitutione. C. ad Trebel. sancimus. Soluere enim tutori, de quo dicitur. l. loquitur, & soluere prelato pro eodem est reputandum: imo plus uidetur, qd si quis alicui canonico, uel alij pro ecclesia recipienti soluerit, & pecunia ecclesiae salua maneat, per exceptionem doli tutus est is, qui soluit, arg. ff. de adm. tu. si minoris. ff. de condi. inde. nam hoc natura. C. pro emptore. leg. fina. in fin. quibus ali. licet. §. fina. uel dic, quod quando pro debitis soluendis fit uenditio rei immobilis, tunc requiritur, qd emptor soluens curiosus & sollicitus sit, ut pecunia soluta in utilitatem ecclesiae conuertatur, uel de & priori creditori soluere debet, ut auct. de non alie. re. ecc. §. sancimus, col. 2. nec aliter liberatur, nisi hoc curauerit, sicut dictum est & de creditore, & sicut hoc ipsum speciale est in mutuo ciuitatis. ff. si cer. pera. ciuitas, & in muliere consentiente instrumento creditoris. C. ad uelle. antiqua, & l. si qua mulier, & in seruo. ff. de in rem uerso, qd si seruus. §. nec non illud, & l. si pro patre. §. uersum. In alijs autem contractibus non est de necessitate tanta diligentia adhibenda, ut dictum est, secundum Innoc. cuius est quasi haec tota glo. & adde quod no. infra de fideiuss. quibusdam, & de solutionibus. c. si. & supra ne sede uacan. c. si. ¶ In glo. 2. ibi. l. una] & ar. optimum, secundum Hosti. supra de offi. archidi. ea que [et ibi, non credo] idem Gof. Phi. [et in fi.]

11 Vin. immo tunc tenetur teneri ecclesia, nisi aliquod lucrum de deposito senserit, ar. ff. de pecu. l. licet. §. si filius, secundum Innoc. vide ad materiam, quod dicam, infra de priui. cum olim. 2. in glo. ideò, in si. satis congrue crederem distinguendum inter sacram depositum ad custodiam depositorum, cum forsan talia in loco fieri consueuerunt apud sacram. ¶ In glo. nota quod, ibi, torquendi] moderatè, & citra corporis periculum, ut probant iura sequentia, & 5. q. 6. quia iusta. 6. q. 1. §. porro, 5. dist. cum beatus, de pigno. lator. de hoc de appe. a nobis, & de app. dilectis, & plenius de regu. iur. cum in contemplatione, Hosti. dicit Abb. qd iste infamis erat, quod probat litera, ut audiuius, & dicit nunquam inueniri torqueri clericos, nisi infames. ¶ In glo. ultima in fine] Vincen. de hoc. 3. quaestio. ne. 7. §. tria, ad finem.

ANNOTATIONES.

- a Interueniret. Quod satis probatur hic, quia per delegatos papa capi iubetur, uel alterius iudicis ipsius clerici hoc mandatis, ut de sen. excom. ut famz. ubi uide Ioan. And. in glo. ma. & uide de sen. excom. si clericos, lib. 6. & ibi Ioan. And.
- b Cautum. Vide Bar. plene in l. ciuitas, ff. si cer. pera. & ibi per ip. ium

sum quomodo probatur ista uerbo, & g. lin. auct. hoc ius. 1. o. q. 1. uerus creditor.

Innocen. Pro glo. facit quod no. Bar. in l. ciuitas, ff. si certum pe. & quid de prelat. & capitulo delinquente no. in cap. delictum, de reg. iur. libro sexto.

S P M M A R I V M.

- 1 Gregoriana constitutio non eget epitone. In deposito quanta custodia sit adhibenda. Ex eius iactura quado teneatur depositarius, etia de casu, & nu. 2. Contra depositarium quo casu locati teneatur actione. Casu qui tenetur, etiam culpa tenetur, non contra. Culpa ex quibus contingat. 2 Depositum cui dandum mortuo deponente, si de hereditate litigetur, & quo obseruato. Quibus casibus reuocari possit, & nu. 6. 3 Compensatio contra ipsum quando admittenda. Perfidia quando in deposito dicatur committi. 4 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 6. Locator, & commodatarius que prestare teneantur. Dolus contrarius est bonae fidei, cui dolo qua comparentur. 5 A depositario solus dolus praestatur. 6 Quando culpa, ibid. 7 Contractus qui dolum malum tantum, qui dolum & culpam recipiant, ibid. Haeres cui culpa sit obnoxius, ibid. 8 Quando infamis fiat. 9 Deposita pecunia ut ea utar, quando depositi teneor, & quo casu meo periculo est. Fideiusorem certum si constitui dare, eo nolente quid iuris. Compensationi locus quando non sit, unus casus. 10 Additio glossarum, & sequen. Depositarius quam diligens esse debeat, & quando contra eum praesumatur. In alieno qui non adhibet diligentiam, quam in suo, praesumitur aduenus eum male. 11 Dolus ubi praestatur, & lata culpa, excipiuntur casus. 12 Ex deposito quando dicatur transire dominium, ut eo uti possim. 13 Compensatio dicitur in iudicio, & quod sit, & quibus casibus non admittatur. De ditione locus extra iudicium.

C A P V T I I.

Bona fides. Gregorianum est, & summatur, & instruit ad quid teneatur depositarius, & quomodo depositum reperatur. secunda ibi. Sane [Rebus tuis] arg. contra. 67. di. §. necesse, ad si. ibi dicitur, qd maior cura debet haberi in rebus propriis: ibi soluitur [Amisisti] Quid si superueniente igne non potest utriusque currere, & sic saluat suas? non puto, quod tunc praesumatur fraus, arg. ff. de iudi. si logius. 2. q. 5. si non licet. ff. ad Sil. si quis in graui. §. si cum omnes. ff. loca. in naue Saupheli, in fi. & hoc, nisi depositae praeciosiores essent secundum quosdam, nam & alienis tales suas proprias praetulisset, Host. [De culpa] leui, & leuissima, secundum Gof. & Hosti. Pe. & Abb. quod ad primum casum [Obiulisti] hic soluitur quaestio scholasticis. qui se obrulit ad libri custodiam, de qua Bar. Brix. in quaestio. dominicali, cum quida scholares [Pro custodia] non tamen tenetur tunc actione depositi, sed locati, si quantitas fuit data. Si uero species, per act. praecip. uerbis, in fi. mandati. §. ff. eo. l. 1. §. si quis feru. & hic tenetur tantum de leui, Inno. & de periculo ex ea proueniendo. ff. loca. l. 1. §. qui per mercedem, Host. Pe. & Abb. hoc casu conxor. istum non teneri de leuissima, maxime cum contractus iste fiat gratia utriusq; [Recepisses] idem in casibus sequen. nam si in illis tene-

tur de casu, multo fortius de culpa. Sed quia hoc non conuertitur, ideo casus hos separat secundum Hosti. & ponit Host. ver. Culpa. mora. pactum. & gratia propria casum. Depositum subeunt. merces, oblatio culpa. Abb. uero ponit. gratia. dolus. mora. pactum. periculum praestant [Pactum] de hoc, & de his, quae sequuntur. dic ut dixi. supra ti. 1. c. vno [Culpa] quae potest esse in negligendo. in abutendo, & delinquendo: exempla collige per gloss. [Depositum] si mortuus est, & duo de hereditate litigant, & quilibet reperit depositum, dabitur ei, qui cauet, de defendendo contra reliquum. si neuter cauet, deponetur in aedem sacram. ff. depo. l. 1. §. apud Iulianum. & ibi no. qd si uterque uult caueri, dabitur prius uenienti: si ambo concurrant, locus est gratificationi. bene facit de rescriptis, duobus. li. 6. [Renocare] fallit. 22. q. 2. ne quis, & in casibus. quos habes. ff. c. bona fides, si cum fur deponit apud dominum, & cum concurrat dominus cum fure, & cum bona deponentis sunt confiscata [Compensationem] cessat compensatio propter odium [Perfidiam] ut in deposito propter dubium, ut quia non est liquidum, ut hic in fi. propter fauorem. ut in triburis, qui debetur fisco. ff. de iure fisci, aufertur. §. qui compensationem [Perfidiam] esset perfidia, si is, cuius fidei rem meam custodiendam commisi, illam restituere denegat, uel non fidei custodit [Liquida] per hoc no. Ab. qd emphyteuta potest domino opponere compensationem, si dominus ex causa muru sibi dedit. §. ad quae ex pensione emphyteutica sibi tenet, & de hoc in spe. de loca. §. nunc aliqua, de iure emphy. uer. 79. ¶ Prima ¶ gl. respondet per quaestionem. an praesumptio sufficiat ad sententiam. ¶ Secunda glo. licet ordine turbato, sic responderet in modum sum. in quibus rebus consistat depositum, an deponens possideat, quomodo restituere debet res depositae, & ad quid tenetur depositarius. praemitti posset, quid sit depositum, & unde dicatur, quod uide. ff. e. o. l. 1. in prin. & dixi super rubrica. ¶ Vl. gl. no. compensationem fieri & c. signat contrarium, & soluit. ¶ In 1. ¶ glo. ibi. l. 1. locator horreorum conductori praestare non cogitur periculum incendi, uel effractionis latronum. Sed si ille horreis ex depositis rebus aliquid perijt, tenetur [ibi. §. quod uero senectute] Commodatarius damnum contingens incendio, ruina, uel simili modo non praestat, nisi cum possit res commodatas saluare, suas praetulerit [ibi. si dolo] ibi dicitur, qd dolus contrarius est bonae fidei. ¶ In gl. 2. ibi. §. 2. dicitur ibi, qd quia nulla uerfatur eius utilitas, apud quem deponitur, ideo solus dolus praestatur [ibi. contractus] sequitur, quidam dolum malum dumtaxat recipiunt, ut depositum, & precarium: dolum, & culpam mandatum, commodatum & c. [ibi. si fideiusor] uide de crim. fal. ad falsarium, super ulti. gl. [ibi. §. pe.] cu haeres de culpa teneatur, quaerit & ibi textus, an solum de illa, quae dolo est proxima, an etiam de leui, & de diligentia [ibi. §. is quoque, apud quem] ibi dicitur magnam negligentiam in doli crimen cadere [ibi. §. la ra] sequitur, culpa planè dolo comparabitur [ibi. si pecunia] si deponitur penes te pecunia, iadicto qd patris. si uoles, antequam uraris, depositi teneris [ibi. si quis nec] si forte proficiscens depositi penes te hoc desiderantem pecuniam, quam, si praedium emeris, ibi posses conuertere, tuo periculo est pecunia [ibi. qui autem, §. 2.] Si constitui, qd certa persona fideiuberet, qui fideiubere non uult, Teneor ad interesse, uel ut aequè idoneus fideiuber. Sed si nulla mora intercessit, non teneor. ¶ In glo 3. ibi, & §. penul. ¶ si apud te deposuero, ut post mortem tuam reddas, uel ut post mortem meam reddatur, mutare possum uoluntatem, & statim petere [ibi. §. illud] haeres suo nomine datus: quia in deposito male uersatus, infamis fit.

¶ In

In glo. ulti. ibi. §. si centum] uide de consti. cum omnes, in gl. hoc uidebatur [ibi. si ex ea] rem, quam tuo nomine emisti de pecunia mea, te intuito quasi compensationis causa in me transferri iniuriosum est [ibi. rerum] scilicet dotalium, quae non minuuntur propter necessarias expensas, quae alias minuunt dorè. ¶ In gl. 1. ibi, non minorem] caute dixit: quia interdum maior est aut enim est diligentissimus, aut minus diligens. In primis duobus non minorem, ut hic, & l. quod Nerua. In tertio maiorè: alias tenetur. ff. soluto matrimo. si constante. §. si maritus: & hoc no. in l. quod Nerua [ibi. est simile] adhuc plus simile est, quod dicit lex praesumpti contra tutorem, qui dicit, ideo non se fenerasse pecuniam pupilli: quia non inuenit idonea nomina, cum tamè arguatur, qd eo tempore propriam collocauit, & bene. ff. de admini. tuto. tutor. §. non est. Si uero nec suam collocasset, pecunia pupillo uacabit. eo. ti. cum plures. §. ulti. Gof. ¶ In glo. 2. ibi, comparari] comparatur ¶ In hoc: quia ubi quis tenetur de dolo, & de lata culpa, fallit in casibus no. insti. de sup. §. suspectus, & in infamia, quae irrogatur per sententiam condemnationis, de dolo, sed non de culpa, ut ibi. Item in criminibus publicis, quae inferunt penam sanguinis. ff. ad l. Corne. de sic. l. in lege. Item ob solum dolum iuratur in litem. ff. de in lit. iur. in actionibus, potest addi, quia non ualet pactum, ne praestetur lata culpa. ff. de pos. l. 1. §. si conueniat [ibi. ne dolum futurus] de hoc supra de iur. iur. quem admodum. §. illud, in 1. glo. ¶ [ibi. nominentur] idem hic Inn. [ibi. in fi.] ut dicit ¶ Gof. quandoque in deposito transit dominium in depositarium, quando res consistit in numero, potest, uel mensura, & conuenio idem, uel tantundem eiusdem generis reddi, etiam si tacite id eueniat, ut quia depono praedicta non consignata, nam si clausa, uel consignata depositi, tacite prohibuisse uideor, ne depositarius illis utatur: probantur haec. ff. de pos. l. die. §. 1. cum tribus legibus sequentibus. ¶ In glo. 3. ibi, depositum] etia contra pactum appositum per iura statim alleg. [ibi. suo nomine hoc intelliges per no. de re iudi. cum te, in fine. ¶ In glo. no. quod, ibi, pro parte] uel dicat compensationi in iudicio: deductioni extra iudicium, Hosti. & compensationis est debiti, & crediti hinc inde facta contributio, ff. de compen. l. 1. Ab. [ibi. contra depositum] casus, in quibus non admittitur compensatio, no. ff. de compen. ob negocium. ¶ In glo. ulti. ibi, duos menses] nec ex hoc temporis spatio fit deterior conditio repetentis debitum, de quo constat, cum & usque ad 4. menses non debeat distringi ad soluendum. C. de execu. rei iudi. l. 2. & 3. & no. de off. deleg. quarenti, secundum Hosti. [ibi. in fi.] dicebat Phi. in cautionibus, & stipulationibus compensationem fieri, inducit. ff. de dam. infec. qui bona. §. si quis: quia, cuius casum uide in suffr. infra titulo primo, cum dilecti, super glo. 2. allega. etia ff. de compensatio. si ambo. §. ulti. ubi etiam gloss. ponit exemplum per praedictum. §.

ANNOTATIONES.

- a Nerua. Vide plenissime per Bar. in d. l. quod Nerua, ff. de depo. & Bal. in l. quae fortuitis, C. de pigno. act. & uide Bar. ff. solu. matrimo. l. 1. per quam. l. ibi limitat Bar. istam materiam. b Poenam. Vide hunc passum plenius per Bar. in l. 1. §. non autem ff. si quis testamento lib. ius. esse fuerit, & l. quod Nerua, praesall. ga. & per di. Barto. de Sali. in l. si in cursu, C. depo. & per Bal. in l. quae fortuitis, C. de pigno. acti.

S P M M A R I V M.

Continuatio tituli. Emptio, & uenditio sunt utriusque contractus gratia. De eis in quibus alijs iuris canonici, quam hic, locis agatur.

De emptione, & uenditione, Rub.

Nunc uideamus de contractibus, qui sunt gratia utriusque, & primo de emptione, & uenditio. dicit Hosti. post tractatus contractuum, per quos perceptio fructuum, uel usus, & commodum rei, seu custodia transferuntur. submittit de contractu, per quem transferuntur dominium. facit ad materiam de pe. di. 5. quasi per totum. Conuenit de rescrip. nonnulli. 2. respon. de resti. in intè. constitutus, de testi. cu causa, de fide instru. cum lo. de iure pa. de iure, & c. praeterea. 2. de simo. in tantum, de Iudais, ad liberandam. 2. ca. pe. & de furtis, cap. 1. de usuris, cum tu, & c. in ciuitate, & c. ult. de pur. can. accepimus, ubi infamatus de uenditione iustitiae debet se exime purgare de his, qui cogebat ecclesias vendere nouiter acquisitas, de immu. ecc. cap. primo, in fi. li. sexto, uel prohibeant eis aliquid uendi, uel ab eis emi. eo. titu. cap. fina. de uenditione fructuum, de re. eccle. non alie. cap. 1. in fine in clemen.

S P M M A R I V M.

- 1 Hospitalis presbyteri, & plebes esse debent. Eleemosyna facienda de nouem partibus, data decima. Parochiani ad que teneantur. Vendere carius non licet, nec uendita tardè tradere licet, & quibus. & quo pretio uendere quis debeat, nu. 3. & 4. 2 Vendere an liceat ecclesiae ultra iustum pretium. 3 Vendere an quis cogatur, & quae, & quo pretio, & quando. Necessitas excusat a furto, & ab excommunicatione. Episcopi defensionis, & correctionis laici, & qui subditi, & nu. 5. 4 Additio glossarum.

C A P V T I.

Lacuit Breue est: & est unus sensus literae, & presbyteri debent esse hospitalis, & mone re parochianos, ut non carius vendant & c. & tunc sic construe, Placuit, ut presbyteri hospitalis sint, & ut plebes suas admo. ut non carius & c. Alius sensus, prout litera sonat, scq. presbyteri admo. par. ut sint hospi. & c. Et dicit Hosti. [hospitalis] i. eleemosynarij, & charitatiui quod ad pauperes, nec enim sufficit dare integram ¶ decimam nisi de noue partibus fiat eleemosyna. 16. q. 1. decima, & c. reuertimini, ad hoc de decimis, capitulo primo. Item qd non carius uendat diuitibus, si quibus non tenentur eleemosynam dare 1. q. 2. pastor. Quantu uero ad hospitalitatem sint contenti monitione episcopi, & presbyteri: quantum ad secundum poterunt coercere, vti iam dicam, secundu Hostien. [Vendant] & uendita tarde non tradant. C. de actio. emp. cum uenditorè [Quam mercator] no. 10. q. 2. hoc ius porrectum, qd si ecclesiae uolenti uendere re suam offeratur ultra iustum precium, non recipiet illud ultra, cui concor. H. Sed la. contra [Vendere] communi precio. ff. ad. l. fal. precia: & hoc est periculosum officium: quia difficile est inter vendentes & ementes commercium & c. de pe. distin. 5. qualitas, & c. sequen. 4 [Possunt] contra ¶ non cogitur quis uendere, si precium, uel mensura sibi displicet. ff. de contrah. emptio. imperatores, Vin. Item contra. C. e. l. dudum, & l. inuitum. C. man. in re mandata. C. de iude. nemo exterus. So. iura illa locum habet a prin. sed ex quo quis rem suam uenalem exponit, distinguere potest, ut iusto precio uendant, ad hoc iura, quae inducam super glo. & hoc placet la. Bal. & Azo. sed Hostien. dicit, qd illa iura hic fallant, & est speciale contra regulam, & ratio specialitatis humana uicissitas, quae etiam hoc casu in totum, uel parte excusat a furto, infra de fur. si quis per, & ab excom.

communicatione. 11. q. 3. quoniam, de sen. ex com. in ter. unde & tota die videmus, qd de consuetudine coguntur homines vendere granum, & alias res suas tēpore caritatis. de feri. licet. Dominus meus in legibus dicebat tria consideranda, scilicet simpliciter vendere: secundum vendere minus iusto precio. 3. vendere iusto precio. Ad primum nullus cogitur. C. de iure deliberan. nec emere, nec ad secundum. ff. ad l. Iuliam de am. l. fi. Circa tertium dicebat duobus modis rem considerā dan: uno modo singulariter, & tunc non compellit singulariter vendere. ff. rerū. amo. non enim alio modo consideratur hęc res in communi, ut cum præcipitur libram carnis, mensuram bladi, vel vini pro tāto dari, & tunc qui uenalem exponit, pro precio taxato vendere tenetur, ut hic, & in §. cura carnis. Alij dicunt in uicualibus speciale, qd qui rem uenalem exposuit, iusto precio vendere cogitur, ut in §. cura, & ff. de mu. & ho. l. fina. §. item episcopi. In alijs, puta domo, precio, & his similibus ipse sit rei suę moderat or & arbiter. C. man. in re mandata [Alioquin] i. si non parent monitioni presbyteri curati [Illius] sep. episcopi diecesani, & no. Inno. defensionem peregrinorū ad episcopos, & presbyteros pertinere [Humanitate] i. æquitate, & pietate. ¶ In glo. 2. in fi. sed nos contra, nisi esset notorium: quia tunc posset excommunicare, uel interdiceret, nisi emendaret, Innocen. ¶ In glo. 2. ibi, olim] & infra de peculi. eleri. ca. 2. & 3. [¶ In fi.] uel loquitur secundum statum primitiue ecclesie, quando omnes causę deferebantur ad clericos, infra qui si sint legi p. nenerabilem. Gof. unde uidetur hoc officium iudicis secularis. ff. de offic. pre. ur. l. 1. §. cura carnis: dicit Ho. qd cōtra peccati correptionem nō currit consuetudo, supra de consue. cum uenerabilis, & episcopus hoc casu habet ordinariam etiam a lege secundū quod vno modo legitur. C. de epi. au. le. 1. & l. canonica, & civilis concordant, qd episcopi peccata corrigant, de offic. ordi. capitulo primo, in auct. ut cleri. apud propri. e. §. si uerō ecclesiasticum, colla. 6. & qd defendant pauperes, & oppressos. 77. dist. cap. 1. 23. q. 3. administratores 24. q. 3. si quis depo. & c. seq. ad idem in auct. ut disse. iud. §. 1. & §. si uerō cōtingerit, 1. & 2. & §. in ciuitatibus, colla. 9. & de sanctis. episcopis. §. ut autem omnis, colla. e. Et refert Abb. qd audiuit magistrum suum inducētem hoc capitulum pro iurisdictione ecclesiastica contra temporalem, ut posset punire quosdam, qui farinam fabarum miscebant ex re uanali, sicut punit plus debito uendentes.

S V M M A R I V M. De mensurarum diuersitate, & falsitate remittit. Item de pondere. Ea, uel eo non iusto quando liceat uti, casus: alijs que p̄nast, num. 2. & 3. Penitentię sunt arbitraria, secus antiquitas. Suffragium glossarum. Additio glossarum. Statuta iuncta etiam in iudicijs uti debemus.

C A P V T I I.

Mensuræ Breue est: & de tēpore mensurarum diuersitate, infra de celi. ex parte [Iusta] remittit Host. ad sum. co. titu. §. quibus mensuris [Pondera] cum quid iuris, plene no. ff. de dolo, arbitrio. §. de eo [Euri causa] secus ergo, si sic conueniret inter contrahentes ff. eo. imperatores. hic enim solum falsitas, & cupiditas reprehenditur [10. dies] hodie penitentię sunt arbitrarię, & sic de penitentię canonis parum curamus. ¶ In glo. 1. ibi, in Dardanijs] falsus modus

mensurarum pro modo commissi criminis extra ordinem punitur. ¶ In glo. 2. ibi, amonam] diuus Adrianus pro falsa statera p̄nam. l. Corne. imponit, & pro falsis mensuris in in sulam relegauit. ¶ In glo. 1. ibi, omnis qui] per quę iura probatur, qd etiā in iudicijs uti debemus iusta statera, ad idem de re iudi. cum æterni. ¶ In glo. 2. ibi, de falsis] cuius p̄na est publicatio bonorum, & deportatio ff. ad l. Corne. de fal. l. prima Abb. sed per l. all. in glo. probatur, quod alij relegantur, alij in opus publicum mittuntur.

S V M M A R I V M.

1 Cum nenditio sit minoris dimidia iusti pretij, in arbitrio emptoris uel rem restituere, uel pretium supplere, de quo uide opiniones num. 2. cum limitari. Delegati si plures sunt, unus procedere non potest, exceptis duobus hic casibus. 2 Ad duo obligatus, si unum dare non potest, dare licet alterum. In alternatiuis obligationibus que petitio, & que condemnatio ualida, & num. 4. 3 Supplementum pretij, uel rescisso contractus in quibus ultra uēditionem contractibus liceat. 4 Errorem patenti em iuris si contineat sententia, non tenet, nec appellatio. Petere plus causa quando quis dicatur, & nu. 2. in fi. 5 Contractus nullus, non potest ex facto haberi ualens. A uenditione quibus ex causis liceat abire, & nu. 7. 6 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 7. In pretij deceptione tempus contractus inspicitur. Contractus, cui dolus causam dat, an & quando teneat. §. in gloss. ulti. iuncta ipsa glossa, & num. 8. & 9. & quibus contra ipsos modis ueniri possit, ibid. 8 Ad litio glossarum. Petrus de Bella pertica dicitur fuisse legisla modernus tēpore quo hęc scripta sunt a Ioan. And.

C A P V T I I I.

Vm dilecti. Casus. Cum res tēditur minus dimidia iusti precij, in arbitrio est emptoris, ut uel rem restituat recuperato precio, uel iustum precium suppleat. & 1. pars factum, & processum narrat. secunda diffinit ibi, Quia uerō in arbitrio [siluam] canonicorum. l. [Processus] constitit de impedimento collegę, uel ex ipsius subdelegatione [Non tenere] iudicans, quod est infra secundum Pe. sup. pron. iudiciū [Induxit] iudex iste tēditur fuit opinio. Io. Bal. quam sequitur Dama. hoc ti. q. 1. Et Accur. C. de rescin. uendi. l. 2. qui dixit emptorem tantum obligatum ad rem restituendam, licet habeat facultatem suppleendi precium, unde perempta re liberatur emptor. Alij dicunt, & placet Barho. post Fancre. in uene. q. 62. emptorē obligatum alternatiue, & alternatiue fore pron. iudiciū. ff. de re iudi. l. miles, & supra de re iudica. qd ad cōsultationem. unde perempta re nō liberatur emptor ab obligatione precij suppleendi. Est enim generale in obligato ad duo, si unum dari non possit, detur alterum. ff. de iure donum. l. plerunq. §. ultimo, & hoc secutus est Alexan. secundum Goff. pro prima oppo. facit: quia index non debet condemnare dominum serui, qui damnum dedit in. o. pro damno, uel in seruidationem, licet quidam sic intelligant. ff. de re iudica. miles. §. 1. de noxa. in principio: imō cōdemnat solum in. 10. & dominus liberare se potest dando seruū, ff. de petitio. heredita. item ueniunt. §. eum prædiximus, & §. seq. Item facit: quia natura libelli nō admittit incertitudinē. ff. de iniur. prætor edixit. §. quod autem. dicit Hosti. infra c. penul. contraria loqui, quando reus obligatus est ad alterum tantum, uel quando pro

pro alternatiua sit deterior cōditio sua: & hoc nisi ex causa incertitudo. à prin. admittatur. ff. quorum lega. l. 1. §. qd autem. Hic uerō disunctiue oportet petitionem, & condemnationem formari: quia disunctiue obligatus est reus: imō alterū petendo pereret plus causa, ut dicam, & facit de test. Rainaldus, uersu. demū, & quod ibi dicā, & uide quod dixi de concess. præben. cum super in glo. quidam dicant, in fi. [Comparatur] sed nunquid tēditur est in locatore? respon. idem, quia locatio proxima est uēditioni, & eisdem ferē regulis utitur. ff. loca. le. 2. & lidem si precio. §. ulti. Item quaeritur, an idē sit in permutacione? dico qd sic: quia similis est emptioni. ff. ex quibus cau. in pos. ea. l. vlt. ff. de rerum permu. l. vlt. Viu. de his, & quomodo in feud. uel, uel emphyteusi locum non habet, uide in spe. e. ti. §. nunc dicendum, uer. sed nunquid prædicta, & uer. sequentibus. de transacione no. inf. c. pe. [Contrariam] imō quia tēditur continebat errorem, uidetur, qd ab illa non fuerit appellare necesse. ff. quæ sen. sine appell. rescin. l. 1. §. Item cum [Deceptione] in hoc fuit peccatum in processu decani: quia non fuit formata petitio, & sententia sub disunctione, ut debuit, & docet decre. pe. infra e. Si petitio fuisse bene formata, & de ueritate constaret, tunc papa sub disunctione monachos condemnasset, de testamen. Rainutius. §. finali, & capitulo Rainaldus. §. fi. secundum Hosti. & secundū hoc non ob. litera superior, quæ dicit iudici constituisse ecclesiam ultra dimidiā iusti precij fuisse deceptā. Dicebat etiam Abb. qd quia petebat purē, quod alternatiue debebatur, petebat plus causa, & sic erant puniendi. ut supra de plus peti. c. uno [Non habito] nonne agendo ex tēempto approbauerunt contractum, ergo decetero nō possunt dicere nullum. C. de fur. le. 1. Sol. sicut ab initio non potest fieri contractus sine solennitate. 1. 2. quæstio. 2. sine, ita nec ratur haberi, Inn. Host. & Abb. [Alia causa] puta enormi lacione, supra de re. eccle. non alie. ad nostram, uel quia nōn consentit episcopus, de his quæ fi. à præla. c. 1. & c. tua, & c. pastoralis, uel quia dolus dedit causam contractui, & de hoc in glo. ¶ Secunda tēditur glo. querit, & soluit. ¶ Quarta glo. obijcit, & sol. ultima distinguit contractus bonæ fidei, & stricti iuris, & an dolus contrahentis, uel alterius det causam cōtractui, an incidat, an sine dolo decipiatur in precio, & tunc aut ultra dimidiā, aut nō ultra. ¶ In glo. 2. ibi, ex mille. §. 1. uide de reb. eccle. non alie. ad aures, super glo. 2. [¶ Ibi, si uoluntate in fi.] ibi deceptus in precio non agit, nisi deceptus fuerit ultra dimidiū, considerato cōtractus tempore [¶ Ibi, l. pe.] uide de usur. nauiganti, super gl. pe. [¶ Ibi, si quis] quia si in ædium mearum possessionem missus es, quia tibi non cauebam, à te misso ego propter alias aedes uicinas, quas habeo, non possum petere per te mihi cauere, cum in illas missus sis: quia ego non caui. ¶ In glo. ulti. ibi, & eleganter] ibi dicit textus, nullam esse uenditionem, si in hoc ipso, ut uenderet circumscriptus est [¶ Ibi, si quis cum aliter] sequitur, conuenisset obligari: aliter si per machinationem obligatus est, erit subtilitate iuris restrictus, si doli exceptione uti potest [¶ Ibi, cum postea quam] si uictus circumuenit uictorem, ut ei caueret, nullam se controersiam moturū, pactū est irritum [¶ Ibi, eligantur. §. 1.] Si minor circumscriptus seruū uendit, & emptor fuit in dolo, teneatur ex empto: aliās uenditio nulla [¶ Ibi, bonam] sequitur, fidem in contractibus considerari aequū est [¶ Ibi, si quis colludente] Sequitur, procuratore meo ab eo emit, an possit agere ex empto, & puro eatenus, ut aut stetur emptioni, aut discedatur. ¶ In glo. 2. ibi, spectandum] idem Gof. & Innocen. ¶ In glo. sed eum, ibi, decepta] forte nec de ignorantia capituli constabat, nec de deceptione precij secundum Inno. ¶ In glo. ulti. ibi, uenditurus] ponit

Hosti. exemplum in eo, qui habebat pulcherrimum corpus iur. aliās non uenditurus: suasi, ut rēderet: quia alia cōpilatio facta erat. qua publicatā parū ualeret illa. Dicit etiam in potestate uenditoris esse hoc casu, an uelit dicere contractum nullum, an cōtra decipientem agere de dolo, ut in l. eleganter, unde dixit Bul. præcesit uenditio ut infirmanda. ff. de dolo, arbitrio. & l. quod uenditor [¶ Ibi, non tenet tēditur] hoc tenet etiā gl. in legibus statim alleg. & C. de inutil. stipula. l. dolo. Sed quidam moderni legistę, ut Pe. de Bellaperri. contra dicentes, quod sicut cōtractus stricti iur. tenet, licet dolus dederit causam, sic & contractus bonæ fidei inducit, qd non habet legem contra se. Item quia quotiens contractus habet secundum suam formā propria essentialia, tenet ipso iure, nec per extrinsecā tunc annullatur. ff. de pactis iur. gentium. §. si ob maleficium non obstat secundum eū l. eleganter, in principio, quæ dicit uenditionem nullā, quia illud uerum, si opponatur, uel ponderato effectu non obstat, quod in contractibus bonæ fidei exuberat bona fides: quia illa exuberantia non inducit nullitatem. Sed hoc operatur, ut purgetur in eis dolus per actionem de dolo. C. de inutil. stipulatio. l. dolo. non obstat ff. pro socio. l. 3. in fine, de mino. in causa. §. quia, dicit in prælega. le. 3. in fi. nullam dici societatem opposita exceptione ab homine: inducit p. se: quia in metu est dolus, & tamen contractus bonæ fidei per metum inuitus non est nullus. ff. quod metus causa. l. metus. §. uolenti: sed huic glo. respondet in præ. l. dolo, distinguēs dolum apertum & uelatum. Ad aliquid speciale tamen est in dote: quia si decipiatur quis minus dimidiā, & sine dolo, succurritur ei, ut si æstimator non est bene facta. ff. de iure dotium. l. iure succursum. §. ulti. unde, si mulier decepta est, qd seruū minori precio æstimatorum dedit in dotem, restituitur secundū distin. l. ff. co. titu. si res. §. 1. secundum Vin. qui hoc no. infra cap. 2. [¶ Ibi, eleganter. §. 1.] uide quod dixi in spec. de dolo, & contu. in fi. r. partis [¶ In fi.] adde quod no. 20. q. 1. cōstituit, in ulti. gloss. & infra de conuer. coniu. dudum, in gloss. antep. Hostien. de materia gloss. remittit ad ad sum. eod. titu. §. qualiter rescindatur.

ANNOTATIONES.

1 Alterum. Vel æstimator. rei peremptę, si sit preciosior, & sic illā creditor potest petere, ut no. in l. Stichū, ff. de solu. ubi materia ista plene per Bar. & quid in legato alternatiuo, perempto uno? uide in l. itaculibe. §. fina. ff. de lega. 2. & l. huiusmodi. §. Stichum, ff. de legatis primo. 2 Innocen. Vide glo. & doct. in l. 2. præallegata, & scias, quod Bal. in l. 1. de præscrip. 30. an. tenet, quod remedium illius. le. & istius, capituli non habet locum in re uēditā ad substatio. allegat. l. 2. C. de prædi. nauiculariorum, lib. 1. quod est notandum.

S V M M A R I V M.

1 Vxor emptorem rei donata à uiro propter nuptias, interueniente suo expresso consensu an queat inquirere postea, & num. 1. & 3. in fi. & nu. 7. 2 Vxor an sibi præiudicet non agendo intra tempus 30. ann. contra bona uiri, & quando, & nu. 3. ad dict. facultatibus, & nu. 5. 3 In prescriptione longissima qua non requiruntur, sexmole tuos quis. 4 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 5. Vxor si saepe pro uiro intercedat, non tenet, nisi in utilitatem mulieris probetur factum. Taciturnitas inducit agnitionem hereditatis. 6 Additio glossarum. Dotalia bona quibus casibus alienari possint. 7 Donatione propter nuptias consulitur mulieri, & in quo.

Peruenit. Casus secundum textum. unde uxor sibi consulere poterat, consentiente uxore re sibi donatam propter nuptias uendit, & in usus suos, & uxoris precium conuertit, emptorem, qui rem spacio 30. annorum possedit, super illa re vxor inquietare non potest. secundum glo. Si uir rem donatam propter nuptias uendit, eo mortuo vxor emptore super illa inquietare non potest. Communis diuisio, secunda ibi: quia igitur. Dicebat Hof. facti narratio, ageris petitio, petitionis exceptio, consultationis responsio. Expressum unde uidetur indignum, quod contraveniret quantitate si subaudis, quod post biennium consensit, cum uir haberet in bonis, tunc decere, plana secundum Hof. Præsumit domum, si repetendo. Bene potuisse bene dicebat, nisi aliud iungatur. Non potuisse si supplicat, Computandis ab eo tempore, quo maritus coepit ad inopiam uergeri, & sua substantia male uti, plana erit decre. secundum no. inf. de dona. inter uirum & uxo. per uestras, secundum Ho. & tunc, quod sequitur, de constante matrimonio, non est contra allegantem: alius secus. licet in præscriptione longissima hæc non requirantur, secundum legem tamen allegantur: quia allegabatur in foro ecclesiastico. Gof. facultatibus nec etiam hoc prodest secundum Inno. quia licet tunc agere possit, non tamen cogitur. C. de iure do. l. ubi consulere. utraque dictarum mulierum ius habebat. Si uera sunt. more Scenolæ. qui cheri. uel uo. insinuante, Hof. & per hanc literam dici potest, quod decre. inducit specialem casum, secundum quem concurrentibus omnibus his expressis tutus sit emptor, quod satis placet: si. quod dixi de offi. delega. consultationibus. Prima glossa obijcit, & dupliciter soluit. In 1. glo. ubi. simile hoc intelliges per no. de præscrip. cum non liceat, in ultima glo. ubi. si qua mulier alias hodie si mulier, ubi si conuix pro uiro intercedit, etiam si pluries id fiat, non ualeat, nisi in mulieris utilitatem pecunia impensa probetur. ubi. si filius si filius fami. qui delatam sibi hæreditate longo tempore detinuit, uidetur agnouisse, & patri eius commodum acquisiuisse. In 1. glo. ubi. pro parte mariti. i. pro parte, quæ in usum mariti cesserat, nec palia: quia de bonis mariti debet alii, Innoc. & dicit Abb. quod audiuit magnos cespitare intellectu huius uerbi. ubi. non est multum in quo in casu secundum Hof. puta, si propter alendos, uel redimendos communes parentes, quos uiuos habebat, hanc domum distraxerant, quo casu ualere etiam alienatio prædij dotalis. ff. de ma. le. quamuis. Idem, si uendita fuit domus ad redimendum prædia dotalia maiores hæbita reditus. ff. de iure dotum. l. finali. ubi. communia. ut in Hispania; Vincen. in fine hæc lectura glossa communiter placet doctoribus. per que etiam no. Abb. quod factum iudici notum iuat partem, etiam si per illam se non astimet excusari. Hof. autem dicit, quod solutio glossa non ualeat unam fabam. Constituitur enim donatio propter nuptias, ut per ipsam consulatur mulieri nequeunt aliter dotem suam recuperare, & propterea a prohibetur alienatio, nec ualeat mulieris consensus, sicut hoc probatur in autentico, de aequalita. do. §. hæc igitur, & sequen. & §. his consequens, & sequen. collatio. 7. & in autentico, ut in imo. ante nup. collatio. 5. & uide quod dicam de donatio. inter uirum, & uxorem, capitulo finali in glo. ad quid. Dicit ergo per ea, quæ secundum cum supra dixi, colligi tres sufficientes rationes, quarum qualibet per se sufficeret, multo magis simul iuncta: quia triplex funiculus, & cetera de treuga & pace, capitulo primo. Effer etiam secundum eum plana litera, si dicerentur iuramentum interuenisse.

- 1. Emptor fictus, qui uerus est creditor, restituere cogitur uere pignoratam sorte soluta, fructibus computatis in eam.
2. Contra mutuantem quando male præsumatur.
3. Iuramentum quoque præstitum habetur suspectum.
4. Hi quibus modis palliare fraudem in contractibus procurant, & num. 5.
5. Fundandi legem quattuor modi, & qui.
6. Contentum pro continenti figura.
7. Oliua pro arboribus.
8. Ad uenditionis rescissionem, uel pretij supplementum quare hinc non agebatur.
9. Dolus nemini patrocinari, imò nocere debet.
10. Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 8.
11. Ex quantitate modica quando præsumatur dolus, uel simulatio, & num. 9. §. pen.
12. Additio glossarum.
13. Usurarij quibus modis compellendi ad restitutionem.

C A P V T V.

Dnostram. Casus. Fictus est emptor, qui uerus est creditor, restituere cogitur rem in ueritate pignoratam, sed fictè uenditam, si satisfactum est sibi de sorte, fructibus computatis. Prima narrat factum. Secunda dat iudicem. Secunda ibi. Quia igitur Peruenisse non dicit per quem: si. de iure iurando, ad nostram. 2. Ab. M. usurario, secundum Egidi. Mutuum quia si fraus hoc casu præsumitur eo ipso, quod mutuum peto, bonorum meorum offeres hypothecam, & creditor dicit, non mutuabo, sed paratus sum emere: & pro eodem precio usque ad certum tempus redere præsumitur usurarius, maxime si modicum precium interuenit, ut hic, ad idem ff. ad Vellcianum, quauis §. si cum essem, secundum Hostiensem, qui etiam dicit hic, quod omnem penam promissam usurario, si non soluat ad terminum, reputat fraudulentam, argumen. ff. de actionibus empti & uenditi. L. Iulianus §. idem Papi. & omne iuramentum habet suspectum, de renunciatio. super hoc, de hoc remittens de iure iurando, debitores, & dicit de facili contra usurarios præsumendum: quia pesimum genus hominum, & quia sic præsumi expedit animabus ipsorum, argumento de sponsa. iuuenis, de usuris, in ciuitate. ff. de re milita. non omnes. §. a barbaris. C. de usuris, cum allegat. & de rescindenda uenditione. Ie. ueritas. faciunt enim multas baratarias nunc emendo, nunc partim emendo, nunc partim uendendo, quæ uere sunt baratariæ. Eos scilicet ad baratrum perducetes. Trahit autem etiam hic de quattuor modis fraudandi legem, quod nota. de priuileg. quanto. Experientia docuit, quod usurarij dimissis contractibus mutui inchoauerunt facere contractus emptionum conditionalium, scilicet cum pacto de retrahendo rem. Postea, ne forma contractus ex vi illius pacti indicaret illum usurarium, coeperunt bona instrumenta facere: primum puræ emptionis. secundum promissionis de reuendendo. Hodie uero oportet debitorem indigentem pecunia considere usurario, sicut sacrista, faciendū sibi purum instrumentum uenditionis, nec uolunt in eodem, uel alio instrumento facere pactum de retrahendo, ne per illud indicium conuincatur mutuum. Item ueram, uel quasi quantitatem precij ipsius rei exprimi uolunt, licet minus sit credidit, ut non obstat eis hæc decret. Aliud nouū inchoarunt hodie usurarij, quia soluta sibi sorte, & usura, non faciunt instrumentum liberationis, uel contrahant, nisi fiat illis confessio per debitorem de facta sibi restitutione usurarij.

Circa

Circa quæ esset prouidendum per constitutionem, qua caueretur quod restitutiones, remissiones, donationes & gratiationes usurarij intelligerent fictitiæ & simulatæ hoc ipso quod post illas adhuc apparerent usurarios foenerasse: & uitanda essent iuramenta super his præstita, & tunc cessaret quæstio, quam scripsi in Spe. de usuris, ante prin. tertii libelli Item prouidendum contra cessiones, quas procurant usurarij fieri per eos, qui soluerunt usuras aliquibus amicis de omni quantitate, quam usurario soluisent, ut cedens impediatur repetere. Cessionarius uero ipsorum amicus est, & de ipso bene confidunt. Sunt etiam diuersissime fraudes in modo contrahendi. sunt enim, qui cum uerè mutuunt, faciunt contractum uenditionis Florenorum, uel Turonensium, uel alterius monetæ. Sunt alij, qui in ergasterio, uel statione aliqua dicent se ponere precium ad merationem & lueri, & conueniunt de quota lucri, bene etiam recipiendo quotam damni mercium, cum in ueritate nullæ sint merces, uel uiles. Sunt alij usurarij, qui uendunt mercem, puta petiam panni, & de hoc conficitur instrumentum, & postea cum debitor non quarat mercem, sed precium, emunt ab eodem mercem illam. Item in eo, quod ex persona ipsorum præsumitur contra eos sibi prouident faciendū instrumenta mutui, uel facta in fraude mutui sub alio nomine factus cõfici in personam alterius non usurarij, consanguinei, uel amici. Et breuiter tot sunt ipsorum fraudes quod nec cõpetens cadit prouisio. Quid ultra uidemus eos dñari in curijs prælatorum, & principum, & uerificat, quod scribitur, pecunia obediunt oia, ut dicam. §. de sim. sicut 2. Ex his patet, quod dicit Clem. de usuris, ex grandi. §. ceterum. l. quod foeneratores sic ut plurimum contractus usurarij occulte incunt, & dolosè, quod conuinci non potest de usuraria prauitate. Oliuas. i. arbores. Pe. unde bene uulgare est mulorum, campus est bene oliuatus. i. bene arboratus, uel proprie erant arbores oliuatum. Ad nouennium. i. post septennium, & infra nouennium, & hic conuincuntur moderni usurarij. In Hostiæ. qui quotidie sic contrahunt ementes possessiones eo pacto, quod post septennium, & infra nouennium recuperari possunt: uolunt enim lucrari septem annorum fructus. Tarenorum genus monetæ simile de priuile. cum olim. 2. cum cõcor. quas ibi dabo. Dimidiam quare ergo non agebat ad rescindendum contractum, & iustū precij supplementum. §. c. proxi. respon. quia non erat uerus creditor, sed simulatus, ut hic dicit in Goff. dic. quod non expediebat debitori sic agere, & intelligebat Abba. quod nec iustum precij fuerat datum ipsi uenditori. Patrocinari. §. de rescrip. sedes. cum suis. concor. imò debet nocere, infra de eo. quod duxit. c. r. Hof. Ita aliàs taliter. Pe. glo. talleg. tria iura in contrarium. Ut glo. respon. per quæstio nem. In glo. 3. ubi. eum qui calendaris uide de dolo. c. si. super glo. 2. In glo. pe. ubi. §. modus. Ex quantitate precij fides transactionis alimentorum æstimabitur considerata ætate, & ualitudine transigentis. ubi. per diuersas. lex penul. est, & uide de ali. mu. iudi. causa fac. c. 2. in gl. 2. ubi. dolus. Iude, infra in suppletionibus. ubi. si usufructus. Ibi maritus post diuortium usufructum fundi sibi in dotem dati, si cuius proprietates mulieris non erat locus, uel uendit uno nummo ipsi mulieri cum cedi non possit nisi illi, cuius est proprietates. In glo. 2. in fi. C. de contrahen. emp. si ancillam, de his, quæ ui. metufue causa. ff. c. 1. de con. dist. 3. solet quæri, de regu. la. clerici. C. de sac. sanc. eccl. qui sub prætextu, infra de celebra. mi. de homine. Hof. In glo. 3. ubi. illo uos. & ubi de materia huius glossa. In glo. 4. ubi. si quæstiones. Iude quod no. eo. titu. ex tua. in 1. glo. ubi. dolus. ubi dicitur, dolus emptoris qualitate facti, non quantitate precij æstimatur: sed hic inueniuntur facti: quia infra certum tempus restituere tenebatur: unde

dicat Inno. quod quantitas precij sine eo, quod de restitutione dicitur, non sufficeret. secundum Abb. multum facit litera, mutuum contrahere uoluisset; uide quod dicam de pigno. illo uos, in fin. tex. & super sine ultimæ glo. In glo. ultima, in fine. & tandem esset publicum auxilium inuocandum, de offi. ordi. c. 1. de iudic. cum non ab homine, in fine, Hostien.

ANNO TATIONES.

- 1. Hypothecam. Et ue. ba. præambula, & prima in contractibus male ostendunt mentem contrahentium; ad hoc quod no. Io. And. in c. grauis, de deposito, in glo. ma. uer. quod autem dictum est. & uide doct. maxime Bal. & d. Bar. de Sali. in l. emptio, C. plus uale re, quod agitur & uide infra super gl. & ita per Io. And. post Abb.
2. Emptionis. & præsumitur concurrentibus præsumptionem auferentibus contractus usurarius adhuc fortius, quando in contractu dicitur, quam rem uerè uendit, & tradidit, & non simulat, nec in fraudem usurarum secundum Bald. in l. 3. C. plus ualere, quod agitur.
3. Et quitationes. De istis absolutionibus ab usuris uide Di. & Io. And. in regula, peccatum, de reg. iur. lib. 6. & in oper. infra alleg. & in dispu. Fede. de Senis.
4. Monetæ. Si faciunt illas alibi dari per literas cambij, an hoc sit licitum, uide d. Bar. de Sali. in auct. ad hæc, C. de usuris, & Bal. in l. pro debito, C. de bo. au. iudi. pos. & Bart. in l. singularia, ff. si cer. pe. & Bal. in rubrica, C. de consti. pe.

S Y M M A R I V M.

- 1. Oeconomus ad que constituatur. Constat quid multis modis. Contra emptorem duobus agi potest modis, si minus dimidia iusti pretij sit datum, in fin. & nu. 4. §. 1.
2. Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 3. Ad contractum rescindendum an & qua actione agat etiam maior, & quomodo libelli formentur, nu. 4. Deceptis etiam maioribus subuenitur, & quando, & nu. 4. & 5.
3. Additio glossarum, & nu. 5. Emptio non procedit sine pretio. Actionis nomen exprimere non tenemur.
4. Contra uenditionem factam ultra dimidiam iusti pretij deceptus maior an uenire possit, si uauerit non uenire, ad uer. & in fin. Dini consilium citatur, ibid. Iuramentum ad que non trahatur, ibid. Renunciari ei quod quis ignorat, non est uerisimile, neque nocet & quibus, nisi certiores facti. Mulieres, & minores æquipollent, ut præsumatur & toleretur eorum ignorantia, uer. idem præsumam. Rustici parificantur minoribus, & in quo, ibid. Solemnitas extrinseca non præsumitur, ibid. Certior quis factus non præsumitur, & utile certior facere contrahentes & quos, ibid. cir. fin.

C A P V T VI.

Vm causa. Pars. §. de test. cum cã: quæ dec. cum dilecti. Oeconomum ad agendum teõstitutū: aliquando constituit ad custodiendum, de offi. ordi. cū nos. Cines. Iusti fuerunt emptores casamentorum monasterij minus dimidia iusti precij agebat ergo mon. ad id, quod patet ex forma sniæ. Casamentis uulgare loci est, Abba. Constitisset per confessionem partis ad uerfæ, uel per testes productos. §. de testi. cū cã. lra dimidi. sed non constitit à prin. quãrū ultra; & ideo sup hoc mandant recipi testes. §. de testi. cum causa. Aut supplerent quod de hac alternatiua dixerit hic Hof. dixi, supra eo. cū dilecti. Tempore §. c. cū dilecti, ubi de hoc. Prima glossa respon. per quonem, ponit duas solu. secundā approbat. Secunda glossa. respon. per quonem. an idē sit in transactione. secundū quonem, quod iure agatur, ponit tres opi. & tertiam approbat: tertio quærit de iurante, & soluit. In glo. 2. ubi. uerfi. sed quo, ubi. l. 2. Iude, infra in suppletionibus. ubi. l. 4. Inon facit: dicit enim, quod si non fiat traditio rei uendita, Io. And. super 3. Decret. L iudex

judex damnat in interesse uenditorē procacē: sed lex se- cunda facit, quā dicit, in bonafidei actibus etiā maio- res 2. adinuari in his, quā dolo commissa sunt [et ibi. §. si quis uirginem] si credens emere uirginem, emi corru- ptam, contra uenditorē id scientem ago ex empto ad uenditionē resoluendam [et ibi, quoties] & l. se. & l. sed & si quid; seruo uenditō nō tranfit pecuniā, & si re- pecuniārem seruus ad emptorem detulerat, condici pōt ut furrua; pōt etiam agi ad exhibendū, & ex uendito, qd ēt accreuit, puta partus, uel operā uicarij restituit uenditor [et ibi, l. 1.] melius secunda in fi. ubi dicitur, qd si fructus ante uenditionē perceptos emptor inuasit, uenditor per actionem ex uendito illos reperit. ¶ In glo. 1. ibi, decepto] qui etiā agere potest, ut aut refunda- tur ei de precio, aut resoluat cōtractus. ff. so. ma. si cir- cūspecta. Plinius secundus, lib. 1. epistola ulti. sic dicit, Mala emptio semp ingrata est pro eo maxime, qd dno stultitiam exprobrare vř: si emptor non fuit deceptus quia sciebat iustum precium, uide in spe. eo. ti. §. nunc dicitur 2. uer. quid si aliquis [et ibi, in uer. ubi autem] usq; ad uer. si autem, inuenies hanc materiā; & libellos su- per ea [et ibi, quod dicunt] & efficaciter tollit hęc opi- ōm Host. quia ōm ipsam non erit reperire casum dece- ptionis in uenditore: nā ōm eos si res ualeat. 10. necesse esset, qd daretur pro nihilo, & pro minūis, q̄ nihilum, si reperiri posset; & sic non esset emptio, quā nō proced- it sine precio, in sti. eo. ti. §. item precium. ¶ In glo. 2. ibi, sectus esset] lo. idem Tam. & Vin. supra c. prox. [et ibi, l. 2.] ibi, Humanū est, ut uel precium emptoribus restituat- ur & c. & aperte, C. ex qui. cau. maio. l. in cōtractibus, qui bonafidei sunt, & maioribus causā cognita publi- ca iura subueniunt, & hoc placet Pe. de Bel. perti. [et ibi, l. ulti.] & de resti. in int. c. 1. lib. 6. sed illud uerū in resti. in int. secus, cum iudicis officium alijs generali- ter intentatur, ut patet in exemplis no. supra de offi. iu- di. c. 2. Host. & idem Accur. in l. in cōtractibus. C. ex q- bus cau. ma. [et ibi, uel rescindendam] & sic non ob- propter alternatiuam l. quā dicit, qd uenditi actio non dar- tur ad rescindendum. C. de acti. emp. l. uenditi. 2. p. quā Pe. hanc opi. reprobat. Item illa. l. dicit, qd non facile da- tur, quasi quandoq; detur, ut ibi no. [et ibi, si quis uirginem] & §. seq. Dicit Host. qd hoc plus in subtilitate, q̄ in utilitate consistit, cum non teneamur nomē exprime- re actionis [et ibi, beneficio etatis] hoc ē cōis opinio: alij contra, ut statim dicam [et in sp.] Idem Host. de iure- iuran. cum contingat, & Accur. in pra. l. 2. C. de rescin- uen. & idem no. in corpore, unde sumpta fuit aucten. sacramenta, in glo. hic quaro, in prin. sed aliqui domi- ni legum, ut Pe. de Bel. perti. dicunt etiam simpliciter iurantem non posse contrauenire nec iure minoris, nec iure maioris, nam qui effuso sermone loquitur, si- bi praiudicium parat. C. de dotis promi. l. fi. in fi. Item una repudiatio tollit duo remedia. ff. de suc. edict. l. 1. §. sed uidentur. Faterur tamen, qd cum duo iura ha- bet, si uni specialiter renunciarer, in alio sibi non prae- iudicaret; unde, si in casu nostro iuraret non contraue- nire iure minoris etatis, tunc procederet, qd audiretur iure maioris, ubi dicunt glossa. Habeo consilium Di. quod posuit ēt Cy. super pra. l. 2. in 6. q. qui tenuit, qd si minor iurauit non uenire cōtra cōtractum de iure, uel de facto, si lapsus fuerat enōmpter, poterat restitui prima eius ratio, quia iuramentum non trahitur ad il- la, de quibus non est uerisimile iurātem sensisse. ff. ad mun. l. fi. in prin. de iure patr. adigere. §. fi. & de nō nu. pecu. l. fi. Et alia lex dicit, qd nō est uerisimile aliquem renūciare ei, quod ignorabat sibi competere. ff. de pe- ti. hanc legitiuam, & de in off. testa. l. mater, cum ergo minor ignorasse praeſumatur illud beneficium resti- tutionis sibi competere, cōcluditur, qd ei renūciasse non uidetur, & sic iuramentum ad illam restitutionē

non extendit, remanet igitur in simplici conditione minoris contrahentis sine iuramento, qui statim la- sio ne probata admittitur ad restitutionis beneficium. ff. de mino. l. 1. & laic. prator. quod praeſumit ignorasse inducitur lex, quā uult praeſumere mulierē, Velleiano renunciantem ignorasse beneficium, nisi fuerit certi- ficata, propter quod renunciatio nō nocet. C. ad Vel- la. l. 1. ff. eo. l. fi. §. pe. ubi no. & dixi de foro comp. si dili- genti, sup. 1. gl. Idem praeſumam in minore renuncian- te non certiorato, maxime cum mulieres, & minores leant ad praeſumendā & tolerandā ignoratiā aequipol- leant. ff. de iuris & fac. igno. l. regula. 2. respon. arg. ff. de iure fil. 2. §. ulti. qui recipit. cum plura. Item paufican- tur rustici, & minores, ut pra. l. §. fin. ff. de proba. cum de indebito. §. sin autem, sed ubi dicitur. §. cum plura, in rustico praeſumitur & toleratur ignorantia iuris ergo & in minore, ubi in l. regula, circa prin. nam etiā in maiore, ubi de damno uitando agitur iuris ignorā- tia toleratur. ff. de iur. & fac. igno. l. error. & l. iure. for- tior in proposito, ubi etiā de damno uitando agit minor. Item extrinseca solennitas non praeſumitur, ni- si probetur. ff. de publi. quacunq; §. fi. & no. ff. de uerb. oblig. sciendum, sed extrinseca est, quam uerborum prolatorum significatio non includit: sed certioratio non includitur, nec per interpretationem apta est in- cludi in uerbis instrumenti, ergo non praeſumitur cer- tioratus, & sic ignorasse, & per consequens non renū- ciasse, & sic iuramentū nō obſtare, per praedicta collig- e; q̄ sit expediēs minores renunciantes certiorari, & facit, quod dixi de foro comp. si diligenti, super 1. glo.

ANNOTATIONES.

2 Quod ignorabar. Posset tamen esse ira generalis renunciatio, quod inducerentur esse ignorata, uide Bal. & Bart. & d. Bar. de Sa- li. in l. sub praetextu, & in l. si de certa, C. de transac. & Bar. in l. em- ptor. §. Lucius. ff. de pac. & uide bonum tex. qui habetur per Bart. in l. si pluribus, in prin. ff. de solutio. & ibi per Bar.

S V M M A R I V M.

- 1 Ob euictionem quibus casibus emptori non teneatur uenditor, & quibus contra, & nu. 3. & 8. Uenditor rei periculum quando pertinet ad emptorem.
2 Venditor euictionis nomine tenetur, non facere rem emptoris. Emptor autem facere nummos tenetur emptoris, & ratio.
3 Per iniuriam iudicasse quando dicitur iudex.
4 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 5. Iudicans male gratia, uel precio ad quae teneatur.
6 Additio glossarum. Denunciare uenditori scienti an teneatur, & quando denunciare de- beat, & nu. 7. & cui, ibid.
7 Pro scientia praeſumitur in casu dubio.
8 In uenditorem compromitti potest, & quo casu.

C A P V T V I I.

Uenditori. C. Tres casus ponit, in quibus re euicta uen- ditor emptori de euictione non tenet. & sic construe. Si qs. emptor post instit. se omi. nun. uen. ut defen. re uen. uel contumaciter & c. [Venditorem] & traditā, cuius tñ periculū casus for. uiti ēt ante traditionem pertinet ad emptorē, si certa species sit, quae gustationē non recipiat, & cōtractus purē ini- tus fuit, & sine scriptis, excepto casu publicationis, nisi pactū, mora, culpa, uel calliditas aliud inducat. sic in- telligas. ff. eo. quod saepe. §. si res uendita, in sti. eo. §. cū aut, & 3. §. seq. & horum expositionē uide in sum. e. ti. §. q̄ sit eius natura [Defenderet] licet uenditor teneatur de euic. non tenetur facere re ementis. ff. de ac. emp. l. 1. & l. ex empto, quia & alienā rem qs. uēdere pōt. emp- tor uerō tenetur facere nūmos uenditoris, ut pra. l.

ex exempto. §. 1. & est ratio, qui vendit, certam rem uē dit, & sufficit, qd de euic. tenetur. emptor uero promit- tens numos, promittit incertum. unde tenetur illos fa- cere accipientis. ff. de leg. 3. si concubinā. §. haeres. Vin. [Nunciare] nisi fuerit remissa nunciandi necessitas. ff. de euic. Herennius. 1. respon. an ad hanc nunciatiōē fa- ciendam dari debeat dilatio emptori hoc petenti, di- xi in Specu. de dil. §. 1. super uerfi. denunciatoria [Per iniuriam] errorem t̄ uel imprudentiam. ff. de euic. si per imprudentiā. & ibi no. Acc. in t. rñ. qd quando iniuria iudicis pcedit sine culpa emptoris, nihilominus agit. Trium vř notasse. ff. de fideiuss. exceptione, & hoc cōi- ter approbat per l. si seruus, quam alle. hic gl. & per l. si pro cā. C. mā & ff. de bo. lib. qui cū maior. §. si rñ. Et intelligit Inn. de tali iniuria, ex qua iudex teneatur, C. de pe. iudi. q. ma. iudi. l. ff. de iudi. filius. Si aut talis es- set casus, qd iudex non teneret: uel si nō sufficientes probationes induxisset emptor sine dolo malo, tunc teneretur venditor, qui de probationibus illius rei dēt esse sollicitus, uenditori. n. imputat defectus probatio- nam. ut hic patet. emptori uerō culpa sua, & iudicis in- iuria. ¶ Prima gl. tractat de denunciatiōis necessitate, cui. & quo tempore fiat. & qd si per uenditorē fiat; in fi. addit duos casus: reliquae recitent in tex. ¶ In 1. glo. ibi, quolibet tempore] ex quo certum tēpus non est praeſu- nitur, ut ibi [et ibi, non usque] dicit ibi glo. ut quia de- ſiit ad tempus praeſidere. ¶ In 3. gl. ibi, contraherem] scri- ptum non defendentem, uel colludentem, ut ibi. ¶ In glo. ulti. ubi, filius] iudice de iudi. dilecti, super prima glo. & ibi, l. 2.] precio, uel gratia male iudicans tenetur ad interesse, & sit infamis. ¶ In 1. glo. 1. ibi, denunciare] & tutius est etiam scienti denunciare, arg. ff. de adulte. l. denun- ciasse & hoc no. Accur. in l. statim, infra alleg. & facit quod no. de procur. non iniuste, in gl. fi. & facit quod dixi de concess. praeb. c. 2. super 4. glo. Guil. uero dicit hoc necessarium in Spe. eo. ti. in fi. per l. ff. de liber. leg. l. non solum. §. is, qui reddit rationes, & hoc teneas, ut ibi plenē scripsi. Dy. in regula, eum qui certus in fi. di- cit quod t̄ quando dubium est, an scientia, uel denun- ciatio sit de substantia, praeſumitur pro scientia [et ibi, ut dicitur] sufficit autem denunciare auctori, ut ibi, & si. ff. de uerbo. obli. mora [et ibi, in xta sententiam] antequā sit cōclusum in causa, Pe. de. dixi Hostien. i. quamdiu ius suum saluum sit uenditori unde no. Accur. in §. statim alleg. quod si emptor denunciatio in causa appel- lationis t̄rum, ualebit denunciatio, si omnia integra sunt auctori circa testes, & circa alia, & ei nihil deperit alleg. ff. de optione leg. l. 1. Idem hic Vinc. Aliqui di- cunt, quod denunciare debet ante, quā iudicium ac- cipiat, per l. qui concubinam. §. haeres ff. de le. 3. sed gl. ibi exponit iudicium pro sententia. Di. ibi distinguit, aut de euictione agitur ex causa non lucratiua; & tūc procedit prius dictum: aut ex lucratiua; & tunc locū habet. §. haeres. non enim est par ratio & c. C. de codi- cil. l. fin. [et ibi, peruenire] idem quomodocunq; aliās emptor denunciare non potuerit. C. de euic. l. antepe- nul. secundum Abb. utile potu seruari, quod dicit cle- men. de elec. causam [et ibi, non tenetur] hac ratione uen- ditur, quod compromitti possit in uenditorē, de quo in Specu. de arbi. §. 2. uer. sed nunquid in uenditorē, & uer. seq. [et in fi.] Item cum quis mala fide rem emit & sibi de euictione non cauit. C. de euic. si fundum. Item si sua culpa factus est de possessore petitor. ff. de euic. si rem quā. §. si dupl. Item si seruum emptum manumittit. ff. de euic. si seruum. Item si seruus mor- tuus sit. ff. de euic. l. si seruus. Item si contra legem fece- rit uenditionem rei emptae. ff. de euic. si mancipium. 1. respon. Item si rem emptam habuit pro derelicto eo. ti. l. fin. Item si bonam causam ob praescriptionem suo- rum perdidit. eo. ti. Herennius. §. si. Item si uenditor in

loco uendito sepultus fuerit de consensu emptoris. F. eo. ti. si per imprudentiam. §. si quis locum. Item se- cundum Hostien. & Vinc. si non appellauit eo. ri. He- rennius. §. 1. Alii contra. de hoc dixi, supra de procur. non iniuste, in fin. Hosti. ¶ In glo. 2. ibi, anquam conuenit] in non ueniendo, de quo plene no. in clemen. de do- lo & conru. si ante, in ulti. glo. ¶ In glo. ulti. in fi. de re iu- di. c. 1. lib. 6.

ANNOTATIONES.

2 De elec. An autem in omni probatione illa forma sit necessa- ria, uide ibi moder. potissime scriben. & uide l. si. C. de nego. ge- stis, & ibi Bald. & d. Bar. de Sali.

S V M M A R I V M.

- 1 Continuatio tituli. Locatio habet magnam cum emptione similitudinem, pretij con- uentione contrahitur. De locato, & conducto ubi alibi. quam hic sit traditum à iure ca- nonico. Domus alienigenis quando non locande. Locatio non comprehenditur alienatione prohibita.

De locato, & conducto. Rub.

1 Quia t̄ contractus locationis cum emptione ha- bet similitudinem tantam, vt in quibusdam casibus in- quiri solet, an sit emptio, an locatio. ff. eo. l. 1. & 2. ideo & c. Gof. uel aliter, ut supra prox. respon. Dicebat autem Hostien. locatio precij conuentione contrahi- tur, sicut & uenditio. ideo & c. Def. materia 10. q. 2. au- ſen. perpetua, cum sequentibus. conueniunt de pac- plerique, ut lit. pen. ecclesia. 2. de fide instru. inter. ad fi. de re. eccle. non alie. ad audientiam, de deci. dilecti. li- cet à nobis, & ca. tua nobis, de sta. mo. cum ad mona. uer. nec alicui, de iure pa. ex literis, ne clerici, uel mo. se- cundum instituta. ne pra. uices. tu. c. fi. de sen. ex com- si uerē, alienigenis non sunt locandae domus ad exer- cendum foenus de usuris, usurarum, lib. 6. prohibitio alienationis non includit locationem ad tempus mo- dicum, ut in cle. de rebus eccle. non alie. c. 1. in fi.

S V M M A R I V M.

- 1 Conducere non licet hospitia aliorum magistrorum, uel scholarium ante tempus conductionis, & quibus, & nu. 29. & quomodo id intelligatur, nu. 3. Conducenti quae pena.
2 Legati constitutio est perpetua. Confirmata pro ratificata, & inuoluta. Confirmare est superioris. Conuenire quid hic significet.
3 Et, pro idest, uel pro uel, in fin.
4 Qui fauet, consentire uidetur.
5 Decretalis haec an sit localis, & exinde quando dicitur non esse ge- neralis decretalis, siue constitutio. Favorabilis an sit, & nu. 2. ad dicti. habitantium, & sit penalis, restringenda. Clausula, Nulli ergo hominum liceat hanc paginam & c. etiam Clementis 111 tempore erat in usu.
6 In audientia communi quid recitatum, quomodo intelligatur.
7 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 8. Locare potest dominus alij domum, locum, ergasterium, nec primus conductor uel inquilinus potest secundum molestare.
9 Additio glossarum. Metretices an hic comprehendantur, & quando. Delictum participans eidem cum delinquente parte subditur, & num. 10. in fin.
10 Papa quos liget constitutio e. si. Derogare legi potest.
Io. And. super 3. Decre. L 2 CA.

Io. And. Comment. in Tertium Decret.

CAPVT I.

Exrescripto.

Excommuni carit sunt magistri, & scholares Bonon. qui ante tempus conductionis conducunt hospitia aliorum magistrorum, uel scholarium sine ipsorum consensu. & primo decidit relationem legati. secundo ponit ipsius constitutionem, quam confirmat. tertio illam publicari mandat. secunda ibi, constitutionem 3. ibi, statuentes. & localis est, licet Hostien. contra, ut infra dicam [Legato] perpetua est durans etiam legatione finita. supra de offi. lega. c. fi. [Confirmatum] id est ratificatam, & innouatam. confirmare enim superioris est, & si de offi. leg. studuisti, Hostien. [Scholarium] largeloquendo comprehendit etiam non iuristas [Aliorum] magistrorum, uel scholarium. non enim ligantur magistri, uel scholares prius conducentes hospitia per ciues, uel his similes habitata secundum Phi. [Habitationem] ergo ista constitutio est fauorabilis secundum Hostien. [Conuenire] id est cum hospite de conductione tractare. uel id est ad tractandum de conducendo ad idem propositum cum hospite uenire, Ab. [Conductionis] si intelligas, id est ad quod conductum est, hoc est fer graue, & nimis haberent se arctare: sed intelligas [Conduc.] scilicet faciendam. 1. conducendam, quod per moderna uniuersitatis statuta determinatum est, scilicet festum natiuitatis virginis gloriosae, tamen, ut dicebat Hosti. hac constitutio non uidetur astringere locatorem, ut eidem inquilino locet secundo anno: imo secundum uerba potest locare alteri lapsa tempore locationis, sed ante non sine consensu inquilini. Gof. dicebat nouis inquilinis ueteres praefereudos, sicut est in inquilinis fiscalium praediorum, C. de loca. praedio. cui. uel fiscal. congruit, & l. seq. lib. 1. r. Vel proprie. sufficit enim alterum [Et] pro. i. uel pro uel, sufficit enim alterum. nam qui fauet, consentit, & conuerso, de offi. deleg. c. 1. de sen. excom. quantae, de homici. sicut dignum. Hosti. [Sub excommunicatione] iam lata [Statuentes] jex eo, q supra dixit, confirmamus, per quod constitutionem sua fecit: quia omnia nostra facinus & c. C. ne in ciui. l. 1. §. omnibus, & per hoc quod hic dicit, statuetes. & quia sublatum est, quod in an. dicebatur in superferip. scilicet episcopo Bonon. dicit Hostien. q hac constitutio non est localis, imo generalis, & intelligit directam cuique episcopo iurisdictioni. habenti in loco, ubi est studium generale. Fatetur tamē, q ab initio constitutio legatorum localis fuit: sed ex quo per papam simpliciter confirmata & approbata est, & in hoc uolumine inserta, iam facta est generalis; ad hoc de transac. decetero, & ca. ueniens, de praeben. nisi essent, de clan. despon. cum inhibitio, ideo enim redacta est in hunc librum, ut omnes illa utantur in iudiciis, & in scholis, supra in proem. aliās frustra occuparet membranas. 19. dist. c. 1. sed & pro communi utilitate & bono publico inducta, ergo est generalis. 4. dist. crit. ff. de legi. l. iura, & cum in aliis studiis sit eadem aequitas; ergo sit idem ius, de consti. translato, cum concor. nec ob. q sit odiosa, ipse enim hic negat dicens illam b fauorabilem per literam supra, in lationem b, uel praedictum & c. Goff. Inn. & Abb. contra, dicentes eam localem, quod potius credo ex eo, quia uerba hoc sonant. Item quia & si concederetur, q de materia fauorabili, sic non negatur, quin sit poenalis, & sic restringendam, de elec. statutum, lib. 6. nec erat in antiqua in superferip. episcopo Bonon. & dato, q fuisset non puto seriose remouit. Item dicebatur in an. in fi. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostrae confirmationis infringere & c. [Communi iudicium] dicebat. T. q non sufficiebat legere per scholas, ex quo in commu

ni audientiam recitari debebat, quasi illa sit singularis recitatio. non communis. ¶ Secunda t glo. respondet per questionem an scriptores & c. arguit q non ponit opi. Lau. & soluit. ¶ Pe. glo. primo respondet per questionem. secund. q. uerit & dupliciter soluit. ¶ Vlti. gl. respondet per ob. & sol. ¶ In 1. t. glo. ibi si quis in aliquo iude in pra. c. 1. super glo. 2. ¶ In glo. 2. ibi, exercitum iude in pra. c. 1. cum in partibus, super vlti. glo. [& in pe. glo. ibi, ne cui] dominus alii locare potest domum, locum, ergasterium, nec primus conductor, uel inquilinus secū dum mole stare potest. ¶ In glo. vlti. ibi. §. ex quo iude de rescrip. cum contingat, super 1. glo. [& ibi, §. 1. & 2.] iude de postul. ca. 1. super 3. glo. ¶ In glo. 1. in fi. ¶ & infra de priuile. cum olim. 1. ¶ In glo. 2. ibi, Lau. dixit ¶ & Hostien. per constitutionem Fre. de scho. & eorum priuile. habita. r. respon. & facit, supra de treu. & pac. c. vlti. ¶ & ibi, meretrices] quas dixit Host. ligari, infra de sen. excom. si concubinae, quod intellige sanc. non. n. puto, q meretrix cōducens hospiciū meretricis, uel scholaris sit ex cōdicata. Sed si meretrix participaret huic delicto damnato conducendo pro scholari, uel ad hoc scholarem inducendo, credo illam ligatam: secus, si simpliciter ibi scholari cohabitaret ¶ & ibi, cum in partibus iudem Vinc. ¶ & in fi. iudem Io. Vin. & Goff. ¶ In t. glo. 3. ibi, Salonitana] ubi de hoc, & infra de sagit. ca. uno ¶ & ibi, tenemus] ¶ Tan. Vin. Phi. quod Boa. non placet, uide quod no. de resta. cum eses, in vlti. gl. ¶ & ibi, respondeo] iudem Io. & T. ¶ & ibi, in eos] Host. contradicens, q quod ad omnes, qui sunt mēbra ecclesiae. papa pōt constitutionē facere, & declarare, & eius cōstitutio illos arctat, de diuor. gaudemus. & dicit, q papa bene uoluit hoc casu specialit̄ derogare legi, qd potuit remittit ad ea, quae notauit, q filius le. per uenerabilē, ner. rōnibus ¶ & in fi. ¶ Imo locatores cum participant in crimine. eadem poena tenentur, infra de sen. excom. si concubinae. ¶ In Ho. ¶ In glo. vlti. ibi, l. 1. in fi.] & infra de regu. iur. cum qui lib. 6.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Non iuristas. Vide ad hoc glo. quae incipit, no. quoddam res, in fine proemij digitorum, & Bald. & Sali. in aucten. habita. C. ne si. pro. patre.
- b ¶ Lationem. Vide Hostien. & Ioan. And. supra de transla. prela. c. fi. & Ioan. And. in cap. fi. de uerbo. signif. lib. 6. & Bar. in l. qui excep. ff. de condic. indebi. ubi docet cognoscere, an constitutio sit odiosa, uel fauorabilis.

SVMARIVM.

- 1 Locare res suas ecclesia, certis tantum personis arctari statuto non potest. Facti species huius decretalis quae.
- 2 Firma pro annuo censu iuxta Anglicos. Decimarum ius uendi non potest: fructus tamen possunt. Respondet iuribus quae huic conclusioni uidentur aduersari. Offerenti plus etiam ecclesia locare solet, & hoc ei conducit.
- 3 Locare domos, uel praedia certo pretio certa ue persona non potest quis astringi statuto, excipiuntur casus, nu. 3.
- 4 Suffragium, & additio glossarum, nu. 5. Taciturnitas an inducat consensum constitutionis. Exemptum monasterium statuto in quibus subiaceat, in fi.

CAPVT II.

Extra nobis.

Casus. Reuocatur stat ecclesias res suas certis tantum locare personis. & in prima monachorum decisa querela, in 2. prouiso cum determinatione ibi, dicece sanorum. & ultra casum, quem ponit glo. potes dicere, q monaci isti ex donatione antiquorum uasallorū de consensu dicecesanorum habebant certas decimas in aliarum ecclesiarū parochiis, de quibus epi statuerant,

rant, ut dicit glo. [Ad firmam] annuum censum, & est uulgare Anglicorum, Ia. [Prouenus] licet enim ius decimarū uendi non possit, tamen fructus uendi possūt, Ia. de hoc, infra de deci. quamuis illi clerici, uel laici. nec ob. de praefri. causam, de deci. quāuis, quod loquitur, cū sit locatio perpetua: hac de locatione tēporali. uel ex locatione temporali transire potest in laicū quoddam temporale ius ad fructus percipiendos, ut hic, iure spirituali penes ecclesiam remanente, ut in secundo tērio ¶ In Goff. nec ob. ē. 89. di. iudicatum. illud enim uetat administrationē, & potestatem laico super clericis, de ata. & qua. c. 2. hoc permittat laico fructus locari, ex quo plus offert, & in hoc pcuratur utilitas ecclesiae. 10. q. 2. hoc ius, de simo. quereclam, ne pra. ui. suas, c. fi. & sic statutum contrarium irrationabile est. nam nec seruaretur quod ad hoc iuramentū de his, quae si. à ma. par. cap. c. 1. ad si. tollendū ergo fuit statutū uero onerosum, de consecra. c. 1. [Melio] no. contra t statutum uniuersitatis, quod non permittit ciuibus locare domos ipsorum maiori precio, q proximo anno locauerant. per hoc etiam consului inuito canonico non posse capitulum statuere, canonicū non posse locare domum, uel praedium praebendae nisi canonico [Alienationem] perpetuam directi, uel utilis domini, argu. supra de rebus eccle. non ali. nulli. Inno. ¶ In t. glo. vlti. ibi, sancimus] iude hanc & seq. in pra. c. nulli, super gl. pen. ¶ In t. gl. 1. ibi, locarentur] ut patet in an. ¶ & ibi, a nobis] dicit Inn. quod licet episcopus cum capitulo suo possit facere statuta quantū ad iura sua, & ubi per id aliis praedictum non paratur, per haec iura super aliis nō potest, nisi hi, quorum interest, consentiant, uel ad minus sint praesentes, per hoc capitulum. ad hoc de his, quae si. à pra. c. pen. & vlti. de maio. & obe. cap. fi. idem Hostien. & Abba. uidentur uelle praedicti, quod non contradicatio, uel taciturnitas habeatur pro consensu, & uidetur contra id, quod post Inno. dixi de electio. in genesi, in glo. no. secundum Inno. ante fin. glo. ubi distinxit appetibile ab oneroso, & de hoc de regul. iuras qui tacet, lib. 6. ¶ & ibi, statutum illud] si intelligeres de monasterio exempto, planum esset: quia nō astringitur statuto, nisi propter capellas non exemptas, infra de priuile. ex ore, ¶ Vinc. & Jac. & Goff.

SVMARIVM.

- 1 Sterilitas esse quando dicatur. Locatio, & estimatio communis attenditur, & quorum, & quo casu hic.
- 2 Remissio propter sterilitatem multis modis fit, & quibus casibus, & nu. 3. 4. 14.
- 3 Conductionem renouare, & ad quantum tempus tacens uideatur.
- 4 Casus fortuitus quando noceat conducenti, & locanti operas, & nume. 2.
- 5 Vbertas pro abundantia, quae in alienis rebus uidetur semper esse.
- 6 Pensio an augebitur ob uertatem cum sterilitate compensandam.
- 7 Domo expellere inquilinum quando possit locator, & e contrario domum deserere possit inquilinus ante tempus, & nume. 9. & 15. Necessitas hic consideratur quae prauideri non potuit. Penitentia celeri omnia purgantur in quo casu hic. Inquilinus modicum damnum sustinere debet.
- 8 A solutione pensionis si cessatum sit per biennium, cadit à iure suo, & quando, & nu. 11.
- 9 Conducentem propria auctoritate expellere quibus casibus possit locator. A commodatario, & a precario rogante potest auferri res auctoritate propria.
- 10 Solutio a conductore, & alijs quo tempore fieri debet.
- 11 In mora esse, & ob id poenam incurrere qui & quando dicatur. De mora effectu, & definitione, & qualiter fiat, remiss.
- 12 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 13.

Venditio bona fide facta non retrahatur ob deceptionem citra dimidiam.

14 Additio glossarum, & nu. 15.

CAPVT III.

Propter.

Se summat. & pars prima loquitur de conducente praedium rusticum. pars uero secunda de conducente urbanum [Sterilitatem] sterilitas ¶ In quosdam dicitur, quando colonus omnia perdit, ita, q semen colligit, per iura, quae in prin. alle. glo. Alii dicunt sterilem, cum non percipit ultra expen. ff. de annu. l. legatum, de uino tri. & oleo lega. l. ex eo. & hoc dicere conuenit etiam locis, quae non seminantur. Alii dicunt, id procedere, quando computato canone deceptus est ultra dimidiam, per l. 2. C. de rescin. uen. & supra ti. 1. c. pe. Communiter dicunt doc. sterilitatem, & uertatem, ex communi locutione, & estimatione agricultorum intelligendam, ar. ff. de flumi. l. 1. ff. de fun. instru. & instru. leg. cum de lanionis. §. as. nam, infra de spon. ex literis, uer. gratia sic loquuntur coloni, optimas messes habuimus, nō sufficimus ad colligendum fructus, uel ad reponendum, oia uasa sunt plena: iste annus erit fertilis. Si uero sic dicit, nil ualent messes, operas nostras perdidimus, uix semen collegimus, iste annus dicitur sterilis. Sed hoc dictum Io. quod placuit Gof. & Host. non uidetur procedere, cū in vno solo praedio possit esse sterilitas, sed dic. q procedit: quia etiā quod ad illum considerabitur cōis op. vulgi. Si igitur de tribus sestariis cōiter solent haberi. 15. si habeantur. 30. erit annus fertilis, si. 10. uel minus ¶ erit annus sterilis. Fit autem propter sterilitatem remissio quandoq; in totum, ut si nil illo anno perceperit, remittentur omnes. 3. solidi, quos pro illis tribus sestariis terrae soluebat, sed si sequenti anno recipiat. 30. soluent. 6. cum compensata uertate neuter annus sit sterilis. si autem primo anno perceperit. 10. soluet duo, tertio non soluto: quia pro tertia est sterilis & si sequenti anno recipiat. 20. soluet 4. quia pro illa tertia fuit uertat [Magno incommodo] & hoc, cum id prouenit propter uim maiorem, cui restiti non potest, uel propter vastationem hostium exercitus transuentis per lasciuiam, uel aliter secundum Inno. in undationis, tempestatis, incendii, uel auium, seu ferarum, ut probant leges, quas inducit gl. [Sine culpa] esset culpa etiam in nō soluendo decimas. 26. q. 1. reuertimini, secundum Hosti. [Sea] si diceret, Non uitio rei, sed casu fortuna & c. concordaret lex, quam glo. signat pro contrario, ¶ In Hosti. sed dic. ut in glo. [Contingente] repete, sine culpa coloni [Pro rata] considerata t utriusque partis utilitate: quia in rusticis praediis nec quotidie, nec aequaliter recipit quis fructus: secus in urbanis. unde, si post tempus conductionis tacet conductor in locatione rustici, intelligitur ad annum rem locare. In urbanis uero, in quantum habitauerit. ff. loca. item queritur. §. vlti. ¶ Vin. [Remissio] dicit Innoc. hoc uerum in locatoribus corporum, uel rerum, q nocet eis casus fortuitus: secus in locatoribus operarum, uel rerum, & operum, & secus in his, qui recipiunt speciem ex in nominato contractu, ut aliquid faciant: quia licet eos casus fortuitus impediatur, tamen totā mercedem recipiunt, nisi culpa, uel mora possit eis imputari, uel nisi tempore, quo non potuit illi operari, alteri operatus sit, à quo mercedem habuit. ff. de uar. & extraor. l. 1. §. pen. ff. de statulib. cum haeres. §. antepen. C. de condi. causa da. l. penul. ff. eod. sed adde. §. vlti. & l. defuncto. ff. de asser. diem. ff. loca. qui operas, Innocen. & l. si uno. §. item cum quidam b, ubi plena distinctio, & adde quod dixi, supra de offic. uicar. ad hoc [Vbertate] quasi t abundantia, ¶

dantia, & fertilitate, Luca. 12. post prin. hominis diu-
 tis uberes fructus ager attulit. & dicit ab uber, uberis, q
 est mamma humore lactis plena. Ouidius de arte. Fer-
 tiliior seges alienis semper in agris. Vicinumque pecus
 grandius uber habet. Canri. 1. in princ. Meliora ubera
 tua uino, nunquid propter uberratem non compen-
 sandam cum sterilitate augebitur pensio. Dicit Ia. Bal.
 Azo, & dominus meus, q si propter negligentia colo-
 ni hoc accidat, no: si casu fortuito, sic, ar. C. de fun. rei
 pri. l. 2. C. de of. agro deserto. l. si. lib. 11. ad idem de co-
 sti. cum M. ubi de si. materia no. Si aut propter bonita-
 tem terrae hoc accidit, nil augmētabit. cū & dominus
 uideatur locasse, quādo plus potuit ab initio, & sciebat
 bonitatē terrae, ff. de act. emp. l. 1. in fi. de offi. dele. cum
 olim Ab. ad fi. Host. [Necessitas] quod intelligit Goff.
 de illa necessitate inhabitandi, & rescindi, quae praei-
 deri non potuit: aliās imputaretur ei, qui non praeui-
 dit, ar. ff. eo. l. si quis domum. §. hinc subiungi potest, &
 supra de ser. nō or. c. 1. cū suis cōcor. & idē Ac. in l. xde.
 C. eo. ti. & sicut locator domus non pōt sine cā inglin-
 nū expellere, aliās ex cā pōt, aliās tenere illi ad inter-
 esse, ff. eo. d. q. in sulam, eodē modo inglinus ante tēpus
 non potest domū sine cā deserere: sed ex cā pōt, facta
 tamē solutione tēporis, quo inhabitauit, & si cā de no-
 uo sit orta, ff. eo. dñs horreorū. §. qui cōtra. & sic intel-
 ligunt quidā. ff. de migrando. l. 1. dicit et Vinc. q si dñs
 turbat inquilinum, pōt celeri poenitētia oīa purgare
 ante, q̄ ip̄sius inter sit, nec nocet paucorum dierū mo-
 ra. ff. eo. si in lege. §. colonus, & §. si dominus [Remissa]
 nisi in aliqua parte domus, uel cenaculi cōgruē inha-
 bitare possit. nā & damnū modicum ferre debet. ff. eo.
 habitatores, & l. merces. §. si uicino. sed & sufficit, si si-
 bi detur alia domus aequē bona ad inhabitandum. ff.
 eo. qui plures. l. respon. & accedit. ff. eo. qui in sulam. §.
 si fundus, Hosti. [Qui etiam] inquilinus [Inde] ex xde. sci-
 licet sibi locata [P] [biennium] hoc locum habet in con-
 ductore, ut hic, & ff. eo. d. l. quarto. §. inter locatorem:
 secus in emphyteuta, in quo spectatur triennium. C.
 de iure emphyteu. l. 2. excipe emphyteutam ecclesiae,
 infra c. proximo, secundum Innoc. quod ergo hic de
 biennio dicitur, generaliter in rebus ecclesiasticis ob-
 tinet p̄m Hosti. [Non soluisse] in nullo praedictorum ca-
 suum potest colonus resistere domino. ff. uti possi. si
 duo. ff. de ui & ui ar. si colonus. In casibus autem pra-
 dictis licet locatori propria auctoritate expellere con-
 ductorem modici temporis, quia non possidet ff. eo.
 cum in plures, §. haereditum. ff. de acqui. pos. qui uniuers-
 fas. §. quod per colonum, C. e. l. emptori, nisi colonus
 interaerterit possessionem, ut pra. l. colonus, & eo. ti.
 l. cum fundus. Colonus uero perpetuus, uel qui ad nō
 modicum tempus conduxit, cum possideat naturali-
 ter, & habeat ius in re, expelli non potest. ff. si ager ue-
 stigal. l. 1. & 2. ff. de superfi. l. 1. §. 1. C. de fund. pa. l. iube-
 mus, In hoc intellige, saluo hoc ultimo casu, de quo
 infra c. proximo. attribuitur hic Inn. quaedam additio
 quae habet idem esse de cōmodante, & precarium cō-
 cedente, ut scilicet ante interuersionē possint à com-
 modatario, uel rogante precarium rem uolenter au-
 ferre, & cum praedicti non possideant, eis non compe-
 tet interdictum. Scire autem debes p̄m Phi. & Inno. &
 idem Accur. in l. xde. C. eo. ti. & Gui. in Specu. eo. titu.
 §. post q̄, uer. sed queritur quando, q̄ conductor pen-
 sionem soluere dēt in fine tēporis, ad quod conduxit
 nisi aliter conuenierit, uel nisi alia sit loci consuetudo,
 q̄a semper in promissione, quod minimū est, eligim⁹
 ff. de regul. iuris, semper in stipulationibus. 3. col. & q̄a
 quod debetur, uel promittitur in diem, uel annū cer-
 tum, uel in certis nundinis, uel ante annum, uel nundi-
 nas, semper transactis nundinis, uel anno, uel alio tem-
 pore, de quo conuenit, praestandum est, siue sit legatū,

siue libertas, uel quodlibet aliud. ff. de uerb. obli. eum
 qui calendis, & l. qui anno, & l. eum q̄ certarū, & l. eū,
 qui ita stipulatur ante calendis, insti. de inuti. sti. §. fin.
 Idem est, si aliquid debeatur post annos certos. unde
 & ex ponitur in annos. 10. 1. post annos. 10. ff. de condi.
 & demonstra. qui in annos. Si uero promittatur aliqd
 annuum alicui, quamdiu in scholis fuerit, siue usq; ad
 certum tempus, semper hoc debitū in prin. anni solui
 debet, ff. quando dies leg. ce. nec semel, respō. 1. §. 1. C.
 quando dies lega. ce. l. 1. & hoc nedom in stipulationi-
 bus, ut quidam dixerunt, sed etiam in legatis obtinet,
 ut in pra. l. ff. de condi. & demonstra. qui in annos. idē
 uidetur in illo, qui locauit operas suas, l. q̄ tantum fini-
 to opere debitū sit soluendum, siue sit mercicus, uel
 aduocatus, uel procur. uel alius, arg. C. de suffra. l. uni-
 ca. ad q̄, quod dixi de postu. c. 1. in glo. notandum. Alii
 qui tamen dicunt, q̄ aduocatus ante petere potest, argu-
 gum. C. de iudi. proferendum. §. illud proculdubio,
 uerfi. honorariis, ff. de uariis & extraor. cogn. l. 1. §. est
 quidem res sanctissima. ubi uidetur, quod in ingres-
 su litis soluendum sit. C. de postul. quis scis, uerfi. ne-
 mo ex his. sed illa omnia possunt intelligi de his, quae
 ab initio gratis oblata sunt, uel quando ab initio sic cō-
 uenit: excipe aduocatū fisci, in quo speciale est, quod
 in medio soluatur sibi salarium, ut C. de aduo. diuer.
 iudic. l. per hanc. §. pen. haec autem uera sunt, nisi ali-
 ter actum sit, uel nisi propter consuetudinem, uel aliā
 iustā causam aliter praesumatur. inde est, quod si quis
 mercedem magistrorum, uel pensiones domorum
 alicui legauerit, uel promiserit, spectandum est tēpus,
 quo solui debeant. ff. quando dies leg. ce. nec semel, §.
 1. & Guil. hoc remittit in Specu. de salariis, §. nunc de
 procuratorum, in fin. & §. sequitur, uerfi. sed quando.
 11 hoc etiam no. potes, q̄ qui non soluit canonem intra
 tēpus à lege statutum, in mora est, & p̄nam incurrit,
 sicut & ille, qui non soluit intra tempus statutum ab
 homine. C. de contrahen. stipu. magnam. ff. de uerbo.
 oblig. si fundum. Idem est in electionibus, supra de cō-
 ces. praeb. c. 2. supra de elect. ne pro defectu, & c. cum
 in cūctis. Idem est & in eo debitore, qui sine certa die
 obligatus est, si super debitor, quod ab eo petitur, litē
 contestetur. ff. de uerbo. obliga. nemo, in fi. ff. de in ius
 uocan. quamuis. Idem est, si post denūciationem sibi
 congruo loco: & tempore factam nō soluit. ff. de uer-
 oblig. si ex legati. ff. de usur. mora, dummodo illud in-
 telligat, uel intelligere debeat se debere. ff. cert. pet. si
 me & Titium, nisi remissa sit rei repetendae instātia. ff.
 de usur. sciendum, p̄m Innoc. Quis autem sit effectus
 istius morae, & quid sit mora, & qualiter fiat, dic vt ple-
 nē not. in sum. de usuris. §. ex quibus causis, sub. §. ex
 mora, quod hic prosequatur Inno. & Vinc. infra c.
 proxi. sed hic decidendo ibi remissū sufficiat, & ff. de
 usur. l. mora, & de reg. iu. mora, lib. 6. ¶ Prima glo. tra-
 ctat, quod sit magnum damnum, & quid de modico,
 interfert casum exceptū, & de quo colono loquit li-
 tēra. ¶ Secūda gl. signat contrariū, & soluit. ¶ Antepe.
 glo. ponit opi. quam reprobatur. ¶ In 1. ¶ gl. ibi, res bona
 12 ditio bona fide facta nō retractatur propter deceptio-
 nem citra dimidiā. ¶ In gl. hac potuit, ibi, plane] uide de iu-
 ra. calum. ceterum, super glo. 2. ¶ Et ibi, ex causa] uide de
 iudic. ca. 1. super glo. 2. ¶ In ¶ glo. 1. ibi, secus est] si non sit
 14 magnum incommodum, non fiet remissio, Abb. ¶ In
 glo. 2. ibi, occurrere] puta faciendo sulcos, per quos aqua
 fluat: ¶ Et ibi, coauerit] in uinea, forte tarde collegit.
 ¶ Et ibi, herbis] quas potuit colonus extirpare, & sic sem-
 per est inuenire culpam coloni, & hoc placet Hof. Re-
 fert tamen quosdam dicere hoc intelligi, quando pra-
 dium locatum ita erat inutile, q̄ erat in causa redhibi-
 tionis. C. de edilic. ac. si praedium. Alii, q̄ canon beni-
 gnus agit, quā lex. Credo, q̄ debilitas, uel uetustas
 rei

rei nocet conductori. Dicebat ergo Iaco. de Are. q̄
 colonus quandoque allegat sterilitatem, & tunc regu-
 lariter fit remissio, nisi in tribus casibus, quos hic habes
 in tex. & glo. quando fuit in culpa, quando compen-
 sari potest & c. & quando in se recepit periculum
 casus, quandoque alleg. chasmositatem, uel terremotu-
 m: & hoc nocet domino. ff. eo. ex conducto. §. sed si
 ager, quandoque allegat exiguitatem fructuū, & hoc
 nocet colono: quia nec ex contrario pensionem au-
 xisset. ff. eo. si uno. §. cum quidam, quandoque allegat
 uitiositatem fructuam, ut quia uinum acerbum, uel
 his simile, & hoc etiam sibi nocet, ut pra. l. ex condu-
 ctō. §. si qua tamen uitia. ¶ In ¶ glo. hoc potuit, ibi, ux-
 15 rem dixit] quae repente se obtulit, & facit quod dixi in
 textu. ¶ In glo. isto casu, ibi, quidam] scilicet Azo [et in fine]
 idem Accur. in d. l. xde. quam. C. loca. dic opin. hanc
 ueram, quando peruerit moratur damnum dando,
 ut si teneat porcos in solario. Si autem non dando dā-
 num, ut quia tenet ibi prostibulum, uel ludum, uera
 est prima opi. & hoc placet Hostien. de hoc in Specu.
 eo. ti. §. postquam, uer. nunquid. 1.

ANNOTATIONES.
 a ¶ Vastationem. Intellige in fructibus, non in re coloni factum,
 quicquid dicat glo. in l. damnum, C. eo. ti. sic no. Bart. in l. ex con-
 ducto, pra. l. e. & intellige ante collectos fructus, non post, ut no-
 tat Bar. in l. si merces. §. uis maior, pra. l. e.
 b ¶ Cum quidam. Vide ibi plenē Bar. & plenissimē per ipsum in l. 1.
 §. pe. ff. de ua. & extra. ordi. cog. & in l. diem functo, ff. de off. asse.
 c ¶ L. mora. Ibi bona glo. & per Cy. & Bald. & docto. in l. in mino-
 rum, ff. in quibus cau. in integ. resti. non est neces. & plenissimē per
 Bar. in l. si insulam, ff. de uerb. oblig. in repeti. & per d. Bart. de Sa-
 li. in l. si pacto, quo poenam, ff. de pactis.
 d ¶ L. ex conducto. Idem notat Bar. in l. merces. §. uis maior, & in l.
 una. §. ubi cūque, ff. eo. ti. & in l. licet, C. eo. ti. per doct.

S Y M M A R I V M.
 1 Gregoriana constitutio summam non requirit.
 Emphyteuta ut meliorationes possit uendere, quae & quot requi-
 rantur, & nu. 2. in fin. & 3.
 2 Temporis lapsus non expectandus, nec deliberationi locus est, ubi
 constat de uoluntate.
 Praescriptio contra ecclesiam quo casu hic currat.
 Emphyteuticas res non omnibus uendere licet, & quibus de cau-
 sis, & num. 9.
 3 Emphyteutam nouam suscipere quando dominus debeat,
 In solutione non cessatum probat emphyteuta, in fi.
 In solutione tantum parata, quid si cessatum sit? ibid.
 4 Emphyteuta quo casu non possit expelli etiam cessante solutione
 biennij, & contra potest, etiam si penam stipulatus sit rato
 remanente pacto, nu. 6. §. 3.
 5 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 6.
 Emphyteutis est quid diuersim ad locationem, & uenditionem, uide
 num. 7, latius.
 Emphyteutica res donari, & pignori dari potest. §. 1. & n. 7. §. 2.
 Fideiusor qualis esse debeat, §. 2.
 Pena peti potest, & discedi à contractu etiam apposita clausula,
 rato manente pacto, §. 3. & à quo petitur, ibid.
 Moram purgare an & quando possit emphyteuta offerendo cano-
 nem post biennium, §. 4. & intra quantum tempus, ibid. iuncta
 glossa, de his etiam uide nu. 10.
 Emphyteuta an possit auctoritate propria à domino expelli, §. 5.
 Et an ab ecclesia, si unus recipit canonem post biennium, ibid. ad
 uerfi. si unus, & nu. 11.
 Ab uno haereditum quae facta sunt cogente necessitate, cum per par-
 tes expediri non possint, recuperantur iudicio fami. erci. ibid.
 Pena promissa, nisi aliquid fiat, uel detur certa die, committitur
 etiam non requisito debitore, §. fin.
 Creditor urgere non potest ad debiti petitionem, ibid.
 7 Additio, siue suppletio glossarum.
 Emphyteutis unde introducta dicatur, & cuius naturae sit.

Emphyteuta requirere debet dominum, non è contrario in aliena-
 tione, §. 1.
 An in alium rem emphyteuticam possit & quibus modis trans-
 ferre, §. 2.
 8 Emphyteuta secundum domini consensum, non primi emphyteutae
 debet in alienatione requirere, à quo domino puniendus est in
 possessione.
 10 Emphyteutis quamdiu duret, & quando ab ea dicatur emphyteu-
 ta cecidisse.
 Celeriter providere quando quis in casu huius capituli dicatur.
 Monitio extrajudicium minoris reputatur, quam petitio in iudi-
 cio, in fin.
 11 Ius sibi dicere contra emphyteutam domino, & quibus alijs casti-
 bus cui liceat.
 Metati, & epitematici qui dicantur.
 12 Ad emphyteutam quod damnus, & quae utilitas ex re emphy-
 teutica pertineat.
 Clades quid.
 Chasma quid.
 13 De emphyteuticare quaestiones apud quem multae sunt.

C A P V T I I I I.

P Otuit. Gregorianum etiam est, & se-
 summat. no. autem Hosti. ex
 textu, quae requiruntur, ut emphyteuta
 meliorationes uendere possit, primum, q̄
 requirat ecclesiam, secundum q̄ denūciat, quid offer-
 tur, tertium, q̄ id, quod re uera offertur, quartum, q̄
 ecclesia non respondente lapsi sint duo menses, quin-
 tum, q̄ uendat solum ius sibi competens. sextum, q̄
 non uendat personis prohibitis. Item q̄ non cessauerit
 per biennium in canonis solutione, ut hic omnia
 patebunt in fra. [Primitus] q̄ uendat, non tamen prius,
 quā uenalem exponat per id, quod sequitur, Vinc.
 [Offertur] re uera. C. de iure emphy. l. si. Hosti. aliās perit-
 de est, ac si non denunciasset; de hoc in Specu. eo. ti. §.
 nunc aliqua, de iure emphy. uer. 92. [Dixerit] tunc t̄ ergo
 non expectabat finem duorum mensium, ex quo
 enim constat de uoluntate, non est locus deliberationi,
 & concord. de appel. ab eo. 2. respon. lib. 6. [Duorum]
 no. casum, quo currit contra ecclesiam praescriptio. 2.
 mensium secundum Pet. remiss. de hoc dedi de con-
 sti. cum accessissent, super si. pe. glo. [Prohibentur] fortē
 l. municipali, quia lex scripta nil de hoc statuit, Phi. uel
 pacto quod inter dominum, & emphyteutam inter-
 ueniat, secundum Inno. [Secus] scilicet aliter uendend-
 do, sup. & tradendo: scus, si non tradidit. uel tradidit,
 a & recuperavit in primā causam, de hoc pra. §. uer. 95.
 3 & 96. [Praesumendo] i. peccando in aliquo illorum. 6. de
 quibus dixi in prin. Si igitur in nullo illorū peccauit,
 tenetur dominus nouum emphyteutam suscipere, &
 in possessionem mittere aut per seipsum, aut per pro-
 prias literas, aut per attestacionem solenniter factam,
 data sibi solum quinquagelima parte precij, seu aesti-
 mationis rei emphyteuticae. & si dominus promissa at-
 testacione requisitionis per emphyteutam facte hoc
 intra alios duos menses non fecerit, extunc licet alien-
 nare emphyteusim etiam sine domini uoluntate, ut
 hic, & C. eo. l. si. & est si p̄m Hosti. quod de mense dicit
 infra de sen. ex con. d. 1. §. exemplum, lib. 6. [In solutione]
 quam domino negante probet emphyteuta p̄m Vinc.
 de hoc in Specu. pra. §. uer. 3. 1. [Canonis] quid si par-
 tem tantum soluit: in praedicto. §. uerfi. 39. [Biennium]
 supple uer. ibi 27. dist. 1. 1. quod debet esse continuum
 [Nisi] respicit solum proximum dictum [Expelli] nisi
 4 ¶ fuisset factum pactum de non expellendo etiam in
 praedictis casibus, licet quidam cōtra. & de hoc in pra.
 §. uerfi. c. 89. [Quod et] scilicet emphyteuta, qui in solu-
 tione cessauit [Nunciatum] à domino [Statuta] in con-
 10. And. super 3. Decret. L 4 tractu

tractu emphyteusis. ¶ Prima glo. respondet per quaestionem, an emphyteusis sit locatio. ¶ Tertia gl. quaerit, & ponit duas opin. contrarias. ¶ Quarta glo. quaerit, & soluit. ¶ Quinta glo. quaerit, & responder. ¶ Sexta glo. quaerit, ponit quatuor opiniones, & soluit. ¶ Pe. glo. format sex quaestiones, primam soluit, & eius contrarium consulit. secundo quaerit, & soluit distinguendo inter primatum, & praelatum ecclesiae collegiatam, uel non. tertio quaerit de protestante, & soluit. quarto quaerit, ponit duas opiniones, & secundam approbat, signat contrarium, & soluit. quinto quaerit de sterilitate, & soluit. sexto quaerit de pluribus cohaerentibus, & soluit. ¶ In 1 glo. 1. ubi dicitur emphyteusim esse quid diuersum a locatione, & uenditione. ¶ In 3 glo. ubi dicitur, quod ualeat donatio fundi emphyteu. facta saluo iure fidei [& ubi dicitur] l. erat data fundo uectigali, ut rediret ad dominum, si post certum tempus uectigal solutum non esset, si possessor pignorauerit, ualeat obligatio. sed si non soluitur uectigal, dominus utitur iure suo, & pignus euanescit [& ubi dicitur] ubi etiam uectigale pradium pignori dari potest, sed & superficiarium: quia utiles actiones superficiario dantur. ¶ In 4 glo. ubi dicitur, fideiusor debet dari locuples non solum facultate, sed etiam conueniendi facilitate. ¶ In 5 glo. ubi dicitur, ubi stipulamur poenam, si contra pactum uenitur ratio manente pacto [& ubi dicitur] pacto addi potest poenalis stipulatio: quia forsitan reicisso pacto poena ex stipulatu petetur [& ubi dicitur] secundum uide de iure iuran. ca. 3. super 3. glo. primam uide de testa. Rainucius, in fin. 2. glo. [& ubi dicitur] in fin. illi debet permissi poenam petere, qui in illam non incidit. ¶ In 6 glo. ubi dicitur, certè doli mali exceptio nocebit ei, qui pecuniam oblatam accipere noluit, si postea amissa fuerit [& ubi dicitur] uide hanc, & duas seq. de foro. compe. si diligenti, super glo. nunquid [& ubi dicitur] uide in cap. statim alleg. in 1. glo. [& ubi dicitur] uide de constit. ex licetis, in glo. 2. [& ubi dicitur] dicitur modicum tempus, quo potuit sarcinulas componere, & quaerere aduocatum [& ubi dicitur] uide de dolo, cum dilecti, super glo. & sic [& ubi dicitur] uide in praelle. cap. de causis, super ulti. glo. [& ubi dicitur] uide de appel. cum sit, super 3. glo. ¶ In glo. pe. ubi dicitur, uectigali] uide supra super 3. glo. [& ubi dicitur] si uendo seruum exportandum sub pacto manus inicienda, si non exportetur ante manumissionem, manus iniicere possumus [& ubi dicitur] uide de here. si aduersus, super 3. glo. [& ubi dicitur] si colonus non admittit eum, cui locator fundum uendit, & quae mandauerat recipi: postea colonus ab alio est expulsus, ipsi colono competit interdictum contra expulso-rem, & demum locatori contra colonum [& ubi dicitur] uide de poenis, suam, super 1. glo. [& ubi dicitur] hanc & sequen. uide de poenis, suam, super 1. glo. [& ubi dicitur] quia nomine partis] ubi alia pars non exprimitur. hoc uolunt leges istae [& ubi dicitur] uide in suppletionibus [& ubi dicitur] si unus haeredum ea, quae per partes expediri non possunt, cogente necessitate fecerit, per iudicium fami. erciscind. recuperat, ut si defendens seruum emendat noxam: uel ne legatarius mitteretur in possessionem, cauit de soluendo. ¶ In glo. ubi dicitur, poena promissa, nisi aliquid fiat, uel detur certa die, committitur, etiam si debitor non fuerit requisitus [& ubi dicitur] incipit, ex quo; uide de rescrip. cum contingat, super 1. glo. [& ubi dicitur] nil interest, an officium procura. Caesaris, uel rectoris provinciae id, quod debitum erat, solui iusserit, ut res minoris inciderit in commissum. ¶ In glo. 1. ubi dicitur, immobilibus] item in emphyteusi requiritur scriptura, C. eo. l. in locatione non. Item nec conductor nec uendit, nec uendicat,

emphyteuta sic. C. eo. l. 2. ff. si ager uectig. l. 1. [& ubi dicitur] quandoque non enim est de natura contractus aliquid precii a principio dari, in aucten. de ali. & emphy. contrac. circa prin. pro glo. facit aucten. qui res iam dictas, cano. 10. q. 2. & C. de excu. munerum. l. priuata, lib. 10. sed fateor, quod dari potest, sed nego id necessarium [& in fine] de hoc, a quo iure introductus sit iste contractus, & unde dicitur; & cuius natura sit, plene in Specu. eo. tit. pra. §. in 1. col. ¶ In glo. 2. ubi dicitur, ab emphyteuta] sed hoc non conuertitur, scilicet, quod emphyteuta sit requirendus a domino. de hoc praeleg. §. uerfi. 93. ¶ In glo. 3. ubi dicitur, Vinc. scilicet, pro quibus, de dona. inter uirum & ux. nuper, & in lib. feu. de feu. non alie. sine consensu ma. do. l. imperialem. Dicit etiam Vinc. quod de alienatione fit mentio in l. & donatio est alienatio [& ubi dicitur] Accur. C. de iure emphy. & uide, quod ubi dixi. l. fi. Phi. Inn. hic & Guil. in pra. l. §. uerfi. 107. quod uidetur: quia qui uendit, affectum habet ad precium, argum. ff. de in li. iuran. l. numis. sufficit ergo sibi, & illud habet a domino: sed qui donat, habet affectum ad donatarium, quem remunerare uult, uel sibi obligare, non dominum. Qui dam dicunt, & uidetur hoc placere Gui. quod emphyteuta ecclesiae non potest donare: quia res ecclesiarum non possunt alienari, sicut nec minorum. C. de pra. mi. non solum. C. de sacrosan. eccl. l. si. sed emphyteuta priuati potest. distinctio non placet, cum directum; quod habet ecclesia, non alienetur. an uero legare possit, uel in dotem dare, uel extraneum haeredem instituire, in Specu. no. in uersiculis ubi sequentibus [& ubi dicitur] de hoc pra. l. uer. 120. & locare, de hoc ubi in uer. sequen. permutare uero non: de hoc in uerfi. 121. nec in emphyteusim dare, de hoc uer. 125. nec in feudum, de hoc uer. 129. Quarebat hic Hosti. si dederit emphyteuta alii in emphyteusim, & ille tertius uende re uult, cuius consensum requirit, an primi emphyteuta: an domini. dixit Azo, quod domini: quia l. dicit dominum requirendum. C. eo. l. si. & ille alienando desit esse dominus: imò nunquam fuit dominus secundum Hug. secundum quem utile dominiū chymera est. nam & ille secundus emphyteu. a domino poni debet in possessionem, ut supra dixi. & sic illius consensus uidetur requirendus, argum. ff. de re. l. & sump. fune. l. 2. §. 1. & ff. ad se. con. Syl. l. 1. §. 1. C. de pos. au. sed iam cautum, & facit quod no. in Spec. pra. §. uerfi. 126. ¶ In glo. sed quae ubi, ecclesiae] dicit Hostien. quod si cut domini legum communiter excipiunt ecclesias in emphyteusi secularium: sic & nos deberemus excipere seculares in emphy. ecclesiae, argu. 2. q. 7. si sacerdot. & c. laici, infra de immuni. eccl. non minus, & ca. aduersus. dicit demum, quod illi intelligantur prohibiti ecclesiastici, uel seculares, qui duriores sunt illo, qui alienat, cum quo contraxit ecclesia. si tamen legat, uel donat emphyteuta ius suū ecclesiae, ualeat quo ad hoc, quod aestimationem recipiet. & de consueta. in provincia seruat, quod ecclesia uendere tenetur intra annum, secundum Pe. de quo in Spec. §. pra. uer. 117. [& ubi dicitur] uel euidenter pauperes, Hostien. & mulieres, Vincen [& in fi.] & melius. C. loca. l. curiales, & l. milites, Abb. & C. de curialibus. l. milites, lib. 10. Hostien. ¶ In glo. ut 10. ubi dicitur, quod sic] de hoc in Spe. §. pra. uer. 36. & duobus sequentibus. [& in fi.] adde, quod no. 25. quaestio. 2. si ecclesiae, & supra de arb. dilecti, in fi. ulti. glo. ¶ In glo. & ita, ubi, moram] de hoc 18. distinct. propter. 1. & inf. de reg. iu. mora, lib. 6. [& ubi dicitur] post biennium] sed hoc quomodo, nonne eo ipso, quod non soluit, practica est emphyteusis? Respondet Inn. quod non, quamdiu dominus patitur conductorem tenere rem locatam, unde si postea accipit pensionem, tacite reconfirmatur contractus. uel secundum eum semper durat emphyteu-

phyteusis. donec auctoritate iudicis rescindatur. Quare etiam Inno. si post tempus dominus petit pensionem. quae denegat emphyteuta, an possit ulterius sibi prouidere per celerem satisfactionem? respondet, quod non, facit. §. eo. ti. Item quia cum antiquo, & communi iure non liceret ultra tempus praefixum soluere: immo res emphyteutica auferebatur sibi, licet hodie de gratia aliqua sit facta additio iuri communi, scilicet, quod possit celeri satisfactione sibi prouidere, id restringendum est. nam qui exactus debitum non soluit, non potest dici, quod celeriter prouideat. dicit ergo, quod reputat illum celeriter prouidere, qui exactus in iudicio, uel extra statim, & sine ullo termino soluit, & multo fortius sibi prouidet celeriter, si antequam exigatur in iudicio, uel extra, soluat. Consulit tamen Host. quod non moretur, nam si tractus ad iudicium soluit, non uidetur spontaneus. remittit autem ad not. in sum. eo. ti. §. prouit, uer. quid sit de natura, uer. quod uerius, & seq. & in pra. leg. §. uer. 84. [& ubi dicitur] uel potest dici de duobus mensibus, ut quo tempore dominus expectat emphyteuta, ut hic in textu, eodem tempore expectet emphyteuta per dominum, ad id. C. de iure emphy. l. 1. ff. de iure si. aufertur. §. qui copositionem. faciat ad hoc infra de fri. & male. c. 1. alij, quod uisq; ad quatuor menses, de off. dele. quaerenti, cum si. [& ubi dicitur] ad litem conte.] hanc opinionem destruit finis decreti. Si enim non requiritur, quod extra iudicium moneatur, multo minus requiritur, quod in iudicio petatur, cum plus sit in iudicio petere, quae extra iudicium admonere [& ubi dicitur] arbitrio iudicis] sim. quod no. 80. dist. c. ult. ¶ In glo. sed si nunquid, ubi dicitur, quod sic] de hoc plene in Spe. d. §. uerfi. 48. & Host. remittit ad sum. eo. ti. §. potuit, uer. quid sit de natura, quosdam casus scilicet. 19. quibus quis dicit sibi ius, uide in Spe. de actore. §. 1. d. uer. item quod uult [& ubi dicitur] de metatis] & episcopi demeticis, & sunt metati milites castris, & terminis, quae uallo circumdari solent. metati, & epidemeticis, qui sunt milites metiuntur hospitia [& ubi dicitur] auctoritate iudicis] hoc plus placet Inn. quod etiam dixit. §. c. proximo, ubi uide in gl. in nullo, & quae actionem tunc inteter, uide in Spe. pra. §. uer. 49. [& ubi dicitur] auctoritate sua] & quae actionem contra illum intenter, uide pra. §. uer. 56. [& ubi dicitur] pensionem] posterioris temporis, sic ponitur etiam in Spe. uer. 23. & 26. [& ubi dicitur] item quid si dicat] de hoc in pra. §. uer. 25. [& ubi dicitur] pensionem] temporis praeteriti, secundum Io. Host. & Lau. ut no. in §. statim alleg. licet quidam idem dixerint de futuro, ut ubi not. [& ubi dicitur] item si fundus] de hoc, pra. §. uer. 135. augmentum] autem, & thesaurus inuentus erunt emphyteute] secundum Pe. & de hoc in Spe. §. pra. uer. 131. & seq. [& ubi dicitur] id est interemptione, puta per alluionem, chasma ponitur per terremotu, uel fractione, & est Graecum, proprie tamen clades dicitur pestis, uel interemptio per gladium] perierit] post contractum, nec ob. ff. de contra. hen. empt. l. domum, Vinc. [& ubi dicitur] scilicet Martinus] & de deci. c. 2. §. 1. lib. 6. [& ubi dicitur] alij dicunt] Gul. & Accur. in d. l. i. C. de iure emphy. [& ubi dicitur] in tributo] ut aucto, uel diminuto praedio augeatur, uel minuatur pensio. Accursius [& ubi dicitur] sterilitatem] de hoc, pra. §. uerfi. 137. [& ubi dicitur] non credo] de hoc sunt opi. quas uide in Spe. pra. leg. uer. 71. [& in fine] 174. quae stiones] de hac materia notat Guil. in Specu. eo. ti. fa. pius alleg. §. quarum, quaedam etiam tangebant hic Vinc. & Pe. de San. quas, quia ubi sunt notata plenius, scienter omitto, & ad materia uide quod dixi. §. de probationibus, in praesentia, super prima gl.

ANNOTATIONES.
 2 Recuperauit. Vide de hoc ultimo in l. fin. C. de iure emphy. & per d. Bar. de Salice, qui dubitat.
 3 Distinctio non placet. Primam opi. quae placet Vinc. tenet Cy. in

addi. in l. fin. de iure emphy. & dicit do. Bar. de Sali. ubi, quod pro ista opi. est casus in l. 2. C. ne rei domi. uet templo. ubi uel alio modo & c. quae est canonizata. 1. 6. q. 3. Vide ubi Bal. & Bar. ipse tamen Bal. in quibusdam suis scriptis super spec. super uerfi. 107. dicit, quod illa. l. non facit pro Bar. ubi uide ipsum Bal.
 c Quod aestimationem. Vide in l. apud Iulianum, in fi. ff. de lega. 1. & ubi Bar. & in l. multum, ff. de uer. obl. in 2. lib. Minoricarum.

S V M M A R I V M.

1 Continuatio tituli.
 Permutatio uicina emptioni.
 Vbi alibi in iuris canonici locis de ea agatur.

De rerum permutatione. Rub.

1 Dicitur de emptione, & uenditione, quia permutatio uicina est emptioni, ff. eo. l. quonia, C. eo. l. 2. ideo, & c. Gof. uel aliter, ut supra, ti. secundo. De materia. 10. q. 2. sed & permutare. 12. q. 2. diaconi, & c. precaria, & c. sine exceptione, & c. episcopus, qui mancipium. Re petitur in 6. & clem. cui conuenit. de excep. cum uenerabilis, de preben. maioribus, & c. inter cetera, de rebus eccl. non alie. c. 1. & c. nulli.

S V M M A R I V M.

1 Permutare potest ecclesia res immobiles cum principe, & quando nim. 2. & 3. & 4.
 Pragmaticam sanctionem facere non potest alius, quam imperator. Sancta pro pijs, uel religiosis. Ecclesia, & locus hic pro praelato, & clericis. Figura dictionis hic.
 2 Causa rationabilis hic qua dicitur.
 3 In permutatione, de qua loquitur haec decretalis, an & quae solennitates adhibenda.
 4 Additio glossarum, & nu. 4.
 Principis priuilegium hic unum notatur. Ecclesia infinitis dotata priuilegijs a principibus, et quibus, remis. Benemeriti de ecclesia non sunt amare tractandi.
 5 Annotatio quid.
 Pragmatica quid, & qualiter hic accipiat.

C A P V T I.

S princeps. Breue est, & hoc dicit secundum Ab. Ecclesia potest res immobiles cum principe commutare, & dicitur princeps] id est imperator, cum nec alius pragmaticam sanctionem facere possit, de qua loquitur finis, Host. uide quod not. in clem. de baptisc. uno [sanctis] id est pijs, uel religiosis [Communi] scilicet principis, & ecclesiae, uel alterius pij loci, & per consensum ecclesie, uel loci intelligas consensum praelati, & clericorum, de his quae si. a praela. c. 1. & c. tua, de rebus ecc. non alie. c. 1. [Causa] rationabilis] puta necessitas, uel commoditas principis. Pone, habet ecclesia praedium iuxta palacium principis, per quod princeps uellet ampliare palacium, uel ibi uiridarium facere: uel habet ecclesia castrum in consinio hostium, pro cuius forte custodia multum granatur pensio, & est fortissimum, & conueniens principi ad hostes domados, & paratus est princeps ecclesiae dare aliud magis expediens, uel saltem aequiualens [uel aequalis] not. pro Hosti. [Promulgata] & interuenientibus] reliquis iuris solennitatibus, secundum Inno. de quibus satis not. de rebus eccl. non alie. c. 1. lib. 6. non putat Host. quod in hac permutatione sint oēs solennitates huiusmodi obseruanda: alijs principis, cui intendit dare priuilegium, ut dicam super gl. durioris conditionis effect, quam alius secundum Host. sed salua pace, in quo durioris,

rioris, non uideo, satis sit ergo sibi, q̄ priuilegiatus sit in contractu fiendo, etiam si non expediat ecclesie, nec ipsius ueretur utilitas, ex quo est sine damno, & hoc tenent. ¶ In gl. 1. ibi, sicut in initio] uide de reg. iuris, c. 1. super prima glo. ¶ In gl. 3. ibi, procuratur] immo, & si non procuratur, & est hoc priuilegium principis secū dum Host. per literam, æqualis, & hoc est æquum dicere, cū ecclesia infinitis priuilegijs sit dotata per principes, ut patet ex no. de rebus ecclie. non alie. c. si non uidet Host. quare tam amarè glossatores interpretati fuerunt hunc text. ad id. ff. de donatio. inter uirum, & uxo. l. si id quod. §. si quis serui operas, & hoc placet. ¶ In gl. ult. ibi, promulgata] de hoc, d. c. 1. dicit Vinc. quòd annotatio ¶ est rescriptum proprio motu principis factum: pragmatica sanctio, quod datur consilio proce rum, & pro rebus uniuersitatis, C. de diuer. refcri. l. ult. §. ult. [& in fine] dicit Host. q̄ ponitur pro testificatio ne, & sit ad excusationem cleri, ut accusari non possit, q̄ permutationem non fecerit, licet non expedi ret ecclesie: q̄a necesse habuit hoc facere per hoc pri uilegium principis, & si nolisset consentire, per supe riorē cogi potuisset, ar. j. de iure pa. nullus.

ANNOTATIONES.

1 ¶ Sine damno. Gl. tamen in c. sine exceptione. l. 2. q. 2. tenet aliena tionem honorum ecclesie tenere, si non latur, licet non locu pletetur, contra quem facit, quod hic no. & tex. in c. cum aposto lica, de his, quæ fiunt a prel. & c. seq. & quod hic not. gl.

S Y M M A R I U M.

- 1 Inconsultè hic ut sumatur. Emendare per reuocare.
2 Additio glossarum.

C A P V T II.

Commutationes. Breue ē te] idest sine ¶ consilio requirēdorū: quod dic, vt supra, de his, quæ fiunt a prel. c. 1. de rebus ec. non alie. c. 1. Host. [Emendetur] idest reuocentur. ¶ In ¶ gl. ult. in fi.] de hoc, supra, de cle. coniu. di uersis, de cle. nosti.

S Y M M A R I U M.

- 1 Mancipia unde dicta, et quando permutari prohibeantur, & nu. 4. Conuenire, uerbum hic honestatem respicit. Homo pro seruo. Libertas pro libertate. Deo semel consecratum ad humanos usus transferendum non est, nisi in casibus, & quibus, ad dictio. consecratum.
2 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 3. Fideiussori quando prosit pactum reo factum.
4 Additio glossarum. Dos ecclesie commutari potest absque eius lesione.

C A P V T III.

Mancipia Tolle principium capituli p summa, quod sequitur hic, & j. c. proxi. est ipsius expositio, & dicuntur serui ¶ m̄cipia à manu, & capio, se cundum Abb. & dic m̄cipia Christiana, non Sarrace na secundum Vin. Item non fugitiua. j. c. proxi. Host. [Libertatem] consequendam, vt statim exponit [Non con uenit] honestatem respicit. si ergo aliter fiat, tenet secū dum Inn. alle. l. 2. q. 2. ecclesiasticis, quod non facit, ut uidebis in ult. gl. [Mancipia] duo eiusdem meriti, & pec ulij, de hoc supra, de rebus ecclesie non alie. c. 3. [Ho mine] idest seruo. §. de ser. non ord. c. si. [Libertate] idest li

bertinitate cum posteritate sua sub patrocinio eccle sia, & sic non ob. de rebus ecclie. non alie. c. 3. [Consecra tum] iustè, & sic non ob. c. ex antiquis, & saluo priuile gio principis sup. c. proxi. & potestate papæ, ut in c. ec cliaisticis, & salua fuga. j. c. proxi. ¶ In Hosti. qui per hoc dicit cessare contraria gl. [Non decet] de honesta te, uel de facili, idest. sine manifesta causa, Inn. ¶ Prima ¶ gl. signat contrarium, & soluit. ¶ ¶ Secunda gl. al leg. 4. concor. signat unū contrariū, & soluit. ¶ ¶ Vlt. gl. signat contrariū, ponit duas solu. unam Ala. & aliam Lau. tertio soluit. ¶ ¶ In ¶ gl. 2. ibi. §. famosas] uide de calū. c. 2. super gl. fi. ¶ ¶ In gl. ult. ibi, quod dictum] pactum reo fa ctum, ne ab eo peratur, prodest fideiussori, ne reū mā dati conueniat: sed si cōuenire nō posset, ut quia ani mo donandi fideiussor, tunc ei non prodest. ¶ ¶ In ¶ gl. i. in fin.] uel illud loquitur in seruis donatis à principe. ¶ ¶ In gl. 2. ibi, qua semel] ubi de hoc [& in fi.] Jarg. de sent. ex com. relatum, Gof. ¶ ¶ In gl. vltima ibi Ala. & Gof. pro eis facit litera hic, cōsecratum, & litera, cōsecrarunt, infra, c. proxi. [& ibi, constitutio] sicut enim dos eccle sia sine lesione commutari potest, ita & m̄cipium, Vincen. [& ibi, subijctur] 9. quæst. 3. cuncta, de hoc de concess. præben. proposuit, Host.

S Y M M A R I U M.

- 1 Eleemosyna unius non debet alterius fieri peccatum, iuncto con textu. Seruitus ecclesie dicitur dignitas, & quare. Prelati non sunt domini.
2 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 3. Plagium committere quis dicitur, & num. 4. Seruorum bonorum, & malorum differentia qua fiat à iure. §. 1. Decretum interponitur, cum quid debetur à personis hic descri ptis, ibidem. Additio glossarum. Fuga quid. Pro seruo posita in fuga quibus actionibus agi possit, & quò casti uendi.

C A P V T IIII.

Niustum. Muneris m̄cipia a s̄ mu nere m̄cipij] ¶ Vnius] offe rentis ¶ serui ecclesie [Alterius] alienantis serui ab ecclesia [Fiat] occasionaliter, idest sit occasio peccati [Absurdum] de honestate, uel sine cā [Dignitate] idest dignitatis subiectione, uel pro t̄to ser uitus ecclesie dicitur dignitas: quia cū prelatus nō sint dñi, de dona. c. 2. huiusmodi serui dicuntur serui Dei, cuius est terra & c. de dec. tua, cui seruire regnare est se cū dum Host. & dicam de reg. cū uirū, super. 2. gl. ¶ ¶ In ¶ gl. alleg. concor. signat contrariū, & soluit. ¶ ¶ In ¶ 1. ¶ gl. ibi, in fuga] incidit in plagium, qui uēdit, uel donat serui in fuga cōstitutū [& ibi, si quis amico] si mādauit amico peregrinanti, ut fugitiuū meum quæreret, & inuentū uēderet, quod fecit: nō cōmitto plagium, quia nō uē didi: nec ille, quia presentē uendidit [& ibi, §. ult.] uide de priuileg. super spe, super ultima gl. ¶ ¶ In gl. ult. ibi, lex, quæ tuores] boni serui fraudē fieri prohibebūt: mali, si res exegerit, ad quæstionē positi ueritatē prodēt [& ibi, in seruios] interponitur decretū, cū debet fidei cōmissaria libertas à furioso, infante, sardo uel muto. ¶ ¶ In ¶ gl. r. ibi, respondi] quia fuga est quædā species libertatis, ff. de ædil. edic. quid sit fugitiuus §. idē recte. Phi. uel est spe ciale fauore ecclesie, ut sine uitio plagij serui in fuga cōstitutū uēdere possit, Host. [& in fine] pōt et agi com muni diuidendo, & famil. erciscun. pro seruo posito in fuga. ff. cōmuni diuidendo. Larbor. §. index, Vinc. Item potest uēdi, dum est in fuga, sub ea conditione, si apprehendatur. ff. ad legem Fla. de plagi. l. 2. Phi. & utrunque istorum patet in contrario.

S Y M M A R I U M.

- 1 Præbende pacto precedente permutari non possunt, & quando, & quorum interuenire consensus debeat, & num. 5. Personarum permutatio quando, & à quo fieri liceat, nu. 4. & 7. Canonica, & præbenda quibus consistant.
2 Spiritualibus comexa quæ, & idem cum spiritualibus ius, & quā do, & quando super talibus pacifici, & permutari liceat. In comexis idem ius cum eis, quibus comectuntur, & quando.
3 A permutationem beneficiorum ecclesiasticorum desiderante quo modo sit agendum sine timore simonia.
4 Necessitas, uel utilitas inspicitur ecclesie, & quo casu hic.
5 In permutatione ecclesiastica quorum consensus requiritur, nu. 1.
6 Additio glossarum, & num. 7.
7 Permutatio præbendarum non prohibetur à concil. Turon.

C A P V T V.

Vasitum. Casus p̄bendæ ¶ pacto p̄ cedente p̄mutari nō pos sunt: potest tamē episcopus ex causa de lo co ad locū permutare personas, & primò ponitur quæstio. sc̄cūdo ibi, generaliter, quæstionis so lutio, distinguens modū illicitū à licito, sc̄cūdo ibi, si autē [Præbendarum] quæ sunt in diuersis ecclesijs, uel etiā in eadē, sed diuerso iure censentur, puta quia onus sp̄uale incūbit uni præbendæ, quod nō incūbit alte ri, exemplū. §. de præb. significatum: uel si sunt in eadē ecclesia diuerse dignitates, aliās in eadem ecclesia potest canonicus præbendam cum canonico cōmutare, de consensu tamen illius, ad cuius inuestituram perti net collatio præbendæ, Inn. & est ratio ¶ In Host. quia collatio in spiritualitate: præbenda in tēporalitate cō sistit: nec potest dici alienari, si cū canonico permuta tur, ff. de leg. 2. vnum ex familia: tamen propter con nexitatē, quā habet præbenda ad canoniā, tutius est se cū dū Host. q̄ id fiat superioris auctoritate, & de con nexis, & c. j. de iure patro. de iure [Pactione] expressa, uel tacita. j. eo. cum olim, & c. seq. [Comexa] sc̄licet incor poralia, puta ius ¶ patronatus. §. de iud. quanto, & ius funerandi, in fi. de rerū di. §. in cōmunē, de sepul. c. fi. que à spiritualibus separari nō possunt. ff. de pecul. q̄s ergo casus. §. de noua, & de leg. l. 3. sc̄cus de corporalibus, & realibus, & ipsis annexis. Item & de ipsis an nexis in corporalibus, que à spiritualibus separari p̄t. vn de & j. dicit, possessionibus. nam super talibus ex cau sa licet pacifici, & permutari, & uēdi possunt, & sic nō contradicit infra, c. seq. nam & illa annexa sunt, & reli gioſa dicuntur. ff. de rei uendi. quæ religioſis, sed alio modo contradicit. solue ut ibi, Hostiē. [Simonia] bene ¶ potest dicere clericus ¶ Inn. cum non possum secu rē morari, uel proficere in tali ecclesia propter inimi citias, uel diuersitatem linguæ, uel alia iusta causa, sup plico, vt de mea præbenda, uel ecclesia prouideatis a liij, mihi prouidendo a libi. Posset etiam exprimere sic sc̄licet tali meli⁹ cōpeteret ecclesia mea, & mihi sua, arg. de præb. inter cetera. Melius ¶ In Host. in eo, quod le. & no. de cleri. excō. proposuit: ita tamen, q̄ inter se nō pacifcantur, nec fiat aliquid ex partium pacto, uel tractatu, sed ex officio, & ex iustione iudicis, de pa cis, cū pridem, de præb. nisi. Cum habui per tempora formare contractus permutationum super benefi cij ecclesiasticis, feci per hanc decre. contractus in di care ab ep̄o hoc modo, Venerabilis pater & c. Consi derans, quia .A. electus talis ecclesie utilius se posset habere in tali ecclesia pro eo, q̄ & c. Requisiuit, an cō sentire uellet translationi, & permutationi faciendæ, & c. de hoc uide plenius in Spec. eo. ti. super rub. [Ne cessariam] quò ad ¶ ecclesiam, ut sequitur, sup. uel uillem. 7. q. i. sc̄ias, sed sup. maxime. nam idem, si expedi

ret personis, ¶ In no. de præb. super inordinata, Host. [Poterit] purè ex officio suo sine partiū pactione [Per sonis] hoc uolentes [Utilius] idest utiliter, cum forsā uterq; suæ ecclesie esset inutilis, uel uterq; erat utilis, sed utilior erat alteri, ut si bonus agricultor, & dispen sator præsit ecclesie, quæ solum quærit prædicatorem theologum: & theologus in temporalibus nil exper tus præsit ecclesie, quæ solum requirit bonum guber natorem temporaliū, & sic tenetur propriè, & remit tit de hoc Host. de consan. & affi. c. 1. Quid si ¶ collatio illorum beneficiorū non ad episcopum, sed ad ca pitalium spectet? dic cōsensum illorum, quorum in terefit requirendum, supra, de off. archid. hoc de maio. & obe. c. fi. Host. & no. de hoc, infra eo. c. uno, lib. 6. Item not. Host. q̄ hoc ita est episcopale, q̄ inferiores auctoritatē permutationis præstare non possunt, hæc no. in summa huius ti §. quid potest, uer. & nunquid, 6. & no. in clem. eo. ti. c. uno. ¶ ¶ In ¶ gl. 1. ibi, diuisio] additū fuit istud uerbum, in quo se correxit glo: qui non uidens, olim dubium decre. dixerat, q̄ etiā permutatio præbendarū erat prohibita per concilium Turon. sed hoc erat falsum: quia diuisio præbendarū erat ibi pro hibita, sed non commutatio: & hoc etiam reprehendebant Pe. & Abb. qui non uiderunt hanc additionē. ¶ ¶ In gl. ult. in fi.] dicebat Host. per hæc iura, q̄ in maio ribus beneficijs non consuevit fieri hæc translatio nisi ob exigentem necessitatem, uel utilitatē ecclesie, sed & sit ob gratiam personarum. 74. di. quorundā, de renū. ad supplicationem: sed in minoribus sufficit ex pedientia personarum, ut dixi in textu ¶ In eum.

ANNOTATIONES.

- 1 ¶ Vnum ex familia. Melius facit. l. pater. §. quindecim; ff. de le. 3. cum ibi no. In contrarium facit, quod no. Io. And. de rebus ecclie. non alie. c. 1. in gl. dicit hic Vincen.
2 ¶ Hoc uolentes. Sed an ipsis inuitis, sunt opi. de quibus plenè per Federicum de Senis in tractatu permutationis, arti. 25.
3 ¶ Consensum illorum. Et an sit necessaria collatio, uel sufficiat cō sensus conferre debentis pro collatione, uide Fede. de Senis arti. 27. in tractatu permutationis, & uide Ioan. And. in c. inter cætera, de præben. in gl. sc̄licet collatio.

S Y M M A R I U M.

- 1 Permutari possunt ecclesie adiuuicem iure proprietatis, & posses siones earum, & quæ ecclesie, & num. 2. & quorum consensu, ibid. uide nume. 6.
2 Dubitandi ratio quæ fuerit hic. Cum permutatis ecclesijs quæ transeant. Contractus nomen quale sit, cum ex una parte datur res, & ex al tere res, & precium. Quando permutatio sit appellandus. Misturam hic non fieri, ut intelligatur. in fi.
3 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 5. Preteritis iussus excusat à nata. Edictum aditium quibus detur. Permutatio habet uim emptionis.
4 Additio glossarum, & num. 7. Permutatio spiritualium cum temporalibus, uel spiritualibus an, & quando liceat, & unius auctoritate. Quando dicitur contractus gratuitus. Personarum quando liceat.
5 Cum uniuersitate quæ transeant.

C A P V T VI.

Dquæstiones. Casus. Ecclesie ¶ iu sunt adiuuicem permutari, possessiones et ipſarum permutari possunt, & pro minus ualentibus precium supplere in primā consultatio. in 2. responsio ibi, Respondemus [Duae conuentuales] ponit Host. exemplū in ecclesia sanctæ Genouesæ Parisien. quæ

quæ habet ecclesiam sancti Marci. infra limites beati Marcelli iuxta Parisiis, & ecclesia beati Marcelli habet capellam beati Hilarii iuxta ecclesiam. S. Genouefa [Haber] deputatam scilicet ad mensam suam, vel eius possessiones etiam suas sunt. 16. q. 2. visis: alias non liceret, de re. eccl. non alie. c. 1. vel dic. q. 1. permutatio fieri potest de ecclesiis non solum ad mensam pertinentibus, sed etiam de alijs. in quibus quatuordecim; ius habet, cum non prohibeatur permutatio iurium spiritualium fieri inter se, ut hic, Inn. unde sufficit secundum Hof. q. res permutata sit subdita permutanti, puta ut capella, de præser. ex transmissa, de offi. ord. c. que rente, & c. graue, de offi. iud. c. 1. nã & tunc interueniente consensu, quorum interest, de transa. præterea, & auctoritate diocessani, quod me. causa, c. pe. de don. inter dilectos, poterit permutari [illis] cõuertualibus ecclesijs [Adici] ab alia ecclesia, cuius subdita non sic abundat [Dubitatum] propter duo, quia permutatio interueniente non videtur esse permutatio, sed ueditio, & quia illa non debet in spiritualibus interuenire. [Ab ecclesijs] & cum ipsi transibunt alia spiritualia, ut sunt decimæ, & mortuaria [Per se] alias expressè [Permutationis] hic soluitur quæstio, quale sit nomen contractus, quando ex una parte datur res: ex altera res, & precium. Alij dicunt inspicendum, an precium sit maior pars æstimationis, & tunc est emptio, an minor, & tunc est permutatio, ar. ff. de pac. maior. de conse. eccl. quod in dubijs, facit. 4. q. 3. heremaphroditus, & ff. de sta. ho. queritur, cum concor. 1. gl. Alij, q. aut precium datur, ut precium: aut ut species: ut in 2. casu sit permutatio, ar. ff. de depositi. l. 1. §. si pecunia in sacculo, per Hof. Tu die primo inspicendum, quid agatur [Miscantur] id est, separatim fiat contractus ecclesiarum à contractu possessionum, vel uult dicere, q. caueat permutatæ, ne occasione spiritualium iurium, de quibus plus habet una ecclesia, quã alia, plus uel minus pecunie, uel alterius rei tribuatur, Inn. [Secunda] gl. tria dicit, & primũ determinat, de. 2. & 3. rone reddit. [Vlt. gl.] respondet per quæstionem, an permutata uilla, & c. [In] gl. 2. ubi, qui iussu] sequitur, prætoris precio dato pactus est, non notatur [ibi, emptorem] cõmuni ter incipit, deinde aiut edictum ediliũ datur emptori. In permutacione datur utriq; quia uterq; quasi emptor. [In] 3. gl. ubi, §. 1. edictũ de proc. prohibitoriu. [In] ult. glo. ubi. C. eo. ti. l. 2. de fun. do. quæ dicit, q. maritus, qui fundũ cõmunẽ cũ alio inæstimatũ accepit, nõ prouocat ad iudiciũ cõmuni diuidũdo, sed bene prouocat. secũda. l. de rerũ permut. dicit, q. permutatio habet uim emptoris. [In] gl. 1. ubi, rēporaliũ, est em necesse q. utraq; habeat rēporalia, quorũ possit fieri hæc separatio [In] gl. 2. ubi, nemini] per quod. c. dicitur quidã, q. ecclesia pot permutari cũ decima, ergo & cũ calice, quorũ neutri placet Vinc. quia mobilia rēporaliter estimari possunt saltē per conflationẽ. 12. q. 2. aurũ [ibi, auctoritate superioris] quæ purgat uiciũ, quod alias inesset, per Hof. cũ in spiritualibus, quæ sũt gratis cõferenda. 1. q. 1. gratia, nõ possit interuenire permutacione, quæ est nõ gratuitus actus, sed Hof. dicit illũ habere posse locũ in personali permutacione: uel cũ permutat spirituale cũ temporali. nã ubi permutatur spiritualia adinuicẽ, dicit actũ gratuitũ, nec interuenit tunc rēporis auctoritas superioris ad purgandũ uitiũ, quod nullũ inest sed solũ ad auctoritatẽ alienationi prestadam per eũ [ibi, tanquã beneficium] hæc ergo permutabatur ecclesie iure proprietatis, nõ beneficij, & sic nõ ob. iura prox. §. alle, & c. ad idẽ de eo, qui mit. in pos. c. qui, li. 6. ut lit. nõ cõte. c. 2. de verb. sig. dilecto. de do. & cõtu. c. 2. uel per Hof. ubi agit de permutacione personarũ, personæ illã facere nõ pnt: quia nõ mo. est dñs mēbrorũ suorũ. ff. ad l. Aquil. liber homo. r. hic uerò agitur de permutacione rerũ quæ à domi-

nis fieri pot, uel quasi dominis. ff. de l. i. [In] gl. 3. in fi.] & 2. q. 5. consuluit. [In] gl. ult. ubi, uniuersitate] etiã hinc inde t resusa pecunia per Hof. fuit qd Veneri. vlti. ubi queritur de mona. quod ueditio calstrũ, in quo habebat ecclesiã, & dicit Th. Tan. respondisse, q. nõ trãsit, eũ ecclesia sit preciosior castro. sibi uidef contrariũ per iura, quæ alle. gl. Sed Inn. in decre. ex literis, §. alle. ubi uide, dicit merẽ spiritualia, ut ecclesias, uel decimas non transire cũ uniuersitate rēporali: in patronatu secus: quia partim rēporale, vel nõ merẽ spũale. no. hoc. G. Na. alle. 16. q. 1. si quis laicus, sed Hof. dicit id uerũ, cũ uniuersitas trãserit in laicũ: secus si in ecclesiã.

- S V M M A R I V M.
1 Permutantes beneficia sua auctoritate propria, perdunt ea. Mitius agitur cũ sponte confesso, quã cum negante, ad dicti. sponte. Constat de aliquo multis modis potest, & quibus, in fin.
2 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 3. In confesum nulla partes iudicis, & nu. 4. Permutatio non contrahitur ad tradente rem alienam, & quando recte procederet, num. 4.
4 Additio glossarum.

C A P V T VII.

Vm olim. Casus. Pars de of. dele. c. olim. 2. & hoc dicit beneficia sua perdunt, qui ea propria auctoritate permutant, & in prima processum narrat. in 2. diffinitur ibi, cũ ergo [Commutescent] id est de permutacione tractassent, uel pprie: quia. B. dedit præpositurã. S. & ab eo recepit archidiaconatũ, sicut permutaturũ fuissent libros, uel equos [sponte] & ideo mitius cũ eo agendũ. s. de elec. innotuit, uer. multa, Hof. [In] scilicet hatur] permutacione, quæ tamẽ fuit alio modo probata, ut sequit, Inn. [Propones] & mentis, ut per probationes apparuit, Inn. [Constat] per testes, uel alio modo legitimo, uel per acta iudicũ [sup. de off. dele. cum] olim. 2. [Errorem] scilicet factã permutacionis. [Vlt. gl.] no. & sol. contrariũ, ponit rōnem, quare beneficia nõ permutant. [In] gl. ult. ubi, proinde] 2. in si. ubi dicit, q. nullæ sunt partes iudicis in cõfessum [ibi, ult.] si dedi tibi pecuniã, ut mihi Stichũ dares, & dedisti alienũ, pecuniã repeto, quia illũ accipientis non fecisti. [In] gl. ult. ubi, pronunciando] 2. q. 1. nos in quẽquã. procedit autẽ hoc arg. solũ ex persona alterius, 3 quem pronunciat, scilicet illius. B. cõfessi [ibi, comparentur] de hoc. §. de pec. cleri. c. ult. & in fi. Itẽ uterq; uidef se elegisse, & obtulisse, quod esse nõ debet, sup. de fil. pref. qm, & j. de iure pa. per nostras, Vin. Tunc ergo rectẽ procedit permutatio, quando nititur nõ ex pacto pactũ, sed ex auctoritate superioris, qui ex arbitrio suo de rebus permutatis disponit, & per id omne uitium abolet, ff. de his, qui no. in fa. l. furti. §. qui iussu, & sup. de præb. nisi per Hof. adde, quod dixi, supra eo. quæsitum.

- S V M M A R I V M.
1 Hæc decretalis continet gratiam.
2 Deceptis non decipientibus iura subueniunt, licet interdum non multum differant, & nu. 4. Permutatio beneficiorum licet auctoritate episcopi, & nu. 5. Resignatio beneficij simoniaco non tenet. Collatio quoque eius facta simoniaco non tenet.
3 Possessio amittitur corpore, licet animo retineatur. Dolus cum dat causam contractui ex officio iudicis rescinditur.
4 Epilogus, & suffragium glossarum. Mulieris infirmitas, non calliditate subuenit Velleianum, eius calliditas in quo fuit hic. In ciuitatibus statuta solemnitas instrumentorum, in agris non habet locum.

simpli.

- Simplicitas hominum in agris est.
Hominibus quibus lapsis subuenitur.
Res ubi data est cert. a. l. cui non paretur, agitur præscrip. uerb.
Additio glossarum.
Permutacionis beneficiorum tractatus inter partes potest interuenire, non contractus.
Beneficia permutationis causa resignata non possunt alijs, nisi permutantibus conferri, in fin.

C A P V T VIII.

Vm uniuersorum. Non sum cundũ rei ueritatẽ cõtinet gratiã, possit tamẽ summari, q. clerici per se sua beneficia non permutant, & in prima facti narratio. in 2. gratiosa prouisio. secunda ibi, cum igitur [Canonico] olim, sed modo non: sed pro tanto dicit eũ canonicũ: quia cũ deceptus fuerit, statim eum restituit [Consanguineo] illicita permutationis cõscio, & fautori per Hof. Inno per quem sic conuenerat, q. G. præbendam suam daret cui dam consanguineo ipsius. L. & ipse. L. præbendam suam daret illi. G. [Deceptis] interdum t non multum differunt decipere, & decipi. 16. q. 1. si cupis: quod intellige, ut ibi no. [Per se] pro tanto dicit: quia auctoritate episcopi poterat, de hoc. sup. eo. quæsitũ [Amoto] resignauerat enim ex causa, quæ non fuerat secuta: tamen iustius uidef, q. L. qui fuerat deceptor, prius: sed etiam hoc iustũ erat, licet enim. G. esset puniendus ex eo, q. simoniacẽ resignauerat, resignatio tamẽ nõ tenuit, quia simoniaca, idẽ not. Ber. 3. de renun. super hoc, in glo. quæ pro expensis, sicut nec tenet collatio beneficij facta simoniaco, ar. §. c. 1. & 1. q. 1. ordinatio. nes, per Hof. [Resignatio] amittit ergo possessionem, licet in animo haberet, q. non amitteret, nisi permutacione fieret, ar. ff. de acqui. pos. quod meo nomine. §. 2. Vin. [Eidem] scilicet. G. & no. per Hof. Abb. q. cũ dolus dat cãm actui, ex officio iudicis rescindit. [Pe] gl. alle. 7. concor. & obiectionẽ soluit. [In] 4. gl. ubi, §. uerba] ubi habetur ad literam [ibi, si sine] si mulier passa est uirũ res suas obligare quasi proprias, non iuuatur Velleiano, quod infirmitati, nõ calliditati mulierũ succurrit [ibi, si is] iude de cõfuc. ex parte, super. 3. gl. [In] gl. pe. ubi, hæc autem omnia] sollemnitas instrumentorũ ubi statuta in ciuitatibus locũ habeat, nõ in agris, ubi multa est hominũ simplicitas [ibi, l. 2.] iude hanc, & §. doli. §. alle. de app. ad audentiã, super gl. 2. [ibi, §. ult.] subuenit his, qui ob eandem, rusticitatẽ, uel sexum lapsi nõ ediderunt [ibi, quemadmodum] uide de cler. coniu. diuersis, super gl. pe. [ibi, rebus] agitur præscrip. uerbis, ubi res data est certa. l. cui non paretur. [In] gl. i. in fi.] dixit Goff. q. tractatus de permutando inter eos poterat interuenire, sed actus per eos fieri non poterat: cũ totum à superiore dependeat per decr. quæsitum, & hoc uult litera. §. licet ipsi per se, & c. [In] gl. pe. ubi, tanta nequicia] ubi de hoc [ibi, Tan.] & Io. Vin. & erat hæc de cre. in 3. compil. Tan. de præben. [ibi, in fi.] idem Inno. Hof. ten. Pe. & Abb. huic gratiã causam dedit, ne alter ex suo dolo commodum portaret: sed hodie per constit. clemen. si beneficia permutationis causa resignata conferantur alijs, quã permutare uolentibus, nõ tenet collatio, ut eodem ti. ne concessione.

ANNO TATIONES.

- Secundum Hof. Vide ad materiam huius c. quod no. per gl. in c. inter cetera, de præben. & ibi Io. And. in gl. scilicet collatio, & Feder. de Senis in tractatũ permutationis, ar. 3. & pluribus seq. & in profanis uide. l. si pecuniã, ubi Bar. ff. de cond. ob causam.
Quæsitum. Ibi uidetur Io. And. sentire contrarium, uide ipsum in spe. eo. ti. in rubrica, & eo. tic. c. 1. lib. 6. & ex ibi not. patet hoc uerius, dummodo pacto non concludatur.

S V M M A R I V M.

- Spirituale cum temporali permutari non potest, & nu. 6.
Vexationem suam potest quis pecunia redimere.
Ius quem habere non constat, licet pendente.
Compromissum de re spirituali ut in arbitros non ualet, & quomodo ualet, & num. 6.
Rescripta directã habitanti extra domicilium suum scribenda illi commoranti in illo loco.
Iudex potest esse arbiter.
Sententia sub conditione licet ferri non debeat, lata tamen tenet.
Monet a genus quoddam hic memoratur.
Petitio pro iure.
Arbitrium pro compromisso.
Iudicis auctoritas ipso iure reprobata non excusat.
Per uotũ si promittat facere tibi, quod pure non possim, non ualet.
Epilogus suffragium, & additio glossarum, nu. 5. & 6.
Permutatio quibus modis accipitur, & quomodo contrahatur, & qua ex ea nascantur actiones, & dentur quando.
Pro decimis aliquid dari si paciatur partes ad tempus, anteneat.
Hæc decretalis integra qua continebat.

C A P V T IX.

Xhibita. Casus. Spirituale t cum rēporali permutari non pot. in prima facti narratio. in secunda diffinitionis cõmissio. secunda ibi, quocirca [Decimationibus] id est iure decimarum, q. præpositus quasi possidebat, & abbas & conuentus ab illo petebat. unde, si præpositus non habebat ius, fiet ut permutatio de spirituali ad rēporale, & sic merito reprobata, si habebat ius, potuit uexationẽ suã redimere, de usur. c. 1. de simo. dilectus, pri. ubi de hoc. & sic potuisset dare pecuniã, uel dari procurare: sed monaci non licitẽ recepissent, per Hof. sed Hof. dicit, q. nõ cõstabat, an haberet ius: quia lis pēdebatur, de peculio, quod debetur, dicit aut, q. nõ ualuit hoc cõpromissum: quia fuit factũ ut in ueros arbitros, quod fieri nõ potuit, de trã sac. super eo. ualuisse aut, si factũ fuisset ut in amicabiles cõpositores, & arbitratores. §. de arb. cum olim, & c. contingit, & c. pe. & no. de præb. nisi essent, secundum Hof. [Commorantes] not. pro t literis apostolicis, quæ impetrantur ad scholares hic morantes, & aduertendum, q. hæc decr. emanauit post decr. nonnulli. de rescri. fuit enim Greg. [Arbitros] & sic iudex potest esse arbiter. de hoc de arb. cum tempore, & hoc per Hof. ut ibi dixi super 1. glo. quod si fuit ergo sententia sub conditione lata, quod licet fieri non debeat, tenuisse tamẽ, si aliud nõ obstitisset. 2. q. 1. biduũ. Phi. [Salium] genus monetæ, sic sup. de confes. c. 2. uel per Hof. Inno. est certa mensura salis, & declinatur hoc sale huius salis, unde ueritas est, q. ubi in quibusdã montibus foditur sal, & sunt inde frusta, sicut hic de cemento gypsi [A rege] à quo forsan præpositus habebat causam, Hof. uel familiaris erit regis, & uolebat soluere de bursa aliena, Vin. & Pe. [Ipsi] abbas, & conuentus [Decimarum] t petitiones] id est iure decimarũ, & sic rectẽ cõmutabatur spirituale cum temporali [Arbitrium] id est cõpromissum per Hof. uel proprie, & no. Abb. q. auctoritas iudicis ipso iure reprobata nõ excusat [Vt ob id] cõcor. de elec. qualiter [Arbitrium] quid si abbas, & conuentus per se sic se obligarent? Deo per uotũ, uel iuramentum, q. si salinas habere possent à rege, remitteret et decimas, nunquid obligarentur, uel possent præpositus agere post habitas salinas, sup. vt remitterent, ut uouerunt, dicit Vinc. quod non nisi illas non iure teneret, an uerò agi possit pro uotis soluendis, dixi infra. de uoto, scripturæ. [Vlt. gl.] no. signat cõtrarium, & remittit, ultimo quæstionẽ soluit. [In] gl. ult. ubi, non dubitan] uide in præ. c. si diligenti, super ult. gl. [In] gl. prima ubi,

In arbitros] ut arbitratore... In gl' ergo spiritualia, ibi non possunt] contra, sup. de pac. cum pridem, sed ibi absoluta fuit renunciatio. Item contra. de reli. domi. constitutus. sed ibi non dimisit episcopus spiritualia pro illis 8. den. Item contra. j. de simo. tua. sed ibi pure fit receptio, & pure patrimonii obligatio Bm Vin. qui etiam de materia permutationis hic notabat, q' permutatio quandoq; largè accipitur pro quolibet innominato cōtractu, ubi est alicuius rei p alteram prastatio. quādoq; propriè, & specialiter, ubi certa species datur pro certa, vt Stichus pro Pamphilo, vinea pro agro, C. de rerum permut. quoniā. Si verò datur certa res pro incerta, uel incerta pro certa, vt bos in genere pro asino in genere. nō est permutatio, sed cōtractus innominatus, scilicet do ut des, & de hoc, C. eo. l. i. in ult. gl. & in Spe. eo. ti. §. i. in fi. Item nō contrahitur permutatio consensu, nisi restatatur, ff. de rerum permut. l. i. & oriūtur ex permutatioe duarū actiones, scilicet actio prastipris verbis ad interesse, si nō detur ab altera parte. quod dari debuit, C. eo. in rebus, & datur conditio ob causam, quæ nascitur ex pacto permutationis re ab alterutra parte secuta. ante enim, quā res sequatur, nulla nascitur actio, & cū res secuta est, non ex re, sed ipso pacto dicitur esse nata, C. eo. l. ex placito, ff. de pac. iur. gentium. §. sed si in alium, in fi. Vinc. [& in fine] de hoc de deci. quāuis. ¶ In gl. ultima ibi, ex hac decre.] & ex. c. 16. q. 7. omnes decimæ, & de hoc per Bar. Brix. in qō. cum quādam t' ecclesia, & est dominicalis. 49. ubi tenet Bart. q' tale pactum factū ad decennium ecclesia seruire tenetur, etiam si res pro decimis permutata chasmate pereat, [& in fi.] erat in prima compilatione, & ut quod compilator omisit glossa suppleat, sic iaceat ibi tex. Intelleximus ex literis tuis, q' R. diu. scilicet. 6. annis decimam capellæ suæ sibi derinuit, asserens, q' in commutatione ipsius decimæ prædecessori tuo reditus quorundam dederit villanorum, quos & tibi vult assignare: quia uerò decimæ cum temporalibus non sunt cōmutandæ, ac cōstitare tibi presentium inhibemus, ne præscriptos reditus in cōmutationem ipsius decimæ præsumas recipere, sed prædictum. R. ad restituendas tibi subtractas decimas, & ad eas soluendas in posterum ecclesiastica distric. compellas. dirigebatur autem cuidam episcopo.

S V M M A R I V M.

- 1. Dispositio tituli, De feudis loca tradentia extra hunc titulum ostendit.

De feudis. Rub.

¶ Viso t' de quibusdam modis, & cōtractibus, quibus res ecclesiæ alienantur, de feudis uideamus, uel alias ut. §. 3. rñ. De materia 22. q. 5. de forma. cōueniūt rubricæ, de consi. quæ in ecclesiis, de pac. pleriq; de iud. ceterum, & c. nouit, de fo. comp. ex transmissa, & c. seq. & c. ex parte, de iur. iur. ueritatis, & c. nimis de præscri. ad audientiam, de his, quæ fi. à præla. cam apostolica, de re. ecc. non alie. ad nostram, & c. fi. de lo. ca. c. 2. de dona. per tuas, de deci. tua. 1. de sta. mona. recolentes, de iure pa. cum secundum, de dona. inter ui. rum, & uxō. nuper, de penis. ad aures, & c. in quibusdam, de sen. exc. grauem, in fi. ubi priuatur uasallo feudis. ad idem de elec. ubi periculū, uer. ipsos in super, & c. fundamenta. §. quod si. de poeni. felicis. §. si qua uerō, & clem. eod. tit. si quis suadente. Item facit ad rubricam, lib. 6. de decimis, c. 2. §. sanè, de sta. mona. c. uno. §. uerum, cum §. sequentibus, & clem. de re iud. pastoralis, uer. denique.

S V M M A R I V M.

- 1. Si feudum recipit ecclesia in pignus, a uasallo, abstinendo ab eius seruitio, non tenetur computare fructus in sortem. Declaratio principis indicat ius commune. Gageria quid, & num. 6. In sortem fructus quare hic non computentur, cum sit aliàs contra, & quando id locum habeat, & in quibus personis, & m. 2. Laici hic quo casu præponantur clericis, uer. Dicit tamen. Feudum quid, uer. Dicit ergo. Feudum recipiens, ut obligetur domino, & è contrario, ibid. & nu. 2. 3. & 4. Quando reuertitur ad dominum. De emphyteuta obligante domino, de usufructuario obligante proprietario, quid iuris. Dominus feudi quando malæ fidei dicitur, & dominio priuari dēt. Vasallus quando proditor, & periurus. Epilogus, & additio glossarum num. 6. Inter Gageriam, & Gagerium differentia quæ. Vasalli seruitium si amittit ecclesia, uidetur huic iuri renuntiare, nisi in casu, & quo, in fin.

C A P V T I.

Ninuatiōe. Casus. Si ecclesia a suo uasallo recipit feudū in pignus, abstinēdo ab eius seruitio, nō tenet cōputare fructus in sortē [Declaramus] p hoc probat Hosti. q' non continet. c. priuilegium, uel gratiam, sed ius commune [Gageriam] forte gualterii, est idem, qd fullonica, de qua. ff. de usuf. l. æquissimū. §. ult. fm Phi. [Computatos] speciale in feudis ecclesiæ pp eorū odiū. j. de usuf. c. i. cum res ecclesiæ alienari nisi in necessitate nō debeant, & feuda de gratia cōcedunt, facilis sit eorū reuocatio, arg. de his, quæ sunt à præla. cū apostolica. uel intellige hic uasallos rusticos, q' tenēt aliquas possessiones, ratione quarū debēt aliqua seruitia exhibere, & cū fructus nō multū excedūt ualorē seruitii: aliàs est cōtra mādātū domini; nec fit dispēratio in usuf. infra de usuf. super eo. & sic legendo locū habet etiā in laico Bm Abb. Phi. dixit hoc in laico locū habere, qn uasallus interim uisita seruitio abstinere. uel dic hanc decre. & similes loqui, cū feudū in casu illicito erat datū, & sine scandalo nō poterat reuocari, inf. de usuf. c. i. Innoc. & hoc ultimū tenet hic Goff. Sed hæc nō placent Hosti. q' etiā ex facti notitia negat illa uera, quia id est diuinare. recitat etiā hoc posse intelligi, cū sic cōuenit inter dñm, & obligantē. Aliud, si sic non cōuenissent. Dicit tñ de facto hoc nō seruari. Itē recitat Rai. dixisse in summa de casibus, sub ti. de decimis, §. Itē quid si miles, q' hoc priuilegiū in colonis nō inuenitur expressum, ac si dicat, q' hoc sit priuilegiū ecclesiæ, nec extendēdū, de priuile. sanè, quod ipse uerū nō putat. nā si hoc est usura, cū sit reprobata p urruq; testamentū de usuf. super eo, non possit in hoc etiā ipse papa dare priuilegiū ut patet ex no. de cōcel. præben. pposuit: & certe minus esset hoc priuilegiū dandū clericis, q' laicis, arg. 88. di. fornicari, & infra de cens. ex parte. Dicit ergo, q' ubi querit, an fructus sint cōputandi in sortē, pōt papa declarare, q' non, nisi in casibus, & ex causa ut hic, & infra de usuf. salubriter, ubi de hoc. natura uerò rei feudalisd hoc papā mouit, cū feudū sit alicuius rei collatio inuestitura interueniente sic concessa, uel datæ gratis alteri, q' dñum penes cōcedētē remaneat: cuius rei occasione recipiēs, & eius hæres, qñ in ipsum trāsit, concedēt dño ad id, de quo & quouisq; cōuenit, & feudi natura requirit, iuxta pacta & diuersarū regionū consuetudines obligatur, & ipsis deficientibus iure scripto, ut hic colligitur

tur in lib. feu. c. i. ff. de pact. iur. gentium, §. ait prætor, j. co. c. 2. & sup. de pac. Antigonus. No. ergo q' feudum naturaliter obligat uasallū ad antidora. ff. de peti. hæredi. sed & si lege §. consuluit, de testa. cū in officis, & quando uasallū feudū obligat domino, patet rem reuerti ad primā naturam, ex qbus motus est papa ad declarandum fructus in sortem non computandos, arg. ff. de pact. si unus. §. pactus, & infra de cens. cū uerba, ibi nec intelligatur, & in aucten. de non. eli. secū. d. nub. §. & nō solū, ad fi. i. col. ibi, hæc autē aliquid adesse peregrinum & c. quæ ratio fortius in seculari, q' in ecclesiastico feudo locū hēt. Quis t' de emphyteuta, qui obligat domino, uel usufructuario, q' obligat proprietario? Dicit Host. principiū consulendū; remittatē ad no. in sum. eod. titu. de usuf. §. an aliquo casu, uer. i. & sequenti [Tenetur] ex conuentione, uel ex fidelitatis onere Bm Host. qui ponit hic ea, ad quæ uasallus domino est obligatus, quæ habētur, 22. q. 5. de forma. quia ibi tex. exponit, hic decido. Itē prout dicitur ibi in fin. ad illa tenetur dñs uasallo uicē reddere: aliàs censetur malefidus, sicut uasallus contra illa agens censetur perfidus, & periurus. Dicitur autē dominus malefidus, id est malæ fidei: quia nec fidē, quam tacitè uasallo promississe intelligitur, seruat. Vnde, & dominus feudi priuari debet: proditor tamen, uel periurus dici non potest, cum uasallo nec fidelitatem faciat, neque iuret: sed uasallus dicitur perfidus, id est proditor, & periurus: quia fidelitatem expressam, & iuratū uoluit, unde & meritō priuandus est feudo hæc probatur in lib. feudo. qualiter feu. amittatur, per totum. & si de feu. contr. fu. capitulo domino committente, & qualiter dominus pprietate priuetur ex tracto: aliàs est sub rubrica de capitulis Cor. regis, & est. §. ¶ Gl. 2. reddit rationem, & dat simile, demum quærit, & soluit. ¶ In t' gl. i. in fi.] gl. fuit. T. qui habuit in textu Gageriam: sed Gageria est uulgare Gallicorum secundum Gof. Dicit Host. q' est uulgare Maurinū. uallis, cuius episcopo scribit, cui Goff. de Meolano obligauit hoc modo castrum de Argētina prope aquam bellam: & dicit se habere factum notum. dicit etiam; q' est uulgare prouinciæ regni Arclatē. ubi uerò res mobilis obligatur, uocant id uadium, uel gagerium. j. ti. i. c. i. & sic inter gagerium, & gageriam fit differentia qualis inter pignus, & hypotheam, de hoc, supra de rebus eccle. non alie. nulli. ¶ In gl. 2. ibi, conuictus] ubi de hoc [& in fi.] quid si ecclesia amittit seruitium? uidetur huic iuri renūciare, nisi alias ex cōuentione fuerit protestata, C. de iure do. in l. 2. de hoc de consi. cum. M. Host.

ANNO TATIONES.

- a ¶ Sed ius commune. Et respicit præterita, uide Io. And. de uerbo, signifi. c. fi. super gl. 2. li. 6. & de regula. constitutionem, eod. lib. 4. b ¶ Super eo. Intellige sanè, quomodo in pignore ipsius fructus computatur in sortem, prout no. Cy. Bar. Bal. & d. Bar. de Sali. in l. i. c. de pign. ac. & Bar. ff. sol. matr. l. diuortio. §. ob donationem.

S V M M A R I V M.

- 1. Feudum antiquum potest episcopus in tribus casibus nouo uasallo concedere, non obstante iuramento de non infundando, & quare nu. 4. & quando ibid. Quibus casibus redeat ad dominum. 2. De non infundando denuo quando iuratum est, dare quando licentiam possit legatus, quando non. Confors pro pari socio, aut coherede. 3. Vasallus alienans an ipso iure cadat a feudo. In potentionem ius suum potest ecclesia speciali iure transferre, cum aliis prohibeatur, nec clericis licet duobus casibus hic. 4. Epilogus, & suffragium glossarum, num. 6. Prætorum qui deliquit iuris libertus uocat sine uenia, nō filium.

Patris delictum non nocet filijs, sed priuilegium prodest. 7. Additio, siue suppletio glossarum. Feudum quod alienari possit, an si partem uendat, amittatur totum, num. 8. Libellus contractus species quæ sit, §. i. 8. In parte si delinquatur, non afficit totum. Reficere distat à facere. Feudum ex delicto patris, an & quando filius amittat. 9. Feudorum usus liber, an præter constitutiones imperiales contineat ius commune, in utraque partem disputationes adducit, & non eligit. Ius civile generale qui constituant. Non esse dicitur, quod non apparet. Totius substantia ex forma partium concluditur. Bononia legum urbs regia, §. in contrarium. Allegatio doctorum effectus in citando quid, ibid. Negotia quibus iuribus decidentur, ibid. Ius commune quid esse quibus probetur argumentis, ibid. & quibus si unius ciuitatis tantum, in prin. A Gratiano editum uoluntatem decretorum an habeatur pro approbato, in fine.

C A P V T II.

X parte. Ponit tres casus, quibus, non ob iuramento de non infundando, potest episcopus antiquū feudum nouo uasallo cōcedere. Communis diuisio, secunda ibi, in primo [Redire] quia non extendatur in filios, ut in libro feudorū, quibus mo. feu. acqui. circa principium, uel non supererat masculus, nec foemina succedere potest, in lib. feu. de gradibus success. in feu. c. i. [De nouo] per hoc iuramentum imeditur terram non feudalem de nouo cōstituire feudalem, secundum Inn. & ut dicit Host. hoc cauere debet quilibet rector, in lib. feu. de cler. qui inue. fa. c. i. ad finem [Romano] no. Guil. in spec. de lega. §. conferentur. uer. ceterum, q' t' quando sic iuratum est, legatus licentiam dare non potest, & facit, quod no. de præb. pro illorum, in fi. antepe. gl. in duobus uerō uer. ficulis ibi sequen. tractat, an possit legatus dare licentiā inferiori prælato, qui sic iurauit episcopo, & quid si ille episcopus non est de sua legatione? & tenet, q' primo casu potest: secundo nō potest [Confortem] id est patrem locium, aut coheredem [Recuperare] de facto: quia t' de iure ipso facto cadit a feudo, uel iure feudi Innoc. per hæc uerba dicit Abb. q' Inno. determinat, quod queritur, an uasallus alienans ipso iure, an per sententiam cadat a iure feudi, scilicet q' cadit ipso iure [Recognoscat] illud scilicet sic sui potentia recuperatum, & putat Host. idem de feudo nō alienato, sed sub uerso. puta is, qui tenet, non uult pro episcopo facere ad ualorem unius festuca, & sic hoc speciale in ecclesia, ut hoc casu, ne scilicet exheredē ab antiquo feudo, possit ius suum transferre in potentiorē, quod tamen alias est prohibitum, ff. de ali. m. u. iud. cau. fac. l. i. 2. & 3. nec clericis quō ad patrimonialia, uel persona lia illud licet, sup. de ali. m. u. iud. cau. fa. c. i. & 2. quod dic ut ibi, & in summa ipsius ti. sub rubrica de censu, actionum Bm Host. [Concedas] in nullo t' predictorum rium casuum intelliguntur possessiones esse de mensa, & idē non ob iuramentū, quod præstatur de possessionibus ad mensam pertinentibus, de re. ec. non alie. ut sup. Bm Inn. [In tertio] tres casus hic habes, quarum quere, j. de dona. per tuas. Tan. Gof. ¶ Pe. gl. t' aperit, quod fuerit dubium. ¶ Vlt. gl. rñdet per qōnem, & arguit pro & contra, secundū ponit tres casus, quibus uasallus feudum perdit, & reuertitur ad dominum, & quartum, in quo perdit, sed ad dominum non reuertitur. ¶ In gl. pe. ibi, opus nouum] uide de no. oper. nun. c. 2. in

In 3. gl. ¶ In gl. ult. ibi. adoptivum, in fi.] patronum, qui deli quit, libertus uocat in ius sine uenia, sed filium inno centem nō [& ibi, nulla] sequitur, patris delictum inno centi filio pœna est, unde ab ordine decurionum, uel honoribus propter id nō prohibetur [& ibi, 1. resposito.] si plures] parente dānato casu, quo bona dānātur, ha betur ratio liberorum, ne alieno commissio innocen tes pœnam luant. unde quandoq; dimidiam, quando que totum habebunt [& ibi, queritur] uide de procur. tua, super gl. pe. [& ibi, diuo] quorum patres non tor quentur, nec filij usque ad pronepotes. si tamen nulla macula abstergit proprioris gradus liberos, in hoc p & contra [& ibi, iura liberi patroni] dānati perduellionis, uel alia causa iura liberorum retinent [& ibi, ff. eo.] sci licet de iure pa. qui contra legem, sequitur, eliescentiā ad iurādum liberrum coegit, nil iuris habet nec ipse, nec ipsius liberi. ¶ In 1. gl. 1. in fi.] de temporali feudio lo quitur. unde dicit Hof. secus de perpetuo, & paterno, quod etiam potest relinqui pro mortuario, & remit tit ad ea, quæ no. de re. ec. non alie. c. fi. & satis in cle. de immu. cc. §. inquantū, uer. sed nec illa. ¶ In gl. 2. ibi, li bello] est uulgare Mediolan. fm Pe. & Abb. de quorū cōsuetudinibus factus fuit ille liber, & forte sumitur pro scriptura: quia sepe cum scriptura fit ille contra ctus, & secundum Pe. est emphiteusis, uel fm Azo. est libellus locatio usque ad 30. annos tunc denuo reno uanda, quod no. in summa, C. loca. & condic. & quidam de hoc habent additionem in auc. ingressi, C. de sac. san. ec. [& ibi, feudum] hoc uidetur] correctū: quia & si pauca uendat sine consensu domini, feudū amit tit, in lib. feu. de prohibita feu. alie. per Fed. imperialē. §. habito, secundum Hof. sed gl. ibi, & * cōmuniter do mini legum contra, q; si partem uēdidit, illam solam perdat. ¶ In gl. uidebatur, in fi.] & 34. q. 2. non satis, ubi de hoc, & ff. de ini. act. uq; pri. l. 3. §. reficere, ibi dicitur, q; aliud est reficere, aliud facere, Goff. ¶ In gl. ult. in fi.] ubi de hoc [& ibi, qui contra legem] sed circa hoc recurrē dum est ad consue. & constitutiones feudorū, Goff. Hof. autem remittit ad summam, eo. ti. §. quibus mo dis, uel causis feudum amittatur, ante fi. sed plenius ui de in Spe. eo. ti. §. ult. in prin. Dy. de reg. iur. non debet aliquis, li. 6. dicit, q; si feudum est paternum, priuatur: si à rerum natura, uel genere ulteriori, non priuatur: per l. 3. ff. de inter. & rele. d. propter id, quod dixi, §. ita. gl. & super gl. 2. uideamus] an liber usus feudorū præ ter constitutiones imperiales contineat ius commu ne? Arguitur q; nō: quia ius ciuile generale hi quatuor cōstituere possunt. Princeps, sc̄natus, populus Roma nus, & præfectus pratorio, ff. de const. prin. l. 1. C. de le gi. l. fi. ff. eo. non ambigitur, C. de off. præf. prato. l. for ma. sed non reperitur per illorum aliquem librum editū fuisse, ergo non ponit ius cōmune, & quod nō appareat, dicitur non esse, de con. di. solennitates, ff. de contrahen. emp. in lege. Secundo sic, aut liber alle gatur in loco, ubi est consuetudo, & tunc non recipi tur ut ius scriptum, in sti. de iure na. §. ex non scripto, si non est ibi consuetudo, non debet illis nocere con suetudo Mediolanēsiū, uel aliorum, C. res inter ali. ac. per totum. §. de re iudi. c. pe. ff. de iure iur. quia, & est ex pressum, l. 2. di. i. lud. Tertio inducitur, q; partes huius libri non habent formam in legibus requisitam, ff. de legi. l. humanum, C. de emen. l. usti. Co. in fi. ex forma uero partium concluditur esse totius, ff. de acqui. rer. do. l. adeo. §. cum quis de dona, inter vi. & ux. si mu lier, ergo & c. Quarto dicunt quidam librum illum au thoritate Federici cōpositum, qui dānatus fuit in con cil. Lugd. p. Inn. III. de re iud. ad apostolica, li. 6. sed in hoc non in sto. ¶ In contrarium, lex est omne, quod ratione consistit. i. dist. consuetudo. 9. di. sana quippe, ff. de bonis dam. quæ liberis, in princi. in sti. de iure na.

§. quod uerò. sed naturalis ratio dicitur id, quod est in ipsis uerbis diffinitū. ergo & c. Secundo liber iste glof sarius, & lectus per doctores solennissimos, & potissi mē in studio Bon. quæ ciuitas est legum urbs regia, ut not. in progimo sform. §. hæc autem tria, & hoc per tanta tempora, quorum principij non est memoria. Item glossatores utriusq; iuris hunc librum allegant, ergo haberi debet pro solenniter facto secundum for mam prædictæ, legis, humanum. facit. j. de uerb. sig. su per quibusdam, de præscr. c. 1. lib. 6. & ff. de aqua quo. & æsti. hoc iure. §. ductus aquæ. Tertio sic. si liber fuit editus ab habente potestatem, habeo quod intendo: si à non habent, principes sequentes postea non reuo cando uidentur confirmasse, & sic fecisse, ff. de iurisd. om. iud. & quia, & prædicta. l. formam, C. de offic. præf. fec. præ. Et hanc partem tenent multi, cum etiam ca pitulis huius libri conueniat legis diffinitio, de qua. ff. de legi. l. 1. & hoc tenet. Iac. de Bel. in ipso libro. c. 1. in fine. inducit autem, q; ipse consuetudines sunt insertæ inter constitutiones imperiales, & uerisimile pro hoc est, quod de principis consuetudines, ergo sunt seruandæ, C. de emen. l. usti. Co. §. 1. ff. de legi. nam, ut ait. tenens contrarium diceret contra, scilicet constitutiones in sertas inter consuetudines, ut per se patet. inducit etiā commune opinionem, de qua dixi. §. uerf. 2. liber iste, alleg. l. Barbarius, & C. de testa. l. 1. Inducit tertio nego cia decidi legibus Romanorum, iure Lombardie, uel iure consuetudinario, ut in lib. feudo. de feudis cog. c. 1. & in sti. de offi. iud. in principio. sed cum in Roma nis legibus, & Lombarda parum de feudis tractetur, sequitur, q; secundum ius consuetudinarium debet de cidi, argumentum, ff. de his, qui sunt sui, uel alie. iur. l. patre. Alias autem consuetudines, quam illas non ha bemus, ergo illas ut generales recipi oportet. ff. de le gibus. l. de quibus. Item cum feudum datur, uidetur dari secundum naturam feudi, quæ alibi non habetur, ergo tacitè uidetur conuentum, quod est illo iure dis positum, argu. ff. si certum peta. cum quid, de here. in sti. l. a se. Inducit ultimò quod iura Romana sumptu runt originem à iure non scripto. quo vna ciuitas ute batur, in sti. de iure na. gen. §. & non ineleganter, non mirum ergo, si generale ius feudorū potuit ab unius, uel plurium ciuitatum cōsuetudine ortum habuisse, & bene facit de clan. despon. c. ultimo, de iudicis, in nonnullis, ubi de consuetudinibus specialibus fit ius cōmune. Pro ista opinione facit, quod dixi post Hof. de summa trini. firmiter, super uerbo dispositionem, circa finem gloss. ubi inter libros iuris ciuilibus enume rat constitutiones feudorum. Sed contrarium nota uit in sum. de immuni. ecclē. §. in quantum, uer. si uerò paternum, ubi dicit, q; iura usus feudorum non as stringūt aliquos, nisi sint imperiales leges, & dico Hof. sibi non contrarium, cum enumerauit constitu tiones feudorum inter ius ciuile, si intellexit de impe rialibus, dominus autē meus in legibus multum ac cedebat ab opinionem hanc, quod non ligent, & uide quod post eum dicam, qui filij sunt legitimi, lator, super prima gl. ad casum facit, quod dicimus de uolu mine decretorum per Gratianum edito, qui auctori tatem ius cōdendi non habuit, & tamen habetur pro approbato, In contrarium: quia ipsius uerbis, uel diffi nitionibus, non stamus, super quo uide, quod scripsi, de rescrip. c. 2. super glo. pe.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Constitueret. Et impeditur persape utilitas ecclesiarum, uide. Io. And. in c. fi. de ec. adifi.
- b ¶ Nec illa. Et uide gl. & Io. And. in c. quæ in ecclesiarum, de const. & in c. fi. de re. eccl. non alie. per Io. And. in glo. sienda.

Aliud

¶ Aliud est reficere. Er uide Bart. in l. 1. §. si quis edificatum, ff. de no. ope. nun. & facit ad hoc, c. consuluit, de iudicis.

¶ De inter. & rete. Ibi uide plenius per Barro. & per doct. & d. Bar. de salyc. in l. 1. C. de liber. & eor. libe. & uide bo. gloss. in l. diui fra. ff. de iure patrona.

De pignoribus, & alijs cautionibus, Rub.

¶ Post prædictas alienationis species, de pignoribus uideamus, Gof. uel aliter, ut s. ult. dec. no. facit ad secū dam partem rubricæ de hoc. 10. q. 2. hoc ius, post prin cipium, & in fi. uer. creditor, sub auct. qui uerò. Rubri cæ congruit, ut lite penden. ecclesia. 2. in fi. de iure iu. ad nostram. 1. & c. ex literis, de re iudi. cum aliquibus, de deci. c. fi. de usuris. c. 1. & 2. & c. cōquectus, & c. salu briter. Item facit cle. de decimis, si beneficiorū, in fi.

¶ Presbyteri nomine etiam inferiores clerici includuntur. Ecclesiæ res distrabi, pignorari, uel occupari per decimarum colle ctores prohibentur, & num. 3. excipe, ut num. 4. ¶ Adium, pro pignore.

¶ Epilogus, & suffragium glossarum. nu. 3. Monumentum religiosum obligari non potest. ¶ Pignori accipi non potest, quod in commercio non est. ¶ Additio glossarum. Quæ benedicantur, quæ ministerio sacerdotum adhibentur. Consecratio rerum ecclesiæ fit dupliciter.

¶ Vilus. Breue est [Presbyter] etiā in feriores clericos includit. ad hoc de cohabi. cleri. & muli. ca. 2. Hof. [Presumat] in uadiū dare, qd est infra [Ecclesiasticum] ista oīa prohibuit concil. Vien. [Distrabi] pignorari, uel occupari p decimarū collectores, de deci. si beneficiorū [Adium] i pignus, & sic facit ad ti. de hoc dixi. s. ti. pxi. c. 1. [Vrgente] aliās interueniēte. ¶ Prima gl. rñdet per ob. cui dupliciter rñdet. ¶ Gl. 2. qrit, & soluit, signat pñi, & rñdet. ¶ In glo. 2. ibi. l. 3.] Monu mentū religiosum obligari non potest [& ibi. §. eam rem] sequitur, quā quis emere non potest, q; cōmerciū eius non est, iure pignoris accipere nō potest [& ibi. §. quod emptionem] sequit, uēditionē, q; recipit pignorationē, recipere potest. ¶ In gl. 1. ibi, libri] uerū dicit de alijs libris, sed missale bñdicit, & habet suas ofones in pontifica li [& ibi, calix] calix, patena, & uestimētra sacerdotalia bñ habēt certā benedictionē, uel cōsecrationem; ad hoc de sacra unctio. c. uno, circa fi. fm Hof. ego pu to congruē distingui inter cōsecrationē, quæ fit cum certis unctioibus in calice, & patena, ut ibi, & cōse crationē, q; sine unctioibus fit. ¶ In gl. 2. in fi.] fm Tan. idē Goff. & Inn. sed hæc solutio non placet Hof. cum etiam fm legem ex prædictis causis uendi possint, ut in dicta auct. & præ. c. aurum. & facit quod no. infra c. proximi. Item uerisimile est Christum uelle precium rerum suarum fundi, p redemptione animarum, cum pro illis fuderit sanguinem proprium; & sic obliga tio uolente domino fit. ualeat ergo: aliās non ualeret, ff. de pig. act. si alienam. uide quod no. 10. q. 2. hoc ius, in gloss. quia ad profanos.

S V M M A R I V M.

- 1 Homo liber, ut pro debito possit teneri, an renouari possit id inhi benti legi, nisi in casibus, & quibus num. 2. & 5. Vendi potest, & quando, num. 5. Cessionis beneficio an per pactum renouetur. Soluens, pro inuito an repetat, in fin. Est, pro quamuis.
- 2 Capi quibus casibus possit, & in uinculis teneri, & quo obseruato. Soluens, pro inuito an repetat, in fin.
- 3 Epilogus, & suffragium glossarum. num. 4. Redemptus ab hostibus per quinquennium seruire cogitur, & quo casu.
- 5 Additio glossarum. Fame nihil grauius. Vendidus pro necessitate famis resuso pretio emptori redit ad inge nuitatem primam, & an iterum sit seruus.

C A P V T II.

¶ Ator. Breue est [Lex habet] an huic le gi renouari possit, uide in Spe. de renū. & cō. §. 1. B. uer. Itē est beneficiū, ubi inuenies ualere talia pacta facta p scri ptores. hoc est tractare, an p pactū renouet benefici cio cessionis, de quo plene per Cyn. C. qui bo. te. pos. l. 1. in ulti. q. 2. ubi ponit uerba Ia. de Arct. [Teneatur] in 2. iuinculis, Pe. 3. 88. dist. non satis, in prin. ubi q; pro de bito ex cruciaf. factū respicit, uel legem antiquam, ut ibi not. uel intelligat in debitore ex maleficio publi co, uel priuato, de quo uide. s. de dolo, & contu. finē, in ult. glo. & de homi. sicut dignū, §. eos. & uide quod dicā de solu. Odoardus, super ult. glo. fallit etiā, quod hic dicitur, in debitore ex cōtractu, qui est in fuga. q; cum iudicis auctoritate, uel sine, si haberi nō pōt, capi pōt, ff. de his, quæ in frau. cre. ait prætor, §. si debito rem. & uide quod dixi de iudi. cū nō ab homine, su per 1. gl. Itē cū debitor, etiā cuius dies nō uenit, suspec tus est de fuga, capi potest, ut creditor s̄ securū faciat de suspitione tamē ante oīa debet summarie cogno sci, ff. si cui plusquam, per l. Fal. hæc autē satisfactio, in prin. & qui satis. co. l. si fideiusor, §. si fallit etiā in debi tore publicarū functionū, C. de exac. tri. l. 2. lib. 10. & ibi no. facit in auct. de man. prin. §. nec homicidas, & §. se. col. 3. de illo, qui p tali inuito soluere, an repetat, dicā de fo. cōpe. c. ult. lib. 6. [Esti.] pro quāuis. ¶ Glo. 1. all. cōcor. & excipit tres casus. ¶ In glo. 1. ibi, ob as] hanc & seq. & §. ga uerò, uide in c. ex rescripto, in 1. gl. & su per eā [& ibi, ff. eo.] non inuenies, nec de pigno. nec in duabus rub. proximē all. & in statum uide [& ibi, deti neat] q; redēptus p quinquennium seruire cogit, aut precium soluere, nisi precium ei legē f. ff. de lega. l. sena tus, §. ult. fm Ho. qui dicit, q; dictā. l. quidā aliter indu xerunt. ¶ In glo. 1. ibi, necessitatem] famis. l. quod non est ad casum aliū extendendū, ut ibi no. & idē Vin. infra de infan. lan. c. uno. dicit Hiero. su p Amos, q; nil fame grauius; qd ibi uidē t̄ fi. imō & tūc resuso p̄cio empto ri ab ipso, uel filio, uel ab alio quolibet, uel mancipio redit ad primā ingenuitatē, ut ibi. An uero interim sit seruus, ibi no. [& ibi, ex rescripto] Hof. addit alios casus, si in libero suspecto, & male merito, de depo. c. 1. In uā cillāre. ff. de qō. in libero. in eo, q; nō cedit bonis, cū cō ster de debito, ut in l. 1. all. & inf. de solu. Odoardus. Itē in rapto re uirginis, si fugiat ad ecclesiā, seruat ei uita: sed seruire cogitur, nisi se redimat, 36. q. 1. de raptori bus, & hunc ultimum casum etiam. posuit Ala.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Vti, Et ibi plenius per d. Bart. de Saly. & uide Bar. in l. alia. §. ele ganter, ff. fo. ma. & per Bald. plenissimē, in d. l. 1.
- b ¶ Debitorem. Ibi uide no. Bart. & ibi quomodo de ista suspitione constabit, & qualis erit suspicio. Io. And. super 3. Decre. M S P M.

S V M M A R I V M.

- 1 Ecclesia rem ab eius obligatam rectore quando cogitur hares eius redimere, & ecclesia restituere. Calyx argenteus esse debet. Morte multi praeventur, & cur. Recolligere, pro redimere. Praesertim, pro maxime. Monitio semper praecedere debet. Epilogus, & suffragium glossarum. Pupilli res pignori non possunt. Minori, & ecclesia optio datur, a quo res suas consequi uelint. Hæredes ad que teneantur ex facto eorum, quorum sunt hæredes, & num. 4. §. 1. Additio glossarum. Emptor sciens, an ignorans emat rem ecclesiasticam, interest.

C A P V T III.

1 **P**raesentium. Casus. Si rector ecclesie pro facto proprio re ecclesie obligauit, cogitur eius hares re redimere, & ecclesie restituere. & primo narrat factum, secundo dat iudicium. secunda ibi, unde [De Affini.] nomē loci [Argentum] calix enim debet esse, quod dic, ut inf. de cele. mis. c. fi. [Sua necessitate] puta refectione domus proprie, quæ minabatur ruinā, uel pro uineis patrimonialibus putandis. Si hoc fecisset pro sua sustentatione, obligata fuisset ecclesia, si ei deseruisset, de præb. cū secundū [Præuentus] multi præuentur, ut quæ malè gesserunt, emendare non possunt. facit de pœn. di. 5. nullus. G. [Recolligit] i. redemit, Pe. & Abb. [Præsertim] pro maxime. licet. n. de his magis cauendū sit, idē tamē in aliis, de re. ec. nō alien. nulli [Taliter] s[propter] patrimoniale onus [Monetas] hoc s[pro] præcedit. de ui. & honest. cle. monasteria, Hoff. [Glo. 1.] obicit, & tripliciter soluit. [In 1. gl. ibi, curator] Curator, uel tutor rem adulti, uel pupilli non potest pignori, nisi in re ipsius pecuniā accipiat [ibi, qui filios] ibi habetur, quod sequitur [ibi, si tu, uel cu.] sup. interuenit, & quod sequitur [ad instar minoris] s[ui] cui datur prædicta optio, & uide de re. eccl. nō alie. si quis, super ult. gl. [In gl. ult. ibi, si parentes] si pater uendidit seruū, qui euincit ab emptore, adeit filius hæres defensionis causa [ibi, l. ult.] si qd de bonis adulti, uel pupilli peruenit ad hæredes tutorū, uel curatorum, tenentur restituere: tenentur etiā rationem reddere, de eo, quod administrare debebāt, & nō administrarūt. [In 1. glo. 1. in fin.] uel forte creditor ignorauit rem forte ecclesiasticā: secus si sciret, arg. ff. de contrah. empt. l. liberi, cum dua. ll. sc. Goff. uel dic dētū in itū noīe ecclesie, & forma seruata, sed nō cōstabat uersum in utilitatē ecclesie s[ecundum] Inn. [In glo. ult. in fi.] quod intelligas de eo, ad qd tenebat sacerdos ex dolo, uel lata culpa, uel de eo, quod ad eū peruenit, uel ipsius hæredes. De culpa enim leui tñ non tenerentur hæredes, ut ibi, & ff. de fideiuss. & hæredi. tu. l. 1. 4., & ult. secundum Inn.

S V M M A R I V M.

- 1 Si usurarius emat, ut hic dicitur, indicatur pignoratitius contractus uide num. 3. Consortes ubi uocentur hæredes. Emptor denunciare debet uenditori rem sibi non placere, & quo casu. Dare, pro. soluere, & pro reddere. Venditio conditionalis quando dicitur, & quando resolutoria, & num. 5. §. 3. Et quæ pro eis dentur actiones, num. 5. in prin. Contra usurarium ex quibus præsumatur, & iudicetur, nu. 5. §. in gloss. ubi, & num. 7. Ex præsumptionibus iudicatur.

- 4 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 5. In dubio melius uerbis edicti seruire. Pœna in contractu apposta quibus casibus non ualeat. §. in gl. ult. Ex consuetudine domini arguitur quis non teneri facere ea, quæ ille non faciebat, uel posse, quæ faciebat, ibid. ad dict. uniuersarum, usque in finem. Ad usuram ociose pecuniæ quando quis non teneatur, ibid. Pignorare potest uniuersorum procurator, & quo casu, ibid. Additio glossarum. Claudicatio contractus quando admittatur. Fructus tenetur restituere uenditor pretium cum usura. §. 3. & quando.

C A P V T IIII.

1 **L**lo vos. Casus. Si usurarius emit re eo pacto, qd post tempus eā restituat uenditori recipiendo aliquid ultra sortē, fructibus tamē computatis in ea, iudicabitur contractus pignoratitius. Cōis diuisio. secūda ibi, Verum quid. uel ibi, respōdemus [Ex una parte] & agentes pignoratitii, & perentes inscriptas terras a patre suo pignori obligatas [Ipsius] s[ecundum] To. & sic erāt fratres, & cohæredes ipsi, Go. ergo & hæredum i. cohæredum, Goff. uel dic, qd ille. G. prius hoc proposuit, dū uiuebat, & post mortem proponebāt hoc eius hæredes, Inn. Dicit Hoff. qd alludit uulgari Prouincialium, qui consortes suos uocāt hæredes [Proposuit] in uim peremptoria post litem conte. secundum Inno. [Ab eis] filia T. & eius hæredibus [Puro] dicebat Goffre. qd una pars dicebat contractum purum, altera cōditionalem, & inducit si, supra de fide instrum. cum Io. Sed Hostiens. contra, dicens, quod altera dicebat pignus, & emptionem simulatam. altera uero emptionem puram & ueram, ut patet per sequentia [Fratre suo] si. de pact. cum pridem [Ab inde] scilicet a tempore, quo dixisset emptor sibi displicere, & uenditorem certificasset [In ipsis] scilicet 26. lib. & tunc exponere, dare, idest soluere: alias dicit litera, computatis in sortē [Ipsas] scilicet terras [Dare] idest reddere secūdam Hostien. [Conditionalis] conditionalis uenditio, uenditio ibi. si. T. uoluerit: si nauis ex Asia uenerit. hæc in uenditione apponitur conditio: interdum apponitur in resolutione; & tunc non est uenditio conditionalis, ut hic. uel plus ad propositum s[ecundum] Hof. est pura, cum dicit, Res sit tibi empta pro. 10. Si tamē aliquis meliorem conditionem afferat, inf. mensem, sit inempta, & sic resoluitur hac conditione existente. cōditionalis, quando dicit, res sit tibi empta precio. 10. si infra mēsem alius meliorem conditionem nō afferat: iura, qd inducit, alle. glo. [Ex duobus] tertium habes in fi. Hoff. ad dit alia duo, quia uolunt res probare, & quia faciebat dētū claudicare, & nō s[ecundum] Inn. qd ex p[re]sumptionibus iudicat, sic s. de emp. & ven. ad nostrā. Ia. de Are. ut refert Cyn. C. plus ua. quod agi. l. 3. tenuit, qd dato, qd cōfiter de his tribus, emptorem usurarium, non interuenisse iustum precium, & eum fecisse pactū de reuendendo, nō p[re]sumi per hoc pignus. Ad hæc decr. rñdet, qd ex aliis duobus hoc iudicatur. s[ecundum] quia fructus computabatur in sortem, quod est de natura pignoris, ut in gl. hoc uidetur, & qd recipiebatur ultra sortem. So. uero, quā facit ad decr. ad nostrā, nō conuenit, & nil fonat, & etiam erratum fuit in illa, quod per te uideas. [Gl. 3.] respondet per quæstionem. [Gl. hoc uf, obicit, & soluit.] Pen. glo. obicit, & soluit. [In glo. 1. ibi, cum qui Calen.] uide de dolo c. fi. super gl. 2. [In glo. 4. ibi, si conuenit] cū conuenit, ut si inf. certū tps displiceat emptio, emptori res reddat, & actio ex empto, uel i factū. [In gl. forma, ibi, siis, qui nauem] in re dubia, melius est uerbis edicti seruire. [In gl. C. de, ibi, si p[re]d[ic]tū] p[re]d[ic]tū empto ea. l. ut

si displicerit, sit inemptum, resoluitur id, ut puta sub conditione uenditū [ibi. l. 3.] nō est emptio cōditio nalis sic facta, ut si displicuerit. sit inempta, sed resoluit sub conditione [ibi. l. 1.] fundo cōmissario, uel uendito potius sub cōditione resolui. qd cōtrahi d[icitur] [ibi. l. 2.] si fundus in diē addicitur, si hoc agitur, ut allata meliori conditione ab emptione discedatur, pura est emptio & facit emptor fructus suos, & sibi perit. Erit autē cōditionalis, si id agit. ut perficiatur, nisi melior conditio afferatur. [In gl. ult. ibi, Iulianus] aliās inter eū, s. ibidē, si conuenit, ut sua die p[re]cio non soluto, duplū uenditori daretur, in fraudē cōstitutionū v[er]o adiectū, quod legitimā usurā excedit [ibi, cum allegas] stipulatio de restituendo debito, 7. diem sub p[re]na quadrupli non ualer ultra legitimū modū usurarū [ibi, uel uniuersorum] pignorare potest procurator uniuersorū bonorum datus ab illo, qui solebat mutuas pecunias accipere [ibi, Qui semisses. §. 1.] negociorum gestor, uel mandatarius non tenetur ad usuram pecuniæ ociosæ, ex quo dñs sic ociosam tenebat, nec illā fenerabat [ibi, quod dicitur] uide de sen. excō. ad hæc, super glo. [ibi, l. numis] uide de cens. ex parte. super 3. gl. [In glo. 3. ibi, contractus] uel aliud tempus determinatū sit in contractu, uide quod dicam, infra de dona. per tuas, super 4. glo. [In glo. 4. in fine] per quam. l. probatur, qd in non suo specto, uel ficto contractu bene admitteretur talis claudicatio, s[ecundum] Hof. [In glo. forma, in fine] [Lau. de hoc. 22. q. 5. humanæ, inf. de uerb. sig. propterea.] [In gl. pen. ibi, restituere] & contra uenditor precium cum usura restituit, ut ibi nō. per l. illud, §. ult. ff. de ædil. edi. [ibi, in fin.] & fuerat pactū appositum de resolutione uenditione, si alius meliorem conditionem afferret. Secus, si fuisset pactum de ea resoluenta, si displiceret uenditio: quia tunc emptor omnino facit fructus suos, nec tenetur restituere nisi perceptos post oblatam, consignatam, & depositam a uenditore quantitatē, de qua cōuenit, C. de pac. inter emp. & uendi. l. 2. & l. si a te. & sic non contradicit gl. quæ præcedit, sup. proxi. Et potest esse ratio: quia primo casu principaliter agitur de utilitate uenditoris: secundo de solo ipsius placito. [In glo. ult. ibi, cum allegas] uide quod ibi nō. in gl. superfluo [ibi, in fin.] præsumitur etiam contra usuarium, si iuramentum exigit s[ecundum] Hof. sup. de reu. super hoc. debitores enim egent, & creditores abundāt, & ideo de facili debitores promittunt, quicquid creditores uolūt, & petunt, ut pecuniam, qua indigent, qualitercunque possint habere. ideo contra usurarios est de facili præsumendum. Maximè cum nec illud sit contra ipsos, sed ipsorum expedit animabus, ut infra de spon. iuuenis, C. de rescin. uendi. l. ratas, secundū Hof. qui remitt. sup. de emp. & uendi. ad nostram.

ANNOTATIONES.

2 Ad nostram. Vide inf. de spon. is qui, in gl. & per glo. & Io. An. de præsump. quanto, & c. affe. te.

S V M M A R I V M.

- 1 Pro dote mulier agit contra quemlibet bona mariti detinentem. Minus, pro non. Bonorum delinquentis distractio quibus detrahis fiat. Proxi ius competens hypothecæ tolli non potest. 2 Dotem constante matrimonio non potest regulariter petere mulier nisi in casibus, & quibus. Libellus alternatiue formatur. 3 Dotis causa spectat etiam principaliter ad ecclesiam. 4 Probare quis tenetur quod proponit. Secundum probata iudicari debet, non secundum conscientiam. Dicere, pro petere in libello.

- 5 Hypothecaria potest agere mulier contra extraneos, excussione. Ita in bonis mariti. Hypothecaria agere uolente creditore qua probanda. 6 Patri an noceat renuntiatio hypothecarum a filiofam. facta. Pater eius an obligetur pro dote filij recipientis eam iussa eius. 7 Epilogus, & suffragium glossarum. Proxi uiro damnato dorem, & quæ alia consequatur, & quid si sit indotata. Cum onere, & causa sua res transeunt, §. in gl. ult. 9 Additio glossarum. Dotis privilegia quot, remiss. Proxi præfertur alijs mariti creditoribus, & an habentibus expressam hypothecam, & pro quibus, nu. 10. §. in gl. hoc. 10 Non puniuntur ex delicto uiui, nisi in casu, & quo. Proxi bona mariti pro quibus sint obligata, §. in glo. hoc.

C A P V T V.

1 **L**iteris. Agitur mulier pro dote cōtra quemlibet detinentem bona mariti. secūda ibi, man. quatenus in prima delegati cōsultatio, in secūda papæ rñsio [Probatum est] corā te delegato [Facinore] uulnerū, & prædæ cuiusdā mercatoris [Fugam] si, quia ma. accu. pos. c. 1. [Minus] pro nō. sic. s. de his, quæ si. a præla. cum apostolica [Distractio] quod iuste fieri potuit, dū modo primò detractū fuisset debitū uxoris, & aliorū habentū hypothecas tacitas, uel expressas, in. [Illius] mariti delinquentis [De mandato curie] s[ecundum] consue. Genuen. s[ecundum] la. sed nec consuetudo, nec mandatū curie tollere potuit ius hypothecæ cōpetens uxori, ut patet, infra arg. ff. fo. ma. l. 1. [Non exiabat] quare petebat a imperitione mulieris absolu[er]e [Petebat] mulier dotē cōstante matrimonio, quod regulariter esse non debet. ff. & C. fo. ma. quemadmo. dos peratur, per totū. sed hoc ideo, quia mariti facultatibus labebat, C. de iure do. l. 2. Sunt & alij casus, in quibus hoc contingit, ff. fo. ma. l. mutus. §. manere. & l. quæadmodū. §. 1. Goff. [Vel in possessionem] formatur libellus alternatiue. de hoc dixi, sup. de emp. & uend. cum dilecti. b. uide concor. de resti. in integ. constitutus, in gl. nō. libellū [Delegationis] tibi factæ, & tamē hic non agebat de matrimonio, per qd patet s[ecundum] Hof. qd cō dōtē etiā principaliter spectat ad ecclesiam. inf. de dona. inter ui. & ux. c. 3. & c. plerūq; [Et infra] intelligas, qd delegatus uidebatur inter duas æquitates, prima qd mulier, si dotē dederit, illā recuperare debebat in bonis tūc mariti. In cōtrariū fauebat æquitas pro fratre mariti: quia inuitus emerat, ob hoc consuluit papā [Et probata] nec enim sufficit proponere, de conce. preben. cū super, s[ecundum] Hof. qui etiam per hoc nō. nō s[ecundum] cōscientiā, sed s[ecundum] probata iudicari debere, de hoc sup. de offi. dele. pastoralis. §. quia uero [Dicit] idest petit in libello [De diu] uel ab alio ipsius nomine datum esse [De bonis fratris] facta enim excussio in bonis mariti agere potuit mulier hypothecaria contra extraneos possessores; illorum bonorū, quæ tunc fuerant obligata pro dote, quomodo autē creditor in hypothecaria habet hæc pbare, s[ecundum] re fuisse specialiter, uel generaliter obligatā, & pecuniā fuisse numeratā, & re fuisse in bonis debitoris tpe obligationis, uel post, p[er]sequere plene, ut in Spe. de oblig. & solutionibus. §. 1. 7. col. uer. Sed qd debet creditor, & uer. seq. [Obligata] an noceat patri renunciatio huius iuris hypothecarū, quam facit filiafamil. in cōtractu mariti, & quid si filiusfam. uel emancipatus iussu patris recipit dotem, an pater, & eius bona sint obligata, uide in Spec. de dona. inter ui. & ux. §. 2. aliās. 3. uer. quid si filia, & duobus sequentibus. [Tertiat] gloss. respondet per quæstionem quibus Io. And. super 3. Decre M 2 bus

8. bus creditoribus mulier preferatur. ¶ In 4. glo. ibi, res uxoris damnato marito, uel ex pœna in seruilem conditionem deducto, res ante reatum quocunque modo ad uxorem spectantes apud ipsam remanent illibate [et ibi, l. 2.] incipit, ob maritorum uide de his, quæ sunt à maiori parte capi, quæsiunt, super ult. gloss. [et ibi, §. uxores.] damnato uiro de crimine læsæ maiestatis uxor recuperat dotem, & si quos fructus habebat in bonis mariti, illos tenet, & restituit usufructu finito [et ibi, si quis 2.] proscripto marito uxor dotē, don. propter nuptias, & omnia ad ipsam prius spectantia recipit [et ibi, bona] ibi dicitur, quod uxores damnatorum don. propter nuptias, & dotem recipiunt, si sint indotatæ, recipient de iuri substantia partem legibus diffinitam [et ibi, l. 2.] Si uiro damnato sicut dotem coniugis occupauit, uxor dotem à fisco repetit [et ibi, satis] uide de consuetu. ex parte, in gloss. antepen. ¶ In glo. penul. ibi, l. ult. incipit, si mulier, uide de conce. præben. literas, super ult. gloss. [et ibi, si mater] uide de appellatio. ex parte. 2. in 1. gloss. ¶ In glo. ult. ibi, si debitor] pignus à debitore distractum sine consensu creditoris transit cum sua causa in emptorem [et ibi, l. 2.] bona contrahentium cum fisco, etiam si non exprimat, sunt tacite obligata [et ibi, l. 3.] incipit, satis. uide supra [et ibi, alienatio] sequitur, cum sit cum sua causa in alium transferimus, quæ essent futura, si apud nos ea res mansisset [et ibi, inter debitorem] uide de patris, plerique, super prima gloss. ¶ In glo. 1. in fine ff. de tranfact. cum hi. §. uultu gurgis oratio, Hostien. ¶ In glo. 3. ibi, præfertur] 24. priuilegia dotis uide in Spe. de dona. inter uirum, & uxo. ad finem [et ibi, sed non præfertur] creditoribus superioribus, ut sequitur, & hæc fuit opinio Bul. quam tenet Accur. in præ. l. asiduis, in magna gloss. & Dyn. institutio, de actio. §. actionum, in fine. Sed ut in ea. gloss. no. Mar. tenuit contrarium, quod scilicet præferatur prioribus habentibus expressam, & hanc sequuntur Iaco. de Arer. Pet. de Bel. perti. & Guido de Suza. & ibi placet Cyno ratione istius opinionis, scilicet ibi no. glo. sed potissimè innititur, quia textus ibi dicit, contra omnes, & quia dicit eam præferri creditoribus uallatis priuilegio temporis, ergo non loquitur solum de uallatis priuilegio legis: sed illam præferri habentibus tacitas tantum, est contra priuilegium legis, non temporis. & Pe. dicebat se non uidere, quomodo respondeatur argumento, si uinco & c. cum mulier uincat credentem in refectionem, qui uiuicet priores habentes expressas, ut in aucten. ibi signa. quo iure. ad id, quod infra subdit glo. de fisco, respondent, quod non semper procedit: quia quandoque sicut plus habet, quam mulier, quandoque minus, ut in casu isto, quo tantus est fauor rei publicæ, ut in fi. glo. ¶ In glo. propter, ibi, bona] & infra de hære. decreuit, lib. 6. [et ibi, nisi in casu] scilicet primipilarij, & de hoc adde, quod no. supra de consue. ex parte, in glo. quod de iure. ¶ In glo. hoc priuilegium, ibi, paraphernalia] id est quæ mulier habet ultra dotem, bene extenditur: quia pro his, & pro dona. propter nuptias bona mariti sunt tacite obligata: sed in his non habet priuilegiū, de quo habes, supra gl. 2. quia non præfertur prioribus creditoribus habentibus tacitas, sed posterioribus tantum, ut in hac. l. & C. qui potiores in pig. ha. l. ulti. Inno. Dicit Abbas, quidam habent hic, non: quidam sine, non, & utrunque potest saluari, si maritus paraphernalia, id est eorum administrationem postmodum assignauerit, tunc tenetur: aliis non. Host. remittit ad summam eo. ti. §. qualiter contrahatur, sub §. conuentionalium [et ibi, l. ult.] nisi per specialem sibi prouiderit hypothecam, ut ibi. Hof. & similiter ubi idem no. [et ibi, Communione] uel qui scienter nubunt hereticis; quod dicit, ut infra de hereticis, decreuit, lib. 6.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Solu. matrimonio. Vide de consue. ex parte, quæ omnino faciunt ad q. an delinquentæ marito uxor possit impedire destructionem domus mariti destruendæ ex forma statuti. uide de hoc Bart. in l. 1. §. si feruus, ff. ad Syl. & doct. & Bald. in l. pignus, C. de pigno. act. & mandans iudex capi bona uxo. tenetur de ui, uide d. Barto. de Sali. in l. 1. C. de ui priua.
b Cum dilecti. Vide hanc materiam plenissimè per Barto. in repe. l. si constante, ff. solu. matrimo.

S V M M A R I V M.

- 1 Ex pignoris fructibus si creditor, uel ei, qui ab eo causam habet, sit satisfactum forti, pignus est restituendum debitori. Instrumentum ualeat, quamuis in eo dicatur quis filius eius, qui est mortuus, & non addatur, quondam.
2 Pro pignore recuperando quæ actiones intententur. Actionem quam quis intentet, non est curandum. Pignoratitia est actio personalis.
3 Possessiones pro fructibus earum. Fructuum pignoris perceptio habetur loco solutionis. Possessionem quis nancisci potest etiam per alium.
4 Suffragium glossarum. In sortem operæ mancipiorum, & fructus rei pignoratæ computantur, num. 1. 3. & 5. præterquam in casibus, & quibus, num. 5. remiss. Pignus nunquid secundo creditori possit iterum obligari, in fin.

C A P V T VI.

¶ Vm contra. Casus. Si creditor, uel is, qui ab eo causam habet, receperit tot fructus ex pignore, quod satisfactum sit forti, debet pignus restitui debitori. & in prima facta, & processum narrat in secunda diffinit ibi, Nos igitur, & sic construe, cum mouisses in nostra præsentia quæstionē contra Goff. & c. [Quas quondam] si dicatur in instrumento. B. filius. A. licet A. sit mortuus, nec dicatur. Quōdam, ualeat instrumentum, de hoc in Spec. de instru. edi. §. restat, ad fin. Lau. [De Saul.] Ber. intelligit, quod iste fuit debitor, & pater istius. B. credo quod fuerit creditor [Prædicto G.] contra quem agebatur: sed quæ actione dicitur rei uendi. ¶ In Host. si pater fuerat dominus, & ipse hæres semel adeptus fuerat possessionē. ff. eo. si dominiū, ff. de pe. hære. re. quod si in diē. §. non solum: aliās officium iudicis cōpetit, C. si pignus pignori da. sit. l. 2. ff. de pig. actio. debitor. §. si. ff. eo. grege. §. cum pignori, & §. in superfi ciariis. Sed & contra illū, cui res fuit obligata, competit pignoratitia. Vnde dicebat Inn. quod iste petebat restitutionē pignoris, & actionē pignoratitiā intentabat; quod dicit uideri, fieri non posse, cum actio pignoratitia sit personalis, & non detur in rem. idē dixi post eum de fo. compe. postulasti, in gl. priuationis, uer. sed in hoc casu. Dicit demū Host. de his non curandū, alle. de iudi. dilecti [Earum] possessionē [Eodem G.] cui facta fuit obligatio hæredibus creditoris [Alijs] forte ipsis hæredibus creditoris, uel alijs, qui ad firmam, uel aliter habuerant id ab eis: de creditore nō dicit, puta forte decessit ante, quam fructus aliquos perciperet [In talibus] si possessionibus pro certa summa murui obligatis, Host. [Restitui] debeant, quod sequitur [Possessiones] i. fructus possessionū. & sic inculcatio, uel pro tanto hoc dicit, ut ostendat, quod perceptio habetur loco solutionis, & solutione eius, quod debetur & c. institui, quibus modis, in prin. Hostien. uel primò ius hic factum [Penitus] hoc repetit, quod no. supra de iureiu. ad nos tram. 1. Innoc. [Per nuncium] potest etiam quis per alium possessionem nancisci, de præben. accedens, Goffredus [In possessionem] de re iudica. cum ali-

aliquibus. ¶ In glo. 1. ibi, l. 2.] creditor in sortē cōputat operas mancipiorū pignorum, quas percepit, & quas percipere potuit. ¶ In glo. 3. ibi, l. 1.] quod recipit creditor ex operis ancillæ, uel ex pensione domus pignorate, computat in sortem [et ibi, l. 2.] uide de resti. spo. grāuis, super 3. glo. ¶ In glo. pen. ibi, nemo plus] hanc & sequen. uide de iure patro. cura, super ult. glo. ¶ In glo. ult. ibi, l. 2.] loquitur de creditore, qui agrum detriore cōstituit. ¶ In glo. 1. in fi.] de hoc satis per Host. in summa huius titu. §. quando efficaciter, uer. sed nū quid creditor. ¶ In glo. nisi, ibi, conquestus] ubi de hoc, & 1. 2. q. 3. in summa, & præ. c. cōquestus, postui uer. quos de his casibus ponebat Host. eo. ritu. salubriter, & hic etiam, & ibi remitto ad summam. ¶ In glo. non enim, ibi, creditor] nunquid secundo creditori possit iterū obligare, uide in Spe. eo. tit. §. 1. uer. sed cum pignus [et in fine] de hoc in præ. decr. nuper, & l. q. 1. c. 1.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Sed in hoc casu. V. eudicabat ergo, ut supra dixi, ad hoc. uide per Cyn. & Bald. in l. nec creditores, C. de pigno. ac. & si pignoratitia ista fuisset, sententia daretur contra tertium, quasi sit in rem scripta, hoc uoluit Bald. C. de pig. act. l. 1. ubi uide.

S V M M A R I V M.

- 1 Pignus redimere potest impeditus intra diem statutum sub pacto legis commissoria iuratusque redimere, & nu. 7.
2 Nuncius cuiuspiam si sit à latronibus captus, an possit agere contra mittentem, ut se redimat. Captus si sum, cum eo pro te ad exercitum, quid iuris. Si per nuncium missi pecuniam tibi soluendam, & non soluit, utri pereat tibi, an tibi, uide nu. 7. in prin. & nu. 8.
3 Debitor non debet expectare, quod ab ipso debitum exigatur, sed offerre creditori, & si non est, quid agendum. In loco si non inueniatur persona, cui promiserim quid cedere, uel renunciare, quid agere debeo. Protestatio debet fieri pro me non stare, & quid aliud facere debeam, si per absentiam eius, cui promisi, non possum. Renunciatio rei temporalis apud quem fieri possit, & apud quem spiritualis.
4 Impeditus cessante impedimento debet exequi, quod tenetur, alioquin excusatio impedimenti non prodest.
5 In mora quis esse non dicitur, cum habet exceptionem, uel casu, fortuito tardatur, num. 7. §. 1. Resignare, pro reddere.
6 Epilogus, & suffragium glossarum. 7. Pignorari res potest sub pacto legis commissoria, & quo casu uideatur potius uenditio conditionalis. Nuncij deferentis quid malitia nocet domino mittenti. §. 1. in fi. & supra nu. 2. & infra 10.
8 Additio glossarum. Commissoria legis pactum quando teneat, & supra nume. 7. in prin. Tancredi quæstiones dominicales citantur. Venditio fundi cum pacto recuperandi ad tempus ualeat, nisi fiat in fraudem.
9 Commissoria pactum, quare permittatur in uenditione, non pignore. Venditio communiter fit quanti res ualeat. Pignus plus ualeat communiter, quam pecunia credita.
10 Periculo meo res mea perit; secus si aliena, & quando hic, & supra nu. 2. & 7.

C A P V T VII.

¶ Ignificante. Casus. Si is qui sub pacto legis commissoriae pignoraui rem suā, & iurauit nō cōtrauenire, iustè impeditus intra diē statutū rem nō redimit, post diē illā redimere poterit. & prima

ponit debitoris querelā. secūda dat iudicē, ibi, cū igit [Molestaret] ecce pactū, l. commissoria [Tempus] aliās terminum [Videbatur] cōiter, aliās est in textu [Ei] [debi] [tori] & hic fac punctū. sed si faceres post uerbū, creditori, tunc exponas. i. creditori. si. ff. de ac. emp. & uer. l. ueteres [In fideliter] quid si fideliter agens in uia fuisset à latronibus captus, an possit agere contra mittentē, ut eū redimat, uel saltem contribuatur uide in Spec. de iudi. §. 3. uer. illud autē. Et ibi sequitur similis qō de illo, qui cum equo, & armis iuit, p ipso ad exercitum, & ibi captus est, de qua uide de iureiu. sicut 3. in glo. de uocatis [Persoluit] si fuisset nuncius creditoris missus nō ad cōmonendum tm̄, sed ad referēdum, periret creditori, ff. cōmo. qui nō tam, & l. sequenti, & de hoc. 95. dist. presbyteri. Si uerō nuncius falsō dixit se missum ad referēdum, debitori perit, q non debuit credulus esse, ut no. in l. qui nō tam [Vt debebat] ex uī illius cōuentionis, l. intra terminum statutū [Remisit] quicunque est alteri obligatus, nō debet expectare, quod ab ipso debitū exigatur: sed debet accedere ad domiciliū creditoris, & ibi illi offerre, quod debet: & si nō est ibi, protestetur coram iudice loci, & cōsignet, a arg. hic, & C. de usur. si creditrici, & l. acceptam, & C. de solu. ob signatione. Si uerō promisit alicui facere cessionem actionis, uel renūciationē iuris sui, idē est dicendū, arg. sup. de of. ord. pasto. secūda Inno. l. q. si nō inuenitur persona in loco, fiat protestatio coram iudice, uel personis honestis. Plus dicit Host. fieri posse, ut si agatur de cessione, uel renūciatione iuris temporalis, fiat in manibus tabellionis, recipientis nominē illius, cui facienda erat, argum. ff. rem pu. sal. fo. l. 2. Renunciatio uerō iuris spiritualis non nisi in manibus iudicis sui ecclesiastici fieri possit, ut patet in eo, quod le. & no. de renun. ad moner, Hostien. [Captione] hæc excusatio fuit necessaria, quamuis enim propter missionem nuncij excusetur à periurio, quam diu credit pecuniam esse solutam; non tamen excusatur, si non soluit, quāni cito potuit, ex quo sciuit pecuniam non esse solutam: quia adhuc durat debitum, & uinculum iuramenti: quia licet ex pacto non teneatur, quin possit recuperare pignus, ex iuramento tamen obligatus erat, ut ulterius petere non possit, nisi prædictis excusationibus defendere uel secundum Innocen. & Hostien. facit, quod no. 3. 2. quæstio. 1. apud, & quod dixi, supra de offi. delega. P. & G. in glo. quærit, Hostien. & uide quod dicam, de reg. iur. peccatum, super 1. glo. lib. 6. [Detentus] & sic non fuit in mora, cum haberet exceptionem legitimam, ¶ In Pe. inf. de re. iur. non est in mora, lib. 6. [Si est ita] omnia superiora respicit, sup. de rescrip. olim [In ea] l. forte. & hoc est uulgare in pignore, sup. c. prox. [Resignet] id est reddat & hoc est ¶ In Inn. de iure communi, non ex dispensatione. Alii dicunt, quod relaxatur iuramentum: quia erat contra ius, de iure iuran. c. 1. & c. debitores. Alias seruari debuisset, eod. titu. cum contingat, dicit ut supra dixi. ¶ In glo. 2. declarat, quid sit lex commissoria, signat contrarium, & soluit. ¶ In Gl. 3. no. & signat contrariū. ¶ Penul. gl. arguit, all. contrarium, & ibi remittit. ¶ In ti. glo. signat contrarium, & ibi remittit. ¶ In glo. 2. ibi, si fundus] in fin. pignorari potest res eo pacto, quod precio certo die non soluto creditor habeat rem emptā, tūc iusto precio æstimādam [et ibi, l. ult. 1. responso] si pignoraui prædium, & fideiussores dedi, cum quo conueni, si intra trienniū redimerem, fideiussores solueret, & prædium sibi emptum esset, dicitur nō obligatio, sed condicionalis emptio. ¶ In 3. glo. ibi, argentum] uide inf. in sup. & sup. de cōmo. c. vno. in gl. 2. [et ibi, cum à matribus] Si mater pecuniam misit ad petendum pupillo tutorē qui per latronem mortuus est, non dicitur mater fuisse in mora ex petitione tali casu tardata, nec per id à Io. And. super 3. Decr. M 3 luc-

S V M M A R I V M.

successione repellitur [et] ibi, §. ult. Si mihi uolenti argentum emere uascularius detulit, & dimisit, & cum non placuisset, remisit, praesto culpam deferentis. Et idem de culpa illius, cui commissum custodiendum. **8** ¶ *In gl. 1. in fi.* sic. §. 3. ¶ *In gl. 2. ibi. improbatum* inter debitorum, & creditorem: sed inter debitorum, & fideiussorem suum non, ut in supradicta. l. ff. de contrahend. emp. l. ult. r. r. h. Gof. intelligas h. m. Hof. nisi ibi fieret fraus de persona ad personam, de qua. j. de priuilegiis. quāto, & si. n. de spon. Gemma, & sic fiebat Padua. Item inter creditorem, & debitorem bene ualet, si dicatur, Si ad tale tempus non soluero, res tua sit, iusto tamen precio aestimanda, & sic cesset contrarium de. l. si fundus. §. si. ff. de pign. Quid si dicat, si non soluero, ipsam rem do insolutum? non ualet. ff. de solu. Calipodius. Quid si dicat, quod non licet in perpetuum redimere, non ualet, ar. sup. de preca. c. si. ff. eo. cum precarium. Quid si dicat, habes rem in feudum, nec hoc ualet, arg. sup. de re. ec. non alie. ad nostram. Quid si dicat imperpetuum non repleam, non ualet, vt hic, ar. ff. de iureiu. si duo patroni. §. idem Iulianus. Quid si renunciat in hoc beneficio iuris, non ualet, sup. de so. compe. si diligenti. Quid si promisit penam, si repetat, non ualet, nisi fiat in fraudem, sup. co. illo. Hof. [et] in fin. si quāras, qua ratione permittitur hoc pactum in uenditione, & non in pignoribus, r. deo. h. m. Pe. & Ab. Communiter res venditur, quantum ualet, & ideo si existat conditio, non multum fraudatur uenditor, nec obli. si dicis, quod interdum minus uenditur: quia ad ea & c. ff. de legi. nā ad ea. sed communiter plus ualet pignus, quam pecunia credita. Si ergo haberet ibi locum hoc pactum, illo, quod pluris ualet, fraudaretur debitor h. m. eos. sed adde rationem: quia nec aliter creditores mutuarēt, si hoc pactum esset licitum: & debitores, uel sperantes redimere posse in termino conuento, uel multum indigentes pecunia, de facili huic pacto consentirent. **b** Item hic accederet aliquid forti, & esset in fraudem usurarium. ¶ *In gl. ergo non ibi argentum* h. c. l. licet probet, ad quod inducitur per gl. contradicit tamen textum, cum ibi dicatur, quod si argentum per te mihi commo darem tibi remitto per nuncium meum, quem puta bam, & merito fidum & cautum, & ille forte ab alio deceptus asporteret, vel perire permittat, perit periculo tuo. So. h. m. Pe. & Ab. ibi argentum commo datum vt species tuum remāserat quod ad dominium, & possessio nem. ff. commo d. l. rei commo data. perit igitur res tua, & nō mea, nec teneor de casu, ubi non p̄cessit culpa, de commo. c. uno. Sed si mihi mutuafti. 100. illa ita in sunt mea, non tua. ff. de reb. credi. l. mutuum. Quando igitur remitto tibi illa, uel alia. 100. donec tibi pecunia tradita fuerit, mea est, & non tua. Si ergo pereat, non perit tibi: quia tuum non erat: sed mihi, quod meum erat [et] in fin. non imputatur quod ad periculum, sed imputatur in hoc, quia perit periculo suo. ¶ *In glo. ultima in fi.* mag. glo. ibi solatur.

ANNO TATIONES.

- a** Acceptam ibi uide plenissime hanc materiam per Bal. & per d. Bar. de saly. & per Bart. in l. item illa, ff. de constitut. pec. & Bald. in l. cum quidam, C. de cond. infer.
- b** Contentent. Et hae sunt uera, quando a principio apponitur pactum: scps, si ex interuallo, quāu. ff. de sol. ubi uide late.

- 1** Decretalis hae facit ad titulum. *Vsufuctuarius cauet, & qualiter. Si prius agit, quam caueat, quid, num. 2.*
- 2** *Vsufuctus legatus domus quo casu pereat destructa domo. finit per monacatum, num. 5.* *Differt utrum legetur omnium, uel certarum rerum.*
- 3** *Cautio, de qua loquitur hae constitutio, in quibus habeat locum. Vtus etiam pertinet ad usufructuarium. Fructus contra non pertinet ad usufructuarium.*
- 4** *Arbitrium boni uiri in casibus huius decretalis in quibus constat.*
- 6** *Epilogus glossarum. Vsufuctus quid, in quibus constituatur, quomodo finitur, & de alijs ad eum pertinentibus in modum summa tradit, & remittit, uide num. 10.*
- 7** *Suffragium glossarum. num. 8.* *De parentum successione in bonis liberorum, quando & in qua parte succedant, & quando ceteris praeservantur, & quibus.*
- 8** *Cautiois nomine quando nuda promissio, quando secus intelligatur, iuncta gloss.* *Cautio hae ad arbitrium boni uiri quando remitti possit, in prin. & §. in glo. hae autem.* *Res sua nemini seruit. §. in glo. 3. & num. 11. excipitur, ibid.* *Nummi mei si me infcio, uel inuito soluuntur a te, manent mei, nisi in casu. §. in glo. pen.* *Iura nominum in hereditate relictorum uelut sortes quo casu deducantur in cautionem. §. ultimo.*
- 9** *Additio glossarum. num. 10.* *Matrem successisse filio quibus modis possit hic intelligi.*
- 10** *Vsufuctuarius quid possit uendere, & quod differat a uasallo, creditore, usuario, & quibus casibus caueat, & quid si cauere non possit? num. 13.*
- 11** *Vsuarius quibus utatur.*
- 12** *Capitis diminutio triplex, & quid quaeque sit.*
- 13** *Impossibilitas facti non liberat ab obligatione, & sic a satisfactio.*

C A P V T VIII.

Vm constat. Rubricā ponunt hic et u, & male. dicunt autē, quod nō facit ad titu. tu dic, quod facit ad secundā partē rubricae, De alijs caut. & hoc intēdit. Vsufuctuarius cauet, quod fructur rebus immobilibus salua ipsarum substantia, & pecunia, & aestimationem mobilium, quae cōsumuntur usu, finito usufructu restituet. secunda ibi, Pecuniam [Vxorē] nunc, & sic transuerat ad secundas nuptias **2** [In bonis] omnibus, uel certis. & est differentia: quā primo casu destructa domo durat usufructus in area: secus, si legatus erat usufructus domus, ff. de usufruct. quoties, §. ulti. & quibus mo. usufructu. amit. l. reperi. §. rei, secundum Goff. [Mulierem] sororem illius defuncti, secundum Innocen. [Eam] l. matrem usufructuarium [Cautioem] si prius agit, quam caueat, uide in Spe cu. de satisfda. in fin. [Idoneam] sunt quatuor seruitutes personales, in quibus exigitur hae cautio, secundum Goffred. usufructus, usus, habitatio, & opere seruorū, ut is, scilicet cum talia relicta sunt, utatur, fruatur, inhabitet, & operas recipiat arbitrio boni uiri, ff. usufructu. quemadmodum ca. l. & desiderant hic satisfda. C. de usufruct. l. usufructu [Vtatur] quod etiam facit usufructuarius [Fructus] quod non facit usuarius, de hoc in gloss. [Arbitrium] hoc arbitrium, ut dicebat hic **a** Abb. consistit in faciendo, ut scilicet rem reficiat, ut dicit gloss. & bene pascat equum, in quo habet usufructum, decenter pascat, & induat seruum, & his similia. Consistit etiam in non faciendo, ut scilicet in

re, qua constitutus est usufructus, nil faciat, propter quod minoris ualoris esse possit, puta faciēdo balnea, lupanar, uel huiusmodi, uel non ponat equum ad quadrigam, uel seruum ad negociā inhonestā. Idē in si. ff. de usufructu. uel usufructu. & l. se. & l. xquisimū [Habuit] quā inuenit in hereditate, & ad manus suas pertinet [Vt habeat] id est recuperare poterit [Bonorum] omnium mobiliū, & se mouentiu, & aliorū [Inuentā] rē additionis **5** [In morte] quid si fiat monachus? r. deo, finitur usufructus. C. de episc. & cle. deo nobis, de proba. in p̄sentia, h. m. Gof. & Hof. ibi de hoc, & §. q. 3. si qua mulier, C. de sac. san. ec. ingressi, & aliorū [Inuentā] rē additionis **b** de sac. san. ec. ingressi, & in Specie statu. mona. uer. **6** 47. [Dicitur] proprietaria. ¶ *Glo. 2. T. & anteriores per modū summa recitari p̄nt, & sic. C. querēdo, de p̄pri mō quid sit usufructus, secundū in quibus rebus constituitur, tertio quō finitur, quarto quibus rerū usufructuarius caueat, quinto quid cautio contineat, sexto qualis debeat esse cautio, septimo an p̄ testatorē, uel haredē remitti possit, octauo in quibus casibus usufructuarius nō cauet, non quid si cauere nō possit. Primo, & singula. §. uerba definitionis p̄sequit tertia gl. cum tribus sequen. secundū gl. hae autē, in fi. & gl. pen. tertiu finis gl. pen. quartum, & quintū gl. hae autē. 6. & 7. gl. 2. & 8. gl. hae autē, post mediū. ultimū gl. si. ¶ *In gl. 1. ibi, parentes* salua gradus prerogatiua, ut pater excludat autē maternū, & c. & si pari sunt gradu, pariter succedunt, paternis dimidia, maternis uerō dimidia delata, licet eorum impar sit numerus, hoc uult autē. defuncto, & §. nō [et] ibi, in successione] ista autē est sub Rub. ibi praec. de suis & le. & dicit, quod in successione parentū liberi praerferunt omnibus alijs primi gradus aequaliter: nepotes, & posteriores in stirpes, non distinguendo sexum, uel ius potestatis, & hoc uult etiā, §. 1. & 2. infra alleg. ¶ *In glo. 2. ibi, §. ad huc* tamen, ut ibi **8** dicitur, si fides sine cautione habeatur, idonee cautū uidebitur [et] ibi, §. uenditā] uenditori debet emptor precia, aut pignora, uel fideiussores [et] ibi, l. si re] fidei commissi & legati satisfactio remitti potest ad satisfactio nem usufructuarii testamenti remitti non potest [et] ibi, potest] Falcidia haredis cā data est: nec sit fraus haredi, si ius suum diminuat, & caueat solida legata praestare. ¶ *In glo. 3. ibi, in re communi* alter dominorum in re cōi nō petit iure seruitutis aliquid fieri, uel non fieri: quia res sua & c. [et] ibi, uti, frui] qui habet proprietatē, non habet ius separatū utendi, & fruendi. ¶ *In gl. hae autem, ibi, ff. eo.]* de usufructu [et] ibi, hae stipulatio] aliā habet, autē hae stipulatio [et] ibi, redire] ut cū proprietas ex die legata est, usufructus pure, ut ibi [et] ibi, si ad fideum] satisfda. hares legatorū noie: sed si portio hareditatis ad fideum perueniat, cessat stipulatio: quā nō solet fideus satisfda. [et] ibi, l. ult. §. hoc proculdubio] nā, ut ibi dicitur, paterna reuerentia eū excusat ab onere cautionis. ¶ *In glo. antepen. ibi, cum ita]* secundus, §. est, & uide de appel. cum sit, super 3. glo. ¶ *In glo. pen. ibi, si alie] si numeros meos me infcio, uel inuito soluisti, mei manent, nisi sint commixti, ut discerni nō possint: quā tunc sunt accipientis: sed contra te ago furti. ¶ *In ult. ibi, §. si uerō erimen]* uide de dona. inter ui. & uxo. c. pen. in glo. antepen. [et] ibi, uxori] iustura nominū in hereditate relictorū ante cautionem interpositā debita uelut sortes deducuntur in cautionē usufructuarii. ¶ *In gl. 1. ibi, testamento filij]* qui matri reliquit usufructum bonorū suorum, sorori forte proprietatē, uel forsā utraq; instituit haredem, & in iudicio fami. l. ercisc. diuisum est, ff. de usufruct. l. 1. h. m. Goff. uel forsā pater filii maritus quorūdam mulieris fecerat hoc testamentū, in quo filium cōem sibi haredē instituit, & substitutionem fecit de matre quod ad usufructum, & de sorore quod ad proprietatem: ad hoc de usufructu leg. l. uxori infra de testamentis, Rainutus, & c. l. lib. 6. uel pone**

secundum l. in aut. de nup. §. hinc nos. Alia notatur ratio, colla. 4. ubi dicitur, quod mater succedit filio in bonis paternis, quod ad usufructum, & hoc plus placet Innocen. sed alij dicunt illud correctum per autē. de hared. ab intesta. colla. 9. uel pone secundum. l. ff. de usufructu. accret. si mulieri, uel per l. ff. usufructu. quemadmodum ca. l. si usufructu. mihi, secundum Hostien. ¶ *In glo. 3. ibi, est ius]* scilicet in corpore, & personale: unde non potest uendi ipsum ius, quamuis fructus uendi possint, ff. de periculo, & com. rei uendi. l. necesseario, & per hoc differat a uasallo, & emphyteuta, qui potest ius suum uendere, de loca. potuit, Hostien. [et] ibi, uendi] in hoc differat a creditore, qui utendo furtū committit in situ, de obliga. quae ex quali delict. nascuntur, §. furtū [et] ibi, fruendi] & in hoc differat a usufructuario [et] ibi, salua rerum] id est praestita cautione de saluanda substantia, & sic est de substantia usufructus ipsa cautio, quod non est uerum, nam, & sunt casus, in quibus non praestatur, qui & infra no. unde exponit, id est quod non consumatur, unde est ius in corpore & c. **11** ut sequitur [et] ibi, nemini] seruū hoc ueram de usufructu formalis, institutio, de usufructu. §. 1. secus de causali, quem habet quis in rebus propriis, ff. de exceptio. rei iudi. si cum argentum, §. penult. ff. de pact. si unus, §. penult. Hostien. ¶ *In glo. hic dicitur, ibi, minus]* usuarius domus habitare potest, sed non locare, usufructuarius gregis stercoreare potest agrum suum, sed non fructu lana, lacte, & similibus, [et] in fine] de hoc de pecu. clerici, fina. de offi. ordi. praesenti, libro sexto. ¶ *In glo. hae autem, ibi, & rebus filij]* & aduentitius. ¶ *In glo. pen. ibi, maxima]* & media] ut si amittit ciuitatem, & libertatem, uel ciuitatem tantum. Minima uerō dicitur, cum retinet libertatem, & ciuitatem, sed status eius mutatur, ut si is, qui sui iuris est, alieno iuri subiicitur, ut quia arrogatur, probantur hae instit. de capi. dimi. ¶ *In glo. ult. ibi, dicunt quidam]* pro quibus facit litera, Compellatis **b** [et] in fin.] idem Accur. C. de usufructu. l. usufructu. in fin. r. **13** gloss. allegat: quia impossibilitas facti non liberat ab obligatione, ff. de uerbo. obliga. continuus, §. illud, nec ob. institutio, de hae. instit. §. impossibilis, quia loquitur de impossibilitate iuris, uel naturae. Posuit etiam hic Phi. alias duas opiniones, quas ibi ponit Accur. l. dicentium, quod sequetur usufructus, C. de agri. & centi. l. libris, lib. 1. r. Item dicentium, quod proprietarius cauebit de soluenda tertia centesima nomine usufructu, C. de secun. nup. hac edictali. §. his aliud, quod improbat Accur. quia illud speciale in matre. Dixit Hosti. quod prima opinio, quam ponit gloss. est benignior, sed secunda iustior. Dixit tamen, quod potest teneri media uia, ut admittatur cum intramento: & si contra illud ueniret, uel bona sua dissiparet, priuilegium cessaret, argum. de decimis, suggestum, infra de donato. inter ui. & uxo. per uestras. remittit denum de materia tit. ad sum. co. titu. §. constat, & §. sequenti.

A N N O T A T I O N E S.

- a** Constitit in faciendo. Constitit etiam hoc arbitrium, super quali tate, fideiussorum, uide glo. & Bald. in l. usufructu, C. de usufructu.
- b** Ingressi. Vide Bart. Bald. & Bart. de Saly.
- c** Aduentitius. An autem cautione usufructuarius faciat fructus suos, uide glo. & Bart. in l. uxo. usufructus, la prima, ff. de usufructu. le. & per Bald. C. de usufructu. l. 1. r.
- d** Vsufuctu. ibi uide Bald. & Bart. de Saly. & Bart. in l. iur. uxo. ff. de usufructu. le.

S V M M A R I V M.

- 1** *Dispositio, uel aconomia tituli.* *De fideiussorum re ubi alibi, quam hic tractetur.*

De fideiussoribus. Rub.

¶ Viso de rebus, quæ pro debito pignori obligantur, uideamus de personis; de hoc. 1. 2. q. 1. te quidem. 2. 3. q. 5. cum homo. de cõse. di. 4. uos autẽ, & c. quæris. Congruit, de off. deleg. coram, de iur. iur. ex rescri. pro. de cens. grauis, de foro competen. c. ult. de sen. excommunicatio. si clericos, lib. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Fideiussor clericus an & quando possit esse, & qua pœna coerceatur & quando.
Eius fideiussio quatenus teneat, num. 2.
2 Additio glossarum.

C A P V T I.

¶ Clericis. Breue est [Inferuens] i. indifferenter feruens. ff. de pos. l. 1. & dixi. s. de confue. ad nostrã. uel. i. ultra quam expedit, feruens. i. ultra summã in in ecclesia taxatã. eo. quod qbusdã. uel. idest non feruies, quia. s. fideiubet pro laico. p. clerico enim, uel ecclesia fideiubere potest, infra capitulis proximis. [Abijciatur] aliã ab clerico; aliã ab ecclesia, contra cuius. i. p. hibitionẽ fideiussit. & intelligit Host. nisi se correxerit. j. de pecu. cleri. c. 2. uel abiciat a fideiussione, idest non recipiatur. ¶ In gl. i. ibi, denotat & est si. 3. dist. c. 1. [¶ ibi, te quidem] ubi de hoc [¶ ibi, tener] quantum ad psonã, & res patrimoniales, uel alias, quas obligare potuit, nõ quantum ad ecclesiã, uel res ecclesiã, quas obligare non potuit; de hoc de depo. c. 1. & infra eo. quod quidam. Tenet etiam quò ad fructus beneficii sui, quos suos facit, infra c. 1. in fin. secundum Hostien.

ANNO TATIONES.

- ¶ Ad nostram. Dicitio, In. auget, uide in l. Gallus, s. ille casus, ff. de liber. & posthum per Barro.

S V M M A R I V M.

- 1 Fideiussorem suum debitor indemnem etiam per assignationem pro ueni. cum beneficiorum suorum compellitur seruare. Cap. hoc qua ratione conueniat cum proximo. sup. eod. Debitum solutum melius ostenditur per instrumentum solutionis, quam per instrumentum restitutionem. Exempla, uel sumpta, seu transcrita, quæ non faciunt fidem, nu. 2.
2 Probatio quot modis fiat, & 6. §. 2. Alioquin dictionis uis, in fin.
3 Reditus suorum beneficiorum faciunt suos clerici, ex quibus potest solutio fieri, eiq; obligari, & an hoc sit perpetuum. Prelatus delinquens de proprio satisfacere tenetur. Episcopus uasallus ob delictum in dominum regem feudum pertinet ad regem eo uiuente, postea redit ad successorem.
4 Fides an equi pollant iuramento. Suspendio in clericis debitores sine damno creditoris ferenda.
5 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 6. Officiu suum nemini debet esse damno, & quando nec compendio. §. in glo. 2. & num. 8. §. in glo. 2. Debitor principalis ad qua teneatur fideiussori, & quando, §. in glo. antepen. & nu. 9. Stipendia, uel prœmia quotidiana ob causam indicari capi, & obligari possunt, §. in glo. penult. Minoris prœdium ob es alienum quando distrahatur, ibid.
7 Additio glossarum, & sequen. Epistola diui Adriani inter quos locum habeat, & quando cœset, reijcit ad alios. De noua constitutione de fideiussore, remiss. De reis duobus remiss. De cedendarum actionum beneficio similiter.

- 8 Præmio, seu mercede potest quis ex una causa dignus, & indignus ex altera esse.
9 Fideiussor an teneatur excipere, uel agere ex persona principalis debitoris, & supra num. 6. §. in glo. antepen.
10 An usuram pecuniæ mutuat a nuncio socij, & quam ego habebam sub usuris, hoc expresso, ut socio curreret usura.
11 De crimine se defendentem, atiam si ad hoc non agatur, si conuincatur, iudex ex officio punire potest; secus, si se non defendat. Notorium sit crimen per probationem, & quis puniri potest; tunc, etiam si ad hoc non agatur, & quando.

C A P V T II.

¶ Eruenit. Casus. Cõpellitur debitor seruare fideiussorẽ suũ indemnẽ etiã per assignationẽ prouentũ beneficiorũ suorũ, & in prima impetrãtis cõquestio. In secũda causẽ cõmissio ibi, Ne igitur [illis] debitoribus [Coactus] ipse fideiussor cõquerens, Host. [Præmium] contra. s. c. prox. fm Boa. hoc respicit debitorem, uel loquitur, cum fideiubet in casu licito [Creditor] scilicet mercatores Bonon. factũ erat forte instrumentũ solutionis, per quod melius probatur debitum solutum, quam per restitutionem instrumentũ, C. de solutio. l. pecuniã: ad illa tamen instrumenta reddenda soluens agere potuisset; de hoc de pac. cum primem, in glo. pen. [Transcripta] in modũ publicationis, de fide instrum. c. penul. & ult. de testi. Albericus: aliã non facerent plenã fidẽ, de fide instru. c. 1. unde dicebat Inn. q. hæc transcripta fidem nõ faciunt, nisi cum illa solennitate publicationis, de qua dixi in decr. Albericus, quod probabat per uersũ, uel ex cõfessione & c. Sed dicit Host. illud non obstat, ut statim dicã [Confessione] in iure facta. s. de confes. per totũ [¶ et aliã legitime] testes, uel transcripta, quæ mittet ep̃s, quæ faciunt plenã fidẽ, si in forma publicationis solennis sumpta fuerint: imò & si simpliciter fuerint sumpta, ex quo sumitur ex speciali mandato papæ & auctoritate iudiciali. forsan prima facie fidem facient, & eis stabitur, sicut & publico instrumento, nisi in dubiũ reuocentur; de hoc de pur. can. cũ dilectus, uer. dictus uerò, de elect. scriptum, Host. [Alioquin] idest si monitioni non acquieuerunt [Exolui] aliã per solui, si sufficiunt, uel obligari pnt in tantum [Aut] sup. fm Host. si non sufficiunt, nec in tantum obligari possunt [Reditus] beneficiorũ scilicet & præbendarũ, quos suos faciunt, de a. i. enim non fieret solutio, cũ nec illos obligare potuisset. Si ergo canonicus fideiubet, de præbenda sua satisfiat. Si rector, de redditibus ecclesiã in ipsius læsionem non satisfiat creditor fm Hof. qui remit. ad nõ. de pecu. cleri. c. fin. tenetur ergo prælatus delinquens de proprio satisfacere, de appel. reprehensibilis, uer. si autem, tamen fm constitutionem feudorum, Si episcopus uasallus regis contra ipsam aliquid moliat, ipso prælato uiuente feudum ad regem pertinet: ipso mortuo reuertitur ad successorem, in lib. feu. de capi. Cor. regis. §. si clericus, ueluti episcopus, Host. [Fidei] & iuramenti] nõ. quod fides, & iuramentum æquipolet: sed hoc nõ probatur hic fm Abb. nisi diceres, qd alter istorum fidem dedit, & alter iurauit [Suspendatis] hinc decisa fuit decr. ceterum, sup. de iura. ca. sed cum tempore suspensionis nõ percipiat redditus, quomodo de illis satisfiat fideiussori? Dicit Egi. corpus præbendæ non subtrahi, licet subtrahatur distributiones, & dicit sic seruari: uel secundum eum suspendetur sine damno fideiussoris. ¶ Gl. i. f. responder per qõnẽ, an omisso debitore cõueniri possit fideiussor. ¶ Gl. 2. arguit, qd officiu & c. alle. 7. iura, & duo ad casum cõuersum, & signat unũ contrariũ. ¶ Antepen. gl. obijcit usuras per fideiussorẽ non repeti. dat solutionem, Ala.

Ala. ponit contrariam. Item opi. Tan. ¶ Pe. glo. notat, alle. unam. l. & aliã alle. in contrarium, & soluit. ¶ Vlt. glo. quarit obijciendo, & soluit. ¶ In f. glo. i. ibi, hoc ita loquitur de duobus reis promittendi, qui paciscunt, qd uterque teneatur in solidum [¶ ibi, diui Adri.] ulti. est, & uide de con. uti. uel iuti. cum dilectẽ, super. 3. gl. ¶ In glo. 2. ibi, quodd nõ. loquitur de illo, quod certum seruum, de quo sibi fuerat mandatũ, emit, uel depositum recepit, & ille fur erat [¶ ibi, l. 2. §. 1.] nõ facit. Dicit, qd uelleianũ competit mulieri fideiubenti, nisi calide uersata sit: quia deceptis & c. forte uoluit inducere, quod ibi dicitur. i. respon. & in l. i. qd cum mulieres uirilibus non fungantur officijs, nec fideiubet [¶ ibi, Sed si quis] mittitur ad consignatorem testamẽti, ut recognoscat signillum, ne auocatus a rebus suis damnũ patiatur [¶ ibi, uidelicet] sequitur, ne cui officium publicum uel damno, uel compendio sit [¶ ibi, siue hereditaria] uide de simo. de hoc sup. ult. gl. [¶ ibi, l. 1.] uide in sup. ubi contrariũ soluitur. ¶ In 4. gloss. ibi, si quis] stat. confessioni non heredis, qui pro parte se respõdit hæredem. ¶ In glo. antepen. ibi, si per imprudentiam] ponit casum decre. statim all. [¶ ibi, omnes exceptiones] uide de dila. c. fi. super. 3. gl. [¶ ibi, si procurator] ponit casum cõuersum, qd creditor procuratori suo mandata non uidetur, ut recipiat indebitum [¶ ibi, Si fideiussor] sequitur, multiplicauerit summã, in quam fideiussit, sumptibus iusta ratione factis, totam eam prætabit is, pro quo fideiussit [¶ ibi, l. 2. §. ulti.] fideiubens pro conductore uestigialis, in uniuersam conductionem ad usuras iure cõuenitur. ¶ In glo. pe. ibi, commodis] præmium, quæ propter victorias condemnato dabant, interduntur, & ex parte iudicati capiant [¶ ibi, Spem eorum præmiorum] sequitur, quæ pro colonis athleticis p̃stitanda sunt, priuata pactione pignora minime admittendum est [¶ ibi, stipendia] uide de ap. pastoralis, in ult. gl. [¶ ibi, l. 1.] uenditur prædium minoris, quod ex causa iudicati captum est, si tamen est intra tẽpora restitutionis diffinier prætes causa cognita, & parte p̃senre, an sit restituendus [¶ ibi, magis. §. non passim] & sequentibus: tunc demum permittit prætor pupilli prædia ob es alienum distrahi, quando aliunde nõ extat, unde solui possit. ¶ In gl. prima ibi, diui Adriani] quod sit huius epistolæ beneficium, inter quos locum habeat, & quando cœset, satis nõ. Host. in sum. huius ti. §. quid sit, & §. 2. sequentibus, & uide in spe. de renun. & co. §. 1. uer. Et quoniam de renunciatione, ubi etiam tractatur de noua constitutione. ubi etiam tractatur de noua constitutione de fideiussoribus, & de duobus reis, & de beneficio cedendarum actionum [¶ in fi.] posuit hic Guido glo. Guidonis de Suza, an condemnato debitore intelligatur condemnatus fideiussor, quod uide plenius de iniur. & dam. da. c. uno, lib. 6. in 3. glo. ¶ In glo. 2. ibi, sane] & infra de elec. cum non deceat, li. 6. contra. 7. q. 1. constitutum, ubi de hoc [¶ ibi, legi] & de dona. inter uirum, & vxõ. & si necesse, ubi de hoc, Hosti. [¶ in fi.] dic ut ibi in fi. ult. glo. super t alio est indignus, super alio lucra libertus, cui patronus legauerat, post mortem illum detulit, qd fuerat: quia illicitæ mercis negociator, meretur quò ad fiscum, & mercede indignus quò ad legatum. ¶ In glo. 3. in fi.] de hoc de proba. post cessionem. ¶ In glo. ergo petent, ibi, & usuras] idem Goff. qui & hoc dicit in integra contineri: in antiqua non est [¶ ibi, petere absolutio] dixit Gof. licet teneat excipere, nõ tenetur agere. Præterea quia talis petitio quasi inhonestatẽ inducit, excusari debet fideiussor. fm. mada. l. idẽ. §. generaliter. ubi fideiussor inhonestam exceptionẽ ex sui persona cõpetentem omittere potest [¶ ibi, ut Tan.] qui simpliciter dixit debitore teneri ad usuras, & omnes expẽsas, quas fecit fideiussor, qui ueniunt ut interese. con cor.

Vin. hic Inno. & Hosti. de usur. c. 1. Hosti. dixit pignora fideiussoris obligata, quæ aliter non poterat rehabeti, & si perditã fuisset, ad ea debitor teneretur. fm. m. si mandato. §. si fideiussor. Credo, qd, ut moris est yfuariorũ, qd maior summa erat in obligatione, quam esset mera fors, ad quam se obligauerat fideiussor de mandato debitoris. Bar. in fi. quæstionum suarum in quæstione, Aliquis scholaris, quærens t de scholare, qui habebat pecuniam sub usuris, qui, cum eius nunciu uenisset, socio rogati mutuauit pecuniam illam eo pacto, quòd deinceps usura curerent socio, an sit usura quantum ad scholarem? sic soluit. I. dixit se dubitare: tamen dixit, qd nõ potest a socio petere nisi fortem: sed forte posset dici, qd actione madati posset eũ ad hoc cõpellere, distinguere, ut plene dixi in quæstio: ne, quã disputauit late super regula, dãnũ, de reg. iur. lib. 6. ubi etiam remissiones inuenias ad quæstionem uenerialem, ad sum. Host. & ad speculum. ¶ In glo. ulti. in fi.] Dicebat Inno. qd tãquam uis ad hoc non agatur, si tamen aliquis defendens se de aliquo crimine corã ordinario, uel delegato de illo conuincatur, ipse iudex eum ex officio punire potest, maximẽ cum tale crimen per probationem sit factum notorium iuris, & infamia inde orta sufficit ad suspensionẽ. 2. q. 5. prefbyter si. ubi uerò nõ defendat se in iudicio, licet de aliquorum crimine cõuincatur, cum ad hoc actum non sit, non punitur, de or. co. capitulo secũdo, cum suis cõcor. uide quod dicam, infra de pur. ca. inter. sup. per gloss. 2. & cap. penul. in gloss. forsan, in fi.

ANNO TATIONES.

- ¶ In 4. gloss. Et plenius per Bar. in l. i. ff. iu. di. sol. & Cy. & doc. & Bal. in l. fi. C. de usu. rei iudi.
¶ Compellere. Vide de hac q. per Io. Cal. in c. nauiganti, de usur. & per d. Bar. de Sali. in auct. ad hæc, C. de usur.

S V M M A R I V M.

- 1 A fideiussione fideiussorem qui molestatur a ueditoribus, debitor clericus absolueret compellitur, & quomodo. Conflare de aliquo dicitur multis modis.
2 Fideiussor an teneatur, si prouogetur debitori principali tempus.
3 Usurarum causa est spiritalis. Iuramentum calumnia non prestatur in causa spiritali. Accessorium sequitur naturam principalis, licet aliud ius sit, si de eo principaliter ageretur. Testes remotos ad locum iudicij conducere quis non cogitur, nisi in casibus & quibus hic.
4 Indices in personalibus potest quis impetrare bona fide diuersos. Terminus ad examinandos testes est arbitrius consideratio circumstantijs: & potest appellari, nisi sit competens. De testium examinatione committenda aliq. & super quibus faciẽda sit, eorũq; transmissio qualiter, quæ debeat habere, & nu. 8.
5 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 6. Fideiussor quando teneatur, & quando non ad usuras, & num. 7. in prin.
7 Additio glossarum. Testium receptioni ut quis adsit, an satisfactio præstetur a reo, & huius satisfactio in quo utilis. §. in glo. hoc fi.

C A P V T III.

¶ Onstitutus. Casus. Per t districcionem ecclesiasticam cõpellitur clericus debitor a fideiussione fideiussorem absolueret: qui a creditoribus molestat. Diuiditur ut proxima. secũda ibi, Ideoq; [Tempore Latera. concil.] quod quando fuerit celebratum, dicam infra de decimis. c. pe. [Intercessit] Bononia [Vsq; modo] nec modo, quod patet per sequẽtia [Augmentatum] propter usuras, pœnas, & similia [Consti-

[Confiteri] confessione, uel aliter, supra c. proxi. [Debitore] cancellarium tuum [Eum] magistrum f. fideiussorem [Absolutum] per absolutionem debiti; uel, i. absoluit faciat. Queritur, si fideiussor obligatus sit p pecunia, quæ ad certum tempus debetur, uel pro alia re, quæ intra certum diem fieri debet, & creditor diem solutionis prorogauerit principali debitori, non consentiente fideiussore, an fideiussor teneatur? & uidetur q non ar. ff. loca. item quæris. §. qui impleto. Quidã tamen dixerunt contra per. l. ff. eod. ti. si fideiussor. & l. si debitori. T. Goffre. ff. de preca. l. sed si manente. ff. eo. si quis pro eo §. si numos. Dixit Gof. hic, & Hosti. infra c. fin. q. si simpliciter fideiussit, in omnem causam teneatur etiam post tempus. Secus, si expressit, q usque ad certum tempus tãrum obligari uolebat. ff. de præto. stipula. Valerianus. C. loca. & conduc. cum Hermes. uel secundum eum dicit, ut supra de ap. præterea 2. super uer. Sæpronio. de hoc in spec. e. ti. §. i. uer. illud autem quæritur [Præsentium] istud erat in. i. compil. rit. de iura. calum. c. n. l. i. [Calumnia] nec ob. q. causa t. usurarum sit spiritualis, & sic non sit merè iurandum, de iura. calum. literas: quia hic peruntur usuræ ut interest. Item principaliter agebatur ex mandato, & accessorium & c. de reg. iur. accessorium, li. 6. sec. d. u. Hosti. & hæc hodie cessant. de iura. ca. c. i. in fi. libro 6. [Quia difficile] & onerosum propter expensas, ad quas teneat produçens. de rescrip. statutum. §. pen. lib. sexto, unde nec cogit curia partem ibi probare, de testi. causam quæ, nisi ita conuentum sit, uel uideatur papæ, quod maliciose peratur dilatio. sic so. de priuil. cum olim. i. ubi de hoc. & de hoc. ff. de testi. l. 3. in auct. c. ti. §. multa. col. 6. secundum Host. [Sno] quos habet Bononia. [Ducere] ex hoc collige secundum Hosti. q. in i. personibus potest quis bona fide diuersos iudices imperare, de hoc de rescrip. ca. fi. & c. dispensa. lib. 6. [Competentem] arbitrarium consideratis circumstantiis: alias posset appellari, de ap. cum sit, de procur. dilectus, de dilatio. cap. i. [i. tua] omnino uide, quod scripsi in spec. ti. i. §. 2. super uer. antep. [Exterminari] alias examinent [Diligenter] ut supra de testi. cum causam, & secundum interrogatoria partis aduersæ. eod. ti. capitulo secundo, libro sexto [Transmittentes] sup. cum instrumentis, de quibus sequitur. & est simile, supra c. prox. ¶ Gl. 2. ¶ arguit, signat contrarium, & distinguit, ¶ Antep. gl. respondet per contrarium, quod dupliciter soluit, contra secundam solutionem allegat, & respondet. 6 ¶ In glo. 2. ibi, fideiussor tunc fideiussor teneatur ad usuras, quando se obligauit ad illas [ibi, quero, an fideiussor] fideiussor conductoris, qui pro pessione se obligauit in omnem causam, debet usuras [ibi, fideiussor] magisterium §. i. ubi qui fideiussit pro conductore uetigal. quod ad annuatim. i. o. daret in omnem causam, non teneatur ad usuras, ¶ In glo. 1. ibi, fideiussor ubi de hoc [ibi, quero an fideiussor] & ibi plenè de hoc [ibi, secundum canones] & forte secundum. l. secundum ea, quæ no. infra de uisur. cap. 3. ¶ In fi. ¶ Hosti. remittit ad sum. eo. ti. §. ad quid fideiussor. ¶ In glo. 3. in fi. ¶ quæ capitula de incauto, uel non licito iuramento debent intelligi. ¶ In glo. hoc si uoluerit. ibi, præstare debet secundum Inno. quia quod sequitur, fuit additio [ibi, in fi.] Hosti. dicebat, q poterat legi per subauditam ad euitandam obiectionem, ut, si recipiatur satisfactio de expensis, uel ipso debito, si probetur, & post uer. accepta subaudit, nuncietur cancellario, q. ad testes & c. sed nimis extorta hæc lectura. Dicit Ab. magistrum suum dixisse, q esset cogitare casum, in quo utilis esset satisfactio, ualeat enim receptio remanens contra citatum, nisi ille habeat in inuitabile impedimentum, de testi. c. 2. sed ex quo sic iudicatur, etiam ex impedimento talino uiciatur receptio, quomodo per hanc decre. promidebant iudici-

ces contra malicias partium, & quomodo hodie aliter est prouisum, uide quod no. infra de rescrip. statutum, lib. 6. in glo. pe. ¶ In glo. pe. ibi, dicere debent hoc subdelegari. & idem uidetur in matrimonialibus, infra de consan. & affi. cap. i. talia tamen tota die de consuetudine subdelegamus, ad quod facit de offi. deleg. super quaestionum. §. intentionis. Hosti. ¶ In glo. ult. in fi. ¶ sed ultra hoc etiam facit iudex relationem de fide instr. sic supra de proba. licet, uer. quamquam, de testi. causam, in fin.

ANNOTATIONES.

¶ Qui impleto, vbi uide Bar. & ad hoc l. Labeo. ff. de arbi. & ff. de pac. le. finali.

S Y M M A R I V M.

- 1 Ex religioſi fideiuffione, uel mutui acceptione conuentus quando non teneatur, ſed ille non puniatur, & nu. 2. Religioſorum locorum, uel ordinum priuilegium hic unum. Religioſus quis nec obligari, nec eccleſiã obligare poſſit, & nu. 2. 2 Eccleſia ex mutuo quando obligetur, & nu. 11. 3 Cum procuratore cuiuſpiam ſi quis contrahat, dominum non obligat ultra mandatum, præterquam in caſibus, & quibus, & nu. 4. 5. 6. & 7. 4 Procuratoris conſtituti ad regendum, procurandum, & adminiſtrandum aliquam uillam, uel præbendam cum libera adminiſtratione que poteſtas ſit. Ex mutuo ciuitas, & eccleſia nunquam obligantur, ſi in eorum non uerſum ſit uilitatem. uide nu. 11. 5 Procuratoris negotiationum, uel inſtitutoris poteſtas que, & quibus modis conſtituatur. Inſtitutoria directã quando comperat, & quando utilis. Inſtitutoris etymodò quod. 6 Ex dolo procuratoris dominus quando, & quando hæres ex doli ſummi teneatur. 7 Legibus etiam ſunt obnoxij clerici, & quando. 8 Diſciplina hic pro pœna regularium. 9 Epilogus, & ſuffragium gloſarum, nu. 10. Curialis que contrahere prohibentur. De peculio actio quando deſiciat. 11 Additio gloſarum. Verſum in uilitatem eccleſiã quot modis dicatur, & quando creator teneatur docere uerſum, & pro qua ſumma.

C A P V T III.

Vod quibusdam. C. Si sine latij, & maioris partis capituli religioſus fideiussit uel mutuum acceperit, conuentus non teneatur, & ipse puniatur [Religioſis] locis Inn. & Host. q. d. priuilegium non fauore personarum indultum, sed locorum, uel ordinum [Extendi] similis extensio de clan. despon. cap. fi. de priuil. q nonnullis [Religioſus] prelatus. l. nam clauſtralis simplex nec obligari poſſet, nec eccleſiam obligare, cū proprio careat. i. z. q. i. uolo, & administrationem nō habeat, infra de testa. requisisti, ad fi. uel dic religioſus quicunque, ut inuinit in fi. secundum Hostien. [Pro aliquo] nec in aliquo [Fideiubear] si facis hic p̄dictum; planus est sensus, q nullo modo fideiubear. si facis suspensuum, est sensus, q non fideiubear, nisi usque & c. Hosti. ¶ Summam ¶ que ¶ inſtituitur in aliquibus eccleſiis, ut usque ad illa poſſint adminiſtratores contrahere mutuum, & non ultra, & usque ad illam quantitatem obligatur eccleſia, forte etiam si non probetur uerſa in uilitatem. de dicam. ¶ hoc idē dici poſſet de dona. in eccleſia. in qua certa quantitas ad hoc ſtatuta eſt. eo. ti. z. ceteri ¶ Com ¶ mini ¶ prouidentia ¶ no. q. qñ quis dat mutuum, uel aliter contrahit cum alterius procur. tenore mandati, seu pcura-

curatorij attendere debet diligenter, supra de rescrip. cum dilecta, infra de priuil. porrò: quia si illud excedat, non teneatur dominus, nisi in quantum illud probaretur uerſum in uilitate domini, ut hic, uel nisi id, quod facit ultra mandatum, ex necessitate consecutum sit mandato, ut cautio de cuius & si. ad quæ bene obligat dominum procur. ff. de act. emp. & uen. l. Iulianus. §. si procurator. ff. de procur. qui proprio. §. qui alium, & l. procur. qui pro euitione. Sed & caueat procurator ad id mandatum non habens, ne pecuniam mutuo recipiat nomine domini: quia in ea non posset dominum, uel rem sua pignori obligare. C. quod cum eo, qui in alie. po. l. ff. quod iussu. l. antep. Si ¶ tamen aliquis prelatus constituat procur. aliquem ad regendum, procurandum, & administrandum aliquam uillam, uel præbendam, dans sibi liberam administrationem in ea, talis procur. potest agere nomine constituentis eum pro necessitate procur. uel utilitatem uillæ, uel præbendæ. potest etiam nouare, & permutare res illius uillæ, uel præbendæ. Sed & potest exigere, & recipere debita, transigere, & pacifici. ff. de pac. rescriptis. §. fina. & tribus. ll. ff. C. quod cum eo; qui in ali. po. si liberam. ff. de rei. uen. si quis hac. l. §. si seruus, & supra de procur. petito. uidetur etiam aliquibus, quod talis potest mutuum contrahere non obligando tamen personam domini, sed res tantum uillæ, uel præbendæ, quas administrandas recipit. sed & si habet generalē & liberam administrationem omnium bonorum domini, tunc forte posset dominum obligare, ar. dicitur. ll. supra proximè in dicitur: & hoc ex eo maximè probatur: quia procurator potest facere inſtitorem, ex cuius contractu non solum procurator, qui inſtor eſt, sed & dominus obligatur. ff. de inſtit. act. cuicunque. §. fina. & l. fi. ex quo sequitur euidenter, q talis procurator generalis etiam mutuum contrahendo multo fortius, q inſtor ab ipso creatus, personam domini obligabit. Excepi ciuitatem, & eccleſiam, quæ nunquam ex mutuo, nisi in utilitate ipsarum sit, obligantur. ff. si cer. pet. ciuitas. i. o. q. 2. hoc ius porrectum, uer. is creditor, ubi de hoc, & dica sup. glo. istud, licet secus sit de priuato, ut no. Azo in summa sua. C. si cer. pe. §. ubi autem accepit mutuum. sed eccleſia non obligatur, ut dictum est secundum Inn. nisi usque ad quantitatem communi prouidentia constitutum, ut no. in præc. glo. secundum Hosti. Si uerò procurator non habet speciale mandatum, nec liberam administrationem, nec nouare potest, nec pacisci, nec mutuum, nec solutionem recipere, nec alia, q præmissa sunt, expedire, ut ff. de procurato. ignorantis, & l. mandato generali, & l. procuratorum, ff. de offi. procur. C. fa. l. i. §. i. C. de procur. per procuratorem. ff. de peculio, qui pecul. i. uidetur tamen, q etiam tali procuratori nec generali, nec libero solui possint pessiones, & redditus uillæ, uel præbendæ, & q non possint etiam alienare, ar. ff. de procur. procurator totorum, in fi. C. de adm. tuto. sancimus, & l. constitutionem. Hæc autem locum habent in procuratoribus constitutis ad aliqua procuranda, ut supra de procur. petito, ubi de hoc, & non ¶ inſtitutoribus, uel procur. negotiationum. illi enim, quibus commissum est, q pannos emerent, pro his perficiendis possunt mutuum recipere, & dominum obligare. ff. ad Macedo. Item si filius, §. interdum tamen, & §. pe. ff. de inſti. act. cuicunque. ¶ que, responſo. i. & §. non tamen ¶ omne, & se. nec est uis, utrum de multis rebus mandatum sit, an de una re tantum: hoc excepto, quia quando de pluribus rebus mandatum est, tunc habet locum directã inſtitutoria: & hoc est, quod loquitur in plurali. ff. de inſti. actio cuicunque. §. i. ibi, pecunijs feneratoris, agris colendis, mercaturis faciendis, ubi uerò ad unam rem tantum

datur, tunc competit utilis inſtitutoria. ff. de inſtit. in eum, responſo. i. & §. i. C. de exercito. l. 2. & l. si mutuã, C. si certum pe. eum qui. Sed nec est uis faciendã, utri dicat dominus, Præpono talem; uel inſtituo, seu practico tali negotiationi, an dicat, facio talem procuratorem meum in tali negotiatione. nam ex quo ad negotiationem constituitur, uel ad accipiendam talem pecuniam, dabitur utilis actio contra dominum. ff. de inſti. l. antep. & pe. Sed contra. ff. de inſti. cuicunque. §. sed & cū fullo. So. non loquitur de inſtitore, siue procuratore ad negociandum constituto, sed de illo procuratore, qui tantum discipulos debeat regere, & eis necessaria ministrare, & ideo non dabitur ibi inſtitutoria, si ut nec daretur ex facto procur. constituti ad agriculturam faciendã, & colligendos fructus: Hic enim nulla est negotiatio quaſtuaria, & ideo nec datur inſtitutoria. ff. de inſti. ff. cum uillico, licet quandoque posset competere actio negotiorum gestorum. ff. de negot. gestis, liberto. sed quandoque datur utilis inſtitutoria. C. de exer. l. si caueat autem sibi is, qui tradit mutuum inſtitutori: quia si præpositus alicui rei ut inſtor, uel exercitor contrahat mutuum in rem, quæ ei nominatim & expresse permissa est, tunc semper præpones tenet inſtitutoria, uel exercitoria, & si pecunia in rem ipsam uersa non sit: Si autem contrahat in rem, quæ sibi non expressè, sed tacite est commissa, & mutuum, quod accepit, in rem domini sit conuersum, idem est. Si uerò non sit conuersum, tunc dominus non teneatur. in quo quidem casu curiosum quidem esse oportet creditorem, ut sciat se contrahere in eam causam, quæ ei tacite est commissa, & non mittet plus, quam ei est necessarium, & q res etiam ibi possit comparari, nec credat soli assertioni præpositi: quia oportet, q de causa certificetur: & elicit hæc distinctio de eo, quod legitur. ff. de exerci. act. l. i. §. non autem ex omni causa, & se. & l. si ad Macedo. item si filius, alias incipit, Iulianus. §. antep. ff. de in rem uer. l. 3. §. pe. Dicitur autem inſtor ab inſto inſtas: quia præſt, uel præſtitur negotiationi, uel etiam negotio seculari. ff. de inſti. le. i. & 2. & l. cuicunque. ibi habes, q in ſularijs, qui constitutus est ad inſulas faciendas, uel rescindendas, & ille, qui præſtitur adificio faciendõ, uel frumento emendo hoc nomine continetur, & l. antep. & si inſtor accipit mutuum pro adificio, bene obligat dominum. ff. de inſtitoria, cuicunque. §. non tantum omne: secus, si tantum esset inſtitutus procurator ad adificium, & non inſtor. talis enim non uidetur, q possit mutuum contrahere pro adificio, sed de pecunia sua, uel domum adificare debet. C. quod cum eo, qui in alie. po. l. fina. sed contra. ff. de inſti. in eum, C. de exerci. si mutuum, & l. fin. So. leges illæ intelliguntur, quando specialiter mandatum est procuratori, ut mutuum possit recipere tunc enim obligat dominum, & hoc ipsum dicit lex præalle. C. quod cum eo, qui in alie. po. l. fina. in prin. aliàs non posset obligare dominum, nisi esset procurator, & inſtor, ut ea. l. & ff. de inſti. cuicunque. §. sed & cum fullo. Ex dolo ¶ autem extra officium suum commissio non teneatur dominus. sed si in officio sibi commissio delinquat in contractu, tunc dominus obligatur. ff. de tribu. act. sed & si seruus, & duabus. l. se. nisi ipsum dolum, quam cito sciuit, dominus purgauerit. C. de ero. mili. anno. l. si. li. i. z. C. de hæreti. quicunque. supra ut lite non contest. capitulo primo, uer. si ubi de hoc. sicut & ex dolo defuncti teneatur hæres, si in contractu committatur. ff. de positi, si hominem. §. datur actio quamuis autem ¶ hæc materia sit legalis, tamen utilis & necessaria est clericis, qui frequenter multos præponunt suis negocijs exercendis secundum Inno. cuius est hic quæſtiota glo. Ex quorum facto & si nõ obligentur eccleſiã, personæ tamen præponentium obli-

obligatur, ar. supra de arbi. per tuas, uer. quia iuramē
to, est tamen cōtrarium ar. pro clerici in eo, quod le. &
no. infra tit. i. is qui, infra de testa. filius, & infra de no.
operis nū. capitulo primo, §. 1. & supra de fo. compe.
q. clericis, & de iura. ca. literas. Sed potest responderi,
q. in his obligationibus, ex q. bus quis naturaliter obli-
gatur, admittendæ sunt leges, quæ fraudem clerico-
rum excludunt, & cum ipis contrahentes seruant in-
demnes, arg. in eo, quod le. & no. supra de pac. capitu-
lo primo, & 3. & infra de dona. per tuas. §. nos igitur.
q. etiam sic sentiamus. interest clericorum, ar. C. de re-
scin. u. ratas, C. ad Trebel. sancimus, C. ut. actioes ab
hæredibus. l. unica, in fi. & maximè quando iudicialis
auctoritas apposta est in contractu, ar. in eo, quod le.
& no. ff. de mi. ait prætor, responsio. i. uer. quid tamen
si prætor, supra de pac. capitulo primo, & de transla.
capitulo primo, & 2. de fo. compe. significasti, secun-
dam Hosti. [Probi] fideiussoribus, uel mutuis [Aliqua-
tenus] i. cum effectu, Hosti. [Grauio] f. discipline] i. disci-
plina, quæ cōstituit infligi pro grauioribus culpis, de
regu. non solum, in fi. l. 6. & huius noticiam bene ha-
bent regulares, & de his de regula. c. fin. ¶ Prima ¶ gl.
ponit regulam de fideiussione clericorum, & mona-
chorum, & tres casus exceptos, in fine æquiparat curia-
lem. ¶ Secunda gloss. primò notat, secundò soluit
1. questionem, tertio arguit à contrario. ¶ In ¶ gl. 2. ibi. §.
alium autem] ponit casum, quando uult ecclesia con-
ducere, uel in emphyteusim recipere prædium sibi uici-
num, tunc clerici fideiubent [et ibi, curialis] sequitur,
nec procurator, nec conductor alienarum rerū, nec
fideiussor, aut mandator conductorum existat: alias
nulla erit actio, ¶ In ¶ gl. penul. ibi. l. 1.] deficit actio de pe-
culio. illo adempto, uel per mortē serui extincto: sed
agitur tunc de in rem uerso, ¶ In ¶ gl. i. uel bene, ibi. is cre-
ditor] ubi de hoc, & de depo. c. i. ubi uide super. i. glo.
Dicebat. G. Na. illum uer. loquit, quando mutuum re-
cipit non prælatus, uel non constitutus ad hoc, secus,
si prælatus, uel alius cum consensu conuentus graue
enim esset creditori sequi prælatum ad curiam inae-
rantem pro negocijs ecclesie, & curiosum esse in qui-
bus pecunia expendatur [et ibi, rem uerso] secundò lo.
[et ibi, si pro parte] & l. 3. in fi. dicebat Inno. duobus mo-
dis conuerti pecuniam in utilitatem ecclesie. Primo,
quando conuertitur in rem ecclesie impoſterum du-
ratam, ut si emitur in de villa, domus, uel his similia,
& sic sumitur hic, & ff. de impen. in re. do. fa. l. 1. & pen.
& quasi per totum. Secundo modo conuertitur, & si
non recipiatur, uel locetur in utilitatem perpetuam,
sed temporalem, ut pro colendis agris, uel seruis, uel
animalibus nutriendis, uel domibus non necessarijs,
alias tamē magnifice & utiliter faciendis: sed ecclesia
ad tantas expensas non sufficit, quo considerato non
est hoc uerè utilitas ecclesie. Idem de alimentis mona-
chorum, qui cum possint & debeant parcius uiue-
re, lautius uiuunt, quàm oporteat, & contra iura. 2. 5.
dist. ecclesie principes. 12. q. 2. gloria. & ipsi pauciori-
bus, licet difficulter, fuissent contenti, hoc modo dici-
tur pecunia conuerti in rem. ff. de peri. herc. si à domi-
no. §. si. & duabus. ll. c. ff. de rei uen. in fundo, & l. sum-
ptus, & l. si fundi, quādo ergo sit prouisio, q. prælatus
possit accipere mutuum usque ad certam summam,
poterit tunc usque ad eandem mutuum accipere, &
ecclesiam obligare etiā pro temporalibus & nō per-
petuis utilitatibus. unde esto, q. postea perierit res, te-
netur ecclesia. Idem Bar. in uene. 6. 1. & de hoc Cy. in
auct. hoc ius, de sacrosan. eccle. in fi. si uerò ultra sum-
mam prætaxatam accepit licet conuertatur in uti-
litatem ecclesie pecunia, non tamen tenetur ecclesia,
nisi daret conuersa, ar. ff. de trafac. cum hi. §. si quis de
alimentis, q. si accipiat ultra summam pro perpetuis

utilitatibus, & in eisdem cōuertatur, tenetur ecclesia,
ar. ibidem. & sic intelligitur, quod hic dicit. Alij uero
dicunt, q. sufficit, si etiam in tēporali utilitate conuer-
tatur pecunia, & si non daret conuersa, argu. ff. de ne-
gocijs gestis, siue hæreditaria. ff. de mino. uerum. §. si
locupletioris. Alij autem asserunt, q. qualitercunq.ue
sit uersum usque ad prætaxatam summam, dum mo-
dò contemplatione ecclesie fuerit pecunia numerata,
competit actio negociorū gest. & si non daret uer-
sum: sed si ultra summam, non tenetur ecclesia, nisi
daret uersum: quia mutuum uidetur prohibitum ul-
tra summam prætaxatam, ad hoc. C. de neg. gest. l. fina.
nec ob. quod hic dicitur, & ff. si cer. pe. si & me & Ti-
tium, in fi. & alij conor. signata in præce. gloss. quia
omnia hæc iura, & similia intelligi debent secundum
prædictam distinctionem, & quando durat uersum,
quicquid tamen dicatur, uidetur ex hac litera, q. usq;
ad summam prætaxatam omnino ecclesia obliget,
& etiam ultra summam, si in utilitatem ecclesie pecu-
nia sit conuersa, ut hic dicitur, & ar. ff. si cer. pe. ciuitas,
potest & illud dici, q. monachus, & etiā forte clericus
ex mutuo contracto contemplatione ecclesie ipsam
ecclesiam obligat, sicut & seruus dominū. C. de exer-
cito. l. si. & l. 1. secundum Inno. cuius hæc est quasi to-
ta glo. uide quod dicam de priuile. cum olim. 2. in gl.
ideò. sed Hosti. placet, q. usque ad summam statutam
non teneatur probare uersum, remitt. etiā ad sum. e. ti.
§. & si quis, uer. & si oportet, & se, conor. Accur. in
auct. hoc ius porrectum, in. ult. gl. Contrarium no. in
auct. de alij. & emphy. con. §. si uerò prædictum, col. 9.
d Sed quid si ex frequentibus & singulis d mutuis usque
ad summam prætaxatam cōtractis simul collectis ec-
clesiam grauari contingat? dic q. in eo, in quo graua-
tur ecclesia, est ei semper subueniendum, ut supra de
restit. in integ. c. 1. & de rebus eccle. non alie. ad nostrā.
§. fin. & patet in eo, quod de simili materia legitur &
notatur. j. de dona. apostolicę. §. fina. secundum Hosti.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Ciuitas. Ibi uide Bar. & an idē sit io pupillo. uide Bal. in l. ei qui.
- b ¶ Non tamen. Ibi uide Bar. & in l. habebat. ff. de insti. & in l. 1. c. exerci. per doc.
- c ¶ Necessarium. Vide Bar. in l. 1. §. nō autem, ff. de exercitor. & Bal. in auct. hoc ius porrectum.
- d ¶ Singulis. Ad materiam facit, quod de insignuatione dicitur in l. illud, C. de sacrosan. ec. & ibi Bal. & doc. & in l. sancimus, C. de do. na. & uide gloss. quæ incipit, à contrario, & super illa Ioan. An. infra de dona. capitulo primo.

S Y M M A R I V M.

- 1 Fideiussor quibus casibus agat contra debitorem ante, quàm sol-
uat, & nu. 2. 4. & 5.
Diu, quantum temporis significet, & quantum hic, & num. 5. ad
uerf. arbitrium iudi.
Hugo magister Hostiensis.
Mutatio qualitatis, uel morum contrahentis post contractum at-
tenditur ad dictio. cepervit.
- 3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4.
Dotem restitutam sine causa mulieri constante matrimonio uir ea
mortua repetit, in fin.
- 6 Additio glossarum.
Circumstantiarum consideratio facienda.

C A P V T V.

Vm, pro quo. Casus. Ponit tres
casus, in quibus fi-
deiussor contra debitorem agit, ut à fidei-
uissione liberetur, & incipit ibi cōstruētū;
Poteris iure conuenire enim, pro quo & c. [Sed diu] i. p-
biēnium ff. loca. cum domini horreorum, Pe. & Ab.
interdum,

interdum, diu, designat tempus quadrimestre. 3. q. 2. si
episcopus. Interdum ultra semestrem. j. de concess. præ-
ben. capitulo secundo. Host. dicit, diu, cū lapsa est dies
solutionis, & fideiussor à creditore molestatur, supra
c. constitutus, & remitt. ad summam. eo. ti. §. si. Recitat
autem dominum suum Hu. dixisse, q. si fideiussio fa-
cta fuerit sine scriptis & extra iudicium, non in causa
publica. q. non tenetur fideiussor, nisi usque ad duos
menses. C. eo. l. pe. unde, quod dicit lex, Prætor dabit
tempus. ff. de dam. infec. quod bona fide. §. fin. dicit ipse,
non dabit: quia imperatoriam dedit duos menses, ut
supra. sed alij intelligunt dictam. l. penul. sicut sonat in
eautione, iudicio sisti, & de hoc remittit ad summā.
eo. ti. §. qualiter fiat fideiussio: & fatetur, q. communi-
ter illa opinio domini sui non seruatur: imò remanet
obligatus, sed agit, ut liberetur, ut hic. Gl. dixit hoc,
diu, arbitrarius, ut uidebis in ea [Aut] repete, si [Dis-
pare] conor. de dona. inter uirum, & uxo. per uestras
[Cepervit] post fideiussorem, ad hoc, supra de loca. pro
pter sterilitatem. 2. responsio. Eg. [seu] repete, si [Fuiſti]
uel soluisti non condemnatus. ff. man. itemque. §. fi-
deiussores, Vin. Goffr. Hosti. & Abb. Sed hic nō agit,
ut liberetur, cum solutione sit liberatus. idem Eg. Pro-
cederet autem dictum primorum in eo, qui deposuit
fer, & consignasset, ut no. in l. Lucius, ff. man. per. l. qui
mutuam. eo. ti. [Iure poteris] nisi peremeris rem, pro
qua fideiussoras. ff. de uerborum obli. l. mora. nec pro-
dest fideiussori, si admonuit creditorem, ut conueni-
ret debitorem, uel pignora distraheret, quod ille face-
re non curauit. ff. e. si fideiussor creditori, nisi fideiuf-
sit in id, quod minus cōsequeretur creditor à debito-
re. ff. e. inter creditorem, Vin. [Liberare] idem arguit hic
Vinc. de fideiussore, qui uult ire ad studium, per leges.
ff. de procur. aut longa. ff. de arbi. licet. hoc etiam not.
Guil. in spec. de iudi. §. 3. uer. quid si fideiussor, & uide
quod de superuenienti inimicitia ibi dixi in uer. præall.
3 ¶ Prima ¶ gloss. tres casus literæ repetit. all. conor. &
addit quartum, dicens, q. alias ante solutionem non
agit, & dicit quare. in fin. exponit illud, diu. ¶ In prima
¶ glo. ibi. fideiussor pro uenditore] nō probat quartū casum,
sed tertium de condemnato, licet nondum soluerit
[et ibi. §. quorīs] sicut per actionem mandati directā
quandoque cogimur actionem præstari quàm nacti
sumus. sic per actionem mandati cōtrariam petimus
ut liberemur [et ibi, rem tibi dedi] si pro te rem meam
ua uoluntate pignoraui, mandati erit actio [et ibi, in-
debitam] uide. j. ti. 1. cap. si. super. 1. glo. [et ibi, Celsus] uide
in præalle. c. super. gl. hoc sumptū. ¶ In ¶ glo. 2. ibi. l. ana
si sine causa constante matrimonio uir restituit uxori
dotem, non ualet: quia donationis instar obtinet, &
mortua vxore ab eius hæredibus uir dotem repetit cū
fructibus ex die restituta dotis. ¶ In ¶ glo. prima, ibi. quar-
tus] addunt quidam quintum casum, i. quando fidei-
ussor pignoratus est, uel aliud damnum incurrit, ar.
C. man. l. 2. supra eo. constitutus. sed dic, q. in l. non so-
lum pignoratus erat, imò & soluerat in c. constitutus
diu steterat in fideiussione, & ideò agere potest, licet
nondum soluerit: alias non agit, quasi hoc mandatū
uideatur, ut sequitur in gl. secundum Hosti. [et ibi, ar-
bitrium iudicis] quia hoc arbitrabitur ex temporis cur-
su, ex personarum affectu, & ex his, quæ inter contra-
hentes acta sunt, si apparere possunt, ut in l. Lucius, &
ex alijs diuersis cōiecturis. ff. de le. i. si seruis plurium.
§. si numerus. ff. de le. 2. cum patet. §. ab infirmito, in fi.
ff. de testa. hæredes. §. si quis post, in fi. ¶ In ¶ glo. ult. ibi. l.
ubi] & supra de pigno. ex literis.

ANNOTATIONES.

- ¶ Creditori. Ibi uide Bar. Et est alius casus, quando quis non nouā,
di animo intercessit, uel sine mādato. §. si iniudicio, ff. man. & quā-
do in iudicio & quis intercessit, ut ibi, de quo in l. si p. ea. p. 2. all.

S Y M M A R I V M.

- 1 Continuatio tituli.
De solutionibus ubi alibi habeatur, quàm hic.
Pro debitis ecclesiarum soluendis interdum prælati priuilegiatur.
Pro debitis liquidis soluendis clerici nō possunt à secularibus cogi

De solutionibus, Rub:

¶ Quia solutione eius, quod debetur, omnis tollitur
obligatio, insti. qui. mo. obli. tol. ideò uiso de obligati-
onibus, de solutionibus uideamus, Gof. ad materiā
trahitur. 34. q. 6. cap. 1. & 2. de p. di. i. medicina, & di. 4.
in quattuor primis capitulis, & congruit de resti. spo.
olim. 2. de dolo, & cōtu. cum dilecti, uer. præterea. Itē
propter debita ecclesiarum soluenda interdum priui-
legiantur prælati, de rescrip. si propter, de præben. si ti-
bi concessio, lib. 6. Item licet debita clericorum sint li-
quida, seculares iudices nō possunt eos cogere ad so-
luendum, de fo. compe. capitulo secundo libro sexto.

S Y M M A R I V M.

- 1 Successor pro debitis prædecessoris quatenus teneatur prælatus, et
quando.
Prælatus assimilatur filio succedenti patri, & quomodo.
Vesum in ecclesia utilitatem quod creditum est, an creditor pro-
bare teneatur.
- 2 Epilogus, & additio glossarum, num. 3.

C A P V T I.

Hæc apostolica. Breue ē.
¶ Itā præla-
tus] qualis est hæc si p. tudo, cū filius teneat
de oibus, & plarus non teneat, nisi de p. tibus
ob necessitate ecclesie, ut seq. f. dicit Ho. q. sicut filius
hæres succedit in uniuersum defuncti. ff. de re. iu. hæ-
reditas, sic & prælatus si cedit prælato, inf. de rest. rela-
rum. 2. §. nomine. & ideò sicut filius tenetur de omni-
bus, de quibus tenebatur pater, ita & successor præla-
tus tenetur de omnibus, de quibus tenebatur præde-
cessor ut prælatus, & sic cogrua est similitudo [Neces-
sitate] si sint uersa in utilitatem ecclesie, Inn. quod est
bene no. secundum Abb. sed contrarium secundum
Hosti. uidetur hic argui, q. sufficit pro necessitate, q.
inminebat ecclesie, debitum fuisse contractū, de hoc
2 supra ti. 1. quod quibusdam. ¶ Prima ¶ glo. distinguit,
an fecerit heres inuentarium, & an obligatio sit ex de-
licto, uel cōtractu. ¶ In ¶ gl. 1. in fi.] alias secus C. de do-
na. si patri, tu. o. & l. aris alieni, Host. ¶ In ¶ glo. 2. ibi. perue-
nit] ex illo delicto [et ibi. c. ult.] ubi plene de hoc, & 7.
questio. 2. episcopus, qui filios. ¶ In ¶ glo. pe. in fi.] 40. dist.
capitulo primo. Goffr. ¶ In ¶ glo. ult. ibi. debuit] cum effe-
ctu, & nomine ecclesie secundum Ala.

S Y M M A R I V M.

- 1 Prælatus ecclesiam pro alienis debitis si obligat, suspensus est, &
à quibus, & quis, & nu. 6. & 9. & ecclesia non tenetur.
Ecclesia committitur multis modis, & quibus.
- 2 Ea quibus modis intelligatur esse grauata, ut sit locus huic decre-
tali, & num. 7.
Elemosynam facere de superfluo tenemur.
- 3 Sigillum probat, & quando sigillum appositum obliget ipsum, qui
habeat an admittendus ut procurator.
- 4 Ex literis traditis procuratori, qui aliud scripsit, quàm mādatum
fuit, dominus non obligatur, & num. 8.
- 5 Ex cedulis traditis ut quid scribatur i eis, quādo tradēs obligetur.
Falsitas quid.
- 6 Attentatim, siue conatus. an hic, & quando aliās puniatur.
- 10 Suspensus incurrit irregularitatem immissio. se diutius, & quādo
a quo absoluendus.

- 11 Epilogus, suffragium glossarum, nu. 12. Iudici non creditur pro processu coram se habito.
- 13 Additio glossarum. Ex dilapidatione ecclesie an quis remouendus.

C A P V T III.

Siquorundam. Casus. Si p[re]latus ecclesie pro alienis debitis obligat, suspensus est ab administratione spirituali & temporalium, & ecclesia non tenetur, & tria facit: prohibet, decernit, & poenam imponit. secunda ibi, Decernentes. tertia ibi, Si quis [Nequis] p[re]latus, ut innunt sequentia, Host. [Commisam] titulatam, commendatam, uel ad procurandum 70. dist. cap. 1. 21. q. 1. qui plures, de electio. cu[m] nobis, & id[em] in ecclesia occupata, ne sit melioris conditionis p[re]do. ff. de dona. inter uirum, & uxorem. l. 3. §. uideamus. Vin. Goff. facit infra de p[re]ben. eum qui, lib. 6. Vbi autem ecclesie subiecta mon. obligantur p[ro] debitis alienis, non putat Vin. abbatem incurere hanc poenam, sed p[re]latos illarum, quorum est administratio: secus ergo, si illoru[m] abbatum esset administratio.

Grauari [si] contrahendo mutuum, uel alienum onus in ecclesiam transferendo, Vin. Gof. uel fideiubendo, contra id supra titu. i. quod quibusdam. Quid si habet pecuniam superfluum, nunquid poterit illam mutua re indigenti, utique, cum & de superfluo reneatur elemosinam facere. 1. 2. q. 2. aur[um], & ca. gloria. 16. q. 1. capitulo fina. 86. dist. non satis, & c. palce, & dominus dicit, Mutuum dantes & c. Non ergo intendit hic tale mutuum prohibere, cum nec ex illo grauetur ecclesia, ut patet hic ex mente secundum Hosti. Quid si no[n] grauat obligando, sed remittendo idem uidetur secundu[m] Vinc[entium]. quia qui remittit, alienat. ff. de condi. ob causam, si mulier. ff. de iur. co. l. licet, supra de testi. ueniens. hoc non credo, & dicit etiam, q[uo]d si in contractu, quem facit p[re]latus Rom[ane] uel Bononi[ensis], facit me habere pecuniam de me non faciendo mentionem, forte locum habet constitutio: quia sic grauari possit ecclesia [An] literas quibus continebatur mandatu[m] de mutuo contrahendo. Gof. [Sigilla] quibus sigillentur litera continent debitu[m] nomine ecclesie, Gof. & argue. q[uo]d sigillum p[ro]bat, de quo satis dixi de fide instr. cap. 2. super. uer. sigillum [Quibus] [l]iteris sigillatis uel sigillis ad literam traditis forte, ut sigillentur instrumentum, sicut creditor uoluerit dictare, uel tradunt cedulas non scriptas sigillatas, & ar. q[uo]d habens alicuius sigillam admittendus sit ut illius procurator, cuius est sigillum: quia in sigillo imprimitur imago domini, de poeni. di. 2. principium: uel ad minus character, & litera nominis, supra de fide instr. inter dilectos. ff. de testa. ad testium. §. si quis ex testibus, secundum Goff. quod non admittit Hosti[us]. nisi ostendatur litera sigillata, uel caueatur de rato. ff. de procur. si procuratorem, de offi. ordi. conquerere, uel alias fiat fides. C. de fidei. l. una, & de hoc, de procurato. cap. 1. Quid si tradidi literas procuratori meo, de quo confidebam, ut ibi scriberet in curia secundum consilium peritorum procuratorem suam, uel aliquid aliud mihi necessarium: ipse scripsit mandatum de mutuo, & recepit pecuniam? Dicit Hosti[us]. q[uo]d non est mihi imputandum, si ille talis erat, de quo confidere poteram, & debebam, ar. supra de pigno. significante, cum suis conxor. & de officio dele. cum olim abbas. nec potest me taliter obligare, supra titu. i. quod quibusdam, & quatuor p[re]lari multi tales cedulas tradant, consulit Hostien[sis] in his restringi, non laxari habenas: quia in talium traditione pericula latronum, & his similia imminet, & de his cedulis uide de fide instrum. ca. 2.

Dicit etiam, q[uo]d tales cedulae uix tra[n]seunt sine uicio falsitatis, cu[m] tu sis in domo, & scriptura fiat in curia, al[ia] de his qua[e] si. a p[re]la. quanto, ubi de hoc. si tamen generali procuratori committitur, & traditur, certa forma dictanda, uel melioranda in curia, & ponatur dies, & testes, & subscribatur, Actum Bonon. non data Bonon. dicit ipse, q[uo]d multi admittunt: & ipse idem faceret, si omnem ueritatem exprimeret: alias no[n]. de respic. super literis. falsitas enim est immutatio ueritatis, in auct. de instru. cau. circa prin. colla. 6. subdit autem q[uo]d transeunt talia procuratoria: quia non opponitur, & quia non est iudicium de occultis, de simo. sicut nobis. cum conxor. [Possent] per hoc tenet Hosti[us]. q[uo]d hanc poenam incurrit p[re]latus ex talium literarum, uel sigillorum traditione in casu prohibito, etiam si obligatio secuta non sit, ut quia creditor inuentus no[n] est. nam in hoc p[re]sumptuosus fuit, ut in fi. dicitur. Item processit ad actum, & per eum no[n] sterit, arg. de re mil. l. 3. §. is qui, & l. si quis non dicam. C. de. epi. & clerici. can. de pe. di. 1. si quis non dicam, & op. de fur. si pigno re. §. si quis ferramenta, & quia talis poena in dubio est dilatanda, ut patet ex no. de sen. excommu. cap. si licet in contrarium faciat: quia uerba cum effectu & c. de cleri. non resi. relatum, cum conxor. nec ob. est conatus & c. de spon. cap. finali sed, ut dixi in quaestione de cogitante & non perficiente delictum, in fine, quam uide super regula, in poenis, de reg. iur. lib. 6. inter dum ipsum attestare est delictum consummatum, quod ius punit. ibi. uide, & facit de homic. pro humani, lib. 6. cur ergo ibi mandare, ita hic tradere est delictum consummatum quod ad suas poenas conxor. quod dicam si infra ti. i. c. ult. in 7. q. [Obligari] repete p[ro] alienis debitis secundum Inn. pro suis enim, & ecclesie suae negocijs tales literas concedere potest, dummodo nil fiat in fraudem, Vinc[entium]. intelligit debita aliena ab ecclesia aequiparans in hoc propterea ipsius p[re]latis, & extranei, c. alienum. 1. 6. q. 3. inter memoratos. sed ut dicit Abb. istud amarum est, & est aequius, q[uo]d pro suis hoc facies non incurrat poenam pro suis, ad qua tenetur ecclesia, ut pro alimentis. credo hoc uerum pro proprijs, & patrimonialibus non, pro factis uero ecclesie, certum est, quod potest: alias, ut dicit Hostien. multoties in expedita maneret ecclesiarum negocia, unde & ipsarum interest, q[uo]d sic interpretemur, ar. C. ad Trebell. sancimus. C. de rescin. uen. l. ratas. ¶ Quid si talis procurator habens literas pro ecclesie mutuo contrahendo, alteri tradit mutuo pecuniam sic recepta, & quid si pecuniam sibi traditam pro suis expensis alij mutuet, planum est secundum Hosti[us]. q[uo]d utroque casu infideliter agit, sed non est impurandum p[re]lato, dummodo non sit in culpa [Taliu[m]] scilicet pro extraneis contractoru[m] [si quis autem] p[re]latus scilicet inferior t[er] episcopo: alias contra, de sen. ex. quia periculosum, lib. 6. & de elec. si compromissarius. §. huius. eo. lib. deberet tamen episcopus propter hanc causam a superiore suspendi secundum Hosti[us]. [Deceat] respicit futura, de consti. c. fi. & dicit hic Pe. q[uo]d clericus requisitus nolens fideiubere, potest se excusare per hanc decr. [Spiritualium] caueat, ne suspensus t[er] ante relaxationem immisceat se diuinis: alias irregularis erit per solum papam absoluendus, de re iudi. cap. 1. li. 6. non credo hoc uerum isto casu, cum non sit suspensus ab officio, uel a diuinis [Suspensum] absoluet superior proximus, ex quo papa non reseruat, de sen. excommu. nuper, Vin. Gof. & Inno. quam tamen non faciet, nisi prius indemnitati ecclesie consulatur, ar. infra de uerbo. signi. cum olim, secundum Hosti[us]. dicit Gof. hanc decr. non esse superflua[m] per. c. sine exceptione. 12. q. 2. & 10. q. 2. hoc ius illa enim loquuntur in alienationibus, ista in obligationibus. ¶ Prima t[er] glo. arguit. all. §. iura, & unam decr.

decre. in contrarium. secundo obijcit quaerendo, & soluit. ¶ Vlti. glo. exponit, supplet, & arguit, & remittit. finis respondet per quaestionem; an per restitutionem relaxetur suspensio. arguit q[uo]d sic, all. tres canones contrarium soluit. ¶ In t[er] glo. ibi, & l. se.] incipit, quia satisfactio nunquam immutat, & sequitur, sed crassandi in re familiari facultatem praestat [ibi, suspectum] parum facit. dicit, q[uo]d mores, & non paupertas reddunt tutore suspectum. ¶ In t[er] glo. 1. ibi, post cessionem ubi de hoc [ibi, quoniam contra] super processu coram se habito no[n] creditur iudici, ut ibi. ¶ In gl. u[er]o. ibi, remouendus hoc no[n] concedo, licet sit hoc commissum superioris arbitrio, cum nec papa sibi hoc reseruet. §. de p[re]ben. graue.

ANNO TATIONES.

- a Alienat. Et quia renunciatio includit tacitum pactum de no[n] petendo, ut no. doc. in l. 1. r. C. de pac. & sic obligat.
- b Caueatur. Sentit ergo iste, quod sigillum solum apud procuratorem facit praesumtum illum procuratorem, ut sit locus. l. 1. r. C. de procura. & eorum, quae no[n] de proba. capitulo primo, contrarium no. do. Bar. de Sali. in l. 1. p[re]alle. & uide gloss. 1. & super illa Io. And. in capitulo coram, de offi. dele.

S V M M A R I V M.

- 1 Debitor non soluendo, si excommunicatur, absoluitur cum cautione, & qua, & nu. 7. in fin. Azardus nomen ludi. Ludus azardi, & alea multos pauperare consuevit. Officialis quis sit hic.
- 2 Dicitur pro antiphrasim. Per antiphrasim qua appellentur.
- 3 Inopia quomodo probetur. In absolute non qua seruantur, omittuntur hic. Absolute non fit ab excommunicatione, sed relaxatio, si ligamen non sit secundum deum, in fin.
- 4 Contractus dissolutionem praecedere debet indemnitas.
- 5 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 6. In solidum non dammandi qui, & nu. 9.
- 7 Additio glossarum. Cedere bonis qui uult, ante debet recognoscere debitum. Pauperatis utilitas, §. in glo. 3.
- 8 Inops, uel egenus si ex contractu, uel ex maleficio conueniatur, quando sufficiat bonorum cessio, & quando poena corporalis sit locus. Poena sisco applicatur, nisi in casibus exceptis. Excommunicationis contumacia, uel inobedientia, in fin.
- 9 Actio inefficax quando.

C A P V T III.

Doardus. Casus. Debitor t[er] qui no[n] est soluendo, excommunicatur: quia non soluit. absoluitur cum cautione de soluendo, si ad pinguiore fortunam deuenit, & primo querelam impetrantis ponit. secundo dat iudices ibi, Mandamus, quatenus, & huic forte conueniebat nomen Azardus, secundum Hostien. qui ludus, & ludus etiam alea multos pauperare consueverunt, ut in l. Graeca. alearu[m] ludus [Archidaconi] uel archiepiscopi [Idem] officialis. f. qui uicē episcopi gerit. Hosti. uerificauit t[er] nomen suum, quod deriuatur ab officio officis, quod est nocere, supra de elec. nihil est, in prin. cum tamen per antiphrasim sumi debet Graecismus, Lucus, & officium, bellum, libitinaque, parca. Ista per antiphrasim dicitur nomina quinque: alias monique, libitina est dea libidinis, & parca furia infernalis [Eum] f. Odoardum [Non ualentem] ut dicebat: sed de hoc mandat inquiri [Constituerit] constabat t[er] autem per famam, nuditatem, in eandem notoriam: quia uere & sine fraude ostiatim m[er]edicabat: alias secus. C. de mendic. uali. l. una, li. 1. p[re]sumitur ta-

men inops, ex quo mendicat, nisi creditores probent contrarium. i. q[uo]d occultos oculos habet: & secundum hoc intelligitur. ff. de pri. credi. si creditores. ff. qui facta. cog. si uero. §. qui pro rei qualitate. C. de proba. ex persona, supra de depo. ca. 1. uel dic, q[uo]d probatur eo ipso, q[uo]d bonis cedit, nec debet eius corpus postea detineri. C. qui bo. ce. pos. l. 1. & de pigno. c. 2. Host. [Difficultate] alias in absolute seruanda. Siuramentis, & cautionis de stando mandatis ecclesie, uel solutionis expensarum, pro tanto dico: quia prius cauet, ut sequitur [Relaxetis] quia non ligauerat secundum deum, non seruata forma absolute, sed sit relaxatio secundum Hosti[us]. qui etiam remittit. de sen. excom. sacro, de resti. ueniens. 2. in fi. [Recepta prius] nota, q[uo]d indemnitas praecedere debet dissolutionem contractus. ff. de adi. edic. aediles. §. ult. ff. ma. dilig. eter. sic & usufructuarius prius cauet, quam agar. ff. de usufr. si cuius. §. 1. ad idem de resti. in integ. suscitata, Vin. ¶ Tertia t[er] glo. responderet per ob. q[uo]d sententia tehere non debuerit, & soluit. ¶ Vltima glo. notat, quod cessio non liberat & c. in fi. signat contrarium, & soluit dupliciter. ¶ In t[er] glo. u[er]o. ibi, §. ult.] ibi dicitur, q[uo]d inhumanum esset fortunis suis spoliatu[m] insolidum damnari [ibi, in condemnatione] sequitur, p[ro]sonarum, que in id, quod facere possunt, damnantur, non totum, quod habent, extorquendum est, sed & ipsarum ratio habenda est, ne egeant. ¶ In t[er] glo. 2. ibi, non debet] alias sine, non: & sic in lege est duplex litera, & communior habet, non, & Hosti[us]. ponit sine, non. dicit Vin. q[uo]d interest creditoris recognosci debitu[m], ut illo negante probet habens testes paratos, quod post tempora probare non posset. & idem Philip. & Ab. & fuit dictum Pla. & sic in litera non procedit, nolente creditore, & siue non uolente. ¶ In gl. 3. ibi, inanis] paupertas actionem reddit inane[m], liberat a periculo, securitatem a latronibus praestat, unde Iuuenalis. 4. Carabit & c. Gof. & propter inopiam rescinditur iudiciu[m], ff. de interro. ac. cui ex parte, Vinc[entium]. [ibi, soluere possit] nec bonis cessat [ibi, in fi.] facit, quod no. de testi. co. cap. 2. in fi. glo. ¶ In glo. 3. ibi, intelligo] Idem Goff. Vin. & Phi. [ibi, in fi.] Hosti. dicit, q[uo]d indistincte hoc casu intelligitur idonea iuratoria: quia ex quo bonis cedit, no[n] totum est, q[uo]d aliam praestare no[n] potest, faciat ergo, quod potest 22. q. 2. faciat. ¶ In gl. u[er]o. ibi, liberatus est] quod dic, ut no. infra de homici. sicut dignum. §. eos, in 3. glo. dicebat t[er] hic Inno. q[uo]d siue ex contractu, siue ex maleficio conueniatur egenus ad interesse praestandum, sufficit, q[uo]d bonis cedat, ut hic. Si uero agatur non tantum ad interesse, sed ad poenam, uel penitentiam imponendam, ut patet in furto, infra de poenis, tuar. tunc, si placet actori poena, uel penitentia, in poenam corporale poterit commutari, ar. 12. q. 2. fraternitas. sicut & quando iudex ex officio procedit ad poenam imponendam, ut patet, infra de male. c. 2. uer. & si nec ad hoc, secundum Hosti[us]. pro. puro autem interesse dicit Inn. q[uo]d non subijcit poena[m] corporali, sed reseruat pinguiori fortunae, ut hic. ubi uero conuenitur quis actione iniuriarum, quae ad uindictam tantum proponitur, uel etiam alias criminaliter conuenitur de crimine, pro quo est poena pecuniaria imponenda, tunc potest fieri commutatio poena[m] etiam inuito actore. ff. de pe. l. 1. & infra de sen. excommu. ut fama. Alij dicunt, q[uo]d hanc commutatio locum habet tantum, ubi poena applicatur sisco, quod est semper, nisi in casibus exceptis. sed ubi applicatur certis personis, no[n] si commutatio eis iniuris, secundum Inn. Istud est certum, q[uo]d qui cedit bonis, non est excommunicandus pro debito: quia ibi cessat contumacia, uel inobedientia, quae est excommunicationis causa. & hoc uult hanc decr. ut dixi summando [ibi, inefficax] sicut t[er] est actio de pec. licet nil sit in peculio. ff. de pecu. l. quaesitu[m], Vin. [ibi, ne egeat] hoc

hoc uerum, ubi facta est cessio: ubi uero facta non est, non habetur hæc consideratio: imò insoludum fit executio, & sic solue secundum Host. decre. peruenit, de fideiuf. Quid si habens hoc priuilegium, pactum facit, & condemnatur insoludum? So. si competit ratione personæ priuilegiatæ, non ualet. ff. so. ma. le. alia causa. §. eleganter, & l. se. & no. infra de dona. inter uirum & uxorem, capitulo primo, in gloss. 2. si uero ratione contractus, ut pro socio, tutelæ, & si tenet pactum pro socio. l. uerum. §. 1. & se. ff. de re iudi. si conuenerit. & l. præc. secundum Host. qui de ceteris remittit ad summam. eo. tit. sub rubrica de cessi. bonorum. communiter non habetur ibi rubrica, sed est hæc materia sub. §. si. & de dona. inter ui. & ux. sub rubrica de dotibus promittendis. §. quis constituat, ad si. [& ibi, non satis] ibi de hoc in glo. hic loquitur, & l. 4. q. 6. cap. 1.

ANNOTATIONES.

- 1 Pro rei qualitate. Ibi uide glo. & Bar. cui incumbat hæc probatio, & quomodo probetur, & plenius per Bar. in repeti. l. si cantante, in prin. in 2. q. ff. so. ma.
2 Recognosci. Quid si primò negat, & post confitetur, an habeat, hoc beneficium? uide Bald. in l. 1. C. qui. bo. ce. poss.

S Y M M A R I U M.

- 1 Pecunia appellatione quæ contineantur. Prior tempore creditor quibus casibus non preferatur. Non negare præcisè, consulitur, & negatis damnum quod.
2 Pecuniam qui se recepisse dicit spe futuræ numerationis, & lapsi biennio conuenit super ea, an aliquo iure se teneri possit, & concluditur posse, & quo.
3 Pecunia non numerata probatio transfertur in excipientē post biennium, & quatuor remedia competunt contra nõ numeratam, & quæ, uer. nec mireris, & quæ sint perpetua. Excipiens quod excipit habet regulariter probare, uer. nec mireris, fallit tamen, & quo casu. Deceptis fauet ius naturale, ibid. Naturali iuri quæ non obstant, ibid. Negatiua probatione quem grauari est contranaturam exceptionum negatiuarum, uer. ab initio. Dolus præponderat culpæ, nec fit horum compensatio, uer. si igitur. In dubio debet index sequi simplicitatem, æquitatem & ueritatem, ibid.
4 Quod prohibendum est una uia, non debet alia concedi, in quibus sit uerum, uer. nec quod una, circa fin. nu. Iuramentum non potest offerri lapsi biennio, & quo casu hic, sed deferri potest ex officio iudicis.
5 Lex, in contractibus, hic citata non astringit ecclesiam, neq; personas ecclesiasticas. Ecclesiasticæ personæ eodē cum ecclesia priuilegio gaudere debent. Leges, quas uoluit approbare compilator iuris canonici, non prætermisit, & quas leges ecclesiæ respuat, in fin. & nu. 4.
6 Inter canones, & leges imperiales, consuetudines, constitutiones, uel statuta aliorum quæ sit in astringendo cunctos differentia.
7 Renunciatio exceptionis doli, & non numer. pecuniæ a prelato facta non obstat nisi sue personæ. Iuramentum quoque quod pecuniam non numeratam prelatus soluet certo tempore non astringit, præterquam eius personam habet tacitam conditionem, & quam.
8 Epitogus, & suffragium glossarum, nu. 7. Indebitum quod, & quando possit repeti, & num. 8. iuncta gloss.
9 Additio glossarum, & nu. seq.
10 Inficiator debiti an postea euadat pœnam dupli. si confiteatur. Fideiussoꝝ mora, uel inficiatio rei noceat.

C A P V T V I.

Qui conqueritur. Se summat pœnens dictum, & casum exceprum ibi, Nisi eius [Pecuniam] uel [aliã] speciem. C. de cõ-

di. inde. si quis seruum. nam appellatione pecuniæ res etiam continentur. ff. de uerbo. sig. l. pecuniæ, secundū Pet. qui de multiplici significatione huius uer. hic no. quod l. & no. 1. quæstio. 3. torum [Probare] si supra de fi. instru. si cautio [Eius aduersarius] qui scilicet receperat solutionem pecuniæ indebitæ, sicut nunc dicit soluens [Inficians] dicens scilicet, quod ab actore nullam unquam accepit solutionem pecuniæ. & dicunt Vincen. & Goffre. quod isto casu creditor prior tempore alijs non præfertur. C. qui po. in pig. ha. aut. itē si possessor. Alius, quando de pecunia secundi comparatum est prædiū. C. qui po. in pig. ha. licet. tertius, quando secundus credidit in refectionem rei, eod. tit. interdum [Exinde] scilicet de facta sibi solutione, quam negabat [Tunc enim] scilicet probata solutione per actorem differente solutionem factam, sed postea conuicto. consilium, quod dicit hic Vinc. reo, quod præcisè non neget, uide in spec. de excep. §. uiso, uer. sed quid si debitor [Probandi] de [I] laico, qui spe futuræ numerationis confitetur se recepisse pecuniam, quã ad certum terminum iurat reddere, & lapsi biennio conuenit super illa, quær it Hosti. an aliquo iure possit se tueri? uide, quod breuiter scripsi post Di. de reg. iuris, locupletari, super. 1. glo. libro sexto, & super hac quæstione legistarum, de qua no. C. de non nu. pecu. si ex cautione, & le. generaliter, Hosti. scripsit hic dimidiam in penam dicens, quod est dissensio inter doctores. nam quidam dicunt illud certum lapsi biennio non dari exceptionem non numeratæ. C. de non numera. pecu. l. in contractibus, per consequens nec de dolo, nec in factum, nec alio modo excipi poterit illa de causa. aliàs lex illa derisoria esset, & concedef una uia & c. contra id, supra de procu. tuæ. hinc est, & instrumentum ex hoc confectum non potest conditionem nisi intra biennium. C. de conditione ex lege. l. fina. Item in cõfessione & lapsi biennij præsumptio iuris & de iure, & pecunia fuerit numerata. unde non recipit probationem contrariam, ut in præalle. l. in contractibus. §. illo uidelicet, & præce. ad quod no. de spon. uel lapsu biennij ui illius legis in cõtractibus habetur pro numeratione, ita, quod actio, quæ prius ciuili erat, postea est etiam naturalis, sicut interdum stipulatio, licet per se sit ciuili iuris auctoritate, quadoque habet uim naturalis, de hoc insti. de ob. §. 1. & de literarum ob. §. 1. Item si post biennium nulla que rela numeratæ pecuniæ admittitur, ut in præalle. ergo nec exceptio: quia qui excipit, querelatur: sed & impuret sibi, quãdo perpetuauit exceptionem suam, ad hoc de rescrip. si autem. de facili enim potuit hoc, scilicet contestationem intra biennium faciēdo, quod si non fecit, soluere cogitur, ut præ. l. & eod. tit. si intra, & in hac opi. quæ rigori ciuili conuenire uidetur, fuerunt Azo. Bul. & se. multi alij, ut Hugolinus, & Accur. quos quasi omnes moderni sequuntur, & scriperunt ex æquitate dandam exceptionem doli, ubi stipulatio nõ intercessit, uel in factum, ubi intercessit, ubi transfertur rament onus probandi post biennium in debitorem. l. q. non fuerit numeratum, & sic intelligitur, l. si ex caut. & l. cum ultra, & de fi. instru. si cautio quãuis enim creditor ab initio nil dolo fecerit, nunc tamen dolo facit, petens, quod non numerauit. ff. de doli excep. l. secunda. §. circa primam, & se. usque ad §. finali. & l. Iulianus, & le. dolo facit. cui non ob. iuramentum propter subintellactam conditionem, si pecunia numeretur. C. de non numera. pecu. leg. finali, supra de iure iur. quem admodum. nec ualet, si dicis id uerum, infra biennium tantum: quia si tempus non est modus obligationis tollende. ff. de acti. & obli. obligationum ferē. §. placet, multo minus inducendæ, cum primū sit facilius secundo. ff. de superfi. l. 1. quod ait.

ait. multo minus ergo obstabit renunciatio à principio facta: quia & si super dolo præterito pacisci possit, super futuro tamen nulla est pactio admittenda, ff. de pac. si unus. §. illud nulla, ff. de pac. do. l. conuenire, nec mireris, si hoc casu excipiens habet probare, cum id sit regulare, & maxime in proponente dolum. ff. de probatio. in exceptionibus, & l. quories. §. qui dolo. fallit in exceptione non num. pec. quãdiu competit, ff. de probatio. l. 1. ex quo autem non competit, sed excipitur de dolo, restat, ut redeamus ad regulam, & hoc uidetur uelle l. in contractibus, & l. aßeueratio, eod. tit. Ab initio ergo quatuor remedia competunt, primum exceptio non numeratæ pecuniæ, quæ data est de nouo, & gratiosè ab imperatore cum temporis limitatione, ut scilicet perdat lapsu biennij, b secundum exceptio doli. tertium exceptio in factum, & hoc nullo iure sunt limitatæ, nec aliquo iure sublata, & quod non mutatur, & c. C. de testa. scimus, nec ab imperatore inductæ, sed competunt iure naturali. petens enim, quod non numerauit, facit contra præceptum Exo. Non furtum facies, quod includit, omnem illicitam usurpationem alieni. 14. quæstio. 5. pœnale, ad hoc. ff. de offi. præf. illicitas. 1. responso, & 1. §. hæc autem opi. fauorabilis: quia subuenit deceptis, de rerum permut. cum uniuersorum, & concor. iuri naturali. ff. de regu. iur. iure nature, ff. de condic. inde. nam hoc natura, & eod. tit. locupletari, lib. 6. contra quod non ualet constitutio, consuetudo, uel iuramentum, ut patet ex no. de consue. c. fin. de præscrip. c. fin. quartum remedium est conditio sine causa, C. de non nume. pecu. si quasi, quæ quia personalis, insti. de actio. §. appellamus, ergo duratura ad 30. annos, C. de constitut. pecun. l. 2. multo magis exceptio doli ex eodem facto proueniens debet esse perpetua, C. de excep. si pactum, nam quæ annalia & c. ff. de doli exceptio. l. pure. §. fin. & tale indebitum iure naturali, licet debitum ciuili, per errorem solutum repetitur, de hoc in glo. si ergo condici potest instrumentum, uel indebitum repeti, multo fortius audiendus est debitor per uiam retentionis, quã actionis, de regu. iur. qui ad agendum, cum concor. ff. de condi. in de. si in area, in fin. & l. ex quibus, nec ob. quod dicitur, except. doli, ex quo succedit exceptioni non numeratæ pecuniæ debere eodem tempore coarctari. ff. si quis cau. si cum. §. qui iniuriarum, & ad id, de uoto, magna, §. cum igitur. nam releuandum fuit creditor in limitatione temporis: quia quãdiu ipsa exceptio competit, oneratur in numeratione probanda: sed in doli exceptione grauat excipiens in probatione negatiuæ: quod est contra naturam exceptionum negatiuarum. ff. de probat. l. 2. quod est magnum grauamen, cum de facili non nisi per confessionem creditoris possit probari, de confes. c. 1. lib. 6. debuit ergo releuari, ut non coarctaretur biennio, iuxta regulam, qui in uno grauatur, in alio & c. ff. de iureiur. eum qui. 1. responso. de hoc de parochijs, c. 1. & hoc uult. l. aßeueratio, C. de non nume. pecu. uel melius, negatur, quod exceptio doli, uel in factum succedat exceptioni non numeratæ, cum à principio simul concurrant, & quia exceptio non numeratæ posterior tempore, & facit, quod dixi, supra uer. ab initio. nec ob. si dicatur, quod non est hic solum tempus, quod tollit actio. & excep. imò sunt hæc, tempus, instrumentum, confessio numerationis, & promissio solutionis: quasi hæc omnia simul iuncta cum habeant uinculum naturalis, & ciuili obligationis, ergo ope replicationis tollunt conditionem sine causa, & exceptionem ex illa prouenientem, sed non ob. hoc: quia æquitas est præferenda rigori,

C. de iudi. l. placuit, de transac. c. fin. hoc non patitur, cum creditor, qui non numerauit, certet de lucro captando, debitor de damno uirando, & non est par & c. C. de codicil. l. fin. Item certum est mutuum, de quo nunc agimus, esse contrahi. Si igitur nil est numeratum, ergo nec est mutuum, ut insti. qui. mo. re contrahitur ob. in princip. ff. si cert. petat. l. 2. ex quo patet creditorem in dolo, qui petit, quod scit se non numerasse: debitorem uero, qui biennio tacuit, in negligentia, dolo autem præponderat culpæ, fortius, & negligentia, de ele. nihil, de cri. fal. ad falsarium: nec fit horum compensatio. ff. ad l. Aquil. si obfretrix. §. fin. ff. de uerbo. ob. si seruum. §. sequitur. nec ex dolo fieri debet melior conditio dolosi. ff. de fur. itaque fullo, de dona. inter uirum & ux. & si necesse. imò creditor, qui scit non numerasse, propter malã fidem, quam habet, non præscribit necdum biennio, sed nec tempore longissimo, de præscr. c. si. hanc opi. & interpretationem in dubio tenere debet iudex, ar. ff. de regu. iur. non debet. §. in re obscura, & l. in ambiguis. §. si. & l. si nihil, cum multis ibi si. & maxime ecclesiasticus, qui zelator salutis animarum ipsarum periculis debet occurrere, & explorato rigore uti debet simplicitate, æquitate, & ueritate, ut patet de indi. dilecti, de iura. ca. literas, de do. c. 1. cum multis si. & hoc uidetur placere Inn. j. de inmu. ecc. quia pleriq; ut ibi dixi in gl. no. secundum Inno. uer. quod si quis obligatus est ciuilit. possumus tamen fateri, qd secundum, lapsi biennio sit præsumptio iuris, qd præsumptio fuerit numerata, sed non de iure. unde recipiat probationē in cõtrarium per exceptionem doli. Item fateamur, qd lapsi biennio actio, quæ ciuili erat præsumptio, habeat uim naturalis, nisi probetur contrarium: ex qua præsumptione incumbit replicatio biennij lapsi contra ipsam exceptionem non numeratæ. Alia tamē de sententis per id non extinguuntur. Nec ob. quod primò dicebatur, qd data doli exceptione, lex, in cõtractibus, erit derisoria: quia id est falsum, cū ex uirtute lapsus biennij transferatur probatio in debitorem, ut est dictū, nec quod una uia prohibet & c. qd licet in actionibus, & actibus à iure dānatis illud sit uerū, in simplicibus exceptionibus nõ est uerū, ff. de excep. nemo, & de doli excep. l. pure. §. si. & facit regula Arriani, de proba. ex literis, nec ob. qd non possit offerri iuramentum lapsi biennio, ut l. in cõtractibus. §. illo uidelicet: quia à tempore illius legis delatio iuramenti vim probationis non obtinet, C. de rebus cred. generaliter. §. si autem, fm Accur. uel licet non possit deferri à parte, uel ea instante, pōt tamē deferri ex iudicis officio, ut patet ex notatis, §. de testi. cum clamor, uel nõ pōt offerri, ubi tantū opponitur exceptio nõ numeratæ: sed si opponitur exceptio doli, quã illa lex non reprobat, nec de illa loquitur, nec esset iusta lex, quæ diceret non posse excipi de futuro dolo, uel nõ posse ueritatē elici, cum per eã nutriretur peccatū: nec mirū si statuit imperator tēpus excep. nõ nume. & nõ doli, cum prima ciuili, secunda naturalis fundata sup illo iure, quod tibi uis fieri & c. 1. dis. in prin. & ciuilia qd ē iura, & c. insti. de iure naturali. §. sed naturalia. §. distin. in prin. & ingitio ueritatis de iure naturali est, quã nec dēt cõstitutio impedire, licet ergo non fiat uolūtaria oblatio partis, fieri tamē poterit necessaria delatio iudicis. ¶ Sed querit si ipse Ho. nūquid lex, in cõtractibus, astringat ecclesias, & personas ecclesiasticas? De ecclesijs primò respōdet, qd non. cum ex mutuo, quod etiam constat cõtractum à prelato, no mine ecclesiæ numeratione secuta, non obligatur ecclesia, nisi in ipfius utilitatem uersum fuerit, de hoc, supra tit. 1. quod quibusdam. constat ergo, qd minus obligatur ex confessione, aliàs securius esset creditoribus habere confessionem

fessionem prelati cum lapsu biennij, quam in ueritate numerare sine cursu biennij, & hoc non est sententia, tum quia daretur uia figmentis, de diuor. quanto, ad fi. cum concor. tum quia biennalis prescriptio temporalis sic non curret contra ecclesiam, sed ipso iure illa seruabitur, C. in quibus ca. non est ne. l. fi. de hoc, supra de resti. in inte. auditis, & idem uidetur dicendum de ecclesiasticis personis, quæ debent eodem privilegio cum ecclesijs gaudere, de offi. archidi. c. fi. nec secundum leges, sed secundum canones iudicandi sunt clerici, ad hoc Io. 18. F. ibi, secundum legem uestram iudicate illum, ad id, supra de iudi. clerici, de fo. compe. quod clericis. Ad hoc faciat, quod compilator de hac exclusionem excep. nil apposuit in hoc libro, cum tamen de alijs legalibus materijs posuerit, quas uoluit approbare, & facit, quod dicam, ne clerici, uel mo. c. fin. §. quia uero, per quod patet, papam non uoluisse personas ecclesiasticas hac temporis angustia coarctare, ad hoc de deci. ad audientiam, cum concor. nam & in hac decr. noluit in debiti repetitionem approbare: & hoc non est pro, sed contra creditores, & feneratores, qui cum multas committant fraudes, contra ipsos fieri debet interpretatio, ut patet ex not. de empt. & vendi. ad nostram, de pigno. illo uos. sicut ergo respuit ecclesia iura ciuilia permittentia usuras, nisi quando succedunt loco interesse, de hoc supra, tit. 1. c. 2. sic & alia omnia, quæ ecclesijs, uel clericis sunt damnosa, fauorabilibus uero uti possunt, hæc enim est differentia inter canones, & leges imperiales, consuetudines, constitutiones, uel statuta aliorum: quia canones siue faucent utilitati temporali ecclesiarum, & clericorum, siue non, omnes astringunt, de consti. c. 1. & vlti. Leges principum ecclesijs, uel clericis damnosa reprobantur: fauorabiles admittuntur, super quo duæ dantur regula. Prima, lex imperialis fauens ecclesijs semper est recipienda, nisi per sedem apostolicam reprobetur. Secunda, lex imperialis ecclesijs contraria, uel ipsam impugnans nunquam est admittenda, nisi per sedem apostolicam approbetur. Colliguntur hæc ex lectis, & not. 10. dist. c. 1. & 2. & per totum. 37. dist. si quid, & c. sequen. de priuile. c. 2. de no. ope. no. nun. c. 1. nam uidetur iniquum iure edificatum post denunciationem noui operis debere demoliri, tamen expedit ecclesijs, quæ plures à laicis uiolentias patitur, quam inferat, hoc ius approbari, ar. 2. q. 7. laici, de re. ecc. non alie. c. fin. Prædictæ etiam regulæ circa consue. locum habent, ut patet in eo, quod le. & no. de consue. c. 1. Statuta uero, uel leges aliorum laicorum, quam imperatorum, etiam si faueant ecclesijs, uel personis ecclesiasticis, ipsas non astringunt, nisi fuerint approbata per papam. 96. dist. bene quidem, de consti. quæ in ecclesiarum, & c. ecclesia. ¶ Quid si prelati renunciauit exceptioni doli, non num. pec. & pecuniam, quam se recepisse confitebatur, ad certum terminum soluere iurauit? & certe iuramentum habet tacitam conditionem, ut dixi, supra, ea gl. post prin. uer. cui non ob. sed & prelati licet quò ad personam renunciare potuerit, de regu. ad apostolicam, & personam suam per iuramentum astringere: nullum tamen preiudicium ex eo potuit ecclesijs generare, supra. de arbi. per tuas, de fo. comp. si diligenti, unde sibi consulit, si dicat expressè, quia nec personam suam, nec res, sed ecclesiam tantum, cuius nomine contrahit, obligare intendit, ut patet ex eo, quod le. & no. de elec. uenerabilem §. fin. de rebus ecc. non alie. ad audientiam, & adde quod not. de po. c. 1. secundum Hostien. nide quod de pronunciatione Clementis contra Treuerensem electu no. in Spe. de resti. in inte. §. 2. uer. hoc quoq; in fi. ¶ Prima gl. distinguit quadruplex indebitum iure ciuili tantum,

naturali tantum, utrobique, & per exceptionem: & tunc aut temporalis, aut perpetua: aut dubitatur: & si perpetua, aut fauorabilis, aut odiosa, aut inducta ad rigorem iuris seruandum, in soluente distinguit ignorantiam iuris, & facti, & scientiam. ¶ In gl. 1. ibi, cum quis simpliciter dicit, quod soluens indebitum ignorans ius, non competit, si factum repetit [& ibi, error] tria dicit, quod præcedit, & quod sequitur, & quod si sciens soluit, non repetit [& ibi, cum de indebito, prin. responso] non dicit expressè ad quod inducitur, dicit tamen soluente indebitum debere probare, quod per dolum, uel aliquam iustam ignorantiam causam soluerit [& ibi, indebitum] si indebitam pecuniam errore promissi, & fideiussor ad id per me datus meo nomine soluit, fideiussor ad me, & ego à stipulatore repeto [& ibi, quod si maritus] qui constituit, quod de iure ciuili debet prætorio non debet, non tenetur [& ibi, is quoque] sequitur, qui non debitum accepit ab eo, qui per errorem soluit, re obligatur [& ibi, l. 1.] pecunia indebita per errorem, non ex causa iudicati soluta repetitur [& ibi, cuius per errorem] sequitur, repetitio dati est, eius consulto dati donatio est [& ibi, nam & si maritus] sequitur, cum facere nil posset, soluit, in ea causa est, ut non repetat [& ibi, nam si cum moriar] sequitur, dare promisero, quod ante solui, repetere non possum [& ibi, quamuis] si mulier ignorans sibi Velleianum competere, soluit, repetit, & idem. l. se. [& ibi, si is, qui] supra, uide de constitu. cum accessissent, super glo. penult. [& ibi, index] sequitur, si male absoluit, & absolutus sua sponte soluit, repetere non potest [& ibi, incertum] ut si promissisti non petere, donec Titius consul factus fuerit [& ibi, §. naturalis] sequitur, obligatio pecuniæ numeratione tollitur, iusto pacto, uel iureiurando ipso iure tollitur: quia uinculum æquitatis, quo solo sit sinebatur, conuentionis æquitate dissoluitur. ¶ In gl. ult. ibi, contra qui propriam] qui negat pecuniam numeratam, conuictus de mendacio, non poterit dicere se soluisse [& ibi, §. illud quoque] 2. negans rem fuisse debitoris conuictus de mendacio possessionem perdit: nec aliter aliquo illius iure uti poterit [& ibi, siue] uide ut ecce. benefi. ut nostrum, super quinta glo. ¶ In gl. 1. ibi, cum quis] & ibi hæc glo. [& ibi, in legibus] nisi à minore, muliere, uel persona priuilegiata soluat, ff. de condi. inde. l. interdum, ff. de probatio. cum de indebito [& ibi, soluit] quocumque errore, Io. Accur. & Hostien. [& ibi, repeti] Fallit in casibus not. in l. cum quis, & plenius in summa, eod. tit. sub rubrica de cessi. bo. sub §. si quis autem dicat [& ibi, utroque iure] ut quia debita per patrem soluta iterum solui, & est iste modus probandi, errorem. j. de reg. iur. qui in alterius. Idem, si auctoritate falsi instrumenti, quod putabam uerum, solui. ff. de excep. qui agnitis, uel si erraui in nomine, C. de testam. si in nomine, supra de rescrip. significante. ¶ Host. [Non repeti] fallit in usuris, quod dic. ut no. de iureiur. debitores [& ibi, temporalis] ut quia debebam post pascha, & prius solui [& ibi, nam si cum moriar] quid dicat, uide in sup. lex ibi præcedens in fi. sic dicit, quod sub incerta die debetur, die existere non repetitur, lex uero sequens sic iacet, quod si ea conditione debetur, quæ omnino extitura est, solutum repeti non potest, licet sub alia conditione, quæ an impleatur, incertum est, si ante soluat, repeti possit, per hoc uides, quod gl. tractans de exceptione perpetua & temporali intendit etiam de debito in diem, uel sub conditione, quod ante, quam cedant, est indebitum, & uides, quod in die distinguitur, an sit certa, uel incerta. Secundo casu an certum sit, diem incertam extitutam, an sit incertum. Tertio casu, utrum solum repetitur, sed postquam dies uenit, non repetitur. primo, & secundo casu repeti non potest, etiam si dies, uel conditio nondum

dum uenit. Distinguit tamen legista inter contractus, & legata, quod uide not. in l. qui sub conditione, ff. de condi. inde. [& ibi, fauorabilis] ut Velleiani [& ibi, uel facti] secundum Accur. & Host. hoc casu repetitur solum per probabilem errorem facti, ff. ad Maced. l. fin. [& ibi, yigorem] ut exceptio rei iudicate [& ibi, hic sciens] hic aliquantulum apertius loquitur Io. in præall. §. no tandem [& ibi, tollere non potest] quid de illo, qui tutus erat prescriptione. 30. annorum, uide in Spec. de præscrip. in prin. & quod repetat, no. ff. rem ra. ha. l. ult. in fi. gl. [& ibi, an perpetua] ut si promissi non petere, donec Titius consul factus fuerit. ¶ In gl. pe. ibi, probationibus] secus enim, si probet hoc per iustitiam sibi delatum, ff. de iureiur. cum qui, Vin. & ibi Accur. ¶ In gl. ult. ibi, in duplum] an postea [& ibi, confitendo euadat penam, uide in Spec. de confes. §. nunc uidentum, ad fi. uerfi. quid si egi, quærebat hic Vin. de fideiussore dato in tali, uel simili casu, nunquid teneatur ad tale incrementum? & dicebat quod non per l. vlt. ff. de fideiuf. dicebat quod sic dicere contrarium: quia etiam mora rei nocet fideiussori. ff. de uerb. ob. l. mora. sed id uerum, quando non defendit reum: alias secus, C. de fideiuf. sancimus. Primum dictum tenet Accur. ff. qui fatidat. co. l. 3. secundum Guil. in spec. de fideiuf. §. 1. uer. sed pone, Egi. [& ibi, inficiatio] qui negat pecuniam numeratam, conuictus de mendatio, non poterit dicere se soluisse, & de his casibus uide de reg. iur. nullus pluribus, lib. 6.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Reddere. An tunc possit conueniri ex cautione sola, uel quomodo, uide per d. Bar. de Sali. sub tit. in l. si ex cautione, C. de non nume. pecu. in l. contrario.
- b ¶ Lapsu biennij. Accur. contra, & plerique ut no. in l. si ex cautione, & de exceptione in factum, quomodo intelligatur, uide per glo. & d. Bar. de Sali. in l. cum ultra, C. de non nume. pecu. & notetiam in l. sub specie, C. de postulan.
- c ¶ In probatione. Et quomodo possit hoc probari, uide per d. Bar. de Sali. in l. si ex cautione, in uer. sed tunc potest dubitari, & uide no. per ipsum in l. asseueratio, eo. ti.
- d ¶ Personam. Uide Io. And. de insti. c. cum uenissent, in gl. hoc consilium, & super gl. obijciebatur.
- e ¶ Significante. Videamus, in quibus ista casu cessat repetitio, in l. alle. in fi. ff. de cond. inde. per gl. & ibi. Bar.
- f ¶ De cond. inde. Et in l. nam si cum moriar, & de legato. uide in l. si cum hæres, ff. quando di. le. ce.

S Y M M A R I V M.

- 1 Dispositio tituli. De donationibus ubi locorum iuris canonici præterquam hic, agatur.
- 2 Donatio quid, & unde dicatur. Obligatio ciuilis inefficax. Liberalis in necessitatibus nemo.
- 3 Titulum hunc quare multitudinis numero, & cur non specialem possit. Donationis species plures, & quot.

De donationibus. Rub.

¶ Viso ¶ de alienationibus, quæ sunt non gratuito titulo, de his quæ sunt gratuito, uideamus, & ideo & c. Goff. De materia, 86. dist. donare, & de duobus. c. se. & c. non satis. 12. q. 2. & c. ecclesiasticis, si episcopus, & c. bonæ, & c. religiosam. 16. q. 3. placuit, & q. 6. illud. Ia. q. 4. sunt qui opes. Congruunt rubricæ de consue. c. 2. de fide instru. inter. uerfi. ceterum, de re iudi. cum inter. uer. quam uis, de pecu. cleri. si quis, in fi. de iure patro. illud, & c. præterea. 2. de condi. appo. uerum. Item lib. 6. de offi. uicæ. c. fi. de re iudi. abbate, de iure pa. c. uno,

& cle. de iureiuran. Romani. §. porro, uerfi. easque, de re. ec. no. alie. c. 2. de sepul. c. 2. §. huiusmodi. Circa ¶ rubricam uidentum est, quid sit donatio, & unde dicatur. Est autem donatio quædam mera liberalitas, quæ nullo iure cogente conceditur, uel secundum Hosti. est rei licita nullo iure cogente mera liberalitate collatio, ff. eo. l. donari, & ff. de reg. iur. l. donari, rei licita, forte dixit per legem, ff. de contrahen. emp. quod sæpe. §. ueneni, & sicut non procedit emptio, sic nec donatio in ueneno, quod etiam mixtum usus societatis humana esse non potest, nullo iure cogente, ideò dixit, quia sola ciuilis obligatio præcedens non impedit donationem: quia illa non est efficax ad agendum, retinendum, uel constituendum, & sic non cogit in naturali: secus cum prouenit ex ui pacti: secus, si ex vi beneficii recepti, quod dic ut no. in prælle. regula, donari, & probatur, ff. eo. hoc iure. §. fi. & ad id. ff. de const. pec. l. 1. §. de bitum, & l. 3. §. 1. ubi ergo ius cogit, cessat liberalitas: quia in necessitatibus, & c. ff. de adimen. le. l. rem legata, quod intellige, ut no. sup. de præben. relatum. Dicitur autem quasi dono datio, uel doni datio, ff. de donat. causa mor. senatus. §. 3. i. uel dicitur quasi denudatio. Quæritur ¶ quare posuit auctor pluraliter dic quod propter diuersas species donationum, de quibus inst. eo. ti. per totum. Est enim donatio inter uiuos, & causa mortis: & inter uiuos alia simplex & pura, alia modalis, alia conditionalis, uel in diem: sed quare non posuit specialem rubricam de reuo. don. sub qua innotularerit decre. uerfi. sicut fecit Iustinianus in C. Sol. hoc de arbitrarijs, hinc est, quod compilator codicis diuisit hunc tractatum in quatuor rubricas, prima generalis, secunda de dona. quæ sub modo, tertia de reuo. dona. quarta de dona. causa mortis. Compilator sforum in duas tantum, scilicet de dona. & de dona. causa mor. Compilator Institutionum sicut, & nos, posuit unam tantum, in qua de omnibus his tractat. potuit etiam esse ratio: quia quædam capitula, quæ respiciebant tractatum de donat. & ipsarum reuocationibus mixtim, ut j. c. 2. & 3. & c. cum dilecti, & c. pe. In alio tamen concordat compilator noster compilatori Codicis, & sfori: quia in hoc generali tractatu non includit specialem tractatū de dona. quæ sunt inter coniuges, quæ ponit, j. in tractatu matrimoniorū in fine.

S Y M M A R I V M.

- 1 Decretalis in quibus donationibus intelligatur. Donare de bonis ecclesijs quando liceat. Nobilitas quæ dicatur. Donationem suam non debet quis improperare, nisi in casibus. Donatio non dicitur in necessitatibus. In ea liberalitate discretio habenda, & quæ, & nu. 2.
- 2 Additio glossarum. Eleemosina quem panitet, eius panitentia debet agere panitentiam.

C A P V T I.

Drudentes. Breue est, & dicit Host. decr. intelligi ¶ posse in facientibus eleemosinā, maximè de bonis ecclesijs superabundantibus in dona. quam facit imperator ecclesijs, ubi sola immensitas est mensura, in auct. col. 2. de non ali. §. si minus, & quo ad donationem factā non improperatā [Nobilitas] non solum generis, sed & animi, & morū [Debere] ac si dicas secundum Host. quod nobis donationem factam improperare non debet. Seneca, Memor esto recepti beneficii, dati nunquam. Ex causa tamē ingratitudinis,

itudinis, reuocari potest, quod dic, ut infra. c. fi. [Spon...] aliis non est donatio: quia nemo in necessitatibus liberalis existit. ff. de adi. legal. l. rem legatam. Clericus igitur superflua, uel etiam necessaria das pauperibus, in hoc dicitur liberalis. nam & ea sunt, & c. 28. q. 1. iam nunc. Habenda est tamen in hac liberalitate discretio, quod dic ut. 86. dist. non satis, & sic non intelligas prodigum hic dici nobilem, de quo supra, de consue. c. pe. secundum Host. [Tribuit] id est tribuere promittit, Abb. uel dic ut sequitur [Beneficijs] multiplicando munera, sicut dominus quotidie multiplicat, & feruat beneficia. 86. dist. non satis. 4. 1. dist. parsimoniam. 8. 2. dist. c. 1. [In] gl. 1. ibi, cum Martha & hic reperit Hosti. quod dixi secundum eum ibi, super gl. ut. 16. [In] gl. 2. ibi, perdit & quem poenitet elemosynae, illius poenitentia agat poenitentiam. 16. q. 4. sunt qui opes [in] fi.] antiqui hic, & de sumo. & si quaestiones, dabant uerf. in poscente noue, sex in donante notanda. Causa, fides, modus, locus, & penuria, tempus, Actas, debilitas, cu conditione petentis, Mens hilaris, festina manus, ad sitq; facultas, Dulcior affatus, discretio datis, & ordo.

S V M M A R I V M.

- 1 Donatio non ualet, quam facit inconsulto capitulo prelati, & quibus casibus, nu. 2. & 6. in fin.
Prelatus non est dominus ecclesiasticorum honorum, & quorum aliorum sit, & deteriore ecclesia conditionem facere non potest, & in quibus, nu. 5. §. 2.
Non debet superbire, sed se ut collegam in camera debet cognoscere.
3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4.
Tutores loco dominorum quando sint.
Summarum, siue quantitarum plurium quando fiat coacervatio, & num. 6.
Renouatio donationis unius rei fiat, an tantum illiciti excessus, & num. 6.
5 Additio glossarum, & nu. sequen.
Prelatus quandiu quis dicendus.
6 Prelati contractus quando teneat, & quando ipso iure non tenet, in fin.

C A P V T II.

Raternitatem. Casus Non t ua-
facit prelati inconsulto capitulo, & in da-
num ecclesie, & sunt tres partes, exordi-
natio, & conclusio. secunda ibi, accepimus. tertia
ibi, unde quoniam [Ecclesiasticorum] acquiritorum enim
ex prospera fortuna, uel intuitu persone dominus est
infra, ti. 2. quia nos, cum concor. [Non dominus] non e-
nim superbiat cornutus, & licet alijs superior sedeat
in ecclesia, in camera tamen se collegam cognoscere
debet. 9. 5. di. episcopus in ecclesia [Deteriorem] inde est,
q non potest gratis remittere exceptione ecclesie co-
petentem, vt dixi, supra de depo. c. 1. in gl. si dicas, post
2 princ. [In rebus] mobilibus, uel immobilibus precio-
sis, de hoc in c. 1. unde, ut dicebat Pe. facienti opus, uel
honestu seruiuiu donare potest, puta medico, uel ad-
uocato. 12. q. 2. quicumque suffragio. nec reuocat sic
cessor. 16. q. 6. illud. [Glo. 3.] respondet per ob. [Gl.
4.] querit ar. pro. & sol. & alie. contra. [Vlt. gl.] respon-
det per ob. [In] gl. 2. ibi. §. si tutore] res pupilli surrepta,
& uendita per tutorem non ufucapitur, nisi prius re-
deat ad pupillum, tutores enim loco dominoru ha-
bentur cum administrant, non cum spoliant [& ibi,
ignorantis] uide ut lit. non conte. c. 1. in vlt. gl. [In] gl. 3.
ibi, procurator tutorum] uide de rescip. ex parte decani,
super gl. & ita. [In] 4. gl. ibi, si quis plures] si libertus plu-
res res alienando se fecit minorem centenario, id est

ualore, 100. aureoru, licet vna re sola reuocata maior
erit: tamen omnes reuocantur, si simul facta sunt [&
ibi, is autem] aliis finaur de natio vltra legitimu modu
facta sine insinuatione reuocatur solum in eo, quod
est plus [& ibi, si idem] uide de or. co. tuam, super vlt. gl.
[& ibi, si quis cum una] si una actione, qua plures species
sub se habet, pluribus summis cum datus, quaru sin-
gula notionem principis non faciunt, coniuncta fa-
ciunt, appellatur ad principem [& ibi, si plures] sequitur,
sunt, qui eandem actionem habent, unius loco habentur.
[In] gl. 1. ibi. c. ult.] ubi de hoc, & 23. q. 7. q autem.
[In] gl. 2. ibi, qui fundum] & sicut ibi dicitur de tutore, di-
cemus tandiu prelatu, quadiu bene administrat, non
vero cum ecclesiam spoliat, Host. [In] gl. 3. ibi, in facien-
do] gl. non comperit secundum Goff. & Host. cum lite-
ra dicat, non debet [& in] fi.] & infra, de offi. vica. c.ulti.
lib. 6. & adde, quod no. 5. q. 3. c.ulti. in fi. 1. gl. post hanc
gl. qua fuit Ala. & debet esse signum de contextu gl.
dixit Lau. q intelligebat hanc regulam, cum certatur
de dano uitando: scus si de lucro captado, alle. C. de
acqui. pos. l. fi. & hoc etiam posuit Vin. & facit ad hoc
de sepul. c. 1. lib. 6. & quod ibi dicam super ult. gl. dicit
Gui. Tan. dixisse, q delictum, quod non committitur
contemplatione ecclesie, ut furtum, adulterium, & si-
milia, non nocet ecclesie, secus in illo, quod commit-
titur contemplatione ecclesie, quod nocet in b omit-
tendo, & faciendo. [In] gl. a contrario, ibi, licitum] hoc t-
nent Goff. & Inn. in c. proxi. & de hoc etiam per Goff.
supra, de his, qua fi. a pre. pastoralis, facit quod not. j.
eo apostolica, & in fi. aequitas interdum suadet coacer-
uationem, ne creditor prosequens sibi debitum, pri-
uetur iure suo, ut ibi. interdum suadet oppositum, ut
creditor peruenire possit ad sibi debitum, & ne impe-
diatur iurisdicatio, ut in l. si idem. [In] gl. pe. in fi.] sed si
fecerit eis consulti tenet contractus, sed rescinditur per
in integrum rest. supra, de resti. in int. c. 1. sed si incon-
sultis non tenet ipso iure, ut hic, Goff.

ANNO TATIONES.

- 1 Depo. Vide in l. pactum curatoris, C. de pac. & ibi per doct. & ff. de his, qua in frau. credi. l. fin. per Bar. & quomodo intelligatur, quod rex. hic dicit procuratorem no posse rem domini facere de teriore, uide Io. And. supra, de fideiul. c. fin. in fi. gl. mag.
2 Omittendo de hoc in c. delictum, de reg. iur. lib. 6. & per Bal. & per d. Bar. de Sali. in l. iubemus, la 1. C. de sacrofa. ecc. & ibi etiam per Cy. & Bar. & per gl. 3. in c. cum dilectus, de ord. cogn.
3 Si idem. Ibi uide Bar. in l. ubi fideiussor, ff. de solu. & facit materia, quam no. Io. And. de re iud. cum Iul. & quod no. doc. C. de do na. l. fancimus.

S V M M A R I V M.

- 1 Donare prelati, quam rem potest, & nu. 4.
Conuentus, siue capituli pars, etiam uno consistens reclamare potest aduersus donationem, & quam.
2 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 3.
Tutor quando licite res pupilli alienet.
4 Additio glossarum.
Donationes que licite prelati, & supra, nu. 1.
Ingratitudo a donarijs fugienda.

C A P V T III.

Aeterum. Casus. Prelatus t modi-
cam rem ecclesie dona-
re potest, vbi hoc habet consuetudo [Dona-
tionem] de rebus monasterij [Cum priore] sic
supra, de his qua fiunt a prela. tua [Pars] maior, uel mi-
nor, Goff. unde etiam vnus solus faceret hic partem,
de his qua fi. a ma. par. ca. c. 1. Host. [Quantitas] sup. &
qualitas, nec enim potest dare rem immobilem qua-
tuor-

ann cunq; minimam. §. de re. ecc. non alie. c. 1. & c. nulli. nec mobilem de thesauro. quod inuenit, de re. eccl. non alie. episcopi, nec nimiam quantitatem.] de priuil. cum olim. 2. uer. praterea, & §. fi. uel potest intelli- gi. q ibi facta fuit donatio in extremis, secundum Ho- 2 stien. ¶ Secunda ¶ gl. obijcit, & dupliciter soluit. pri- ma fuit Ala. secunda Lau. ¶ In ¶ gl. 1. ibi. §. diuus uide de fide instru. pastoralis. super gl. 1. ¶ In ¶ gl. 2. ibi, non omni tu tor no omni titulo alienat res pupilli, sed administra- tionis tantum causa [& ibi. §. ultimo] uide de ui. & ho. ele. cum ab omni, super. 3. gl. [& ibi, non tamen] uide de cleri. coniu. cum olim, super ult. gl. ¶ In ¶ gl. 2. ibi, erog- atione] unde, si est consuetudo in terra, ubi est abbatia, dare. 20. uel. 100. sol. uel rem mobilē, qua superest de bonis ecclesie pauperi, uel egeni nobili, uel puellē ma- ritandā, uel his si ualebit hoc, siue in uita, de restamē tis, ad hęc siue in morte, eo. ti. relatum. 2. etiam cōsan guineis, ut ibi, quinimod si unum, uel duos milites consueuisset tunc episcopus facere causa pietatis, dū- modò non grauetur ecclesia, non improbat illud Ho stien. quia nec militare est peccatum. 2. 3. q. 1. militare. cum autem predicta liceant sine consuetudine specia li, putat Hosti. q ratione consuetudinis ualebit dona- tio simpliciter facta, & si forsā donatarius nō nimis egeat: semper tamen consulit Hostiensis prelati. q in talibus habeat oculos suos ad deum. Consulit et- iam donarijs, quod sibi de ingratitude caueant, infra. c. fi. licet autem de superfluis hoc possit prela- tus, non tamen pro his faciendis obliget ecclesiam, de solu. c. 2. uel parentes ditet, secundum Host. [& ibi, prelati] de monaco no. 12. q. 1. non dicatis, & 16. q. 1. alia, & uide in cle. de uita, & ho. cleri. quoniam, uer. ceteri. in 1. glo. [& ibi, iurisdictione] de fo. compe. cum contingat [& ibi, administrationem] infra. de consue. c. 3. & de preben. cum in ecclesijs, lib. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Ecclesia non uacans in beneficium concedi non potest, sed in proprie- tatem, & cuius auctoritate, & quomodo, & quibus, alijs non tenet concessio, & num. 2. & 3. & quibus obseruatis, nu. 3.
Detentatio non impedit donationem beneficij.
2 Ab initio quod non ualet, nec ex post facto conualescit, nisi dispen- satiue in casu huius decretalis.
Loca religioza pro conuentibus, uel ecclesijs conuentualibus.
3 Epilogus, & additio glossarum, nu. 5.
Beneficia conferendi, cum uacauerint, potestas data specialiter non ualet.

C A P V T IIII.

Consultationibus. Casus. Ecc-
clesia non
uacans in beneficium cōcedi non potest,
sed in proprietatem potest de auctoritate
episcopi, & sine preiudicio prelati, & huius pars de iu-
re patro. cōsultationibus, distinguit, & secundum mē-
brum ibi, si religiosus, quod determinat. ibi. ita q [Pri-
uatis] id est clericis, Inn. ac si dicat non ecclesijs, uel col-
legijs [Possident] auctoritate iudicis alijs contra, de cle-
rici. con. c. fi. de preben. de nula. §. is quoque, eo. ti. li-
cet episcopus, li. 6. Sola enim detentatio don. non im-
pedit, ut ibi. quod dici ut sup. de concess. preben. lite-
ras, & c. cum nostris, secundum Hosti. [Momenti] etiam
2 ¶ postquam uacauerit, Inn. post mortem enim non
conualescit, quod dic. ut infra, de iure pa. c. fin. postet
tamen tunc eidem de nouo conferri. tamen dispensa-
tiue, & si poenituit, si scienter recepit, & retinuit, ex
quo sciuit. ad hoc de eo, qui duxit. c. 1. & c. ueniens. a
de secundis nup. dominus, secundum Host. [Locis] id-

est conuentibus, uel ecclesijs conuentualibus. cum e-
nim res collegij nō sint singulorum, deficit ratio pro-
hibicionis, de qua de concess. preben. c. 2. Idem putat
Hostien. si conferatur dignitati uel prebendā de pre-
ben. exposuisti, de insti. cum uenissent, de resti. spo.
cum uenisset. ergo bruciter personalis donatio prohi-
betur, ut supra, realis & perpetua conceditur, ut hic
cum ecclesia, uel dignitas, cui fit realis donatio, non
possit desiderare mortem, cum careat consensu, arg.
ff. si qua. pa. se. di. l. 1. [Ab episcopo] hęc ¶ uerba non erāt
in an. Goff. & dic de consensu cap. inf. co. pastoralis,
in fi. & hoc vbi donatio ad episcopum simpliciter per-
tinet, Host. [Auctoritate] & cum alijs solemnitatibus. In
no. hoc, ubi ad alium speciat donatio, uel representatio,
supra de resti. spo. cum uenissent, aliter non possit
alius conferre ecclesiam uel decimam, nisi interueni-
ret auctoritas episcopi, infra de iure pa. quod autem,
& c. nullus, & illa sufficit sine capitulo in casibus, de
quibus de his, qua fi. a prela. cum apostolica [Episcopum]
personarum, & hic caue de sumo. Hostien. [Spoliari] &
quia non fit eis preiudiciu per tales donationes, ideo
fieri possunt eis non uocatis, ut in cle. de re. ecc. non
alie. si una. ¶ Secunda ¶ glo. signat contrarium, ponit
5 opi. & remittit. ¶ In ¶ gl. 1. in fi.] immo nec ualet pote-
stas specialiter data de conferendis illis, cum uacau-
rint, eo. ti. constitutus. ¶ In ¶ gl. 2. ibi, cum quidam dicunt]
& bene, ut infra, de iure pa. c. uno, lib. 6.

ANNO TATIONES.

- 1 Veniens. Vide in Spe. ti. 2. §. uide dum, ad fi. & ibi etiam Io. And.
2 Constitutus. Quod intellige, ut ibi no. per Io. And. in gl. contra, & super glo. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Integrare feudum prelati potest, non obstante iuramento de non infeudando denuo, & quando, & quouique teneatur, num. 6.
Discordia sunt quasi tempestates.
2 Mediocris res intelligitur data, si simpliciter conceditur.
3 Fraudem ecclesia non debet adhibere, imò repellere, & punire.
4 Epilogus, & additio glossarum, nu. 5.
Perficere quid permittitur, quod inchoari prohibetur.
Ex consequentia prioris actus, quid permittitur, quod alijs non li-
cet, iuncta glossa.
6 In quantitate, uel mensura rei immobilis deceptus quandiu possit petere reintegrationem,
Possessor eius rei, de qua quis fuit inuestitus, uidetur fuisse, §. fi.

C A P V T V.

Per tuas. Casus. Non t obstante iura-
mento de non infeudando
de nouo, prelati integrare potest feu-
dum, si apparet uasallum in mensura de-
ceptum, communis diuisio. secunda ibi, non igitur
[scismatis] forsā tempore Alexan. ciuitas Florenti-
na fauebat scismaticis, & contra episcopum erat in
scismate cum Octauiano, uel Guidone, ita p episco-
pus Florentinus, qui fauebat Alexandro, non pote-
rat ibi esse securus [Tempestates] no. scissuras, & discor-
dias quasi tēpestates [De mandato] quia nec aliter pote-
rat obstante forsā iuramento, & iure communi, su-
pra, de re. ecclie. non alie. ut super, & c. nulli [Quatuor]
2 non assignando ¶ illos in aliquo certo loco, sed ipsos
de quatuor modis simpliciter inuestiuit, per quam
inuestiturā nec meliores, nec deteriores, sed medio-
res dari intelliguntur, ff. de redhibi. ac. si uendi-
tor, & l. sciendum. successor autem eis duos modos.
Io. And. super 3. Decr. N 3 asu-

assignavit, credēs forsan, q̄ eēt quatuor, & ideo &c. secundum Innocen. [Modus] si supra de re iudi. sicut, in princ. & de pur. ca. quoties [Integrari] per te. & erat iste tertius, uel forsan ulterior respectu primi [Fraude] cum enim ipsa omnem fraudem repellat, & puniat, multo fortius cauere debet, ne fraudet, de na. ex. l. uē. c. uno [Integrare] not. contra prouerbium. A cavallo donato &c. Abba. sed hic non erat pura donatio.

- 4 Quarta t̄ glo. distinguit, an quis decipiatur in quantitate rei, an in quantitate precij. [Gl. quia forte] respondet per ob. [In t̄ gl. 2. ibi. §. pr. eterea] uide de iureiuran. ueritatis, super ulti. glo. quia forte ibi opus nouum, uide de no. oper. nuncia. c. 2. in 3. glo. [Et ibi. §. si sponsus] alienum anulum misit sponsa, pro quo postea alium suum dedit, ualet datio, quia donatio confirmat, non inchoat. [Et ibi. §. 1.] uide de appel. nouit, super glo. secunda [Et ibi. si mulier] si mulieri suscipienti alienam obligationem succurritur per Velleianum, creditori in pristinum debitore restituitur actio [Et ibi. l. 3.] incipit, denique, uide de testibus, cum causa, super prima glossa. [In gl. nota, quod ibi. rei] immobilis [Et ibi. rem illam] additio est uerbum, quod sequitur, & turbat intellectum: quia deberet sequi sic, & quod qui rem accepit, renunciaret de quantitate: quia tunc, &c. & hoc t̄ scias, quod si dictum est, quod intra certum diem res mensuretur, & referatur, si & quantum minoris esset, oportet utrumque fieri intra diem, ut in l. praedicta, si uero dictum fuit, quod denunciaretur, utrum minoris esset, sed de certa quantitate intra diem referenda dictum non fuit, sufficit, quod intra diem dixerit re minoris esse, & post diem super quantitate, quota sit, audietur. ff. de actionibus empr. & uenditi. l. ex empro. §. Iulianus, si tamen per messorem feterit, ipse tenetur actione de dolo. ff. de mes. fal. mo. dixerit. l. si messor. Si uero de die sit actum, sed nō de certa, expectatur quadraginta dies. ff. de redhi. quod si nolit. §. penultimo, & l. aediles aiunt. §. primo. Si uero nec de certa, nec de incerta die aliquid actum est, audietur usque ad triginta annos, ut hic, & uideatur etiam, quod secundum canones ultra debeat audiri, cum deficiat bona fides, supra, de praescrip. a quo niam, secundum Hostiensem [Et ibi. toleratur] de iure communi. nam per restitutionis beneficium etiam eo casu consuli posset, Phi. de resti. in integ. c. 1. [Et ibi. cum dilecti] ubi de hoc. [In gloss. ergo non, in fin.] ubi de hoc, Hostiensis autē dicebat hic posse colligi contrarium. nam, ex quo inuestiti fuerunt de certo feudo, illius uidentur fuisse possessores per inuestituram, & sic duos modios statim possederunt, alios uero duos, qui non erant, de illo certo non possederunt. remittit autem ad no. in c. ex ore.

ANNOTATIONES.

1 Quoniam. Et de materia, quando in mensura reperitur illa, quae in uenditione fuit expressa, quomodo agat emptor, uide in l. 2. & in l. si seruum. §. si. & in l. Iulianus. §. si Titius, ff. de ac. emp.

S V M M A R I V M.

- 1 In donationibus fit largissima interpretatio. Facti species quae. Apparere si quid dicatur, cui intelligatur, ad dictio. appareat.
- 2 In beneficiis quibus interpretatio largissime facienda, & num. 4. §. fin. & 6. Priuilegia ut sint interpretanda.
- 3 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 4. Præcedentia, & sequentia quando determinatio respiciat. In contractibus quae fiat interpretatio. §. 1. & nume. 5. §. pen. & nume. 6. In testamentis quae. §. 2. & num. 5. §. si. & nu. 6.

5 Additio glossarum, & num. seq. Foresta quid Francie, & Angliae. Nemus quibus nominibus, uel speciebus distinguatur ibi. Ad intentionem scribentis recurrit, & ut interpretanda. §. 1.

C A P V T VI.

1 **Vm dilecti.** Casus. In t̄ donationibus largissima fit interpretatio, & in prima iudici decisa consultatio. in secunda Papæ responsio ibi, mandamus, quatenus [Et infra] hoc continetur, quomodo causa fuit delegata per papam, & iudices, qui cognouerunt de causa, dubitauerunt super diffinitua pro eo, quod in instrumento donationis continebantur hæc uel similia uerba, Dono monasterio fundum Titianum. item dono Sempronianum. item dono Cornelianum, de quo soluit monasterium hæredi meo decem solidos, & faciat, quod faciunt alij cōsimiles possessores agrorū, habeatque ibi hæres meus usum forestæ, uel aliter, quod si prædictam pensionem non soluit, hæres meus ibi habeat usum forestæ. Dubitabant iudices: quia si illa clausula referretur etiam ad fundum Titianum, & Sempronianum, iustè petebat Alanus forestam in illis fundis: si ad Cornelianum tantum, iniustè petebat. Ad horum intellectum uide, quod dixi de foro compe. uerum, in gl. quilibet, uerfic. si autem Baronix, & seq. Consuluerunt ergo Papam transmittendo instrumentum, uel ipsius tenorem, hoc si dicas Alanum egisse. Sed Innocen. dicit Mon. puocasse in interdico, uti possi. cōtra Ala. sed hic non est uis, & per hoc soluitur, quod quærebatur. T. quare Papa non sententiauit, quod hoc sententiarum mandauit, uel secundum eum, & Goff. partes non erant præsentis: uel petierunt remitti, forte sperantes compositionem [Appareat] non cauilloso, de deci. ad audientiam, de priuile. in his, sed rectè intelligenti, prudenti, & simplici, de tempo. ord. literas. Hostien. [Immunitas] hoc forsan expresso in instrumento, ut intelligebat Hosti. scilicet, quod donauerit fundum Titianum item Sempronianum, hoc expresso, quod illa libera esset ab omni uexatione seculari, de fundo Semproniano quomodo multum distenditur, uide in spe. de libel. con. §. iuxta, uer. non ualet [Beneficijs]

2 & maximè t̄ quæ sunt ecclesijs, & religionis locis, alleg. de do. & con. c. 2. C. de sa. fan. eccle. l. si. in aucten. de non alie. §. si minus, col. 2. ff. de reli. & sump. fune. sunt personæ. Hostien. Item licet priuilegia largè interpretentur, quantum tangunt iura concedentium, de consuetu. cum dilectus. 16. q. 2. c. 1. tamen quantum tangunt iura aliorum, interpretantur strictè, de usu pal. ex tuarum, non tamen calumniosè, infra, de priuile. in his, & de transla. c. fin. secundum Innoc. & Abb. & uide quod dixi de rescri. causam. Tertia t̄ gl.

- 2 Abb. & uide quod dixi de rescri. causam. Tertia t̄ gl.
- 3 obijcit, & sol. [In t̄ gl. 2. ibi. in conuentionalibus] pratorie stipulationes legem accipiunt de mente pratoris, quicquid eas proposuit. [In gl. 3. ibi. si quis in prin.] si dixit testator, cui bis legauero, semel deberi uolo, & postea eodem testamento scienter bis legat, bis debetur, dummodo exprimat se prioris uoluntatis penitus uisse [Et ibi. talis. §. ulti. & l. se.] si testator dicat, quod legauit die nō adiecta, soluat hæres annua, bima, trima die, hæc clausula omnia legata respicit, non proxima tantū, & etiā legata facta in codicillis. [In 4. gl. ibi. l. ult.] uide de priuile. quia circa, super ulti. glo. [Et ibi. l. 3.] incipit, cum quid. uide de iureiur. quemadmodum, super gl. 2. [Et ibi. uindemiam] & prius, si uenditor uini mercator emere, & uendere solet uina, ut in l. 2. hic alle. [In gl. pe. ibi. in testamentis, sequitur plenius uoluntates testamentum interpretantur] [Et ibi. l. 3.] uide in supple. [In gl. ult.]

gl. ult. ibi. l. 4.] uide de præsump. mandata, super ultima glossa. [Et ibi. antiq̄tas] si relinquo usufructum Titio, & hæredi, cum primo hærede finitur usufructus, ne inutilis sit proprietas: sed melius facit, cum antiq̄tas, ubi legatarius habitatoris etiam illam locat [Et ibi. beneficium] largissimè interpretatur beneficium principis. [In t̄ glo. 1. in fi.] ff. de usufru. l. usufructuarium uenari. §. si uinarijs, Vincen. iuxta uulgare Franciæ, & Angliæ, ubi sunt talia loca, dicitur foresta latum nemus sine clausura, sine aqua, quando est prope flumen, dicitur silua, quando circumdatur aquis, dicitur insula, quando includitur muro, uel pallis, uocatur ibi parcus. iste ergo uolebat ibi plantare arbores, & magnum nemus facere ad usum forestæ secundum Hostiensem. [In gl. 2. ibi. scribentis] si de ipsa constare potest: alias si uerba patiuntur, fit benignior & securior interpretatio quo ad animam, ut infra, de spō. iuuenis. de hoc eod. ti. ex literis. 1. & de priuilegis, quia circa, secundum Hostien. [In glo. 3. ibi. secundo requiritur] ubi de hoc, & eo. ti. inquisitioni, Host. [In gl. 4. ibi. uindemiam] & prius, si uenditor uini mercator emere, & uendere solet uina, ut in l. 2. hic alle. [In gl. pe. in fi.] ubi legans uina, & uasa uinaria legasse uideretur, ad idē, ff. de penu. le. qui penum. §. fi. ergo plenius, quam in uenditione, ut patet per glo. sup. proxi. [In gl. ultima in fine] inde est, q̄ si imperator donet domum, uel aliam possessionem de bonis uacantibus, intelligitur ipsam donasse cum iuribus, & pertinentijs suis, etiam si hoc dictum non fuerit, C. de bonis uacant. si quando. lib. 10. ff. de offi. præfec. ur. l. 1. §. initio. Hostien. Modè legat, ut rectè procedat comparatio, de qua hic loquitur tex. scilicet de plena, pleniori, & plenissima, ponunt in contractibus exemplum per. l. qui uti optime, ff. de uerb. sig. Quidam inter uiuos contraheus promittit fundum, uel uinum, & interpretatur, large, ut præbeat liberum, ut ibi. si uero sic legatur, interpretatur largius, ut non solum præster, sed etiam cum omni suo instrumento, ff. de leg. 3. quæsitum. Sed si princeps sic sibi delatum concedat, interpretatur largissime, ut non solum ueniant instrumenta, sed etiam appendicia, & adiacentia, ut præ. l. si quando. hæc tamen semper sunt recipiēda secundum possibilitatem uerborum, infra, de priuileg. porro, & si quærat iustorum ratio, respondetur, quod contractus propriè ultro citroque obligationem inducunt. ff. de uerborum signifi. Labeo. §. contractus, & procedunt ex uoluntate duorum contrahentium. Seruetur ergo æqualitas, nec nimis late pro uo contra reliquum fiat interpretatio, argum. ff. de regu. iur. certus, ubi media uia eligitur circa considerationem doli, & culpe, cum sit contractus gratia utriusque: sed ultimæ uoluntates respiciunt fauorem legatariorum, & ideo in eis plenior, argum. ff. quando dies lega. ced. nec semel. §. 1. sed non licet ut beneficia: quia donator sibi potest illa seruare, quod testator moriens nō posset, & hoc maximè in beneficijs principum, ex quorum nobilitate largius recipi debet donatio, sup. eo. c. 1. ff. de iud. l. 1. §. sed & si proponatur.

ANNOTATIONES.

1 Rescri. causam. Et per Io. And. de uer. sign. olim, super gl. fi. & in regu. cum quid prohibetur, de reg. iur. li. 6. in Mercu. & in c. si. de transla. prælato. & uide gl. & Bar. in l. beneficia, ff. de const. prin.

S V M M A R I V M.

1 Ecclesiam si pio loco, uel alij donet episcopus, uel papa simpliciter, quæ uenire uideantur, & num. 2. 3. 4. 5. & 9.

- 2 Archidiaconus, & archipresbyter certa iura possunt in ecclesijs habere ratione officij. Dare quid intelligatur quis ex circunstantijs personarum, & rerum æstimandum, uer. Quid si donat. Exempta ecclesia ab episcopo, non intelligitur exemptus populus uer. sed & legem.
- 3 Consensus patroni intelligitur datus episcopo, pro conuentione simul cum eo ad id, de quo agitur, factam. Simplicitas ut hic sumatur. Possessio non apprehenditur sine licentia diocesani etiam concessi per priuilegium papale.
- 4 Cathedralicum datur insignum subiectionis, & in quibus. Prouentuum nomine quæ comprehendantur. Ecclesia sine quibus nunquam debeat remanere, uersiculo si opponas.
- 5 Exemptionis priuilegium dando à quibus intelligatur, & possit episcopus, uel superior, aut inferior eximere, & nume. 2. circa fin.
- 6 Sine capituli sui consensu quæ non possit alienare.
- 7 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 8. In uenditione, uel legato, seu donatione simplici quæ uenire intelligantur, & num. 9. in prin.
- 9 Additio glossarum. Cathedralicum comparatur canonice portioni. Plus habentibus melius prouident scholares, & clientulimus habentes, in fin.

C A P V T VII.

1 **Pastoralis.** Casus. Si episcopus in ecclesia, quam de consensu capituli sui pio loco donauit, percipiebat certos prouentus, illos donasse uideretur, alias omnes prouentus ecclesiæ præter cathedralicum cedunt loco, & in prima consultatio. in secunda responsio, ibi, nos autem [Patronus] ad quem spectat presentatio [Viris religiosus] secus, si concedat ecclesiam alicui archipresbytero, uel archidiacono sitam intra limites archipresbyteratus, uel archidiaconatus sui: in qua tamen archipresbyter, uel archidiaconus titulum ius, & nullum usum habebant, non enim intelligitur tunc fructus, uel prouentus suos concedere, sed tantum quod sibi tanquam archidiacono, uel archipresbytero sit subiecta, ratio diuersitatis hæc est, quia abbates, & uiri religiosi in eo, quod tales, nihil iuris habent in locis, ut ergo episcopus uideatur eis aliquid concedere, & ne collatio frustratoria uideatur, sic interpretatur, argum. in eo, quod legitur, & not. infra, de priuileg. in his, archidiaconus t̄ uero, uel archipresbyter ratione officij certa iura potest habere, in ecclesijs, ut patet de offic. archidia. c. 1. & per totum, & uide quod ibi no. in c. ult. in prima glossa. & quod super ea dixi, & infra, de capel. mo. dilectus, in gl. ubi sit hoc, & de offic. archipre. c. 1. & per totum, & ideo sufficit, quod illa tantum concessisse intelligatur. Quid si donat ecclesiam episcopo alieno, uel monasterio exempto, non tamen cum capellis suis? Respondeo, tunc uideatur habere locum hæc decre. argum. 16. q. 5. c. 1. Siue monasterium exemptum sit cum capellis suis habitis, & habitis, tunc uideatur donare ecclesiam libertati, ut scilicet sit exempta, & nō prouentus, quos ibi percipit temporales: hoc autem ideo sic sentiendum est: quia ex personis dantium & recipientium, & eorū, quæ dantur, debemus æstimare, quid dari intelligatur secundum Innocentium, ut colligitur hic, & ff. de leg. 3. si filie, & in eo, quod legitur, & no. de simo. & si quæstiones. §. 1. uer. cum in accipiendis, & sequē. Ego tamen non clarè uideo rationem huius diuersitatis, & ideo dic, ut no. inf. eo. §. penult. in fi. Host. Item secundum Innocen. habet locum hæc decre. cum episcopus Io. And. super 3. Decr. N 4 scopus

seopus dat monasterijs ecclesias habentes, vel non habentes parochias. etiam idem uidetur, si papa sua propriam cellam, quae populum non habet, dat monasterio. Sed si eximit aliquam ecclesiam ab episcopo, ut det eam abbati, siue in ea abbas patronatus prius haberet, vel non. semper ex quo sic exempta datur abbati, eidem abbati suberit quod ad utranque legem, scilicet dioecesa. & iurisdictionis, de quibus no. supra, de offic. ord. conquerente. §. 1. & c. dilectus, quia cum ad hoc exempta fuerit, ut daretur abbati, posset papa de cupiditate notari, si uideretur ibi aliquid retinere, ar. C. de bo. na. nisi quando, lib. 10. & est hoc uerum, si ecclesia donata non habet populum, sed si habet populum, tunc eodem modo ecclesia cum clericis suis suberit abbati quo ad utranque legem, unde & in ipsa rectorum instituit, & alia, quae ad legem iurisdictionis pertinent, exercebit: hoc saluo, quod in grauioribus requirit papam, ar. supra de offic. archid. ad hoc, uerf. itent in epistola. Sed & legem dioecesanam habebit idem abbas, nam si qua illi obuenerint aliunde, quam a populo, habebit inde canonicam portionem, sicut & de mortuarijs, & aliunde uenientibus secundum quosdam, uerf. tamen, & si ecclesia exempta sit, non intelligitur propter hoc populus exemptus, & ideo quantum ad populum erit episcopo de his, quae obueniunt, rñdendum, ar. j. de priuileg. ex ore, secundum Inn. unde curam recipiet rector ab illo, sine examinatione tamen, excipiet autem, & accusabitur coram abbate, de mortuarijs autem obuentionibus prouenientibus a populo, rñdedit episcopo per praedictam decret. ex ore, & idem dicimur de iurisdictionis, quod si quas causas populi tractabit, appellabitur ad episcopum, Inn. de hoc in praed. ex ore, in gl. in quibus, circa medium [Simplicitate] simplicitatem uocat secundum Goff. quia in patronum non cadit concessio [Concedimus] nos, & patronus: uel nos de concessio patroni, & si hoc non exprimitur, sic intelligitur, dum modo probetur, quod ad hanc donationem faciendam conuenissent, ar. j. de spon. ex literis [Vfus] scilicet quod ad omnes fructus percipiendos, de quibus sustentetur conuentus, supra eod. consulationibus, & dato, quod per priuilegium papale hoc concessum esset, non apprehenditur possessio sine licentia dioecesani, de priuileg. pastoralis, Host. [Patronus] repete, uidetur conferre [Episcopus] repete, conferre uideatur, non dico, suum esse: sed quod & c. [Obtinet] praeter canonicam portionem, Inn. Hof. [Recipiat] hoc forsitan imposito tempore dedicationis. 18. q. 2. Eleutherius, Goff. [Portio] & non institutio, & c. consimilia, scilicet spiritualia, quae tamen institutio bene transiret, si diceret episcopus, concedimus ecclesiam pleno iure. 16. q. 2. c. 1. Inn. [Ex illius] ecclesiae scilicet donatae [Nullam] certam: quia cathedralicum datur in signum subiectionis in spiritualibus, & iurisdictionis spiritualis: quae cum non intelligatur remitti, per consequens nec cathedralicum, Inn. [Prouentus] puta moderatum auxilium. j. de censu. cum apost. §. prohibemus, uel quae de multis alijs, & de iurisdictione proueniunt: quia nomen prouentus omnia comprehendit, ff. de usufructu legato. a criminalibus tamen abstineat, & episcopo dimittant, 16. q. 2. uisus, ad si. uel conferre intelligitur quartam decimarum, & alios redditus spiritualium, de quibus. §. de off. or. conquerente, non tamen iurisdictionem, uel ea, quae ex iurisdictione proueniunt, uel iste est sensus, Si episcopus nullos habet ibi certos redditus temporales, tunc uidetur concedere religiosi, quibus confert ecclesiam, quod omnes redditus eiusdem ecclesiae sibi approprient. Immo, & intellectus iste magis placet, Si opponas, ergo ecclesia uideretur concessa in grangiam, & sic nec cathedralicum habebit ibi episcopus, nec prouentionem, j. de censu. c. si. rñ. hoc non est uerum, non

enim possunt sibi appropriare, nisi quod superest de redditibus retenta, & assignata congrua sustentatione vicario, & ministris, sine quibus, & nunquam debet ecclesia remanere, ut not. sup. de praeb. in Lateranensi. Immo Innoc. in quo nec pactum contrarium, nec iuramentum, nec priuilegium, nec consuetudo, nec constitutio obesse possent, ut patet in eo, quod legi. & not. sup. de praeb. extirpanda. §. cum igitur, Immo Host. Hoc autem Immo Inn. est notandum, quod cum episcopus dat ecclesiam, aliquando intelligitur dare temporalia, id est redditus ratione temporalium debitos, aliquando alias obuentiones, quas in ea habet, ut hic. aliquando uero dat institutionem cum pleno iure. 16. q. 2. c. 1. Aliquando autem omnes prouentus temporales ex quacumque causa prouenientes, inf. de censu. cum uenerabilis. Sed tunc datur priuilegium exemptionis dicunt quidam, quod non eximit a iurisdictione sua ecclesia cui datur priuilegium, ar. dictorum iurium, & ff. de off. praeb. legatus, nec ualet exemptio, nisi dicat specialiter, in quibus eximit, sicut quod non soluat moderatum auxilium, in quo ualet exemptio, & sic de alijs specificatis. Est tamen arg. contra, infra, de relig. domi. constitutus. Sol. ibi, & inf. eo. §. in si. & uide. j. de priuileg. pastoralis, in ma. gl. Alij uero, quod magis approbandum uidetur, asserunt, quod si de omnibus temporalibus fiat generalis exemptio, ualet, & ideo forte de alijs spiritualibus, quae remitti possunt, inf. de censu. cum uenerabilis, & inf. de reli. domi. constitutus. Eximere autem potest superior parochiale ecclesiam non tantum solus papa, sed & archiepiscopus, & episcopus. 16. q. 1. & temporis qualitas, & ar. inf. de excess. praeb. sicut unire, dum modo cum solennitate debita fiat, ut no. sup. ut eccl. benefi. c. unico. §. fin. Quod si archiepiscopus, uel abbas, uel alius praelatus habeat ecclesiam in dioecesi alterius episcopi, & dioecesanus illam ecclesiam eximat, intelligitur exempta in totum cum clericis, & laicis: ita, quod illi praetato, qui ante ipsam habebat, plenarie subiacebat, & est hoc uerum quantum ad ius parochiae: Secus autem dicendum est de iure episcopali. nam & si ecclesia, quam episcopus dedit religiosi, a iure episcopali sit exempta per papam: populus tamen non intelligitur exemptus, ut no. sup. & inf. de priuilegijs, recepimus, & est forte ratio: quia grande periculum esset, si episcopus non posset ministrare populo sacramenta, Sicut est confirmare, sacros ordines conferre, ecclesias, & altaria consecrare, & similia, quae abbas, uel alius praelatus ministrare non potest, secundum Inn. inf. de consec. eccl. qua. nam semper est ad dioecesan. in talibus recurrendum, ut patet in eo, quod no. & legi. sup. de praescrip. ueniens. §. christina uero, unde & si episcopus aliquam ecclesiam a se eximat, non uideatur ipsam in talibus eximisse: ergo, si talis ecclesia alij subest episcopo, quam dioecesano, uideatur quod tunc etiam in talibus exempta intelligitur, cum ille episcopus, cui subest, possit talia ministrare secundum Inn. cuius est quasi haec tota gl. [Legitima] quod ad plenius transferendum, esset tamen legitima ad parandum praescriptionis titulum, inf. eod. apostolicae, de iu. pa. cura, secundum Hof. [sui] capituli] nisi solus episcopus hoc facere posset de consue. praescripta, supra de his, quae fi. a praeb. ea noscitur. Io. Sed hoc non placet. Illa enim loquitur, cum aliquid in beneficium confertur, quod fieri potest per consue. praescriptam sine consensu capituli. Sed aliud, cum ecclesia, uel aliquod ecclesiasticum in perpetuum datur, ut hic. talem enim donationem ad alienationem non est dubium pertinere, sup. de his, quae fi. a praeb. tua, in fin. In hoc casu omnimodo necessarius est consensus capituli, ut hic, & supra, de his, quae fi. a praeb. pastoralis. Nec puto in hoc casu contrariam consue. locum habere. Gof. & idem Hug. La. Vin. & Tan. & Egi. Guil. constat etiam, quod necessarius est

est tractatus, ut in praeb. decre. tua, & de rebus eccl. non alien. dudum, lib. 6. & idem Innoc. dixit [consensus] & sine eo non ualet. Si autem collationes beneficiorum fierent sine consensu capituli de consue. bene ualerent, supra de his, quae fiunt a praeb. ea noscitur, ubi idem tenet Hosti. cum quadam distinctione, & ibi uideas. hic etiam no. Io. capitulum non auctorizare in facto suo, quod est expeditum, de rebus eccl. non ali. si una, in clem. 2. respon. [Requirendus] sup. & obtinendus, uide, alia litera habet in textu, Adhibendus. ¶ Prima glo. alleg. 4. concord. & unum contrarium, deinde quarit, & fol. ¶ Secunda glo. repro. opi. & dat duo si. al. legat pro opi. illa 4. iura. ¶ Pe. glo. ponit dictum. soluit obstaculum, demum obiicit, & soluit. ¶ In glo. 1. ibi, qui tabernas] sequitur, argentarias, uel cetera, quae in solo publico sunt, uendidit, non solum uendit, sed ius, cum taberna illa publicae sint, quarum usus ad priuatos pertinet [et ibi, si domus. §. ult.] si fundum municipi ipsi municipibus, uel alteri legauit, ius quod ibi habeo, uideor legasse [et ibi, si ita] si usus fundi instructi legatur, perinde ad legatarium pertinet usus eorum, quae ad instrumentum fundi spectant, ac si nominatim earum usus legatus fuisset [et ibi, Manius. §. ultimo] melius penulti. ubi fundo legato, si usufructus alienus sit, nihilominus petitur ab haerede, uide infra rationem. ¶ In glo. 2. ibi, simpliciter] quia tunc intelligitur facta de his, quae ueniunt ex quaestu. [et ibi, si cui] uide supra in proce. super glo. fi. [et ibi, si aqueductus] uide de re iudi. cum Bertol. super ulti. glo. ¶ In glo. pe. ubi, quoties] uide in praeb. c. Abbate, super glo. sic. ff. ¶ In glo. 1. ibi. §. 1.] adde, quod no. eo. tit. illud, in glo. ulti. [et ibi, §. ulti.] melius pe. sed illud, quia ualet legatum rei alienae quod ad hoc, ut debeat aestimatio, de hoc, infra ti. 2. filius [et ibi, concedit ecclesiam] Hostien. recitabat istud dictum Io. de concessione facta laico ultra dictum glo. addens etiam rationem, quod etiam expressè non posset episcopus ecclesiam laico concedere, alleg. de iudi. decernimus, cum si. habuit glo. corruptam, [et in fi.] Io. Goffr. & Vinc. ¶ In glo. 2. in fi.] solue, ut no. infra de elec. ut circa, li. 6. circa prin. ¶ In glo. pe. ubi, restituendi] T. contra, qui illud. c. uisus, dixit locum habere, cum conceditur ecclesia pleno iure. Idem hic Hostien. nam & per hoc capitulum patet, quod concedit prouentus tantum, & sic nullum spirituale: sed institutio spiritualis est, de si. in tantum, in fin. [et ibi, nisi] ubi de hoc [et ibi, correctio] colligatur huius ratio secundum Hostien. ex l. ff. de offi. praeb. legatus, & ex decre. licet, de offi. ordi. & c. irrefragabili [et ibi, uisitationem] institutionem auctorizabilem, quae nec praescribi potest, secundum Hostien. remittit de offi. archid. cum satis [et ibi, cathedralicum] & forsitan canonicam portionem: quia haec duo aequiparantur, supra de offi. or. conquerente, nisi expressè illam conferat, quod potest. 12. q. 3. c. fi. Ex tamen generalis concessionis praescribi posset canonica contra ipsum, de praescrip. de quarta, ubi de hoc. Alii dicunt, quod non potest dare canonicam, id est ius canonicae portionis sibi inharens, licet dare possit fructus quod ad tempus praeteritum, id est retrò retentos, uel etiam futurum, quamdiu uiuit, & sic intelligitur. d. c. ulti. 12. q. 3. argu. ff. de peric. & commo. rei uen. l. necessario, & no. si. de loca. c. 2. Hof. [et ibi, qui minus habet] si. de priuileg. si papa, lib. 6. Saepè experimur, hoc, quod scholares, & clientuli minus habentes, melius prouident plus habentibus.

ANNOTATIONES. a Si quando. Facit quod notatur, supra c. proximo in glo. fi. & super illa Io. Andrez. b Circa medium. Et plenius, in c. ueniens, de uerborum signifi. lib. 6. in glo. Archid. posuit, per Io. And.

c Non ualet. Idem no. per Io. And. infra de his, quae fiunt a praeb. c. ea noscitur, & de rebus eccl. non alien. nonnulli, & probatur, in c. cum causa, de re iudica. & per Pau. in clem. 1. de rebus eccl. non alien. d Conquerente. Vide plenius Ioan. And. infra de censu. uenerabilis, super fi. glo. 2.

- S V M M A R I V M. 1 Donare ac subicere domum suam, atque se alteri religiose domui possunt in praedictum suum tantum hospitalarij. Possessorium potest ex causis dissimilibus intentari, & qualiter. Interdictum potest ex diuersis causis proponi, & est personale. 2 Sum quod est consentiendo alienationi concedere patroni uidentur. In alienatione rei ecclesiasticae, & fortius ecclesiae requiritur tractatus. 3 Assignationis appellatio quomodo sumatur hic. 4 Patroni ad causam sunt uocandi, quando agitur de ecclesiae statu. Fraus allegata debet committenti nocere, non contra, & num. 8. §. 2. & 3. & nu. 9. 10. Turpitudinem suam pro se quis allegare non potest, licet alia sint legitima, & nu. 8. §. 2. & 3. & nu. 9. 10. Cum pertinentijs potest locus peti. Adjudicatio huc quare facta fuerit, & nu. 9. 5 Consentire si recuset episcopus, si nullum fiat ei praedictum, cogitur per recursum ad superiorem. In praedictum meum quod factum est, mihi non obest, & possum retractare, & num. 6. 6 Sacer locus non potest esse sine auctoritate dioecesani, nisi in casu in eo ius habet episcopale, nisi. 7 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 8. Et causa una si quid petij, ex alia petere possum, & nu. 1. Lite pendente actione, uel res in neminem ullo modo transferenda. 9 Additio glossarum, & sequen. Contempti possunt opponere, non contemntes. Excommunicati, & periuri donare possunt. Contractum nullum dicere potest capitulum, & quando, uel aduersus eum petere restitutionem, & quo casu. 11 Ecclesia non omnis obtinet dignitatem ecclesiae. Oratorium non habet ecclesiae dignitatem. Rector largo modo quandoque sumitur, non pro rectore ecclesiae, ut hic, uerf. ad 2. Fratres pariter non intelliguntur semper religiosi, ibid. Patroni etiam non proprie, ut hic, accipiuntur, uer. ad 3.

C A P V T VIII.

Inter dilectos. C. Secundum possunt hospitalarij in suum praedictum tantum se, & domum suam alteri religiose domui subicere, & donare, & sunt 4 partes. In prima actorum petitio. In secunda ibi, procurator, reorum responsio. In 3. ibi, attendentes igitur, causa definitio. In 4. ibi, ita quod, protestatio, & ipsius ratio, & secundum Hostien. de eodem facto loquitur, de arbitris, per tuas [Hospitalarij] sancti sepulchri [Dissimilibus] forte primo dicebant se ab illis electos, secundum illis mandantibus, uel ratum habentibus, uel quod rem a deiectore receperant, de resti. spo. cum ad sedem, & c. saepe. Goff. unde dicebat Inno. quod cum interdicta sint personalia, poterit idem interdictum ex diuersis causis proponi, ut in praemisso exemplo. Sed dicit Hostien. quod simplex est, qui sic successiue uellet illa proponere, cum a principio possit illa proponere sub distinctione, ut patet in decre. praedicta, cum ad sedem [Patroni] istius consentiendo, quod suum erat, scilicet ius patronatus concedere uidebantur, ad hoc, supra c. proximo. Inno. [Tractatu] Si enim in perpetua alienatione rei ecclesiasticae requiritur tractatus, fortius in alienatione ecclesiae, primum probatur de re. eccl. non alien. c. 1. lib. 6. facit. C. de sac. fan. eccl. aucten. multo magis [ipsum] S. Aluicij [Supra]

[Supradictis] sancti sepulchri [Commiserunt] rector, fratres & patroni, sancti Allutii: sic. ff. quod cuius. uni. Item eorum. §. i. [Qui] tres procuratores [Eisdem] fratribus sancti sepulchri [Hospitalis] sancti Allutii [Assignationem] idest contractum donationis, seu concessionis perficerent: vel cum iam perfectus esset, reciperent assignationem, idest possessionem corporalem, & spiritualē, idest quasi possessionem, donationem, & subiectionē à singulis fratribus faciendam & approbandā [Transmississent] hospitalarii sancti Sepulchri [Receperunt] in nomine hospitalis sancti Sepulchri, à quibus missi fuerunt [Et infra] hic concludebant pro eis in petitorio iudicari debere [Alterius] scilicet factum sancti Allutii: iste vero non erat procurator conuentus, nec etiam plebani de Pilsia. & hoc dico propter ea, quæ dicam super glo. [Pauca] hic uidebatur bona defensio, & dicā de hoc & se. super glo. & ita [Et infra] hic concludebant auctoribus imponi silentium [Patroni] no. per hoc Pet. quod quando de statu ecclesiæ agitur, patroni ad causam sunt uocandi: alle. 16. q. 7. filius [Fraudem] contra plebanum [Ab ipsi] & sic ipsi prodesse non debet, sed potuit obesse. ff. de do. l. i. de co. qui duxit in mari. cap. 1. [Puram] & sic irrenocabilem, infra c. si. [Proposita] si sup. pleas, quorum quædam quamuis sint legitima, personæ tamen, quæ illam opponunt, se adeo fecerunt indignos, quod non debent audiri, de elec. bonæ. t. ad fin. cessat omne contrarium secundum Hostien. [Pertinenti] peti potest locus cum pertinentiis, de res. spo. c. si ad sedem. de hoc de libe. ob. ca. 2. dic ut ibi [Adiudicare] dicunt quidam, quod hæc adiudicatio facta fuit solū, propter ius patronatus, quod plene transferri potuit per patronos, quæsi quod fecerint rector, & fratres, nil ualuerit, & sic cesset obiectio, quam hic facit glo. hoc non placet Innocen. & Hostien. sed id, quod dicam hic super glo. nec etiam, eis placet, quod dicunt alii, hospitalarios hic obtinuisse: quia possidebāt hospitale submissum. Alii, quod ecclesia sancti Allucij habebat hospitale, quod etiam uocabatur sancti Allucij, quod donauit ecclesia hospitali sancti Sepulchri, unde cum ecclesia pingue ius habebat patronatus, 16. q. 2. sane, bene debuit sequi condemnatio hospitalis cum pertinentiis, nec ista eis placet [Diocesano] t. p[ro]p[ri]o quid si nulum præiudicium fiat episcopo, quia illud ius habet, quod prius habebat. Dicit Goff. quod cogendus esset tunc consentire, & ad superiorem posset recurri. de iure pa. nullus 9. q. 3. nunc uero. Dicit Hosti. quod quæstio ponit impossibile. nam sine præiudicio immediati prelati non potest esse, quod alium recognoscant, cum ille ibi descendere uolet, & submissos etiam contra episcopum defendere, & esset ille festuca in oculo episcopi, ad hoc, de sta. re. ea que, de iure i. petito, de capel. mo. cap. 2. de re iudi. suborta, quæ alleg. glo. [Plebano] si uellet agere de uitio litigiosi, uel alias de præiudicio sui iuris [Præiudicium] quia si prius locus sacer esset, quod esse non poterat sine auctoritate diocesani, habebit ibi episcopus ius episcopale, quod dic, ut infra de reli. do. ad hoc, in quo casu non tenebit prædicta collatio, & assignatio, secundum Innocen. & Hostien. dicit, quod tenet quod ad submitrentes, ut dicit glo. Sed is, cui præiudicat, & non aliis hoc reuocare potest, argum. ff. de seruitu. uerba. prædio. si aedes meæ, & l. sequen. ff. de acquiren. posses. l. penul. quæ incipit, Permisseri. i. respo. Quod dixi locum sacrum sine auctoritate episcopi fieri non posse, uerum est de iure communi, sed forte ex priuilegio competit hospitalariis sancti Io. Hierosolo. quod sacra loca, & hospitalia construere possunt, quod si uerum est, intelligendum est tamen saluo iure diocese. secundum Inno. & prius ab ipso petita licentia, nisi aliud in priuilegio exprimat, infra de deci. dudum, de uerbo. signi. ueniens, lib. 6. de priuile. pastoralis, quod

7 dic, ut eo. ti. de priuile. auctoritate, lib. 6. ¶ Glo. tar. quod] ponit bro. ad primam partem negatiuam alleg. 7. iura ad contrarium, 5. & soluit. ¶ Ante pe. glo. obiicit, & sol. 8 ¶ In t. glo. 1. ibi. §. nihil] non probat, ad quod inducitur, sed dicit, interdictum, uti pos. non negari ei, qui uendi care cœpit [Et ibi, hereditas] hereditatem ex una causa petitam ex alia petere possunt: & si in querela inofficiosi succubui, ex alia causa petere possunt [Et ibi, cum queritur] uide de libe. ob. c. 2. super 1. glo. ¶ In 3. glo. ibi. l. 2.] actiones, uel res lite pendentes in consanguineos, uel extraneos donatione, emptione, uel alio t. transferenda non sunt [Et ibi. l. 1. in fi.] Post litem contestatam in iudicio cōmuni diuidendo non potest alter partem suā alienare non consentientibus dominis. ¶ In 5. glo. ibi. Si creditor] si creditor manumisit ancillam pignoratam, cum satisfactum fuerit creditori, libera est: nec licebit debitori dicere, quod in creditoris fraudem manumisit [Et ibi, cum profitearis] uide hanc & seq. de cōces. præben. c. si. super glo. 2. [Et ibi, si seruus plurium, §. 1.] si substitutus contra heredem per gratiam, uel collusionem obtinuit, tenetur legatarius, & creditoribus: quia nec improbè causari potest secundum se per gratiam iudicatum [Et ibi. l. 1.] uide de testi. ex tenore. ¶ In glo. pe. ibi, interrogatam] uide de confes. c. si. super fi. 1. glo. [Et ibi. l. 3.] loquitur in illo, qui dedit pecuniam, ut male iudicaretur. ¶ In glo. supra de. ibi. l. 2.] incipit, si is. uide de 9 confus. ex parte, super 3. glo. ¶ In t. glo. & ita, ibi, translatio] in præiudicium plebani, ut loquitur: ille tamen, qui alienauit, per hoc non potest cōtrauenire secundum Inno. uel hoc non fuit probatum secundum eum. eodem modo potest dici, quod non fuit probatū, quod dicitur de contemptu aliquorum fratrum, & de exco. municatione, & periurio donantium, uel contemptū poterant opponere contempti. contemptentes uero non, de præben. cum in ecclesiis, lib. 6. & si. de rescrip. ex parte decani. Excepcionem uero excommunicationis, & periurij possent opponere contempti non fraudulenti suo nomine, non autem nomine capituli, secundum Innocen. alleg. no. de testi. cum olim. uel secundum eum licet excommunicati essent, & periuri donare potuerunt. de hoc de dolo & contu. ueritatis, & c. si. Dicit etiam, quod capitulum potest dicere contractum nullum, si forma seruata non esset, & restitutionem petere, si ecclesia esset laica: sed solum præteritu malitiæ suæ, uel illorum de conuentu se iuuare nō possent, dummodo aliis tenuisset contractus. Si ergo diceret contractum factum à minori parte, & sic nullum, bene fuisset hoc receptum, dummodo probauissent. Sed quia non probarunt, ideo contrariam sententiam receperunt, secundum Innocen. & per hoc infert Hostien. præsumi omnia solenniter acta, in fi. de fidei. ius. §. si. remit. de proba. tertio. ¶ In glo. arg. quod, ibi, consanguinei] & supra de præsumpti. tertio, ubi etiam de hoc [Et ibi, fauorem] ecclesiæ] Sed nonne hic erat fauor ecclesiæ, & hospitalis sancti Allucij, ergo secundum istam exceptionem debebant eius fratres audiri, licet suam turpitudinem allegarent. So. collige, infra glo. 2. & ex his, quæ ibi dicam, uel aliter per id, quod dicam, infra ea. glo. [Et ibi, fauore libertatis] hic non fateatur Hostien. hoc, & responderet legi allega. sicut & responderet glo. 1. in fi. in decre. de confes. [Et in fi.] uel auditur excipiendo, non agendo, Goff. & no. supra de cōces. præben. ex tenore. Alias etiam solutiones no. ibi ponit hic Bonag. Sed hæc solutio reprobatur hic. Satis tamen dici posset, quod si exceptio, in qua ueratur turpitudō excipientis, sufficiens sit ad perimendam intentionem actoris, ea probata uera sit illa solutio: aliàs secus, ut hic. ¶ In glo. sed t. qualiter, ibi, respondeo] idem quod Goff. dixit Damas. si uerum fatear, nō intelligo, quod hic dicit papa: suadet tamē tenendā solutionem, quæ sequitur. uel quod

CAPVT IX. Postolica. C. Donatio quinquagesimæ, uel centesimæ, quam facit episcopus cum grauius ecclesiæ detrimento, potest legitime reuocari. & duæ sunt principales partes. In prima decisio consultatio. in secunda responsio ibi, in principio inquisitionis &c. in qua primò repetit ius antiquum. secundò ibi, hoc semper, illud declarans quæstionem propositam soluit. tertio ponit antiprophoram ibi, nam & si. quartò soluit incidentem quæstionē ibi. Si uerò, hoc dico secundum lecturam glo. secundum Host. aliter ut dicam super 1. glo. [Si quis] incipiunt uerba canonis [Parochia] idest diocesis, per quod patet secundum Hostien. quod tota ciuitas, & diocesis respectu episcopi dicitur una parochia, & quilibet in ea habitans est ei subiectus, ut parochianus, de offi. Archipre. c. 3. ad idē de offi. ordi. significauit, & c. irrefragabili, de rapro. c. 1. infra ti. 1. c. 2. & 3. & ex his secundum Hostien. insurgit ratio, quare habet canonicam, quia scilicet quilibet suus parochianus est, & ab eius parochia assumitur, & no. per hoc uer. quod t. don. centesimæ, uel quinquagesimæ facere non posset episcopus ecclesiæ, quæ extra suam diocesim construeret, uel erigeret [Ecclesiæ] cathedralis. non enim hæc dare posset de bonis ecclesiæ sibi subiectarū, ut ēt no. Inno. de his, quæ fi. à prela. pastoralis, in fi. Pe. de san. contra, ut ibi dixi super ner. quinquagesimæ [Pro suis] proprijs, quia ibi elegit se peliri, uel i. ecclesiæ [Magnificare] forte instituedo ibi clericos, Pe. dicit hoc intelligi, cum de nō cathedrali uult facere cathedralē de superioris auctoritate; quod non credo, nec tunc esset in parochia sua [Elargiri] in uita ergo donare potest; & idē ponitur sub hoc titulo: nō tamen potest testando, uel legando, ut dicam. §. titu. 2. ad hæc [Quia tamen] interpositio, Inn. usq; ibi, uel hæc [Quod] ecclesiæ. f. nouiter constructæ, uel erectæ [Subsidium] Si ergo seruitores ex illa quæta non possent sustentari nō fiet denatio [Cui tollit] ecclesiæ. f. cathedrali [Duabus] s. quinquagesimæ, & centesimæ. & hoc intendit, quod unus eps has duas facere nō possit [Remuneracionem] ponitur pro donatione gratuita, Pe. [Hoc semper] uerba sūt auctoris [Vt alius] prædecessor, uel successor, Hostien. [Vt cathedralis] no. fm Innoc. & Pet. quod non solum de suis possessionibus dare potest hanc quotā, sed etiam de possessionibus ecclesiæ cathedralis [In quacumque] ēt millesima [Legitime] f. per beneficiū restitutionis in integ. fm Vin. & Inno. [Circumstantijs] quæ semper sunt considerandæ. §. de poeni. omnis, de trans. c. si. de testi. cum causam, & c. præterea [Expressione] Hier. in li. uigil. utilitas uigiliarum magis exercitio sentitur, quod loquentis sermone narretur [De superioris] papæ, sed Inn. & Hostien. contra, dicēs idem in archiepiscopo, ut sicut papa licentiat illos, qui sibi iurant, de re. ecc. non ali. ut super, de feu. c. 2. sic archieps eos, qui sibi iurant, cum similis, imo eadem sit forma, de ma. & obe. dilecti, de iure iur. ego. & facit ad hoc quod post eum dicā, infra de poe. & remif. c. si. ¶ Prima t. gl. in choat causam. ¶ Tertia gl. respon. per qd. an sine cōsensu capituli &c. tenet quod sic ponit opi. triam, & opi. Hug. mediā. secunda pars respon. per quæstio. an de fructibus, uel ēt de possessionibus, ponit duas opi. & secundæ approbat. ¶ Quarta p. rationem. ¶ Quinta obiicit, & sol. ¶ In t. gl. 3. ibi. §. ultimi. uide de magi. c. si. super glo. pe. ¶ In glo. 4. ibi, libertus, §. 1. incipit, si quis plures. uide. §. ca. 2. super 3. glo. ¶ In 5. glo. ibi, contra leges] emendo originarium, uel rusticum ascriptum sine gleba [Et ibi, nunquam] 2. uide in præ. c. si diligenti, super glo. penul. ¶ In glo. ante pe. ibi, ratū] ut non committatur stipulatio rem ratam dominum habiturū, debet cum primum certioratus est, ratum habere cum spatio temporis nec minimo, nec maximo quod

- ANNOTATIONES.
- a ¶ Proponere. Vide Io. And. de res. iur. in integ. constitutus, in glo. no. libellum.
  - b ¶ Periuri donare potuerunt. Et sic licet sint periuri, tenet factum contra iuramentum, de quo uide Ioan. And. de præben. dilecto, & in regula, quod semel, de reg. iur. lib. 6. in q. Mercuriali.
- S Y M M A R I V M.
- 3 Donatio quinquagesimæ, uel centesimæ, quam facit episcopus, quando possit reuocari. Et pluribus factis, quæ reuocabitur, nume. 7.
  - Cui, & de quibus bonis, nu. 2. Et quando fieri possit, & quo tempore, & quomodo, ibid. & nu. 6.
  - Diuisio capituli.
  - Parochia pro diocesi.
  - Canonicam portionem cur habet episcopus, in fin.
  - 3 Circumstantia semper consideranda.
  - Superioris appellatione etiam archiepiscopus hic comprehenditur.
  - 4 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 5.
  - Rem ratam dominum habiturum, ut non committatur stipulatio, quid agendum.
  - Intellectu magis percipi quid potest, quam exprimi.
  - 6 Additio glossarum, & nu. 7.
  - 7 Pluribus donationibus, uel alienationibus factis ab episcopo grauantibus ecclesiam, quæ earum reuocabitur, an de singulis detrahetur grauamen.

6 quod magis intellectu percipi &c. idē sequēs. ¶ In glo. 1. in fi. in uer. unde cū. Dicit Hosti. q̄ tria quærebatur. Primū, an liceat, ep̄o conferre quinquagesimam redituū eidem. uel diuersis ecclesiis r̄ndetur huic. i. uerfi. hoc semper s̄m quod dicit gl. tertiu, si mēsa ep̄alis in tm̄ abundat, q̄ p̄r dari uigesima, uel trigesima sine graua mine, an tūc id possit ep̄s sine superioris auctoritate? & ad hoc r̄ndetur, in fin. ¶ In glo. 3. ibi, capituli] idem hic Gof. & ibi, concedere potest] imō nec per se illam faceret si ne capitulo, cum non sit ibi totus, cum membra deficiant, de his, quæ si. à præ. nouit, & c. quanto, Hosti. [& ibi, 10.] intelligit Gof. & Inno. & hoc teneas. nā & expedientius est ecclesiæ dare ex nunc quinquagesimā possessionum, quam singulis annis dare quinquagesimā reddituū. Dicit tamē Egi. q̄ putat hoc esse de mente iuris, q̄ ecclesia cathedralis teneat directum dñiū. vnde hoc sumit nō uideo. ¶ In glo. hic respondet, ibi, ultima] idē hic Vin. & hoc Gof. & in sum. de his, quæ si. à præ. in fi. & Barth. in Vene. 66. & uide, quod dixi de fideiuf. q̄ gubusdam, super glo. istud, in fi. Dama, qui super hac decre. hanc q̄onem prosequitur, Cuius glo. ēr̄ posuit Phi. §. c. 2. tenet, q̄ de singulis detraheretur, per l. si totas. C. de inoff. dona. cum enim s̄m eum ultima donatio per se considerata non grauet ecclesiā, sicut nec prima, sed grauat ex oibus simul consideratis; ergo de omnibus detrahetur. ad idem inducit ff. de iu. pa. si libertus. §. uiti. ubi si libertus per plures alienationes se fecit minorem centenario, prior, qua factus est minor, ipso iure non tenet, posteriores reuocant per Fauianā. ad r̄rium tamen induxerat, q̄ prima donatio, cum per illā ecclesia læsa non fuerit, tenuit; per sequentem ergo, q̄ grauauit ecclesiā, non reuocabit prior legitime facta, sed solum illa, quæ grauauit. §. eo. c. is, ubi de hoc uide, & de reg. iur. factum legitime, lib. 6. nā & in unica alienatione reuocat solum, quod excedit, p. c. si quos qd̄ alle. gl. C. de dona. sancimus. §. 1. ff. de usur. l. placuit. inducit ēr̄. ff. qui & a qui. si quis habens. quid dicat, uide de maio. & obe. c. 1. super glo. 2. tene. cum gl. quæ fuit Lau. ad l. si totas, responde per id, quod dicā. j. c. proxi. super 1. gl. in ma. addi. uer. alii distinguunt. 3. tria opi. pce dat, ubi non constat, q̄ fuerit prima [& in fi.] unde dicit Host. q̄ siue sit una sola, siue sint plures, illud tm̄ & illud totū, in quo & per qd̄ grauata fuerit ecclesia, reuocabitur, ut hic. ¶ In glo. scd̄ uidetur, ibi nunquam] ad hoc 96. di. bene q̄dem, circa mediū, ubi de hoc [& ibi, bona rei] nec præsumere debet recipiens, q̄ ep̄iscopus id fecerit in damnum ecclesiæ. ¶ In glo. puta, in fi.] uel confirmatio papæ ex certa scientia, de confirma. uti. uel inuti. c. pe. Gof. & Hosti. ¶ In glo. ut si, ibi, grauata] ad hoc, infra de offi. or. p̄senti. §. porro, li. 6. [& in fi.] ad hoc ne se. u. a. c. 1. de conce. præb. ex parte, Host. ¶ In glo. pe. in fi.] 3. gl.

ANNOTATIONES.

a Papa licentiat. Facit quod notat glo. super uerbo, defensore, & super illa Ioan. And. in c. 1. de re. ec. non alie. lib. 6. & in cap. 2. de transac. in glo. qui sic,
b Quæ fuit. Facit quod notat glo. in l. Titia Seio. §. Imperator, ff. de leg. 2. & in l. 1. C. de reuoc. dona. ubi uide similem materiam per glo. & doc. & huic materię congruit quod no. in l. sancimus, C. de reuo. dona. & uide Bal. plenē in l. 1. C. de inoff. dona.

S P M M A R I V M.

1 Donatio quibus casibus reuocetur, & a quo, & num. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 10. 11. §. 2. 13. 14. & 15.
Ingratitudo quid.
Ea multi laborant, & cur aliqui,
Est delictum maximum, & nu. 3.
Vnde composita, ne propter eam donatio reuocetur, ualeat pactum,
num. 2. punitur, nu. 3. & §.
Ingrati qui.

- Gratus quis.
- Liberalitas quid, in fin.
- 1 Taciturnitas ingratiudinis quibus casibus in donatore dicitur fuisse, & heredibus non noceat, in fin. & nu. 5. §. fi. & nu. 10.
- 2 Donatarius est naturaliter obligatus donatori.
- 3 Penitere contra factum sum licet ex superuenienti causa.
- Rigor iuris hic complectitur: aliquando secus.
- 4 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 5.
- Donationis reuocatio quibus actionibus reuocetur. §. 1. & nu. 11.
- Ingratitudo accusatio quando non competat heredi. §. fin. & supra nu. 8. & infra 10. & 11. §. 2.
- 6 Additio glossarum.
- Contractus perfecti tribus dicuntur modis.
- Emancipatus filius comparatur extraneo in casibus reuocandi donationem.
- Donari non potest filio in potestate constituto regulariter, excipiuntur casus.
- 7 Donatio facta ecclesiæ quibus casibus reuocetur.
- 8 Polus pro celo sumitur hic, & quare sic dicitur.
- 9 Donatio ex susceptione liberorum an & quando & quatenus reuocetur.
- 11 Feudum quando non auferatur filio ex feloniam patris, licet quæstio patri fuisset nota.
- 12 In collatore beneficii an habeat locum, quod hic dicitur de donatore, non est proprie donator, & ratio.
- 13 Defensio licita non cadit in iniuriam donationis.
- Per iocum siquid intuli mali donatori, non est locus huic reuocacioni.
- 14 Damnum graue quando dicatur afferre donatarius donatori.
- 15 Quid si attentauit infligere?
- 16 Reuocandi ius quare statutum hic fuit esse personale?

C A P V T X.

Reproter eius. C. Ponit. 4. casus reuocat p̄ donatorē, q̄ si tacuit, hæres non reuocat. & tria facit. ponit dictū, quod explicando specificat ibi, ut si. & postea moderatur ibi, quod tm̄. Et de dictione, ppter, & pro, uide qd̄ dixi de primi. petitis, & dat uerfus. Per mediū propter cam, p̄ dat tibi finem [Ingratitudinem] s̄m beatū Bernardū in cāticis, sermone, li. Ingratitudo est uentus uerus, siccans fontē misericordiæ, torē pietatis, & fluētā gratiæ. Hoc peccato laborant recipientes libenter dona, & beneficia, nec tm̄ habēt illa grata: & donatores, q̄ bus tenent ad antidora, interdum iuxta uulgare pronuncie remunerant scabiose. ad idem de Iudeis, & si Iudeos. ad hoc facit quod habetur. 23. q. 3. sex sunt differentie. prouenit aut hoc peccatum ex superbia. Sunt enim, qui credunt sibi debita oīa seruitia, quæ sibi fiunt. vnde idem beatus Ber. Est q̄dem præsumptio, & delictum maximum uti datis quasi innatis, & in acceptis beneficiis gratiam beneficii usurpare, s̄m Host. Componitur aut in gratitudo ab in & gratus, & sumitur tripliciter, unde uer. Dicitur ingratus acceptor, immemor oīs. Et cuius merita sequitur retributio nulla. Et cui dicendi deest gratia, uel faciendi. Gratū uerō dicimus non ingratum. ff. de manu, testa. seruos, & l. testamento suo cēturio. facit de scruti. in or. fac. c. uno, & quod ibi no. & 22. q. 2. si quos [Liberalitas] i. liberalis donatio [Persona] quasi non eius hæres, ut in fi. [Rigore iuris] dat intelligere, q̄ de misericordia potest omitti. 45. dist. tria sunt. si. de adulteriis, si uir. & per hoc uideretur ualere pactū in donatione appositum, ne propter ingratiudinem reuocetur, de quo uide in Specu. eo. ti. uer. quid si actum, & quod ibi dixi [In ipsum] donatorem [Graue] lex dicit, nō leue [& ita periculum] ut quia propinauit uenena, uel cōspirauit in mortem. 1. 1. q. 1. cōspirationum, Hostien. [Hoc tacuit] quia non prouidit ex pacto heredibus, Innocen.

nocen. Hostien. in sum. huius ti. in fi. intelligit eum tacuisse, qui non egit, nec ad agendum se parauit. C. de inoff. test. l. si pater tuus, & l. sancimus, in fi. ¶ Ultra s̄m marium intellectū no. q̄ donatarius naturaliter obligatus est donatori. ad idem. infra ti. 2. cum in officiis, ubi no. in 1. glo. ¶ Nota casum, in quo punitur ingratiudo. concor. §. de postu. c. si. cum suis concor. de seruus non ordi. c. 3. C. de lib. & eorum liber. Si manumissus. ¶ No. casum, in quo rigorem iuris amplectimur. interdum amplectimur æquitatem. de hoc. §. de transac. c. si. No. q̄ ex superuenienti causa licet poenitere, uel factum suum uenire, concor. de elec. nulli, lib. 6. 4. de hoc satis de reg. iur. quod semel, lib. 6. ¶ Prima glo. dicit unde sumpta, & dat regulam. secundō distinguit. ¶ Secunda glo. respondet per quæstionem. ¶ In glo. in fi.] arguit ad quæstionē inducens duas. ll. ¶ In 1. glo. ibi, si donationem] textum huius uide de elec. in causis, super glo. ergo si [& ibi, solo] sequitur, obsequij non præstiti uelamento data libertas rescindi non potest [& ibi, §. illud] hæc lex loquitur in libertu priuati, qui redigitur in seruitutem propter iniuriam illatē patrono [& ibi, si totas] si donauit filius emancipatis totam substantiam propter filios legitime postea susceptos reuocatur de bitū bonorū subsidium. ¶ In glo. 2. ibi, his solis] ibi. actio nem matris ita personalem esse uolumus, ut uenditionis tātum habeat effectum [& ibi, cum res] emptio, quā facit donatarius filio donatoris. ualere posset propter ius reuocandi per querelā inofficiosi, si filio competere reit [& ibi, si mortis causa] donans causa mortis, ut habeat donatarius, si mors contingat, habet actionē in rem, si conualuit; si mortuus est, illā habet donatarius. ¶ In glo. ultri. ibi, commodo] heredi non licet ingratiū dicere, quem pater non dixit [& ibi, l. 1.] & l. 1. §. ultri. quæ sic dicit, si dominus mortiferē vulneratus supuixit, nec de quoquam seruo mortuorum conquestus est, et si sub eodem tecto fuerint, parcēdum est illis. fortius, si illos purgauit. hæc l. 2. ¶ Super glo. 1. ibi, possessionem] & 26. q. 4. sunt qui opes [& ibi, perfecta] siue sit perfecta stipulatio ne, uel pacto, siue sit impleta per traditionem, ut ibi no. & quomodo tribus modis diuerso respectu perficiuntur contractus, no. C. de per. & com. rei uen. l. 1. in 1. glo. [& ibi, extraneo] supp. aut filio, aut ecclesiæ; & cū donat filio emancipato, dic idem, quod in extraneo quō ad casus reuocandi. filio uerō in potestate cōstituto regulariter non potest donari. C. de dona. inter uirum, & uxo. l. antepenul. & de hoc, infra de dona. inter uir. & uxo. c. si in fi. 3. glo. ubi remittam ad casus exceptos, si uerō donat ecclesiæ, hæc donatio reuocatur in casibus. Primo propter conditionem, uel modum appositum, nec seruatum, supra eo. cum dilecti, de condi. appo. uerum. Secundo propter pacti turpitudinem, infra de simo. de regulatibus, & c. de hoc. Tertio propter donantis turbationem, ut cū pater iratus filium exheredit, & donat ecclesiæ. 13. q. 3. si quis irascitur. Quarto propter fraudem & dolum donatarij, 20. q. 3. constituit, infra titulo secundo. c. si. Quinto propter nouam filiorum natiuitatem, sed iure poli, nō fori. 28. q. 4. quicunque 2. Sexto propter dantis impotentiam, 17. q. 4. quæstio. & infra titulo 2. filius. Septimo propter causæ defectum, infra de cleri. coniuga. quod a te. Octauo quatenus excedit, supra c. proximo, de rebus ecclesiæ non alienan. ad nostram. Propter ingrati tudinem uerō prælati, & conuentus non reuocatur. de hoc in Specu. eodem titulo, uerfi, quid si aliquis baro [& ibi, l. 1.] adde quod no. infra tit. primo, inquirendum, in glo. 2. [& ibi, octaua discussio] ubi de hoc, & ea. q. diaconi, & ca. liberti. 1. [& ibi, poli] sumitur polus poli pro celo sic dictus, quia politum & sculptum uarijs stellis. vnde & canon ille dicit, iure cœli [& ibi, non t̄ reuocatur] sed debitum bonorum subsidium tantum, & sic

sequitur glo. opi. Azo. de cuius summa. C. de reuoc. dona. recepit hæc uerba. sed Accur. in l. si unquam, tenet inducens. l. cum accutissimi. C. de fideicommiss. quōd etiam non patronus donationem factam in extraneum in totum reuocet propter liberos postea susceptos. & l. si totas. loquitur, cum donauit filiis, & de hoc. C. de inoff. dona. l. 1. in 5. quæstione, & uide quod dixi, infra tit. 2. Rainutius, uer. cum autem, super prima gloss. Quid dicemus: pro opinio. Azo. q̄ querela inoff. dona. reuocet solum legitimam. facit hæc lex, si totas, & C. de inoff. testamento. aucten. unde si parēs, & præalleg. decreta. Rainutius. Item cum lex. dicat, q̄ per hanc querelam minuitur donatio. C. de inoff. dona. si liqueat. si minuitur, ergo non in totum tollitur, ff. de uariis & extraordi. cogni. l. cognitionum. Ad cōtrarium, q̄ totum reuocet, facit. l. si unquam, & ff. de leg. 2. l. si Titia Seio. §. Imperator. Item quia hæc querela inducta est ad instar querelæ inofficiosi testamenti, C. de inoff. dona. l. fin. sed illa totum aduocat; ergo & ista. Vidisti opin. Azo. qui simpliciter tenuit reuocari legitimam, nisi cum facta fuit donatio in libertum Vgolinus distinguit, aut donatio fit in filiu, aut in extraneum. Primo casu reuocatur usque ad legitimam, ut in aucten. unde si parēs. In secundo casu refert, an sit inofficiosa re, & consilio, an re tantum. primo casu reuocatur in totum. facit, infra ti. 2. & officij, & c. requisisti, & sic intelligitur. §. Imperator: tamē ibi loquitur de dona. facta in nepotē. Et aliqui intelligunt, q̄ ibi vnus ex nepotibus reuocat dimidiā, non totius, sed legitimā. inducunt ēr̄. l. si unq̄. Si re tantum, reuocatur usq̄ ad legitimam. Sic loquitur. l. si totas, & l. si mater, & l. si liqueat, de inoff. dona. Dominus Di. in §. Imperator, distinguit aliter. aut donatio præcessit natiuitatem filiorum reuocare uolentium, aut secuta est. primo casu, aut donatum est filius, aut extraneis, uel libertis. Si filius, fit reuocatio usque ad legitimam tantum, ut in l. si totas. Si extraneis, uel libertis, reuocatur in totum, ut in l. si unquam. hic adde, quod de iuramento dixi in Specu. eo. ti. super rubrica, uer. an propter liberos. Secundo casu, quando donatio secuta est natiuitatem filiorum reuocare uolentium, locum habet di. distinctio Vgo. an sit inofficiosa re, & consilio &c. Alii distinguunt, aut sunt plures donationes, aut una sola inofficiose facta: si sunt plures, reuocatur posterior, per quam apparet inofficiosa. ff. de iure pa. si libertus, ad fi. & facit quod no. supra c. proxi. & sic loquatur. l. si totas, & l. si liqueat, C. de inoff. dona. in pluribus donationibus. Quod est intelligendum, quando præcedentes donationes, per quas non apparet inofficiosa, à principio tenuerunt, ut quia facte in extraneos, uel filios emancipatos. Sed si à principio non tenuerunt, sed indigent confirmatione per mortem, ut facte in coniugē, uel liberos in potestate, tūc in eis seruatur idē ius, quod in legatis, & in fideicommissis. C. ad l. Falci. in donationibus. & ideo præcedentes persequentes minuuntur. ff. ad l. Falci. in quantitate. §. sed si legato, & l. Plautius, & l. pe. §. annua. Sortiuntur enim firmitatem à morte. facit. ff. de pecu. leg. l. seruo, & l. quidam. ar. ad præmissa. ff. de stipu. ser. l. si usufructus. Secundo casu, q̄ unica est donatio inofficiosa, tunc refert. A. ut illa facta est in fratrem, aut in extraneos. si in fratrem, non reuocatur nisi debitum bonorū subsidium: quia non ita asperē procedendū est contra fratres; sic intelligit §. Imperator, & auct. vnde si parēs, & in aucten. de immen. dona. §. 1. Aut fecit dona. in extraneū, & tunc locum habet distinctio Vgo. aut re & consilio &c. argum. præalle. l. si libertus. §. pe. [& ibi, Fustibus] cadendo] hoc comprehendebatur in superiori, dum dixerat, impias manus. vnde de alia iniuria uidetur intelligendum. & Pet. Abba. Egi. & Boa. intelligunt de uerbali contumelia

contumelia. uel potest ponere, q̄ eum fugauit, uel carceratum tenuit sine manuum iniectioe, de sen. ex cō. nuper [et ibi non adimpleuit] sed de ista dicunt doctores, q̄ datur heredi & in hæredem, cum non sit induc̄ta cōtra communes regulas [et ibi. ult.] addit ibi gl. sextum casum, quando donatarius nō alit donatorem [et ibi, ad secundas nuptias] hoc forsā corrigitur, ut patet ex no. de secundis nup. c. pe. & vlti. Host. bene dixit, forsā q̄ iura illa non tollunt pœnas, quas lex infligit mulieri, quia secundo nubit, sed illas, quas imponit, quia nubit intra tempus luctus, ut ibi dicam. ¶ In glo. 2. in fi. idem Inno. Alii dicunt, q̄ iudicis officio, per l. 2. C. de lib. & eorum liberis. Sed dicit Hostien. de nomine actionis non curandum, supra de iud. dilecti. ¶ In glo. 3. ibi, atrox] sup. ex factō [et in fi.] de hoc, infra de sen. ex com. cum illorum, ueris nos tamen. ¶ In glo. vlti. ibi, mota fuit] imō quandoq; non aufertur, etiam si patri quæstio mota fuit, ut dixi supra de feu. c. 2. super glo. fi. [et in fi.] melius p̄m literā arguitur ad casum conuersum, ut arguit glo. in p̄alleg. l. omnimodo, si q̄ si uasallus fecit fellowiam p̄ dominum, & dominus non reuocauit feudū, q̄ heres non possit reuocare; quod uerum, si fuit scies & habuit tempus sufficiens ad reuocandū; aliās hæres reuocat, facit. s. de elec. cum in ueteri, de dila. exposuit, ad fi. ff. de confir. tuto. l. in confirmando, & Lutilitatē. ¶ Ad quæstiones ueniēs. Primō q̄ros an id, quod hic dicitur de donatore, locum habeat in beneficij collatore: quod uidetur, quia donator est, de concess. p̄ræb. proposuit, in prin. & c. seq. facit de off. uica. c. vlti. lib. 6. Item uidetur casus de postulan. ca. vlti. in fi. & faciunt iura ibi alleg. in prin. vlti. glo. & de excess. p̄ræla. graue. Contrarium credo, q̄ collator beneficij non est propriè donator: quia sibi retinere non potest, de insti. ca. fi. & iure cogente cōfert: aliās potestas transit ad aliū. & facit quod dixi super rubrica, facit tex. l. ult. de reuo. dona. ibi, donatorem res suas perdere &c. Ad alleg. primō in contrarium responde per no. de p̄ræben. relatum, & c. inter cetera, q̄ collator beneficiorum non est liberalis in dando, sed in cui dando. decret. vlti. de postulan. non ob. quæ non loquitur de ingratitudine circa collatorem, sed circa ecclesiam, in qua habet beneficium: nec ibi per uiam reuocationis, sed per uiam destitutionis necesse est institutum p̄uuari. Eodē modo responderetur ad decre. graue. nam ibi de depositione loquitur. ¶ Secundo circa primū casum quæro, quid de donatario, qui se defendendo, uel aliās casu licito percutit donatorem? dic per uer. impias, qui punitur hic, & in l. fi. C. de reuo. dona. q̄ non est locus reuocationis; ad hoc, infra de pœnis, ad aures, & c. in qui busdam, & quod ibi no. & facit de sen. ex com. si uerō, in §. pe. & vlti. Et eadem ratione dico idem de eo, qui ioco. eo. ti. ca. i. ¶ Tertio quid si ignorabat illum esse donatorem? dicas, q̄ cessat reuocatio, cum ingratitudo in ignorante notari non possit, facit. ff. loca. si ignorans, de sen. ex com. si uero. 2. de iniuria tamen tenetur sed non ex hoc capite. & facit, quod ibi no. ¶ Quarto quæro, quid si manu propria non percussit, sed p̄ aliū percuti fecit: planum est, q̄ locus est reuocationi, per c. 27. q. 4. si quis suadente, coniunctum cum decre. mulieres, in fi. de sen. ex com. ¶ Quinto quid si non manu sed pede percussit? idem, ut no. in p̄ræl. c. si quis suadente. ¶ Sexto quæro circa tertium casum, quod dicitur hoc graue damnū rerum? vñ, q̄ in tota substantia donatoris, uel maiori parte, ar. de rest. spo. frequens, li. 6. & facit, ff. de excu. ru. propter litē, in princ. Ego puto et in minori parte substantiæ posse graue damnū in ferri, hoc ergo arbitretur iudex, & apertè probatur, supra c. prox. circa prin. & uer. hoc semp. circa fi. ubi patet, q̄ perditio cetera, uel quadragesimæ, uel minoris partis substantiæ potest esse cum graui damno. Itē

& l. unde hoc sumitur, dicit non leue, ut dixi in textu. & facit quod dicam, infra de sen. ex com. peruenit, decre. frequens, loquitur in suo casu, q̄ ad repellendum accusatorem nō dicatur spoliatus nudus, uel inermis nisi spoliatus sit &c. Lex, propter litem, correctā per aucten. ut hi qui obli. post prin. col. 6. ¶ Septimō quæro quid si donatarius attentauit infligere graue damnū, sed res non habuit effectum? uideretur, q̄ locus sit pœnæ, facit aucten. hæc quoque, C. de reuoca. dona. ibi, molitus est iacturam, facit casus, infra proximus, ubi satis est fuisse periculum uitæ, licet mors secuta non fuerit. In hac quæstione facile inuoluemur intra longa retia, de quibus in parte iam disputauim. & siue distinguamus atrociam a non atrocibus, siue ciuilem actionem a criminali accusatione, uideretur attentan rem hoc casu non puniri reuocationis pœna, pro hoc facit tex. in l. fi. C. de reuo. dona. ibi, Substantiæ donatoris imponit, nec ob. litera sequēs, quæ non punit occidentem, sed inferentē periculum mortis, & sic ipsa illatio periculi est delictū consummatū, quod hoc iure punitur, super quo uide, quod scripsi in q̄one prædicta ad fi. q̄ locata est de reg. iu. in pœnis, lib. 6. concor. q̄ dixi. s. ti. prox. ca. 2. in glo. per hoc, & si. de homicidio, pro hamani, lib. 6. Sic et dico de aucten. hæc quoque, quæ loquitur etiam in casu speciali. ¶ Octauo quæro circa ultimum opponendo, quæ fuit ratio huius iuris statuētis, q̄ ius reuocandi sit personale, mouet dubium, quia obligatio ex delicto p̄m canōnes trāsīt ad heredes, & etiam p̄m leges in quantum peruenit, licet lis non fuerit contestata, & de hoc satis, infra de sepul. c. fi. & 12. q. 2. episcopus; qui filios. Legista se possit de obiectione facile expedire dicendo, q̄ hic agitur de pœna ingratitudinis, ex qua nil peruenit ad donatarium; ergo nec ad eius heredem, non enim ex delicto ingratitudinis, sed ex donatione præcedenti habet, q̄ hic reuocandum quæritur. p̄m canōnes dico, q̄ ex casibus hic insertis oritur specialis obligatio, q̄ propriè prouenit ex delicto, damno dato, uel iniuria illata. & hæc bene transit in heredem iuxta uires hæreditatis. Oritur etiam quædam facultas relicta optioni donatoris, qua potest reuocare donum; & est hoc extraordinarium, & contra regulas cōdes, & sic non ampliandum, de reg. iu. quæ à iure, lib. 6. ff. de legibus, quod cōtra rationem. Ad quæstionem dico, q̄ liberalitas procedit ex animo donatoris, non ipse hæredis: imō sepiusime displicet filio, uel hæredi donatio patris, uel testatoris. Item donata est contemplatione donatarij, non hæredis, quem etiam quandoque donans habet exosum. Ad hos igitur propriè restringitur ingratitudo, & per consequens hæc reuocandi facultas.

ANNOTATIONES. a ¶ Gratum. Vide in Valerio lib. 6. c. de gratis, & in c. de ingrat. b ¶ L. Antepenul. ibi uide per doc. & Bal. in l. 2. C. de inoff. donatio. & in l. si donatio, C. de collatio. & per Bart. in l. frater a fratre, ff. de conditio. indebi. c ¶ Azo. Quæ opi. non placet Bar. nec Pe. quia plus iuris habet filius in bonis patris, quam patronus, & tamen ipse in totum reuocat, ut in glo. d ¶ Si liberrus. uide hanc materiam plenius per Bar. in §. imperatoris hic allegato. e ¶ Eorum liberis. Vide gl. & Bar. in l. si mortis, & l. se. in alle. in glo. f ¶ In pœnis. Et per doc. in l. si quis non dicam, C. de episcopis, & cle. ri. & per Bart. in l. qui ea mente, ff. de furtis, & uide Ioan. And. supra de solutio. c. 2. in glo. pro hoc.

S V M M A R I V M. 1 Dispositio, siue continuatio tituli. De peculio ubi nam alibi, quam hoc in libro tradatur. 2 Quibus modis summat. Eius, & pecuniæ etymologia.

De peculio clericorum, Rub.

¶ In superiori titulo diximus de dona. Sed quoniam clerici de suo peculio donationes facere possunt; ideo &c. Sol. & oēs decre. huius tituli fuerunt. 1. compilationo nis. habetur materia. 12. q. 1. 3. & 4. per totum. & facit. q. 2. de laicis, & c. seq. & 1. q. 3. per totum. Dicit Hostie. quod ad clericos duplex esse peculium, s̄ profectitium proueniens ex rebus ecclesiæ, uel ipsius occasione: & quasi castrense proueniens ex beneficio personali, donatione propinquorum, uel prospera fortuna. de primo non testantur clerici, infra c. 1. 2. & 3. de secundo sic, infra ti. 1. quia nos. de aliis remittit ad summam, & plenè ibi de generibus peculiorum, & plenius uide in spe. de actore. §. 1. in uer. Item cum agit. de peculio, & seq. Summat̄r̄ aut̄ peculium interdum pro patrimonio. ff. ad Trebel. cogi. in prin. C. de ep. & cle. si qs̄ presbyter. & sic sumitur hic, alibi sumitur pro eo, quod pater filios fami. uel dominus seruo concedit. ff. de pecul. depositi. §. peculium. de reb. ecc. non alie. c. 3. alibi pro eo, quod præsidij causa pro guerra reponitur. ff. de l. c. 3. si chorus. §. 1. alibi pro salario. C. de cohortalibus. l. ordinariorum, lib. 1. 2. alibi pro rebus parafanalibus, ff. de iure do. si ego. Et de his uide no. ff. de pecu. super rubrica, & dicitur a pecunia, & illa a pecoribus. 1. q. 3. totum.

S V M M A R I V M. 1 Paupertas non impedit, nec excusat a p̄rælatura: secus in tutore. Prouentus pro promotio. Ordo quibus modis hic sumatur. 2 Bona clericorum p̄sumuntur esse ecclesiæ, cuius rectores fuerunt si uerò aliter ei seruiert quid iuris. 3 Suffragium glossarum. Uxor quod acquisiuit, unde prouenisse p̄sumatur, & nu. 4. 4 Additio glossarum. Acquisiuisse ex quibus bonis filius, uxor, & tutor, ac p̄rælatus p̄sumantur, & nu. 3.

C A P V T I.

Inuestigandum. Breue est, & for mat quæstionem, quā soluit ibi, Quoniam, uel sine diuisione iudex restituitur [Nihil] ergo paupertas non impedit, nec excusat a p̄rælatura: secus in tutore, ut no. 1. 2. q. 3. c. 1. [Patrimony] uel aliunde quæsitū, Gof. [Prouentus] i. promotus [Ordinem] i. beneficiū, uel i. titulum, uel administrationē, per quā prouenit ad ordinē. s. de ele. cum in cunctis. §. inferiora, de æta. & quali. c. 1. unde subditur, ad quam &c. Si tenim fuisset simpliciter presbyter, non rector, non esset p̄sumptio pro ecclesia, in qua simplex beneficiū obtinent. §. ti. prox. requisisti, ad fi. De uicario uerò dixit Host. q̄ si est temporalis, non p̄sumeretur pro ecclesia, ar. s. de fi. presby. constitutus, & de priu. c. 1. ad fi. lib. 6. Si est perpetuus, tunc ex qualitate, & quantitate uicariæ bonus iudex arbitrabitur, & ex his, quæ ex prospera fortuna probabitur habuisse: & sic uel hæredibus, uel ecclesiæ adiudicabitur, uel inter eos diuidentur de testamen. relatum. 2. in fi. de transac. c. vlti. infra ti. 2. c. 1. & 2. [Ad quam] i. ob quam, uel cuius administrationem, Hosti. uel propriè. ¶ In glo. vlti. ibi, etiam cum probari non potest] unde si uxor matrimonij tempore honeste quæsiuit, de mariti bonis quæsiuisse credit [et ibi, Quintus Mutius] ob uitandam suspicionem turpis quæstus dicitur, a uiro, uel his, qui in ipsius potestate sunt prouenisse, quod acquisiuit uxor. ¶ In glo. 1. in fi. [T. iure ordinario, uel delegato, de proba. quoniam. Hosti.

¶ In glo. vlti. ibi, Quintus Mutius] ista iura loquuntur in uxore, & idem in filios fami. Secus in tutore. C. arbi. tute. si defunctus. Ratio, episcopus sustentatur de rebus ecclesiæ: uxor de rebus uiri, filius de rebus patris. Tutor uerò non de rebus pupilli. ¶ Vinc. Sed uideretur, q̄ sicut pro carnali marito p̄sumitur, q̄ acquisita per uxore sint de bonis suis acquisita, sic p̄sumi debeat pro uiro spirituali, pro p̄rælato, scilicet contra ecclesiam. Dicebat Hostien. infra ti. 1. c. 1. q̄ utroque casu dictum est eadem ratio, uiratio, scilicet suspicionis turpis quæstus. Mulieres, cum raro se negociationibus introrunt: quod si faciunt, faciunt de bonis mariti. ita in p̄rælatis, si negociantur, est turpis quæstus; & si faciunt, p̄sumuntur facere de bonis ecclesiæ; quare pro ecclesia p̄sumitur. reddit etiam aliam rationem: quia uir carnalis est dominus rei do. C. de rei uendi. l. doce. Sed spiritualis est procurator tantum, non est ergo mirum, si utrobique pro domino p̄sumitur, & est simile, quod dixi, de pigno. significante, super 3. gl. [et ibi, sunt manifeste] ubi satis de hoc.

ANNOTATIONES. a ¶ Tutore. uide in l. suspectus, & l. suspectum, ff. de suspect. tu. & in l. paupertas, ff. de excusa. tu. b ¶ Pupilli. Imò aliquando etiam tutor uide in l. a tutoribus, §. principalibus, ff. de administ. tuto. & ff. de tutel. l. in res, & in l. 1. §. si pupillus, ff. de tute. & ra. distra.

S V M M A R I V M. 1 Presbyter pro episcopo. Diocesis pro ecclesia, aliquando pro provincia. Discedere pro remoueri. Dispositio presbyteri quo casu sit hic facienda. P̄rælatus plus diligere debent ecclesias, quam consanguineos, uel amicos, & a paucis ait obseruari. 3 Additio glossarum. Emptio si prohibeatur fendi pro ecclesia fieri, qua cautela sit utenda, ut ad eam perueniat. Per alium facere debemus, si per nos fieri uideatur.

C A P V T II.

Presbyter. Id est ep̄s uel priuè, & tunc expone [Diocesis] i. ecclesiam, Ab. alibi ponit diocesis pro provincia 9. q. 2. c. episcopi, ubi de hoc [Aut] sup. si non fecerit [Ordinatione] i. gubernatione [Discedit] i. remoueat, Ab. unde dicebat Host. eū deponendū considerata læsione, & incorrigibilitate, & no. Host. ex hoc, & j. eo. inquirendū, q̄ p̄rælatus plus diligere debent ecclesias, q̄ cōsanguineos, uel amicos, de testamen. cū in officiis, de pœnis. c. 2. Dicit tamen, q̄ pauci hoc seruant, de p̄ræb. graue. ut eccl. bene. c. uno. ¶ Secundā glo. respon. per q̄onem. ¶ In glo. 2. ibi, emisit] Dicit Hosti. q̄ quando feudum se offerret uenale, q̄ dominus non pateretur uendi ecclesiæ: tunc posset iurare aliū ad emēdum, in quantum aliās posset ei dare, de quo remittit, supra ti. 1. c. 2. & c. cœterum. Suspicio, q̄ Hosti. practicauit hunc casum [et in fine] ad hoc, supra de rerum permutatione, ad quæstiones.

S V M M A R I V M. 2 Presbyter pro episcopo. Consecratio pro institutione. 2 Acquisiuisse aliunde, quam ab ecclesia, cui presbyter seruiit, quando p̄sumatur, & quando secus. Probatio incumbit actori, & quibus casibus fallac hæc regula. 3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4. Tuae rei occasione quod ad me peruenit, tibi tenor restituere, & nu. 5. 5 Additio, uel suppletio glossarum.

V Tunusquisque Presbyter id est episcopus, per id quod sequitur, consecrationis uel expositionis [Acquisierit] nisi probetur, quod non ratione ecclesie adquisiuit, infra c. proximo, quia nos, & cap. requisisti. §. si uero rem, & C. de episco. & cleri. aucten. licentiam. & sic incumbit semper probatio hereditibus episcopi. quod intelligunt quidam, si ecclesia possidet alias tuenda est heredi possessio. C. de rei uen dica. l. fin. & uidetur expressum 12. questio. 5. cap. 1. & questio. 1. sint manifeste. Sed certe, quicumque possideat, presumpcio est pro ecclesia, infra titu. 1. cap. 1. ibi, detineri & c. Vnde etiam haeres possidens probabit. Nec obstat, si dicatur, quod actor probare debet: quia illud uerum, nisi presumpcio sit pro eo; de hoc, supra ut ecclesiasti. benefic. cap. uno. Nec obstat. 12. q. 5. capitu. 1. quia habet locum, quando constat, quod aliunde habuit aliqua. Et ideo inquirendum est prius quam eius possessio auferatur. sed si constat, quod nihil habens promorus fuerit, pro ecclesia iudicabo, supra capitu. 1. saluo, quod tuebimur possessorem in modicis mobilibus, inquantum dari potuit secundum Hostien. ad hoc, supra titu. 1. caeterum. Scire debes, quod quorundam fuit opinio distinguens, an prelatus promiscue utatur rebus suis, & ecclesie nec ne. Alii distinguunt, an constet prelatum habuisse proprium ante promotionem nec ne. Tertij considerat, quis possideat, & quis perat, ut probet contra possidentem. & hoc placet Goffre. infra titu. 1. c. 1. in fine. & ista opinio no. 12. questio. 2. sint manifeste. Aliqui distinguunt, an prelatus fecerit inuentarium, nec ne, ut primo casu ultra expressa in inuentario praesumatur pro haerede. secundo casu praesumatur pro ecclesia, fuit enim in secundo prelatu non faciendo inuentarium, facit. 28. distin. de syracusanæ, C. de iure delibe. l. sancimus, & clem. de reli. d. omi. quia contingit. §. illi etiam, cum concord. Opinione Hostien. uidisti. ex qua & ex his, quae dicam, infra titu. 1. cum in officiis, ubi post Innocen. dicam de hoc plene, distinguere potest. Aut constat clericum habuisse proprium tempore promotionis. Aut constat non habuisse. Aut dubitatur. primo casu uera sit opi. Goffred. ut probet agens contra possidentem. secundo casu praesumatur pro ecclesia, supra capitu. 1. Item in tertio, maxime si non fecit inuentarium, & propter negatiuam, infra titu. 1. c. 3. Sed in secundo casu probet haeres adquisitum intuitu personae. In tertio probet illud, uel eum aliquid habuisse promotionis tempore. & secundo probato, locus erit opinioni. G. ut prius dixi. ¶ Secunda ¶ glo. arguit, allega. 4. §. 1. & 2. ¶ Si ex fundo, quem mihi procurator emit, perceperit fructus, uel ex pecunia usuras, ad illa mihi tenetur [et ibi, procur. uer. in caeteris] uide ut lite non contesta. capi. 1. super ulti. glo. ¶ In ¶ glo. 2. ibi, teneor] & maxime in subsidium, argum. ff. de eo, per quem fac. est. l. fin. Hostien.

ANNOTATIONES.

¶ Plene distingui potest, de ista materia uide plene per Bal. in aucten. licentiam, C. de episcopis, & clericis.

S Y M M A R I A M.

¶ Presbyterorum nomine qui hic intelligantur. Oblationes, & nota fidelium an possit uicarius percipere. De ecclesie bonis si quis rem comparauerit alieno nomine, ut fur

Et sacrilegus puniendus.

Iudas ex uenditione Iesu Christi quanta scelera commiserit. Crimina multa quis perpetrat ex uno facto, exemplum hic, additio. subatur.

- 2 Suffragium glossarum. Si emptum quid sit ex aliena pecunia, quae actio competat domino pecunie in emptorem, & nu. 3. quando fiat ementis, nu. 3.
- 3 Additio glossarum. Interpretationis longae magistrorum auctoritas. In solo proprio si clericus edificat de pecunia ecclesie. Precium quibus casibus succedat loco rei, in fin.

CAPVT IIII.

I nquirendum. Concilium in, causam ponit ibi, Quia, quam aggrauat, ibi, quem [Presbyterorum] rectoriam uel ad ministracionem ecclesie gerentium, supra eo. cap. 1. [Reditibus] alias rebus [Ecclesie] sibi commissae [Oblationibus] arguit per hoc Hosti. contra uicarium, qui consuevit talia percipere de hoc, supra capi. 1. ¶ [Votis] oblatio contemplacione ecclesie, Goffred. [Furis] puniatur ergo sicut fur, & sacrilegus, uel abiiciatur ab ecclesia, supra capitu. 2. [Furabatur] Ioan. 12. in princ. argumen. contra infideles seruientes. sic prima. questio. prima, Christus, & quod no. 13. questio. 1. §. 2. uer. si ad haec, & in hoc commisit Iudas furtum, & sacrilegium: commisit etiam plagium, & symoniam uendendo liberum hominem & rem sacram. de hoc 1. questio. c. 1. qui studet. ¶ In ¶ glo. 2. ibi, si ut proponis] Miles rem emptam ex pecunia sua uendicare potest, uel mandati, uel negociorum gestorum agere [et ibi. l. 3.] si tutor de pecunia pupilli sibi praedium comparauit, datur optio pupillo, an illud uendicat, an ab illo legitimas usu ras accipiat [et ibi, si ex ea] uide de depo. capitu. 2. super ulti. glo. [et ibi, Et si de tua] si de pecunia mea empta & tradita sunt uxori mancipia, non ad me, sed ad ipsam dominium pertinet, licet pecuniam repetam [et ibi, si patrus tuus] si patrus de bonis communibus rem sibi emit, illam communicare non cogitur nepoti: tamen indemnitati prouidere tenetur. ¶ In ¶ glo. 1. in fi. ¶ quando uisitauit, Pet. de san. ¶ In ¶ glo. 2. ibi, uendicare] dixit Hostien. quod ista decr. hoc non probat: tamen pro hoc facit longa interpretatio magistrorum. ff. de leg. 1. minime, & casus infra notati, cum in ecclesia maior sit ratio, uel saltem eadem. Item quia si aliquid de meo peruenit ad te, bonum & æquum est, ut illud mihi reddas, ut no. supra ca. proxi. & est si. quod dicam de uoto. cap. 1. supra de offi. deleg. cap. 1. [et ibi, in ecclesia] de hoc 12. quest. 2. apostolicas, in fin. ubi etiam not. quid iuris, si clericus in solo proprio edificat, & de pecunia ecclesie, & in Specu. uersiculo quem statim allegabo [et ibi. l. 2.] quartus casus est in re empta a marito de pecunia sibi ab uxore data. ff. de dona. inter uir. & uxo. l. uxor marito. Quintus in re empta a liberto de pecunia sibi data a patrono, quae re uocatur etiam sola ratione obsequij non praestiti. C. de reuo. dona. l. 1. & no. supra titu. 1. c. ulti. sextus secundum quosdam, Accur. in l. 1. C. de reuoca. dona. in re empta de pecunia foenebri, ut infra de usur. cum ru. Hostien. uide quod ibi dixi in fi. de his casibus, uide in Specu. de emptio. & uen. §. tertio loco, uer. hoc autem scias. Casus, quibus precium succedit loco rei, notatur. ff. de peti. haeredi. si & rem.

ANNOTATIONES.

¶ Probat tamen. Melius probat. c. 1. supra eo. & istud privilegium de quo hic, habet minor, & ecclesia, & alii, si hoc uelint: alias possunt

sunt dimisso & petere pecuniam, ut no. doct. in d. l. si ut proponis, & Bart. in l. Titium, & Mæuium, §. altero, ff. de administra. tu.

S Y M M A R I A M.

- 1 Agellum, praediolum, terrula, & uineola, nomina diminutiva, & eorum integra quae. In solo, siue terra ecclesie si quid clericus fecerit, an eius fiat, & quamdiu, & quid de fructibus. Restituere pro restitui praecipere. Successio refertur ad intestatos. Praestatio, id est precaria datio. Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 3. V usufructuarius in re, qua fruitur, quod, & nu. 4. ¶ Additio glossarum. V usufructuarius in quibus clerico comparetur.

CAPVT V.

S quis sane. Agnella] diminutiuum tagroru, sicut praediolum, & terrula terrae. 12. q. 2. terrulas, & uineola uineae, ut sequitur [Fecisse] quia emit aliquas possessiones de reditibus suis. 12. q. 5. fixu. uel de terra inculta fecit cultam, uel uineam. hoc uero tenebit, etiam si ecclesiam dimittat, etiam propter crimem. Quidam tamen dicunt contra, nisi de consensu episcopi hoc fecisset, C. de allu. l. ulti. de reb. eccle. non alienan. ad aures, Innocen. [Restituit] id est restitui praecipiat [ipsum] scilicet possessionem, sed non fructus, quos facit suos. Host. [Successorio] cum decedit intestatus, Pet. de [Praestatione] id est precaria datione, de prec. c. 2. uel pro titu. de usuris. c. 1. ¶ Secunda ¶ gl. arguit beneficiarios & c. & ponit unum simile, & duo dissimilia. in fine, dicit eos comparari usufructuariis. ¶ In ¶ glo. 1. ibi. l. ult. ¶ quae est tertia. uide de constitu. cum M. super glo. uidebatur. ¶ In ¶ glo. 2. ibi, quamuis] usufructuarius nec ampliat, nec utile detrahit, quamuis etiam in melius repositurus sit. ¶ In ¶ glo. 3. ibi, §. ad ipse] uer. est sub §. sequens diuisio. ¶ In ¶ glo. 2. ibi, usufructuarius] sed rescicere potest, ut ibi. Sed iste non satisfat datis fideiussoribus, ad quod ille tenetur: quod dicitur de pigno. c. fi. [et ibi, non potest] ad hoc. 12. q. 1. duo sunt, & facit quod no. eo. q. res ecclesie. Dic ut no. inf. de of. ord. c. praesenti, lib. 6. in qua glo. & super ea inuenias quod hic no. Hostien. ¶ In ¶ glo. probares, ubi, ad ipse] uer. est sub §. sequens diuisio. ¶ In ¶ glo. ult. ibi, §. licet] & supra titu. 1. per tuas,

S Y M M A R I A M.

- 1 Oeconomia tituli quae. Peculij diuersae species, de qua clericus testari possit.
- 2 De testamentis, & ultimis uoluntatibus quibus in alijs iuris canonici locis, & libris agatur.
- 3 Quare titulus hic antepositus non sit titulis de contractibus. Prima uoluntates quibus ex causis praesent contractibus. Digniora, & fortiora ex causa postponimus. Ordo scriptorum designare debet ordinem gestorum, in fi.
- 4 Titulus amplior quare inscriptus. Testamenti appellatone omnis uoluntas continetur.
- 4 Titulus cur multitudinis numero scriptus. Testamentum uaria & quae genera.
- 6 Prima uoluntas hic quae appellatur, & intelligatur, quibus alijs appellationibus significetur.

De testamentis, & ultimis uoluntatibus, Rub.

¶ Vidimus de donatio inter uiuos, & causa mortis. Sed quia donationes causa mortis in testamentis fieri solent, ideo & c. Vel aliter. Vidimus de peculio clericorum profectio, & aduentio. Sed quia de adu-

titio clerici testari possunt, ideo de testamentis uideamus, Goffred. Hostien. Vel uiso de uoluntatibus inter uiuos, uideamus de uoluntatibus in extremis, Hostien. habetur materia. 12. questio. 5. per totum, & questio. 3. capitu. 1. & 2. 16. questio. 1. commonere, & capitu. sequen. 17. questio. ulti. c. ulti. 19. questio. ulti. quia ingredientibus, usque ad finem questionis. facit. 4. questio. 3. ob carmen. 23. questio. ulti. in l. sancimus. 13. questio. 2. illud, & §. sen. aliud, cum c. sequen. reperi tur in sexto & clemen. Conuenit Rubricae de proba. in praesentia, de donatio. cum dilecti, de uoto, licet. de haereti. si quis episcopus, & c. seq. & c. excommunicamus. §. credentes, de usur. tua nos, de sent. exc. a nobis. 2. in fi. facit li. 6. de sepul. licet, in fi. de usur. quamquam, in prin. & fi. de pœ. felicis, post principium. ¶ Propter commentum decre. 10. infra eo. titu. opponitur ad rubricam. Primò ¶ male situata. Cum enim §. a titulo de re. eccl. non alie. posterit de contractibus inter uiuos, debuisse praesentis tractatum uoluntatum uoluntatum, cum constet illos esse fauorabiliores, sup. tit. 2. cum dilecti; in fi. Nil enim est, quod magis debeat hominibus & c. C. de fa. san. eccle. l. 1. Item, & firmiores. Contractus enim sicut consensu firmantur, sic & dissensu regulariter dissoluntur, inf. de reg. iur. omnis res, C. de act. & obl. sicut, ultima uero uoluntas in mobilis perseverat. 13. q. 2. ultima, de cele. mis. cum Marthae, uer. caeterum, cum suis concor. Item, & solenniores. Maior enim requiritur solennitas in ultimis uoluntatibus, quam in contractibus, ut patet, C. eo. hac consultissima, & l. cum antiquitas, & Liubemus. de hoc, inf. eo. cum omnes, & c. seq. So. hac sunt, quae a principium uoluntate dependent, de quibus dixi, sup. de rescrip. si quando, uel aliter. Saepè commendabiliter, & ex causa digniora, & fortiora postponimus, de conse. dist. 2. liquido, & quod ibi no. infra eo. Rainutius, uel quia in uita contrahimus, in morte testamur. Sicut uita praecedit mortem, sic tractatus contrahitur tractatum, testamentorum praecedere debet. Sicut, & seruatum fuit in compilatione forum, & C. ut ordo scriptorum designet, ordinem gestorum, 20. dist. §. 1. & 1. q. 1. ut euidenter. ¶ Opponitur secundo, ¶ quod rubrica sit pro parte superflua. Sufficiebat enim dixisse de ultimis uoluntatibus, per quod bene comprehendebantur testamenta. Item sumendo testamentum pro mentis testatione, & large, ut no. inf. c. 2. Sufficiebat dicere, de testamentis. Sol. ad nostram instructionem fuit hoc dictum, & dic ut dicam, inf. de homi. super Rubrica. Per quod etiam poteris respondere ad id, quod dicitur, quod ad hoc clarius, & plenius debuisse instruere. ¶ Queritur ¶ quare dixit in plurali de testamentis, sufficiebat enim singulare, ut sup. de depo. & commo. cum fini. Sol. pluralitas, horum respicit pluralitatem personarum, ad id, infra de priuile. ut priuilegia, uel hoc dixit propter diuersas species testamentorum. nam, & post sublatam antiquam diuisionem testamentorum, de qua inf. eo. in prin. secundum quam erat testamentum pacificum, & bellicum, & per aes, & libra. ad hoc hodie dicimus, quod aliud militare, aliud priuatum: & priuatum aliud solenne, aliud nuncupatum, C. eo. hac consultissima, & Liubemus, & de his satis in sum. eo. §. 3. & in Spec. de instru. edi. §. compendiose, alijs ut autem, uer. ad huius autem. ¶ Item ¶ queritur, quam hic dicat ultimam uoluntatem. Respon. Non illam solam, quae fit a laborante in extremis, sed illam, quae quandoque facta ante mortem reuocata non fuit. Respicimus enim hanc, non respectu uiuentis, sed iam mortui, infra capitu. cum eses, & capitu. requisisti, in princip. & capitu. Ioan. quae interdum dicitur suprema uoluntas, infra, eo. nos quidem. Interdum extreme. 10. And. super 3. Decr. O ma,

ma. infra. eod. cum tibi, nec loquitur hic de nuda uoluntate suis terminis, contenta & in corde retenta, de qua, quia occulta, non iudicat ecclesia, sed de uoluntate uerbis, scriptis, uel signis expressa, unde & dispositio dicitur, infra eo. quia nos. scriptis, & signis ideo dixi: quia & in epistola & nutu etiam legata fieri possunt, C. de fideic. & in epistola, ff. de leg. 3. l. nutu.

S V M M A R I V M.

- 1 Episcopus testari potest de propriis tantum, & nu. 3. & 4. §. 1. Substantia hic quomodo accipitur.
2 Filios habens, aut nepotes an promoueri possit ad episcopatum, uel praelaturam inferiorem.
3 Residui nomine totum intelligitur.
4 Suffragium glossarum.
5 Additio glossarum, & num. 6.
6 Episcopus quod acquirit etiam intuitu persona, regulariter acquirit episcopatus.

C A P V T I.

Vorundam. Casus. Episcopus, rebus propriis, sed non de rebus ecclesie, secunda ibi, hortatur [Arelana] forte loquitur de illa, qua consuevit esse apud Arelate, de qua dixi, inf. qui fil. sint le. per uene. super 1. gl. [Substantia] i. hereditatis, uel bonorum suorum, & forte suum reputauerat, quod non erat, fm Host. f. quod per ecclesiam acquirerat, de quo infra dicitur [Nurum] ergo filios habes etiam in episcopatu promouetur? contra. 61. di. Catinensis, ubi de hoc. & dicitur no. 28. dist. de Syracusanis, in gl. pen. & infra de conuer. co. san. & refert Host. q. Clemens quartus tempore promotionis suae duas habebat filias, & beatus Petrus filiam, f. beatam Petronillam & dicit Hiero. contra Iou. C. q. cu de aliis apostolis non legatur eos uxores, uel filios habuisse, intelliguntur sine uxoribus fuisse. Tamen Inn. hic reprobatis opinionibus, ad quas s. remisi, dicit cum Hugo, q. filios habens de iure non promouetur ad episcopatum, uel inferiores praelaturas, & idem in habente nepotes, ut in auct. quomodo oportet. epi. §. 1. col. 1. ubi est expressum, uerum, si longa praesens continentia, promoueri potest dispensatione cum cautione, de qua in pra. c. de Syracusanis, ad hoc. ea. di. priusquam. Dicit tamen fm antiqua tempora, quando pauperes erant ecclesie, hoc licuisse, 47. di. §. necesse. Dicit Host. q. consuetudo contrarium approbat, & id, ad quod remisi. Na episcopi oportet esse unius uxoris uirum, & non de facili uxorem habens esse sine filiis: per quod patet illum de iure promoueri posse, dummodo alias sit idoneus. Nam & si carnalitate timemus, hoc extenditur ad propinquos, ut in praedicta auct. & 8. q. 1. Moyses, & sup. de praeb. graue plus esset eo casu timendum, fm

eum de bigamia, per ea quae dixi, de biga. c. 2. Et fm eum forte episcopus instituitur nuntius: quia filius mortuus erat, uel quasi illegitimus, quem instituitur non poterat. sed hoc casu non prodesse fraus. ff. de his qui. ut indi. l. cum quidam, & l. pe. & C. ad l. Fall. 3. nec enim iuuat fraus de persona ad personam; de hoc de priu. quanto, quare primum uideretur uerius: alias totum auferri mandaretur fm eum [Residui] nomine residui totum intelligitur. C. de here, instit. l. 2. ff. de fideiuss. l. amissi, Vinc. [Quatuor] repete, haerem instituit, Per. [Hortatur] per hoc uerbum mandatur iurisdicatio, sic infra c. 2. & 7. q. 1. praesentium. 17. quaestio. 2. dudum, & 2. q. 7. sicut inquit, ubi de hoc [Habuisse] in uita, licet nunc alius detineat [Detineri] intelligas de immobilibus indistincte: quod ad immobilia semper est praesumptio pro ecclesia, quicumque possideat, nisi ille aliud probet, fm Host. qui remittit s. ti. c. 3. Abb. ad hoc in ducitur auct. de c. ti. §. interdicimus [Ante episcopatus] uel post intuitu persona, nam de his testari potest ad placitum. 12. q. 5. c. 1. & q. 1. sint manifesta. 28. di. de Syracusanis, Host. quod intelligas de non praesens [Proprium] mobile, & immobile [Ordine] est enim quod ad illa praesumptio pro ecclesia secundum Host. qui no. hic, quare aliud in carnali, quam in spirituali coniuge; qd dixi. s. tit. 1. c. 1. super illi glo. [Conferretur] & probabit agens contra possidentem. 12. q. 5. c. 1. Goff. [1. glo. 2. ibi, ex qua persona] sequitur, quis lucrum capit, eius factum praestare debet [ibi, venditrici] haeres uenditricis uenditione ut haeres rescindere non potest: & si ex sua persona agit, uel doli exceptione repellitur, uel euicta re, quanti interest, ager emptor. [In glo. 3. ibi, licentiam] acquisita ante episcopatum, uel post iure cognationis usq; ad quartum gradum epi testari possunt [ibi, Presbyteros] testantur clerici de rebus suis. [In glo. 1. in fine] & habet quaelibet uncia suum nomen, ut ibi. & sunt haec. Sex unc. i. uncia & dimidia. ff. de inof. re. Papinianus. §. quoniam quarta. Sextans. i. duae unciae. Quadrans. i. 3. unciae. Triens. i. quatuor unciae quincunx, Semis, Septunx, Bes. Dodrans, Denas. Deunx. i. undecim unciae. As. i. 12. unciae. & quare sic denominantur, & quare nomen, quod unciam tm significaret, non posuit, ibi no. & Host. remittit de his ad sum. co. tit. §. quis sit effectus, sub §. nec est praeter eundem. [In glo. 2. ibi, est haeres] hoc uult dicere, si praedictum alienatum est pro sexcentis, & hereditas consistit in trecentis, & ecclesia est haeres pro tertia, pro tertia habebit ratum contractum, & sic pro ducentis, licet in hereditate non sunt nisi. 100. hoc uerum, nisi in casu, qui sequitur [ibi, in fine] haec uera in priuatis & maioribus: minor tamen, & ecclesia, si ex hoc fuerint lesi enormiter, hic restituuntur, nisi lesio accidat ex euentu, quo casu non fiet restitui. ff. de mino. ait prator, §. restitutus, alias est lex, & si sine, & l. uerum. §. si locupleti, secundum Host. [In glo. pen. ibi, renunciauit proprijs] quod no. 12. q. 1. quia tua, in prima glo. & facit, infra c. proxi. & de priuile. cum olim. 2. Sed Host. non placet hoc dictum Ala. nisi quantum ad bona intuitu ecclesie acquisita. Na ex quo administrationem habet maximam episcopalem, contrarium sibi uideretur tenendum, remittens, infra eo. reg. fisti, §. si dicis, qd est simplex religiosus a iugo huius obedienciae in morte absoluitur, ut infra de sepultu. de uxore. Quicquid dicit Host. etiam qd acquirit intuitu persona episcopus, regularis acquirit episcopatus iura praedicta, & 18. q. 1. c. vno, quo ad administrationem, dum uiuit, potest locum habere, qd dicit Host. no. ut de proprio, cu illud non habeat impediens professionem, sed ut de ecclesiastico, infra c. relatu. 2. [In glo. ult. ibi, rebus eius] Idem Goff. & Inno. qui dicebat intuitu episcopatus, uel intuitu officii, e. requisisti, & de hoc dicit infra eo. quia nos. sed Host. dicit praesumentem pro ecclesia, qualitercunque euenerunt, nisi aliud probetur.

Anno

A N N O T A T I O N E S.

Sequitur. Vide gl. in c. episcopus, qui filios. 12. q. 2. & uide gl. & ibi Cyn. Bar. Bald. & do. Bart. de Saly. in l. facimus, & in l. fin. §. in computatione, C. de iure deli. & uide gl. & ibi doc. in l. cum a matre, C. de rei uendi. ubi plenius uide Bald.

S V M M A R I V M.

- 1 Abbatisa testari non potest, eiusque bona sunt monasterij, nume. 3. in fine.
Moniales non professa faciunt testamentum.
Penes, & ferre dictio. temperant sermonem, in fine.
2 Consuetudo esse non potest irrationabilis.
Religionem qui intrat, licet annus lapsus sit, quibus casibus non obligetur regula, & nu. 3. in prin.
3 Cogi causatim potest quis licet non precise, ut hic, & quomodo.
Profiteri tacite uidetur non professa, si permittit se eligi in Abbatissam.
In Abbatissam, que non sit professa, non potest que eligi, & quibus assumatur modis ad abbatissatum.
4 Suffragium glossarum.
Forte, non est nota a dubitationis, sed assertionis, ex legibus excitatis.
5 Additio glossarum.
Consecrata, pro instituta.
Nec Abbas, nec abbatisa consecrantur, licet benedicantur, & aliqua per benedictionem recipiant, & quare remiss.

C A P V T I I.

Via ingredientibus. Casus. Abbatissa testari non potest. In 1. conq. In 2. prouiso ibi, Necessariu [Quaestio] pro coquesta. 2. q. 7. queritur. 16. q. 1. questi [Conditio] qd impediende professione condere non potuit, ut in ult. gl. [Dicens] Ga. abbatissa [Eam] Stephanam quondam abbatissam [Diam obitus] hoc expressit, ne dici posset surreptitum impetrasse [Inuasisse] non dicebat ea pfessam, sed non induisse habitum. Si uero essent moniales non professa, facerent testam. 12. q. ult. c. ult. Inn. & de his de ele. ind. enitibus, in fin. & in concil. Vien. de sta. reg. attredetes [Vultur] forte de moreto, blauato, bruneto, non rubeo, uel uiridi. supra de uita, & hone. cleri. cleri [Ipsam] Stephanam [Pene] pro fere, & temperat p eo, qm unquam posset esse consuetudo, cu sit irrationabilis, & contra honestate ecclesie. §. de ui. & ho. cleri. cum decor. Host. [Monasterio] in quo erat regula certa & approbata, & ab initio constituta, quare non ob. ab usu contrario, de quo pdixi, in tali loco ingressus e p lapsum anni efficacie obligatus, de reg. uidua, & c. statumus, & c. ex parte, & fm hoc ad id, qd de pluribus annis seq. sup. maxime secudu Hof. uel secudu eu, Si qm intrat religionem, ubi regula non seruat, nec expse se astringit ad illa, licet pluribus anni transeat, non cogit precise profiteri, sed causatiue ut profiteat, uel exeat; & sic loq pot, de ele. cu causam, & j. de reg. ut cleri. Idem, si ibi, seruat ipa, sed ingredit, & recipit cu ptestatione, qd tuncq; tpe ibi moref, non intendit profiteri, sed pbare tm, ut no. de reg. c. 2. §. si uero [Irrogare] alias grauare [Ingressa] cum effectu p professionem, uel lapsum anni, fm Host. satis uideret nouitia, non professa, qd pmisit se pfici in abbatissam, hoc ipso intelligat tacite professa; ad hoc. j. de reg. uidua, & qd ibi dicit: tm hodie non ualeret electio de non expse professa, de elec. nullus, lib. 6. sed per uia collationis, uel postulationis posset pcedere, qd pdixi [Competere] et si monasterium nunquam habuisset possessionem corporalem, ut patet de consuetu. c. 2. Host. [In glo. 3. ibi, quid fiat] Romae, ut in l. sed licet. [In glo. antep. ibi, item si. §. 1.] ibi dicit, Si qs res necessitate distraxit, fortassis huic officio iudicis succurratur, dicitur ut restituat [ibi, si duo] si sint duo rei credendi, uel debendi, & alter

compromisit, & uetus est petere, uel ne ab eo petat, si petat alter, uel ab eo petitur, fortassis committitur poena, si socii sunt [ibi, filius fami.] iniuria passus, dat procuratorem ad actionem iniuriarum, si forte nec pater est praesens, nec parris procurator uult experiri.
[In glo. 1. in fi.] Hostien. remittit ad sum. eo. tit. §. 1. [In glo. idest, ibi, consecrata] uel idest in iurata. Nam etiam Abbas non consecratur, licet benedicatur, & aliqua per benedictionem recipiat, §. de arate, & qualitate, cu contingat. [In glo. non est, ibi, in euangelio] Io. 14. Bar. [in fi.] Vin. & Ala. & de renunc. nisi cum pridem, circa prin. & ut lite non contest. accedens. 1. [In glo. ult. ibi, pars huius capituli] & ibi habetur pars de prin. decisa.

S V M M A R I V M.

- 1 Testatoris uoluntatem piam exequitur episcopus ob haereditis negligentiam.
Fundare, pro construere.
Religiosa hic que dicitur.
Antiphrasis figura.
2 Altercatio, pro litigio, siue quaestione.
Litigium non prohibetur nisi irrationabile.
Inopia excusat haerem ab adimplemento uoluntatis defuncti, in hoc contextu.
Vltra relictu, uel legatu pro aditio si quid ab episcopo in casu huius capituli expendatur, an possit exigi ab haerede.
Circumstantiae consideranda in coniecturis.
3 Brachium seculare potest contra rebelles episcopus inuocare.
4 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 5.
Locus si sit incertus non obligatur quis ad faciendum, quod promissit, & quando secus sit, num. 7.
5 Donauit tibi, 10. ut hominem emeret, quando condicam illa, 10.
6 Additio glossarum.
Eulogium quod, & eius etymologia.
Tempus currit a monitione facta per iudicem hic, §. 1.
Oratorium, & hospitale intra quatuor tempus complendum, in fine.
7 Caducum quid, & in causa caduci.
Incertitudo loci quando non nocet, & quid agendum.
Lucratina inscriptio quibus casibus non habeat locum.

C A P V T I I I.

Nos quidem. Propter negligentiam haereditis episcopi exequit piam uoluntatem testatoris. In prima narratio. In secunda prouiso. In tertia ibi, Quobrem. In qua primò mada moneri. secundò suppleri ibi, qd si dicit quare ibi, si n. [Fundari] i. construi [Religiosa] i. honesta, non tm monaca, Goffre. uel dicit hoc per antiphrasin p eo, qd impediendat religio sum opus [Altercatio] i. litigio. siue qd qone. q. d. nulla recepta exceptione, nulla contradictione, quod intelligendum est de irrationabili. Nam & inopia excusaret, de solu. Odoardus, ff. de regu. iur. impossibilia [Tantum] q. d. te inconsulto nihil potest, Hosti. [Adificetur] Quid si episcopus in aedificatione, monasterij expendat plus, quam reliquum sit: uidetur, qd illud exigere possit ab haerede. ff. de uerbo. sig. cum in testamento. sed contra. ff. de nego. gest. qui aliena. §. 1. solu. ex qualitate dignitatis defuncti, & consuetudine, & affectu, & facultate, & residui eius, quod expressum est, quauitate hoc arbitrabitur bonus iudex, argu. ff. de donatio. inter uirum & uxore. si sponsus. §. si. qs rogatus. ff. de iure do. l. qro. ff. de uisuris, q se misses. ff. de leg. 3. si filia, cu suis concor. fm dominos* coiter: sed ex benignitate canonica putostad illi legi, q aliena, ut sic nil ultra relictu exigat, ad hoc quod legit & no. j. eo. filius, & j. de celi. ex pte, Host. & uide qd no. in praell. l. q aliena. & quod no. C. de nego. gest. l. si. in fi. [Assignetur] alias rebelles poteris coercere. j. eo. si haereditas, & q illqs seculare brachium inuocare, de offi. ordi. c. 1. Hosti. [Penul. glo.] respon det per quaestionem. f. quid si locus non fuit designatus, ponit dictum Lau. & secundum opi. & opinionem. T. Io. And. super 3. Decre. O 2 [In

5 ¶ In glo. penult. ibi, si quis insulam sequitur, fieri stipulet, & locum non adijcat, non valet stipulatio [et ibi, qui insulam] sequitur, fieri stipulatur, ita demum acquirit obligationem, si apparet, quo in loco insula fieri uoluit, si et ibi insulam fieri interest eius [et ibi, l. 2. §. ult.] si donauit. 10. Titio, ut hominem emeret, alias non daturus, & ille ante emptionem mortuus est, illa decem condico. Sed si alias daturus eram, secus. ¶ In glo. eulogio, id est testamenti ab eu, quod est bonum, & logos, quod est sermo, quasi bonus & authenticus sermo. ff. de petitione hereditatis, hereditas §. si defuncto, aliter sumitur. 18. dist. de eulogijs, Goff. Hosti. dixit, quod dicitur ab eu, quod est stabile, & nota tristitia, quasi stabile sermo, qui pro maiori parte fit in extremis, uide quod dicam. infra de celebra. missa. sane, in principio [et in fi.] & l. sequen. C. de testamen. militis. l. fi. C. de iure delibe. ran. l. quidam eulogio. ¶ In glo. 3. ibi, annum a monitione facta per iudicem [et in fine] & licet ille, §. dicat oratorium intra quinque annos complendum, hospitale intra annum, hac decre. non sic distinguit, secundum 7 Hosti. ¶ In glo. penultima ibi, promissore qui scilicet promissit facere, pone insulam, non determinato loco [et ibi, caducum] ad huius euidenciam dicit Abbas, quod legatum est pronon scriptum, quod relinquitur tempore testamenti conditi, non est in rerum natura. In causam caduci quod uiuo relictum est, qui moritur testatore uiuente: caducum, quod deficit mortuo testatore, ut quia homo legatus, uel equus moritur statim post mortem testatoris, sicut ergo ad id uel non tenetur haeres, ita nec ad tale monasterium construendum, de quo testator non designauit locum, hoc uult hac opi. [et ibi, lucratiuorum] hoc intendit, si a curiali. i. qui sit de curia imperatoris, aliquid relinquitur non curiali, curia habet quartam relicti, & dicitur lucratia in scriptio. sicut ergo in relicti ad pias causas illud non nocet, ita nec noceat loci incertitudo [et in fi.] id est 8 Gof. & Hosti. qui dicunt hoc confirmari per literam [et alibi placet] Item talia sunt magni fauoris, in sti. de act. §. item in ista, & §. in duplum, in fi. idem Inno. qui etiam per hoc no. quod si in loco, quo mandauit testator monasterium construui, uel reparari, id construui, uel reparari non potest, alibi edificabitur. b idem Guil. de instru. edi. §. nunc uero aliqua, uer. quid si testator. & idem hic Eg. ¶ In glo. ult. in fi. & in aut. de sanctif. epi. §. si quis autem, Inno. & quaedam hic per eum, & Hostien. no. infra eodem si haeres.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Gof. Tenet ista glo. quod relicta ad pias causas non sunt caduca, uide Bar. in l. pater. §. Tusculanus ff. de lega. 3.
b ¶ Aedificabitur. Vide Bar. in l. legitimus. ff. de ofus. l. & facit, quod ipse no. in l. pe. §. Tusculanus, ff. de le. 3. & Bal. C. de testa. l. si testa.

SUMMARIUM.

- 1 Legatum nudis uerbis relictum debetur.
2 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 3.
Electio dubij legati est haereditas, nisi in casibus, & quibus, & num. 4.
In legato seruo, qui sit in fuga, quarendo sumptus ab haerede praestatur, in fin. & nu. 5. in fin. ubi exceptio.
4 Additio, uel suppletio glossarum, & nu. seq.
Monasterio si quid relinquitur non determinate, cui debeatur.
5 Legatum si sit genus, eiusque distinctio qua, remiss.
Fuga serui fugitiui tempora quot, circa fin.

CAPVT III.

Indicante. Casus. Debetur legatario nudis uerbis a testatore relicto. In primo narrat. secundum prouidet, secunda ibi, in quibus [Redempti] pro-

prium nome, Pe. de san. [Et] sup. eius precium [in quibus] [primus] & secundo legato. ¶ Prima ¶ gl. arguit, alleg. tria iura. ¶ Secunda glo. quærit, & soluit. secundum quærit, arguit pro legatario, sol. pro haerede respondens ad contrarium. tertio etiam quærit, arguit contra legatarium. sol. contra haereditatem. ¶ In ¶ glo. 1. ibi. l. ult. uide de iureiu. c. fi. super. 3. glo. [et ibi. l. una] ualeat promissio suffragij nudo pacto facta. ¶ In glo. 2. ibi, si domus] facit contra: ibi dicitur, quod si testator legauit domum, nec apparet, de qua senserit, haeres ex domibus, quas testator habebat. quam uolet, dabit legatario: si nullam domum habebat, derisorium est legatum [et ibi, qui duos] habens duos seruos legat unum ex his, nec apparet, quæ legatarius eligit [et ibi, si quis] si habens duos Stichos Stichum legat, nec apparet, de quo senserit, haeres eligit [et ibi, si quis seruum] uide de rescrip. inter ceteras, super. 2. gl. [et ibi, legato] uide de fil. presbi. literas, sup. vlt. gl. [et ibi, si uia] si simpliciter per fundum legatur uia, iter, actus, aqua ductus, haeres eligit, per quam partem fundi prædicta concedat, sine captione tamen legatarii [et ibi, cum seruus] & l. sequen. operam, & sumptum in seruo legato quæredo, qui fugitiuus est, uel longe absens, præstat haeres. ¶ In glo. 1. ibi, quicumque suffragio] ubi de hoc, & de pac. eo. infra de iureiuran. c. pe. [et in fi.] facit quod no. 1. q. 6. quoties. i. ¶ In glo. 2. ibi, pauperiori] quid si non apparet, quod sit pauperius? dicit Hosti. infra eo. tua, quod est opinio, quod neuri debeatur, arg. ff. de reg. du. si ita fuerit, cum simili. Alia, quod prius petenti, ar. ff. de leg. 1. si pluribus: quia uigilantibus & c. Ipse tenet, quod episcopus alteri assignando, uel diuidendo, gratificabit, arg. ff. de lega. 1. si Titia textores. 1. respon. in fi. infra de paroch. capitulo primo, de deci. quoniam. & idem Guil. in spe. de instru. edi. §. nunc uero aliqua, uer. quid si aliquis [et ibi, si quis in nomine] quod si tale monasterium non est in ciuitate, sed in territorio, illi dabitur. si nec in territorio inuenitur tale monasterium, tunc id debetur ecclesie cathedrali ciuitatis, in qua testator habebat domicilium, ut ibi [et ibi, legato] ubi ¶ plenè distinguit glo. an legatum sit genus generalissimum, an genus subalternum, an genus inferius. & hoc ultimo casu aut res eius generis certos habet fines a natura designatos, ut homo, bos, aut sola destinatione, ut fundus: aut hominis factio, ut domus, & ibi plene uideas, & per Di. de reg. iur. in obscuris, l. 6. [et ibi, minor] ad hoc de præben. si pluribus, in fi. l. 6. [et ibi, cum seruus] uel distingue, ut ibi no. l. 4. tempora fuge, tempus testamenti. Item post testamentum ante mortem. Item post mortem ante aditam. Item post mortem & post aditam, & ibi uideas [et in fi.] & Gof. Dicit Hosti. quod si uiuente testatore aufugit, tunc legatarius subit expensas: secus, si post mortem culpa heredis. ff. de le. pri. cum seruus legatus, & de le. 2. si quis seruum haereditis. & adde quod dicam, infra eo. tua.

ANNOTATIONES.

- a ¶ In quibus. In eo, quod hic dicitur nudis uerbis, uide. l. fin. C. de fideicom. quæ tres habet lecturas, & ibi uide Bal.

SUMMARIUM.

- 1 Legatum rei alienæ quo casu non debeatur, sed eius aestimatio, nu. 4. uide num. 7.
2 Furtum exodi. 20. pro omni damno.
Leges an astringant ecclesias, uel ecclesiasticas personas aliud reijcit.
Rescriptum papæ ex plurali locutione quædo iudicetur falsum in fi.
3 Electrum quid, & unde dicitur.
Isidori locus lib. 16. citatur.
Catholico n citatur a Ioan. And.

- 4 Aestimatio debetur rei, si ea non potest haberi. uide nu. 7.
Meam rem legatam nullo iure quis retinere potest, & si fuerit apprehensa quibus repetatur modis etiam ab haerede.
5 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 6. & 7.
Eadem res si mihi legetur in diuersis testamentis, quando & pretium, & rem possim consequi, & quando unum.
Lucratia causa duæ non possunt in eundem, & eandem rem concurrere.
Aestimatio rei alienæ legatæ quædo debeatur ab haerede, & nu. 4.
Legari quæ non possunt, §. in uli. glo.
In instrumento non debet quid contra ius scribi, uel bonos mores, ibidem.

CAPVT V.

lius noster. Casus. Non debetur legatum, cum testator suam rem non suam, sed ecclesie alteri legauit ecclesie. in 1. partis conuestio. cui papa dat literas ad grauante. secunda ibi, & quidem [Auctor] id est testator [Leges dei] id est theologica scilicet, & canonica. infra eo. cum esses, secundum quam non debemus aliena rapere, uel retinere, Exo. 20. Non furtum facies glo. 1. nullum damnium alicui in rebus suis facies. unde, si quid inuenisti & c. 14. q. 5. si quid. ad idem. 54. di. generalis, in fine, & argum. secundum Hosti. leges non astringere ecclesias, uel ecclesiasticas personas, de quo remittit ad id, quod post eum dixi. §. de solu. c. fin. uersus finem mag. glo. uersus. & idem uidetur [Mibi] ex nimia humilitate sic loquitur Gregorius. hodie rescriptum esset falsum, de crimin. fal. quam graui [Pres] ista res, ut dicit antiqua, erat quidam seruus, & calix electrinus: & dicit ibi glo. La. quæ electrum est quoddam compositum ex auro, & argento, licet uideatur, quod sit metallum per se, per l. ff. de au. & arg. l. pediculis, §. Neracius. Isido. de hoc trac. lib. 16. ad finem: uide de tribus generibus in catholico in hac dictione, ubi etiam dicitur id dicitur ab Elios, quod est solus. quia ad solis radii lucet clarius, quam aurum, uel argentum, & per literam. Teneantur, quæ sequitur, ponitur casus, quod post mortem apprehenderit ecclesia res legatas, uel forte testator uiuens commodauerat illas episcopo: uel soluit haeres credens illas proprias [Teneantur] non prohibet aestimationem peti ab haerede secundum Hosti. res tantum prohibetur retineri, & procedit hoc de utroque iure. Nam rem meam tibi legatam scienter, uel ignoranter nullo iure retinere potes, licet illam apprehenderit, & repetere possim a te rem illam uendicando, potest etiam illam repetere haeres, si eius interest, ut quia magnum damnium, uel magnam poenam incursum est mihi rem illam non restituendo. & uidetur Inno. quod melius agat haeres, quod non curo. ¶ Prima ¶ Tglo. quærit opponendo, & soluit. ¶ Secunda distinguit, an scienter, uel ignoranter legetur alienum. ¶ In ¶ Tglo. 2. ibi, coniuncte] puta uxori, uel alteri, cui de suo tantum reliquisset [et ibi, uerius] uide de fil. pres. ueniens, super glo. 2. ¶ In ¶ Tglo. 1. in fi.] uel quia precium ab eo extorquebatur, ut sequitur, secundum Hosti. ¶ In ¶ Tglo. 2. ibi, alienum] non haereditas: quia tunc indistinctè tenetur. ff. de le. 2. l. unum ex familia. §. si in rem tuam, nisi repudiet. eo. titu. imperator [et in fi.] & infra de reg. iur. præsumitur, lib. 6. Item scias, quod si in diuersis testamentis eadè res mihi legetur, consecutus precium ex primo, possum rem petere ex secundo. sed si rem habui ex primo illam petere non possum: quia duæ causæ lucratia in eundem, & eandem rem concurrere non possunt, in fi. de leg. §. si res aliena, Hosti. ¶ In ¶ Tglo. ult. in fi.] Io. no. 12. q. 5. si episcopus, & Inno. hic, quod hoc casu, quando legatur res ecclesie, haeres non tenetur etiam ad aestimationem, nam licet generaliter haeres teneatur ad aestimationem,

ut in §. non solum: tamen, ut dixit Inno. hoc fallit in casibus, ut si quis legat, quæ sine magna difficultate non possunt haberi, ut sunt prædia Cesaris, ff. de leg. 1. apud a Iul. §. constar. ergo idem in rebus ecclesie, in quarum etiam alienatione magna est difficultas. Itè legari non possunt, quæ sunt cõibus uisibus deputata, ut in præl. apud Iul. & in præce. §. non solum: & res ecclesie sunt cões. 12. q. 1. uidentes: & in instrumento non debet scribi aliquid contra ius, uel bonos mores, ff. de leg. 1. si quis inquilino, §. fi. & contra ius est res ecclesie alienari, nisi in casibus. 10. q. 2. hoc ius. Item non est commercium rei ecclesie ad laicos. 12. q. 2. non liceat papæ, & c. se. & idè legatarij ecclesie laico factum non tenet. ff. de leg. 1. mortuo. §. Labeo, de uerb. obli. l. multum. C. ne iudæ. li. ha. Christi. man. l. 1. unde exponere, quia l. dei & c. id est res ecclesie non sunt censendæ sicut res seculi per omnia, Inno. Hosti. contra, qui dixit tenere legatarij rei ecclesie quod ad haereditatem, dummodo res sit talis, de qua possit haberi commercium. Res ergo restituetur, sed precium ab haerede petetur. Dicit tamen, quod si haeres minus grauaretur totum precium soluendo, ecclesia non debet illud cum intolerabili suo grauamine extorquere; quod faceret de iure ciuili, & solum hunc. l. rigorè hic intendit temperare papæ: ad hoc de censu. licet, & c. ex parte. 17. q. 4. c. fi. & in eo, quod dixi de clerici. cõ. quod te, & de re. iur. lo cupletari, lib. 6. & dicit sic intelligendum, quod not. in sum. eodem tit. §. ad quid haeres, sub §. tenetur, uer. sicu. quid si quis rem.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Constar. Ibi uide Bar. in l. continuus, ff. de uer. obli. & contra ista rationem facit quod not. Barto. de re minoris in prædicta. l. apud Iulia. §. constar.
b ¶ Multum. Et ibi uide Bart. & in §. constar. ubi uidetur tenere hanc opinionem. in l. apud Iulia.

SUMMARIUM.

- 1 Haeres compellitur adimplere testatoris uoluntatem, & a quo.
Fideicommissarius pari modo.
Pro causis pijs cuique quaestione licet mouere.
Emolumentum, fructus, lucra differunt inter se.
2 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 5.
Testamentum apud quem aperiatur, & num. 4.
4 Additio glossarum, & num. sequen.
Contra uoluntatem defuncti ueniendo contrahitur delictum, in fi.
5 Haeres quod incurrat ideò damnium, siue poenam.

CAPVT VI.

haeredes. Breue est: & hic loquitur de compulsionem uero fideicommissarij. infra eo. tua, & c. Ioannes [Loci illius] Quo negligente recurretur ad metropolitanum, & licebit cuique hanc quaestione mouere, & studere, ut causa pia modis omnibus compleantur in aucten. de ecclesia. ti. §. si autem sanctissimis, Hosti. [Emolumentis] quæ. l. pueniunt etiam ex humana industria. de differetia inter fructus, & lucra uidebis. infra de deci. pastoralis, Abb. de emolumento, dicam, infra de simo. nemo. in prin. ¶ Secunda ¶ gl. signat contrarium, & soluit. ¶ Vlt. ¶ gl. respondet per quonem, an filius non adimplet & c. & ponit quid de iure Codicis, & quid iure authenticorum, & quomodo canon concor. iuri Codicis, & 3 decr. licet, ad quam tamen respondet. ¶ In ¶ Tglo. 2. ibi, con sulta] apud magistrum censum aperitur testamentum, non apud defensores ecclesiarum [et ibi, §. si defuncto] uide de iudi. nouit, super gl. saltem. ¶ In ¶ Tglo. 2. ibi, publicatio] Io. And. super 3. Decr. O 3 idem

idem no. 88. dist. episcopus tuitionem, & ibi videas, & infra eo. Ioannes, in oppositione ultima [et ibi, ad episcopum] nisi consuetudo aliud inducat. C. de eman. l. 1. & ult. Host. supra c. 3. & uide, quod post eum satis scripti de fide instrumen. c. ulti. in gl. 2. uer. hac autem publicatio [et ibi, praeipue] nam idem in aliis, ut hic, & s. eo. indicante, secundum Innoc. & Host. qui hoc not. supra eo. nos quidem, & dicam, infra eo. Ioannes, in ulti. q. tamen glo. 1. in decr. tua. uidetur uelle contrarium [et in fine] saltem ratione delicti, quod contrahitur in ueniendo contra uoluntatem defuncti, de iud. nouit. T. Goff. [In gl. ult. ibi, omni successione] nisi in casu, quo lex de alia quota prouiderit, & sic soluitur, C. de inoff. test. l. si quis in suo. 1. respon. ubi priuatur tertia tantum, hac solutio, quae placet, & aliae plures no. in l. statim alle. in ulti. glo. [ibi, siluester] ubi de hoc [et in fine] & etiam in suo secundum Host. quod ad relicta ad pias causas, & quod ad uota patris exequenda: quibus casibus crescente contumacia etiam ipso naturali debito priuatur, ut in d. aucten. & in decr. licet. nam & in his cessat Fal. etiam ubi haeres nec est contumax, nec deliquit, C. ad l. Fal. auct. similiter. dicit tamen, qd si poeniteat, non negat sibi fieri elemosynam.

S V M M A R I V M.

- 1 De bonis per ecclesiam acquisitis clerici testari non possunt, uel alia in alios transferre, num. 2. & 3. ubi quod neque alij, etiam laici. Caritas ordinata debet esse, licet multi contra faciant. Obligatus ex pluribus causis, si soluit partem debiti, in qua causa soluisse praesumatur. Obnoxius, pro obligato, in fi. 3 De bonis ecclesiae testari, uel quid donare quando et qui, et quibus possint. Bona clericorum quando ecclesiae, quando eorum praesumantur, regulariter tamen pro ecclesia praesumitur, et quomodo in hoc dignoscendo procedatur. Ex praesumptionibus, siue coniecturis in discernendo, an bona sint clericorum propria, an non, procedit iudex, et qualiter, uer. quidam tamen. Praesumptioni praesumptioni colludit, ibid. In clericorum patrimonio, uel peculij, et bonorum ecclesiae computatione, quae expensa deducatur, et de utriusque bonis, ibid. et quomodo fiat distributio. 4 Clericus si nullum habeat heredem usque ad septimum gradum, succedet ecclesia. Clerici ab intestato defuncti bona quae haeres, et quae ecclesia occupabit. Haeredi bona clerici defuncti an et quando liceat occupare sine incurso poenarum constitutionum. Contra eum illicitè ea occupantem quibus actionibus agendum. Haereditatis expilatio actio, et edictum. D. Adriani, cui competat. Praelatus non possidet nomine suo, sed ecclesiae, uer. si autem solummodo. Constitutio, si quis in tantum, quando habeat locum, ibi. et sup. eo. nu. 5 Haeres clericus ad quae damnata uentur. Canonista subtilitates iuris civilis per omnia sequi non debet. Innocentius iuris civilis sequitur subtilitates. 6 Suffragium glossarum. Peculium castrense quod dicatur. Additio glossarum.

C A P V T VII.

Vm in officijs. Casus. De bonis acquisitis clerici testari non possunt, & primo ponit factum damnabile, quod secundo dicitur ibi. hoc igitur [charitatis] ordinare: multi tamen in ordinata habent, ut dicit Amb. de pe. di. 2. §. charitas, sicut &

isti clerici, de quibus sequitur [Primo loco] sicut si obligatus ex pluribus causis soluit partem debiti, praesumitur soluisse in ea causa, quae plus grauabat, ut primo in infamia, secundo in poena, tertio in pignore. Item in uertuisti debito, & prius in sua causa, quam in aliena, ff. de sol. cum ex pluribus, Vin. [Obnoxio] i. obligati, Pe. [Recepisse] & illi plus, à qua plus perceperit, ut patet, §. eo. relat. 2. §. si. Host. [Quidam] clerici] no. nō solū praelatos, sed clericos alios relinquere debere ecclesiis, qd p ecclesia acq̄serūt p̄m Inn. & de hoc inf. dicā [Per eas] qd̄ praesumit p̄m Hof. qui remittit. tit. 1. c. 3. [Conferre] in ult. uoluntate, Pe. uel testō, Abb. qd̄ nullo mō licet, inf. eo. relat. 2. uer. hoc c. declaratur, p̄m Hof. [Remanere] nullus, siue p̄latus, siue clericus, siue laicus de rebus ecclesiae et mobilibus testari pōt, ut hic, & inf. c. proxi. & in concor. gl. p̄nt et in aegritudine constituti aliqua intuitu elemosynae erogare. infra eo. ad hanc, & in remuneratione seruitorū sibi exhibitorū tam à consanguineis, q̄ ab aliis, infra eo. relat. §. licet. Idē dicimus de rebus, quas emerūt de rebus suis. 12. q. 2. ep̄s de rebus, & q. 3. c. 1. & q. 5. fixū, & sup. de pec. cler. c. pen. nisi in compensatione relicti tantū darent ecclesiae, quantū relinquunt. 12. q. 5. si ep̄s, & q. 2. si quis quolibet: uel nisi obtineat de consuetudine, ut quidā dicunt. f. Vgo. in praec. c. si ep̄s, & p̄ eis de dona. ceterū, & infra eo. relat. Si autē habet res proprias, de eis testari pōt, ut in praec. c. 12. q. 5. c. 1. & 2. 12. q. 1. sint manifestae, & c. manifesta, & in auct. de sanctif. ep̄i §. presbyteros. Venient autē ad haeredes institutos ab intestato ea, quae clericus habuerit ante clericatum, uel etiā, quae postea obuenerūt siue ex donatione, siue ex successione, uel ex artificio, seu doctrina, infra eo. quia, & c. relat. §. ceterum. De his, quae acquisiuit post clericatum, prima facie praesumitur, qd̄ intuitu ecclesiae, & de rebus ecclesiae acquisiuit, sup. eo. c. 1. 12. q. 3. c. 1. in auct. de eccle. ti. §. interdicimus. Hoc autem licet praesumatur in singulis clericis, ut in praell. iuribus; in praellatis tū maximè praesumitur. 12. q. 3. quicumq; & q. 4. sacerdotes, & c. presbyter, & est dicendū, qd̄ in tā tū standū est huic praesumptioni, qd̄ sententia fertur pro ecclesia, nisi ex aduerso probeat, uel praesumatur contrarium, ut in praell. aucten. §. interdicimus. Quidam tamen dicunt, & forte non male, qd̄ in non praellatis creditur acquiri intuitu personae, non ecclesiae, quando ad hoc querendum, scilicet nomine ecclesiae nullum habet officium; & ideo suo nomine querere uidetur, si aliunde habet bona, quam de ecclesia, unde haeres suus legitimus licet post eius mortē hanc occupabit, & est ad hoc arg. inf. eo. requisisti, in fi. sed quia in his difficiles & quasi impossibiles essent pbationes testium uel instrumentorū, scilicet quid, uel quātum de rebus ecclesiae, & quantum de suo proprio emerit, idcirco iudex in hoc facto multū ex praesumptionibus procedet: & cum contingat aliquādo unam praesumptionem alij colludere, supra de praesump. quia, & c. illud, & c. literas, de elec. cum inter. R. iudex arbitrabitur, quantum sit patrimonium suum, & quot sint redditus ecclesiae. Itē si quid lucratur de artificio, seu doctrina, & sic multa alia; & hoc uidetur dicere. c. 12. q. 4. sacerdotes: semper tamen in computatione faciendā prius deducet expensas, quas fecit in victu, & uestitu super ecclesia: quia qui altari deseruit, debet uiuere de altari. 12. q. 1. ex his, & c. episcopus. 12. q. 3. charitatē, arg. contra. 1. q. 2. pasto. §. de praeb. episcopus, solue, ut ibi. Item cum praelatus segregare debeat res suas à rebus ecclesiae, 12. q. 1. sint, & omnia debet agere semper cum consilio clericorum suorum. 12. q. 1. episcopus, multum cōtra eum praesumitur, si omiserit hoc, & saepe posset propter culpam eius deferri iusurandum ecclesiae, argumen. 2. q. 1. in primis, maximè ubi, lata

lata & manifesta deprehenderetur culpa plati, & hoc no. supra de his, quae ui me. c. fina. & ulti. sicut in turo redicitur, C. de iureiuran. l. 1. & per totum. Item omnes uanas & delicatas expensas prius deducet super bonis clericis. Solas autem expensas approbabit iudex de bonis ecclesiae, quae factae sunt in alimoniam suam, & pauperum, & in redemptionem captiuorū & in hospitalitatem, uel alias pias causas, 12. q. 2. aurū habet, & c. gloria. 44. distin. commensationes, de suppl. neg. praelato. c. 2. Nec credimus melioris conditionis quod ad probationem esse alterum, scilicet ecclesiam, uel heredem ex quo possidet, quantum ad hoc qd̄ onus probandi alij incumbat, quia semper pro ecclesia praesumitur, nisi haeres defuncti clericis pbauerit ante clericatum defunctum clericum habuisse aliquid, uel aliud de suo intuitu obuenuisse, ut in praedicta an. autentica, §. interdicimus. Probat autē, ut dictum est, uel uerē, uel praesumptiue, ut inf. eo. requisisti, facit etiam ad hoc quod dicitur de uxore, quod quicquid acquirat matrimonio constante, praesumitur de bonis mariti acquisiuisse, C. de donatio. inter uirum & uxo. l. etiam, & ff. eo. Quintus, quamuis non semper sit per omnia simile: quia quicquid uxor acquirat ex opera sua, marito acquirat. Clericus autem, & etiam praelatus sibi, non ecclesiae acquirat, infra c. quia, & c. relat. §. ceterum; & adde quod dixi, supra tit. 1. c. 1. Si autem plures quis ecclesias habet, aequa distributione bona clericis sunt inter illas ecclesias diuidenda, infra c. relat. in fine. Et si clericus nullum habet heredem, usq; ad 7. gradum, succedet ecclesia. 12. quaest. 5. capitulo penultimo & ultimo. Sed queritur, quis occupabit bona intestati defuncti? respondeo secundum praedicta in bonis ecclesiae non habet heredem: sed successorē, unde illa occupabit ecclesia. Alia, de quibus certum est, quod fuerint testatoris, occupabit haeres. Ea autem, de quibus dubitari potest, cum pro ecclesia praesumatur, occupabit ecclesia: & si haeres occupet sua auctoritate, competit contra eum constitutio, si quis in tantam, si in rem, quam possidebat ecclesia per clericum defunctum, sibi ius dixit, uel edictum diui Marci, uel furti, uel ui bono. rapto. uel rei uendi: uel ad exhiben. ut in singulis ti. notare poteris. Actio autem expila. heredi. uel edictum diui Adria. non competit ecclesiae: quia praedicta non petit tanquam haeres, sed tanquam domina. Si autem praelatus in aliam transferet, tunc non haberet ecclesia nisi rei uendica. uel ad exhibendum. Sed quid si in testam. eto reliquit res ecclesiae alicui, uel in eis specialiter instituat heredem? uidetur, quod non debet formidare poenam cōstitutionis, si quis in tantam, uel aliarum constitutionum, quia testator interuertit possessionē, quod potest, ff. de ui. & ui arma. colonus. Sed melius dicitur, qd̄ si ui non potuit propria interuerrere uoluntate, C. de acquirenda possessio. cum nemo, nisi expelleretur ipse, uel nuncius eius, ut in praec. den. l. colonus, uel nisi alij dedisset possessionem ff. de acquiren. possessio. peregre §. quibus, & §. possideri, §. quod si seruus, & l. licet, & l. quamuis, uel nisi suo nomine emisset, quia tunc cum possessio esset penes clericum testatorem non nomine ecclesiae, sed suo proprio, si haeres occupabit possessionem, nullam poenam incurrit, licet possit ab eo uendicari, si de bonis ecclesiae empta est. Et in hoc casu, scilicet quando suo nomine emit, si ecclesia scienter suo nomine occuparet, teneatur constitutione, si quis in tantam, uel conditione ex causa. 16. quaest. 6. placuit. Si autem ignoranter occuparet possessionem rei, quam suo nomine possidebat praelatus, non teneatur praedicta poena: quia iusta in causam habet ignorantiae, & contrariae praesumptionis, cum enim praesumatur, ut dictum est, omnia acquisita ec-

se de bonis ecclesiae. Item cum quicquid emit praelatus, nomine ecclesiae emere debeat. 12. quaestio. 4. episcopus, si aliud non appareat. de beo eum potius praesumere, quod ius praecipit fecisse, quam contra ius, scilicet quod emerit & possederit nomine ecclesiae, sed sic non excusaretur haeres occupans, cum pro eo non facit praesumptio nisi testator ei reliquisset: quia tunc excusaretur, ut sequitur. Si autem solummodo dimittat rem post mortem suam inter alias res suas proprias, civilem possessionem retinet ecclesia, cum praelatus non possideat suo nomine, sed ecclesiae sicut commodatarius, ff. de acquirenda possessione, si colonus. 12. quaestio secunda, sine ex. & quaest. 2. capitulo ultimo: & ideo non praedicta ecclesiae, si possessionem dimittat, uel leger aliis C. de acquirenda possessione, l. ultima. & ideo uidetur, quod contra eum competat interdictum, Vnde ui. & constitutiones praedictae, si uiolenter occupet, cum ecclesia possideret: & haec uera sunt, si relinquat res, quas constat ecclesiae esse. Si autem relinquat ea, de quibus dubium est, an sint ecclesiae, uidelicet postmodum acquisita, post illa beneficia acquisita occupabit haeres: quia licet praesumantur acquisita ecclesiae, tamen dubitatur: & cum in optione praelati fuerit, quando acquisierit illa, utrum suo nomine acciperet, uel ecclesiae, licet male faceret, si de bonis ecclesiae, uel intuitu ecclesiae acquisitis, non nomine ecclesiae acciperet, & quia non praesumitur immemor suae salutis, sic prima quaestio septima scimus, ea accipit haeres. Nec est contra institutum bonorum raptorum, §. secundo, ubi dicitur, quod constitutio, si quis in tantam, habet locum etiam, ubi quis credit sibi licere de iure rem suam propria auctoritate recipere: sed non est contra: quia ibi loquitur de errante in iure: hic autem errabat in facto: quia iste non credebatur sibi licere rem suam propria auctoritate occupare: sed credit rem suam esse, & eum, cui succedit, suo nomine possidere: & tunc non incidit in constitutionem. Item alia ratio est in haerede, quam in aliis: quia ad heredem ueniunt, & non solum potest occupare, quae possedit testator, sed etiam quae inuenit in hereditate etiam commodata, & deposita, ff. de peritio. heredita. non solum. Vnde potest dici, quod si accepit praedicta, non incidit in constitutionem, cum non debeat creditum uelle aliter possidere, quam testator possederit, & ita nec possessione, nec proprietate uoluit ecclesiam spoliare: sed si uult esse iustus, occupet saluo iure ecclesiae tam in possessione, quam in proprietate, argumentum optimum, ff. de uisuris, falsus creditor, §. si qui alienum: sed si ecclesia occupet, proprias res praelati [sic ponit hostiensis. dist. Innocent.] agatur contra eam rei uendica. uel actio, ad exhibendum: alias accusaretur, & ageretur de crimine expil. heredi. ut haberetur, ff. de crimine expil. heredi. l. 1. 2. & 3. Quidam tamen dicunt, qd̄ hoc casu, si protestatur, ut supra dictum est, non teneri. In his autem, ubi ius praesumit indubitanter pro ecclesia, sicut quando datur aliquid praelato ab extraneo, forte secus posset dici, quod illa haeres non occupabit, & ecclesia eum occupare prohibebit. ¶ Hoc autem si clericus, quod omne damnum, quod facit ecclesiae clericus, eius haeres sibi compensare debet. 12. quaest. 2. episcopus, qui filii. de pigno. capitulo tertio. Sed quia nimis difficile esset, quod semper & ad omnia teneretur haeres, dicimus ad similitudinem tutoris, quod tantum post litem contestatam cum testatore teneatur de his, in quibus lis contestata est, ff. de heredi. tuto. haeres, §. Paulus: sed etiam lite non contestata teneatur de his, quae peruenerunt ad eum, uel ad praelatum testatorem. Item si praelatus aliquid fecit dolo, uel culpa, non tamen leui, teneatur haeres, etiam

si praelatus de bonis ecclesie alicui gratiam fecit, ff. de fidei iur. tu. cum ostendimus, C. eo. l. i. & ult. secundum Inno. cuius ad literam est hac gl. quam dicit Host. fauorabilem consanguineis praelatorum, nec canonista has subtilitates per omnia sequi debere, & remit. ad no. supra c. i. & sup. titu. i. c. 3. & ult. & infra titu. i. c. 2.

6 ¶ In glo. 2. ibi, castrense peculium] castrense est, quod a parentibus, uel cognatis in militia degenti donatum est, uel quod ipse filius in militia acquisiuit, aliis non acquisiturus. ¶ In glo. 1. ibi, ad antidora] uide in clem. de iur. iurando, Roma. §. uerum quia [& in fine] & fortius clericus ecclesie, infra de penis, presbyteri, Host.

ANNOTATIONES.

¶ Possidet. Hoc regulare, quoties presumptio est in contrarium, ut no. gl. ut eccle. bene. c. uno, & ex hoc no. quod licet regulariter possessio transferat in alium onus probationis, tamen illud non facit, quando contra possidentem est presumptio.

S V M M A R I V M.

- 1 De bonis per ecclesiam acquisitis clerici moderatam facere possunt elemosynam. uide num. 4. Libertus quando donare, & quatenus legare potest. Elemosynam relinquere qui possit non ualens testari. Donatio sine insinuatione quo casu hic ualeat. Successor clericus in duobus casibus tenetur pro facto predecessoris. 2 Epilogus, & suffragium glossarum. nu. 3. Quarta impuberi debetur, licet excludatur a querela. 4 Additio glossarum. Via una quis admittitur, & alia repellitur, exempla hic. De bonis ecclesie clericus, uel episcopus ante mortem quid tradere potest, non post. Clericos dantes in morte omnia mobilia parentibus consuetudo generalis non excusat.

C A P V T VIII.

1 **A**D hac. Casus. Moderatam elemosynam de bonis per ecclesiam acquisitis clerici facere possunt; testari non possunt, distinguit, & secundum membrum ibi. Viuentes sui compotes] infra tit. proxi. c. dilectus [Bonis ipsius] mobilibus; de immobilibus enim non liceret, Host. [Non ratione] si. si. si quid in frau. pa. l. uiuus, Vin. quae sic dicit: uiuus libertus donare benemerentibus amicis potest, legare uero nec benemerentibus amicis potest, quod patroni partem minuat [Elemosyna] arg. hic, & infra co. relatum, 2. §. licet, & damnatus de crimine capitali, qui non potest testari, possit elemosynam relinquere, de quo plenè scripsi de usuris, quaquam, lib. 6. in ult. glo. [Intuitu] & ualebit tunc donatio etiam sine insinuatione, arg. C. de dona. l. pen. & successor tenebitur, arg. 12. q. 2. quicunq; suffragio, Inno. & supra de don. per tuas, sicut tenetur, si de suo aliqd in utilitate ecclesie expendisset. 12. q. 4. quicunq; ¶ In Host. ¶ Vlt. gl. arguit, alleg. duo iura, & tria in contrarium, & remit. ¶ In ult. gl. ibi, si quis impubes] ibi, impubes arrogatus excluditur a querela, q. ex constitutione diui Pii sibi debet quarta; & si egit, & succubuit, quarta tamen sibi debetur ut a alienum [& ibi, scire] hanc & sequen. uide in pra. c. tua, super glo. penul. ¶ In glo. 1. in fi.] quae difficilius alienantur. 10. q. 2. hoc ius, Gof. & supra de rebus eccle. non alienan. nulli. ¶ In gl. 2. ibi, largiri] unde dicit Vincen. quod & si tradere possit, non potest dimittere post mortem tradendum, nam & episcopus de fructibus suis potest monasterium construere. 12. q. 2. bona; sed post mortem erogandum disponere non potest. 12. q. 2. quia iohannes, ubi de

hoc, & uide quod no. infra titu. 2. de his, in 1. glo. & quod ibi dicam. dixit etiam, q. non credit, q. generalis consuetudo excuset clericos dantes in morte omnia mobilia parentibus. ¶ In glo. ult. in fi.] & infra de reg. iuris, cum quid, lib. 6. dic ut ibi.

ANNOTATIONES.

¶ Ioannes. Vide Ioan. And. in Spe. de reb. eccle. non alie. in rubrica pro intellectu huius capituli, & Barr. & Bald. in l. i. uibernus, la secunda, de sacrosan. eccle. ¶ Parentibus. Vide Io. And. in c. nemo potest, de reg. iur. lib. 6. in Mercurio. & supra c. proxi. in glo. magna.

S V M M A R I V M.

- 1 De bonis propriis, uel intuitu personae uel alijs modis praeterquam consideratione ecclesiae acquisitis clerici testari possunt, & nu. 2. & 4. Clericorum appellatione etiam habentes primam tonsuram hic continentur. 2 Consideratione cuius quid fiat, attenditur. Instrumentum, quod mei causa fit, quodam modo est meum. Potentia duplex iuris, & facti. 3 Suffragium glossarum. Peculium castrense, uel quasi quod. 4 Additio glossarum. Peculium aduentitium in clericis iudicatur quasi castrense, & quid hoc profit.

C A P V T IX.

1 **V**IA nos. Alias, tua nos. Casus. De bonis propriis, uel intuitu personae clericus testari possunt; de acquisitis intuitu ecclesiae non; & in prima de cisa consultatio, in 2. distinguens ratio. ¶ In membrum ibi, de his [Consultationi] i. qua quaerit, utrum, & de quibus rebus clericus disponere possit [Clerici] ergo habentes primam tonsuram, de aeta. & quali. cu contingat, Host. [Amicorum] idē dicimus, si rone officii, uel seruitii aliqua acquirit, ut quia fuit capellanus alicuius principis, qui ei multa donauit, ¶ In Inno. sic ponit Host. sed Inn. posuit hanc gl. super uer. Consideratione ecclesie, & tunc resultat rursus intellectus, & sic etiam ponit Guil. uerum est, q. uerbu seruitii non fuit uerbum Inn. [Consideratione] attenditur cuius consideratione quid fiat, instrumentum enim, quod mei causa fit, quodammodo est meum, ff. de eden. praetor. §. i. ff. ad exhiben. l. 3. §. interdū, Vin. [de iure] est enim duplex potentia, de re scriptis, scilicet ius [Testamentum] erogatione autem facere possunt, §. c. pxi. & dicit Abb. q. per hac iura magister suus consuluit epō Neuinassen. q. concederet clericis suis disponere de rebus ecclesie, si statim in uita uellent dare usq; ad certam summam, dimittendo tamē in ecclesia, quod sufficiat usq; ad nouos redditus; facit ad hoc ultimū, & de offi. ord. praesenti, §. porro, lib. 6. ¶ In glo. ult. ibi, uelut] uelut filii filia. affessoris est uelut castrense peculium [& ibi, fori] uelut aduocatorum filiorum fam. ipsorum est propriū, sicut castrense peculium ipsorum militum. ¶ In glo. 2. ibi, peculio] dicit Host. q. licet peculium, de quo loquitur prima pars, quantum ad laicos iudicetur aduentitium, in quo praesertim usufructu, C. de bo. ma. l. r. de bonis, q. li. cu oportet, in presbyteris tamen iudicatur quasi castrense; unde de illo testari possunt, quauis in potestate sint constituti, ut hic, & C. de epi. & cleri. auct. presbyteros, & l. si quis presbyter, & l. sacrosancta, & l. Leoni, & in aucten. de sanctis epif. §. presbyteros, colla. 9. & idem de alijs clericis, nam & hoc, c. generaliter loquitur dices, q. licet clerici & c. ad idem pra. auct. presbyteros [& in fine] C. de epi. & cleri. sacrosancta.

S V M M A R I V M.

- S V M M A R I V M. 1 Testamentum. quod parochianus fecit coram presbytero suo, & duobus testibus, ualeat, non obstante contraria consuetudine. Et quando id habeat locum, num. 2. 3. & 6. Prima uoluntas seruanda. Rescindi, id est pro nullis, & non factis haberi. Subscriptio testium non requiritur in non solenni testamento. 2 De consuetudine generali reprobata exemplum hic. 3 Idonei testes si affuerint testamento, tollitur & quando timor falsitatis. Venetorum consuetudo in testamentis condendis. 4 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 5. Testamentum iure civili requirit testes. 7. nisi in rusticis, ubi quinque sufficiunt. Testamentum imperfectum iure civili tenet, quatenus sit, Parentum inter liberos. Falcidia cessat in relictis ad pias causas, in fin. 4 Additio glossarum. Rainerij summa lib. 4. citatur.

C A P V T X.

1 **V**M esse. Casus. Valet testamentum, quod parochianus fecit coram presbytero suo, & duobus testibus, nec ualeat consue. contraria. communis diuisio. secunda ibi, Quia uero [Testamentum] sup. & codicilli [Prima uoluntate] quae seruanda est, & de hac dixi super rubri. in fine [Rescinduntur] i. pro nullis & non factis habentur [Subscriptionem] hoc non requiritur in non solenni testamento. C. de testa. hac consultissima, Hostien. [Aut quinque] 7. in testamento, 5. in codicillis, in testamento enim non sufficiunt, 5. nisi in ruralibus, C. eod. titu. l. si. H. [Consuetudine] dicit Hostien. hic haberi exemplum de consue. generali, & remit. de consue. cum dilectus [Alienum] i. contrarium, & ideo non seruandum [Presbytero] maxime hoc quod ad pia legata: sed quod ad probationem testamenti proprie secundum. H. qui etiam reprehendit simplices per hoc probare uolentes presbyterum aequiparari. 5. testibus: sed quare dicat de presbytero, dicam secundum eum in glo. se. Item. G. Na. ad has litteras, dicens decre. locum habere, cum quis coram presbytero suo, & duobus testibus facit testamentum, & tunc ualeat etiam in non relictis ad pias causas, in alijs non, & sic intelligit. c. infra proxi. & conor. Hostien. ut dixi, & statim dicam, & Guil. in spec. de instru. edi. §. compediose, uer. item per ius canonicum, & uidetur placere Eg. Per. de fan. ad decre. se. ubi dicit, duobus, addebat praeter presbyterum, ut sic ad regula legis non recedatur, nisi in hoc casu [Idoneis] per mentem huius uerbi, & per praesentiam presbyteri, de quo praemisit, tollitur secundum Host. timor falsitatis, nec enim praesumitur presbyter consentire alicui falsitati, arg. ff. quod me. causa, non est, & infra de simo. nemo, & facit consuetudo Venetorum, de qua, infra ne clerici. uel mo. sic ut te. Per presbyterum ergo, & per duos idoneos non suspectos probabitur testamentum, ut hic, non obstante lege, quae intelligenda est de suspectis, ut no. in sum. legatum uero ad pias causas per duos probari potest, infra c. proxi. ¶ Pe. ¶ gl. respondet per questionem, an etiam circa in non pias ualeat testamentum non habens debitum numerum testium: ponit opi. q. non, & hanc approbat: ponit opi. contrariam, q. ualeat, quam reprobat: demum subdit duas alias opi. ¶ Vlt. glo. arguit, signat contrarium, & soluit. ¶ In ¶ glo. 1. ibi, si unus] deficit testamentum, si unus de 7. testibus defuerit [& ibi, 7. testibus] in locis, in quibus raro sunt literati, antiqua consuetudo circa rusticorum testamenta seruatur, ita q. 7. testes adhibeantur, & si tot non inueniuntur, ad mi-

nus. 5. ¶ In glo. penul. ibi, ex imperfecto] ex imperfecto testamento non ualeat uoluntas nisi parentum inter liberos, & si admiscetur extraneus, quod ad illum non ualeat, & accrescit liberis; & idem. le. sequens, & uide de re iudi. cum super. in 1. glo. [& ibi, de fidei. l. ult.] uide de iureiuran. cap. si. super. 3. glo. [& ibi, similiter] sequitur, Falcidia cessat in his, quae ad pias causas relictas sunt [& ibi, si quando] uide in c. ecclesia. 2. super glo. antepe. ¶ In ¶ glo. 2. ibi, Moysi] Deutero. 19. [& ibi, in euangelio] 10. 8. [& ibi, c. 1.] nec obstat. ea. q. praesul, & c. nullam, ut in §. ibi. seq. ¶ In glo. 3. ibi, sufficit] multum contradicit lex, generali, C. de sacro san. eccle. & quod no. eod. titu. l. 1. Quidam, Ala. Goff. hic, Bar. Brix. 2. q. 4. §. 1. Lau. hic & ibi. Host. hic. Sed Ioan. in praec. §. conor. Ber. & ti. r. cap. proxi. & Rai. in summa, lib. 3. titu. de numero testium Inno. uero, infra cap. proxi. recitat primam, secundam, & ultimam opi. nullam approbas. Pe. & Ab. dicunt tene, quod tuis: dicit Hosti. q. si fiat collatio rationum facile apparebit opinionem suam ueram esse, pro qua facit lex diuina, & canonica, & generalis consuetudo, ut hic. Item ipsa ueritas, quae deus est, & quae omnibus praeualet. 2. Esdra. 10. in fi. Sed pro contraria opinio. est lex humana, perniciose subtilitas, & timor falsitatis. C. de fidei. l. si. Potiora sunt igitur iura primae, & sic ei standum. C. de edic. diui. Adria. l. fin. nec recipienda est per iudicem subtilitas, quae ueritatem laedit. ff. qui. mo. pi. uel hypo. sol. l. sicut re. §. antepe. nec nocet timor falsitatis, ut dixi in textu: remittit etiam ad summam, eo. titu. §. qualiter conficiatur [& ibi, temporali iurisdictione] de hoc. 10. di. constitutiones, & infra de reg. iur. in secunda regula, lib. 6. [& ibi, Velleuen. & Hosti.] de qua hic loquitur [& in fi.] quintam opi. de praesentia presbyteri dixi in text. quae etiam duplex est, ut ibi percipere potes. Communiter seruatur, q. in relictis ad pias causas in omni foro sufficiat duo testes in alijs in foro ciuili, qui non sit de temporali iurisdictione ecclesiae, seruatur lex, quaedam additio attribuitur Inno. infra cap. proxi. qua dicitur diffinuisse leges in his & alijs seruandas, nisi in casibus per leges, uel canones exceptis, de hoc infra de no. ope. nunc. c. j. & uide quod ibi dixi super. 2. glo. ubi etiam ad specula. remisi. ¶ In glo. ultima ibi, ubi de hoc] & infra de sag. c. uno [& ibi, non credo] secundum Tan, idem Inno.

S V M M A R I V M.

- 1 Legatum ad pias causas coram duobus testibus factum, ualeat. 2 In testamentis leges quae testamentariae, etiam in foro ecclesiastico seruandae. Quot requirantur iure canonico testes, in fin. 3 Suffragium glossarum. Legatum pro redemptione captiuorum non designata persona quis distribuet. 4 Additio glossarum.

C A P V T III.

1 **R**ELatum. Casus. Valet legatum ad pias causas coram duobus testibus factum, & primò ponit factum reprehensibile, quod secundò corrigi mandauit, Mandamus. & mandatum probat ibi, Quonia [iudicare] illa relictas debent, bene enim iudicabat forte contrarium [Secundum] quod ad numerum testium, Goff. idem etiam dicit de casu supra co. filius, per quod collige leges dicentes de aetate, uel furore testatoris, & his si in ecclesiastico foro seruandas, cessat enim in illis hac ratio, de qua hic, & supra cap. proxi. [Duobus] etiam praeter presbyterum, non ob. supra ca. proxi. secundum Hosti. ut ibi dixi secundum eum super uer. Idoneis, quod hic repetit. ¶ In ¶ glo. 2. ibi, nulli licere

licore] legatum pro redemptione captiuorum no designata persona, qua distribuat, distribuet episcopus originis, ul habitationis, si origo est incerta. ¶ In glo. ultima in fine] & facit. 25. quaestione. sexta. §. fina. uer. item cum in Herden. primus, ver. est.

S V M M A R I V M.

- 1 Clericus de quibus testari possit, & quanta & quibus & quando largiri possit, & num. 2. 3. 4. 5.
2 In eius bonis, de quibus non licet testari, quis succedet, & quomodo eorum fiat, si sint plures successores, distributio, & num. 2. & 3. 6.
3 Bodorum nomine mobilia & immobilia continentur.
4 Decretalis hęc in quibus locum habeat, & nu. 3. 4.
5 De fructibus anni futuri an ex consuetudine clericus decedens ante calen. Nouemb. post calen. Martij.
6 Extravagantem, suscepti quaestionem, citat Ioan. An. Arbitrium hic non includit iure uetito hereticos intestabiles.
7 Beneficia ut quis in diuersis ecclesiis possideat, ex dispensatione quorum concedatur.
8 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 8.
9 Precium in quibus consistat.
10 Corpus, uel collegium nauicularioru nauicularoru quando succedat §. primo.
11 Coniux coniugi ut non donet, non est amare prohibitum in paucis. §. fina.
12 Additio, siue suppletio glossarum.
13 Bona episcopi, archidiaconi, aliarumque dignitatum, & canonicorum mortuorum ad quem deuoluantur & qualiter distribuatur, iunctis glossis citatis.

C A P V T XII.

Relatum. Casus. De proprijs testari potest clericus: in acq- sitis per ecclesiam, etiā si sint mobilia, succedet ecclesia. i. communis congregatio, uel successor: potest tamen ex eis aliqua seruitoribus elargiri: & si plures habebat ecclesias, fiet diuisio inter eas, & sunt 5. partes. secūda ibi. Nominē. tertia ibi. Licet, quarta ibi. Ceterum. quinta ibi. Quia uerō [Bona qualibet] bonorum nomine mobilia & immobilia continentur. ff. de uerb. sig. bonorum, Goff. [Nominē] §. 1. & secūda pars [Non episcopus] tantum, uel distingue, aut clericus beneficiatus a cōgregatione sola, & illa sola succedit: aut a solo episcopo, & solus ipse succedit, arg. Inno. ut ecc. benefi. c. uno, ad fi. aut ab episcopo, & congregatione, & tunc diuidunt inter se, cū hęc successio competat illi, a quo & in quantum beneficiatus est, supra eo. cum in officijs, infra §. fi. & infra eo. requisiti. §. fi. Quid si non erat beneficiatus. respondeo, succedunt parentes, si super sunt. 12. q. 3. quicunque, & q. ulti. c. fi. & in subsidium ecclesia, arg. hic & 12. q. 1. sint manifestæ, & prædictis iuribus. Intelligitur autem hęc litera, quando non habet patrimonialia, uel aliunde, quā ex beneficio acquisita, remitt. Host. supra eo. cum in officijs, supra titū. 1. cap. fina. infra titū. 1. ca. 2. Item intelligitur hoc de simplici beneficiato non habete ecclesiam, uel administrationem per ea, quæ statim sequuntur. Item de intestato per ea, quæ dixit, supra titū. 1. ca. fi. Item de non habente consanguineos, qui succederent, ut est dictum, argu. C. de hæredi. decuri. uel nauicula. l. 1. 2. & 3. & per totū [Canonicam] ut. f. distribuatur, uel in utilitatem communem conuertatur, nec vni, uel pluribus singularibus approprietur, de præben. ca. 3. de consti. cum omnes, quod habet episcopus prouidere, ut infra dicā [Tantum unus] & nullus remanet, sicut cum solus est capellanus, uel remanet aliquis non tanquam collegium, Lau. [Est ordinandus] sed nulla uidetur hęc distinctio, nam etiā

in locum simplicis præbendarij ordinandus est unts solus, & non duo, de præben. maioribus, & c. tuæ, & c. dilecto, & c. uacante. Dic ergo secundum Host. q. hic loquitur de defuncto nō simpliciter beneficiato, sed qui habet dignitatem, uel certam administrationem segregatam a congregatione, uel parochialem ecclesiam, qui nec de his restantur, infra c. fi. & sunt talia reseruanda futuro successorī, de offici. ordi. præsentī, libro sexto, ubi de hoc, & facit, quod dicam super glo. [Is] scilicet ordinatus in loco defuncti [Alia ipsius ecclesie] succedit ergo ecclesia, uel dignitas, & successor loco ipsius, ut hic patet [Dei timore] scilicet ne luxuriēt. [Illa] vnde pauperes sustentari debēt. 16. q. 1. c. fi. 12. q. 2. aurum, Ho. [Licet autem] §. & tertia pars [mobilia] multominus, immobilia, de hoc, supra eo. ad hęc [Mortuorum] & f. ecclesiam, uel administrationem habentis. nā canonicus & simpliciter beneficiatus potest de talib⁹ testari, & sic seruat consuetudo, Host. de hoc de offici. ordi. præsentī, lib. 6. [Consanguineis] de his expressit: quia regulariter suspecti: & intelligit de pauperibus, & benemeritis, quibus potissimē subueniendum est. 86. di. non satis, de co. cleri. capitulo primo, secundum Ho. [Aliqua] notat moderationem, & reprehēdit prodigalitatē: sic supra de dona. ceterū, ubi de hoc, Host. [Seruitij meritum] & sic etiam diuiti conferri potest: in pio loco, & pauperi sufficit caritas [Conferantur] nō iure testamēti, supra eodem ad hęc. & hic trac. questio. Guil. quam disputauit, an f. ualeat consuetudo, q. clericus decedens ante calendas Nouembris post calendas Martij possit de fructibus anni futuri testari? & tenet q. non. Contrarium terminaui, & approbatur in extrau. domini nostri, quæ incipit, suscepti quaestionem, uide super regula, nemo potest plus, de regul. iuris, lib. 6. [Ceterum] §. & quarta pars, & quia supra proxi. dixit de bonis per ecclesiam acquisitis, nūc dicit de proprijs [Arificio] ut quia erat bonus scriptor, uel pictor [Doctrina] forsan pueros docebat in grammatica, uel alia arte, uel erat iurista, & pro doctrina & cōsilijs multa lucrabatur. 11. q. 3. non licet. Quid de acquisitis ex illicita aduocatione, uel inhonestā negotiatione, uel ex ludo, uel alijs ex peccato? dicit Hostiē. Clamores inde sedandos, si qui appareant: alijs per episcopū loci pauperibus erogetur. C. de episc. & cleri. nulli licere. C. commun. de successio. aut. omnes uerō peregrini, in aut. de ecclesia titū. §. si autem pro redemptione, & se. coll. 9. Dicit tamen, q. quicquid dicatur, episcopi, & patroni in multis locis omnia occupant, & se & uniuersos occidunt. 93. dist. diaconi ultra medium, uer. nunc autem, usque ad finem [Pro arbitrio] dummodō catholicis relinquantur, infra de hæreticis, si quis, Goffr. [Quia uerō] §. & quinta pars: & potest sic continuari ad proximum, uisō, quid de clerico testato, uidentur restat de intestato, qui non habet consanguineos, uel cōtinuatur. §. nomine, ad fi. [Possident] dispensatione f. episcopi secundum Ioan. 70. di. factorum, uel papæ de præben. de multa, in fi. uel per tolerantiam, de præben. cum iam dudum, Goffr. [Habuerant] hoc intellige in rebus proprijs clericorū non habentium consanguineos, & decedētium ab intestato, uel de his bonis, de quibus nescitur, cuius ecclesie intuitu obuenerunt: quia tunc fiet diuisio, ut hic dicitur, argumen. ff. de stipula. seruo. l. si cōmunis seruus. Si uerō scitur, cuius ecclesie intuitu acquisiuit, illi cedent. ff. de stipulatio. seruo. l. 5. Goff. ¶ Secunda f. glar. quit, alleg. 6. iura. ¶ Glo. sed numquid] quærit, & soluit: iterū quærit, ponit opinio. & distinguit. ¶ In glo. 2. ibi. l. 1. parum facit, forte inducit, quod ibi dicitur, præciū in substantia & quantitate consistere nō distinctis prædictis. Host. alleg. l. in lege: sed adducitur ad contrariū, uide in c. quia circa [Ibi, si seruitus] uide in præcedē cap.

e. quia circa, super ultima gloss. ¶ In glo. hoc bene, ibi. l. 1. & 2. ¶ 1. dicit, q. mortuo nauiculario intestato & sine legitimo hærede, non ad fiscum, sed ad corpus nauiculariorū, in quo erat, deuoluit ipsius hæreditas. Idē dicit leg. 2. de alijs corpibus. ¶ In glo. ante ep. ibi, & uxorem] quod non sic amare prohibetur, quin donet cōiux aliquas operas seruorum. ¶ In glo. 2. in fi. de hoc no. de electio. ut circa, lib. 6. Hostien. signat contrariū de decre. de his, de sepul. & ibi remitt. ¶ In gl. sed numquid, ibi, illud] & reuocata sunt contraria priuilegia, consuetudines, & statuta, infra de electio. quia sepe, li. 6. & in cle. eo. titu. statutum [Ibi, distincta] non sic in canonicis, licet ipso rum præbendæ sint distinctæ: quia ibi omnia bona sunt capituli, nec sunt a capitulo distincta, licet per præbendas sint assignata, secundū Inno. hoc probat hæc litera, uel successor. si enim præbenda non esset distincta, non uacaret, & sic nec successorē haberet, quod Inno. sic probat, quod hic de archidiacono dicitur, pone q. episcopus dotauit archidiacono. ipso uacante habet ipsius custodiam, & super eius bonis potest statutum facere, & illa sibi ad tempus retinere, ut eccle. benefi. cap. uno, ad fi. & de hoc de insti. cum uenissent. ergo nō succedit capitulum: & idē dicit in alijs dignitatibus in secularibus, uel regularibus ecclesijs [Ibi, seruari debent] nisi aliud sit de consuetudine, uel statuto, Inno. quod dicit, ut de offici. ordi. præsentī, lib. 6. [Ibi, omnia bona] licet etiam ipse archidiaconus plus cæteris propter dignitatem percipiat, Inno. [Ibi, in fi.] Si uerō archidiaconus esset etiam canonicus, & bona archidiaconatus, & præbendæ sint diuisa, tūc per congruam æstimationem fiet diuisio inter canonicos, & archidiaconum successorē, infra §. fi. Inno. & Hosti. ¶ In glo. ulti. ibi, percipit] ut si Bonon. & Parisien. canon. dimisit tria, & 10. habebat a Bono. & 20. a Parisien. Bonon. habebit unum, & Parisien. habebit duo.

ANNO TATIONES.

- 1 ¶ Redemptio. Vide Cy. & doct. in l. cum oporteat, C. de bo. que liber. & ibi Bal. & do. Bar. de Sali.
2 ¶ Consanguineos, quor gradus habeat in consanguineis hereditas clericorum, uide in l. si quis presbyter, C. episc. & cleri. per quam patet omnino fiscū excludi, & uide infra eod. requisiti, in glo. fina. & super illa Ioan. And.

S V M M A R I V M.

- 1 Voluntas pro uerum suarum ordinatione.
2 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 3.
Hæredi institutio tenet, licet legata, aliaq. non precedat.
Nutu quid reliquere, uel fideicommittere possumus.
Hæredi institutio, si uolet, tenet, ad uers. uerba hæc.
Captatoria nullius est momenti, & quando talis dicatur, ibid. & num. 4. cir. fin.
4 Additio glossarum.
Testatus an quis & quando decedere dicatur, qui committit alterius depositioni extremam uoluntatem.
Testatores plurimum loquuntur abusus, uer. nam & plurimum.
Liberatas alterius uoluntati collata, ualeat, in fin.
Pauperes si instituantur hæredes, qui intelligantur, ibid.

C A P V T XIII.

Vm tibi. Breue est, & habet uarios intellectus, ut infra dicam [Quod] sup. ille [Voluntatem] id est ordinationem f. rerū suarum. Hosti. ¶ Secunda f. gl. 1. respondet per quaestionem, an iste uerē sit testatus, & 3. soluit, & distinctionē ponit. ¶ In f. glo. 2. ibi, ante hæredis] olim necesse erat prius hæredem instituere, quā legata, uel libertates relinquere: hoc postea immutatū

fuit [Ibi, & in epistola] sequit, uel breui libello, uel sine scriptura: imō & nuru fideicommissum relinqui posse adhibitis nulla dubitatio est [Ibi, nulu] uide de spōsa. tuæ, in gl. 2. [Ibi, hac consulti] non dicitur ibi expresse, q. sufficiat annuere; imō dicit ibi, eulogium ipse suum profiteatur agnoscere: sed id induxit gloss. quia de testamento ceci loquitur [Ibi, uerba hæc] uer ha hæc, Titius, si uolet, sit hæres, in necessarij hærede conditionem faciunt, in uoluntario sunt superflua [Ibi, de test. mi. captatorias] sequitur, institutionem etiā in mltis testamento nullius esse momēti manifestū est [Ibi, ille institutio] quando in præteritum, non in futurum institutio est collata, non est captatoria, ut si dicatur, qua parte Titius me hæredem instituit, Meuius hæres esto [Ibi, nomunquam] loquitur in legato, & ponit utrūque casum de tacito & expreso, qui sequitur [Ibi, captatoria] sequitur, scripturæ nec in hereditatibus, nec in legatis ualeant. ¶ In 1. gl. ibi, testamentum] hoc uerum quō ad excludendum priuilegiū episcopi, de quo loquitur decre. cum tibi, de uerb. signi. quæ est pars huius, sed non quō ad alia, & sic cessant contraria secundum Pe. & Abb. sed Host. dicit, quōd ex quo intendens testari, dicit hæc uerba. Omnia bona mea committo dispositioni Petri, uel his similia; intelligitur testatus, ad hoc infra ti. 1. cap. fi. ad fi. Sufficit enim, q. exprimat ad quem, uel ad quos bona sua uult peruenire. C. eo. titu. in testamentis, & l. fi. sic sufficit dicere hereditatis meę dominus esto, licet nō dicat, Instituo. ff. de hæredi. insti. his uerbis. i. respon. & ex mente horum iurium dicit hoc summi, cum etiā de uerbis non sit disputandum, de procura. petitio. C. e. l. indignum. nam & plurimum abusus loquuntur testatores. ff. de leg. 3. non aliter, & remittit ad sum. c. tit. §. qualiter conficiatur, uer. non refert. Inno. uerō dicit hoc capitulū loqui, quando expresse iubet in pias causas bona sua omnia erogari: quia nō in talib⁹ succedit hæres ab intestato, nec Falcidia deducitur. C. de episc. & cleri. si quis ad declinadam. Idem, si tacite hoc agit, nam per hæc uerba: Extremam uoluntatem meā committo dispositioni talis, uidentur uoluisse, q. omnia bona sua in pauperes & pias causas expendantur: alijs, si contrarium uoluisse, uidentur decedere intestatus. Quid si præcepit cōmissario omnia præter pauca in non pias causas expendi, pauca uerō in pias? Dicunt quidam, q. ratione illorum paucorum uidentur testatus decedere ff. de legatis secūdo, si quis Titio. 10. Alij dicunt, & uidentur melius Inno. q. commissarius recipiet tantum illa pauca, & expendet in pias causas: alia omnia habebit hæres ab intestato: qui detracta Falcidia soluet legata secundum mandatum testatoris, infra e. Rainaldus. §. fina. ita si quis pauperes, uel Christum hæredem instituit, habebunt hereditatem pauperes, uel ecclesia, & alijs soluet legata, & fideicommissa, quæ mandauit testator, ut in l. si quis ad declinadam, secundum Inno. qui dicitur addidisse, q. plarium intellectus est, q. per hæc uerba, Committo tali meam ultimam uoluntatem, instituat illum hæredē. ff. de leg. 2. cum pater. §. donationis, & non dat ei potestatem alium instituendi: quia tūc esset captatoria. C. de testamento mil. l. captatorias [Ibi, annuat legando] secus, si instituendo, de quo uide in spe. cod. titu. uer. quid si is, qui, & quod ibi dixi [Ibi, arbitrio] expressa res legata. Si uerō dicat, Lego Titio, quod arbitrabis Meuius, ualeat, & recurratur ad boni uiri arbitrium, p. le. supra, & infra. alleg. ff. de leg. 2. leg. 1. Libertas uerō alterius uoluntati collata expresse, uel tacite ualeat. ff. de fideicom. lib. l. fideicommissaria libertas. 3. Vincē. [Ibi, in fine] & de quibus pauperibus tunc intelligatur, ibi dicitur, & nō. infra eodem, capitulo primo, libro sexto, in gloss. licet.

vult illud spectare solum ad episcopalem mensam, non ad ecclesiam cathedralem, & dicit Inm. q. hunc sensum sonat canon hic inducitur dicit. H. hoc uerum: sed hoc c. contradicit expressè, dicens aliud in isto casu, quam in illo: unde & canon, cui adhæret Inn. j. pro cōtrario in ducitur, & soluitur [Generalis] & publicam] cui pacto priuatorum & c. & dicitur generalis: quia generaliter defalcatur diece. & ratio no. de dona. apostolicè, in prin. secundum. H. [Canonis] ac si diceret, canon generaliter constituit de obventionibus ecclesiæ diuisionem fieri inter episcopum, & ecclesiam: & si testator hoc interdicit: nihilominus fiet: sed nullus cano præcipit diuisionem fieri de legatis epō intuitu psona inter epim, & ecclesiam, seruabitur ergo testatoris dispositio, cū non contra canon. secundum Inno. Dicit Hostien. si episcopus, & capitulū habent omnia communia, fiet inter illos diuisio, undecunq; proueniāt, & etiā canonica, de dona. inter uir. & vx. c. 2. si sunt diuisa, relicta epō, & ecclesiæ simul, uel separatim à parochianis ecclesiæ cathedralis adhuc inter ipsos diuiduntur, & sic potest intelligi. 12. q. 2. uobis, & ca. concessio. Illa uerò, quæ defalcatur episcopus de legatis relictis alijs eccl'is, sunt sua præcipua, nec ueniunt in diuisionem, nisi obstat pactum, priuilegium, seu contraria consuetudo: quæ tamen consue. licet possit quantitati partis episcopi detrudere. non tamen illam in totum absolvere, vt dixi, & remisi in principio. c. uer. & quidem. Dicit etiā Hof. circa materiam notandum, qd ep̄s, cui uult ecclesiæ portionē suā conferre potest. 12. q. 3. c. si. quod intellige de consensu capituli, ut ibi no. aliās necessaria est prescriptio, de prescrip. de quarta, & de iure par. cura: uide tamen. quod dixi de dona. pastoralis, super gl. pe. Nec est contrarium ei, quod dictū est, relictum epō non cōmunicandū ecclesiæ cū ecclesia coniunctim [Dimittitur] mortis causa dona. inter uiuos [Probatur] i. presumitur [Pertinere] sed quod supra diximus locum habet, quando testator expressit, qd uolebat illud esse præcipuum episcopi, & hic potest continuari. §. illud, secundum Hostien. [Si uerò] prosequitur hic secundū membrū subdiuisionis, ut dixi in diuisione [Probatur] per testes, uel præsumptionē, vt quia legata est casula, uel capa serica, cappa, uel calix. P. c. [In uita] maxime: quia nec in morte, sed reseruat in successore, quod dic, ut supra eo. relatum. 2. de elec. quia sæpe, lib. 6. [Et ecclesiæ] coniunctim [Canonica] c. consuetudinaria secundum Inno. i. dimidia secundū Hof. inducit. §. se. & arguit per hoc, qd quando episcopus habet uocē in capitulo ut prælatus, tantū pōderat uox sua, quantum uox omnium aliorum, remittit de concess. præb. postulat[is] de mero iure, Ho. [Canoniam] i. consuetudinaria, Pm Inn. sed Hof. exponit. i. æquā, vt tantum habeat episcopus, quantum canonici: sed huic lecturæ Ho. satis obstat. §. æqualia, ad quid enim fieret tunc diuisio, ex quo essent æqualia [Et alia] & sic t. diuinctim: si uero coniunctim sic, scilicet relinquo episcopo istud, & tali capell. dico, qd episcopus iure legati habebit dimidiam communicandam ecclesiæ cathedrali: in alia dimidia contingente capellam habebit canonicam, Gof. [Monasterijs] ergo monasteria tenentur ad canonicam episcopalem, sic supra c. proximo, ubi dixi in glo. eidem episcopo, quod hic dicebant Pe. & Abb. [Pys locis] no. ex hoc t. quod infra sequi. ur, & infra eo. cap. fina. qd etiam de relictis hospitalibus episcopus habet canonicam: & idem uidetur, si relinquitur pauperibus, puta loci, uide, quod dicā de conuer. cōiu. dudū, super uer. pauperū [Cathedrali] diuidendum in 4. portiones, Goffre. dicit Hosti. hoc intelligi de relictis à parochianis ecclesiæ cathedralis, & sic loquitur. 12. questio. 2. concessio, & c. quatuor in relictis uero per parochianos diocesis nil pe-

tit cathedralis; sed parochialis, infra cap. fina. de sepulper torum: quæ tamen non impedit, nec diminuit canonicam episcopi, nec cum ipso diuiditur relictum episcopo, ut sequitur: sed de sibi relicto soluit episcopo canonicam [Alij] extraneo, nam sicut de relicto extraneo non haberent inferiores ecclesiæ, sic nec de hoc, quod relictum est episcopo, secundum Inno. c. [Canoniam] quam non communicabit episcopus ecclesiæ cathedrali secundū Boa. & dixi post Hof. sup. uer. canonis [Tanta communio] licet multa sit cōio inter abbatem, & conuentum, uel alias dignitates, & capitula non tamen sicut hæ diuisiones inter eos, si habet bona distincta, nisi hoc inter eos cōuenierit, uel consuetudo, uel priuilegiū aliud inducat: quia nec iure scripto talis cōio. inter eos, uel talis diuisio reperitur ex quo relinquit, qd & si nulli canones dicerēt, qd episcopus in legatis ecclesiarum partem perciperet: nihilominus tamen exinde posset partem petere: quia inter episcopū, & ecclesiā est cōmuniō: unde & sequitur, qd bona debent esse communia, nec enim dicitur hic, qd in aliquibus specialiter sit inter eos cōmuniō, sed generaliter loquitur; & idēd generaliter de oibus est hoc intelligendū, arg. in eo, quod le. & no. s. eo. relati. 2. rñ. 1. quiniōd & ultra communionem plus habet, §. q. actionem mouebit, & defendet ecclesiā tāquam dñs principalis, ut patet in eo, quod no. sup. de rescriptis, edoceri, supra de resti. spo. olim, ubi uide in glo. si de uiribus, & j. de success. ab intesta. c. si. nec mirū, nam ipse est præordinator in cunctis. 25. distin. perlectis, & ad ipsum spectat omnium ecclesiarum cura. 10. qu. 1. decretū, & c. seq. 16. q. 7. omnes basilica, ut tamen tolleretur materia scandali, quam solet cōmuniō generare. ff. de le. 2. cū pater §. dulcissimis, editi sunt canonones decernentes, quam partem debeat habere episcopus, & quā aliæ ecclesiæ: sed hoc hodie diuersimodē diffinitur secundum diuersarum regionum conditiones, & cōsuetines, infra de sepul. certificar. nam quidam canones dant episcopo medietatem de omnibus datis ecclesiæ. 10. q. 1. antiquos: quod intelligit quidam de ecclesia cathedrali, cum qua sicut habet maiorem cōmunionem, sic & de relictis ipsius maiorem percipit portionem, ut hic pater, & supra eo. §. qd si relinquat. Alij canones dant tertiam. 10. qd. 1. de his, & c. decernimus, & q. 3. cap. 1. 2. & 3. & 16. q. 1. cōstitutum. Alij quartam. 12. q. 2. uobis, & cap. sequen. & 16. q. 1. ad hæc: & secundum hunc modum præceperunt canones diuidi presentia, quæ tunc erāt, & postmodum acquirenda, sicut ex eisdem capitulis colligi potest ubi uerò de certa consuetudine non apparet, quartam potest petere episcopus pro canonica portione, & posteriora iura in hoc consentiunt, argumēto. ff. de legibus, non est nouum, & le. sed & posteriores, & melius, infra de cog. spiritali, capitulo primo, & quia eam iam uniuersalis ecclesia sic appellat, infra de sepul. in presentia, & c. cū super, infra de deci. quoniam. ¶ Sed nunquid t. episcopo petenti obstat prescriptio, uel consuetudo prescripta dicit Innoc. qd sic; tu uerò dic secundum Hostiē, ut no. supra de prescrip. de quarta, infra de sepul. certificar. 2. Quid si sit consuetudo, qd tantum quinta pars, uel 6. Dicit Innocē, quod non potest peti tanquam canonica, cum nullo canone caueatur, qd talis pars detur: petatur ergo tanquam consuetudinaria. Tu dic secundum Hosti, qd petenda est tanquam canonica consue. moderata, & de hoc no. infra de sepul. certificar. Sed contra uidetur, nēpe quod sint omnes isti canones reuocari. Caueatur enim, quod tertia solita dari episcopo ulterius non soluat, c. questio. 2. cap. primo, & 2. Solutio, illa capitula non loquuntur de quarta, uel tertia episcopali, sed de illa, qd dabat pro fabrica, & quæ similiter alii-

assignabatur episcopo præter suam partem. 22. q. 2. de relictibus. Patet ex t. præmissis, qd non solum inter episcopum, & ecclesiam cathedralem, sed & inter episcopum, & alias ecclesias est cōmuniō, quamuis maior sit cum ecclesia cathedrali, ut hic dicit, ex qua cōmuniōne sequitur, qd clerici inferiores de rebus ecclesiarum non possunt locationes, seu uenditiones facere sine consensu episcopi 22. q. 2. abbatibus. 17. q. fina. in uenditionibus, & de hoc de transf. capitulo secūdo. Alij dicunt, qd hoc magis cōtingit propter iurisdictionem, quā propter cōmunionem: & adde, quod no. supra de locato, ueltra. ex hac etiam cōmuniōne procedit, qd statuta ecclesiarum debent fieri cum episcoporum consensu, supra de consue. cum cōsuetudinibus, qd episcopo agit pro ecclesiis, infra de success. ab intest. cap. si. & quod in procuratoribus constituedis, & alijs arduis negocijs nihil possunt facere clerici sine episcopo. 10. q. 2. precarie, supra de maio. & obe. hu. milis, supra de procurato. capitulo primo, supra de iud. di. causam quæ, secundum Innoc. cuius est quasi hæc. tota glo. & adde quod no. supra e. c. respon. i. uer. secus autem, sicut etiam inter episcopum, & ecclesiam cathedralem maior est cōmuniō, immōd & quasi idēditatis unio inter papam, & sancte Ro. ecclesiæ cardinales, ut patet in eo, quod no. infra de priuilegijs, antiqua, secundum Hostiē [Cui] ecclesiæ cathedrali [Proprium] dicit hoc, ut excludat monachum, Gof. [Prælatio nem] large t. id est quancunq; curam, de offi. ordi. cū ab ecclesiarij, & c. cū uos. talis enim acquirit ecclesiæ, uel capellæ, cuius curam gerit, uel dignitati, seu ministerio, quod habet: & si in cōgregatione sit, dummodō habeat relictus separatos, quod dic, ut supra eodē, relatum 2. §. 1. & de officio ordi. cum uos. Dicebant Pe. & Abbas, qd prælationem uocat hic perpetuam, vt quia est rector, uel perpetuus vicarius ecclesiæ: administrationem uocat temporalem, quam habent regulares, uel commendatarij, cōductij sacerdotes, & hic querit de eo, quod dicā super gl. hic respondet [Quod si ei] si tali clerico non professio, nec habenti administrationē, licet beneficiatus [Idcirco] scilicet quia intuitu personæ præsumitur relictum [Episcopus] à quo beneficiatus erat, uel erat simplex clericus episcopatus, nullius congregationis socius, Hostiē. uel iuris canonica, de qua prædictum est [Nec ecclesiæ] à qua beneficiatus est, in qua nulla est congregatio: uel est, sed ipse non est de congregatione, secundum Hosti. idem, si esset de congregatione [Fruus] no. contra t. sacerdotis, qui procurant sibi aliquid relinqui ab his, quibus penitentiam iniungunt, secundum Innocē. quamuis posset dici secundum eum, qd ipsi habent administrationem, scilicet penitentias, iniungendi [Detestata] ut quia probatur monitum testatorem, qui relinquebat centum ecclesiæ, qd reliqueret canonico, uel clerico, de quo bene confidebat. Alij, qd legaliter diuideret, & sic factum est in fraudem episcopi. ¶ Gl. sed t. quæ] querit obijciendo, ponit. solu. Lau. sed aliter soluit. ¶ Glo. hic respondet] distinguit inter legata, & donata, & allegat contrarium. ¶ Gl. usque] respondet per questionē, & ponit duas opiniones. ¶ In t. glo. sed quæ ibi, nemo potest] uide infra glo. proxima [Et ibi, si preses] aliās est uerficul. sub. §. solent, uide de appella. dilecti, vlt. in fin. ult. glo. ¶ In gl. 12. ibi, inter debitorem] uide de pact. pterique, in 1. glo. [Et ibi, ius publicum] hanc & se. uide in capitulo, si diligenti, super. 1. glo. ¶ In glo. hic respondet, ibi, annua] uide de offi. de lega. quoniam abbas, super. 3. glo. [Et ibi, ciuibus] sequitur, ciuitatis legatum, uel fideicommissum darum ciuitati relictum uidetur. ¶ In glo. usque, ibi, licentiam] uide supra capitulo primo, super. 3. & idem dicit. §. sequē. ¶ In gl. quare, ibi, §. item non solum] quæ post aditam hæreditatem accrescit, si ex hæreditate, hære-

ditati accedunt: si extrinsecus, non: quia persona possessoris accedunt. ¶ In gl. fauore, ibi, idem respondit] socius, qui cessantibus socijs fecit insulam cōmuni nomine, licet vsuras centesimas, & dominiū uendicare possit: tamen & leuiorem uiam, scilicet agendo pro socio, aggredi poterit. ¶ In glo. sed non, ibi, §. uis maior] uide hanc & sequen. de locato, propter, in prima glo. ¶ In glo. ultima ibi, si quis autem episcopus] si episcopus, clericus quiuis, uel diaconissa moritur sine testamentis, & legitimis successibus, succedit ecclesia, in qua instituti fuerunt. ¶ In t. glo. 2. ibi, antiquos] in quibusdam etiam locis nihil accipitur, Vincen. Ioā. ¶ In glo. præsumptione, ibi, dilectio] uel ex qualitate rei, ut quia falconem, uel canem uenaticum ei reliquit, cum ipse eis uti solet, Vincen. [Et ibi, restatorem] argumen. ff. de cast. pecu. l. si forte, & l. si militi, & l. miles. 2. H. ¶ In glo. sed quæ est, ibi, offenditur ius] hoc est, quod queritur, quare ius offenditur in uno, & non in alio [Et ibi, potest dici] secundū Ioan. T. Vincen. [Et in fi.] uel t. dic secundum Goffr. prælatus ab ecclesia debet alij, non econuerso: & omnia communicat ecclesia prælato, non econuerso. 12. q. 1. sint manifesta: & pater carnalis portione sibi cōpetenti in bonis filij nisi ex causa in iure scripta priuari non potest, in aut. ut cum de appel. co. §. sanctissimus, coll. 8. sic & spiritalis sua portione dudum sibi decreta à canone priuari non poterit, dicebat Phi. episcopus potest habere proprium sine ecclesia, ut in causa sint manifesta: sed ecclesia nil potest habere, qd non tenetur communicare suis ministris, qui sibi seruiunt 12. quæstio. 1. expedit, & cap. ex his. dixit Goff. nil præcipuum habere potest ecclesia, cui saltem iure prælationis, & quod ad exercitium actionis non communicet episcopo, quauis quod ad usum possit capitulū aliquid separatū habere, de rescriptis, edoceri, dicit Ho. quous uoluit plus capiti deferre, quā membr. mēbra enim seruiunt capiti, non econtra, ad hoc. ff. de re. li. cum in diuersis, nec ergo mirum, si maius priuilegium habet maior. ¶ In t. glo. hic respondet, ibi, annua] per hanc. l. dixerunt hic. Pe. & Abb. qd si administratori ecclesiæ etiam expresso nomine aliquid legeret, episcopus habebit canonicam, qd dicat legatum ecclesiæ, qd sic probatur: quia si sacerdos recedat, qui erat tempore testamenti, substituitur in ecclesia habebit legatū, qd est tempore solutionis, hoc uult illa lex, & uide, quod dixi de offi. dele. qm, super. 3. glo. [Et ibi, inter uiuos] faretur Hof. qd cōmuniter hoc approbat cōsuetudo: sed multū contradicit iura. ¶ In cōtrariū alleg. [Et ibi, præcedenti] & in auc. de ec. t. §. interdiximus, col. 9. [Et in fi.] idem no. in c. pontifices, ad hoc. ¶ de priui. per exceptio nem, li. 6. Quod dicat illa lex, uide in sup. gl. ibi dicit, qd forte administratores fuerant expressi: dicunt quidā distinguendū, an exprimat nomina ciuiū, uel nō, p. l. ff. ad Treb. quoties, cum. l. seq. ¶ In gl. usque, ibi, gradum] idem Ioan. 12. quæstio. 3. capitulo 1. & Goff. & Hosti. hic Vincen. & T. supra eodem ad hæc. ¶ In t. glo. ar. quod, in fi.] dicit Hostien. contrarium uerum. 6. r. dist. §. licet aliud, de offi. archipre. capitulo tertio, infra de uerb. signi. cum tibi, & cap. penul. Ioan. cuius fuit hæc glo. ad hanc partem allegabat decre. cum nobis olim, supra de elec. 63. distin. sacrorum, & c. plebs diostrensis, & c. sequen. supra de usu pa. capitulo primo, ff. de uer. signi. qui in continentibus, & l. ædificia, & l. pupillus, §. incolæ. C. de adifi. pri. si quis post, de fideicom. l. uoluntas. ff. de usu, & ha. l. plenum. §. si usus. C. de secundis nup. leg. secunda. ff. de leg. 2. peto. §. fratre: & dicebat ibi hanc partem placere Hugo. tu dic glossam ueram. cum queritur de gremio ecclesiæ, dictum Hostien. de gremio cleric. ¶ In glo. usque, ibi, propinquos] agnatos usque ad 7. cognatos usque ad quartum gradum, Innocen.

ANNOTATIONES.

1 Certificari. Ibi uide Io. An. in 5. q. & supra in isto. c. super verbo, debet. & per do. Pe. de pecu. capitulo 2.

2 Consecratoria. Pro quo facit, quod no. Bar. & doct. in l. ius ciuile. ff. de iusti. & iur. & in l. edita. C. de eden. & glo. pen. in fine in capitulo constitutus, de capel.

S M M A R I V M.

- 1 Diuisio decretalis.
2 Casus.
Tertiam debitam iure naturæ quis habet in bonis patris, & matris, & quia, qua tertia priuari non potest, & nu. 13.
Filius rogatus restituere hæreditatem debitam iure naturæ detulit & Trebellianicam.
In quartam hæc computantur fructus & qui.
Hæreditas Rainutij hic quo modo computetur, & detrahatur ex ea tertia, & quarta, uer. hæreditatem uerò.
3 Hanc decretalem quando commentatus & quomodo sit Hostiensis.
Commentum huiusmodi arguitur & quare, unde quæ à commentis sint alienantur.
Abbas senior uidit hoc commentum.
Decretalium titulus aliquando mutatus est, ut hic, & citantur sub titulo prior.
4 A matre quis aliquando denominatur uti nobiliori, ut hic, uel alia causa.
Cognati potius, quam agnati factu superbiæ recognoscuntur.
A patre filius denominandus.
5 Testamentum solenne quoddam, & quoddam nuncupatum, & qualiter utrumque fiat, & ualeat.
Testamenti solennitatem allegans probare debet.
Testandi genus quod eligisse quem uerisimile.
6 Dotem quis etiam legasse uidetur, si quid dicat ultra dotem legare.
Ultra, est dictio implicata.
Hortus legata domo uidetur legatus, & quando.
Adherentia ueniunt cum suis principalibus.
In dote ut quis instituere filiam possit, qua utendum cautela.
7 Impubes qua etate quis dicatur, & quomodo non potest contrahere, uel profiteri, nec esse in iudicio, remiss.
De adulto etiam habente, uel non habente curatorem, remiss.
Hæredes institutio fit per relictam caterorum bonorum, que supersunt ex legatis, & quando.
Hæredes instituitur mater, & soboles, quam gestabat in utero ut succedant, ad uer. & soboles.
Soboles qualiter hic sumatur, & quando ita dicatur.
Pupillus non dicitur, qui est in utero.
8 Per succedere, uerbum quis substitutus impuberi an deesse etiam ante pubertatem uideatur substitutus.
Uerbum commune in testamentis quam uiam habeat.
Asque liberis quis decedere non dicitur, si unum habeat, & uide nu. 22. & 29.
Substitutio euanescit, etiam si filius non sit hæres.
9 Uxor iure Lombardo in quotam partem honorum marito succedat, & in quotam Gallicano, & siculo, uide nu. 22. §. 8. & num. 34. 35. in fin.
Matrimonium etiam minor. 12. puella, & quando possit contrahere.
10 Mater potest esse tutrix filiorum.
Tertia pars seu legitima iure naturæ debita quibus actionibus uindicari possit, & an uenditio defuncti ob eius consecutionem reuocetur, nu. 13.
11 Fideicommissi etymologia, & origo, & quod ab initio actio non dabatur.
In libello, uel, disuocata quando admittatur.
12 Excipiendo an litis contestatio fiat, remiss.
Allegatio aduocati melior in finem seruanda.
Non deductum in primo iudicio deducitur in 2.
13 Pro legitima filius, & nepos de inofficiosa uenditione defuncti contra emptores an possit agere, & qua actione.
Inofficiosa uenditionis mentio & sermo sit hic.
Legitima restitutioni subiacet, nec a potest fraudari filius, & lata pro ea sit interpretatio, circa si uide nu. 19. & 36. & supra nu. 2.

- A lege, uel principe quod datur a priuato non potest auferri, ibid.
14 Preceptum habet uim sententiæ.
A sententia in quantum contra se lata quis appellare potest.
Procurare pro appella.
Pronotatio proprie fit extra iudicium.
Sententia an possit ualere, uel confirmari pro parte, & num. 20.
Super non petitis non fit suppletio, præterquam in casu, & quo.
Auditor datus non potest nisi de mandato ferre sententiam.
15 Appellationis iudex si pronunciet iniuste pronunciatum, & bene appellatum, & postea condemnat, an id rite fiat.
Tertiarum condemnatio qualiter hic facta sit.
16 Trebellianica competit iure institutionis, & an competat, cum sunt pauperes instituti.
17 Fructuum & quarta perceptorum tempora que spectentur, & que hic in eis condemnatio, & computatio fiat ipsorum nu. 18. 37. 39.
Possessor bona fidei, & mala fidei differunt in restitutione fructuum.
In alterius ius qui succedit, nec uere presumitur.
18 In quartam qualiter impudentur fructus, & conferantur num. 22. §. 10. & num. 37. & 39.
19 Legitima tertia an diminui possit consuetudine, uel lege municipali, & num. 36.
20 Appellationis iudex addit sententiam, & supplet de facto.
Quarta plures de una hæreditate deducuntur.
Confirmatio papæ claudit ianuam omnibus iudiciis inferioribus, non autem sibi, uel cui commisit per uiam supplicationis.
21 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 22.
Substitutiones quando finiunt. §. 1.
Querelam inofficiosi frater, & soror quando intentant. §. 3.
Substitutio directa quo casu tractatur ad fideicommissum. §. 4.
Prescriptio quando olim terminabatur. §. 5.
Pro dote usucapio prodest & quando. §. 6.
Fideicommissariis, uel legatariis qua competant actiones, ibid. & num. 32.
Prescriptio longi temporis qua dicatur. §. 7.
Uxor quantum de bonis uiri præstetur, in fin. uide nu. 34.
Querela inofficiosi testamenti, uel donationis quibus competat. §. 9. & supra §. 3.
Parentes diuidere inter filios, & qualiter. §. 10.
Exheredationis iniuste causa que remiss. ibid. & nu. 36.
Quarta an unica, non due possint deduci, leges ponuntur, unde argumentatur glossa. §. antepe.
Apud hæredem qua remaneant hæreditate restituta. §. fin. & nu. 39. in fin.
23 Additio glossarum, & num. sequentibus.
Substitutio uulgaris quare sic dicta. §. 1.
Pupillaris, exemplaris & compendiosa unde dicta, ibid.
24 Quarta deductio quando non habeat locum.
Substitutio tacita quomodo fiat, & quomodo expressa.
In pupillari potest tempus præueniri pubertatis.
In ea quot requirantur, & quibus casibus experiret, nu. 25. in fin.
25 Furiosa impuberi pupillari substituitur.
Naturalis causa consideratur, non accidentaria.
Substitutioni exemplari quando sit locus, & quibus differat à pupillari, & quando expiret, nu. 26.
27 Substitutio que hic fuerit.
Præcaria que dicatur, remittit.
28 Successio futura an possit remitti, & quomodo.
Fideicommissio grauatus an & quibus casibus alienare possit. ad dicta. alienari.
Substitutio, si sine liberis deceperit, quando dicatur euanescere, uide nu. 8. & 22. §. 2.
Legatum etiam ita factum quando.
Præmori uer dicatur filius, an mater, si simul decedant.
Maritus lucratur aliquando bona præmorientis uxoris, & quo iure.
30 Prescriptio annalis qua hic allegatur.
31 Dos si datur inestimata, uel aestimata, qui titulus competat ante nuptias, & qui eis securus.
Condicio tacita que hic non faciat aestimationem conditionalem, circa fin.

- 32 Legatario quotuplex actio competat, & quomodo, & num. 22.
Electio actionis fit ab eo, cui plus una competit, in fin.
33 Hypothecaria actio quanto tempore tollatur.
Prescriptio. 30. anno. secundum canones nunquam ualuit, nec ualet, in fin.
34 Lombarda unde dicta, & de iure Lombardo hic aliqua circa uirum & uxorem, & in quibus approbatum sit à iure canonico, & num. 35. in fin.
35 Loci consuetudinem inspicendam, ubi est res litigiosa.
Inter querelam inofficiosi testamenti, & inofficiosa donationis differentiæ que, & similitudo. §. 1. unde perueniat utraque, & quando currere incipiat, & contra quos intentetur.
36 Quarta an sit æqualitas, & quarta filijs debita an minui, uel grauari possit, & quarta sit.
Quarta hæc an sit aucta etiam in ascendentibus, & alijs, & quibus, circa medium.
In ea que ueniant, ibid.
Quarta Trebellianica quis auctor, & quis eam detrahit, ibid.
Est quadam capiferorum ad eius exemplum, & que sit.
Quarta Falcidia que, unde dicta, & quando ei sit locus, circa fin. & nu. 38.
Quarta, que debetur arrogato, & in istam que impudentur, ibid. uer. sola hæreditaria.
Quarta que teneatur pro rata creditoribus, ibid.
37 Dodrans quot unciarum sit.
Lex, iubemus. C. ad Trebelliani. de qua loquatur quarta, & nu. 39.
In quarta filiorum an impudentur fructus, & num. 39. & supra num. 17. & 18.
38 Filius naturalis quantum capiat à patre.
Quarta due an detrahantur à filijs, & quo tempore.
In persona uer recipitur, quod in duabus aliquando, & quibus ea situs hic, cir. medi.
Vice duorum qui grauatur, & sic honorari debet, ibid.

C A P V T X V I.

Rainutius. Licet Ho. decre. diuise- rit in 7. partes, & circa id fimbrias suas extenderit, Tu diuidas in 4. partes prin. tatum, in prima ponitur factum coram papa narratum ap. remedio usq; ibi, cum autem in secunda auditoris dati per papam pronuntiatio usq; ibi, Nos igitur. in tertia ipsius pronuntiationis per papam confirmatio usq; in fin. Prima subdiuiditur in 5. partes: in prima testamentum. R. ponit in secunda ibi, Mortuo, factum post ipsius mortem emergens. in tertia ibi, Post modum, questionem ex testamento & facto predictis exorta, & partium allegationes. in quarta iudicis diffinitionem ibi, Dicitur uero. in quinta partium appellationes ibi, Sed utraq;. Secunda etiam subdiuiditur in quatuor. Prima pars corrigit in uno capitulo iudicis iniam. secunda ibi, in eo. in alio capitulo illa confirmat cum certa moderatione. tertia ibi, quia uerò supplet, quod primus omiserat. quarta ibi, In eo autem, quod ad alia iniam confirmat. & h. d. In bonis patris, matris, & auia habet quis tertiam debitam iure naturæ qua priuari non potest: & filius rogatus restituere hæreditatem, detrahit debitam iure naturæ, & quartam Trebellianicam: in ea tamen computantur fructus post lit. contestata. percepti. hæreditatem uerò Rainutij sic computes, & per hoc facilius intelliges. Pone, q; hæreditas Rainutij ualuit. 54. in quibus Clera mater, quia marito superuixit, habuit tertiam de iure Lombardo, & sic. 18. in reliquis. 30. Adclasia secunda uxor. R. eodem iure habuit tertiam, & sic. 12. remanent. 24. in hæreditate, sed primò illas tertias expediamus. in tertia Cleræ, quæ fuit. 18. habuit Alterocha tertiam debitam iure naturæ, in qua non potuit grauari, quæ fuit tria. tertia enim de 18. consistit in 6. quorum dimidia, quia duæ erant filie, consistit in tribus. Tutor uerò pro Adie-

ta habet reliqua. 15. in 3. Adclaxiæ, quæ fuit 12. per eadem computationem Alterocha iure naturæ habuit duo, & dimidiam tertiam, quæ consistit in 4. Adiecta reliqua. 20. nunc miscendo quæ duas tertias in quibus erant 30. Alterocha habuit dimidiam tertiam, scilicet. 5. reliqua. 25. habuit Adiecta. & quod ad 5. Alterochæ reuocatur sententia in 24. quæ remanserunt in hæreditate. R. quælibet foror habebit tertiam iure naturæ, quæ tertia consistit in 8. & sic quælibet habet. 4. in quibus. 4. Alterocha computet sibi dotem, & legatum, si tantum ualuit: modo remanet hæreditas in 16. quæ restituenta sunt. tutor detrahet inde quartam per Trebellianum, & sic quatuor, computatis tamè fructibus in ea, ut dicit litera: residuum. f. 12. ex fideicommissio dabitur Alterochæ. Ex hæreditate ergo. R. habuit Alterocha. 4. ex iure naturæ, & 12. ex fideicommissio. & sic. 16. ex tertiis matris, & auia iure naturæ habuit. 5. & sic. 21. tutor hæredum Adiectæ ex tertiis matris, & auia habuit. 25. in bonis. R. habuit. 4. pro legitima, & 4. pro Trebelliana, & sic. 33. coniunctis. 33. & 21. habebis. 54. Hostien. uerò computabat, quod ualuerit hæreditas. 108. quod omitto [Rainutius] scias, quod Hostien. ut puto, commentauit hanc decre. & decre. Rainaldus ante, quam fecisset, uel facere disposuisset apparatus, ut patet: quia quasi inordinatis materiis illa tractaturus non esset, hic posuit extrahere, & exquisitas materias, ut infra dicam, & credo Abb. uidisse harum decretalium commentum. Scripsit autem hic Hostien. ferè duas petias, & dimidiam. Scias enim, quod hæc decre. fuit olim sub titu. de re iudica. & sic allega. C. ad l. Falcidiam, quamquam [De Clera] à matre f. de nominatur: quia forte nobilior. Sæpe enim factus superbiæ recognoscit cognatos potius, quam agnatos secundum Hostien. uel quia superuixit mater patri. sic uenit in usum, ut est moris: de iure tamen denominatus est filius à patre: de hoc, intra de conuer. in fide. capitulo secundo [Extremis] q. extra terminos huius uitæ hoc est moriens, supra eo. nos quidem, infra titulo primo, capitulo finali, Hostien. [testamentum] forte solenne, quod deficit deficiente uno teste, uel uno signo. C. eo. si unus: uel nuncupatum, quod est planius, in quo. & 7. testes requiruntur, & potest fieri rebellionem legente, & testatore recognoscente illud esse suum testamentum, uel saltem audiente, & annuente, si loqui non potest. C. qui testa. facere poss. hac consultiissima §. penulti. & ultri. & l. discretis §. fina. & de his remiss. super rubrica, & qui allegat, testatorem uoluisse testari, solenniter, hoc prober. Non enim est uerisimile aliquem eligesse genus testandi ad sua iudicia impugnanda. ff. de testamen. mili. l. si miles: & breuiter secundum can. sufficit, quod constat de intentione testatoris per presbyterum, & duos testes: quod dicit, ut supra cum effectus, & c. relatum, & c. cum tibi, secundum Hostien. [Ultra dotem] hoc uerbo f. dotem etiam legasse uidetur. ff. de leg. 3. si sic. Goffre. Hosti. [Domum] & hortum: forte non erat adhærens horrus domui: alias uideretur legatus domo legata; de hoc. 12. q. 2. c. fin. Nota secundum Hosti. pro consilio dominorum legum. Cum enim qdam dicant filiam non posse institui in dote, de quo satis uide in spe. de instr. edi. §. compendiosa. C. alias ut autem. uer. sed super forma, & uide, quæ ibi, dicam, & ff. de mino. l. denique. §. sed utrum, in si. dant consilium, & instituat in 5. sol. ultra dotem. ut sic non agat nisi ad supplementum, dote in legitima computata, quam & ab intestato necesse habet fratribus conferre. C. de inoffi. test. quoniam nouella. C. de rei uxo. actio. l. una §. uideamus. ff. de colla. l. 1. §. si. & l. illud. §. de hoc [Impuberi] minori f. l. 12. & hic plene tractauit Hosti. qua arte quis dicatur impubes, & quomodo non potest contrahere, uel profiteri, uel esse in iudicio, & qd de adulto habente

bente & nō habente curatorem, quē ut exquisita pre-
 remitto. Quare ergo citius pubescat mulier, q̄ uir, ip-
 se remittit de despon. impube. literas, & de his omni-
 bus tractauit hic Abb. [Cetera] per hęc uerba fit here-
 dis institutio, maxime inter filios. C. eo. in testamentis
 & l. hac consultima, Inno. [Adieciens] Rainutius in tes-
 tamento [Et soboles] ex quo sic cōiuncti sunt, succedit
 pro dimidia. C. de cadu. tollen. l. una. §. his itaq; p̄m In
 no. de hoc, infra c. 2. in gl. qui forte, & habet id locum
 ēt cum plures tunc nascantur, quod esse potest, & pro-
 sequitur hic Hosti, quod habes. ff. de solu. si pater. ff. si
 pars hære. pe. l. antiq. ff. de iudi. sed & si restituarur: &
 p̄m Hosti, sumitur hic soboles pro posthumo, cum nō
 dicatur soboles, quæ nō est rebus humanis: sic nec pu-
 pillus, qui est in utero, ff. de uerb. sig. non est pupillus,
 licet lex fingat natum, qui est in utero, dū quæritur de
 ipsius commodum. ff. de statu ho. qui in utero, & j. qui
 fil. sint leg. c. 2. ubi de hoc [Eidem] Adiectæ, simpuberi
 [succederent] licet per hęc uerba, Adiecta decedente
 post pubertatē ueniant substituti per fideicommissū;
 tamen ante pubertatem uidebatur directā per decre-
 primam. eo. ti. lib. 6. & sic uidebatur, q̄ compendiosa,
 etiam non geminata, saltem concepta per uerbū cōe
 habeat duplicē effectum diuerso tempore, s. directā
 substitutionis, & fideicommissariæ, de quo ibi satis di-
 xi super gl. hic decidit, in fi. [Abque liberis] sufficit unus
 ff. de uerb. sig. non est sine liberis. C. de condi. insti. l. 1.
 C. quando dies leg. ce. cū uxori, & euanciscit substitutio,
 ēt si filius ille non sit hares. ff. de leg. 1. filius. §. cū
 quis erat rogatus, p̄m Hosti, qui circa hoc multa nota-
 uit hic, quæ dixi de proba. in præsentia, super 1. gl. [Tu-
 tores] testamentarij, ut patet in anti. [iure] Lombardo] h. d.
 ut excludat ius Gallicanum, per quod superstes con-
 iunx succedit in omnibus bonis, sicut dicitur in Sici-
 lia contrahi iure Francorum, Goff. [Tradiderunt] in con-
 iugē, & si uis dicere, q̄ tenuerit matrimoniu, dicit q̄ pu-
 ella pubes erat corporis pubentis, licet esset sub tutela:
 quia non erat pubes ætate, p̄m Abb. p̄m quem not. q̄
 tutor constituit dotem. C. de ep̄a. au. tam dementis [In
 pace] i. sine aliqua interpellatione, uel interruptione:
 & de materia interruptionis, quō alia ciuilibi, altera na-
 turalis, & quibus modis fiat utraq; & quibus proficit,
 tractauit hic Hosti. quod uideas, supra de prescrip. illud
 [Et filium eius] qui tempore testamenti in uero gestaba-
 tur, Gof. & forte mater erat tutrix filii, quod esse potest,
 quod dicit, ut supra de ap. ex parte. 2. p̄m Hosti. [Filios] pu-
 pillos [Eiudem] P. ex secunda uxore [Quondam Rainutij] in-
 telligas, q̄ tertia matris, & auia, de quibus sequitur,
 non fuerūt separatæ in uita Rainutij, nec in morte de
 bonis Adiectæ. Nec intelligas, q̄ donauerit, uel uen-
 diderit certas res de dictis tertiis, sed tantum ius, quod
 habebat in ipsis, uel in bonis ratione ipsarum: aliās, si
 tertia separatæ fuissent, oportuisset, q̄ non ex causa si
 deicommissi, uel substitutionis, sed uel ex testamen-
 to, uel ab intestato prædicta peterentur in libello. Alii
 dicunt, licet non sit uerisimile, q̄ etiam ius, quod ha-
 buit Alterocha in prædictis tertiis, fuit hic petitum se-
 cundum Inno. & Hosti. & Abb. [Fideicommissi] sic dicitur,
 q̄ fidei haredis sit commissum: unde olim non da-
 batur actio, sed solum ne pudorem incurreret, resti-
 tuebat hares, insti de fidei. hared. 1. respon. & §. 1. [Vel
 substitutionis] i. fideicommissariæ substitutionis; unde
 admittitur istud, uel in libello: quia nō sapit incertitudi-
 nem, nec disingit aduersa, & dissimilia secundum
 Hosti. & Pe. & Abba. ubi enim disingeret contraria,
 non esset respondendum libello, nisi ex forma obliga-
 tionis, uel ratione incertitudinis aliud dicatur; & de
 hoc, supra de restitu. in integ. constitutus, cum suis re-
 missionibus [Petierunt] in scriptis formato & oblato li-
 bello, secundum Hostien. qui in hoc remittit, de libel-

12 li ob. c. 1. [Dicente] uidetur, q̄ hic excipiendo fuerit lis
 contestata, de quo dic, ut infra de lit. contest. c. 2. lib. 6.
 [Diuinum] Dicebat Tan. hæc tria allegauit tutor, sed
 non probauit [Insuper allegabat] resonat melior allegatio,
 & sic facere debet cautus aduocatus secundum
 Hostien. [Per Trebellianum] bona allegatio, ff. de vulg. &
 pupil. sub. cohæredi. §. cum filia. La. & Go. Hic autem
 omisit tutor de legitima Adiectæ, quæ fuit postea à
 cardinale petita, & per eum adiudicata, Hosti. [Dicitur
 uerò iudex] Tuscanen. coram quo erat causa [Deducta] in-
 telligitur, & in hoc subauditur corrigitur sententia.
 Idem reperas in tertia Adelasie [Viro suo] futuro, Io. Tu-
 uerò dic proprie: sed Io. intellexit, quia, R. donauerat:
 tu dic, quod Clera [Fecit] Adiectæ de Alterocha, & so-
 bole [Cogitasse] de qua etiam si cogitasset, non tamen
 matri, & uxori præiudicasset, nisi aliud esset de iure
 Lombardo, Inno. [Vendiderat] dicit Hostien. se mirari
 13 q̄ de hoc textu: quia uidetur nouum tractatum alibi
 iure non expressum inducere, s. de inofficiosis uenditi-
 onibus. Si enim Adelasia, quæ domina erat, tertiam
 suam uendit, & tradidit. P. soluenti precium, ergo fa-
 ctus est in solidum dominus ipsius tertiæ, insti. de re-
 rum diu. §. per traditionem. C. de pac. traditionibus.
 quomodo ergo detrahit Alterocha bonorum subsidium
 de illa. Si dicas, q̄ facta fuit simulatè, & in frau-
 dem ipsius Alterochæ; hoc non ualeat: quia secundum
 hoc deberet in totum reuocari. ff. de leg. 2. Titia. §. im-
 perator. ff. de donatio. inter uirum & ux. si sponsus. §.
 circa. C. plus ualere, quod agitur, in rubro & nigro. re-
 spondet, q̄ licet donatio facta in fraudem, & uenditio
 simulata reuocetur in totum, ubi precium solutum
 non est: ubi tamen est solutum, non est perdendū pre-
 cium. C. man. ab Anastasio. §. si qui autem, & de hoc,
 supra de re. eccle. non alienan. ad audientiam, ad fi. dic
 ergo, q̄ hic fuit uera uenditio: tamen diminutum fuit
 de precio, quantum ualebat legitima Alterochæ; &
 ideo illa deducenda: dicit tamen Hosti: se quandoque
 a diuisiōe in materia sic distingui: Aut uendit quis par-
 tem patrimonij, aut totum. Si partem, & sine fraude,
 stabilis est contractus. Si totum nulla causa cogente,
 præsumitur contractus fraudulenter, ut hic, & ff. quæ
 in fraud. cre. l. omnes. §. 1. & ideo competit quere-
 la filiis, & nepotibus quantum ad detrahendum bo-
 norum subsidium: nam & dicit lex, quod ei, qui non
 habet quartam, dabitur rei uenditio utilis tam con-
 tra emptores, quam alio modo res accipientes, in au-
 tentico de restituito. §. penultimo, collatio. 8. quia
 in ea nullo modo potest grauari, in autentico de resti-
 tutio. & ea, quæ parit. §. quam obrem, collatio. 4. Et di-
 cit, q̄ hi, qui sic distinguunt, quærunt. Quid si is, qui
 patrimonium uendit, & is qui emit, habent malam fi-
 dem in contrahendo, sed in æstimatione, & solutio-
 ne quilibet habet bonam, quia iustè æstimatum, &
 a plene solutum, an reuocetur in totum, sicut dicit lex,
 Titia? Et dicunt, q̄ forte sic, quasi tantum uoluerit pre-
 cium soluens de suo donare. ff. de reg. iuris, cuius per
 errorem. ff. de conditio. indebit. l. 1. ff. pro empto. qui
 fundū. §. si seruus, in fine. nec uidetur celatus, qui scit,
 & cetera. ff. de actio. empti & uenditi. l. 1. §. finali, uel,
 ut dicunt, aliud forte in uenditione: quia precij abest
 emptori, quam in donatione, ubi non abest. Succurrit
 ergo illi habenti onerosam causam, non isti habenti
 lucratiuam, nec enim est par eademque ratio, & cæ-
 tera. C. de codicil. l. finali. C. de iure deliberan. fanci-
 mus. §. licentia, & hæc diuersitatis ratio uidetur expri-
 mi insti. de leg. §. si res, argumento; ff. de relig. &
 sumpt. fu. l. si quis. §. 2. Sed opponitur, aut emptor pro-
 midit sibi de euctio. & tunc non habet quid conque-
 ri, nisi uelles dicere eum habere exceptionem pacti,
 uel doli mali, cum hares intelligatur eadem persona
 cum

enim defuncto, ita: q̄ dolus par compensetur. ff. de
 diner. & tempo. præcip. cum hæres, & ff. de dolo, si
 duo: aut sibi non prouidit; & tunc certum est, q̄ non
 agit. C. de euctio. si fundum. Alii dicunt, q̄ siue bo-
 na, siue mala fides interuenierit, semper ager ad legi-
 timam filius, & nepos. Nec obstat, quod mala fides
 venditoris noceat hæredi legitima, & quod mala fi-
 des utriusq; compensetur in hæredem, ut est dictum:
 quia illud uerum in contractibus non in officiosis, sed
 in officiosis non succedit in uirum, nec in malam fi-
 dem: quia aliàs esset aperta uia ad fraudadum filium
 in legitima, quod esse non debet, argum. C. de iudic.
 leg. 2. in fi. de diuor. quanto, ad finem, cum similibus.
 Nam legitima restitutioni subiacer, nec in ea potest
 fraudari filius, & eam habet à lege, & sic fiat lata inter-
 preatio, de consuetudi. cum dilectus: & quod prin-
 ceptus dedit, nullo modo auferat priuatus, in auct. coll.
 4. de nupt. §. de augmentis, uer. si. sed hoc quidem, in fi.
 & sic semper ager filius contra emptores, qui omnia
 emerunt, nisi uenditio ea necessitate facta esset, qua li-
 cuiisset etiam filium distrahere. C. de pa. qui. fi. di. l. fin.
 ipse tamen Hosti dicit, quicquid dicatur, hoc intelli-
 geretur, quando uenditio fuit, uel præsumitur fraudu-
 lenta [Præcepit] hoc f uerbum habet uim sententiæ, de
 ner. sig. in his [Extraneus] q. d. nedum suus, qui debet esse
 melioris conditionis. §. 6. di. non satis [sententiæ] in quan-
 tum contra se lata erat [Promouauit] id est appellauit, cū
 prouocatio proprie sit extra iudicium, & uox. si sponsus. §.
 circa. C. plus ualere, quod agitur, in rubro & nigro. re-
 spondet, q̄ licet donatio facta in fraudem, & uenditio
 simulata reuocetur in totum, ubi precium solutum
 non est: ubi tamen est solutum, non est perdendū pre-
 cium. C. man. ab Anastasio. §. si qui autem, & de hoc,
 supra de re. eccle. non alienan. ad audientiam, ad fi. dic
 ergo, q̄ hic fuit uera uenditio: tamen diminutum fuit
 de precio, quantum ualebat legitima Alterochæ; &
 ideo illa deducenda: dicit tamen Hosti: se quandoque
 a diuisiōe in materia sic distingui: Aut uendit quis par-
 tem patrimonij, aut totum. Si partem, & sine fraude,
 stabilis est contractus. Si totum nulla causa cogente,
 præsumitur contractus fraudulenter, ut hic, & ff. quæ
 in fraud. cre. l. omnes. §. 1. & ideo competit quere-
 la filiis, & nepotibus quantum ad detrahendum bo-
 norum subsidium: nam & dicit lex, quod ei, qui non
 habet quartam, dabitur rei uenditio utilis tam con-
 tra emptores, quam alio modo res accipientes, in au-
 tentico de restituito. §. penultimo, collatio. 8. quia
 in ea nullo modo potest grauari, in autentico de resti-
 tutio. & ea, quæ parit. §. quam obrem, collatio. 4. Et di-
 cit, q̄ hi, qui sic distinguunt, quærunt. Quid si is, qui
 patrimonium uendit, & is qui emit, habent malam fi-
 dem in contrahendo, sed in æstimatione, & solutio-
 ne quilibet habet bonam, quia iustè æstimatum, &
 a plene solutum, an reuocetur in totum, sicut dicit lex,
 Titia? Et dicunt, q̄ forte sic, quasi tantum uoluerit pre-
 cium soluens de suo donare. ff. de reg. iuris, cuius per
 errorem. ff. de conditio. indebit. l. 1. ff. pro empto. qui
 fundū. §. si seruus, in fine. nec uidetur celatus, qui scit,
 & cetera. ff. de actio. empti & uenditi. l. 1. §. finali, uel,
 ut dicunt, aliud forte in uenditione: quia precij abest
 emptori, quam in donatione, ubi non abest. Succurrit
 ergo illi habenti onerosam causam, non isti habenti
 lucratiuam, nec enim est par eademque ratio, & cæ-
 tera. C. de codicil. l. finali. C. de iure deliberan. fanci-
 mus. §. licentia, & hæc diuersitatis ratio uidetur expri-
 mi insti. de leg. §. si res, argumento; ff. de relig. &
 sumpt. fu. l. si quis. §. 2. Sed opponitur, aut emptor pro-
 midit sibi de euctio. & tunc non habet quid conque-
 ri, nisi uelles dicere eum habere exceptionem pacti,
 uel doli mali, cum hares intelligatur eadem persona
 cum

computantur patri, & non filiis ante lit. contesta. est se-
 cundum eum: quia pater factum sciens erat malefi-
 dei possessor, cum factum non ignoraret, nec titulu
 haberet, & sciret hæreditatem restituendam, uel scire
 deberet, filii uerò hoc ignorantes fuerunt bonafidei
 possessores. ff. de reg. iur. qui in alterius, & infra de reg.
 iur. cum qui, lib. 6. [Et fructus eius] hoc intendit, quarta
 cōsistebat in 4. se cundum computum, de quibus fru-
 ctibus haberi potuissent, pone duo, & sic. 6. Si ergo
 ad ualorem. 6. percepti sint fructus de illo, quod resti-
 tuendum erat, non fiet alia deductio. Si autem perce-
 pta essent tria, deducitur adhuc alia tria. Si uerò ultra
 6. percepisset, dic ut in glo. ex quo [Eo] Jaliās eius [Alio-
 quin] id est si fructus percepti non sufficiunt ad quartā,
 & eius fructus, ut prædixi [Deducendam] legitæ, qui di-
 cunt filium non posse deducere duas quartas, dicunt
 deducendam facta in ea computatione eius, quod rece-
 pit ex Trebelliana, ut in eo solo, quod plus est in ista
 q̄ in illa, fiat deductio, & retentio [Consuetudinem] sed nō
 ne hoc prononciauerat iudex etiam principalis. supra
 uer. præcepit? Solu. illud prononciavit non de legiti-
 ma, sed de tertiis matris, & auia. Et no. secundum Ab-
 ba. prætextu consuetudinis etiam tertiam legitimam
 diminui posse, quod dicit alibi melius non haberi.
 Sed si intelligas, q̄ respectu æstimationis totius hære-
 ditatis de certis tantum rebus fiat deductio, non probat,
 ad quod inducit de lege municipali, an id possit,
 not. Di. in re. indultum, de regulis iuris, libro sexto: &
 20 tenet ibi q̄ sic [Confirmat] no. 4. ex hac parte. Primum,
 q̄ iudex appellationis addit sententiæ: de hoc dicam
 infra c. 2. in parte. 2. Item q̄ supplet de facto: sed Inno-
 cen. plus placet, q̄ hic fuerit suppletio iuris: de hoc, su-
 pra de postulatio. prælatorum, bonæ. Item q̄ de uia
 hæreditate plures quartæ deducuntur, quod hic ex-
 pressè approbatur, secundum Innocen. & Hosti. Item
 quod sententia pro parte tenet, & de hoc, supra remisi
 ad decre. placet, de conuer. coniuga. [Nos igitur] tertia
 pars princi. [Reg. habentes] nec mirum, quia de man-
 dato suo fuerat lata, ut supra in princi. secunde partis
 [Confirmamus] per hoc clausa est ianna omnibus iudi-
 cibus inferioribus, de confirmatio. utili, uel inutili.
 capitulo 1. & 2. Ipse tamen, uel is, cui committeret,
 audire posset per uiam supplicationis; ad hoc de resti-
 tutio. in integ. tum ex literis, secundum Hostien. q̄ se-
 cunda f glo. respondet per tres quæstiones, an necesse
 fuerit relinqui filia pueri, & an iure institutionis, &
 an institutus in certa re &c. ¶ Tertia glo. habet duas
 partes. prima tractat distinctionem substitutionum,
 quomodo alia directā, alia fideicommissaria & dire-
 ctarum ponit. 4. species, dicens quando expirent. se-
 cunda pars ponit tria. primum, an remitti possit fidei-
 commissum, an rogatus alienet; & quid de illo, qui
 se obrulit monasterio? ¶ Glo. sed uidetur? obiicit, & sol-
 uit. ¶ Glo. tunc prodest? dicit, quando locum habeat actio
 de dote. secundo obiicit, & soluit. ¶ Glo. sed quid? obi-
 cit, & dupliciter soluit. ¶ Glo. petierunt? obiicit, & sol-
 uit. ¶ Glo. nota, quod, quartarum? distinguit, & profe-
 quitur de triplici quarta. ¶ Glo. ex quo? Primo cir-
 ca imputationem fructuum in quartam ponit tres
 casus diuersos. Secundo obiicit, & soluit. ¶ Glossa
 antepenultima respondet per quæstionem, an filius
 rogatus restituere detrahat duas quartas, & arguit, q̄
 sic; ponit opinio. contrariam: ultimo ponit opinio. di-
 stinguentem. ¶ In glo. 2. ubi, testamentum? in scriptis, uel
 sine factum, ut in l. quæ nuper, quæ sequitur. leg. om-
 nimodoi. ¶ In glo. 3. ubi, post aditam? sequitur, hæredita-
 tem directā substitutiones non imuberibus filiis fa-
 ctæ, expirare solent [ubi, in pupillari] sequitur, sub-
 stitutione; licet longius tempus compreheasum fuit,
 tamen finietur substitutio pubertate [ubi, in casibus?]
 Io. And. super 3. Decre. P 2 uide

nide, infra in supple. ¶ In 4. glo. ibi, nepotem etiam ex filia] ut in l. & idem, si pronepotem, uel posthumum reliquit, ut §. in autem. ¶ In 5. glo. ibi, fratres] frater, & soror intentant querelam, cum frater instituit indignum; aliàs non. ¶ In glo. sed uidetur, ibi, se auola] substitutio directa, in codicillis facta, trahitur ad fideicommissariam. ¶ In glo. hac allegatio, ibi, §. 1.] olim res mobilis anno, immobilis biennio præscribatur in Italia: quod hodie sublatum est, & idem. l. sequen. ¶ In glo. tunc prodest, ibi, l. una] res mobiles in dotem datæ, licet alienæ, si sine uirio bona fide fuerint acceptæ, usucapiuntur pro dote [& ibi, l. 1.] sic incipit, cum hi, qui fideicommissis, uel legatis honorati sunt, plerumque habere nescantur personalem actionem [& ibi, institutio] de legat. in principio, ibi textus, Licet legatariis id profectui non solum per actiones personales, sed etiam per in rem, & hypothecariam [& ibi, in rebus] uide de præscriptio. cum non liceat, in ultima glo. ¶ In glo. longum, ibi, super longi] sequitur, temporis præscriptione, quæ exc. 10. & 20. annorum spacio inducitur. ¶ In glo. sed quid, in principio] prima causa successione est descendendum [& ibi, l. una] exclusio fisco coniuges ab intestato succedente parentum, liberorum, & propinquorum legitima & naturali successione [& ibi, est inops] & liberi communes, uel alterius matrimonii extant tres, uel pauciores. Si plures, succedit in uirili ita, & liberis ipsius matrimonii, si extant, proprietatem seruet: his non extantibus potitur dominio, ut ibi [& ibi, iubemus. §. 1.] Si quadringentorum librarum auri, uel amplius uir substantiam habeat, satis est centum libras mulieris præstari: si minus, præstat quartam. ¶ In glo. petierat, ibi, l. 1.] parentibus, & liberis de inofficio licet disputare, quasi factum sit contra pietatis officium, ut in l. 2. [& ibi, filius qui] aliàs filio, filius agit contra fratrem institutum de inofficio matris testamento, ut hic. Idem, si pater eius legatum accepit ex testamento matris, uel eius hæres fuit, licet ipse filius sit in potestate patris, ut l. sequen. [& ibi, l. 1.] Si mater donationem inofficiosam fecit in liberos, uel extraneos, competit querela ad legitimam [& ibi, unde si parens] si pater in aliquo, uel in aliquos ex liberis fecit dona. immensam, quisque tamen habebit legitimam suam. ¶ In glo. nota quod, ibi, si totas] uide de donatio. capitulo finali, super prima gl. [& ibi, parentibus] possunt parentes diuidere inter filios, dum modo nullus fraudetur legitima [& ibi, §. causas] ibi habentur iustæ causæ exheredationis, no. supra de iure iurando, Quinta uallis [& ibi, l. penultima] quæ imputatur in quartam, cohæredibus conferuntur. ¶ In glo. ex quo, ibi, hæres] uide, infra gl. penul. ¶ In glo. antepenultima, ibi, cum hæres] melius, cum hæres. ibi hæres rogati per fideicommissum restituere hæreditatem, deductis legatis, legata, quæ peti. non poterant, non deducunt: uxor tamen rogata, cui prælegata est dos, illam deducit, sicut & alius creditor [& ibi, in iurium] si hæres instituit eum cui rogatus erat restituere, & legata reliquit restituenda per fideicommissum, ille prius ea deducit ut æ alienum, de residuo detrahet Falcidiam [& ibi, petijt à filia] aliàs à filia petiit. Si pater rogauit filiam, ut partem eius, quod ex bonis eius peruenisset ad eam, restitueret fratri, si moreretur cum liberis: & illa mortua est relicta filia, hæres cum parte hæreditatis, quæ uenit restituenda, non restituit partem dotis à patre datæ: imò si ex promissione aliquid pro dote debetur, habetur loco eris alieni [& ibi, cum queritur] inspicitur, an quartam bonorum mortis tempore reliquerit testator, ut sciatur, an filius possit agere de inofficio [& ibi, parentibus] uide supra gl. no. quod [& ibi, ex tribus] filio impuberi instituto solum in legitima potest pater directè substituere [& ibi, acceptis] testator iussit hæredem acce-

ptis a Manio, 100. restituere sibi hæreditatē, quæ 100. post mortem suam Titio dari rogauit: licet illa, 100. sufficiant ad quartam, tamen propter suum fideicommissum detrahet quartam, cum illa, 100. nō sint apud ipsam mansura [& ibi, numis] aliàs acceptis. Rogatus restituere hæreditatem receptis, 100. numis, totam pecuniam iure Falcidie percipit, tanquam si ex bonis numeros retenturus fuisset [& ibi, si conditioni] si institutus ex semisse, cui debebatur sextans, rogatur post tempus restituere, interim non intentat querelam, cum per fructus uenire possit ad debitam portionem [& ibi, si quis impubes] uide supra eod. ad hoc, super ultima glo. [& ibi, si hæres] fructus perceptos negligentia non perentis hæres non computat in quartam. Sed percepti uoluntate defuncti, ut quia rogatus fuit in diem, uel sub conditione, si fructus sufficiunt ad quartam, & fructus quartæ, non fiet alia deductio [& ibi, scribit Celsus] si habens quadringenta in bonis cogat hæredem restituere, si decedat sine liberis: & ille de fructibus quadringenta recepit, integra quadringenta restituet: imò, si quod damnum in solido fuerit, illud refundet de eo, quod superest, ad quartam, & eius fructus. ¶ In glo. penultima ibi, si conditioni] uide supra glo. proxima. ¶ In ultima glo. ibi, restituta] sequitur, hæreditate, iura sepulchrorum apud hæredem remanent [& ibi, si patroni] sequitur, filius extraneo restituerit ex Trebelliano hæreditatem, operarium actio quæ transacta non potuit, apud hæredem manebit. ¶ In 1. glo. 2. ibi, posteriori] de hoc plenius, infra eodem titulo, capitulo primo, libro sexto, in glossa. nunquid [& ibi, dua] una incipit, nouissima, & ibi, de hoc, alia incipit, non liceat [& in fi.] de hoc, infra eo. capitulo. 1. libr. 6. in glo. 4. ¶ In glo. ex hoc, ibi, uulgaris] sic dicta triplici respectu, scilicet communis usus uerborum, quilibet enim de uulgo dicere scit, Si talis noluerit hæres &c. Item substituentis, ut sequitur: Quilibet enim instituens, miles, uel paganus in potestate habens, uel non, hanc facere potest. Item respectu substituti: quia maiori & minori in potestate existenti, uel non fieri potest. Pupillaris dicitur, quia fit pupillo tantum. Exemplaris, quia fit ad exemplar pupillaris, & eodem rationis moriuo. Compendiosa, quia fit sub uerborum compendio [& ibi, Directa] & in eis non habet locum deductio quartarum, in fra eo. cap. 1. libr. 6. [& ibi, Expressa] quæ fit per uerba negatiua. Tacita fit per affirmatiua, ut quisquis mihi erit hæres, filio meo sit hæres, uel Alterocha sit hæres Adiectæ. C. de hæredi. institutu. leg. fin. ff. eod. cum in testamento. §. 1. [& ibi, Situ non eris] iusta est tacita pupillaris [& ibi, pubertatis] ista est expressa pupillaris: & potest in ea præueniri tempus pubertatis, ut si dicat, si decedat infra decimum annum; & tunc expirat illo tempore expresso completo. ff. de uulgar. substitutio. si ita quis substituerit, & l. in pupillari, & institutu. de pupilla. sub. §. penul. requiruntur autem. quinq; in pupillari substitutione, quæ no. ff. de uulgar. & pupilla. leg. 2. Primum, quod pupillus sit. Secundum, quod sit in potestate substituentis. Tertium, quod prius instituat sibi, deinde pupillo. Quartum, quod per mortem patris efficiatur sui iuris. Quintum, quod non prius, institutu. de pupilla. substitutu. 1. respon. & §. 1. 2. & 3. adde quod no. infra capi. 1. libr. 6. in 7. glo. [& ibi, in principio] & ibi plene de hoc [& ibi, & furioso] si uerò esset filius impubes, & furiosus, pupillariter, non exemplariè sibi substitui debet, considerata naturali causa, non accidentali. ff. de tutel. qui habet. Nec putant doctores, quod filio, qui ob alium morbum testari non potest, ut quia surdus, & mutus, fieri possit exemplaris substitutio, cum hoc non sit lege cautum: facit. C. de cadu. tollen. Luna, circa finē [& ibi, humanitatis] & de certis personis fieri

fieri debet, ut ibi, & in hoc differt à pupillari. Item quia fit filio constituto in potestate: hæc à patre habente, uel non habente filium in potestate, & à matre. Item exemplaris non fit ad certum tempus ut pupillaris: de prima tamen differentia uide, quod scripsi, infra eo. ca. 1. l. 6. super glo. quæ expresse. 6. autem casus, quibus expirat pupillaris. no. ff. de uulga. & pupilla. sub. l. in pupillari [& ibi, precibus] & de hac uide plenius, infra eo. c. 1. lib. 6. in glo. hic decidit [& ibi, pubertatis] exemplaris expirat, cum ille redierit ad sanam mentem, uel filios perceperit, ut in l. humanitatis. C. de impu. & aliis substitutu. & ff. eodem titu. ex facto, scilicet de uulga. & pupilla. sub. in princi. Si uerò habet dilucida interualla, remittit. Hostien. ad sum. eo. titu. §. quis sit effectus substitutu. §. non solum, uerfi. quid si habet. Abb. hic tenet, quod tunc non euanescat substitutio, si postea redit ad furorem, nisi tempore sanæ mentis fecerit testamentum: tum quia substitutio hæc est in fauorem furiosi. & sic amplianda. de reg. iu. odia. lib. 6. tum quia hoc euenire posse debuit cogitare, dum erat sanæ mentis. C. ad Velleia. si mulier, & ad hoc. C. de cura. fur. l. pe. [& ibi, fideicommissaria] non compendiosa, ut dixerunt quidam antiqui uolentes per hoc probare compendiosam in omne tempus fieri posse, non in milite: sed errauerunt secundum Goffre. uide quod dixi, infra c. 1. lib. 6. super glo. hoc decidit [& ibi, precaria] in his, quæ hic deficiunt, remittit. Hostien. ad sum. eodem titulo. §. quis sit effectus, sub. §. quibus autem uerbis, & tribus sequen. [& ibi, l. 2.] & ut ibi not. Accur. & hic Hostien. Goffr. infra de decimis, ex multiplici: & licet ualeat pactum hoc casu, non tamen ualeat sola repudiatio. ff. de acquirenda hæreditate. l. is qui hæres, cum similibus. & est ratio secundum eos, quia repudiatio uallatur unius consensu tantum, pactum uerò consensu duorum. ff. de pactis. l. prima. §. pactum [& ibi, alienarem] idem nota. 12. quæstio. 1. duo sunt. hoc intelligit Abbas, nisi quatenus contingit eum ratione suæ partis, scilicet tertriæ & quartæ, infra eod. Rainaldus: & consueuit poni in instrumentis, quod uult ille esse de legitima, uel quarta sua [& ibi, in casibus] scilicet in assignatione dotis, & donationis propter nuptias. Idem dicit Hostien. licere propter captiuorum redemptionem, uel propriam indigentiam, in autentico; de restituito. §. si uerò & ipsam quartam, & seq. collatio. 8. sed Accur. illud dicit uerum suo casu, scilicet cum rogatur restituere, quod superest [& in fine] & ibi aliqua dixi hic per Hosti. notata. ¶ In 1. glo. qui decessit, ibi, non habet] ad quod tempus retulit se testator, & sic non obstat. C. quando di. lega. ce. l. cum vxor. ubi legatum factum, si filium habuerit, non euanescit filio mortuo: quia ibi ad ortum filij, nō ad mortem legatarij retulit se testator, Abb. ad idem. C. de posthu. her. in uxoris abortu, & l. se. [& ibi, suscepit] per hunc. §. & §. se. dicas idem, si simul decessissent mater, & filius, nec appareret quis prius, præsumitur enim filius præmortuus, & hoc uerfi, si erat impubes: secus cū pubes erat. ff. de reb. dubi. l. qui duos, in fine, & l. cum pubere, & l. seq. Host. ¶ In glo. intellige, ibi, maritum] uel lucrabatur maritus bona præmortuæ uxoris ex iure Lombardos [& ibi, eum] nec alium. ¶ In glo. sed uidetur, ibi, se auola] de hoc per Azo. in sum. C. de impu. & ali. sub. §. si autem, Goffre. ¶ In glo. hac, allegatio, in fine] uel secundum Hostien. sumitur hic pro annali dilatione, quam tutor dabat illi: aliàs & filio fuisse datum ad deliberandum, an uel lens adire, quo lapsu non erant audiendi. ff. de acquirenda hæreditate, quandiu, argumentum. ff. de optio. leg. l. mancipiorum: & forte uolente parte datum fuit tantum tempus, cum sufficerent 9. mensis. C. de iure deliberan. sancimus. §. sed quia. succubuit autem tutor: quia hoc non probauit. uel forte secundum eum op-

ponebatur annalis præscriptio ad ius offerendi pro tercia uendita per Adelasiam de iure consu. sibi competente, ut proximiori, de quo supra de restituito. in inte. constitutus: sed primum plus sibi placet. ¶ In glo. tunc prodest, ibi, l. una] scias plenius, quod cum res in æstimata in dotem datur eo animo, quod statim sit accipientis, quod semper in dubio præsumitur. ff. de iure dotium, dotis fructus, & l. sequen. tunc ante nuptias locum habet titulus pro suo: post nuptias uerò pro dote. ff. pro dote. l. 1. & hoc si de iure & facto sequitur matrimonium: nam si de facto tantum, locum habet pro suo. ff. de iure dotium. l. Proculus. Alii dicunt, quod si iustus error inreuenit, locum habet pro dote. Si uerò dentur res æstimatæ, dicitur quidam illas ante nuptias non uiu capi. ff. pro dote. leg. 2. secutus uerò nuptiis usucapiuntur pro emptore: quia æstimatio similis est emptioni ff. pro emptore. l. 1. & leg. litis, & sic intelligitur. C. de iure dom. l. 1. & l. quoties, & C. de rei uxor. actio. l. vna §. cunque ex stipulatu. Sed secundum alios, si eo animo dantur, ut statim fiant accipientis ante nuptias, usucapiuntur pro suo; secutus nuptiis pro emptore, ut est dictum: quod si dentur eo animo, ut non statim fiant accipientis, sed demum secutus nuptiis, tunc ante nuptias non usucapiuntur. ff. pro dote. leg. 2. ff. pro suo. leg. 1. Nec obstat, si dicas æstimationem tacitam habere conditionem, hanc scilicet, si secutus fuerit matrimonium, & sic per illam impediatur ante nuptias usucapi. cum sit in pendenti. ff. pro empto. l. 2. §. si sub conditione: quia talis conditio non facit æstimationem conditionalem, argumento. ff. de conditioni. & demonstrationi. l. condiciones, quæ. Ad casum ergo descendendo, si hic data fuerat dos æstimata, male allegabatur. Si in æstimata, idem: quia constante matrimonio nō potuit usucapere non alienum, nec matrimonio soluto: quia tunc cessat usucapio pro dote. ff. pro dote. l. 1. ante finem, secundum Hostien. qui etiam hic notauit, & Abbas post eum, quod dicam, infra de donatio. inter uirum, & uxorem, per ueltras, super 4. glo. quæ incipit, & bona [& in fine] Dicit Hosti. notandum, & de hoc in speculato. de actione. uel petitione. §. sequitur, uersiculo illud nota, & sequen. Quod legatario competit triplex actio ex testamento, ut dicit glo. & hypothecaria, & rei uendicatio, non tamen in uno & eodem casu, sed in diuersis. Si enim sit legatum in specie, & sit testatoris, & adita sit hæreditas, competunt hæc actiones. ff. de conditione furtiua, sed nec legatarius institut. de legatis. §. sed nostras; & uide quod no. infra capitulo secundo, uersiculo, demum. si uerò legatum sit in genere, puta serui uel equi in genere, tunc competunt duæ, scilicet ex testamento, & hypothecaria: sed est casus, in quo una tantum actio, & exceptio competit: ut si lego debitori meo liberationem. ff. de libera. te. l. mihi. ff. ut in possel. legato. l. 1. §. si debitori. Si uerò res aliena sit legata, duæ tantum competunt actiones, scilicet personalis, & hypothecaria. C. communia de legatis. l. 1. Licet autem quandoque competant omnes actiones istæ, ut est dictum, non tamen simul intentabuntur, sed eligeretur altera, quæ plus expediat. ff. de leg. 2. cum filius. §. uariis: atque, quod dicam de concessio. præben. quia cunctis. §. e contra. libro sexto. Sed quomodo legatarius speciei, qui dominus est, aget realiter, institut. de actio. §. citaque. Solut. ratione possessionis. ff. de tritica. leg. 2. ff. de rei uendicatio. officium. Sed quanto tempore tollitur hypothecaria, de qua dixi? Distingue, si res obligata possideretur à debitore, uel suo hærede, uel alio uniuersali successore, tunc requiritur præscriptio. 30. annorum. C. de præscriptione. 30. annorum, cum notissimi. Si ab extraneo, & habet causam à fisco, tunc spectatur quæ Io. And. super 3. Decre. P 3 diennium.

driennium. C. de quadrienn. præscrip. l. 1. & 2. si ab exatore tributorum, tunc spectantur sex menses tantum. C. de censib. l. finali. lib. 1. si ab alio priuato, & haberiustum titulum, & bonam fidem. spectatur præscriptio longi temporis. C. si aduer. credi. l. 1. & 2. & sic quod ad hypothecariam intelligi potest iste textus: si verò alterum, id est titulus, uel bona fides deficit, tunc spectatur præscriptio. 30. annorum. C. de præscriptio. 30. annorum, sicut in rem. Nec obstat. ff. de usufructu. l. si quis fundum. §. finali. ubi uidetur sufficere longum tempus etiam cum mala fide: quia illud quod ad proprietatem, non quod ad hypothecariam, secundum Azo. imò secundum eum illud hodie secundum leg. correctum. per l. 1. aucten. & ibi signatam. C. de præscriptio. longi temporis, licet secundum canones nec olim, nec hodie ualuerit; quod dicitur de præscrip. capitulo finali. ¶ In glo. sed quid ad matrem, ibi, mariti, & filij] Ioan. [& ibi, §. primo] sed illa non tangunt hoc, cum de tertia loquatur hic: nec de inopia, uel repudio hic aliquid dicitur [& ibi, in Lombardia] liber sic dictus, ubi specialia iura statuuntur super dote secundum Innocentium, & not. Hostien. ius Lombardum per canonicum approbatum; ad idem de ser. non ordin. consuluit; & multæ ipsius leges sunt canonizate. 16. q. 4. & in aliis locis: sed dicit hoc uerum in his. quæ pro nobis faciunt: & no. contra 10. distin. si in adiutorium. & per totum 37. distin. si quid ueri: approbat et lex illa duella, quæ tamen lex canonica damnat, de pur. vulgar. per totum, secundum Hostien. [& in fine] idem Goffred. Abb. dixit, quod in Lombardia cauebatur de usufructu tantum lucrando; allega. l. 2. ti. de his, quæ a viro vxor. l. 2. & vltima: sed hoc ibi non dicit. Itē secundum id non ualuisse venditio, & donatio per usufructuarios facta quod ad proprietatem, in qua nullum ius habebant. Dicebat Hostien. quod Lombardia bene loquitur de usufructu. sed per loci consuetud. dilatata erat ad proprietatem. ¶ In glo. forte, in fine] & no. inspiciendam consuetudinem loci, ubi est res litigiosa, & facit ad ea, quæ no. 12. distin. illud, & dixi de hoc de consue. super rubrica. ¶ In glo. peruenit, ibi inofficiosa] sed ad hoc obijcitur, querela inofficiosa donationis similis est querelæ inofficiosa testamenti. C. de inofficio. donatio. l. fina. sed querela inofficiosa testamenti rumpit testamentum ita, quod proponens succedit in totum. C. de liber. præte. maximum, & authent. ex causa. C. de inofficio. testament. quoniam, ergo Alterocha non solum legitimam, sed & dimidiam habere debuit. Solum licet lex illa has querelas assimilet, sunt dissimiles in multis. primò, quia querela inofficiosa donatio. datur tantum ad legitimam, ut hic, & C. de inofficio. donatio. l. 2. & l. si totas, cum 4. l. sequen. & inofficiosa testamenti datur ad totum, ut est probatum. Item illa prouenit ex testamento tantum, instituitur de inofficio. testament. primo respon. ff. eodem l. 1. ista uero ex testamento & ab intestat. C. de inofficio. dona. l. 1. 2. & 3. Item illa contra hæredes: hæc uero contra hæredes, & extraneos, ut in præd. l. & ff. de inoffici. testament. Papinianus. §. si imperator. Item illa currit a tempore aditæ hæreditatis, hæc a morte donatoris, Licet quidam dicant, quod a tempore donationis, si filius erat emancipatus: sed primum uerius est. C. de inoffici. testam. l. scimus. §. si. C. de annali exc. l. 1. §. si. Sed ad id, quod dictum est, querelâ inofficiosa dari solum ad legitimam, contradicit aperte. ff. de leg. 2. l. Titia Seio. §. imperator Alex. uide qd plene dixi supra de dona. ca. si. super 1. glo. [& ibi in fraudem] idem Hosti. & uide quod dixi in textu hic super uerfi. vendid. rat. [& in fi.] uel dic, quod erat de iure Lombardo, quod uxor super uiuens per nullum contractum poterat auertere tertiam sibi obuenientem a marito, qui descen-

36 dentes mariti haberent ibi legitimam, Innocentius, ¶ In glo. no. quod ibi, quartarum] de hoc 2. distin. quædam [& ibi, filius] & eis non superstitibus, nepotibus ex eisdem [& ibi, §. causas] ibi enumeratur iustæ causæ ex hæredationis, & not. supra de iureiurando, Quinta. ual. [& ibi, imponi] in modo, cõditio, quantitate, uel aliquo alio, nec etiam in usufructu ipsius, ut probant iura statim allegata: sed contra: quia etiam in illa sibi potest substituere. C. de inoffi. testa. ex tribus. C. de impub. & ali. substitu. l. humanitaris. Solum illud in fauorem filij, qui testari non poterat: secus, ubi fit in grauenam eius, scilicet qui testari potest. C. de inofficio. testamento, si maritus, & l. filius matrem: probatur hæc in sti. qui & ex qui. cau. manu. non possunt. §. 1. & de vul. sub. l. respon. & §. non solum. & se. ff. de vulg. & pupil. sub. l. & si plures. §. ad subit. & se. ff. de mi. tel. milesita. §. ex hæredato, Im Hosti. secundum quem etiã olim inter has quartas erat æqualitas in eo, quod omnes minuebantur propter libertates. ff. de inoffi. testa. contra ueterani. §. quoniam: hodie secus in quarta iure naturæ debita, in aucten. de nupt. §. quia uerò hæctenus, colla. 4. de trien. & semis. §. prohibemus, colla. 3. [& ibi, ad trien.] i. tertiam, quæ ter sumpta facit totam hæreditatem, sicut dicitur de tremisse. l. q. 1. placuit, secundo quod terminus facit solidum [& ibi, uel ultra] dantur hic uersicu. Quatuor aut infra dant natis iura trientem. Semissem uero dant natis. §. uel ultra [& ibi, ab intestato] & interdum pater necesse habet relinquere filiis tres partes suæ substantiæ: quarta suo arbitrio reseruata, scilicet cū filij sunt curiales, uel filia nupte curialibus, in aucten. de trien. & se. §. excipitur, colla. 4. Io. & Phi. [& ibi, aucten. nouissima] & ibi no. an hæc quarta intelligatur etiam aucta in ascendentibus, & collateralibus, & plenius in cor. de trien. & semis. §. 1. ibi hic seruando & c. Communiter tenetur, quod in ascendentibus sit aucta per illum textum, qui dicit, id seruadum in omnibus, quibus computat querela, per quod dicitur idem in fratre, in quo etiam secundum Pe. fortior est ratio, cum solum comperit eis portio, cum turpes personæ sunt institutæ. C. de inoffi. testa. fratres [& ibi, cuius fuit hæreditas] unde computatur legata. Item donatio inter uiuos, si hoc dixit testator; aliàs non, & dos etiam, si hoc non sit dictum, ut probant iura allegata [& ibi, Trebellianica] dicit Hostien. quod habemus huius exemplarem Trebellianicam capiferorum, qui etiam de ouo nituntur accipere quartam pungendo illud cum acu, & recipiẽdo quod spargitur inter prunas: & si queratur, quare sit uacuum? dicunt lunam in defectu: si coquunt in aqua, faciunt tres partes, mediam tenuem retinendo [& ibi, auctore] Pegasus fuit inuentor huius quartæ, ut pater, insti. de fidei. hære. §. & in Neronis, & sequen. ubi de hoc [& ibi, §. sed quia] & ubi dicitur, hanc quartam non detrahit hæres, qui necelsitate coactus, l. per iudicem hæreditatem adiuit [& ibi, alia quarta] quæ uocat Falcidia uel à Falcidio inuẽto re, uel à Falce, quæ sicut secat singulas herbas prati, sic & ista singula legata, ut sequitur, ut no. insti. ad l. Falc. in princi. [& ibi, quartam partem] respectu eius, quod est in hæreditate: unde si habens. 4. in bonis legauit 8. primò de legato deducitur dimidia, quæ excedit uires hæreditatis, de residuo detrahitur quarta Falc. sic etiam potest detrahi minus quarta, quando legasset habens. 4. in bonis 3. 50. l. quia tunc hæres detrahet dimidiam quartæ, ut sic omni casu per Falcidiam habeat quartam hæreditatis, & non ultra [& ibi, sola hæreditaria] ratio, quia iste tenetur creditoribus etiam in solidum, si non fecit inuentarium. C. ad l. Fal. licet. filius uerò pro legitima nulli creditorum tenetur: pro quo commo dõ sentiat incommodum, ut omnia cõputet, & ille pro incommodo commodum, ut non computet, nisi hæreditaria

reditaria facit, ad utrumque; de reg. iur. qui sentit, li. 6. cū concor. Eadem ratio in eo, quod deducit Trebellianicam qui etiam non tenetur creditoribus nisi usque ad quartam. C. ad Treb. ad eum: & idem non mirum, si plus cõputatur in ea, quod in Falc. ad hoc accedit. ff. ad Carbo. l. 2. §. sed & si quis, Im d. Vgo. dicit tamen Host. quod dominus Vber. de Bo. dixerat hanc rationem fuisse Guil. de Galuano super l. in quartam, ff. ad l. Falc. tamen hæ rationes parum urgent. ¶ In glo. ex quo, ibi, ut quia] omni uero antiquorum glo. fuit, uel quia [& ibi, & dicitur] §. 9. un. cia, quod fortiter facit pro Iac. Bal. [& ibi, iubemus] lex ista loquitur de quarta Trebel. sed infra super glo. pe. dicã, quid de debita iure naturæ, nunquid in ea imputantur fructus [& ibi, in quartam] dixerunt Lau. & Vinc. soluat, qui poterit & c. [& in fi.] Io. et dicebat, quod fructus ipsius quartæ non computantur filiis primi gradus. Alii uerò sic, sed præualeat dictum Lau. Im Goff. Abb. dixit, quod hic non periturus ad filio primi gradus, sed à Pe. & filiis, qui erant extranei, idem Host. quidam dicunt ius diuersum inter hæres & canõn. ex ratione, quia leges antiquæ usuras approbant: idem nec fructus in quartam computant, uel quia leges non admittunt, quod quis possit duas quartas detrahere, quod admittunt canones. ¶ In glo. uerò in eum, ibi, capere possit] ut quia naturalis est, qui legitimis extantibus non capit nisi unciam. C. de naturali. lib. l. 3. [& ibi, irritum] hæc lex bene facit pro opinio. nostra. nã, ut ibi apparet, & not. infra Rainald. ad fi. in glo. ergo uidetur, substitutus institui potest in eo, quod sibi uenit restituendum per fideicommissum: sed quia illud erat sibi debitum, non imputatur illud in Falcidiam, ut ibi: in qua tamen bene imputantur, quæ capiuntur iure institutionis, ut nota. supra in glo. quod quartarum: & idem in Trebellianica, ut si substitutus instituitur à rogato, & ipsum etiam rogat de restituendo, ut in præceden. decre. Rainaldus, ad finem. ex quo ergo filius alio iure capit legitimam, licet in ipsa possit institui, ut sequitur in glo. non computet illam in Trebellianicam. sequenda est igitur nostra opinio, certum est enim, quod si instituitur filium in legitima, uel in minus, & alium uniuersaliter, quem de restituendo rogasset, substitutus non haberet nisi dimidiam, sic nec haberet ipso filio uniuersaliter instituto, & de restituendo rogato. neque enim debet esse illorum conditio deterior, qui ferè ad propria bona ueniunt. ff. de success. ed. l. 1. §. largius. per hoc ergo, & id quod statim dicam, legitæ nostram opinio. sequi deberent: facit quod dicam de noui operis nunciatio. capitulo primo [& ibi, dominus Man.] pro qua opinio. bene facit. ff. de his, qui ut indi. l. tutorem ibi, discreta enim sunt iura, licet in eadem persona concurrant, aliud tutoris, aliud legatarij, & ff. si certum petatur. l. singularia, ibi, quod in duabus personis recipitur, & in una recipiendum est. facit supra capitulo proximo ad finem, uersu. secus, & capitulo officij. Item constat, quod una persona uice duarum fungitur in subeundis muneribus diuersorum locorum. si ergo grauatur uice duorum, sic & honoratur: pater primum. ff. ad municipa. l. Labeo, & l. assumptio. §. iuris. ff. de sena. l. penulti. & uide quod dixi de re iudicata, cum olim, super prima glo. [& ibi, & e contrario] potest enim minus esse in tertia respectu suæ partis, ut quia diuidit eam cum fratribus [& ibi, alij uoluerunt] Azo reddens hanc diuersitatis rationem, cū incontinenti & purè restituit, non deducitur, nisi quãtū plus est in una, quàm in alia: nam si utraq; in solidum deduceretur, nimium fraudaretur, & diminueret hæreditatis substantia. Sed quãdo restitutio faciendã est post tempus certum, puta decem annorum, uel incertum, puta si decedat sine liberis, statim detrahit debitum iure naturæ adueniente tempore detrahitur Trebellianica, in qua cum computentur fructus, minus

diminuitur hæreditatis substantia: quæ distinctio placet Iacobo Bald. Hug. & sequacibus; & de hoc in summa eodem titulo. §. qualiter infirmetur, in fine. dominus meus in legibus distinguit, an instituat purè, an sub conditione, uel in diem: purè de restitutione non curat, an sit conditionalis, uel pure; & est ratio secundum eum: quia quando instituitur sub conditione, uel in diem, non cedit eadem die tempus utriusque quartæ detrahendæ: nam statim detrahit legitimam: postea, cum uenerit dies, uel conditio, erit hæres in residuo, quod postea restituet detrahendo quartam: sed quando purè institutus est, eodem tempore cedit dies utriusque quartæ detrahendæ: plus tamen sibi placet omni casu unam solam detrahi [& in fine] ad hoc, C. ad l. Falcidiam. l. quamquam. ff. de inofficio. testamento. Papi. aliàs contra ueterani. §. meminisse. ¶ In glo. penultima ibi, si conditioni] ibi de hoc: sed contradicit lex, iubemus, C. ad Trebellianica. de qua satis supra in glo. ex quo: sed illa loquitur in quarta Trebellianica; textus hic, & glo. in legitima. scias, quod Azo, qui dixit. l. iubemus, locum habere etiam in nepotibus, argumento. C. de inofficio. testamento, si quis filio, trahit eam etiam ad debitam iure naturæ, ita, quod in continenti illam percipiat. Idem, si non incontinenti, sed post modicum tempus, puta mensem, annum, uel plus arbitrariè, dummodo fructus percepti ad quartam, & ipsius fructus non sufficiant, & sic intelligatur. l. iubemus, ar. C. de inoffi. testa. scimus. l. respon. Si uerò post tempus longissimū, puta. 30. annos, uel minus arbitrariè, dummodo fructus sufficiant, tunc bene cõputantur fructus in quartam; & sic loquatur. §. si cõditioni: & hoc hic placet Abba. ¶ In glo. uerò ibi, actiones] hoc intendit, quod filius rogatus restituere hæt ius sepulchri hæreditarij, & operarum, quas debebat liberi testatori, & descendentes etiam post restitutionem.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Omnes. Illa loquitur in donatione, non in titulo non gratuito, & de hoc uide per d. Bar. de Sali. in l. si. C. si in frau. pa. ubi facit mentionem de hoc dicto Hostien. & uide ibi etiam in l. 1. & uide glo. in l. patronus, & l. cum testamento, ff. de proba. & per Bar. in l. 2. ff. si quis a pa. fue. ma. & uide Bal. in l. 1. C. de inoffi. dona. & in l. si. C. si in frau. pa.
- b ¶ Actum. Contra hoc facit, quia in causa appositionis non fit reconuentio, ut no. de mutu. peti. c. 1. per Innoc. uade melior uideatur opi. Innocen. uel excipien. fuit hoc allega.
- c ¶ Computatur. Contra hoc facit, l. iubemus, C. ad Trebel. cū hæres sit idem cū defuncto, uide infra in gl. ex quo, & super illa, sed illud in perceptis ab Adiecta, istud in perceptis app. & lit. contred.
- d ¶ Lib. 6. Et uide plenius per Bar. in l. quoties. §. si duo, & in l. ex facto, la secunda. ff. de hære. institui. & C. eo. ri. l. quoties, per Bald. & d. Bar. de Salice. ubi plura subtilia examinant.
- e ¶ De hoc. Et de hac plenius per doc. & do. Bar. de Sali. in l. si test. C. de impu. & ali. substitu. & per Bar. in l. moribus, ff. eodem titulo.
- f ¶ Scipulatu. An & quando ætuario faciat emptionem, uide plenè Bar. in l. si ut certo. §. nunc uidentum, ff. commo.
- g ¶ Hæreditatis. Verum autem querela inofficiosa donationis non præparata transmittatur, & in hoc conuenit cum querela inofficiosa, uide Bal. & Doct. in l. 1. C. de inoffi. test.
- h ¶ Canonis. Sol. glo. est uera: sed potest etiam opponi, quod hic fuit negligens Alterocha in petendo, ut pater, supra in uer. mortuo itaque. & ideo Adiecta non computare deberet illas, ut no. in præallegata. l. iubemus, ubi uide doct. & glo. sed dic, quod hic fuit in mora, & uelima mora nocet. l. illud, & ibi, concor. ff. de peri. & com. rei uen. & uide glo. sequen.

SYMARIUM.

- i ¶ Ad defunctorum pijs uoluntates exequendas episcopus compellitur fideicommissariis. Religiosi etiam exempti subsunt ordinarijs circa redditionem rationis. An fratres minores, remiff.

zione res ad alienantem, vel alium redeat, ar. in sti. de rerum diui. §. per traditionem, & §. uendita, C. de pac. traditionibus. ff. de iurepa. si libertus. §. planè, hoc tamen fallit in seruo alienato ne manumittatur: qui si manumittatur non tenet manumissio, C. si manci. ita fu. ali. ne man. l. ea quidem. Et est ratio, quia libertas ex quo competit, non potest reuocari, secus in dominio, in sti. qui. & ex qui. ca. ma. non pos. §. semel. Lex tamen reddit rationem, quia conditio coherens personæ facta eius q. tali lege cōparauit, immutari nō potest, ubi uero lex alienationem inhihet: si contra fiat non tenet, nec transfertur dominium, ff. & C. de fundo do. per totum. l. 2. q. 2. sine. 10. q. 2. hoc ius, in aut. de aliena. & emphi. contrac. §. san. crismas, coll. 9. Idē ubi testator prohibet, & apparet persona, cuius gratia facta est prohibitio, aliās secus, ff. de leg. 1. filius. §. diui. ff. de leg. 3. pater. §. filia, & §. fundus. Et est ratio, quia sola uoluntas testatoris sine traditione trāsferit dominium in legatarium, saltem ab adita hereditate. ff. de furtis, a Titio, ff. quemad. serui. am. si partem. §. si per fundum, & sicut hoc casu sine traditione potest in alium trāsferre dominium, & amitti: sed per solum partē sine traditione hoc fieri non potest, C. de rei uendi. quoti. & in conor. alle. in princ. gl. Idem in sententia arbitratorum uel iudicum: quia nec per ipsorū sententias acquiritur dominium sine traditione, ad hoc de re iudi. cum aliquibus, nec impeditur trāslatio dominij: ut hic secundum Innoc. Host. & Abb. & materia huius gl. no. C. de rebus ali. non ali. l. fi. In beneficijs autem spiritualibus, dicunt prædicti, q. est secus, unde collatio beneficij facta à prohibito, uel suspensio non ualet, supra de consue. cum dilectus, quod dicit, ut ibi, & de concef. præben. quia diuerfitatem. eo. ti. c. si soli. lib. 6. & de iurepa. cum dilectus. Idem uidetur si prælatus prohibetur alienare, scilicet, q. etiam in casibus à iure permisis alienatio postea ab illo facta non teneat. de accusa. c. tit. de do. & cont. ueritatis, ad fi. Ratio diuerfitatis satis patet: quia beneficia ex electione, & confirmatione sine traditione acquiruntur etiam quo ad dominium ex acceptatione, infra de præben. si tibi absentij. l. 6. quo ad secundum conitatur prælatus non esset dominos rerum ecclesiarum sicut sunt layci rerum patrimonialium: sed sunt procuratores tantum, de dona. fraternitatem, & ideo per illos qui dant ipsos administratores, possunt facilius impediri, quā alij quo ad res proprias, in quibus habent plenius, & pinguius ius, ad hoc, C. de iude. nemo, C. manda. in re mandata, secundum Innoc. Potest & alia ratio reddi, secundum Hostij. in eo, quod legitur, & not. infra, de spon. duo. c. fin. Pro medietate, forte alia medietas uacans erat secundum Innocen. Condemnauit, non, q. quamuis sit officium illius qui de app. cognoscit pronunciare bene, uel malè appellatum, uel iudicatum. 2. q. 6. in fi. & C. de ap. eos. 1. responso, ubi de hoc nihilominus condemnat, & absoluit, ut hic, & supra eod. Rainutius, ff. iudi. sol. l. cum apud, quod ideo contingit, ut puro, quia iudex appellationis, & nouas audit allegationes, exceptiones, & probationes admittit, de resti. fraternitatis, Gof. Dicebat Host. hic, q. etiam sine nouis probationibus, hoc posset accidere, ut si pater per acta condemnandum fuisse absolutum, uel econ uerso, de resti. spo. cum ad sedem. Dixit etiam, supra eo. Rainutius, in par. 2. in princ. q. secundum Modernos doctores, & iudices ita pronunciat iudex appellationis. Pronunciat talem iudicem in eo, q. sic absoluit, iniuste pronunciasse, & actorem bene appellasse, & ideo ipsum reum condemnno, uel pronuncio iudicem in eo, q. condemnauit sic. T. reum iniuste pronunciasse, & ipsum reum bene appellasse, & ideo ipsum absolutio. Et quandoque concurrunt utraque pronun-

ciatio, ut ibi, & de hoc etiam in Spe. de sen. prola. §. ut autem, ver. in iudice, & omnino tene, quod ibi plenè dixi, & de ap. §. de of. in princ. & l. 4. de ap. §. pe. uerfi. si uero à sententia. Cōtingit. hic potest continuari, uer. & saluo, qui sequitur. Possidere. nec se tanquam possessores obtulerunt liti uēditionis rei, ff. de rei. uen. is qui se. Innoc. nec deserunt dolo possidere, cod. tit. si uero, secundum Host. Et tertia, supra pluries uidi disti præposita tertia: hic præponitur quarta. Eius. Rainaldi. Institutio. patruj, uel filiorum. Legatio. per cum facta auunculis. A diectio pœnæ. facta hæreditibus non parentibus. Si infra tempus, nimum secundum Inno. quod hic fertur sententia sub conditione, & sine certa quantitate contra id. 2. q. 6. biduum, C. de sen. quæ sine cer. quæ per totum. Soli. patruus hic non petijt detractionem Falci. unde, & si non exprimeret hic in sententia, semper posset detrahere Falci. In ad iudicatione enim legati intelligitur, quod heres in totum, uel in partem Falcidiam detrahere possit. Sed si de Falcidia detrahenda patruus egisset, tunc si hoc beneficium Falci. non saluaretur, ulterius petere non potuisset, ff. de neg. gest. si autem. Sed si saluatur: peti potest, ut hic. Sed & dici posset, q. ex quo lata est sententia statim, oportet huc patruum tertiam, & quartam integre restituere, sed postea petet Falci. conditione ex. l. Falci. cum hoc ius sibi sit seruatum in sententia. Si autem reseruatum nō esset, & per errorē facti soluisset, tunc ageret conditione indebiti, secus si per errorem iuris, C. ad l. Falcid. l. error. Alij dicunt, quod cum de hac Falcidia non sit actum, eam retinebit patruus, & reliquas tres partes statim restituet, & sic nō est sententia incerta, cum ad minus tres partes tertia, & quarta perueniant ad auunculos: & super quarta de illis detrahenda remanet lis, & conditio an infra tempus soluat uel non: ut primo casu detrahat: secundo non secundum Innoc. & Hosti. & in utroque gl. corrupta erat. Paruerit, non secundum Inn. & Host. q. quamuis super legatis præstandis hæres infra annum conueniatur, & condemnatur, non tamen priuatur Falcid. si satisfaciatur infra annum computandum, ut dicit gl. postea. sic. C. de fideicom. auct. hoc amplius, pœnam autem impositam a testatore incurrit, si litem contestatur, ar. ff. rem. ra. ha. l. amplius, & hic, nam hic patet, q. ad pœnam tenetur, & condemnatur, etiam infra annum: tamen cum illa sic legata detrahet Falcid. secundum Inno. Inuentarium. sic dictum, quia descriptum continet, quod in hereditate inuentum est: qua ratione dicitur repertorium, ff. de admi. tu. tutor, qui reperitorium, de forma inuentarij hæredis tractat hic Host. quod decido, & uide plenius de isto, & alijs inuentarijs in Spe. de instr. edi. §. si. per totum, & de hoc præcipue in uerf. nunc dicamus, usque in fi. §. ubi dixi super, ver. in huiusmodi, non sufficere hæredi perfecisse tempore debito inuentarium, non inchoatum tempore quo debuit, hodie rectores hospitalium tenentur in uentaria facere, ut in clemen. de reli. do. quia contingit, uer. illis etiam. Fecerit, non secundum Host. quod cōmuniter Card. hic reddit causas sententiæ suæ, non tamen semper tutum est hoc facere, de resti. in intentum ex literis, uerf. illa nitens, de quo dic, ut supra de re iudi. sicut. Contra uoluntatem, non secundum Inno. quod hæres rogatus aliquod legatum dare de suo proprio licet non det, ut testator præcepit, tamē quando postea dar, detrahit Fal. de omnibus legatis, quod intelligas, ubi hæres rogatus est restituere omnia bona hereditaria, nisi legatum sibi iniunctum uel de suo proprio, uel de bonis, testatoris soluat. Et est ratio, quia ipsemet testator pœnam ipsam adiecit, qui non potest ipsum priuare Falcidia, nec est hoc casu recurrendum ad pœnam legis: cum sufficere debeat pœna

testa-

testatoris, si testator pœnam non apposuisset: haberet locum pœna legis uel canonis: ut scilicet tota hæreditate priuaretur, quod dic, ut not. supra eo. si hæredes, & c. nos quidem, uel dic, q. iste patruus nunquam fuit in mora ante annum: quia nunquam fuerat petijt ab eo expresse tertia, & quarta: sed fuit petitum tantum ab eo, uel legatum rerum, de quibus fuerat compromissum: uel omnia bona & c. ut supra, uerf. demum, dic ut dixi super uerf. paruerit. Falcid. de qua supra, eo. Rainutius, in glo. not. q. quartarum. Nos itaque 3. pars prin. Confirmamus confirmatione indigebat, si nō habuerat auditor mandatum pronunciandi, & repete, quod dixi de hoc, supra eo. Rainutius. ¶ Prima gl. responder per obiectionem. ¶ Vltima gl. ponit dictum, quærit. all. duas. ll. pro, & vnam contra, & soluit. ¶ Gl. uidetur, obijcit, & soluit. ¶ Gl. qui forte, respōdet per quæstiones. quare dixit de vno solo patuo, & dupliciter soluit, & quomodo inter patruum, & filios hoc casu fiat diuisio. ¶ Glo. istud, respōdet per obiectionem de §. ante hæredis. ¶ Glo. sed nūquid, quærit, arguit negatiuè, ponit opi. contrariam, quam approbat. ¶ Gl. ad hoc, hæc glo. & præce. quæ incipit legatum, circa actionem distinguunt inter legatum, & fideicommissum singulare, & fideicommissum uniuersitatis, ¶ Gl. omnium quærit, & tripliciter soluit. ¶ Gl. & ita, obijcit, & soluit. ¶ Gl. immo, respōdet per quæstionem, an filius rogatus in singulis rebus, uel vna tantum & c. soluit, q. in singulis, ponit opin. contrariam, quam probat tribus legibus, ad quas respōdet. ¶ Glo. de quo, declarat quid sit residuum. ¶ Glo. ergo, respōdet per obiectionem de l. irritum. ¶ Glo. istud est, & ulti. respōdet per quæstionem, an in eo, quod pro pœna soluitur, detrahetur Falcidia. ¶ In r. glo. ibi seruatur in legatis, & fideicommissis, ut ibi. ¶ In glo. in forma, ibi ea lege, Scia Titio donauit, & tradidit seruum eo pacto, & stipulatione, q. ad fratrem Titij non perueniret, Titius fratrem, & Seiam donatricem instituit heredes. Scia cū fratre Titij suo cohæredere agere poterit in id quod interest. Et ibi peto, §. vlti. qui fratrem hæredem instituit, & petijt ne domus alienaretur, sed in familia relinqueretur, si hæres alienauit, uel extraneum hæredem instituit qui in familia fuerunt fideicommissum petunt. Et ibi pater, §. fundum, filius prohibitus alienare, quoad uiuere, etiam in extraneos illud restare potest. ¶ In gl. uidetur, ibi heredibus, in fi. facta substitutio ne furiose si decedat sine liberis, si ipsa contrahit, & filiam in morte reliquit: licet propter furorem nō fuerit matrimonium, euanescit substitutio. Et ibi, & generaliter, in fi. quod statuerat Papinianus, per iustos filios substitutionem euanescere, imperator prorogat ad naturales. Et ibi, §. uolo, ius sit testator prædia dari libertis, & si quis decederet sine liberis illius partem ad reliquos pertinere, si moritur unus ex his habēs solum filium collibertum, id est cū eo manumissum euanesce substitutio. Et ibi si quando quis uxori, uide de priuile. in his, super ult. gl. ¶ In gl. qui forte, ibi si in persona, si fideicommissum, cessit uiuente patre transmittit illud ad filium. Et ibi cū filio, in fi. rogato patre, ut post mortem hæreditatem, uel legatum restituit filio, & filius uiuo patre decedit: pater illud retinet. Et ibi, §. utrum, extinguatur fideicommissum, si decedit fideicommissarius ante restitutionem. Et ibi, si quis legata, §. 1. re duobus legata si centum heredi dedissent, aliter quinquaginta dans partem legati consequitur, & pars eius qui non dedit alteri cum sua conditione accrescit. ¶ In gl. istud, ibi, §. ante hæredis, uide supra eo. eum tibi, in gl. 2. Et ibi, l. ult. si faciens testamentum ex prescripto, quod illud etiam pro codicillis ualere uolebat petens hæreditatem debet in prin. alteram uiam elige

re. ¶ In gl. hoc bene, ibi quidam, uide supra c. proxi. in gl. 2. Et ibi reprehendenda, uide de uerb. sig. forus, super gl. C. de. ¶ In gl. & sic, ibi sub. l. pre. si tutor datus, & ibi dicitur, si nemo hæreditatem adierit, nil ualet ex his, quæ in testamento scripta sunt. Et ibi, eam quam, dicit ibi tex. regulariter traditur, ea quæ in testamento relinquuntur, si ex testamento adeatur hereditas, nō ualere nisi ita relicta & c. ut supra. ¶ In gl. legatum, ibi, §. cū seruus, status serui legati est in suspensio. nam repudiante legatario, nunquam ipsius fuisse uidebitur, si acceptat ex die aditæ hæreditatis ipsius intelligitur. Et ibi sed nec legatarius, legatarius ius non condicit, quia conditio datur illi, cuius res surrepta est, uel eius hæredi, sed bene uendicatur. ¶ In gl. sed nunquid, non quemadmodum licet fideiuisoris obligatio possit esse in pendentem, uel in futurum concipi, iudicium non potest esse in pendentem, nec de futura obligatione. Et ibi conductores, uide de plus peti. c. uno, super l. gl. ¶ In gl. ad hoc, ibi cogi, & ll. præcedentibus fideicommissum uniuersitatis est, si rogatur quis restituere bona, uel familiam, uel pecuniam, uel uniuersam rem uel omnia sua, uel patrimonium, uel facultates, uel quicquid habet, uel censum, uel fortunas, uel substantiam, uel peculium, quod pro patrimonio quidam sumunt. ¶ In gl. omnium, ibi doli clausula, sequitur, quæ in stipulationibus subiicitur, non pertinet ad eas partes stipulationis de quibus nominatim cauetur. Et ibi sanctio legum, uide de appe. ut debitas, in 3. gl. Et ibi hæres meus, §. 1. testator legauit duas statuas marmoreas, & omne marmor ultra illas duas statuas nulla statua debetur. ¶ In glo. & ita uidetur, ibi, §. illud, procedit iudex appellationis altera parte absente. ¶ In gl. immo, ibi filium, ibi filius rogatus restituere, si in fundo sibi quartam retinuit, si aliquid supra quartam ibi habet, restituere cogitur. Et ibi potest hæres, potest in vna re dare legatario partem relictam, in quam, uel legatarius consenserit, uel iudex æstimauerit. Et ibi si ex pluribus, sequitur, rebus legatis hæres quasdam soluit, ex reliquis plenam Falcidiam per doli exceptionem retinere potest, etiam pro his que iam data sunt, sed si una res sit legata, cuius pars soluta sit: ex reliquo potest plena Falcidia retineri. ¶ In glo. que quidem, ibi alia mens, ut quia apparet euidenter primo legatario ademptum, uel quod testator uoluit, q. uterque in solidum reciperet: quia tunc uni res debetur, & alteri æstimatio. electione huius rei data ei qui prius contestatus fuerit litem, & uno electo, non redit ad alterum, hoc uult hæc lex si pluribus. ¶ In gl. hæc est, ibi, l. una, uide de alim. iudi. facta. c. 1. in prin. quarta glo. ¶ In gl. ergo uidetur, ibi, irritum, uide, sup. c. Rainutius, super glo. antepe. [¶ ibi, quamquam] si frater fratri rogatus, est restituere, si decederet sine liberis, & sic moritur, & intestatus, soror ipsorum unā cum substituto succedit in Falcidia. ¶ In gl. istud est, ibi, imponenda, sequitur, ratione Falcidiæ omne æs alienum deducitur, etiam q. ipsi heredi mortis tempore debitum fuerit, quamuis additione hæreditatis confusa fuerint actiones sequentes, uide super gl. ergo uidetur [¶ ibi, cum fidei] diuersis modis intelligitur, ut ibi not. si pater institutus ab uxore ita, q. filio restitueret, & in hæreditatem suam, quam in filium conferebat, compensari uoluit fideicommissum, filius detrahet dodrantem, tantum hæreditatis propter Trebellianicam, quam ibi pater habebat. Item de bonis patris detrahet quadrantem, de residuo soluit legatarij [¶ ibi, l. 1.] potior est causa primorum legatariorum, qui ab hærede exigere poterant, quam illorum, quibus hæres reliquit [¶ ibi, cum pater, in fi.] ibi sunt hæc uerba, & ponit casum, quando legato petito iuratum fuit in litem: quia non quantitatis, de qua iuratum est, sed solum uere quantitatis

ritatis quò ad Falcidiam habebitur ratio [& ibi. l. seq.] hæres alienum fundum legatum emit plus iusto precio. In Falcidia habebitur ratio solum iuste æstimationis, quam sufficiebat legatario solui. ¶ In gl. ult. ibi. si ut allegas] si pater filium, quem rogauit restituere, certare per Falcidiam iussit esse cõtentũ, filius stare non tenetur [& ibi. l. pe.] Si habens. ecc. in bonis, iussit non aliter hæredem adire, nisi. 380. Titio solueret, hæres nihilominus adit, & habet integrã Falcidiam [& ibi. §. ult.] qui sic dicit, quarta, quã. l. Falc. retinetur, æstimatione, quam testator fecit, non magis minui potest, quàm auferri. ¶ In gl. i. ibi. conditione] hoc dicit, quia legatum sub modo, statim petitur præstata cautione de modo adimplendo, non sic in eo, quod sub conditione debetur, ff. de cond. & demon. quæ hæredi, & l. quibus diebus [& ibi. seruatur] hoc est verum inspecto sine, utrobique enim, qui non paruerit, lucrum amittit, ut not. Accur. in hac. l. & hic Phi. Goff. & Hostien. [& in fi.] & sumitur pro forma. ¶ In gl. quia dictum, [ibi. alias non possent] saluo eo, quod habes, de arbit. c. ul. ti. lib. 6. ubi dicam super. 1. glo. quod hic dixerit Inn. & Hosti. ¶ In gl. in forma. ibi. facienda] quò ad partem Rain. non ut sequitur: quò ad aliam, quæ restituenda erat, sufficiebat prohibitio legis. C. communia de leg. l. fi. & in auct. ibi. signata [& ibi. ar. contra] huius solutio patet in sup. [& ibi. committitur] si à partibus data fuit, potestas arbitris, q̄ super hoc pronuntiare possent: alias non, sup. de ar. cum dilectus, secundum Hosti. qui dixit, q̄ tunc ille, cui non seruatur pactum, potest agere ad interesse, uel ad poenã conditione, ob causam. Ille uerò qui pactum non fecit, non agit, etiam si sua interfit, C. de cond. ob causam. l. ea lege, & C. de re. ali. non alie. l. ul. ¶ In gl. uidetur etiam, ibi, habet naturalem tantum: fecus, si legalem, uel ciuilem tantum, ff. de le. 2. si ita quis, in fin. de utriusq; no. inf. qui fil. sint le. tanta in glo. fi. & quod de naturali dicitur, est uerũ, nisi talis post deportationem nascatur secundum Phil. [& ibi. substitutio] potest esse ratio secundum. l. quia cõcubinatus secundum. l. licitus est, & ex. l. nomẽ accepit. ff. de concubi. l. 3. Vin. [& in fi.] idem Vin. & Goff. Quid si hæc uerba dicta fuissent à testatore rogante in futurum, ut restitueret hereditatem, si decederet sine filiis ab ipso legitimè descendebus, & ipse intrat monasterium? dicit Hostien. q̄ Regij fuit hæc quæstio de facto, & consulti fuerunt doc. Bonon. & respondit Bagarotus, q̄ Mon. habebatur loco talium filiorum, in auct. de sancti. epi. §. sed hoc in præsentia, & §. nullam uerò licentiam, col. pen. coll. 9 ar. pro ipso, inf. de poenis, presbyteri. sup. eod. requisiti. ff. de le. 1. nemo, & quod dixi in fi. q. de proba. in præsentia, & hoc placet Din. ut ibi dixi super uer. sine hærede. nam summa est ratio, & c. ff. de reli. & sumpt. fu. sunt personæ. C. de fac. san. eccl. l. pe. & vlt. dicit ipse dominum suum respondisse contrarium non obli. §. sed hoc in præsentia, licet enim monasterium habeatur loco filiorũ, ut ibi, non tamẽ loco filiorum ex se, uel ex suo corpore legitimè descendendum, ut in casu nostro, & illa uerba debet aliquid operari, ff. de le. 1. si quando. ff. de usur. si quis stipulatus, inf. de priui. si papa, lib. 6. nec ab ipsorum significatione recedi debet nisi appareat testatorem aliud uoluisse, ff. de leg. 3. non aliter, & dicit Host. q̄ putat hoc uerius, nisi a principe, ad quem spectat, fieret alia interpretatio: quam tamen pensatis primis iuribus facere deberet secundum eum. Ia. de Bel. disputa. hunc arti. quem posuit in corpore super præ. §. & tenet substitutionem non expirare, cum testator naturalitatem elegerit, nec reliquit uoluntatem suam interpretationi iuris, per quod dicit solui contraria, quæ uolunt, q̄ dictum simpliciter, sine liberis, faciat Mon. haberi loco liberorum, sed quando naturalita-

tem eligit, cessat interpretatio, C. de insti. & sub. generaliter, §. si. C. de libe. præ. l. 3. ff. de condi. & dem. l. nunquam, & de regu. iur. expressa. l. 3. ff. de leg. 1. cum concor. quam Din. alleg. loquitur, cum taciti, & expressi est idem effectus per omnia, quod hic non est, ut prædixi. ¶ In gl. scilicet tertio, ibi, æstimationem] de hoc, sup. eo. filius. ¶ In gl. qui forte, ibi, mortui] idem, si uiuerent, & fideicommissum respuerunt, ut probant iura. inf. alle. & C. quando non pe. par. l. una, & inst. de lega. §. si eadem res [& ibi. in totum] hoc ideo, quia substitutio facta fuerat coniunctim, ut patet in princ. secus, si fuisset facta disunctim, ut si dixisset: Restituat tali patruo dimidiam, & tali dimidiam, ut probant. ll. infra alle. & eo casu potuisset Raynal. instituisse in illa parte, quæ deberetur alteri patruo, si uiueret, etiam extraneos, & sic filios patru, uel patruus adeundo hereditatem ex testamento Raynal. quo secum fuerant filij instituti, renũtiasse uiderur iuri suo, quo totum fideicommissum debebatur sibi, ar. ff. de inof. testa. si pars, §. si. & l. fi. C. eo. si pater, sup. de re iud. q̄ ad cõsultationem, secundum Host. dicebat Inno. q̄ decre. non approbat institutionem filiorum, nisi quò ad tertiam, & quartam Rayn. & q̄ absoluuntur filij, non est, quia ius haberent, sed quia non possidebant. Item secundum eum non prosequitur hic materiam nisi tertiam, & quartam, quod potuit legare Rayn. etiam extraneis [& ibi. si quis Titio] & ff. de vulga. & pupi. sub. si pater filio. ¶ In gl. istud uerbum, ibi, hæredes] & supra dixit, q̄ fecit testamentum, quod non est sine heredis institutio ne. de hoc sup. eo. cum tibi id autẽ, q̄ eos. inf. nomina uir hæredes, sufficeret etẽm, l. quãuis in nulla re eos instituisse, sed solũ legasset, ff. de hæ. inst. l. 1. §. si autẽ, sic & in auct. vt cũ de ap. co. ul. col. §. ceterũ si heredes, col. 8. [& ibi. liberi] exponit ibi, gl. 1. filij [& ibi. uoluntatis] de uirtute huius clausulæ nor. C. de libe. præte. auc. ex causã, in fi. & plenius in Spe. de instru. edi. §. cõpendiosã, uer. item uide, si est ibi clausula, & seq. uer. & Iaco. de Bel. disputa. uir qõnem, quã posuit super auc. ex causã, in solutionibus contrariorum, & per prædicta colliges differentiã inter ista, an testator dicat, Valeat iure testamenti, ualeat &c. an dicat, si nõ ualet, nec ualetur &c. Guil. autem in proposito ponit tutam & plenam formã, quã ibi uideas [& in fi.] uel etẽm Host. non est necesse de iure canonico instituire, sufficit qualitercunq; relinquere, si de intentione constat. ¶ In glo. hoc bene, ibi, imponere penam] sed nunquid iudex hic potest imponere, scilicet poenã nõ soluenti legatũ infra quatuor menses? uidetur q̄ sic. testator. n. hoc potest, & ideo, quia uoluntas sua reputatur sententia, ff. de testa. l. 1. fortius iudex hoc poterit, cuius uera est sententia, ar. ff. si quis ius di. nõ ob. l. una. ff. ad l. iul. pec. l. cum in eo, in prin. C. de modo mul. l. mulctarũ, ff. de uer. signi. aliud, & l. si qua poena. Sed contra, iudex de hoc non cognouit, nec fuit petitum, ergo non fuit locus condemnationi, supra de ordi. cogni. cum dilectus, ff. ff. communi diui. ut fundus, de exce. rei iud. argentũ, §. 1. de reg. iur. factum. Dicit Host. q̄ hoc nõ potest, C. cõmi. episto. l. interlocutio. hoc uerũ, quando iudex in forma iudicii cõcepit cognoscere, arg. ff. de iudi. non potest, tunc enim non iudicat nisi de deductis in iudicium, uel accessoriis, ff. de re iudi. Paulus, de ædil. edic. ædiles, §. sciendum. C. de fruct. & lit. expen. terminato. uel nisi agatur a cõte bonæ fidei, in qua multa ueniunt, de quibus nec est actum, nec cogitatu. C. de act. emp. & uen. l. 2. & 4. ubi uerò iudex ex officio, & extraordinariè processit, tunc potest multam imponere, & leuare, ut in primis concor. b. propter quã dicit hic Host. q̄ iudex quandoq; est liber, ut in ultimõ casu, & ubi gratificari potest, de offi. dele. consil. ff. de libe.

lib. e. agno. si quis à liberis, §. 1. quandoq; libertinus, ut super his, super quibus est lis cõtestata, ubi nec aliter, nec ultra, nec minus pronunciat, q̄ sit probatum, ut C. de fideicom. liber. l. fi. & in concor. alleg. hic tamen non est seruus, quia de accessionibus pronunciat, ut est dictum, quandoq; est seruus, sin contractibus stricti iuris, ubi nõ dilatat sibi, nec ob. l. ff. de doli excep. apud Celsum. §. idem Labeo: quia ibi fuit poena imposta de partium uoluntate etẽm Host. ¶ In ea. gl. in fi.] cum distinctione, quæ ponitur. insti. de hære. insti. §. impossibilis. ¶ Vin. Phi. ¶ In gl. sic locum, ibi, præstetur] fallit etiam in multis casibus no. in l. eam quam. inf. al leg. & de hoc in Specu. de instru. dic. §. nunc uerò aliqua, uerfic. quid igitur, si heres, & sc. & eod. titu. de testa. §. 1. uer. pone, nullus. ¶ In gl. legatum, ibi, restituendum] adde, quod no. & dicam inf. tit. i. c. fi. in glo. pe. [& ibi, rei legatæ] si est legatum nominis, dic ut C. de lega. ex legato nominis. Vin. l. q̄ sine cessione hæredis non cõpetit directa, sed utilis [& in fi.] adde quod dixi sup. c. Rainucius, super glo. tũc prodest. ¶ In gl. sed nunquid, ibi, extrinsecus] ut si petatur, quod sub conditione dependente debetur [& ibi, aguntur] uel in principalibus, non in his, quæ sunt accessoria, unde dicebat Host. quòd propter summam utilitã bonum, de quo xij. q. 2. cũ deuotissimam, admittitur hæc petitio, quæ continua est petitioni legati, & ex ea sequitur, & est simile in actione, quod metus causa poenali. ff. quod me. causa, si cum exceptione. §. satis clementer, & §. hæc autem actio. Item non est iudicium in pendenti secundum Innoc. ex quo ex his, quæ aguntur, potest certa ferri sententia. Si enim in contradictione persistent, iuste condemnabuntur ad poenam [& ibi. l. condutores] ibi petitur res, uel æstimatio, & de hoc plenè in Spec. de solu. §. sequitur, uerfic. quid si libellus, & de libel. concep. §. iam nunc, uerfic. sed nunquid talis [& ibi, concedi] & hoc, ubi alternatio oritur ex l. sup. de emp. & uen. cum dilecti. C. de rescin. v. l. rem maioris, uel ex conventionem, sup. de plus pe. c. uno, uel ex testamento, ut hic, Goff. uel si consuetudo approbet, ut si peto rem iu. dominij, uel quasi. de hoc de re iudi. abbate, in gl. 2. lib. 6. [& in fi.] ad hoc. ff. de condi. indeb. l. dominus testamento, ff. si cer. peta. l. quidam æstimauerunt, uel fuit hoc, quia hæredes iam ceperant uenire contra legatum, unde potuit concipi iudicium de futuro, ar. C. in quibus cau. colo. cen. dominos ac post. l. 1. lib. 1. r. Phil. uel quia resistebat, iam res erat in obligatione, C. de fideicom. l. fin. & auct. ibi signata. ¶ In gl. ad hoc, in fi.] in contrarium, q̄ transeat, allegatur. l. ul. C. communia de le. & fideicom. dicit Inno. illam loqui factã restitutionem saltem uerbo, uel illud speciale, ut in rebus alienatis ante restitutam hereditarẽ detur rei uen. dicitio saltem utilis, q̄ non transeat, probatur: quia tener alienatio, licet cõporetur in quartam, ff. ad Trebel. Marcellus. §. si res, & l. hæres, insti. eo. §. si hæres, secundum Innoc. qui fertur addidisse, q̄ contra hæredem rogatum non competit petitio hereditaris: quia non possidet pro hærede: quia uerè est hæres, nisi forte post factam restitutionem uerbo aliqua possideret: quia illa possidet pro hærede. ¶ In gl. ex hoc fecit, ibi, senserit] ad hoc, ff. de penu le. l. 1. & ff. quando dies le. ce. l. si penum. ibi dixit testator, Lego penum, & si penus non detur, lego. 100. sed hic testator yrung; dari uoluit, & apparet per uer. ab intestato. dixit Goff. non uideo, quo errore iudex excusetur: quia si credidit legatum non tenere, eodem errore credere debuit nõ tenere adiectionem poenæ. de hoc. ff. de rei uen. & ex diuerso. §. 1. sed forte credidit de facto deberi; alias committi poenam, C. si mancip. ita fu. al. l. ea quidem, & ff. de uerbo. obli. qui Romæ. §. Flauius [& ibi, conde-

mnatio] poterat tamen ex una causa absolui, & ex alia statim condemnari, ad hoc, infra de accusatio. ad petitionem. ¶ In gl. & ita uidetur, ibi, iudice appellationis] infra de appe. interposita. §. fin. dicit Innoc. q̄ non est necesse illa fieri, licet hic facta fuerit [& ibi, si quis in quacunque] ubi de hoc, & ad idem, infra de iura. calum. c. 2. lib. 6. & de hoc in Specu. de libel. concep. §. nunc dicendum, ad fin. ubi refert Guil. Clementem auditoribus precepisse, q̄ in appellationibus interpositis à grauamine ante sententiã non reciperent libellum. Hoc non placet Innoc. cum in appellationibus interpositis à diffinitiuã non sit separatus articulus de iustitia appellationis à negotio principali: sed in appellationibus interpositis à grauamine sic, ut patet de appel. non solum, lib. 6. potius uideretur tenendum contrarium, quod etiam tenebat Goff. de appel. per uer. scilicet, quòd facta contestatione in principali, uel scilicet non fiet coram iudi. app. sed super articulo appe. uel super grauamine bene fiet contestatio coram iud. ap. pe. & dabitur libellus, cum hoc sit diuersum à primo, facit ad materiam, quod scripsi post Innoc. de offi. dele. cum contingat, in glo. quia melius. ¶ In gl. hoc planum, in fi.] ubi dixi de hoc super glo. no. ergo. ¶ In gl. immo habuit, ibi, contrarium dicant] dicit hic Innoc. quòd de uniuersitate deducendã, sunt tertia, & quarta, quousque tamen per iudicem, hoc fiat in singulis rebus, habentur pro indiuiso, dicebant Hostien. & Abb. supra, eo. Rainutius, q̄ si filius petit ab hærede sibi legitimam in una re, uel dicecefi assignari, hæres uerò resistit, hoc iudici relinquendum, ut pensata æquitate, & malitia hinc inde terminet, quod fuerit æquius, alle. l. filium, & poterit in uno loco, uel re facere assignationem faciendo in pecunia refundi id, quod legitimam æstimationem excedit, C. communi diui. ad officiu, C. communia vtri. iudi. l. possessionem, cum suis concor. Particularis enim solutio, & assignatio non modicum habet incommodi, ff. famil. er. l. planè, ff. de lega. 1. non amplius, & facit, supra de pigno. ex literis, nec malicijs hominum indulgendum est, qui nil alla tura sunt, nisi ut nõ ceant, ff. de rei uen. in fundo, supra. de rescrip. sedes. ¶ In gl. non legauit, in fi.] & hoc teneas, licet Innoc. uideat hic dicere, q̄ quando tertia, & quarta deducuntur ex eodem testamento, ascendunt ad 7. vncias. q. uelit utrunque deduci respectu totius. Dicit autem, q̄ quando tertia deducuntur ex diuersis causis, quilibet constituit unum as, supra eo. Rainucius, sed secundum Hostiẽ. ista etiam constituunt unum as, ut infra probatur. ¶ In gl. hæc est bona, in fi.] de hoc de iura. calum. c. pe. in ult. gl. ¶ In gl. ergo uidetur, ibi, l. irritum] & istud satis facit contra legitas in his, quæ de duabus quartis non deducendis tenent, ut not. supra. c. Rainutius, ad fi. vt ibi dixi super glo. antep. ¶ In gl. istud est, ibi, accreuit] uerum est per condemnationem iudicis, & sic loquitur lex, cum pater, uel propter specialem affectionem, ut in l. sc. secus, si per instrumentum testatoris, quia tunc negari non potest, quin legatum secundum Innoc. & Abb. & Pet. sed Hosti. nil approbat. ¶ In gl. pen. in fi.] ualeat etiam, ut non teneatur etiam ad debita ultra uires hereditarias, C. de iure deli. l. scimus, & de hoc supra. c. 1. de debitis tamen propter hoc non detrahit Falcid. ut in l. præ. Inno. ¶ In gl. ult. ibi, expressum] unde sumpta est auct. sed cum testator, C. ad l. Falc. cessat etiam Falcidia iure no. uo, si aliquid relinquatur in pias causas expendendum, uel captiuos redimendos, in auct. de ecclie. tit. §. si autem hæredes, olim erat contra, ff. ad l. Falcid. l. 1. §. ad municipum, cessat etiam, ubi res relinquatur, ne alienetur, sed remaneat apud hæreses, in aucten. vt spon. lar. §. ul. Item cessat in libertatibus ff. de inoffic. testa. Papinianus. §. sed an. Item cessat, si aliquid relinquatur pro

pro debito bonorum subsidio, C. de inoffi. testa. l. scimus. Item cessat ratio de delicti, ut si heres cancellavit testamentum ad hoc, ut non daret legata, tunc enim non detrahatur inde Falcid. Idem, si neget rem esse hereditariam, sed dicat suam esse, & conuincatur de mendacio, ff. ad l. Falcid. si tacitum, & l. beneficium, & l. hereditatum, §.ulti. Vin. Hostien. supra. c. proximi. satis exquisitè quosdam ex his casibus, & quosdam alios no. scilicet illum, de testa. mili. qui no. infra, c. si per l. in testamento, C. ad l. Falcid. ubi de his casibus no. Item cum legatum commode diuidi non potest, sicut instrumentum, C. ad l. Falcid. si praeiorum. Item cum quid est legatum in dote, ff. ad l. Falcid. cum in dote, ar. ff. de iust. ma. l. i. Item ubi res legata prohibita est alienari, C. ad l. Falcid. au. sed in ea. Item ubi haeres fidem praestitit non capaci, sed tunc eam detrahit fidei, ff. ad l. Falcid. si ita. C. eo. l. 3. ¶ Scias, qd Abb. ex decre. colligebat multa notabilia. primò, qd pater substituit filio, & qd durat substitutio post pubertatem, quod de fideicommissis intelligas. Item qd potestas arbitratorum attenditur ex compromisso. Item qd dictio, Semel, posita ponitur proprie, & improprie. Item, qd institutio fieri potest in his, quae subiacent restitutioni. Item, qd testator potest adijcere poenam. Item, qd adita hereditate potest peti legatum. Item qd res, & poena insimul peti potest. Item qd libellus potest sub conditione formari. Item qd petitur poena prius, quam sit commissio, cum effectu: quia scilicet ante contestationem, ex quo sequitur satis esse, qd ius mihi competat tempore sententiae, licet non competat tempore libelli oblato. Item qd cum certum quod legatur alicui, si illud non praestetur, & aliud debeat, si primum non fuerit praestitum, transfunditur in secundum. Item utranque partem posse a sententia appellare. Item, qd eadem sententia in parte approbatur, in parte reprobat. Item qd in causa app. fit lris contestatio. Item duas quartas ex eodem testamento deduci. Item quod qui alienat rem communem sibi, & alteri, partem, quam ibi habet, intelligitur alienasse. Item qd arbiter non potest inhibere alicui alienationem rei suae, etiam si de illa fuerat compromissum. Item qd filius non punitur ex facto, vel negligentia patris. Item quod legatum a possessore hereditatis tantum peti potest. Item qd non punitur, qui non peccauit. Item heres in rebus, quae restitutioni subiacet, nequit poenam adijcere. Item qd Falcidia contra uoluntatem testatoris inducitur.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Interlocutio. Vide Ioan. And. in c. cum in tua, super gl. in infra, qui matri. accusare poss. & Bal. in l. si. quam ponit proprie, C. commi. uel epist.
b ¶ Primis concor. Si testator apposuisset poenam, & non dixisset, cui deberet applicari, an applicetur legatarijs, uide Bar. in l. uxor. §. haeres, ff. de leg. 3.
c ¶ Impossibilis. Vide plenissime per Bar. in l. i. ff. de condit. insti. & an possit testator apponere poenam usurarium, uide Bar. in l. poenam, ff. de his quae poenam no.
d ¶ Haec autem ibi Bar. approbat hunc libellum, & ff. de tabu. exhibend. l. locum §. condemnatio, & idem Ioan. And. in Spe. quod metus causa, super rubrica.

S V M M A R I U M.

- 1 Proponit quibus de rebus sit dicitur, & dimittit.
2 Executor fideicommissarius, qui suscepit officium, illud exequi compellitur, & quibus modis nunc. 10. & intra quod tempus, nunc. 11.
3 Preferri alter alteri qui solet in scripturis ex stylo curiae.
4 Praedicatorum praesertim minoribus etiam in scribendo.

- Templarij hospitalarijs, interdum secus. Clerici laicis.
4 Executores ultima uoluntatis non refert, an sint dati disiunctim, an copulatiue, & an sit clericus, uel laicus, an ambo misti. Disiuncti resoluuntur in copulatiuum quandoque, ut hic. Nomen integrum de stylo curiae poni debet in scriptis. Executores si deputantur plures, an unus solus possit exequi, remittit.
5 Executores ultima uoluntatis quibus alijs nuncupentur appellatiuibus, & qui proprie dicantur executores. Quare non dicantur negotiorum gestores aut procuratores. Cum fideicommissarijs plus habere similitudinis uidentur. Professus testari non potest, in fin.
6 Loca uenerabilia quae, & cur ita dicantur. Loca pia quae.
7 Locis relinquere aliud est, aliud locorum personis. Insuper, dictionis significatio. Testamentorum executio, quo ad quae spectet ad episcopos, & ad quos alios, nu. 9. & 24.
8 Executores ultima uoluntatis, quando cogi possint ad executionem, & quibus modis, & num. 10. Acceptasse officium quando dicantur. Taciti, & expressi eadem uirtus hic.
9 Capitulum sede uacante succedit etiam in compulsionem executorum praedictorum, non autem infirmo, uel absente eo.
10 Coactio fit multis modis, & quibus in casu huius decreta, & quando. Excusatio executorum praedictorum qua legitima ab onere.
11 Testator quis dicatur. Voluntas ultima est generale uerbum. Generale quod est, generaliter sumendum.
12 Mandatum qui suscepit, ad quae teneatur, si non implet. Arbitrium susceptum quis debet implere.
13 Legitima minus uoluntas qua, & quando seruanda. Procuratoris, & executoris, & arbitri officium comparantur, & in quo. Voluntarium quod est a principio, sit ex post facto necessarium, & quibus casibus hic. Arbitrator, & arbitrator cogi possunt dicere sententiam.
14 Executores, arbitri compromissarij etiam ad eligendum plures, quam unus, & unus dari potest. Impares numero esse consilii.
15 Executores ultimatum uoluntatum qui possint esse, & nunc. 18. & 24. civ. fin. Procurator, & arbiter, & super spiritualibus quis. Testari potest clericus secularis & de quibus queat.
16 Liberalitate sua perficere qui promissit pecuniam ad opus reipublicae quando cogatur. Penitere quando cupiam liceat, remittit.
17 Executor an possit, & quando agere contra heredes, & exigere relictam, & quando sit merus distributor. Quam actionem intenet contra eos quando potest, & quae ab eo haeres ut faciat, petere possit. An procuratorem possit ante lris dare contestationem. Pias causas exequi quid sit, & cuique etiam monaco licet.
19 Professio dispar in eodem officio quando non liceat esse, addit exempla. Cap. continebatur, cum se q. non contradicit huic.
20 Cap. episcopus mitigationem. 88. distin. huic etiam non repugnat, & eius expositio.
21 Diocesanus hinc quis intelligatur. Executio ad quem pertineat hic. Excusatur a tutela qui non est eiusdem ciuitatis. Locus etiam officij suscepti inspicitur, & quando. Officij susceptio est quasi contractus.
22 Legatarius coram quo conueniat executorem. Executor ad petitionem legatarij cogitur agere contra quod ei relictum est, tenentem, & an satis sit cedere actionem, & ad quae est teneatur.

- An haeres ad idem cogatur, & teneatur. Actionem cedere satis est regulariter, non autem ipsimet agere, qui habent actiones, coguntur, nisi in casibus, & quibus. Ad legatarium, quando rei legatae statim adita haereditate transeat dominium, & contra quomodo agat pro ea.
23 Executor an teneatur inuentarium facere. Rationem reddere an teneatur, & cui, & an sufficiat iuramentum in ea reddenda. Rationem reddere si curret testator cum, an, & quando seruanda talis uoluntas. Ad rationem teneri, & ad reliqua comparantur. Desunt uoluntatem impleri decet auctoritate pontificali, etiam si actio deficiat. Circumstantiarum consideratio ubi est habenda, casus hic.
24 Testamenti executio an spectet ad episcopum etiam quo ad relictam, ad non pias causas.

C A P V T XIX.

Ioannes. Commentando praemittitur, quid circa huius decreti lecturam sim acturus, & quo ordine, & primo continuando rubricam, circa illam aliquid opponam, & quaram, & oppositis, & quaesitis satisfaciam, secundò expediam tex. & gl. tertio aliqua utilia subiungam. Ad primum rubrica continuatur, & c. ut supra in rubrica. Circa secundum quinque faciam, ponam casum summarium, secundò legam text. tertio ponam literalem, quarto exponam literam, & recitabo gl. quia breues, quinto colligam notanda ex tex. Ad primum decre. hoc intendit. Executor ¶ fideicommissarius, qui suscepit officium, illud exequi compellitur. Legi tex. Ioannes, & c. [Qu] litera grossa [Mandans] grossa litera [Post mandatum] grossa litera [Per diocesanus] litera grossa, decre. diuisionem non recipit, tamen. §. facit, dicit, qui erant executores, & cuius, & quid erat exequendum, & quando cogi debebant, & per quem, & haec patent. Casum sic pono. Quidam O. clericus disponens suam ultimam uoluntatem & c. [Ioannes clericus] not. ¶ stylium curiae, quo praemittit clericos, cum de clericis, & laicis fit sermo, concor. de rescrip. significauit, de elec. qualiter, supra. eod. tua, de usuris praeterea, de cri. fal. ad falsariorum, de cle. ex. mini. propositum, de exce. prael. clericis, de priui. ex parte. i. de senten. ex com. grauem. pro, & contra, de arb. per tuas. Sit ratio, quia cetus ille dignior, de maio. & obed. solitae, & est si. qd praedicatorum praemittit minoribus, de elec. quorundam, lib. 6. quia antiquior illorum institutio. sic olim praemittebat teparios hospitalarijs, de dec. ex parte, primum, de priui. cum & plane. interdum secus, de regu. licet, in prin. per quae dici posset, qd talis ordo praetermissus non uitiat. ad idem de iudi. c. 2. de censu. prohibemus, de rescrip. causam quae [Et] coniunctim, ergo ¶ & copulatiue fuerant instituti: sed idem, si disiunctiue, nam tunc disiuncta resoluuntur in copulatiuum. ¶ C. de uerb. sign. cum quidam [P] Quomodo hodie de stylo curiae in rescrip. poni debet integrum nomen, dixi, sup. de consti. cum accessissent, in princ. [Laicus] non refert ergo in executore, an sit clericus, uel laicus, uel an ambo simul mixti. de hoc, infra dicam, cum autem si deputantur plures executores, an alter solus possit exequi, dic ut infra, eod. c. ulti. 2. respon. lib. 6. [Executores] idest perfectores, ¶ & consummatores, secundum Goff. & Hostien. qui interdum dicuntur commissarij, interdum fideicommissarij, interdum executores fideicommissarij, interdum diuisiones, interdum distributores, interdum ga diatores, de quo uide in Spec. de inst. o. edit. §. nunc uerò aliqua, qui aliàs est uer. sub. §. cõpendiole, ad fi. 1. col. Dicebat autem hic Goff. qd isti non simpliciter,

dicuntur executores, sed executores ultimatum uoluntatum. nam proprie executores sunt, qui sententias exequentur, C. de execu. rei indi. l. fin. supra de offic. deleg. pastoralis. §. quia uerò, & de hoc. eod. tit. super quaestionum, in princ. dicitur etiam executor negotiorum, ff. de testi. l. fin. ff. de neg. gest. l. 3. §. si executor, supra de obli. ad ra. c. uno. dicitur etiam executor gratiarum, supra de rescrip. constitutus, & infra de offic. deleg. si super gratia, lib. 6. cum simi. Dicimus autem istos executores ultimatum uoluntatum non esse negotiorum gestores, cum illi sine mandato, cura, uel officio gerant aliena negotia, isti uerò officium habent, & curam. Item nec procuratores, quia aut reuocarentur morte, aut ab haerede reuocari possent, plus autem uidentur similitudinis habere cum fideicommissarijs, de quo uide in Spec. prael. §. 19. col. uer. de executore autem [O. clericus] secularis, non professi. ille enim testari non potest, supra. c. 2. eum suis concor. [Qui] O. clericus [Venerabilibus] sic supra, de fo. comper. cum sit, in fi. & dicuntur haec loca ¶ uenerabilia, idest ueneratione digna. & sic ueneramur, non solum personas sanctorum, sed etiam loca sacra, de reli. & ue. san. per totum, de innum. eccl. per totum [P] infra. c. proximi. de elec. sciant cuncti, & dicuntur loca pia ista, in quibus exercentur pietatis officia, sicut hospitalia, xenodochia, & si. de relig. do. de xenodochijs, cum suis concor. & c. sequen. [Locis] aliud est ¶ relinquere locis, aliud personis locorum, de hoc, supra eo. requisisti. ad hoc, infra de priuile. per exceptionem, lib. 6. [Suis] q. d. de alienis non licuisset, quod dic, ut supra eo. filius, secundum Hostien. uel dic, ut dicit glo. [Insuper] idest praeter legata praedicta [Creditoribus] per hoc uerbum, & per uerbum, diocesanus, quod sequitur. no. Hostiè. qd non solum quò ad relictam ad pias causas, sed etiam quò ad temporalia spectat executor testamentorum ad episcopos, de hoc, supra eod. tua, & dicam infra [Per eosdem] iusserat enim omnia bona sua expendi in pias causas, deducto aere alieno, Inno. [Post] ergo ¶ prius non cogitur, praecipue si nil sibi fuit relictum, uel fuit, sed non agnouit. Sunt tamè opi. de hoc, quas uide in Spec. prael. §. 15. col. uer. hoc etiam quaeritur. ¶ [Mandatum] ipsius O. clericus testatoris, quod patet supra. ibi, mandans & c. per quod patet, quod hic loquitur de executore testamentario: sed habemus legitimos, & dariuos, & de his in Spec. prael. ti. & §. in prin. [seleptum] expressè, uel tacitè, ut si iam alicui creditori satisfecit, uel legatum soluit, uel aliquid ut executor gessit secundum Innoc. ar. ff. de acq. heredi. pro haerede, Hostien. non tamen sufficit, qd praesens fuerit in constitutione sui, & tacuerit, ff. de arb. Pomponius, aliàs, si de meis. §. recepisse [Diocesanus] uel ¶ alium habentem in loco iurisdictionem episcopalem, uel quasi, quod esse potest, infra. de priuile. abbates, in fi. l. 6. & concor. quod not. de usur. quamquam, eod. lib. facit Cle. eod. tit. c. vno. puto etiam, qd in hac iurisdictione compellendi executorum succedat capitulum mortuo episcopo, de ma. & obed. hic quae, & c. cum olim, de her. ad abolendam, etiam si negaretur, in officio executionis legitime, quae competit episcopo, capitulum succedere, de quo no. opi. in Spec. prael. §. ad fi. pe. col. uer. item circa, sicut succedit in iurisdictione confirmandi, licet non succedat in ministerio conferendi, ut ibi, & nefe. ua. c. 2. & facit, supra. de for. compe. uerum. Infirmitate uerò episcopo, uel absente capitulum hoc non potest, cum his casibus iurisdictione non transeat, in capitulum, de hoc in pre. §. in vl. col. [C] per ¶ subtractionem emolumentum sibi a testatore alias non relicturo relictum, uel per cen. ecclesiasticam, uel per poenam arbitrariam, de hoc satis in Spec. prael. §. 16. col. uer. sic. quaeritur autem, ubi etiam tractatur, an in hac com.

compulsione sit offerendus libellus [Debet] precise, nisi ex causa emergenti perat ab episcopo exonerari, ff. de procura. si post datum. Vinc. Ponit lex casum de superuenientibus inimicitijs, & econuerso, habes illum de procura. c. 2. lib. 6. [Testatoris] ergo iste. C. haredem instituerat, cum nec aliter dicatur testamentum uel sumitur hic testamentum large, ut no. supra, c. 2. uel secus de benignitate can. quod dic, ut not. supra eod. cum tibi [Explere] fideliter, & plenarie, supra eod. tua, Vinc. Sed infra quod tempus, dic, ut in Spe. prael. §. in fi. [Ultimam uoluntatem] ergo quacunque sit illa. cum uerbum sit generale, & sit generaliter sumendum, supra eod. relatum. 2. 1. respond. Hostien. ¶ In glo. 3. ibi. §. sicut] dicit quod habetur, de commo. c. uno. 2. respon. [Ibi, qui mandatum] qui suscepit mandatum, & potest implere, & non implet, tenetur ad interesse. idem, si non potest implere, sed id non denuntiauit, cum posset. secus, si nec denuntiare poterat [Ibi, inuitus] fidem susceptam sufficit procurator implere, & ad plus non tenetur [Ibi, 3. §. 1.] non cogitur quis arbitrium suscipere, sed susceptum debet implere. ¶ In glo. 1. ibi, minus legitima] Hosti. resistit gl. dicens, quod minus legitima uoluntas nunquam est seruanda. ff. de leg. 1. si quis inquilinos, glo. intellexit de minus legitima, id est minus solenni, quod ad numerum testium, ut patet per concor. ¶ In gl. 3. in fi.] Bonagui. per has concor. notabat hic officium executoris, procuratoris, & arbitri in hoc conuenire: quia a principio uoluntarium, ex post facto necessarium, addebat etiam casum de executione uoti paterni, infra de uoto, licet. & per hoc argue, quod non solum arbiter, sed etiam arbitrator cogi potest sententiam dicere, de hoc in Spec. de arbi. §. fin. & uersic. sed nunquid arbitrator. ¶ Nota ¶ plures executores dari possunt, & in numero pari: sic in arbitris compromissarijs, & compromissarijs ad eligendum, non refert quot sint, uel an sit unus solus. de solo arbitro patet de arbi. dilectus, & c. seq. de duobus, eo. ti. c. 2. & pe. de tribus, eod. ti. per tuas. de quatuor eod. tit. peruenit, de solo compromissario ad eligendum patet, de elec. causam, de duobus, tribus, 5. 6. 8. patet eod. titu. in causis, & c. cum dilecti, & c. cum in ueteri, & c. cum in iure. Est tamen consilium, qd talia committantur in numero impari, de arbi. c. 1. de procuratoribus uero dic, ut de procur. si duo. Item not. qd non refert, an executores ultimatum uoluntatum sint clerici, an laici, an simul mixti. Quid de mino. 2. 5. annis, uel foeminis, not. infra eod. c. fin. lib. 6. idem in procuratore etiam spiritalium causarum, de proc. c. 1. lib. 6. secus in electo etoribus, de elec. Messana. & in arbitris super spiritalibus, de arbi. contingit, & c. per tuas. Item not. clericum secularem de bonis proprijs posse testari. Quid de bonis acquisitis intuitu ecclesie? not. de offi. ordi. presentis, lib. 6. Item not. qd executor, qui non suscepit officium, non cogitur exequi, supra remisi. Item qd si suscepit, cogitur. Item qd ad episcopum spectat testamentorum executio, & executorum copulsio. ¶ Venio ad recitanda, & primo ad unam obiectionem, & vnam q. que hic scriptam reperio: & oppono ¶ satis ex quibus secundum Vinc. Ad id, quod hic dicitur, executores, qui suscepit mandatum, cogi ad exequendum. Dixit lex, qd is qui promissit pecuniam, uel columnas ad opus reipublice sine causa, non cogitur liberalitatem persicere, nisi propter illud promissum reipublica suis expensis opus cepisset, ff. de pollici. l. 1. Dicit Vincen. qd non est contra: quia hic agit de illo, qui mandatum suscepit: non de illo, qui pecuniam promissit, uel expendi mandauit. Opponi posset de omnibus his, quibus licet penitere, de quo de reg. iur. quod semel, & regula, mutare, lib. 6. Quam ¶ Inn. & Host.

& Abb. an executor agere possit contra haredes, & in relictis ad pias causas: planum est, & omnes concordant, quod agere possit etiam contra haredes, & exigere relictis, C. de episc. & cleri. si quis ad declinandam, & l. nulli licere, propè prin. & ar. ff. de relict. si quis sepulchrum, §. funus, & si nullus sit hares, executor tunc potest totam hereditatem uendicare, ut nulla de ducta Falcidia exequatur uoluntatem defuncti, ut ibi. Si uero non ad pias causas, sed alios usus testator uoluit expedi relictum, uel fideicommissum, aut executor est minister tantum, aut minister, & particeps relictis, primo casu secundum Innocen. & Abb. non agit contra haredes: sed si haredes gratis soluant, distribuit inter illos, inter quos testator distribui uoluit, ff. ad Treb. Lucius. §. Meuia, nisi testator illud expresse conceperit. ff. de leg. 1. cum quidam. §. si scriptus, & l. si a pluribus, in princ. ff. famil. er. si filia. §. Papinianus. In secundo casu cum etiam particeps est relictis, puta quia testator Falci. uel aliam quotam ad eum pertinere uoluit, secundum omnes tunc agit. ff. de leg. 2. si quis Titio. 10. in prin. ubi de hoc. Et quod dixi, quod non agit, cum est merus distributor relictis, non ad pias causas, ob. hac decre. sed Innocen. respondet, qd totum debebat conuerti in pios usus ergo alieno deducto, ut dixi in text. & ideo etiam credita soluere tenetur, Hostien. dicit, quod hoc est diuinare, & tenet, qd secundum can. executores contra haredes, si sint, & contra omnes alios agere possunt in his, que spectant ad executionem ultimae uoluntatis, ut etiam dixi in text. & eis negligentibus hoc facit diocesanus, supra eod. tua, & c. si haredis, & c. nos quidem. primam distinctionem tenet Guil. in Spec. §. prael. 5. col. uer. & scias. omnino temperes illud dictum, ut ibi scripsi in fin. & in uer. ibi sequentibus tractat, quam actionem intendat executor eo casu, quo potest agere, & de hoc etiam not. in pra. l. nulli. Item quando agere possit, & an hares possit tunc petere ab eo, ut caueat, & tenet Hostien. in testamentario, qd non, hoc not. supra eod. tua: uel ut iuret de exequendo, & an possit ante lit. contest. procurator dare, & ibi de his, & similibus ad materiam spectantibus plenè uidere poteris. ¶ Ad de cre. opponitur: hic dicitur, qd clericus ¶ erat executor, contra, clerici curas, uel sollicitudines secularium actuum, uel negociorum suscipere non debent 88. distinctione. peruenit. 88. distinct. episcopus, aut sacerdos 11. q. 1. te quidè. 16. q. 1. generaliter, nec esse ministri laicorum. ne clerici. uel mo. c. 2. Sol. clericus hic erat executor clericus, ut dicit text. & sic ex persona negotium erat ecclesiasticum, ut 11. quaest. 1. §. ex his, uel speciale est in executione relictorum ad pias causas, ut illa clericus, uel monachus exequatur, supra eod. tua, infra, cap. 2. lib. 6. cum istud sit suffragium anime, ad quod clerici tenentur, & est officium misericordiae, quod omnibus est commune, infra de ecle. mil. c. 1. 86. dist. non satis, uersus fin. aliquibus uidetur, qd clericus, & monachus omnem executionem ultimae uoluntatis, etiam ultra relictis ad pias causas gerere possit. pro quibus facit hoc c. & infra, c. 2. lib. 6. & de hoc in Specu. prael. §. 20. col. uer. quid de prapositionis, & seq. ubi etiam de episcopis, & superioribus tractatur, & hoc approbat consuetudo, & facit, quod dicam in fin. & potest tolerari, dum tamen per id non attrahatur a seruitio diuinorum. ad hoc, ne cler. uel mo. sed nec, de simo. cum essent. Item hic in officio executionis ¶ miscemus clericum, uel laicum, contra, in eodem officio non debet esse dispar professio. 16. q. 7. in noua. sed certum est, quod clericorum & laicorum est diuersa professio. 12. quaestio. prima. duo sunt. hinc est, quod licet clericis adinuicem ludere, sed non clerico, & laico, de homici. continebatur, & c. seq. cum suis concor.

Sol.

Solu. ubi unque ad aliquid agendum admittimus diuersa capita non ut collegium, uel corpus unitum, non refert, an illi sint eiusdem, an diuersae professionis. du modò utraq; professio p se sit habilis ad illud agendum de seruiensibus cardinaliū inclusorum, pater de elect. ubi periculum, post prin. lib. 6. nil enim impedit in eodē facto duos procuratores constitui, alterū clericū, alterū laicū. & idē in testibus. idem in arbitris. idem in consiliarijs, & simi. iudices etiam, & executores gratiarū possunt esse diuersae professionis. hac ordinatè probatur de procu. c. 1. lib. 6. de testi. tam literis, & c. dilecto, de arbi. per tuas, de elect. cum in ueteri, de renun. ueniens, saluo quod habes de ui. & hone. cleri. deus qui, de eta. & qualita. intelleximus, ubi uero inter praedictos gerentes est unio respectu eiusdem corporis, uel collegii, illud tale corpus non debet esse diuersae professionis, ut in contrario ad idem de elect. cū causam. ad hoc de conuer. coniug. ad apostolicam. & facit, qd no. de consti. cum omnes. nec ob. de eccle. xdi. ad audientiam. 2. quia illi professi non erant de collegio religioforum. Item illud facit papa ex priuilegio, ut ibi dicā super 1. gl. ¶ Item ei, qd hic dicitur, diocesanus debet cogere debere executores ad executionem testamenti, ob. 88. di. episcopus tutionem testamentorum non suscipiat. solue ut ibi, & facit quod no. supra eo. si haredes, in gl. 2. uel quod ibi dicit, tutionem testamentorum, expone, id est tutelam testamentariam. 2. i. q. 3. Cyprianus. ¶ Multas qdnes superius expediui saltem per remissiones, sed adhuc quaro, de quo diocesano intelligatur, quod hic dicitur? & circa executionem legitimum testamenti, quā hēt ep̄s, planū est, qd intelligimus ep̄m originis ipsius testatoris: sed si alibi habet domicilium, dicunt quidā, qd uterq; exequi p̄t. alij, qd ep̄s domicilij, si in potū illud transfuit, nisi in loco originis essent facultates ipsius, de hoc. C. de ep̄s. & cleri. l. nulli, & in Spe. prael. §. ad fi. sed quod ad copulsione, de qua hic loquimur, puto, qd ep̄s ipsius executoris habeat illū compellere, ff. de tu. & cura. da. ad his. l. diuus, & l. 1. in fi. & si dicas: etiam a tutela excusatur, qui illius ciuitatis non est, ff. de excu. tu. l. fi. C. eo. testamento. Fateor, si executionem proponat: aliās secus. ff. de testa. tu. l. quaro, in prin. ex quo ergo suscepit officium, sibi imputer: si tamen ipse executor suscepit officium in domicilio testatoris, episcopus ipsius domicilij ratione illius quasi contractus cum compelleret, si eū ibi de inueniar: aliās seruiat, quod dicitur de fo. compe. Romana, §. contrahentes. uel dic qd ex quo ille absens est, collega exequitur. & si collegam non habet, nec aliter testator prouideret, non instabimus compulsioni absentis, sed exequatur episcopus testatoris, infra eo. c. 2. lib. 6. Et per praedicta expedit, quod quaeritur, eorum quo legatarius conueniat executores, de quo in Spe. prael. §. 1. i. col. in uer. sed corā quo. Itē cum, supra dixerim, executores agere posse, quaro, an ad petitionem legatarii executor cogatur agere contra tenentem, quod sibi relictum est, an uero satis sit executori cedere actionem in haredem. formatur hac qd, & soluitur, qd satis est eum cedere, in §. pra. in 10. col. uer. sed an executor. de executione ibi dubium relinquitur. Scias, qd Host. supra eo. tua, distinguit, an testator legauerit rem sibi debitam, an suam propriam, an alienam. si debitam, ut quia emerat, sufficit, qd hares, uel executor actionem cedat, ff. de contrahen. emp. l. qd sape. §. si res uerita, in fi. ff. manda. l. haredē, & hoc generaliter traditur p regula, qd qes, quos tenens dicitur; qd actionē habet, sufficit, qd actiones cedat, ff. de

peculio, qd debet. Si uero legauit re suā propriam, statim adita hereditate transtulit dominium ad legatariū, ut no. supra c. prox. uer. dem. u. & satis dixi, supra c. Ranutius, super gl. tunc prodest. uendicet ergo illā legatarius, nec hares, uel executor tenetur agere, nec obligatur ad sumptus, nec ad estimationē nisi in casibus, primus si in mora reddendi, uel in culpa fuerit hares, ff. de leg. 1. cum res. secundus, si res litigiosa erat tēpore, quo fuit legata, de quo dic, ut no. & dixi de ali. mu. iudi. causa fac. c. 2. super gl. 2. de seruo uero in fuga, dic ut supra eo. indicante. Si uero res aliena legata est siue scienter, siue ignorater, nec agatur cōtra dominum, nec cedenda est actio, sed hēt in terdū legatarius actio nē cōtra haredē, uel cōtra executores ad estimationē rei sū ea, q̄ no. supra eo. filius, ex qbus cōcluditur solum in primo casu executor cōpelli agere, aut cedere, si eidem actio cōpetit. Itē ¶ qro, an executor, teneat facere inuentariū. Item an teneatur reddere rationē, & cui, & an in ea reddenda sufficiat sacramentum? & de his sufficiat remittere ad Sp. prael. §. 1. i. col. uer. sed an tenetur, & duobus uer. seq. Sed ex his incidit qd, quid si testator uerit uel executor rationem reddere? Arguitur, qd seruanda fuit talis uoluntas, C. de fidei. ius. cum necessitate, licet tales teneantur de dolo, & de reliquis, nisi hoc expresse legetur, sic. ff. de libe. lega. l. non solum, §. pen. & l. si quis rationes, & l. Lucius, & l. Aurelia. §. Caius, & l. Aurelius, §. Meuia. Sed contra, per hęc uerba non uidetur facta remissio, sed solum adhibitus modus rationis reddende, ut ff. de cond. & demon. cum tale legatum, §. quid ergo si ita scriptum, & erit modus, ut non fiat scrupulosa inquisitio quo ad negligentiam, quā uidetur remissa: non tamen per hoc facit lucrū, quod est penes se: optimè facit, ff. de leg. 1. si seruus ueritus est, ut. charta. ff. de admini. tu. qui plures. in tutoribus enim talis uoluntas esset captatoria, & contra ius publicum, quod nemo adimerē potest. ff. de adm. tut. iure nostro. 1. respon. ff. de leg. 1. plane. §. 1. & l. si seruo meo, §. fin. & l. nemo, & ideo non ualet. ff. de lega. 1. captoriae. Si enim praesens ualeret, ut uerbu sonat, daretur uia executoribus si bi appropriadi, quod debet forsan in uisus pios expendi, quod cauendum est, in st. vi. bo. rap. §. sed nedum talia, inf. de diuor. quanto, ad fi. Item cum talis teneatur ad reliqua, ergo & ad plenā rationē, cū hac duo acqui parentur, ff. de cond. & demon. l. quāuis. ff. de sta. lib. seruus si haredi. §. imperator. Sol. putat Host. qui hoc no. supra eo. tua, talem executores, qui non necessarij, sed uoluntarij suscepit officium, ut hic, teneri ad rationem ex bono, & aequo iudicis arbitrio faciendā, arg. ff. de ma. re. q. filiū, ad fi. ff. de libe. leg. Aurelius. §. alias, & l. creditor. §. inter cetera, & per alia iura alleg. sup. Sic etiam pontificali auctoritate decet impleri uoluntatem defuncti, etiam si actio deficiat, ff. de peti. haredi. hareditas, in fi. ff. de reli. & sumpt. fu. & si quis impediatur, §. si cui funeris. Iudex ergo pensata fama, & conditione executoris qualitate, & quantitate articuli, de quo quaeritur, in aliquibus credet ipsius iuramento. C. de dona. l. pe. sicut: aliās no. C. de alimen. pu. pra. l. 2. & infra de accu. qualiter, 2. in aliquibus plenam probationem requirit, C. de ep̄s. & cleri. l. nulli, ad fi. 1. rñ, & §. 1. ibi post unius uero & c. & in auc. de eccle. ti. §. si quis adificationē, & seq. & arbitrabitur taliter, qd non sit locus fraudi, nec minus plenae executioni: §. eod. tua, & dixi in text. & talis praesumitur fuisse mens testatoris clausula illā apponētis, nec enim est uerisimile, qd illā inclusionē uoluntatis sua, uel officij pontificalis apposuerit, sed magis uti uoluisse fide utriusq; ar. op. ff. de testa. mili. l. 3. & uide, ff. de cond. & demon. cū seruus. ff. de admini. tu. qui nō minibus, & l. Lucius, & sup. eo. nos quidē. ¶ De eo, quod ¶ vltimū notauit ex

10. And. super 3. Decret. Q. tex.

tex. & exponendo tetigi, quoniam; an. s. executio testam...
episcopum f. glo. 2. supra eo. si heredes, per comparatium...

- ANNOTATIONES.
a Copulatiua. Contra hoc facit, c. cum plures, de offi. dele. li. 6.
b Hoc etiam queritur. Ibi uide plenè etiam per Io. An. & per Bal.
c Si quis Titio. Ibi uide plenius Bar. & doct. in l. nulli. C. de epi...

- SVMMA RIVM.
1 Legata qua, de quibus non soluitur canonica portio, nu. 2. 3. & 5.
2 Pro fabrica ecclesie relicta quando teneatur ad portionem canonicam.
3 Annularium quid hic.
4 Legatum an & quando ad alios usus, quam relicta sit, commutari possit.

DE his qua. Casus. Ponit quaedam legata, de quibus non soluitur canonica, nisi fiat in fraudem. ponit dictum, in quo interfit casum exceptu ibi...

nicã, sic & parochialis ecclesia de oī relicto suorum parochianorū; sic semper hæc duæ quartæ deducuntur...

ANNOTATIONES.
a De uer. sig. ex parte 3. in gl. ergo, & de materia huius. c. uide per do. Pet. de Peruiso in suo tractatu canonice portiois, in c. uenio ad septimum capitulum.

SVMMA RIVM.
Continuatio tituli.
De successioibus ab intestato ubi alibi, quam hic, agatur.

De succes. ab intesta. Rub.

Viso de successioibus ex testamēto, uideamus de successioibus ab intestato. Goff. de materia. 12. q. ult. c. penul. & ult. & q. 2. de laicis, & c. seq. Et congruit, lib. 6. de concess. præben. auctoritate, in fi. Scias, q. materia successiois quod ad descendentes, ascendentes, & collaterales plenè tradit Host. in summa, eo. tit. §. fi. & Spec. eo. tit. per totum.

- SVMMA RIVM.
1 Clericus bona propria donare potest, cui uult, sed si decedit intestatus, succedit ecclesia, & quando possit, & de quibus bonis, nu. 2.
2 Inuentum quomodo accipiatur hic.
3 Persona intuitu quando legatum quid dicatur.

CAPVT I.

Ed hoc. Casus. Clericus ppria bona donare potest, cui uult: sed si decedit intestatus, succedit ecclesia. 2. ibi, si autem [Inuentum] i. statutum, uel inter alia ibi statuta. Goff. [Intuitu persone] quod præsumitur in clerico seculari non habente administrationem, à quocunq; relinquat. Idè in habere, si attinet relinquens infra quartum gradum, de hoc, §. titu. 1. requisisti, §. si uerò, & §. si secundum Host. [Donare] inter uiuos, & in uoluntate, Inn. Abb. q. non licet de bonis ecclesie, nisi ut dicitur, supra titu. 1. ad hæc, & capitu. sequen. Hostien. [Altari] idest ecclesie. prima quæstio. 3. altare, uel proprie secundum Hostien. & loquatur secundum consuetudinem Gallie, ubi multi sunt presbyteri, quibus tantum altaria conferuntur, quas nos capellanas uocamus: & tales plures ordinari in ecclesia Bon. sumptibus alienis, & propriis [seruiunt] dum uiuunt. aliàs seruiunt in uita, scilicet eius altaris, uel ecclesie. [Vltimo] glo. respondet per ob. [In glo. ult. ibi, consanguineos] idem hic Innocen. & Hostien. [Ibi, c. ult.] ubi de hoc [in fine] uel

hoc capitulum locale fuit, uel temporale, & hodie non tenet Ala.

- SVMMA RIVM.
1 Si clericus, uel presbyter intestatus decedat, de peculio eius quid fiat, & quo, nu. 2. in fi. & quis intelligatur, nu. 5. in fi.
2 De libertorum intestatorum substantia partem patroni recipiunt. Seruorum autem totam domini percipiunt. Peculium, pro patrimonio. Testari an possint obligati ad ratiocinia.
3 Portio episcopi est præcipua, & quaratione. Ab ordine scriptura, quis proponendus, arguitur. Paventes, pro consanguineis. Ab indigno quod aufertur, applicatur fisco.
4 Epilogus, suffragium, & additio glossarum. nu. 5. & 6.

CAPVT II.

Ancto concilio. Casus. Si presbyter intestatus decedit, de peculio eius fiunt quatuor portiones. non tenet fm gl. secunda ibi. Peculium. & dicit Host. q. hic ponitur excessus relatio, eiusdem prohibitio, peculij diuisio, poenæ inflictio: & secundum hoc secunda ibi, interdicimus, 3. ibi, Peculium, quarta ibi, & si quis [Proprijs seruis] [factis] libertis, de quorum substantia patroni partem percipiunt, secundum quod distinguitur in situ. de succes. lib. §. sed nostra. In seruorum enim substantia domini non percipiunt partem, sed totum uendicant: quia sum. insti. per quas personas no. acqui. §. item nobis, Host. [Gradum] nec debent aliter ordinari, supra de ser. non or. per totum [Peculium] idest patrimonium, supra de pecu. cleri. per totum [Ipforum] ab intestato decedentium; & sic facit ad titulum, & intelligitur de bonis acquisitis intuitu persone, non ecclesie, de obligatis ad ratiocinia, an possint testari, remittit Host. supra de obli. ad ratioc. c. uno. 13. q. 2. illud, 11. q. 3. per totum [Episcopo] ex dignitate, & ordine scripturæ argue, q. portio episcopi est præcipua. ad hoc de maio. & obc. c. 1. supra titu. 1. c. fin. [Parentibus] idest consanguineis. alludit uulgari [Distribuat] not. Abb. q. id, quod aufertur ab indigno, applicatur fisco [Præsumpserit] impediendo portiones prædictas, uel inuadendo bonas [Anathematizetur] i. excommunicetur usq; ad satisfactionem condignam. Host. [Primas] gl. dist. aut prælatus testatur, aut non. secundo in casu aut res eius sunt distinetæ, aut permixtæ. & hoc casu aut dubitatur, an habuerit proprium, aut certum est habuisse. signat contrarium, & soluit. [In glo. 1. ibi, ciuibus] uide, supra eo. requisisti, super glo. hic respondet [Ibi, Quintus Martinus] uide de peculio cleri. c. 1. super glo. ult. [In glo. 1. ibi, præsumendum] idem hic Inno. [Ibi, ut dicit Lau.] Goff. & Host. Pet. & Abb. qui hoc probant, per uer. f. presbyteros suos, scilicet oim. sed melius pbat, uer. sicut liberi facti sunt. &c. & uer. peculium, scilicet respectu prioris status. [In glo. 2. ibi, nullus] ubi de hoc. [In gl. ult. in fi.] idem, si sunt excommunicati, ut ibi notauit Host.

- SVMMA RIVM.
1 Intestatus rector moti quis dicatur, & tunc ei succedit ecclesia, nisi in casibus, & quibus.
2 Orationis particeps quis sit duobus modis.
3 Se, & sua qui dedit an tantum presentia dedisse uideatur.
4 Assertio qua faciat probationem. Confessio quando præiudicet, & probet, & nu. 4. Præsumptioni sufficienti statur. num. 4.
5 Vius ad sensum refertur sum. Adimulatio probationis inuat, & qua sit hic.
6 Attestationibus publicatis quis auditur, & quando, ut hic.
Io. And. super 3. Decre. Q. 2. 6 Epi-

- 6 *Episcopi auctoritas ad agendum etiam pro ecclesiis, & quando admittatur, & quo nomine.*
Ad eius dispositionem omnes decimæ, & oblationes pertinent, Pro collegio suo quilibet superior agere potest.
- 7 *Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 8.*
Testantis uerbis statur, & quo casu hic.
Furiosus, & mentis non compos uoluntas non seruatur praterquam in casu, & quo hic, & num. 1c.
- 9 *Additio glossarum.*
Iuramenti delatio petenda, & quo casu hic proderat.
Glossæ addita hic à tempore Inno.
Ad monacatum probandum quæ uerba non sufficiebant hic.
Außen hoc obtinet, quando sit locus. §. in gl. uidetur.
Confessio an præiudicet filio quò ad legitimam.
- 10 *Fatuus fatua loquitur.*
Stultitia probatur ex factis, & quibus hic.
Hæredes non sufficit admississe, nisi & possessionem apprehendat, in fi.

C A P V T III.

Vm dilectus. Casus. Receptor fecit, si nullum facit testamentum, uel fecit, sed furiosus, & tali succedit ecclesia: secus si appareret illum monacum, uel sana mente testari, & sunt quatuor partes. in prima factum decimum. in secunda mortuum papæ ad sententiam. in 3. allegatio episcopi differentis sententiam. in quarta diffinitio uæ commissio. secunda ibi, Sufficiens. 3. ibi, Quia uerò. 4. ibi, Nos causam [Habebat] & episcopus cōtra Abbatem, erat enim hic conuentio, & recōuentio, ut patet in si, secundum Inn. & Host. [Proposuit] post aduentum partis episcopi [Orationum] id est ut particeps esset orationum, Inn. quasi non fuerit hic illud nudū participium, de quo habetur, infra de priui. cum & plantare, §. de confratribus [se, & sua] recitat hic Guido Ber. Prouin. nota f. 27. q. 1. nuptiarum, q̄ conuersus ecclesiæ secularis, qui dedit illi se & sua p̄sentia, & non futura dedisse uidetur, ff. man. si mādauero, §. 2. & de au. & arg. lega. l. si ita. tamen ad contrarium alle. illud c. ibi, nulla Christo, & c. C. quæ res pig. ob. pos. l. ul. vi de quod no. ea. q. ut lex, & quod ibi dicit Archi. super glo. [Et infra] continetur sub hac decisa, qualiter post commissionem prædictarum conuentionis, & recōuentiois, & processum factum per quosdam iudices delatum est negocium ad papam, secundum Hosti. [Asseruit] assertio ista, quæ est de præterito, & sit extra iudicium, non est sufficiens probatio. si tamen solenniter quis cōfiteretur etiam extra iudicium, & postea conueniatur, non est audiendus contra suam confessionem, nisi ostendat se aliter intellexisse, uel aliud rationabile, ut not. sup. de elect. per inquisitionem, §. de proba. per tuas. hic autem hæc confessio obscura hīs uariū intellectum, hoc probat decre. quam allegat, & sic cessent, qui Inn. reprehendunt, & uide, quod dixi in Spe. de confessione, §. nunc uidentum, sup. uer. sed nunquid patris. ideo non est sufficiens probatio: quia non uiuit is, qui confessionē fecerat, & ideo non potest dare intellectum confessioni, arg. §. de accu. cū dilecti. Est tamen sufficiens præsumptio. unde & ei statur, ut sequitur secundum Inn. qui hoc intellexit, ut no. in 4. gl. [Unde cum requisitus] q. d. ex hoc magis præsumitur, q̄ uoluit testari [id est] uidere potuit frerum traditionem, & personam tradentem, & recipientem, sed uerbalem donationem uidere non potuit, de hoc, §. de contue. c. 2. de testi. cum causam, Host. [Uebementer] in tantum enim adminiculatur cōfessio archiepiscopi, quod se, & sua reddidit, q̄ condēnatur episcopus, ac si probatum fuisset illum professum, secundum In noc. sed Hostien. dicit, quod hæc inducebant proba-

bilem præsumptionem. nam, ut dicit, tales possent esse præsumptiones, & tale factum, de quo quæritur, q̄ eum uno teste fidem facerent. hic autem dicit, quod dicam super 2. gloss. [In extremis] de illa enim donatione agebatur secundum Hostien. [Probauerit] si dicas, quomodo? auditur episcopus attestationibus publicatis? responderet Host. q̄ alius erat articulus, per quem Abbatis probatio reprobatur indirectè, sic supra de testi. ex tenore, §. fi. & c. fraternitatis. sed & per modū resti. in intc. admitteretur etiam post conclusionem, supra de restitu. in intc. auditis [Imponatur] in eo, q̄ erat actor [Restituere] & sic succumbit etiam episcopus in eo, quod erat reus propter ultimam uoluntatem, ex qua agebatur, sufficienter probatam, secundum Hostien. [Dixisse] hoc casu merito succūbit Abbas, quia nec probata est confessio, nec ultima uoluntas [Nomi ne] parochialis ecclesiæ no. q̄ episcopus agit pro ecclesia parochiali uacante, Inno. & idem uidetur de ecclesia etiam non uacante, ar. 10. q. 1. regenda, & per totū. nā & monaci hoc faciunt de ecclesiis ad ius ipsorum pertinentibus, de præscriptio. ex transmissa, de offi. ordi. cū uos. sed & omnes decimæ, & oblationes pertinent ad curam, & dispositionem episcopi. 33. distin. præter hæc. 12. q. 1. præcipimus, & c. ecclesiasticarum. & tota diocce. est ipsius parochia, ut patet, infra de deci. ad apostolicæ, supra de dona. apostolicæ. unde & in Abbatis hoc iure utitur, infra de statu mona. c.ulti. §. q̄ si Abbas, secundum Hostien. & dixit Innocen. idem forsā in quolibet superiore, ut pro collegio sibi subiecto possit agere. argum. C. de episc. & cleri. nulli, & l. si quis ad declinandam, & in prædicta decre. ex trāmissa, ubi de hoc, & supra de restituro. spolia. olim. 1. & dicam, §. titu. 1. c. 2. super uer. ecce. Not. autem Abb. episcopum hoc casu agere nō suo nomine, sed ecclesiæ [Fuerant] & quæ acquisierat intuitu persone, ut in glo. [Impetitione] scilicet quò ad illa bona, quæ fuerant archiepiscopi. nā si aliqua occupasset, quæ fuissent, aliās mon. ut uidetur supra dicere tex. ad illa restituen da teneretur episcopus, licet testamentum archiepiscopi byteri non ualuisse. ¶ Soleo signare cōtrarium asserit, & dicere, q̄ Lau. unam fortuitam obiectionem, & soluit, & hoc in ulti. glo. Io. signat duas, quas soluit, & hoc in gl. antepenul. & penul. T. soluit duo cōtraria in gl. hoc ideo. Vincen. unum in gl. uidetur, unam ob. in gloss. solus testis, scilicet quòd episcopi probatio sit superflua. ¶ In glo. solus, ibi, cura eum] uide de testi. ex tenore, super ulti. gloss. ¶ In glo. uidetur, ibi, ex hac seriptura] si dicat testator, sciant hæredes mei res tales libertis meis me in uita donasse, benigna interpretatio ne dominiū pertinet ad libertos. ¶ In glo. hoc ideo, ibi, furiosus] dum furore laborat: secus, si cœperit illud, & consumauerit, dum est sanæ mentis, ut ibi [ibi, nec co dicillos] etiam codicilli facti ab illo, qui non erat compos mentis, non ualent; & qui hoc dicit, id probet [ibi, quidam] cum præcipit testator ossa in mari projici, primò inspiciamus, an fuerit tunc compos mentis [ibi, si filius] uide ut eccle. benefi. ut nostrum, super 5. gloss. ¶ In glo. sed nome, ibi, si quis in tantam] uide de dolo. c. 1. super 5. gloss. [ibi, non est dubium] sequitur, de negari actione legatorum ei pro portione competentē in rebus, quas de hæreditate subtraxit. ¶ In glo. 2. in fi.] sed quare non fuit delatum iuramentum Abbati? de procu. ex insinuatione, de iureiuram. c. fi. C. de re. cre. in bonæ. Respon. rerum petitarum quātitas dissuasit, ff. de legi. tu. legitimus, Gof. dicit Host. q̄ non fuit peti tum. Item p̄m eum nō profuisset Abbati, qui agebat ex ultima uoluntate, non ex donatione inter uiuos: quare non iuuaretur ex alia causa, scilicet ex donatione probata; hoc quò ad suam petitionem: quò ad petitionem episcopi non fuit peti tum secundum eū.

¶ In

De Sepulturis. Rub.

- a ¶ In gl. 4. ibi, nec intelligas] p̄m Inn. à cuius tempore fuit hæc gl. & idem alii moderni [et in fi.] ut ibi. ¶ In gl. solus, ibi, obtulit] uerū est, q̄ illa uerba non sufficiebāt ad probandum monacatum, sed ad probandum ultimam uoluntatem bene, ut dictum est in 4. glo. [ibi, admittit] q̄ superflua sit eius probatio, ex quo non probauit Abbas. q̄ actor erat: sed uerū est, q̄ uterq; erat actor, ut dixi in textu, melius tamen diceret cogi. ¶ In glo. uidetur quòd, ibi, Responderi potest] quare datur responsio cū concordet. Cōfessio enim ista sufficit, dummodò de ea constet, ut dictum est in 4. glo. sic & in l. necessè est constare de illa scriptura [ibi, aut hoc obtinet] hæc autem non loquitur in donatione, uel legato, sed in debito, quo quis in testamento se cōfiteretur obligatū, in quò magis sit præiudicium hæredi: quia non deducit Falci. sed in primo deducit. & de hoc an confessio præiudicet filio quò ad legitimam, in Specu. de confessio. §. nunc uidentum, uerf. nunc sequitur uidere. ¶ In glo. scilicet, quòd, in fine] ultimam enim uoluntatem sufficienter probat. ¶ In glo. hoc ideo, ibi, testamentum] Refert Valerius lib. 8. c. pen. in prin. testamentum cuiusdam furiosi per senatores approbatum: quia bene di spouerat ibi furiosus, & probari poterit per eius uerba, ut dicebatur in antiqua. ad id. ff. de tut. & cu. dat. ab his, l. his, ff. de condi. insit. quidam. Nam fatuus fatua loquitur. 93. di. legitimus. & Iob. Quasi una ex insipientibus locuta es. Iob. 2. c. 23. q. 8. conuenior. ex factis probatur etiam stultitia. nam stultus est, qui nomen suū ignorat, C. de hære. insit. l. ult. & perpenditur stultitia in eo, qui non uult discere. 22. dist. de Constantinopolitana. Io. [et in fine] de hoc in Spec. de proba. §. 1. & uerf. pone, quidam. ¶ In gl. si intelligas, ibi, eo casu] idem Inno. & Hostien. ¶ In gl. pen. ibi, post aditam] forte non sufficit, q̄ hæres aduerit, nisi & possessionem apprehenderit, ut ibi no. ¶ In gl. ult. ibi, Rainutus] & ibi dixi de hoc super gl. petuerat [ibi, non probauit] idem Host.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Intelligas, secundum Inn. contra gl. facit & cōtra tex. l. ex facto, ff. de hære. insit. & l. ex his, C. de test. mili. solue, ut ibi no. & Bar. in l. ex hac scriptura, ff. de dona.
- b ¶ Furiosus. No. ex ista gl. semel furiosum, hodie præsumi furiosum aliās quilibet præsumitur sanæ mentis. uide doct. Bald. & Saly. in l. furiosum, C. qui test. fa. post.
- c ¶ Constantinopolitana. Vide plenè per Barto. in l. fin. ff. de bono, possessio. furio.

S V M M A R I V M.

- 1 *Morimur omnes.*
Mortui testati, uel intestati sepeliendi.
Continuatio huius tituli.
Sepultura sumitur diuersis modis, & quo hic.
- 2 *De sepulturis in quibus alijs iuris pontificij locis præterquam in hoc agatur.*
Mortui prælati sepeliendi ante electionem successoris.
Sepultura archiepiscopi cum pallio.
Sepulci qui exhumandi.
De sepultura pactum, quod hic non ualet, & cui ius competat ecclesiæ.
Sepultura cui negetur, pro ea nihil exigendum, quando negetur.
Religiosi, ubi sepeliendi.
Sepultos etiam quandoq; ligat, & absoluit ecclesia.
Extraneus Bonifacij citatur ab auctore.
- 3 *Sepulturam concedere non prohibetam est humanum, & piū, & contrario denegare, omni qui iure, & addit exempla.*
Humanitas officium erga mortuos commendatur.
- 4 *Sepultura, & exequia sine luctu fieri debent, ex multis etiam sacris auctoribus.*
De sepeliendi diuersis ritibus & moribus.

1 ¶ Omnes morimur, & quasi aqua dilabimur. 2. Regum 14. c. cui cōuenit. 13. q. 2. vbi cūq; 2. de pe. & re. cū ex eo, post prin. ff. de condi. & de l. 1. mortui autem testati, uel intestati sepeliendi sunt, ut infideliter, etiam si hoc prohibuerint, de hoc. 2. 1. dist. nunc autem, in glo. 2. & pbat lex ibi allegata, ff. de condi. insit. quidā. ideo post tractatū & c. quomodo diuersis modis sumitur sepultura, uide no. inf. c. pen. in 1. glo. & quod ibi dicā. In materia nostra dicitur sepultura locus concauus, quo in ecclesiastico cōmeterio corpus catholici cōquiescit. Ad primum, infra c. penul. ibi, effodi sepulturam, Ad p̄m. 2. q. 2. aurum. ubi d̄, q̄ in cōmeteriis est requies christianorum defunctorū. & uide quod no. 14. q. 2. cum graua, & j. eod. c. fraternitatem. Ad hanc 2. rubricā se habet causa. 13. & maxime. q. 1. c. 1. 2. q. 2. c. 2. cū se. usq; ad fi. Itē reperitur hæc rubrica, in 6. & hæc multū est utilis. & in clem. & hæc satis est rigorosa. sed ut aliquid penitus nouum ad rubricas alias dilatandū aggrediar, est sciendum, q̄ in hac compil. sunt hæc decre. quæ de sepulturis loquendo saltem in parte competere huic titulo, licet sub suis titulis competētius collocentur. Est prima de elect. bonæ. 2. ante electionem successoris debet prælati mortuus sepeliri. Itē archieps cum pallio sepelietur, de usu pal. c. 2. Fideles à scismaticis sepulti per hoc exhumandi non sunt, de sacra. non ite. c. 2. Pactum per cōductorem factum locatori, ut apud ecclesiam ipsius sepeliatur, non ualet, de pact. pleriq; Matrici ecclesiæ cōpetit sepultura, de præcri. ex transmissa, & ius sepeliendi præscribi potest, eo. titu. cum olim. Sepultura priuatur non restituens ecclesiæ decimam ad eam spectantem, de deci. prohibemus. Negatur sepultura à professio, qui propriū nō resignauit in morte, de statu mon. c. 2. uer. qui uerò, & c. super quodam, & c. cum ad mona. uerf. q̄ si. Polluta sunt cōmeteria, & ideo recōcilianda, in quibus excōmunicati sepulti fuerunt, de consē. eccle. uel alta consulu isti. Pro sepultura, uel exequiis mortuorū nil exigi debet, de simo. non satis, & c. cum in ecclesiæ, & c. suam, & c. audiuimus. Sepulci etiam Iudei exhumari non debent, de Iuda. sicut. Clerici etiā priuilegiati hæreticos credentes & c. nō debent sepelire, de hæreti. sicut ait, & c. excōicamus. 1. §. sanè. Negatur sepultura mortuo in torneamento, qui uenerat causa pugnādi, de tornea. c. 1. Sed si ob aliam causam uenerat, sepultura conceditur, eo. titu. c. 2. Raptori pertinaci, qui nō satisfecit in uita, cū posset, & in morte nō pōt, negat sepultura solēnis, de rapt. c. 2. Cōcedit sepultura excōicato, q̄ in morte penitēs fuit p̄ presbyterū absolutus, eo. ti. in literis. Negat sepultura manifesto usurario, q̄ nō satisfecit, ut de usuris, q̄ i oibus, & c. cū tu. Blasphemo Dei, uel sanctorū impenitentis negat sepultura, de male. c. 2. Religiosi nō cogunt extra sua mon. sepeliri, de excess. pla. nimis iniqua. Cū priuilegiati celebrat tempore interdicti, nō dēt tūc mortui sepeliri, de priui. cū & plantare, §. quod si. Si etiā exempti sepeliant excōicatos, cogunt illos exhumare, eo. titu. ad hæc. Quò ad priuilegiatos de sepeliendis confratribus tempore interdicti, qui dicantur confratres. eo. titu. ut priuilegia, tempore generalis interdicti negatur sepultura, de pe. niten. quod in te. & ei, qui semel in anno nō confitetur, non cōicatur, eo. tit. omnis. etiam sepultos quosq; ligat, & soluit ecclesia, de sen. excom. à nobis. 2. In 6. lib. habemus. 7. de pact. c. 1. de reli. do. c. uno. §. personis, de concess. eccle. uel alt. c. uno, de hæreti. c. 2. in princ. de usur. quamquam, de priuil. episcoporum, de sen. excom. is cui, §. 1. in clemen. de poenit. cupientes, §. sanè. Item extraneus, Bonifa. quæ incipit, detestādā. ¶ Est autem 3. sciendum, q̄ sicut extra casus prohibitionis sepulture Io. And. super 3. Decre. Q 3 ram

ram concedere est humanum & pium. sic & illam negare esset crudele, inhumanum & impiu. Hæc patent ecclesiastici. Mortuo nō negabis gratiam. f. sepulchre. 13. q. 2. in ecclesiastico. unde de primo specialiter dicitur canon. q sepultura in vniuerso orbe christianis cōcedenda est. ea. q. qui diuina, in fi. unde ponit Vale. lib. 1. c. de somniis, ex ep. 11. q. Simonides poeta ad litrus applicans corpus, qd̄ ibi uidit inhumatū, sepeliri. mandauit, propter quod periculum maris euasit. ut ibi, & terræ. ut ti. sequenti de miraculis ultra medium. vnde ibi Valerius. Quid hac felicitate locuplerius. quā nec mare, nec terra sc̄uuiens extinguere ualuit. Itē ipse, lib. 5. c. 1. de humanitate, exemplo. 16. Commendat Casar, qui caput sui hostis Pompeij sibi per regem Egypti destinatum honorificē sepeliri & cremari fecit: qd̄ licet, paulo ante Romani fuisset imperii culmē iacuisset inhumatum, si humanitas Casaris nō fuisset. Et interferret auditor sic mortuorum negotia fortuna uerfat. Et ibi in ultimo exemplo commendatur Annibal, qui successiue tres Romanos Paulum, Graccum, & Marcellum ipsius hostes occisos honorificē sepeliuit. Humanitas enim hostilem sanguinem hostilibus lachrymis miscet. Subdit ibi Valerius ad illos Romanos q non penitendas sortiti sunt exequias, que licet optabilius fiant in patria speciosius tamen pro patria. De secundo ps̄l. 78. in prin. ubi inter horribilia inferit, nō erat, qui sepeliret. unde Valerius lib. 5. de ingratis, reprehendit Athenienses, qui Melchiadē in carcere mortuum sepeliri non pmiserunt, nisi Cymo, alias Amon ipsius filius carcerem intraret. unde ibi. c. de pie. erga parētes, dicit Valerius. Nec te quidem Cymo, alias Amon. silentio inuoluam, qui patri tuo sepulturam uoluntariis uinculis emere non dubitasti. nā & si maximū tibi postea & ciui & duci euadere cōtingit: plus tamen laudis in carcere, quā in curia assecutus es. his conuenit, q eodem c. de. exemplo. 12. de Scithis, qui responderunt Dario, q non pugnabant nisi parentum tumulis defendendis. ¶ Est tamē sciendum, q sepultura, & exequiæ tales fieri debēt sine luctu. 13. q. 2. quā praposterum, cum tribus capitulis sequentibus, in quibus etiam ponuntur illa uerba. i. ad Thes. 4. Nolumus uos ignorare fratres & c. facit, quod in Hiero. scriptis ad Celsantiam post prin. Et in epist. Neptoliani, & in consolatoria ad Paulā super morte Brasillæ, per totum. & ad Tyralium super morte filiar, per totum, & quod dicit de simo. licet Heli. in prin. unde Thobias in fi. legitur de Thobia iuniori, quod eius cognatum cum gaudio sepeliuit illum. Valerius etiā lib. 2. c. 1. circa si. commendat Marcellū, qui diem funeris sine luctu sine bāt domestico sacrificio, & necessario riu. consanguineorum conuiuio, subdens, quid attinet aut humano dolori indulgeri, aut diuino numini inuidiam fieri, q immortalitatem suam nobiscū partim noluerit ubi, etiam sequitur de Thracis, qui plorabant natale, & ridebant exequias: & de Lycis, qui sumebant in funeribus uentem muliebrem, ut cito uelte deposita deponerent marorem. de diuersis autem modis per diuersitates prouinciarum sepeliendi, & plangendi defunctos, uidet in libro, qui dicitur Boncompagnus, in fine primi libri.

S V M M A R I V M.

- 1 In sepulchro maiorum sepelitur decedens intestatus, nisi elegerit, & si non sit epulchrum maiorum, ubi sepeliatu. Parochialis ecclesia habebit tertiam eius, quod relinquit ecclesia sepulchra, & quo modo intelligatur, num. 3. & 4. & quando danda, num. 5. & si non sit, & si non sit, de nu. 10. Viatores, clericis, monachis, & uxor, ubi sepeliantur. 2 Sepeliantur funes, amli, uel ius qua ecclesia habeant.

- Sepultura electionem quid aliquando impediatur, qua fieri potest, & num. 1. & 7. & quid conferat eligendi sepultura potestas, eo, num. 7. 3 Christi actio est nostra instructio. 4 Canonica portio episcopo, & parochiali ecclesie quādo debeat, & quo danda tempore, nu. 5. & 6. & quo ad primum, nu. 10. Iudicium defuncti includit hæredis institutionem. Dispositio defuncti qua comprehendat. Testamenti fundamentum hæredis institutio. 5 Pro anima relicta quid dicatur. Testamentorum solennitas non requiritur super quibus relicta. Accipere est quandoque accipere. 6 Dare, pro relinquere hic. Consolari quis dicitur ex retributione. Possessiones hic, pro laboribus, & quas patiat ecclesia. Laicorum uita, & mors quid afferat clericis. Ut, pro sicut. 7 Excommunicationis non fertur sententia nisi pro peccato mortali. Detestari, pro reprobare. 8 Epilogus, & suffragium glossarum. nu. 9. Commoda cuiusque sequuntur eum, quem sequuntur incommoda, & num. 11. 10 Additio glossarum. Archidiaconus in decretales has scripsit. 11 Terminos suos quando quis parochianus, & alij hic descripti transgredi dicantur, §. fina.

C A P V T I.

Nos instituta. Casus. Decedens intestatus sepelitur in sepulchro maiorum: aliās sepelitur, ubi elegerit: tamen parochialis ecclesia habebit tertiam eius, quod relinquit ecclesie, ubi sepelitur. & p̄ hoc sunt tres partes, ut sunt tria dicta. sc̄da ibi, Nulli tñ, tertia ibi, sed quia [¶ Num quæque] intestatū, Pe. & Abb. [¶ Maiorum] & si non habet sepulchrū maiorū, sepelitur in parochiali. j. eo. in nostra. Viatores sepeliantur in ecclesia cathedrali. a clericis uerō in ecclesiis, ubi sunt, ubi moriunt, & si monachis sūt. 13. q. 2. ubi cūq; 16. q. 1. s. de of. archiepi. officiu. uide qd̄ dicā. j. c. 1. lib. 6. sup. gl. f. De uxore dicit j. eo. de uxore Scias: n̄, q nō ois ecclesia hēt cemetētiū. i. ius funeradi, aut corpora suscipiēdi, & si p fratribus suis, uel certis personis id habeat: sed ille tñ q hnt populū uel super hoc sunt priuilegiatæ, hnt ius funeradi: & tacit qd̄ dixi. s. de clerici. nō res. qa nōnulli. sed & qnq; pacta huius electione impediūt, puta q nullos, uel non certos parochianos ad sepulturā recipiāt, de cōle. di. 1. certū. p̄m Inno. & Host. & de hoc ultimo dic, ut infra de pact. c. 1. li. 6. & de materia huius gl. dicā, infra eo. certificari, in 1. q. [¶ Exitus] 1. mors. Pet. & Abb. [¶ Docet] Gen. 23. 26. 49 [¶ Propriam] i. in propria ecclesia, Abb. [¶ Alienam] i. in aliena ecclesia, Abb. [¶ Dominus] quasit actio Christi sit instructio nostra, de elec. significasti. 2. q. 1. Deus [¶ Elegit] ipso facto p̄m Io. & Ho. & h̄ hoc Io. 19. in fi. [¶ Dignus] Matt. 10. & 12. q. 2. quicunque suffragio [¶ Tertiam partem] dicunt quidam, ubi est consuetudo. Idem dicitur de Innocen. ubi non est consuetudo, dummodo non sit consuetudo contraria [¶ Sui iudicij] iam uidiſ contra episcopos, & parochiales ecclesias allegari, quod canonica eis non debeat de relicti iure institutionis. Item nec de legatis, nisi in eis sit expressum, quod legantur pro anima. Ad primum adducunt, supra titu. 2. officii, & capitu. requisisti, & capitu. fi. infra de uer. significa. ex parte. 3. quæ ibi utuntur uerbo relicti, & legati. Ad secundum inducunt prædictam decre. requisisti, in prin. & quod no. infra eo. cum super, in 1. glo.

gl. & c. in nostra, super uer. reliquit. Tu dicas contrariū in uroq; membro. & in primo probet id identitas rationis, supra de transla. c. 2. de confit. uti. uel inu. cū dilectæ, & leges ibi alle. in 3. gl. hoc idem probet hæc decre. & infra proxima, & infra c. de his, & c. cum super. ista enim dicit de iudicio defuncti debere canonicā, Iudicium autem defuncti hæredis institutionem includit. facit, C. de sacrosan. eccle. l. 1. infra eo. rit. c. pen. lib. 6. & quod no. eo. lib. de reg. iur. in iudiciis, decr. px. dicit canonicam debere de omni eo, quod disponit testator, etiam si sit immobile. sed dispositio, est uerbū generale comprehendens institutionē hæredis, fideicommissa, & legata, ut patet de testa. quia nos, C. eo. in testamētis, infra eo. in nostra. comprehendit etiam electionem sepulturæ, infra c. cum liberum. nec mirū quia etiā adiectum personæ, cui relinquitur, sapit institutionem hæredis, s. de testa. cum tibi. inde ps̄l. 88. Disposui testamentum electis meis, & Actu. 3. in testamentum, quod disposuit deus ad patres uestros. si ergo de omni, quod pro anima disposuit, debetur, & hæredis institutio dispositio est, & est probatum. ergo etiam de eo debetur, quod per institutionē habetur. Item de immobilibus, ut ibi. In decr. uerō, de his, apertè est casus. cōstat enim, q̄ ibi monasterium est hæres ingressi, & teneatur ad debita, & legata; tamen ex quo oblatio personæ, & rerum, uel personæ simpliciter facta est in infirmitate, de qua decessit, debetur canonica, ut ibi. Decr. uerō, cum super, infra eo. dicit de testamento debere canonicam. Fundamentum uerō testamenti est hæredis institutio, insti. de leg. s. ante hæredis. ergo includit etiam quod ex institutione obuenit. Item ius ultimum in materia canonica, scilicet de cre. super cathedram, innouata per concil. Vien. de sepul. dudum, §. huiusmodi, ibi, Nec nō de datis & c. apertè facit pro hac parte. ad hoc etiā uideri possēt, quod no. Host. in summa huius tit. §. uetus est quæstio, sub. §. & de quibus. Ad alle. in contrarium respondetur, q̄ uerbum relicti & hæredis institutionem includit, sup. titu. 2. Rainutius, & c. si hæredes, & uer. legati, eo. titu. Rainaldus, post princ. facit, C. de testa. quoniam indignum, & l. in testamentis. ¶ Circa secundum articulum aduertendum, q̄ nūquam de relicto ecclesie, uel pio loco dubitatum est, quin illud dicatur pro anima relictum, sed de relicto prelato, uel rectori pij loci, de hoc dubitabatur, an intelligatur pro anima relictum, & canon apertè dicit, q̄ si fiat ab extraneo, pro salute animæ dicitur esse factum. hoc habetur. 12. q. 3. p̄hti fices, cuius uerba ponuntur, supra tit. 2. requisisti, uer. nec est. Si ergo relictum prelato, quia censetur relictu ecclesie, dicitur pro anima relictum, fortius expressè relictu ecclesie. Item constat, q̄ de funeralibus debetur, & illa non legantur; ergo nec pro anima legantur. Ad contrarium ergo sit responsum, q̄ in non expresso intelligitur, sicut supra de rescriptis, c. 2. cum similibus. Itē constat, q̄ super relicti ecclesiis, licet non addatur pro anima, non requiritur solennitas testamentorum, supra titu. 2. relatum. 1. ad hoc uide, quod dicam, infra eo. in nostra, in glo. si quis eligit, in princ. [¶ Dari censemus] antequam eligat, ut innuunt sequentia, uel post: quia accipere est quandoque accipere. 1. q. 1. eos. in fi. dicit Host. q̄ prima expositio magis consonat menti iuris per litteram, & sic demum, ubi dicā statim. Nec ob. contrarium: quia ibi non erat tempus terminatum: secundum rene, & ita seruatur: tamē contra consuetudinem Host. remittit ad no. de treu. & pa. c. 1. dicit etiam hoc æquum. & ideo statutum est, ne contingat parochiales ecclesias defraudari. Permitterent enim illos clamare, si prius corpus sepeliretur. uide remedium no. in cle. eo. tit. dudum, in §. huiusmodi, in gl. per hoc, & dicam, infra eo. de his. ¶ Quod san

rem hic dari ponatur pro relinqui, patet, j. c. prox. & c. de his. A postolū. 2. ad Cor. 1. A. [¶ Consolationum] participacione temporalium. unde & pater dicitur cōsolari de redditiōe dotis filiar mortuæ, ff. de iure do. iure succursum est. Ad idem, ff. ad l. Rhodi. de iac. l. 4. §. cū autē passiones uerō appellat labores, quos pro ouibus sibi commissis patitur. Ecclesia, orando, prædicado, & sacramenta exhibendo, potes notare p̄m Abb. q̄ uita laicorū est clericis passio mors uerō cōsolatio. sunt ergo corui, qui de morte pascuntur. 2. q. 7. nō omnis [¶ Et sic demum] pro sicut [¶ Et sic demum] ergo nō ante. p̄m Host. ad quod etiā inducit, quod sequit, Alier ne fiat; qd̄ pōt exponi. i. ne recipiatur quis in alia ecclesia, nisi parochiali detur canonica. alij exponūt. i. ne quis recipiar alienum parochianum, nisi apud eum elegerit sepeliri [¶ Domini nostri] cuius uicarij sumus. de transla. c. 2. [¶ Dicens] pro uerb. 21. G. [¶ Sub anathemate] cum igitur talis ex cōicari debeat, patet, q̄ mortaliter peccat: alias nō excōicari. ad hoc. 11. q. 3. nemo ep̄orū, p̄m Host. [¶ Detestamur] i. reprobamus factū, Host. [¶ Et contradicimus] i. ne fiat, p̄m Host. p̄m quē si factum fuerit, nō tenebit, ni si ratione priuilegij aliud cōtingat, Cōceditur. n. qnq; aliquibus, q̄ sepelire possint eligētes, salua iustitia parochianorū, a quibus mortuorū corpora & c. quæ indulgentia p̄m eū operat tria. primū q̄ tenet electio, & si canonica data nō sit, licet dari debeat postea. sc̄dō q̄ tenet, & si locus sit minus religiosus. tertio q̄ qnq; diminuit de quantitate consue. puta exprimitio de quarta. p̄ parochialis tamen ecclesia possit allegari, q̄ non ad plenū sua iustitia seruat p̄m eū. ¶ Quinta glo. r̄ndet per ob. & so. ¶ Vlti. gl. ponit qnq; modos, q̄ bus quis transgredit terminos. ¶ In glo. pen. ibi, secundum naturam] sequitur, est cōmoda cuiusq; rei eū seq. quem sequunt incōmoda. ¶ In gl. 2. in fi. ¶ melius in c. Ebrō. ¶ In gl. quia, ibi, in Bethleem] Marth. 2. A. quē locū Hie. de quinq; cōmendat ad Marcellā quinta G. [¶ Et ibi, in Nazareth] Luc. 2. gl. & in fin. Marth. 28. G. ¶ In gl. quod relicti, ibi, sepulchram] idē no. j. eo. cū super, & c. certificari, in 1. gl. q̄ fuit. T. & idē Inn. j. c. prox. ubi tenet, q̄ ecclesia parochialis habet canonicā solū de relicti ecclesie, ubi sepelitur, uel ad quā cōuertitur [¶ Et in fi.] in f. e. in nostra. Host. dicens, hoc generale uerbū generaliter intelligendū cuiusq; ecclesie sit relictu: & exponit, sui iudicij. i. relicti pro anima in specie, uel genere, uel qualitercūq; siue consistat in pecunia, uel re mobili, uel immobili, salua donatione inter uiuos; qd̄ dic, ut inf. c. de his, & c. in nra, & saluo p̄sonali relicto: quod dic, ut supra de test. requisisti. §. fi. & saluis aliis casib; no. infra c. 1. huic opinioni uideret cōcordare Pe. exponēs, iudicij. i. relictorum ecclesiis, uel monasteriis. Expressius autem id tenet, infra cap. in nostra, & ipse Egi. infra tit. prox. ad quod inducit uer. ibi, Omnium rerum & c. ubi etiam hoc uidebatur tenuisse gloss. 3. Opinio gloss. placet Abba. maximè ista ratione: quia si iste in propria parochia sepelire iussisset, & aliis ecclesiis aliqua legasset, parochialis ecclesia de illis nihil perciperet. Quare ergo grauentur illæ ecclesie ex electione sepulturæ. Idem Archid. infra cod. c. 2. lib. 6. & sic corrigit, quod olim hic tenebat, scilicet cum Hostien. ad hanc gloss. remitto in clemen. eo. titu. capitu. dudum. §. uerum, in gloss. quæro. ¶ In gloss. 2. ad quem, ibi, Emolumentum] & contra, ea. distin. rationis, ubi de hoc, & plenius infra de regulis iuris, qui sentit, lib. 6. ponit Hostien. uer. Commoda, qui sentis iungas onus emolumentis. ¶ In glo. ult. ibi, admittit] multo fortius, si allicit, & contra hos est prouisum, infra cod. capitu. 1. libro sexto, in concil. Vien. de pœnitent. cupientes, in fine [¶ Et ibi, Nequitiā] & ibi nota, qua pœnata talis puniri debeat [¶ Et ibi, recepit] sine licentia proprii sacerdotis [¶ Et in fine] Item cum eum recepit diebus Io. And. super 3. Decr. Q 4 do-

dominicis, infra tit. j. nullus. Item cum quis scieret ius alterius occupat, de elec. uenerabilem; in prin. Item quando religiosus transgreditur terminos sue primarie institutionis, de statu mo. recolentes. Item cum magister antiqua iura sine causa corrigit, de hoc infra, de regu. ad Apostolicam. Item cum quis priuilegio suo abutitur, de priuileg. porro.

ANNOTATIONES.

- a ¶ In ecclesia cathedrali. Vide glo. quae incipit, & ita uidetur, infra eo. in nostra.
b ¶ Quia nonnulli. Vide Arch. & Io. And. in c. 1. de pact. lib. 6.
c ¶ Debetur canonica. Vide Bart. in l. 1. ff. de testa. & d. Pe. de Peru. in suo opere quartae episcopalis, uersu. uenio ad sextum cap. principale.

S V M M A R I V M.

- 1 Rei appellatone hic non continetur possessio. Canonica de quibus & cui debeat, & a quibus, & num. 2. & 5. & quo tempore danda, & quibus casibus cesset, num. 3. & a quibus eam habeat episcopus, & qua ratione, eo. nu. 1.
2 Eam si petere negligat, uel decesserit presbyter, an & qualiter eam episcopus poterit petere, & an pro sua portione tantum. Episcopus rector pro sua canonica portione agere uolens anteponebat. Specialis administrator generali praesertur, in prin.
4 Epilogus, & additio glossarum, num. 5. Monasterium qui ingreditur, mori dicitur, & de quibus bonis eius canonica portio, & cui debeat.

C A P V T I I.

Relatum. Breue est, nec diuisionem recipit [Rerum] mobilium, & se mouenti, ut quod de possessionibus sequitur, non comprehendat, & sic de omnibus est data causa ad hoc, infra eo. in nostra [Ecclesiae] scilicet parochiali, & non causa dari ecclesiae parochiali, & non episcopo ad idem s. c. proxi. contra de testa. officij, & c. requisisti. Rn. consuetudine in his seruanda. uel dic, quod minores ecclesiae inter se diuident: sed episcopus partem suam ab utraque recipiet, si sunt ambae in sua dioeci. sed si sunt in duabus partibus, uterque episcopus a sua ecclesia recipiet canonice. una uero ecclesia non tenebitur ad duas canones, episcopales. Item quartam suam non recipiet episcopus pro sepultura, cum nec illum sepeliat, sed pro suo iure episcopi, & pro portione, quam habet cum ecclesiis, ut in praedictis iuribus, Monasteria uero, & alia loca etiam exempta, templarij, & hospitalarij ab hac canonice non dico episcopo, sed parochiali ecclesiae debita non sunt exempta, infra eo. in nostra, fm Inn. sup. his remittit Host. ad summam, eo. ti. sub s. uetus est qd. s. & uersu, & s. & a quibus. ¶ Illud nota. fm Inn. quod si presbyter negligens est in petendo suam causam, episcopus nomine suae parochialis ecclesiae illam petet, ad quod s. titu. i. c. si. tu quia primitiuo iure haec omnia ad manus episcoporum uenire debebant, & per ipsum dispensari, 12. q. 1. episcopus, & c. percipimus, & q. 2. nobis, Vulteran. & c. se. sic ergo si illud ius primitiuum attenderemus, & pro ipsis ager eo iure, quo recipit, & dispensat. Si tamen rector non negligat, sed agere uelit, erit episcopo praefertendus, ad hoc de iudi. cum de purati, de rescr. edoceri, ubi nota. pro qua patet postea constitutus sacerdos & ministrum pro rebus ad suam ecclesiam pertinentibus agere; uide quod dicam, j. eo. de his, in glo. dicunt quidam. & per hoc patet quod si Rex, Dux, uel magna persona moritur, & alicubi sepelitur, & episcopus omnia data pro sepultura debeat accipere, & dare suam partem ecclesiae, quae sepeliuit, & de residuo partes facere inter ecclesias, a quibus pan-

ni circulum percipiebat sacramenta. ad hoc de deci. qm, & per dicta. c. nobis, & Vulterana. fm Inn. & facit quod post eum dicam, de deci. nouu, in glo. mag. uer. Item non credit, & probatur, j. eo. cum quis, lib. 6. hoc non placet Host. cum alia sit causa episcopi, & alia parochialis ecclesiae; super quo remittit, de testa. c. fina. fatetur tamen uacante parochiali ecclesia, uel rectore negligente, potest episcopus suam portionem exigere non sibi appropriandam, sicut faciunt quidam, sed futuro rectori conseruanda, uel iam instituto reddenda, de of. or. cum uos, de tractis expensis, ff. fami. ercisi. fundus qui, de procu. cum pro causa. haec autem causa. fm Inn. non solum deducitur de relictis pro sepulturis, imo & de oblatis pro aliis causis, & sacramentis, puta benedictione nubentium, poenitentis, extrema unct. & si cum eadem sit ratio, si quod dignus est operari mercede & c. Satis enim est, quod offertur pro ecclesiasticis sacramentis, uel pro his, quae sacramentis ecclesiae sunt annexa. Dicit autem Host. etiam de aliis sacramentis hoc satis expressum, de uer. sig. cum inter, & ibi uide in glo. 10. ex cep. [Relinquit] antequam sepulturam eligat fm Host. s. c. 1. & ponit hic casus, in quibus cessat causa, si pro priuilegio, s. tit. 2. officij, in fi. quod uidentur esse; de priuileg. porro. Itaque quod a testatore relinquit certa portio, ita, quod plus non exigatur, quod dicitur ibi, & fauor terrae sanctae, infra eo. in nostra. & quando relinquitur obitu personae, ut in c. requisisti, in fi. uel ad cultum diuinitum, de testa. supra c. si. cessat et propter violentiam illam, j. eo. cum liberum, uide quod dicam infra c. certi ficari, in x. q. ¶ Glo. s. iij. ponit tres casus exceptos.
5 ¶ In glo. 2. in fine] Dicit Inn. quod quia mori dicitur, cum monasterium ingreditur, x. q. 3. quia, & auc. si qua. & si sanus ingrediat, & postea multum uiuat, de oibus tantum quae tunc pro anima sua dat monachis, quod transit, habebit parochialis ecclesiae canonice, de aliis uero bonis simpliciter datis monasterio non habebit parochialis ecclesiae partem suam, nisi ut dicitur, j. eo. de his. Host. uero ibi remittit. ¶ In glo. sup. ibi, pauperibus] j. c. ad l. falc. auc. si militer, & uide quod dicam de conuer. con. dudum, super uersu. d. pauperum ¶ [& ibi Ala.] & Vin. & Phi.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Comprehendat. Et tamen omnia ista appellatione rei continentur, ff. de uer. sig. l. rei, & uide l. si. ff. de uer. sig. leg.
b ¶ Parochialis. Maxime quia in illa quartam habet, inf. eo. de his, in princip. glo. mag. per Io. And.
c ¶ Et t. se. Et hoc facit ad q. quae quarta prius deducatur, quia uidetur, quod episcopus, uide infra eo. certificari, in q. fi.
d ¶ Uersu. pauperum. Vide Bald. in l. si quis ad declinadam. C. de episcopo. & cle. quae. l. 5. ubi autem, facit contra istam glo. & contra dictum Io. And. in c. dudum. & uide in opere dicitur Pe. de Peru. c. uenio, ad quintum. 5. 6. quae ueritur.

S V M M A R I V M.

- 1 Diuisio decretalis. Canones debent episcopi scire, licet ignorent multi. Ecclesiarum nomine hic seculares accipiuntur. Religiosi qui dicantur hic. Sepulturam eligentibus quando non contradicendum, ad dictio. contradicendum. Nouum quo respectu hic dicitur ad dictio. noua.
2 Abbatis senioris commentatoris decretalium magister quis. Facti species huius decretalis. Ad maiora datur gradus, non minora, & nu. 1. circa fi. & nu. 6.
3 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 4. Defuncti uoluntas quo casu hic non sequenda.
5 Additio glossarum. Oratio generalis ant. anti. ualeat, quanti specialis. Honor maior qui ceteris antepositur, licet aequaliter alij sinatur. Religiosam magis ecclesiam eligere licet alia relictum, C. A.

C A P V T I I I.

Faternitatem. Propter uarietate opinionum hodie decifarum non summo. Et sunt partes, prima ponit ius, secunda narrat factum, ibi, unde si, tertia concludit ibi, Quocirca [Ignorare] debent. n. episcopi scire canones, unde consecrans quaerit a consecrando nostri canones: & est scripta responsio, Doce nos domine. Melius est, quod primò didicisset. 1. q. 7. conuenientibus, & multi ignorant, de r. or. uel non est [Ecclesias] etiam seculares, secundum Gof. [Ab antiquo] hoc intelligit, ut dixi supra capitulo pri. in glo. & si. [Religiosorum] ex uita conuersatione, & officij frequentatione [Conuadacendum] imò annuendum. C. de sac. san. ecc. l. 1. de testa. tua. quod intelligit Host. quando prius ecclesias relinquit maior religionis causa, & canonicam relinquunt propriis ecclesiis: aliter ne fiat & c. supra capitulo primo [Aliorumque] facit ad not. infra eo. is qui, in glo. 2. libro sexto [Noua] quod ad hoc, quod parentes sui non fuerant ibi sepulti alias, Petr. [Institutionem] alias consuetudine [De castello] Dicebat Abb. quod magister suus dicebat se uidisse locum, & quod ipse magister, f. la. de Alber. fuerat aduocatus in causa, dicens, quod ecclesia est Genua, & mona. extra ciuitatem, prope tamen, & est ordinis Cisterci. in ecclesia de Castello, iste elegerat sepulturam, monachi repetebant eum: papa mandauit, iur. sequitur [Mandauit] relinquendo sepulchrum maiorum de mona. sancti Stephani, & eligendo cimiterium loci minus, religiosi [Prae iudicari] i. praedictare non debet [Rationi] quae semper consideranda est, de praeben. ratio. ¶ Glo. 3. ¶ obicit, & soluit. ¶ [Glo. ex hoc] respondet per quaestionem, an in sepultura sit necesse locum plus religiosum eligere, ponit opi. Hug. & sequacium, quod sic, ponit contrariam Lau. & c. primam approbat, & respondet contrario, ¶ [In glo. pe. ibi, filius] uide de sen. ex com. si uere, super uersu. glo. [& ibi, quidam] uide supra titu. 2. tua. in glo. 2. ¶ [In glo. haec ratio] non sequenda uoluntas defuncti, qui ultra iustam rationem pro modo facultatum mandauit in funus impendi. ¶ [In glo. 3. ibi, celebrantur] adde quod no. 1. 3. q. 2. cum grauius [& ibi, non mediocriter] ibi dicitur non minus ualere psalmum, uel missam pro centum dicta, sicut si pro illorum quolibet diceretur [& ibi, praesumptio] & ratio, ut dicam in fin. [& in fin.] secundum Ro. modici passus, qui dabat si. de canistro pomorum oblato abbati, & abbas maiorem honorem consequit, & omnes pariter gaudent, Vin. Idem Inno. qui dabat aliud si. Quod maior honor est habere canonicatum ecclesiae cathedralis, quam alterius, licet aequaliter abundant. Host. remittit ad summam, de pe. & r. s. quibus mortuis, sub. s. notandum, uer. haec suffragia, ubi uide usque ad fi. Dat Ab. aliud exemplum de socio, qui cum socijs existens sine lumine facit portare suum lumen, ultra illa, quae satis plene no. Host. ut supra, dicas, quod si ualorem orationis, & aliorum suffragiorum consideramus ex uirtute charitatis, quae unit membra ecclesiae, tantus est, si fiat pro multis, sicut si pro uno: quia charitas non minuitur, si affectus distribuitur in multos: imò potius augetur, non enim charitas est inuidia, nec quaerit, quae sua sunt, de poen. dist. 2. charitas, & optime facit, de pe. dist. 6. capitulo primo, uer. credendum. In quantum uero oratio, uel suffragium sunt satisfactoria pro defuncto, maior est satisfactio pro uno facta, quam si fiat pro multis, ex diuina enim iustitia diuidit illud in multos, pro quibus fit, & sic diuitum minus remanet, supra de consti. c. M. de con. praeben. ca. si. c. non mediocriter, cuius uerba supra posui, patet non oblatum, & uide quod ibi not. in glo. sed nunquid, ubi duas solutiones inuenies, quas etiam hic ponit Io. ¶ [In glo. ex hoc] ibi, religiosam] uide nec aequè re-

ligiosa sufficeret secundum Ala. [& ibi, & Io.] hoc no. 13. qu. 2. s. at illi, alias incipit, nunc quaeritur. & Rai. in summa. Goffr. hic, & supra capitulo primo, & in summa. s. apud quam, & approbatur haec opi. infra eo. cum quis, in fi. lib. 6. [& ibi, praesero] Dixit Host. prima opi. magis consonat iuri, secundam magis approbat consuetudo, remittit tamen ad summam, eo. ti. s. apud qua.

S V M M A R I V M.

- 1 Canonice portionem parochialis ecclesiae habebit de bonis oblatis cum suis monasterio, & quo casu, & de quibus, pro ea quae competant actiones, cui, & aduersus quos, nu. 2. & inter quos, & quando diuidatur, ibi, & nu. 8. in fi. & quando successorum seruanda, ibi, num. 2. Monasterium ingrediens fingitur mori. Cedere actionem quando quis conueniatur, & si non est qui cedat, quid iuris, uer. sed si. Subtilitas actionum iure canonice respicitur, cir. sen. Ager equilibet potest, quatenus sua interest, contra illum, qui habet facultatem restituendi, non expresso nomine actionis, & ratio, ibi,
3 Canonice portio a quo debeat episcopo, & quis eam primò deducat.
4 Pro anima dedisse quo casu dicatur offerens se & sua monasterio. In confratrem si quis assumatur alicuius ecclesiae, uentis rebus suis, non eximentur ab episcopo, nec praedictat canonice portioni.
5 Ademisse peculium manumittens quando dicatur. Donatio cuiuslibet fieri potest, nisi prohibeatur ut meretrici, & quae uideatur perfecta mortis causa facta, & talis, num. 8.
6 Epilogus, & suffragium, & additio glossarum, num. 7. Sepulchrum quilibet in uita facere potest etiam ultra uisus patri monij, secus in morte. In uita quid licet, quod non in morte, in duobus hic casibus. Confessio defuncti quando noceat heredi.
9 Monasterium ingressus causa probationis, si intra tempus moriatur probationis, parochianus cuius ecclesiae dicitur quo ad canonicam.

C A P V T I I I.

De his. C. Si quis in aegritudine, de qua parochialis ecclesia habebit inde canonice. Secus, si in sanitate hoc fecerit. Secunda ibi, si uero, & dicit Inno. hanc decre. loqui, quando quis transit, & ibi se, & sua confert, ut sit professus, infra eo. in nostra, de priuileg. ut priuilegia. Si enim ibi profiteretur, de omnibus, quae daret illi ecclesiae, haberet ecclesia parochialis canonice, etiam si longo tempore post ingressum moriatur: quia tunc fingitur mori, & sic loquitur, supra c. relatum. Dicit tamen, quod potest aliquid specialiter relinquere pro anima sua, & de illo tantum habet paroch. canon. & alia potest relinquere pro sustentatione sua 26. qu. 6. de lapsis, uel pro seruitijs prius a monasterio receptis, attenditur enim solum fraus, qua timetur, ne uelit ecclesiam fraudare, de testa. officij, & c. requisisti. Dicit autem, quod multi plus approbant, quod dixi secundum eum, supra c. relatu[m] [& ibi, uel ecclesiam] dicunt quidam, quod parochialis non solum habet uerò orationem, s. condi. ex hac decre. contra ecclesiam, quae relictum accepit, sed etiam contra heredes defuncti habet actionem ex testamento, & alias, de quibus supra de testa. Rainaldus, super glo. tunc prodest: quia & si testator dixit, relinquo tali ecclesiae, nomine illius intelligitur, & alia. s. parochialis, cum una sit ecclesia. 24. q. 1. loquitur, & c. quoniam uerus, & quod ad istud legatum sunt hic, imò, quod plus est, episcopus poterit agere pro parte ipsam contingente,

CAPVT VII.

De vxore. Casus. Mulier t̄ maritata liberè potest eligere sepul- turā. pater filios impuberes p̄t, vbi vult, sepelire, si hoc habet consuetudo. secunda ibi, utrum [sepulcrum] i. electionem sepulcræ [Distin- cti] idest differentia [Potius] i. tantum, Host. q. d. Ele- ctio sepulcræ respicit statum soluti uinculi. nō enim sepelitur uiuens, sed mortua: & per hoc uoluit dicere ipse Hosti. q̄ monachus poterat eligere sepulcrum, cū electio referat ad t̄pus, quo solutus erit à iugo obe- dientie. hoc est reprobatur, infra eo. c. fili. sexto. Res- pondebat ad capitulum primum. 16. quæstio. 1. illud intelligi de monaco, qui nō eligit sepulcrum. & idē eadem ratione dicebat de filiofamil. seruo & quolibet alio in potestate constituto [Quo ualuerit] s. in sepul- chris parentum, uel ubi percipiunt sacramenta, Inn. uel alibi, Hosti. [Consuetudini] ut si sit t̄ consuetudo, se- peliat eos pater, quo uoluit: ubi non est consuetudo, sunt cum maioribus, uel in parochiali ecclesia tum- landi, infra eod. licet, lib. 6. [Relinquendum] quamuis hi, qui sunt in potestate constituti, ex quo naturalē con- sensum, habent, possint sepulcrum eligere, cum in sa- cramentis non sit differentia liberi, & serui. infra de cō- iu. seruo. capitulo primo, tamē hi, qui carent proprio, sine consensu illorum, quibus subsunt, nil poterunt p̄ anima legare, sicut nec alicui possent donare, etiā si essent filijfam. habētes liberam administrationē. ff. de dona. filijfam. b. quæ uerò hic deficiūt, uide in sum- ma huius titu. §. & apud quam, secundum Host. ¶ Gl. 1. t̄ signat contrarium, & dupliciter soluit. ¶ In gl. 1. ibi, mulieres sequitur honore maritorum erigimus, gene- re nobilitamus, forū ex persona præstatuimus, & do- miciliū mutamus [et ibi, filij. 2. responsi] incipit, Vidua, uide de foro cōp. ex parte, sup. ult. glo. [et ibi, ult. §. 3.] Mulier nupta est incola ciuitatis mariti, & unde duxit originem, non cogitur muneribus fungi. ¶ In glo. 2. ibi, quod spon. vide de adul. capitulo primo, in 1. glo. [et ibi, §. ult. & l. seq.] inter coniuges bene fit donatio causa mor. quia respicit tempus, quo coniuges non erunt. ¶ In t̄ glo. 1. ibi, filij] per quam. l. dicimus, secun- dum Pe. & Abb. q̄ si plures uiros habuit, & intestata decedat, debet cum illo ultimo sepeliri, ut no. 1. 2. q. 2. unaquæque, & terminatum est, infra c. is qui, in fi. li. 6. [et in fi.] uel illud de honestate: hoc de iure commu- ni. T. & Inn. Item contra. 32. quæstio. 5. quos deus. So. quos mors separat, quæ omnia soluit, in aut. de nup. §. deinceps, col. 4. homo non separat, Hosti. ¶ In glo. pe. ibi. §. igitur] & infra de testa. c. 1. lib. 6. Dicebat Vincen. q̄ t̄ pater filio impuberi poterat eligere sepulcrum, cum expensæ funeris filij spectent ad patrē. ff. de in re uerso l. c. filius. & pater filio impuberi substituit etiam in bonis maternis. ff. de vul. & pup. l. 1. Goff. autem re- spondebat ad hanc decre. infra c. in nostra, q̄ & si non sit definitum, diffiniri potest. ff. de testi. leg. scio quæ- situm. non ob. 2. quæstione. 3. consuluisti, quia loquitur de superstitione adinventione.

ANOTATIONNES.

- a De filiofam. De quo uide in c. licet, eo. ri. in fi. libro sexto.
b Filius. Vide Bar. in l. qui in potestate, ff. de testa. & l. tam is. §. 1. ff. de don. cau. mor. & Cyn. & d. Bar. de Sali. in l. senia, C. qui test. fa. pos. & uide. c. licet, ad finem, isto titu. libro sexto.

SVMMARIVM.

- 1 Statuere, idest statum declarare.
Papa statum de una ecclesia, & sententia faciunt ius genera- le, nisi de contrario constet.
2 Canonica portio quo tempore ab eligente sepulcrum relinquenda,

Sepultura electio tenet, licet ante nō relinquatur canonica portio.
Quarta duplicis detrahitio quo casu fiat.
3 Epilogus, & additio glossarum, nu. 4.

CAPVT VIII.

Vm super. Breue est [statuimus] i. statuunt declarauimus. Improprè enim dicitur, q̄ papa de una ec- clesia faciat constitutionem: potius esset illud priuilegium, secundum Innoc. Dicit Hostien. q̄ statutum de una ecclesia habitum per principem, ex quo in iure redactum est, generale uidetur, nisi & cō- stet de principis intentione contraria, insti. de iur. nat. sed quod princi. C. de legi. si imperialis. §. de concef. præb. constitutus, in fi. nec mirum: quia sententia ip- sius inter ceteras personas facit ius generale, de re iudi. in causis, & de hoc. de rescri. si quando [Vestrorum] s. ecclesie cathedralis, & loquitur de speciali parochia 2 [Relinquatur] intelligit t̄ Hostien. q̄ parochialis de ne- cessitate relinquenda est ante electionem sepulcræ, episcopalis nō: & est diuersitatis ratio: quia parochia- li minus potenti respectu episcopi plus fuit provide- dū, hoc non placet: imò relinquat, uel non relinquat, tenebit electio sepulcræ: & satis est, q̄ ecclesia suum profequitur in legatis factis ecclesiæ, apud quam sepe litur, ut tenet glo. Scias autem. q̄ hic fiet detrahitio du- plicis quartæ, capitulum. n. percipiat quartam, sicut qualibet alia parochialis capella diuidendum cū epi- scopo, supra de testa. requisisti, & nihilominus episco- pus detrahit suam quartā, ut sic altera iure parochia- li, & altera iure episcopali percipiat. unde dicebat Pe. q̄ quandoque duo episcopi exigunt quartam, squā- dō parochialis, & ecclesia sepulcræ, uel legataria sūt in diuersis diocesisibus, & dicam infra c. proxi. in 10. q. 3 ¶ Glo. 1. t̄ responder per quæstionem. ¶ Glo. 2. arguit ecclesiam cathedralem & c. ¶ In t̄ glo. 1. ibi, ecclesie] Ho- sti. plene hoc intelligit. satis dixi, supra c. 1. ¶ In glo. 2. ibi, cathedralis] qualis erat ista, scilicet Faentina.

ANOTATIONNES.

- a Imperialis. ibi uide docto. & in l. 1. ff. de consti. prin.
SVMMARIVM.
1 In canonica quantitate, quæ debetur ecclesie parochiali, consue- tudo seruatur.
Diuisio decretalis.
Certitudo quid, & tenenda est.
2 Quomodo, interdum dua sunt dictiones, aliquando una, & quibus modis sumatur.
3 Clausula diuersis modis accipitur, & quibus.
Sepultura priuilegium qui dare possint.
Iustitia pro canonica hic.
Ecclesiarum nomine etiam monasteria includuntur hic.
Fumus unde leuandum.
4 Ad ornatum quandoque uerba adduntur, ut hic.
Articulus ut sumatur, remittit.
Diuersa oportet sint aduersa ad inducendum uarietatem.
Censere pro definire.
5 Hieronymi beati mentio in decretalibus quibus fiat. eius glossæ pro decretalibus habentur, patronus Ioan. And.

CAPVT IX.

Certificari. In quantitate t̄ Cano- nice, quæ debetur ec- clesie parochiali, cōsuetudo seruatur. Cō- munitis diuisio. secunda ibi, Cum autem. Hec subdiuiditur: quia primò ponit tres diuersas anti- quorum, quas secundo ibi, uos tales, ad uarias cōsue- tudines

tudines referendo cōcordat, au d̄ oritatem interserēs ibi, ut sicut [Certificari] certitudo est determinatio intel- lectus ad unum. & hæc est tenenda, de p̄cōn. dist. 7. capitulo secundo, alias 3. in fi. [A nobis] uide, quod dixi de excep. a nobis, in prin. Ioan. [Quomodo] interdum sunt duæ dictiones, Luca. 1. Quomodo fiet istud & c. ut no. 27. quæstio. 2. §. cum ergo, post prin. interdum una composita, uel congeries uocum pro una dictio- ne sumpra, & acceruat ut una, & ponitur pro qualiter. ad prædicta facit. 22. q. 4. ecce, & c. quando. Hiero. sepe utebat hac dictio pro sicut. hoc patet. 1. 1. q. 3. quomodo sacerdos. 3. 1. quæstio. 1. quomodo uirgini- bus, concor. Prouer. 27. ultra medium, uer. quomodo probatur [Clausula] dicitur clausula t̄ quandoque per- fecta oratio: sic sumitur, de sent. exco. mu. a nobis. i. & de uerb. sig. ex parte. 1. sed talis magis propriè dicitur articulus, uel capitulum. unde auct̄ or illius decre. ex parte, quod ibi dixerat clausulam, in sequenti cap. cum olim, in prin. uocauit capitulum. ad idem, co. tit. abbate, uer. ex priuilegijs, & uer. se. de fi. instru. contingit, de priuileg. cum persona. 1. responso, in fi. libro. 6. Communis dicitur clausula breuis in oratione sen- tentia. Exemplum, si in oratione, uel in rescripto po- sita, quantum de iure fuerit, hæc iteratis uicibus dicitur clausula, de rescri. causam quæ. uel, Sicut sine pra- uitate prouidē facta est, de confir. vti. uel inuti. cap. pe. unde duæ dictiones in oratione faciunt clausulam, ut appellatione remota, de ap. inquisitioni. quidam alij, de rescrip. capitulo secundo, libro sexto. rebus alijs, de rescrip. Rodolphus. uos, uel alter, de off. deleg. cū plu- res, lib. 6. Proprio motu, de præb. si motu proprio, in fi. eo. lib. plus, una composita dictio tantum. f. In soli- dum, est clausula, de elect. c. pe. lib. 6. de procur. si duo, eo. lib. ff. de procur. l. pluribus. & tamen omnia ista per se, nisi essent in oratione inclusa, nil sonarent, ut per te uides: ita & hic nihil sonaret hæc clausula, nisi esset alteri orationi adiecta [Priuilegijs] in antiqua dicebat, Nostris, sublatum est, ne t̄ credatur solum papam da- re posse priuilegium sepulcræ, ut infra dicam. & dic de priuileg. quibus conceditur aliquibus libera sepul- cræ, salua iustitia & c. [Solet apponi] intelligitur, & si non apponatur, ut dicam infra [Salua] materialiter ponū- tur hæc uerba. sic supra de usu. pal. capitulo primo, de off. deleg. cum in iure. sed nō sic in antiqua, in qua dicebatur, De iustitia illarum & c. [Iustitia] quæ alias dicitur canonica, supra eo. de his, infra eod. cum quis. 1. & 2. responso, lib. 6. & quare sic, & an hæc differant, in- fra dicam [Ecclesiarum] includit monasteria. 54. dist. §. hac auctoritate, dum modo habeat parochiam, facit infra cap. proxi. Nam & tunc etiam percipiunt deci- mas, infra titu. 2. dilecti, & ca. suggestum [A quibus] i. a quarum parochijs, infra cap. proxi. si tamen consuetu- do esset, q̄ de ipsa ecclesia leuaret funus, ualet, ut no. in cle. eo. titu. dudum. §. huiusmodi, in glo. ita q̄, Host. exponit, idest a quarum administratione. f. quo ad of- ficia, & sacramenta. uel. i. a quibus spiritualiter pasce- bantur [Et exponit] additum t̄ ad ornatum rhetoricū. sufficiebat. n. uerbum præcedēs, sicut supra de usu pa- capitulo primo, de uerbor. signi. quid per nouale, in prin. [Articulus] diuersimodè sumitur, ut dicā de testi. præsentiu, li. 6. super gl. articulus. huic concor. de elec. cū in iure, in prin. de of. dele. super quæstionū, in prin. [Diuersa] & aduersa, ut infra patet, ubi hanc uocat uari- etatem. ad hoc supra de testi. in nostra, in prin. [Ante- cessorum] uide quod dicā de pac. c. ul. in prin. li. 6. [Cen- sentibus] i. diffinientibus, facit supra c. 1. uide, quod no. in clem. de proba. literis, & de concef. præben. ca. uno 5 [Beatus Hiero.] Gloriosus t̄ patronus meus, qui huius repetitionis est causa, de quo in textu decretalium hu- ius compil. habetur, de his, quæ fi. a præla. cum apo-

stolica. sed alibi non habetur. suæ tamen gloss. pro de cretalibus habentur. supra de consti. nā concupiscen- tiam. & c. ne innitaris, supra de præsump. ex studijs. e- scribā. §. ti. 2. c. 1. de homici. cum iuramento. de furris. qui cum fure. & in quinque primis capitulis. infra de uer. sig. De Ambrosio & Augustino fit mentio. infra de presby. non bap. c. 2. de ipso Aug. de usur. cum tu. De Gregorio. infra de uerb. sign. in his. Et puto. q̄ male, ut scripsi ad fi. Hieronymiani. vbi tractat de. c. quod præcipit. 1. 3. q. 5. Habetur tamē de ipso de era. & qua. a multis. de rest. spo. l. fas, uer. opiniononi, de ap. sc̄d̄ requi- ris, de sta. mona. cū ad mona. post prin. Que expressē beato Grego. loquuntur, hoc dico: quia decre. cum haberet, de eo qui duxit, decre. laudabilem. de frigi. & decre. crimina, de collu. de alio Gregorio possent in- telligi. De his quattuor, & ipso uer. generatione ha- betur de reliqui. c. vno, lib. 6. Sensu. bono, & rationa- bili, facit, quod sequitur, & uide quod not. de consti. c. 1. in ult. glo. Abundet. loquitur ibi Hiero. de ieiunijs nō indicis, ut aduentu. & similibus. cui concor. 1. 2. di. illa, in fi. in iudicijs autem secus de hoc satis scripsi de obser. ieiū. super rubrica. Regionis. idem uer. 23. dist. prohibere, infra titu. 2. in aliquibus regionibus, & su- pra de cler. coniu. cum olim, ad fi. de obser. ieiū. ca. 2. §. 3. & pe. de cle. pere. c. 1. de fer. ca. 2. de ui. & hone. cle. ut clericorum, in fi. ff. de usur. l. 1. in prin. C. lib. 10. de exac. tribul. penul. circa medium, cle. de sta. mo. ne in agro. post prin. & uer. nerum. Dicit autem regio quā- tum deriuatur à rege prouinciam, uel patriam deno- tet regi subiectam, ut no. in præ. c. ne in agro. non pu- to tamen, quod totius regni, uel prouincie consue- tudo requiratur in hoc casu, sed sufficiet consuetudo diocesis uel loci, facit litera, quæ sequitur, fateor tamē, quod si propria consuetudo non apparet, ad consue- tudinem uiciorum locorum uel prouincie recur- retur, ad hoc. 1. d. c. conseruatum, de consue. cum olim, de censu. super eo. de cogna. sp. super eo. Attendatur, hoc non habet locum in prædicatoribus, & minoribus, in quibus reuocatis consuetudinibus contrarijs taxata est quarta per constitutionē Bonifa. in nouatā per cle. de sepul. dudum, ut ibi patet circa fin. uer. nos erenim. De hæremitis, & carmelitis idem, ut ibi dixi in §. uerum, super glo. ut patet. Dicebat hic Hosti. quod quando aliquid est obsecrum, uel circa id quod que- ritur est ius aduersum, recurri debet ad cōsuetudinē ut hic. ff. de legibus. l. e. de quibus, de consue. cum dile- ctus. Deficiente consuetudine si naturali ratione uel argumētis terminari potest, quod queritur, bene quid- em, ad hoc de præben. rō. de cle. pe. ca. 2. uel dicendū est ut. 20. di. de quibus. Si uerò dubium est tale, quod salua conscientia iudex iudicare nō possit recurritur, ad principālē. qui si. sint leg. per uenerabilem. §. ratio- nibus, uide quod dixi in consue. cum olim, super ulti. gl. ¶ Primo no. quod dixi in summa, cui est simile, q̄ de quantitate cathedralici dicitur, infra de celi. olim. ¶ Secundo uerò, querendam certitudinem in cer- tis, facit quod scripsi in Hier. parte secunda, in fi. legē- de, & 30. q. ult. de spon. de muliere. cum concor. in li. de act. §. curare. ¶ Tertio no. q̄ in dubijs maxime diffi- nitionū papaliū recurrendum ad papā, de hoc satis, q̄ si. sint le. per uenerabilem. ¶ Quarto no. ex dictis do- ctorū ecclesie negocia uel causis diffiniri, faciunt iu- ra quæ allegauit in tex. super uer. beatus Hier. & habe- tur mā. 20. di. §. 1. & per totum. ¶ Quinto no. uerbum beati Hier. quod hic habetur in tex. & in casu quē all. gl. cui cōuenit. ff. de offi. pro consu. obseruare. ¶ Sexto no. casum, quo ualet cōsuetudo. alios casus huius cō- pil. sexti, & cle. colleg. §. de cōsue. sup rubrica. ¶ Vlt. gl. q̄rit & soluit. ¶ In ul. gl. ibi, si plures, si tres sunt arbitri, & unus cōdenat in. 1. 5. alter in. 10. alter in. 5. ualet senten- cia, cap. 1.

in 5. ¶ In glo. i. in fi. hāc, glo. quæ fuit Tā. inducēbā. §. c. i. ad partē illā, q̄ de relictis alijs ecclesijs parochialis non habet canonicā, & hæc uera, ut ibi plenē dixi super gl. quod reliquit, de hoc in cle. e. ti. dudū. §. verū, in gl. quæro. ¶ In gl. vlt. in fi. & e. ti. de arbi. c. j. li. 6. idē Gof. §. c. i. ad hoc. j. de cenſi. ex parte, & quia in obſcuris ſequimur minimum, j. de reg. iur. in obſcuris, li. 6. Et quia noua iura ſic illa nominauit, de offi. or. cōquerēte, de p̄ſcrip. de quarta, de cēſi. cū olim. niſi ex conſtōne, p̄cto uel cōſuetudine aſt noīetur, de uer. ſig. ex parte. 3. ¶ In Ho. ¶ Nūc expediamus dicēda, & prius illa quæ in tex. tetigi. Et primo: quia dixi illud noīſtris, erat in antiqua ſublata, quæro q̄s dare poſſit priuilegiū ſepulturæ: Circa hoc dicēdū, q̄ oīs parochialis eccleſia ex iure parochialis habet ius funerandi, quod eſt de iuribus parochialibus, ut dicā. j. ti. proxi. ſuper rubrica, hoc tamen uerū ſi per ep̄m fuerit cimiteriū designatum, & benedictum ſm formam canonis, de cō. di. i. nemo, q̄ cimiterium ſm antiqua iura debet eſſe. 40. paſſiū, in circuitu in maioribus eccleſijs, in alijs. 30. 17. qu. 4. ſicut antiquus, niſi eccleſiæ ſint intra caſtella uel loca aſta. e. quæſtione: quiſquis, in fine. Et tamen nec in locis latis ſeruat, q̄ tot paſſus designēt. Illud ergo ſolum, q̄ per ep̄m fuerit designatū, habebit eccleſia p̄ cimiterio. Prædicta uera ubi cimiterium aſignatum eſt & liberum, hoc dico: quia interdū in parochia alterius, puta matricis, uel baptiſmalis eccleſiæ ſit capella uel eccleſia ſine cimiterio: quia ius funerandi reſeruat, de p̄ſcrip. ex tranſmiſſa, uel cum cimiterio nō tñ libero, puta quia nō poſſunt niſi infantes, uel impuberes uel ſeminas ſepelire, talia enim in ordinationem, & in pactum uenire poſſent, & ſic poteſt loqui de cr. ad audientia, primo, de eccle. adif. pater de pac. c. i. li. 6. & adde quod ibi ſcripſi, in gl. dicunt quidā ſicut & reſeruari poteſt ſcrutiniū & baptiſma, de ma. & obe. his quæ, de capel. mo. dilectus, ſic & per ius cōmune reſeruantur illæ decimæ prædiorū reſidētū infra nouā parochiā. 16. q. 1. eccleſiæ, & c. quicunque, & c. ſtatim, & de hoc. j. ti. 2. cū contingat, ergo nō mirum, ſi reſeruari pōt ſepultura, uel libera, uel modifiata. Illæ autē eccleſiæ, quæ [ut prius] dixi parochiales conſtituuntur, & cum libero cimiterio, potius ex iure cōmuni quā ex priuilegio dicuntur habere ius funerandi, ut dixi. §. c. i. in prin. & illarū cimiteria q̄ q̄nq; dicunt aſtria. 12. q. 1. nulla. 13. q. 2. p̄cipiēdū. 17. q. 4. ſigs in atrio, & c. ſigs cōtumax. q̄nq; poliandra, ſut in p̄ſcrip. ſicali patet, à iure cōi hnt imunitatē, res uiolari debēt nec poſſunt, nec in eis negotiationes uel nundinæ fieri uel cauſæ maximè criminales tractari per iudices ſeculares. Patet primū, de immu. eccl. inter. Secūdū de cō. eccl. uel al. cōſuluiti. Tertiu de immu. eccl. cū eccl. c. ti. decre. li. 6. Quare de his, principalk n̄ eſt q̄, ſed dubium q̄nōn eſt, circa eccl. non habēt parochiam, nec cimiteriū, nūquid alius à papa poſſit illis dare ius cimiterij, & liberā ſepulturā. Et uideſ, q̄ nō, cū hoc papa concedat in cle. e. ti. dudū. §. huiusmodi. Itē de iure cōi ſepultura cōpetit eccleſiæ parochiali, ut dixi ad hoc, j. c. px. j. eo. licet. j. r̄ſo. in fi. li. 6. Illud ergo ius cōe ep̄s uel alius q̄ papa in præiudiciū parochialis eccleſiæ tollere nō poterit, ad hoc. j. de excel. pla. c. 2. cū concor. etiā legatus. §. de cōſir. uti. uel inuti. c. fi. Tu dicē, & ita ſeruat, q̄ ep̄i in ſuis diçeſib⁹ religioſis parochiā uel populū nō habentibus dāt liberā ſepulturā. Nā, q̄ plus eſt eccleſiæ q̄ pro ſepulturis, uolūt amplificare, poſſunt donare centeſimā, de bonis ep̄atus. 12. q. 2. bonæ rei. §. de dona. apoſto. facit. 12. qu. 2. aurum, & ob hoc fuit ſublata illi dictio n̄ſis, ut dixi. Ad tria r̄ndēſ, q̄ generale priuilegiū ſepulturæ p̄ totū orbē dat ſol⁹ papa. ſic loquitur. §. huiusmodi. Quod dicitur de p̄iudicio parochialis eccleſiæ: nō ob. q̄ aſt alibi parochiani pote-

rant eligere ſepulturā. j. e. c. 2. in fi. li. 6. nec illud priuilegiū illos cogit, & eſt ſi. q̄ d̄ de. c. peruenit. 11. q. 1. Fa-teor tamen, q̄ quia intra alterius parochiā nouū cimiteriū erigit, id facere debet de conſenſu capituli ſui, & ex cauſa iuſta, plenē nō de relig. dō. cōſtitutus. Et aut huius ſimile, q̄ dicā. j. de priu. in his, in gl. idē priuilegiū. ¶ Secūdo quæro, ſi priuilegiū liberę ſepulturę cōcedatur per papā nō adiecta clauſula de iuſtitia uel canonica parochialis eccleſiæ: an parochialis habet canonicā? uideſ q̄ nō: q̄ aſt uerborū illorū adiectio nihil opatur q̄ id de priu. ſi papa. 2. r̄ſo. in fi. Itē ſi papa id uoluiſſet expreſſiſſet, de decimis ad audientia. Item q̄ libertatē ſepulturę conceſſam eſſet, priuilegiatos ſic alijs teneri, facit de præben. licet. 2. li. 6. ut ibi dicā ſuper uer. de iure. Itē minores, & p̄dicatores ob hoc ſoluūt quartā: quia ut patet in cle. e. ti. dudū. §. huiusmodi, tali libertati annectit modifiatio, dicit enim, liberā ut ſequitur, habeant ſepulturā, ſecus ergo ubi modificata nō eſt. Tu dicē, q̄ parochialis habebit canonicā licet in priuilegio non ſit clauſula niſi triū in priuilegio exprimat: quia p̄ priuilegiū æquiparant habētibus parochiā, & populū, & ſepulturam, de iure cōi: ſed illi ſoluūt canonicā: ergo & iſti, nec plus intendit cōcedere illis q̄ habeat illi, qui ſepeliūt, de iure cōi. C. de inof. ſi. reſ. ſi q̄n. §. de reſcrip. c. j. aſt ſequitur, q̄ ſepelire poſſent, c. e. ti. c. 1. & his ſimilia, quæ dixi ſuper rubrica. Nunquid enim ſubdiaconus: quia poteſt eligi in ep̄m ſicut diaconus uel ſacerdos, de ætate, & qua. à multis, in fi. per hāc libertatē plus habebit, q̄ illi duo conſtat, q̄ nō, ſatis eſt. n. q̄ illis æquatur: ſic & in alijs exēplis iuriū, quæ allegauit in decre. p̄ſcrip. licet. Et patet per p̄dicta, q̄ priuilegiū multū cōfert, facit de uſu pal. ex tuarū. Et ſic nō ob. de priu. in his, concordat huius ſolutioni. q̄ nō, de peni. & remi. oīs, in 6. gl. Ad all. pri. r̄ndē p̄ id q̄ dixi de reſcrip. mandatū, ſuper gl. 2. q̄ nulla abſurditas in reſcriptis uel priuilegijs exprimi cōditiones, uel clauſulas ſubintellectas. Quod allegatur ſecundo locū habet in clauſulis nō ſubintellectis: ut de conſi. cū. M. de reſcrip. c. 2. Ad tertiu r̄ndēſ, q̄ ſolutio canonica nō eſt tria libertati ſepulturę, q̄ p̄ ſe patet, liberē. n. ſepeliunt, ſed poſtea ſoluūt: ut dicā in q̄o ſequenti. Quod vltimo allegatur facit pro, patet. n. per id, q̄ iura ſic uolūt, ēt per priuilegiatos ſolui canonica. Quæ dixi de can. parochiali repetita intelligāſ de can. ep̄ali, ubi illi priuilegiati exēpti non eſſent, alias ſecus quo ad illā, ut dicā. j. c. proxi. & dixi. §. de his, & §. de teſta. req̄ ſiſti. ¶ Tertio quæro, an inter has clauſulas, ſalua iuſtitia, & ſalua canonica ſit d̄ſia. Hoſti. dixit hic, q̄ eſt d̄ſia. nā primo caſu, cū d̄ſ ſalua iuſtitia, oportet ſolui canonica eccleſiæ parochiali, antequā ſepeliat, dicit enim hoc iuſtū. facit. §. c. 1. & q̄ ibi poſt cū dixi in glo. antequā, & ſequitur, ubi uide, in ſecundo caſu dicit, q̄ corpus prius poterit ſepeliri, & poſtea ſoluetur canonica. & fortius ſi diceretur ſoluta tantūmodo quarta parte & c. j. c. prox. & uide, q̄ dixi. §. cū ſup, in ul. glo. Ego hanc diſtinctionē nō approbo quæ habet, q̄ minus importet canon q̄ iuſtitia. Itē nec habet cōſuetudo optima iuris interpres, q̄ tales priuilegiati ſoluant ante ſepulturā, nec mirū. nā iſta canonica aut de legatis uenit ſoluenda. aut de funerabilibus, ſed legata nō tā cito ſoluit hæres, nec tā cito ad illa ſoluenda poſſet urgeri. §. tit. 2. nos quidē, & c. ſi hæredes, facit. C. de ſepul. uio. auct. ſed nec ante, cuius rex. poſui in ſuffra. §. eo, ex parte, ergo eccleſia legataria illorū quartā ſolueret nō pōt, ſi uero canonica conſiſtat in funeribus, illa cū funere portant, nec debēt tolli: ergo nec diuidi niſi poſt funus. ¶ Quarto quæro an id q̄ hic d̄ſ de cōſuetudine retineatur ſolū ad alterā, de quotis hic expreſſis an uero procedat in maioribus quotis, puta, q̄ tres partes hæc parochialis eccleſia: uel minoribus, puta, quod

quod nō habeat niſi decimā, uel minus: quia iſta hic requirit cōſuetudinē eſſe debere rōnabile, & hāc reſtringat ad iſtas quotas, ergo v̄ſ, q̄ in alijs non ualeat quaſi minimū, uel n̄m̄ nō ſit rōnabile, inter mediā igit, & quartā incluſiue approbat cōſuetudo. ſi inſ. ti. 2. c. 1. Ho. hic remittit ad ſum. c. t. ſub. ſ. uetus. §. & quota ſit, & ibi finaliter tenet. q̄ de alia quota ualeat cōſuetudo, d̄ſ tamē ſit p̄ſcripta, per decr. olim. de cēſi. all. C. de inof. te. parētib⁹. §. de teſta. officij, de re iudi. q̄ ad conſultationē, in fi. uerū eſt. q̄ ibi loquitur, de canonica ep̄ali, de qua etiam ſcripſi poſt Inno. de teſta. requiſiſti, in gl. licet multa. Sed per hāc remiſſionē v̄ſ, q̄ idē intelligat de iſta. Et pro iſto dicto, bene facit de teſta. Rainutius, ad fi. Ad allegata reſpōdeo, q̄ quo ad iſtas quotas hic expreſſas nō requirit, q̄ conſuetudo ſit p̄ſcripta, & uide, q̄ no. de cōſue. c. ul. li. 6. in 3. gl. ad hāc, q̄ & ſequentē, facit, q̄ dixi poſt Di. in regula in d̄ſ, de reg. iur. li. 6. ¶ Quinto quæro, an ualeat cōſuetudo, q̄ nil detur? Abbas hic no. Guil. na. dixiſſe, q̄ non: quia eſt q̄ Ap̄m dicentē. ſint conſolationū ſocij & c. ſup. c. j. Item eſt alia ratio ſm Rai. quia per illā auferretur eccl. tota cōmoditas rei ſuz. i. ſui parochiani, q̄ eē nō debet, ar. opri. ff. cōia p̄ſ. l. uēditor fundi, in fi. & idē Gof. in ſumma huius ti. uer. quid ſi ſit conſuetudo, & uide, q̄ dixi de teſta. requiſiſti, in prin. ſuper uer. debent, & ſuper uer. regulariter. Ho. in quarta ep̄ali, hoc tenet in prædicto. §. niſi conſuetudo l̄ime ſit præſcripta, & cū caplo, & ſic loquitur de cr. de quarta, ſup. de p̄ſcrip. & ipſe Hoſt. e. ti. §. an licitū uer. quid ſi cōſuetudo, ubi de hac quarta parochiali q̄nōnem format poſita opinione Go. quā præmiſi, remittit ad illū. §. & quota, per q̄ v̄ſ idē intelligere de parochiali, ut dixi i q̄o ſe p̄xima. ¶ Sexto quæro, qd petens canonicā hēat ſpecificare. Et modo aggreditor Inn. qui de his, quæ ſubdā, p̄lix ſatis conſuſe locutus eſt. Et pro tanto Speculator, qui aſt exquirebat tales mās, hanc non poſuit: ſed huc remiſit in ſpe. e. ti. uer. ut ſi is qui, & Ho. etiā ſuccinte t̄ſa ſiuit. Et primo ſciēdū, q̄ portio cōſuetudinaria d̄ſ canonica ſm cū nō inuēſione, ſed approbatione: & hic & ſup. de teſta. requiſiſti, in prin. petens ergo v̄ſ, q̄ exprimeret debet, an petat can. uel cōſuetudinaria cum aliter reus deliberare nō poſſet. ff. de edē. l. 1. Nō ob. de recli. dō. cōſtitutus, ubi peti ius ep̄ale: quia illud certū eſt & à iure diſtinctū, de offi. ordi. cōquerēte, ſed canonica portio eſt incerta. Sed huic r̄ſioni obſtat, q̄ etiā ius ep̄ale p̄ cōſuetudines eſt incertū unde. §. de præſcrip. auditis, ſolutio uel collectio denarij ſci Petri, cōputat inter iura ep̄alia. Dicit Inn. q̄ ex quo ius ep̄ale eſt principale & certū: accedit illi oīd q̄ & ſpeciali iure priuilegiij, uel conſuetudinis uel alio mō cōpetit, cōcurrēt ergo iſta in petitione, & in ſolutione, ſed petitiō canonice nō habet aliquod tale principale, itē canonica cū cōſuetudinaria nō concurrūt in petitione, nec in ſolutione, ergo & c. Dicit Inn. q̄ ſi petens eſſet incertus, q̄ portio in illa terra ſoluatur, recipietur libellus ſine expreſſione, cū licet plus exprimi poſſet, nō eſt tamen reus penitus incertus, cū certū ſit aliquā portionē deberi, ar. ff. de rei uen. quæ de rota. §. 1. & de hoc de libel. ob. c. 2. Per p̄dicta v̄ſ Inn. ſenſiſſe de petēte conſuetudinaria, licet & aliter poſſit intelligi. Vnde dicebat Ho. q̄ petēs canonica, ſi aliud nō exprimat, intelligit petere quartā per ea, quæ dixi ſup. ult. gl. ¶ Septimo quæritur, quid ſi peti partē certā fundi, uel feudorū, nunquid illius uel illorū ſines ſpecificare tenet? An uero ſatis eſt dicere: peto talē partē fundi, uel feudorū tibi p̄ talē in teſto relictorū? Dicit Inn. & Ho. q̄ exprimeret tenet per. l. ff. de rei uen. ſi in rem, facit ſup. de libel. ob. c. 2. ¶ Octauo quæro, an pcedat hac petitiō, peto quartā oīum rerū tibi per talem in teſto relictorū, uel oīum tibi obueniētū ex eius bonis ſm Inn.

uel ſm Hoſtiē, peto quartā iudicij talis defuncti parochiani mei, uel peto quartā oīum, q̄ pro ſalute aīæ religit, uel peto oīa quę pro ſepultura eius recepſi. Videt, q̄ ſic, quia admittit petitiō gregis & armentū ſine expreſſione capitū. ff. de rei uen. l. 1. §. fi. & l. ſc. ex legato tamen uniuerſitatis legatarius ad res ſingulas poſſet agere. ff. de pecu. le. ſi peculium, de l. 3. ſi chorus, in prin. Dicit Inn. q̄ ſibi placet reſponſio, ſed non allegatio, per quā cōcedit, q̄ per aſt uniuerſitas realis, ſed hæc legata, nec uniuerſitatē rerū cōſtituūt, ut grex, uel armentū, nec iuris, ut petitiō iuris ep̄alis, uel hæreditatis, ſi n. aliquā uniuerſitatē prædicta cōſtituāt, habet aſt ali quod nomē impoſitū à iure, q̄ nō habet, ſed, ut dixi, r̄ſio ſibi placet cū ſatis reus poſſit eē certus ex p̄dicto libello, ar. p̄dictē. l. ſi in rē, ubi ſufficit dicere, peto ſuū, q̄ fuit, ex tali h̄ſitate, d̄ſ: tñ poſtea p̄bare, illa ſibi cōpetere, & quilla obueniēt reo ex h̄ſitate illa, & dicit hoc quaſi exp̄ſum. C. q̄n. & q̄bus quarta p̄ſ. l. 1. & 2. & ff. de re iudi. air p̄tor, & C. de ſen. q̄ ſine cer. l. 2. Ho. allegat ad hoc. §. c. j. & c. relarū, & c. cū liberū, ad fi. Dicit Inn. q̄ iudex debet reſpōdē cogere, ad maiorē expreſſionē, uel ad iurādū, q̄ necit plus exprimere, ar. ff. de fur. in hac. Dicebat autē Inno. q̄ ratio diuerſitatis inter caſum huius q̄nōn, & §. p̄ximē: q̄ hic aſt p̄ſonalis, p̄ quā bene petunt nō ſolū corporalia, ſed et iura. C. de har. uel ac. uē. per totū. Sed in rei uēdicatione nō ueniunt niſi corporalia. ff. de rei uen. l. 1. in prin. & c. rit. l. uendicatio. Dicebat Hoſt. q̄ iſta petitiō ſequitur nā m v̄ſ aſt actionis: ut eſt hæreditatis petitiō, illa uero naturā ſequit ſpecialis, ut eſt rei uendicatio. ¶ Nono quærit, nunquid exprimēda ſunt nomina ſepulcorū? v̄ſ q̄ nō. j. c. px. j. ti. 2. dudū. §. de præſcrip. ueniēs. Dicit Inn. forte non male dici, talē libellū nō admittēdū ſaltē ſine magna difficultate, & cū iuramento. q̄ non pōt ſcire nomina defunctorū, uel p̄ malitiā p̄is aduerſæ, uel p̄ alia cām, quæ tñ per dicta teſtū ſcire ſperat. Reſert aliquibus uideri ēt cū iuramento tali non admittēdū libellū, ſpecificet ergo, quos pōt, Et alias agere poterit ſuper quartis aliorū. Nec obſtat res de alijs iudicata, Ratio huius dicti q̄ reus ſine noībus bene deliberare non pōt, q̄ requiritur in libello. ff. de eden. l. 1. Secus in rebus, quæ ex tenore teſtū, uel alterius inſtrū cōtinētis donationē illarū faciſis parere poſſunt. Itē honeſtius res denoīantur à d̄ſo, q̄ d̄ſ a rebus, quare non v̄ſ admittēdus libellus, Peto quartā talis fundi tibi relictū à quodā meo parochiano. Nō ob. p̄dictē de cretales: quia ibi nō fuit petita expreſſio, uel ibi fuerūt expreſſa, licet tex. non exprimat: quia dicebat ſibi eſſe ius habendi decimas, uel alia iura à certis hoībus, & tūc nō cogitur exprimere, remittit de offi. or. cōquerente, ſed hic agitur ſingulari actione, ubi exprimeſa ſūt perſona aſtoris, & rei, res, quæ petitur, & cauſa, quod hic nō ſit. Et ſi dicit Inn. aliquibus nō placere, q̄ prædixi eſſe ſ. generalē, uel uniuersalē petitionē, q̄ quis dicit ius ſibi eſſe h̄ſe canonice relictorū à parochianis ſuis, uel habendi decimas, uel iurisdictionē in aliquo caſtro: imō eſt ſingularis: quia una ſola res petit, ſi ius decimandi, uel iurisdictionē exercēdi, uel aliud cōſimile, unde licet ſentētia pro aſtore feratur, ſibi tale ius eſſe, nō p̄iudicat illis, q̄ priuilegio, p̄ſcriptione, uel iure ſingulari ſe iuuāt: quia ſi iura lata ſūt uniuerſitatē nō p̄iudicat ſingularis. 12. q. 2. qui manumittit, illa tamē p̄ ſi dicit ḡnalis petitiō, cū ab eccleſiā petiſ quartā omniū relictorū alicui eccleſiæ à ſepultis in illa, cum nō una res, ſed multa petantur, ſicut cū petit ratio admi-niſtrationis de ſale, uel uino. Dicit ergo ad q̄nōnem, q̄ ubi ago confeſſoria, uel negatoria, dicēs ius mihi eſſe h̄ſe canonice de relictis oīum ſepulcorū in eccl. tua, & ideo peto declarari per ſentiam te ad hoc teneri, & ut cōpellaris mihi reſtituere, q̄ iſtā p̄cepſi, q̄ iſto caſu nō cogor

egor exprimere noia sepulcoru, sed in prosecutione exprimam, ad hoc ut fiat mihi condemnatio. Et ut dicit Host. in iura ruc feretur specificatis in ea his, quae specificè probauit actor, ad hoc. j. c. prox. & s. de iudi. examinata. Et est idē fm Inn. si quis agat sibi ius esse instituti clericos in aliquibus ecclesijs, peter ius suū declarari, & institutos per reū remoueri. Et idem, si agat negatoria, dicens nō esse alicui ius sepeliēdi aliquos, uel habendi canonicam portionem de relictis sepulcorū, uel instituēdi aliquos in talibus ecclesijs, & idē petit super his illi silentium imponi, & reuocari quicquid per eum factū est. Idē, si agit interdico, unde vi, uel rei uendi. uel quacunque alia actione. nam his casibus, si reus petat exprimi nomina sepulcorū, uel canonicorū institutorū, uel res. in quibus tpe spoliatio nis data sunt dāna, uel fructus a possessore pceptos, licet bonū sit, qd exprimat, si potest, nō est tñ ad hoc cogēdus, & si nō pōt oīa exprimere, exprimat quae pōt, ut dixi in p. prima. q. nā ut dicit Host. ab initio incerta p partes, uel alio mō certificant interdū: scilicet, si agat officio iudicis, uel quacūq; alia actione, ut habeat canonicā de aliquibus spaliibus sepultis: uel si petat aliquos institutos in certis ecclesijs amoueri, uel perit fructus fundi nō petēdo fundū, nec perit in alijs declarari ius suum. cogetur. n. his casibus ad declarationē. Ratio diuersitatis: quia primis casibus illa ueniunt vt accessoria, licet ex pte peti debeat, de quo remit. de resti. spo. grauis, nō sic in secūdo. Et idē illa debet exprimere: imō qd dicit Inn. dignū nō. si primo casu alijs pter personā rei tangeret, nō debet super illo ferri snia nisi super interesse, unde si actū est qd aliquē, nō esse ius instituti in aliquibus ecclesijs, & idē petit illi imponi silentiū, & institutos per eū ab ecclesijs amoueri, non pronuntiabit sic iudex: Imponimus illi silentiū, & tales ab ecclesijs remouemus, qd facere eis ignorātibz esset iniustū: sed cōdēnabit reū ad interesse, quātū m. f. actoris interest illū nō fuisse institutū, nisi possit reus efficere, qd institutus liberē cederet: Et sic fit, ubicūque reus soluere non potest rem. ad quā tenetur. ff. de do. lo. arbitrio. §. i. & remit. ad nō. per se, de senten. excō. mu. sacro, qui si. sint legi. causam quā. Sed secūdo casu, quando singulari actione petit institutos amoueri; non intēnatur actio contra instituentē, sed solū contra institutos, & tunc bene amouentur per sentētiā secundum Innoc. & vide circa hoc quod dixi de elec. querelā, in prin. ¶ Decimō eū hāc canonicā parochialis ecclesiae nō impediāt canonica epalis, nec ecclōtra, cū ex diuersis causis recipiantur, qd plene psequitur Ho. in summa. e. ti. §. ult. Quēro de modo hāc detractionū, si quis primō detrahat, & ad quā summa istā detractiones accedāt. Hic ante omnia sciēdū, qd Hosti. in hac materia tenuit duas opi. quas non approbamus, Prima, qd parochialis ecclesia habere debeat quartā de oibus relictis etiā alijs ultra illā, in qua sepelitur, & de hac hic remisi super. i. gl. Secūda est, qd episcopus habere debeat canonicā etiā ab exēptis, & qd plus est etiā de relictis ab exempto, & hanc nititur iustificare in summa huius ri. §. & a qbus. sed rōnes suae nō cōcludūt. Et uide, quod dixi. s. de testa. officij, post prin. & j. c. prox. Et si bene uideatur decre. dudū. e. ti. in cle. §. huiusmodi, aliās verū, ad fin. uer. ultra portionem, ibi apertē inueniet, qd ultra quartam parochialis ecclesiae nec rectores parochiarum, nec praelari ipsorum aliquid exigere possunt. per praelatos autē ibi episcopos intelligi certum est: quia nunquam in decretali illa parochiales, uel curatos uocat praelatos: sed bene uocat illos rectores, & uide, qd ibi nō. §. nos autem, super uer. praelati, illius autem dicti nulla alia ratio, nisi quia sunt exempti. Reprobatis ergo his duabus opinionibus, quas etiam reprobat cōsuetudo, &

consideratis diuersis modis tradendi materiam hāc, sicut elariorem elegi, dicens quod in hac materia cōsiderandae sunt quattuor species casuū. Prima species sit illorum, in quibus nulla canonica soluitur de obuentionibus, uel legatis defunctorum. Secūda sit illorum, quibus soluitur sola parochialis, quandoque per episcopum minuenda, quandoque non. Tertia eorum, quibus debetur sola episcopalis. Quarta eorum, quibus debetur utraque, interdum uni ecclesie, sed communius duabus, & interdum pluribus persol uenda: De prima est inuenire nouē casus. ¶ Primus, quando per cōsuetudinem legitime pscriptum est in totum contra solutionem ipsarum, ut dixi supra in 5. quāstione. b & patet de pscript. de quarta. ¶ Secūndus, quando id procedit ex priuilegio papali, de re. do. constitutus. facit supra de testa. officij, in fin. & infra capitulo prox. ¶ Tertius, quando per donationē episcopi factam ex causa, & cum consensu capituli illā canonice sunt remissa. de episcopali est casus. r. 2. quāstione tertia, capitulo finali, facit, quod nō. de rebus ec. non alic. possessiones, in prima glo. & plenius dixi, de dona. pastoralis, super gloss. penul. ¶ De parochiali dico idem per decre. d ad audientiam, de ecclē. ordi. & per ea, quae nō. in praedicta decre. cōstitutus, in glo. hic patet, & quae ibi addi. ¶ Quartus, quando sepelitur quis in propria parochiali ecclesia exempta, & nil legatur alijs ecclesijs non exemptis. ¶ Quintus, quando sua parochialis ecclesia est cathedralis, & ibi sepelitur, & nil legatur ecclesijs non exemptis, tunc non fit solutio canonica, sed fit diuisio inter episcopum, & capitulum suum eius, quod obuenit, sicut alia diuiduntur, de testa. requisisti, & sic diuiduntur in inferiori collegiata ecclesia. ¶ Sextus, quando defunctus legauit debentibus recipere quartam cum eo onere, qd de reliquis legatis nulla quarta deberetur, & legatarij acceptarunt, de testa. officij. ¶ Septimus, quando omnia relictā non in fraudem sunt priuilegiata, de testa capitulo fina. cap. prox. de uerborum significatio. ex parte 2. ¶ Octauus, quando omnia legantur non in fraudem clericis ecclesiarum favore personarum, de testa. requisisti, in fin. & in pra. decre. ex parte, de uerborum significatio. Salua tamen in his duobus vltimis casibus decre. dudum, eo. titu. in clemen. ¶ Nonus secūdo Hostien. quando uolentia interuenit, supra capitulo, cum liberum. uide quod ibi dixi super prima gloss. ¶ De secūda specie quod ad primum ipsius membrum patet, quando parochianus ecclesiae non exemptae sepelitur apud exemptos, habet enim parochialis ecclesia quartam, cuius quartae episcopus ab illa exigit quartam. ¶ Quod ad secūndum membrum est casus, quando parochianus ecclesiae exemptae sepelitur apud alios exemptos, parochialis enim habet canonicam, & episcopus nihil. Et nota, quod in his duobus membris, uel in sequentibus nō pondero, an parochianus elegerit: quia satis est, quod ibi sine electione de iure sepelitur, puta quia ibi est sepulcrum maiorum, ut dicam infra capitulo prox. in glo. si quis eligit. ¶ Tertia species, scilicet quando sola episcopalis soluitur, patet quando sepelitur parochianus apud propriam parochialem ecclesiam non exemptam, legauerit, uel non legauerit alijs non exemptis. ¶ Quarta species respicit casus, quando debetur utraque, & haec interdum soli cathedrali, debetur, scilicet quando parochianus ecclesiae cathedralis sepelitur apud non exemptos, uel eis legat. recipit enim ecclesia cathedralis parochialem iure parochiae, & eius episcopus episcopalem, ut dixi supra e. prox. & sup. de testa. requisisti. Sed cōmunius debent duobus, & hoc patet, qd parochianus ecclesiae nō exemptae sepelitur apud non exemptos legando illis, & forsan alijs nō ex-

ptis

ptis. Item quando parochianus ecclesiae exemptae sepelitur apud non exemptos. Sed hec due differunt: quia primo casu de canonica parochialis episcopus detrahit quartam, secundo non, ratio ex superioribus patuit. ¶ Occurrunt etiam casus, quibus duae parochiales ecclesiae diuidunt parochialem, ita quod cuique debetur illius dimidia, scilicet quando defunctus habebat aequaliter duplex domicilium in diuersis parochijs, & in tertia sepelitur, eo. ti. cum quis. 2. responsio. li. 6. & hoc casu possit occurrere: qd episcopus non haberet nisi dimidiam suae quartae, scilicet quando una tantum illarum ecclesiarum parochialium esset exēpra. Item quarta episcopalis pluribus episcopis competere possit, ut dixi supra c. cum super, in fi. vlti. glo. scilicet quando parochialis, & ecclesia sepultura, uel legataria sunt in diuersis dioecesibus, & idem, quando legauit defunctus ecclesijs non exemptis diuersarum dioecesium. Sed tunc non fit aequa diuisio, ut in casu supra proximo, sed secundum quantitatem legatorum, & diuersas consuetudines dioecesium habebūt singuli episcopi suas canonicas forsan in quāitate diuersas, uerum est, qd Hostien. in summa huius tit. in fi. tenet, qd si res propriae dioec. legatae sunt ecclesiae alterius dioec. & consuetudo alia non apparet, quartam habebit proprius episcopus, in cuius dioec. est res, quod non placet, quia secundum id etiam ab exemptis recipere quartam de legatis rerū immobilium infra suam dioec. & uide quod dicam infra, c. prox. in gl. mobilibus, & dixi supra eo. relatum, in princ. ¶ His cognitis uideamus, quod in principio querebatur, scilicet quis primō detrahit, quando utraque debetur, & ad quam summam detractiones ascendant. Pro episcopo, qd primō detrahat, facit, de testa. c. ubi episcopus praenotatur, facit maioritas, & praerogatiua, cui deferendum est, de maio. & obe. c. primo. & c. statuius, de praeb. si a sede, lib. 6. & cle. ut lite pendens. c. primo. uersic. neutro, & in auct. de here. & Fal. col. prima. §. inordinatum. ¶ Dicebat tamen Hostien. in summa, eod. tit. §. vlti. quod si primō deduceret ecclesia parochialis, tunc accipiet episcopus quartam illius quartae, & quartam residui, quod ad idem computum ueniet, facit infra, tit. 2. tua nobis, & cap. cum non sit. Modo practicemus, legauit defunctus ecclesiae, ubi sepelitur, octuaginta, & centum alteri ecclesiae non exemptae. De his secundis nulla intricatio: quia episcopus de illis habet quartam, scilicet 25. sed de primis quid erit? si episcopus primō detrahat habebit. 20. tunc ecclesia parochialis de residuo habebit quartam, quae consistit in 15. Si ecclesia parochialis primō detraheret suam quartam integram, haberet. 20. & episcopus de residuo haberet. 15. & ab ecclesia parochiali. 5. & sic in idem recidit, ut praedixi: Per quod etiam patet, qd reducendo ad partes habent ambo de octo partibus tres, & dimidiam, uel uix de. 16. 7. ecclesia sepulturae habet de octo quatuor, & dimidiam, uel de. 16. nouem partes. Reducendo ad uncias ecclesia sepulturae habet sex uncias, & tres partes de quatuor alterius unciae: & episcopus, & parochialis habebunt quinque uncias, & quartam partem alterius. Si uerō consuetudo haberet de dimidia, tunc in effectu penes ecclesiam sepulturae remaneret tres unciae, parochialis haberet alias tres, & episcopus sex. Sed si parochialis, & episcopalis essent difformes, puta quia parochialis habet dimidiam, episcopalis quartam, haberet parochialis. 40. de quibus episcopus reciperet. 10. & de residuo alia. 10. & sic episcopus haberet. 20. parochialis. 30. & ecclesia sepulturae alias. 30. In casu cōuerso episcopus. 40. & parochialis. 10. ecclesia sepulturae. 30. his ad praesens contentor, maxime propter ea, quae supra & infra eo. ti. plenē notau.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Arbitro. Ibi uide gl. & Bar.
- b ¶ In quinta quāstione. Hic melius colligit Io. An. quā ibi.
- c ¶ Super gl. penul. Ibi aliqui nō. contra.
- d ¶ Per decre. Et uide supra in prima. q.
- e ¶ Inordinatum. Et de aduo. diuer. iudi. l. restitutionum, ad fi. & l. 2. ff. de albo scriben. & facit, quod nō. Io. And. supra eo. relatum, in gl. scilicet parochiali, uer. illud nō.

SVMMARIVM.

- 1 Sepelire quos possint priuilegiati super iure funerandi sine praeiudicio canonica, & si sepeliant non permisso, quid iuris, & n. fin. §. fin. Diuisio decretalis.
- 2 Libelli conceptio qualis super iure funerandi. Inter priuilegium, & indulgentiam hic quae differenti.e. Passim, pro indifferenter. Interdicti in uita, & in morte ab ecclesia arcentur.
- 3 Canonica etiam post electionem sepulturae reddi potest, & quibus casibus cesset, & n. 4. Legata fideicommissis ex aequata sunt. Ducere pro declarare.
- 4 Parochialis ecclesia quae censenda bic. Canonica portio de quibus deducatur, & praedio sito in parochia tertia cui detur, & quid de uiuore, n. 5. In legato distribuendo aliquorum arbitrio quae expensae non computentur.
- 6 Canonica parochialis ecclesia quando habeat de relictis ab eo qui sepelitur apud hospitalarios, uel si erat ibi sepeliendus, & propter casum fortuitum sepeliri non potuit, quid si de facto fuit quis ibi sepultus? n. 7. quid si ecclesia hospitalis est parochia? n. 8. quid si exempta, ibid. Ea de relictis hospitali etiam Hierosolymitano debetur, & genera liter ex ratione subiecta quando debeat, & quando minime, & n. 8. Relictum ecclesiae uidetur pro sepultura relictum.
- 8 Exempta si sit ecclesia, populus non est exemptus, nisi exemptus sit. In uiris quicquid dicitur de uno, & de altero dictum intelligitur, nisi in separatis.
- 9 In canonica dolum quando in casu huius decretalis dicatur committi.
- 10 Monet a computus ut fiat secundum uarias prouincias, uel regiones. Oblatorum duae species, in fin.
- 11 Super dubio non est pronuntiandum. Post conclusionem probationi non est locus. Sententia non debet esse incerta.
- 12 Corpus tumulatum non restituitur, nisi praecesserit appellatio.
- 13 Epilogus, & suffragium glossarum, n. 14. Tractus futuri temporis non spectat ad iudicem, nisi in casibus exceptis, & n. 15.
- 15 Additio glossarum. Hospitalarij, & templarij ad quos sint deputati.

CAPVT X.

Nostra. Casus. Priuilegiati super iure funerandi sepelire possunt illos, qui apud eos eligunt sepelire, canonicam soluendo ecclesiae parochiali, si alios sepeliant, restituere tenentur, quicquid ratione funeris perceperunt, & sunt tres partes principales. In prima actoris petitio. in secunda ibi, e contra, reorum defensio. in tertia ibi, Talem, causa diuisio. Tertia sub diuiditur: quia primō diffinitam prouidet in futurū, secūdo ibi, Nihilominus, diffinit tres articulos. scūda ibi, Eisdem, tertia ibi, Pro illis uel primum diffinit, duos diffinendos committit, ut ibi dicam [Idem prior] actor [Quorum duo] & tertius interfectus in campis, & Io. And. super 3. Decre. R de

de hoc in fi. capitali [Receperant] hoc uidetur, quod fatris est, talem dare libellum. Conqueror de hospitalariis, qui parochianos meos recipiunt ad sepulturam, etiam si nil petatur. sed contra, actio est ius persequendi in iudicio &c. insti. de actio. in princ. sed sine petitione non potest fieri condemnatio, de or. cogni. cum dilectus. Dicit Innoc. q. in libello continebatur petitio, quasi uelit dicere secundum Hosti. q. de causa fuit hic pars libelli, qua expresse petebantur illa omnia, supra quibus infra papa pronunciat [Privilegio] generali, scilicet concessio ordini: sed in eo tamen secundum Innoc. non continebatur de pueris [Indulgentia] concessa illi, scilicet loco secundum Hosti. & Egi. quod est bene notandum secundum Abb. uel secundum Boa. privilegium perpetuum indulgentia temporalis. unde dicitur, Presentibus post tot annos minime ualituris [Passim] id est indifferenter, scilicet non distincto, an ecclesia, quas dimittunt, sint maioris religionis, an minoris [Interdictos] isti semper excipiuntur in uita, & morte, infra c. factis, & infra de priuileg. cum, & plantare. §. excommunicatos, & c. ut priuilegia. §. 1. [Elegerint] & si nil dederint ecclesiis, a quibus assumuntur, & sic non ob. supra c. 1. ut ibi dixi, dum modo postea reddatur canonica, & sic prima petitio prioris admittenda non erat. Hosti. [Fideique commissaria] uel legata quorum natura exequata est. C. communia de le. l. 1. ff. de le. l. 1. Hosti. [Voluntate] de donationibus enim inter uiuos planum est, q. de illis non debetur portio, sup. eo. de his. [Duximus] Dicit Hosti, q. omnia erunt plana, si exponas, id est declarauimus, sic sup. de procura. auditis quare dicebat, videbis infra super uer. nisi probauerunt [Supradicta] montis Ferandi [Et tunc] scilicet quando elegerint sepeliri [Parochialis] ecclesia que censetur illa ecclesia, a qua mortuorum corpora assumuntur, Hosti. [Oblationibus] factis in prima missa. De 7. enim. 20. & 30. nil est deducendum, sup. ti. 2. c. fin. Vel dic, quod licet de his, quae relinquuntur pro illis faciendis nulla fiat deductio. de his tamen, quae ibi offeruntur, fiet deductio, ut hic. Dicit tamen Hosti. q. primam expositionem approbat consuetudo [Lectis] dicunt Pe. & Abb. bene notandum, non solum de legatis, sed de omnibus, quae obueniunt, debentur canonicam. ¶ Quare Abba. quid si quis dimisit, 100. distribuenda aliquorum arbitrio, an in illis debeant computari expensa factae in carceris, lectis, & huiusmodi? & dicit quod non, per. l. ff. de reli. & sumpt. l. 1. absens, & l. sc. [Aliis] mobilibus, uel immobilibus. de toto enim iudicio animae habebit parochialis canonica secundum Hosti. Vide quod dixi. supra c. 1. super gl. quod [relinquit] intelligit autem Host. de immobilibus sitis intra eandem parochiam, dicens q. si reliquit praedium situm in parochia tertia, & appareat consuetudo, illa seruabitur, de decima cum sint, & c. apostolica, sup. eo. de uxore, & c. certifi. car. alias dicit, q. adiudicaret canonica illius praedij illi tertiae ecclesiae, in cuius parochia situm est, ar. de fo. compe. san. cum suis cocor. inducit, q. in talibus ille praedijicare non poterat ecclesiae, in cuius parochia erat praedium. 16. q. 1. si quis laicus, ergo nec clericus etiam in uita sua, nec minus, arg. in morte sup. eo. de his, & pensio soluenda est ciuitati, in cuius territorio sita est res, ff. de publica. imperatores, & decima realis parochiae, in qua situm est praedium, inf. de decima, sic, & canonica realis. hoc dictum puto falsum, cum nihil debeat ecclesiae, in cuius parochia erat illud praedium, & ad hoc infra, eo. cum quis. 1. respon. de illo uero, qui duo domicilia habet, tenet, hoc Hosti. quod habes inf. eod. cum quis, lib. 6. 2. respon. Quid de uatore. Est enim sine domicilio. ff. ad municipia. eius qui. §. pe. uerum est certo, ideoque sepeli-

tur, ubi mortuus fuerit. ff. de iud. hares absens, ibi. Na ubi sic uenit &c. 16. q. 1. c. r. in fi. ubi est expressum, & facit, quod hic no. in gl. & ita reliquit. ¶ Si quis eligit sepulturam apud ecclesiam hospitalis, ecclesia parochialis de omnibus relictis eis pro anima debet habere canonica, siue relinquatur ecclesiae, siue ecclesiae, & fratribus ibi morantibus, siue in genere, siue in specie, siue dicatur, Relinquo hoc tali hospitali, ar. hic, & ff. de adim. lega. annua sint, & secundum quosdam ex quo eligit apud hospitalarios sepeliri, etiam de relicto hospitali Hierosolymitano, & si expresse non dicatur pro anima, debetur canonica, & quia quicquid tunc relinquatur, praesumitur dare tacite pro anima, & pro sepultura, sup. eo. de his, & uide quod dixi sup. c. 1. in glo. iam uidi. Idem intelligas, & si ibi non eligat sepulturam: sed tamen de iure ibi sepeliendus est, ut quia eis reddiderat se, & sua, uel quia factus erat frater, inf. de priuileg. ut priuilegia: uel quia ibi erat sepultura parentum sup. eo. c. nam, & tunc parochialis ecclesia debet de omnibus suam percipere canonica, ex quo in eorum ecclesia sepelitur de iure sine electione, sicut & perciperet, si ibi sepeliri elegerit, ubi alias de iure deberet. ¶ Quid si ibi sepeliri non potuit propter casum fortuitum, puta quia tempore mortis restatoris locus ille ab hostibus occupatus, uel quacumque ex alia iusta causa, puta in bello mortuus, & ipsius corpus discerni non potuit? Respondeo, ad hoc dicendum est, quod de omnibus legatis habebit parochialis ecclesia canonica portionem. Secus, si dixisset, Relinquo hoc ecclesiae in qua sepeliam, & istud hospitali, tunc enim de relicto ecclesiae, in qua sepultura eligitur, deducitur canonica portio, & non de relicto hospitali: quia hospitalarij sunt exempti, & de his, quae legantur locis exemptis, nisi ibi eligatur sepultura, ecclesia parochialis nihil habebit, ar. ad hoc, supra de testa. officij, & c. requisisti, supra eo. de his, & c. 1. Est & alia ratio: quia ea tantum, quae relinquitur ecclesiae, pro sepultura relinqui uidentur, & ideo de illis parochialis ecclesia suam percipiat portionem. Ea uero, quae sic separatim sunt hospitali legata, non uidentur relicta pro sepultura, sed alias pro anima: quia de ipsis nihil est deducendum, & idem quod dictum de hospitali, intelligas esse dicendum, si quis in alia die eligat sepulturam. Si uero ius, de quo agitur nec sepulturam eligit apud hospitalarios, nec ibi debuit de iure sepeliri, sed de facto, alias est sepultus, tunc de relictis nec totum, nec partem reddent parochiali ecclesiae, sed corpus tantum, & oblationes, & alia, quae occasione sepulturae ad ipsos obueniunt, ut supra c. ex parte, & hoc secundum Innoc. Imo hoc largius loquitur de his, scilicet quae defunctus in ultima uoluntate reliquit, secundum Hosti. ¶ Si tamen hospitale habet parochiam, seu proprius loquedo parochiam habet ecclesia, quae est hospitalis, tunc nisi ecclesia exempta sit, diuidetur legatum factum ecclesiae, de quo percipietur canonica, a legato facto hospitali, de quo nihil percipietur, cum exemptum sit, supra de testa. officij, & c. requisisti, secundum Innoc. sed illa capitula probant contrarium, uerum si ecclesia cum hospitali sit exempta, & non populus, tunc debet episcopo dare portionem tanquam dioecetano. non ob. si dicatur, exempta est ecclesia, & sic nullam communionem habet in ea episcopus, unde nihil praecipere debet, ar. supra de testamen. requisisti. §. secus, licet ecclesia sit exempta, tamen adhuc habet communionem cum ea propter populum, quem tenet ab eo. supra de priuileg. ex ore, secundum Inn. & extra de verb. sig. ueniens, & c. ad perpetuam. in quibus probatur tam ex textu, quam ex gl. q. hospitalarij exempti non sunt, nec templarij, & hoc teneas, q. etiam loca exempta de legatis eiusdem

eisdem a parochianis non exemptis relictis tenentur soluere canonicam portionem, sicut hoc tangit Inn. & expresse notauit, sup. eo. relatum, super uer. medietatem. quauis in praecedentibus contrarium dicat secundum Hof. Sed tu dic, q. supra loquitur de canonica episcopali, qua non soluunt exempti, quod sup. dictum est in prin. huius gl. scilicet, q. de relictis hospitali debet habere parochialis ecclesia partem suam, intelligit Innoc. uerum esse, nisi restator expresse dicat, hoc relinquo hospitali non pro sepultura, sed alia de causa iusta. de tali enim relicto nil percipiet parochialis ecclesia, nisi relinquens se transfuisset ad hospitalarios, sup. c. de his: uel nisi ecclesia, & hospitale sint unita, q. quicquid dicitur de uno, necesse sit & de alio intelligi, puta quia hospitale cum ecclesia sua exemptum est, nec in spiritalibus, nec in temporalibus aliquid est in eis diuisum specialiter, & seorsum, in hoc casu de relicto ecclesiae deducetur portio, etiam si dicatur, q. non intuitu ecclesiae, sed hospitalis sit relictum, & econuerso: quia secundum praedicta de facto supposita sic sunt unita de iure, q. separari non possunt. Sed dices, semper est distinctio inter ecclesiam, & hospitale: quia prior clericorum sacerdos potest absolvere fratres, infra de senten. excommu. canonica, quod non potest magister laicus. Solu. ita potes obicere, q. frater sacerdos potest conficere, non frater laicus: talia tamen non faciunt diuisionem inter ecclesiam, & hospitale, sed potius inter fratres clericos, & laicos, uel potius inter officia. hoc enim officium absoluedi datum est priori domus ex priuilegio, quod posset habere, & si ibi non esset ecclesia, sicut & alii officiales domus habent alia sua officia specialia separata ab inuicem, & distincta. 8. q. dist. singula. De hac autem separabilitate no. infra de priuileg. pastoralis. secundum Innoc. [Quarta] tam ex uiribus communis, quam ex uiribus priuilegij, quod praemittit [Residuum] scilicet tres partes [Dolo] quia cum testator uellet denarios relinquere, inductus est, ut relinqueret equos, & arma: uel q. diceret de praedicta pecunia equos & arma debere emi, & tunc haec clausula respicit solum formam legati, uel respicit dolum commissum in eligenda sepultura, & tunc dic, ut infra eo. c. 1. lib. 6. [Trium millium] quae est, septingentorum, & quinquaginta solidum, uel 37. uel sol. 10. & fuit lingua prouincialis hic computus, ubi & in Burgundia inferiori computatur ad solidos denariorum, & in Hispania ad aureos, in Anglia, Alemania, & Dacia ad marcas, in Apulia, & Sicilia ad auri uncias, in Fracia, Lombardia, & Tuscia communiter computatur ad libras, secundum Hosti. [Satisfaciant] & sic in tertia petitione datur sententia pro prior re [sufficiens] concon. supra tit. 1. c. fi. [Oblati] plenè, inf. de priuileg. ut priuilegia, & in sanitate. supra c. de his, 11. Goff [Nisi probauerint] mirabilis fuit haec sententia, cum super dubio non sit pronuncianum. 1. 1. quaestio. tertia. graue. Item ex quo dabatur sententia, uerisimile est, quod testes sint publicati, & quod in negotio esset conclusum. post conclusionem uero non esset locus probationi, supra de fide instrum. cum dilectus. Dicit Hosti. soluat, qui poterit & c. dicit enim se de iure nescire respondere. nec enim dici poterit, quod haec fuerit prouisio, ut patet, supra uerbi. Talem est tamen simile, de instit. cum uenissent. Dicit ergo hoc fuisse de potestatis plenitudine. Idem dicit de rota sequenti parte, ubi sententia est incerta, contra id. C. de senten. quae sine cer. quan. l. prima. & secunda. uel secundum eum durat sententia a §. Talem, usque ad istum. §. eisdem. praeterea ab inde in finem est commissio, per quam iudex instruitur, quomodo habeat negotium diffinire, nec erat quod ad illos articulos in causa conclusum [Quae ipsius] corpus non restituitur,

nisi praecesserit appellatio, supra c. ex parte, uel uolentia, supra eo. cum liberum, uel dic, quod non fuit petitum, supra c. fraternitatem, Innoc. [Alioquin] id est si sepulturam elegit. ¶ Quinta ¶ gl. no. tractum futuri temporis, & c. dererminat, signat contrarium, & soluit. ¶ Glo. & ita uidetur ¶ arguit, signat contrarium, remittit, & opponit. ¶ In ¶ glo. 2. ibi. §. sed impuberis ¶ uide de or. co. c. fin. super. r. glo. ¶ In 5. glo. ibi. l. 1. §. 1. iudex, qui condemnat socium, qui pecuniam communem inuasit, uel in suos usus conuertit ad usuras, non iubeat cauere, q. si tardius sententia pareatur, usurae pendentur. Futuri enim temporis tractus, scilicet post condemnationem non spectat ad iudicem [¶ ibi. harrum] iubet iudex de reficiendo pariete cauere, & nec se, nec successores prohibuitur altius tollere, uel sublatum habere [¶ ibi. Egi.] si egi ius non esse signa in parietem meum immissa habere, iudicis officio etiam de futuro opere cauebitur. ¶ In glo. antepe. ibi. si duo ¶ si promisi alteri ex duobus reus stipulandi iudicio fisti sub uocena, & alternatiue impediuit, si sunt socii, contra alterum competit exceptio, ne propter societatem proficiat ei dolo [¶ ibi. de arbi. si duo] uide de testa. c. 2. super gl. antepe. ¶ In ¶ glo. 2. ibi. §. liberis ¶ sed illud non est si. Io. ¶ In glo. 4. ibi, Terrae sanctae ¶ ad cuius acquisitionem, & defensionem sunt hospitalarij, & templarij specialiter deputati, unde talia non recipiunt diuisionem. ¶ In glo. & ita, in fi. ¶ de hoc inf. de homici. c. 2. li. 6. & sup. de procura. auditis: & ultra illa, quae ibi dixi dicit hic Hosti. super obligatione futura non proceditur in iudicio, nec super praesenti dilata, non exten sua, puta quando debes. 10. ad pasca. hic enim statim es obligatus, sed differtur petitio ad tempus, nec ultra extenditur facta solutione, quia perimitur, ad hoc de pigno. illud, institui. quibus mo. tol. obli. in prin. & sic loquatur lex contraria, ubi uero obligatio praesens est dilatata tamen, & extensiuata, ut in seruitutibus, de quibus loquitur gl. extenditur iudicium ad futura per iura, quae glo. allegat. idem si conditionalis sit, & poenalis sequens ex contumacia rei, ad hoc sup. de testa. Rainaldus, post prin. Idem, cum quis rem occupauit, uel impediuit ius alterius, potest enim ab illo peti, ut de eo, quod commissit, satisfaciatur, & de caetero similia non attentet, ut in sc. gl. de deci. dudum, ad fi. de elec. cum ecclesia, sup. eo. cum liberum, de sen. ex com. grauem, secundum Hosti. ¶ In glo. immo in fi. ¶ Io. & propter offensam praecedentem, de sen. ex. Romana, §. caueant, lib. 6. ¶ In glo. & ita, ibi. ubi dicitur ¶ & inf. eo. is qui, li. 6. ¶ In glo. & ita dolo, ibi. nihil ¶ idem hic Ab. per eundem canonem. ¶ In glo. ult. ibi. potuerunt ¶ nec patres eis elegerunt, uel si elegerunt, non habeat hoc consuetudo loci, infra eodem, licet, lib. 6.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Super quibus. Vel est speciale, quando agitur coram papa, ut uolunt Innoc. & Hosti. in c. 1. de libel. obla. & plenius in c. 1. de litis conte.
b ¶ Deducendum. Istud intellige quod ad canonica parochialem: secus in episcopali, uide Io. And. supra de testa. requisisti, in glo. no. ex hoc.
c ¶ Secundum Hosti. Quia propter sepulturam uidentur relicta, ut dicit Innoc. in prin. huius gl. uer. immo.
d ¶ Cum exempli. Intelligi de episcopali, quia illam impedit exemptio, ut infra uidebis, non parochialem.

S V M M A R I V M.

- 1 Sepultura ecclesiastica non priuabitur in flumine casu submersus. Stuprum quid, & eius poena, uenit. Annis pro flumine, & unde sic dicitur.
Io. And. super 3. Decret. R 2 Mortem

Mortem qui sibi conscivit, eius bona deuoluuntur ad fiscum.

Præsertim, pro maxime.

2 Casus excusat.

Virginitatis seruanda quæ mortem sibi consciverint, & nu. 1. & an id liceat, num. 5.

3 Prægnans an sepelienda sit in cæmeterio cum factu.

4 Epilogus, & additio glossarum, nu. 5, & nu. 6.

5 Sepultura ecclesiastica quibus denegatur, & quando suspensio ad furcas.

C A P V T XI.

X parte. Qui de ponte cadens casti submergitur, non priuabitur ecclesiastica sepultura. 2. ibi, Quo circa [De stupro] quid sit stuprum, & quæ ipsius poena, hic dicit Hostien. quod uide infra, de adulte. & stu. c. 2. & Bonagui. hic ponit, quod habetur. 36. q. 1. §. cum ergo [In amem] id est flumen, siue aquam ab inneruitate sic dictum, secundum Hosti. secundum deriuationes dicitur ab amænitate [Submersa] bona istius non deuoluebantur ad fiscum, quia non ex conscientia criminis mortem sibi conscivit, ff. de his, qui si mo. con. l. ulti. Goff. [Quo circa] responderet ad subauditum, quo illi conquirebantur de episcopo, & non sinebat illam sepeliri [Præsertim] id est maxime: quia non causa fugæ, sed casus excusauit puellam, Goff. [Honestam causam] scilicet uirginitatis, saluandæ. Hier. contra Iouli. i. iriginta Atheniensium tyranni cum Phydonom necassent in cõuiuio, filias eius uirgines ad se uenire iusserunt, & scortorum more nudari, ac super pauimenta patris sanguine cruentata impudicis gestibus ludere, quod paulisper dissimulato dolore cum temulentis conuiuus cerneret, quasi ad requisita natura egrediētes, inuicem se complexæ præcipitauerunt in puteum, ut uirginitatem morte serparent [Defuncta] de muliere prægnante an sepelienda sit in cæmeterio ecclesiæ cum factu, recitat hoc Gui. quod nor. de con. dist. 1. ecclesiæ, ubi, & plenius per Hostien. in summa de con. ecc. uel al. §. & an sit, uerf. quid si mulier prægnans. ¶ Prima ¶ glo. reponitur per quæstionem, & soluit distin. ¶ Secunda glo. ponit. 7. uel 8. casus, quibus fallit regula. ¶ In ¶ gl. 1. ubi, uerf. ubi de hoc [et in fi.] idem Hostien. dicit tamen, quod Goff. tenebat contrarium pro eo, quod dixerat, quod etiam pro honestate saluanda non debet aliqua se præcipitare, uel in manu propria perimere, sed non credo, quod Goff. per hoc intellexerit contra hanc glo. ¶ In ¶ glo. ubi, ubi, sius secleribus] quid de suspensio ¶ ad furcas, dic quod non debet deponi de partibus line iudicis licentia, ne contemnat bonum iusticie, quam tamen petitam iudex denegare non debet, ff. de cadaveribus pu. l. 1. 2. & 3. qua obtenta si in uita poeniterat aure suspendium, sepeliendus erit. 13. quæstio, secunda, c. fin. Hostien. facit cle. de poeni. & remis. cum secundum [et ibi, neque apud] & 21. q. 3. Cyprianus [et in fi.] adde casum de sen. exc. is cui, lib. 6. Vinc. infra de deci, prohibemus, notabat per uerf. aliquos casus, quibus denegatur sepultura, & Hostien. ultra istos notabat casus, scilicet in omni pagano, Iudæo, & hæretico, de con. di. r. ecclesiæ, & c. l. e. In usufrario publico, de usufris, quia in omnibus, in excommunicato etiam minori. 24. q. 2. sanè quod super talis enim est à sacramentis ecclesiæ separatus, infra de cler. ex. si celebrat, & dicam, infra c. proxi. Item in blasphemo impoerente, de male. ca. 2. Item in monacho habente proprium, de stat. mona. ca. 2. & c. super. Item in excommunicato, & interdicto, infra c. proxi. Item in calu. infra de deci, prohibemus. Item in calu. infra de censu. in nouamus. Isti casus poterant in-

cludi sub penultimo, quem ponit glo. & adde, quod dixi super rubrica.

ANNO TATIONES.

1 De cadaveribus pu. l. 1. 2. Et illa. l. probat, quod tales sunt sepeliendi non in ciuitatibus, uel locis, à quibus sunt relegari, uel in uita stare prohibiti, quod no. bene, & an cadauera damnatorum possint dari medicis propter anotomiam fiendam, relinquit Bar. cogitandum in l. fi. de ca. puni.

S V M M A R I V M.

- 1 Exhumanda quorum ossa, uel corpora sint. Leprosi non sunt cum alijs tumulandi. Reconciliatio excommunicatorum potest fieri per simplicem sacerdotem, & quo casu. Sepultura si tradantur ecclesiastica hic prohibiti, qua poena sit. 2 Violentia est casus, & quo modo hic. Excommunicato communicans in morte incidit minorem. Cæmeterij quando faciendæ reconciliatio, & nu. 3. in fin. 3 Sepultura cui denegatur ecclesiæ, à cæmeterio ponendum longe est, & quantum. Sepultura quando que ecclesiastica, quando que Christiana appellatur, & qualis sit, remittit. 4 Sepultura nulla, uel uilis non obest, & quibus, immo etiam contextu. Et que soleat Mausolei nomine uocari. 5 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 6. De mortuo inferendo interdictum quibus competat. Dubij ratione aliquid admittitur, quod alias non admitteretur. §. 1. iuncta glossa, excipiuntur casus, uerf. ubi si plures, & nume. 7. §. 1. Separationis etiam difficilis ratione idem, uer. cum actum. Comexarum idem ius, ibid. 7 Additio glossarum. Religiosum locum qua persona non faciant, in princ. iuncta glo. & num. 6. in princ.

C A P V T XII.

S Acris. Casus. Si ossa excommunicatorum sic sepulorum discerni possunt, exhumari, & proijci debent: aliis non, & pars de his, qua ui me. ue causa, & de sent. excom. facris, & præmittit exordium ad probationem dicendorum. secunda ibi, unde, soluendo distinguit, & secundum membrum profequitur ibi, quod si discerni [Defunctis] no. per hoc Abb. ar. leprofos non esse in cæmeterio cum alijs tumulandos, cum alij non communicent illis in uita, de ecc. adi. c. secundum de coniu. lepro. c. primo [Præcisi] fuerunt, quod sequitur [Reconciliati] quod eo casu poterat fieri per simplicem sacerdotem, infra c. fin. de hoc supra, de offic. ord. pastoralis [Excommunicatorum] idem de interdictis à communione sacramentorum, secundum Inno. ad hoc de cler. ex. mi. si celebrat. idem de illis, quibus interdicta est sepultura, infra de usufris, quia in omnibus, Hostien. Hodie per concilium Vien. eod. tit. eos qui, sunt excommunicati, qui sepeliunt publicè excommunicatos, uel nominatim interdictos, uel manifestos usurarios, uel qui defunctos sepeliunt tempore interdicti [Alio casu] ergo uolentia ¶ est casus. ad id. ff. commo. ad eos, C. eo. l. prima, & poruit esse casus ignorantia sacerdotis extranei sepelientis peregrinum, quem excommunicatum ignorauit, secundum Hosti. [Tumulatur] no. Ber. infra de priuilegiis, ad hæc, quod comunicas excommunicato in morte incurrit minorem, ibi uideas [Aliorum] fidelium. si ergo in cæmeterio non sunt positi nisi infideles, & excommunicati, omnia ossa sunt exhumanda, & ad eliminandam

dam omnè spurcitiem ante, quàm aliquis ibi sepeliatur, solemniter reconciliatio sequi debet, de con. ecc. uel alta. consuluisti, & de hoc supra de sacra. non ite. c. 2. Hostien. [Procul] no. per hoc Abb. contra illos qui ponunt prope cæmeterium cadauera excommunicatorum. Debent ergo poni tam longe, quod uox clericorum cantantium ibi non possit audiri, arg. de pe. & re. quod in tes [Ecclesiastica] sic uocatur supra cap. prox. de torne. c. 1. & c. in literis, de rapto. super eo. infra, de usufris cap. secundo. in princ. & in fi. lib. 6. de priuile. episcoporum, co. li. alibi dicitur Christiana, de pe. & re. omnis, post princ. de usur. quia in omnibus, qualis autem sit hæc sepultura, colligitur in præ. decre. super eo, & 13. quæstio. 2. qui diuina [Fidelium] reconciliabitur tamen cæmeterium de con. ecc. uel alta. consuluisti, secundum Hostien. [Vilis] ponit ¶ Gof. & Hostien. uerf. Marmoreo tumulo Lucius iacet, ac Cato paruo, Pompeius nullo, credimus esse Deos. q. d. pares in deitate, licet impares in sepulchro. Seneca, Insepultus iacebis, licet aliud respondeam, quàm illud Virgilianum, Facilis iactura sepulchri, si nihil sentio, non pertinet ad me iactura corporis insepulchri. si sentio, omnis sepultura tormentum est, & uide pulchrè in Hiero. in uita Pauli. in fin. & super Matth. in fine [Preciosa] hæc solent uocari Mausolea, & quare sic, uide in Hiero. contra Iouli. lib. 1. d. & no. 96. distin. bene quidem. ¶ Pen. ¶ gl. arguit propter dubium, & c. dat similia de connexitate, & difficili separatione, alia tria iura in contrarium. ¶ In ¶ glo. 2. ubi, sunt persona] sequitur, quæ quàmquam religiosum locum facere non possint, interdicto tamen de mortuo inferendo utiliter agunt, ponit exemplum de proprietario fundi, cuius alter habet usufructum. ¶ In ¶ glo. pe. ubi, l. 3. §. si duobus] uide de accu. cum dilecti, super ulti. glo. [et ibi, si alieni] uide de pigno. c. si super gl. penul. [et ibi, etiam si patre. §. 1.] uide de or. cog. c. 2. super glo. si isti [et ibi, eum actum] rationem eius, quod gessit in seruitute manumissus, reddere non cogitur, nisi ita sit illud connexum cum postea gestis, quod separari non possit, & idem. l. se. [et ibi, ita uulneratus. §. id quod] ubi si plures uulnerant, nec apparet, ex cuius ictu interijt, omnes tenentur [et ibi, cum ex pluribus] sequitur, eiusdem nominis seruus liber iustus est, nec appareat quis, nullus erit liber. ¶ In ¶ glo. 2. ubi, forte] & sine forte secundum Io. & Goff. & Vinc. qui hoc no. supra, de sacra. non ite. c. 2. Phi. dubitando posuit, ut Lau. Ber. & Host. ¶ In ¶ glo. pe. ubi, nolite] infra, & facit ad ea, quæ ibi no. & 4. 2. dist. quiescamus, de quo uide, quod dicam infra, de homic. significasti. 2. uerf. ¶ si discerni [et ibi, nisi astimemus] ubi de hoc. Goff. hic allegat pro simili. ff. communi diui. l. communi diuidendo. §. item si duo. ubi propter dubium matrimonij duo uentres in possessionem mittuntur, & ff. de rebus du. qui duos. ubi duo dicuntur postremi, cum unus solus sit primus uel postremus. ad idem de usufris, cum tu, de Iudæ. cum sit, ubi propter dubium pauperibus datur per usuram, uel impressionem exortum. Ad idem inducit de ap. b. si duobus, & c. cum parati. ff. de iudi. si quis ex aliena. ff. de rei uen. quæ de rota, & ibi capitulum secundum est, alias est sub primo. ibi, non fit separatio confessionis [et in fi.] uide quod ibi not. & ff. de rei uen. si frumentum, in fi.

ANNO TATIONES.

1 De cler. ex. mi. Sepultura ergo inter ecclesiastica sacramenta computatur, contra quod facit quod no. lo. An. de sacra. non ite. in rub. pro primo facit c. ad apostolicam. de simo. 2 Si quis ex aliena. De commixtione rerum, uel personarum separabilium, & inseparabilium uide bonam gl. in l. si sponfus. §. gener. a liter. ff. de dona. inter ui. & uxo. quod facit ad q. de qua per Bar. ff. de pub. & uerf. l. ecc. §. dominus.

S V M M A R I V M.

- 1 Pro sepultura effodienda terra cæmeteriata uendi non debet, num. 6. De hac siue cæmeterio remittit ad multas quæstiones. 2 In cæmeteriata terra an quis habere proprium possit sepulchrum, & exinde alios inferri, prohibere. In sepulchris familiaribus non succedunt cognati. De sedibus, siue banchis, quas quis in ecclesia sibi appropriat, quid iuris. 3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4. Monumento cohærens purus ager, profanus est, & licitè uenditur. Sacra res non recipit estimationem. 5 Additio glossarum, & num. 6. Sepultura quando licitè uendatur. Inter sacrum, & religiosum locum differentiæ. Exhumatione corporis religiosus locus fit non sacer. Sacer locus qui dicatur. Cæmeterium ubi esse possit, uer. unde dicit. In eo plures ecclesiæ possunt ius habere funerandi, ibid. Religiosum uas uendi potest, & cui, cir. fin. 6 Pro sepultura an quid exigi, & qualiter, & quando possit.

C A P V T XIII.

A Bolendæ. Casus. Terra cæmeteria da uendi non debet, & præmittit ab usum, quem secundo tolli mandat. secunda ibi, mandamus [Inoluit] quasi creuit, & multiplicata, & nutrita est [Certum precium] imò habent quandoq; clerici cæmeterium, quod uocant paradisum, ubi non permittunt sepulcrum effodi, nisi dentur centum, & de 15. quæstionibus circa hoc remittit Hosti. ad summam, quam remis. uide inf. de simo. ad apostolicam [Diacephanus] & sic ad te spectat correctio, de offic. or. c. 2. 1. [Hac de causa] quærit hic ¶ Hosti. an in terra cæmeteriata possit quis habere proprium sepulchrum? & dicit, quod non quantum ad proprietatem, ff. de re. diui. interim. §. sacra. potest tamen ipsum habere quo ad usum, ut si ipse, & sui ibi sepeliatur. sic intellige supra, c. 1. r. responso. 13. q. 2. Ebron, & §. Io. seph. ff. de reli. l. familiaria. adeo, quod inuito tali usufrario alius inferri non potest. ff. de reli. l. 2. §. si usufructum, secundum Goff. Dicit Vinc. nisi ex causa, scilicet cum alibi commodè sepeliri non potest, sicut prædia, & calices à laicis concessi alienari possunt secundum eum. In familiaribus autem sepulchris non succedunt cognati. ff. de re. l. ius familiaris, & idem potest censeri de banchis, uel sedibus, quas quidam sibi uendicant in ecclesijs. Hostien. tamen non putat, quod de iure scripto laici possint habere tale ius episcopo reclamante, ar. infra, de custo. eu. quia, & in his, quæ no. de arbi. contingit, sed uerum est, quod de gratia in huiusmodi tolerantur, sicut & in iure pa. infra de iure pa. c. 3. ¶ Prima ¶ glo. dicit sepulcrum dupliciter sumi pro loco, & pro officio, & lo. tripliciter, scilicet priuatus religiosus, & sacer. in primo procedit uenditio, in reliquis non. ¶ In 1. ¶ gl. ubi, locum] purus ager etiam monumento cohærens profanus est, & licitè uenditur [et ibi, de uoluntate] secus, si eo inuito, ut ibi [et ibi, sacra loca, in fi.] res sacra non recipit estimationem [et ibi, quæ religiosus] uide de iud. quanto; in 1. glo. ¶ In ¶ glo. ubi, ubi, est quidem] uide de ap. constitutis. 2. super glo. impotentia. ¶ In ¶ glo. ubi, recipi] idem de nate lapideo, uel ligneo facto ad aliquem sepeliendum, Innocen. & Hostien. [et ibi, religiosa, uel sacra] differentiæ inter locum religiosum, & sacrum quere not. 13. quæstio. secunda. in ecclesiastico [et ibi, sacer] immo religiosus, & intelligas, quatenus corpus humanum est, ff. de reli. l. secunda. §. Celsus, sed non sacer, ex quo sine auctoritate pontificis Io. And. super 3. Decret. R 3 hoc

hoc factum est secundum Innoc. [& ibi, sacra dicitur] unde dicit Innoc. q. cum cœmeterium habeat esse consecratum, ut in cap. sicut, infra alle. non potest accedere loco non sacro etiam religioso, puta hospitali, vel templo nisi habeat ecclesiam, alle. Host. ff. de red. h. l. iustissime, & no. de rescriptis, Rodolphus, in prin. putat autē id verum, nisi privilegij ratione aliud contingat, & remittit. supra c. 1. dicit etiam Inn. q. licet cœmeterium debeat esse circa ecclesiam, potest tamen esse remotum, sicut in Fracia propter ferocem. Item dicit, q. in uno cœmeterio plures ecclesie possunt habere ius funerandi parochianos suos [& ibi, cum in ecclesia] ubi Tan. & Goff. no. hanc materiam ubi ultra hic no. dicunt quosdam dicere q. vas religiosum effectum vendi potest ecclesie ab ecclesia ad instar uasorum altaris. 10. q. 2. hoc ius [& ibi, accipere] non ex pacto secundum Hostiē. aliā esset simonia secundum eum, infra de simo. in tantum, & c. non satis [& in fi.] hanc glo. habes. 13. q. 2. §. item queritur. ¶ In ¶ gl. ult. in fi. dicit Host. q. petens caueat sibi: quia in hoc est uis in uerbis, sicut de concess. praben. cum super, de iudi. examinata, de cen. si. licet, succumbit enim, si petit pro terra, uel pro officio, nec prodest consue. ut hic, & infra, de simo. non satis, obtinebit autem, si dicat, q. pro quolibet mortuo consuevit tantum donari presbytero, uel ecclesie, ut in decre. ad apostolicam.

S V M M A R I V M.

- 1 Excommunicatus, & in morte absolutus, & a quo, debet sepeliri pro eo ad satisfaciendum cogentur heredes, & nu. 8. Excommunicandus quis sit, & nu. 2.
2 Ab excommunicatione nullus absoluit inferior episcopo.
3 In absolute obtinenda etiam qui in articulo mortis iurat stare mandatis ecclesie. Sepeliri penitens debet etiam obligatus ad debitum. Defunctorum suffragia qua. Rainerius post. A consium, Guido post Rainerium scripserunt.
4 Heredes quando ex delicto, uel ex contractu, uel quasi teneantur ad pro eis faciendum satis, & quatenus, & num. 5. 6. 7. & 8. Librum corpus non recipit estimationem, excipitur. Iuramento defuncti tenentur stare heredes, non tamen per ipsum in curru ab eis periturum, uel accumulatur forum.
6 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, um, 8.

C A P V T XIII.

Parochiano Casus. Excommunicatus ¶ q. per suum presbyterum fuit absolutus in morte, sepeliri debet, & ad satisfaciendum cogentur heredes. secunda ibi, sed eius [Manifestis] no. Abba. nulum excommunicandum nisi pro culpa manifesta [Homicidio] homicida enim, & falsus testis, nisi penituerint, excommunicantur. 24. quæstio. 3. itaque [Incestu] pro quo ¶ etiam impoenitens excommunicatur, infra de eo, qui cogno. con. Iordanæ, per presbyterum, quod fieri potuit. 17. quæstio. quarta. si quis suadente, & infra de senten. excom. nuper, Goff. [Summ] tractat hic Hostien. quod nullus inferior presbytero absoluit ab excommunicatione, de hoc, supra de offic. ordi. pastoralis, in glo. quo casu, de hoc satis dicam infra de senten. excom. a nobis. 2. in gl. per peccatum [Iuxta formam] not. Abba. quod etiam qui in morte absoluit, iurat stare mandatis ecclesie [Cœmeterium] nota penitentem, licet obligatum ad debitum, sepeliri secundum Abb. [Suffragia] de quibus habetur. 13. quæst. secunda anima defunctorum, & ponebat Pe. de his uerbi. Nulla frequens, sanctæ que preces, ieiunia sacra. Defunctis profunt, prodest elemosyna crebra.

[Heredes] recitabat hic Guido quandam gl. Rai. quæ fuit Accursij, C. de hæred. ac. l. 2. vt etiam dicam de usuris, tua, super prin. 1. glo. [Satisfaciend] pro homicidio ¶ possent heredes satisfacere, si seruus fuisset occisus. ff. ad l. Aquil. qua actione. §. si quis. Li berum autem corpus non recipit estimationem. ff. si qua. pau. fe. di. l. ex hac. posset tamē teneri hæres ad penā cōsuetudinariā, de qua de delic. pu. referēre, uel aliā, de iniu. c. 1. pro incendio, uiolatione, & manu iniectione patet ad quid tenetur, p incestu nō uidet hæres teneri, nisi bona in cest uos peruenierint ad hæredē. 27. q. 2. si quis rapuerit, secundum Goff. & Host. [Censura sunt ecclesiastica] no. heredes ¶ ibi conueniendos, vbi testator debuit conueniri. & arguit Abb. ad quæstionē, an hæres eius, qui super contractu iurauit, conueniri ¶ possit coram iudice ecclesiastico? & dicit q. sic, arg. supra de fo. competen. dilecti. & dicit sic fuisse de facto seruatum per quandam officialem, & ipsius sententiam in causa appellationis confirmatam. contrarium credo. unde decre. ult. de foro competen. lib. 6. dicit, A se præstitum. & facit quod dixi, supra de iureiu. veritatis. istud in satisfactione absoluti. & facit, supra de of. deleg. prudentiam, in fi. non ob. C. de proba. auct. quod obtinet: quia licet assertioni testatoris, qui iurauit, habeant heredes stare necesse, ut no. supra titu. r. c. fi. in gl. uideretur quod, ubi uide; non tamē per id arctantur ¶ ad periturum, nec accumulatur forum. ¶ Pen. ¶ gl. arguit, alleg. tria iura. duo allegat in contrarium, & soluit. ¶ Vlti. glo. respondet per contrarium, de l. una, C. ne ex delict. de. ¶ In ¶ gl. ult. ubi pro patre ¶ scilicet primipilario [& ibi, ueteris] omnis stipulatio in dando, uel faciēdo, uel mixta ad hæredem, & contra heredē trāmittitur, siue fiat hæredis mentio, siue non [& ibi, l. luna] licet etiam ab hæredibus, & contra heredes incipere actiones, & obligationes [& ibi, ex delicto] uiolentiæ, concussionis, uel quouis alio, ut in hac. l. [& ibi, ex depositi] ob dolum malum defuncti in deposito, mandato, comodato, tutelæ, & negotiorum gestorum [& ibi, §. in contractibus] sequitur, successores ex dolo eorum, quibus successerunt, non tantum in id, quod peruenit, sed in solidum tenentur [& ibi, si duobus. §. vlti.] hanc & se. uide in supple. ¶ In ¶ gl. 1. in fi. ¶ & c. conquesti, & 11. q. 3. canonica. 12. quæstio. 2. cum deuotissimam. ¶ In ¶ gl. pe. ibi. c. 1. ubi de hoc, in vlti. glo. ¶ In ¶ gl. ult. ubi, defuncti ¶ uel hoc non agitur contra heredem ex delicto defuncti, sed sacerdos nō absoluit excom. catum, nisi caueat de satisfaciendo, de appel. qua fronte, §. sanē. & ex illa stipulatione agent, quorum interest. ff. rem pub. saluam fore. l. non quasi, & plus dicimus, q. si omittatur cautio, intelligitur apposta, ff. de adop. l. his uerbis. Et est ratio, quia ex quo penitet, & aliter penitere non potest, nisi satisfaciat, uidetur hæredibus mandasse, quod satisfaciant, & ideo ¶ sunt cogendi, Innocen. Dicebat Hostien. quod dici poterat hoc casu non solum his contes. sed etiam sententia lata ex eo, scilicet quod præcepit sacerdos, ut satisfaciant. dicit tamen finaliter, q. quicquid uoluerit ex delicto, tenentur heredes secundum canones, non secundum leges, nisi in casibus [& ibi, cum heres] fallit, C. de usuf. l. antiquitas, & est speciale, ne inuili sit proprietas legata, & in casibus, qui habentur, ff. de uerbo. signi. sciendum, & de hoc supra. de fil. pref. ex transmissa, in prima. glo. [& ibi, §. conditio] uide quod not. in Spec. de accusatio. §. primo. uerfi. quid si latro [& ibi, cum defuncto] si tamen confessus fuerit, & moritur ante litem contest. tenetur heres ex quali contractu, quod dic ut in Spe. de interroga. §. 2. uerfi. quid si is [& ibi, l. luna] fallit in actione, ut bonorū raptorū, quæ non

non datur cōtra heredes, & si ad eos aliquid peruenit ex delicto defuncti, sed hoc contingit, quia in locū illius accusationis datur conditio furrua. ff. ui bono rum rap. l. 2. §. vlti. Idem forte potest dici in interdico, unde ui, in cuius locum successit actio in factum, ut ff. de ui. & ui ar. l. r. §. vlti. Goff. qui hoc notauit in de. cre. in literis de rapro. [& ibi, duobus casibus] alij plures nō. ff. de positi. si hominem. §. detur actio. & ponit hic Hostien. dicens, quod tertius casus est ff. de pollicitationi. quartus inst. de pepe. & tempora. act. §. aliquando. quintus ff. de precario, quæsitum. §. si. & ff. de eden. l. 1. [& ibi, unus est] in actione in factum, quæ datur contra mesorem, & non cōtra heredem, licet enim quod ad agentem sit persecutoria, quod ad conuentum est pœnalis [& ibi, alius est] in tributoria, quæ non datur contra heredem, nisi in quantum ad eum peruenit, & uide de reg. iuris. is qui tacet, lib. 6. [& in fine] de hoc. 12. q. 2. episcopus, qui filios.

ANNOTATIONES.

- 1 Manifesta. Et pro contumacia. 11. q. 3. nemo, & de uerb. signi. ex parte, lo primo, ubi uide gl.
2 Conueniri. Quia ex iuramento oritur actio, uide Io. And. de insti. cum uenissent, & Bar. in l. si quis pro eo. ff. de fideiussio.
3 Innoc. Vide gl. si. in c. a nobis, el. 2. de sen. exc. quæ hoc uideretur sentire, & an secundum can. quando hæres facit ex delicto defuncti, reneatur in solidum, si non facit inuentarium, uide Ioan. And. prius Fede. de Sen's in c. quamquam, de usuf. lib. 6. & Bar. & Bal. in rubri. ff. de peri. hæred. & plenius Bal. in l. 1. C. de fac. san. ecc. & uide ipsum, & Sali. in l. furti, C. de fur.

S V M M A R I V M.

- 1 Continuatio, siue dispositio tituli, uel rubricæ. De materia huius tituli ubi alibi quàm hic tractetur.
2 Parochia quid, & eius etymon. Parochialium rectores ubi non habeant curam animarum.
3 Parochiale ius in quibus consistat, & num. 5.
4 Oblationis nomen quomodo accipitur. Ad oblationes faciendas an, & quando cogendi parochiani, & in quem usum consumende. Pro sacramentis præstandis, an possint. Beatus Thomas citatur a Io. And.
5 Canonica portio quæ de iure parochiali, quæ de episcopali.

De parochijs, & alienis paro. Rub.

¶ Tractato supra rubrica ¶ prima de quodam speciali iure parochiali, quod in funerando consistit, nune de illo tractat in genere secundum Goff. Habetur materia. 13. q. 1. per totum facit, 9. q. 2. & 16. q. 5. per totum. Conueniunt de retri. soo. olim 3. de præscri. ad aures, de præben. auaricia, de his, quæ fiunt à præla. pastoralis, de rerum permu. ad quæstiones, de eccl. ædifi. ad audientiam. 1. de clan. de pœn. cum in inhibitio. facit de restitu. spo. c. 2. lib. 6. de deci. c. 2. in fi. eo. lib. ¶ Hoc ¶ scias, quod parochia proprie dicitur locus, in quo degit populus alicui ecclesie deputatus, & certis finibus limitatus, & dicit Goff. Bene. cod. tit. quod parochia est Græcum, & Latinum, & dicitur quasi præparatio, uel partitio cura: quia rector ecclesie curam habet animarum totius populi, infra illos limites congregari, unde dicitur regere populum, de capel. mona. c. 1. dicit etiam, quod in quibusdam partibus, ut in Apulia; maximè Beneuenti, rectores parochialium ecclesiarum non habent curam animarum. Dicebat hic super ¶ rubrica Innocen. & Hostien. post eum, q. ius parochiale consistit in multis. primò in hoc, quod parochiani in diebus festiuis in ecclesia sua, & non ali

bi missam audiant, infra ca. 2. secundò in decimis personalibus percipiendis. 16. quæstio. 1. si quis laicus, & c. quicunque, infra de deci. ad apostolicam. §. 1. tertio ni penitentis, sepulturis, benedictionibus nuben ium, & alijs sacramentis, recipiendis à parochiali sacerdote, ut ibi, & infra de pœnitentiis, omnis, & supra tit. 1. cap. 1. & 2. & per totum, & infra, de simo. suam. 13. q. 1. capi. 1. & per totum, quartò in perceptione oblationum. 10. quæstio. 1. sacerdotes, & c. sanctorum, & cap. hanc consuetudinem, supra de his, quæ fi. à præla. pastoralis, & accipe ¶ nomē, & infra, de uerb. sign. cum inter uos, & uideretur quibusdam, & forte non male; quod ad oblationes faciendas cogendi sint parochiani, maximè si sacerdos pauper sit. ar. 32. dist. inct. præter hæc. 16. quæsti. prima. statuiimus de con. dist. 1. omnis Christianus procurer ad missarum solētia aliquid Deo offerre, & ibi idem not. & facit, infra de usuris, quanto. §. fin. sed & ad præstandum aliquid pro sacramentis alijs cogi possunt quandoque, ut not. infra de simo. ad apostolicam, secundum Innoc. Hæc tamen materia plenius expeditur in sum. eo. tit. §. in quibus; Tho. de hoc tractat secunda secunda. q. 86. artic. 1. ubi inducit pro parte, quod sint voluntaria; Matth. 5. ubi, si offers munus tuum ad altare, & Exo. 25. in prin. ab homine, qui offert ultroneo, accipe, dicit autem, q. est oblatio, quæ offertur, contumenda in sacrificium, de qua Exo. 29. & Leui. 2. & ista est oblatio, & sacrificium, est etiam oblatio rei manere debentis in diuino cultu, uel contumenda in usus ministrorum, & hæc sunt uoluntaria, per superius inducta. Fallit in quatuor casibus. primo quando habet ratione census, cū aliquis ex fundo ecclesie sibi concessio debet certam oblationem annuam facere, secundò cum aliquis inter uiuos promittit, uel in testamento relinquit aliquid offerendum ecclesie, tertio cum clerici ecclesie non habent, unde sustententur, ut supra, quartò propter cōsuetudinem, tenentur enim fideles in aliquibus sollemnitatibus ad oblationes consuetas, de simo. ad apostolicam. Solent autem hæc duæ ultimæ esse uoluntaria quod ad quantitatem, & quod ad speciem rei, quæ offertur, dicit tamen, quod ad illas per superiorem cogentur, non per subtractionem sacramentorum per ipsum, cui debentur, de hoc dicam, infra tit. 1. quāuis, post Rai. ¶ Quod autem dictū ¶ est, perceptionem de cimarum esse de iure parochiali, uerum est secundum Inn. de iure communi, infra de decimis, cum contin-gat, & c. cum in tua, & idem intelligas de perceptione canonica portiones quam habet ecclesia, in qua suus parochianus sepelitur, supra de sepulturis c. primo, & §. secundo, & c. de his. Sed & eadem portiones dicuntur esse de iure episcopali, supra de offic. ord. conque-rente. prima tamen percipitur ratione iuris parochialis; secunda uerò ratione communionis, quam habet episcopus cum sua ecclesia, supra de testa. requisisti. §. fecus, secundum Innocen. melius secundum Host. dixisset ratione iuris episcopalis, quod habet in tota die celi, quod dic, ut plenè notatur in summa, de sepul. sub. §. uerus. §. & utrum canonica. sed & cura de iure parochiali uidetur esse, supra de præben. de multa. §. 1. & c. extirpanda. §. qui uerò, quæ in quibus consistat, uide quod legitur, & notatur, supra de ele. dudum. 2. §. tandem, & infra de pœnitent. omnis, respon. 1. super uerfic. proprio.

ANNOTATIONES.

- 1 Sepulturis. Hoc uidetur, si ab episcopo illi ecclesie sit datum cœmeterium, & ius funerandi: alias tunc in parochiali ecclesia est locus, uide Io. And. supra tit. prox. certificari, in continenti ¶ est gl. Io. And. super 3. Decret. R 4 SP 41-

S Y M M A R I V M.

- 1 Episcopatus inter episcopum substitutum episcopo heretico, & ipsum hereticum reuersum qualiter diuidatur, & nunc sequens de, nunc. 5.
Donatistarum heresis quedam, & ubi, num. 6. §. 1.
2 Diuisionem senior facere debet, & quis senior hic intelligatur, & nunc. 7.
Seniores usu presuntur melius facti scire qualitates.
Pars maior presertur, & quo casu hic, ad uerb. presertur.
3 Epilogus, & suffragium glossarum.
Portionis nomine ubi aliud non exprimitur, intelligitur dimidia.
De usufructu quando agitur communi diuidum. quomodo diuidetur, & a quo.
5 Additio glossarum, & nu. 6. & 7.
Hec decretalis commune ius ponit, & quot habeat intellectus, & nu. 6. in princ.
Diuisionis faciendae modum hic describit, & nu. 4. & 1. & 7. §. fin. & a quo, eod. num. 4. & nu. 2.
6 Conditio melior quorum sit, iuncta glo. §. 2.
7 Grauius in uno, debet in alio releuari, & quo casu.

C A P V T I.

Episcopus. Casus. Pōit qualiter diuidatur episcopatus inter episcopum substitutum episcopo heretico, & ipsum hereticum reuersum, & ex dispensatione receptum, uide quod dicam super 1. glo. [Ex Donatistis] idest ex secreta Donatistarum. species heresis est, concor. supra de prescrip. c. 1. & de istorum errore. 2. q. ulti. c. pe. uerfi. Donatistae [Ad illum] scilicet conuersum [Ad alium] scilicet catholicum [Perineat] si diceret aliquis. Domine non potest fieri sic diuisio. forsā enim una parochia ualet duas, uel tres de aliis. Cōcilium respondet, habeat vnus plures numero, & alius pauciores ita, ut illa & c. q. d. ponantur ex una parte. 3. uel 4. ex altera. 6. uel 8. sicut uidebitur [In episcopatu habet] non ergo senior diebus diuidet, sed qui diutius episcopatum rexit: quia presumitur melius scire qualitates facti, quam is, qui minori tempore fuit in episcopatu. per quod not. Hostien. & Abb. quōd diuisionem hereditatis facere deberet nō maior naru, sed qui diutius tractauit, & administrauit res hereditarias, & inter socios studij, qui diutius fuit in studio [Vnus] tantum [Locus] scilicet in quo fuerunt partes [Eligent] si concordare possunt [Antiqui] scilicet qui nūquam fuerunt lapsi [Summ] scilicet catholicum [illi] Donatista [sum] scilicet conuersum, & sic sunt discordes [Præferatur] hoc si altera pars inuenitur maior, & sic bene continuatur, quod sequitur [Aequaliter] ut quia. 9. sunt loca. diuisis igitur. 10. remanet. 11. in diuisis [Superius] hoc intendit, quōd plebs illius loci in diuisi eligat, & si discordat, stetur maiori numero, & si numerus æqualis sit, deputetur episcopo maioris temporis. ¶ Prima ¶ gl. ponit casum. ¶ Vlt. quærit, & soluit. ¶ In ¶ gl. æquales, ibi, nomen. §. 1. ¶ portionis nomine, ubi aliud non exprimitur, intelligitur dimidia, & idem. l. sequens. ¶ In glo. ubi, cum de usufructu] quando de usufructu agitur communi diuidendo, iudex aut per partes faciet uti frui, aut faciet locari, ut sic quilibet habeat partem precij, aut ordinabit, & alternis annis fruatur. ¶ In ¶ glo. 1. in fi. ¶ secundum Tan. quod uidetur placere Innocen. dicenti, quōd dispensatio fuit, & prouisio, quod hic dicitur. Tu dicas cum Hostien. & Abb. quōd capitulum ponit ius commune, non dico in eo, quōd episcopus reuersus de heresi recipiatur ad episcopatum, sed in eo, quod dispensatiue recipiatur, nec aliter disponat ecclesia nisi sic, quōd restitutus cum substituto habeant episcopatum, locus e-

rit diuisioni, de qua loquitur hoc capitulum. Est tamen secundum hanc lect. quæ habet, & bene, quod hoc capitulum tenet, duplex ipsius, c. intellectus. primus, ut iste sit sensus, quod loca, quæ remanserant in fide, quæcunque sint. habeat catholicus. Loca uero reuerfa de heresi habeat reuersus, communia uero, idest, in quibus erant catholici, & heretici, illa diuidentur per modum hic positum, & hæc lec. uidetur placere Innoc. & Hosti. & secundum hanc lect. uerbum, ubi ambæ partes, quod sequitur in text. non ponitur pro æqualitate, ut dicit glo. sed pro partialitate, quia scilicet erant ibi catholici, & heretici, & sic quilibet faciebat ibi partem. ille igitur diuidetur, alia uero non secundum hoc. Alia lectura, & de locis omnibus fiat diuisio. puta unus, supra riuum: alter infra, unās montana: alter planiciem. tene quod uis. nec credo, quōd tuis diebus præctices hunc casum. Si enim hodie sic restitueret ecclesia, aliter prouideret substituto dando a alium episcopatum, uel designando a certos reductus. ¶ In ¶ gl. 2. in fi. ¶ & de depo. c. 1. Egi. uerius uidetur, ut dicunt Hosti. & Abb. q. ponatur proprie, totus enim episcopatus non erat lapsus, quod patet [ibi, antiqui catholici] unde dicebat Hosti. loqui, cum episcopus cum parte episcopatus lapsus est, altera parte remanente catholica, & altera mixta. ¶ In glo. 3. ibi, dicitur est] & loquitur de his, qui erant in partibus Africa, ubi præualebant Donatistæ. Inno. ¶ In glo. nomine, in fi. ¶ de deci. c. 2. lib. 6. ¶ In glo. no. in fi. ¶ & debilioris. 18. q. 1. in nullo, & pauperioris, de ecc. ti. c. si quis in nomine. 1. q. 1. in primis. Vincen. ¶ In pe. in fi. ¶ idem ¶ Petr. de san. secundum Hosti. hoc intelligit de episcopo, qui maiori tempore fuit in episcopatu, non de seniori ætate, & sit ratio secundum eum, quare illi deputatur, quia scilicet fuit ille grauius in onere diuisionis, æquum fuit, ut releuaretur, iuxta regulam, qui in uno grauius & c. ff. de iureiuran. eum qui, & facit de transla. c. secundo. ad fi. ¶ In glo. ult. ibi, alterius] hoc reprehendit Pet. dicens, hoc diffinitum eo casu, quid iuris scilicet, quōd deputetur episcopo maioris temporis: posset tamen glo. locum habere, cum æqualitas est in tempore. ad hoc de rescrip. c. pe. lib. 6. ¶ In fi. ¶ facit quod no. de iure pa. c. 1. in 1. glo. & habetur in cle. ob. ti. plures.

ANNO TATIONES.

- 1 ¶ Designando. Ista fuerunt pro diuisione ecclesiarum tempore unionis concilij Constantien. quando quasi omnes ecclesie, maxime Italie propter diuersas obedientias, diuersos prelatos habebant.

S Y M M A R I V M.

- 1 Missam audire, & offerre in propria quis tenetur ecclesia, nisi in casibus, & quibus, & num. 4.
2 Parochianum alterius qui recipit ad ea, quæ hic dicuntur, quæ committat.
Contempus hic presumitur parochus, nisi aliud ostendatur.
3 Verbis potius faciendae monitio, quam manus iniectio, præterquam in casu, & quo hic.
Parochianos alterius licet eijcere de ecclesia, & quando.
Excommunicatio quando non incurrat ex expulsiōne alieni parochiani.
4 Additio glossarum.

C A P V T II.

V dominicis. Breue est, summa, uel diuisione non egens. & sup. statuius [Festiuis] de his t. habetur de con. di. 3. c. 1. de fer. c. fi. & argue, quemlibet teneti in diebus dominicis, & festiuis missam

nus. ¶ In glo. 2. ibi. per totum] & maximè. c. 2. ad fi. ubi de hoc [ibi, prelati] & iudices laici, Ala.

S Y M M A R I V M.

- 1 Fines parochiarum, de quibus constat, uel coherentia finibus prescribi non possunt.
Et statuti à canonibus attenduntur, non à legibus, & quare, & nu. 4. in fin.
Fines secularium principum instabiles, & ratio.
An eos ampliare non liceat potentia tantum.
Occupare quæ & quando liceat Christianis principibus.
Terminis suis inter Christianos quisque debet esse contentus, cir. fi.
Occupata non prescribuntur, in fi.
2 Limes quid, & qualiter accipiatur, & pro eo quæ ponantur, & cuius sit ipse, & quæ in eo sunt, etiam si sit ecclesia.
3 Limes an & quando prescribantur, & an quod est ab eis remotum.
Episcopalia iura an prescribantur.
4 Probatio legitima dupliciter fit hic.
Indubitata fides per quæ fiat.
Observatio longissima pro lege habetur.
5 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 6. & 7.
Coherentia quomodo hic intelligantur.
8 Episcopatum, & parochiarum limites quo tempore possui.

C A P V T III.

Vper eo. Casus. Finest parochiarum, de quibus constat, uel coherentia finibus prescribi non possunt. communis diuisio. secunda ibi, Responde mus [Per canones] leges etiam uidentur innuere idem in baronis temporalibus, ut sunt Ducatus, marchionatus, & comitatus. C. de fun. limi. agros. lib. 1. c. de offi. præ. præto. A fri. in nomine domini, ante mede. largit. in li. feu. de feud. ali. imperiale. §. præterea: contrarium tamen de facto seruatur secundum Hostien. secundum quem comitatus, & parochias uidemus tota die minui, & augeri, & qui potentior, ille iustior, & prho dolor, est completum illud Sapientie. 2. ca. Opprimamus pauperem iustum, & nō parcamus uidue, nec uetera in canos reminiscamur. sit autem fortitudo nostra lex iusticia. & miraf de talibus principibus, si contententur, quomodo sic retinēt occupata, de usuris, cum tu. Putat ergo, quōd non contententur, uel eligunt confessores simplices idotas, & uiria sua palpatres contra can. l. d. si quis diaconus. 44. d. dispensatio: quia hoc notum est toti mundo, quōd principes nec reddunt occupata, nec desinunt occupare, & hæc est ratio, quare ad hos uariabiles terminos non recurrit ecclesia. 100. di. puenit, de reli. dom. c. 1. inducunt occupantes pro se auctoritatem Gen. 1. Benedixit illis deus, & ait, Crescite, & multiplicamini, & replete terram, & subicite eam & c. psalmus. Cælum celi dom. terram autem dedit filiis hominum. q. d. occupanti conceditur. sed ut dicit Hostien. licet de iure gentium in mundi prin. hoc licitum fuerit, & forsā hodie liceat quōd ad terram infidelium, de quo no. in fra de uoto. quod super, ubi uide, maxime ad finem magnæ gloss. inter Christianos tamen debet quisq; suis terminis esse contentus, supra ti. c. 1. de proba. ex literis. de hoc, supra de iureiur. sicut, & infra. 18. q. 4. §. 6. per totum. nec occupata prescribuntur, super quo remit. ad sum. de prescrip. sub rubrica, de prescrip. rerum immobilium §. quæ exigantur, sub §. quartum, uer. in rebus temporalibus [Limitibus] limes est legitudo, uel latitudo spatium à spatio distinguens, & in tali limite nil potest esse, quoniam linea tantum est, in qua quandoque ponitur lapis, per quem diuiditur ager ab agro. & talis lapis proprie & in stricta significatione limes appellatur unde

ANNO TATIONES.

- 1 ¶ Veniens. Pro hoc Matth. 23. c. ubi dominus eiecit ementes & uendentes de templo cum funiculis, & flagello: & quia stando ibi contra prohibitionem presbyteri uidetur diuinum turbare officium, ut in prædicto c. ueniens.

S Y M M A R I V M.

- 1 Parochianum alterius ad quæ nemo recipere debeat.
2 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 3.
Muneribus illius loci quis se obligat, ubi elegit domicilium.
4 Additio glossarum.
Parochianus non est alienus, qui se transtulit.

C A P V T III.

Nillus. Breue est [Indicare] siue de foro pœnitentia agatur, siue contentioso. unde nec ad sacramenta ecclesie illud recipiet: imò nec in ipsa ecclesia, supra c. proxi. secundum Hostien. [Nam] sup. episcopus, & sic planum secundum Innocen. & Hostien. [Indicare] sup. ex potestate ordinaria: aliàs contra. de offi. deleg. per totum, secundum Hostien. Si intelligas de iudicio depositionis ab ordine, tunc litera esset plana. ¶ ¶ Secunda ¶ glo. signat contrarium, & sol. secundo arguit, & remittit. ¶ In ¶ glo. 1. ibi, si in patria] qui in patria uxoris, uel alia domicilium elegit, in colatus iure se ciuitatis muneribus obligauit. ¶ In glo. 2. ibi. l. 2.] uide de consue. ad nostram, super ulti. glo. ¶ In ¶ glo. 1. in fi.] dicit Hosti. ex quo transtulit, non est alienus parochia-

unde Virgilius, Limes erat positus, litem ut discerneret agri. à cuius limitibus contentione dicitur lis, infra de verb. sig. forus. §. lis. ueruntamen non sic strictè accipiuntur limites episcopatum, sed montes, & flumina, & paludes solent episcopatus diuidere, & limites esse, super quo diuerse sunt opiniones. Dicunt enim aliqui, quòd talis limes pro diuisione utriusque episcopi est communis. unde & si aliquid in eo fundetur, erit commune pro diuisione. secundi dicunt, quòd in nullius bonis est, sicut res sacræ, & religiose, in stir. de re. di. §. nullius autem. tertii dicunt, & forte melius, quòd falsus limes diuisionis intelligitur inter episcopos, ipso iure, licet nunquam actu diuisus fuerit. unde, si fluuii limes exsiccat, sit per longitudinem, siue latitudinem diuisus intelligitur pro modo longitudinis & latitudinis, quatenus episcopatus hinc inde ei adhaeret, argu. op. in stir. de rerum diu. §. in sola. ff. quemadmodum ferui. amit. l. 6. quæ incipit, nam satis est, & de hoc no. infra ti. 1. quoniam, & per iudicium metropolitani, & signum actuale boni uiri arbitrio distinguitur. supra de foro compe. sanc. & si ecclesia, sit in medio limitibus, erit in duas ecclesias diuidenda, nisi episcopi possint inter se aliter conuenire. quousque autem diuisio facta sit, communis intelligitur quòd ad iura parochialia, sicut alias dicitur de arbore in confinio constituta ff. communi diu. arbor, & d. §. in sola. nec talem ecclesiam præscribit unus contra alium. 16. q. 3. inter memoratos, nec alii potest dare. ea q. licet. quòd si de illa ecclesia non possunt fieri duæ, superior ordinabit, & alternis annis, uel uicibus de ipsa disponant. ff. de usufr. quoties. facit clemen. de iure pa. plures. 2. respon. Alii dicunt, quòd illud solius erit ecclesia, in cuius parte caput positum est, argum. ff. de reli. & sumpt. fu. cum in diuersis. ff. de acquir. re. do. adeo. §. fin. Innoc. Sed quod supra dixi, æquius est, illud teneri supra de trans. c. si. Hosti. facit quod no. de sepul. c. 2. lib. 6. in 5. glo. 3. & super ea. Hoc autem sciendum est secundum Innocen. quòd ubi limites non sunt distincti, ferè secundum omnes locum habet præscriptio & in prouinciis, & in episcopatibus, & in parochiis, & quòd ad omnia iura. 16. q. 3. §. hoc intelligendum est, & c. inter memoratos, & c. dilecto, supra de præscrip. ad aures. Vbi uerò distincti sunt, dicunt ferè omnes, quòd nec limes præscribi potest, nec quòd limitis est annexum. 16. q. 3. licet in regulis, & c. dilecto. Quòd autem remouit est, quòd ad omnia iura præscribi potest, licet in fra alterius limites contineatur. Gui. Na. Tan. & Ala. & quidam alii dixerunt, quòd etiam remotum à limite præscribi non potest quòd ad iura merè episcopalia, siue sint de lege iurisdictionis, siue diocessana, supra de off. ordi. conquerente, & ca. dilectus. & horum opinio approbata uidetur, infra de reli. do. c. 1. supra de præscrip. ad aures, & c. auditis, & ca. cum ex officio. in quibus omnibus ostenditur, quòd iura, quæ pertinent ad ordinem episcopalem, ut est ordinatio, & consecratio & confirmatio, & etiam ea, quæ pertinent ad iurisdictionem, non potest præscribere unus episcopus, ut intra limites alterius hoc exerceat: quia præsumitur ab initio usurpatum, ex quo titulus non probatur. 16. q. 3. §. potest & aliter distingui, & cap. placuit. 1. supra de usu pal. ex tuarum. sed bene potest præscribere, ut clericus alterius diocese in sua ecclesia ordinet & iudicet secundum Innocen. quòd non admitto, nisi à suo episcopo represententur, supra de temp. ordi. quòd translationem. Hoc autem certum est, quòd illud, quòd remotum est à limite, præscribi potest. 16. q. 4. uolumus, dummodo fines ex hoc non contingat confundi, quòd dicitur, ut legitur, & no. infra de decimis, cum sint homines §. si. Hostien. Dixit etiam hic Innocen. quòd ad proprietatem, & quòd ad ius patronatus ea, quæ sunt in li-

mitibus, uel circa limites præscribi posse. 16. q. 4. uolumus [Legitima] putat testibus, uel instrumentis [Indubitata] puta per famam, usum, uel alia euidentia administrativa, supra de probat. cum causam. nam longissima obseruatio pro iure habetur. ff. de aqua plu. arc. in l. summa. 1. respon. & §. idem Labeo. ff. de aqua quo. & æsti. l. hoc iure. §. ductus aqua, Hostien. [Ecclesiastica] temporali enim non statuitur de hoc dixi in principio. ¶ Secunda glo. ponit duas lecturas. ¶ Tertia elicit tria argumenta. ¶ In glo. 1. ibi, quæ religiose iude de iudi. quanto, super 1. glo. [ibi, in modis] uide de re iudic. cum Bertoldus, in ult. glo. ¶ In ult. glo. ibi, non possunt iude de rescriptis, inter ceteras, super ult. glo. ¶ In glo. 1. ibi, principaliter, dicunt Innocen. Pe. & Abba. distantiam huius coherentiæ boni uiri arbitrio terminandam, nam quædam potius intellectu capiuntur. ff. de so. ratum, de dona. apostolica. unde, si prædium coherens limitibus duraret per multas leucas, non dicemus in toto hoc locum habere. ¶ In glo. 2. ibi, uerius, secundum Lau. idè Innocen. [ibi, episcopatum] hæc fuerunt limitata ante aduentum Christi: parochia post 80. di. c. 1. 99. dist. c. 1. 1. 3. q. 1. c. 1. in quibus de hoc [ibi, in fine] de hoc, supra de præscrip. quia iudicante.

ANNOTATIONES.

1 Libro. 6. Et uide Ioan. And. in specu. de parochiis, super rubrica & uide Balan. l. si. C. ubi de cri. agi. oportet, & loquitur no.

S V M M A R I V M.

- 1 Si parochianus domicilium transfert, in eum primus praelatus quæ iura parochialia uendit. Acon. ciuitas quo tempore recuperata à Christianis. Terra sancta, tempore Urbani III. papæ à Saracenis occupata.
- 2 Domicilium transerre ubi non liceat, & nu. 3. Primum reliquisse, & secundum elegisse dicatur quis, ibid. & num. 7. & 8.
- 4 Temporalia quæ exigant à laicis clerici pro spiritualibus. Ea qui possint exigere.
- 5 Decima prædialis, & ratione prædiorum quæ dantur, differunt, & per consuetudinem solui possunt priores ecclesiæ parochiali, non prædiali.
- 6 Parochiali ecclesiæ quæ persoluenda, ad uer. de ceteris.
- 6 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 7. & 8.

C A P V T V.

Significauit. Casus. Si parochianus domicilium transfert, primus praelatus in eo parochialia iura non uendit, decima tamen prædiorum sui parochiæ sibi datur. communis diuisio. secunda ibi, fraternitati [Occupationem] scilicet per Saracenos factam, & hoc intendit, isti qui nunc domicilium elegerant in ciuitate Acon. per Christianos recuperata, ante recuperationem, & forte ante occupationem factam per Saracenos elegerant in aliis ciuitatibus, puta Bethle. Sidon. Beryten. & aliis illius regni. putabant ergo quòd ex quo primitus uenientes de partibus citramarinis apud illos diuenterunt, amodo illos perdere non possent, sicut in quibusdam partibus seruatur secundum Host. quòd si ad illos uenit homo extraneus illius homo cum sua posteritate censetur, apud quæ, uel in cuius domo prima die & nocte hospitatur [Et infra] deciditur hic, quòd quærebatur, cuius parochia ni censerentur, an episcopi Acon. an episcoporum relictorum, Hostien. [Vestra] Hostien. habens in textu litteram, tuæ, signabat contrarium de uer. plurali, Compellatis, quòd infra sequitur. & multum in hoc instabat, de quo non curo [Locorum] relictorum [Iurisdictionem], scilicet ord. contra, supra eo. ut domini. fo. illud in con-

in contemne. & qui domicilium non transtulerat. 3 Dicit ergo Hostien. laicum recipi posse, ubi omnino domicilium transfert: probandum tamen esset, & aliquantulum expectandus, argum. de cleri. pe. c. 1. & 2. & remit. ad no. de regula. licet, super uer. requirèdum, uer. sed nunquid Abb. sicut enim ibi dixit de monaco, ita & hic dicit de parochiano, scilicet decens esse, cum transtulit, primum iudicem requiri, alle. supra de foro compe. significasti, de cleri. non resi. fraternitati, in fra de spon. cum apostolica, de dan. despon. ca. fi. ff. de custo. re. l. solent, & l. de militibus, de re. mili. l. desertorem, in aucten. de quæsto. coll. 6. nam nec secundum leges censetur incola, nisi cum per 10. annos moratus fuerit. C. de incol. l. 2. infra tit. 1. ad apostolicæ, dicit tamen, quòd de facto lex illa non seruatur. & dicit hoc arbitrarium, nam si constet, quòd in loco relicto omnia uendit, & secum, quæ habere potuit, exportauit & alio loco domum & possessiones emit, satis probabiliter præsumitur primum domicilium reliquisse, & elegisse secundam [Temporalia] oblationes, uel decimas personales [Non ministrant] id est ministrare non debent, cum non sint prælati ipsorum, ne sit contra, supra ca. 2. Nota ergo, quòd qui de iure ministrat spiritualia de iure potest exigere temporalia, & econuerso, qui de iure hoc non ministrat, nec de iure illa debet exigere, & sic intelligatur uerbum apostoli, Qui aliter deseruit &c. supra de præben. cum secundum Caueant ergo sibi, qui curam non habent. Dicit tamen Hostien. quòd licet illi non possint iure prælationis exigere id est ab inuitis extorquere. ff. de le. 3. fideicommissa. §. si rem: possunt tamen aliquid sibi oblarum, uel sponte datum honeste recipere, argum. ff. de uariis, & extraor. col. l. r. §. est quidem & necessaria. recipere etiam actione negotiorum gest. ab illis, quorum negotium utiliter gerunt in prædicationibus, confessionibus &c. de sen. ex. cum uoluntate, de offi. ordi. inter cetera [In eorum] scilicet prælatorum relictorum parochia, id est episcopatu percipiunt parochiani sic transfati: quia adhuc in illorum parochiis agros colunt [Ratione] prædiorum non dixit, Prædialis decimæ. Abba. [Persoluntur] illis ecclesiis, in quarum parochiis sita sunt prædia, Innocen. quasi consuetudo bene possit hoc operari, quòd ecclesiæ parochiali, non prædiali soluantur etiam prædialis: sed quòd non soluantur, non potest inducere consuetudo. Idem Hostien. Pe. & Abb. de hoc uide, infra ti. proxi. c. 1. lib. 6. ubi plene de hoc, & in sum. eo. ti. de deci. §. ulti. uer. 7. & in quæstio. porrorum, de regu. iuris, qui prior, libr. 6. in 4. parte [De ceteris] scilicet de oblationibus, primitiis, & decimis personalibus, & etiam de realibus sitis infra suam parochiam [Respondere] quidam habent hic glo. Innocen. quam ponam, infra ti. proxi. super rubrica. ¶ Prima glo. signat contrarium, & soluit. ¶ Secunda glo. no. quærit, & sol. ¶ In 1. f. glo. ibi, §. miles] sequitur, ibi domicilium habere uidetur, ubi inhæret, & si nihil in patria possideat. ¶ In f. glo. 1. ibi, oriundi] ad idem, de tempo. ordi. cum nullus 1. respon. li. 6. ubi plene dicam de hoc [ibi, in f.] idem no. de fo. compe. ex parte, in 3. glo. & uide de hoc per Hostien. in sum. de fo. compe. §. 2. uersic. item ratione originis, & in specu. de compe. iudic. adi. §. 1. sub uersic. 4. 2. ¶ In glo. ulti. in f.] Lauren. idem Tan. & Vinc.

ANNOTATIONES.

1 Nam si conitet, istud facit, ad quod quæritur de scholare, an per decennium in loco studii fortietur domicilium, de quo per Ioan. And. in proemio, supra in uer. commorantibus, & de fo. compe. quòd clericis, & per Barto. in l. quæstum, ff. de leg. 3. & in l. lex Cornelia. §. domum, ff. de iure iur.

- 1 Dispositio huius tituli. Parochiani ad quot teneantur. De decimis, primitiis, & oblationibus quibus aijs in locis canonicis iuris præterquam hic tradatur, & repetatur.
- 2 Decimæ in egra soluenda & quibus, & quorum sint, & de quibus, & ultra eas an liceat alia possidere, eas sibi dominus insignum dominijs reseruaui, & ab eo statutis. Propter diuitias alicui non debent sua iura subtrahi, uel auferri. Stare non prohibetur, quòd non mutatur, uer. De terra. Clerici possidere nihil dicuntur ut proprium, & ab eo pauperes, uer. sic. Tertio quia. Bonum omne quòd à deo, siue ab imperio sequente deum acquiratur hominibus decet esse mansurum, circa fin. uersic. quoniam omne. Hereditati à patre diuise, standum est à filiis, uer. Quid enim.

De decimis, primitiis, & oblationibus, Rubrica.

1 ¶ Quia parochiani ad ista tria tenentur, idè post rubricam &c. secundum Goff. Habetur materia de decimis, & primitiis 16. q. 1. §. de his, usque ad si. quæstio nis, & q. 7. usque ad §. cum ergo, & de conse. di. 5. quadragesima. de oblationibus. 10. q. 1. de his, & c. se. & tribus ultimis. cap. 13. q. 2. qui oblationes. 1. & 2. & c. clerici. Repetitur in 6. & in Cle. cui conueniunt, de pac. plerique, de transac. c. 2. & c. ueniens, de arbi. peruenit, de præscrip. causam, & c. ex transmissa, de confir. uti. uel inuti. c. pe. de his, quæ fi. à præla. cum apostolica, de locato. ca. 2. de eccle. adi. cum dicat, de usufr. quanto, in si. de priu. cum & plantare, de uer. sig. causa, & c. cum inter, quæ faciunt ad tertiam partem rubricæ. Item facit de resti. spo. ca. 2. lib. 6. de re. eccle. non alien. dudum, de uerb. si. ueniens. §. 2. & Clemen. de iudic. di 2. spendiosam, de pœnis, cupientes. Innocen. hic f. respondet, alias supra c. proxi. & Bonagui. hic, & Abba. infra eo. tua. 2. dicit sibi uideri, quicquid aliqui dicant, quòd clericis, uel potius ecclesiis decimæ integræ sunt soluendæ, siue pauperes, siue diuites sint & opulenti non enim propter diuitias debent alicui sua iura subtrahi, uel auferri. 14. q. 5. cap. 1. nec etiam sunt decimæ tantum clericorum, sed etiam pauperum, & fabricarum, 12. q. 2. nobis, & c. se. sunt & tributa egentium animarum, & ea sibi dominus in signum dominijs reseruaui. 16. q. 1. decimæ. & hoc probatur per auctoritates ueteris testamenti, & noui. Leui. 22. circa fin. Omnes decimæ terræ, siue de frugibus, siue de pomis, domini sunt. oues, & boues, & capræ, quæ sub uirga pastoris transeunt, quicquid decimum uenerit, sanctificabitur domino, & non eligerit bonum, neque malum, nec altero commutabis. Deutero. 14. decimam partem separabis de omnibus frugibus tuis, quæ nascuntur in terra. 2. Paralipo. 24. circa prin. Plurimas obtulerunt primitias frumenti, uini, & olei, mellis quoque, & omnium, quæ gignit humus, decimas obtulerunt. Neemia. 10. circa fi. Ipsi Leuitæ decimas accipiant ex omnibus ciuitatibus operum uestrorum. Thob. 1. Thobias fideliter offerebat primitias, & decimas. Has auctoritates induxit hic Innocen. & multas alias, quas inuenies in sum. eo. ti. §. quætrum præscribi, sub §. 2. uer. magistri uerò canonum, dicens, quòd confundi debent uehementer quidam noui magistri, & prædicatores, qui in hac materia docent & prædicant contra uetus, & nouum testamentum: & tamen nunquam inueniunt Augustinum, Ambro. & Grego. uel alium sanctum, & doctorem aliud sensisse, ut 16. q. 6. decimas, & c. seq. nec ob. Nume. 18. ibi, Nihil aliud possidebunt, decimarum oblatione contenti, & ibi, in terra corum

eorum nihil possidebitis; nec habebitis partem inter eos. ego pars & hereditas tua in medio filiorum israel...

test esse sufficiens cibis in domo Dei: quia quantumcunq; opulenta sit, nunquam tamen hospitalitati generali & necessitati omnium pauperum sufficit...

ANNOTATIONES.

- 1 Diviso decretalis. Decimarum genera quatuor olim solvebantur. Ex earum solutione quae bona, non solutione, quae mala continent...

- In templo, uel ecclesia non licet conuiuari publice, nisi in casu. Oblationes cui generi decimarum Hebraicarum substituta sunt...

CAPVT I.

Decimam. Ut dicit Hosti. huius capituli duae sunt partes. in prima agitur de quotitate decimarum soluenda, & tanguntur ibi 4. genera decimarum...

mè quia Deo duce, illius libri, quem iam scribi feci, habebit copia. Auaritiam quae faciarum non potest, de pben. quia in tantum, & c. auaritia, de censu, ea q. & c. ex...

ANNOTATIONES.

- 1 Penuriam. Vide Ioan. And. supra de loca. propter, in glo. super uerbo, sine culpa. 2 Er nouem. Vide in c. apostolicar, de re iudica. lib. 6. in gl. ex praesenti...

CAPVT II.

Quum. Secundum Hosti. diuersas lecturas uaria est summario, sicut glo. & sequaces loquitur prima pars de do te ecclesie...

aduocatione, & si. & sic loquatur finis. praeiales uero soluent sicut alii, nisi sint priuilegiati. infra c. suggestu & c. ex parte, & multis aliis. c. Host. intellexit principiu de decimis non soluendis paribus. sine de decimis soluendis maioribus; ad quod facit glo. 2. [Exigant] contra 16. q. 1. decimas. ubi dicitur, qd clerici comuniter uiuent non soluent decimas; ergo a contrario alii soluent; sed ibi, subaudi, maxime, Goff. & Vin. [Clerici]. Inferiores patrimonium possidentes, uel aliunde praedia licite acquirentes [A clericis] superioribus, & curam suaru animarum habentibus decimas etiam personales, soluent, nisi sit consuetudo contraria; quod dic. ut no. infra eo. in aliquibus. Sed nunquid episcopi dabunt decimas de praedialibus? alii dicunt, quod non, quasi confusa sit actio, ut dicam super 1. glo. & facit hoc c. & hoc amplectuntur episcopi nostri temporis. alii contra, pro quibus. 16. q. 1. si quis laicus, nam quilibet possessor illas soluit, nisi excusetur priuilegio, infra eo. ex parte, uel consue. infra eo. ad apostolicam; uel compositione: infra c. 1. quia quaelibet res transit cu onere suo, infra eo. pastoralis. & hoc dicit Host. se seruasse in praediis nouiter acquisitis [Debens] dicit hic Inno. qd clericus, & sacerdos, & quod plus est, praelatus ecclesiae, si ab ipsa ecclesia percipit ecclesiastica sacramenta, debet illi soluere decimas personales licet enim isti seruiat ecclesiae, & ministrent aliis ecclesiastica sacramenta; tamen & nomine ecclesiae sacramenta ministrant sibi ipsis. unde dicit Host. qd sibi ipsis soluant, & postea diuidatur inter eos, uel aliter in utilitatem ecclesiae conuertatur. arg. de off. ord. cum uos. Videtur autem ipsi Hosti. conuenientius dicere, qd inferior tenetur soluere suo superiori spiritualia ministranti, ut praedixi; Nunquid ergo summo pontifici sunt a clericis decimae persoluae? quod uidetur: tum quia cuilibet intelligitur spiritualia ministrare, cum & immediate subsit ei quaelibet anima, ut no. supra de offi. archiepiscopi. c. 3. §. c. f. siones, & in extrauag. Boni. unam sanctam: tum quia summus sacerdos est. unde & text. habet pro se. supra eo. c. 1. respon. 1. uer. 1. ipse tamen hoc iure non utitur. forsitan ideo, quia totum habet 9. q. 3. cuncta, & c. per principalis. unde & quandoque placet 10. uel 20. omnium prouentuum ecclesiarum, uel aliam quotam partem uult, pro subsidio terra sanctae, uel pro necessitatibus suis, uel alterius exigat, sicut quotidie experimur, 3. pm Host. ad hoc, infra de uoto. c. fi. Quid de mercenariis Cisterciensibus, & multorum aliorum morantibus in alienis parochiis, & de textura, uel alia manu opera multa lucrantibus. querit Inno. an de hoc lucro dabitur ecclesiae parochiali, in qua morantur decima personalis? Respondeo, si mercenarii sunt homines liberi, de mercede sua dabunt decimam. Domini uero mercenariorum de lucro, quod per manus mercenariorum recipiunt, nihil dabunt illi ecclesiae, in qua mercenarii operari sunt. Si uero mercenarii liberi non sint, sed monachi, uel serui, qui nihil habent proprium, uel alias gratis sine mercede deseruiunt, & sic de lucro nihil percipiunt, nihil dabunt. Domini uero ipsorum, si laici sunt, de lucro, quod habent, tenentur dare decimas illi ecclesiae parochiali, in qua morantur per anni circulum, & percipiunt ecclesiastica sacramenta. Monasteria uero tenentur soluere decimas personales: & idem intelligas etiam de libero homine negotiatore, qui ex negociatione sua multa lucratur; in aliena parochia, scilicet qd de illo lucro non tenetur dare decimas illi ecclesiae, in qua lucratur: sed potius proprie, in qua domiciliu habet, & in qua audit diuina officia, & ecclesiastica percipit sacramenta. Item non credit Inno. quod is, qui hodie audit diuina in certa ecclesia, & in illius parochia hodie lucratur centum, quod teneatur illi decimam soluere, sed parochiali, ubi per annum audit di-

uina, & percipit sacramenta. 16. q. 1. quaestio. infra eodem, ad apostolicam, & si in pluribus audiret diuina, & quasi pro aequali parte non esset malum secundum Innocentium. quod auctoritate superioris diuidantur decimae inter ipsas, argum. supra de testamentis, relatum. 2. in fin. & facit de sepultu. c. 2. in glo. magna, uerfi. & per hoc. & dignum est, ut qui ei spiritualia seminat, temporalia recipiat ab eodem. 23. quaestio. 1. §. 1. Quid de praebendis, siue fructibus praebendarum? dic quod praebendae sunt ecclesiae, non personae. unde & canonici de praeben. testari non possunt, supra de testamentis, ad hoc praesentibus, & c. tua nos, & c. relatum. 2. & ideo, si canonici in alia ecclesia, quam in illa, in qua praebendati sunt, diuina audiunt, non tenentur ei decimas dare de praebendis suis. Si autem ecclesiae, in quibus habent praebendas, tenentur alii dare decimas, & non dederunt; tunc canonici tenentur ei dare decimas, infra eo. a nobis, & cap. tua nobis, secundum Innocentium. Quicquid autem dicat in personalibus statuta consuetudini nedum in clericis, sed in laicis, ut no. infra eo. in aliquibus. §. fi. Praediales uero: soluendae sunt illi ecclesiae parochiali, intra cuius limites sita sunt praedia. 16. q. 1. si quis laicus, nisi de consuetudine alii ecclesiae sint soluendae, infra eodem, cum sint homines; & cap. ad apostolicam, uel priuilegium apostolicae sedis ob. ut no. infra eod. a nobis. & si aceruus semel decimatus sit, pars, quae ad praebendam, uel alium peruenit, amplius non decimatur: sed si decimatus non sit, uterque de parte, quam percipit, decimam debet dare, quod dic. ut le. & no. infra eo. tua nobis. §. 1. uerfi. fin. utrum etiam clerici de praebendis suis possint testari, dic ut no. de pecul. cleric. c. fin. Hostien. & de offic. ordi. praesenti, lib. 6. ¶ Prima ¶ glo. respondet per ob. ¶ Secunda etiam respondet per ob. quam dupliciter soluit. ¶ Vltima obicit, & dupliciter sol. ¶ In glo. 1. ibi. decimas] de hoc, infra de cenfi. cap. 6. [¶ ibi. clericorum] sed uidentur tunc sibi ipsis obligati, quod esse non potest. ff. ad Velleia. l. tutor. & uidetur, quod tunc actio competens ecclesiae confundatur, sicut cum debitor succedit creditori. ff. de solu. l. Stichus, §. a diuo. So. haec allegatio in personalibus locum habet, non in praedialibus, Goffre. [¶ in fi.] de hoc per Ros. in lib. §. quibus, & a quibus, & de quibus decimae sint sol. §. sed opponitur. ¶ In glo. ultima in fi. ¶ secundum Vincentium. in his enim coniugati etiam tonsurati non gaudent priuilegio, infra de clerici. coniuga. capit. uno, in fin. lib. 6.

ANNOTATIONES.

- 2 ¶ De praedialibus. Sitis in sua propria parochia, quod probat ratio, quae sequitur: uel forte etiam in aliena, quasi tota dioecesis sit sua parochia. facit, supra titu. proximi nullus.
b ¶ Decimas personales. Vide, infra glo. 1. & super illa Goff. qui uidetur tenere contrarium; & intellige de operibus propriis clericorum, non autem de operibus ipsorum ut ministrorum ecclesiae, uide, infra uerfi. monasteria, & Io. And. supra in prima glo.

S V M M A R I V M.

- 1 Super decimis compositio facta non tollitur per sequens priuilegium; excipitur casus, & alius nu. 4. Decima minuta quae, remiss.
2 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 3. Renuntiare iuri adhuc non competenti quis non potest, sed pacisci potest, & nu. 4. §. 1.
4 Additio glossarum. Priuilegium sequens compositionem, uel conuentionem quando non obstat, & nu. 1.

C A P V T I I I.

X multiplici. C. Compositio facta, non tollitur per sequens priuilegium de ipsa non faciens mentionem. prima querela narrat, secunda dat iudicem ibi, unde quia [Conuentus] unde non licet uenire contra, supra de transac. contingit, Ala. [Minutus] inquit haec, no. infra eo. cum in tua, in prima glossa. [Obtinuit] post conuentionem. ¶ Prima ¶ glo. responder per quaestionem. ¶ Secunda glo. arguit allega. in contrarium, & soluit. ¶ In ¶ glo. 2. ibi, is qui institutus sub conditione, si ante conditionem repudiat, nil agit, qualicumque fuerit conditio [¶ ibi, qui potest. §. quod quis] si uelit habere, non potest, id est episcopi, de eo, quod sibi sub conditione legatum est, recte paciscitur: & aliam est iste uer. sub. §. filia [¶ ibi, l. 1.] uide de testa. Rainutius, in 3. gl. ad fi. ¶ In ¶ glo. 1. in fi. ¶ & hac ratione dixit Hostien. quod si priuilegium fuisse impetratum etiam circa acquirenda tantum, non ualuisse. ubi autem secundum Goff. pactum non respiceret acquirenda, bene ualet. ¶ In ¶ glo. 2. ibi. §. filius] aliam est uer. sub. §. filia. [¶ ibi, l. 1.] & ibi no. ratio diuersitatis, quam dixi, supra de testa. Rainutius, super 3. glo. ad fi. & hoc per Goff. uel secundum eum hic renunciat iuri exigendi, quod praesentialiter competebat. ¶ In ¶ glo. no. secundum, in fi. ¶ ad idem de praescrip. cum olim, & c. ueniens, ut lit. pen. c. fi. ¶ In ¶ glo. pe. ibi. c. 2. ¶ & infra de pac. c. 1. & tit. lib. 6. [¶ ibi, interuenit] & quia sic fuit actum; & sic bene continuatur, quod sequitur in glo. ulti. in fin. & in clem. de sepul. dudum, ad fin.

S V M M A R I V M.

- 1 Decimas monachi tenentur soluere praediales, & de quibus praedialibus, & num. 2. Decimae etiam sunt soluendae licet mutata terra & qualitate, & num. 2. & uti, ibid.
3 Decima si uni totam una ecclesia percipit, & alia totum bladum ex consuetudine, est seruanda & in quibus, & quando. Quando erit potior ecclesia parochialis. Eam laicus praescribere non potest. Ecclesiae seruientibus competens assignanda sustentatio, non obstant aliqua consuetudine.
4 Epilogus, & additio glossarum, nu. 5. Possessores etiam praeterti temporis uectigal soluant, & ratio. Reale onus quando est sequitur possessorem. Ob pascua quae decimae soluantur, & quando. De quibus, piscibus etiam soluantur, & cui. Aestimatio non debetur ubi nihil percipitur.
5 Ad decimarum segetum combustarum, uel deaustarum aestimationem quis tenetur, & cui ecclesiae, & quando. Ad aestimationem eius, quod quis deaustauit, tenetur, licet postea si ita non fecisset, perisset, & ratio, & qualiter fiat. Inter os, & ossam multa possunt interuenire. Euentus non inspicitur in damno dato.

C A P V T I I I I.

Omissum. C. Monachi tenentur soluere decimas praediales de praediis nouiter cultis, de quibus tamen prius decimae solvebantur, in prima querela ponitur, in secunda iudex datur, ibi, ea propter [Non persolunt] licet ex integro solui consueuissent; & hoc subauditum sequitur, infra papa. uel dic ut ibi, Hosti. [Constructa] ad idem. 1. q. 1. iudices, in prin. ibi, Si non quasi ager arabitur & c. [Fuerant] nunc erant arce ad culturam redactae, quas monachi colebant, nec

de ipsis uolebant decimas soluere, cum tamen olim de pensionibus domorum locatores decimas soluerent, ut debebant, supra de pac. plerique, infra eo. pastoralis: quod tamen de consuetu. minus bene seruatur, secundum Hosti. [Soluebant] maxime: uel propter noualia dictum est: uel sub. & debebant [Ita tunc] quia sicut parochialis percipiebat decimam suam de pascuis, ita nunc percipere debet de blado, uino, uel alio fructu inde proueniente. ecclesia ergo, quae percipit decimam bladi alicuius praedii, debet etiam percipere decimam uini, & arborum ipsius, etiam si de nouo plantetur uinea: quia quamuis mutetur qualitas terrae: non tamen mutatur substantia, nec debet una res, infra c. cum in tua. & uide, quod ibi dicam. Quid ergo de consuetudine, qua una ecclesia percipit totam decimam uini, alia totam decimam bladi? Dicit Hostien. illam seruandam quod ad illas possessiones, in quibus consuetudo illa praescripta est, infra eod. cum sint homines, & c. apostolica, & c. in aliquibus. §. si. licet autem praescripta sit in una possessione, non tamen in illa, cuius qualitas mutatur, argum. ff. de pac. si unus §. ante omnia. C. de praescrip. 30. an. cum notissimi. §. sed & si quis, & §. in his. etiam in illa, quae praescripta non est, potior erit ecclesia parochialis, infra eo. cum in tua. §. pe. & fin. pro & contra, de praescrip. auditis, a & c. cum olim §. fina. Quid enim si omnia praedia ad culturam uineariam redigerentur? attende mentem, infra eo. cum dilecti, & c. suggestum, & c. licet. Laicus tamen hoc non posset praescribere, supra de praescrip. causam quae. sed erit etiam non obstante aliqua consue. seruientibus ecclesiae competens sustentatio assignanda, supra de praeben. extirpanda. ad hoc de offic. ordi. praesenti, lib. 6. & de his etiam per eum in sum. eo. titu. §. ulti. uerfi. 9. & duobus sequentibus. ¶ Prima ¶ glo. responder per quaestionem. ¶ Vlti. glo. querit, & soluit. ¶ In ¶ glo. 1. ibi, quoties] uide de testi. causam, 2. super ulti. glossa. ¶ In ¶ glo. 2. ibi, imperatores] in uectigalibus non personae, sed praedia conueniuntur; & ideo possessores etiam praeterti temporis uectigal soluere tenentur. ¶ In ¶ glo. ulti. ibi, Imuilia] uendebantur enim, & decima precii solvebatur ecclesiae parochiali, uel habebat decimam de lacte, & lana bestiarum, quae ibi pascebantur. de hoc, infra eo. ad apostolicam. Dicit autem hic Innocentius. quod si dominus gratis concedit pascua, non dabit decimam aestimationis, cum nil percipiat, herba tamen pasta cum onere suo transibit in dominum bestiarum. unde soluet decimam, argum. ff. de usufru. l. usufructu legato, & l. item si fundi, & l. usufructuariu uenari. & per eandem. l. dixit etiam hic de aibus, & piscibus non inclusis dandam decimam ecclesiae, ubi audit diuina, cum in illius sint parochia, institutio. de re. diui. §. fera. De inclusis uero dabitur parochiali loci, per pra. l. & per l. aibus, ff. de leg. 3. & secundum hoc potest intelligi, quod de uenatione dicitur, infra eo, non est, secundum Hostien. Quid si quis comburat, uel deaustet fegetes, maxime maturatas, uel arbores cedat, tenetur ecclesiae, cui decimae inde debebantur, b ad aestimationem decimarum. ff. ad l. Aquil. si seruus seruus, §. si oliuam, ff. de usufruct. arboribus, §. Iulianus, alias est, l. & incipit, si fur. Alii contra Innocentium, Tu dic primam ueram, ubi sit sine iusta causa; alleg. Dama. hoc titu. q. 3. ff. de furtis, si apes, in fi. quae bene facit: secus, quando sit ex iusta causa, puta ex iusto bello, Hostien. Sed quomodo fiet aestimatio? hoc dico, quia grandine, uel alia peste forte fructus perierint, facit institutio rerum diui. §. illud quaesitum. quae quid dicat, uide in sus. infra de sp. o. uenis. unde dicit Mar. Var. quod cum inter os, & ossam multa interuenire possint, fortius inter herbam, & ossam. De ossa datur uerfus. Ossa nocet fanti, sed prodest elurienti. & dicitur,

tur, quod uippa proprie in uino: offa in aliis liquoribus. Satis puto, quod is, quem pradixi teneri, scilicet qui iniuste combussit, teneatur ad aestimationem eius, quod consideratis alijs annis percipere solebat. & poterat ecclesia: nec excusetur per casum grandinis, uel similem secutum, cum a principio fuerit in dolo: & satis sit, qd poterat non perire, ff. de leg. i. cum res, §. si, uide in Spe. de iniur. §. sequitur, ultra medium, uerfi. sed quomodo, & omnino uide, quod ibi addam.

ANNOTATIONES.

- a Cum olim. Vide plenius Io. And. in c. fi. de offi. archipre. in glo. no. hic, & in glo. in similibus, ubi facit differentiam inter consuetudinem, & prescriptionem.
b Ad aestimationem decimarum. Non autem ad fructus, sed ad illos, si extarent, datur actio domino; uide in l. arboribus, infra al. legata.

S V M M A R I V M.

- 1 Monitioni non parens excommunicatur. Decima est in precepto, & illam non soluere mortale. Excommunicationis non fertur sententia nisi pro mortali. Quod decima de blado, & uino ubique terrarum bene soluantur, opat Hostien.
2 Additio glossarum. Decima de quibus soluantur, epilogus.

C A P V T V.

1 **R**eruenit. Breue est [si opus fuerit] quia monitioni non parat [Excommunicationis] ergo decima est in precepto, & illam non soluere est mortale: alias non excommunicarentur, secundum Hostien. ad idem infra c. proxi. & c. de terris, & c. ex parte, & capit. ex transmissa, & cap. tua nobis, cum similibus, & idem Pe. infra eo. parochianos [Et lana] opat Hostien. quod ubique terrarum bene soluerentur de blado, & uino [Debetur] de iure, uel consuetudine, infra eodem, cum sint, & c. ad apostolica, Hostien. [In glo. secunda in fi.] & de tempore, de consecra. distin. 5. quadragesima. Dicebat Goffred. de omni fructu terrae, pomis arborum, herbis hortorum, & pascuorum, apibus, nutrimentis animalium, lana, lacte, foeno, lignis, piscationibus, uenationibus, fictis, pensionibus, molendinis, furnis, balneis, fulonicijs, argentariis, metallariis, lapidicinis. Item de negocijs, artificijs, officijs, & omnibus bonis decimam soluendam, ut patet, infra in multis capitulis, & 16. quaestio. 1. decimae sunt, & q. 7. quicunque, & cap. omnes. [In glossa ultima, in fine] ff. de usufruct. l. in pecudum, & institut. de rerum diuisione, §. in pecudum.

ANNOTATIONES.

- 2 Lapidicinis. Et de istis omnibus, quoniam ueniunt duae decimae, una realis, alia personalis, ut potest uideri, infra in discursu istius tituli.

S V M M A R I V M.

- 1 De apibus decima soluitur, & quomodo id intelligatur. Earum natura fera, & quando fiant alicuius. Persoluere quid significet.

C A P V T VI.

1 **N**uncios. Breue est [De apibus] i. earum natura, non intelligas de uolatilibus, secundum Goff. & Inno. Apium natura fera est, & licet sint in arbore mea, tamen ante, quam includantur,

non sunt meae, insti. de re. diui. §. apium, Vin. [Persolue- re] id est cum integritate soluere [Distinctione] concor. supra c. proxi. [In glo. i. ibi, ex transmissa] ubi de hoc.

S V M M A R I V M.

- 1 Decima fructuum statim, cum collecti sunt, solui debet, non deantur expensis, & integra, & nu. 2. ubi excipitur, & exponitur. Ex eius solutione que utilitas. Ab ea quod superest, qualiter dispensandum. Decima papalis quo differat a communi decima.
2 Decima soluenda & a paupere, etiam si reditus non sufficiat ad sustentationem, & potest uendicari. Meledus iurifconsul. scripsit ante V incentium hic. Paupertatis pretextu non debet quis tenere aliena, uel peccare. Reddi, uel restitui si quid praecipitur, quid inferat.
3 Compensatio, compositio, & retentio in decimis quando admittatur. Ad decimam praescribendam que non inuent laicos, sed clericos. Eam possidere laici quando possint. Et soluere est in precepto. Praescriptio in quibus non habeat locum.
4 Ad decimas retentas recuperandas contra quos agatur. Personalita personam comitantur.
5 Epilogus, & suffragium glossarum. Mora cui noceat.
6 Additio glossarum.

C A P V T VII.

1 **V**m homines. C. Decima fructuum statim cum collecti sunt, solui debet, non deductis expensis. primo ponit factum reprehensibile quod secundo corrigi mandat. secunda ibi, Man. Partibus] no. contra opi. quae habet, qd sufficit aliquid dari pro decima. Dicit Aug. qui uult peccatorum indulgentiam promereri, reddat decimam, & de 9. partibus faciat eleemosinam. 16. q. 1. decimae. q. d. de decima non potest facere eleemosinam quasi de alieno. ad hoc, infra eo. tua, uer. prae textu, fm Hosti. [Id faciunt] i. decimam soluunt [de residuo] quod superest ad debita mercenariorum. & in hoc differt decima papalis a cõi decima; ut patet in declarationibus, soluta [Statim] sed non sufficit, qd infra annum soluat. 16. q. 1. reuertimini, ibi, ecce annus & c. dic, ut ibi [Fructibus collectis] ante tempus soluendo liberatur rusticus. ff. de solu. qui ad certum tempus, quod in nutrimentis animalium locum non habet. non enim statim agnus natus dari debet, sed lactatus, & impinguat. ff. de an. lega. l. eum qui, Goff. & ad de quod no. de conse. di. 1. solent [Persoluant] etiã si reditus non sufficiant eis ad sustentationem. de hoc. 16. q. 1. quia tua, in glo. ulti. nam & de eleemosynis uide fieri pauper ad decimam, arg. 12. q. 1. habebat. Dixit Vin. infra de cens. licet, Meledum dixisse, qd is, qui non adundat, sed tantum habet, quod sibi & familiae suae sufficit, non tenetur ad tributa, ut ibi. Sed decimae sunt tributa, infra eo. tua. 2. & melius est non soluere, quam solutum reperere. ff. de compen. l. 3. facit 86. di. non factis, in fi. alijs incipit, singulis, ibi, Ne uestimentis, alimentisque suis parcant, misericordie tamen pro possibilitate conditionis humanae mensura seruetur, ut non sibi quilibet totum eripiat & c. Item facit. 44. di. §. 1. ibi, aliena rapere conuincetur, qui ultra necessaria sibi retinere probatur; ergo necessaria non tenetur subtrahere. ipse tamen Vincen. ibi tenet contrarium: quia pretextu paupertatis non debet quis tenere aliena, uel peccare. ff. de ritu nupt. palam. Decima autem est debita. unde dicunt iura reddi, uel restitui, non proprie dari, infra eo. ad apostolica, & potest uendicari, de hoc infra eod. tua. 2. [De subtrahis] in his t ergo admittitur compensa-

compensatio. unde dixit Host. id, quod dixerat hic Gof. in decimis non admitti compensationem, sicut nec in tributis, uerum quod ad decimas soluendas in posterum sine quod ad libertatem terrarum, de quibus decimae solui debent. nam quod ad fructus decimarum hactenus non solutarum, & compensatio, & retentio admittentur, quod dicit ut supra de re. ecc. non alie. ut super, de re. permu. c. fi. & probatur de transac. ueniens, in fi. Quod autem dixi, qd super decimis in posterum compensatio non admittitur, hoc uerum quod ad laicos, super hoc sine auctoritate iudicis componentes. Clerici enim sine iudicis auctoritate componere possunt. j. eo. c. 1. in fi. §. eo. ex multiplici. Sic nec cõsuetudo, nec prescriptio inuauat laicos quod ad decimam praescribendam, uel retinendam, supra de praescri. causam: quae tñ inuauat ecclesias, j. eo. cum sint homines, & c. ad apostolica. Ratio, quia laicus talia non potest possidere, sed ecclesia, sic infra eo. ad haec. & c. quamuis. & quia non multum refert, que ecclesiarum decimam percipiat, dummodo ecclesia habeat. patet de his, quae fi. a praela. cõ apostolica, uer. auctoritates. Sed & ubi auctoritas iudicis interuenit, admittitur possessio laicorum fm Host. qui remittit, sup. de transac. statumimus. Si ex hoc cõcludas ergo redditio decimae non est in precepto, quia tunc nulla cõpensatio admittetur, supra de transac. c. fi. dicit Hof. rñdendum, ut no. supra eo. a nobis [Et retentis] hoc uerum, si possederunt p̄dia: alias contra, inf. eo. pastoralis, ff. de pub. imperatores. uel est in potestate ecclesiae, contra quem agere uelit, arg. de re. ec. no. ali. si quis, & c. ad audientiam, ubi de hoc. hoc de praedialibus. in personalibus uero semper obligatur persona, & haeres eius, ff. ad Treb. l. 1. §. si haeres, de hoc de sepul. c. fi. Host. Pen. j. glo. quare, & soluit. [In gl. pen. ibi, cum res, §. ult.] uide de usufructu, cum tu, super gl. & licet [ibi, qui 10.] debens. 10. si obtulit illa creditor, qui recusauit sine iusta causa illa recipere, si illa sine culpa p̄dit, doli mali exceptione tutus est, etiam si aliquando prius interpellatus non soluerit [ibi, §. quod si] Si conuenit, emptor Cal. pretium solueret, & per eum non stetit, sed per uenditorem, postea stetit per emptorem, debet emptor usuras [ibi, §. pen.] ponit casum, qm per nuntiatos stetit, quominus satisfaretur, & postea p̄ eum fiat [ibi, §. ulti.] ponit casum, qm per legatarium, uel bonorum possessorem stetit, quominus satisfaretur, & modo paratus est satisfacere [ibi, illud] uide de p̄enis, constitutus, super gl. 2. [ibi, si debitor] Si debitor cõstignauit pecuniam oblatam, quam creditor recipere noluit, cessant usurae. Sed si postea cõuentus, ut solueret, moram fecit, incipient currere. [In glo. i. ibi, uerum est] & quod dicit, cuius parochiae sunt, sup. & infra cuius parochiani colunt praedia, secundum Host.

S V M M A R I V M.

- 1 Super decimis priuilegiati non soluendis, de quibus intelligatur num. 3. Latio ubi est enormis, non habet locum status modificatio, sed purgatio.
2 Epilogus, & additio glossarum. Scribentis, intentio, & uerborum uis consideranda.

C A P V T VIII.

1 **D**ilecti. Casus. Priuilegiati super decimis non soluendis de praedijs, quae conducunt ab alijs, decimas soluere debent, secunda ibi. Unde quoniam [Adfirmam] id est annum censum, ne pra. ui. su. c. fi. supra de loca. c. 2. [Consueuerunt] sicut nobis asseruerunt, uel super maxime, uel dictu, qd si cõduxissent a priuilegiatis nil soluentibus, nec soluerent isti cõductores, inf. eo. nu.

per, ubi de hoc [Plenarie] no. qd ubi enormis est latio, non reducitur status ad modificationem, sed totus purgatur, infra c. proxi. inf. eo. nuper, Vin. [Prima] gl. rñdet per ob. & sol. [In glo. i. ibi, clericis] fm Vin. Idem Inno. & Host. [ibi, in fi.] ubi idem no. in 1. glo. [In glo. pen. ibi, Conduclitibus] sicut nec econuerso, inf. eo. licet [ibi, intentio] & uis uerborum. & sic no. ob. quod dici posset, fortius eis prouidendum in conductiis, quam in proprijs, cum de primis pensionem soluant; de secundis non, secundum Hostien.

ANNOTATIONES.

- 2 Quam in proprijs. Si priuilegium illos eximir a decimis praediorum suorum, bene procedit rex. propter relationem suorum. Sed si dicit, ut dicit glo. de laboribus suis, uideatur maius dubium. uide Bart. in l. qui cœtus, ff. de auro, & argen. lega. & in proce. ff. noui, & gl. 2. in princ. inf. eo. ex parte, & in c. licet, quae hic determinant.

S V M M A R I V M.

- 1 Priuilegium super decimis non soluendis reuocatur, si incipiat nocere, & quo modo noceat, & nu. 2.
2 Compositio super decimis quando admittatur, & quomodo fiat. Scandalum quod uitandum.
3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4. Modum sui beneficii quem uelit esse princeps aestimat.
5 Additio glossarum. Priuilegium quibus casibus amittatur.

C A P V T IX.

1 **S**vggestum. Casus. Priuilegiati cõcessum super decimis non soluendis reuocatur, si incipit esse nocitium, & in prima consulario in secunda ibi, discretioni, respõsio [Monasterij] quod habebat certam & limitatam parochiam, facit quod no. sup. ti. 2. in nostra, in 1. gl. [A nobis] priuilegiatis [Et infra] decidit rñsio aduersariorũ, quõ dicebat se grauatõs enormiter, cum illi ferẽ omnia praedia parochiae collegissent, fm Host. [Et fratribus] qui per priuilegium uestrũ læduntur enormiter [Componens] supra eo. ex multiplici, & supra c. proxi. componens forte, de 20. uel alia quota. [Nam quando] respondet ad id, quod allegabatur de priuilegio [Raræ] & raras possessiones habebat, ut sequitur [De iure] hoc dicit, quia non omne scandalum de iure uitandum, de hoc de renun. nisi cum pridem, §. pro grani [Augmentare] id est multiplicare, scilicet. Abbatia [Ditae] & sic per consequens parochiales ecclesiae depauperatae, propter quas percipere solebant, & nunc non percipiebant. [Prima] gl. arguit, alleg. tria iura, & duo alle. in cõtrarium, & soluit dans regulam, & 5. casus exceptos. [In 1. gl. ibi. l. 1.] uide in c. cum accessissent, super glo. pen. [In gl. 2. ibi, Neratius, in fi.] aestimat princeps, quem modum sui beneficii esse uelit [ibi, ex facto] uide de iure iuran. quanto, super glo. 2. [In gl. i. ibi. c. 1. & 2.] de regulis iuris decet, lib. 6. ubi de hoc [ibi, priuilegium] ubi de hoc. ibi etiam no. an propter delictum canonicorum ecclesia perdat priuilegium [in fi.] 6. per contrariam sententiam, supra de re iudicata, inter moñ. & capitu. suborta. 7. per secundum priuilegium contrarium faciens mentionem de primo, supra de praescriptio. ueniens, 8. per renunciationem tacitam, uel expressam, supra de rescrip. nonnulli, de foro competen. dilecti, nonus, per speciale priuilegiũ postea impetratum, quia forsan derogat generali, etiam de illo mentione non facta, secundum Hostien. qui remittit, supra rescrip. capitulo primo 10. ratione scandali, ut hic, & supra de praescrip. capit. 2. per rescriptum, quod continet clausulam, Non ob. & c. de fo. compe. dilecti, in fi. 12. ob. Io. And. super 3. Decr. S stat

stat privilegio specialis conventio, uel pactum, s. co. ex multiplici, cum suis concor. fm Host. uide in Spec. de instr. edit. §. nunc autem, in fine.

ANNOTATIONES

¶ Non ob. vide glo. in l. hares absens, & ibi Bart. & in auct. qua in provincia, & ibi doctores, C. ubi de crimine agi oportet.

S V M M A R I V M.

- 1 Decimas, qui laborum, de hortis, nutrimentis animalium, uel noualibus, & quibus non soluant, nu. 2. & 3.
2 Per ferè, distionem sit temperamentum & quod. Maiori concessio, & minus intelligitur concessum, in fi.
3 Privilegium quod, ius commune faciat, & inter quos.
4 Epilogus, & additio glossarum, nu. 5. Munus, pro decima.
Monaci etiam ad decimas antiquitus tenebantur, iuncta gl. Innocentij glossa transportata qua.

C A P V T X.

X parte. Casus. Cisterciensium templariorum, & hospitalium decimas laborum non soluant. Alii uero religiosi non soluant decimam de hortis, nutrimentis animalium, uel noualibus, quæ suis manibus, uel sumptibus excolunt. & in prima consultatio. in secunda responsio, Vincen. autem ponebat uersus. Quos manibus, sumptuque suo coluere labores, Omnes Cistercienses, templo dedit, hospitioque. At reliquis hortus dat nutrimenta nouale [Noueris] sciebat archiepiscopus, quod miserat: tunc certificatur, quod nuncios perueniat, Hostien. [Iurisdistionis] pro quibus etiam agere poterat, de success. ab intest. c. si. [Presumptum] quare certificari petebas, qui religiosi super hoc privilegiati essent, & qualiter, Hosti. [Ferè] philosophicum temperamentum. uel dicit hoc propter leprosos, qui super noualibus non sunt privilegiati, inf. de eccle. xdi. c. 2. Host. Sed dic. quod illi non sunt religiosi, ut ibi dicam [Adrianus] in decr. quæ incipiebat, quoniam in eminēti, quam hodie non habemus, Goff. [Suorum] requiritur ergo, quod prædia sua sint, & quod illa per se colant, supra eo. dilecti, infra c. pxi. [Ceteris] albis, nigris, gris, & quibuscunque monachis, & nihilominus Cisterciensibus: quia si maius conceditur, & c. infra eo, ex parte. & est efficax argum. secundum Hostien. quod privilegium in corpore iuris clausum ius commune facit inter illos, inter quos conceditur: alias contra. de excels. præla. n. 1. & 2. de concess. preben. constitutus [Suis] requiritur ergo, quod terra noualis sua sit, & quod illam colant, & de quo nouali intelligatur glo. remittit. [Proprijs] Si ergo alij extirparunt nouale, licet postea perueniat ad manus privilegiatorum, cessat privilegium, Hosti. [Manibus, uel sumptibus] scilicet per operarios conductionis, uel per familiam suam, Pet. [Suorum] de immiscentibus aliena, uel his, qui sua tradunt alijs tenenda, prouisum est per concil. Vien. eo. titu. religiosi [Hosti.] uide quod dicam, infra de eccle. xdi. c. cum dicat [Perfoluunt] si sequitur in litera, concessit, fac hic punctum suspensum [Quem] Adrianum [De alijs rebus] si facis hic punctum, exponit, quod sequitur, ecclesiæ suæ, scilicet cui soluedæ sunt decimæ [Vendicare] nisi his amplius per speciale privilegium concedatur. ¶ Glo. 2. tractat tria tempora circa decimas monachorum primitiuorum, Pascal. & Adriani, & ultimo 4. casus excipit. ¶ In glo. 1. ubi, alia est causa] quidam reprehendunt, ut Gui. hanc concor. & duas se. dicentes, quod non faciunt. Tu dic. quod bene faciunt, prima enim probat exponendo, ut ibi non. munus, id est

decimam, secunda probat monachos laicos, tertia probat laicos teneri ad decimas [ibi, recipere] gl. principia liter tractat de iure non soluendi, non de iure percipiendi. concor. quod dicam, j. c. pen. [ibi, moderamine] & supra duobus. c. proxi. [ibi, in fi.] de hoc. 16. questio. 1. §. de his. hæc gloss. habetur per Inno. forsan errore scriptoris, supra c. proxi.

ANNOTATIONES.

- ¶ Si maius conceditur. Facit ad questionem de eo, qui relinquat cuilibet fratri uestem, & priori biblia, an prior etiam habeat uestem, uide doct. in l. cum questio. C. de le.
¶ Facit iter illos. Et sublato iure an tollatur privilegium, uide Io. And. de iudi. nouit, super gl. sed cum, & Bar. ff. de iustitia & iure. l. omnes populi, in tertio membro, & bonum text. in l. fi. C. de dona. inter uirum & uxo.

S V M M A R I V M.

- 1 Super decimis privilegiati laborum ad quas terras. Non extendatur privilegium, & qui alij ad eas non teneantur, num. 2.
Decimas de quibus non solui impedientes quas incidant penas.
2 Additio glossarum.
Privilegium non in corpore iuris clausum comparatur clauso.

C A P V T XI.

Icet. Casus. Privilegiati super decimis laborum decimas soluant de terris, quas tradunt alijs excolendas, non diuiditur [Laboribus] & sic etiã antiqua prædia comprehendit, infra c. proxi. [Propter hoc] scilicet privilegium laborum. q. d. possit aliud privilegium latius competere, quod in his eximeret, sed istud non eximit [Alijs] siue colonis censualibus, siue partiaris de utriusque no. infra eo. tua. 2. [Excolendas] & si prohibeat, uel impediant de his decimas solui, incurrunt penam concilii Vien. eo. titu. religiosi, uer. seu qui de terris. ¶ In glo. in fi. idem tamen in quibuscunque alijs etiam non religiosis, quibus idem competeret ex speciali privilegio, licet non corpore iuris clauso.

S V M M A R I V M.

- 1 De decimis laborum privilegium etiam non noualia comprehendit.
Advocatorum interpretationes qua reprobata.
Prua dixisse de rellis non facilis uenia.
Labores exemptorum a decimis qui hic intelligantur.
Nominum distinctione, rerum distinctionem designat, in fi.
2 Suffragium glossarum.
Privilegium, & liberalitas principis ut interpretanda.
Patri que non acquirantur filio donata.
Manumisso quando peculium concessum intelligatur, in fi.
3 Additio glossarum.

C A P V T XII.

Audientiam. Casus. Privilegium de decimis laborum, & non noualia comprehendit. primo ponit prauam interpretationem, quæ secundo reprobatur ibi. Man. [Prua] hæc quotidie faciunt aduocati non permittentes iura in sua natura manere. C. man. ab Anastasio, circa prin. & per suas uersitas interpretationes obscuritatem inducunt, in auct. constitutio q. ex scriptis. & libera matre. i. respon. in prin. & post prin. col. 3. quod reprobatur in his scipue, que spectant ad cultum diuini, infra de prin. in his. Hier. ad Acellam. B. Non facilis uenia praua dixisse de rellis.

Quo] capitulo priuilegii [Noualia] tantum intellige. Pet. dicebant forsan isti ideo in priuilegio noualia uocari labores, quia cum multo labore perducuntur ad culturam, cuius laboris prætextu priuilegium exceptionis decimarum dicebant fore concessum [Ponere] concor. s. di. ueritate, ibi, non dixit & c. de cele. misin quadam. & distinctio nominum, distinctio reru designat. de hoc. 25. di. olim. licet sit ar. cõtra. 99. di. c. 1. ¶ In gl. 1. ubi, cum multa, in fi. quæ princeps, uel Augusta donarunt filiosa. patri non acquiruntur etiã quo ad usufructum, sed quasi castrensium peculium ad ipsum pertinet, ut principis liberalitas præcipuum cultum habeat [ibi, quidam consulebant] uide de of. dele. cum uicesimum, in gl. 2. [ibi, l. pen.] uide de uer. sig. c. pen. super 1. gl. ¶ In gl. ult. ubi, non aliter] uide de uer. sig. propterea, in gl. 2. [ibi, si uerò] uide de cleri. nõ refl. cum dilectus, super gl. 2. [ibi, l. una] manumissis inter uiuos tacite conceditur peculium, si non adimatur: manumisso in testamento adimitur, nisi expressè datum fuerit. ¶ In gl. ult. in fi. dic. ut infra de uer. sig. præpterea, & 22. q. 5. humanæ, in ultima glo.

S V M M A R I V M.

- 1 Decima noualium cui debeantur, & in dubio parochia, num. 2. De boni s, seu rebus ecclesiæ & cuius faciende quatuor portiones.
2 In dubio parochia decima noualium ad quam pertineant ecclesiæ.
Decima deputare alicui ecclesiæ an solus possit episcopus.
3 Episcopi sibi omnia uendicare dicuntur.
Decima militis, quam renunciat, uel dedit episcopo, cui competat.
Episcopus, & rector quasi partionarij sunt.
4 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 5. In nulla pars cuius sint.
5 Additio glossarum.
Decima pars debetur episcopo, & quota.
Cap. Questio. 16. q. 1. intellectus, §. fin.

C A P V T XIII.

Voniam. Casus. Decimæ noualium debentur ecclesiæ, in cuius insurgunt parochia. Si uerò non sunt in certa parochia diocesano debentur. Cõis diuisio, secunda ubi, Respondemus, in qua distinguit, & secundum membrum prosequitur ibi, Alioquin [Statuendum] id est cui sint assignanda, uel an debeatur ecclesiæ [Facias] arguit Host. capitula. 12. q. 2. quatuor, & in c. proximis, q. dicunt de rebus ecclesiæ fieri quatuor portiones, loqui de matriabus. In capellis enim salua portione episcopi omnia sunt rectoris, ut hic, j. eo. titu. cum contingat, de pact. plerique, de his que fi. a præpastoralis. [Alioquin] id est si non sunt in alicuius parochia, Inn. Pet. & Abb. & Egi. uel si incertum est, de cuius sint parochia, quia limites non sunt certi, fm Host. Credo, quod si contaret noualia esse inter alteram duarum parochiarum, sed nescitur, intra quam illarum, quia illo loco, ubi insurgit nouale, non apparent limites, sed bene apparet in locis uicinis, q. inter illas deberet fieri diuisio. ad hoc de sepul. cum quis, §. 1. lib. 6. [Deputate] de consensu capituli, secundum G. Na. de his, quæ fi. a præ. tua, & de dona. pastoralis, c. si alienatio, 12. q. 2. sine. Io. de deo contra. cum nulli ecclesiæ auferat, sed acquirat, de his, quæ fi. a præ. cum apostolica. Item quia non haberet alias liberã oporionem retinendi, ut sequitur [el ad opus] Dicit Hostien. quod si ueretur, ne episcopi istud, uel, quod ponitur distinctiue, recipiant expositiue, nam sibi omnia uendicant, 93. dist. diaconi, ult. uer. non autem. Querit autem de decima, quam miles tenebat, infra limites ali-

cuius parochiæ, quam ad exhortationem episcopi renunciauit in ipsius manibus, cui competat, an ipse episcopo, an ecclesiæ parochiali? & dicit per hoc. c. termini, scilicet quod episcopus habeat partem suam, reliquum parochialis ecclesiæ. ad idem de cens. cum olim. Sunt enim quasi partionarij episcopus, & rector, ergo dandum, & lucrum pro rata parte debent, ff. loca. si merces, §. apparet, argum. infra de uerbo. signi. cum inter. Quid si miles dedisset decimam episcopo auctoritate metropolitani ipso episcopo, & capitulo consentiente? Dicit Host. quod tunc competet episcopo in totum, dummodò fuisset forma seruata, de qua supra de his, quæ fi. a præla. cum apostolica, §. quia uerò, & forsan secundum eum sufficeret consensus capituli, arg. de dona. pastoralis. de his quæ fi. a præla. pastoralis, ut c. bene. c. uno, ad fi. sicut & sufficit auctoritas contutoris, ff. de auct. tu. l. pupillus. Si uerò clandestinè & sine prædictorum auctoritate fiat, non præiudicat ecclesiæ, argum. ff. de admini. tu. non existimo, de offi. dele. consuluit, de elect. quia propter, in fi. Sed nec ipse episcopus in proprio negotio fiet auctor. ff. de auct. tu. l. 1. arg. infra de cens. prohibemus, & clem. de re. eccle. non alienan. si una. ¶ Secunda] glo. querit, & soluit. ¶ Tertia signat contrarium, & remittit. ¶ Ultima obicit, & soluit. ¶ In gl. 2. ubi, in iure] sequitur, Italia pars Italiae sunt & cuiusque provincie. ¶ In gl. ult. ubi, imperatores] uide supra eo. commissum, super glo. 2. [ibi, §. si uerò] uide supra titu. 1. c. fi. in ult. glo. ¶ In gl. 1. in fi.] Goff. & est simi. quod nota. infra de elect. ubi periculum, §. porro, in 1. gl. lib. 6. ¶ In glo. 2. ubi, & non maiorem] quid si nullam partem de facto percipit, sicut est ferè in uniuersis ecclesijs? Dicit Hostien. quod nihilominus quarta pars de iure debetur episcopo, ut aperte probatur, infra eo. dudum. 10. q. 3. unio. potest autem esse tertia, uel media de consuetudine speciali, ut sequitur in glo. ¶ In glo. ult. ubi, respondeo non] fm Rub. qui dixit hic confundi cardinale, & sequaces, & c. questi. loquitur, quando prædia sunt in ipsa parochia: uel loquitur de personalibus [ibi, decima] intelligas prædiales.

S V M M A R I V M.

- 1 Decima a quibus præcepta, & per quas actiones exigantur, nu. 2. Debitum intelligitur, quod exigitur ab in. to.
2 Additio glossarum.

C A P V T XIII.

Parochianos Breue est] Ab homine] sup. tantum, uel loquitur de prima institutione, postmodum enim præceptum fuit tempore sub lege ab Ezechia rege. ut patet. 2. Paralipom. 31. B. & tempore gratiæ a principibus ecclesiasticis, & secularibus. de hoc infra eodem a nobis, secundum Hosti. [Quasi debitum] id debitum intelligitur, quod exigitur ab in. uito, ff. de uerbo. significa. debitor [Possunt] per quas actiones, tractant hic Innocen. & Hostien. & no. infra eo. tua. 2. ¶ In gl. 2. ubi, sicut illud] Io. 1. uel pro tanto dicit, quasi, secundum Hostien. quia licet ecclesiæ c. parochianis non contraxerit; ab eis tamen petit, ut sic sint ex quasi contractu obligati, ad hoc insti. de obli. quæ ex quasi contractu, & sic potest legi similitudinarie, nec per hoc excludet ueritatem debiti.

S V M M A R I V M.

- 1 Decima laico nullo iure reuenda concedi potest, nisi ad formam & ad tempus.
Sepulchrum, licet sit religiosum, hereditario iure possidetur.
Io. And. super 3. Decr. S 2 Libe-

Liberè, aduerbii nis hic.

2. Additio glossarum.

C A P V T XV.

1. Dhac. Casus. Decima laico herediario iure tenenda cõcedi potest [Per successione] & sic non potest dari iure hereditario, nec in feudũ, nec in emphyteusim, nec in locacionem ad longũ tempus, nec super ea iniri aliquis contractus, per quem alienatio perpetua possit notari, ff. si ager veſtig. l. si. ff. de sup. ff. l. i. de re. eccle. non alie. nulli. ad firmã concedi potest ad tempus, supra de loca. c. 2. Inno. uide quod dixi, de his, quã si. à præ. cum apostolica, in gl. obicitur, ad ff. [Hereditario] sepulchrum, licet sit religiosum, iure hereditario possidetur, ff. de serui. seruitutes. 3. Vinc. [Lai cum] qui decimam per successione nem tenendam recepit [Liberè] idest nil in ea retento, nec proinde aliquid extorquendo, Host. ¶ In glo. 1. in fi. ¶ & supra de inf. ad decorem, de filiis presbyterorum, ad extirpandas.

S V M M A R I V M.

- 1. Iudæi coguntur decimas soluere prædiales, uel illa prædia dimittere. & quando estimationem, nu. 3. Occasio mali tollenda.
2. Suffragium, & additio glossarum, nu. 3.

C A P V T XVI.

1. De terris. Casus. Iudæi coguntur prædiales decimas soluere, aut prædia illa dimittere [Colum] sup. quæris, utrum & qualiter ad soluendas decimas cõpellantur [Ne forte] sup. si contrarium diceretur [Occasione] traderent enim forte mali Christiani terras illas excolendas, ut decimis priuarent ecclesias, infra eo. in aliquibus, Host. ¶ In glo. 1. ibi. §. pen. ¶ uide de præscrip. auditis, super glo. 2. [¶ ibi, habet omnes] uide de fi. instru. G. perpetuus, in 1. gl. [¶ ibi, §. si uerò] uide supra ti. 1. c. si. in 3. ult. gl. ¶ In glo. 1. in fi. ¶ licet soluant estimationem eius, quod perceptura erat ecclesia à catholico parochiano: quod dic, ut infra de usur. quanto, in fi. ¶ In glo. ult. in fi. ¶ & infra de iudæis, & si iudæos, & c. postulasti.

S V M M A R I V M.

- 1. Laico, si prælatus concedit decimas, uel oblationes, punitur, & quã do id habeat locum, nu. 3. & quã pœna, ibid. in fin. Per excommunicationis pœnam uertitur anima à deo. Fomes quid. Duces uel itineris quos credimus, timendum ne habeamus erroris.
2. Quòd laicus tenere possit ecclesiam, an de necessitate dispensari possit. An religiosus, uel cõuersus habere possit. Templarijs, & hospitalarijs ecclesia, & decima conceduntur, & quauatione. Ordini quid concedere differt à concessione personali. Ecclesia regimem nisi clericis fratribus, uel alijs permittitur, & quo casu hic. Prælati equiparatur coruo, & quando, in fin.
3. Oblatio comparatur hic decima, & an sit in præcepto sicut & decima, & episcopo celebrante competit, in fin. Prostratus quid, in fin.
4. Epilogus, & additio glossarum, num. 3. Vitulo uendicatio non agit emptor de uaccæ euictione. Prælati uel uendicare aliud est à uendicatione iuris fruendi. Decima fructum licet laico concedere, non ius percipiendi eam in feudum dare olim licebat, & quando prohibitum.

1. Vamuis. Casus. Punitur prælatus, qui laicis cõcedit oblationes, uel decimas, & primò ponit conciliũ factũ reprehensibile: secũdo pœnalẽ huius prohibitionẽ ibi, Statuimus [Animaduersione] uertitur anima à deo p excõicationis pœnã, de quo remit. Host. sup. de of. or. past. ibi, uel animaduertere [Quidam] sup. illud [Fomitem] i. nutrimẽtũ, & originẽ [Erroris] Hiero, ad Celantiã. d. timendum est, ne quos duces recti itineris hñe nos credimus, eos comites habeamus erroris [Dicuntur] ipsi laici [Inuenire] uide quod no. de sepul. c. 1. lib. 6. in 1. gl. [Ecclesias] an de necessitate dispensari possit, q laicus teneret ecclesiam, remit. Host. sup. de æta. & qua. c. 2. [Et eos] laicos. [Impellunt] prælati. [Prædicationem eorum] s. platorũ. 43. di. Ephesius [Remanenti] sergo à contrario laicus conuersus & religiosus hñe pot ecclesiam; ad hoc de re. ec. non ali. possessiones. quod potest intelligi de ecclesia rurali, & sine cura quasi ad sustentationem: uel pro tanto dicit hoc, quia hospitalarijs, & templarijs ecclesiã, & decimã quotidie cõferunt, & ipsas hñt & tenent, fm Host. Pet. & Abb. inf. c. dudum. Dicit tamen Host. illã collationẽ potius fieri ordini, q personis, arg. inf. de iure pa. illud, supra de doz. consultationibus, ff. de annu. l. annua, ff. de cõdi. & demon. l. ciuibus. Necessẽ tñ est, q regimẽ ecclesiã habeant clerici fratres sui, uel alii, & non laici per iura, quẽ alle. 1. gl. ad idẽ. 10. q. 1. quia [Decimam oblationem] ex horũ uoracitate prælatus æquiparat coruo, & ex alijs, quã no. 2. q. 7. non omnis. Et quia hæc læsa æquiparat decimã, & oblationem, vñ, q sicut decima est in præcepto, sic & oblatio. facit quod dixi. supra c. 1. sup. uer. inuitaret. Rai. in sum. de oblationib⁹ dicit, q quò ad hanc materiã sunt tres species oblationũ: una donatio rei facta inter uiuos deo, uel ecclesiã, secũda facta, ut supra causa mortis, q redacta est ad instar legatorum. tertia uſualis, quã fideles faciunt ad altare, uel ad manum sacerdotis. Mutando uerba Rai. constat, q prima est uoluntaria: & cum data est, non plus de illa quærimus: sed si solum esset promissa, cõstat, q est debita. de secunda non dubitatur, quin sit debita. unde non soluentes sacrilegi dicuntur, & homicidæ, & neatores egentium: patet hæc per ordinem. 12. q. 2. nulli, & c. qui abstulerit, & 13. q. 2. qui oblationes, ubi de hoc. de tertia specie principaliter quaritur: & uidetur q sit debita. 12. di. præter hæc. 16. q. 1. statuimus, de cõ. dist. 1. omnis. & in his omnibus de hoc, & per Archi. satis in ipso. c. omnis. Rai. tamen tenet istas nõ debitas, ut ab inuitis exigi possit. ad quod Tho. alle. Exo. 23. in prin. respondet ad c. omnis, ut ibi not. quod loquitur de oblatione interiori, uel bonorum operum, uel de consilio. alia duo, c. intelligit de prima, uel secũda specie oblationum, de qua, supra saluo eo, quod ibi not. de paupere sacerdote. Item salua pia laudabili consuetudine, si qua esset de oblatione aliqua, puta certis festiuitatibus faciendã, ad quam seruandã cogit episcopus, non sacerdos, de sumo. ad apostolicam. & idẽ Tho. licet mutet uerba, secunda secũdã. q. 86. arg. 1. ut dixi, supra titu. prox. sub Rub. hæc omnia plenius uide per Hostien. in sum. de parochia. §. in quibus. ubi etiam inuenies, quòd quando episcopus celebrat in ecclesia cathedrali, uel alia, oblationes spectant ad ipsum, in uer. quid ergo, si eps [Arbor] Matt. 7. [Prostratus] quasi collisus, extensus, confusus, conco. cle. de elec. in plerisque, uer. quid si. ¶ Secunda ¶ gl. querit, & soluit. 4. rones inducens, & unã simile. & demũ solutionẽ declarat, & antiquã pmissionis causam reddit.

¶ In glo. 2. ibi, Remanenti ubi de hoc ¶ ibi, Nō in sed corpus ¶ abb. instabat exponit uer. & hoc in glo. lex uendicatio uirtu-

uitulo non agit emptor de uaccæ euictione: quia nec corpus uenditum ipsius uaccæ, nec ius fruendi uendicatur. Aliud enim est uendicare fructũ, aliud ius fructũ. Ad propositum aliud est concedere fructum decimæ: aliud ius percipiendi [¶ ibi, prohibitum] per concilium Lateran. in parte decimã, infra c. 2. ad hoc. eo. titu. c. 2. lib. 6. §. illas autem. Alii dicunt per Urbanum. & ipse concil. Turon. ad hoc in lib. feu. quibus mo. fe. a. §. itẽ si episcopus, aliã est. c. sub Rub. episcopũ, abbatem, uel abbatiã seu. dare non posse. & uide quod no. Host. in sum. eo. titu. §. & utrum præscribi, uer. qd si laicus [¶ ibi, ab antiquo concessas] quid si non apparet quanto? quærebat hic Host. & supra de his, quã si. à præla. cum apostolica, & ibi uideas in fi. ¶ In glo. ult. ibi, donec & c. ¶ si. de æta. & quali. queris [¶ ibi, ipsa pietas & c.] intelligi in excommunicatione, si intendit laico ius spirituale conferre. Laur.

S V M M A R I V M.

- 1. Decimam an colonus soluat ecclesiã prædiali, an parochiali, statum consuetudini, quod an sit uerum, uide latis, num. 4. Vinearum cultores Bononienses ubi maneant. Continens pro contento ponitur, ad uer. de terris.
2. Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 3. Seruis aduersus dominos consistere licet, & quando.
4. Additio glossarum. Dubium huius decretalis difficile, non facile.

C A P V T XVIII.

1. Vm sit homines. Casus. Staf colonus decimã soluat ecclesiã, in cuius parochia situm est prædium; an illi, in qua percipit, & audit diuina & in prima consultatio. in secunda responsio ibi, sanẽ [Parochia] habebat enim domicilium in illa, & ibi percipiebat ecclesiastica sacramenta [In alia] Commune est istud cultoribus uinearum circa Bononiã. qui ut plurimum manent in suburbis ciuitatis [De terris] idest fructibus terrarum [In diuersis] ut si colonus, qui habitat in finibus diocẽ. Bononiã. colit prædium ibi uicinũ, tñ in diocẽ. Mutiã. [Confundi] maxime in dubio, infra de reli. do. c. 1. ¶ Secunda ¶ gl. rñdet p qd. qualis erat ista diuersitas. ¶ Vlt. glo. ponit duas lect. ¶ In glo. ult. ibi, uix certis] sequitur, ex causis aduersus dominos seruis cõsistere permissum est, & enumerat. 8. ¶ In glo. 2. ibi, sed facile est soluere] ita dixerunt oēs antiqui & moderni, qui iudicio meo nõ uiderunt dubium de hoc. quod soluere non est facile. & fm eos frustra papa sic pderauit hoc dubium. loquitur autem de decre. de colono partiario, qui pro cultura certã partem fructuum recipit, puta dimidiam. de hac sua parte cui ecclesiã soluere debeat decimã, forte dubiũ est. Nam hæc pars uidetur sibi prouenire ex opera cultura, & sic decimabitur ut personale. ecõtra si ex prædio puenit, & ibi principaliter operatur manus dei, & sic inter prædiales cõputanda uidetur. & si hac ratione, p prædiali diffinias, per hoc fraudabitur parochialis ecclesia, quẽ nullas personales habebit, cum ille forte aliud opus non faciat. Item si singulis diebus, mensibus, uel annis iste reciperet precium operarũ, illius precii daretur decima parochiali. sic uidetur de hac parte, quã succedit loco precii. Si contra prædialem diffinias, id uidetur absurdũ, cũ de omni fructu illius prædii sibi decima debeat. & si ipse dominus suis expensis colli faceret, uel coleret, solueret integram decimã, nõ deductis expensis culture, s. eo. cũ homines. j. eo. non est. Ergo nec pars debita cultori transibit si bi nõ decimata. Textus uidetur uelle consuetudinem

esse sequendam, de qua si non appareret, satis uideret partẽ coloni bis decimãdam. primò ecclesiã prædiali, in residuo ecclesiã parochiali, & in prima nõ detrahet sumptus. in secũda detrahet, j. eo. pasto. & sit simile, si pro salario doctrinæ, uel aduocationis das mihi fructus prædii tui. nã parochialis prædii habebit illorũ fructuum prædialem decimã, reliquã partis, q mihi est lucrum personale, parochialis domicilii habebit decimã. Vnde dicebat Host. inf. eo. tua. 2. q. si colonus de aceruo non decimato donet mihi. 10. cor. bes, illud bis decimabitur. primò ecclesiã prædiali, & residuum meq parochiali, sicut de eodẽ legato dan. f. duã canonicã. de hoc de testa. c. si. & facit etiã ad hoc, quod dixi secundum Goff. supra de feu. licet, super gi. si. sed Inn. & Host. infra eo. a nobis, dicebant hoc casu unam solam decimã & prædialem deberi, quando colonus pro cultura partem fructuũ percipit, uel certas mensuras, dummodo ita sit, q de fundo mensuras percipiat, & non aliunde. si sunt in fundo, illas percipiat: aliã sibi mensurã ille non soluentur, & idem uide tur, si de fructibus non debet solui merces coloni, sed in pecunia. hoc tamen acto, q illa pecunia deberetur de fructibus prædii: aliã non, si fructus non essent ad illius estimationem, arg. ff. de usur. hætenus, ff. de iudi. fideicommissum. Si autem colonus sit pensionarius, cui persona dñi sit obligata ad soluendam mercedẽ, etiam si nil percipiatur de fundo, quem colit, siue in pecunia, siue in alio consistat merces, tñ debet colonus decimã soluere nõ ecclesiã prædiali, sed suã parochiali, ubi percipit diuina. & hoc casu uidetur loqui. 16. q. 1. quãsti. & arg. ff. de contrahen. emp. l. fin. Er est ratio diuersitatis horum casuum: quia primo casu omnes fructus sunt decimandi ante, quã diuidantur sine deductione expensarum, infra eo. tua. 2. uer. & cũ de cun. etis. ergo, ex quo semel sunt decimati, ulterius non debent decimari ab his, ad quos ex debito proueniunt, sicut sunt coloni, infra eo. pastoralis. §. 1. In secundo uerò casu agitur de lucro proueniente ex opera manuum coloni, de quo patet deberi decimã ecclesiã parochiali, ubi audiuit diuina. Item in primo casu totus fructus est de terra, licet exinde pueniat operante manu hominis, supra eo. non est, inf. a eo. cum non sit. & idẽ illi tantum ecclesiã in qua sita sunt prædia, dabuntur decimã, ex quo nil habet de mercede coloni, nisi ex fructibus prædii proueniat. In secundo uerò casu lucrum, & merces coloni ex opera manuum suarũ prouenit, non ex fundo, ex quo mercede illam habere debet, et si fundus sit omninò sterilis, fm Inno. licet fateatur Hosti. contrariã consue. tenendam, si de illa constet, ut hic, & infra c. 2. Licet satis iuri & æquitati consonum reputeretur, quod s. dixi. partẽ coloni bis decimandã: tamen quia id non seruatur, itãri pot satis probabiliter huic dicto Inno. & Ho. ubi nõ apparet consuetudo cõtraria, ut prædixi, pro qua multum facit: quia si ipse idem dominus coleret, nec aliud opus faceret, non est tñ reperiri, q partẽ illorum fructuũ decimet ut lucrum. ad hoc tamen respõderi posset per decre. supra eo. dilecti. & ad materiã facit, quod dicam. j. eo. non est, in glo. istæ sunt, & j. eo. tua. 2. super glo. hoc intelligi. ubi pro colono partiario redditur ratio, q submittit mercedem suam fortunã, & dei misericordiã, unde merces illa potius in fructu, q in lucro consistit. ¶ In glo. ult. ibi, uix certis] infra de eo. ipi. c. 2. lib. 6. [¶ ibi, intelligitur] & fm hoc dixit Goff. q difficultas hic præponderat respectu scandali prouenientis ex perceptione decimarum unius ecclesiã in alterius diocẽsi. [¶ ibi, impossibile] facit 2. q. 6. biduum, uerfic. si aduersus. ff. ad Velleia. tutor. 1. reipon. & l. ulti. in prin. [¶ in fine] secundum Dama. Phi. & Innocen. prima lectura magis placuit Tan. & Vincen.

- a ¶ Parochialis. Istud dictum uidetur si bene ponderas contra gl. in uer. excolendas. in cle. eo. tit. in ul. q. f. quando possessio est pri uilegiata, non persona: quia dicit ibi colonum exemptum a decimis, & bene considera, quæ infra dicit post Inno. & Host.
- b ¶ Parochialis sicut. Donatarius ergo soluit decimam personalem, ad quod facit, quod no. Io. An. de percipiente elemosynam, sup. eo. cum homines, in gl. tunc si. in prin. donator autem nō, uide ipsum, supra eo. commissum, super gl. f. & hoc idem, quod hic no. Io. And. uoluit gl. mag. infra eo. tua, & super illa Io. And. & ad id quod dixi de donatore, facit quod no. Ioan. And. infra de iure patrona. nobis, in glo. in ops.
- c ¶ Fideicommissum. Quod ergo dicit Bart. in l. si apes, ff. de fur. de colonis triplicis generis, limitari potest, ut addatur aliud genus, scilicet eius, qui colit pro numis, uel pro alia specie limitando solutionem, si sic & in quantum nascuntur fructus in fundo, & ille æquiparatur partiaro, ut hic per Innocen.

S V M M A R I V M.

- 1 Decima ullo modo possunt in alios laicos transferri, uide nu. 3. Translationis modi qui. Monitionem precedere debere intelligitur pœnam. Sepultura Christiana quibus casibus quis priuatur, nisi prius reddido debito, num. 4. remiss.
- 2 Epilogus, & additio glossarum. nu. 4. Decimas retinere prohibitum regulariter, & quando fallat. Indefinitè quod dicitur, intelligitur regulariter, ut hic.

C A P V T XIX.

Prohibemus. Brene est. ponit p hibitionē, cui pœnam subdit ibi, si quis [Aliquo modo] cōprehendit ergo omnem modum translationis, scilicet feudationis, uenditionis, donationis, pmutationis, & his similes [Receperit] nō punit hic expressè transferentem [Non reddiderit] monitus [Priuetur] etiā per hæredes hoc fieri iubeat. nec ob. supra de sepul. c. fin. quia iste est casus specialis, quo non sepelitur, nisi prius reddantur, ut uer. intelligatur cū effectu, de clerici. non resi. relatum, sicut & alii casus de torne. c. i. cū si. secundum. Gui. na. ¶ Secunda gl. prorogat, querit, & soluit distinguendo. ¶ In gl. 2. ibi, quod illas possunt] rutiū est tenere contrarium, secundum Host. ad hoc, supra eo. tit. ad hæc. & c. quamuis, & infra eo. tua nobis, & c. ul. nec ob. ¶ hic dicit, Cum animarum suarum periculo: quia subaudiendum est regulariter, quamuis interdum & sine periculo ipsas retineant, scilicet ab antiquo concessas. Boa. uerò dicebat id dictum, ut facilius inducantur ad illas dimittēdas. Potes cōstrue re ita, ¶ illud, Cū animarum periculo, respiciat, uer. transferre, non uerbum, detinentes, Pet. de. & Abb. p. babant hoc per decr. cum apostolica, hic alle. nam si ibi specialiter conceditur, q̄ habens decimam in feudum ab antiquo possit eam concedere alteri ecclesiæ de consensu episcopi, ergo nisi concedatur ecclesiæ, consensus episcopi non sufficeret, Innoc. alternatiuè utrunque dictum ponebat. pro primo dicto facit, q̄ ubi feudum tale est, in quo non succedat nisi filii, facile esset uafallo non habenti filios ecclesiam fraudare. Idem uidetur de uafallo, qui intenderet feloniam facere contra ecclesiam, de qua. infra de pœn. in quibusdam, uel aliam, propter quā perdere deberet feudum. ¶ In gl. ult. in fi. ¶ & in aliis casibus, qui no. & quos dixi, supra de sepul. ex parte.

S V M M A R I V M.

- 1 Decima personales cur, & cur prædiales debentur, nu. 2. in fi. ¶ ngari transferunt ædificia lignea ex una in aliam diocesi. Parochia, pro diocesi.
- 2 Decimarum retentio, uel diminutio per consuetudinem non laicis.

sed clericis inter ipsos prodest.

- 3 Epilogus, & suffragium glossarum. nu. 4. Decima pecoris siue animalium prædiales, nu. 5. in prin. & fi. Fundo instructo legato pecus quando cedit.
- 5 Additio glossarum. Boves de quo fundo intelligantur esse. Mora ubi fit, non attenditur, sed labor. Arbor cuius soli censetur. Ex urbanis natus mancipijs, licet alibi nutriatur, ut banus censetur.

C A P V T XX.

Apostolica. Casus. Decimæ tur ecclesiæ parochiali: psonales debentur in cuius parochia situm est prædium, nisi aliud habeat consuetudo. & in r. consultatio. in scun da responsio ibi, Noueris igitur [Et infra] deciditur, licet immeriti dignatione diuina uocati omnibus sumus ecclesiæ filii debitores, & pro sciētia nostræ modulo respondere cogimur consultationibus singulorum [In Vngaria]. Dicit Abb. q̄ sape Vngari ponunt aliqua lignea ædificia in una diocesi, & postea se, & ædificia transferunt ad alias dioceses [De parochia] idest diocesi. sic de dona. apostolica. circa princ. [Tempora] forte decem annos, C. de incol. l. 2. li. 10. [Sunt facti] no. pro his, quæ dixi, sup. de of. archiepiscopi. c. 3. [Consuetudinem] licet attendatur hæc cōsuetudo circa perceptionem decimarum inter ecclesias, non tamen inter laicos circa retentionē, uel diminutionē ipsarū, Inno. & Host. Subdit Inn. q̄ si de cōsuetudine nō cōstat, p̄diales debentur baptismali, & psonales capellæ. 16. q. 1. de decimis, sup. eo. u. uncios, ubi idē dixerat Tan. [Imueneris] aliās, noueris. ¶ Secunda gl. p̄mittit tria circa decimas psonales. secundo quærit de animabus, & soluit. Et iterū quærit, & soluit. per quā solutionē duas alias expedit q̄ones. ¶ In gl. 2. ibi, pecoris pascendi] sequitur, seruitutes, Irē ad aquas appellendi, maximè si prædii fructus in pecore consistat, prædii magis, q̄ personę uide tur [ibi. l. 2.] legato fundo, sicut instructus est, peccora, quæ stercoreandi, uel pascendi causa ibi sunt, ut fundus fiat instructior, cedunt legato sicut fundo [ibi, assumptio] habet quis duo domicilia in utroq; se æqualiter collocando. ¶ In gl. 2. potest dici] secundū Ala. [ibi. l. 2.] de hoc. 13. q. 1. §. 2. [ibi, qui pascit] & per Goff. hic, & in sum. huius tit. in prin. pro hoc dicto facit, q̄ boues de illo fundo intelligunt, in quo laborant, nō in quo morantur, ff. de fun. instruct. cum quidam. & arbor illius soli censetur, in quo uiuit, non in quo v̄ cōsistere, ff. arbo. fur. cæsarum, si plures, §. si radicibus. Sed contra: quia custodia pastoris est necessaria, infra de regulis iuris. c. penul. unde consideranda uidetur parochia pastoris. nam & natus ex urbanis mancipijs, licet ad uillā mitratur nutriēdus, nō idēd minus censetur urbanus, ff. de uer. si. is qui natus. sic loquitur Hosti. tenēs, ut sequitur in gl. [ibi, Vultreana] & inf. de sepul. cum quis. 2. respon. li. 6. [ibi, in fi.] facit, quod no. de maio. & obe. omnes principes. Host. remitt. de his ad summam, eo. ti. §. cui danda sit. quando autem sit soluenda, scripti in Specu. eo. ti. super. v. libello.

S V M M A R I V M.

- 1 Decima de omni fructu prædij soluenda, etiam eo. anno proueniēte, nume. 2. Eas non soluens, mortale, & deferri debent ad horreum sacerdotis.
- 2 Additio glossarum. Decima cui debentur, potest interdici domino fundi, ne fructus colligat, uel exportet, nisi se, uel suo nuncio presente. Fundi partem habet, qui eius fructuum partem habet, & ratio.

C A

C A P V T XXI.

EX parte. Casus. De omni fructu præ prima pars ponit querelam. secūda dat iudicem ibi, Mandamus, quatenus [Diuersa semina] puta granum, & rapas, uel linum, uel milium in hortis maximè hoc apparet [Prædiorum] aliās prædictorum, [dilectet seminum] [Compellat] ergo est mortale nō solum decimam non soluere, sed de ipsa aliquid diminuere, de hoc. supra eo. peruenit, Host. ¶ In gl. 1. in fi. ¶ secundum T. & dominus totum donat. unde de toto sibi decima debetur. 16. q. 1. decimæ. Goff. ¶ In gl. ult. in fi. ¶ & ut dixit hic. T. & Vin. suis expensis debet illas de ferre ad horreum sacerdotis. 16. q. 1. reuertimini. & q. 7. c. 1. & in his. c. idem no. Io. No. autem Guil. in Spec. tit. ad fi. q̄ is, cui debentur decimæ, potest petere in terdici domine fundi, ne fructus colligat, uel exportet, nisi eo, uel eius nuncio præsentē, C. lib. 10. quando & qui. quar. pars de. l. 2. ibi, sub aspectu curialium, ff. de rei. uen. nō solum, melius, si uerò, & quia si habet partem in fructibus, & in fundo. funt enim fructus pars fundi, ff. de rei. ven. fructus, & iure communi & c. ff. cōmuni diui. Sabinus. Item Goff. Na. dicens magistrum suum Ala. hoc tenuisse, & sic consuluisse, per l. Paulus, ff. de procu. ff. de inof. test. si suspecta, & C. de litig. aut. nunc si heres. & hoc recitat Guido, supra eo. quoniam, concor. ad allegata de procu. 2. in fi. lib. 6.

ANNOTATIONES.

- 1 Expensis. Saper hoc uide Bald. qui subtiliter loquitur, in l. cum quidam, C. de condi. infer. & ponit ibi etiam de eo, quod hic sequitur. & facit, quod no. Io. And. de pig. significante, in glo. quicunque, & doc. in l. acceptam, C. de usuris.

S V M M A R I V M.

- 1 Decima soluendæ sunt non deductis expensis, & de quibus tribuenda, & num. 2. Personales quæ, & curia dictæ. De uenatione, & piscatione, an sint personales, an prædiales, & cui ecclesiæ soluenda. Personale quando quid existimetur, ex his disputatis colligitur. Contra libertatem antequam si dominus adicatur, quis contra faciens, quando non est puniendus, uer. quid ergo.
- 2 De arboris uno loco excisa, ubi 10. ualebat, & delata ad portum ubi mille ualebat, utroque pretio decima soluenda, & cui. Decima tribuitur deductis expensis, & quo casu hic, uer. tu dicas.
- 3 Bona quæ dicantur, & unde, & horum appellatione etiam indefinita comprehenduntur immobilia etiam.
- 4 In mora restituendi decimas quis non dicitur, neq; mortaliter peccat, nisi monitus contradicat. Decima est in precepto. In opinionibus diuersis diffinitio Papæ sequenda.
- 5 Additio glossarum. Congregatum cum peccato, cum damno perditur. Quasita male non habeant bonos euentus.

C A P V T XXII.

Nonest. Casus. Decimæ soluendæ sunt non deductis expensis. & primo ponit exordium. secundū narrationē ibi, Reuera. 3. cōclusionem ibi, Volumus [Hominum] quia neque qui plantat & c. 19. di. secundū, & infra c. cum non sit [Hortis] aliās ouis [Milina] idest ipsius stipendiis, quod intelligas in bello iusto. ad hoc quod no. infra c. proxi. Host. [Venatione] istæ sunt decimæ personales, idēd sic dictæ: quia ministerio, & opera hominis proueniunt: & inde decimæ solui debent,

licet feræ, uel aues, uel pisces in terra, uel mari, uel in aqua nutriantur ex beneficio, & nutrimento terræ, & idēd istæ decimæ dandæ sunt illi ecclesiæ in qua is, qui talia percipit per anni circulum, diuina officia audit, quod intelligas uerum, ubi quisque liberè uenatur, uel piscatur, nulla parte piscationis, uel precio data. Alioquin furtum committeret, nisi precium daret: uel certam partem illi, cui de iure dari debet, & illam dat, tunc de illa parte. uel precio danda esset decima ecclesiæ baptismali, seu parochiali, infra cuius limites talia percipiuntur: quia illa pars, seu precium, non ex ministerio hominis, sed ex aqua, & terra prouenit. Igitur, si sit locus publicus, in quo licet unicuique uenari liberè, seu piscari, potius reputatur hoc personale, quàm prædiale, & idem in similibus secundum Inno. Quid ergo, si antiquitus fuerit libera uenatio, uel piscatio omnibus, nunc autem dominus facit præconizari sub certa pœna, q̄ nullus de tali loco uenetur, uel piscetur? utiq; si hoc facit contra uoluntatem hominum, siue populi, quorum interest, uioletia est, & esset ex hoc dominus puniēdus, nec oportet contra uenientem timere furtum: timet tamen, ne de facto cogatur pœnā soluere: si hoc facit de consensu illorum, quorum interest, iuste fit, & transgressor est puniendus, probatur hoc infra. de rerum diui. §. 3. & seq. & §. feræ igitur bestia. ff. de acqui. re. do. & ne quid in loco pu. & de aqua quo. & est per totum, & in eo, quod le. & no. sup. de const. c. 2. & de temp. ordi. si archiepiscopus, de off. archiepiscopi. c. fi. & de maio. & obe. c. fi. & in sum. de pœnitent. §. fi. & sub §. fi. Host. Item uidetur, q̄ si aliquis capiat pisces in mari, uel aqua fluminali, & apporet in stagnum, in quo ipsos nutrit, decima talium ecclesiæ, in cuius parochia stagnum situm est, dari debet, & idem uidetur, si bestia recludantur in reclusorio, siue parco, cum ibi uiuant beneficio aque, uel terre in eadem parochia sita, sup. eo. c. respon. 1. & inf. eo. cum non sit in homine. Alijs tamen uidetur, q̄ de prædictis nō baptismali ecclesiæ, sed illi, in qua percipiens talia audit diuina officia, decima sit soluenda: quia omnia talia proueniunt opera, & artificio hominis: nec ob. inf. eod. cum non sit: quia ibi nō prouenit fructus artificio hominis, sed ex sola gratia Dei: quod inde apparet: quia semen mortificatur, & ideo non homine operante uiuificatur, & fructum plus affert. Sed pisces, & animalia ministerio hominis recluduntur, nec sicut grana moriuntur, ut postea cum maiori fructu reuiuifcant, secundum Innocen. sed Hostien. dicit, quod talis decima, nec merè prædialis, nec merè personalis censenda est sed mixta, quod dic, ut not. supra, eod. apostolice §. primo. ¶ Quid sit arborem de silua excisam non ualentem ibi, decem libr. ducar quis ad portum, ubi ualet mille? respondeo, non solum de decem, sed & de mille danda est decima, deductis tamen expensis, quæ bona fide fiunt in deducendo usq; ad portum p̄m Inn. & reuertendo usq; ad hospitium, nisi & in aliis deducendis negocietur, in quibus lucretur. Alii dicunt, q̄ de 10. lib. tū dare debet decimæ, & alia cedūt lucro. Tu dicas p̄m Host. q̄ de. 10. libris tū danda est decima illi ecclesiæ, intra cuius parochiam arbor excisa fuit: & sic est uera hæc ultima opinio. De alio uerò lucro deductis expensis danda est decima illi ecclesiæ, in qua ductor arboris percipit ecclesiastica sacramenta, j. c. pastoralis. & sic intellige primam opi. p̄m Host. & Abb. & facit ad ea, quæ dixi. s. eo. cum sint. quædā alia, quæ no. hic Inn. & Host. dicam. j. c. pastoralis, super glo. ex hoc [De omnibus bonis] bona dicuntur illa, quorum dominium habemus, uel quæ bona fide possidemus, ff. de uerb. signifi. l. bonorum appellatione. Et dicuntur bona, quia nos beant, Goff. & no. Hostien. quod non Io. And. super 3. Decr. S 4 solium

solum dixit, bonis, sed addidit, omnibus: sed sine illo addito comprehendere immobilia, fortius cum illo, facit de testa. relatum. 2. & facit ad ea, quae no. & dicā, infra eo. pastoralis [Ministris] habita distinctione inter personales, & reales, de qua sup. eo. ad apostolicā [Ne glexerint] uidetur ergo, qd non sint in mora, nec peccent mortaliter, donec moniti restituere contradicāt ut hic, & supra eo. peruenit. ibi de hoc. ibi no. contrarium Host. [Præcipimus] quod præcipitur &c. infra de uerb. signifi. in his. & præmisit districtè, ut omnino scirent sentientes contrarium decimam esse in præcepto, ad idem infra eo. tua. 2. uer. nimis profectò, maxime cum in diuersis opi. sit sequenda diffinitio papæ, qd si. sint legi. per uenerabilē, & rationibus. & est hoc uerum etiam de quotitate, ut hic in fin. patet. Pm Host.

S V M M A R I V M.

- 1 De molendini aduentum fructibus decimæ soluenda. Infidelis an soluere eas teneatur, remittit. Dei uirtus in omnibus elementis operatur.
2 Molendini aduentum ubi usus. Epilogus, & suffragium glossarum. num. 4. Ex illicitis causis quod socius acquisiuit, non cogitur conferre. Honoribus prohibitis a quibus non excludatur, nec, a muneribus.
3 Additio glossarum, num. 6. Decima, & elemosyna an tribuenda de illicitè acquisitis, nu. 6. Ex pecunia illicitè quaesita an ecclesia fabricata, destruenda. Meretrix promissum petere non potest, licet solum ei non repletur.
6 Mamona, quid. Iniquitas hic, pro sollicitudine. Ab excommunicato, & meretrice an recipienda elemosyna, uel oblatio.

C A P V T XXIII.

Transmissa. Casus. De fructibus molendini aduentum soluendæ sunt decimæ. & primò ponit decimam querelam. secundò dat iudicium ibi. Quia. ubi præmittit generale rationem, ex qua infert conclusionem ibi, Mandamus, quatenus [Fidelis] de infideli dic, ut sup. eo. de terris, & infra de usu, quanto, ad fi. [Acquirere] & de facto acquirat [Ad solutionem] sup. faciendam sine diminutione &c. [Aduentum] uidebatur decimam non esse dandam de his, quæ ex uento proueniunt, quasi uenti per se nascantur, nec dei uirtus in eis operetur: sed non est ita. Nam mare, & uenti obediunt sibi, Goff. ut Matth. 8. Et qui fecit aquam, fecit & aera. ut gene. 1. c. Dixit. T. & Vin. Molendinum fundatum est in terra, de qua decima dabatur, & eius fructus incommo datur. Præterea sufficit, qd sit honestum lucrum. Dixit Host. qd talia molendina sunt Marsilia, & Arelata, & in multis locis [Compellatis] per sententiam excommunicationis, de hoc, supra eo. peruenit, Host. [Prima] gl. respondet per qd. an de illicitè acquisitis soluenda sit decima. arguit qd non à contrario huius literæ. alle. etiam canonem, tres auctoritates, & unam. l. Ad contrarium alleg. tres. ll. & unam auctoritatem. ponit opi. demò solui distinguendò. [In 1. glo. ubi. S. ult.] socius etiam omnium bonorum non cogitur conferre, quod ex illicitis causis acquisiuit [ibi, accipit] licet turpiter faciat [ibi, delin]

[Sum, uel pœna] unde prohibitus honoribus, tenetur ad munera, & etiam ad honores, qui iuxta habet muneris causam. & hoc uult. S. ult. [In 1. glo. 1. in prin.] quare hanc gl. 1. q. 5. in summa [ibi, ubi de hoc] ibi etiam notatur, an demoliri debeat ecclesia constructa de pecunia simoniaca. & quid tunc de iure pa. & an de fructibus rei emptæ de pecunia simoniaca elemosyna fieri possit [ibi, luxta illud] Deute. 23. [ibi, Isaias] nō credo hoc esse de textu Isaiæ, imò nec Bibliæ [ibi, honorabilis] prouer. 3. [ibi, turpiter accipit] nunquid dans peccet, quare no. 86. di. qui uenatoribus [ibi, S. quoniam] & ut ibi no. licet solum sibi non repetatur, promissum, tamen ipsa perere non potest, cum turpis fuerit promissionis causa, ff. de uer. obli. generaliter [ibi, Euangelij] Luca. 16. [ibi, de mamona] Mamona dæmonium, quod præest diuitiis. Iniquitas, hic sumitur pro sollicitudine, ut patet in conor. & not. 12. q. 1. c. 2. in gl. 2. [ibi, alij dicunt] Io. inf. eo. pastora. Goff. sup. c. proxi. Phi. Inn. Host. hic [ibi, elemosynam] quomodo in excommunicato distinguitur inter elemosynam eius, & oblationem, dicam, infra de sent. excom. cum uoluntate, super uer. elemosynas [ibi, a meretrice] quæ non poenitet, sed post penitentiam bene poterit recipi, secundum Lau. & Inn. ne despiciatur ex eo, qd fuit, l. dist. ferrum. Si uerò nō poenitet, faciat inde elemosynam de diocæsani consensu, arg. cōtra de Iudæ. cum sit, de usur. cum tu, secundum Host. & sic cesset insolubile, quod in surgit ex eo, qd tenetur soluere, & soluere non potest, cum illud non recipiat ecclesia. & dicit sic supplenda, no. eo. titu. in summa, §. de quibus rebus [ibi, usura] hoc exemplum conuenit secundò membro, l. qd transfertur, sed competit repetitio; de hoc. 14. q. 4. si quis usuram [ibi, in usure] idem no. Io. 16. q. 1. decimas, Goff. supra c. proximo.

ANNOTATIONES.

- 1 Generaliter. Ibi u. de Bart. & in le. affectionis, ff. de dona. & Cy. Bart. Bald. & d. Bar. de Saly. in l. 1. c. de condi. ob turpem causam.
2 De quibus rebus. De Iudo, & de quaestis in Iudo uide Io. And. supra de ui. & hone. cleri. clerici, super gl. 3. & Bald. in rubrica, C. de conditio. ob turp. causam, & an quaestus in Iudo, dicatur quaestum ex causa lucratiua, uide Bald. C. si in fraudem patro. l. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Locator, & conductor tenentur ad decimas. Ius commune qui habet pro se, habet intentionem fundatam.
2 Epilogus, & additio glossarum. Decimas concedere laicis ex dispensatione papa possit. Præcepta diuina an recipiant eiusdem dispensationem, & interpretationem, & quæ.
3 Decimarum tempora tria, & de hoc. num. 9. uer. nec ob.
4 Cuius efficiæ erant, & quaratione manent, & quæ tempora respiciant, num. 6. uer. adueniente.
5 Quatuor modis considerantur in sacra scriptura.
6 Earum quatuor genera, & quæ nunc duent, & quod, sit euacuat, num. 9. Ex præcepto etiam imperatorum debentur, uer. adueniente autem, & quo, uide num. 9. Lombarda ex quorum legibus constat, ibid.
7 Decimarum ius ab ecclesia dependet, & earum limitatio cur facta. Harum & ecclesiasticorum aliorum iurium summus pontifex interpretator, moderator & arbiter. Ab eis potest eximere, & quomodo.
8 Eas qui non integraliter soluit, quando mortaliter peccet, & quando excommunicandus.
9 Ab earum solutione non excusantur ex delicto clericorum, nec ex alijs hic memoratis.

C A P V T XXIII.

Nobis. C. Locator & conductor tenentur ad decimas, nisi se imunes ostendant. huius pars de coha. cleri. à nobis. & diuide sic, supra proximam. [ibi, infra] hic deciditur, qd dantes possessiones ad census se excusabant, qd non tenebantur ad decimas allegantes in hoc consue. [Exemptus] supra eo. ex parte, & infra de ec. ædi. capitulo secundo [Ad fixum] quod no. hic Inn. & Host. dixi supra eo. cum sint, super gl. 2. [Ostendatur] ius enim commune fundat intentionem ecclesie parochialis, & ideo reus habet necesse probare. 100. di. contra morè, de præscrip. capitulo primo, li. 6. [Secunda] glo. obijcit, & dupliciter sol. [In glo. 2. ubi, etiam laico] idem no. Io. 16. quaestio. 1. §. si ergo, & est simile, infra de usur. salubriter, cum si. Dixit autè Ala. qd omnibus laicis id concedere non possit nisi ad tempus ex causa, ut fecit Gallicis. idem Vinc. supra eo. parochianos. Ad oppo. respondetur, ut recitat Hosti. qd speciale sit in hoc præcepto, qd dispensationem, & interpretationem papæ recipiat, quod nō est in alio morali. & sit ratio: quia in alijs uersatur honos dei irremissibilis, uel utilitas humana publica indispensabilis, ut est uidere in præceptis decalogi, quorum nullum etiam in parte remitti potest sine offensione dei, ut non habeas deos alienos uel proximi: ut honora patrem: non occides &c. Nā naturalis ratio ostendit talia non posse remitti. In hoc autè præcepto consideratur honor dei, ut decima detur, & hoc per papam uniuersaliter remitti nō potest. Item qd ab omnibus & de omnibus detur clericis, & ecclesijs, & hoc respicit ipsorum temporale commo dum. Cum autè papa sit omnium ecclesiarum, & clericorum rector, & vicarius generalis cum libera administratione, non est mirum, si in hoc multum potest [ibi, in si.] hanc glo. posuit La. sup. eo. peruenit. Ala. supra c. sane. Dicit Hosti. & facit eius additio usque in finem. Ad cuius materia plenā noticiam tria tempora sunt attendenda, & cuius efficiæ erant decimæ tempore legis naturæ, & qd quatuor modis considerantur decimæ in sacris scrip. & qd quatuor sunt genera decimarum. Tria tempora sunt. tempus legis naturæ, quo non erant decimæ in præcepto, sed in consilio tantum: tempus legis scriptæ, quo fuerunt in præcepto: tempus gratiæ, quo libertati spiritus uidetur relicta. unde Hug. de san. uic. in libro de sacramentis, li. 10. parte. 1. capitulo. 4. loquens de decimis ita dicit. Primum ante legem paruulos consilio erudiuit. Postea sub lege exercitatos præcepto tentauit: nouissimè sub gratia pfectos in libertate spiritus ambulare permittit, & ita uidetur, qd non sint hodie in præcepto, sed responde, ut no. infra eo. glo. sub §. nec obstat. [Et] cuius efficiæ erant, dicendum qd in remedium culpæ originalis in signum debitæ recognitionis, seu diuini dominij uniuersalis, & figuram futuræ redemptionis. In remedium culpæ originalis: quia tunc temporis erant decimæ de numero sacramentorum: sic & oblationes, & sacrificia, & sicut circuncisio tempore legis gratiæ, licet inter hæc magna sit differentia quantum ad obligationem, & quantum ad significationem, & uirtutem. De differentia obligationis. Dicit Hug. in eadem parte capi. uo. 3. Illa inquit ex uoto celebrata sunt, ista ex præcepto, neq; enim æstimandum est illa prima naturalis legis sacramenta, siue decimas uidelicet, siue sacrificia, siue oblationes ita homini ex necessitate indicta, ut qui ea nō executus fuisset, reatum præuaricationis incurreret, quæ admodum ille, qui ea fideliter coleret, meritum suæ deuotionis inueniret. Nusquam enim legitur, qd ante legē scriptam deus homini dixerit, Qui decimas non dedit, qui sacrificia nō obtulerit, sicut postea per legem di-

xit, Masculus, cuius præputij caro circuncisā non fuerit, peribit anima illa de populo suo. Et sicut sub gratia terribiliter intonuit, Nisi quis renatus fuerit ex aqua, & spiritu sancto, non potest introire in regnum dei. De differentia etiam significationis uirtutis. Idè Hug. in eadem parte. c. 8. Sciendum inquit, qd diuinæ dispensationis ordo & ratio hoc poposcit, ut sicut ab initio percurrente tempore magis semper, ac magis aduentus saluatoris appropinquabat, Sic semper magis & magis affectus salutis accresceret, & cognitio ueritatis. Erant hoc tempore decimæ in figuram futuræ redemptionis, significabant enim futurum redemptorem, cuius perfectio nostrum imperfectum sine culpa, siue pœnæ penitus euacuaret. Quod colligitur ex prima datione decimarum, quado. f. Abraam patriarcha dedit decimas omnium sacerdoti sibi uictori occurrenti benedicenti Melchisedeh, scilicet qui erat sacerdos dei summi, sicut legitur Genesi. 14. Qui quidem Melchisedeh expressè figurabat Christū, sicut ostendit apostolus ad Hebræ. 7. ubi incipit prosequi istā historiam ad declarandam excellentiam Christi & sacerdotij nouæ legis. Sed & erant in signum debitæ recognitionis, qd deus est perfectus nullo indigens: quia secundum philosophum, perfectum est, quod nullo indiget, ex se maxime quod est perfectum uniuersaliter, qualis perfectio conuenit deo, sic ut dicit idè Hug. eo. li. parte. 3. cap. 18. & Aug. super gen. 8. c. 11c. inquit, nostra seruitute non indiget: nos uerò donationem suā indigemus, ut operetur, & custodiat nos. nam si nobis indigeret, eo ipso non uerus dominus esset, cū per nos eius adiuuaretur necessitas, sub qua & ipse seruiret. Ideo decima in hoc, qd est signū dicitæ pfectionis, est signū dominij uniuersalis. Igitur pfectus est deus, & ideo oim dñs, propter quod dicuntur dari decimæ in signū uniuersalis dominij, i. e. tua nobis. §. 1. uer. nimis pfecto. Significatur igitur perfectio diuina per decimā: quia denarius numerus est perfectus, unde idè Hug. in eo. ca. 8. Denarius, inquit, quoniam perfectus numerus, est signū bonitatis, & uirtutis, quæ deo attribuitur, & in homine à deo esse cognoscitur. Nouenarius autem quia minus à perfecto habet, & uitium corruptionem significat, quod merito homini deputatur, propterea ergo homo decimā dare deo, & nouem sibi retinere præcipitur, ut quod bonū est in se, à deo, & quod uerò malum est, à se habere confiteatur: & hoc idem tangit Aug. 6. qu. 1. decimæ. Sic ergo decimæ tempore legis naturæ operabantur. primò quia erant in remedium culpæ originalis, quæ uacuatur per sacram efficiæ plenioris, sicut & circuncisio per baptismum, ut infra de bap. maiores. §. ad hoc autem, uer. si. & §. caute tamen. Secundò quia erant in figuram futuræ redemptionis, & hoc euacuatum est per exhibitionem promissæ ueritatis, ut patet in eo, quod leg. & no. infra de celeb. mis. cum Marthæ, uer. ceterum, & §. ex eo autem. Tertio quia erant in signum debitæ recognitionis, seu dominij uniuersalis, & quia hoc tertium uideretur includere quid morale, quod est de rationis distatione, recognoscere, scilicet uniuersalitatem dominij domini, & per diuinam inspirationem, & per proprietatis, ipsius decimæ considerationem ratio aducta dicit, quod ista recognitio conuenientissimè sit per decimæ partis separationem, & dationem. Ideo ratione huius tam debiti & tam conuenientissimi signi decimæ manent & respiciunt omne tempus siue naturæ, siue legis, siue gratiæ; propter quod huic tanquam fundamento & immobili innititur auctori tas ecclesiastica, infra eo. tua nobis. §. 1. uer. nimis profectò, & c. cum non sit in homine. §. 1. quod est concilium generale, & 16. q. 1. decimæ, ubi dicit Augu. non igitur dominus Deus pramium postulat, sed honorem.

rem. Quattuor t̄ autem modis considerantur decima in Sacra scriptura. ¶ Primò enim considerantur decima, secundum quòd fuerunt de numero sacramentorum. de quo iam satis tactum est. ¶ Secundò tempore legis scriptæ considerantur uno modo, secundum quòd includebantur in ritu sacrificiorũ, sicut habetur Numeri 15. & 27. & 29. per totum, & illa sacrificia carimonialia erant, & umbra & figura futurorum: certum est, quòd decima hoc modo considerata penitus euacuata sunt, sicut & cetera carimonialia, ut patet in eo, quod le. & no. infra de purificatione post partum. c. 2. ¶ Tertio considerantur eodem tempore, prout pertinet ad propriam consolationem, sicut habetur Deutero. 14. decima pars rem separabis de cunctis fructibus tuis, qui nascuntur in terra, per annos singulos, & comedes in conspectu domini Dei tui in loco, quem elegerit, ut in eo nomen illius inuocetur, quod est tertium in decimarum, ut patet supra eo. c. 1. uer. erant quoque, & infra e. glo. sub §. 1. uer. tertium. Et quia in hoc cõf- descendeat lex populo illi carnali & rudi & dure ceruicis, ut saltem per carnalem consolationem, & temporalem promissionem posset ab idolatria reuocari: quia etiam determinatum locum includit templum illud, uidelicet, quòd omnino fuit figurale. id est istud tanquam imperfectum & carimonialem per euangelicam perfectionem & ueritatis exhibitionem euacuatum est. ¶ Quarto considerantur, secundum quòd pertinebant ad debitam subuentionem, & de his inueniuntur tria genera? Vnde uidendum est, quot sint genera decimarum, & quidẽ tempore legis scriptæ fuerit. 4. genera. primum illud, quòd populus dabat leuitis: secundum illud, quòd leuita dabat sacerdotibus. tertium, quòd unusquisque separabat in suis horreis ad comedendum in templo. quartum, quòd pauperibus erogabant, sicut patet, sup. eo. c. 1. respon. 1. Genus tertium dabatur in consolationem. Tria uerò genera, quæ remanent, dabantur ad subuentionem, siue provisionem. De primo, quòd dabatur leuitis habet in leui. Omnes decime terre siue de frugibus & c. & Numeri. 18. filiis Leui dedi omnes decimas Israel, & c. Malach. 3. inferte omnem decimam & c. in aliis multis auctoritatibus no. supra eo. in iplo. capitulo. 1. Adueniente autem tempore gratiæ considerauit ecclesia, quid in hac materia eligendum esset, & statuit: & attendens signum uniuersalis domini, quòd quasi fundamentum posuit, ut no. supra eo. gl. sub §. & cuius efficaciam, uerbi. ideo, & q̄ in ueteri testamento deus primũ genus decimarũ sibi retinuit, & populo, ipsas decimas daret leuitis, præcepit, & quòd ratio naturalis dictabat, ut qui domino pro populo ministrabant, debebant a populo sustentari, & sic erat debitũ quoddam morale, nec conuenientius pro ista sustentatione aliam portionem, quàm illam, quæ propria domini erat, debuit ecclesiæ suæ assignare, statuit & præcepit, q̄ populus decimas daret, & redderet ecclesijs, & clericis, sicut patet in hoc ti. & 16. q. 1. §. decimas, & ca. sequentibus. Sed & quia laici proni sunt ad detrahendum statuti ecclesiasticis, & ipsi imperatores, quorum saltem legibus ipsi laici astringuntur. C. de legibus, leges, ad ipsorum laicorum ora obstruenda, hoc receperunt & approbauerunt: præceptam q̄ distingerentur ad solutionem huiusmodi faciendam, ut in Lombardia, de decimis, per totum, li. 6. quæ sunt leges Caroli, Lotharij, & Ludouici imperatorũ, & sic fuit illud debitum, siue præceptum iudiciale secundum æquitatem. Quamuis igitur sit translatum a sacerdotio nouæ legis manet omnis ministerij, propter quòd est uere & proprie communicatio bonorum, &

spiritualium propter excellentiam sacramentorũ, quæ efficiunt, quòd figurant, & continent, quòd significat saltem quatum ad substantiã præcepti remanet istud debitum ut morale, uel quasi, in corde enim cuiuslibet scriptum est, ut communicanti & seminanti spiritualia communicentur, & ministrantur temporalia: firmatur nihilominus ut iudiciale quantum ad formã, hoc est quantum ad taxationem & determinationem decimæ partis, & quantum ad illas ecclesias, quibus ex debito est reddendũ. Quinimò & si dicamus, quòd hoc præceptum maximè quantum ad solutionem determinatæ partis non sit morale naturæ, uel quasi, ad minus est morale disciplinæ, hoc est legis, per quã habet uita humana regi obediendo institutioni diuinæ & humanæ, supra de iura. calum. c. 2. §. præterea. supra de consi. capitulo primo. Est ergo in morale disciplinæ: quia legis scriptæ humanæ ac canonicæ, ut est dictũ, & quòd plus est, euangelicæ. Matthæ. 24. & Luca. 11. ubi dicit: hoc oportuit facere, & illa non omittite: & in hoc etiam concordant sancti, siue quattuor doctores ecclesiæ principales, ut plenè no. in sum. eo. ti. §. si. sub §. 7. uer. per prædictas auctoritates. Patet igitur, q̄ decima est in præcepto: & q̄ hoc præceptum potest dici morale naturæ, uel quasi, siue morale disciplinæ, siue iudiciale secundum æquitatem. Sed siue sic, siue sic, hoc certum est de iure q̄ decimarũ, q̄ ab ecclesia dependet, & ad ipsam pertinet, nec cadit in laicum: tum quia ius sacerdotum est. 16. q. 1. decimas: tum quia ius diuinum est. 16. q. 1. cap. fin. tum quia sanctuarium dei est, supra e. ad hoc: tum quia nec a laico possideri potest supra de prescrip. causam quæ, in si. supra eo. prohibemus, & c. quamuis: fructus etiam inde provenientes sunt clericis exhibendi, infra eo. tua nobis. horum omnium summus pontifex inter prelator est moderator, & arbiter, sicut & aliorum iurium ecclesiasticorum, & etiam quoruncunque dubiorum, quæ occurrere possunt, ut patet in eo, qd̄ legi. & no. supra de trã. sla. episcopi. ca. 1. in prin. & infra qui f. sunt legi. per uenerabilem. §. rationibus potuit ergo. de iure præcipere q̄ decima solueretur, & pars decimæ, sicut soluit, ut supra eo. non est in potestate, in si. & c. cum homines: & exprimere de quibus sit soluenda, supra c. peruenit, & in quibus, supra eo. quoniam Vnde, nec remaneret confusa solutio, & ne dicerent aliqui, nobis magis debetur, quàm alijs tum ratione paupertatis, tum ratione uitæ perfectioris, statuit & determinauit. q̄ limitatio parochiarum in solutione huiusmodi a tēdatur, supra de his, quæ si. à præ. pastoralis, de sepul. c. 1. §. si. et, infra eo. tua nobis. §. si. & per totum, & cõ. uertendo inter ecclesias approbata, supra e. ad apostoli cõ. & c. cõ. sint, & q̄ super his possit componi, supra eo. ex multiplici, & de transla. ca. 2. Potest etiam quos uult eximere in totum, uel in partem, ut supra eod. ex parte. & c. suggestum, & de his aliter disponere, prout placet, dũ modò, ut dictum est, in totum ipsum ius non tollat, ut patet in eo, quòd le. & no. in sum. de rescriptis. §. & super quibus, sub §. potest autem quis impetrare: quia non sunt talia contra fidem, & ideo ei in omnibus his est parendũ, ut patet in eo, quòd le. & no. supra de cõ. cel. præben. proposuit. §. si. ¶ Quicquid igitur tan canonicè monitus non soluit integraliter decimam, negari nõ potest, quin mortaliter peccet: quia transgressor diuinæ & humanæ legis, nec non & iudici contumax reperitur: unde & excommunicari potest, supra e. ex parte canonicorum, in si. & c. peruenit: & hoc approbat Ludouicus imperator, inhibens, ne preterito in cõ. stus clericorum retineatur, sed in cõ. stus secundum canones penitentiam agant. Qui uerò decimam post tertiam admonitionem, & prædicationem sacerdotũ dare neglexit, excommunicetur, ut in Lombardia

de

ne decimis. l. si. Et per hoc dicunt quidam, q̄ in regionibus illis, in quibus de more non soluitur decima, nec prædicatur, nec exigitur, non peccant mortaliter homines non soluendo, quasi Romana ecclesia uideatur in his saltem quòd ad præterita dispensare, ne tantã multitudinem contingat ex causa damnari, arg. inf. e. in aliquibus, respon. 1. & in eo, quòd le. & no. infra de cogna. spũ. super eo. Sed si post prædicationem, & monitionem ipsam retineant, mortaliter peccant, arg. in eo, quòd le. & no. infra de consue. ecc. aqua, & de clerico excom. ministrã. si celebrat. §. 1. & sup. ne præ. c. pe. §. 1. Alij uerò dicunt, q̄ cum ad solutionem decimarum quilibet factò, uel ex precepto sit obligatus, semper peccat non soluens, arg. supra c. ex transmissa, & c. cum homines, Exo. 22. Decimas, & primitias tuas nõ tardabis offerre, & in eo, quòd le. & no. supra de treu. & pa. c. 1. respon. 1. in si. & semper est in mora, sicut fur. ff. de condi. fur. l. ult. in si. Et hæc opinio uidetur secundum rigorẽ iuris præferenda: prima tamen benignior & æquior est, & ideo ad uitandum animarum periculum expressè per constitutionem sedis apostolicæ approbata, ar. in eo quòd le. & no. supra de transac. c. si. & de ap. oblatã. §. penul. ¶ Illud autem pro t̄ certo tenes, q̄ quantumcunque clerici delinquant, uel decimas abutantur, nunquam tamen de hoc habent laici disputare, uel iudicare, nec debent propter hoc decimas retinere, ut infra eod. tua nobis §. 1. uer. si. unde Aug. super Gen. 8. c. dominus, inquit, cur iusserit, uiderit, faciendum est autẽ a seruiente quòd iussit Nec excusat consuetudo laicos, nec præscriptio aliqua, ut patet in eo, quòd le. & no. supra de consue. ca. si. supra de prescrip. c. si. nisi sit per sedem apostolicam approbata, & sic potest intelligi, infra eo. in aliquibus, in si. Nec ob. q̄ supra e. glo. sub §. tria tempora, uer. primũ: quia dici potest, q̄ illud intelligit de decima, quæ erat pauperibus eroganda, ut patet, infra e. glo. sub §. circa quartum, post prin. in si. uer. ergo in sum. uel si intelligas illud de primo genere, dic, q̄ Hug. nõ intendit excludere obligationem præcepti, sed potius ostendere interiorum motum animi, quoniam ex charitate, & sic libero spiritu debet implere hoc p̄ceptũ uerus Christianus, quòd ex timore seruili implebat Iudæus, ar. in fra de reg. iur. qui ex timore, & infra de regularibus, licet, in si. Quod si Hug. per illa uerba præceptũ de decimis intendit excludere, magis standum est expressis uerbis sanctorum Greg. Ambro. Aug. Hiero. & summorum pontificum, quàm dicto ipsius, uel magistri alterius cuiusque, ut patet in eo, quòd le. & no. supra de consi. ca. 1. & c. ne innitaris. De secundo etiam genere dic, ut le. & no. infra eo. cap. 2. tertium uerò euacuatum est, ut no. supra eo. sub §. quattuor, uer. tertio. Circa quartum autem, quòd erat pauperibus erogandũ, considerauit ecclesia, q̄ si de ipso expressè oneraret laicos, immineret eis periculum, q̄ nec unũ tantum soluere uolunt. Considerauit etiam, q̄ in illa decima, sicut dicunt doctores legis, imperfectio notabatur, quam imperfectionem euacuauit Christus, & eis prouidit plenius, quando dixit Luc. 6. omni petenti tribue, & 11. quòd superest, date elemosynam, & ecce omnia munda sunt uobis, in quo ostendit, q̄ uoluit uerum Christianum esse liberalissimũ ad pauperes, in quibus testificatur se recipi, & repelli, Matth. 25. 10. & Aug. dicit, q̄ soluta decima, s. primi generis, de 9. partibus, quæ remanent, elemosyna fiat. 16. quæstio. pri. decimæ: & de hoc genere potest intelligi, quòd dicit Hug. uerò supra eo. glo. sub §. proxi. in prin. Nihilominus tamen & in primo genere decimarũ hoc quartum genus induxit ecclesia, & plenius prouidit ecclesijs pauperibus. unde & statuit, q̄ nedum decima, quinimò & omnes oblationes, & redditus ecclesiastici di-

uidantur in quattuor partes, quarum unam pauperibus assignauit. 12. q. 2. uobis, & c. qui & humanis, & c. seq. Quòd & securus est Carolus imperator in Lombardia, de decimis. In decima populi. Et licet hæc sancta ordinatio sit in pluribus ecclesijs usurpata, nihilominus tamen pro laicis remanebunt clerici pauperibus obligati, ut patet. 42. di. §. 1. per totum. 47. di. hi. 86. distin. non satis. 12. q. 2. aurum, & c. gloria episcopi. 16. q. 1. cap. fina. Aug. ad Bonifacium comitem. Dum priuatim, inquit, quæ nobis sufficiant, possidemus, non sunt illa nostra, sed pauperum, quorum procuracionem quodammodo gerimus, non proprietatem nobis usurpatione dånabili uendicamus 12. quæstio. pri. cap. si. & si de proprio patrimonio sufficienter uiuere possimus, illa. bona ecclesiarum, de quibus præmiserat, non sunt nostra, & ideo dicitur 1. qu. 2. pastor. Bona ergo ecclesiarum nulli appropriantur, unde & episcopus procurator censetur, non dominus, supra de dona. c. 2. in prin. qui & habet omnibus indigentibus prouidere. 93. dist. diaconi. 12. q. 1. episcopus, & c. præcipimus. Ideo uerò loquendo non potest dici, q̄ clerici possessiones habeant, sicut alia tribus, qd̄ dicitur no. supra ca. in ipsa. 1. respon. Ergo in summa, ut ex prædictis potest colligi, primum genus decimæ omnino stat in præcepto, licet limitatum. Secundum etiã remanet, sed declaratum. Tertium autem tanquam cõrimoniale est ex toto euacuatum. Quartum uerò liberũ relinquitur, sed perfectius informatum, & de hoc potest intelligi dictũ Hug. ut not. supra eo. gl. sub §. prox. in prin. hoc tenes secundum Hosti. cuius hæc. G. per quã dicit supplendũ, quòd no. in sum. eo. ti. §. & utrum, sub §. 7. ubi copiosè materia disputatur. ¶ In glo. ult. in fine] uel nisi super hoc facta esset compositio, quæ præscripta esset, secundum Hosti. qui remittit, de transactio, capitulo 2. & supra eo. cum homines.

ANNOTATIONES.

- a Alio morali. Vide ad materiam istam plenè per Goffr. in summa de rescrip. & per Bal. in l. omnes, C. si cõtra ius, uel uti publicam. & facit quòd no. 10. An. de consi. quæ in ecclesijs, super glo. pri.
- b Incurreret. Illa ergo decima, quas Abel soluebat, erant uoluntaria, non necessario indictæ.
- c Perfectus. Vide in proæmio lib. 6. in glo. super 5. per fraudem.
- d Quattuor. Hæc diuisio locum habet solum in minoribus ecclesijs, ut no. 10. An. supra ea. quæstio. super uerbo, facies.
- e Nostra. An hoc sit uerum, uide glo. fina. & super illa Ioan. An. in capitulo episcopus, supra de præben.

S Y M M A R I V M.

- 1 Decimas remittere non potest imperator, & nu. 3. 4. Decime noualium non accrescunt laico habens ab antiquo decimas in feudum, uel ex alia causa, & quæ nu. 4.
- 2 Specialia in multis magis profunt, quàm generalia, fallit tamen in fundo dotali, & iure patronatus.
- 3 Imperatori uel laico leges quæ dant circa hic expressa potestatem, corriguntur.
- 4 Imperator quæ potest concedere imperiali lege, potest & remittere. Decimationem facere non potest inferior pontifex. De noualibus decimam non soluere priuilegium, & quòd nõ excusat, & nu. 1.
- 5 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 6. 7.

C A P V T XXV.

Va, & infra. Casus. In genere uel in specie imperator decimas remittere non potest: & decimæ noualium non accrescunt laico, qui ab antiquo decimas in feudum habuit. secũda ibi, Nec occasione.

horum tuorum [Integritate] forte ut nulla pars daret episcopo, Goffre. & sic per hanc gloss. & precedentes habes quatuor solutiones ad id, quod hic opponit; quare per privilegium impetrat iste id, quod sibi de comuni iure debeatur [Satis] id est uere. nullum enim temperamentum hic no. Hostien. ¶ Prima ¶ glo. alleg. 5. concor. & 4. ad casum conuersum arguit, allegat tria iura. signat unum contrarium, & soluit. ¶ Vlti. gl. signat contrarium, & remittit. ¶ In ¶ prima glo. ibi, non debet sequitur, cui plus licet, quod minus est, non licere [ibi, qui indignus] hanc & sequen. uide de torne. capitulo primo, super ultima glo. ¶ In ¶ glo. prima ibi, Peruersitas] & infra de regulis iuris, cuilibet, libro sexto.

S V M M A R I V M.

- 1 Negotiator de lucro decimam soluit deductis expensis, & quibus & quando, & num. 15.
Diuisio decretalis, ueris, & sunt.
Antonomastia in dict. molendinis, & piscarijs.
Expense que in casu huius decretalis deducantur, & num. 3. & 4. 7. 14. 15. 16. 18. & 19.
2 De decima pecunia res empti, non prestatur decima.
Decima de re donata, uel alio titulo, quam uenditionis, alienata an detur, & nu. 17.
Precium pro re datum deducitur, & num. 7.
In decimis predialibus non sunt, sed in personalibus deductiones, & que sit ratio, num. 16. §. 1.
Quando soluitur utraque.
In agnis, & similibus qui soluendi pro decima.
Mediocritas hic inspicitur.
4 Merces hic que intelligatur, & nu. 19. §. fin.
5 De fructibus, & quibus hic soluenda decima, non deductis expensis, & nu. 14. & 19.
6 Decimarum onus transit etiam prateriti temporis in emptores.
7 In earum solutione an deductio fiat damni, uel amissionis.
8 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nume. 9. 10.
Propositio dicendorum.
11 Expense que dicantur in re, circa rem, & extra rem, & quando deducantur, nume. 14. 15. 16. 18. & 19. & supra, nume. 1. 3. 4. & 7.
12 Lucrum in quo consistat.
13 Fructuum nomine qui intelligantur, & nu. 18. §. 1.
Lucri decima personalis est.
Legis si a domino. §. ut. ff. de peti. heredita. intell.
19 Inrediu quid contineatur. §. 1.

C A P V T XXVIII.

1 Astoralis. Casus. Negotiator ¶ de lucro decimam soluit, deductis expensis, quas fecit de pecunia decimata: expensas tamen, quas fecit pro habendis fructibus, non deducit. De fructibus uero rerum decimas soluit non deductis expensis factis pro fructibus habendis, siue pro re restaurada. & sunt duæ partes. In prima cõsultatio. In 2. respõsio ibi, ad qd. & hic subdividitur, quia primò tractat de expensis negociationis. secundò. de expensis, quæ fiunt pro habendis fructibus. tertio de his, quæ fiunt pro restauranda merce. secunda ibi, Expensas. tertia ibi, Nec pro restaurando [Molendinis, & pisc.] id est prouentibus molendinorum, & piscariarum, Innocen. [Necessarias] scilicet pro seruatoribus, & mercenarijs molendini, uel piscariæ, uel pro refectione ipsarum secundum Inno. [Negociatione] scilicet rerum mobilium, quasi sit dubium; an idem sit in mercationibus rerum immobilium; quod est in mercationibus rerum mobilium, secundum Goffre. [Respondemus] dicit Hostien. quod in an. erat. Sine præiudicio melioris sententiæ respõdemus, & sunt similia uerba, de restitutio. spoliato. litteras. §. nos autem [Acquisitas] cum non uariatur forma [et

2 factas] cū forma uariatur [Decimata] si ergo ¶ non fuisset precium decimatum, totum de cimabitur, in terminis, donasti mihi. 10. de quibus emi merces decima non soluta, quas uendidi pro. 20. licet lucrum consistat in 10. tantum tamen de tota summa, scilicet. 20. soluam decimas, & sic duo. Si uero capitale mercium fuisset decimatum, soluerem unum tantum [¶ Enduntur] quia tunc declaratur, quale & quantum sit lucrum, & idcò tunc tenetur, & non prius, secundum Tan. & Vincen. Si uero non uenderet, sed donaret, uel alio titulo alienaret, aliud esset: tunc enim, licet res plus ualeat, quam illam emerit, nullam decimam dabit: & idem, si sibi rem retineat. hoc uerum, si pecunia, de qua res empta, uel facta est, fuerit decimata: aliàs sicut. 10. pars pecuniæ erat ecclesiæ, sic eius esse deberet. 10. pars rei emptæ ad hoc, supra de pecu. cleri. cap. 2. sine. secundum Innocen. Hostiæ. & Pe. [Expensas] scilicet quæ fiunt ¶ eundo, & redeundo, & quæ dantur mediatoribus, & similibus non solum necessariò & utiliter, sed etiam uoluptuosè, dummodò non fiat in fraudem ecclesiarum secundum Inno. & Hof. & Pe. deducitur etiam precium pro re datum: hæ deductioes non fiunt in prædialibus, quæ etiam statim soluuntur pceptis fructibus. psona les uero licet statim post lucrum solui possint, & sit securus: satis est tamen soluere in fine anni propter minutias, arg. de pigno. ex li. teris. 16. q. pri. reuertimini. In agnis uero, & similibus nec meliores sunt exigendi, nec deteriores soluendi: quia indignum est dare deo, quod dedignatur homo. 49. distin. c. ulti. 16. quæstio. 7. omnes decimæ dabitur ergo mediocres secundum Inno. & adde, quod dixi, §. eo. cum homines [¶ Persoluendas] ecclesiæ parochiali 4 [Domus] hæc & ¶ singula, quæ sequuntur, intelligas de emptis causa mercimonij, quod patet secundum Hosti. dum infra sequitur, & qualibet merces, & dicit Inno. & Pe. q. mercem intelligit rem emptam, quæ uenditur, licet ea mente non fuerit empta, ut uendatur, & dicam, infra ad fin. prima glo. [¶ Pro fructibus] hæc expensæ consistunt circa bubulcos, boues, simum, & similia. & est is sensus secundum Inno. q. expensas factas in re, ut sit preciosior, illas deducet, cum uenderetur, & non ante: illas uero, quas fecerit pro fructibus percipiendis, non deducet. Idem, si rem emptam & post de structam reficiat, tamen si eandem rem postea uēdat & propter meliorationē plus percipiat, detrahet meliorationis expensas [Fructus ¶ proueniunt] ac si dicat mercaput interdum in his, in quibus fructus non germinat, ut in uasis cuiuscūque metalli, pipere, libris, & his si. mercamur & in his, de quibus fructus germi nat, ut in prædijs, gregibus, & si. & quia interdum ante, quam ista uendatur, transeunt plures anni, & fructus inde percipiuntur, dicit de his fructibus soluendam decimam; non deductis expensis [Decimam] danda ecclesiæ prædiali [Cum onere] sic ergo ¶ agit ¶ emptor, ut. si soluat decimas, si agrum emit cū fructibus pendētibus. Sed querit Host. an prædia alienata transeunt in emptores eū opere soluendi decimas prateriti tpsis nō solutas? quod uel arg. hic. & incōcordātijs, & expressius. ff. de publi. & ucti. l. imperatores, in aut. de non alie. §. scire, & in si. & §. si uero etiā quispiā, coll. 2. & de ali. & emphy. §. si uero quis. aut locator, coll. 9. §. eo. cum hoies, ubi de hoc. & dicit plura arg. de hoc inueniri. §. de re. ecclesiæ nō alie. ad audientia [Ex quibus] i. ex quarū fructibus 7 [De prouentibus] no. q. ¶ non dicit de lucro, in quo bene habet deductio expensarum factarū. & in re. ¶ precium rei. & in deductione, puta pedagijs, & ucturis, uel in restitutione, puta ne res pereat, uel deterioretur, & in restauracione, puta cū post ruinā restaurat, uel uinea p parte sicca planatur, uel his si. Sed Ho. ¶ quod ad istas ultimas expensas, dicit q. mercator sibi & pec catis

catis suis imputare debet casum fortuitū perditionis, uel deteriorationis. 16. q. 1. reuertimini, in aut. ut nō luxu. contra naturam, in prin. coll. 5. & in decima fructuum. hoc fateor de plano, unde si emi decem uaccas, uel decem torn. uineæ, quarum 5. morte, uel aluione perierint, de uino, uel fructu reliquarum vaccarum integram decimam soluā: sed in lucro, & eius decima credo haberi debere rationem dāni. hinc est, q. si in uacca, uel torn. dedi decem, & sic centum, nō puto, q. aliquid soluere debeā pro decima: quia licet respectu illarum quinque lucrer quinquaginta, tamē respectu mercis nil lucror. ipse tamen Hosti. hic contra. quod posset esse uerum in diuersitate mercium: sed in una merce nō credo. nec ob. hæc littera, quæ loquitur de decima fructuum, ut hic patet. & nimis esset rigorosum tenere cōtrariū. ex quo sequeretur, q. si emi simul. 1000. corbes grani, uini, uel olei, & pluuia, uel fractura uasis, uel simili modo centū perierunt, si perdo de merce, licet lucrer ad rationem corbis, tenerer ad decimas, bene tamen posset sic summi expensa restauracionis, q. uera esset opi. Ho. ut si emi. 100. capita, quorum 10. perierunt. ego emi. alia. 10. ut restaurer numerum centenarium: uel emi. 10. torfellos panni, quorū duo perierunt. emo alios duos, ut restaurer numerum. tunc. n. hanc puto potius nonā mercē, quam restauracionē antiquæ. nec ob. hæc littera, ut prædixi, cuius mens est, q. in decima, quæ soluitur de fructu, nullius expensæ restauracionis habebitur ratio, quomodocunq; summā restauracionē [Armentis] uide qd. no. in cle. eo. tit. religiosi, super uer. gregibus. ¶ Prima ¶ gl. ponit casum. ¶ Glo. hæc est ratio] respondet per questionem exquirentē rōnem, & duplicem reddit. ¶ Gl. ex hoc] no. de omni. qd. acquiritur gratuito titulo decimā deberi. tenet contrariū de suo hærede, de extra. neo, uel legatario ponit duas op. & secundam approbat. in si. quærit, & sol. ¶ In ¶ glo. 3. ibi, impensæ] hæc & se. uide de eo, qui mit. c. pe. in ult. gl. & super ipsa. ¶ In glo. no. quod, ibi, alienatio] uide in c. ex literis, super ult. gl. ¶ In glo. hoc speciale, ibi, §. ulti.] uide hanc & so. de usur. c. 1. super 3. glo. ¶ In ¶ glo. 1. ibi, deducenda] etiā de decima, quæ soluitur de lucro, quod satis patet in uer. expensas tamen [¶ in si.] licet Inno. aliter, & Host. aliter ponat casum, satis placet hic casus gl. sed ad huius casus & caputuli intellectum est uidentum primò, quæ sint expensæ in re, circa rem, uel extra rem. secundò quid sit lucrum, & quid fructus, uel reditus. tertio ueni emi ad capitulum declarandum. Circa ¶ primū est dice ndū, q. expensæ in re est precium rei immobilis, uel mobilis se mouentis, uel nō mouentis: ut si emi domū, uel agrū: equum, uel bouē, librum, uel uestem pro 100. sunt expensa in re. Circa rē, ut si domū feci reparari, fenestrarari, uel trilsari, agrū coli, foueari, uel impinguari. equū, uel bouem pau, uel curauim librum illuminari, feci corrigi, uel ligari: uestē feci tingi, uel fullonicari, & his similia. Extra rē, quando salarium proxenetis dedi, uenturas, pedagia, & gabellas solui, & his similia. & istæ dicuntur expensæ, quæ fiunt circa rē & extra rem pro habendis fructibus tm, de quibus dicam. ¶ Hæc omnia in larga locutione possunt dici expensæ in re, uel circa rem, & de his in alia materia. s. a quo possessore recuperentur, in spe. de exp. in prin. ¶ Circa secundum ¶ est sciendū, q. lucrum propriè consistit in negotiatione, ut si librum, equū, uel mercē emo. 10. & uendo p 15. Itē in quasi negociatione, ut cū mihi soluis salariū aduocacionis, uel doctrinæ. Item extra oēm negociacionē, ut cū mihi donas. 100. Idē posset dici in thesauro inuēto quò ad inuentorē eo casu, quo totū habet, uel partem, ut in sti. de rerum diui. §. thesauros, & §. fructus ¶ regulariter est, qui germinat, ut granū, uinū, piscis, fetus, & si. partus tamen ancillæ quò ad usufructum

ctuarium non continetur in fructu. ff. de usu fru. in p. c. udu, in sti. de rerū diui. §. in pecudum. & largè in fructu continentur etiā uecturæ, & pñsiones. puto tamē distinguendū in fructu, qui germinat, & reditum, qui nō germinat, ut. j. dicā. In alia uero materia distinguitur inter fructus naturales, & industriales, de quo no. §. de resti. spo. grauis, & in spe. de fructibus, in prin. Itē in alia materia fructus dicitur deductis expensis: hic secus. quæ sit ratio, dicā super glo. hoc speciale. ¶ His præmissis ueniēdo ad tertium est sciendū de hoc dubitari, an ¶ expensæ, quæ fiunt extra rem in molendino, & piscaria sint deducendæ, cum solueretur decima de fructibus, uel de lucro. & sunt in hoc casu expensæ extra rem, quæ fiunt pro iumentis, mercenarijs, retibus, uel similibus. Sol. planum est istas expensas, quæ fiunt extra rem, non dico pro re habenda, ut supra sed pro habendis fructibus, nō deduci de decima, quæ soluitur de lucro. ¶ In illa tamen bene deducitur expensæ, quæ fiunt circa rē, & extra rē pro re habenda, ut supra. In decima uero, quæ soluitur de fructibus, fuit opi. & plus placet Inno. & Hosti. q. in illa tales expensæ extra rem non deducantur: multo minus factæ circa rem, ut in refectione. & hoc siue dominus molendini habeat illud ad usum, uel ad patrimonium, siue ad mercem. Fatentur ipsi alios tenere contrarium, qui dicūt, q. inferioris literæ mens est hæc, q. de lucro, & eius decima non deducatur talis expensæ, quæ est extra rem, uel circa pro habendis fructibus. Ipsis tamen Inno. & Host. uidentur, q. licet hæc opinio sit æquior, prima sit uerior per litteram sequentem. Mihi æquū uideretur distinguī inter fructus, qui germinant, & illos, qui nō germinant, ut in primis nulla fiat deductio expensarū etiam extra rem: in secundis sic. Motium huiusmodi: quia cõstat, q. in primis etiam in secūdis operatur manus dei. & si dicis etiam in molendino, licet non germinet, operatur manus dei per potētiā aquæ, uel uenti, quo mola ducitur. Respondeo, q. secundum hoc etiā in negociatione uecturæ nauis, & similibus expensæ non debent deduci, cum potentia dei per aquā nauis ducatur, nō uideo, quare aliud dicatur in mola, quam in nauis, & quare aliud in salarii molendinorū, quam nauatarū. In piscarijs uero, ubi piscis nascitur, & in grege sit uera prædiorum opinio: per quæ uidentur, q. si pro pensione domus, uel libri habeo. 10. fed unum dedi proxenetæ, q. illam expensam extra rē detrahare possum, & solum de. 9. decimas soluam. ¶ Scicūdò quæritur, an ¶ in hac materia deductionis faciendæ sit aliquid speciale in negociatore? Dicit quidam q. sic: quia ipsi deducunt expensas ante solutionē decimarum factas circa rem, alij uero nec illas, nec alias deducunt, nisi quando res uenduntur. & si quæ ratur ratio diuersitatis, respondet illam sumi per de cre. sup. c. nō est, & c. tua. 2. Cum enim domini sit terra, & plenitudo eius & c. ut ibi, iniustum esset tales expensas detrahi, quas deus in signum dominij & c. cum talis detractione non fiat dominis temporalibus, ut ibi. Sed si emo lanā, & facio inde pannū, uel mercē pro centū, quā uendo pro. 150. ibi non est fructus, sed lucrum, & illud solū, quod superest deductis expensis, sed in elementaris fructus, & reditus est, quod inde prouenit et non deductis expensis. & huic diuisioni bene cõcordat uulgare, quo cõmuniter dicit, fructus huius molendini, gregis, uel prædij tātus est. Lucrum huius negociationis fuit tm. Si ergo de fructu deduceretur expensæ, non solueretur integra decima: sed bene solueretur integra de lucro, licet deducatur expensæ. de lucro uero soluenda est non distincto, an empta, uel facta sit causa mercimonij, uel causa usus proprii secundum Inno. licet quidā contra, dicentes q. si emit causa proprii usus, non dabit decimam, etiam si multū lucraretur,

eretur, sed huic dicto secundum eum contradicit li-
tera, quæ hic dicit de lucro soluendam decimam, cū
res venditur. Faterur tamen Inn. q. etiam si causa mer-
cimonij quis emat rem, quæ longe plus ualet, quam
sit precium, quod dedit, si tamen ad proprium usum
illam retineat, non dabit decimam de eo, quod plus
ualet. facit de electio. commissa, ad fi. li. 6. Quid si quis
emittit mercem pro centu, & de medietate mercis uen-
dita habet illa certum? putat Innoc. q. satis sit huic de
mercibus, quæ remanserunt, quæ omnes sunt lucrum,
dare decimam, siue res illæ sint mobiles, siue immo-
biles: sed si nolit dare partem de mercibus, quæ reman-
serunt, tunc debet dare decimam de precio rerum ven-
ditarum, ut probatur hic, & supra c. non est. Sed quid
si de parte, quam uendit, non accipit totum precium,
puta qui recipit. 90. tantum? tunc idem uidetur secun-
dum Inno. scilicet q. facta legitima æstimatione mer-
cium, quæ apud eum remanet, soluat decimam de lu-
cro rerum uenditarum. Ex prædictis collige, q. inter
negociatorem, & alium non est differentia: sed est dif-
ferentia inter lucrum, & fructum. & ratio patebit, in-
fra in glo. hæc est ratio, & patet sup. ergo teneas, quod
16 dixi summam do. ¶ In glo. ¶ 2. in fine ¶ Goff. contra. secun-
dum Host. non est uis: quia siue ad usum siue ad mer-
cem fuerit emptum, in decima fructuum sic deduce-
tur expensam in decima lucri, sicut prædixi. ¶ In glo. hæc
est ratio, in fine ¶ plus placet Hostien. ista ratio, quam pri-
ma: quia uerū est, q. sine deo nil possumus. Addit aliā,
ne clerici uideantur improbi actores, infra de censi. ex
parte, & ne nimis locupletetur cum aliena iactura. ff.
de condictio. in deb. nam hoc maxime considerata na-
tura huius decimæ, quam dicit consuetudinaria, non
preceptoriam, quia personalis. ¶ In glo. ex hoc, ibi, decimæ
17 ubi de hoc ¶ ibi, alij ¶ Ala. scilicet, supra c. peruenit.
Ioan. & Vincen. hic dicit Hostiæ. quod hæc opinio est
& benignior, æquior, & tenenda, licet prima sit iustior.
& responder ad rationes contrarias dicens, quod pri-
ma facit pro, ut cum onere decimæ soluendæ trahat
lucrum terræ. secunda ratio non ob, quia deus trade-
bat rem suam, in qua pactum, quod uoluit, appone-
re potuit, de do. per tuas. & ipse potuit remittere, qd
non posset homo, qui donat, cum non sibi donatori,
sed deo decima debeatur. Circa tertium dicit, quod
provideri posset per constitutionem papæ, q. ecclesia
uendret, uel æstimationem reciperet, infra c. penul.
8. dist. quo iure, supra eo. suggestum. Recitabant etiā
Innocen. & Hostien. supra eo. non est, quorundā opi-
nio, fuisse, q. de immobilibus soluenda sit decima pre-
cij, non rei. unde, si pro mercede aduocationis, uel
militiæ ex pacto, uel sine mihi detur castrum, uel res
immobilis, putant illi, quod dare debeam decimam
precij, argumen. ff. de leg. 1. apud iulia. §. constat, & in
eo, quod no. supra de test. filius. & esset minor dubita-
tio, si res data esset æstimata pro precio, de quo con-
uenerat, argu. C. de iure do. l. 1. & arg. hic. Recitant etiā
ibi opi. dicentium, quod de acquisitis dono, uel suc-
cessionem non ex humo, uel opere manuum non te-
neatur quis ad decimam. & licet Innocen. dixerit illud
forte non male dictum, hoc tamen non placet Host.
per id, quod dicit ibi tex. de omnibus bonis ¶ ibi, man-
dauit ¶ Leuiti. ulti. ad finē, & Deutero. 14. ¶ In fi. ¶ ubi
de hoc. ¶ In glo. quia tunc, in fi. ¶ plus placet, quod loqua-
tur de decima lucri, quæ personalis est, quod uidetur
in eo, qui percepit fructus: sed si non percepisset, ui-
deretur deducenda expensa cultura, propter quam est
uendita carius. ¶ In glo. hoc speciale, ibi. §. ult. ¶ quæ lex mul-
tum contradicit huic decre. in quantum dicit illud lu-
crum est, quod superest expensis deductis, in fructu
expensas includi, quod satis consonat vulgari. & ista
lex uocat fructum, quod superest deductis necessarijs,

& utilibus expensis. Solu. secundum Innocen. ibi. l. 1. ¶
crum appellat fructum, uel secundum eum illa expo-
silio, uel interpretatio reuilit est, non naturalis. Con-
stat enim in fructu, uel redditu esse, quicquid pronenit
de possessione, molendino, uel grege, licet expensæ
non detrahantur. uel secundum Host. hic loquimur,
cum decima pars deo redditur, & 9. partes retinetur,
quo casu fructum intelligimus, quicquid percipitur.
Illa uerò lex, & similes loquuntur de illo, qui nihil re-
tinet de fructibus: sed necesse habet oēs restituere. &
ideo strictius accipitur ibi fructus pro eo, quod super-
est deductis expensis, ne quis dicitur cum aliena ia-
ctura. ff. de condictio. in deb. nam hoc natura ¶ In
18 ¶ gloss. sed si, in fine ¶ non in decima fructuum, sed in
decima, quam solu de lucro, cum rem uendo. &
idem Vincen. etiam si per multos annos rem tene-
rim, & fructus multos perceperim, cum nil abfir ec-
clesiæ, quæ semper de fructibus percepit decimam se-
cundum eum. ¶ In glo. penultima, in fine ¶ de fructu si-
gnificatione non includit seruos, eodem titulo. l. e.
mercis appellatione, ff. de tribu. leg. 1. §. primo.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Innocen. Melius uide in c. pe. & contra istud facit: quia iste non
emittit nomine ecclesiæ, quod uidetur necessarium, uel scilicet hac
per suum prælatum, uel administratorem: aliam non uidetur ex
hoc solo, quod pecunia sit ecclesiæ, res empta ipsius esse, no. Bal.
in l. 2. ff. quando ex fac. tur. & uide doc. & Bal. in l. si ut proponis,
C. de rei uen. & per Bal. in l. si paruus, C. communia vtriusq. iudi.
b ¶ In princi. Et similiter in alia materia dicitur de inter esse in re,
propter rem, & extra re, uide in spec. de fru. & interesse. & in l. 1.
C. de senten. quæ pro eo, quod interest, per docto. & Bal.
c ¶ De lucro. Quia ex illis non fit res preciosior, nec sunt pro re,
sed pro fructibus.
d ¶ Castrum. Tunc in aduocato requiritur uera traditio, & scriptu-
ra, ut C. de usufru. l. una, ubi uide doc. & Bal.
e ¶ Natura. Vide ad materiam Bar. ff. solu. matr. l. fructus, & Bal. in
l. si quis sciens, C. e. rei uendi.

S V M M A R I V M.

- 1 Decimas qui præscripsit in aliena parochia, noualium insurgen-
tium non habebit, nisi in casu, & quo, nu. 6.
- 2 Epilogus suffragium, & additio glossarum, nu. 3. 4.
- Ioannes And. additiones ad specula. uidetur post hos cōmentarios
scripsisse, iisque suppleuisset per eas.
- Episcopus habere debet quartam de decimis, & quibus.
- 5 Priuilegiū super decimas, & præscriptio quas cōprehēdat, et n. 6.

C A P V T XXVIII.

Vm contingat. Casus. Qui p-
mas in aliena parochia, si ibi insurgunt no-
ualia, psonū decimas non habebit. & pars
de foro competen. cum contingat, Hostien. & in pri-
ma parte quæstio. in 3. solutio ibi, unde inquisitioni
[Ad quam] an. f. ad parochialem, an ad illā, quæ præscri-
bit antiquas decimas [Parochiales] hoc episcopū nō. ex-
cludit, imō potius includit, cum illius sit parochia se-
cundum Hostien. supra eod. ad apostolicæ [Ad ipsas]
parochiales. & hoc est summæ æquitatis, ut parochia-
lis ecclesia forte tenuis habeat decimas, argumen. f.
supra c. suggestum, secundum Host. [Alias] antiquas. f.
2 ¶ Secunda ¶ gloss. not. q. de iure & c. all. duas concor-
demum duo contraria, & uni dupliciter, alteri tripli-
citer rñdet. ¶ Pe. gl. signat contrariū, & soluit. ¶ In ¶ gl.
pe. ibi, si seruus ¶ uide hanc & seq. in præ. c. quia circa, su-
per ulti. gloss. ¶ In ¶ glo. 2. ibi, statimur ¶ ubi de hoc, & in
c. quicunque. & satis per Ross. in libel. eod. titu. §. 2. per
Hostien. eodem titu. §. cui danda. & uide quod dicant
in spec. cod. titu. ubi plenè tractant, uidens rem. p-
dictas

dictas non sufficere, ut putabam ¶ ibi, episcopalis eccle-
siæ] secundum Ioann. & facit quod not. Bernar. secun-
dum Vincen. de testam. requisisti, in glo. 2. Goffr. hic
contra. dic ut no. 10. quæstio. 1. de his. dicit hic Hostiæ.
hoc tenendum, quod de decimis perceptis per eccle-
siæ baptismales episcopus debet habere quartam de
iure, supra de officio ordi. conquerente, de præscript.
de quarta. nec ob. hæc decreta. quia episcopus fundat
intentionem suam quod ad quartam, & ecclesia paro-
chialis quod ad reliqua. & sic dicit sententiarum per In-
nocen. l. 111. pro episcopo Sistaricen. contra hospitala-
rios sancti Ioan. Hierosolo. & uide quod no. de censi.
cum olim, in 3. glo. ¶ ibi, baptismalibus ¶ idem Innocen.
supra eodem, ad apostolicæ, & facit quod post eum
scripsi, supra titu. proximo, super rubrica ¶ ibi, in fi. ¶
forte olim. ¶ In glo. penul. ibi, sed hic loquitur ¶ secundum
Ioan. idem Goffred. & Innocen. item ipse Innocen. &
5 Hostien. post eum dixerunt, supra eo. tua, quod ¶ pri-
uilegium super decimis alterius parochiæ percipien-
dis respicit noualia, si datum est ecclesiæ, supra eo. ex
parte. In præscriptione uerò, quam etiam facit eccle-
sia, secus est, per quod dicunt, quod quando ecclesia
petit decimas, quas præscripsit extra suam parochiam
oportet, quod hoc de singulis prædijs per se probet:
aliter, si de omnibus prædijs probet, si non probat de
uno, de illo non adiudicabitur sibi decima, argumen.
hic, & supra de proba. ex literis, supra de præscrip. au-
ditis, & capitulo cum olim. §. fina. de quo etiam re-
mit. Hostien. supra eo. commissum, & facit, quod dixi
de offi. archidia. c. si. unde Pe. & Abb. hic distinguunt,
aut decima debetur per feudum, aut per priuilegium,
aut per præscriptionem, & hoc ultimo aut fructus pro-
uenit ex prædio præscripto, aut non præscripto, quod
non. profequor: quia ipsius membra satis patent ex
glossis ¶ in fine ¶ quod dic, ut infra de præscrip. capitu-
lo primo, libro sexto. ¶ In glo. ultima, in fine ¶ post etiam
6 ¶ allegare præscriptionem prædiorum, noualium hoc
modo, quia de pascuis, uel piscarijs uallium, uel caneo-
tali quid prius perciebatur, licet forte modicum, &
de illo præscribens antiquas decimas etiam percipie-
bat decimam.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Noualia. Contra, quia priuilegium, cum tollat ius alterius, est
odiosum, ut hic, melius alleg. glo. si. de rescrip. mandatum, & in c.
si. de tranla. præla. & de usu p. ex tuarum.

S V M M A R I V M.

- 1 Decima ex causa præscriptionis cuius prædij & quarum rerum de-
beat, & nu. 2. & 3.
- Decima maiores ad unam ecclesiam, & minores ad alteram perti-
nere possunt etiam ex pacto, & nu. 6.
- Eandem rem diuerso iure censi non debere, ut intelligatur ex
exemplis hic adductis in fin. & nu. 5. & 6.
- 3 Decima non præscripta plenè, & noualium parochiali ecclesia
competit.
- 4 Epilogus suffragium, & additio glossarum, nu. 5. & 6.

C A P V T XXX.

Vm in tua. Pars, supra de test. cum
in tua, Hosti. & infra de
spon. & qui matri. accusa. pos. cum in tua. &
h. d. Decima totum fructuum prædij de-
betur illi, qui sibi præscripsit illud prædium decimale:
alterius uerò prædij, quod non præscripsit, decimam
non habebit. & in prima consultatio. in secunda respō-
sio ibi, Respondemus ¶ Parochijs ¶ aliarum ecclesiarum,
& certis locis & determinatis ipsarum parochiarum,
Inno. ¶ Percipiant ¶ ex priuilegio, consue. uel alio iure, In

no. ¶ Perfoluta ¶ ipsi, qui de aliis fructibus ipsas percipe-
re consueuerunt secundum Inno. sed forte nec alijs, se-
cundum Hosti. & ideo quæritur, quibus sint perfolu-
dæ ¶ Aliquos ¶ dicunt Ioan. & Vin. ut de pastu animaliu,
lignis in siluis, uel de piscibus, si fuit aqua, quæ modo
est exsiccata ¶ Percipiebant ¶ supple. nec aliqua alia eccle-
sia consueuerat in eadem terra de alijs fructibus de-
cimas percipere. Nam ¶ bene posset una ecclesia præ-
scribere maiores decimas, & alia minores etiam ex
fructibus eiusdem prædij, sicut per pactum hoc potest
induci, supra eo. ex multiplici. & licet hoc non placeat
Inno. placet tamen Hostien. & sic intelligatur
hæc decre. in fundo Sentiproniano, in quo 40. annis al-
tera ecclesia perceperat decimas, & de frumento tan-
tum, quia nec aliud fuerat seminatium. nouiter semi-
natum est milium: dicit parochialis ecclesia, Mihi de-
beatur hæc decimæ milii: quia de eo nunquam deci-
mas percepisti, hoc non iuuat; & hoc uult hæc decre.
Idem, si de arboribus forte nouiter plantatis proueni-
rent aliqui fructus. Sed pone, quod prædium colitur,
in quo sunt etiam uires uinum ferentes. una ecclesia
semper percepit decimam bladi: altera semper deci-
mam uini: una de aridis, alia de liquidis: quare hoc nō
ualet, non uideo: & adde, quod dixi, supra eo. commif-
sum, in glo. quia sicut: & idem, si speciale pactum inter
ecclesias super hoc, à principio interuenisset, hæc
decre. non ob. per supradicta ¶ Debetur ¶ remitt. Inno. de
hoc, supra de offi. archi. c. si. ¶ Eademque ¶ in eadem re, In-
nocen. ¶ Diuerso iure ¶ ut in quibusdam fructibus sit deci-
malis, in quibusdam non, qui tamen ex eisdem terris
nascuntur, Goffr. ¶ Alioquin ¶ idest si fructus non pro-
ueniunt ex illa terra decimale, per quod no. quod si in
3 ¶ uno prædio non sit completa præscriptio, ille sit
completa in alijs, illius decima spectabit ad parochia-
lem ecclesiam. Idem ergo in noualibus, supra c. pro-
4 ximo. ¶ Prima ¶ glo. respondet per quæstionem, ¶ Vl-
ti. allegat. 4. concor. & unum contrarium. ¶ In ¶ glo. ul-
ti. ibi, eum qui, in fi. ¶ non potest eadem res iure soli, & ut
mobilis possideri ¶ in fi. ¶ ut in seruo dotali, qui po-
test habere peculium, quod respicit maritum, & quod
respicit mulierem, quod enim ex re mariti, uel ex ope-
ris suis quæsiuit, maritum respicit. ¶ In ¶ glo. ul-
ti. in fi. ¶ Io. ad idem, infra de re. do. cap. 2. sed isti casus sunt specia-
les secundum Ioan. qui hoc no. in cap. cognouimus.
Item contra, supra eo, ex multiplici, ubi decimæ eia-
dem agri diuerso iure censentur, Sol. illud per specia-
le pactum, item contra supra c. proxi. & c. tua. 1. Solu.
ibi diuersa sunt, quæ diuerso iure censentur, & con-
cor. hæc decre. in fine, Innocen.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Percepisti. Quomodo præscriptio, uel consuetudo negatiua pro-
cedat, uide Ioan. And. de cleri. conij. Ioannes, post glo. uersiculo,
ad hanc opi.

S V M M A R I V M.

- 1 Laici ecclesias, uel decimas donare non possunt, & ex ipsorum do-
natione quando non patetur titulus præscribendi, & nu. 7.
- Diuisio decretalis.
- 2 Dominus conqueritur nomine rustici, & de facto suo.
- In decimas non permittentes exigi quæ pæna, remiss. & nu. 7. in fi.
- 3 Litis contestatio fit per respondentem se non teneri, & opponentem
præscriptionem, non per simplicem propositionem exceptionem,
Respondere nolens intelligitur duobus modis & quibus.
- 4 Præscriptionem allegando uideo allegasse titulum, & bonam fidem.
Leg. cogi, C. de petitiō. heredi. intell.
- 5 Priuilegia & reges dant ecclesijs.
- In perpetuum qui quid dat, irrenocabiliter intelligitur dedisse.
Ius quod quis habet, uideatur quis concessisse per concessione suam.
- 6 Confirmatio nō uouit tatis tribuit, sed uetus confirmat, & nu. 8.

Iuris ignorantia quid efficiat.

Titulum quis in incorporalibus proponere non tenetur, & an ex donatione episcopi, uel ex confirmatione papa paretur, uerfi. est tamen. & nu. 7.

Suppletio iuris hic fit, & qua ratione.

Defectus suppleri in confirmatione quando dicatur, uer. sed imò.

Sententia fertur hic in futurum per uerba prohibentia, & quo casu hic.

In futurum prouidetur secundum legem cautionis remedio.

Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 11.

Ufucapio sine titulo non procedit.

Additio glossarum.

Sine actionis propositioe hic fuit actum simpliciter.

C A P V T XXXI.

Vdum. Casus. Laici ecclesias, uel decimas donare non possunt: nec ipsorum donatione, licet in forma communi per papam confirmata, paratur titulus praescribendi: in hoc tamen est opinio, ut infra dicam. & in prima parte ponitur facti, & processus narratio, in secunda ibi, nos igitur, ipsius diffinitio. & prima subdiuiditur in tres. prima ponit actoris petitionem, & auditoris rationem. secunda reorum defensionem, iudicis interlocutionem, & defensionis fortificationem. tertia ipsius defensionis impugnationem. secunda ibi, Prior. tertia ibi, Ceterum. & ut dixit Host. de eodem episcopo loquitur. sup. de praescrip. ueniens [Stefani] specialis domus, uel ecclesia spectans ad hospitalale Hiero. & sic ponitur hic nomē speciale & generale: alibi ponitur generale tantum, sup. de arbi. per tuas Host. [Quaestio] qua actione, dicit glo. ult. & ibi dicit [Rusticorum suorum] sic ergo conqueritur dominus nomine rustici, & facto suo, sic, arg. ff. nauae, ca. sta. l. & ita supra de offi. Archid. ea, qua. uel exponit, Laboribus, s. propriis, qua. faciebant coli per rusticos suos ipsorum rusticorum expensis, quibus colenda tradiderant, quare non iuuabat illos indulgentia, sup. eo. licet, Host. [Non permittent] hodie caueant ad poena concii. Vien. eo. tit. religiofi, & dixi supra eo. licet [Et infra] hic cōcluditur, qd petebat ipsos prohiberi, ne decetero te impedirent percipere decimas praedictas, & in futurum pacifice possidere, ut patet ex sententia [Coram quo] petisti, quod est in fi. huius responsionis [Non teneri] per haec uerba fuit contestatus litem negando petita, & opponendo praescriptionem, supra de lite cont. c. 1. de dolo, prout alias nec fuisset recepta probatio super principali, de qua sequitur, supra ut lite non contest. per totum, & sic nō arguas, qd per simplicem propositionem exceptionis fiat litis contest. quod dic, ut de lite conu. c. 2. lib. 6. [Respondere] nō intelligas in iudicio, nam licet praescripisset, nihilominus in iudicio respondere tenebatur: sed dicebat, quod non tenebatur extra iudicium respondere super quarta parte decimarum, quā petebat episcopus, & super iure episcopali, quod petebat in ecclesiis, Gof. [Quem allegauit] scilicet praescriptionem: & est sensus, ut probet titulum praescriptionis, quem allegauit, alia litera, quem. & hanc glo. Host. dicens, qd allegasse praesumitur titulum hoc ipso, qd allegauit praescriptionem. & dicebat Inn. qd praescriptio sub se habet inclusam titulum, & bonā fidem; & ideo allegata praescriptio ne uidetur allegatur utriusq; nec ob. C. de peti. hanc. l. cogi, qua. loquitur, quando nō allegatur praescriptio & quando in contrarium non est praesumptio; Host. remittit ad sum. de praescri. sub rubrica, de praescri. rerum immobi. §. qua. exigantur, sub §. quartum. uide quod dixi de testa. fratrum, in 4. qōne [Prinilegia] nam & 18. reges prinilegia dant ecclesiis, ut hic patet, & supra de restitu. in inte. audius [Qui] rex, & regina [Ad quam]

scilicet ecclesia sancti Stephani [Dicit ecclesia] quas petebat episcopus [Perpetuam] & sic irreuocabilem, sup. de donatio. cum dilectus [Hospitali] sancti Ioannis Hierosolymitani [Concesserunt] per hanc donatio. concessisse uidentur ius, quod habebant, ius, scilicet patronatus, supra de donatio. pastoralis, secundum Innocen. de iure patrona. illud [Confirmationis] in forma communi, Innocen. [Scriptum] idest transcriptum, ut infra patet [Aduersa] scilicet hospitaliariorum [Confirmatione praefata] cum confirmatio nil noui tribuat, sed uetus confirmet, supra de fide instrumento. inter dilectos, de con. uti. uel inuti. cū dilecta. licet enim ignorantia iuris, qua se putauerant iuste possidere, excuset a culpa, cum det bonam fidem, nō tamen dat iustum titulum, sed nec iuris ignorantia prodest in praescriptione, ff. de iuris & fac. igno. l. iur. & l. regula, ff. p. empto. l. 2. §. si a pupillo. ff. de ufucap. l. nunquam. Est tamē hic argum. qd si fluxisset temporis praescriptio, ualeat, & tamē nullus praescripsit iustus titulus, cum donatio regis sit pro non titulo. unde ad id, quod de fluxu temporis sequitur, supra maxime, cum in corporalibus non tenetur quis proponere titulum, ut nō. supra de praescriptio. si diligenti. Succubuit ergo hic, quia allegauit malum titulum, secundum Innocen. sed Hostien. dicit, quod ipse Innocen. est sibi in his contrarius: & ponit dictum Goffre. qui legit hanc literam posituē sic, scilicet ut sit sensus: & si dicamus ex cōfirmatione parari titulum non tamen effluxit tantum tempus & ceterum sed ipse Hostien. legit proprie, dicens qd si ex donatione episcopi, qua non tenet, paratur titulus, fortius ex confirmatione papali. Primum probatur, de iure patrona. cura. & hoc placet Abb. qui dicit hic multum notandum per religiosos habentes tales confirmationes. Pet. etiam hic recitat, sed non approbat, dicens cōtrarium colligi ex responsione papae, & quod hic cessat argum. a contrario, & quod hic fuit allegatio partis [Sacilegi] & hic maxime, quia istis hospitalariis specialiter est prohibitum, hoc infra de prinileg. cum & plantare; §. 1. [Possidere] sed quomodo hic papa de facto supplet, quod non fuerat allegatum? respondet Hostien. hoc elici posse ex allegatione episcopi, & sic supplet de iure tantum, C. ut qua. de aduo. l. 1. & hoc contingit propter periculum animarum, supra de electio. dudum. 2. sic de concess. praeben. ex parte, de religio. constitutus. de quo remitt. supra de postula. praela. bonae. 1. [Iuri episcopali] istud facit pro illa lectu. quod episcopus peteret quartam tantum [Nullatenus derogatur] sed imò dicendo, Confirmamus tibi decimas a rege, & regina donatas, uidetur supplere defectum si qserat ex parte donantium. respondeo, hic simpliciter dixit, Confirmo decimas, sicut iuste possides, non facta mentione, qd donatio fuit facta a laica persona. uel dic, quod & si id expressisset, intelligitur confirmasse in casu, in quo dare licebat, puta in decimis antiquitus concessis in feudum, quas cum auctoritate superioris, licet a laico donari, de his, qua. fi. a praela. cum apostolica. unde confirmatio hic nil operatur facta in forma communi de eo, quod a prin. non ualebat, Innocen. [Prohibemus] hic fertur sententia in futurum per uerba prohibentia uicto, ne super eo, de quo actum est, referat quaestioem. sic supra de probatio. l. cet, in fine, sed secundum l. prouidetur cautionis remedio. ff. si ser. uen. egi, & l. harum, Goffred. [Decimas] de ecclesiis fuit decimium: quia non faciebat ad titulum, & forte, ut dixit Hostien. ipsas ecclesias ibi adjudicauit, & est simil. decisio secundum eum, de fide instrument. cum Ioannes, de praescrip. ueniens; [Secunda] glo. allegat duas concordias signat contrarium, remittit, & soluit dupliciter. [Tertia] glo. nō. titulum probandum, signat contrarium, ponit opi. Ioan. & remittit [Glo.]

[Glo.] i. q. 7. alle. tres concor. & tres. ll. in contrarium. 11 [In 3.] glo. ibi, dicitur uide de proba. licet, super glo. sed quare [ibi] l. ulti. i. iusticiario sine titulo non procedit, nec prodest tenenti. nec ipsius heredi. [In glo.] 1. 6. q. 7. ibi, non est iustum uide hanc & se. de iure patro. cura, super ulti. glo. [ibi] rem alienam uide de praesumpt. non ne, super ulti. glo. [In] glo. 2. ibi, de consuetudine hoc uide rur, ut dicit Abba. quia in Vngaria est iste episcopatus ad hoc, supra eod. ad apostolica [in] glo. 3. in fin. uel petebat quartam. & sic planum est. [In] glo. 3. in fin. dic ut infra de praescript. c. 2. lib. 6. [In] glo. 4. in fin. secundum Ioan. qui etiam alleg. ff. de adop. l. adoptio. [In] glo. 1. q. 7. in fin. b. dic ut nō. in dicta decre. nuper, & 1. q. 1. c. 1. [In] glo. 13. ulti. in fin. melius uidetur, quod actum fuerit confessoria secundum Innocen. Dicebat tamen primus, quod forte proponebatur actio de dolo nō ad decimas sub tractas, sed ad damnum, quod senserat episcopus pro eo, quod hospitalarij suadebant rusticis, ne decimas, soluerent. ff. de dolo, cum quis, uel proponebatur iudicis officium, supra de offi. iudi. c. 1. sed Host. placet, & simpliciter fuit factum propositum, & petitio simpliciter fuit formata, supra de iudi. dilecti.

ANNOTATIONES.

- a Pupillo. Ibi uide Barto. & Din. in c. possessor, de regu. iur. lib. 6. & in l. si me, & ibi Bar. ff. pro do. & glo. in c. si diligenti, de praescri. b. Nuper. Et uide docto. in c. nemo potest, per Din. & Ioan. And. in d. c. tua nobis, & in l. traditio, ff. de acquiren. re. do. c. Subractus. Quia ad illas datur actio certa, de qua nō. supra eorum, el secundo, in glo. prima, cum qua de dolo non concurrat. C. de dolo. l. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Domini praediorum cogi possunt, ut praedia sua colenda dent, decimas p. soluturis, & nu. 2. Genes permixta ubi locorum. Ritus dicitur in spiritualibus proprie. Iudaei compelluntur soluere decimas praediales, & an & quomodo locari liceat eis praedia. 2 Contra decimas nolentes soluere qua. remedia. Contra eas defraudantes an possit agere ecclesia. 3 Ea integre, non pro eis quid soluendum. 4 An & qua. consuetudine debeantur, & de qua hic consuetudine intelligatur, & nu. 7. An personales ex praepcepto soluenda, & nu. 7. Alia etiam praeter praediales & personales introducuntur & quomodo, in fin. 5 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 6. & 7. Pro decima quandoque dantur certae corbes, uel mensurae, & ubi, & qua. de causa. In eius quantitate praescriptio non currit. In cathedrali currit.

C A P V T XXXII.

Naliquibus. Casus. Dominij praediorum cogi possunt, ut praedia sua colenda dent talibus, a quibus sine contradictione decimae persoluantur. & prima pars ponit excessum, quem secunda pars corrigit ibi, Volentes [Regionibus] ut in partibus Consta tinopol. fm Pe. in insula Cretensi, & Cypri. fm Hosti. [Permixta] quod dixit hic Inno. uide in spe. super rubr. de Iude. & Sar. i. qōne [Ritus] hic proprie dicitur in spiritualibus, supra de offi. ord. inter cetera [Christiano] ut Graeci, Armeni, & his si. Iudaei etiam bene compelluntur soluere decimas praediales: sed quia non sic de facili possunt per ecclesia cōpesci, ideo non debent eis locari, uel locantur eo pacto fm Inno. [Defraudantes] quia non possunt compefci pro eo, qd censuram ecclesia-

ficam uilipendunt. Est tamē hoc remedium, ut quāuis immincat sanguinis effusio, recurratur ad brachiū seculare. ar. infra de homici. postulasti. Est & aliud remedium, de quo sequitur. Querit Host. an contra tales dolosos ecclesia possit agere? argum. qd sic. ff. de eo quod car. lo. l. fi. 1. respon. cum suis concor. ff. de dolo, eleganter. §. pe. & in his, qua. nō. supra de re. eccle. non alie. ad audientiam, supra de pac. cū pridem, de renun. ueniens. Dicit tamen Hosti. qd uellet, qd ius expressum super hoc conderetur [Maiores] sicut soluens decimas potest reddere domino. 90. corbes: ita nō soluens posset reddere. 100. [Talibus] si. 89. di. iudicari. & quod ibi nō. in glo. pe. [Personis] fidelibus, & deuotis [Et aliter] h. d. propter pacta, qua. interuenire solent [Cum] integritate hic patet secundum Hostien. quod reprobatur concil. opin. theologorum illorum, qui dicunt, sufficere aliquid dari pro decima, ad idem inducit, quod statim sequitur, de cen. eccle. de quo uide, quod nō. infra eo. cap. 1. lib. 6. & dixi in quaestione porrorum in 3. parte, super regula, qui prior, de regu. iur. lib. 6. [Consuetudine] glo. & Innocen. intelligunt de consuetudine illa, qua possunt deberi ecclesiae parochiali, uel praediali. Alii intelligunt de consuetudine approbata per papam. alius enim in his dispensare non potest, supra eo. a nobis. Alii intelligunt de minutis decimis, supra eo. cum in tua, & c. ex multiplici. Alii intelligunt literam, quando una ecclesia petit decimas in alterius parochia: quia si non probat consuetudinem, parochiali deberet de cima de lege diuina. si probat, sibi debetur de l. consuetudinaria. & hoc recidit in primum dictum. Hosti. uero dicit hunc sensum literae, qd praediales debentur de l. diuina, & cum integritate, ut praemisit. Personales de consuetudine, ut scilicet exigi non possint, nisi si & prout approbat consuetudo, cum sint in praepcepto, dicens, quod huic lectura nulla auctoritas contra dicit: & interpretatio papae hic contraria opinioni resistit; & facit, quod dicam super glo. secundum Ioan. Hoc autem dictum uerum putat, nisi alia compositio cum laicis facta esset, secundum nō. supra de transact. statumimus: uel nisi sacerdos sit indigens. facit, infra eodem cap. 2. §. ubi aurem, libr. 6. sicut est uidere in quibusdam ciuitatibus ripae marinae, in quibus nulle, uel rarae sunt decimae praediales. & ideo si personales non darentur, nil quasi perciperent clerici nomine decimarum. quo casu dicit eas in praepcepto. unde secundum Alexan. fratrum minorum dicitur laicis in psal. Sumite psalmum, & date tympanum. hoc est. sumite spiritualia a ministris Dei, & date temporalia. ad idem 13. quaestio. 1. §. 2. de sepulta. capitulo primo. remittit etiam ad sum. eodem titulo. §. finali, sub §. 7. quaritur, & uide remiss. quas dedi, supra glo. proxima, & quod scripsi, supra eodem, super rubrica. posset etiam aliter haec litera legi, ut uide sit sensus, quod non solum decimae praediales, & personales, qua. sunt in praepcepto, sed etiam alie, si qua. ultra illas sunt per consuetu. introductae, exigi possint ad hoc. supra capitulo primo infra de censu. ex parte, ut sit mens. quod consuetudo hoc possit aggrauare, sed non alienare. & facit quod dicam, infra de consangu. quod super. & haec satis plana. [Prima] f. glo. signat contrarium, & soluit. [Vltim.] glo. ponit dictum, ad quod adducit duo similia, quod postea fortificat, & determinat. secunda pars respondet per quaestioem. [In] prima f. glossa ibi, inter debitorem] hanc & sequentes duas uide in capitulo plerique, in prima glossa. & super ea. [In] f. glo. prima ibi, pactum] solutio. ut not. in d. decreta. plerique, & ibi, alias in glossa. finali, ubi de hoc. uel haec consuetudo in personalibus locum habet, licet & illae uideantur iure diuino deberi. 23. quaestioe quinta dicit, Ioan. uel de consuetudine I heutonorum, ubi Io. And. super 3. Decre. T 2 certa

certa corbes, uel mensura dantur pro decima siue coloni aliquid habeant, siue non. & forte ratione incertitudinis toleratur, Vin. [in fi.] ubi idem no. lo. quod in quantitate decimae non currat praescriptio, licet currat in quantitate cathedralici, infra de censu olim.

S V M M A R I V M.

- 1 Decima soluenda prius, quam census & tributa, & si non fuerint soluta, quid iuris, uide nu. 4. & 5. cir. fm. Census, & tributa quo casu deducuntur. Fructus iure soli, non seminis debentur. Apostoli uerba illa, neque qui plantat &c. ut etiam mystice intelligantur, & num. 2. Sacramentum Deus dat, & quando inspiciatur in decimis, nu. 9. De porris, uel capis transplantatis in solo alterius parochia decima cui debeantur. Semen quare non deducatur de fructibus decimandis. Decimas non solventium auaritia quare reprehendantur, eas etiam diminueri peccatum mortale, nu. 4. & 5. in fi. De gratia fructus omnes habemus. De pensione quando decima soluenda, uer. unde dixit. Quare precium fructuum venditorum non decimatur, & merces colonorum decimatur. Epilogus, & suffragium glossarum. In solidum agi potest contra unum ex pluribus obligatis. Additio glossarum. Rei incumbere melius & utilius, quam persona. Decimas utilius ex uno acervo simul recipere. Qui tenet, baro, qui petit, barucus, prouerbium.

C A P V T XXXIII.

Vm non sit. Casus. Prius soluetur sunt decima, & census, & tributa: uel saltem si prius illa soluta sunt, postea decimantur, partes, ut supra capitulo proximo. secunda ibi, cum autem [Semen] fructus iure soli debentur, non iure seminis. unde dominus fundi dominus fructuum est, etiam si semen sit alienum, ff. de utur, qui fructus in principio, Vinc. [Apostoli] ad Cor. 3. [Neque qui plantat] ut dicit Goffre, & Hostie. haec uerba ad litteram possunt intelligi, possunt etiam sic mystice exponi, Neque qui plantat, scilicet predicando, neque qui rigat, scilicet baptizando sed qui incrementum dat, Deus, gratiam infundendo. & sic intelligantur uerba, quae ibi sequuntur. Ego plantavi &c. [Neque qui incrementum] largum, quod ibi danda sunt decima de porris, ubi secundo plantati sunt, non ubi primo seminati. 21. q. 2. si quis iam translatus. Si enim fuissent ex nobis &c. de poe. dist. 4. si ex bono. contra. Maius est de nouo aliquid facere, quam creatum promouere, de conse. dist. 2. reuera, Vinc. & initium spectandum, supra de elec. dudum. accedat, 2. q. 1. iam nunc 1. q. 1. §. 2. pro prima parte facit, infra capitulo proximo, & 13. q. 2. §. quia ergo decima, & illud tenent Vincen. & Phi. hac ponentes in coepis. Unde dicebat Iaco, quod G. Na. dixerat, quod secunda ecclesia debebatur; tamen sibi uideatur, quod utriusque ecclesiae debebatur; quia sicut qui seminat, nihil est, ita & qui plantat, & in utroque operatur manus dei, nec ob si dicas, quod eadem res bis decimatur contra id ff. de po. bonafides; quia idem posset dici de grano, quod postquam aceruus, de quo fuit semen, fuit decimatus, non debeat semen decimari; quod est falsum, supra eo, tua. Hanc opinionem disputari, de qua uide plene in quaestione porrorum, de regu. iur. qui prior, lib. 6. [Mortificata] haec sit causa, quare semen non deducitur de fructibus decimandis, etiam si semen fuerit decimatum, de hoc, supra eo, pastoralis, & c. tua, Hosti. [Auaris] no. auaritiam in illo, qui cum totum habeat de gratia, 19. partes, de-

negat soluere decimam [Præteritum] non de iure, sed de facto, quia nimis sunt potentes, uel absentes, uel remoti hi, qui decimas debent soluere fm Innoc. & Hosti. 4 [Periculis] est ergo peccatum mortale & in diminutione decimam aliquam fraudem committere, fm Ho. [Decimarum] hic no. quod si de fructibus fundi tributarii soluta sunt prius decimae, non tenetur dominus postea soluere de tributo, ut hic, & 5. eo. pastoralis. & quomodo sit intelligendum dixi quod no. hic Imo. supra eo. tua. 2. super glo. hoc intellige: unde dixi ipse hic, quod si dominus dat colonum terram suam colendam, uel alii castrum suum tenendum pro certa pensione, dominus non tenetur illam pensionem decimare, etiam si illa pensio sit in eiusdem fundi, uel castrum fructibus constituta: quia intelligitur uendisse salua decima: unde fructus decimandi sunt, & non pensio: petetur ergo decima a colonis, si non decimato prius aceruo pensioem soluit. Et si dicis quare non decimat dominus precium fructuum venditorum, sicut colonus mercedem operarij? Respondet merces operarij procedit ex membro & labore hominis, & ideo ex hac dat decima. merces uero fructuum uenditorum procedit ex terra, siue ex fructibus terrae, in quibus ius habet dominus, & ante tributum, siue pensionem domini decimatur, & de quibus sufficit, quod semel fuerint decimati, arg. ff. de reg. iur. bonafides, secundum Inn. [Vel saltem] ac si dicat, si praecedat solutio censuum de facto per aliquem casum [Per cen. ea.] ergo mortale peccatum est, ut not. supra ca. proximi. [Quibus] quod non aliis, supra eo. tua. 2. [De iure] dicit Innoc. quod de consuetudine non dixit: quia de praedialibus loquitur remittens, supra c. proximi. [Prima] glo. obiicit, & soluit. [In glo. 1. ibi. l. 1. §. ulti.] qui sic iacet, si plures nauem exercent, cum quolibet insolidum agi potest, & sequitur. l. ne in plures aduersarios fatigetur, qui cum uno contraxit. [In glo. ulti. ibi. alienatio] uide in c. ex literis, super ulti. glo. [In glo. 1. ibi. responderi potest] secundum Ioan. dicit Hostien. & quia commodius est totum simul in uno aceruo recipere, quam post tempus forte a non solvente petere, & quia tutius est pignori ipsius acerui incumbere, quam in personam agere, instituit. de ob. quae ex male. nas. §. furti actio. & inducit hoc prouerbium, Baro qui tenet, barucus, qui petit.

S V M M A R I V M.

- 1 Cistercienses, templarij, & hospitalarij de fructibus quarum possessionum decimas soluere teneantur, & nu. 3. cir. fi. & 8. De immobilibus non tenentur, & nu. 2. Priuilegiatorum praedia si transeunt ad priuilegiatos, decimas non dabunt. 2 Vita morti comparatur hic. Laborum priuilegium cessat hic. Legem sibi nullus imponere potest, & quibus casibus hic. A modo, dictionis significatio. 3 Post concilium hic numeratum quomodo constabit acquisitas possessiones. Ex chronicis sumuntur etiam probationes. Concilia Lateranensia duo, & quo tempore. Concilium Viennen. & Lugdun. quando fuerint. 4 Priuilegia concessa Cisterciens. ordini. S. Clarae, uel alijs super decimis non soluendis an extendantur ad decimas, quae per antiquum feudum. sante Lateran. Concil. habebantur, & possi debantur. Priuilegium quibus casibus alicuius iuri, nisi in eo fiat mentio, non obstat. Anteferri si quem alijs papa scribat, quibus intelligatur anteferendus. §. secunda ratio. Patronis laicis litterae papales non prauidicant, ibid. Possessio colorata impedit impetrandem. §. tertia ratio. Decimas transferre per quam formam liceat, & cui, ibid. De decimis feudilibus aliter indicatur, quam de alijs, ibid. Perdatur difficultus, quod difficultus acquiritur, ibid.

Species

- Species quando deroget generi, ibid. Vassalli in generali alienatione non continentur, nisi nominentur. Beneficia largissime interpretantur, quando non procedat, ibid. 5 Priuilegiatorum derogatione turbantur priuilegiati obseruanda aliorum, si nostra decurtari nolumus. 6 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 7. & 8. Decima an soluenda de fundo acquisito pro ecclesia edificanda, & pro eius dote ante, quam edificetur. 9 Decimas percipiendi ius ab alijs praescribere aliud est a praescriptio ne iuris non soluendi. Eas quis possit praescribere, & religiosi potius danda, nisi ius cessaret, & ratio. 10 Earum immunitatem monasterium quibus casibus passit allegare. Res inter alios acta alijs prauidicat ex extensione papali hic, in fi.

C A P V T XXXIII.

SVper. Casus. Cistercienses templarij & hospitalarij de fructibus possessionum, quas acquisierunt post generale concilium, tenentur decimas soluere. si prius ex illis decimae soluebantur. & sunt duae partes. prima ponit statutum Cisterciensium, secunda confirmationem, & prouisionem papalem ibi. Ne occasione. alias ibi. Nos autem [De quibus] si de quarum prouentibus nam de immobilibus non tenent, ut no. §. eo. pastoralis [Debeantur] q. d. si praedia priuilegiatorum transcant ad priuilegiatos, decimas non dabunt [Fundandis] sup. licet ante non emanant nisi in hoc casu: possunt tamen recipere a quocumque sibi conferantur, etiam si id non fiat pro mona. de nouo fundando; & sic continuatur quod sequitur [Collata] in uita, uel in morte [Excolenda] & sic cessabit priuilegium laborum, de quo supra eo. ex parte. 1. & per hoc patet fm Hostien. de fructibus, non de possessionibus soluendam decimam, ut praedixi [A quibus] colonis. l. [Ne occasione] si non habet, infra nos autem, hic est uersu. [Decernimus] non sufficiebat ipsorum constitutio: quia nullus se potest per pactum astringere, quominus sibi liceat emere, uel vendere. ff. de pac. 1. pe. Abb. & supra de testa. Rainaldus [Alienis] si illas colendas recipiant, supra eo. dilecti [Et amodo] si ab hac die in antea: & secundum Host. ex hoc sumitur uerbum in literis apostolicis, quae solent hoc casu impetrari, scilicet super possessionibus post concilium acquisitis. Sed dubitari potest, quomodo constabit, quod fuerint post concilium acquisitae? Respondeo sciri oportet, quando concilium factum fuerit: & inueni uarias chronicas super hoc, ut puto, corruptas, sed, ut percipere potui ex chronica historialis speculi, lib. 3. c. 64. concilium istud factum fuit annis domini. 1215. 17. anno pontificatus Innocen. & fuit Roma. in basilica Lateranen. Post illud ergo tempus acquisitas hoc capitulum comprehendit. De tempore uero concilii Lateranen. quod fuit tempore Alex. dixi, supra de his, quae si a pra. cum apostolica, in fin. De Viennen. quod fuit Clemen. uide de censu, cum sit, in gl. pen. De utroque Lugdunen. scilicet Innocen. quarti, & Grego. X. dixi de electio. ne mo. deinceps, super glo. 2. libro 6. [Persoluant] hoc non statuerunt Cistercienses [Nisi cum ipsis] sup. uel nisi super his nouiter acquisitis habeant nouum speciale priuilegium, quod saepe impetrant, ut dicit Hostiensis. Vnde uidi priuilegium Cisterciensium datum super possessionibus acquisitis post concilium. Vidi dubitari, an priuilegia concessa Cisterciens. ordini sanctae Clarae, uel alijs super decimis non soluendis extendantur ad decimas, quae per antiquum feudum, scilicet ante Lateranen. concilium, a laicis habebantur, & possidebantur, saltem de hoc mentione non facta? & uidetur quod non his potissime rationibus, quae sumuntur ex decre. 2. infra cod. lib. 6. primo quia ex. §. 1. & §.

ubi autem, ibi patet priuilegium non soluendum: decimarum solum respicere prauidicium ecclesiarum parochialium, & quod illas solas per illud papa grauari intendit. cui conuenit: quia si princeps dat priuilegium contra ius publicum, ius priuatum laedere non intendit, nisi id exprimat. ff. ne quid in loco publi. l. 2. §. si quis a principe. cum ergo priuilegium sit lex priuata contra ius commune 2. diffin. priuilegia, infra de uerbo. signific. Abbate, solum ius commune laedat; quo debentur parochialibus ecclesijs, non speciale, quo debentur uassallis, ut sic ius prius eis competens; non plus tollat priuilegium, hoc non exprimit, quam tollerctius commune, sed constat, quod per ius commune tollitur praecedens ius commune contrarium: sed ius singulare non, de consti. cap. 1. lib. 6. ergo nec per priuilegium tollitur: unde nec per priuilegium tollitur pactum praecedens hoc tacito, de deci. ex multiplici, de pac. cap. 1. lib. 6. nec priuilegium, supra de praescrip. ueniens, unde, quando papa talia uult tollere, illud exprimit, ut patet in constitutione super cathedrali, ad fin. uer. nos etenim innouata: per concilium Vien. de sepul. dudum. Item alias ecclesia fraudem iniiceret. his uassallis hodie dando, & eras reuocando directe, uel indirecte, contra id, supra de dona. per tuas. 16. quaestio. 6. illud, quod satisfacit. ¶ Secunda ratio sumitur ibi ex. §. 1. post principi. ubi inuenerunt in talibus priuilegijs non uenire, quod uerisimile est papam non intellexisse: sed talis est noster casus, ergo & c. cui conuenit, quod haberetur de fil. presbyte. cap. 2. lib. 6. quod scripsi post Inno. supra de praescrip. ueniens, uerbi. non obstante, & post Compost. supra de rescript. causam: ubi dicit se pronunciaisse de mandato papae, quod cum scribitur papa eum, cui fecit gratiam, aliis anteferri, hoc intelligitur de his, qui prius ius non habebant, saltem in re: sed tales erant isti laici; ergo & c. optimè facit etiam quod scripsi post Hostien. supra de offi. lega. dilectus, & infra de iure patrona. cum dilectus, de literis papalibus, quae non prauidicant patronis laicis: ut infra de regu. iuris, in generali, lib. 6. cum concor. ¶ Tertia ratio sumitur, ibi ex primo respon. ubi patet, quod sola possessio tacita in priuilegio impedit uires priuilegij, quod ad illud possessum. probatur idem de priuilegio. dudum. fortius ergo proprietatis, & possessio, ut in casu nostro. huic conuenit, quod dicitur de concess. praebend. cum nostris, ubi colorata possessio si taceatur, impedit impetrandem: facit etiam ut lite pendens. c. si. ubi sola litis pendentia, etiam si dolose non taceatur, impedit uires priuilegij, ad idem de testi. causam quae. Quarta ratio sumitur ibi ex. §. illas, & ex. §. fin. ubi patet, quod istarum donatio spectat ad ipsos laicos feudatarios, ex quo duo insurgunt, scilicet quod sunt ipsarum domini, & habent ius dandi dominium, uel ius dandi non spectat ad alium. facit, supra de proba. item; infra de dona. inter ui. & uxo. nuper. secundum, quod cum habeamus hanc formam transferendi ipsas decimas feudales, scilicet per donationes uassallorum aliam a iure non statutam: suspiciosum est inuenire, de transla. cap. 2. cum concord. Quinta ratio ibi sumitur ex fine, ubi patet, quod aliter iudicatur de decimis feudilibus, quod de decimis in re communi debitis, ad idem, supra cod. rui. & quod no. in cl. eo. ti. c. 1. in 4. glo. Qui ergo difficilius acquirunt, difficilius perdant, & conuerlo. facit, infra de reg. iur. c. 1. cum concord. bene facit ad casum, quod species derogat generi, & maxime hoc casu, quo praescripsit species, de regu. iur. generi, lib. 6. ff. eo. in toto. bene facit in libr. feud. si de feud. contro. fu. c. in generali. ubi sic dicitur: In generali alienatione uassalli non continentur, nisi nominatum dictum fuerit, & de cap. qui curiam uen. ca. 1. ubi dicitur, quod si capitaneus in curia, quam uendit, habebat uassallum, feudum, nisi Io. And. super 3. Decre. T 3 exprel-

expressim de eo actū sit in uenditione nō transit. non ob. quod dicit. Beneficia largissimè interpretanda: ga illud nō procedit in priuilegiis...

- 1 Vniuersis si quod prohibeatur, etiam singulis intelligitur interdicitum. Ecclesiasticis parimodo si interdicitur, & secularibus & laicis intelligitur. Argumentum hic à maiori ad minus habet locum. Decimas neque in pignus, neque in donum concedere licet, & cni, & quo casu, & nu. 2. 2 Fructus rei est pignori dare licere. Alienares non potest obligari. 3 Epilogus, & additio glossarum.

C A P V T XXXV.

Nterdicimus. Breue est [Vniuersis] etiā [singulis] intelligitur interdicitum. de hoc infra de excels. prela. nimis. in fi. [Ecclesiasticis] multo fortius secularibus, & laicis secundum Hosti. alleg. supra eo. quamuis, & ca. ad hoc, & c. prohibemus...

S V M M A R I V M.

- 1 Dispositio tituli, siue rubrica. De religiosis tractatus continet quinque titulos. 2 De regularibus, & ad religionem transeuntibus quibus alijs in locis & libris canonicis agatur. 3 Regularis unde dicatur. Regula sumitur dupliciter. Religio quibus accipitur modis. 4 Hic titulum an precedere debeat tractatu secularium clericorum. Clerici seculares an maiores & antepoenendi regularibus. Maioritas administrationis maioritati meriti presertur. 5 Hæc rubrica an concipienda esset de regularibus tantum, uel pars posterior præmittenda priori. Ad religionem transitus est duplex, & ipse infra religioni. De transitu huius uaria denominatione.

De regularibus, & transeun. ad religio. Rubrica.

¶ Visot de clericis secularibus, & rebus ipsorum, de regularibus, & his quæ ad eos pertinent, uideamus. In Da. Goff. & Hostien. uel aliter: quia in proximi. docuit auctor de decimis religiosorum in c. 3. & 4. & c. dilecti, & c. suggestum, & plenius in c. ex parte. 1. & in c. pe. submittit nunc gñalem tractatu de religiosis: quem tractatū prosequitur in rubricis sequentibus. una ex cā in termissa, i. de uersione infidelium, & quia in hac tertia parte pmixtum de clericis, & monachis tractat, tractatū terminabit

terminabit expressè & specialiter de utriusque; ponens in fi. rubricam. ne cler. uel mo. & c. Et scias qd eodem modo Gratianus in 5. causis profecutus est tractatum religiosorum, sã 16. usque ad 20. & potissimè in 19. & 20 repetitur autem hæc rubrica in 6. & in cle. cui conuenit, de temp. or. ad aures. de offi. ord. quanto, de postu la. c. 2. de findi. c. uno. de his, que ui. me. ue causa c. 1. de iudi. cum deputati, de iureiuran. sicut, de ap. cum speciali, in fi. de ui. & ho. cle. c. pe. ad fi. de uoto, scripturæ, ne cleric. uel mo. sed nec. de spon. commissum. de accu. qualiter. 2. in fi. de apofa. cap. 2. facit etiam lib. 6. de elec. quorundam, & c. si religiosus, & c. nullus, & c. ex eo qd §. fi. & c. indemnitate, in prin. de procu. c. 2. de hæreti. accusatus, in fi. & cle. de elec. in plerisque, uer nullus, de procura. religiosus. ¶ Sciendum est qd regulis hic dicitur à regula, non in quantum regula est, quæ rem breuiter enarrat. ff. de reg. iur. l. 1. sed in quantum est regula norma recte uiuendi. 3. distin. regula. Sumitur autem [religio] interdum latissimè, & secundum id comprehendit omnem Christianum, & sic dicitur religio Christiana. 98. distin. cap. 1. de diuor. gaudemus, de apo. quidam, de homi. pro humani, lib. 6. ad fin. & in epistola inter claras, C. de sum. trini. circa prin. interdum ponitur pro honestate, fm quod non includit omnes Christianos, sed honestè uiuentes etiã laicos & coniugatos. 16. q. 1. iusta 33. q. 4. quod deo, de consti. ecclesiæ, de reb. eccle. non alic. c. fi. fm hoc potest intelligi Iac. 1. in fi. ibi, Religio mûda & immaculata uisitare pupillos & c. interdum sumitur minus latè secundum quod comprehendit clericos seculares, qui dicuntur esse sub regula. 1. q. 3. saluator, ultra medium. 12. quæstione 1. c. 1. in fine, in auct. de sanctif. epif. §. damus. Interdum strictè, ut hic secundum quod dicimus religiosum, qui per emissionem professionis prælati imperio subiicitur, & facit quod no. infra de uoto, ex multa, post prin. dicitur etiã religio iuramenti, de iure iuran. si uero, in prin. & c. quæ ad modū, in fi. & infra de spon. requisit, & sicut in materia rubricæ, sic & ibi dicitur à religio religas. ¶ Oppo. ad rubricam qd malè situata, præcedere enim debebat tractatus religiosorum tractatum secularium clericorum, cum illi sanctiores sint & iustiores, & sic maiores. primum probatur 47. dist. quantumlibet, secundum 40. dist. c. ulti. in fi. sunt etiam fauorabiliore. 5. 6. dist. nisi de fi. presby. cap. 1. de apof. c. 2. de senten. ex com. cum illorum, cum simili. Sol. hæc sunt de arbitrariis, & ad principum uoluntate dependent, ut aliàs in fi. dixi. uel dic clericos maiores monachis, quod patet. 55. dist. priscis. 16. q. 1. alia, & c. legi. Mutilatus enim, uel aliter irregularis potest esse bonus monachus: qui tamen non est bonus clericus, ut ibi. Contraria loquuntur de maiortate meriti, cui præponitur maioritas administrationis. de hoc, supra de officio archipresby. capitulo primo. ¶ Oppo. etiam qd aut superflua pro parte, aut male formata. de primo, quia sufficiebat dicere de regularibus. de secundo, quia si de transeuntibus erat dicendum, præmitti debebat sic, scilicet de transeuntibus ad religionem, & regularibus. ad religionem enim habet se transitus ut prius ad posterius, sicut scrutinium ad electionem tractatus ad alienationem: sponsalia ad matrimonium; obligatio ad actionem, & his similia, de elect. quia propter, de reb. eccle. non alic. dudum. ff. de spon. l. 1. insti. de actio. in princ. Sol. non est superflua pars. 2. quia non omnis transiens ad religionem regularis est, ut patet in eo, qui transit probationis causa, infra eo. statuiimus. in minore, infra eod. ad nostram, & cap. 1. lib. 6. & furioso, infra eo. sicut tenor. & si. nec malè formata. Est enim duplex transitus ad religionem, effectualis scilicet & corporalis. primus, cum is, qui potest obligari religioni, illam profertur, licet non transeat corporali-

ter ad claustrum, nec habitum sumat; & de hoc, infra eo. porrectum. secundus corporalis, cum scilicet corpore transit ad claustrum, uestit habitum, & inter religiosos uiuit. primus transitus inest religioni, secundus uero præcedere potest & inesse habita distinctione, de qua, infra eo. consulti, & c. ad nostram, & capit. constitutionem, lib. 6. sed & utrunque transitum præcedere possit religio, ut si professus unius religionis altero prædictorum modorum transit ad aliam, cum igitur sit transitus de seculo ad religionem, & de religione ad religionem, patet, quod fuit bene formata, de uaria uero denominatione huius transitus dicam, infra eo. Ioannes, cuius fauore sumus hæc locuti.

S V M M A R I V M.

- 1 De etate professi si dubitetur, actor probabit, utriusque tamen probatio recipi poterit. Metum, uel uim quis probet. 2 Epilogus, & additio glossarum, nu. 3.

C A P V T I.

Vllus. Breue est [etate] si conbitetur de etate, probabit actor, ut no. 78. dist. presbyter. facit, infra eo. ad nostram & adde, quod dixi, supra de probat. in præsentia; super glo. no. qd; utriusque tamen probatio recipi poterit, de renun. super hoc [Spontanea] & hoc qui metum, uel uim allegat, probabit: sed & uterque probare poterit, ut in præce. decre. super hoc, & facit quod not. supra, quod metus causa, cap. 1. in glo. penul. ¶ Prima ¶ glo. respondet per ob. & fol. cui fol. signat contrariū. 3 ¶ In ¶ glo. 1. in fi. ¶ dic ut ibi no. & infra de rescriptis, si eo tempore, lib. 6. ¶ In ¶ glo. 2. in fi. ¶ in uiro. 14. in puella. 12. infra eo. significatum, & c. sequen.

S V M M A R I V M.

- 1 Monasterium ingressus impubes, quando à parentibus reuocari potest, uel ipse exire, & nu. 2. 4. 5. & 6. in fin. Oblatio parentum alterius an sufficiat, uel utrius ex tutoribus, & uiuente patre fiat. In spiritualibus naturalis ratio iuri positio presertur. 2 Professus quibus casibus quis dicatur, & nu. 1. & 4. 5. Sponsalia nunquam transeunt in matrimonium per solum lapsum temporis. Monachus quis fieri presumitur ex leuioribus, quam coniux. Habitus quando non inducat professionem, & nu. 4. & 5. 3 Voto filia contradicere potest pater domi morantis. Clericatus pro monacatu hic. 4 Vis, uel metus quamdiu excuset intrantem religionem, & nu. 5. 5 Religioni quando quis dicatur obligatus, & nu. 6. in fin. Proestatio prodest ingrediendi monasterium. 6 Additio glossarum.

C A P V T II.

quis. Casus. Impubes ¶ monasteriū ingressus post annum à parentibus reuocari non potest: secundum, quod pubes per uim ingressus post annum exire; uel à parentibus reuocari non potest. secunda ibi, Si uero [Consensu] tunc enim parentes non reclamarent, infra de regul. iuris, quod semel, nec ipse filius asque ad pubertatem, de hoc, infra eodem significatum [Parentum] quorum consensu habito tacito, uel expresso per illos ulterius non reuocatur. 20. q. 1. Io. And. super 3. Decret. T 4 cap.

ANNOTATIONES.

- a De pat. ibi uide glo. & Bar. & Ioan. And. in c. Rainaldus, in glo. no. argum. & hoc potest dici prohibitio fieri non à seipfis, sed à consensu, ut patet in prin. capituli, & sic à iudice, quæ prohibitio an impedit dominij translationem, uide ubi supra, & in s. diuini, & in l. alius, ff. de le. 1. & per Bal. C. de condi. ob causam. l. ea lege. b In uoto, uide plene per Bar. in l. quæstum. §. fi. ff. de iur. iur. in l. le. & glo. & Ioan. And. de rescrip. capitulo primo. c Acquirere. Illud potest defendi quod ad tertiam ecclesiam, pro qua non faceret ius commune: quia tunc ritulus non requiritur, si ad illam decimam ageretur per monasterium, uide de resti. spo. cap. 2. in glo. no. quod, lib. 6. & de rescrip. c. 1. in fin. glo. mag. eodem libro.

cap. 1. 2. 3. & 4. & q. 2. c. 1. ex quibus elici uidetur, qd al-
rius, s. patris, uel matris sufficiat oblatio. Idem in tuto-
ribus, si plures habet, cum illi æquiparentur parētibz
20. q. 2. puellæ, uidetur tamen, qd potior esse debeat cō-
ditio prohibentis, ar. ff. communi diui. Sabinus, secun-
dum Inno. & no. de hoc in præ. cap. 20. q. 2. c. 1. & q. 1. c.
2. Alii dicunt, qd in hac parte non uoluntati matris stā-
dum est, sed patris, qui filium in potestate habet, insti-
de patri, potestate; & de pupil. substi. Sunt & qui alle-
runt, qd qui unum parentem habet, tantum ille solus
offerre potest. & si habet tutores alios, quām parentes
tamen parentes inuitis tutoribus ipsū offerre pos-
sunt: sed si fitauius, qui habet in potestate nepotem, &
filium, pater inuito aho filium offerret, & non ē con-
uerso. uide 32. q. 3. c. uno. & est ratio, quia in spirituali-
bus præfertur naturalis ratio iuri postiuo. Vnde inter
patrem & matrem, & filios, qui sunt in potestate, uel
emancipati non uidetur quantum ad hoc differentia
facienda. Ingrediens autem, uel oblati intra annos
pubertatis exire non potest, ar. infra de despon. impu.
de illis. Quod autem ingressus sua auctoritate possit
infra pubertatem egredi, est ar. infra eo. significatum.
Dicunt & aliqui, qd si coacti offerantur ante pubertate
egredi possunt, argum. à contrario sensu 20. quæstio. 2.
c. 1. sed & quando oblati sunt à parentibus, dicunt qui-
dam, qd in 15. anno & ultra in infinitum exire possunt
nisi postea uotum emittant, uel professionem faciant
tacitam, uel expressam, infra eo. statum. 20. q. 1. illud
& hoc idem est in matrimonio carnali, in quo spontā-
lia nunquam transeunt in matrimonium per solum
lapsum temporis, infra de despon. impu. attestaciones.
Nec ob. infra eod. cum uirum: quia ibi non fuit solus
transgressus temporis, imò etiam in maiore ætate da-
ta fuit benedictio monacalis. Alii dicunt, qd lapsus 15.
anno exire non potest: quia per lapsum quintidecimi
anni uidetur tacite professus, sicut & ille, qui in maiori
ætate religionem in trat. nec ob. quod dictum est de
carnali matrimonio: quia facilius & per leuiores præ-
sumptiones præsumitur quis fieri monachus, quā cō-
iunx. & pro hac opi. facit: quia ille, qui per uim ponit
in monasterio, tacite professus præsumitur lapsus
anni, infra eo. c. §. 1. Multo fortius ergo, si sponte ingre-
diatur, arg. infra c. ex parte, & c. cum uirum. & hæc opi.
hodie comprobatur, infra eo. c. 1. lib. 6. Hoc autem fa-
ris posset concedi, qd in monasteriis, in quibus est con-
suetudo, qd in certo tempore fiat uocalis professio, uel
aliæ solemnitates interueniant, per solam receptionem
uel portationem habitus non intelligitur quis profes-
sus. argu. 20. q. 1. illud, & infra c. quia intulit, & c. statui-
mus, in fi. In hoc enim casu non est præsumendum cō-
tra ingredientem per lapsum anni, nisi & per abbatem
sui consuetudinem nouus habitus ei deret, uel alia so-
lennitas obseruaretur. nec ob. supra quod metus causa.
c. 1. quia ibi uotum emisit, & professionem fecit, licet
professionem præmiserit, cui de facili intelligitur re-
nūciasse. Item hoc quod dictum est, locum habet, ubi
certum est, qd expressa & uocalis professio non est fa-
cta: nam in dubio ex portatione habitus est professio
præsumenda. 27. dist. qd interrogasti. 20. quæstio. 1. puellæ,
infra eo. uidua: etiam expressa & uocalis, nec est ne-
cessse, qd abbas hanc probet: quia propter præsumptio-
nem transfertur etiam onus probandi in monachum,
ut scilicet probet se non fuisse professum, argumento,
in eo, quod legitur & no. supra ut eccle. benefi. capitu-
lo primo. §. 1. quod tamen per rerum naturam, cum fa-
ctum negentur, probari non potest, supra de electio. bo-
næ §. contra legati. Alii dicunt, & ut uidetur, melius,
quod quando nō sunt distincti habitus, si per annum
porter habitum, tacite præsumitur profiteri, & idem
est, ubi ab initio solemniter accepit habitum, quo mo-

naci utebantur, infra eodem ex parte, secundum Inno-
centium. Tu dic, ut infra capitulo primo, libro sex-
to, & in Clementina eodem titulo, eos qui [Ipsius] non-
3 furati [Annum] dicit Hostiensis, quod hic dicitur de an-
no, determinat, quod haberetur, Numeri. 30. ibi, mul-
lier, si quippiam uouet, & cætera. ubi probatur par-
trem contradicere posse uoto filii in domo moran-
tis [In clericatu] id est in monacatu, 1. 2. quæstio. 1. duo
4 sunt. Phi. [Per uim] ut si ligatis t manibus tracti & ton-
surati fuissent: nam & tunc fit sibi præiudicium, si per
annum deferat in monasterium habitum, & tonsuram.
potest ergo talis intra annum exire: annalis tamen
mora non nocet nisi post annum ibi completum. ubi
uerò maior per metum profitetur, non fit sibi præiud-
dicium durante metu. Metu uerò cessante ratificat,
quod est actum, nisi statim exeat, supra quod metus
causa, capitulo primo. & 1. quæstio. 1. constat. Et qui-
dam hic exponunt, per uim, id est per metum. Alii in-
telligunt de metu, qui potest cadere in constantem,
dicentes, quod secus, si per dolum, qui non excusat,
supra quod metus causa, capitulo penultimo. Si quæ-
5 ras, quæ sit ratio, quare sumens habitum per uim,
stando per annum ratificat, sumens uerò sponte &
non intentione uouendi non ratificat, dicit Innocen-
& Hostien. qd quando alicui etiam inuito datur habi-
tus, ea intentione datur ei, ut fiat monachus. quod ergo
illo nomine factū est, expressè & tacite ratificare po-
test, infra eo. cum uirum. secus, quando nec ipse, nec
ille, qui dedit habitum, hoc intendit, ut fiat monachus
quia quod nihil est, tacite per lapsum anni ratificari,
non potest, secundum Innoc. si autem dans intendit,
sed non recipiens, not. de priuileg. tuarum, in glo. per
hoc dictum Innocen. quod intelligit Host. de illò, qui
expressè dixit, quod obligari uolebat religioni etiam
per lapsum anni, sed solum probare intendit: aliàs di-
cit, quod in dubio ipsum obligabat lapsus anni. & no-
tabat hic. §. casus diuersos. Primus, quando pubes re-
ligionem ingrediens talem professionem facit ex-
pressè, & tunc ipsum non obligat lapsus anni, allega.
infra eo. super eo, & quod nota. infra eo. ad apostoli-
cam. Secundus, quando non facit expressam profes-
sionem: sed apparet expressè, qd uoluit dimittere secu-
lum, nec infra triduum pœnitet, infra eo. ad nostram.
Tertius cum netrum horum apparet, sed dubia ipsius
intrans intentio; & sic ipsum obligat lapsus anni, in-
fra eo. ad apostolicam, etiam si per uim ingrediatur, ut
hic. Quartus secundum Clementem III. quando re-
nūciat mundo, nec infra triduum exit. Quintus quā-
do uocalem & expressam facit professionem, quo ca-
su statim obligatur, saluo quod habes, infra eo. non so-
lum, li. 6. Tu addas casum, de quo dicam, infra c. 2. [Nec
ipse] filius [Annum] & diem, ut supra Host. [In] glo. 1. pa-
pam, ibi, corpora] & de ma. & obe. c. 1. & Host. [In] fi. uel
propriè. & tunc fit hoc postulando iudiciū ecclesiasti-
cum. 11. q. 1. placuit, Lau. [In] glo. seq. ibi, episcopi] infra de
frigidi. c. 1. [In] glo. quò ad, ibi, exire] imò poterit usq; ad fi-
nem quintidecimi anni, quod dic, ut infra eo. c. 1. lib. 6.

ANNOTATIONES.

a Præsumitur. Præsumptione iuris & de iure secundum Hostien.
& Ioan. And. contra, uide ipsum eo. ti. c. 1. lib. 6. in glo. 1. præ-
sumitur, & ibi quando, qui male concor. opi. & uide infra in glo. ut
si ligatus, nec requiritur in hac tacita professione per lapsum an-
ni obrectatio tridui, ut in c. constitutionem, eo. tit. lib. 6. no. &
per Ioan. And. in c. 1. præalleg. in glo. & ipso anno.

S V M M A R I V M.

1 Hac decretalis quos habeat intellectus, & nu. 4.
Monasterium ingressus, in quo antiqua regula non seruatur; mo-
nasterium reformatur, quo casu profiteri cogatur, uel exire.
Habitum

Habitum monacalem suscipere quibus non liceat monasterium in-
gredientis professio tutatur à professione, in fin.
2 Fictio duplex, Epilogus, & additio glossarum, nu. 3. 4.
C A P V T III.

M Clerici. Casus. Sunt quidam se-
culares canonici, qui ut
inter collegas religiosos appareant, sus-
cipiunt habitum monacalem. de his hic
dicitur, qd uel fiant ueri monaci, uel ueri clerici secun-
dum Vin. Inn. uerò dicit decre. intelligi, quando non
professi, nec profiteri uolentes deferunt, licet malè,
eundem habitum cum professis, uel quando quis af-
sumit habitum, sine solemnitate, & sic dicit loqui de
elec. cum causam, in fi. dicit Hosti. hunc intellectum
corrigendum, nisi intelligatur, infra annum, sed dic-
ut infra c. 1. lib. 6. dicit etiam Hostien. c. posse intelligi,
quando quis intrat monasterium, in quo est certa re-
gula ab antiquo statuta: sed non seruatur etiam quò
ad habitum, nec intrans se obligat ad illam seruandā,
sed illam tantum, quæ ibi de facto seruatur, & postea
monasterium reformatur. quo casu is, qui ingre-
ditur, non censetur religiosus, sed monasterio reforma-
to profiteri cogitur, uel exire. remittit ad præ. decre.
cum causam, & ad sum. eo. tit. §. ad quid tenetur, uer.
sed & tenetur ad professionem, si ponderabis supra-
dicta uerba, alius est casus, quem tractabo, infra eod.
super eo, in gl. quamuis. Idem secundum eum in in-
grediente locum, ubi ad vnguem seruatur regula, sed
profestatur, ut dixi supra c. proxi. [Fingunt] est fictio
2 operis, & fictio intentionis, de prima hic. de secun-
da 27. dist. qd interrogasti, secundum Hosti. [Nominis so-
3 lo] sic supra ti. 1. in aliquibus, Hosti. ¶ Prima f. glo. di-
stinguit simulationis causam honestam, & inhonestam,
& arguit ad quæstionem. ¶ Vlt. glo. alle. duo iu-
4 ra, in contrarium alia duo, & soluit. ¶ In f. gl. 1. ibi, quòd
interrogasti] ubi de hoc [ibi, ex literis, infra] quod dic, ut
eo. ti. tua nos [in fi.] de hoc infra, de priuileg. tuarum,
in glo. per hoc. ¶ In gl. ult. in fi.] unde dixit Hosti. qd hic
extra mona. & consortium monachorum stabant in
habitu, in contrariis mona. ingressi deferebant habi-
tum inter monacos.

S V M M A R I V M.

1 Nouitia quibus casibus censeatur professæ, & num. 2. 3. & 7.
Per uelum conuersionis, uel professionis quando intelligitur fieri
conuersa, uel professæ, & num. 3.
Quando per habitum, num. 2.
4 Violentia excusat à professione tacita, & expressa.
Oblatio non sufficit nisi per annum manserit quis in religione.
Tenor pro professione, uel intentione.
5 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 6. 7.
De uelum multiplici ubi tractetur.
Nouitium non tenentur admittere, uel uocare ad actus professarum.
Eius uox non ualet.

C A P V T III.

M Idua si. Casus. Nouicia t quæ se scien-
ter ingerit actibus professarū,
censetur per hoc esse professæ, & dixit Ab-
ba. qd magister suus intelligebat hoc, c. de
Beguinis, hoc non placet [Non sacrum] quamuis hæc vi-
dua receperit uelum conuersionis, uel professionis,
ideft quod datur solum conuersis, uel professis, non
tamen intelligimus per id illam fieri conuersam, uel
professam, nisi aliæ præsumptiones iuuent, puta quia

cum solemnitate recipit uocatis parentibus, uel de-
tari, uel in ecclesia, uel solemniter ab episcopo, uel ab-
bate interueniente benedictione solenni, uel etiam à
simplici monaco, uel sacerdote cum solemnitate so-
lita, de conuer. coniu. ex parte. 2. supra quod me. can.
c. 1. sic intelligatur infra c. ad uestram & c. se. Est etiam
necessse, qd sciat ex consuetudine, uel statuto ecclesiæ
uotum esse annexum illi uelo. Sunt etiam, qui di-
cunt, sed non placet Innoc. qd quamuis sine solemnitate
recepit habitum, si ex post facto sequitur præsum-
ptiones, per quis apparet, qd intendit uitam mutare,
ut quia facit, quæ faciunt solæ professæ, & tunc fit ob-
ligata, & hoc placet Hostien. & mihi, dum modò in-
telligas illam nouiciam, ut dixi sumando, qd seue-
ret triduo, infra eo. ad nostram, & capitulo constitu-
tionem, libro sexto. Nec enim refert secundum Hos-
an à principio, an ex post facto obligetur. In mona-
steriis autem, ubi non est distinctus habitus, etiam si
cum prædicta solemnitate, uel cō simili sumat quis ha-
bitū, semper intelligitur sumpsisse habitū probatio-
nis, infra eo. ad apostolicam, & cap. ex parte, nisi appa-
reat, & cætera, infra eo. statum. De alijs, quæ hic no-
3 tantur, dic ut infra, c. 1. lib. 6. [Imposuerit] hoc t non fa-
cit pro ipsa, cum uidet uelum non sacrum accipiant,
uel hoc afferebat mulier, sed non approbat, uel nō
est vis in sola ueli susceptione: quia & si constaret, qd
uelum non sacrum, uel sacrum etiam recepisset sine
solemnitate, quamuis postea obtulisset ut mona-
cā, nō uideretur per hoc tacite professæ secundum Inno-
centium, sed Hostien. contra, & ipse Innocen. demum
dicit, qd hæc duo uelum nō sacrum suscipere, & cum
uelatis offerre sufficiunt ad probandum, qd sit mona-
cā, uel conuersa. 27. dist. qd interrogasti, alterum so-
lum non sufficeret, de conuer. coniu. charissimus, sed
si à sacerdote, uel episcopo susceperit, hoc sufficeret
secundum eum, quicquid dicant, hoc credo, quod si
non nouicius immiscet se actibus professorum, per
hoc nō dicatur professus, & sic intellecta sit uera opi-
nio. Innoc. in nouicio uerò secus secundum opinio.
4 contrariam [Obtrulerit] repete sponte. nam si in t exerci-
tio illius actus illata fuisset uolentia, sicut illa excusa-
ret à professione expressa, supra quod metus causa. c.
1. sic, & fortius à tacita, infra eo. constitutionem, in
fine, lib. 6. nisi sequeretur ratificatio, supra c. 2. & dicit
Hosti. [Obtrulerit] & per annum sic manserit, argumen-
to, infra eo. statum. & supra. c. 2. sed hoc non pla-
cet de triduo, forte faceret, infra eo. ad nostram [Eo te-
nere] id est professione, uel intentione, Inn. ¶ Secun-
5 da f. glo. respondet per contrarium de c. deuotis. ¶ Vlt.
6 tima glo. respondet per quæstionem. ¶ In t. ult. glo. ibi,
in bona] uide in decre. ulti. statim allega. super 1. gl. ¶ In
7 t. glo. 2. ibi, uelum uero] de multiplici uelo quare no. 20. q.
1. §. uelamen, & hoc per Goffr. & Hostien. ¶ In glo. 3.
b ibi, uelate] uelo professionis intelligo, & per hoc di-
co, ut etiam in textu retigi, qd si nouicia scienter se im-
miscet actibus professorum, quicunque sint illi actus
sue offerendi panem, ut hic, siue constituendi syndi-
cos, iniendi contractus, faciendi electiones, uel recep-
tiones monialium abbatissarū, uel alias ad professas
solas spectantes de iure, consuetudine, uel statuto, qd
per id intelligatur professæ, si atatis est aptæ, & sponte
id facit, & perseuerat triduo, infra eodem constitutio-
nem in fine, lib. sexto, & facit quod dicam secundum
Hosti. infra eo. statum. in fine, & sic conueniunt di-
stinctio actus, & habitus. sed oppones, eligere spectat
ad professos. sed nouicius ingerendo se huic actui cū
professis secundum hoc erit tacite professus, ergo nō
est reperire, qd nouicius sit ab electione repellendus,
& sic inutile est, quod dicitur infra de electio. ex eo,
quod, in fi. & c. indemnitaribus, in principio. Sol. pro-
fessi

fesi non tenebuntur illos admittere, vel vocare, & sic non est superfluum illud ius. uel aliter, licet facta electione, & actu illo sic perfectio, intelligatur ille hoc sciens tacite professus, tamen uox eius non valet, cum professio inducat ex actu perfectio, & sic post electionem finitur, & non prius intelligitur professus, ad hoc de electio. perpetuo, lib. 6. & sic ius illud non est inutile, nisi diceretur hoc casu, ut dixi in seruo, de coniug. ser. capitulo ultimo, super gl. fi. uel non erit ius superfluum, si dicas, quod post electionem adhuc requiratur triui persenerantia, id est non poenitentia an tequam dicatur professus, sicut & in alia tacita, infra eo. constitutionem. 2. respon. primum placet. ¶ In glo. ult. ibi, c. ult. Iude, quod de matrimonio carnali no. eo. tit. mulieri, in prima glo.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Per hoc. Quia non reperit aliquid, quod possit ratificari, cum nullus actus praecesserit offendens de animo istius, ut uidemus in matrimonio carnali, & idem no. Io. And. infra, eo. porrectum, in glo. hoc est uehemens, uerf, quoniam tamen.
b ¶ Intelligo. Et uide mentem istius gl. in uerf, si uero alias habuisset &c. quia finis iste intelligi debet, quando nullum habitum assumptum, ut no. Ioan. And. supra in gl. hoc non facit, in fi. uel assumptum habitum nouitiorum, ubi sunt habitus distincti, uel si sunt indistincti, persenerant per annum, iuxta. §. quod uero, in c. 1. lib. 6. alias gl. male diceret, & Io. And. hic nil dicit.

S Y M M A R I U M.

- 1 Praefatio de quibus sit actus auctor.
2 Monachus ex leuitate ad aliud monasterium transire uel peculium habere non potest, sed eius administrationem, & nu. 13. & 14. 15. 17. 18.
3 Diuisio decretalis.
4 Casus.
5 Fratemitas in iure nullis modis capitur.
6 Mandatum differt a precepto, & quandoque pro eo, & alijs modis sumitur, & quibus.
7 Monachus unde deriuetur, & in quibus eius temeritas auctor, nume. 6. nihil proprij potest habere, num. 7.
8 Canonicus regularis, & conuersus comparatur monacho, & in quibus, & num. 7.
9 Monasterium sub larga appellatione ecclesiarum comprehenditur, non contra.
10 Vagari non licet per curias seculares, & quibus.
11 Ad religionem transitus diuersis alijs uocabulis ostenditur, & quibus.
12 Migrandi uerbo in quibus utantur.
13 Peculiare quibus accipitur modis.
14 ¶ Monachus proprium habeat, abbas non dispensat.
15 Regulam unius ordinis in alterius ordinis monasterio potest quis profiteri.
16 Conuersatus quomodo sumatur hic, & alibi.
17 Abbatis potestas in monachos qua, & nu. 11. & 16.
18 Competens coertio intelligitur mediocris.
19 Coertionis nomine quid contineatur, & significetur, & num. 11.
20 Reddendi uerbi significatus duplex.
21 Temeritas etiam in bono notatur, & quando.
22 Initium spectandum.
23 In coertione seruandum moderamem.
24 Abbatissa repetit suam monialem.
25 Repetendi personas sibi subditas quibus liceat, in fin. remiss.
26 Epitome glossarum.
27 Monachum sum abbas recipere tenetur, si aliud transferit, & redderit. §. 2. iuncta glossa.
28 De religioforum, 54. quaestionibus a quo tradatur,
29 Apostata duplex, & qua indispensabilis interdum, & inducat ex communicationem.
30 Peculium temporaria comprehendit.
31 Monasterium non debet absque sufficienti dote formari.

- Sine corporalibus qui proficiant.
Spiritalium exercitium diuisum a temporalium dominio.
16 Cap. reprehensibilis, de appella. intellectus.
Capitulum quibus capitur modis.
Articuli qui dicantur hic.
Episcopus non corrigit sine capitulo, in fin.
17 Transitus an omnis ad aliud monasterium monacho prohibeatur, & an ad ecclesiam secularem, & ad papatum, nu. 18. §. 1. & 2.
Monaco claustrum dicitur carcer.
18 Quod monachi non exeant limites claustrum an papa statuere possit.
19 Peculium quod prohibeatur monacho.

C A P V T V.

Ioannes. Praemittam t commentando, quid sim actus circa huius decre. lecuram, & quo ordine. Primo continuabo rubricam dicens aliqua circa illam. Secundo textum. Tertio glossas expediam. Quarto aliqua utilia subiungam, quae quatuor comprehendat haec, uer. Cum uero textum glossas, & utilia iungo. Ad primum & c. ut supra in continuatione dixi. Circa secundum. 6. faciam. primo summabo. secundo diuidam. tertio punctando legam. quarto casum ponam. quinto literam exponam. sexto notanda eliciam. quae 6. comprehendat hic uer. Summo, diuidens, puro casum. expono; notanda. Ad primum decre. in summa hoc intendit. Monachus ex leuitate ad aliud monasterium transire, uel peculium habere non potest, & sic diuiditur. in prima decisa consulatione. in secunda ibi, praesenti, responso, quae duo facit. Primo prohibet. Secundo ibi, sed si hoc, si contra fiat, corrigi praecipit. prohibitio uero duplex. secunda ibi, nec eorum. lego textum, Ioannes & c. [Praesenti] uer. [Nec eorum] uer. [Sed si hoc] uer. Et sub. litera grossa.
3 Casus talis est, Ioannes [Episcopus] misit nuncium Iustum nomine ad papam, per quem insinuauit papae, quod in dioecesi sua erant quidam monachi, qui & c. Expono [Io. frater] Est sciendum, quod fraternitas in iure multis modis sumitur. Est fraternitas inter omnes Christianos ex sacramento baptismi. sic sumitur. 1. q. 3. ad mensam, de iudi. nouit, & procedit haec fraternitas: quia unum habent patrem generantem, scilicet Deum, & unam matrem regenerantem, scilicet ecclesiam, & hoc secundum non habent Iudaei, uel pagani. 1. 2. q. 2. qui abstulerit. Sumitur strictius fraternitas pro cognatione spiritali, quae est inter filios duorum compatrum, per quorum alterum compaternitas est contracta. 30. q. 3. c. 1. & 3. Est etiam fraternitas ex ordine, secundum quam omnes episcopi sunt fratres ipsius papae. 7. q. 1. quia frater, & c. scias frater 16. q. 1. frater, de do. fraternitatem, de sepul. fraternitatem, de cri. fal. quam graui, & sic sumitur hic, unde sequebatur, in antiqua, Frater & coepiscopus noster, per Iustum clericum & c. Est & fraternitas charitatis, humilitatis, & reuerentiae, secundum quam praelatus subditos fratres uocat. 1. 2. q. 1. dilectissimus, de excess. praela. c. 1. Est fraternitas officij, secundum quam Cardinales permixtim de eis loquendo sunt fratres. d. papae ex uniuersalis regiminis officio, infra ti. 1. dudum, in fi. de offic. lega. c. 1. lib. 6. ubi de hoc. Est fraternitas institutionis, secundum quam intitulati in eadem ecclesia collegiata, uel non fratres sunt. 1. 2. q. 2. terrulas, de rescrip. cum adeo, & c. constitutus, de praesum. c. fi. Est & fraternitas carnalis, de qua. 8. q. 1. olim 22. q. 2. quod ait, de praesum. literas, de sumo. & si quaestiones, & in arbore. Est fraternitas, quae est idem, quod monachatio, & de hac in hoc tit. & supra, de elec. cum in ueteri, de ma. & obe. legebatur, qui clerici, uel uo. insinuare, & sic putabam hic sumi antequam uiderem deciam

deciam [Praesenti iussione mandamus] id est praesenti mandato t iubemus propter id, quod sequitur, quod potius cadit in uim praeccepti, quam mandati, uel proprie est auctoritatis istud mandatum praecceptorij, uel prohibitorium. Est autem differentia inter mandatum, & praecceptum, super quo uide, quod no. 14. q. 1. quod praecipitur. 18. q. 2. dudum. in 1. gl. & dixi supra de offi. deleg. quoniam, super 3. gl. Est enim de significatione uocabuli, & bene alludit communi locutioni, quod uerbum mandandi annexatur monitioni, uel precibus, de rescrip. constitutus, & c. literis. praeccepto ut in praedictis iuribus, & eo. ti. cum contingat, infra c. 2. de uoto, licet consilio, supra tit. 1. suggestum, de eo, qui co. con. ueniens. 2. Communiter autem iurisdictionem committit, de offi. dele. quoniam, & c. licet. aut procuratorem facit ad iudicia, uel ad negocia, de rescrip. ex parte. de proc. in nostra, & c. cum pro causa, cum simili, & ff. mandati per totum [Monachus] unde monachus t deriuetur, dicit canon. 16. q. 1. placuit. 2. in fi. & facit, ea. q. c. 1. & c. si cupis, in prin. & idem dic in canonico regulari, infra eo. sane, de statu reg. c. 1. & c. super quodam, & facit, sup. de postul. ex parte. Idem etiam in conuerso, infra eo. c. 2. [Monasterio] sub larga appellatione ecclesiarum comprehenditur etiam monasteria. 54. dist. §. hac auctoritate, sed non conuertitur, de dona. apostolicae, de ecc. aedifi. ad audientiam [In monasterium] multo minus licet uagari per curias seculares, supra de offi. ord. quanto [Temere] no. temeritatem t in monacho, si transit ad aliam religionem leuitatis causa, uel non petita licentia, infra eo. licet, si uadit ad studium, non obtenta licentia, uel dimittit habitum, ne cler. uel mo. c. 2. si consentit electioni de se facta sine superioris sui licentia de elec. si religiosus, lib. 6. [Migrare] id est transire, & no. diuersa uocabula, quibus utuntur iura circa transitum ad religionem, dicitur enim quis ad religionem migrare, ut hic, & infra c. ueniens, in fi. & infra tit. 1. cum sis, transmigrare, infra eo. licet, in fin. proficisci, infra ti. 1. ex parte, id est conuolare, infra ti. 1. c. fi. de spon. ad id quod, in fi. ad uolare, de renun. nisi, ad fi. transuolare, infra eo. licet, post prin. intrare, infra eo. significatum, ingredi, infra eo. ti. 1. li. 6. transire, ut in rubrica, & infra qui cleri. uel uo. c. 3. conferre, eo. ti. c. 2. transferre, de eo qui fur. ordi. re. c. fi. Dicuntur etiam profiteri, infra eo. sane, tonsurari, supra c. 1. & 2. creari, inf. c. fi. lib. 6. Isto uero uerbo migrandi utimur, etiam cum quis per mortem tranfit a seculo, de secundis nup. dominus, & merito hoc uerbum his commune, cum etiam monachus mundo mortuus censetur. 2. q. 7. placuit, & c. seq. 16. q. 1. placuit. 2. [Nec] repetit, liceat [Eorum] scilicet monachorum, & idem in t canon. regularibus, & conuersis, ut supra dixi [Peculiare] id est proprium, de sta. mo. super quodam, & c. cum ad mona. uel id est speciale, de con. dif. 1. & hoc ait de celeb. mis. quidam [Quicumque] licet modicum. 1. 2. q. 1. non dicatis, ad hoc. 14. q. vlti. c. fi. supra de app. de appellationibus, de reg. iur. deficat [Habere] nec in hoc abbas dispensat, infra de statu mo. cum ad mona. quod dic ut ibi, dixi [Hoc praesumpserit] scilicet temere ad aliud mona. transire [In quo] id est ad quod, uel in cuius regula. si. de elec. c. fin. lib. 6. hoc dico pro tanto: quia t in mona. Cisterciensium profiteri possit regulam Cartusienf. in manibus, abbatis Cartusienf. tunc ibi manentis [Ab initio] & quisque secundum apostolum in ea uocatione, & c. pri. ad Corin. 7. q. 2. 1. q. 1. c. 1. [Conuersatus] id est conuersus factus, uel monachus aliter sumitur, supra de elec. postquam, & c. scripsit, abbatissae t sui] quem supra caput sibi posuit in ce Deo, de electio. si religiosus, li. 6. & penes eum pendet tota potestas monasterij. 18. q. 2. nullam, in fi. unde licet in agendis monachos consulat, apud se deliberat,

ur dixi, supra de arbi. cum olim [Regula] de hac dixi in rubrica [Competenti] scilicet non nimis t leui, nec nimis graui, etiam si id haberet monaste. consuetudo, quod dic. ut infra de statu monaco. regula. ea que. in fine primo respon. [Coertione] coertio id continet, quod censura. & plus, quod dic. ut dicam infra de uerbo. significatio. quarenti. iurisdictionem autem esset deli fora sine coertione, supra de officio delega. ex literis: potest autem coercere uerbis, & uerberibus. 20. q. 4. monaco. de senten. excomm. uniuersitatis [Reddatur] proprie ponitur, id est restituitur. Intendum hoc uerbum ponitur improprie pro dare. 14. q. 4. quid dicam, de adul. c. 1. ff. de uerbo. significatio. uerbum reddendi. ¶ Principaler t notanda patuerunt ex summa. Item nota temeritatem in bono, quod agitur etiam bono zelo, ex quo non agitur ordine debito, inf. eo. licet, de electio. bonae. 2. concor. 6. q. 1. monaci. 2. de postu. ex parte. ff. de re milil. 3. §. in bello, & quod no. de collu. c. 1. Item no. initium spectandum, de quo satis no. de electio. dudum. Item no. quod abbas habet coertionem, & quod correctio monaci primo loco spectat ad abbatem, & de hoc satis, supra de offic. ordi. c. quarto. Item quod in coertione seruandum est moderamen. 45. distin. cum beatus. Item quod abbas repetit monachum suum, sic supra de resti. nuper, & abbatissa monialem, quod merus causa. c. 1. & de aliquibus similibus uide de sen. excom. Sed glossa recitentur t per tres quaestiones, & unum contrarium, & sic. Primo quare, de quo transitu intelligatur, quod hic dicitur & c. Secundo quare an quod hic de prohibitione peculij dicitur, sit praecipuum & c. Tertio an monachum sibi restitutum abbas teneatur recipere & c.
12 Quarto signat contrarium, & c. ¶ In t gl. 1. in fine] per quod patet hic etiam intelligi posse de illo, qui transit ad arctiorem non petita licentia, & ibi de hoc. ¶ In gl. 2. ibi, monachi] satis excusatur gl. per illud capitulum, quod his uerbis utitur, tamen uere loquendo tunc non habet peculium, sed administrationem peculij quod patet ex his, quae dixi eod. titu. cum ad mona. in fine. ¶ In gl. ult. ibi, tenetur] dicunt quidam hoc uerum iure poli, non iure canonico, uel fori, ex quo semel renunciaffe intelligitur, de renunciatio, quod in dubijs, & c. ex transmissa, & no. de etate, & qualitate, intelleximus. Possit tamen dici illud in clericis: secus in monachis, qui uelle non habent, nec expressse, nec tacite renunciare possunt secundum Innocentium, & Hostien. remitt. infra c. fina. [¶ ibi, de dissolutione] uel cum timentur, quod occasione ipsius monasterij dissolutionem pateretur. Inno. ¶ Ad t quarum scilicet recitationem utilium extra glossas uenio, & de. 54. quaestionibus, quas circa tractatum religiosorum format speculator in Spe. de sta. reg. me non intrō mittens, ad textum obijcio. ¶ Primo ad primū, quo dicitur, monachum de mona. ad monasterium transire nō posse, certum est, quod transire de mona. ad mona. etiam alterius religionis, & habitus non est apostatate, de tempo. ordi. ex parte: nec debuit prohiberi, cum tria substantialia monachatus in secūdo, sicut in primo seruētur, de quibus de sta. mo. cum ad mona. in fi. ergo nō debet referre, an hic, uel ibi maneat, sicut non refert, quid ex equipollentibus fiat, infra de uerb. sig. in his, nec uidetur proprie hic translatio, uel alienatio. ar. C. de aedi. priua. si quis post. C. de fideico. uoluntas: quae quid dicant, uide de his, quae fi. a pre. cum apostolica, in glo. ideo. Sol. licet non dicatur apostata illa maiori apostasia, quae quandoq; indispensabilis est, infra de aposta. c. ulti. & excommunicationem inducit, ne cler. uel mo. c. 3. li. 6. tamen largē apostatari, ut etiam ibi no. Praeterea religiones diuersae sunt: licet quod ad substantialia conueniant, nec sunt sic per permittuos transitis.

fitus turbanda. 89. dist. c. 1. nec ob. q. de substantialibus dixi: quia uiolaretur per id primum substantiale professionis, quod est obedientia primo abbati praestita: promittit monachus etiam loci stabilitatem, sup. de iureiur. sicut infra, & per hoc patet, q. nec ad aliam eiusdem ordinis transire possit. obiectio autem esset uera in obligato religioni in genere, ut infra eo. consulti, & c. non solum, & c. constitutionem, lib. 6. ¶ Secundo ad secundum, quo dicitur monachos non posse habere peculium. peculium autem omnia tempora lia comprehendit, i. q. 3. totum, contra, spiritualia sine temporalibus non proficiunt, nec esse possunt, sicut nec anima sine corpore uiuit. i. q. 3. si quis obijerit. So. uiuet, & proficere de fructibus dotis monasterij, unde nec debet monasterium fundari sine dote sufficienti. i. q. 2. placuit, de inst. c. 1. in auct. ut deter. sit numerus clerico. in prin. & de hoc de con. ecc. uel alta. cum sicut. Singularis autem monachus nihil habebit proprii, & hoc est, quod hic prohibetur: in mendicantibus uero succedunt elemosina loco dotis. Dicebat autem Hosti. supra de rescrip. constitutus, q. sicut anima sine corpore non uiuit corporaliter, potest tamen uiuere spiritualiter, sic ecclesia corporalis, id est praelatus in nullo proficit sine rebus corporalibus temporaliter: potest tamen proficere spiritualiter praedicando, baptizando, & poenitentias dando: quod apparet in his medicantibus, qui sine iuribus percipiendi corporalia, in his multum proficiunt, inf. de excess. praela. nimis, i. & 2. per quod patet, q. dominium possessionum, uel temporalium, & exercitium spiritualium sunt diuisa, ad hoc, io. dist. quonia. 96. di. cum ad uerum: fatetur tamen hoc planum, q. nullus, quantumque spiritualis, sine temporalibus, id est ipsorum sustentatione diu uiuere possit, & sic nec spiritualiter proficere, & hoc respectu temporalia sunt ecclesie necessaria, sicut anima corpori, ut ibi. i. 2. q. 1. ex pedit, & c. uidentes. ¶ Ad tertium quo uidetur coercionem monachi spectare ad abbatem. Contra, quoniam ad abbatem, & capitulum, de appella. reprehensibilis, ad fi. Solum uerum est, q. ad solum abbatem spectat ut dixi super uer. abbas quod dicitur in contrario sic intelligitur, ut ibi notauit Hosti. q. ibi capitulum non sumatur pro collegio, uel conuentu, sed pro articulo, uel capitulo regulae, de uerb. sig. cum olim, in prin. ac si d. Disciplinabit praelatus secundum capitula regulae, sic etiam uocamus capitula in iure nostro, infra de sent. excom. inter alia, & etiam articulos. super quibus testes deponunt, supra de test. fraternitatis, uel disciplinat praelatus, & capitulum, id est praelatus in capitulo: quia ibi, & non coram secularibus hoc facere debet, supra de offi. ordi. ut iuxta, uel loquitur ibi de capitulo non conuentuali abbatibus, sed de capitulo prouinciali abbatum, de quo infra de sta. mo. in singulis, & c. a. quae. Sed instabitur, episcopus non corrigat sine suo capitulo, de accu. qualiter, de excess. praela. c. 1. unde q. hoc abbas possit. 301. hoc habet regula, & in hoc per canonem approbata. Nec mirum, si hoc potest regula, cum hoc possit etiam in episcopo consuetudo, de consuetu. c. 3. li. 6. ¶ Quae circa primum dictum, nunquid hoc capitulum possit intelligi de transitu ad aliud mon. non causa professionis ibi faciendae, sed uisitationis, uel peregrinationis, ut si uelit uisitare corpus beati Benedicti apud mona. Casin. uel beati Aug. apud mon. sancti Petri in Caelo aureo apud Papiam: dic. q. nec talem transitum facere potest monachus sine licentia. 20. q. 4. monacho, & s. ult. unde hoc respectu claustrum dicitur monacho carcer, infra de senten. excom. ut fama, hinc etiam est, q. nec sepulturam eligit, de sepul. c. h. lib. 6. ¶ Sed tunc quid papa possit statuere, q. monachi non exirent limine

claustrum? Durum hoc esset: tamen hoc possit, nec illi resistere possent, dum uelle non habeant, & probatur infra de sta. regu. c. uno, lib. 6. ¶ Sed nunquid ad ecclesiam secularem monacho licebit transire: planum est, q. non, nisi debito modo per episcopum de abbatis licentia praeficiatur cura. 16. q. 1. in summa, & c. doctos, & seq. 58. dist. c. 1. & 2. infra de statu mo. q. Dei, ubi de hoc, & tunc nil habet commune cum mona. 16. q. 1. ne pro cuiuslibet, de electio. constitutus, & idem dico de episcopatu. 18. q. 1. capitulo uno, de priuileg. cum olim. ¶ Sed nunquid, ad Papatum uocatus poterit transire sine abbatis licentia? de hoc no. 18. q. 2. quam sit. ¶ Sed nunquid in transitu, quem facere uult monachus professionis causa, presumimus temeritatem, & leuitatem? Dic ex circumstantijs hoc iudicandum, & in dubio ad superiorem recurrendum, infra eo. licet. ¶ Circa secundum quaeo quid dicatur peculium, quod prohibetur monacho: & dic quod ad hanc materiam illud esse peculium, quod monachus, uel alius religiosus celat abbati, uel alteri suo praelato, nec paratus esset dimittere ad iussum ipsius, de quo uide quod dicam de statu monacho. cum ad monasterium, circa princip. & circa fi.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Monalem. Et uir uxorem, ut de spon. non est, & ibi uide per Ber. de monacho seruo, & alijs in l. 1. ff. de lib. exhi. & in l. 1. ff. de rei uend.
b ¶ Peculij. Et tenebitur monasterium ex coactu istius utili actione de pecu. uide, ff. de pecu. lex facto.
c ¶ Cum olim. Vide ibi gl. super uerbo, restitutionem, & in clem. de regu. in glo. saepius, & ista intellige sane, secundum quod not. Guil. de Mon. Laud. in cle. ad nostram, de cens.
d ¶ Iustum. Et quid sit peculium in materia filiorum, uel seruorum, uide glo. ff. de pecu. super rubrica, & ibi Bar. plene.

SUMMARIUM.

- 1 ¶ In uersaliter dictum intelligitur, si certum non exprimat, ut hic.
Erarum obseruantia qua dura.
Decretalis haec quando habeat locum, & an seruetur.
2 ¶ Puer proprii, & improprii ponitur.
Annus. 18. est plena pubertas, & in quibus casibus consideretur haec aetas, & nu. 5.
3 ¶ Professionis obligationem potest impedire papa.
4 ¶ Epilogus, & additio glossarum, num. 5.
Pubertas quando completatur, & quomodo consideretur.

CAPUT VI.

Via in insulis. Breue est, & praemittit prohibitionis causam [Insulis] intelligo t de quibuscunque, cum de certis hic non exprimat. Et dicebat Pe. q. idem in Minoribus, & Predicatoribus, quoru obseruantia sunt ualde durae: & dicebat super hoc emanasse deere. Greg. quam non habemus. Quid si non est durior, quam in alijs locis conditio monachorum in certa insula? Videretur constitutione non habere locum causa cessante, nisi dicas hanc causam impulsuam, de hoc de renun. post translationem, per ea, quae inquirere potui, non inueni, q. in aliquibus insulis hoc seruetur [Pueros] proprii t & improprii ponitur hoc uerbum, quod pater ex not. in progl. 6. ad fi. [18. annum] haec est plena pubertas: insti. de adop. s. minore, argumen. 28. distin. de his. T. & facit quod dicam de frigi. c. 1. Consideratur etiam haec aetas in illo, qui non redimit illu, a quo fuit haeres institutus: quia donec hanc aetatem impleuerit, non incurrit penam in auct. collatio. 3. ut cum de appella. co. s. si unum de pra-

predictis, uersu. hanc autem poenam. Item arrogans, uel adoptans adoptatum, uel arrogatum praecedere debet annis. 18. ut praes. s. minorem, & ff. de adoptio. l. arrogato. s. non tantum. Item si usq. ad pubertatem relinquatur alicuius alimentum, debentur usque ad annum. 18. & est speciale fauore alimentorum, ff. de cib. & ali. l. c. l. Mela. in principio [Prohibemus] no de t. potestate papae, quod impedire potest professionis obligationem, secundum Hostien. de quo uide, quod dixi in quaestione praelati exempti ad fin. prima partis, quam uide de reg. iuris, cum stat. libro sexto. ¶ Secunda t glo. respondet per contrarium. ¶ In t glo. 2. ibi, pubertatis] completum, infra c. 2. & consideratur per annorum numerum, ut ibi, & infra eo. postulasti.

SUMMARIUM.

- 1 Ordinem alium si Cisterciensis proficitur sine licentia abbatibus, regredi compellitur.
Professio tacita obligat in genere solum religioni.
Hospitium ex humanitate nec religiosi negandum, & a quibus.
Monachi ad praeturas, uel regimina ecclesiarum an recipiendi sine abbatibus licentia.
2 Epilogus, & additio glossarum, num. 3.
Ordo, seu Religio qua strictior ceteris.

CAPUT VII.

Non est. Casus. Si Cisterciensis sine licentia abbatibus alium ordinem proficitur, regredi compellitur. Dicit Hostien. & Boa. pars huius de spon. non est: male dicit, ut ibi dicam [Professionem] expressam, quia tacita obligat religioni solum in genere, infra eo. constitutionem, li. 6. [Recipi] etiam in hospites secundum Innocentium. sed Hosti. per id. quod sequitur, q. exiens sine licentia compellitur celeriter regredi, dicit humanitatem hospitij non negandam, supra de emptio. & uend. c. 1. Si intelligeres recipi ad praeturas, uel regimina ecclesiarum, tunc planum est, de electio. si religio sus, lib. 6. [Compellatis] per ecclesiasticam censuram, supra de offi. ord. quanto. Host. ¶ Prima t glo. responder per duas quaestio. scilicet quae sit ratio, & an licentia sufficiat. ¶ Vlt. gl. per quaestio. quando dicitur celeriter fieri. ¶ In gl. ult. ibi. l. 1. in fine] uide in c. de causis, super vlt. gl. ¶ In t glo. 1. ibi, archior] secundum Odo. idem Goff. sed secundum Hostien. reperiuntur ordines maioris religionis, ut Cartusienfes, & alij quidam, quos dicere t dixit se uelle tacere: sed per priuilegia ordini Cisterciensi concessa dixit, eos etiam ad archiorem religionem transire non posse sui abbatibus non obtenta licentia. Dicit Phil. q. strictior est ordo minorum [& ibi, maxime] idem Pe. [& ibi, ad aequalem] & etiam ad minorem, argumento, infra capitulo super eo, & capitulo consulti, secundum Hostien. & de hoc infra de preben. cum singula. libro sexto. ¶ In gl. ult. ibi, refertur] de hoc de loca. potuit, Hostien.

SUMMARIUM.

- 1 Per professionem religionis qui non obligentur.
Eremita quidam professe, & qui.
Seductio trahens ad religionem non reprobatur.
2 Consilium uelox sequitur poenitentia.
Sine probatione suscepisse quis habitum quomodo intelligatur.
Vox poenitentia quando intra triduum non liceat.
Deliberatio probationem quibus casibus praesumpsisse praesumatur, & nu. 6. in princ. & s. 2.
Mutatio uitae difficilis.
3 Traducere uxorem quid.

- 4 Epilogus, & suffragium glossarum, nume. 5.
Factum non dicitur, quod non durat, & exempla.
Poenitere non licet emptionis perfectae, & quando, uoti, supra nu. 2. & infra, num. 6. in princ. & s. 2.
6 Additio glossarum.
Imperu, uel per ebrietatem quod fit, non tenet, sed non praesumitur. s. 2.

CAPUT VIII.

Ad nostram. Casus. Minor. 14. per professionem religionis non obligatur. Idem in maiore, qui sine probatione suscepit habitum professorum, quem dimisit, infra triduum. Et prima factu narrat, secunda dat iudicem ibi. Quocirca [Eremita] professi erant sic uocati, ut eremita S. Augustini, de elec. quo rundam, lib. 6. [Seducterunt] talis seductio non reprobatur. Host. de hoc, infra tit. 1. dudum, ad fi. [Habitum] potest intelligi professorum [Poenitentia] Socrates: Vclor t consilium sequitur poenitentia [Et infra] & iurauit quaedam ducere in uxorem, ut sequitur [Sine probatione] uide detur exponendum id est inf. annum probationis per decr. constitutionem, infra eo. lib. 6. ubi sic iacent uerba [Triduum] quod hic dicitur de poenitentia tridui, ita locum habet in uoto religionis, uel religioni annexo, quod in alijs locum non habet hinc est, q. siue simplici, siue solemniter quis uocet continentiam, uel aliud quid honestum, non expectato triduo statim est obligatus ex uoto. Est ratio diuersitatis: quia in primo debet internenire probatio: aliter non praesumitur praesens deliberatio, nisi forsitan emittatur in infirmitate, quia tunc praesumitur deliberatio praesens, infra eo. sicut nobis. In alijs uero nulla requiritur probatio, secundum Inn. & Abb. & haec ratio probatur secundum Host. inf. eo. ad apostolicam, inf. de uoto, per totum: secundum quem deducitur ratio specialitatis, quia difficilis est uita mutatio, & cum animi sit labore, ut dicit lex in hoc casu in auct. de mon. s. 1. sancimus ergo, colla. 1. & canon. 19. q. 3. in monasterijs, & facit quod no. in gl. 2. dicit Host. q. Clemens. III. in quadam causa diffiniuit inter fratres, q. decr. ista non haberet locum in professione uerbali, uel ubi quis uotum emisit de intrando religionem, & postea intras suscipit habitum professorum. In quibus casibus dixit non habere locum poenitentiam tridui, sed in eo casu, quae ponit decr. constitutionem, infra eo. tit. lib. 6. [Traducere] id est in uxorem t accipere, & in domum ducere, Pe. de qua tradu etione, inf. de coniu. lep. c. fi. secundum Host. [Rationalibus] ut consanguinitas, uel aliud impedimentum canonicum [Non obsistat] repete, denuncies. ¶ Prima t glo. arguit, alle. 4. iura pro, & 4. contra, & soluit. ¶ Secunda gl. no. annum inceptum & c. alle. 4. iura, in contrarium alle. tria, & soluit. ¶ Vlti. gl. signat contrarium, ponit opi. quam reprobatur demum soluit. ¶ In t glo. 1. ibi, si filius] non dicitur exhaereditatus, cui per fideicommissum restituitur hereditas [& ibi, uersum] Dicitur uersum, quod durat uersum [& ibi, non idcirco] non licet etiam incontinenti poenitendo perfectam emptionem rescindere. ¶ In gl. 2. ibi, ad rem publicam] uide in c. cum in cunctis, super 5. glo. ¶ In t glo. 1. ibi, qualitate] aut obligatione firmiter & pure contracta, Host. [& ibi, nesciunt] aut pendet obligatio ex tractu temporis, Host. ¶ In gl. 2. ibi, cum in cunctis] ubi de hoc [& ibi, speciale] & in abbatisia, inf. de elec. indemnitate, in prin. & in casu de era. & qual. c. vno, li. 6. [& in fi.] de hoc etiam, sup. de off. dele. cum uicesumum. ¶ In gl. ult. ibi, cum ad monaste, in fi.] Dic ut ibi, & infra de uoto. c. 1. Host. [& ibi, imperu] & hoc constitit, ubi enim hoc non constaret, potius praesumeretur contrarium, secundum Vin. qui dixit, q. iste nec professionem

fessionem fecit, nec uoto se astrinxit expressè, nec tacite. Hug. tamen dixit hoc c. continere iniquitatem, quod ipse non credit [et ibi, apud ecclesiam] Idè de ebrio secundum Ala. Vinc. Phi. [et in fi.] Dicit infra eo. constitutionem, lib. 6. [et ibi, uideas] in glo. vlt.

S V M M A R I V M.

- 1. Habitum professorum qui recipit, quo casu religiosus esse compellatur.
2. Professio tacita obligat religioni solum in genere, et quo casu talis esse dicatur.
3. An cum monacho prelato ecclesie parochiali dispensare possit episcopus, in cum ea simplex habeat beneficium.
4. In monasterio olim dissoluto quando quis intravit, postea reformato, astringatur nunquid ad seruandam hanc reformationem. Ad uitam consueta asperiores an quis religiosus cogi possit. Deliberatio ante factum presumitur antecessisse, et in quibus personis.
Ordo, siue Religio ex consensu maioris, et sanioris partis mutari potest, uer. quantum aut em.
Nonnum non intelligitur quod ab institutione sua fuit impostum, ibidem.
9. Religionem, siue monasterium qui ingreditur, exire potest exceptis casibus, et quibus.
6. Epilogus, et additio glossarum, num. 7. In habitu quo debent esse positi in probatione, §. 1. iun. et gl. Habitus probationis æquè ac benedictus est asper.

C A P V T I X.

Upereo Casus. Qui recipit habitum professorum, ubi sunt distincti, ibi uel alibi religiosus esse compellitur. Si recipit habitum nouitiorum, redire potest ad seculum. Communis diuisio. prima ibi, Respondemus, quæ distinguit inter professos, et nouitios. 2. ibi, uerum [Habitum] professorum [Reuerfi] sup. an cogendi sint ad religionem reuertii. uel an possint in seculo remanere [Minorum] quia talis tacita professio insurgens ex recep. habitus professorum obligat religioni solum in genere, infra eo. constitutionem. lib. 6. [Secularibus] obicitur, in monaci ad regimen animarum possunt assumi. 6. q. 1. doctos, et c. si quos, c. si. Multo fortius reassumunt, sed hic quæ iuris communis est, ex primitur. ibi, quod dispensauit fieri potest, ostenditur, in fra de capel. mo. c. 1. Ala. uide quod not. de stat. mo. quod Dei, in glo. utrum, et quod ibi addam: uel aliter exire eis non licet, sed si uocentur, licet cum dist. decr. de renun. post translationem. T. Vin. nec ob. sup. de renun. ex ti. anmissa. ibi enim non apparuit illum uitam uoluisse mutare. Nec ob. j. eo. postulat, ibi enim loquitur de minore: hic de adulto, secundum Phi. [Assu] in primo, et simplici statu. Gof. an recipit cum monacho prelato ecclesie parochiali dispensare possit episcopus, ut cum illa habeant beneficium simplex, uide super regula, quæ à iure, de reg. iu. li. 6. [Uer. probentur] quamuis dicat se non posse tolerare austeritatem religionis, ut pmissit. Sed quid si quoniam intravit, erat mon. dissolutum: comedebant ibi carnes, et monaci uiuebant ibi ad libitum. Postmodum uero est monasterium reformatum, et redactum ad abstinentias debitas. Nunquid is, qui tpe dissolutionis intrauerat, astringatur ad secundam hanc reformationem? Scripsit hic Inno. q. si de iudicio ecclesie, et iure positio loquaris, nullus peritus debet se incaute et sine deliberatione ab initio etiam in tali monasterio simpliciter obligare: imò ante. p. p. fateatur, debet attendere, quod inde seq. debet, et ideo talis omni no obligat. Si uero sit mulier, uel alia simplex persona ignoans, dicunt quidam, q. potest transire ad aliam

religionem, quæ non habeat maiorem austeritatem, q. esset illa, quæ inuenit, et quæ se seruare promisit. Melius tamen dicitur, q. et in iudicio ecclesie, et etiam in iudicio animæ sp. tenetur regulam, quæ professus est, obseruare, quibuslibet: uerbis etiam sit illectus, arg. sup. quod me. cau. c. dilecti. j. de conuer. coniu. dudum. 20. q. 3. c. stituit, q. aut dicit se bona conscientia intrasse, aut mala, si bona: ergo est efficaciter obligatus. nã spiritu dei ductus est, et sic errare non potuit, inf. c. licet. 19. q. 2. duar. Sed et inuentio de oibus docuit. i. docuisse pmissit, §. de sacra unc. c. 1. §. 1. uer. de secunda. Si uero dicat, q. mala intentione intravit, nec spiritu Dei, sed leuitate ductus, non est allegans suam turpitudinem audiendus, ut patet in eo, qd. le. & no. supra de don. inter dilectos, uer. attendentes. Est et alia ratio, quare non est audiendus: quia presumendum est, q. quando beati Benedicti, uel aliam certam regulam elegit, de substantia illius regulæ, leuitate, et grauedine ante electionem plenè inquisit, et deliberauit. nã & postquam semel elegit, amplius deliberare non potest, arg. 8. q. 2. dilectissimi: fatemur tamen, q. si impotens est ad tolerandum rigorem, dispensari uel ad religionem transire poterit minor: ut hic pcedit, et inf. eo. c. significat, et c. consulti. et uide quod dixi de renun. c. ult. super 3. gl. Aliq. tamè dicit, q. contra uoluntatem illius, q. tali tempore ingressus est, non potest regula aggravari, uel statutum austerius fieri in preiudicium ipsius, quod quantum ad non professos tolerari potest, et uide quod dixi de constit. cum oes, super 1. gl. Quantum autem ad professos, qui uelle non habent, et si ordo, siue religio absq. uoluntate oium mutari non possit, supra qd. me. causa cum dilectus, et uide qd. ibi dixi, super 1. gl. et quod no. de re. iu. quod oes, ad fil. 6. de consensu tñ maioris, et sanioris partis conuentus pnt statuta austeriora fieri, et regula plenarie reformari, non obstante contradictione paucorum, arg. sup. de his, quæ fi. à ma. par. ca. c. 1. et 12. q. 1. nolo, et c. non dicatis, fm Inn. cuius quasi hæc tota gl. Nec potest aliquis dicere, q. conditio sua fiat deterior, uel grauior ex eo, q. regula reformatur: q. non intelligitur nouum, quod ab institutione sui fuerat imposibile, ut patet in eo, quod le. & no. inf. de cens. c. uenerabilis. §. 1. ad fi. Tu uero solue pmissam qonem, ut not. in sum. de uoto, §. utrum, et per quæ, uer. si. quid si aliquis secularis, ubi spaciose disputatur, et diffinit, et Guil. hic et ibi remittit in Spe. de sta. mo. uer. 62. et iunge quod no. supra de testamentis, c. 2. §. 1. et sup. eo. ut clerici, fm Hof. et ibi scripsi, in gl. differt tñ ille casus ab isto, qd. facile discerni potest [Habitum] professione [In probatione positi] q. non habuerunt firmum propositum mutandi uitam, sed probandi regulam. Inn. [Quæ] regula [Præcipere] sub Rub. de disciplina suscipiendorum fratrum. c. 80. [Reuertantur] ut dicit Ho. semper pubes, q. ingredi, exire potest, nisi in 5. causibus. Primus, si recipit habitum professorum. Secundus, si fecit professionem ex pmissam. Tertius, si fuit tacite professus, puta renunciando mundo, et pompis eius, et beneficio constitutionum ad apostolicam, et c. statuiimus, et c. non solum: accidit etiam hoc aliis modis, no. inf. eo. statuiimus. Quartus, si i cõi habitu sine reclamatione cõpleuit annu. j. eo. ex parte. Quintus, si intravit nunquid exire, §. quod me. c. a. pen. de iure iu. si uero. Sextus, quoniam manissus fuit eo modo, q. non exiret, j. de ser. no. or. eo. libentius, de cond. appo. c. 2. de impubere dice, j. eo. significat. ¶ Vlt. gl. t. quærit in qua ueste et c. alle. q. in prima soluit p. r. i. et ad alle. r. i. d. et. ¶ In gl. 2. in fi. et inf. eo. no. solu. lib. 6. ¶ In gl. 2. in fi. et inf. eo. cõstitutionem, li. 6. ¶ In gl. ut. ibi uidetur fm Ala. [et ibi, legè] ubi de hoc [et ibi, si qui incognitus] ubi de hoc [et ibi, die q.] fm Lau. Vin. Phi. T. dixit in hoc standum esse cõsuetudini monachorum, et mandatis regulæ potius, quam uni scripto: idem Gof. [et ibi Statuimus] hoc c. uidetur cõtra sed.

ed dicebat Vinc. licet non bene dicatur habitus probationis, æquè tamen est asper ut benedictus [et ibi, et capitula] scilicet illud capitulum, multos [et ibi, nouitiorum] uel idest qualis fuit laicus, Vincen. id enim probabitur, idest inquiretur.

ANNOTATIONES.

- 1. Potest. Quia ibi quando non proficitur regulam, quæ ibi debet seruari, et illam solum, quæ seruatur. hic autem proficitur regulam ibi à principio institutam, et uide Io. And. inf. c. i. dudum, in glo. facis fatuus.
2. Si canonicus regularis sit monachus, aut arctioris religionis, tunc manet monachus, aliàs redire compellitur. Principium regulæ non spectandum, sed presens eius status, an sit arctior, et nume. 2. Descendere non licet. Prædicatorum ordo arctior ordine S. Benedicti, et ideò de illo ad hunc non licet transire, et nu. 3. Regulam S. Augustini profitentur, et qualis sit. Regula sit asperior constitutionibus ordinis. Regula arctior ut consideranda, et nu. 3. Non tolli quid posse, satis est, in fin. Religionum, uel regularum quadam maior, uel arctior, uel districtior uita dicitur, quadam minoris, uel laxior, et qua ita proprie dicatur, nu. 5. 8. 9. et sequen. et nu. 1. et 2. Mæ plures sunt, et qualiter diuersificentur, et diuersa possint esse, et in quo conueniant, et nu. 8. Ordinata ad diuersa opera, et quæ, et nu. 5. 6. 7. 8. et reliquis. Contemplatiua uita in quibus consistat actiua in quibus in personarum religiosorum, et an conueniant religioni, num. 6. et una maior, nume. 8. 9. 10. 11. et 13. Sacrificia Deo quæ obsequia in proximum dicantur. Militia religiosorum quæ, et an competant religioni, nu. 6. et 7. Studium literarum an conueniat religiosis, et 7. Militia in religiosis duplex, et ad quid ordinata, nu. 8. Martyrium quando præferatur ceteris religiosis actibus, uel meritis, et quod maioritas ex sine consideratur, et quo, et ubi idem finis, quid. Actiua uita actus qui nobiliores. Vita perfecta instrumenta quæ. Continentia, obedientia, paupertas tria substantialia religionum, et quæ opera ad unamquamque earum ordinata uel instrumenta, et num. 9. Paupertas est instrumentum, non essentia regulæ, et quando, et eius effectus. Solitudo quoque idem, et uita contemplatiua congruit, et quando actiua. Est commendabilis, et quibus de causis, et quæ, et eius effectus, et an et quæ præmineat uita sociali. Perfectio hominis unde. Ex societate aliorum homo dupliciter inuatur, et qualiter, uer. ex aliorum. Religiones quæ uigeant sociali, et solitaria uita. Epilogus, et additio glossarum, nume. 13. Canonicorum regularium, et monachorum religio ad opera contemplationis ordinata. De altera harum ad alteram quando licitus transitus. Priori earum conuenit proprie clericatus, non posteriori.

C A P V T X.

Anc. Casus. Si recipit habitum professorum, ubi sunt distincti, ibi uel alibi religiosus esse compellitur. Si recipit habitum nouitiorum, redire potest ad seculum. Communis diuisio. prima ibi, Respondemus, quæ distinguit inter professos, et nouitios. 2. ibi, uerum [Habitum] professorum [Reuerfi] sup. an cogendi sint ad religionem reuertii. uel an possint in seculo remanere [Minorum] quia talis tacita professio insurgens ex recep. habitus professorum obligat religioni solum in genere, infra eo. constitutionem. lib. 6. [Secularibus] obicitur, in monaci ad regimen animarum possunt assumi. 6. q. 1. doctos, et c. si quos, c. si. Multo fortius reassumunt, sed hic quæ iuris communis est, ex primitur. ibi, quod dispensauit fieri potest, ostenditur, in fra de capel. mo. c. 1. Ala. uide quod not. de stat. mo. quod Dei, in glo. utrum, et quod ibi addam: uel aliter exire eis non licet, sed si uocentur, licet cum dist. decr. de renun. post translationem. T. Vin. nec ob. sup. de renun. ex ti. anmissa. ibi enim non apparuit illum uitam uoluisse mutare. Nec ob. j. eo. postulat, ibi enim loquitur de minore: hic de adulto, secundum Phi. [Assu] in primo, et simplici statu. Gof. an recipit cum monacho prelato ecclesie parochiali dispensare possit episcopus, ut cum illa habeant beneficium simplex, uide super regula, quæ à iure, de reg. iu. li. 6. [Uer. probentur] quamuis dicat se non posse tolerare austeritatem religionis, ut pmissit. Sed quid si quoniam intravit, erat mon. dissolutum: comedebant ibi carnes, et monaci uiuebant ibi ad libitum. Postmodum uero est monasterium reformatum, et redactum ad abstinentias debitas. Nunquid is, qui tpe dissolutionis intrauerat, astringatur ad secundam hanc reformationem? Scripsit hic Inno. q. si de iudicio ecclesie, et iure positio loquaris, nullus peritus debet se incaute et sine deliberatione ab initio etiam in tali monasterio simpliciter obligare: imò ante. p. p. fateatur, debet attendere, quod inde seq. debet, et ideo talis omni no obligat. Si uero sit mulier, uel alia simplex persona ignoans, dicunt quidam, q. potest transire ad aliam

spiciendum principium fundarionis regulæ utriusque loci, sed satis est, q. nunc sit strictior illud, ad quod transiuit, licet forte tempore fundarionis fuerit laxior, secundum Inn. [Maiores] non enim licet descedere, sup. eo. no. est [Alioquin] idest si locus, ad quem transiuit, est minoris religionis, et not. secundum G. Na. hanc decr. contra apostatas et Prædicatorum, qui proficendo in aliquo mon. ordinis S. Benedicti, ubi etiam forte non seruatur religio, putant se euadere apostasiam: contra hos est hæc litera. nã hic regulares canonici poterant habere arctiorem uitam, quam monachi, et constat, q. regula Aug. quæ proficitur prædicatores, est minimum respectu aliarum asperitatum, quas inducunt cõstitutiones ordinis, quæ in tantum arctant ipsorum uitam, q. asperior est, quam uita monachorum: sunt ergo cogendi redire ad primum ordinem, ut hic. Hinc est, q. etiam secundum theologos de tali arctiori religione, in qua remissius uiuunt, potest quis transire ad minorem religionem melius obseruata: tamè hoc casu uideretur iudicium superioris necessarium, facit inf. c. licet. Qui hoc iuste admitteret, ubi non est spes reformationis, nec aliqua sui parte saltem in patria illa religio debito modo seruatur: aliàs licet professus sit quis in monasterio Benedicti, nunc sine spe reformationis collapsus, tamen plura monasteria alia eiusdem ordinis ibi sunt non collapsa, tunc non liceret ad minorem transire, facit inf. de uerb. si. abbate, in fi. Sed si totus ordo sic lapsus est, ut nostris temporibus de templarijs dictum est, procedat, quod prædixi. Ad id autem, quod prius dixi, ponderandam arctiorem, quæ prouenit ex constitutionibus, non ex regula tantum, multum obstat, quia obseruantia per cõstitutiones inducitur per eos tolli possent, inf. de regu. iur. c. i. cum concor. sed obseruantia regulæ non, facit, inf. eo. sicut supra de iure iur. sicut primò. Sed ad hoc responderi potest, q. satis est, q. possunt non tolli, facit, ff. de condi. inde. sufficit, et cle. de sup. ne. præ. quia, et de sta. mo. ne in agro. §. ceterum, et §. seq. et quod not. de commo. c. uno, de depo. c. 2. ¶ Est autem aduertendum, q. ius nostrum de religionibus loquens, dicit alteram maiorem, uel arctiorem, uel districtiorem uitæ. Alteram minorè, uel laxiorem, ut hic, et infra eo. licet, et c. cõsulti. 20. q. 4. uirgines, in fra de sta. mo. quod Dei. infra, eo. qui post uotum, lib. 6. per quæ patet, q. non una tantum, sed plures sunt religiones, et in cle. de ele. c. 1. Et si dicas, q. non sit ibi differentia per species, sed per accidens, cum omnis religio hoc habeat cõmune, ut quis se totaliter præbeat ad seruendum Deo secundum tria principalia essentia uoti regularis, de quibus, inf. de sta. mo. c. ad monasterium, in fi. unde secundum hoc non potest esse diuersitas, scilicet q. in una religione quæ aliquis sui retineat, in alia aliud, sicut nec in episcopali ordine est diuersitas in specie. 93. dist. legimus. fateri tamè oportet, q. ille status religionis ex illis tribus essentialibus pfectus est quoddam exercitiu, quo quis exercetur, et disponitur ad charitatis opera: quæ tamè sunt diuersa, ut inf. dicitur. Diuersificantur ergo religiones, secundum diuersitatem operu, ad quæ ordinantur, ut quia una ordinata ad peregrinos hospitandos. Alia ad captiuos uisitandos, uel redimendos: una ad actus contemplatiuos: alia ad actiuos: alia ad mixtos. Item secundum diuersitatem religionis secundum diuersos actus exercitorum: ut si in una religione castigatur corpus per abstinendam. In alia per nuditatem. In reliqua per operationem manu. Maior tamè est prima diuersitas, quam secunda, cum finis sit in unoquoque potissimum. Fateamur ergo, q. tria essentialia religionis bene cõpatiuntur religiones, fore diuersas propter diuersas dispositiones, et diuersos fines ad illa tria essentialia ordinatos: plus, dato èt, q. ex

ex eis aliquę sint ordinatę ad eosdem fines: ex quo tamen diuersę sunt institutiones, diuersi habitus, diuersę denominationes, dicuntur esse diuersę, & sic loquitur prædicta decr. prima cle. de elec. ad idem de re li. do. c. uno. li. 6. Ex quo igitur constat religiones esse diuersas, quarum vna alteri potest esse maior, æqualis, & minor. Item q̄ de minori licet ad maiorem transire, petita licentia, licet non nisi ex magna cā hoc faciendū sit, ut dicā, infra eo. licet, in prin. Est, ut ſ̄ uideamus, quę religio proprię dicatur arctior, districtior, uel maior. ¶ Circa hoc sciendū, q̄ religio principaliter ordinata est ad opera uitę contemplatiua: q̄ in studio, & oratione cōsistunt: ad quod proprię ordinatus v̄ Cisterciensiu, & Cartusien. ordo: de secundo dicā in ſi. licet aliqui ex his secundario opus manuū, uel hospitalitatē habeant annexā, sed multę religiones sunt et ordinatę ad opera uitę actiua: & aliquę ad mixta, ut prædixi, quod licitē fieri sic ostēditur. Cōstat, q̄ religio ad perfectionē charitatis ordinata est, quę charitas est dilectio Dei, & ad hoc pertinet contemplatiua. Et proximi, & ad hoc pertinet actiua, deseruiens necessitatibus proximorū, & sicut propter Deū ex charitate diligitur proximus, sic & obsequiū actū in proximū redūdat in Deū. Inde Mat. 5. quod uni ex minimis &c. & talia obsequia facta in proximos ad Deū relata dicuntur esse sacrificia, ad Hebrę. vlti. Beneficentię, & cōmunionis nolite obliuisci. & proprię ad religionē spectat Deo sacrificiū offerre, & sic decēter quadā religiones ordinatę sunt ad opera actiua. Istorū autē acti uorū actiū quidā cōsistūt in prædicatione, & doctrina, & animarū consiliis. Exēplum in Prædicatoribus, Minoribus, Eremitis, Carmelitis, & similibus. Quidā in militia, ut Hospitalarij, & olim tēplarij, Calatrēses, & ordinis S. Marię Theutonicorū, & his similes. Aliq̄ ad hospitalitatis, & infirmorū obsequia, ut ordo Cruciferorū, Sancti Antonij Vien. Itē magistraliter quędam ordinatę sunt ad solitudinē. Alię ad societate, quędā habent propria in cōmuni: quędā nō, ut mendicantes. Et de his omnibus specificatis in religionē cōueniant, videamus. primō dixi, q̄ contemplationi cōuenit studiū, & oratio, de secundo non dubitat. Sed de primo opponit, q̄ studiū religioni nō cōpetit. Vnde psal. qm̄ nō cognoui literaturā, introibo in potentias dñi. gl. 1. in uirtutē Christianā. Sed illa potissimē in religiosis requiritur, ergo literaturę uacare nō debēt. Sed illud intelligit de litera ueteris legis, de qua. 2. ad Cor. 3. litera occidit. non cognoscere igitur literaturā est nō obseruare circuncisionē, & ceteras legales, uel carnales obseruantias: Vnde cū Hieronimus dicat ad Paulinū monacū, Discamus in terris, quorū scientia nobiscū perseueret in celis: & ibi, quicquid quæseris, tecum scire conabor. Dicendū est, q̄ etiā respectu cōtemplationis tātū cōuenit studiū religioso ad illuminandum intellectū, & reuouēda cōtemplationis pericula: Vnde in laudem uiri iusti dicit psal. 2. In lege domini meditabor die, & nocte. Et eccl. 39. dicitur. Sapientia antiquorū exquirat sapiens, & in prophetis uacabit. De secundo Greg. in 6. moralium, q̄ nōnulli dū plus acquirūt in cōtemplando, quā capiūt, vsq; ad peruersa dogmata erūpūt, & dū ueritatis esse discipuli humiliter negligūt, magistri errorū sūt, & Greg. Stult⁹ est, qui in eo se primū æstimat, ut bona, quę uiderit, discere contēnat. 22. dif. de Cōstantinopolitana: ad idē 38. dic. si. 74. dif. c. 1. Secundo quo ad illa, q̄ respiciūt operationē actiua in prædicatione, docēdo, & animabus cōsulēdo, cōstat studiū cōpetere. 36. & 38. dif. per totum. Nō ob. q̄ Apostoli sine studio literarū ad prædicandū missi fuerūt, quia, ut dicit Hiero. in epistola ad Paulū, Quicquid alijs exercitiū, & quotidiana in lege meditatio tribuere solet, illis spūsanctus suggererat. Ter-

tiō ualet studiū ad tria religionis essentialia, quę prædixi: ualet enim cōtra luxuriā. Inde amascientia &c. de cō. dist. 5. nunquā. Item cōtra cupiditatē diuitiarū. Sapiētīę, 7. Diuitias nihil esse dixi in cōparatione illi⁹, ad idē. 12. q. 2. gloria episcopi, uer. Socrates, qui alias ē capitulū. Itē ad obedientiā documētum. Vnde Aug. li. de oper. mona. Quę est ista peruersitas lectioni nō le obtrēperare, dū uult ei uacare? De militia t̄ uerō spiritali per prædicationē, doctrinā, & animarū consilia quomodo, & quādo cōpetere possit religiosus, plene habetur. 16. q. 1. per totū. De corporali quomodo quādoq; bonū publicū, & animarū salutem respicit, habetur satis, 23. q. 1. noli, & per totum, & q. 3. fortitudo, & per totū: Ergo certę religiones ad hoc possunt institui. Nec ob. huic, supra de postula. c. 2. ubi religiosus phibetur certare uerbis, multo fortius armis: quā uerū est, q̄ ad uocationis officiū propter aliquid mundanū religioni resistit, sed de prælati imperio pro mona. pro pauperibus, & miserabilibus personis non, ut ibi dixi super 1. gl. sic, & militia talis spiritalis, uel corporalis, ad quā certę religiones institutę sunt, exercetur nō ad mundanum commodum: sed ad charitatis officium: & semper de prælatorū licentia. ¶ Ad principale ergo t̄ arguitur, illam religionem maiore, quę habet opera contemplatiua: Vnde Luc. 10. dicitur, q̄ Maria, per quā hęc uita designatur, optimam partem elegit, supra de renun. nisi, ad ſi. Item Aug. cōsuluit tenendum certius, de pœ. dist. ult. si quis, in ſin. Sed hęc uita est certior, & securior, ut in præ. c. nisi, ad id de pœ. dist. 5. c. 1. in ſi. ergo præeligenda, & magis appetenda. Sed contra, infra eo. licet, ibi, sicut maius bonum &c. cū litera, quę sequitur. Si ergo in actiua maius est bonum, & illa religio est maior, & potior, quę ordinata est ad maius bonum, ergo &c. Itē cum omnis religio ordinetur ad charitatem, ut dixi, & maiore charitatem quis habere non potest, quā ut uirā suā ponat pro amicis suis, Io. 15. supra de renun. nisi, uer. quippe ad hoc autē ordinati sunt ordines militares, de quibus prædixi, qui etiā sunt actiui, ergo & illi maiores. Dicit tamen potest, q̄ isti ordines militares ordinati sunt ad effusionē sanguinis actiuam, non passiuā, licet passiuā etiā euenire possent. facit de homici. is. qui, li. 6. fateor, q̄ aliquo casu martyrum meritum confecti possent, & tunc indubitatum est eos alijs religiosi præferri. Item pro hac parte inducitur, q̄ religio in eo uidetur pfectior, q̄ arctior: sed nil impedit religiones ordinatas ad actus esse arctiores obseruantię: ergo sunt maiores. Solutio, ut supra dixi, religiones diuersificantur primō ex parte finis, secundō ex parte exercitij, quia uerō altero maius dici non potest nisi respectu eius, quod ab eo differt, principaliter maiori tatē oportet ex fine attendi: secundario ex exercitio. Nam comparatio secundum finem est absoluta: quia finem quærimus propter se. Sed secunda est respectiua: quia exercitiū non propter se quæratur, sed propter finem, ex quo sequitur illā religionē maiorem, quę ordinata est ad finē absolute potiore: uel quia illud est maius bonū, uel quia ordinatū ad plura bona. ubi uerō utriusque religionis finis sit idem; attenditur secundario præminentiā, non secundum quantitatem exercitij, sed secundum proportionem eius ad finem intentum. unde in collationibus patrum introducitur sententia Beati Antonij, qui prætulit discretionem: per quam quis omnia moderatur, ieiunij, uigilij, & huiusmodi obseruantij, ut infra dicā. Cum igitur opus contemplatiuum sit duplex, scilicet oratio, & lectio, si una religio esset ordinata ad primum tantum, & secunda ad secundum tantum, prima esse maior: quia opus orationis nobilius. Nunc autem ad differentiam contemplatiui, & actiui operis dico, etiam

etiā opus actiui est duplex. Primū deriuatū ex contemplationis plenitudine, ut prædicatione, & doctrina. Vñ in Omel. 5. sup. Eze. dicit Greg. q̄ de uiris pfectis post cōtemplationē suā redeuntibus d̄, memoriā suauitatis tuę eructabūt, hęc meritiō p̄ferf̄ simplici cōtēplationi, & sic loquit̄ decr. inf. eo. licet. Sicut. n. maius est illuminare, quā lucere n̄. ita maius est cōtēplata alijs tradere, q̄ solū cōtēplari. & ex tali mixtura d̄ hic opus nobilius. facit p̄dicta decr. nisi, in ſi. & hęc pfectio propinquissima est perfectioni eorū. Secūdū uerō opus actiui consistit ad publicā utilitatē, ut scilicet militare, eleemosynas dare, hospites recipere, & similia, quę sunt minora operibus cōtemplationis, nisi in necessitate. 86. di. nōn satis, & c. pasce. Et q̄ actiui opus militia ordinatū est ad publicā utilitatē, ut scilicet nobilius: quia ut d̄. 1. Ethic. Melius est bonū gentis, q̄ unius hominis. facit, sup. de postu. bonæ. t̄ per q̄ dicunt aliqui opus militia in religione ordinatū nō ad mundanum cōmodū, sed ad defensionē diuini cultus, & publicę salutis, subsidiū terrę sanctę, psonarū miserabilū, & patrię: inter opera actiua nobilius, & pp̄ id religionē ad id ordinatā nobiliore alijs ordinatis ad alia purē actiua. Vnde de Iuda legif. 1. Macha. 3. Præliabat̄ præliū Israel cum lætitia, & dilatauit gloriā populo suo. Ecce, q̄ pugnauit pro republica. Itē & p̄ diuino cultu, unde ibi sequit̄ eū dixisse, Nos pugnabimus p̄ animabus nostris, & p̄ legibus nostris. Inter actiua uerō, q̄ respiciunt subuentionē priuatorū proximorū, ut infirmos recipere sit nobilius, & in primo gradu. in secundo captiuos redimere. in tertio hospites recipere. in quarto ad suū uictū manibus operari. per quod patet, q̄ religiones ad hos actus institutę hnt̄ p̄m qualitatē actiua suas p̄minentias. & si una ad plura talia opera sit instituta, alia ad pauciora, & prima nobilior: uel si conuentiora statuta habet ad consequendū finē, p̄positū. Vnde conuenientius ordinatur ad continētiā maceratio carnis per abstinentiā cibi & potus, q̄ pertinet ad famē & sitim, quā per uictium subtractionē, quę pertinet ad frigus, & nuditatē. Illa enim, quę sine discretionē fierent, facile ad nexum haberent deficientis periculum. unde dicit Antonius, q̄ non sunt religiones potiores, quia arctiores habeant obseruantias: sed eo, q̄ obseruantię sunt maiori discretionē ordinatę ad suum finem. & Abbas Moyses in collationibus patrum, Ieiunia, uigilia, meditatio scripturarū, nuditas, ac priuatio omnium facultatū nō perfectio, sed perfectionis instrumenta sunt. Et ista instrumenta deseruiunt tribus essentialibus religionis. ad paupertatem labor manuū, & mendicitas: propter quā uictum procurant. ad continentiam maceratio carnis, ut ieiunia, uigilia, & huiusmodi. ad obedientiam oratio, lectio, uisitatio infirmorum, & similibus. Per hoc ergo remouentur obstacula impediētia suum religionis finem, ut scilicet totaliter tendatur in deum & charitatis perfectionem. In communi ergo exercitio circa illa tria substantialia omnes religiones conueniunt, sed in obseruantis uariant, de quibus una religio quandoque plus habet, quā alia. Ex prædictis collige triplicem religionis præminentiā. una principaliter & secundario attenditur. secunda principaliter tantum. tertia secundario tantum. Sed nos canonice non ponderatis his subtilitatibus solum solemus aduertere, ubi sit arctior, districtior, durior, uel fortior modus uiuendi. unde decr. licet, infra eo. in ſi. dicit, uitam duceret arctiorem. & ibi etiā præcedit de arctiori & sanctiori uita, ad idem, supra eo. quia in infulis dura est &c. Et sic cum omnes religiones sint ordinatę ad summum finem, qui est charitas, per quam cōiungitur deo, ut in constituto. Ioannis ad conditorem, uer. cum enim, & sic finis sit idem, solum arctiorem

uiuendi modum ponderemus. Vnde, si in vna religione sit sola contemplatio cum arctissimo uiuendi modo, possibile tamen sine deficientis periculo, non admitteremus transitum ad religionem, in qua esset cōtemplatio, & actio etiam per prædicationis officii cū laxo, uel minus arcto modo uiuendi: quod tamē theologo admittent secundum prædicta, de quo etiam per Tho. secunda secundę. q. penul. articu. 6. & facit quod infra dicam super 1. gl. & ibi articulo pen. & ult. tractat etiam Tho. an ex arctiori paupertate in communi, uel ex solitudine, de quibus, supra dixeram, dicatur religio perfectior. Ad primum inducitur q̄ sic, illud Matth. 19. Si uis perfectus esse &c. ergo aliquorū etiā in communi retentio minuit perfectionē. ad idē Matth. 6. nolite solliciti esse in crastinum. & 10. Nolite possidere aurum, nec argentum &c. quomodo diuer simodē ad ista respondeatur per Tho. uide ubi supra. Communiter habetur, q̄ habere aliquid in communi non minuit perfectionē religionis, per c. expedit, uer. quo facto. 12. q. 1. paupertas t̄ ergo in cōmuni, ut supra scripsi post Moysen, instrumentū est, non essentia. Vnde Hier. super Matt. dicit, q̄ Petrus, quia nō sufficit omnia relinquere, addit, quod perfectum est, si secuti sumus te. Paupertas ergo instrumentū est, in quā tum diuitiarū remotio tolli tria charitatis impedimēta, scilicet sollicitudinē, quā afferunt diuitias, amorem ipsarum, & elationem. Primum autē in totum a diuitiis paruis uel magnis separari nō potest. necesse est enim hominem aliquāter circa illa exteriora acquirenda uel conseruanda sollicitari: tamen abundantes diuitię abundantiorē sollicitudinē exigunt, per quā impeditur animus totaliter ferri in deum: sed amor diuitiarū, & elatio non consequuntur necessariō nisi abundantes diuitias. Sollicitudo tamen circa proprias diuitias respicit amorem priuatum, & hoc est contra religionis essentialiam, per quam se & sua contemnit. Sed circa cōmunes sollicitari pertinere potest ad charitatem, licet etiā per id impediri posset aliquis altior charitatis actus, ut diuina contemplatio, uel proximorum instructio. Est autem dicendum religiones considerari oportere secundum suum finem. Religio enim ordinata ad militiam, uel hospitalitatem, perfectior est ex diuitiarum abundantia, & ex ipsarum defectu perfectior. Religio uerō ordinata ad contemplationem tantum, non habens hospitalitatis onus, perfectior ē ex moderatis diuitiis, ita q̄ perfectior est ex paupertate, quę minorem sollicitudinē temporalibus ingerit: sed religio ordinata ad opus mixtum, & ad contemplata alijs tradenda, debet habere plus uitam ab exterioribus expeditam, quod fit, dum modica uitę necessaria congruo tempore procurata cōseruantur, exemplo domini. Ioan. 12. & 12. quęstio. 1. habebat. Paupertas ergo facit religionem tanto perfectiorem, quanto plus proportionatur suo fini, sicut & medicina non facit maiorem sanitatem, quia maior, sed quia melius morbo proportionata. Et dato, quod diceretur, quod excessus paupertatis faceret perfectiorem religionem secundum hoc q̄ pauperior, nō tamen faceret illam simpliciter perfectiorem. Posset enim alia religio in alijs duobus excedere, quę sunt maiora, scilicet in continentia, & obedientia, & quod simpliciter in melioribus excedit, melius est. 38. dist. quam uis. ¶ Circa secundum t̄ de solitudine dicendum est etiam, quod non est essentialia, sed instrumentum perfectionis, & commendabile. 16. q. 1. qui uerē, contra 40. dist. quęlibet. Et constat, q̄ non congruit uitę actiue, sed contemplatiue, secundum illud Osee. 2. Ducam eum in solitudinem, & loquar ad cor eius. Religionibus ergo ordinatis ad actum non conuenit, nisi forsan ad tempus, exemplo Christi, qui ascendit. 10. And. super 3. Decr. V dit

ptis manu propria factis, uel suo signo signatis promiserit perpetuam continentiam; tale uotum censet solenne & dirimit matrimoniu. Idem si sine literis in manu alicuius religiosi uotu emisit, & uel mutauerit: uel aliter apparentes solennitates adhibuerit. j. de co. uer. coniu. ex parte. 2. qui cleri. uel vo. consuluit, & c. in sinuante, infra de frigi. fraternitatis, uer. & si praedicti. tamē tales personae non sunt de foro ecclesiae, & possunt habere proprium, ut pra. c. in sinuante, & 25. q. 1. de uiduis. no. ē ipse Inno. hic, & Hosti. post eum quā dā alia de uoto solenni recitans opi. Hug. no. infra qui cleri. uel vo. rursus. q. non decido: quia expedita per p. ce. decre. unicā. de uoto, li. 6. ¶ Nec mirum, si ecclesia circa efficaciam uoti constitutiones facit: quia facit et constitutiones circa matrimonium dirimendū, circa baptismum, & ordines cōferendos, ut q. sub certa forma & certis tēporibus conferantur: imō & circa sacramētum eucha. ibi in canone aliqua addidit; quod dicitur de cele. mif. cum Marthē. ista tamen exempla p omnia non placent Inno. quia quamuis non seruantes circa hoc, quā statuit ecclesia, peccent, & sint puniendi; non tñ oīa sunt de substantia sacramentorū, fateat aut uterque, q. sicut mulieres, sic & uiri circa ingressum mona. solenne uotum emittunt, excepta assumpcionē uel, quod uiro non congruit, sed mulieri tantum, 33. q. 5. hęc imago [Et infra] deciditur, quod querebat, an talis cogendus sit religionem seruare, & procedebat dubium, quia non receperat habitum p. m. Pet. & Abb. [Professio] de qua legitur 20. q. 1. c. fin. & §. si. Sed & professio quandoq; ponitur pro obedientia, p. m. Hosti. de simo. ne Dei, de priuile. cum olim. 2. [Conuertendo] id est illo, qui conuerti desiderat [Recipitur] per hoc dicunt quidam, quod si professioni in sit obedientia, de sta. mona. cum ad mona. qui profiteretur, nō obligatur etiam simplici uoto, nisi sit, qui professionē recipiat, puta Abbas, uel monachus, scilicet clericus, uel laicus: nec potest fieri professio ab aliquo, si nō sit alius, qui illam recipiat, & qui illi possit dare regulam, & ipsum corpori ordinis aggregare, secundum Inno. & de hoc in spec. de sta. mo. uer. 9. ad quod inducit Hostien. supra de ele. cum inter can. & quia inter professionē facientem & recipientem debet esse differentia, sicut in casibus de bap. de bitum. de insti. c. fin. infra de iure pa. per nostras. non tamen regitur persona abbatis: sed sufficit q. alius nomine suo ipsam professionē recipiat ipso abbate mandante, uel postea ratificante. 16. q. 1. Confaldus, infra eo. ad apostolicam, infra qui cleri. uel vo. in sinuante, infra de conuer. coniu. dudū. Idem uidetur quibusdam, & si in nullius manibus fiat professio: hoc tamē actō, q. ipsi abbati acquiratur, infra qui cleri. uel vo. consuluit. sed, ut dicit Inno. illa decre. dicit tale uotum non esse solenne, sed simplex. Quid si profiteor in manibus eius, qui recepit nomine abbatis, recipiens tamen nō habet potestatem incorporandi ordini, uel professionem recipiendi, nunquid sum monachus prius, quā abbas ratificet? dic q. non, secundum Innocen. & Hosti. cum sit de futuro, nec dirimit matrimonium post contractum. Post ratificationem uerō & de praesenti; & tunc dirimit: sic distinguitur in matrimonio carnali contracto alterius nomine, de quo remittit Hostien. ad sum. de spon. §. qualiter contrahantur. ad hoc de praebend. si tibi absentis, lib. 6. Sed nunquid episcopi possunt recipere professionem? die quod sic per se & alios, etiam si profiteres non ingrediantur aliquod monasterium, uel non proficiantur certam religionem, sufficit enim, q. habitum mutent, quem possent etiam in domo propria, tales nanque religioni censentur, & uidentur sub obedientia episcopi 33. q. 5. quod deo. 27. q. 1. de uiduis, de conuer. coniug. dudum, qui cleri. uel vo. in sinuante, de quo remittit

Hostien. de conuer. coniug. ex parte. 2. ad finem. Quid de archidiacono, uel inferiori praelato? Dic, q. recipiendo professeionem eius, qui uiuere intendit in domo propria, ipsum religiosum non facit, cum receptio talis obedientiae sit permissa solum episcopis; ad hoc. 27. quæst. 2. si uir. 28. distin. nullum. 23. distin. nulla, & c. uxor, infra de conuer. coniug. uerum, & ca. cum sis. uidetur tamen quibusdam, quod etiam simplex sacerdos uotum continentiae possit recipere, & quod solennizetur eo recipiente cum suis solennitatibus, de conuer. coniuga. dudum: quia, & sine sacerdote potest hoc fieri 33. q. 2. admonere, & q. 5. quod Deo. Sunt etiam qui dicunt, q. si quis uouet religionem approbaram per se tantum, uel in manibus clerici, uel laici recipientis nomine religionis illius, q. sit simplex uotum, & q. sit cogendus uotum per receptionem habitus, & professionem faciendam in manibus praelati illius religionis, arg. infra de uoto, per tuas. Idem uidetur, si in genere, & non alicui certae religioni se deuoueat; tunc recipiens illam uidetur recepisse nomine religionis, uel ecclesiae generalis. Idē uidetur, si per se tantum, & nullo recipientē promiserit. uide quod dicam de censu. ex parte, in gl. no. quod. & si forte nō inueniret religionem, quā uellet illam recipere, sit sub obedientia episcopi, & sit eius monachus, a quo sibi statuatur certa forma uiuendi, prout expedire uiderit ipsius saluti, arg. praedictorum iurū. & sic refert Hostien. quod utitur poenitentia, alias poenitentia. & datō, quod concederetur uotum continentiae solemnizari per solennem emissionem, nō sequitur per hoc, q. idem sit in professione: quia professio facta in manibus non habentis potestatem incorporandi ordini, semper censetur de futuro, donec per potestatem habentem fuerit acceptata, ut est dictum. Sed uotum continentiae pendet a uouente; nō a recipiente, & est de praesenti, licet nō sit, qui uotum recipiat, de conuer. coniuga. ex parte. Distingunt tamen quidam, ut refert Inno. an quisquis in genere profiteatur regulam approbatā, puta dicendo, Profiteor regulam Benedicti, & tunc aliquam intrare cogatur: an dicat specialiter, Profiteor regulam mona. sancti Proculi, & tunc si Abbas illius mona. nolit illum recipere, non cogitur alibi sumere ordinē. Hęc distinctio non placet Inno. quia professio sit generalis, uel specialis, ex quo est de praesenti, nec diem, nec conditionem recepit postea tacite, uel expressē. Secus, si esset de futuro; puta promitto, q. profitebor in mona. sancti Proculi, tunc tacite intelligitur, si Abbas recipere uoluerit, alleg. Host. ff. de solutio. l. uero procura. [Abbate] uel ab alio ad hoc missō, infra eo. ad apostolicā, qui cleri. uel vo. in sinuante [Promissio] in ipsa professione, quam fecit, Goff. ¶ Prima gl. alleg. tres concor. & tria iura in contrarium, & soluit. ¶ Vlt. gl. dat duas sententias. ¶ In gl. 2. ibi, exponē p. m. Tan. & idem Inno. [Et ibi, debet compelli] si tamē profiteretur aliam religionem etiam laxiorem, tenet professio: quia secundum uotū solenne derogat primo simplici. inf. eo. qui post uotum, lib. 6. [Et ibi per uias] Dicit Host. q. posset fieri uis in uerbis. Si enim dicat, Voueo me perpetuō religionē uicturum, & talem religionem seruaturum, tunc non potest reuerti ad seculum, infra eo. consulti, & c. statuimus, quasi tacite sit professus, argum. 28. distin. diaconi, nisi ex causa profestetur contrarium, supra quod metus causa, capitu. 1. Si uerō dicat, Voueo me intraturum talem religionem, tenetur ingredi potest tamen intra annum exire, nisi appareat cum uoluisse uitam mutare, quod ad ecclesiam enim requiruntur de hoc indicia, infra eo. non solum, lib. 6. quācum ad animā salutem uideat ipse, quid intenderat, & relinquitur conscientiae suae, de iureiur. mulier.

S V M M A R I V M.

- ¶ Si minorem filium pater offert monasterio, factus maior potest exire.
1. Professio exigit annos discretionis completos.
Monasterio se cum bonis dare habet uim professionis.
2. Legitima cuius sit dominium patre ingrediente religionem, & offerente eum cum bonis suis monasterio, & quot pars sit, nu. 3.
3. Additio glossarum.

C A P V T XIII.

Vm simus. Casus. Si pater filium minorem offert monasterio, ipse factus maior potest exire. Com muni diuisione, secunda ibi, Discretionis [Relatum] per te, quod patet, infra ibi, respondemus [Attinente] nec hoc sufficeret, nisi compleuisset, supra eo. ad nostram [Conuulisset] reddendo se cum ipsis bonis, quod uim professionis obtinet, supra c. proxi. secundum Inno. [Et infra] querebatur de filio id, quod patet ex solutione [Induci] notat eum ad hoc monendū, sic, sup. de his, quae fiunt a praela. cum apostolica [Quia tunc] scilicet completo. 14. anno, usq; ad finem. 15. inf. c. 1. lib. 6. [Eum] scilicet regularem habitum [Possulare] dubitari potest, quādo pater ingreditur religionem, & offert bona sua monaste. & filium, quem habet im puberem, cuius sit dominium legitime prius, quā puer ueniat ad pubertatem, satis uidetur per hanc literam, q. sit mona. sed sub conditione, si puer factus pubes in monasterio manserit. ¶ In gl. penul. ibi, secundum numerum filiorum, ut quatuor, & infra habeant tertiam b. 6. uel supra habeant dimidiam b, ut ibi. ¶ In gl. ult. in fi. & not. de testamentis, Rainutius, in gloss. not. quod quartum, Ioannes Andrea.

ANNOTATIONES.

- ¶ Sed sub conditione. Quia monasterium tenet locum patris, nec est legitima nisi post naturalem patris mortem, ut l. si. ff. de libe. agno. & l. 1. §. si impuber. ff. de col. & utrobq; uide Barr. & uide doct. in aut. si qua mulier. C. de sacrosanctis ecclesiis.
b. Habeant dimidiam. Sed an iste filius statim habeat legitimam, uel expectabitur mors naturalis ipsius patris? uide Barr. in aut. si qua mulier, alleg. in gl. & ibi Barr. tenet, quod post naturalem mortem. Bald. ibi contradicentis hic esse casum in hoc capitulo, quem dicit alibi non reperiri.

S V M M A R I V M.

- 1. Furiosus profitendo non obligatur, nisi factus sanae mentis habuerit ratum, & num. 2.
Repugnancia ut sit, ut intelligatur.
2. Ratificatio ualida, & ex post facto conualescit, quod ab initio tenebat.
3. Epilogus, & additio glossarum, nu. 4.
Furiosus tempore declinantis furoris testari potest.

C A P V T XV.

Sicut tenor. Casus. Furiosus profitendo non obligatur, nisi factus sanae mentis ratum habuerit. Et in prima decisa consultatio, in secunda responsio ibi, Consultationi [Repugnancia] hoc uerum, si de eodē momento tempus intelligatur, ex interuallo uerō potuit esse utrunq; secundum Host. Erat autē repugnancia, quia positus extra se nec sperat, nec desperat [Monachali] deputato professioni, Innoc. & Abb. [Fecerit] uel iam factam ratam habuerit, sup. eo. significatum, in fi. supra quod metus causa. c. 1. in fi. & uidetur ratifica-

re, si quā cito factus est compos mentis, de hoc certificatus non contradicat, argum. 17. q. 1. confaldus.
3. Hostien. ¶ Prima gl. ponit casum. ¶ Tertia gl. respondet per questionem, quam soluit, & solutioni obicit.
4. ¶ In gl. 2. ibi, Cum precum iude de proba. licet, super 6. gl. ¶ In gl. 3. ibi, §. praeerea] furiosum in ore, quo furor declinauit, testari potest. ¶ In gl. si autem, §. praeerea] & sup. eo. porrectum, & inf. eo. sicut [Et in fine] dic ut ibi no. & in dicta decre. cum dilectus, in glo. hoc idē.

S V M M A R I V M.

- 1. Professio fieri & recipi potest intra probationis annum, & quando, num. 2. & a quo, ibid.
Eius debet tempus restringi, & quo casu.
Diligentia adhibenda in deliberatione gerendorum, & ratio.
Poenitentia sera non ualet.
2. Professio non mendicantium, & mendicantiū tempus differens.
3. Multa fieri prohibentur, quae facta tenent, quomodo intelligatur haec regula.
Contra prohibitionem simplicem quod sit, non ualet.
Passim, id est indifferenter.
4. Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 5.
Militis quotidiano armorum exercitio parati esse debent.
Ignorantia tenentem in suo fundo colonum alienum non excusat a pana.
Ignotum tenere ad rationem criminis sufficit.
6. Additio glossarum, nu. 7.
7. Probationis tempus quantum, & potest arctari, & prorogari, nu. 7. querit.
7. Iuri introducto in fauorem omnium quando quis possit renunciare.
Renunciatio ex una parte tantum hic an ualet, uer. querit Host.
Ad religionem seruandam potest quis obligare se manens in domo sua, uer. item plus.
8. Iuri suo quibus casibus non possit renunciare.
Pacta, quae inuolida.
Speculator curiosus exquisitor.
9. Admittere quemlibet in domum suam non expedit, & ideo diligentia, quis admittatur, adhibenda.
Nemus in pera, prouerbiū quibus conuenit.

C A P V T XVI.

Dapostolicam. Professio fieri & recipi potest infra probationis annum, & in prima decisa duplex consultatio. in secunda responsio, ibi, Quæstionibus, in qua 1. responderat prima. secundō ad secundā, ibi, Prohibēdū, & pars, infra titu. 1. ad apostolicam [Interdicat] hoc uerū, nisi quādo per ingressum fiat alteri graue prauidiciū, tunc enim tempus restringitur, inf. tit. 1. ex publico [Et infra] deciduntur hic duae qōnes archiepiscopi Pisani. Prima, utrum teneat professio infra annū, secūda, an Abbas licite illam recipiat, infra annū [ille] scilicet qui conuertitur [Diligenter] licite, ne postea cōtingat poenitere, licet serō, arg. sup. de seruis nō ordi. c. 1. cum suis cōcor. [Non habetur] concor. de cleri. peregri. c. 1. [Regulariter] tempus regulare est annus [Professionem] in ordine nō mendicantium: de mendicantibus uerō dic, ut infra eo. non solum, & c. constitutionem, lib. 6. [¶ el alium] de hoc satis, supra eodem porrectum [Et monachalem] si intelligatur de habitu professorum tantum, potest exponi, & pro uel [¶ terque] scilicet qui conuertitur per se, & Abbas pro mona. sed forte hoc uerum est, si Abbas hoc faciat consultis fratribus: aliter non, arg. infra de sta. mona. monaci. de transactio. contingit [Censendus] nec ob. quod prohibetur recipi professio infra annum, quia multa & c. sic continuatur, quod sequitur [Obtinet] hoc intellige, cum talia prohibent, alia

mel eadem dicunt contra factum ualere; & sic intel-
lige iura in glo. allegata. alijs quod fit contra simpli-
citer prohibitionem, non ualet. T. & sufficit legiflato-
rem & c. de legi. non dubium, fm Goff. facit, quod
no. 10. dist. uides, & infra de spon. duorum. tua [Prohi-
bendum] hic respōdet secundæ qōni [Passim] id est indif-
ferenter. ¶ Prima ¶ gl. respondet per qō. quam dupli-
citer soluit: sed primam approbat. ¶ Secunda gl. reci-
tari potest per contrarium, q̄ alter solus renunciet, d.
l. quod fauore. secundō q̄ etiam uterque non renun-
ciet, per c. si diligenti. ¶ In ¶ gl. 2. ibi, quod fauore] uide de
m. u. per. c. 2. super glo. 2. [¶ ibi, per fundum] uide de sen-
ten. excō. officii, super 1. gl. [¶ ibi, si quis in conscribendo]
hanc & c. uide in c. si diligenti, super 1. glo. ¶ In glo. pen.
ibi, contra publicam] non facit, sed lex sequens, quæ inci-
pit, milites. ibi, armorum quotidiano exercitio ad bel-
la se præparent [¶ ibi, §. uli.] uide de renun. c. r. in ter-
tia glo. [¶ ibi, l. ult. §. 2.] Incipit, seruatorum. uide de cle-
ricis peregr. c. 1. super 3. glo. [¶ ibi, l. una, lib. 1. r.] qui co-
lonum alienum in suo fundo tenuit, punitur, nec excu-
sat ignoratia, quia ad rationem criminis sufficit,
q̄ tenuit, ignorum [¶ ibi, l. 1. in fi.] uide in c. de causis,
super ult. glo. ¶ In ¶ glo. 1. ibi, arbitrium] simile quod no.
34. dist. fraternitatis. 3. in fi. & sup. de offi. deleg. de causis
[¶ ibi, dicit consuevit] secundum Ioannem. Sed Hug.
dicit, q̄ si uita, & conditio hominis sit nota, probatur
per annum, & sic loquitur. c. Consalidus. Si uerō con-
ditio nota est, sed uita ignota, tunc probatur per bien-
nium, & sic loquitur c. monasterijs, quōd si utraque
scilicet uita, & conditio sit ignota, tunc probatur per
triennium; & sic loquitur. c. si quis incognitus [¶ ibi,
capitula prædicta] ut notatur in c. Consalidus [¶ ibi, dicit
sit. as] quasi hodie consideremus annum tantum. Sed
Hostien. dicit, q̄ cum illa iura non sint expressè corre-
cta, per glo. capitaneam corrigenda non sunt, quæ glo.
transgrediuntur terminos suos secundum eum contra
decre. infra de sepul. fatetur tamen, q̄ consuetudo
hoc approbat, quōd hodie ponderemus annum tantum:
quare uidetur id in iudicijs tenendum, argumen-
to. 4. dist. §. leges, de sepulchris certificari. ff. de legi-
bus. l. e. minime, & facit de decimis, pastoralis, in prin-
cipio. ¶ In ¶ gl. 2. ibi, in fauorem utriusque] Dicit ¶ Goff. imō
in fauorem omnium religionum, & monasteriorū,
& omnium profiteri uolentium, propter quæ uide-
tur, quōd renunciari non possit, de foro competen-
ti, si diligenti, de sententia excommu. contingit. Dicit
soluendo, quōd iuri introducto in fauorem omniū,
de quorum numero quis est, renunciare potest, in quā-
rum personam suam tangit, nisi contrarium reperit-
ur in iure. remittit tamen ad nota. in præal. decreta.
si diligenti [¶ ibi, quod fauore] & infra de regulis iuris,
quod ob gratiam, lib. 6. [¶ ibi, Sabinius] & infra de regu-
lis iuris, iure communi, lib. 6. Querit Hostien. quid
si fiat renunciatio ex parte mona. tantum, ut quia in-
grediens protestatur, quōd per lapsum temporis non
intendit obligari religioni, & Abbas & monaci con-
sentiant huic protestationi, renunciantes huic iuri &
similibus, nunquid ualcat renunciatio? Videtur quōd
non: ne sit claudicatio. ad hoc de arbi. c. fi. & non licet
actori & c. de regulis iuris, non licet, lib. 6. Dicit autem
contrarium esse uerum: quia sicut hoc tempus arcta-
ri potest ex causa, sic & prorogari saltem usque ad ter-
minum, argum. supra gl. proxima, & de hoc infra eo.
statuimus. Item plus pendet obligatio ex parte ingre-
dientis, quam recipientium, cum & ipse ingrediens in
domo sua manens possit se obligare ad religionem
seruandam. de hoc dixi, supra eo. porrectum, & quia
maius periculum imminet ingredienti quam recipi-
enti, & ideo plus consulendum. 42. dist. in quaesam. &
sic dicit in quibusdam se uidisse seruatum [¶ ibi, in con-

scribendo] & in leg. pactum inter hæredem, ff. de pactis,
8 no. quidam] casus, in quibus quis non potest iuri suo
renunciare, & Goffred hic. no. 18. legales casus de hoc
quos post eum notauit etiam Hostien. libenter uidi-
sem, quōd Speculator in titulo de renunciatione, &
concluf. uel saltem de pactis propter id, quod in fine
dicam, enumerasset hos casus, cum horum similes so-
leret curiosus exquirere, ut remittendo me exonerat-
sem ab eo, quod non libenter aggredior. casus autem
sunt hi. Primus in creditore, qui pignus uendere po-
terit debitore cessante soluere post trinam monitio-
nem, non obitante. quōd pactum fecerit de non uen-
dendo. ff. de pignori. actio. l. 4. Secundus, quia per
precium libertas reuocandi precarium infringi non po-
test. ff. de procuratoribus, cum precario, supra de pre-
cari. cap. ultimo. Tertius, quia si conuenit debitor sol-
uere, nulla exceptione obstante, nihilominus excipit.
Dicit Hostien. nisi specificatis quibusdam exceptioni-
bus, sequatur generalis clausula. ff. si quis cautio. sed
& si §. quæsitum. Quartus, quia si pepigerit mulier de
dote soluto matrimonio retinenda per maritum, ille
tamen propter id profecticiam retinere non poterit.
C. de pactis dotali. l. si. conuenerit. Quintus, si conue-
nerit maritus in solidum conueniri pro dote, non cō-
uenietur, nisi in quantum facere potest. ff. soluto ma-
tri. l. alia. Sextus, dato, quōd si consentiam, quōd infam-
is postulet, nihilominus remouetur. ff. de postula-
quos prætor. Septimus, si usufructuarius consentiat
propriario, quōd imponat seruitutem rei, in qua
percipit usufructum, non tenet impositio. ff. de usu-
fructu. sed & si quid §. ultimo. Octauus, si uelit domi-
nus, quōd serui contra eum interrogentur, non est au-
diendus. C. de quæstionibus. l. e. seruus. Nonus, si pa-
cisca, quōd furti non agam, non ualet pactum. ff. de
pac. si unus §. pacta. Decimus, non potest per pactum
repudiari ius agnationis. ut in le. ius agnationis, ff. de
pact. Undecimus, uolens etiam non possim militem
contra me in procuratorem recipere. ff. de procura. si
lius §. ueterani. Duodecimus, iuramentum calumnie
pacto remitti nō potest. C. de iuramento calumnie. l. 2.
§. sed quia; quod dicit, ut eodem tit. c. 2. §. 2. libro. 6. De-
cimustertius, non nocet libero homini etiam scienti,
se liberum, si scribat in instrumento se seruum. C. de
liber. causa, nec si sciens. Decimusquartus, alimenta-
rius quantumcunque transigat sine prætoris auctori-
tate, remittere non potest alimenta. ff. de transact. le.
cum hi. Decimusquintus, si filius recepta pecunia à
patre paciscatur, quōd non aget querela, non ualet.
C. de inoffici. testa. si quando illud. Decimus sextus, in
casu legis, si conuenerit. ff. de iurisdictione omnium
iudi. quam uide de iudi. cap. 1. Decimusseptimus, si pa-
ciscatur debitor, quōd creditor pignus habeat in so-
lutum, si ad certam diem non redemerit, non ualet.
C. de pac. pi. l. si. & supra. de pig. significante. Decimus-
octauus, si permittat se quis in seruum uendicari, non
ualet, quod agitur, & possunt cognati eum in iurum
defendere. ff. de liber. causa. l. 1. 2. & 3. dicebat Hostien.
post hanc glo. Goffre. quod diligenter aduertens ui-
debat, quōd multi ex his casibus potius sunt exempla
pactorum inualidorum, quam de renunciatione iuris.
unde ut dixi in princ. legitur sub titu. de pactis po-
nunt hos casus. ¶ In ¶ glo. penul. in fi.] nec expedit quem-
libet admittere: quia turpius & c. de iure iur. quemad-
modum. & est compertum, quōd monasterium pa-
cificum recepto aliquo litigioso non quiescit. Con-
sultit ergo Hostien. quōd diligenter probetur, qui reci-
pitur, ne mus in pera & c. infra de iudicis, & si iudic. os.
¶ In ¶ glo. ultima in fine] dicit Hostien. quōd hodie locus
est penæ decre. non solum, infra eodem, lib. 6. sed dicit
illud uerum in suo casu.

- S P M M A R I V M.
- 1 Professionem qui fecit, habitu recepto, licet nunquam in claustrum manserit, sed in seculo proprijs usus fuerit ad seruandam religionem cogitur?
  - 2 Epilogus, & suffragium glossarum. nu. 3. Per mente sanum facta transactio ualet, licet corpore languidum.
  - 4 Additio glossarum. Monacari quibus casibus liceat timore mortis. Mortis timor immittitur aliquando ad animæ salutem. Restitutio aduersus religionis professionem denegatur.
  - 5 Bona mortui, quem uiuum, non reuocauit, an & cui prælatus repetere possit. Iurisdictio episcopalis esse non debet alligata.

C A P V T XVII.

Sicut nobis. Casus. Qui professio-
nem fecit, & habitū re-
cepit, licet nunquam in claustrum manserit,
sed in seculo proprijs fuerit usus, ad seruā-
dam religionem compellitur. Communis diuisio. se-
cunda ibi, Fraternitati, in qua primō soluit casum. se-
cundo ibi, Cum quod, soluit obstaculum [Morte proxi-
ma] alijs quilibet est de morte securus, Pet. [Habitum]
professioni deputatum, Inn. uel fecit etiam professio-
nem expressam, fm Host. [Scientibus] hæc inducebant
dubitationem, cui satisfiet in fi. [Et infra] quærebatur,
cum dimississet habitum, an cogendus esset ad illum
refundendum [Cogendus] non obit. 17. q. 1. Consalidus,
2 quia ibi nō fecit professionem, Hostien. ¶ Prima ¶ gl.
3 querit obiciendo, & soluit. ¶ In ¶ 1. glo. ibi, sanum mente]
ualet transactio facta per mente sanum, licet corpore
languidum. ¶ In ¶ gl. 1. in fi.] q. d. iste timor appetendus,
& ille fugiendus. dicebat Host. monacatur quis, aut
timore mortis naturalis, aut accidentalis: & tunc aut
casualis, aut uolens. primo casu, ut in grauiter infir-
mo, & secundo ut in timente nauis periculum, in cen-
dium, cladem, & aliam pestem, quæ forsan ad cōuer-
sionem hominum deus immittit. 16. q. 1. reuertimini,
de consecra. dist. 4. sanctum, in aucten. ut non luxu-
contra naturam. 1. respon. & 1. §. collat. 6. non impe-
ditur monacatus, ut hic, & infra titu. 1. ex parte Abba-
tis, supra co. titu. porrectum. in tertio uerō casu non
tenet uotum, ut in cōtrario. Ratio diuersitatis, quam
reddidit gl. Item quia ultimo casu immittitur timor ab
homine, contra cuius uolentiam subuenitur, ff. quod
metus causa, per totum. In primis duobus immittitur
à deo forsan ad animæ conuersionem, ut dixi, contra
quod bene non competit restitutio, ut dixi, supra eo.
cum uirum, nec esset maior, qui illam dare posset, de
maio. & obe. cum inferior. ¶ In ¶ gl. 3. ibi, non debet] V in. 3.
secundum quem potest prælatus, qui prius hoc ui-
dit, & tacuit, se corrigere, & repetere bona non sibi,
sed ecclesiæ: non enim debet episcopalis iurisdictio ef-
se alligata. 2. §. 9. quod quis, & sup. de offi. ordi. irrefra-
gabili, quod satis uidetur. nec ob. iura. infra alleg. pro
quo facit, quod notat ipse Ber. ibi, in fine pen. glo.

ANNOTATIONES.

- 1 Bona non sibi. Ad hoc de rebus eccle. non alie. si quis, ubi uide-
tur, ecclesiam rem alienando posse illam repetere: fortius hic, ubi
personam per solā taciturnitatem ab ecclesia segregari permisit.
- 2 Transire, quando professus religionis priuilegiata ad arctiorem
regulam possit. Non obstante in contrarium priuilegio, & quo modo, nu. 2. & 6.
Diuisio decretalis.
- 3 Transire de una religione ad aliam quando liceat, & cur absq; cau-
sa prohibetur, nu. 7. 21. & 22.
- 4 A professione, quam quis semel elegerit, non discedendum, & ratio.

- Virtutes qui uult omnes pariter attendere, nullam integrè conse-
quitur.
In peregrinatione uitam agentibus nullas habet amicitias.
Planta non collasit, quæ sepe transfertur.
3 Lex unicuique posita, excepto iusto & quo casu.
Ratio, & mens consideranda.
Per humilitatem quæ excludantur.
Per puritatem quæ.
Frugis, pro fruitione.
4 Inspiratiōi diuina non contradicendum, an & quando in casu de-
cretalis præsumatur, nu. 5. 6. & 18.
Argumentum à minori.
5 Licentia transeundi quare petenda, & non deneganda à superiore.
6 Quibus ex causis possit denegari petendi transitum.
7 Eam petentem quid si Abbas tergiversatur ut hic, uel denegat, nu-
me. 21. §. 1.
8 Clericus secularis an transire possit non petita licentia, & an pos-
sit reuocari, & quando, num. 22.
Superior quis aduendus, negata licentia.
9 Monachus, qui transit, pendente lite an licuerit transire, restituen-
dus Abbati, & quando, & alijs ubi morabitur, nu. 11.
Ad monaci reuocationem quæ competant actiones Abbati, &
quando, num. 11.
10 Licentia denegata causa requirenda, quam si superior nolit crede-
re, cui imputandum.
11 Monachum si monasterium, ad quod transiit, exponat, quid iuris,
uer. sed quid.
12 Si ex temeritate transferat, adiudicabitur priori monasterio, & pri-
nietur, si uerō bene, punietur Abbas quo casu.
Monachus recipere cogitur monasterium, ad quod transiit, & quādo.
13 Transeuntem an statim Abbas alterius monasterij debeat recipere.
14 Ordinare si episcopus denegauerit monachos priuilegiatos, licet à
quibuscumque catholicis episcopis ordinari.
Præsulatus, pro episcopatu.
15 Abbas, uel prælatus inferior an possit absque obtenta licentia tran-
sire ad aliam religionem.
16 Episcopus quantum astrictus sit utilitati communi, & est uicari-
us Dei.
Silentium attribuitur monacho.
Doctrina episcopo.
17 Transitus est quadruplex, & quando non ad derogationem ordinis
religij.
18 Bona uoluntas per exteriora, quæ bona appareat, præsumitur bona.
19 Epilogus, & suffragium glossarum. nu. 20.
Iudæi duobus casibus perdunt hætenus sibi permissa.
De episcopo deponitur querela coram archiepiscopo.
De archiepiscopo iter ad patriarcham.
De iactu mercium quibus casibus quis teneatur, §. fin.
21 Additio glossarum.
Transitus qui fecit ad aliam religionem non petita licentia, qua-
re restituendus, cum postea ea petita & denegata poterit ad se-
cundam redire, uer. & si dicas.
Contra ius quæ facta sunt, licet si iteretur secundum ius de eodem,
& super eodem, tamen iuri satisfaciendum, addit etiam ratio,
ibidem.
22 Ecclesia restituitur & quibus de causis, & quando.
Alienatio maior personarum, quam uerum.
Lex priuata, quæ hic, & quæ publica.

C A P V T XVIII.

Sicut quibusdam. Casus. Pro-
fessus reli-
gionis priuilegiata, quōd de illa ad aliam
etiam arctiorem transire non possit, peti-
ta prælati sui licentia, quamuis non obtenta, poterit
zelo sanctioris uitæ arctiorem regulam profiteri. &
prima pars ponit exordium. ex quo secundo factum
diffinit ibi. Cum ergo. prima facit 5. primo ponit for-
mā priuilegij. secundo ipsius interpretatiōe, & interpre-
Io. And. super 3. Decr. V 4 ratio.

tationis causam ibi, Quia tamē tertio illam fortificat ibi, Cum etiam quarto illam reassumendo specificat ibi, Quocirca quinto fortificationem determinat ibi, Illa semper [Canonis] regularibus [Templariis] in decr. ad audientiam, e. t. alias de sta. mona. quam hodie nō habemus, Goff. [Apud eos] i. corum ordinem [Transire] 2 sup. remerariē, secundum Inno. non enim impedit 2 priuilegium discretum transitum, dummodo petat superioris licentia, nisi forsā in priuilegio esset exp̄sum, q̄ non sufficeret petere licentiam, quod uidetur esse concessum Cisterciensibus, secundum Host. sup. eo. non est [Vt] sup. sic [Apostolum] i. ad Cor. 6. [Vocatus] i. religione, uel ecclesia, Inno. [Vocatus] per primā professionem, unde bene dicimus, q̄ sine magna necessitate, uel uilitatis causa non debet quis de vna religione ad aliam transire tum per hanc auctoritatem: tum quia per id scandalizantur primi dimissi: tum quia uerisimilius est, quem proficere in religione, quam assueuit, quā in illa, quam non assueuit ceteris paribus, unde in collationibus patrum legitur, abbatem Nestorium dixisse, unicuique utile est, ut secundum propositum, quod elegit, summo studio ac diligentia ad operis apti perfectionem peruenire festinet, & nequaquā a sua, quā semel elegit professione, discedat, & rationem subdit, Impossibile enim est unū eūdemque hominē simul uniuersis fulciris uirtutibus, quas qui uoluerit pariter attendere, in id incidere eum necesse est, ut dum omnem sectatur, nullam integrē cōsequatur. Huic conuenit Marcus Varro dicēs, q̄ nunquam peruenit, qui, quot uidet calles, sectatur. & Seneca. epistola. 2. Primū argumentum compositā mentis existimo posse consistere, & secum morari. Item ibi, Nusquam est, qui ubique est: & in peregrinatione uitam agentibus hoc enenit, ut multa hospitia habeant, nullas amicitias. Item nō coalescit planta, quae sepe transfertur [Vbi spiritus] 2. ad Cor. 3. [Sub lege] de fructibus huius spiritus ad Gal. 5. in fin. [Posita i iusto] in hoc casu: alias non esset etiam iudex, nisi sit in ipso iusticia, infra de uerb. signi. forus, & quilibet astrictus est seruare iura, de consi. c. 1. & ulti. Host. [Ratione] no. considerari rationem, de praben. ratio. & mētem, de uer. sign. intelligētia [Presumptum] quibus fuit per priuilegium obuiandum [Humilitatem] per hoc excluditur presumptio, & temeritas [Puritate] per hoc excludit leuitas, & iactura prioris ordinis [Postulandam] causa rationabili assignata [Frugetem] i. fruitionem. T. sic infra titu. proxi. gaudemus [Adimpleve] sua auctoritate, 4 Inno. [Protetia] ex quo contradicitur inspirationi diuinā, & hoc uerum, cum hoc constat, uel cum probabili ter presumitur inspiratus: secus, si dubitetur, infra e. si uerō. Ho. [Romanus pon.] de quo minus uidetur, multo fortius alij, de quibus magis uidet. ad hoc de elec. cum in cunctis, & facit si. huic, de maio. & obe. dilecti. Hostien. [Supremam] 9. q. 3. cuncta, de electio. licet, in fi. 5 [Quia sicut] hic redditur ratio, quare sit i petenda licentia, & quare petita ex causa rationabili non sit deneganda [Puritate] debet de honestate secundum Pet. & Abb. & dicit Pe. q̄ per auctoritates supra inductas de spiritu hoc seruatur scilicet, q̄ ad strictiorem transiens non petit licentiam, hoc puto falsum, b & uidi etiam seruari contrarium [Inspirationem] hoc quando de inspiratione non dubitatur, & sic continuatur, quod sequitur [Probabiliter] pone habuit i uerba cum praelato, & iurauit forte, quod habes supra de iureiurā. sicut, uel est sicut arca domini, nō potest quiescere: uel religio, ad quā transire uult, minor est, uel equalis, nec allegat iustam causam, nisi quia dicit inspiratū, nec est ei credendum, nisi aliter probet, infra de heresi. cū ex iniūcto, secundum Host. Innocen. autem ponit exemplū in illo, qui non potest uiuere sine carnibus, & de ca-

nonica uult transire ad monacos [Vtrum quis uelit] petita enim licentia abbatis debet abbas ab ipso petere, causam transitus, quam si abbas acceptet, liberē transire potest. Quid si abbas causam audire nolit, sed nō exaudit, uel non respondet, uel respondet, sed non probabiliter, imō notoriē falsē, uel malē, uel iniustē, uel sine causa aliqua licentiam denegat? Respondeo secundum Inno. in omnibus his casibus liberē transire potest, aeg. ff. de aucto. tuto. nulla differentia, Host. si aliās probabiliter respondeat, & monachus in suo proposito perseveret, tunc requiratur superior secundū Inn. 8 & hoc de monaco. Clericus t autem secularis transire poterit etiam licentia non petita: poterit tamen reuocari, si ex suo transitu grauer ecclesia legatur secundum ipsum, alleg. Hostien. 7. q. 1. si qui uerō, & c. si quis presbyter, de renū. admonet [Superioris] nō illius, cū quo est quæstio, ne iudicet in causa sua, sed illius, ad quem appellaret, si graueretur secundum Host. q. ultra iura, quæ inducit gl. alleg. de appella. ut debitus, & c. cum speciali [Requirendum] iustis t enim causis per abbatem assignatis, quare licentiam denegat, & ab eo appellatione interposita restituendus est sibi monachus ante causā cognitionem, dummodō probabile & uerisimile esset dictum abbatibus, arg. in eo. quod legitur & notatur, supra de appel. bonæ. §. fin. Idem forte esset, & si non appellasset, sed tantum de transiente monaco simplicem querim oniam detulisset, arg. supra de iudi. dilecti, & de dolo & contu. ca. 2. & contra hunc monacū potest intentari uendicatio rei, uel officij iudicis, uel conditio ex illo canone. 19. qu. 3. statuimus, vt no. sup. de maio. & obe. inter quattuor. Conditio autem ex prædicto canone tunc locū habet, quando transiit licentia non petita, uel ex iusta causa denegata, uel iam simpliciter sine causa, quam nemo subditus requisitū. ubi enim t superior licentiā denegat, dēt subditus causam denegationis requirere, quam si superior nolit credere, ei. s. superiori est imputandum, ar. 36. disti. §. ecce. 1. quæstio. 1. §. ecce cū honoris, & patet in eo, quod no. supra eo. §. super. uer. utrū quis uelit, & §. de supplen. negli. praela. cap. 1. infra lib. 6. de sen. ex com. cum medicinalis §. exemplum. & sciendum est, q̄ si monachus t temerariē transeat licentiā sibi denegata, abbas ipsum poterit petere, etiam si non fuerit appellatum, ar. supra de sepul. fraternitatē. nam si monachus taliter transiens redire potest ad primum monasterium, ut supra de arate & quali. intelleximus, multo fortius ab abbate poterit reuocari. Sed apud quem morabitur monachus hac lite pendente, qui dicit se transisse ad ordinem arctiorem, & licentiā sibi iniustē denegatam, abbate contrarium asserente? Respondeo, quamuis Inn. hic uideatur norasse contrarium, tu tamen dicas secundum Hostie. q̄ morari debet apud mona. quod quasi possessionē ipsius habet, ar. C. de rei vēdi. l. fin. C. de libera. causa, lite ordinata. ff. de libe. causa. ordinata lite, & ar. in eo. quod legitur & notatur, supra de proba. ex literis. Sed quid si monasterium, ad quod transiit, ipsum exponat, nec uelit eum defendere? Respondeo, si à tēpore transitus sui sit elapsus annus, spectat ad officium superioris, ut monasterium compellat ad ipsum defendendum. Si autem adhuc sit intra annum, tunc primo monasterio restituendus erit, ar. in eo, quod legitur & no. supra eodem ad apostolicam, & infra e. ca. fi. nec obest protestatio facta, quod dic ut no. supra eo. c. 2. §. si uerō. nihilominus tamen curret lis Marte suo. si appauerit, quod t monachus ex temeritate transierat, ad iudicabitur primo monasterio, & monaco imponet silentium, & per abbatem punietur secundum ordinis disciplinam, ar. infra eo. cap. fi. & 19. q. 3. madamus. Si autem appareat, quod non fictē, sed ductus spiritu tran-

transferat, tunc erit Abbas puniendus per superiorē, quia iniustē licentiam denegauerat, & dabitur monacho licentia ad mona. ad quod transierat, reuertendi. nec potuerunt monaci sine causa rationabili, ex quo semel in eum consenserant, dissentire, argum. 8. q. 2. dilectissimi. & in eo, quod legitur & notatur, supra de probatio. per tuas. §. 1. ad fi. nisi forsā scandalum immineret, ut patet in eo, quod notatur & legitur, supra de praben. cum non ignores, ad finem. & circa omnia hæc & singula uerfatur superioris officium, cuius iudicio hæc relinquo, ut hic dicit. ¶ Sed nunquid Abbas secūdi monasterii, ad quod transit alterius monachus, debet ipsum statim recipere? Respondeo nō imō requiruntur literæ dimissoriæ prioris Abbatis. 19. quæstio. 3. statuimus. Quid ergo si sine istis literis ueniat? Respondeo, debet priore Abbate comfultere, sicut aliās no. in simili materia, sup. de parochiis, c. si. super uerbo iurisdictionem, qui si ipsum confitetur licentiā, uel licentiam denegat, nullam, uel manifestē iniustam causam assignans, tunc secūds Abbas ipsum securē recipiat. Idem, si iustam causam assignet, quam constat notoriē falsam esse. Si uerō iustā proponat & dubiam, esto quod monachus incontinenti coram secundo Abbate paratus sit probare ipsam esse falsam; tamen non spectat ad secundum Abbatem probationem talem recipere: immo tenetur ipsum ad priorem Abbatem remittere, & omnia hæc comprobantur in eo, quod legitur & notatur, supra de rescriptis, cum contingat, & de supplen. neglig. praelatorum, c. 1. uel remittatur ad superiorem primi Abbatis: uel ipsemet monachus ipsum adeat, coram quo querimoniam exponat de licentia denegata, ut hic dicit. Idem t dicendum est de illis, qui habent priuilegium, quod si eorum ordinarii malitiosē negauerint suos monacos ordinare, liceat eos facere a qui buscunq; catholicis episcopis ordinari, ut supra de præscrip. ueniens, §. 1. & idem in similibus est seruandum secundum Innocen. & Hostien. [Transformet] 2. ad cor. 1. [Illa semper] hunc uer. ponit propter id, quod prædixerat, supra eod. ca. uer. cum etiam [Vt nullus] confirmatus, licet non sit consecratus, de transla. ca. 1. & 2. [Presulatum] id est episcopatum. 2. quæst. 4. præsul. Sed quid t de Abbate, uel inferiori praelato exempto, nunquid, si uelit strictiorem religionem intrare, sufficet illi petere licentiā? uidetur quod sic, ex quo hoc specialiter prohibetur episcopis, ad hoc de præsump. nonne. contra. de consue. cum uenerabilis, de renun. c. si. Egi. in præ. c. cum uenerabilis, quod posit: quia maior est lex Dei, quā papæ. Dixit Hostien. infra de cleri. excō. mi. illud, quod hoc dubium est, est interpretandum per papam, infra de senten. excom. inter. sibi tamē uidebatur, quod sicut subdiaconus pape propter manus excellentiam non potest ab illo ordinari, nisi petita, & obtenta licentia, de temp. ord. cum in distribuendis, sic & hoc casu propter subiectionem, & uinculi reuerentiam non sufficiat licentiam petere, nisi & concedatur, & sic ibi dicit determinatum per d. clem. 4. de hoc plenius in Mercu. quam 16. uide de regu. iur. cum stat. lib. 6. [Communis] cui in t tan tam astrictus est episcopus, quod etiam animam pro subditis ponere debet, sup. de renun. nisi. §. porro [Doctrina] episcopi [Silentio] monaci [Dei filius] cuius uicarius est episcopus 23. quæstio. 5. mulierem, de sacra vnctio. c. uno, uer. per frōtis [Sed de Lia] quod patet Gen. 29. in fin. & Matth. 1. [Excepisse] id est recepisse, Pe. concor. de hoc uide infra de simo. licet Hell. super 1. glo. [Sed Martha] Luc. 10. in fi. [Obtinere] si postulauerit [Cum ergo] hic sumes casum, sic supra de iudi. nouit [Cisterciensis] prioris uestro [Transmigravit] si de licentia petita, licet non obtenta, sed sine causa rationabili denegata,

omnia plana secundum Innoc. & Host. & Guido hic scripsit t distinctionem Rai. de quadruplici transitu, scilicet secularis ad secularē, uel ad regulare, & regularis ad regulare, uel secularē, uel regulare, quam posuit in summa, parte. 3. Respon. de transitu clericorum [Derogaret] quia non fuit in derogationem ordinis uestri secundum Innoc. quod patet, quia transiuit ad arctiorem religionem, petita licentia secundum Hostie. [Dignoscitur] præsumptiuē per ea, quæ sunt dicta [Charitas] cui cōmunicabitur illum non molestando, ex quo puro corde &c. [Alienus] ac si diceret t per alium probari non posset, unde per exteriora, quæ bona apparent, præsumitur, quod sit bonum, & fiat bono zelo, secundum Hostien. ¶ Glo. t sufficit alleg. tres concor. & unum contrarium, quærit, & soluit, solutioni dupliciter opponit. denuum obijcit ad textum, & soluit. ¶ Gl. ab hac) v. personas excipit. ¶ Glo. fi. 7.) respondet per ob. so. & remif. ¶ In t glo. sufficit, ibi. l. ultima) ponit casum de cre. potuit. ¶ In gloss. 1. 1. q. 3. ibi, Indeos) si Iudæi crucem uerendo, uel alias fidem offendunt, perdet hæcenus sibi permissa. ¶ In gl. si. infra ibi. §. si a clero) alias est uer. sub. §. si quis uerō sanctissimorum. ibi de episcopo de ponitur querela coram archiepiscopo, & si ipsius iudicio contradicitur, iur ad patriarcham. ¶ In glo. si. 7. ibi. §. liceat, col. 4.) alias incipit. ea enim, & uide in c. 3. statim alleg. super 3. gl. (¶ ibi, si longius) uide infra de uoto, quod super his, super 3. gl. (¶ ibi, qui seruandam) qui propter suas merces seruandas alienas proiecit in mare, non tenetur domino, si sine causa, tenetur in factum, si dolo, tenetur de dolo. ¶ In t gl. i. in fi.) erat hoc in dec. si qua libera, quam hodie non habemus, Goff. ¶ In glo. sufficit, ibi, l. ulti.) & infra de magis. c. 1. regulariter contra, ff. de regu. iur. qui potest, & leius est nolle. Goff. [¶ ibi, ar. contra] in hoc contra, quia ibi necesse est expectari responsum. sed & hic dicas idem, si tamen praelatus nolit respondere expectatus debito tempore, uel sine causa legitima licentiam denegat, transire licebit per hunc text. (¶ ibi, circa princip.) inducit, quia ibi dicit cum consilio (¶ ibi, consueuit dici) hoc tenet hic Goffre. per decre. supra eod. sanē. ad idem 20. quæstio. quarta. uirgines, & Pe. hic, & Abb. l. o. no. contrarium in c. mandamus, & ipse Ber. in cap. intelleximus, de ara. & qual. & Hostien. hic, quod puto uerius per uersicul. quo circa, & sic uidi prononciari. Et si dicas, quid ualeat iste rigor, cum restitutus possit licentiam petere primo praelato, qua denegata redire poterit ad secundum? Respondeo, quod satis est, q̄ satisfi iuri d. si. de accusa. ad petitionem, & clem. de sup. negli. praela. quia regulares, & quod ibi dixi. unde uidemus, q̄ inordinata electione, uel petitione repulsa admittitur alia ordinata de eodem & super eodem, de electio. super eo, & c. innotuit, in fine, de renun. c. si. de iudi. examinata. faciunt no. de regulis iuris, cum quid, lib. 6. Item possit reuersus ad primum ibi manere mutato proposito, de tempo. ordi. ex parte, de ara. & qualita. intelleximus, & facit quod dicam de spon. tua, super 1. glo. (¶ ibi, due sunt) ubi hoc idem no. Ioan. 22 (¶ in fine) tament si ex tali transitu prima ecclesia enormiter læderetur, uel infamaretur transire non debet ipse clericus, uel monachus. quod si fecerit prior ecclesia, illum repetere posset secundum Inno. & hoc per uiam restitutionis, si teneret secundum Hostien. sit ratio secundum eum: quia ex graui læsione temporalium restituitur ecclesia, supra de restituito. in integ. c. primo. cum concor. fortius in læsione alienarum personarum, ut supra in gl. Item cum propter animarum salutem etiam debito modo transiens auocetur à religione, ut patebit infra de sta. mo. quod Dei, fortius hoc fiet, quando transiuit non petita, uel denegata

gata licentia. ad hoc, supra de renuncia. admonet. ¶ In glo. quæ est, ibi, de qua dicitur per Aug. super. 1. Io. 4. [¶ In fi.] Innocen. priuata est spes, publica ius commune. dicit Hosti. publica, quæ scriptis tradita est à sanctis patribus, uel à papa: priuata uero, quæ scripta est in cordibus hominum. ¶ In glo. ab hac, in fi.] Vincen. & Hosti. remittit ad sum. de uoto. §. quis uouere possit. ¶ In glo. 16. ibi, nec mirum] ultra medium.

ANNOTATIONES.

- a Discretum transitum. Nihil ergo operabitur priuilegium: quia id à iure communi iam habetur, contra. c. si papa, de priuileg. li. 6. uide quod no. 87. di. qui quis, & 12. q. 2. c. 2. & supra de rescrip. c. primo, & facit. l. si quando, C. de inoffi. testa.
b Puto falsum. Et idem sentiunt hic gl. & probat uerbum debet, quod importat necessitatem regulariter. facit, quod no. in l. sepe ff. de officio præsi.
c Er iurauit forte. Quia animus comprehenditur ex his, quæ quis dicit, cum dicatur iudicium etiam absente parte, uide Bar. in l. Fulcinius. §. quid autem, ex quibus causis in pos. ca. ff. imò nec debet dare ibi transuendi licentiam, nisi sciat, quod illud monasterium arctius illum uelit recipere. uide Ioan. And. de reuancia. dilecti, su per gloff. 3.
d Satisfit iuri. Facit, quod no. gloff. 2. in cap. cum super, de causa posses. & proprie.
e Cum concor. Restituitur ergo ecclesia propter transitum ad religionem: sed non ipse transiens contra ingressum suum, ut no. Io. An. supra eo. cum uerum, super glo. 2.

SVMMA RIVM.

- 1 Coniuges religionem profitendo ab iniuicem possunt diuerrere, sed aliter se abiuurare non possunt, & latius nu. 9. Matrimonij contracti in facie ecclesie affectus, remiss. aduers. in facie.
2 Affinitas superueniens non dissoluit matrimonium. Locus arctus quis dicitur. Adulteria compensantur, & quæ, & quanda, uer. dicit Innocen. & num. 6. in fin.
3 Iuramentum illicitum quod, & admittitur coniux contra ipsum fauore tantum mariti. Adulteranti quando causam dedit mulier uiro non excusatur, licet nullus eam repetat.
4 Viri restitutionem mulier petere non possunt contra iuramentum, nisi ex magna dispensatione. Vir quando ad mulierem non cogatur redire.
5 Restitutio uni contra alterum competit in matrimonijs, etiam si sit uoluntaria separatio, & sponte recederit, & quo iure.
6 Rei potior est conditio in pari causa.
7 Bigamus an possit monacari.
8 Epilogus, & additio glossarum, nu. 9.

CAPVT XIX.

1 **V**eniens. Casus. Coniuges t religio- nem profitendo ab iniuicem diuerrere possunt: sed aliter se abiuurare non possunt. & pars prima ponit mulieris petitionem. cui secunda prouidet, & iudicem dat ibi. Nos igitur. & dicit [ueniens] forte per nuncium, cum infra dicatur inclusa, uel proprie & uerius, ut patet in anti. [In facie ecclesie] & sic non clandestinè. & hoc multum operatur, infra qui fil. sint legi. per laicum [Assignans] apud seipsum & extra iudicem, non apud iudicem, ut 2 sequitur [An equam] superueniens t enim affinitas non dissolueret, de eo, qui cogno. con. transmissa. & c. lordanæ [Per que] hic patet, q non inspirari, sed inquina- ti diuertebant ad adulterium committendum [Priore] l. illo. G. a quo mulier diuerterat [In arcto] forte reclusorio, forte mon. infra de rapto. c. pe. Hosti. & dicit Inno. q mulier ista non uouit, quæ nec uouere poterat, uero marito uinens, a quo repeti poterat adulterij

compensatis [Loco] pro his, qui in arctis locis manent, facit canon. 16. quæstio. 1. qui uere: contra eos. 40. dist. q libet [Includi] ubi. 6. annis in deuotione peractis audiens à quibusdam discretis & religiosis, & sic saluari non posset, ad ap. se. accessit, postulans & c. [Illicitum] quia t non potest saluari sine interitu salutis, supra de iureiuran. si uero. nec prodest mulieri, si dicat, q nullus eam repetit: quia cum suo iuramento dederit marito causam adulterandi, non excusat, nisi faciat, quie- qd p̄t, ut ipsum ab adulterio reuocet. 27. q. 2. si tu absti- nes. Sed dices. si mulier non potuit religionem intrare, quare datur uiro licentiam intrandi? So. non dicitur hic, q detur hæc licentia mulieri inuita, uel dic melius, q admittitur mulier contra iuramentum non sui fauore, sed mariti, ut ab adulterio reuocet. vnde mulier petens restitutionem uiro, dicens etiam se continere non posse, non audirerit contra iuramentum nisi ex magna dispensatione. supra de iureiura. si uero. Itē si vir ab adulterio desisteret, non esset cogendus ad mulierem redire, cum ille sit causa, quare mulier adu- sit, ut est dictū. aliud esset, si hæc mulier intrasset mona- sterium; de licentia uiro obtenta etiam calumniosè & cum peccato. nam tunc uiro adulterante non cogere- tur mon. exire, & ad uirum redire; infra tit. 1. consti- tutus, & c. ueniens, secundum Inno. [Cognatis] si ita esse constitit, supra de rescrip. cap. 2. Vin. [Vt ea] c. mulie- re secunda [Recipiat] no. in t matrimonijs, etiam si sit separatio uoluntaria, competit restitutio uni contra alterum, secundum Inno. Hosti. & Abb. quæ peti pot per officium iudicis, uel cōditione ex hac decre. qui- nimò etiam alter coniugum spontè recedens, si non admittitur ueniens, auditur restitutionem petens, de hoc de rest. spo. literas, in prin. cum suis remis. [Quæstio- nis] de illa. f. affinitate, quæ allegabatur per uirū [Ma- luerit] ponit ergo t hoc in optione uiro, qui reus erat, unde in pari causa portior erat eius conditio, infra de regu. iur. in pari, & quia hæc res uero est, & non præ- cepti. 32. q. 1. integritas. Hosti. uel dici potest secundum Inno. hoc uiro concedi: quia mulier hoc uolebat, quæ si nollet, præcisè eogeretur eam recipere. remitt. tamē ad id, quod dixit, supra eo. ti. in gl. quia non potest [Re- gularem] argue. q t bigamus possit monacari, quod tenet Io. 3. 2. dist. seriatim, & ar. de biga. nuper, de hoc in quæstione Gualteri in parte. 2. quam uide super regula, delictum, de regu. iur. li. 6. ¶ Secunda t glo. quatit, arguit pro, & ponit duas opi. ¶ Tertia glo. signat con- trariū, & soluit. ¶ In t glo. 2. ibi, religionem] hoc posset ue- rum intelligi, si suspecti sunt, ut quia sunt iuuenes, ut hic: secus, si maturi, ut in c. statim alleg. probatur hæc so. infra titu. 1. cum sis, & c. uxoratus, Hosti. [¶ Ibi con- trarium dixit] hic, & Vin. & Inno. ubi coniuges hoc faciant deliberatè & bona inspiratione, non irā uel cō- motione, uide quod post Innocen. dixi infra titu. pri. capitulo primo. ¶ In glo. ar. contra, ibi, sed hic] § 1. dist. in ibi sola mulier adulterata fuerat. ¶ In glo. ulti. ibi, propo- sito] hoc uerum, si se uoto astrinxissent.

ANNOTATIONES.

- a In pari. Melius facit. c. in re cōmuni. & est ratio: quia prohibet, ut 33. q. 1. ca. 1. ad hoc l. Sabianus, ff. communi diui. ubi uide glo.

SVMMA RIVM.

- 1 Ad monasterium qui conuertitur habitum sumendo nouitij, intra tempus probationis ad seculū redire potest, nisi in casu & quo. Probationis tempus quod.
2 Apostasia triplex, Vitam mutare uelle quis non presumitur, nisi probetur, & quibus modis, & nu. 3.
3 Per confessionem suam, quis non potest præiudicare matrimonio fraudem religionis.
4 Votum

- 4 Votum quilibet etiam iudeus exequi cogitur, & quod. De quo non possit papa dispensare. Infideles etiam cogit ecclesia ad id, quod iustum est.
5 Habitus probationis solennizatur & propositum præcedens. Votum quibus modis solennizetur, & quod, ut quis cogatur fieri monachus. Monacari quis cogitur. Cap. Consaldu. 16. q. 1. intellectus.
6 Epilogus, & additio glossarum, nu. 7. In dubijs benigniora præferenda semper. Ad seculum qui redit in qua ueste exeat, & quam postea induere. Monasterium qui ingreditur cū proposito mutandi uitam, & exeat an possit contrahere matrimonium. §. 2. Sponsa huius ingreditur non cognit a statim poterit cum alio contrahere, ibid.
7 Monasterium, uel religionē ingrediendi an sit necessariū protestari.

CAPVT XX.

1 **C**onsulti. Casus. Qui t ad mona. cō- nouitij, intra tēpus probationis redire potest ad seculum, nisi appareat eum uitam uoluisse mutare. Communis diuisio, secunda ibi, Licet autem. in qua distinguit duo membra. primū sol- uit ibi. In primo, secundum ibi, in secundo, tertio cō- suluit ibi, ut autem [Tempus] s. annum, de hoc satis, su- pra eo. ad apostolicam [Apostolica] quæ triplex est, ut nota de aposta. capitulo primo [Diuersa] sic de rescrip. super literis, de concess. præben. quia diuersitatem [Pro- posuerit] quod tamen non præsumitur, nisi clara proba- tione, uel competentibus iudicijs ostendatur, infra eo. non solum, lib. 6. [Absoluit] tunc enim omnino reli- gioni obligatur, & de hac mente t poterit constare per ipsius confessionem, quam nunc facit secundum Inno. quod putant ipse, & Hosti. uerum, si confessio illa non sit præiudicialis matrimonio, infra de eo, qui cogno. con. super eo, & remitt. infra de rapto. c. penul. Constare poterit & aliter, ut dicam, infra c. pen. super glo. pe. & dicit Host. cum quilibet t cogendus sit exe- qui uoluntarium uotum, uel deliberatum, & publi- catum propositum de intrado religionem, dum mo- dō de eo fiat fides ecclesie, ut in casu isto, fortius Iu- deus, si uotum baptizandi emiseric, uel propositum deliberatū publicauerit, cogi debet hoc adimplere, de hoc de baptis. debitum. præcipue quia illud uotū uoluntarium, hoc necessarium, in quo nec papa di- spensare posset, de hoc infra de uoto, magna, uer. cū igitur. Cogit enim ecclesia & infideles ad id, quod ius- tum est, de hoc infra de uoto, quod super his, & cog- etur eo modo, quo cogit usuras restituere, de usur. post miserabilem, & c. quanto, & de rapto. in archiepi- scopatu. Dicebat t autem hic Inno. q si habitus proba- tionis solennizatur præcedēs propositum, multo for- tius tale uotum, quo renūciat seculo quis, solennizat habitus probationis, arg. 27. q. 1. cap. 1. uotum etiam continentia mulieris solennizatur per habitum reli- gionis solenniter susceptum, infra qui cleri. uel uouē. insinuante. Idem uidetur, si renunciat proprijs, & pos- tea suscipit habitum professorum, cum renūciatio priorum, sicut & continentia, sit de substantia monacatus, infra de sta. monachorum, cum ad mon. in fi. secus, si uoueret non comedere carnes, uel seruare vi- gilia monachorum. nā tale uotum per receptionem habitus non solennizatur. Est autem ratio: quare præ dictis casibus solennizatur uotum: quia ex quo prædi- ctamouit, cogendus est illa seruare, etiam si habitum non suscipiat. Tutum est ergo dicere, q si per se facit illud, quod sine habitu seruare tenetur, suscipiendo postea habitū, præsumptione iuris & de iure dicatur

hoc uoluisse ad eò roborare, q de cetero non permi- tatur deserere habitum sic susceptum. Sed contra, qui uouit se fieri monachū, cogendus non est. ad hoc. 16. q. 1. Consaldu. ergo nec per susceptionem habitus so- lennizatur uotum secundum præmissam rationem, & sic contradicit præ. ca. Sol. ibi cui uouit, erat mente alienatus secundum Hosti. uel ibi nullum uotum emis- sit, nec professionem fecit expresse, nec fecisse præsumitur: quia nullum habitum suscepit. hic uero primò propositū habuit, & postea suscepit habitū, per quod illud propositum solennizauit: sed Consaldu sine re- ceptione habitus promissit se facturum monachum. li- cet igitur peccet non implendo. 17. q. 1. qui bona, nō tamē fuit monachus, nec fieri cogitur, ar. de renun. ex transmissa. ff. si cer. petatur, qui mutuum. melius uide- tur Inno. eum cogendum, ad hoc de uoto, magna. & in decreta. ex transmissa. si sine aliquo præcedenti uo- to recepit habitum. Hosti. remittit ad no. qui cle. uo. consuluit [In secundo] s. quando conditionaliter intra- uit. ¶ Quinta t glo. signat contrarium, & ibi remittit. ¶ Pe. gl. quatit, opinionem ponit, & soluit. ¶ Vltima glo. quatit, alleg. pro, ponit opi. Io. in fi. soluit contra- riū, interserit arg. de p̄tatione, alleg. 4. iura, & duo in contrarium. ¶ In glo. ulti. ibi, sunt persona] uide de iudi. dilecti, super prima glo. [¶ Ibi, semper in dubijs] sequitur, benigniora præferenda sunt. ¶ In glo. id est dissoluit, in fine] hoc dicit pro tanto: quia habitum, & uestes seculares portare poterit, cum etiā dicat regula, q exeat in ueste, in qua intrauit, honestum est, q illas deponat, & honestiores assumat in memoriam pristinae religio- nis, ar. C. de quæstionibus. l. seruos. ¶ In glo. nunquid, ibi, quod] s. supradictum, q contrahere non possit [¶ Ibi, non est uerum] idem Vin. Gof. Innocen. & Hosti. non sic secundum ipsos, Gof. & Hosti. in eo, quod dictum est proximè, s. quem cōstat absolute uoluisse mutare se- culum: quia si ille contrahat, non tenet matrimonio: quia religiosus est, licet nō præcisè illius religionis. vn de dicebant Vin. & Host. & Inn. q si ille, qui sic ingre- ditur, habebat sponsam non cognitam, illa statim po- terat cum alio cōtrahere, & hoc satis probatur, infra eo. beneficium, li. 6. ¶ In glo. ulti. in fi.] & hoc t dictū, s. q non sit necessariū protestari, corroborat hic In- no. & post eum Hosti. quadruplici ratione. Prima, q a secundum id omnes ferè protestarentur pro egressu, & sic multi postea possent habere occasionem exe- di sine rubore, & de facto multi exirent: aliàs fortan remanuri. Secūda, quia in dubio permitti debet eidē de sua conscientia testificari, cum nec aliter probari possit, de homici. significasti. 2. & c. petitorio. In hac ergo uita sit sibi iudex & testis. Caueat tamen sibi in fu- turo iudicio, ut supra no. secundum Ho. Tertia, quia præsumit, q ex rubore dimiserit protestari. Quarta: quia timere potuit, ne propter protestationem sibi probationis habitus non daretur.

ANNOTATIONES.

- a Habitum professorum. An sola susceptio habitus sine profes- sione solennizet uotum simplex, probat tex. qudd non in c. qui post, eo. titu. lib. 6. cum ponit ista duo copulatiue. Et idem probatur, qui cle. uel uouen. meminimus, & ibi tenet Lapus istum alias pos se contrahere matrimonium, & idem inducit. c. 1. de uoto, lib. 6. ad. quæstio. hic uidetur Inno. sentire contrarium, ibi uide Archid. & Lapum uel potest dictum istud intelligi, quando per susceptio- nem habitus inducitur professio, ut post triduum, & uide in c. me- minimus, qui cleri. uel uo. & uide gl. in c. ex transmissa, de renun.

SVMMA RIVM.

- 1 Intra probationis annum qui redit ad seculum, quando liberè po- test ad ordines, & beneficia promoueri. Probationis tempus usquequo durat.

Epilogus.

2 Epilogus, & additio glossarum, nu. 3.
Minus sumitur in isto titulo.
Deliberationem nulli deus, non diabolus, qui vult casum.
Averatem an suppleat malitia, uel prudentia in profitenda religio-
ne, uel aliis, uer. pratered.

C A P V T XXI.

Postulasti. Casus. Qui t intra annu
probationis no facta p
ordines, & beneficia promoueri: Comu-
nis diuisio. secunda. Nos tertio. primam & secundam
habes, supra de foro cope. & infra de homicidio, pos-
tulasti [Annum] iam totus. 15. annus illis cedit, quod
dic, ut infra eo. ti. primo, lib. 6. [Professione] tacita, uel ex-
pressa [Hoc scientibus] maxime, dic, uel est dictu, ut ap-
pareant non decepti, de reg. iuris, scienti, lib. 6. Alij di-
cunt hoc dictum, ut per hoc appareat episcopus dis-
pensasse, dicentes per hoc probari, q dispensatur in
etate circa mutata, quod est falsum, de etate & qualita-
te. c. uno, lib. 6. [Promoti] post pubertatem supra de
temp. ordi. uel non est, & in cle. de etate, & qualita-
te, general[Propter hoc] q intrauerunt, & exiuerunt in-
tra annum. uel propter hoc scilicet q sunt minores,
dummodo cum eis propter utilitatem, uel necessita-
tem ecclesie fuerit dispensatum secundum aliam le-
gituram. [Glossa] t dupliciter legit, quod hic dicitur de
minore. & secundum altera declarat, quale fuerit du-
bium, & ponit opinionem Hugonis. [In t glo. prima ibi. 14.]
& sic sumimus minore iusto titulo [ibi, diabolo] dixit
Hosti supra eo. ad nostram, q hec ratio non est bona:
quia peccat sine deliberatione committitur: nec que-
rit diabolus auctor peccati deliberationem hominis,
sed casum, arg. 16. q. 2. uisus, post prin. Deus autem, qui
nemini insidiatur, uult, q seruus deliberet ante, quam
uotum emittat. inde, quae non cepit, deliberet. 27. q. 1.
nuptiarum, ad hoc de conse. distin. 4. quæris. Præterea
ratio Hugo. fallit in casibus no. supra eo. licet, in glossa.
ab hac. Item papa in hoc potest licentiam restringere,
uel laxare, supra cod. quia [ibi, patet] ibi diceba-
tur ministrare, nisi prudentia forte suppleuerit etate-
tem in illis, ut transire ad religionem debeant laxio-
rem: quia cum ipsi sine protestatione habitum religio-
nis assumunt, uitam præsumuntur proposuisse muta-
re: sed sublati sunt textus, per quem duæ fallæ opi-
niones fouebant, sicut opinio Hugonis. & alia opinio,
quæ habet, quod simpliciter intrans uidetur uitam
uoluisse mutare. Hostien. [in fine] de hoc plenè. 20.
quæstio. 1. in summa.

S V M M A R I V M.

- 1 Habitum monacale qui deserit, quando dicitur esse professus. Quid
si secularis: uide totum nu. & nu. 3. §. fin.
Irregulariter, pro inqueste.
Observantia religionis in quibus consistat.
Professionis substantia quæ.
Censura si compesci rebelles non possint, quid seruandum, in fin.
2 Epilogus, & additio glossarum, nu. 3.
In religione non remanere uelle, si quid intra annum protestetur, quod
profit ea protestatio. §. fina.

C A P V T XXII.

X parte. Casus. Qui t ultra annum
in mona ubi sunt habitus indistincti, taci-
te dicitur esse professus. communis diuisio.
secunda ibi, ideo que [Professionem] expressam [Irregula-
riter] i. inhoneste, quod tacete non deberent, etiam si

intra annum exiissent, supra capitulo secundo [Ob-
seruantias] quæ obedientia respiciunt, & hæc tria sunt
substantialia professionis, de statu monachorum. cum
ad monasterium, ad finem [Habitum] etiam nouitio-
rum, nisi in colore, scissura, uel forma sit patenter di-
stinctus ab habitu professo, ut in consti. clemen.
eo. titu. eos, qui deinceps [Monacalem] si moram ibi fe-
cissent in habitu seculari, locus esset ei, quod dicitur,
supra de elec. cum causam, in fine [Compellens] & si per-
cen. eccle. compesci non possent, seruetur, quod dicitur,
infra ne cleri. uel mo. relatum. Pe. t. [Tertia] gl. in-
ducit tria similia, & arguit, alleg. duo iura. [Vlti. glo.]
declarat præsumptionem, quæ insurgit ex lapsu anni,
allegat concordantias, dicens id locum habere, cum
est habitus indistinctus. [In t glo. prima, in fine] & quid
hic dixerint Goff. & Hosti. ibi dixi super ultima glossa.
[In glo. secunda, in fine] & 10. q. prima, in summa. [In gl.]
tertia ibi, quod dicitur 3. regu. 18. c. [ibi seruire] de facili.
uel loquitur de contrarijs secundum Hosti. [In glo. ult-
tima ibi, Precessit] dicebat Vin. q si quis intra annum præ-
bationis protestatur, q non uult remanere in religio-
ne, licet aliquo tempore post uotum remaneat, adhuc
põet exire, de officio ordi. pastoralis. & si uoluerit re-
manere, ad hoc habebit annum, nisi cedat in hoc iu-
ri suo, de hoc in specu. de statu mona. in ultima quæ-
stione, & dixi, supra c. secundo [ibi seruire] quod dic, ut
infra eo. cap. primo, libro sexto. unde dicebat hic In-
no. & Abb. post eum, supra c. consulti, q ubi sunt ha-
bitus distincti, quantocunque tempore quis ferat ha-
bitum probationis, non censetur professus, nec cogi-
tur illam regulam profiteri, & dicit Abb. se uidisse li-
teram absolutoriam datam super hoc cuidam mona-
cho, qui bene per. 20. annos teterat in habitu pbatio-
nis, quod dic ut in clem. eodem tit. eos qui, & de hoc
in glo. secunda. nec placet Inn. quod quidam dicunt
eum, qui habitum probationis derulit ultra annum in
monasterio, ubi habitus sunt distincti, obligatū reli-
gioni in genere, licet non illi, cuius habitum derulit. di-
cit enim illum etiam in genere nõ esse obligatum reli-
gioni. nec ob. infra eo. constitutionem, li. 6. quia lo-
quitur de professione tacita, quæ fit sine probatione.

S V M M A R I V M.

- 1 Ad seculum quis libere redit intra probationis annum.
Nisi in casibus, & quibus, toto nu. & nu. 4. & quando omnia re-
cuperet, nu. 2.
Diuisio decretalis.
Nouitij religiosi qui dicantur.
Nouitius habitus nouitiorum, & probationis idem significant.
2 Professus tacite an possit eligi in abbatem, an nouitius in episco-
pum, an habitus professio. nis receptio habeat tacitam profes-
sionem, remittit.
Ad statum pristinum qui redijt a religione, an & qua recuperet.
3 In probatione qui est, si percussor, percussor est excommunicatus.
Statum presentem inspicit, hic argumentum.
Votum continentia a coniugatis emissum semper est solenne.
4 Habitum in quo ordine distinguatur, in fi. & ubi non est distinctio
eius, difficile discernitur nouitius a professis, nu. 9.
5 Eius benedictio quid operetur.
Professus quibus casibus quis censetur, & nu. 8. §. fin.
6 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 7. 8.
7 Liber a seruo difficile discernitur.
Distinctiones habitus instituenda, ut fiat discretio personarum.

C A P V T XXIII.

S tatuimus. Casus. Intra t proba-
tionis annum libere
quis redit ad seculum, nisi professionem
fecerit tacita, uel expressam: uel appareat
cum

dum uitam uoluisse mutare. secundo, ut distinguan-
tur habitus, præcipitur uestes professionis tempore
benedicti. secunda ibi. Nihilominus. prima pars tria fa-
cit, ponit dictum, a quo secundo excipit ibi, Nisi. ex-
ceptionis rationem subdens ibi. Cum quilibet [Nouit-
rios] i. de nouo receptos, & uestimenta probationis
indutos nullo uoto emisso: alias contra, qui cleri. uel
uocem, ca. si. secundum Innocen. Dicit Host. q nouit-
rius, & habitus probationis idem significat [Consueuit]
ergo post susceptum huc habitum etiam intra annu
exire non poterit [Vt ante] ergo postea non poterit.
de tacite professio tan possit eligi in abbatem, de noui-
tione an possit eligi in episcopum, & an receptio ha-
bitus professionis habeat professionem tacitam, no.
hic Host. & hæc omitto: quia sunt hodie expedita, in-
fra de elec. nullus, & infra eo. constitutionem, lib. sex-
to [Priorem statum] ergo beneficia, & bona recuperat:
C. de sen. pa. l. 1. & ult. Quid de his, quæ legauerat, uel
dimiserat in ingressu? So. si nihil protestatus est, non
est quæstio: quia per id patet, quod uoluit uitam mu-
tare. Si uero protestatus fuit, q conditionali ter intra-
bat, omnia recuperat: quia præsumitur causa mortis
donasse, nisi aliud in donatione fuerit dictu. ff. de do-
nã. cau. mor. l. mortis causa, secundum Hosti. [Liberã]
ita q nec cogetur ad aliam religionem transire. de hoc,
supra eo. consulti [Intra annum] & si quis eum t percussit
medio tempore, excommunicatus non est: quia non
est persona ecclesiastica, Innoc. ar. ff. de statulib. l. sta-
tuliberum, Abb. sed hoc est falsum, infra de sen. excõ.
religioso, lib. 6. [Appareat] dixerat hic Hostien. uotum
continentie a coniugatis emissum semper esse solen-
ne. uide infra ti. 1. dudum, super uer. castitatem [Deser-
uire] prout dicebat Hosti. hucusque posuit regulam,
& quatuor casus exceptos. regula t est, q qui suscipit
habitum religionis, illu dimittere, & exire potest. pri-
mus casus exceptus, si recepit professionis habitum. se-
cundus, si fecit professionem expressam. tertius, si de-
rulit habitum ultra annum, quod intelligas, ut supra
c. proxi. quartus, si appareat, q uoluit omnino dimitte-
re seculum. remittit etiam ad no. supra e. c. 2. & c. super
eo [Non distinguatur] nam in quibusdam distinguatur,
sicut in fratribus Minoribus, quorum nouitioru ca-
pacium non est satum, Host. [Benedicantur] & hæc be-
nedictio t facit, q ille habitus est censendus habitus
professorum secundum Inn. & Abb. & tunc scienter
illum recipiendo fit professus, saluo quod habes, in-
fra c. constitutionem. Idem secundum Hosti. si hoc
discernatur etiam per alia signa, ut quia nullus noui-
tius stat supra chorum: nullus habet uocem in capitu-
lo. Si ergo utatur nouitius istis signis, abbate, & fra-
tribus ipsam certiorantibus & consentientibus; pro-
fessus uel, infra eo. c. 1. li. 6. su. p. 3. gl. [Prima] t gl. distin-
guit duplicem habitum: idem uero quærit, ponit tres opi-
niones, & soluit. [Glo. secunda] quærit, & soluit. [Glo.]
secunda quærit, & soluit. [In t glo. 1. ibi, si quis] uide de
re iudi. quod ad consultationem, super glo. penul. [ibi,
sunt persone] uide de iudi. dilecti, super prima glossa.
[In t glo. 1. ibi, nullu] hoc concedo: sed hic negatur uac-
catio [ibi, dixi 10.] 27. q. 1. responsam, & idem no.
ipse 10. Phi. & Hosti. supra eo. consulti; & ibi etiam de
hoc no. Host. remittit ad summam, de conuer. conu. in
fine, Inn. autem tractat hanc quæstionem. s. eo. postula-
ri [ibi, non uoluit] & hodie approbatur infra eo. be-
nedictum, & hoc tenebat Vin. supra eo. consulti. [In gl.]
secunda ibi, appareat. uel modo constitetur, q tempore in-
gressus habebat firmum animum dimittendi seculum
secundum Inn. uel. En Host. si ingressu illud expressit,
uel quia se & sua expressè mon. obtulerit, uel quia p-
prijs omnino renunciauerit, uel castitate, uel obedi-
entiam solenniter promiserit. hæc. n. & similia secundum

eos sunt signa euidentia dimissionis seculi. [In glo. ult.
in fine] aliter t difficile discernentur, sicut difficile di-
scernitur liber a seruo. ff. de contrahenda empzione,
quia difficile, Vincen.

S V M M A R I V M.

- 1 Fugitiui religiosi annuatim requirendi, & ad monasterium redire
compellendi, & a quo nouissime prouisum.
Quis sit huiusmodi, & cui acquirat, & nu. 2. & si ad aliquam ec-
clesiam promouetur, cui, nu. 3. quid si intrat secundum monaste-
rium, ibidem.
Benedicti extrauagantem citat hic Io. And.
2 Seruus fugitiuus domino acquirat, sed non semper, & nu. 3.
Diu, tempus decennij continet.
3 Dominicales quæstiones Bartholo. Brien. citantur, cit. fin.
Aegrotus, & electus a religione cui quærat, in fin.
4 Fugitiui ordinis Benedicti uel alij quando recipiantur, & nu. 6.
Recepti ubi ponendi, & quibus operis destinandi, & qualiter pu-
niendi.
5 In eos inobedientes quæ potestas, & quibus.
Prælati ecclesiarum qui possint & qua causa coerceri ex potestate
huius decretalis, & a quibus.
6 Humiliter reuertit qui dicantur fugitiui.
7 Epilogus, & additio glossarum.
Monachi disciplina secundum ordinem bea. Benedicti septem gradi-
bus consistit, & qui sint.
8 Fugitiuus reuersus & penitentibus qui uita necessaria ministrabit.

C A P V T XXIII.

Religiosi. Casus. Religiosi t fugitiui
annuatim sunt reuocadi,
& cogendi, ut ad monasterium reuertan-
tur, & præmittit constitutionis causa. secun-
do ponit constitutionem ibi. statumque, quæ duo facit,
primò prouidet circa fugitiuos & electos obedire pa-
ratos, secundo circa inobedientes ibi. Si uero iterum
primò prouidet, eum per receptionem ipsorum regula pari-
tur. secundo eum nõ patitur ibi. Quod si ubi etiã distin-
guit, an sub sit scandalu, uel non. secunda ibi. Alioquin.
Nouissime per constitutionem Benedicti prouisum est
plenius, quæ incipit, Pastor bonus [Fugitiuus] qui per
se exierit non electi, ut differat a sequenti, & dicitur
fugitiuus, qui mansit extra mon. ut se celest. abbat, et
si postea penitentia ductus redit ad mon. ff. de adli.
edic. quid sit fugitiuus, sed cui talis acquirat? dic q mo-
na. unde exiit, quãdiu est in fuga, sicut & seruus do-
minõ. ff. de acquir. pos. l. 1. §. 1. nisi diu fuerit in posses-
sione libertatis, & paratus sit subire liberale iudicium
ff. de acquir. pos. possideri. §. hoc ius, & l. per eum. §. si.
& intelligas diu, id est per decenniu. ff. qui & a qui. ma.
le. si cum fidei. §. Aristo. hæc forte non habent locum
in monaco, cum nullo tempore excusetur. s. eo. sicut
nobis. s. de testa. ga. & hoc omnia uerũ est, si de mo-
nacatu constat: alias secus, sup. de testi. nuper. nec uis
fiat in tẽpore: sed solu utrũ hic constet uel non, & ex
quo constabit, oia reuocari mona. 19. q. 2. abbates. de-
bet tamẽ hoc de plano & sine libello expediti: quia
seruos dei & c. ad hoc inf. de accusa. olim, ar. 1. q. 1. si
quis cum clerico, si promouetur: iste sic fugitiuus ad
aliquam ecclesiam, tenuit iaco. Bon. can. in sua dispu.
quod acquirat inuitu ecclesie erunt ipsi ecclesie,
de testam. cum in officijs acquirat inuitu pertone
comperunt mon. in dubio distinguebat, an a propin-
quis, an ab extraneis obuenerint. ut in decre. requisi-
sti, de testa. Sed quid si intrat secundum mon. Respõ-
deo, si illicentius recessit, & laxiorẽ religionem intra-
uit, adhuc acquirat primõ. s. eo. Ioannes. si licentius, uel
perita licentia arctiorẽ religionem eligit, acquirat, se-
cundo, s. o. licet, & iam nihil habet. cõ mane cõprimõ. ar.
de

de renuncia. ex transmissa, supra de paroch. ca. fi. 21. q. 2. si quis iam translatus. 13. q. 1. uno. & sic intellige in auct. de san. epi. §. monachus. col. 9. & de monac. §. si uerò relinquēs. nā & seruus pro derelicto habitus priori domino non acquirit. C. de lati. lib. 10. l. e. una. §. sed ferimus. imò acquirit ipsū apprehendenti. ff. de stip. seruo. l. e. quod seruus. adde quod not. de priuile. cum olim. 2. Hosti. Bar. Brixi. post Tan. in domini. 7. tenuit, q̄ dato quod per abbatem & conuentum licentiatus fuerit monachus ad arctiorem religionem, quam postea intrauit, sed medio tempore uagando aliqua acquisita primo mon. competant, cuius semper remanet monachus ante ingressum, cum non sit plenē translatus. 21. q. 2. si quis ff. de mili. te. ex eo. faciant, quæ dixi in 1. q. & uide in spec. de sta. mo. uer. 41. & in uer. ibi se. tractatur de ægroto, quod no. infra de infan. & lan. c. uno, in fi. pe. glo. de eiccto no. 18. quæstio. 2. abates [Requirant] cōcor. C. de agri. & cen. l. omnes omnino. li. 11. quid dicit uide in suf. de immu. ec. iudicatū

pum. 90. di. §. 1. cap. 1. 12. q. 1. præcipimus, & c. ecclesiasticarum: & hæc omnia secundū Hosti. poterunt prefontes exequi auctoritate papæ sibi commissa, hoc saluo, q̄ episcopum nequeunt coercere, de sta. mo. in singulis, & cap. fi. §. q̄ abbas, de maio. & obe. cum inferior, & facit, infra de hæreti. inquisitores, lib. sexto.

ANNOTATIONES.

In fuga. Retinet ergo monasterium dominium, & possessionem in fugituo monaco, sicut dicitur in seruo fugituo. uide. leg. 1. §. per seruum, & ibi Bar. ff. de acquiren. pos. alias autem in re mobili inanimata, cum perdimus possessionem statim, cum refugit custodiam mon. secus in re mobili animata, sicut no. per glo. & Bar. in l. 1. §. per seruum, & sic omnes dicunt communiter. Sed Inno. hoc dicit uerum, si persequatur seruum fugientem. alias si desistamus à persecutione, dicit, quod tunc illā perdimus possessionem hoc ipso, de seruis non ordi. de seruidum, cuius dictum dicit Bal. notabilissimum, & allegat illum in l. si liberis, C. de acqui. pos.

S Y M M A R I V M.

Dispositio tituli. De coniugatorum ac conuersione ubi alibi tradatur, ostendit.

De conuersione coniugatorum, Rub.

¶ Viso in genere de transeuntibus ad religionem, in specie de coniugatis transeuntibus uideamus, Goffi. Habetur materia. 33. quæstio. 5. & 27. quæstio. 2. sunt, qui dicunt, cum. 9. capitulis sequentibus, & cōuenit, infra de raptoribus. capitulo penul.

S Y M M A R I V M.

- 1. Si uir de uxoris licentia proficetur, quando nihilominus uxori restituetur, & nu. 3. In professione huius quæ solemnitates obseruande. 2. Vir si uouet tantum uxore consentiente, sed non intrat religionē, quando uterque debeat seruare continentiam, & nu. 5. Coniugum alter sine alterius uoluntate monasterium non potest ingredi, nec uouere, nu. 3. 3. Communi de monasterio an & quando possit exire auctoritate propria, & repetere remanentem in seculo. 4. Epilogus, & additio glossarum, nu. 5.

C A P V T I.

Raterea. Casus. Si uir de vxoris licentia proficetur, & vxor ipsa suspecta, nec continentia uouet, nec religionē ingreditur, episcopus uirū vxori restituet. Cōis diuisio, scđa ibi, Dicimus [Vxoratus] tolle, qđ est. j. ab epō suo & c. [Præsentibus] hæc solēnitates uel adhibet, uel omittit parū faciūt, dum tamē cōstet de professione facta de licentia uxoris p̄m. Hosti. [Episcopo] consuetudo nō habet, q̄ requirit episcopi auctoritas, licet id esset honestū. nā nec clerici requirunt assensum episcopi ut necessarium. 19. qu. 2. dux. Vin. unde Hosti. sup. maximē [Vxoratus] iuuenis, & suspecta, Hosti. [Vouente] nec hoc sufficeret in iuuenē, & suspecta. j. ca. cum sis [Seruare] quid si t̄ maritus non intrat religionem, sed tantum uouit vxore consentiente? So. si uxor uouit, & marito uouenti cōsensit, uterque debet continentiam seruare, nec alter alteri tenet debitū reddere, cū uterq; ius suū uideat remissis: nō potest tñ alter sine alterius uoluntate intrare monaste. 33. q. 5. quod deo. Sed si unus tantum dederit alteri licentiā uouendi, sed nō uouit, pōt debitū exigere, cui non renunciauit p̄m Inno. qui dicit, q̄ hæc decre. est argu. contra Hosti. remitt. infra eo. dudum, uer. & qđ idem [Renocari] dicit Abb. magistrum suum t̄ tenuisse, q̄ ipse propria auctoritate poterat exire, ex quo uxor non uouerat, licet licentiā dederit nam, cū sic dicitur

tur, q̄ potest de monasterio reuocari, quare iste non poterit præuenire coactionem, & facere de necessitate uirtutē, non uider. unde q̄ ingressus reperere possit remanentem in seculo, allegat Innoc. infra c. quidam, duas rationes. prima: quia unus coniugum sine altero uouere non potest: & si uouit, promissum, soluere non potest. 33. q. 5. una sola. secunda: quia cū eius ingressus non teneat, peccat, si se ab uxore alienat: uel si ei causam adulterandi præbet. 27. q. 2. si tu. supra ti. 1. ueniens. hoc intelligit, etiam si de uoluntate coniugis, tamen non uouentis, intrasset, cum prædictæ rationes pariter urgeant, cum transit ea inuita, uel uouente. dicit tamen, q̄ tutius est, q̄ officio iudicis fiat eius reductio ad coniugem, quam ad petitionem suam, & sic intelligat istud capitulum. ¶ Ultima ¶ glo. allegat tria iura pro concor. & duo pro contrarijs, uel soluit distinguendo. ponit opinionem. Iterum signat aliud contrarium, & soluit. ¶ In ¶ gl. ultima ibi, conuertatur dicit Inno. q̄ si uxor iuuenis licentiā dedit, & cōtinentiam uouit, cogitur intrare mona. non q̄ fiat monaca, nec uiuat monacaliter, sed refrenabitur à uagationibus, & custodietur, ne possit luxuriari. uide, quod dicam, infra eo. significauit, super prima glo. ubi ponam, qđ hic dicebat Hosti. [Alij] l. Ala. [¶ ibi, ignara] uel dixit: do tibi licentiā, sed non continebo [¶ ibi, tene primū] Idē Vin. uel intellige, ut no. infra eo. uxoratus, & c. sequē.

ANNOTATIONES.

¶ Repetere possit. Contra hoc facit, quod no. Io. An. infra ex parte, lo. i. in deci. in uer. in 4. casu, ubi uxor bene reuocat. sin autem inuita, in religione remanet etiam mortua uxore, & uide gloss. 1. infra eo. uxoratus. ¶ Monacaliter. Quia laica est etiam post uotum solenne, uide Io. An. in c. porrectum, in proxi. in glo. hic est uehemens, non tamen tenebit matrimonium ab ipso contractum, uide Ioan. And. infra eodem cum sis, in sua glo. fi.

S Y M M A R I V M.

- 1. Coniugum alter inuito altero potest ingredi religionem, remanens in seculo ad secunda uota transire, & nu. 2. & 5. Consensus legitimus in matrimonio quis. 2. Bartholo. Brixiensis quæstio. Dominica. citantur. Ioannes etiam de Deo. Frater Iaco. Guido. 3. Coniugum coitu effici unam carnem, & quæ alia. 6. Humiliter reuertit qui dicantur fugiui. De nuptijs qui ad monasterium ierunt, & cur licuit. Matrimonium per ingressum alterius coniugum in religionē quando dicatur solutum, in fin.

C A P V T II.

Erūm. Casus. Antef carnalem copulam alter coniugum reliquo inuito religionem ingredi potest, & remanens in seculo potest ad secunda uota transire. ponit dictum, & ipsius rationem ibi, Quia cū [Consensum] sortius ergo hoc liceret contractis tantum spōsalibus de futuro [Legitimum] quia persona erant aptæ ad matrimonium contrahendum, nec suberat impedimentum [Commixtio] quid si sponsus sponsam cognouit, sed inuita, nunquid sponsa eo inuito conuertitur poterit? argu. q̄ nō, quinquagesima quinta distin. si euangelica, ubi de hoc in prima gloss. Io. de deo dixit uerum in sponsa de præsentibus: secus, si de futuro, Bar. Brixi. in quæstione domini. Quidam per uerba de præsentibus, dixit q̄ ingredi poterit, ne delinquens sit melioris conditionis & c. Formabat tamen quæstionem in eo, qui ad hoc vxorem oppresserat, ne religionem ingredi possit. Hosti. contra in summa. c. ti. §. si. uer. quid

si uirgo. frater Iaco. concor. Hosti. in sua dispu. Guido post episcopum Murin. concordauit Bar. Brixi. uide quæstionem de reg. iur. quæ contra ius, li. 6. [¶ nō t̄ caro] licet quò ad substantiam matrimonij coitus nihil addat. 27. q. 2. sufficiat. ff. de reg. iur. nuptias: addit tamen quò ad quædam. primò quò ad bigamiā, supra de biga. debitum. secundò quò ad significatum, de quo ibi habetur. tertio quò ad impedimentum religionis ingressum, altero inuito, uel ignorante, ut hic secundū Goff. quartò quò ad bonum prolis. ff. de uerbo. sig. liberorum. quintò: quia multis modis per ipsū firmatur matrimonium, de quibus, infra de spon. tua. secundum Hosti. ¶ Prima ¶ gl. signat contrarium, & remittit. ¶ Ultima glo. ponit opinionem, quam reprobat. ¶ In ¶ glo. secunda ibi, Alexius] & Ioannes euangelista, & multi alij sancti, Hosti. ¶ In ¶ glo. ult. ibi, quidam Bam] & de hoc. 22. q. 7. cap. 2. in fi. mag. glo. & 7. q. 1. pastoralis, ubi etiam not. de episcopo diuersarum ecclesiarū [¶ ibi, religionis] etiam si remanens in seculo non contrahat, aliquibus uideatur, q̄ tunc primò solum erit primū, cum contractum fuerit secundum. simile, infra de diuor. quanto [¶ in fi.] Idem Innocen. & Hostienfis.

ANNOTATIONES.

¶ Nihil addat. Faciunt ista ad q. an statutum loquens de uxore, ut quòd uir lucretur dotem, mortua uxore, uerificetur in sponsa de præsentibus non cognita, uide ad hoc Cy. Bal. & doc. in l. non sine, C. de epi. & cleri.

S Y M M A R I V M.

- 1. Vir inuita uxore professus religionem, mortua uxore, cui fuit restitutus, iterum non contrahit, nec ad monasteriū redire cogitur. Religionem comūx ingreditur multis modis in summa, & quibus. Innocentius arguitur confusionis. 2. Coniug ante alterius mortem si non sit eductus de monasterio eius uotum sit solenne, etiā si eius mortem ignorauit, si uerò eductus, an peccet, si non redit, nu. 6. Coniuges si ambo ingressi sunt monasterium, amoborum uotum uideatur ratificatum & solemnizatum. 3. De coniuge ordinato ad sacros inuita coniuge, remittit. Coniugis alterius renunciatio seculi, uel carnis non obest alteri, & nu. 4. & 6. cir. fin. 4. Promissio periculosa eius, quod est in alterius potestate. Votum etiam non tenet huiusmodi. Donatio non est grata, si unus offerat rem duorum. 5. Epilogus, & additio glossarum, nu. 6. Diuine uoluntati contradici non potest. Ioan. Gal. magister Tancredi iurisconsulti. §. 1. Continentia est de substantia professionis, ibid. Coniug an possit intrare monasterium, altero ingresso, ibid. ad uer. non est reconciliatus. Coniugij fides an unica, & quæ, in fin.

C A P V T III.

Vidam. Qui inuita uxore professionem fecit, & ei repenti fuit postea restitutus, mortua uxore matrimonio contrahere non debet, licet ad mona. redire non cogatur. cōis diuisio. secunda ibi. Quæstioni [Inuita] no. quia ingreditur q̄s inuita cōiuge. nō sciet, sed non dante licentiā: item dante licentiā, sed non uouente. item dante licentiā, & uouente, sed non religionem intrante. item uouente, & religionem intrante. Ad hæc mēbra diuersa adaptantur omnia iura huius ti. quæ uidentur contraria, & de his p̄sequar, infra eo. ex parte. 1. & quædam hic cōfūsē not. per Inn. decidam propter distinctionē, quā ibi ponā. aliquid etiam de his dixi, supra cap. 1. in fi. [Ea mortua] dicit Innocen. t̄ quòd si iste non eductus de monasterio mortua uxore, saltē per momentū in mon. morā trahat

trahat, eius uotum fit solenne, etiam si mortem uxoris ignorauit. ad hoc infra eo. consuluit. ibi tenet contrarium, quando transit in uita coniuge; ibi uideas, salua tamen distinctione, quam posuit de eo, qui dux in mari. ca. 1. plus dixit hic Inno. q. si ambo coniuges ignorant, uel scientes alterum uiuere, ingressi sunt monasterium, q. amborum uotum uidetur ratificatum & solennizatum per professionem, & ingressum & ultimi ingredientis. Quod autem hic no. Gof. de t. ordinato ad sacros inuita uxore, dicat infra c. placet [Quod ad hoc] quo legdebatur ius eius tantum, cui potuit renunciare, supra titu. r. statuius. Dicebat Inn. q. persona no. erat idonea ad ingressum, sed idonea erat ad renunciandum exactioni debiti [In mulieris] Hiero. ad Celantiam, in fi. de hac materia loquens sic dicit. Periculosus t. promittitur, quod est in alterius potestate: & nescio, quam sit grata donatio, si unus offerat rem duorum [Potestate] ergo quod ad id uotum non tenuit [Apostolus] i. ad Cor. 7. A [sed mulier] ar. ad. q. no. 29. q. ult. c. pe. in r. gl. de uiro, qui se uendi. passus est in seruum. 3. Prima t. glo. signat contrarium, & remittit. ¶ Vlt. gl. obijcit, & soluit. secundò querit. ponit opi. Tan. ponit cotrariam, quam approbat, & alternatiuè reuertitur ad primam. tertio querit, soluit distinguendo, solutione ni opponit, & respondet. ¶ In t. glo. vlt. in fi. Vin. dixit, q. licet ceperit uelle, sine peccato contraxit, & soluta fuit obligatio: sed perdidit ius eligendi, cui tacite renunciavit intrando, de cens. cum olim. ¶ In glo. vlt. ibi, diuina] cui contradici non potest, infra de diuo. gaudemus [et ibi, Tan. dixit] Vin. Gof. & Phi. & ipse Tan. dixit infra eo. placet, q. hac fuerat opi. Ioā. Gal. magistri sui [et ibi, solenne] quia in prauidicium uxoris continentiam permittere no. potuit, quæ est de substantia professionis, infra de statu mo. cū ad monasterium, in fi. Goffr. [et ibi, non est reconciliatus] æquitatem habet hoc dictum, licet Inno. plus placet, q. etiam ante reconciliationem ipso inuito non possit intrare, cum non tenuerit ipsius ingressus per præ. c. quod deo [et in fine] unde, prout no. c. causa, & q. 2. coniuges, quidā dicit, q. duplex est fides coniugij, castitatis. f. & mutui seruitij. Hug. dixit vnam tantum, quæ cōprehendit utrumque. si. quod no. in cle. de magif. cap. 1. in 3. gloff.

ANNOTATIONES.

1 Ingressum Contra ista faciunt ea, quæ no. Ioā. An. in c. prudentiam, de of. deleg. super glo. secunda, in addi. quæ incipit, dicit Inno. & de app. si duobus, in glo. mag. & Bar. in l. 1. §. hoc autem. ff. ex qui. cau. in pos. eatur, & in l. multum, ff. de condi. & de. Bal. in l. falsus, C. de fur. in quibus locis no. necesse fore ad actus ualiditatem, ut agentes sciant id se posse agere.

S V M M A R I V M.

- 1 Maritus ingredi quando possit religionem etiam inuita uxore. Iura ignorare turpe nobili & patricio uiro. Canonēs nescire turpis episcopo. Coniux ingressi religionem adulterij damnata contrahere no. potest nisi eo mortuo, in fin.
2 Mors ciuilibus quibus casibus naturali equipollet. Naturalia in omnibus magis considerantur, & efficaciora sunt, excipitur. Dinus in pandect. as iuris ciuilibus citatur à Io. And. Petrus quoque Bellapertica, & Joannes Monacus, & Archiepiscopus.
3 Ex uoto uiri de licentia uxoris emisso solennizatur etiam uotum uxoris. Matrimonium per ingressum uiri in religionem, uel per eius ordinationem an dissoluitur. Coniuges communicant sibi actiones.
4 Sterilis si quis sit, non sequitur ut sit continens.

C A P V T III. Vm sis. Casus. Maritus religionē ingreditur, nisi uxor esset no. suspecta, & continentia pmitteret. & ibi, inde est, ubi ex genere præmissio infert speciem [Ignorare] turpe est nobili & patricio ignorare iura, circa q. uersat. ff. de ori. iur. l. 2. §. Seruius. Turpius aut est epō canones ignorare, de tēpo. or. uel no. est, Ho. [Vxorē] cōstrue, permittas ad religionē trāsire, nisi uterq; migrauerit, & intelligitur hoc de suspectis, vt determinatur per sequētia. & fallit hoc Inn. qm̄ pp alterius adulterium lata est snia diuortij, extunc. n. non adulter pot. mon. ingredi. 27. q. 2. Agatosa. mortuo tū ingreſſo there poterit, q. remāsit in seculo. j. de scdis nup. c. vlt. illo uiuēte non: q. a remanēt cōiuges, licet separati, & per eā oīno soluta est lex coniugij. 7. q. j. sicut, & in auct. de nup. §. disponat, col. 4. & ibi de hoc in §. sed occasiōe. rff. in oibus magis cōsiderant & efficaciora sunt naturalia. ff. de verb. ob. ex ea pre. §. in insulā. ubi de hoc. iura pro & §. ff. de l. 2. cū pater. §. hæreditatē. C. de his. q. ue. ata. impe. le. 3. ff. de capi. di. leas, in fi. de iure na. §. sed nālia. C. de ue. iure enu. l. 2. §. sed q. diuine. Fallit hoc iu casibus ff. de lib. & pol. Gallus. C. de epi. & cleri. deo nobis. ff. de dona. inter uirū & uxo. sed si mors, de sup. ne. pla. si ep̄s. li. 6. Regularē tū est, q. no. sufficit aliquid fieri, nisi nāli ter fiat. ff. de bo. poss. no. putauit. ff. de cō. & de fideicōmissum, & l. fi. & ar. §. ff. de in ius uo. quiq; litigandi, & l. adoptiuū, fm̄ Gof. & Hof. & et ipse Hof. remit. de off. deleg. ex parte. 1. Dicebat Di. in §. præ. in insulā. aut ciuilibus casus operat eūdē effectū, quē naturalis, & tūc æquipollet, ut in l. deo nobis, & ff. qui satisda. cogā. si decesserit. ff. pro socio, actione. §. publicatione. aut no. operatur eūdē effectū, & tunc no. equipollet, vt in d. §. in insulā, & præalle. §. hæreditatē, & de iure fil. Statius. Pe. de Bellaper. dicebat, aut post ciuile casum pot. euenire naturalis, aut non. primo casu non sufficit ciuilitate fieri, ut in §. i. insulā. ibi enim euenire pot. mors naturalis, unde illa expectat naturalis, vt in m̄m̄onio soluto per casum ciuile. nā tūc nālis superueniēs nil opat: q. qd solutū est, amplius solui no. pot. in auct. de nup. §. distrahunt. nec placet Pe. p̄dicto, qd dixerit quidā distinguēdū, an p̄ferat ab hoīe, & tūc no. sufficit ciuilitate fieri: an à lege, tūc sufficiat, quod reprobatur per. l. res uxoris. C. de dona. inter uirū & uxo. Hæ solutiones quō ad terminos nri iuris no. sufficiūt, ut patet in eo, qd dixi in prin. gl. & patet in præ. decre. si ep̄s. & de rescrip. susceptū, li. 6. ibi et de hoc p Archidi. & iō teneri pot. qd prius dixi. unde dicebat Io. Mo. in præ. c. si ep̄s, q. q. mors dicta de duobus, de vno est p prius, de alio per posterius, ipsa sumpta simpliciter de priori dēt intelli [Promittente] post quā t. promissionē m̄m̄oniū ãtū no. teneret, licet & obtinet in uxore ordinati. 3. 2. di. seriatim. nā ex uoto. uiri de licētia uxoris emisso solennizatur etiam uotū uxoris, uir enim & uxor communicāt sibi actiones. 30. q. 4. si quis unus, Gof. & Hof. Ad idē. j. de cogna. spi. Martinus, & fm̄ hoc no. ob. decre. unica, de uoto, li. 6. Aliqui dicit, q. no. ex uoto, sed ex cōstitutione eccl̄ie dissoluit tale m̄m̄oniū, super quo uidē, qd no. 28. di. si se. ¶ In glo. 2. ibi, steriles sunt] dicebat meretricēs. & dicebat Hof. phisicos dicere, q. ex nimio appetitu impeditur conceptus. unde no. sequitur, si sterilis, ergo continens. ¶ In glo. vlt. ibi, approbationis] de cognatione spiritu. super eo.

S V M M A R I V M.

- 1 Coniugatorum, neque sponsorum ad sacros promouendus est nullus, excepto casu, & an ad minores, num. 3.
2 Epilogus, & additio glossarum, & num. sequentibus. Coniugatum ordinanti pena.
3 An a coniugato, qui promouetur ad minores, exigi deat continentia.
4 Vir tenetur uxori necessaria providere, & quo casu hic, item corrigere.
5 Vxor ordinandi an debeat intrare religionem, sicut intrante religionem uiro.

C A P V T V.

Oniugatus Breue [Vxorē] idē in no. cognita. de hoc. j. c. ex pte. 2. [Proficiente] peccat igi fordinator, vt dicit Inn. nisi pri, q. ordinet. faciat mulierē continētia profiteri, ut hic [Absolutus] j. eo. dudū. ¶ Prima t. gl. r̄ndet p qōnē, arguit p. soluit t̄riū. ¶ Secunda gl. q̄rit, ponit opinionē 3. Ala. ponit t̄riū, reuertit ad primā. ¶ In t. gl. prima, ibi, sed non est uerum] j. de tēp. ord. nullus, li. 6. per quā pena imponit ordinati, & sic pot. dici, q. ordo sacer sumit hic largē. de hoc. 3. 2. dist. in summa. patet tū p p̄dictā decret. q. tūc promoueri pot. ad minores, qm̄ vult ad sacros ascēdere, an t. uerō cōtinētia exigi deat à cōiugato, q. promouet ad minores, no. 77. dist. episcopus bñ dictionē, & p̄ p̄dictā decret. vt q. sic. ¶ In glo. vlt. ibi, idē castitate] sic sup. de eta. & qua. à multis. in prin. [et in fi.] & hoc ultimū placet Io. 28. di. q. a sunt, & hic Pe. p̄ illud. c. & q. sic uidere. ¶ Vir mulier ad plus astringat, q. ipse uir. Abb. addit, q. vt t. tenet uxori hoc casu i. necessarijs providere. 3. 1. di. oīno, ad qd no. tenet, nisi religionē profiteat. Itē tenet illā corrigere, de hoc. sup. de iureiu. quē admodū, in fine. Sed Tā. & Ho. tenēt, q. vx or ordinādi, si iuuenis ē, necesse hēt religionē intrare, & mouet Ho. q. si maritō religionē intrāte, ipsa tenet ingredi, multo fortius, cū se fecerit ordinari: q. magis suspectus ē ordinatus, q. professus: q. ille facili pot. ad ipsam accedere, & accedēs forsan no. habebit repulsam, de fil. presl. l. r̄tas, de cohab. cler. c. 1. & c. clericos. Mihi satis æquē uidere. distinguēdū, an mulier sit iuuenis, & suspecta: an iuuenis, sed non suspecta. primo casu sem p cōpellit. secūdo, si est vxor proficēdi etiā cōpellat propter rōnē, de qua. j. co. ad apostolicā, & c. significauit. si ē uxor ordinādi, sufficit, q. uoueat, saluo quod de episcopi uxore dicit. j. c. prox.

S V M M A R I V M.

- 1 In episcopum uxoratus potest promoueri, uxore proficiente religionem, & cur. num. 3. Episcopatus an sit ordo.
2 Epilogus, & additio glossarum, num. 3. & 4.
3 In Cardinalem potest coniugatus promoueri seruato eodem, quod de episcopis.

C A P V T VI.

Sane Casus. Vxoratus t. in ep̄m p̄moueri no. pot. nisi uxor eius religionē profiteat. secūda ibi, Fraternalitati [Requiritur] & obtinēda. s. c. pximo [In episcopum ordinare] archiepiscopus loquitur, ut patet in subseri. s. c. px. & patet, q. ep̄atus ē ordo, de hoc in proc. 6. in prin. [Prius] no. p ordine facti, & forsā p̄fessa fuerat ista tēpore, quo ille p̄mouus fuerat ad sacros. s. c. pxi. ¶ Prima t. gl. respondet per quæstionē. ¶ Secūda querit, & soluit. ¶ In t. gl. 1. ibi, de Syracusana] vbi de hoc in gl. pe. & dixi. sup. de testa. c. 1. ¶ In gl. 2. ibi, respondeo] fm̄ Ro. Lau. Tan. & Vin. & idē no. 28. dist. q. a sunt, & c. f. c. & idē Inn.

S V M M A R I V M.

- 1 Sponsa, & qua uolens intrare religionem, compellatur intra certum tempus ad id, uel ad hærere uiro.
2 Delegatus potest excommunicare post sententiam. An mulieri sit credendum asserenti se non cognita à uiro, remittit. Copulatio prima carnis inter coniuges an sit gratuita, & ad eam possit coniux compelli, & nu. 7. §. fin.
3 Iurans si primò cum muliere contrahere, postea iurat ingredi religionem, quid iuris. Absoluere non potest ordinarius excommunicatum ex delegatione papæ. Excommunicatus pro manifesta offensa in spiritualibus absoluitur cum cautione. Transitus mulieris ad religionem cum effectu debet intelligi.
4 Pape eloquium ut Dei obseruandum, & in dubijs ad eum reuerendum. Sacrum eloquium hic quod dicatur.
5 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 6. Sponsi quando diuertentes redeant absque pena.
6 Additio glossarum, & num. sequen. Religionem non coniugata potest in domo propria profiteri. Cautio iuratoria an sufficiat in casu huius decretalis. §. 1.
7 Tempus duorum mensium hic statutum an possit aritari, siue prolongari.
8 Probationis annum in casu huius decretalis quando habebit, in fi.
9 Circam matrimonium non consumatum an & quando possit ecclesia statuere.

C A P V T VII.

Publico Casus. Spōsa t. de presententi no. cognita, quæ dicit se religionē ingredi uelle, cōpellit. j. certū tēp. religionē p̄fiteri, uel adhærere marito. p̄imò narrat factū. 2. ibi, caterū, i qua muliere perētī dat iudicem. tertio soluit obſtaculū ibi, sane [Renuerit] forsan habebat uirū multū exosum, & utebat forsan uerbis, de q. bus. s. de iureiu. tua nos [Astricta] hic subintelligit, q. propter hoc accessit, uel misit ad papam, & impetrauit hęc cām, & no. hic Abb. per hoc t. dele. posse post sniam excōdicare, de hoc de off. dele. querētī [Asterit] an ei sit credēdum, remit. Hof. de despon. impu. cōtinēbatur [Ad uirum] ex hoc. c. & 3. c. verum], dicunt quidam, q. prima carnis copulatio inter coniuges est gratuita, cum ante ipsam alter altero inuito possit religionem intrare, & sic non cogitur matrimonium consummare, & de hoc. 27. q. 2. coniuges. Sed Hof. contra post Goff. per decret. ex literis. 2. & c. præ. in fi. & c. sicut, inf. de spon. non ob. hęc lectura, in qua etiā alternatiuè cogitur ad matrimonium consummandum [Spacium] si dilatio, supra de loca. & con. potuit, & infra qui fi. sint le. lato. [Debeat] quod t. not. hic Vin. de illo, qui iurauit cum muliere contrahere: postea iurat religionem ingredi, uidē in Spe. eo. tit. in fi. & quod ibi dixi [Absolutus] aliter absolueri non potuisset, etiam si esset ordinarius, quia excommunicauerat per deleg. papæ, de offi. or. pastora lis, Tan. & no. per hoc secundum Abb. ad ea, quæ dixi, supra de præb. pro illorum, super gl. pe. q. ex com. Io. And. super 3. Decret. X municatus

a municatus pro manifesta offensa in spiritualibus ab soluitur cum cautione [Transfert] cū effectu ita videlicet, q̄ p̄stetur: aliter nō prouideretur bene marito, qui forsā iuuenis est, nec potest diutius expectare. & hac causa forsā mouit papam ad hoc tempus abbreviandum. ut lit. nō cont. c. si. i. uer. uel viro, secundum Hof. (In euangelio) Matth. 5. & 29. (Saci eloqui) id est nostri, cuius t̄ eloquium ut Dei obseruandum est. 30. dist. per totum. 24. q. 1. hac est fides. & eas praece dere, sup. de transla. per totum, uel (saci) id est canonici ex l. diuina, & sanctorum patrum collecti. 7. de accusa qualiter. 2. In dubijs ergo recurritur ad papam, ad quem spectat interpretatio, inf. qui si. sint. le. per venerabilem. S. rationibus, secundum Hof. ¶ Prima gl. querit, & soluit. ¶ Tertia gl. successiue de duobus querit, & soluit. ¶ Vlt. gl. obijcit, & soluit ponens etiam dictum Ala. Item Vin. contra, qui all. decret. ult. de spon. du. ¶ In 4. t̄ gl. ibi. l. ult. spon. diuertentes ex causa, quam a principio ignorarunt, reddunt arrhas sine poena (¶ ibi, Deo nobis) spon. sus, uel spon. sa, qui uel qua religionem ingreditur, nullam poenā soluit duplicationis arrharū. ¶ In 1. gl. 1. ibi, non est) secundum Tan. & idem Inn. & Hof. fatentur tamen, q̄ si coniugata non esset, posset in domo propria religionē profiteri, de hoc dixi post eos, sup. ti. 1. porrectum. ¶ In gl. 2. ibi, fidei iuues) & talis erat ista secundum Gof. quam si dare non possit, sufficere iuratoria secundum Hof. qui dicit hoc satis expressum. ff. de iud. l. 2. §. sed si dubitetur, & Abb. dicit, q̄ magister sūus tenebat idē: quia ad impossibile & c. ff. de reg. iur. imposibilitū, si pra de pac. c. si. (¶ ibi, putarem) secundum Ro. Tan. & Phi. (¶ inf.) Vin. all. ff. de fide. l. 1. 4. §. adijci. ¶ In gl. num. quid, ibi, & non minus) Io. uidetur tenere q̄ sic. 92. di. c. antepe. & 24. q. 2. coniuges, ubi etiam no. de primo sp̄d. forū coitu, an sit gratuitus, ut dixi in textu (¶ ibi t̄ credo) secundum Ala. Ro. Tan. & Phi. Inno. uerō dixit, q̄ illud tempus ex causa poterit arētari, & prolongari. & dixit hoc tēpus non dari ad deliberandū, sed Hof. hoc non placet, q̄ illud tempus non sit ad deliberandum, Item nec sibi placet. q̄ statim transactio hoc termino profiteri cogatur. Faretur tamen, q̄ hoc tēpus non fuit ordinariū, imō fuit arbitrariū, cum de iure debeat dari annus, sup. ti. 1. statumus, & licet princeps poterit abbreviare, inferiores tamen absq; magna, & urgente causa facere hoc non debet. ff. de re iud. l. 4. §. si quis. sed ex causa hoc potest, ut probatur hic, & sup. duobus c. proximis, ubi ex causa oportet statim fieri professionē, & sic facta tenet, & dicit Inno. huiusmodi casus specialitatem procedere ex speciali ordinatione summi pontificis ex causa: puta ga carnis stimulis nō potest uir resistere (¶ ibi, terminum) non a tēpore matrimonij contracti, ut dixerunt quidā de his duobus mēsi bus (¶ ibi, dico quod sic) ad hoc inf. de preben. si tibi absenti, l. 6. & in hoc omnes con cor. (¶ ibi, excommunicat) uel distingat illā per cautionem susceptam. Hof. (¶ ibi, consentiat) dicunt quidā, q̄ satis est, q̄ spon. sus cōsenserit ingressui, ut tunc sp̄d. sa habeat probationis annum. facit opi. Io. no. in 1. gl. decre. statumus. ¶ In 1. gl. ult. ibi, in omni) & c. se. quod incipit, quapropter, & hic adde, quod ibi no. Vin. dixit. Refert Pe. q̄ quidam princeps petebat ab Inn. papa, ut uiuente spon. sa de presenti non cognita dispenseret, q̄ posset cum alia cōtrahere, & cum Inn. respō disse hoc esse non posse, allegauit princeps pro se finē huius decr. & hac opi. Vin. Et papa respondit, Male dicitur, qui te docuit, & an dispensauerit, dicit se nec scire (¶ ibi, ab ipso domino) hac differentia sic im probatur, quia matrimonialis coniunctio, quae est essentia matrimonij, & cōmixtio carnalis differunt, sicut esse, & operari, & cum operatio rei depēdeat ab ipsius

esse, ergo a quo depēdet esse, & operatio: & sic si matrimonij ratum pender a constitutione ecclesiae, ergo & contumariū. sed hac opinio destruit cōsequēs, scilicet q̄ consumatū non pender a constitutione ecclesiae, sed a Deo. ergo & destruitur antecedens, q̄ ratum a Deo dependet. nō a cōstitutione ecclesiae, quare dicat, ut inf. dicam (¶ in fi.) unde contra praedicta opponit Hof. q̄ contra matrimonium cōsumatum constitutiones suas facit ecclesia, inf. de diuor. gaude mus, & c. quanto, & ante incarnationem Christi erat matrimonij uerum sacramentū, ut ibi, & tunc cōsumabatur per copulā, sicut hodie. quomodo ergo potuit sortiri effectum ex cōstitutione ecclesiae, quae nō erat. prius enim persona, quā ratio & c. ff. de iure co. quidam, imō uidetur potius ecclesiam firmari per matrimonij, quam ecōuerso, per significata, de quibus sup. de biga. debitu. Item si subtiliter aduertis, praedicta solutio reperit ipsum, quare. Dicit enim, q̄ nō cōsumatū est, cōstitutione ecclesiae sortit effectum. sed ubi hęc constitutio erat, quando fuit matrimonium institutū? nusquam reperiet. dicit ergo, q̄ non matrimonij, sed ratificatio matrimonij firmatur cōstitutione ecclesiae propter uirtutē baptismi, quā uirtutē ratificationis, quae est. q̄ alter altero uiuente nō possit contrahere, potest papa tollere, uel circa ipsam in ali quibus dispētare, ut pra: c. quanto. Cōsumatio uerō procedit de iure naturali, in sti. de iure na. in princ. & consistit in facto. q̄ ex quo factū est, nequit nō fuisse. ff. de cap. & postli. reuer. le. in bello. §. facta. 3. 2. q. 5. si pupillus, & miratur, q̄ ex decre. quanto, colligit, q̄ ratificatio sit fortior, quā cōsumatio. Dicit autē, q̄ est huius iuris alia ratio diuina, scilicet reuelatio, per quā ad exemplū sanctorū, de quibus. 3. eo. uerū, facta est hac constitutio, uel interpretatio, quae etiā approbatur primō per apostolū dicentē, Si infidelis discendit & c. secundo per fauorem fidei, de quo in decre. quanto, uer. si enim. Quare id uidetur facere potius diuina cōstitutio, & dicit, q̄ in decre. quanto, poterat cōtra duci sine subtilitate ratificationis, de qua ibi dicit papa: quia quātū ad illā posset papa disponere, q̄ quid placet. qua ratione dicit spon. sos de presenti ante carnis copulā posse auctoritate papae inuicē se absolueri, sicut & spon. si de futuro, de spon. c. 2. & sit ratio, quia congruē ante copulā potest ibi interuenire contrarius actus per dissensum. mutuū. non alterius tantū, quod nō esset post copulam, de hoc de reg. iur. omnis. Intelligit autē hoc de potestate absoluta, non de ordinata, nisi alia causa subesset. non enim fit hoc etiam sine causa, ut est dictum. Dicit etiā probabiliter dici posse, q̄ cum circa impedimēta matrimonij restringenda, & laxanda potestatem habeat ecclesia, inf. de cōsan. nō debet, statuere potuit, quod hic dicitur, & de unius professione, & de alterius cōtractu, & dic hanc rationem fuisse domini Matthaei sanctae Marie in por. dia. card. Et si querat unde procedit tāta potestas ecclesiae, remittit ad no. de transla. c. 1. 2. & 3. potuit ergo papa etiā de potestate ordinata circa matrimonij non consumatum hanc constitutionem facere, & sit patens ratio conueniens rationi, not. 27. q. 2. quapropter: quia cum per illud designetur charitas, quae consistit in spū inrer Deū, & iustā animā, de biga. debitu, nil absurdū, si talis possit religionē intrare, p̄ quā illud significatū nō minuit, sed potius auget, nec uiolat uotum, qui commutat in melius, infra de uoto, scripturae. Ad quod designandum uirgo gloriosa licet fuerit uera spon. sa Ioseph, uero Deo mirabiliter iuncta fuit. 27. q. 2. beata Maria, & §. cum ergo, unde circa non consumatum potest ecclesia statuere, quicquid placet, dum tamen subsit causa iusta, & hoc uoluit finis capituli. dicit tamē ipse Hof. q̄ non

non expedit, q̄ circa hoc multum laxet habenas. nec est etiam tutum. quod patet de spon. du. c. si. de transla. c. si. infra de frigi. c. si. In uerō matrimonio consumato fieri non potest, quin per ipsum representetur conformitas carnis inter Christum, & ecclesiam, ut in c. debitu, quae nullatenus rūpi potest, & dicere, q̄ si per religionem illud rumpi posset, esset conformitatis uiolator, & inuenerit, q̄ expectaret aliam fidē, & aliam ecclesiam, quā sibi Christus uniret, & iterū despōsaret, quod falsum, & haereticū est. Im Hof. qui plixius hoc tractauit, hic remittit etiam ad summā, eo. ti. §. si. uer. sed quare magis potest, & sequentibus.

ANNOTATIONES.

- 1 Pro manifesta. Forte non erat offensa manifesta propter exceptionem ingressus, quam habet, uel dici posset, quod licet matrimonium sit quid spirituale, talis tamen actus non est interdictus excommunicato, prout sunt alia spiritualia, ut probatur de eo, qui du. in matrimo. quam pol. per adul. c. significasti.
- 2 Sed si dubitetur. Et infra de dona. inter ui. & uxo. in c. perueniens, & de sent. exc. c. si. illis, lib. 6. & uide gl. in c. 2. de usur. eo. lib. & doc. in l. sanctimus, C. de uerb. sig.
- 3 Illud rumpi. Vide ad materiam istam. q. disputatam per Io. And. in c. actus, de reg. iur. lib. 6.

S Y M M A R I V M.

- 1 Diuisio decretalis. Uxoratum sine uxoris licentia recipi prohibet ab hospitalarijs, mulieres etiam uetat ab eis recipi. Continentiam prohiberi qualiter mulier possit, ad uersif. in conspectu.
- 2 Epilogus, & additio glossarum, num. 3.

C A P V T VIII.

VXoratus. Summa, ut supra eo. cum per hospitalarios sancti Io. recipi uxoratum sine uxoris licentia. secunda prohibet per ipsos recipi mulieres ibi. Nullus iterum prima distinguit qualiter uxoris licentiam dantis. secundum membrum ibi, Si autem [Eam] uxorem scilicet quasi dist. q̄ debet esse uetus, & matura, secundum Hof. [Quod minus] id est non sic, supra de his. quae si. à pra. cum apostolica [Vestra] religionis loquitur, ut patet in super scrip. [Conspectu ecclesiae] maxime, quia idem est, si in secreto, dummodò fides fieri possit, secundū Goff. & dummodò auctoritas episcopi interuenerit: quia nec aliter fieri debet: quia ad ipsum spectat talia prouidere, ar. infra de cōsan. c. 1. Hof. [Continentiam] perpetuam, inf. eo. ad apostolicam [Commouetur] cum mulieribus, non cum uiris, ad hoc quod statim sequitur. 2 Prima t̄ glo. quae fuit Odo. querit, & sol. ¶ Tertia gl. alle. duas con cor. & signat unum cōtrarium. ¶ In 1. gl. 1. ibi, per officium sum) idem no. infra c. proxi. ad fi. vlt. gl. & idem Inno. supra eo. quidam. ¶ In glo. 3. in fi. ibi, Lotbarius] erat suspectus, & sic con cor.

S Y M M A R I V M.

- 1 Professus religionem uiuente uxore, eique restitutus, eamortua quando ad monasterium redire compellatur, & nu. 2. Uotum primò hic emittitur, postea suscipitur habitus. Languidi, uel infirmi non eadem cum sano uolunt as notatur, in fi.
- 2 Causa sublata, cessat & effectus, & quo casu hic.
- 3 Epilogus, & additio glossarum, num. 4. Ius pro rigore eius, in prin. Coniuges quando ambo, & quando alter uolente altero, & quando inuito possit intrare religionem. Alter ab altero quando ab ea possit reuocari, uel alias ad seculum redire, & restitutus alteri possit, eius mortem compellatur ad re.

ditum in eam. Vir quando uult ordinari, non profiteri quid dicendum, remiss. in fin. num.

C A P V T XIII.

Xparte abbatis. Casus. Professus religionē de consensu uxoris in seculo remanentis, licet uxori fuerit restitutus, ea mortua ad mon. redire compellitur, & pars prima ponit querelam. secunda dat iudicem. secunda ibi, quia uerō [Consentiente] & uouente, & sic nullum contrarium secundum Inno. Pe. intelligit de non uouente [Suscepisset] primo uouit, & postea suscepit habitum. per quod dicit Abb. argui pro eo, quod no. Inno. sup. ti. 1. consulti [Liberatus] ab infirmitate, id est sanatus [Retinuit] illicite, non de iure, cum esset iuuenis & suspecta. de hoc, inf. eo. dudum, Innocen. & locus fuit his uersibus. Quando laqueabat, monachus lupus esse uolebat. postquam cōualuit, talis, ut ante fuit. sic, sup. ti. 1. sicut nobis [Sublata] & sic per consequens t̄ sublata causam, propter quam efficacia uoti impediatur, quod in se fuit ad prin. secundum Goff. [Compellat] quia de uolūtate vxoris intrauit, secus, si hoc fecisset illa inuita, uel ignorante, & hoc soluit contraria, ut etiā dicitur glo. [Muliere] cum qua secundò contraxerat, mortua prima [Sum] scilicet in quo fecisset professionē. ¶ Prima t̄ gl. querit, ponit opi. Ia. & remittit. ¶ Secūda glo. arguit, all. duo iura. in cōtrarium alle. alia duo. ponit tres opi. & tertiam impugnat, ponens dictum Hugo. & soluens decre. i. sup. eod. ¶ In 1. gl. 1. ibi, alias non] ad hoc, infra c. ueniens. ¶ In glo. 2. ibi, Agathola] ubi de hoc (¶ ibi, seriatim] ubi de hoc (¶ ibi, de iure] id est de iuris rigore: quia de dissimulatione ecclesiae secus (¶ in fi.) scias, q̄ ad cōcordiam horum iurium, & instructionem huius materiae, & tituli Pe. & Abb. in dist. c. tē, & Egi. & Gui. inf. c. placet, quod tamen apertius prosequar, sic dicebāt. Aut matrimonij est cōsumatū, aut nō, si nō, si nō, soluent ambo, uel alter tantum etiam inuito reliquo ad religionem transire, s. eod. uerum, & c. ex publico. Si est consummatum, aut ambo uolunt conuerti, aut alter tantum. Si ambo possunt, supra eo. cum sis, & c. uxoratus, infra eo. ad apostolicam. Si unus tantum uult ingredi, aut alter ignorat, aut scit, & cōtradicit: aut scit, & tacet, uel dissimulat. aut scit, & consentit, sed nō uouet: aut consentit, & uouet, sed non proficitur, aut etia profitetur, & hoc expeditum est supra. Primo casu, quādo alter ignorat, non tenet ingressus, & de monasterio reuocatur, infra eo. placet. Idem & fortius in secundo casu, quando scit, & cōtradicit, supra eo. quidam, & his duobus casibus reuocatus de monasterio mortuo reuocante non cogitur ad religionē reuertit, ut in pra. alleg. iuribus, & ratio in eis pater. In tertio casu, quando scit, & dissimulat, purant Pe. & Abb. q̄ posset illum reuocare, cum etiam id posset, si consentisset expressē nisi cōtinentiam uouisset, supra c. 1. Si tamen non reuocat, mortuo dissimulante, non poterit ille redire ad seculum, quod si fecerit, & contraxerit, compellitur uxorem dimittere, & ad monaste. redire. sic intelligitur, infra c. proximo. In quarto casu, quando consentit, subdistin. quia aut inuitus, aut per dolum, aut sponte. si inuitus, non tenet ingressus, inf. eo. accedens, cum con cor. Si per dolum, uel sponte consentit, nec uouit, reuocatur ingressus, supra c. 1. saltem per officium iudicis, si sponte consentit, ut hic, & ibi no. uel ad petitionem dolum p̄sisi, inf. c. ueniens, ubi mulier reuocasset maritum, si non fuisset adulterata, sed si non reuocetur, mortuo reliquo non poterit ad seculum reuerti. quod si fecerit, est reuocandus Io. And. super 3. Decret. X 2 ad

ad mona. ut hic, & quod minus dicitur, supra c. r. hic suppletur. ibi enim solum fuerat quæsitum, an reuocandus esset ad coniugem hic plus quærebatur, an illa mortua posset contrahere. In quinto casu cū consentit, & uouit, sub distin. aut est senex, & tunc potest in seculo manere, supra c. prox. & c. cum sis. A ut iuuenis, & tunc debet cōpelli, ut intret mon. inf. eo. significauit, & sic intelligatur canon. quem alle. hic gl. 33. q. 5. qui uxorem uelare permiserit, de illo, qui etiam uouit, per iura prædicta. Sextus casus, quando consentit, & profiteretur, expeditus est, supra, ubi uero uir non uult profiteri, sed ordinari, dic, ut supra eo. coniugatus, & c. seq.

ANNOTATIONES.

1 ¶ Non cogitur. Perdit tamen ius exigendi debitum propter ingressum, & ibi no. Io. And. in c. quidam, super 2. gl. & an idem sit, si se fecerit ordinari ad sacros, uide in c. placet, per Io. And. in gl. quid si. & probat ille tex. quod talis ingrediens in scio cōiuge sua sponte non potest exire, aliter sentit Io. And. in ingrediente de uoluntate coniugis coacta, siue inuita, uel sciente.

S V M M A R I V M.

- 1 Coniux professus religionem quo casu hic non possit ad seculum reuerti, & nu. 2. Per habitum professorum uotum solemnizatur. 2 Epilogus, & additio glossarum. Coniux religionem ingressus inuita, uel non contradicente uxore, an ea mortua possit ad seculum redire. Mutare uitam per religionis ingressum an uelle præsumatur. Contradicere expressè plus est, in fi.

C A P V T X.

1 **C**onsuluit. Casus. Si t coniuges profitentur religionem altero mortuo alter ad seculum redire nō potest, uel fm aliam ueram. Professus religionem de cōsensu uxoris in seculo remanentis, ea mortua ad seculum redire nō potest. Communis diuisio. 2. ibi. consultationi [Transierat] si dicas, ipsa uxor, tunc est planum, & nullum contrariū: alias, dicas cum glo. [Vel si dicitur] hoc dixit, quia multa impediunt, quæ nō dirimunt [Nec habitum] professorum, per quem solemnizatum fuit uotū. sup. ti. i. statumimus [Dirimendum] & cogendum, ut ad mona. reuertatur secundū Hof. & hoc propter rationem, quam ponit gl. ¶ Vlt. t glo. soluit contrarium. ¶ In glo. i. ibi, de consensu] ut dixi in distin. sup. c. prox. Pe. & Abb. intelligit hoc c. quando sciente, & tacente cōiuge religionem profitetur, quæ prius moritur, quam reuocet, ille manet monachus [& ibi, post mortem] Dicebat Inn. q̄ manendo in mon. post mortem uxoris, etiam si mortem ignorauit, solemnizatur uotum ex nunc, quod sic probat, separando se ab uxore uoluntaria, sup. eo. ex parte, uel inuita, sup. eo. quidam semper præsumitur uoluisse mutare seculum: quod propositum solemnizatum fuit per susceptionē habitus, nisi vxor impediret, per no. sup. ti. eo. significatum, & c. consulti. sublatō ergo impediamento coniugis per mortem, statim solēnizatum sit uotum, ut nō ponderetur hic scientia, uel opinio, sed rei ueritas inf. c. 2. Nec dicere potest, q̄ morā in mon. fecerit, credens uxorem uiuere, ad quam redire uolebat: quia turpitudinem suam in hoc allegans audendus non est, sup. de don. inter dilectos: secus esset, ubi coniugatus religionem intrans protestaretur, q̄ non intrat intentione mutandi uitam, sed probandi regulam: quia etiam mortua uxore tunc nō ratificatur ingressus, quāmdiu durat tēpus probationis: quia nec

ratificaretur, si cōiugatus non esset, sup. eo. super eo, & c. statumimus. Requiritur ergo in tali ratificatione, q̄ præcesserit expressa, uel tacita professio, quāuis impedita propter uinculum cōiugis. Dicit tamen Inno. q̄ aliqui dicūt, & forte melius, q̄ si ingressus uxore inuita, licet ea mortua ibi maneat, hoc ignorās, nō ratificet ingressum propter rationem, quæ redditur in matrimonio carnali, inf. de eo, qui du. c. i. & c. ueniens, & posset dici hoc uerum, cum mulier contradicit. primū, cū simulat, uel cōsentit, & nō uouet. plus enim est expressè cōtradidit & c. de bap. maiores, de simo. sicut tuis [& in fi.] ad hoc, j. de uo. & uo. redē. c. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Coniux quæ continentiam uouit, tenetur reddere debitum coniugi, licet ad tempus uoto consenserit. 2 Epilogus, & additio glossarum, num. 3.

C A P V T XI.

1 **C**arisimus. Casus. Coniux t quæ continentiam uouit, tenetur reddere debitum cōiugi: licet ad tēpus uoto consenserit [Et infra] hic forte dicitur querela regis asserentis, q̄ uxor sibi cohabitare uolebat, uel debitum reddere [Gravi infirmitate] hoc no. factum: quia idem in sanitate [Ad tempus] forte ad annum, uel donec esset sanata, Pe. ¶ Glo. i. t arguit, & remittit. iterum arguit, & approbat. ¶ In t glo. i. in fi.] de hoc, sup. ti. i. ueniens. ¶ In gl. 2. in fi.] scilicet, Gof. Phi. & Inno. quod placet Hof. per id, quod dicit gl. prox.

S V M M A R I V M.

- 1 Si coniugum alter ob alteram de monasterio an eorum uo redire cogatur ad monasterium. Alter ipsorum sine altero profiteri non potest, & ratio, & quo casu, continentiam uero potest. 2 V uxorem ingressam religionem uiro repetere an necessarium, & quando. An eius ingressum sufficiat ratificare, & quo casu. 3 Continentiam promississe intelligitur ingressa monasterium, & uotum simplex censetur. Inuitum unde habere possit, eum ad eum casum deuenisse, non semper est uerum. Habitus, nisi professo fiat, non facit monachum. 4 Ad ordines sacros si quis promotus sit ignorante uel inuita uxore, postea debet obitum continere, & si contraxit, non tenet. Votum continentia impedit matrimonij contractum. Matrimonium non impedit ordinum sacrorum promotionem. In ordine sacro imprimitur character, & est sacramentum. Professio neutrum horum est. Extraneam Ioannis citat Io. And. 5 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 6. Sententia non potest pro parte ualere, pro parte non, & excipitur, nu. 6. Iudicium soluitur per arrogationem meam eius, quorum litem contestatus fueram. 7 Additio glossarum.

C A P V T XII.

1 **P**lacet. Casus. Si alter t coniugum altero ignorante profitetur religionem, & propter hoc de mon. reducitur, illo mortuo ad mon. redire non cogitur. Communis diuisio. secunda ibi, Super quos [Habitum] potes dicere etiam professorum. nam & infra dicitur, q̄ professionem fecit, impeditur autem solēnizatio propter ignorantiam coniugis. Vnica enim ca-

ro per copulam profiteri non potest, nisi tota cōsentiat. nō est ita incontinentia seruanda, q̄ pōt altera pars, quantum in ipsa est, & sine præiudicio alterius, ut fertur, & probatur, s. eo. quidā, fm Hof. [Reuerſo] ad propria de longinquo, Gof. [Educa] quærit t Hof. quid si maritus illā nō repetit? respondet, quod si est iuuenis, necesse habet repetere, aut profiteri: si senex, sufficit, q̄ promittat cōtinētiā, sup. eo. cū sis, & c. uxoratus. uel forsā aliud in hoc casu: quia licet sic à principio fieri debuisset, ut ibi: sufficit tamē, ex quo factū est, q̄ maritus ratificet, & castē uiuat. Quid si uiuit in cōtinētia? dic q̄ cogetur intrare religionem, si uxor excipiat de fornicatione, nec sustinebit episcopus, q̄ ex quo incontinentens est, uiuat in seculo. s. eo. cū sis, & sic propter suum delictum cogitur quis religionē ingredi. 34. di. fraternitatis j. de pœnis, tuæ secundū Hof. [Promissi] intelligitur t promississe, & cōsetur hoc uotū simplex, ut sup. c. quidam, fm Inno. [Quod] scilicet non exigere [Ad eum casum] sic. ff. ad l. Aquil. quia in eū. hæc tamen ratio non est perpetua. ff. de ac. & obli. quæcūq; [Professionem] hic patet, q̄ professionē fecit, ut prædixi. Vnde, ut dicit Goff. non procedit, quod quidā dicere uoluerūt ad so. cōtrarij decr. ex parte, sup. eo. q̄ ista solū habitū recepit, qui non facit monachū, sup. tit. i. porre ctū: quia, ut dicit, secundū id non fuisset necesse ponderare absentia, uel mortē uiri. dicit ergo illā uerā solutionē, quæ habet ibi in fi. vlt. gl. [Non cogendam] Quid t si ignorāte, uel inuita uxore se fecerit quis ad sacros ordines promoueri, nūquid post mortē vxoris cogit cōtinere? uide t q̄ nō, ar. hic, & in fi. & hoc tenuit Gof. sup. eodē, quidā. Tu dic contra secundū Inno. & Hof. q̄ si contrahat, non tenet matrimonium. nec obstat, quod hic dicit. Aliud enim hic, quā ibi. Matrimonij enim de iure naturali nō impedit promotionē sacrorū ordinū, hoc patet ex ecclesia orientali. 31. dist. in c. 2. Sola ergo cōstitutio ecclesiæ talē impedit promoueri, de cler. coniu. c. i. & per totū, de tēpo. ordi. c. ult. lib. 6. Cessante igitur impedimento: id est mortua uxore cōstitutionē seruet, quæ est, q̄ ordinatus in facris non contrahat, & si contraxerit, nō teneat. 84. dist. cum in præterito. secus in uoto: quia de iure naturali matrimonium, uel eius vsus impedit uoti emissionē, in quo quis ad cōtinētiā astringitur, ut ab omni abstineat muliere, de statu mona. cum ad monasteriū, & idēo talis cōtinētia, & vsus matrimonij simul esse nō possunt: imō tanquā incompatibilia & c. de bap. & eius esse maiores. Ad rationem, quia in professione nullus remanet, uel imprimitur character, qui tamē remanet, & imprimitur in ordine, licet collatus fuerit cōiugato. & sic mortua uxore uerū est istū esse subdiaconū: sed nō est uerū illū esse professum. Ratio nis ratio, quia ordo est sacramentū, sed professio nō. Ad prædicta facit extraneam Io. quæ incipit, Antiqua. uide, quod scripsi de regulis iuris, semel Deo, in quæstio. vcr. tertij pōderant. ¶ Tertia gl. quærit, & soluit. ¶ Quarta gl. arguit, alle. duas leges in cōtrarium. l. & vnum canon. & soluit. ¶ Vltima gl. quærit, & remittit. ¶ In t quarta gl. ibi, de uno quoq;] uide de colluſi. c. 3. super ult. gl. [& ibi, etiam. §. i.] uide de ordi. cogni. c. 2. super gl. si isti [& ibi, l. una] uide de resti. in integ. c. i. super ult. gl. [& ibi, in hoc iudicio] in iudicio fami. cr. non potest res iudicata pro parte ualere, & pro parte nō ualere, ut si in vnius persona omiſsa sit condemnatio. ¶ In gl. pe. ibi, si ame] si arrogauit illū, cū quo litem fuerā contestatus, soluit iudiciū [& ibi, si alter] cōiter incipit, Iulianus. 2. uide de elec. querelā, super. i. glo. ¶ In t gl. ar. quod ibi, de reputa.] sup. quæ fi. in iudicio rest. in integ. [& ibi, dic quid] secundū. t. [& ibi, plura capitula] uel unū solū separabile. de hoc quære, de reg. iur. ca. quæ, li. 6. [& ibi, Rainuſius] dicebat ibi Hof. q̄ sententia non potest

pro parte tantum ualere, si nō est appellatū. ubi uerō est appellatum, potest pro parte confirmari, infirmari, uel moderari etiam circa idem capitulum, connexum, uel separatum. licet enim dicatur, q̄ officium in dicit ap. est confirmare, uel infirmare primam sententiam. 2. q. 6. ad fi. intelligitur tamen, q̄ confirmat, uel infirmat, si & quantum de iure fuerit. unde ponit exēplum in condemnato ad 10. quæ perebantur, qui appellauit. si iudex appellationis inueniet probatū de. 5. tantum pro. 5. confirmabit sententiam, pro reliquis. 5. cassabit, ut ibi, & in decre. Rainaldus, alle. de app. si duobus [& ibi, l. prædicta] etiam adde, & infra de priuil. cum olim. 2. ¶ In glo. sic aqua, ibi, si alter] communiter incipit, Iulianus. 2.

ANNOTATIONES.

- 1 Sufficit tamen. Contra hoc facit, quod no. gl. sup. eo. uxoratus, quia etiam post licentiam iudex ingressum reuocare debet, si remanens sit suspectus, & uide sup. c. i. oportet primō dici illam gl. loqui, quando ab initio ingrediens habuit licentiam, hic nullam, nisi dicas, quod ratificatio, de qua hic, æquiparetur licentiæ. 2 In c. 2. Illud capitulum uidetur concedere usum matrimonij iam ante ordinationē contracti, nō autē permittit post ordinationē contrahi, de quo per glo. in c. ibi se. & plenius uide ibi prox. in c. si quis eorū, hic uidetur sentire opi. quod non possit cōtrahere.

S V M M A R I V M.

- 1 Quid hoc capitulo decidatur, & quando habeat locum. Bohemorum usus in prandio quis. 2 Aetatis ratione præsumitur. 3 Additio glossarum. Coniugum alter quando non sit recipiendus ad obseruantiam regularem propter alterum.

C A P V T XIII.

1 **A**postolicam. Idē t quod supra, eo. cū sis, & pars sup. tit. i. ad apostolicā, & ponit distū, & exceptionē à dicto ibi, nisi [Vna caro] unde & erūt duo in carne una, sup. de biga. debitiū [in seculo] no. cōtra Bohemos, qui in vno prædio de eodem animali, uel uolatili parant diuersa ferculorū genera [Remanere] Gregorij fuerūt hæc uerba in c. Agathosa, in fi. 27. q. 2. [Perpetuam] non ad tempus. sup. eo. charissimus [Repromittat] habet hoc locū in coniugibus fidelibus per id, quod habes inf. de diuor. quāto, & c. gaudemus [Mutare] pro parte nō. hic Hof. mētem distinctionis, quā posui sup. eo. ex parte [Aetatis] præsumitur ratione t aetatis. ff. de iure iur. ad personas, sup. de testibus, licet. Vin. & no. quia ponderat hic aetatem, & rationē, quæ præcedit ad id, quod dixi sup. eo. coniugatus. ¶ In t gl. i. in fine] & hæc iura probant, q̄ solū aduertēda est suspitio incontinentiæ in coniuge, sed quid si de incontinentia nō est coniux suspecta, sed alias de malis morib⁹, nisi sit sub cura mariti, puta q̄ erat malefica, incantatrix, ebriosa, lena, furatrix, usuraria, uel his simile: puto, q̄ etiam his casibus episcopus nō debeat dare licentiam, uel eius professio recipi, cū in effectu eadem sit ratio, ex quo nō expedit saluti alterutrius. Si tamen cōtra fiat, puto: q̄ solēnizatum sit uotum, & hoc quia principalis inspicimus in huiusmodi diuortio fidem tori, quod est unum bonum matrimonij, ad hoc de condi. appo. c. fi. & uide, quod dixi de diuor. de illa, in gl. ar. contra.

ANNOTATIONES.

- 1 Et uide. Et facit, quod not. gl. in c. idolatria. 28. q. 1. & Io. And. in c. quæsiuit, de diuor. in gl. idem. Io. And. super 3. Decre. X 3 S V M-

S V M M A R I V M.

- 1 Sponsalia de presenti soluantur per religionis professionem, non per propositum seruandae castitatis in seculo, & nu. 4. in fin. Habitus professorum ab habitu nouitorum ut discernatur. Votum ad solennizandum quid sufficiat. 2 Leprosalia quae dissoluant. Et si, pro quamuis. 3 Matrimonium per haeresim an liceat dissoluere. 4 Cap. Insinuante, qui cler. uel uouen. an obuiet huic. Votum quod in casu huius decretalis fuerit, & quando non dirimit matrimonium, & num. 10. 5 Votum continentiae solenne quod dicatur. Confessione coniugis quo casu stet, & quando non. 6 Religionem ingredi, & quam cogatur uxor, propositum mutanda uita, & supra, nu. 4. uide, & num. 9. in fi. 7 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 8. Sponsalia, & nuptiae quomodo contrahi possint. Mendacium obligans non impedit obligationem, §. 2. 9 Additio glossarum. Sponsus, uel sponsa ingrediens religionem quid amittebat. 10 Votum regulae, & votum continentiae differunt. 11 Matrimonium non consummatum an soluantur intrante leproso domum leproforum.

C A P V T XIII.

X parte tua. Casus. Per religionis professionem, non per propositum castitatis in seculo seruandae soluitur sponsalia de presenti. Communis diuino. secunda ibi: nos autem in qua tria facit, quia primo contra solutionem alle. secundo soluit ibi: nos tamen. tertio solutionem determinat ibi: porro [Benedictione] p qua distinguitur habitus professorum ab habitu nouitorum. s. ti. i. statuius, Goff. [Lerania] q. d. nil fuit omisum de solennitate consueta, & dicunt quidam, quod si haec mulier non habuisset uirum, uel mon. intrasset, quodlibet istorum iustificasset ad solennizationem voti, quod non placet Inn. nisi cum solennitate solita faciat, uel nisi sua uoluntate exprimat, remittit sup. ti. i. uidua [Lepra] quae licet dissoluat sponsalia de futuro, non tamen matrimonium. de hoc inf. in gl. pe. [Et] pro quamuis [Videri] quod tamen est falsum, ut sequitur [Legitimas] aetate, & alia aptitudine, ut nullum subit impedimentum, Gof. [Ratum] quod ratificatur in sacramento baptismi. j. de diuor. quanto, & remittit hic Host. ad id, quod post eum dixi. s. eo. ex publico, ad fi. ult. gl. [Fieret haereticus] putat Host. hoc planum ecclesiam posse statuere, matrimonium hoc casu dissolui, sicut statuit de matrimonio infidelium. j. de diuor. quanto, & c. gaudemus, & maxime in casu, de quo loquitur hic, scilicet matrimonio non consummato. na quare aliud censeatur de infidelibus, quam fidelibus, non est ratio, nisi ratificationis, quae canonica confirmatione firmatur, supra quam tamen est positus papa, de cōces. praeposuit, cum si. [Superat] ad Phi. 4. [Vestigij] sic. s. de iura. ca. c. 1. [Inconsulto] & inuito, sup. c. 2. [Transire] q. d. non habita distinctione, an fiat hic ex reuelatione diuina, uel non, cum nec illa iura distinguant. 2. q. 5. cōsulisti [Observandum] non ob. lepra, nec susceptione uel [Matrimonium] inf. qui cler. uel vo. insinuante, contra. So. ibi emisit uotum, hic non, uel illa libera non habes propositum, quae per hoc facilius praesumitur solennizante uotum, ar. sup. ti. i. cōsulti, hic uero erat ligata sponsus habes, & sic difficilius praesumitur solennizatio. Inn. uero dicit, quod hic fuit solenne votum continentiae, non professionis, quod uotum non dirimit prius matrimonium, dirimeret tamen posterius, & sic loquitur contrarium, & uide quod post eum dicam. j. de frig. fraternitatis, sup. uer. alioquin. Hac solutio non placet Host. qui dicit, quod si solenniter uouit, licet uotum non dirimat matrimonium

non consummatum, tamen propter uotum sic solenne cogitur religionem ingredi, & tunc erunt soluta sponsalia, & sic intelligit literam sequentem, & intelligit tamen uotum continentiae solenne, quando promisit se ingrediatur, uel seruaturam certam religionem, in cuius signum recepit uel uolenniter benedictum, ar. sup. eo. c. in prin. inf. eo. accedens, & idem putat qualitercumque appareat, quod uita uoluerit mutare per testes, instrumenta, uel etiam confessionem suam: Er est ratio, quare hoc casu statuitur confessioni: quia sine confessione potest, si uult, mona. ingredi. s. c. 2. nec obstat decre. super eo. inf. de eo, qui cog. confan. quia intelligitur de matrimonio consummato, uel quando confessio fit super alio, quam super ingressu ratione praedicta, & adde, quod no. de rapto. c. fi. Multa uero hic, & alibi no. per Inn. & Hof. de solennizatione uoti continentiae puto expedita per decre. unicam de uoto, li. 6. [Regulam] no. non dicit ad continentiam, & sic non facit pro, Ho. & Pe. in eo, quod dicam super glo. [Propositum] quasi inuenat haec litera secundum Host. quod sufficit, quod tamen firmiter proposuerit uita mutare, & quod solennitates, de quibus dicit prin. fieri fecerit, intendens se obligare religioni, & tunc necesse habebit religionem ingredi certam, si se illi deuouit, uel aliquam approbatam, si se obligauit in genere. ad hoc de reg. constitutione, li. 6. & licet uxor non cognita necesse habeat ingredi religionem, ut dissoluantur matrimonium. & idem in uxore episcopi, s. eo. sane, & in uxore illius: qui paterit, si iuuenis est: uxor tamen profitetur, si non suspecta, satis est, quod continentiam uoueat, nec cogitur obseruare aliquam regulam. ¶ Secunda tamen gl. no. inter absentes, & c. alle. alia quatuor iura. ¶ [Gl. falsa] all. cōcor. & demum cōtraria. ¶ Gl. pe. respōdet per ob. an clericatus, uel uita eremitica & c. in fi. querit, & soluit. ¶ In t. gl. 2. ibi, sufficit] sequitur, nudus cōsensus ad cōstitutam sponsalia. denique cōstat, & absenti absentem re spōderi posse, & hoc quotidie fieri] & ibi. ult. ¶ Non refert, an sponsalia quis contrahat per se, uel per alium nuncium, uel epistolam] & ibi, mulierem] sequitur, absenti per literas eius, uel nuncium posse nubere placet. ¶ In 3. gl. ibi, Deo nobis] uide etiam in supple. ¶ In gl. falsa, ibi. l. 2.] hanc & se. uide de rescri. significat, super. 1. gl. [& ibi. l. 1.] obligatū est illud corpus aeris] & ibi, si rem alienam] si debitor mihi pignorat rem alienam, uel in pignore malitiosus uersatur, locus est cōtrario iudicio] & ibi, si repetendi] iud. de de iureiu. quaedam admodum, super gl. 2. ¶ In t. gl. 2. ibi, inter absentes] adde, quod no. 64. dist. c. 1. ¶ In fi. ¶ inf. de pecu. c. ult. li. 6. ¶ In gl. 3. in fi. ¶ Jimō uir olim exegit duplicatam ad sponsalia ingrediēte. ipse uero sponsus ingrediēs per debat arrhas, quas dederat. hoc ibi dicitur. forte gl. intellexit, quod non poterat olim ingredi sine poena perditionis arharum. ¶ In gl. falsa, ibi, quia circa] ubi de hoc ¶ [& ibi magna, in fi.] ibi cessatio causae non liberat a uoto, sed ex illa uotū facilius cōmutat. ¶ In gl. pe. ibi, de uindictis idem] & ibi satis de hoc ¶ [& ibi, fieret clericus] & hoc approbat extraua. Io. antiquae. de hoc. 17. q. 2. de spōsata, malitius, j. de uoto. c. uno. li. 6. Host. dicens se copiose tractasse in sum. eo. ti. §. & utrū possit. §. sed quid si maritus, & sequē. Dixit talē cogēdū intrare religionē per si. capitulo, & idē hic Pe. sed tamen ut in fi. dixi textus in fi. non loquitur de eo, qui uouit continentiam, sed de eo, qui uouit regulam, quod non facit, qui promouet ad sacros, licet enim continentiam uoueat, non tamen renunciat propriis, & propriae uoluntati. absurdum esset eum cogi ad id, quod non elegit. quare tene, quod dixi in pra. decre. vnica, de uoto. non ob. huic rationi, j. eo. significauit: quia ibi solennizatione uoti uir cōmunicat uxori uouenti, uel aliter, ut ibi dixi post Inn. ¶ [& ibi. §. ecce] ubi de hoc ¶ [in fi.] Querit tamen Host. an soluantur matrimonium non consummatum leproso intrante domum leproforum? So. Si religio est domus, planum est, quod soluitur. Si uero non est

ibi religio, adhuc dicitur equum, quod si promitteret illa tria substantialia regulae, scilicet obedientiam, continentiam, & abdicacionem propriam, quod soluantur uinculum, cum leprosi quasi religiosi censentur, de ec. adi. c. 2. & uide quod ibi dixi. Dicit Host. quod non uult hoc asserere, cum non sit iure diffinitum, & ideo dicitur papa consulendum. Dicit tamen distingui posse, an timeatur incontinentia leprosi, uel non, & an domus sit apta ad continentium, ut si sunt ibi masculi tatum continentem uiuentes, & ille leprosus senex, & maturus est, uel non est domus apta, & quia sunt permixti sexus, ut est communiter, & leprosi iuuenis, & his si, sicut distinguitur in si. ca. sup. c. prox. cum concor. tu dic secure per talem ingressum matrimonium non dissolui, nisi sit ibi religio approbata: alias post contractum uxoris etiam leprosus contrahere posset, quod esset absurdum, & hoc patet etiam in pra. extrauag. Io. quae incipit, Antiqua.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Obseruare. Contra, quia si licentiam dedit uiro, & ipse uouerat continentiam, intelligitur tacite professa, & sic cogitur intrare monasterium, uide Io. And. in c. cum sis, in sua gl. fi. & gl. in c. uxoratus, & c. ex parte, & infra, eo. signifi. cauit, super gl. 1. b ¶ De hoc. Et plenius uide Bar. in l. demonstratio, ff. de cond. & demon. & doc. & Bal. in l. 2. C. de fal. causa adie. le.

S V M M A R I V M.

- a Maritus factus monachus a coniuge adulterata repeti non potest, sed a continente potest etiam creatus papa, nu. 3. in fin. Additio ad speculatorem ante hoc commentum uidentur scriptae. Mala omnia pati potius quis debet, quam committere, quod haec puella. Adulterij elidi potest exceptio, & qualiter. 2 Adulteri non potest mulier esse uxor mortuo uiro. 3 Epilogus, & additio glossarum.

C A P V T XV.

Constitutus. Casus. Maritus factus adulterata repeti non potest. primo narrat factum, secundo dat iudicium. secunda ibi, ideoque [In facie ecclesiae] hic uide, quod scripsi in Spec. de clan. despon. super rub. [Duxit uxorem] quod facere potuit, de cleri. coniu. c. 1. [Copulata] debuit puella potius omnia mala pati, quam huic malo consentire. 3. q. 5. ita ne. Inn. [Ordinasti] forte ignorans, quod haberet uxorem, Goff. [Remorderet] eo scilicet, quod non consentiente uxore superstiti de facto alteri copulata ordinata fuisset, Gof. Vel remorderat cōscientia, quia exceptio adulterij sibi cōpetēs elidi poterat replicatione adulterij, quod si in iudicio constaret, papa aliter respondisset, uel frustra formidabat: quia bonarum meritorum est & c. de obser. iei. consiliū [Et infra] deciditur, quod quare batur, an mulier posset cum secundo manere, & an posset primum reperere [Ita se habet] sup. & adulterij mariti 2 non obstat, ut praedixi [Coniuncta] & sic tamen mortuo primo non posset esse illius uxor. de eo qui dux. in mat. ex tuarum, & c. fi. [Monachus] patet, quod professio tenuit. 3 ¶ Gl. secunda tamen obijcit, & soluit. ¶ In gl. 1. ibi, potuit] adde quod dicam post Inn. inf. c. prox. in fi. ¶ [& ibi, habebat in eum] non ob. quod uir ubi sibi nubenti per iudicem non contra dixit sicut Inn. ¶ [& ibi, cognita] prius, quam illa duceret. ¶ In gl. ult. ibi, fraternitatis] ibi fuerat matrimonium separatum per iudicium ecclesiae ¶ [& ibi, Gaudemus, in fi.] ibi licite contraxit sicut suam legem ¶ [& ibi, Praemissa] uel si uis dicere, quod praesens sententia, mulier fuit conscia fraudis in sententia interuenientis secundum antiquos ¶ [& ibi, for-

nicationis] quae quia notoria erat, obstat et petenti re stitucionem, de diuor. significasti ¶ [& ibi, repetere] etiam si factus fuisset papa, de hoc. 79. dist. si quis pecunia.

S V M M A R I V M.

- 1 Replicatur quod in proximo. Ad lachrymas calamitosorum flecci constantis hominis non est. Adultera non potest extrahere de monasterio maritum, & nu. 2. 2 Propter adulterium mulieris solennizatur uotum uiri, quod a principio non tenuit. Matrimonium non dirimunt excoletio, uel costryatio. 3 Post diuorij sententiam quod ad torum, licet alter coniugum intret monasterium, tamen remanens in seculo post mortem illius licite contrahit. Adultera maritus ea inuita non posset fieri subdiaconus, licet posset monachus fieri, & ratio. 4 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, num. 5. Adulterij exceptio quando tollatur per replicationem adulterij, & quando non obstat extrahenti de monasterio etiam inuitis monachis. Confessione in quo casu hic credatur, in fin.

C A P V T XVI.

Meniens. Idem tamen quod proxima, & diuisio eadem. 2. ibi: Quo circa [Et infra] hic decisum colligitur, infra uer. licet [Fletibus] non est constantis hominis flecci ad lachrymas calamitosorum, ff. de offi. praepos. ob seruandum. Goff. [Praesentem] hoc non nouisset, nisi in teruenisset fornicatio [Tonsuratis] & male, sup. eo. c. 1. Innoc. [Solenniter] non sic, quod non potuisset inde per mulierem trahi, si continuisset, supra c. placet. Host. [Amatores] propter hoc tamen adulterium solennizatum fuit uotum uiri, quod a principio non tenuit. 27. q. 2. Agathofa. Inno. [Et infra] deciditur conclusio quaestionis, an perseverare posset maritus in mon. quod intrauit [Inuizilem] forte minabatur seipsum excolare, Goff. Vel castrare. sed haec non dirimunt matrimonium. 32. q. 7. qui sani [Fornicationis] notoria, & hoc soluit omne quare, secundum Host. [Elidi] Dicit Inn. hoc pro certo tenendum, quod licet post sententiam duortij quod ad torum alter coniugum intret monasterium: tamen remanens in seculo post mortem illius licite contrahit. Mortuo enim uiro & c. de secun. nup. c. pe. & ulti. & licet maritus adultera ipsa inuita posset fieri monachus, quia iura, sup. eo. cum sis, & familia loquuntur de uoluntarie uouentibus, & quando in poenam alter non priuatur iure suo: non tamen ipsa inuita posset fieri subdiaconus. Ratio, quia uxor professi illo mortuo potest contrahere, ut est dictum. uxor uero ordinati etiam illo mortuo debet continere. 38. dist. quia sunt. 32. dist. feriatim, ad quod inuita cogi non debet. 32. q. 1. integritas, & de hoc infra c. dudum, uerf. & quod idem. 4 ¶ Pe. gl. tamen notat a cōtrario, tripliciter querit, & soluit. ¶ Vltima gl. arguit subueniri etiam ignorati & c. ¶ In t. gl. penul. ibi. l. 1. ¶ uide de resti. cum olim, super gl. 2. ¶ In gl. pe. ibi, excipit] & licet exceptio adulterij, quae proponit maritus, tollatur per replicationem adulterij, quae proponit mon. secundum Goff. Dixit Vin. quod marito, uel mon. non excipiente, excipit iudex ex officio, supra de excep. exceptionem, ff. de postul. quos prohibet ¶ [& ibi, exire] ante professionem. Nec obstat, quod proximē dixit, nec fuit haec quaestio de glo. Io. ¶ [& ibi, in seculo] Dicit. G. na, infra de adul. c. ulti. quod compensatio adulterij non habet locum, quando secundum adulterans licite mutauerat statum, alleg. ff. de mino. si ex causa. §. Papinianus ait, alia est lex, & ex tali mutatione uidetur esse nouus homo. ff. de adio. Io. And. super 3. Decre. X 4 men.

men. lega. si seruus legatus. §. ult. in fi. [& in fin.] quærit, Hosti. pong. qd maritus etiam adulterium comisit, & sic mulier excep. eius potest replicatione repellere: ipse tamen nihilominus postea profiteretur, mulier ipsum repetit ex hac causa, & ipse confiteretur factum, nūquid etiam inuitis monachis hoc casu de mona. extrahetur? videtur quod sic: quia in præiudicium talis uxoris profiteri non potuit. Item in hoc casu bene creditur confessioni coniugum, quāuis nō crederetur, si ageretur de fœdere coniugij de eo, qui cog. conlang. super eo, & uidetur casus de rap. c. pe. ubi remittitur etiam ad summā, de eo qui cog. con. §. fi. uerf. unde uidetur, quod bonus, & sequentibus.

ANNOTATIONES.

1. Contrahere. Contra hoc facit, quod immo ipsa adultera uiro professo cogitur profiteri, ac si sibi licentiam dedisset, quod not. Io. And. supra eod. plane, in glo. dicit Hostiensis.

S Y M M A R I V M.

- 1. Vxor maritum professum repetit, non obstante licentia profitendi ab ea per metum extorta, secus si per dolum. Religio pro professione. Professio non tenet in præiudicium uxoris iuuenis, & nu. 3. cir. fi. Epilogus, & additio glossarum, nu. 3. Expressio maior, quam taciturnitas, & quo casu hic. Contra factum suum propter animæ periculum nemini potest, ut hic, in fin.

C A P V T XVII.

1. **A**ccedens. Casus. Vxor t̄ maritum professum repetit, non obstante licentia profitendi ab ea per metum extorta. si. de elec. quorundam, lib. 6. Et differt hoc casu metus à dolo, sup. c. prox. in prima partis narratio. in secunda iudicis datio. secunda ibi, Quocirca [Religionis] idest professionis. sed in præiudicium uxoris iuuenis non uouentis non tenuit professio. sic sup. eod. placet. Si uero intelligis de habitu probationis, & qd uir exiuit intra annum, tunc decre. plana secundum Hosti. [Reliquisset] in quo peccauit quātū ad se: quia seipsum obligare, & altringere potuit: mulier tamen secundū Inn. eum inuitum educere potuisset [Et infra] hic deciditur forte, qd maritus resistebat dicens se absolutū ab illa, quarebatur quid iuris. 2. ¶ Gl. 2. t̄ obicit, & soluit. secundō quærit, sol. & remittit. ¶ In t̄ gl. 1. ibi, inuito] uel ignorante, supra eodē placet. ¶ In gl. 2. ibi, continentiam] cum ergo sine his non sufficeret expressa licentia, minus tacita. si. sup. de præb. dilecto. secundum Io. Tan. Vin. [& ibi, iuuenis] Hosti. dixit hoc præcipuè ponderandū, qd iuuenis erat, & nullum uotum emisit. qua ratione non tenuit professio mariti, nec est uerum secundū eum, quod dixit Goff. qd hæc restituitur ex officio iudicis: quia per prin. patet, qd mulier petebat maritū, & contra factū suū ppter periculū animæ uenire potuit hoc casu secundū eum.

ANNOTATIONES.

1. Præiudicium. Quia ista mutua adulteria reddunt utrique coniugum ius coniugij integrum, & perinde ac si nunquam adulterati fuissent.

S Y M M A R I V M.

- 1. Vxor continens non suspecta, quæ dedit uiro licentiam profitendi, non compellitur ingredi religionem, & an hoc uerum, nu. 4. Religionem inuadendi, & continentia uotum, & licentiam alterius coniugis quis recipere possit. 2. Actus ponderatur in uxore ingressi. 3. Epilogus, & additio glossarum, num. 4.

Commixtionem professarum cum non professis iura nolunt, Profiteri, uel ordinari quis non cogitur, excipitur. Vxor quando educi uirum domo monasterio petere possit, licet ei dederit intrandi licentiam. Ius ignorare quibus promissum, in fin.

C A P V T XVIII.

1. **S**ignificauit. Casus. Non t̄ compellitur religionē ingredi uxor continens nō suspecta, quæ dedit uiro licentiam profitendi, & primō ponit mulieris querelam. secundō dat iudicem. secūda ibi: Quocirca [Vice archiepiscopi] aliter non debuisset se de talibus intromittere. de hoc de cōsan. c. i. sed nec debent sine diec. talia expediri, ar. hic sup. c. cum sis. contra inf. eo. dudum, post prin. ibi soluit Hosti. & de hoc, sup. c. i. [Voto] non dicit quali. & idē diuersimodē intelligitur secundum Hosti. [Non dedisset] ergo non debet sibi nocere. ad hoc, sup. de elec. causam, de iureiur. ueniens, & c. Quintauall. ff. de pac. tres fratres, ff. de trā fac. qui cum tutoribus, in ff. de contrah. emp. l. in lege. C. de don. nec ignorans. sed ad hoc respondetur secundum Hosti. per ea, quæ post eum dicam super glo. [Et infra] hic deciditur, qd decanus cā cogebat ad hoc, unde petijt se super hoc non impetij [æretatis] not. t̄ qd ponderat etatem in vxore ingressi pro eo, quod dixi. sup. eo. cōiugatus [Non permittatis] cogent ergo isti cōpulsorem, ut à cōpulsione abtineat. ¶ Prima t̄ gl. respōdet per quæstionem, an suspecta cogatur intrare, arguit à cōtrario. & fornicat argumentū. ponit opi. contrariam, quam approbat, & remittit. ¶ In t̄ gl. 1. ibi, religionem inuadere] dicit Inn. qd mulier ista, quæ uouit cōtinentiam, etiam si sit suspecta, non cogitur profiteri. quare enim cogitur à proprio abstinere, cum hoc nūquam promiserit, sed cogitur esse in monasterio, ut mala suspicio euitetur, ad hoc, supra eo. uxorus, ibi, cōmoretur, & idem notauit sup. c. i. ut ibi scripsi, super vlt. gl. ibi tamen Hosti. hoc improbat: tum quia iura nolunt commixtionem nō professorum ad professos, supra ti. i. ut clerici, & c. uidua. facit cle. de elec. c. primo. tum quia ista non peccauit, quare debeat in ergastulo poni, sicut dicitur. 16. quæstio. 6. de lapsis, si dicatur nullum præcisē cogi ordinari, uel profiteri, supra de ata. & qual. quæris. 3. q. 1. integritas. respōdet id uerum in illo, cui non est, quid imputetur: sed ista uouendo, imo solum licentiam dādo se ad id obligasse uidetur, & hoc, ex quo iam recepta est uiri professio muliere non profitente. nam prius cogeret suspectam profiteri, supra eo. cū sis [& ibi, officio iudicis] hoc uerum, quando mulier dedit licentiam uiro, sed non uouit continentiam. Cum enim uouit, locum habet superior pars glo. secundum Vinc. Dicit Goffi. idem quando dat licentiam, & simpliciter promittit continentiam, ut tunc educatur maritus: secus, si uouet. vn de Hosti. distinguit. Aut mulier ista emisit uotum solenne, aut simplex, aut nullum. Si solenne, uera sit opinio glo. supra eo. ex parte. 2. in fi. Si simplex, uel nullū, tunc non cogitur profiteri: imō potius uir debet ei restitui, & hoc, quia iuris ignara, nec de præiudicio suo certificata, ad hoc, sup. eo. ueniens, licet enim mulieri, minori, militi, & agricultori, siue simplici, & rerū forensium in experto quandoque iura ignorare. ff. de prob. cum de indebito, ante mediū. l. §. si aut is qui. & sic sol. contraria signata in gl. ergo non debet.

S Y M M A R I V M.

1. Adultera quo casu detrudatur in monasterium ad penitentiam peragendam, & nume. 2. & 3. & an cum dote, & quid si non habeat, num. 4.

vt

- 1. Vt uir parcat, rogat ecclesia. Conuersa hic pro penitentibus, & emendatis. 2. In monasterio inclusio pena an sit tantum legalis, & an sit ei locus, cum agitur ad separationem tori. 3. Vxorē per sententiam diuortij tori in monasterio professam uir educere non potest, secus ea non lata. Probationis amicus prorogatur, & restringitur. 4. Additio glossarum. Dos an & quo casu debeat esse mariti propter adulterium uxoris, an monasterij in quo ponitur.

C A P V T XIX.

1. **A**udemus. Casus. Adultera t̄ quæ sibi maritus reconciliare non uult, detruditur in mon. ad penitentiam peragendam, & non diuiditur [Si mariti] non delinquentis prius, uel post, infra de adulte. tua, de diuor. ex literis, Vincen. [Commonitri] rogat ergo ecclesia maritum, quod parcat penitentij, quod potest etiam pluries, de adulter. si uir [Frustrum] idem uerf. supra titu. licet, de sta. mo. quod Decimorem] Conuersas] idest penitentes & emendatas. nō enim intrauerant religionem, nec uouerant secundū Innocen. [Propter Deum] de spon. inter opera [Collocare] hunc uer. ponderauit. Pe. quia non t̄ dicit, intrudetur, dicens quod pœna inclusionis in mona. est legalis, & cum de adulterio criminaliter agitur, & sic loquantur leges, quas alle. glo. Quando uerō agitur in foro ecclesiastico ad separationem tori non est locus illi pœnæ, per quod dicit illam non cogendam. per hæc uerba idem uidetur tenere Abb. qui dicit pœnam intrusionis esse secularis & non ecclesiastici iudicis, remittit ad no. per Innocen. de procur. tuq. Sed Hostien. intelligit, quod hæc sit noua pœna iuris canonici, scilicet qd lata sententia diuortij, si maritus sæpe monitus uxore sibi reconciliare non uult, collocabitur in mona. ubi profiteri debet, & manebit perpetuū sita quod uir illum educere non poterit; & hoc sonat uer. perpetuam, qd sequitur, §. autem si uerō, & aucten. sed hodie, quæ alle. glo. intelligit non lata sententia diuortij per ecclesiam. tunc enim mulier intra biennium extrahi poterit, nec interim profitebitur, ne fiat præiudicium marito reconciliare uolenti, & per hoc no. casum quo rogatur annus probationis ex causa, sicut restringit, supra eo. ex publico. de hoc etiam satis dixi de diuor. de illa, in ulti. glo. ¶ In glo. 2. ibi, continetur] ibi distinguitur, an habeat, liberos, uel parentes, an non. Sed nonne dos debet esse mariti. de hoc ibi no. in ulti. glo. & in aucten. ut lice. ma. & auia. §. quia uerō plurimas, col. 8. per quem §. dixit hic Vincen. quod uidebatur maritū debere hodie dare libellum accusationis, & debere inscribere ad lucranda dote. & est hoc contra secundam solutionem, quam dar. Accur. in aucten. sed hodie dixit etiam hic, quod si mulier nil habet, mona. bene faciet illi, alle. de pœ. di. i. importuna [& ibi, fraternitas] ubi de hoc in ulti. glo. & 81. di. dictum.

S Y M M A R I V M.

- 1. Si coniuges abinuicem se absoluerunt continentiam promittendo, & religionem intrando, alter alterum repetere nequit: secus si alter tantum promittit & intrat, nu. 2. Diuisio decretalis. 2. Matrimonium contrahitur etiam per consensum de futuro copula carnali secuta. Restitutio coniugis hic quare non facta ante cognitionem proprietatis. 3. Renunciatio iuris uxori in manibus cuius fiat, & quando ualeat, & num. 4. & qualiter super hoc sumetur instrumentum, non sufficit, nisi sequatur monasterium.

- Stipulari alteri qui possint. Ecclesia interest multos habere contemplatiuos. 5. Votum continentia coniugatorum quando dicitur solenne, & quid comprehendat, & nu. 6. 7. 8. & 15. 6. Non tollitur per illicitam eorum commixtionem etiam ante ingressum monasterij. 7. Quid si ante matrimonium contractum uouerunt, postea consummato eo alter uult ingredi monasterium, an hoc poterit sine alterius licentia. 8. Votum continentia solutorum quando dicitur solenne, & cur differenter à uoto coniugatorum fiat. 9. Hospitali legare idem, quod legare pauperibus hospitalis certi, & quid profit hoc scire. Canonica datur de relicto pijs locis, & mendicantibus. 10. Probare debet omnia, qui promittit omnia & singula probare. An instrumento perduto, sufficiat eius tenore probare, eius amissio quomodo probetur, & quid profit, remiss. Quando continetur plus in uno quam alio de eodem facto, quando noceat. 11. Quo casu non possit resciri. 12. Verba refrenanda, per quæ sepe uenitur ad uerba. Vxorē potest maritus corrigere, non tamen in eam seuire. Discipulum quoque preceptor. 13. Monasterium ingrediens si dicat, quod non intendebat carere proprijs, post ingressum profiteui non tenetur, & si habitum recipiat, expellendus, nisi profiteatur. A carnibus abstinere professus regulam quando non teneatur. Ab eis quæ regula abtineant. Notorium non excusat ab ignorantia. Regula religiosorum, uel eius statuta non sunt ius, in fi. 14. Libidinem quæ extinguant. Fatuus dicitur, qui credit. Modus sumitur pro conditione, & de contrario sepe. In persona prima, uel tertia concipiatur sententia, an referat, remiss. 15. Condicio an uiriet monacatum, & quæ. 16. Sententia absolutiois uel condemnationis in personam cuius formanda in casu huius decretalis. 17. Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 18. 19. & sequen. Omnino, & in perpetuum quo modo hic accipiatur. 20. Cap. sunt qui opes. 1. 7. q. 4. intellectus. In monasterium ingressus non iudicio, seu impetu mentis quodam factus, an teneat, & nu. 21. §. 1. Deliberatione non egemus in his, quæ sunt in seipsis bona. 21. Sensus attendendus, non casus. Verbis lex non imponitur. Dolus aduersarij in spiritibus, ut hic ingressu religionis, non uinciat contractum, tamen nocet ei, & in quibus, §. 1. Religioni quando in genere quis obligatur, casus hic.

C A P V T XX.

1. **D**udum. Casus. Si t̄ coniuges se abinuicem absoluerunt continentiam promittendo, & religionem intrando, alter alterum repetere nequit, & in prima facti, & processus narratio. in secunda definitio ibi, Nos itaque. Prima subdiuiditur. primō ponit auditoris dationem, secundō ibi, Coram quo, actoris petitionem, tertio ibi, Ad quod, rei responsionem, quarto ibi, uerum, actoris replicationem, quinto ibi, sed ad ista, rei triplicationem. Hosti. dicebat, quod quinque erant partes prin. dic ut supra [De present] idem t̄ si de futuro, ex quo carnalis copula fuerat secuta, j. de spon. is qui [Copulam] & sic eo inuito non potuerat profiteri: imō nec uolente, nisi & ipse profiteretur, ut supra eo. cum sis [Restitui] forte agebat possessorio, quod poterat, ex quo plenam possessionem non habuerat, de resti. spo. ex transmissa. & si dicis, quare ergo non fit restitutio ante cognitionem proprietatis? dico, quod est iste de casibus exceptis, quos scripsi, ut lit. non contest. c. l.

c. r. super 4. glo. uel dic, quod hic referebatur quæstio super spoliatione, quæ negabatur secundum modum de quo satis de resti. spo. sollicitè uel hic petebat restitui agens petitorio, ut lit. non contest. c. 2. [Remedio] renunciatio fundata super hac causa potuit fieri in manibus sacerdotis, ut hic factum fuit, & etiam in manibus ipsius coniugis: aliàs enim, cum semper intendendum sit proli, facta renunciatio propter iustam causam, puta infirmitatis, uel iniustā non ualere, ex quo non fieret propter Deum, secundum Innocen. [Pura] Secus enim, si sub conditione non existente. 32. q. ult. c. ultimo [Spontanea] secus, si coacta 33. q. 5. notificasti [Quinque testibus] natrat factum; sufficiebant duo, de testibus cum cles [Omni iuri] collige hic formam instrumenti in hac materia, Pe. [Renunciatio] hoc non sufficisset, nisi monen. fuisset securum, supra de iureiuran. tua. 2. Goffre. [In personam ecclesie] in propriam non potuisset hanc resignationem recipere: quia illius non interessat specialiter, uel singulariter, ff. de pac. si unus, §. si pacta. totius autem ecclesie interest, multos habere contemplatiuos. & idè sacerdos, cum sit officialis ecclesie, & persona publica, in eius personam stipulari potuit, & pacisci. ff. quod cuiusque uniuers. in fi. nec mirū, quia tabelliones, & officiales publici possunt aliis pacisci in iudicio: & quando ex officio procedit index, & non est alius, qui paciscatur alteri, dummodo subsit iudicis auctoritas ex iusta causa. ff. rem pup. sal. fo. l. 2. & 3. sed & ipsi magistratus hoc facere possunt etiam sine alterius auctoritate. ff. de magi. conue. l. penul. secundum Innocen. & Hostien dicit, quod idè sic stipulatus est hic: quia ad presbyterum hoc non pertinebat, sed ad episcopum. idè dixit ergo, In personam ecclesie idè est episcopi. 7. q. 1. scire: quia forsitan presbyter ab episcopo hanc potestatem habebat, supra eo. significauit, uel saltem nomine ipsius hoc faciebat, & speras quod ratum haberet. 9. q. 2. Lugdun. [Castitatem] Inno. hic & Hostienis post eum recitant quasdam opiniones de solennizatione uoti continentie, quas decido per decre. infra de uoto. c. uno, lib. 6. Dicebant tamen uotum continentie coniugatorum dici solenne, sed non à prin. quando uouerunt, sed tunc solennizatur, quando ambo, uel unus de consensu alterius religionem ingreditur, quod alteri non licet, supra c. 1. Ideo autem requiritur consensus utriusque, etiam quando coniuges uouentes religionem ingredi uolunt: quia si à debito reddendo sint per cōmuniter emissam cōtinentiam absoluti, non tamen ab aliis obsequiis. 33. q. 5. quod Deo. Item quamuis hi, qui fuouerunt cōtinentiam, iniuriam se cognoscant post tale uotum ante ingressum, & renunciationem iuris sui, & licentiā datam de ingrediendo, nihilominus per ingressum, mona. solennizabitur uotum præcedens: quia nullā ratio uult, uel patetur, quod illicita commixtio coniugum tollat uotum, licet sequēs matrimonium ipsum tollat. Quid si ante matrimonium contractum coniuges uouerant, postea consumato matrimonio alter uult ingredi mona. nunquid hoc poterit sine alterius licentiā? Dicit Inno. quod non; & si faceret, non teneret. Et est ratio, quia licet neuter possit exigere, uideatur quibusdam, quod uterque teneatur reddere. nec ob. si dicit, peccat exigens, ergo & reddens, qui fauet crimini, quod potius prohibere deberet 86. di. facientis. 83. di. error, cum si. quia illud uerum, quando non esset uerissimile, quod uellet adulterari cum alio. quando uero de hoc esset uerissimilitudo, debet reddere debitum, ut per minus peccatum euitet maius. 13. di. per totum. & hoc dicit se Innocen. quandoque tenuisse, quod postea in aliquibus mutauit, dicens, quod ex quo coniuges siue in priuato, siue in publico communi consensu solenniter, uel non continentiam uouerūt,

illam seruare tenentur omnino: & si postea commiscerentur, sit commixtio illicita, & filij inde suscepti sunt illegitimi, de fil. presby. literas. idem no. 81. dist. ministri. & si uno mortuo superstes matrimonium contrahat, non tenebit. tu dic contra per præ. decre. unicam, de uoto. dicunt tamen, quod alter altero uiuente & inuito non potest religionem intrare, nec uitam mutare, ut in c. quod Deo. ex quo conclusit uotum continentie à coniugibus qualitercunque, communiter tamē emissum, sit solenne. In solutis uero, ut solennizetur, uotum continentie, necessaria est certa solennitas: & in professione religionis, ut matrimonium dirimat, requiritur, quod profiteatur quis unam de approbatis. de hoc de regul. porrectum, secundum Innoc. Sed quæ potest esse ratio huius diuersitatis inter coniugatos, & solutos? Respondet Hostien. continentia est res uoti, non præcepti. 32. q. 1. integritas. noluit ergo ecclesia iudicare uotum solenne in solutis, nisi certa solennitates interueniant, per quas sciant se irreuocabiter obligatos, quibus deficientibus putauit ecclesia graue in expertos irreuocabiter obligare, argum. 19. q. 3. monasteriis. Ex quo uero solennitatem adhiberet, conquerantur non de ecclesia, sed de seipsis, qui iuri suo solenniter renunciauerunt, supra tit. 1. ad apostolicam, & c. statuimus. In coniugatis uero cum iam sint experti matrimonialia commoda & incommoda, uel experiri potuerunt, cessat querela inexperience. unde præsumit ecclesia, quod ex quo pari uoto continere promittunt, intendant omnino renunciare carnali operi, & se, & animas suas Deo sine macula custodire, ut in c. quod Deo. sic est speciale in coniugibus, quod citra annum profiteri possunt. de hoc. supra eod. ex publico [Pauperum] hæc litera coniuncta cum glo. probat, quod idem sit legare pauperibus hospitalis certi, quod legare ipsi hospitali. & ualet hoc scire, ut detur canonica talium relictorum. dato, quod non debeat de relictis pauperibus, ut no. de sepul. c. 2. cum tamen debeat de relictis piis locis, de testa. requisiti. & cap. si faciat, quia de relictis mendicantibus deberur can. ut in clem. de sepul. dudum, qui tamen sunt in altissima paupertate, de ex. præla. nimis [Et singula] qui promittit sic probare, omnia probare debet: secus, si simpliciter, supra de rescript. olim, Vincen. Goffre. [Casi amissio] tractat hic Vincen. Goff. & Hostien. an perditio instrumenti sufficiat probari tenorem ipsius, & quomodo probetur amissio, & quid proficiat amissionem probari, de his uide, infra de priuile. cum olim. 1. [In priuilegio] q. d. in secundo cōcepta erant uerba in persona cōuersi loquentis, scilicet. Ego talis &c. in primo in persona notarii [Quam in alio] hoc non obesse, nisi essent contraria. 1. q. 7. maximum, de fide instr. imputari. Vincen. & de hoc in specu. de instr. edi. §. instrumentum, uer. item opponitur, quod instrumentum [Formatum] per priorem notam referuatam, supra de fide instr. cum. P. Vincen. Potuit autem refici & sine iudicis auctoritate, ex quo nulli fiebat præiudicium: secus si præiudicari posset, ut in instrumento debiti, ut dixit hic Pe. se uidisse seruari Bonon. & de hoc satis in Spe. de instr. edi. §. postquam, uer. sed nunquid, & uer. ubi autem [Verba] no. uerba referenda. 44. di. sit rector d per quæ sæpe uenitur ad uerba, ut hic, & not. quod quamuis maritus habeat corrigere uxore. 23. q. 4. duo ista 34. q. 2. placuit, non tamen debet in ipsam scuire, uel crudeliter tractare. ea. q. admonere. Nam præceptoris nimia scruia &c. ff. ad l. Aquil. præceptoris, de homi. ad audientiam, secundum Hostien. [Proprium retinere] satis factus fuit hoc credens: nisi dicas, quod iste non erat locus, in quo ingressi profiterentur certam regulam, & dato quod esset ibi certa regula, si tamen ingrediens diceret, quod non intendebat carere propriis, post ingressum

ingressum profiteri non teneretur, secundum Innoc. Dicit tamen Hosti. quod si habitum reciperet, & post annum probationis profiteri renueret, expelli posset, supra tit. 1. ad apostolicam. Querit Inno. quid si recipiens dicit ingrediens, quod profiteri debet regulam Augustini, & quod poterit uesci carnis: post ingressum percipit ingressus, quod ex speciali consuetudine, uel constitutione fratres abstinent ab esu carnis, nunquid ille tenetur à carnis abstinere? Respondet quod non: quia regula hoc non habet, nec uniuersalis constitutio, & contrarium sibi fuit datum intelligi. hoc uerum secundum Host. nisi per se sciret consuetudinem, uel constitutionem mon. all. ff. de pac. tres fratres. ff. de transac. qui cū tutoribus, in fi. ff. de act. emp. l. 1. in fi. ff. de redhib. l. 1. §. si intelligatur. idem, si hoc esset notorium, ut in prædicatoribus: qui licet profiteantur regulam sancti Augustini, in refectoriis tamē suis omnino à carnis abstinere; & quia hoc est notorium, ingrediens non debuit credere contrarium asserenti, supra de transac. quāto, uer. non autem. & imputet sibi, qui se obligauit 12. q. 1. nolo, & c. nos dicitis. sicut dicit hic Inno. de illo, qui profiteretur regulam Benedicti, cum licet contrarium suggeratur, debet tamen à carnis abstinere, cum notorium sit illam regulam habere hanc abstinentiam, non potest ignorantiam allegare, ar. ff. de uerbo. sig. l. late culpæ, cum similibus non tamen placet Inno. quod quidam dicunt ignorantiam regulæ non excusare: quia ignorantia regulæ est ignorantia iuris: prout enim ipse dicit, regula, uel statuta eius non sunt ius. Dicit tamen Inno. in casu quæstionis, si esset in loco scandalum, illo decepto comedente carnes posset alium locum mutare [Extingueret] abstinendo & sic cessaret. Vin. unde spiritualiter potuit sumi uerbum istud secundum Inno. unde dicit Egi. hoc esse posse per uigilias, & ieiunia, uel forte intelligebatur per portionem aliquam secundum Hosti. uide in Hiero. super psalmo. 57. super flumina. Si uero intellexit, prout uerbum sonare uideatur, fatuus fuit, & sibi imputet [Professione] de qua præmisit de cibis, proprio, & libidine [Vel modo] hoc dixit: quia sæpe unum sumitur pro alio, de testi. Rainaldus, in princ. fuit tamen conditio, ut sequitur [Interesse uideatur] quod ad sententiam uideatur esse differentia, de qua in spe. de sen. prolatio. §. iuxta, uer. non ualet etiam, in fi. [Pura] idem uidetur, si sub cōditione inhonestæ, uel religioni contraria, de hoc, infra de statu mona. c. 2. de condi. appo. c. fi. Host. & aduerte, quia gl. 1. in fi. in præ. decre. de condi. appo. all. hanc decre. quod conditio contra substantiam monachatus uiciet monachatum, sed gl. in præal. decre. 2. all. hanc in contrarium, ut salues glossas, dic quod pars præcedens inducit ad id, quod non uiciet. nam ibi uidebatur apposita conditio contra continentiam, & abdicacionem proprii, quæ sunt substantialia professionis, ista pars inducit, quod uiciet. q. d. recessum fuit à conditione uiciosa per puram professionem: aliter non ualisset propter uicium conditionis: tamē in rei ueritate decre. parum facit. idè, quia quod uir sit religiofus, hic non iudicatur: & ad solennizandum uotū continentie: uiri satis erat professio mulieris marito cōsentiente, & castitatem uouente; & hæc fuit uera causa solennizandi, ut etiam dicit Inno. & hoc uerum, si hospitale non erat religiosum, & de hoc, supra eo. significauit [Et alia] scilicet seruitium hospitalis, renunciationem coniugis, & licentiā sibi dandam [Te ab impetitia] no. sententiam absolutionis formari posse in personam professi: condemnatio forte formaretur in personam mona. quando alter condemnaretur professio. idem, si professus alteri, ubi de patrimonialibus quæretur: sed hic executio fieri non poterat in bona, sed in personam, & negabatur professio. & adde quod nota infra de senten. excommuni. parochianos, [Tertia

17 glo. respondet per quæstionem. alleg. pro, & unum can. contra. [Quarta glo. fortificat textum, & arguit pro restibus &c.] Antepe. glo. arguit, quærit, & soluit. 18 [In glo. 1. ibi. §. illud] uide de iureiuran. Et si Christus, in 5. gloss. [In glo. antepe. ibi. eleganter] uide de emptio. & uendi. cum dilecti, super ulti. glo. [In glo. penul. ibi. l. 2.] uide hanc & sequen. quod me. causa, ad audientiam, in 4. glo. [In glo. 1. in fi.] quod tamen diuersimodè intelligitur, ut ibi no. & de regu. iur. utile, lib. 6. in fine. exponit autem Hostien. [omnino] id est nullò iure reuocato; & in perpetuum non ad tempus, supra eo. charissimus. [In glo. 2. ibi. sunt qui topes] istud. c. sic facit contra: quia ibi dicitur, quod tenet donatio rerum facta ecclesie tumultuario mētis affectu, non iudicio. eadem ratione uideretur tenere ingressus non iudicio, sed impetu factus. Et facit quod ibi nota. Ioan. ante omnia uideas, quod Tho. in secunda secundæ. q. ulti. articulo ultra tractat, an ingressus religionis fieri debeat cum diuina deliberatione, & multorum consilio. Curiosus in hoc ibi uideat. Item sciendum est, quod si in cano. prædicto construat litera, quod uerba prædicta coniungantur cum uerbo, Putauerunt, cessat contrariū. & est sensus, quod qui opes suas donarunt ecclesie, si postea tumultuario mētis affectu, non iudicio illas reuocare uolunt &c. sed secundum communem lectionem, & ordinem literæ est dicendum, quod quia de ingressu religionis, & elemosyna, quin in seipsis bona sint, non egemus deliberatione, unde Hiero. ad Pauli. ultimo. festina. quæsto te, & harentis in salo nauiculæ funem magis præcide, quam solue. sine deliberatione id agens obligatur; ut puta si uidit, uel audiuit miraculum, timuit terrorem, uel aliquid tale, ut dixi de regul. sicut. 2. super 1. glo. & in hoc casu loquatur, c. sunt qui opes secundum Ol. ista procedere posset, quando turbatio est talis & tanta, quod sapit quandam mentis alienationem ex multo furore; & sic loquitur. c. sicut. 1. quod infra allegatur, & facit ad prædicta, quod no. infra titu. 2. cap. 2. in glo. argum. quod. 21 [In glo. hæc erat, in fi.] sensus tamen tollendus est, & non casus. 34. quæstio. 2. non satis, de conse. distin. 3. reuolunt, & lex non imponitur uerbis. C. communia de leg. l. 2. Vincen. & de elec. commissa. [In glo. no. hic argum. ibi. eleganter] & de hoc, supra de empt. & uend. cum dilecti [in fi.] idem no. 20. quæstio. 3. constituit per quod capitulum dicebat Innocen. hic, quod licet tenent ingressus, ut est dictum: tamen nocet dolus quod ad bona, quæ monen. non poterit retinere: imò hæredibus sunt reddenda, ut ibi. & ut dicit Hostien. quandoque etiam ingrediens non obligatur mona. quod ingressus est, sed religioni, in genere, infra de regul. non solum, lib. 6. [In glo. penul. in fi.] & sic expedit probare continuationem rei, qua quis excusatur, supra de elect. Cumana, Vincen. [In glo. ultima, in fi.] dicunt autem Pet. & Abba. quod hoc idè hic factum, non fuit, quia non fuerat ad id actum, uel directè petitum.

ANNOTATIONES.

- a In iudicio. Barto. quod imò etiam extra iudicium, & in conuentionalibus stipulationibus. plurimi contra, & concord. Innocen. hic de quo uide glo. in cap. 2. de usur. lib. 6. & Barto. in l. il. ff. rem pu. sal. fo. & per ipsum & doc. in l. non aliter. ff. de adop. & isto casu quæritur utilis tantum, ut in præalleg. iuribus.
- b Quod dico. Facit, quod not. glo. fin. & ibi Ioan. And. supra eo, quidam. uotum ergo continentie tollit ius exigendi, non mutua seruitia maritalia.
- c Certe. Contra hoc facit cap. per exceptionem, de priuile. lib. 6. & pro hoc facit capitu. requisiti, de testam. & uide Barto. in l. ciuibus, ff. de re. du.
- d Vbi autem. Ibi uide Ioan. And. & Barto. in le. fin. ff. de tabu. exhib. & in l. fin. ff. de bon. auctori. iudi. poss. & in l. si quis §. fin. ff. de eden.

de eden. Nolo. Vide Ioan. And. supra tr. proxi. c. ut clerici, in sua glossa mag. & in c. super eo, in glo. quamuis dicatur. Elec. Et uide Bal. in l. uerbum, C. de fideicom. imò suspecti sunt testes, qui eundem, præmeditatumque sermonem loquuntur. ff. de testi. l. ceterum, ubi uide glo. & Bar.

S V M M A R I V M.

- 1 De qua loquatur hoc capitulum muliere.
2 Fornicatio spiritualis, & carnalis in quibus differant, & num. 4. an fiat alterius cum altera compensatio, ibid.
3 Epilogus, & additio glossarum, nu. 4.
4 Venerales quæstiones citantur Bartholomei. Damasi item quæstiones.
5 Dos, & donatio propter nuptias ob fornicationem spiritualem perduntur, in fin.

C A P V T X X I.

Mulier. Breue est [Remansit] loquitur etiam est contra Vincen. [Nolente] & contradicente [Reuertitur] per hoc uerb. secundum Goffred. non procedit lectura Vincen. qui legit hanc decreta. in duobus infidelibus quorum alter uenit ad fidem [Separata] quod fieri potuit. 28. quæstio. 1. idolatria. no. tamen quod in his differunt fornicatio spiritualis, & carnalis: quia carnalem sufficit semel commississe, ut fiat diuortium, & si poenitentia præcedat sententiam. 32. quæstio. 1. dixit. in spirituali uero, si præcedat conuersio, non fertur sententia. 28. q. 1. non solum, & colligitur hic. Item spiritualem post poenitentiam tenetur coniunx remittere; carnalem non, & de hoc in gloss. Item carnalis interdum facit prouenire bigamiam, spiritualis non, & de hoc in glo. Item regulariter carnalis procedit. ex iniquatione, duorum, spiritualis non. Item carnalem potest committere alter coniugum infidelium, spiritualem non. Item econuerso potest committere spiritualem, qui non carnalem, ut impotens, uel post matrimonium fractus, & hæc similia. Item in carnali potest interuenire absoluta uolentia saltem ex parte mulieris. 2. In spirituali quò ad hæresim no. 32. quæstio. 5. ita ne. quò ad thurificandum idolis. sic. 1. quæstio. 1. constat. & ex hoc sequitur aliud, quod in absoluta excusat, in una, & non in altera. Item in carnali excusaret interdum ignorantia: in spirituali non. primum. 34. quæstio. 2. in lectum. secundum. 38. dist. qui ea. 16. quæstio. 1. si cupis, ex his sequitur, quòd carnalis, quæ respicit factum est quandoque sine peccato. spiritualis, quæ respicit animam non. Item spiritualis probatur quandoque per uiles testes, infra de hæreti. in fidei, & c. accusatus, §. licet, & c. contra Christianos. carnalis non, infra de adul. c. penul. Item iudex ciuilibus pronunciat super carnali quò ad poenam ciuilem, licet non quo ad torum de hoc, supra eo. gaudemus. super spirituali non, infra de hæreti. cum secundum, lib. 6. Item spiritualis inducit confiscationem bonorum: carnalis non, ut ibi, Itē differunt forsan in compensatione de hoc dicam super glo. 2. ¶ Secunda glo. arguit à contrario: & argumentum determinat, ex quo diuersitatem infert, & de ipsius ratione quærit, & dupliciter soluit. ¶ In 1. glo. 2. ibi, de illa] quid si mulier hic post spiritualem fornicationem mariti, & post sententiam diuortii carnaliter fornicatur, nunquid fiet compensatio, ut sic non liceat ei marito inuito religionem ingredi? Potest dici quòd non, quasi mulier soluta per sententiam non intelligatur coinquinare torum uiri. 31. q. 1. in coniugio, uel ut dixi, infra de diuor. de illa. Goffred. ibi inducit aliam rationem: quia istæ fornicationes sunt diuersæ

rum specierum, & sic non ueniant in compensatione. ff. de pigno. ac. si conuenerit. In contrarium alle. quia hæc duo sunt similia ad separandum. 28. quæsti. 1. idolatria, & c. iam nunc, multo fortius ad compensandū, & hoc ibi tenet. Sed Hostien. ibi post Goff. dicit, quòd si accusatur quis de spirituali, & excipiatur de carnali, in accusatione nihilominus procedetur: & si conuincatur accusatus, nec reuerti uoluerit, compensatio locum non habet: sed post conuersionem, si uere conciliationem locum habebit: si autem econuerso accusetur de carnali, & excipiatur de spirituali, super exceptione primitus procedetur: & si de ipsa appareat & lapsus non poeniteat, nullo modo audietur; allega. quòd no. de ordi. cog. c. 1. de conuer. in fi. ex literis, de excep. exceptionem, & præ. c. de illa, & c. quanto. Bar. cum Tan. in uene. 86. dicit compensatiōem fieri hoc ul. casu. & quòd etiam propter spiritualem perditur dos, & donatio propter nuptias. Dama. de diuor. quæstio. 2. dicit sic forte concedi posset compensatio [& ibi, alia est ratio] melior & communior: quia ratio superior cessat in iam bigamo, & in muliere.

ANNOTATIONES.

- 1 Mulieris. Vide Ioan. And. supra quod me. causa, sacris, in 2. q.
2 Compensatione. Vide Ioan. And. in c. de illa, infra de diuor.

S V M M A R I V M.

- 1 Continuatio tituli. De infidelium conuersione quenam alia, quam hæc, iuris locatratent.

De conuersione infidelium, Rub.

- 1 ¶ Viso t de conuersione coniugatorum ad religionem, submittit de alia conuersione ipsorum; scilicet ad fidem, Goffr. habetur materia 28. q. 1. & 2. & facit. 32. q. 8. c. uno.

S V M M A R I V M.

- 1 Huius decretalis partes ubi. Matrimonium cum muliere, cuius uirum quis occidit, si contraxerit, quo casu separatur.
2 Ipsum quædam impediunt, quæ non dirimunt. Ad coniugatorum separationem an sufficiat machinatio occisionis uiri prius sine adulterio, & nu. 4. & 7. in fi. Ioannes Andr. citat summulam suam de matrimonijs, in fi. Cum effectu machinatio intelligenda, ibid.
3 In baptismo peccata tolluntur, sed non impedimenta, ut affirmas. Notatus accipitur multis modis, & quibus, cir. fin.
4 Petenda quædam sunt cum instantia, & quæ, remiss. Peccatum unius non debet alterius esse poena, & nu. 2. cir. fin.
5 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 6.
6 Homicidium quando scelere careat, & pro eo premium debeatur.
7 Additio glossarum. Compensatio nunquid de commissis in dominum cum impensis, obsequijs, uel de peccatis ad opera bona sit admittenda. Homicidij ratificatio quando noceat, cir. fin.

C A P V T I.

Audabilem. Pars de frigi. & male. laudabilem. & secundum Boa: supra ut lit. penden. laudabilem. quòd uideretur falsum, cum illa fuerit Clementis secundum unam intitulationem. & hoc dicit Saracenus, qui machinatione Christianæ mulieris ipsius maritum occidit, si cum ca ma-

ea matrimonium contraxerit. separatur, licet per eā sit conuersus ad fidem: secus, si sine machinatione illum occiderit. & sunt duæ partes. secunda ibi, Ad hoc & quelibet subdiuiditur in consultationem, & respon- sionem, quòd patet [Saracenis. qui] construe, qui occiderunt uiros quarundam Christianarum, cum essent incaptiuitate, earum insidijs, & machinationibus [Essent] ipsi Christiani occisi [Earum] Christianarum [Machinationibus] insidiaræ & machinaræ sunt in morte uirorum, ut contraherent cum Saracenis, Goffr. & idè debent esse sine spe coniugii, de diuor. capi. 1. Hostien. [Per ipsas] Christianas sic machinantes [Conuersissunt] hoc insurgebat dubitatio, quasi si uirum Christianum amissimus, alium recuperauimus [Accipere] ipsi Saraceni occisores nunc conuersi [Teneat] nam] quædam impediunt, quæ non dirimunt, de uoto, rursus de eo, qui cog. confangu. transfusæ. de cog. spi. cap. 2. lib. 6. [Asserentis] quòd ad mentem, licet non quòd ad uerba [Quòd si in mortem] nunquid & requiritur adulterium cum uxore occisi ante, quàm occideretur, sicut in alijs duobus casibus, infra de eo, qui du. in ma. c. ultim. posset dici, quòd non, quasi sufficiat procuratum homicidium sine adulterio. & hoc tenet hic Hostien. quòd non esset in alijs duobus casibus, & idè ibi non fit mentio de casu machinationis. uel dic ut ibi notauit in glo. huius decreta. Goffred. ibi dixit, Idem puto in machinatione, quam uis nihil hic ex primatur de ea. & uide quòd no. Bernar. eo. titu. super eo, & quòd ibi dixit secundum Innocen. & Hostien. ipse uero Hostien. licet secundum primam opinio. dicat hic casum expressum; tamen his rationibus eam coadiuuat. Cum enim generaliter inhibeat ut interfectori coniugis, ne contrahat, licet contractum teneat, de diuor. cap. 1. 33. quæstio. 2. interfectores, & c. in adolescentia, satis est æquum, quòd non contrahat homicida cum illa, cuius habendæ obrentu occidit coniugem, & quòd si contrahat, non teneat, argum. de transla. quanto, & quia frustra legis & c. de usur. quia frustra. Et absurdum est periura de matrimonijs tractantia illi subueniri, per quem constat tantum scādalum irrogatum eisdem, ne cleri. uel mona. capit. 2. Inducit etiam casum decreta. ultim. de immun. eccle. Ego credo à u. huius literæ, & aliorum iurium de hoc tractantium, quòd si uterque contrahentium fuit in culpa, habeat locum hæc decreta. & quòd tunc sufficiat machinatum homicidium sine adulterio. Si alter tantum, tunc puto, quòd necessarium sit adulterium, ut in cap. si quis uiuente, & in decret. super hoc, & decreta. significasti, infra de eo, qui duxit. Et cum hoc in iure non reperiam scriptum, propter alterius solius machinationem sine adulterio matrimonium non dissoluam, licet fatear impediri; & sic loquitur ratio Hostien. unde, si occidi uxorem, ut contraherem cum Berta, & postea contraxi, tu qui dicis matrimonium separandum sine adulterio, da mihi ius expressum. Item contra illam opinionem Hostienis facit regula, quam tradebat, infra de cog. spi. capi. 2. & secundum hoc intelligas, quòd dixi in summula de matrimonijs, uersic. crimen [Machinante] cum effectu [Licet] hoc non est in concilio [Tolerandi] sed nonne] peccatum homicidii in baptismo deletur. 26. distin. deinde, & eius sequela. ea. dist. una? Sol. peccatum & si tollatur ex parte Saraceni occidentis, remanet ex parte mulieris machinantis. uel melius. Tolluntur peccata in baptismo, sed non impedimenta, ut 26. distin. acutus, & capitu. una. Goffr. & Hostien. ita, licet peccatum fornicationis, uel adulterii tollatur in baptismo, remanet affinitas [Cum tale] hic responderet ad illud motiuum, quo dicebatur per mulieres illas illos Saracenos ad fidem conuersos [Dammum] de Chri-

fiano perduto [Lucro] Saraceni conuersi [Notati] id est conuicti, uel deprehensi. Aliter accipitur. 31. quæstio. 2. si quis uiuente, Hostien. [Saracenis] mulieribus, scilicet quorum maritos in bello interfecerant [Quæ] scilicet mulieres tam antiquæ Christianæ, quàm de nouo conuersæ [Instanter] sunt] quædam, quæ cum instantia sunt petenda, de quibus, supra de electio. cum post petitam, de renunc. quidam, secundum Hostien. [Procurauerint] si ergo fuisset homicidium procuratum ab uxore, sufficeret etiam sine adulterio ad matrimonium dirimendum, ut dixi, supra proxi. respon. so. ad quòd bene facit hæc litera, cum enim hic quærat, an teneat matrimonium cum occisore contractum, respondetur quòd sic, ex quo mulier non procurauit. ¶ Vlti. glo. t. no. duo requiri, & ponit casus, quibus sufficit alterum, in fi. quærit, arguit pro. soluit contrarium. ¶ In 1. glo. 3. ibi, surgere debet] ita quòd etiam occidendo caret scelere, & debetur præmium, ut ibi. ¶ In glo. ul. ibi. 2. in fi.] uide supra de do. & con. c. fin. super ul. glo. [& ibi, sed & si cum quis] alijs est uersicu. sub. §. quoties. uide de simo. sicut tuis, super glo. nam si. ¶ In 1. glo. 1. ibi, post fidem datam] uel ante. ¶ In glo. 2. in fine] de hoc plene, infra ne cleri. uel mo. non magno. & sunt hoc in argumen. secundum Hostien. quòd de offensis erga dominum commissis ad sibi impesa obsequia non est compensatio admittenda, sicut nec de peccatis ad bona opera, argumen. contra, de poeni. & re. capitu. 3. ¶ In glo. ul. ibi, subsecuo] de hoc, infra de eo, qui duxit in ma. super hoc, & cap. fin. [& ibi, contra. credo] Idem no. Ioan. in præal. ca. si quis uiuente. Vincen. hic. & Hostien. [& in fin.] uideretur distinguendum, an interfecerit suo nomine, nec ne, ut primo casu noceat rati habitio: secundo non, ut de senten. exc. cum quis, lib. 6. Sed distinctio non habet locum, a cum requiratur machinatio.

ANNOTATIONES.

- 1 Requiritur. Cum certa forma ad gerendum actum requiritur, illa omiſsa, etiam si actus geratur nomine ra. uel habitio actum non ratificat. l. fin. §. necessitatem. C. de bon. quæ lib. & ibi uide glo. & Bald. & docto. & Bal. in l. fin. C. qui admitti, & ibi per d. Bar. de Sali. ita est hic: quia a princ. pro forma machinationis requiritur. & uide Innocen. & Ioan. Andr. de re. eccle. non alie. c. 1. lib. 6. & de offi. dele. prudentiam, super glo. 2. in add. quæ incipit, de hoc 9. q. 2.

S V M M A R I V M

- 1 Indæus ad fidem si conuertatur, uxore in iudaismo relicta, communis proles assignatur patri. & quando matri, nu. 7.
2 Mater patitur dolores in gestu in utero, & partu filij, excipitur, gloriosa Domina nostra. In patris potestate non est illegitimus.
3 Pater agere potest ex iniuria facta filiosam, & suo, & filij nomine, & an cauere & quando teneatur, cum potest petere, nume. 7. in princ.
4 Pater tenetur alere filium regulariter, secus in casibus, & quibus remiss. & nu. 6. in fin. & 7. in prin. Talem esse alium, qualis ipse est, quis uelle præsumitur, exemplum in matre Iudæa.
5 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 6. Mulier non habet in potestate proprios filios, nec alienos potest arrogare. Familia appellatio quot habeat significationes. Ex filia tua qui nascitur, in cuius sit potestate. Familia relicta fideicommissum quibus ordine debeatur. Filius sequitur familiam patris, non matris, & quo casu utriusque, cir. fin.
7 Additio glossarum. Quirites unde dicit.

Filius

Filius infans parenti tribuendus. ad fidem conuerso, si alter remanet infidelis.
Pro religione Christiana ratio que facit, summa est.
Romani qui dicantur esse.
In potestate Iudæi patris an sit filius.
 3. *Matrimonij definitionis uerba quid significant, remittit.*
Filius à cognatione patris, non matris denominatur, licet quandoque secus.
 9. *Educari filius apud quem debeat, & cuius expensis.*
Uictoricus potest esse tutor priuigni.
Diuortium matrimoniale multis de causis potest contingere, & quibus hic.
Vita pro anima, cir. fin.
Anima præciosior corpore.

CAPVT II.

X literis. Casus. Si uxor f in iudicio relicta, Iudæus ad fidem conuertitur, communis proles afsignatur eidem. & sunt duæ partes, consultatio, & responsio. 2. ibi, cum autem. Consultatio uero duo facit. primò ponit petitionem uiri. secundò defensionem mulieris, ibi, ad quod. Responsio etiam papæ quadruplicem præmittit causam, quod per te uideas, & ibi dicam [illa] mater Iudæa [Noscatur] hoc patet, & est uerum excepto partu gloriose dominæ nostræ, quæ secundum beatum Bernar. concepit sine pudore; portauit sine grauiamine, & peperit sine dolore. Hostien. [Ex hoc] aliàs exinde, scilicet ex his tribus præcedentibus [Filius] legitimus. illegitimus enim non est in potestate patris, insti. de nupt. circa fi. Goffre. & Vincen. [In patris] hæc est prima ratio [Constat] & ideo f ex iniuria facta filiofamil. agit pater nomine filij, etiam ex persona ipsius filij, præter actionem, quæ competit patri ex persona propria. ff. de procur. l. filius. & si pater uult agere pro filio, cauere tenetur & patrem & filium habiturum ratum, quod egerit. ff. rem ra. hab. qui sine iudice. §. fin. secundum Vincen. & Hostien. Dicit tamen Vincen. quòd. d. Lauren. dicebat, quòd si pater agit actione sibi suo nomine competenti, non tenetur cauere, ut in §. si pater. si actione, quæ competit filio, tenetur cauere, nisi sit talis, quam possit remittere, ut in §. si filius [Et in etate] secunda ratio [Et pueri] tertia ratio [Ali] nota, quòd 4. f regulariter pater tenetur alere filium. ff. de libe. agn. si quis à liberis. pri. responso. ff. de alend. liberis à paren. l. 4. & fin. eo. Hostien. hic sex casus exceptos, quos uide, infra de eo, qui du. in ma. cum haberet, in glo. fin. & super ipsa glo. [Mater] quarta ratio [Posset] & præsumitur, quòd uellet, argumen. infra de Iudæ. ad hoc, secundum Hostien. & not. inspiciendum, quod contingere potest, de seruis non ordi. capitu. 1. de diuor. quanto, institu. de aucto. tut. §. 1. [In fauorem] quinta ratio secundum Hostien. sed satis potest includi sub præcedenti [Fidei] conxor. de hæreti. in fauorem, lib. 6. 5. ¶ Prima f glo. primò arguit, quòd causa &c. & remittit. secundo no. patrem etiam contra matrem &c. tres casus excipit. tertio distinguit duo membra. & in secundo subdistinguit. quartò nota. filium sequi &c. ¶ Antepenul. glo. responder per quæstionem, ubi pupillus debeat educari, & distinguit, aut mortuus est pater, aut uiuit &c. ¶ In f glo. 3. ibi, mulierem] cum mulier proprios filios in potestate non habeat, alienos arrogare non potest [& ibi. §. familia] ibi ponuntur sex significationes. prima, quæ designat substantiam, ut fa-

mi. ercif. secunda singulares personas. tertia corpora sub unius potestate. quarta agnaticam cognationem. quinta familiam seruorum, uel seruientium. sexta familiam personarum ab ultimi genitoris sanguine, ut familia Iulij [& ibi, de pa. pote. in fi.] qui ex filia tua nascitur, nõ est in tua potestate, sed sui patris [& ibi. l. ulti.] fideicommissum relictum familiæ sine speciali adiectione, deficientibus propinquis, etiam genero & nurui debetur, quorum matrimonium est solutum: & eis deficientibus, debetur libertis [& ibi. l. 1.] natus ex patre Bonon. & matre Florentina municeps Bonon. est, nisi Florentinis per priuilegium aliud concessum esset. ¶ In glo. penul. ibi. l. 2.] ibi iubetur quilibet sobolem suam nutrire, & punitur illam exponens. 7. ¶ In glo. 1. ibi, educari] argum. infra de pœn. & re. Deus qui [& ibi, à nullo] sed suis ipsius quæstionem referre [& ibi, Quiritum] dicti sunt Quiritis à quiris, quod est hasta: quia hi hastati incedebant prius, potestatem patriam inuenerunt secundum Ia. Bald. ut no. Hostien. de præsump. illud [& ibi. l. 1. §. 1.] & ibi de hoc, & plene per Roffre. ibi de interdictis, titu. de libe. exhi. & titu. de præiudic. in rem actio. quæ datur contra filium [& ibi, uel matris] huic dicto concord. Innocen. Hostien. & Abba. dicentes, quòd si conuerso mater hic conuersa esset, illi, & non patri afsignaretur puer, & baptizaretur. Summa enim est ratio, quæ pro religione Christiana facit. ff. de religio. & sumptio. fu. sunt personæ. & hoc dictum adiuuat Hostien. dicendo, quòd tunc pro patre faceret paterna potestas, quam habere finaliter fatetur etiam patrem Iudæum in filium, cum in nostra potestate sint, qui ex iustis nuptiis procreati sunt, insti. de patria potest. in prin. Iudæi uero iustas nuptias habent; quod dic, ut de diuor. gaudemus. & lex præcipit, quòd contrahant secundum iura, non secundum legem suam. C. de Iudæis. nemo Iudæorum. & sic quòd ad hoc dicuntur Romani nedum Christiani, sed omnes, qui consistunt sub imperio Romano. C. de inces. nupt. leg. 3. unde nec Iudæis fieri debet aliqua iniuria, infra de Iudæis, sicut Iudæi, sed licet ratio patriæ potestatis faciat pro patre, pro matre plures faciunt. prima, quia pater nequam est, ut no. in prima glo. secunda, quia pater insidiaretur uitæ pueri, ut est dictum. tertia, quia in hoc casu mulier debet reputari ut uir à uirtute. 3. 2. quæstio. 7. §. sed illud Ambrosij, & no. de uirgine. despon. capi. 1. quarta, quia dat pater causam diuortij, ut hic dictum est de matre. quinta fauor fidei in hoc præcipuus, ut est dictum. unde dixit ipse Hostie. quòd Greg. potuisset hic istam materiam breuius expedire dicendo & plenius. Si quis duorum coniugum ad fidem conuersus fuerit, in infidelitate altero remanente, liberi infantes conuerso adiudicentur: doli uero capaces suo iudicio relinquuntur; & dicit sic tenendum [& in fin.] 8. & de hoc, supra de seruis non ordi. capi. ulti. ¶ In glo. 2. ibi, retinens] quid hæc uerba significant prolixum est hoc scribere, sed explicatur in summa de spon. sub rubrica de matrimonio. §. 1. & §. & uendicantur. Hostien. ¶ In glo. 3. ibi, non mater] argumen. contra. 1. 2. distin. capi. 1. sed ibi de matre carnali non loquitur [& ibi, denominatur] id est denominari debet, de facto tamẽ quandoque sit secus, ut supra de testa. Rainutius, in princi. 9. ¶ In f glo. no. quòd, ibi, uictoricum] & tamen uictoricus potest esse tutor. C. de contrario iudic. tu. l. fi. sed ut in l. statim alleg. no. Accur. & hic Vincen. licet possit esse tutor, non tamen educabitur apud eum. uel potest dari tutor à patre, non à iudice [& ibi, diuortium] quod intelligit Innocen. siue propter adulterium, siue quia uoluit ad fidem alter conuerti, siue propter aliam iustam culpam separetur matrimonium siue per ecclesiam, siue de facto [& ibi, matrem] quæ non transiit ad secundas

secundas nuptias, & expensis patris [& ibi, patrem] expensis matris, ut ibi, & in aucten. ut lice. ma. & aui. §. illud quoque, Goffr. & Innocen. [& ibi, uita] scilicet anima, quæ præciosior est corpore. 12. quæstio. 1. præcipuus. C. de sacrosan. eccle. sancimus, Hostiensis. ¶ In glo. ulti. ibi, Christiana] Idem Hosticu.

S V M M A R I V M.

- 1. Dispositio, uel æconomia tituli.
- De uoti, eiusque redemptione ubi alibi tradatur, loca iuris ponit.

De uoto, & uoti redemptione, Rub.

1. ¶ Viso f de transitu ad religionem, per quem uotum emittitur, uel emissum solemnizatur, de uoto, & eius redemptione est uidentum, Goff. habetur materia 26. dist. & 28. quæstio. 1. per totum. facit. 3. 2. quæstio. 2. cap. ulti. repetitur in sexto. Conuenit de fide instrui. quod super, & libro. 6. de regula. qui post uotum, & clemen. de pœni. c. 2.

S V M M A R I V M.

- 1. Uotum peregrinationis episcopus commutare potest in aliud, & quod, & qua de causa, & nu. 2. & 3.
- Eius commutatio non fit abque dispensatione.
- 2. Uotum omne potest in ingressum religionis commutari.
- 3. Uotorum redemptio, uel commutatio regulariter est arbitraria, & quæ sint consideranda.
- Pœnitentiæ impositio est etiam arbitraria.
- In arbitrarijs quæ circumstantiæ consideranda.
- Elemosynis peccata, & uota redimuntur.
- Ecclesiæ, seu reipublice utilius antefertur, in fi.
- 4. Epilogus, & additio glossarum, nu. 5. & nu. 6.
- Uota commutare licet episcopis, & quibus alijs, & quæ, & nu. 6.
- Interpretationi antiquæ adhaerendum.
- 6. In continentia uoto an & quando papa dispensare possit.
- Castitas, uel continentia corporalis alijs uirtutibus debet esse coniuncta.
- Continentia quid, inter eam & modestiam interest, præponitur spiritualis carnali.

CAPVT I.

De peregrinationis. Casus. Episcopus Tex causa commutare potest uotum peregrinationis in aliud, quod sit Deo magis acceptum [Redimi] & de redemptione uotorum quatuor sunt opinioniones no. in summa eo. ti. §. utrum, & per quem, & quod dicatur uorum uoluntarium, & quod necessarium, ibi. §. quot sunt species uotorum [Necessitate] infirmitatis, uel uiarum. Innoc. [in aliud] dicunt quidam, quod licet uota possint in aliud commutari, non tamen in eis dispensari. dicebat Innoc. quod non uideat hanc differentiã, cum nõ fiat commutatio, nec redemptio sine dispensatione no. etiam secundum, 2. f eum, quod omne uotum commutari potest in religionis ingressum, ut infra eo. scripturæ, quod dic ut ibi [Communitari] ut de ieiunio, uel peregrinatione [In elemosynam] si uouens est infirmus, & diues, uel conuerso, si uouens est pauper, & robustus, fm Hosti. [Arbitrio] ergo non ex proprio. 3. 2. q. fi. c. uno. C. ne quis in sua causa. l. 1. una. & sic no. quod uotorum redemptio, uel commutatio regulariter est arbitraria, sicut & pœnitentiæ impositio, de pœ. & re. c. 3. In quò arbitrio illa tria consideranda sunt, quæ habentur, infra eo. magnæ, & quæ statim sequunt [Qualitatem persone] uouentis, & uoti. considerabit etiam causam, ut sequit, & tempus, & locum de quibus de tranfac. c. fi. de homici. sicut dignum [In-

firmitate] per quæ impeditur peregrinari, uel ieiunare: quia caput habet d. b. i. e. commutare ergo de obseruatione ieiunij. consilium. §. item de illis, fm Hosti. [Affluentia] ut quia licet sit fortis, & ieiunare, & peregrinari possit; potest tamen & uult edificare ecclesiam, hospitale, puellas dotare, uel pauperes reficere. tanta ergo poterit esse redemptio, quæ erit plus grata Deo. Nam & peccata redimuntur. Dan. 10. placeat tibi consilium meum domine mi rex, peccata tua elemosinis redime. Hosti. [Alia causa] sup qua potius possumus instrui exemplo, quàm uerbo, de dona. apostolicæ [Melior] i. ecclesiæ Dei, seu reipublicæ utilior, Hosti. ¶ Secunda f glo. arguit ad commutationem pœnitentiæ. alle. 7. iura, & tria in contrarium. soluit, & arguit. ¶ Ultima gl. dat regulam, quæ exponit, & unum casum excipit. ¶ In f glo. 2. in fi.] quod uerum credo, & decre. infra eo. ex multa; de uoto ultramarino loquitur. Goff. Idem Innoc. dicit no. quod loquitur episcopo Exon. unde episcopis, & superioribus bene licet commutare uota, nisi ultramarinum: in inferioribus uero non procederet arg. Innoc. prout dixit Hosti. si litera diceret, Ex tuo pender arbitrio. Sed potius sumitur contrarium ex litera eius. Qui præfider fatetur tamen Hosti. hoc esse uerum, & de consuetudine seruari, quod episcopi, & non minores in uotis dispensant, ad hoc de excessibus prælatorum, accedentibus; de offi. archiepiscopi. c. fi. & etiã habet hic antiquitas huius decre. interpretatio. & est simile quod dixi, supra de pecu. clericorum, inquirendum, & de off. dele. c. 1. ab hoc excipitur uotum ultramarinum, & continentia; & substantialia regula, infra ti. proxi. cum ad monasterium, in fi. ¶ In glo. ulti. ibi, hoc f dicit] dicebat Ala. hæc deo additio [& ibi, secus est] Idem Vin. Phi. & Tan. sed Ala. contra, & Hosti. qui dicit hic papam dispensare posse in uoto continentia propter maius bonum, ut si rex in fide lis cum suo regno uult conuerti, & baptizari, si monia lem forsan alterius regis filiam possit in uxorem habere. nec ob. fm eum can. statim allegatus in glo. qui intelligitur, quod uouens continentiam per se commutare non possit. nec ob. quod castitas sola est &c. quod intelligendum est cum alijs uirtutibus: quia nec uirginitas sine baptismo, uel sine charitate ad uitam æternã prodesset. unde quandoque continentia materiam in continentia subministrat. uide in Hiero. c. 4. di. & ibi sub litera eadem subdit: Is uerè continens est, qui uniuersa membrorum officia malis affectibus subtrahit, & cogitatum à tota nequitia compescit. super Gala. autem libr. 3. glo. dicit, quod inter modestiam, & continentiam hoc interest, quod modestia in perfectis uiris est, consummataque uirtutis. continentia in uia uirtutis est, sed nondum peruenit ad calcem. nec ob. ecclesia 26. disti. ibi, Omnis ponderatio non est digna animæ continentis: quia illud intelligitur de spirituali continentia, per quam quis continet à peccatis, quod patet: quia non dicit carnis continentis, sed animæ continentis. Item pater Iſa. 58. b. ibi, nõne hoc est maius ieiunium, quod elegi dissoluere colligationes impietatis. & Hiero. super Iſa. 1. 2. qui malè fuerant congregati, diuidantur in bonum. facit pro hac opinione de uoto. capitu. uno, b. lib. 6. b. & conxor. Innocen. de sta. mona. cum ad monasterium [& in fine] in fi. ti.

ANNO TATIONES.

- a. Dispensatione. Puro, quòd illi intelligant dispensari id est, sine commutatione tolli dispensatio. & est in parte, sed non in toto.
- b. ¶ Lib. 6. Vide plenius in regula, semel Deo, de regula. lib. 6. in Mercurialibus.

S V M M A R I V M.

- 1. Uotum ultramarinum papa commutat, & in quibus.
- 2. Epilogus, & suffragium glossarum, num. 3.

Principis

Principis omnia esse intelliguntur.

- 4 Additio glossarum. In minori etate uotum emissum, uel propositum maior factus ex ratihabitione, uel ad actum per ductione obligatur. Ab obligatione, qua hic socio tenebatur, potuit absolueri papa. §. 2 Societas proprie que.

CAPUT II.

Veniens. Casus. Commutat[ur] papa uotum ultramarinum in his maxime, qui in etate puerili uouerunt. & duo facit. primo ponit formam uoti. secundo eius absolutionem, & commutationem. ibi, Nos autem [Receperit] simile de corpore uiti. c. i. [Ab- soluimus] ut patet in anti. infirmus erat; & aduetus eius parum utilis in partibus orientis [Vestrum] melior litera, Nostrum: quia uni scribit secundum Hosti. [Chri- sti] dicebatur in anti. tam in uictu, quam in uestitu. 2 ¶ Prima [glo.] respondet per ob. de iuribus allegatis in fi. & dupliciter soluit. ¶ Tertia glo. quarit, & soluit. ¶ Pen. glo. arguit, alle. canonem in contrarium. alleg. tria iura, & soluit. ¶ In 3. glo. ibi, bene à Zenone] omnia principis esse intelliguntur [& ibi, quoties] facit pro & contra. uide de testibus, causam. 2. super ulti. glo. ¶ In ulti. glo. ibi, Stichus] uide de cleri. non resi. ad audientiam, in glo. 2. [& ibi, Paulus] uide de testi. co. cap. 2. si- per glo. ulti. ¶ In glo. 1. ibi, ratum habuit] uel forte in mi- nori etate solum proposuit, & postea adultus factus hoc perduxit ad actum. ¶ In glo. 2. ibi, sequenti] & infra ubi dicit, promissit, Pe. ¶ In glo. 3. ibi, obligatione] obliga- tio ista erat accessoria ad uotum, quod fuerat princi- pale, nec ueniebat in ea burfale interesse: nec proprie uideretur fuisse societas, quæ ad lucrum contrahitur [& in fin.] melius probatur so. secundum Hostien. su- pra de iurciur. uenientes, & ff. ad munici. l. ulti. in prin. & potuit hoc papa, sicut ille potuisset, & de hoc in Specul. titu. 2. §. nunc ostendendum, uerfi. hoc quo- que. ¶ In glo. argumen. quod, ibi, obligat] Ala. Tan. Vincen. Phi. Goffred. arguebant contrarium. sed melius dicit glo. quæ inspexit, quod necessaria fuerit absolutio; & idem Hostien. & uide quod dixi, supra titulo. 2. du- dum, super tertia glo.

ANNOTATIONES.

- 2 Contrahitur. Vide Ioan. And. de præben. significatum, in glo. papa hic, & Bald. in l. qui se patris, C. unde libe.

S Y M M A R I V M.

- 1 Voti reus non est, qui simpliciter proponit religionem ingredi, & non impediatur, & quando non sit reus uoti, latius nume. 2. & 3. & 4. 2 Votum dicitur initiari, confirmari, & consumari, & quomodo. 3 Quam obligationem importat. Ad id quod requiratur. 4 Epilogus, & additio glossarum, nu. 6. 5 Obligare se quis non dicitur, nisi habeat animum obligandi.

CAPUT III.

Literarum tuarum. C. Sim- pliciter proponens religionem ingredi, licet non ingrediatur, nõ est reus uoti. Et primò ponitur consiliatio. secundo responsio ibi, tribuitur [mi- natione] meticulousus erat iste, ut uidetur, & non corda- rus. ff. quod me. causat. 3. Hostien. [Hic] id est in hoc sta- tu. i. in seculari conuersione. Goffre. [Transgressor] licet 2 Tenim licitum quis proponat uel uocat, non tamen

propositum, uel uotum complere tenetur, nisi delibe- ratio præcesserit, uel nisi animo obligandi id fecerit. 17. q. 2. Confaldus, argu. de regula. ad nostram. In fo- ro tamen ecclesiæ semper, ex quo uotum exprimit, cogitur illud perficere: quia creditur ex deliberatione procedere. Si autem deliberatione præcedente in mē- te proposuit continere, uel peregrinari, illud facere tenetur, etiam si uoce non expressit. 17. q. 1. qui bonas. sed ecclesia non coget eum, nisi id confiteatur. Innoc. unde dicebat Hosti. q. si ex prima deliberatione quis obligaretur, pauci, præcipue studentes essent, qui nõ essent obligati religioni, cum communiter consueue- rint talia concipere. no. etiam per dicta superius, q. si proponens seculum relinquere, & cum ea intentione recipit habitum, obligatur irreuocabiliter, & dicitur uotum solenne. de hoc de regula. consulti, & cap. be- neficium, lib. 6. & cap. non solum [Dixisti] in mente se- cundum Hostien. no. hic Abbas uotum initiari, con- firmari, & consumari. initiatur, cum proposito in animo, seminatur, & ex hoc non obligatur quis quò ad Deum, uel ecclesiam, confirmatur, cum super pro- posito figitur & firmatur deliberatio, ex quo apud Deum obligatus est, ut supra dixi. consumatur, cum propositum deliberatum ore exprimitur; & tunc cogitur ecclesia. Dicebat frater Tho. secuuda secundæ. 4 q. 87. arti. 1. quòd uorum obligationem importat ad aliquid faciendum, uel omittendum. sed promissio, quæ fit homini ab homine, non potest fieri nisi per uerba, uel signa exteriora. Deo uerò potest fieri pro- missio sine his. unde. 1. Regum. 16. homines uideat ea, quæ apparent: Deus autem intuetur cor. facit. 14. q. 6. cap. 1. ad fin. expressio tamen est utilis, ut non solum à fractione desistat amore Dei, sed etiam propter reuerentiam hominum. promissio uerò procedit à pro- posito faciendi. propositum autem aliquam delibera- tionem præexigit, cum sit actus uoluntatis delibera- tæ. dicit igitur ad uotum tria de necessitate requiri. primo deliberationem: secundo propositum uoluntatis: tertio promissionem, in qua perficitur ratio uo- ti. Superadduntur quandoque alia duo ad uoti con- firmationem, pronuntiatio oris, psalmus. 65. Red- dam tibi uota mea, quæ distinxerunt tibi labia mea. & aliorum testimonium, ut supra dicit, ergo, quòd conceptio boni propositi non firmatur ex animi de- liberatione, nisi promissione per deliberationem se- quente. ¶ Prima [glo.] respondet per ob. ¶ Secunda, infra eo. per tuas. ¶ Glo. signat contrarium. item ar- guit, & in contrarium allega. tria iura. ¶ In glo. 1. ibi, obligationum] uide de despon. impub. duo pueri, super 5. glo. [& ibi, si ego] dedi pecuniam in donum, tu rece- pisti in mutuum, nec donum est, nec mutuum. Idem si dedi in depositum, sed recepisti mutuum, uel dedi in mutuum, recepisti in commodatum. ¶ In glo. 1. ibi, proponendo] de hoc, infra eod. capitu. ultim. in glo. fin. ¶ In glo. 2. ibi, iuramenti] solue per gloss. supra proxi. [& ibi, item argumen. quod] istud argumen. non sumitur hic, cum nec pactum fecerit, nec uerbum emisit secun- dum Hostien. [& ibi, suffragio] ubi de hoc, & 1. quæstio. 7. quoties, & de pac. cap. 1.

S Y M M A R I V M.

- 1 Temporale obsequium potest in perpetuum commutari, & à quo. Votum irritatur defectu conditionis, sine sit generalis, siue specia- lis, & quando aliter, nu. 4. 2 Conditio generalis quando dicitur, & quando specialis. Generalis subintelligitur non altera. Votum quis conditionale non tenetur adimplere nisi extante con- ditione. 3 Pro eo an possit agere rector pro pallio, quod quis offerre uouit. An sit licitum, & non dicitur simoniacum, concluditur non esse. Homo

- Homo qui est, & quicquid habet, à deo est, & à deo hoc habet. De spirituali etiam ad spirituale admittitur permutatio. Votere perse, uel cum consensu alieno, & cuius, qui possint. 4 Votum qui exequi non possunt impediti aliena, cui subsunt, pote- state, & impediens iure suo non peccant, uer. prædictos au- tem, circa fin. 5 Minor relictui non potest ex commutatione uoti in melius, neque si contrahat quempiam cum meliore sponso, aliàs potest. 6 Epilogus, & additio glossarum. num. 7.

CAPUT III.

Sripturæ. Brene est [Temporale] ad to, non intelligas in seruo. 54. dist. genera- lis, Goffred. unde, ut patet in an. Decre. ista dirigitur Cysterciensibus propter eos, qui religionem eorum ingrediebantur, & uouerant ire ultra mare, uel ad alia limina [Religionis] irritatur uotum defectu conditionis, siue sit generalis, siue specialis. Genera- list est, quando dicitur, Si uixerò, si potero, si deo pla- cuerit, faciam hoc, uel illud: quæ conditio semper in- telligenda est, & si non dicatur, infra eo. capitulo primo, & 22. quæstio. 2. beatus. 16. quæst. 1. in parochia. Specialis uerò est, quando dicitur, si filius meus libe- rabitur, offeram tale pallium, uel ibo ad sanctum Iacobum, & talis non subintelligitur, nisi exprimat, argumē. C. de condi. ob. causam da. si repetendi, ff. de uerbo. obliga. ubi autem non apparet, uouens autem non tenetur in hoc casu ad uotum implendum, nisi conditio, id est filii liberatio extet. 32. quæst. fi. capitu. unico, & argum. supra de restit. spo. olim causam, & infra de condi. ap. uerum. Quid si conditio extet, nū- quid poterit agere rector ecclesiæ ad petendum pal- lium, quod offerendum uouit? Scripsit hic Innocen- q. non: quia tale uotum illicitum est ab initio, cū uo- uens intendit à deo, uel aliquo sancto emere sanitatē quod simoniacum est. 1. q. 1. qui studet. Liberaliter e- nim offerendum est, & postea pro sanitate, uel quo- uis alio precibus supplicandum. 1. q. 1. duces, & quæ- stio. 2. quàm pio. 33. dist. in. c. fi. 28. q. 1. caue. nec tamen propter hoc intelligas conditiones in uotis reprobata- tas, nisi essent simoniacæ, qualis est prædicta, uel aliàs turpes, & inhonestæ, ut in præalleg. cap. & supra de iu- re iuran. uerum. ubi publice uouit, tamen causam uo- ti non expressit, sed in corde retinuit. in hoc casu tum propter scandalum, tum propter ignorantiam com- pellitur uotum adimplere, uel commutare, infra eo. magnæ, infra de cens. ex parte. Innocentius. Alii di- cunt huiusmodi uota esse licita, nec simonia offerre deo cordis sui contritionem, uel aliam deuotionem ex causa iusta etiam sub conditione, siue in dando, si- ue in faciendo consistat: quia quicquid homo dat, uel facit pro deo, non de suo facit, sed potius de eo, quod dei est. quod enim homo est, & quicquid habet, à deo est, & à deo hoc habet. unde domini est terra & c. de deci. tua nobis, §. 1. Sed & quodcunque temporale licet offerre in elemosynam, cū spiritualis sit pro obtinenda sanitate, uel quocunq; alio à deo: quia illud spirituale est. nam & permutatio admittitur de spiri- tuali ad spirituale, supra de re. permu. ad quæstiones. & uidetur expressum, q. liceat, Gen. 28. in fine, secun- dum Inno. dicit Hosti. q. quamuis illud, quod Innoc. prius dixit, honestius sit, tamen nec istud ultimum re- probat: imò & credit, quòd tale uotum licitè emit- tatur, argum. expressum. 28. quæst. 1. §. ex his iraque, & §. fin. & in eo, quod le. & no. infra de cens. ex par- te, & supra de ser. nõ ordi. eo libentius. Nec ob. quod dixit Inno. & hoc est simoniacum: quia super hoc in- tre deum, & hominem nulla pactio intercedit, sine

qua expressa non committitur simonia. 1. quæstio. 2. quàm pio. Et si de mentali agatur, uix est homo, qui pro deo aliquid faciat, quin & ab eo spectet habere remunerationem, quam & ipse deus promittit secun- dum opera se facturum. Matt. 25. & supra de summa Trini. c. 1. in fra de pœni. cum ex co. §. 1. uer. quoniam, ut ait apostolus. secundum Hosti. ¶ Irritatur etiã uo- tum qm Inn. potestate superioris, ut patet in monaco qui nec uotum abstinentiæ, nec peregrinationis, uel aliquod aliud, ex quo possit præberi uagandi mate- ria, uel scandalum nutrir, uel minui obsequium debi- tum, sine licentia superioris potest emittere, & sic intellige. 20. q. 4. c. 2. & 3. & §. fi. 4. 1. dist. quisquis. 16. q. 7. in noua. Si autem uoueret dicere unum psalterium, uel aliquam aliam orationem, uel aliud, ex quo nihil mali possit contingere, hoc adimplere deberet, & si- bilitum est, plus mereri. Clericus autem secularis, & si sine licentia episcopi possit uouere continentia, non tamen peregrinationem. de conse. dist. 5. non o- portet. & no. supra de cleri. pere. c. 1. Episcopus uerò nec uotū peregrinationis, nec religionis potest emit- tere sine papæ licentia speciali, supra de regula. licet, transmarino forsan excepto, infra eo. magnæ, §. uerū. Quid de Abbate? dicendum est qm Hosti. q. sicut mon- nacus in talibus astrictus est Abbati, ut no. sup. eo. gl. uer. irritatur, sic & Abbas episcopo. 18. q. 2. Abbates, & c. Abbatibus. 93. dist. subdiacono, & c. nulla ratio- ne, infra eo. magnæ, §. uerum, uer. cum enim. adhuc tamen uidetur excipiendum esse transmarinum, inf. eo. c. fin. Quid de seruo? respondeo non tenet uotum ab eo emissum, per quod domini seruitium minua- tur. 54. dist. si seruus, infra de senten. ex com. relatum. Quid de impubere? planum est, q. talis non potest uo- tum religionis emittere sine parentum, uel tutorum licentia. 20. q. 2. c. 1. & 2. & le. & no. supra de regula. c. 2. sed nec uotum abstinentiæ, uel peregrinationis. 22. q. 2. tribus, & quæstio. 4. pueri, quod intelligitur quidam de impubere tantum, arg. à contrario sensu. 20. q. 2. c. 1. Sed Innoc. dicit idem de pubere, dummodò in pa- tris sit potestate, & pater ipse tacitè non cõsentiat, uel expressè, ff. de pollicita. l. 2. §. 1. Sufficit enim, quòd hoc sciat, & non contradicat. 20. q. 2. c. primo, nec ob. 20. q. 2. c. 1. & 2. quia ibi loquitur in uoto religidnis, p quod eximitur à patria potestate. Sed & impubes etiam filius. si ex quo doli capax est, uotum abstinen- tiæ, uel peregrinationis, uel aliud simile emiserat, so- luta patria potestate illud adimplere tenetur: quia ex quo potest obligare se diabolo, multo fortius deo, ar- gum. in fra de delic. pu. c. 1. uerum quia tales in experti sunt propter fragilitatem atatis, cum ipsis facilis dis- pensatur, ut patet in eo, quod le. & no. sup. eo. ueniē- tis, §. unico. Vorum tamen religionis ab ipsis intra pu- pillarem etatem emissum eos non obligat, si etiam religionem intrauerint, & impubes exiuerint, non tenentur, quod dic ut no. & le. supra de regula. postu- lasti. uxor autem sine mariti licentia uotum abstinen- tiæ, uel peregrinationis non potest emittere cum ef- fectu, quod si fecerit, ipse maritus poterit hoc reuoca- re. 33. quæstio. 5. manifestum, noluit, hæc imago. & idem intelligas econuersò: quia uir, & mulier non sunt in talibus ad imparia iudicandi. trigessimater- tia, quæstio. secunda, si quis uxorem, & quæstione 5. præcepit Christiana. Excipe uotum transmarinum; quod dic, ut legitur & no. j. eo. ex multa, §. quod autē. tenet etiam Bart. in domini. 40. q. etiam emissum ante contractum peregrinationis uotum, alter coniu- gum inuito altero non implebit per præall. c. noluit. & hoc idem tenet, in quæstio. prima, de monaco quò ad Abbatem, & idem Io. in præ. c. noluit. sed & uotum continentia ab eis de communi consensu emissum Ioan. And. super 3. Decre. Y ser-

seruandum est, quia & solenne censetur, quod dic. ut not. supra de conuer. coniu. capitulo primo, & penult. sicut aut uterque dare potest, quod suum est sine consensu alterius, sic & uonere de dando. Prædictos autem peccare nō credimus, si contra iuramentum, uel uotum suum faciunt in casibus supradictis. Lex enim patria, siue iusta potestas, hos excusat. 33. quæstione quinta. noluit, manifestum, & etiam canones, 22. quæstione quarta, tribus, & quæstione quinta, pueri, sed nec pater peccat hoc renocando: quia utitur iure suo, ff. de iniuriis, iniuriarum, sup. de electio. cum ecclesia Vulterana, secundum Innocen. cuius est maior pars huius glo. Cætera, quæ circa hanc materiam deficiunt, collige in summa, eodem titu. §. quis uoue re possit secundum Hostien. [Commutare] sed in hoc videtur decipi, quia temporalem obligationem commutat in perpetuam, ergo, si minor est, restitui potest, dic contra: quia non est læsus, sicut nec illa, quæ contrahit cum meliori sponso, ff. de mino. non omnia. scilicet si puer renunciaret præbenda suæ. Vincen. de hoc, supra de restituito. spoliato. ex parte, & dixi, supra de regula. cum uirum, super glossa secunda. ¶ Prima gl. arguit, dat similit. & causam reddit. ¶ In glo. i. ibi, admonere ubi de hoc, & in supradicto, §. his auctoritatibus, & hoc tenet Hug. alii dicunt, dispensationem necessariam. dixit Inn. hoc credimus fieri sine dispensatione: tutius tamen est, quod dispensetur.

S V M M A R I V M.

- 1 Voti ultramarini executio potest ex causa auctoritate papæ differri, & qua, num. 1. §. i. iuncta gloss. Redimi potest, uel permutari.
2 De modico non curandum. Impacatum, quid dicatur.
3 Epilogus, & suffragium glossarum. num. 4. Furtum qui non faciat.
4 Additio glossarum. Votum reddendum, uel quod deo sit acceptius faciendum. Voti dispensatio non prodicit absque iusta causa, §. primo, adiecta gloss.

C A P V T V.

Non est. Casus. Executio voti ultramarini auctoritate papæ differtur potest ex causa. & tria facit. præmittit exordium. submittit narrationem, & demum conclusionem. secunda ibi, Sanè, tertia ibi, ideoq; [Adimplere] supple, uel redemit, uel permutauit, infra eodem magnæ, secundum Hostien. [Non modicum] de modico non fuisse curandum, supra de restitutione in integrum, capitulo primo, ff. eodem, l. scio, secundum Hostien. [Impacato] idest non pacificato, sexagesima pri. distinctione miramur. in principio. ¶ Prima gl. obiicit, & soluit. ¶ Secunda respondet per quæstionem. ¶ Tertia obiicit, & soluit.
4 ¶ In glo. secunda, ibi, inter omnes, §. penultimo, non facit furtum, qui putat dominum id concessisse, siue falso, siue uerè id putet. ¶ In glo. prima, ibi, reditue] suppleendum est, uel auctoritate superioris, quod deo sit magis acceptum, facite. & sic non obstat secundum Hostien. [ibi, declarat] secundum Ioann. [ibi, dic ut ibi] & decima quinta, quæstione sexta, auctoritatem. ¶ In glo. secunda, ibi, dispensandi] idem hic Goffred. & Hostien. & Innocen. infra titu. proximo. cum ad monasterium. & uide quod ibi dixi post eum super ultima gloss. ubi remisi ad speculum, & quod dixi supra de præben. de multa, in gloss. fina. & quod dixi post Hostien. de electio. dudum. secundo, ad fin.

super uer. canonicè. & facit, quod not. de translatio. capitulo secundo, uer. non enim, in gloss. 2. quod dicam, infra capitulo proximo, in gloss. hic patet. Dicitur autem gloss. tunc maximè uerum secundum Goffred. quando ad sui postulationem est obtenta remissio, argum. ff. quod quisque iur. l. tertia, in princ. idem Hostien. argum. de præben. si motu proprio, & capitulo sequentibus, libro sexto. ¶ In glossa ultima, ibi, communi utilitati] dicit communem Ierosolymitanam, priuatam ad regnum Vngariæ. sed etiam sumitur contrarium secundum Hostiensem, inspiciendo priuatam ex parte uouentis, communem ex parte regni: nec etiam textus exprimit secundum eum, an uouerit ire in succursum, an causa peregrinationis [ibi, differe] secundum Ioan. & in fine, ad hoc, ff. de iudi. debitori.

S V M M A R I V M.

- 1 Ad uoti ultramarini executionem compellit ecclesia laicum, & quibus modis. Libertas non est in necessitatibus. Arbitrium liberum in quibus uti possit homo, nu. 2.
2 Penitentia non ualet absque humili corde.
3 Pater filium in sua potestate constitutum potest instituere sub conditione, & qua. Idem in nepote, & quo.
4 Sine dilatione est adimplendum, quod sine est ea mandatum.
5 Animæ salus temporalibus præponenda. Temporis restitutionis casus hic. Hæredi datur tempus ad executionem uoluntatis testatoris amale, nisi restringatur.
6 Ad iter arripiendum terminus datur.
7 Pœna quandoque ponuntur plures, & quando. Regere non merentur irretiti periuorio.
8 Ex tunc, aduerby significatus. Et nunc, aduerby additio in sententia non necessaria.
9 Primogenitorum ius quadruplex, & in quibus consistat, nu. 10. 11. & 12. De eorum antiqua benedictione cum eius, explicatione, numero 11.
10 Genitura ordo unde profectus. Ducatus, comitatus, & marchionatus non diuiduntur, & quo iure, & cui filio competat. Filii principum quibusque quid tribuendum.
12 Primogenitura ius nequit pater auferre, & quando, & qualiter possit agere filius. papa uerò potest, num. 13. & 16.
13 Papa potestas in reges, & regna qua. Primogeniti filius an præferatur patrio, aliò reijcit.
14 Epilogus, & additio glossarum. num. 15. Votum suum quando possit, & teneatur quis per alios exequi, etiam post mortem, & teneantur hæredes. Quando dilatio concedatur ad exequendum. Et quando necmittere teneatur, & quando dilatio concedatur. Ex uoto nudo nascitur obligatio. In uoto omni personali conditio generalis subintelligitur.
16 Regnum competit primogenito, & supra, numero 9. 10. & 11.

C A P V T VI.

licet uniuersis. Casus. Ecclesia compellit laicum ad executionem uoti ultramarini per excommunicationem, & bonorum subtractionem. & primò ponit exordium. secunda ibi; Accepimus, narrat factum. tertia ibi, Mandamus, concludit. quarta comminatur, ibi, Ne si onus [Liberum] per hoc patet, quod non loquitur de his, ad quæ quis obligatus est lege. tunc enim tene-

enim tenetur duplici iure, ex præcepto scilicet, & ex uoto, sicut est in decimis, de deci. capitulo secundo, & capitulo. tua. in necessitatibus enim non est liberalitas, ff. de adimen. lega. l. rem legatam. an in indifferentibus, cum quibus & sine quibus potest esse, & non esse salus, potest homo uti libero arbitrio, ut nubere, ordinari, profiteri, & not. 28. distinct. de his. 23. q. 4. §. 1. hæc enim suademus, sed imperare nō possumus. 32. q. 1. integritas, secundum Hostien. [In uouendo] dicitur batur in anti. nec necessitas in uotis locum habet, sed uoluntas [In forti manu] & sic non expediebat hoc redimi, infra eo. quod super his [Corde humili] aliter non ualet pœnitentia, de pœni. distinct. 3. [Maledictionis] hæc pœna non excludit aliam, scilicet priuationis successione, ut sequitur. Inno. [Commisit] dicit Goff. pater potest filium in potestate sua constitutum instituere sub conditione, si adimpleat uota sua, si uotorum executio sit potestatiua: scilicet si casualis, uel mixta, C. de insti. uel subiti. sub conditione, si pater, an sit idem in nepote, ibi no. in 1. glo. quod sic, si suus hæres est: quia nullus illum præcedit: aliis secus. Primum dictum tenet Bart. in Veneri. Lau. & Dama. tit. q. 1. inducant et, lult. ff. de condi. insti. ad hanc decr. respondent, q. hic filius approbauit recipiens crucem: & hic non fuit institutio, sed commissio [Sine dilatione] uel & sine dilatione adimplere debuit. 2. 2. q. fi. c. uno [Promissio] quo ad pœnam priuationis hæreditatis, sup. maximè, sed quo ad personalem coactionem legas proprie secundum Inno. Ex uerbis ergo oris sui obligatus fuit, de renun. nisi regula. sicut, de testa. Ioannes, secundum Hostien. [Solicitudinibus] postponenda sunt hæc temporalia, cum agatur de animæ salute. Nil enim prodest &c. de simo. Matheus [Ad festum] forte restringitur hic tempus annale, quod communiter datur hæredi à monitione iudicis, ut supra de testa. non quidè: quia iam fuerat in mora secundum Hostiè. [Debitum] & infra dicit, Propositum. erat enim duplici iure debitum, ut est dictum [Iter] datur hic terminus ad iter arripiendum. sic, supra de appel. personas, de elec. cupientes, de offi. ordi. quamuis, lib. 6. [Profecquis] concor. iura proximè alleg. [Hæreditatis] scilicet ducatu, quem habebat secundum Hostien. qui dicit, q. tres erant fratres. primus erat Rex. secundus institutus fuit in ducatu, & acceptauit. tertius sine terra, uel sine magna terra. prima igitur pœna, quod perdit ducatum. secunda ex communicationis. tertia ordinationis successione per ius genituræ. Imponitur autem plures pœna: quia in pluribus offendit, de re iudi. cum æterni, ad finem, priuatur hæreditate, quia ius offendit. excommunicatur, quia papæ mādatum contemnit, de maio. & obediens. c. 2. Item quia offendit defunctum, fidem suam uiolat: subtrahit terræ sanctæ subsidium, quod promissit. non est mirum, si iure primo genituræ priuatur. nam & sufficeret horum ultimum, quia non merentur regere irretiti periuorio, de iur. iuran. querelam. nec ad hoc punitur, quantum deberet secundum Hostien. [Opera] facit de regu. iur. qui sentit, c. si suis concor. lib. 6. [Ex tunc] scilicet à festo exaltationis sanctæ crucis in antea: & nota non esse necessariū b. in prolacionibus harum sententiarum b. uti hoc uerbo, quo uruntur moderni iudices, scilicet, ex nunc, uel extunc &c. & uide, quod dixi de appella. præterea. 2. super uer. excommunicationem [Iure] de triplici iure 9. ¶ Primogenitorum, not. septima quæstione, prima, quod periculosum, scilicet quod in festis pro alijs sacrificia offerebant: sedebant ad dexteram patris, & duplicem ciborum partem habebant, additur per hoc, quod recipiebant duplicem partem hæreditatis, habebant etiam finalem benedictionem à patre, & quod in solennitatibus benedicebant fratribus [Ordi-

ne] procedit hoc de generali consuetudine, qua sulcitur etiam. l. Federici imperatoris. secundum quem ducatus, comitatus, & marchionatus non diuiduntur, ut in l. de feu. non alienan. sine consensu maio. domini, imperialem, §. præterea. quod ius est in honorem, & fauorem imperii, ut principatus, qui sub ipso sunt, integri perseuerent, argum. ff. de exercito. ne in plures, de pigno. ex literis, de præben. maioribus, quamuis autem hoc sit imperio honorabile & utile, tamen de facto non bene seruatur, cum etiam filiarum partem suam extorquere nitantur: pro qua si saltem fidelitatem primogenito faceret, tolerari possit secundum Hostien. secundum quem assignandum est cuique, unde considerata nobilitate, & facultatibus principatus honestam sustentationem possit habere, argum. C. de libe. præterea. & exhare. maximum uitium, supra de testa. Rainaldus, uer. quoniam idem. ita tamen, quod tantum remaneat primogenito, unde honorem teneat principatus, & quod alii partes æquales habeant, esset corrigendum, & quod ex illa fidelitatem non faciant, licet dicant se ex eisdem parentibus genitos. De primogenitis uerò tractatur Gen. 26. & 27. Ad Hæbreos duodecimo, & per auctoritatem Gen. 27. patet primogenita ibi, De tibi deus de rore cœli, & de pinguedi. terræ, abun. fru. ui. & olei. Ecce dominium hæreditatis, & temporalium. Et seruiant tibi populi, idest rustici, & plebei. Et adorēt te tribus, idest nobiles. Esto dominus fratrum tuorum, & incuruentur ante te, faciendo fidelitatem, & obedientiam exhibendo & reuerentiam. facit etiam pro primogenito, quod hoc ius. l. canonica roboratur, & prioritas temporis etiam pro ipso facit, de maioritate, & obedientia, capitulo primo, & regula, qui prior, libro sexto, de regulis iuris. Sed nunquid pater primogenito potest hoc ius auferre sic firmatum l. canonica, diuina, & consuetudinaria dando illud posteriori sine causa? Dicas quod non, ff. de lega. l. l. nemo, supra de testam. requisisti, supra de foro compet. si diligenti. Legitima enim primogeniti est tota hæreditas huius principatus; ergo sine causa primogenitus illa priuari non potest. de hoc de testam. Rainucius. Succedit ergo in totum proponendo que relam, uel agendo ad supplementum, si aliter ordinatum esset, nisi minori parte contentus esset, uel suum ius uendat, ut Esau. argum. de testa. officii. Nec ob. quod Isaac præposuit Iacob: quia Esau renunciauerat, & fuit instinctu spiritus sancti. 23. quæstio. 2. quaritur, & §. item opponitur. & eodem modo responderetur, quod Iacob præposuit Esau, gen. 48. De his autem non redditur ratio naturalis nisi in tantum, quia sic placuit deo. & facit quod dixi, supra de rescriptis, si quando. Dixit enim, Iacob dilexi &c. Ma' ach. primo. A. [Priuandum] & sic est canon ferenda sententia: alias priuatum, & sic est latæ [Deuoluendum] propter multitudinem culpæ, de quibus supra dixi, priuati huc papa iure primogenituræ, quod potest. habet enim potestatem super reges, & regna. supra de maiori. & obediens. solita. unde deponit reges. 15. quæstio. 6. alius, & imperatores, de re iudica. ad apostolica, libro sexto, cum & eos confirmet, de electio. uenerabilem, secundum Hostien. libellum secundum huius decre. d. formam, uide in Specu. eodem titu. & quod ibi dixi. & an in hoc iure filius primogenitus præferatur patrio, dixi plenè super rubri. de feudis, uer. redeundo. ¶ Tertia gl. arguit quem posse pro alio &c. ¶ Ultima gloss. signat contrarium, & tripliciter soluit. ¶ In 4. gloss. ibi, quamquam] uide de uerborum significatione, Abbate, in gloss. penultima. ¶ In glo. argum. quod ibi, anima defunctorum] ubi de hoc, & 82. distinct. presbyter, & de pœni. dist. 3. c. 4. dixit hic Inn. licitum Io. And. super 3. Decr. X 2 &

& debitum esse uouenti uotum suum per alium exequi, ubi per se hoc non potest, ut patet hic in rege, qui moriebatur, nam si per se exequi posset, licet inutiliter, uel non ita utiliter, ut si esset claudus, uel mutilatus, tamen si non ob subsidium uouisset, sed ob deuotionem tantum, ut scilicet loca sancta uideret, & uisitaret, personaliter ire deberet. Idem est etiam ubi uouit propter subsidium: sed est talis, qui defectum suum potest supplere per alios, quos secum ducet: in utroque tamen casu admittitur compensatio, siue redemptio, infra eo, magna, & c. sequen. potest tamen inter istos hanc differentiam assignari: quia illi, qui uouent pro subsidio, si morte, uel alio perpetuo impedimento detineantur, coguntur aliis committere, ut eorum uotum adimpleant: & etiam si hoc non fecerint, tamen haeredes compelli possunt, ut uel uorum patris, seu testatoris exequantur, uel expensas & subsidium, quod pater, siue testator facturus erat, ipsi faciant. nam uouisse intelligitur is, qui uotum emittit in subsidium terrae sanctae, hoc siue per se, siue per alium faciendum, unde ad hoc complendum haeredes sunt compellendi, argum. hic. nam in contractibus succedunt, C. ut actio, ab haerede, & contra heredem, l. unica. Ex nudo autem uoto obligatio nascitur, ff. de pollici. l. 2. in prin. & nuda promissio obligat, si facta sit ciuitati, ff. de pollici. pactum. multo fortius facta deo, uel subsidio terrae sanctae: quia deus inter simplicem loquelam, & iuramentum non facit differentiam. 33. q. 5. iuramenti. unde & ex pacto nudo dat actionem, ut patet in eo, quod le. & no. supra de pact. c. 1. & 3. tenentur ergo haeredes, arg. infra eodem, quod super his, & c. sequen. ubi uero propter deuotionem uidendi terram sanctam uotum emissum est, non tenetur mittere is, qui uouit, ex quo iusto & perpetuo impedimento detinetur propter conditionem generalem, quae in omni uoto subintelligitur personali, scilicet, si potero, ut patet in eo, quod no. supra eo. scriptura, super uer. religionis, secundum Innocen. cuius est mens huius gl. a superiori, uer. hac autem, citra. & hoc est uerum secundum Host. quando impedimentum superuenit, nam si tempore, quo uotum emittit, impeditus erat, uideatur uouere, ut redimat: aliam censeri debere irritorium tale uotum, argum. infra eo. c. 1. & c. quod super his, §. ritibus, & c. ex multa, §. de clericis. Temporalis autem impedimento detento datur dilatio, infra eo. de senten. excomm. a nobis. 2. §. forma, & infra eo. quod super his §. unde credimus, uer. secundis. ¶ In glo. frater, in fine] finxit se longius ire, i. questio. 1. §. ex his uerbis, uer. quod ut plane. ¶ In glo. ubi, Syluester] ubi de hoc, & supra de reita. si haeredes [et in fine] Dicit Hostien. quod huic in regno non competeat legitima: quia solus frater primogenitus regnum habet. Loquitur ergo de ducatu secundum eum, quod habebat ex successione paterna: uel primogenitum, licet legitima referretur filio, ex post facto, tamen ei propter nimiam contumaciam auferatur, de hoc in pre. decre. si haeredes.

S P M M A R I V M.

- 1 Votum ultimum papa commutat, & quando, & in qua.
2 Episcopus debet ponere se murum pro ecclesia sua. Excommunicationis gladius discretè suspendendus.
3 Crux signum quorum sit. Vrbis, pro Roma accipitur absolutè.
4 Aequitas quid. Licet aliqua, quae non decet, nec expedit.
5 Licere equitatem, decere honestatem, expedire utilitatem respicit. Attendere debet haec tria specialiter papa. Papa quid liceat, deceat, & expediat. Causa actus nostri qualia esse debeat, & unde sumatur, uer. sed quaerit. Utilitati minori semper anteferenda maior, & quo casu, sic & rei publicae, ibid.
6 Respicere retrò, quis dicatur. Senectus ipsa morbus est. Votum per procuratorem, quando exequi non liceat.
7 Clericus sine licentia episcopi transit monachatum. Episcopus an peregrinari possit absque licentia, & cuius, non subest imperatoris legi. nu. 8. 9. 10. & quamdiu abesse liceat, ibidem. num. 8. Quando metropolitano.
8 Necessitas non habet legem. Residens censetur, si iura ecclesia prosequitur episcopus. Ad tempus, si dicatur, non porrigitur ultra annum.
9 Votum episcopi an teneat emissum sine permissu superioris, & quod, num. 14. & 15. Non quod sit, sed quod fieri debet, attendendum.
10 Genus tantum ualeat, quantum species, & qualiter. Episcopi peregrinatio sine saltem consilio capituli fieri non debet.
11 Inter praecipua, & prohibitiones differentia, remissio. Votum succedit praecipuo legis ueteris, uel ei equiparatur, & quod redimatur, & quod commutetur, quod minime, num. 12. & quomodo praefiguratum in lege, ibid. Subrogatum debet habere naturam eius, in cuius locum successit.
12 Primogenitorum redemptio, & commutatio quid significabant olim. Anus, pro religioso in lege accipitur.
13 Conscientia uis qua, Familia episcopi gaudet eius privilegio.
15 Neglecta uidentur, quae specialiter non notantur. Specialia magis, quam generalia consideranda.
16 Suffragium glossarum. Regens provinciam eius fines non debet exire, nisi in casu. Accusantis non prosequentis pena.
17 Additio glossarum, num. 18. Coniecturis locus in incertis. Uouere, quis non cogitur. Vota non sunt auare per clericos extorquenda. Auctoritas superioris excusat, & quando, in fine.
18 Ad regis exemplum uiuunt. Edicta minus ualent, quam uita regis. Rector qualis ciuitatis, tales & habitantes in ea. Maxime, dictio dubitativa, §. penul.

C A P V T VII.

Magna. Ex causa commutat papa uotum ultramarinum in uigilias, orationes, & ieiunia, tunc maxime, cum cessat causa, quae uouentem ad uotum induxit, ita etiam, quod expensa fienda in eundo, stando, & redeundo integraliter mittantur in subsidium terrae sanctae. potest autem diuidi in tres partes. in prima facti narratio: in secunda allegatio pro & contra. in tertia diffinitio. secunda ibi, & quidem. tertia ibi, Cum igitur [Crucietur] forte tunc capiebantur clerici, fiebant exactiones ecclesijs, & ipsarum hominibus, & tunc debet se ponere murum & coetera. supra, de renun-

renunciatio. nisi, sicut fecit beatus Thomas Cantua. de quo infra de homici. sicut dignum: alius uideretur potius custos chartarum. quam rerum. 6. questio. 1. in canonibus, secundum Host. [Comitem] huius bailiui committentur hos excessus, & episcopus discretus ad tempus suum gladium suspendebat secundum Hostien. qui remittit ad no. de senten. excom. cum medicinalis, lib. 6. [De facili] q. d. sine probatione sententiarum, in quibus & animarum pericula, & magnum scandalum imminerebat secundum Hostien. [Ad ipsum] comitem [In signum] secundum Hostien. crux tunc est signum peregrinationis, ut hic. Ordinis, de restitu. spo. cum ad sedem. Dignitatis, de priuilegiis, antiqua. Goff. [Audita] in itinere [Erustram] uide quod dicam, de accusatio. c. 1. lib. 6. [Vrbem] Romam, scilicet, de poeniten. & remissio. c. 3. instit. de iure natu. §. sed ius quidem [Statum] miserabilem, & oppressum, & magis ex absentia episcopi desolatam [Et infra] in antiqua sequitur, deliberare disposuimus, an Trecentis ecclesiae misericordiam faceremus te ad agendam ipsius sollicitudinem remittentes: an, sicut tenebaris, ex toto te iter arreptu perficere pateremur. Hostien. [Aequitatem] id est quid tunc de aequitate, & iustitia sit faciendum, Innocentius. Hostiensis dicit aequitatem secundum beatum Cyprianum, iustitiam dulcore misericordiae temperatam, de transact. capitu. finali [Deceat] aliquid licet, quae non debeat, ut filiam sine patris consensu contrahere. de hoc de despon. impube. c. 1. Sed nec expedit, quia plerumque laborat contra propria commoda. C. de spon. si pater, Goff. Nec omnia, quae licent, expediunt. 1. 1. q. 1. aliud [Utilitatem] hic patet, quod tunc licere aequitatem respicit, decere. honestatem, expedire utilitatem. ad idem de elect. cum non deceat, & c. cum expediat, lib. 6. & haec tria principaliter attendere debet papa, quae super omnes est, de ele. licet, ad fi. secundum Host. Qui quaerit hic, quid liceat papae, qui respondendo dicit, imò quid non licet. omnia enim sibi licent, dummodo non faciat contra fidem. 40. dist. si papa, nec alius peccet mortaliter, a quo nulla dignitas excusat, ff. ad l. lul. de uipriua. l. penul. ante si. uer. non puto autem ue-recundiae, nec dignitati, nec pietati conuenire quicquam non iure facere, intelligas, quod sit mortale: alia secus in papa, ut patet ex inferioribus. & quo ad mortale non committendum, omnis Christianus subest proximo quò ad correctionem euangelicam. 2. questio. 1. si peccauerit hoc saluo, quod si papa non deuiat a fide, p. nullum potest condemnari, ut patet in no. de concessio. praeben. proposuit. & hoc est intelligendum de mortalibus, ex l. diuina, secus de mortalibus, per l. canonicam, uel humanam, in quibus licet papae quodlibet. Exemplum in eo, quod legitur & de not. simo. c. fin. de accusa. ad petitionem. uide quod dicam de accusa. licet, in glo. corrigi, & quod dicam de simo. per tuas, 2. in fine magna gl. Sed quaerit, & si sic omnia liceant papae, nunquid deceant? Respondet, si subest iusta causa deuiandi a iure, quod sibi licet, deceat, & e converso, infra eod. de accusa. cum dilecti. Et sumitur haec causa ex uno de quatuor, scilicet ex qualitate negotii, persona, loci, aut temporis, de transact. c. si. cum iuis concor. Si uero non subest causa, uel subest non sufficiens, non deceat ipsum a iure aliquatenus deuiare, C. de legi. & constit. digna uox. 1. 1. q. 1. peruenit, de statu mona. in singulis: sed si subest causa, licet minus sufficiens, minus dedecet, alleg. quod me. caus. sacris. dicit ergo, quod cauere sibi debet in faciendis dispensationibus. remittit ad nota. de elect. dudum. 2. uer. in super. & in p. uisionibus ecclesiarum, remittit de praeben. graue, de elect. nihil est. & generaliter in omnibus gratis faciendis, quae cum gratia sint, sunt pure & gratis faciendae, de simo. in tantum. remitt. ne praela. uices suas. c. 1. Que

rit demum, cum secundum praedictum modum omnia liceant, & deceant, nunquid expedit? Respondet, si ordine iudiciario agitur, semper expedit iustitiam facere, & nunquam illam peruertere. remittit autem de re iudi. in causis, licet quandoque propter scandalum differatur. remittit de iudi. nouit, de renun. nisi §. pro graui. Expedit tamen utilitatem reipub. praefere utilitati priuatae. & expedit saluis substantialibus ueritatis dialecticos amputare, & lites abrenuare, maxime in electionibus, & si. supra de app. oblatæ. quod & si uerum sit in omni iudice, super omnes tamen in his potens est papa, de accusatio. ad petitionem. ad fi. Tradit autem hanc regulam, cum quaeritur, an expedit id, de quo agitur, quod semper salua peruerisione iustitiae, dummodo id liceat, minori utilitati praeferenda sit maior, quod est de propria significatione huius uerbi, Expediat [Euangelio] Luca. 9. de elect. quorumdam, lib. 6. [Respicens retrò] post aratum respicit, qui post exordia boni operis ad mala reuertitur, quae dimisit, de poen. dist. 2. pennata [Clericorum] q. d. quod clerici unum deum praedicant, & alium uolunt. Leuiti. 4. [Senectus] senectus ipsa morbus est. uide in Hiero. super psalmo. 89. [Labores] arg. contra, supra de do. & contu. cum dilecti, uer. expectantibus. Solutio. ibi poterat propria auctoritate procurator hic mittere, unde non excusatur, nisi ueniat, uel mittat. hic secus, quae desiderabatur persona ad exequendum uotum personaliter obligata, de offi. dele. c. si. quare, cum sua auctoritate non possit alium mittere, nec commode personaliter uenire, debuit ei subueniri: quia nec ad impossibile obligatur, ut supra eo. ueniens, secundum Hostien. [In contrarium] scilicet quod dispensandum sit uotum [Suspensio] ad similitudinem mulieris, cuius uir recedit secundum Hostien. [Propterea] unde sine licentia episcopi clericus transit ad monachatum. 19. questio. 2. duae episcopus non, de renun. nisi, de reg. licet, secundum Io. [Astrictus] de exemptis indistincte sit uerum. alii uero & si non possint cedere, supra de transla. per totum, quare non possunt de metropolitani licentia peregrinari? Respondet Hostien. quia in materia episcoporum metropolitani prohibentur intelligitur, quicquid expressè non inuenitur concessum, ad hoc de translatio. capitu. secundo, uer. sed neque, nec ob. in aucten. de sanctis. epif. §. interdicimus, col. 2. ubi quod episcopus ultra annum ecclesiam non debet dimittere sine licentia patriarchae metropoli. uel imperatoris: quia illud non tenet in imperatore, quod est planum, de decimis, tua. 1. nec quod ad metropolitanum per hanc litteram secundum Hostien. secundum quem talibi non inuenies sic expressum, quod nec ad tempus sine papae licentia debeat se episcopus ab ecclesia absentare, nisi necessitas imminere. illa enim legem non habet, de obser. ieiui. consilium, & si iura ecclesiae prosequitur, censetur residens, de cleri. non residen. ex parte, secund. etiam si inauerit, ut ibi. quod autem dicit, ad tempus, intelligitur ultra annum, ut sic quod de anno dicit autem adhuc durat. Quicquid autem ad tempus sit dictum, dicit ipse Hostien. quod speciale uidetur in ultramarino uoto, ut sicut religio sus & sponsus carnalis illud emittit, infra eodem, ex multa, & c. si. sic & spiritualis, scilicet episcopus. unde patet, quod ab isto recipitur redemptio ut obligato, ut patet in sequentibus. dicit etiam, quod quotidie sic experimur, si quod episcopi sine licentia papae crucem assumunt & hoc uotum emittunt. Quidam uero sequuntur allegationes huius tex. quas si sequi uolueris, dicit secundum Host. hoc. c. non obfate cum concor. intelligendum hoc est, quod si uotum non teneat quò ad superioris praedictum, si contradicere uelit: tenet tamen quò ad uouentem. simile de arbi. cum tempore, de renun. quod Io. And. super 3. Decr. Y 3 in

ANNOTATIONES.

- a Si pater. Ibi glo. tenet hoc non esse uerum quò ad licentiam, per l. quoniam in prioribus, C. de inoff. testa. & idem glo. in l. suus, ff. de haere. instit. ubi uide Bar. & Bal. in l. si pater, hic alle. & d. Bar. de Saly. & per ipsum in praalleg. l. quoniam in prioribus.
b Harum sententiarum. Ista autem non fuit excomm. modo lata, sed mandatur iam lata publicari, licet Ros. contra, de quo uide Io. And. in Speg. de uoto, §. 1. in princ. ubi dicit hic loqui de excommunicatione iam lata contra cruce signatos.
c Et regna. Facit, c. 1. de supplen. ne. praela. lib. 6. & uide Old. còsi. 64. & uide qui si. sint legi. per uenerabilem, in glo. de facto, & super illa Ioan. And.
d Et quo. I. v. si ponit uiles questiones pro intellectu. c. & uide in c. sine culpa, de reg. iu. lib. 6. in quaestione fi.

In dubiis. Nec obstat, si de facto fit contrarium: quia non quid fiat, sed quid fieri &c. de electio. cum causam, & multa per patientiam &c. de praebe. cum iam dudum, nec cadit in his consuetudo, de consue. cum uenerabilis. Ad horum autem concordiam dici possit secundum Hostien. quod quando ad praedicationem demandatum per papam fit generale passagium, tunc intelligitur omnibus episcopis data licentia generalis alias requiratur specialis: cui dicto uidetur concord. Pet. dicendo tunc dari licentiam generalem, cum fit generale passagium, & datur clericis licentia suos reditus deferendi [Vt specialis] no. secundum Hostien. ad illud uulgare, quod tantum ualeat genus quod ad omnia, quantum species quod ad quaedam, ff. pro socio, actione. §. renunciare, de praebe. accedens [Quod] alias quo, alias qua, scilicet peregrinatione [Tandem] quasi dicat, quod modicam peregrinationem facere posset sine licentia papae secundum Innocentium. secundum quem etiam, cum longa peregrinatio episcopi sit magnum negocium, non debet fieri sine consensu capituli, de his, quae sunt a praelato, quanto. uel saltem consilio secundum Hostien. [In lege ueteri] Exod. 13. & 34. Numeri. 18. [Praeceptum] uide quod dicam de differentia inter praeccepta, & prohibitiones, inf. de poeniten. & remiss. quod quidam, super 1. gloss. [Non minus] innuit, quod uel magis, uel saltem aequaliter obligabat olim praecceptum, ut hodie uotum. Si uero diceres obligationem uoti succedere in locum obligationis praeccepti, adhuc idem inferitur, ut scilicet debeat eandem naturam habere, sicut de re, quae alteri rei succedit, dicitur, supra ut lite pendente, ecclesia. i. in fi. & de actione. ff. si quis cau. si eum, §. qui iniuriam, de censu. significauit, ubi de hoc, de baptis. maioribus, uer. cum ergo [Redderentur] & sic nec redimebantur, nec commutabantur, & huic aequiparamus, & per id figuramus hodie uotum necessarium, de quo, supra eodem. capitulo primo, per sequentia uero uoluntarium [Redimerentur] figuratur per hoc uotum ultramarinum in casibus hic, & infra capitulo proximo [Communtantur] figuratur per hoc uotum peregrinationis, & continentiae in casu, de quo, supra capitulo primo. Commutatur enim in primogenitum asini, per quem intelligimus religiosum. unde & quidam sanctus pater quarenti, qualiter posset esse bonus religiosus: respondit, si scires esse bonus asinus, scires esse bonus religiosus. commutatur in ouem, id est in statum coniugati, in quo habentur lac, lana, & caro, id est temporales diuitiae, & aliqua carnalis delicta, quae commutatio fit ex ui obedientiae, ut extractus de monasterio usque ad mortem sit obedire paratus. fiebat autem eius commutatio, quia plus expediebat [Ex hac] proximè dicto, & dicebat Hostien. quod non fuit hic necesse recurrere ad argumenta, cum sit expressum Leuiti. ultimo, quod uota quaedam redimuntur: quaedam nec redimuntur, nec permuntantur, & patet etiam Numeri. 30. quod ab illis, in quorum potestate sunt, ratificantur, & irritantur [Non curantes] hoc dicit propter ea, quae dicta erant, supra uer. praeterea [Iniqua] tales peccant. 6. quaestione prima ex merito [Veritatis] concord. 1. quaestione tertia. senti. & dic ut ibi, & c. non sunt. Xenophon Socraticus. conscientia teste didici maledicta contemnere. Diogenes. superat conscientia, quicquid mali confinxerit lingua. Ouidius fastorum libro quarto. Conscientia mens recti famam mendacia ridet. quomodo autem magni peccatores quandoque loquuntur talia, uide in Hier. ad Eusto. de uirginitate. C. [Audisset] Marth. 25. [Verbo] scilicet non omne, quod in os intrat, & capitulo penultimo [Pro] re] satis patet hic, & ex sequentibus, quod obligatus erat, & tamen sine licentia papae uotum emile-

rat, de hoc supra dixi super uerbo, astrictus [Famulis] nota familiam episcopi gaudere ipsius priuilegio, de officio Archidiaconi, capitulo finali [Vetus] forte quod ad utilitatem sanctae terrae uilius expenditur [Indulgentiam] ergo patet, quod de iure communi obligatus erat ad exequendum uotum, ne frustratoria sit haec indulgentia, & no. specialiter notanda, nisi notentur, uideri neglecta, ff. de iniur. item apud §. ait. ad idem de hereticis, si aduersus. & quod magis consideranda sunt specialia, quam generalia, supra de offi. deleg. 16. quod translationem, secundum Hostien. [In] 4. gl. ibi. [si repetenda] uide hanc & sequen. de iure iuran. quemadmodum, super gloss. 2. [In] gloss. maxime, ibi, illud obseruandum] regens provinciam fines eius non debet exire nisi propter uotum complendum, & tunc non debet pernoctare. [In] glo. haec tria, ibi, qui crimen] accusans, qui non profecit aduersarius circa irer, cogitur restituere. [In] ultima glo. ibi. §. ult. uide in pra. capitulo. Abbate, super ult. gloss. [et ibi. l. ult.] uide de testa. cum esses, super prima gloss. [In] gloss. 1. in fine] nam in incertis tantum locus est coniecturis, de reg. iur. c. 2. [In] gloss. non obstante, in fine] & de iure iuran. quemadmodum. [In] glo. David] Psalmus 75. notus in Iudaea deus. G. [In] glo. nouete] non enim cogitur quis uouere. unde per clericos uota nimis auare non sunt extorquenda, infra de censu. ex parte. [In] glo. scilicet apostatando, in fine] sed hoc rocum excusat superioris auctoritas ex causa interposita, ff. de his, qui no. infra. fur. §. qui iussu, & de praebendis, nisi essent, Hostien. [In] gloss. iuxta, ibi, illud] Claudia ni maioris [et ibi, ad exemplum] & ibi, sequitur, nec sic fieri sensus humanos edicta ualent, ut uita regentis. Et Ecclesi. 10. Qualis est rector ciuitatis, tales & habitantes in ea. [In] glo. hic allegat, in fine] inducens hic alia tria, quartum addit in fine. [In] glo. maxime, in fine] de hoc de testamentis, capitulo secundo, sed contra, inf. eodem, ex multa §. fi. & capitulo. fin. dubitari uolunt ergo est, quod patet ex his, quae dixi super uer. astrictus. [In] glo. haec tria, in fine] lo. concord. de rescri. statutum, & de elect. cum non deceat, lib. 6.

ANNOTATIONES.

- a Evangelicam. Quod autem ad concilium omnis utriusq; de poe. & remiss. an sit iudicatus, uide ibi Io. And. super uer. omnis, & de fo. compe. significasti, in glo. ordinaria.
- b Magna glo. Et isto respectu dicitur in his, quae sunt simoniaca, quia prohibita, papam non posse committere simoniam. uide de offi. delega. ex parte, el primo.
- c In singulis. Et non est tutus, cum quo tunc dispensatur quod ad deum, licet quod ad illam ecclesiam secus. uide supra eo. non est, per Io. And. super glo. 2. & ibi plures concord.
- d In certis. De iuramento uide Io. And. in c. uenerabilem, super glo. tali modo, de elect.
- e Statutum. Vide Bart. in l. 1. ff. ad legem Iul. maie.

SVMMA RIVM.

- 1 Huius decretalis pars ubi. Votum ultramarinum exequi impedito cui concedatur dilatio, cui redemptio. Diuisio decretalis, uer. & est.
- 2 Factum non uidetur, quod utiliter factum non est. Indistincte quae & quando sint intelligenda.
- 3 Mendicatio reprobatur. Mendici qui utiles & cui rei, & qui redigantur in seruitutem, num. 4. Viles dicuntur diuersa causa homines, & num. 4.
- 4 Impediti ad tempus, qui dicantur.
- 5 Ad impossibile quis non obligatur. Distinctiua, pro coniunctiua. Expenfarum quantitas debet esse, quantum quis effect expensurus, & quo casu.

- 6 Indulgentias pro terra sancta a defensione papae concedere licet. Infidelium terras nunquid liceat inuadere, nunquid eas licite possideant, nu. 9. Io. 11. 12. & 13.
- 7 Terra a principio communis, & quando diuidi cepit. Diuisio eius fuit bona & ratio. Communio effectus. In bonis nullius quando res erant, & occupanti concedebantur, & quando non licebat occupatio.
- 8 In homines dominium & iurisdictio tam publica, quam priuata quando caput. & quo iure, & quo tempore a deo exercita.
- 9 Potestas omnis a deo, & deo resistit, qui ei resistit. Principes super homines constituuntur per electionem.
- 10 Papae potestas in fideles & in infideles etiam principes, quae, & ad eam quae pertineant, num. 12. 13.
- 11 Indulgentias dat euntibus ad defensionem & recuperationem terrae sanctae. Infideles non cogendi ad fidem, tamen euangelij praedicatores ad se missos tenentur admittere, & si non obediant, puniendi, & quo modo, nu. 13. & qui tolerandi, & in quibus, ibid.
- 12 Ecclesia, & Christiani quod possident, possident iussu.
- 13 Per Christum, quae infidelis subtrahit, & ad fideles translatat sint, & in papam.
- 14 Principes Christiani quae praescribere nequeant, imò restituere tenentur.
- 15 Intentio uouentis attendenda plus, quam uerba. Penitens, pro imponente poenitentiam. Penitens se submittere debet poenitentiarj interpretationi. Comparatiuum, pro positiuo ponitur hic.
- 16 Amore nihil uehementius.
- 17 Suffragium glossarum. Legis, si longius, ff. de iudi. intellectus. Impediti per fortuitos casus adimplere tenentur, cum possunt, & expectandi.
- 18 Impedimenti temporalis & perpetui aliqua differentia ex persona impeditorum. Votum immutare quis possit, iuncta gloss.

CAPVT VIII.

Vod super his. Pars de fide instrumentum. quod super his, & hoc dicit. Impedito ad tempus exequi uotum ultramarinum conceditur dilatio. perpetuo uero impedito inducitur redemptio in id, quod magis expediat terrae sanctae. & est communis diuisio. secunda ibi. Nos autem, quae primo dat generalem doctrinam. secundò ponit duplicem distinctionem. prima ibi, unde credimus, secunda ibi, Rursum. tertio soluit secundam quaestionem de consultatione decisam [Quasiuisi] supple, quid iuris [Vtiliter] i. ad utilitatem terrae sanctae. ex quo no. secundum Hostien. non uideri factum, quod utiliter non est factum, ad idem de transla. c. 2. §. sed neq; [Sine distinctione] quānis indistincte scribatur, tamē iustae exceptiones sunt admittendae, supra de offi. delega. ex parte 2. Goff. dicebat Hostien. considerata persona, cui scribitur, hoc colligi, quod ubi ius non distinguit, nec nos distinguimus, ff. de offi. praefi. l. 3. Considerata uero responsione papae colligitur contrarium, ad id. ff. de testi. quaestum. Dicit autem legem, & mandatum semper intelligi in distincte, ut in primis, nisi ex causa rationabili distinguatur, ut in secundis, per praedictam decre. ex parte, & de rescrip. si quando, de accusa. cum dilecti [Abiecerunt] & male, supra titu. proximi. uer. sed nec decens [Ipsius signi] scilicet crucis [Compellat] quarebat etiam quid de uxoribus uouentium [Illuc] ad terram sanctam [In defectum] quia uictualia sine utilitate terra contumut [Mendicare] no. quod mendicatio reprobatur, & quod nullus huic necessitati se teneret subiicere, quod quod ad hanc materiam uerum asserit Hostien. quantum

ad illos, qui in totum sunt inutiles, in aucten. de questio. col. 6. C. de men. uali. l. una. lib. 11. Praedicatorum enim secundum eum, & si eos oporteat mendicare, tenentur ire, argumen. hic, & infra capitulo primo, §. de clericis. Sed & ribaldi, robusti tamen & fortes, sunt ibi necessarij ad onera portanda, ad fossata implenda, & similia. sed & mechanici, & cultores. ut sequitur [Nobiles] respicit debiles [Adducant] isti enim utiles sunt. idē [si] sunt strenui consilio [Vt artifices] respicit inopes [De laboribus] tales in opes, qui laborare possunt, si immiserent se elemosinis imperatoris, rediguntur in b. seruitutem, C. de mendi. ual. l. una. lib. 11. & no. 83. distinctio. in principio [Possessionum] quantum ad agricolas [Inhabitantium] quantum ad artifices [Distinguendum] quantum ad illos, qui utiles essent terrae sanctae: sed forte detenti aliquo impedimento non possunt illuc accedere [Temporalem] puta febrem, uel aliam infirmitatem, de qua tamen speratur, quod in breui conualescere debeat [Primis] scilicet temporaliter impeditis [Secundis] scilicet impeditis perpetuo [Ac reuim] scilicet ipso. um perpetuo impeditorum [Quas possunt] quia [ad] impossibile non obligantur, supra cod. ueniens, in fine [Aut] pro [Factum] non debent se exinanire, unde & licet plus mittere possent, quam expensuri essent, non tenentur hoc facere: nec tantum, si illud non possunt secundum Hostien. [Per alios] soluit ergo quis uotum per alium. de hoc, supra eodem, licet [Defensionem] non dicit impugnationem: hoc tamen non est dubium, quod licet papae indulgentias dare, & fidelibus suadere, ut terram sanctam, & fideles habitantes in ea defendant. 23. quaestione octaua, igitur, & saepe, & capitulo sequentibus. Sed nunquid licitum est inuadere terram infidelium, uel quam tenent? & quidem in ueritate domini est terra & c. supra de decuria nobis, §. primo. Ipse enim deus est creator omnium & uniuersorum: & haec omnia subiecit dominus rationali creaturae, propter quam haec omnia fecerat 7. Gen. capitulo primo. Haec igitur a principio fuerant communia, quousque usibus primorum parentum introductum fuit, quod terra diuideretur, & limita rentur, ac appropriarentur, ut unusquisque, quod suum esset, sciret, quod & de iure gentium introductum est distin. i. ius gentium. quod dicitur ut no. supra de fide catho. cap. primo, §. haec sancta trinitas, super uer. dist. of sitionem. nec fuit hoc malum, imò bonum: quia communito parit discordiam, ff. de lega. 2. cum pater. §. dulcissimis. & negligi consueuit, quod communiter possidetur, C. quando & quibus quarta pars deberur. l. 2. post princ. lib. 10. fuerunt ergo a principio res, & possessiones, & bona alia in nullius bonis nisi dei, & idē occupanti concedebantur. quare & dictum est Deuetero. 11. Omnis locus, quem calcauerit pes uester, uester erit. sed ex quo semel occupata erant, non licebat ea aliis occupare prohibente hoc lege naturali: quia unicuique dictum est, ne faciat alii, quod sibi non uult fieri, ut in prin. decretorum, & pro uer. 22. G. Ne transgrediaris &c. Habuerunt etiam primi parentes dominia specialia per diuisiones inter eos factas, sicut apparet in Abraam, & Loth, quorum unus accepit ad dextram, alius ad sinistram, Gen. 13. Super homines uero tanquam super seruos nullus habuit dominium ante ius gentium. Natura enim omnes homines liberi sunt, institutioni. de libertinis, §. primo. iurisditionem etiam iustam & rectam lego, ubi dicitur gladius datus ad uindictam malorum, & laudem bonorum, supra de maiortate & obediencia. solita, respon. 1. uerficu. huic autem, & uer. subditi, sed quo modo coeperit, nescio, nisi forte quia deus dedit aliquem, uel aliquos, qui facerent iustitiam super delinquentes secundum Innocentium. Idem tamen uideretur Io. And. super 3. Decr. Y 4 ut

hic notare, scilicet quo tempore hoc cepit, supra de foro compelleret, super uer. imperio. quod dic ut ibi notatur, sed & iure naturæ, ut etiam dixit Innoc. paterfam. super omnem familiam suam iurisdictionem habuit à principio, & hoc respicit decretum. 23. q. 4. duo ista nomina, & quamuis hodie non habeat nisi in leuibus & paucis, ff. de furtis, l. serui, in fin. 1. respon. & de poenis, respiciendum, §. furta domestica, C. de patria pote. l. congruentius, hoc autem certum est, quod ipse deus per se à principio iurisdictionem exercuit, & iustitiam fecit, & in celo expellendo angelos, & in paradiso expellendo hominem, & in mundo mittendo diluuium, sicut probatur de primo Ezech. 28. D. Ista. 14. & de secundo Gene. 3. F. & de tertio Gene. 5. C. & multa alia sunt exempla, quæ in diuersis locis sacræ scripturæ colligi possunt, sed & omnis potestas à deo est ordinata. unde q. potestati resistit, ordinationi dei resistit: sed per electionem constituntur principes super homines, sicut patet in Saul. 1. respon. 9. & multis aliis. 8. q. 1. licet, & c. si ergo, & c. audacter, & in multis aliis. c. & 93. dist. legimus. patet ex præmissis, q. possessiones, dominia, & iurisdictiones possunt esse sine peccato apud infideles. Hæc enim non tantum pro fidelibus, sed pro omni rationabili creatura à deo sunt ordinata, qui solem suum oriri facit non solum super bonos, sed etiam super malos, & omnia uoluntaria pascit, Matth. 5. circa fi. & 6. & ps. Qui dat escam omni carni. ideo dicendum, quod non licet sine causa iusta fidelibus, nec etiam papæ auferre infidelibus possessiones, seu dominia, uel iurisdictiones, quas tenent: quia ipsa sine peccato possident. unde & inter præcepta domini dicitur indistinctè, Exo. 20. di. Non furti facies, in quo omnis rapina, omnis uolentia prohibetur, ut patet. 14. q. 5. c. 1. & sequentibus, usque ad §. contra. in Exodo. ¶ Credimus tamen, si modo scimus, quod papa est generalis uicarius Iesu Christi, supra de transla. epi scopi. c. 1. & 2. & ideo potestatem habet non solum super Christianos, sed etiam super omnes infideles, et enim cum Christus plenariam receperit potestatem, unde psalmus, Deus iudicium tuum regi da, & iustitiam tuam filio regis, & Matth. ulti. G. Data est mihi omnis potestas in celo, & in terra, non uideretur diligens siue sapiens paterfam. nisi & uicario suo, quem in terra dimisit, plenam super omnes potestatem dimisisset, ut & patet in eo, quod no. de homici. pro humani, lib. 6. ideo & dicitur de papa, quod habet non solum potestatem, & plenitudinem potestatis, supra de usupal. ad honorem. quia Petro, & successoribus eius claus regni cælorum dedit, dicens, Quodcumque ligaueris & c. Iterum, Pasce oues meas & c. Oues autem sunt non solum fideles, sed etiam infideles per creationem, licet non sint de ouili. unde & sequitur, q. papa super omnes habet potestatem, & iurisdictionem de iure, licet non de facto. & probatur hoc in eo, quod le. & no. supra de electio. significasti, supra de maio. & obediens. solita, supra de iud. nouit. igitur per hanc potestatem, quam habet papa, dicendum est, q. gentilis, & si non habeat legem nisi naturæ, si tamen contra ipsam legem naturæ peccabit, puniri sunt à deo. unde, cum iudicia dei nobis sint exemplaria, non occurrit ratio, quare papa, qui est Christi uicarius hoc non possit, & debeat, dummodo facultas ad sit. ideo & omnes idolatras punire potest & debet. Naturale est enim unum & solum deum colere, non creaturas. inde est etiam, quod papa iudicat & punit iudæos, si contra legem faciunt in moralibus, quando prælati eorum ipsos non puniunt, & eodem modo punit eos, si contra legem suam hæreses inueniant, & obseruent, Et hac

ratione moti papa Grego. & Innoc. III. mandauerunt comburi librum, quem Iudei uocant talmuth, in quo multa hæreses continentur, & puniri illos, qui docerent illas hæreses, uel seruarent. De libro illo uide potes in disputationibus Petri Alfonsi, & histo. Spe. lib. 26. c. 128. & sequentibus. De Christianis autem non est dubium, quod papa eos iudicare potest, & punire, si contra legem euangelii faciant, uel alias grauiter peccent, etiã temporaliter, ut & patet in eo, quod no. supra eo. licet, & de iudi. nouit, §. 1. & quamuis papa aliquando omittat poenitentias iustas & debitas omnibus prædictis inferendas inferre: uel quia facultas non habet coercendi, uel propter pericula & scandala, quæ incumbunt, uel euenire timetur, uel quia multitudini parcit, supra de tempo. ordi. c. 2. infra de cleri. excom. mil. latores. Est tamen potestas faciendi hoc apud eum. ¶ Quod autem papa illis, qui uadunt ad defendendum, & recuperandum terram sanctam, dat indulgentias, & etiam infidelibus terram possidentibus bellum indicit, licitè facit papa, & iustam causam habet, cum illa terra consecrata sit natiuitate, conuersione, & morte Iesu Christi, & in qua non colitur Christus, sed Mahumetus. unde & quamuis infideles ipsam possideant. iustè tamen exinde expelluntur, uel incoletur à Christianis, & ad ipsorum dominium reuocetur. nam & prædicatione apostolorum, & iusto bello uicta fuit, & acquisita ab Imperatore Ro. post mortem Christi, & ideo papa ratione imperii Romani, quod obtinet, potest & debet ipsam ad suam iurisdictionem reuocare: quia iniuste ab illis, qui de iure hoc non potuerunt facere, noscitur spoliatus. & hæc ratio sufficit in omnibus aliis terris, in quibus nunquam Romani imperatores iurisdictionem habuerunt. Nec ob. si dicas, quod ecclesia non habeat imperium nisi in occidente. 96. distin. Constantinus: quia illud loquitur quod ad proprietatem: scilicet quod ad tuitionem, & defensionem. hoc enim certum est, quod ubique unus gladius alteri assistere debet: præcellit tamen spiritus ut pater & magister. unde potest supplere, & punire temporalem negligentiam, & delictum. 96. distin. quis dubitet, & capitu. duo sunt, & capitu. si imperator. potest etiam papa assistere Regi Ierusalem, ad quem spectat de iure, sicut credendum est, ex quo contrarium non apparet. quinimodò & contra alios infideles, & si non teneant terram, in qua iurisdictionem habuerunt principes Christiani: potest tamen papa iustè facere præceptum, & constitutionem, quod non molestant iniuste Christianos, qui eorum iurisdictioni subsunt, & etiam eos in totum eximere à iurisdictione, & dominio eorundem, argumen. infra de iudæis. capitu. 1. & cap. cum sit, & c. cum ex speciali, & capitu. fi. 54. dist. mancipia, & c. seq. imò & si malè tractent Christianos, potest eos priuare per sententiam iurisdictione, & dominio, quod super eos habent, sed hoc non nisi ex magna causa. debet enim eos, quantum potest, tolerare, dummodò non sit periculum Christianis, nec ex inde graue scandalum generetur. Licet etiam infideles ad fidem præcisè non cogantur, quia omnes sunt libero arbitrio relinquendi, & sola gratia dei in hac uocatione ualet. 45. dist. de iudæ. 23. q. 5. ad fidem, potest tamen papa mandare infidelibus, quod in terris suæ iurisdictionis euangelii prædicatores admittant. nam cum omnis creatura rationalis facta sit ad deum laudandum, iuxta illud Psalms Laudate deum omnes gentes. & iterum, Omnis spiritus laudet dominum, certum est, quod si pagani prædicatores prohibeant prædicare, peccant, & ideo à papa sunt puniendi, ut supra no. In omnibus autem prædictis casibus, & in omnibus aliis, in quibus licet papæ aliquid mandare infidelibus, & compellere, sine puni-

re, si non obediunt, potest papa solus & nullus alius, nisi de iure suo cõtenderet, bellum eis indicare, & cõtira ipsos seculare brachium inuocare. Sed contra, quæ sicut dicit apostolus, Nihil ad nos de his, qui foris sũt 2. q. 1. multi. So. uerum est excommunicando, uel ad fidem præcisè compellendo, cum sola gratia dei uocandi sunt. 45. di. de iudæis. alias autem si nos, uel nostros perturbet, seu inquietent, seu bona nostra occupent, multum ad nos, quod dic ut le. & no. infra de diuor. gaudemus. §. 1. uer. & in præmissis gradibus. Sed dices, ex quo licet nobis reperere terram sanctam, & alias regiones quas imperatores olim acquisierunt, & sibi subiugauerunt pro eo, q. imperatores semel in eis dominati sunt, quare non licet eodem modo infidelibus reperere totam Italiam, & Hispaniam, in quibus olim dominium habuerunt? Respondeo: quia domini harum terrarum cum populis suis cõuersi sunt. Fatemur tamen, q. si populus aliquis magni principis infidelis cõuerteretur, sed dominus in infidelitate sua remaneret, bene posset papa super fideles iurisdictionem, & dominium relinquere domino infideli, arg. pri. ad Timo. 6. in prin. Sed si Christianos graueret iniuste, posset ipsum compescere, ut dictum est. sed & propter periculum fidei, uel etiam eorundem fidelium posset cogi dominus ad recipiendum precium, uel commutationem, infra de iudæis. c. fi. Nam sepe quis amittit res suas sine culpa sua, licet non sine causa, puta fauore libertatis. C. pro quibus causis serui accip. liber. l. 1. & per totum, & multo fortius fauore fidei, & religionis: quia summa est ratio, quæ pro ipsa facit. ff. de religiosis, sunt personæ. Diximus, q. infideles tenentur prædicatores fidei admittere, nūquid ergo & eodem modo tenentur Christiani recipere prædicatores Mahumeti? utique nunquam eodem modo, imò nec ullo modo, cum enim & ipsi sunt in errore, & in uitio, & nos in ueritate & in uia, necesse est, q. ad impariam iudicemus, argumentum in eo, quod legitur & notatur infra de diuor. quanto. §. si enim alter. ¶ Sed ¶ quæres, quomodo potest ecclesia Romana, & alia, & etiam alij Christiani licitè tenere ea, quæ tenent in occidente, & alibi, cum Imperatores Romani ibi omnia cum armis per uolentiam occupauerunt. & ita constat, q. mala fide tenuerint, in qua & hi qui tenent, uidentur successisse? Respondeo, nescimus, utrũ hoc iniuste occupauerint, & in dubio debemus supponere, q. uis fuerint iure suo recuperando, q. prius per uolentiam amiserant, uel forte per matrimonia, uel donationes, uel alios contractus licitos ad eos legitime peruenerunt, licet postea in eis multos rebelles inuenerint, & habuerint, quos uicerunt, & probat hoc. C. de rei uendi. l. fina. & de peti. hæredi. cogi, & de offi. præfec. præto. A fri. le. 1. & 2. & in eo, quod legitur & notatur, infra de cele. mis. cum Marthæ. §. 1. uer. si. fi. De ecclesijs autem constat, q. ea, quæ tenent, iustè possident: quia non cõstat, quis ante occupationem dominus fuerit: in quo casu prælati ecclesiæ, & potissimè papæ faciendæ est restitutio tanquam Christi uicario. unde & ecclesiæ, quæ pro papa possident, iustè possident, ar. ff. de acqui. pos. iustè possident, & in eo, quod legitur & no. infra de usuris, c. tu. §. 1. uer. uel his non superstitibus, & supra de præscrip. ad audientiam. §. fi. & c. ibi seq. Talia enim sunt pauperibus eroganda, ut ibi dicitur, & quicquid habent clerici, pauperũ est. 16. q. 1. quoniam quicquid. unde & papa, & ecclesiæ bona, quæ habent & tenent, non tanquam propria, sed tanquam communia possident, supra de præben. ratio, ut inde omnibus hominibus necessitatem habentibus subueniant. Bona autem hæreticorum, & scismaticorum auctoritate constitutionum principum hæc conceduntur recuperantur. 8. dist. quo iure. 23.

q. 7. per totum, secundum Inno. cuius est hæc tota gl. uel quasi. ¶ Host. tamen ¶ uideretur, q. in aduentu Christi omnis honor, & omnis principatus, & omne dominium, & iurisdictione de iure & ex causa iusta, & per illum, qui supremam manũ habet, nec errare potest, omni infideli subtracta fuerit, & ad fideles translata quod hæc iusta causa fuerit, probat Eccle. 10. Regnũ. a gente in gentem transfertur propter iniusticias, & iniurias, conrumelias, & diuersos dolos, quod hoc factum sit, probatur, supra de confi. translato, & hoc in personam Christi filij dei uiui: quia non solum sacerdos fuit, sed & rex. Luca. pri. Ecce concipies, & paries & c. usque, & regni eius non erit finis. unde & ipse dicit Matth. 21. Auferetur à uobis regnum, & dabitur genti faciendi fructus eius. Huius autem regni, & sacerdotij principatum perpetuum commisit filius dei Petro, & successoribus eius, ut patet in eo, quod legitur & no. extra de homici. pro humani, & inf. qui fil. sint legi. per uenerabilem. §. rationibus, per totum, & maxime in uer. si. unde constat asserimus, q. de iure infideles debent subijci fidelibus, non reuocari, ut patet in eo, quod no. & legi. infra de iude. cap. 1. in fi. & c. multorum, & c. & si iudæos. §. in hibemus. Concedimus tamen, q. infideles, qui dominium ecclesiæ recognoscunt, sunt ab ecclesia tolerandi: quia nec ad fidem præcisè cogendi sunt, ut dictum est. Tales enim possunt habere possessiones, & colonos Christianos, & etiam iurisdictionem ex tolerantia ecclesiæ: & si his contenti non sunt, uel abutuntur, sibi imputent: quia priuilegium meretur amittere & c. super quo uide, q. legi. & no. infra de iudæ. multorum, & in talibus. ab ecclesia toleratis dicimus locum habere illud Apostoli Petri. ca. 2. Serui obedite in omni timore domini nõ tantũ bonis, & modestis, sed discolis, & 1. ad Timo. 6. in prin. quicumque sunt sub iugo serui, dominos suos omni honore dignos arbitrentur, & c. & omnes consimiles auctoritates. Alios autẽ infideles, qui nec potestatem ecclesiæ Romanæ, nec dominium recognoscunt, nec obediunt, indignos regno, principatu, iurisdictione, & omni dominio iudicamus: & illos, qui terram sanctam, uel alias partes, quas Christiani acquisiuerunt, occupant, uel occupata detinent, debere auctoritate ecclesiæ impugnari, & multo fortius hæreticos, & scismaticos, quam paganos, & super quo uide, quod no. in sum. de hæreti. §. qualiter deuitetur, & infra de hæreti. excommunicamus. alios autem infideles in pace degentes, & etiam illos, quos seruos tenemus, non per bellum, non per uolentiam aliquã, sed tantum per prædicationem dicimus conuerti debere. & si prædicatores non admittant, eos posse cõpesci per papam, ut dictũ est, supra in glo. Inno. Sed & ubi Christiani sub dominio infidelium habitant, quibus nec resistere possunt, necesse est, q. patientiam habeant, & de facto ipsorum dominium recognoscant, & sic etiam potest intelligi dictum apostoli, de quo no. supra eo. glo. uer. & in talibus. & cum hoc moderamine determina & intellige, quicquid secundũ Inno. in superioribus est notandum ¶ Sed ¶ cum hodie principes Christiani inter se bella & guerras propria temeritate moueant, & quod unus iustè & pacificè possidet, & ab antiquo possedit, alius de nouo uolenter occupet & usurpet, & nihilominus suis cõfessoribus, & eorũ peccata quamuis notoria palpantibus & disimulantibus, & ab eisdem castra, possessiones, & alias eleemosynas scienter recipientibus absoluant, & per consequens præscribi nequeunt, ut patet in eo, quod legitur & notatur, supra de præscrip. c. fi. Quis excusabit ista? nescio respondere. caueant ipsi sibi & consulant: alioquin timendum est, ne cateruatum ad inferos innumerabiles populos secum trahant. 40. di. si papa. Pæni-

Penitentia ergo, & quod sciunt esse alienum, restituat. nec enim dimittitur peccatum, nisi restituatur ablatum. 14. qu. 5. per totum, & q. 6. capitulo primo. possunt tamen per veram penitentiam reparari. supra de sum. tri. c. 1. §. sacramentum. & accedit ad hanc quaestionem, quod no. secundum Inn. supra eo. glo. uer. sed quare quomodo. & sequenti. super quo uide, quod no. sup. de paroch. super eo. circa prin. super uer. per canones, & in sum. eo. ti. §. fi. [Vouentis] no. etiam in uoto attendendam intentionem uouentis plus, quam uerba. §. cap. prox. de hoc de regu. porrectum [Penitentis] i. penitentiam inponens. non enim putat Hosti. q. penitens interpretari debeat poenitentiam sibi impositam, uel eius dubium, sed is, qui iniunxit, cuius dicto se adeo tenetur submittere penitens pro recuperanda uita animae. sicut faceret pro corporis uita, de pœ. di. 5. confiteret [Melius] i. bonum & utile. non enim ponitur comparatio. sed electio. Inutile enim esset expensas consumere, Hosti. [Et infra] unde per uiros religiosos huiusmodi uoluntis prouidere, Host. in antiqua, nec decidi debuerat per decre. seq. [Sequantur] uide qd dixi de uxore, qui matri. accusa. pos. cap. 1. [Ducere] non intelligas de militibus, qui corrupto amore sequerentur eas, quo nil uehementius, in auct. qui. mo. na. effi. te. §. illud. col. 6. secundum Host. [In gl. 3. ibi. si longius] hec loquitur, etiam cum subest longa protractio. licet non perpetua infirmitas, necessaria profectio, uel rei familiaris periculum. [In gl. 4. ibi. §. sacram.] uer. pro quo, stipulor ex fundo centum amphoras uini: expecto, donec nascatur: & si natu sine culpa promissoris perierit, iteru expectabo, donec nascatur, & dari possit [Et ibi, incendiu] sequit. are alieno non exuit debitor, & loquitur de obligato in genere, ut ibi no. [In gl. 3. in fi.] sic & qui propter temporale impedimentum cessit dignitari, resurgere potest: secus, si propter perpetuum, supra de renun. post transla. sic & is, qui percussit clericum, si habet perpetuum impedimentum, absoluitur, nec iurat de cudo ad curiam: secus, si habet temporale. j. de sen. ex. qua uis. Gof. [In gl. i. in ius, ibi, estimari] secundum Io. cum fiat pro anima secundum Vin. possit fieri hac copensatio non cum nimia districtione. [In gl. unde, ibi, iniunxit] hoc tenet Lau. [Et in fi.] puto distinguendum, an confessor sibi hoc imposuit propter terre subsidium, an solum propter labore m. itineris. & hoc casu secundum an uotum emisit, uel signu crucis receperit nec ne. primis duobus casibus absoluat, uel commutet papa: in ultimo poenitentarius.

ANNOTATIONES.

- a Cui dilecti. Vide Bar. in l. pro. §. & parui. ff. qd. ni. aut. cl. & in l. diuus. ff. de mi. ref. & p. Bal. in l. si qs. filio. §. qd. ff. de inu. ref.
- b L. una. Et ut ibi patet & no. puniri sine necessitate mendicans, & no. infra in gloss. tales.
- c Christianos. Vide Io. An. in c. licet. de foro compe. super uerbo, imperio. uidetur tamen notari per Io. An. contra, quod si Iudei & infideles principaliter subsint imperatori, infra de diuor. gaudemus; ubi uide Io. And. super glo. 3. & satis probat ille tex. ibi, qui constitutionibus canonicis non arctantur &c. & facit de usur. post miserabilem. & uide per dominu Pe. de Ancha. in repetitione capituli ea, quæ de reg. iur. libro sexto, in 6. questio.
- d Per bellum. Vide Io. And. in Spec. de iudi. super rubrica, ubi per hoc allegat. 7. rationes, & ibi alia uilia.
- e Qui iniunxit. Regularis est, ut qui opus in esse producit, illud interpretetur, de quo uide plenius, infra de uerbo. signi. ex parte. 3. per gloss. & docto. & cum sacerdos in hoc fungatur uice dei, interpretatio sua est dei.
- f Quamuis, similia uide per Bar. in l. penul. §. fina. ff. de uaca. mu.

S V M M A R I V M.

- 1 *Votum ultramarinum ex certis casibus redimi & commutari potest, & a quo, & nu. 2. cir. fin.*
- Votum eiusmodi qui redimere nequeant.*

- Vxorati possunt hoc facere, & adimplere & sine consensu uxorum, ceterum aliaminimè, nu. 9. §. 1.*
- Diuisio decretalis.*
- 2 *Dubitare de singulis quo casu uituperetur. Controversa, uel quaestionis unius exitus uiam facit ad alias. Et pro idest, in fin.*
- 3 *Religiosos etiam iura ligant. Idiotæ dicitur, qui ius ignorat. Episcopi quibus praeclere debeant, ad uerb. Religionem.*
- 4 *Iudicare uelle nisi totum legas, inciuile est. Vxores ad uotum ultramarinum non tenentur sequi maritos eas tamen ut consentiant, admonenda, & è conuerso.*
- Ipsæ quoque possunt sic uouere, non tamen exequentur uotum sine uirorum licentia, & quando.*
- 5 *Virtutem facere de necessitate, bonum. Curiales etiam esse de nihilo. Inhabilis est nomen generis, & multa significat, & quid hic.*
- 6 *Votum ultramarinum etiam religiosi possunt emitte, & qui.*
- 7 *Epilogus, & suffragium glossarum. Debilis dimittendus, & alius constituendus. Debilitas unde.*
- 8 *Additio glossarum, & nu. sequen. Institutio legalis quantum proffit. Pignus speciale an generali licet priori anteponatur, in fin.*
- 9 *Consilio pollet, nim cui natura negauit, consumpta glo. Vtilia quoque sunt parua. Votum aliud præter.*

19 *Pugnare hospitariis, templariis licet, & an & quando clericis.*

C A P V T I X.

MX multa. *Votum ultramarinum ex certis casibus redimi, & commutari potest, non tamē per aliū, quam per papam sine ipsius speciali mandato. Habiles ad eundem, sed inhabiles ad pugnandum, si sunt strennui consilio, uel multos bellatores adducunt, uotum non redimunt. Vxorati uouentes obligantur ex uoto, & uiri sine uxorum consensu possunt hoc uotum facere, & implere. Clerici uero nisi in certis casibus hoc uotum redimunt. & patet per prædicta, q. quattuor sunt partes. secunda ibi, secundo. tertia ibi, Quod autem. quarta ibi, De clericis [Et infra] dicit Hosti. q. in hac decisa commendabatur archiepiscopus, qui ex præcedenti consultatione formauerat dubitabiles & utiles quaestiones: quia secundum Aristot. Dubitare de singulis non est inutile, subaudi probabiliter: alias hoc uituperatur. ff. de testamentis, Domitius, de ærate, & quali. uel non est [Quaestiones] soepe exitus unius controuersie uiam facit ad alias. ff. de acqui. pos. exitus. ff. de rei uedi. is qui destinauit, & dum aniam soluimus &c. de uerb. sig. cum olim. Goff. [Speciale] generalis ergo legatus, uel poenitentarius hoc non potest. de hoc de offi. leg. quod transla. [Et iure] p. idest, secundum Hosti. secundum quem nota quod T iura ligant religiosos ad hoc, infra ti. i. c. fi. circa principium ibi, apostolica instituta. & quod ignorans ius, dicitur idiotæ. remittit, de offi. ordi. inter cœtera, ad fi. de ata. & quali. c. pe. [Religione] & scientia præcipue iuris. de hoc de ata. & qua. ca. pe. de renun. nisi. §. pro defectu, Host. [Neutros] episcopos, uel religiosos [Secundo] imò uidetur q. tertio. sed secunda superior includebatur sub prima [Dicitur] su pra c. prox. §. rursus [Strenui] quod ad istud potuit fieri quaestio: quia ibi non erat ad uerba solum [Bellatores] hoc bene fuerat ibi solum [Superiora] supra c. prox. uer. nisi [Extendas] ff. de j. legi. inciuile. Ouidius epistolarum. Perlege, quicquid est, quid epistola lecta nocebit? Te quoque in hac aliq. quod inuet, esse potest [Et persona] sup. hi. qui secū possunt ducere bellatores [Astrinxerunt] illæ ergo in hoc casu*

casu uiros uouentes non tenentur sequi, sed possunt remanere. ad idem, infra de sp. in præsentia, & quod ibi dicam, & infra qui matri. accu. possunt. ca. primo, secundum Hosti. [Assensum] idem è conuerso secundum Hosti. Non enim in his iudicantur coniuges ad imparia. 32. quaestio. i. si quis uxorem, & q. 5. præcepit, & c. Christiana. licet autem uouere possit vxor: non tamen exequetur uotū sine uiri licentia, sed redimet, & hoc si suspecta sit, & iuuenis. Idem, si uetus & bone famæ, tamen non ualens secum ducere bellatores. Si enim hoc possit bonæ famæ, tūc ipsa oportet exequi personaliter. Ad hanc distinctionem facit, de cōuer. coniug. cum sis, & c. uxoratus, supra c. prox. in fi. de statu regul. cap. uno. lib. 6. Remittit etiam Hosti. ad sum. eo. ti. §. quis uouere, uer. nunquid ergo vxor, & seq. [Commenda] faciant de necessitate i. uirtutem, & sint de nihilo curiales. si. de elec. cum terra, de arbi. cū olim. §. fi. de reg. licet [Inhabiles] quali inepti, uel incongrui, cuius cōtrarium est habilis, ut in cle. de iur. ciuran. Romani, ante medium. ubi Henricus declaratur habilis ad imperium. licet ergo in habilitas quædoque procedat à morbo, de elec. cum inter can. uel à debilitate, ut supra c. c. & sup. c. prox. uel à uitio, uel culpa propria, uel aliena. primum patet de scisma. ca. uno. lib. 6. & in cle. de ui. & ho. clerici. c. 2. de sta. regu. ne in agro, ante medium, uer. q. si nullam, uer. se. & in consiti. execrabilis, ubi pluries repetitur secundum de inhabilitate propter alienam culpam. in clemen. de pen. si quis suadente, uer. ipsius filij. hic tamen patet, q. in habilitas necessario non includit uitium, uel defectum, sed comprehendit omnem ineptitudinis, uel incongruitatis causam respectu rei, de qua est sermo, sicut de morbo fontico dicunt leges. ff. de uer. sig. morbus, cum conxor. Clericatus enim officium, qui nec uitium est, nec morbus, nec defectus, inducit inhabilitatem huiusmodi actus, ut hic [Instruitur] ar. q. religio si etiam simplices claustrales possunt hoc uotū emitte etiam sine licentia, si sint prædicatores boni, de hoc infra cap. fina. Hostien. [Magnum] cruce signatorum. [Glo.] fulti. arguit, & signat contrarium. [In gloss. ar. ibi. l. 2.] uide in supple. [In glo. idem, ibi. §. sequentia] præfes dimittit illum, quem uexari uidet senio, uel corporis debilitate, & alium constituet [Et ibi. §. sequenti] incipit, corporis debilitas. uide de testi. si qui, super. i. gl. [In gl. ecce hic, ibi, committit] & si dicis, ad quid ergo ualuit hæc instructio? dic q. ualeat ad instruendum eū, cui papa hæc committeret, ad instruendum etiā ipsum uouentem, quo casu hæc petat: nec fuit etiam peccatum instruere successorem. [In glo. religiosi, in fi.] supra de consit. ecclesia, & de hoc dixi plenius super rubrica de regu. [In glo. arg. ibi, dictum] & supra de dolo, & contru. capitulo secundo, Ioan. [Et ibi, ex parte. 2.] ar. contra, quod no. & le. de refcrip. eam te. Hosti. [Et in fi.] Ioan. Vin. Phi. alle. hanc. l. pro contraria. & potest ad utrumque induci. nam ibi dicitur, q. si creditor primus habens specialiter quædam & generaliter uniuersa pignori obligata, ex nonniam obligatis debitum conseq. qui potest, & hoc est certum: ad eius petitionem non auferentur ea, quæ ex generaliter obligatis pignora uerit secundo creditori: sumpro ar. à contrario facit cōtra. [In glo. idem] dicit, ibi, negauit] & iterum. Grandior in tãto uirtus, sed paruula uulpes, Plenius angusta sub breuitate sapit, secundum Gof. Et Ouidius, Parua necat morfu spaciosum uipera taurum. A cane non magno sepe tenetur aper. [In gl. specialissimus] unde arguebat Pet. q. aliud uotum præter istud uir sine consensu uxoris non possit emitte, quod probat per contrarium illius uerbi, Huiusmodi, uide quod dixi, supra c. scriptura, uer. uxor autem [Et in fi.] & c. manifestum, ubi de hoc, & Hosti. remittit ad sum. eo. ti. §. quis uo-

uere, uer. uxor. [In glo. se. ibi. clericis] nisi forte hospitarum, & templarum, qui ex permissione ecclesia mouent arma, ut no. 12. q. 1. duo sunt, in fi. 1. glo. [Et ibi, pugnare] etiam cōtra Saracenos, ut probat hæc litera secundum Abb. [Et ibi, non debent] contra, de sent. excom. dilecto, lib. 6. So. ex officio clericatus non licet, ut hic: sed ratione temporalis iurisdictionis licere possit, ut ibi, & ibi de hoc. uel in propria persona non licet, per subditos licet, ut dicit Gratianus. 23. q. fi. §. his ita, & patet. e. q. ut pridem, Hosti. [In glo. ultima in fi.] dicit ut ibi dicit Hostien. speciale in hoc uoto, uel quando hoc in canone prohibetur, infra de maledi. statuimus, in fine.

S V M M A R I V M.

- 1 *Votum religionis implere debet factus episcopus, renunciato episcopatu, eius solemnitas que, & num. 6. Gratianopolitana ecclesia est cathedralis canon. regula. Votum religionis de futuro non impedit matrimonium.*
- 2 *Circa uotum continentia sunt inducæ solemnitates ab ecclesia. Vouentes peregrinationem, & religionem coguntur adimplere.*
- 3 *Electio ad episcopatum eius, qui uouit religionem, non tenet. Gebennensis ecclesia cathedralis.*
- 4 *In episcopum electus an post consensum possit renuntiare. An episcopus, qui renunciauit, sit eligendus, an postulandus.*
- 5 *Duo qui promissit, si unum transgressus sit, ad alterum tenetur. Mora purgatur etiam post terminum, cum non interest.*
- 6 *Vinculo maiori superueniente an tollatur primum. Votum qui emisit religionis electus in episcopum, an dicatur in melius commutasse, & non esse transgressor, & nu. 7. Episcopus fieri non potest monachus absque resignatione, in fin.*
- 7 *Religio addit gradum. Religioso multa non licent, quæ liceant seculari prelato.*
- 8 *In episcopum si scienter eligatur nouitius, qui seculo renuntiauit omnino, an sit confirmandus.*
- 9 *Votum religionis impedit non impletum eligendum, & multo fortius iam impletum.*
- 10 *Capitulum propriè dicitur cathedralis ecclesia. Conuentus conuentualis. Possit me aliquid quo casu intelligatur hic de superioris licentia.*
- 11 *Epilogus, & additio glossarum, num. 12. Dies in obligatione quoties non ponitur, quis intelligatur. Faciendum aliquando impeditur, quod iam factum non obest, & quando hic. §. fi.*

C A P V T X.

Per tuas. *Qui uouit religionem ingredi, si uoto non impleto fiat episcopus, renūciare debet, & uotum implere. & communis diuisio, secunda ibi, nos igitur [Tuas] dicit Host. q. iste d. Pe. fuit de Selsino, qui postea fuit Gratianopolitanus [Gratianopolitana] cathedrali, in qua sunt cano. regulares Pm Ho. [Solentur] i. coram prelato in præsentia multorum: non tamen interuenit solemnitas professionis, uel habitus: quia non statim intrauit, sed se ingressurū promissit intra duos menses post, quàm de curia rediret, ut sequitur, Goff. & sic secundum Inno. cum non de præsentia, sed de futuro uotum emisisset, & si contraxisset matrimoniu, tenuisset, de uoto. c. uno, lib. 6. per quod. c. patet, q. circa uotum i. continentia sunt propriè inducæ solemnitates ab ecclesia. Nam uotum peregrinationis non dicitur à iure solenne. sicut tamen uouens peregrinationem cogitur illam perficere, supra capitulis proximis, sic uouens ingredi monasterium etiam per uerba de futuro, ut hic, & infra titu. i. quod dei timorem [Prælati] idest episcopi. Hosti. uel forte sub episcopo alius prælarus, ad quem spectabat monachorum receptio, de regula. cap. fi. lib. 6. [Termino] duorum mensiu post*

post reversionē de curia [Transgressor] quia intra duos menses non perfecerat uotum, ut promiserat, Inno. unde considerata veritate, quam nec alij ignorabant, cum publice uotum emisisset. ut supra eo. ca. patet, qd ipsius electio fuit nulla. de electio. cum in cunctis, secundum Host. [Votatus] per electionem alias canonicē factā [Gebeneris] etiam cathedralis. Hosti. [Et infra] hoc decifum multis modis intelligitur. primo, qd iste electioni de se facta consensit, & petijt, an licite posset confirmationem petere, uel potius debeat resignare. secundō qd iste ante cōsensum consuluit papam, & tunc, qd dicit, Regimen resignes. i. electioni non consentias, per quam ad regimen peruenitur. sed tertio pōt subintelligi, qd electus fuit, & confirmatus, & consecratus, & post longa tempora prouidere uolens cōscientiā consuluit papam. prima lectura facit ad no. de transla. cap. 2. an electus in episcopum post cōsensum renūciare possit. ultima ad no. de renū. post trāsla. in prin. an episcopus, qui renūciat sit eligēdus, uel postulatū [Consulimus] si enim hoc in iudicio peteretur, te cogere ad hoc, supra eo. magne, secundum Inno. [Sanare] sed per hoc non desinit esse transgressor, cum promiserit intra certum tempus ingredi, quod non fecit. Dicit Gof. duo promisit, ingredi, & intra certum tēpus. unde licet transgressor sit unū, tenetur ad aliud, de dolo & contru. cum dilecti. uel hic purgatur mora. cum nō interfit monasterij illum uenisse prius. ff. de uer. ob. l. si insulā, & l. si ita quis promiserit. §. Scia, & l. interdū. §. vlt. [Regimen resignes] sed nonne superueniente t̄ maiori uinculo rumpitur primū, sic ut ibi de spon. ueniens. ff. de ritu nup. nō solum. §. 2. de regu. qui post uotum, li. 6. Si ergo fuit electus in episcopum, & cōsensit, uidetur uotum in maius & melius commutasse, & sic nō debet dici uiolator uoti, supra eo. scriptura. Communis enim utilitas & maius bonum in his est preferēdum, de regula. licet. sup. cap. 1. de transla. cap. fi. Sol. forte faciens hanc cōsulationem erroneam, habebat cōscientiam, quā aliter deponere non poterat. unde necesse habuit illam sequi. uel dic qd hoc cōsiliū fuit necessarium, ut seruetur utrunque, cum primum non tollat secundū, de spon. commissum, secundum Goff. uel secundum Hosti. quia in mortali constitutus fuerat electus, ut. §. dixi. Eodem modo respondetur ad id, quod opponitur, si iste iam esset canonicus, posset eligi, uel postulari, ergo fortius antequam fiat canonicus. Sol. episcopus factus nō posset sine resignatione fieri monachus. utrunq; autem sic perficere poterit, ut in prēdicta decretali commissum, secundum Inn. Consultitur enim, ut in praelatura sit perfectior. nam t̄ & religio gradu addit, & licentia aliqua seculari praelato, quā non liceret religioso. de uita & honestate clericorum, clerici, de regularibus, cōsulti. Quid t̄ si nouitius, qui omnino renūciat seculo, b̄ scilicet in episcopum eligatur: uide hęc quæstio expedita, de elec. nullus, li. 6. Sed ut fortificetur quæstio, exprimimus hoc de illo, qui uouerat religionem ingredi, & uidetur, qd talis nō sit confirmandus: quia licet reddere cōpērit, adhuc tamen ad plenum nō reddidit uotum suum deo, nec uidetur aliquid actum & c. C. ad Sillania. cum Sillania num. in fi. Sed contra: quia etsi professus esset, posset propter maius bonū a religione auocari etiā ad simplicem curam propter prædicationis officium in hoc priuilegiatum, infra ti. i. quod dei. unde uidetur, qd ita t̄m possit fieri praelatus, sicut & post professionē: imo uidetur hoc expediri t̄m & compēditus, & ut omnis circuitus euitetur, ar. ff. de cōditio. inde. dominus testamenti. Dicit Hosti. qd putat talem eligi posse, dummodo non sit in euidenti mora, per quam posset dici constitutus in mortali, ut supra dixi. & dicit, qd talis p-

fitur ante, quā cōfirmetur: & erit speciale hoc casu, qd teneat professio facta intra annum, de conuer. coniuga. ex publico, & infra eo. c. in fi. Dicunt tamen quidam hęc uera, quando hęc expediuntur de uoluntate eligentium. ad hoc, infra tit. i. quod dei. de off. archidia. ad hoc, in fi. aliā profertendo uidetur electioni renūciare per actum cōtrarium, nec debet cum eligentium scandalo confirmari, de praben. cū non ignores, & c. pro illorum. ad hoc potest respondēri. qd ex quo scienter elegerint talem nouitū, sciebant eum ad professionem obligatum. unde non possunt dicere se deceptos, de coniu. seruo proposuit, de clerici. coniug. diuersis. Si uero id ignorabant, imputent sibi: quia non inquiserunt plenius ueritatem, de elec. cum terra, & c. innotuit. Maxime, quia ingressus monasterij de facili non fuit occultus. de hoc de transla. quāto. Quamuis autem Hosti. hoc de rigore iuris uerum credat, dicit tamen tutius & honestius, ut de uoluntate eligentium hęc procedat, ad hoc de elec. bonā, uer. nos attendentes. & sic dicit fuisse seruatum in promotione dñi Pet. de Collemedio ad Rothomag. ecclesiā, qui postea fuit cardinalis Albanen. [Memorata] nota t̄ secundum Vincen. Ia. Pe. & Abb. quod si uotū religionis nondum impletum impedit eligēdū, multo fortius iam impletum, & apostatando dimissum, ad hoc de aposta. quidam, quod hodie maxime uerū est, cum sint tales excommunicati, ne ele. uel mona. cap. 2. lib. 6. [Capitulum] non t̄ dicit, Conuentus. & per hoc poterant doctores intelligere, qd hęc ecclesia nō erat conuentualis, sed cathedralis, licet hoc non sit p̄cūm, infra ti. i. monaci. §. priores [Eligendum] i. postulandum. Alij dicunt, qd simpliciter eligendus est, Inno. [Potest] de superioris licentia: aliā non, de elec. si religiosus, lib. sexto. ¶ Prima t̄ glo. quærit, & soluit. ¶ Vltima glo. notat regularem eligi posse, & c. arguit contrarium. ¶ In t̄ glo. i. ibi, porrectum & infra de frigi. fraternitatem, & optime facit. ff. de uerb. ob. eum, qui cal. §. quoties in obligatione dies non ponitur, p̄senti die pecunia debetur, nisi locus adiectus spaciū temporis inducat. ff. de regu. iuris, in omnibus. ¶ In gl. ultima ibi, eligi in episcopos ex quo no. hic Vinc. qd faciendum impedit, quod iam factum non obesset, sicut & in sacerdotem potest cōpromitti, & tamen sacerdotiū suū pueniens soluit arbitriū. ff. de arbi. nō distinguemus. §. sacerdotio, & hoc pp̄ trāsgressione cōtingit.

ANNOTATIONES.

- a Quod dei timorem. Vide o. An. infra de cens. ex parte, in gloss. nota quod, & de regu. porrectum, in gl. per hoc, uerf. sunt etiam.
- b Renūciat seculo. Caue: quia per hoc uidetur obligatus religioni, ut de regu. statuiimus, & sic quæstio non dubia, & uide in p̄alleg. c. nisi intelligas quod tamen uolebat prius probare religionem, ut quia sine uoto ingressus religionem assumpsit habitū nouitiorum tantum distinctum, uel ingressum protestatus.
- c Teneat professio. Caue: quia illa semper tenet præterquam in mendicantibus, ad hoc. c. statuiimus, coniuncto cap. 2. de regula. libro sexto, puto ergo, quod uelit dicere, quod speciale est ut cogatur infra annum.

S V M M A R I V M.

- 1 Votum ultramarinum praelatus etiam professus potest emitte, & 3. in fin.
- Vigesimalque ecclesie sue tunc in usus suos conuertere, & quomodo intelligatur, m. 4.
- Secularis, & regularis equiparantur, & in quo.
- 2 Votum religiosi simplices an & quando possint emitte.
- 3 Regularibus non licet habere prabendas, neq; portiones distinetas.
- 4 Praelatus crucifignatus uicesimam potest percipere, & quam.
- 5 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 8.
- Vilitas publica non non præsertur hic priuata, & cur. §. 1. in glo.

C A

C A P V T X I.

Ostulastis. Casus. Prælati t̄ etiam professus potest uotū ultramarinum emitte, & in usus suos vigesimalque ecclesie sue conuertere. & ponitur cōsultatio & responsio ibi, Discretioni [Professus] loquitur duobus præpositis ecclesiarum regulariū. dubitabat forte, quia religiosi erant, quasi priuilegium uicesimæ retinendæ solum esset secularium clericorum: sed idem de regularibus, ut hic patet, nam & alias tales equiparantur, supra de testa. requisisti. §. fi. Quid t̄ de regiois simplicibus, nō uidetur, qd possint hoc uotum emitte nisi de conscientia abbatis, arg. 12. quæstio. 1. nolo, & c. non dicatis. Dicit enim Hosti. qd non inuenit eos in hoc uoto priuilegiatos nisi forsitan ratione officij prædicationis. ad hoc, supra eod. ex multa. §. fina. & de hoc, supra eo. scriptura, & in sum. eod. ti. §. quis uouere, uer. monachus [Ecclesiarum] non dicit, prabendarum, cum t̄ regularibus non liceat habere prabendas, Inno. nec portiones distinctas, ut dixi secundum eum, supra de praben. dilectus. i. super uer. obtulerit. & est contra Hug. in his, quæ dixi, supra de uita & hone. cler. deus qui [Tenemini] ergo hic exp̄sum, qd administrator ecclesie, quāuis religiosus, emitte pot̄ uotum ultra marinū [Ecclesiarum] hoc t̄ est notādū, qd praelatus crucifignatus percipit nō solū uicesimam partem reddituum ipsius ecclesie, secundum Inno. esto etiam, qd religiosus sit, ut prædixi. Item arg. qd uicesimam nulla deductione facta de omnibus prouentibus ecclesie integraliter est soluenda, sicut & decima, de deci. cum homines, & c. tua nobis. §. & cum de cunctis, & adde quod no. de Iude. ad liberandā, secundum Host. secundum quem, quod hic dicitur, intelligit, quādo praelatus habet administrationem omnīū, quæ uepiunt in communi. Putat enim aliud, si bona essent diuisa p̄r prabēdas, uel si pro praelatura sua haberet redditus separatos. nam tunc de illis tantum, quæ ad manus suas uenirent, hęc soluere teneretur, supra de rescrip. edoceri. ¶ Secunda t̄ gl. arguit, signat contrariū, & remittit. ¶ Pe. glo. arguit. ¶ Vlt. obicit, & soluit. ¶ In t̄ glo. 2. ibi, nam hoc uide de priuile. parentibus, super ultima glo. ¶ In t̄ glo. 1. ibi, Compilatione] quam posuit, & glossauit Hosti. infra de Iude. ad liberandam. ¶ In glo. 2. ibi, priuata] Dixit Vinc. hoc contingere: quia priuata omnino confunditur, & publica non multū iuuatur. Dixit Gof. hoc ideo, quia priuata non includebatur sub communi. idem Hosti. ¶ In glo. 3. in fine] & alios ad pugnam hortari. 23. q. ult. omni, & ca. hortatu, & c. ut pridem, Ia. ¶ In glo. 4. ibi, uita] infra tit. i. cū ad monasterium, uer. prior, & uide quod ibi dicā [Et in fine] & utilior t̄ est prædicatio exempli, signat uerbi. 40. dist. multi, & supra eo. magne, uer. præterea. Hosti. ¶ In glo. ecce quod ibi, mulieri] de rescrip. statutum. §. assessorum, lib. 6. & clem. de foro compet. quamuis, ad fi. ¶ In gl. no. ibi, praelatus] praelati enim erant isti, & p̄positi, ut pater in superscrip. [Et in fin.] de pro. u. peti. tio. ff. de iudi. si longius. C. de ped. iudi. le. placet. ¶ In glo. ultima, in fi.] uide; quod ibi satis dixi in textu.

ANNOTATIONES.

- 1 Statutum. Et ibi uide Ioan. An. & quid importet. cum papa cōsuetudine alicuius aliquid committit, uide gl. uerbo, Honoramus, in ele. prima, de iure parro. & in decisio. Rotæ con. 470.

S V M M A R I V M.

- 2 Continuatio tituli.
- De materia huius tituli quibus alijs in locis atque codicibus iuris edocetur.

De statu mona. & canonicorum, regularium, Rub.

¶ Dicitur de conuersione ad religionem: quia qui cōuertuntur, ut plurimum sunt monaci, uel regulares canonici, ideo & c. fm Goff. ad materiam uide, quod dixi, supra de regula. & facit. §. 8. dist. in. per totum. reperitur in Sexto, in clem. Conuenit de uita & hone. clerici, monasteria. ne clerici. uel mona. relatarum, libro sexto, de prabendis, cum singula.

S V M M A R I V M.

- 2 Monasteria sunt exempta a lege diocesana, non iurisdictionis, uide num. 4.
- 2 Archipresbyteri rurales episcopo tantum subsunt, & habent iurisdictionem.
- Disciplina quibus sit molestia, & in quibus consistat.
- Ad abbatem correctio quando spectet.
- 3 Epilogus, & additio glossarum, nu. 4.
- Episcopus quarum rerum a monasterijs habent partem.
- Ei quatenus ea subsint, eorumque capelle, & que monachi & excipiantur ipsorum.
- De lege diocesana, & lege iurisdictionis quasunt quadam ponit.
- Monasteria, eorumque bona qua exempta & a quibus.
- 5 Additio glossarum.

C A P V T I.

Heodosius. Secundum Abb. hoc intendit, qd t̄ monasteria sunt exempta a lege diocesana, sed nō a iurisdictionis. Duas prohibitiones ponit, secundæ rationem subdit. secūda ibi, Aut eius ratio ibi, Cum monachis [Presbyteri tui] arg. qd t̄ archipresbyteri rurales subsunt tantum episcopo. Item qd habent iurisdictionem, de cēsi. cum apostolus, Vin. Sed Pe. exponit. i. episcopi. 90. dist. olim, in prin. [Præter diligentiam] ergo disciplina est molestia, quod est uerum ipsis monachis, qui nolunt corrigi. uel istud, Præter, nō ponitur exceptiue, Phi. [Disciplina] i. præter uisitationem, quam facere potest, quoties expedit. 18. q. 2. non semel, secundum Inno. uel dic [Dis.] in uisitando, & corrigendo, negligente abbate, ad quem spectat prima correctio, de officio ordi. quanto, secundum Goff. dic ut ibi no. secundum Host. [Proficere] si, quod in ceteris secularibus dicitur, de his, quæ sūt a praelato. pastoralis. ¶ Prima t̄ glo. respondet per ob. quam soluit, & remittit. ¶ Vltima gl. respondet per ob. ¶ In t̄ prima glo. in fi.] & 10. q. 1. in summa. de his legibus magna gl. posuit hic Inn. & Hof. post eū, & supra de off. ordi. dilectus. quæramus illam partem illius glossi. quam hic omisit. Dicebat etiam hic Inn. quosdam dixisse, qd in his, quæ non respiciunt populum, sicut quæ dantur pietatis, uel religionis intuitu, nullam partem habere debet episcopus, ut hic, & 16. quæstio. prima, cum pro utilitate. Item non posset episcopus mittere monachum pro alijs communibus negocijs, quā monasterij proprijs. eis enim prohibitum est & periculosum uagari. c. quæstio. si cupis, & capitulo peruenit, & capitulo placuit. nec ob. ca. quæstio. qui uere, & capitulo in parochia, quæ loquuntur, quando id faciunt de abbatis licentia, & non de mandato episcopi, qui in eis nisi ratione populi præcipere potest. 16. quæstio. 2. luminoso. Idem dicunt de omnibus alijs, quæ sunt legis diçce. nisi de his, ad quæ tenetur ecclesie exemptæ, uel non exemptæ ratione populi. & si dicas, cum exempti, & monasteria teneantur ad debitam partem mortuorum, de sepulturis, de his, & ca. in nostra, quare non

non eodem modo tenentur de his, quæ dantur non causa mortis, cum utrunque sit legis diocessana. 10. quæstione prima. decretum? So. lex diocessana indistinctè monasterijs est remissa, siue populum habeat, siue non, nisi talia sint, quæ ratione populi dantur ex debito, quale est mortuarium, de testa. requisisti, uel causa mortis relicta, ut ibi. Sed donatio inter uiuos non est tale, sed omnino gratuitum & uoluntarium, infra de cens. ex parte. uel dic quartam mortuariorū esse de iurisdictionis, non de diocessana. certum est enim, quòd illorum canonica compeit ratione sacramentorum, & inter illas ecclesias fit diuisio, à quibus recepit mortuus sacramenta, de sepul. cum quis, libro sexto. Sed collatio sacramentorum est de iurisdictione. 16. quæstio. prima. interdicitur ipsa ergo mortuaria, quæ sunt accessoria ad sacramenta, eiusdem nature & conditionis esse debent, supra titu. primo, magna, uer. cum igitur. Idem potest dici in quarta decimarum, cum etiam pro sacramentis detur, supra de deci. cum sint homines, & ca. ad apostolicę. uel dic q in quarta decimarū non procedit quæstio: quia mona. non recipit ab alio decimas, sed alij dat. 16. q. prima, alia, de decimis nuper. & sic cum quarta debeatur de decimis ab alijs perceptis, nūquā tenetur ad quartam, Sed nec ex alterius donatione posset mona. habere decimas nisi cum suo onere, cum non ualeat donatio nisi quòd ad partem donantis. 16. quæstione prima, si quis laicus. Intelligitur ergo ecclesia donasse solum, quòd ad eam spectat, nec alijs non contentionibus præiudicare potest, de dona. pastoralis, & c. inter dilectos. & si dicas perceptionem etiam decimarum, nedum quartę esse de l. diocessana, responderetur ob hoc quo ad possessiones non esse monasteria exempta, nisi exempta probetur, de deci. suggestu. ¶ Ad personales uerò nec monaci, nec clerici tenentur, ut no. de deci. nouum. & sic quòd non debetur, de l. aliqua esse non potest. Hoc autem sciendum est secundum eum, quòd licet monaci morentur in aliqua ecclesia, sub sunt tamen in diocessana, nisi sint ibi ut collegiū. 10. quæstione prima, capitulo primo, ex cipe gangias, de cens. capitulo si. Dicit etiam, quòsdam dicere, & satis probabiliter, q monasteria non sunt exempta à quartis decimarum, mortuariorū, uel oblationum, etiam si in uita offerantur, ad hoc de offi. ordi. conquerente. & de oblationibus expressum 15. quæstione prima, alia, quæ loquitur de ecclesia Catiacen. quæ certum est, quòd est regularis. nec ob. ea. quæstio. decimis, & cap. quæstio: quia quòd monaci decimas habeant de proprijs laboribus, priuilegium est, de deci. suggestum, ex parte, nuper. alijs ad decimas tenerentur, ut in c. alia. nec ob. iura, quæ dicunt, quòd oblata monasterio non sub sunt legi diocessane ut hic, & in similibus. fatentur enim illi, q nō sub sunt in omnibus. Nam de l. diocessana est, q omnes ecclesie conferant cum episcopo, quando uadit ad papam, uel regem, uel synodum: uel quando facit expensas pro communibus negocijs diocesis. 10. quæstio. 3. unio. 12. q. 2. uobis. ab his autem collationibus exempta sunt monasteria, ut probat prædicta capitula, maxime. 12. q. 2. quàm sit. uel dic, q prædicta non sunt de l. diocessana, sed iurisdictionis, de qua l. dicuntur omnia, ad quæ monasteria tenentur, nec de ipsa fit mentio in antiquis canonibus, sed tatum in nouis decretalibus, quæ uerba fuerunt magistralia secundum Innoc. cuius quasi ad literam est gloss. quam etiam posuit Hostien. remittit de offi. ordi. conquerente, & c. dilectus, de maio. & obe. quod super. ¶ In glo. ubi, requisisti uel loquitur in rebus priuilegijs, eodem titulo, capitulo finali, Goffre. uel prohibet totum uendicari, sed non partem canonicam, & sic cessent contraria, secundū

Hostien. [et inf.] supra de præscrip. de quarta.

ANNOTATIONES.

- 1 Monasteria. Intellige habentia populum non exemptum. uel si non habent exemptum, tunc non soluunt episcopo, sed papæ, An. in c. certificari, in 10. quæstio. & hoc in canonica episcopali. In parochiali autem secus. uide Io. Decimarum. Quas recipiunt, non quas alijs de suis prædijs soluunt, ut no. supra uersiculo idem potest dici. & uide glo. sed uidetur, & ibi Ioan. And. in conquerente. de officio ordi.
SUMMARIUM.
1 Diuisio constitutionis.
2 Peculium ut sumatur hic, & quando ipsum possit habere monachus, num. 7.
Capella, uel prioratus si non sufficiunt duobus, quid agendum, remissio.
3 Vita securior à secularibus hominibus remota.
4 Solus quis uide debere timere.
5 Sine socio nulla boni iocunda possessio.
6 Per simoniam etiam in beneficio simplici commissam quis fit irregularis quo ad ordines.
Officium hic pro beneficio, seu pralatione.
7 Peculium ut habeat monachus, abbas dispensare non potest.
8 Administratio que dicitur esse monachorum.
9 Prioris claustralis officium quod, in fin.
10 Communitio pro perceptione corporis & sanguinis Christi.
Oblatio pro missa.
Monachus illicite peculium retinens in obitu, ubi sepeliendus.
11 Pronomen, ista, omnia superiora comprehendit.
Obedientie que dicuntur apud monachos.
Prioratus quidam habent bona separata & distincta cum iure spirituali annexo, quidam de bonis abbatibus cum onere quid certum soluendi.
Prior sonat in dignitatem.
12 Si sterilitas contingat firmario, remissio facienda.
Prioratus cui tradendus monachorum.
Est duplex, & differunt inter se.
13 Archidiaconus instituit episcopus interdum sine consensu canonicorum.
Non amen potest amoueri quandocumque.
14 Priores, uel prelati ecclesie conuentualis a quo creandi, sunt perpetui, & quando confirmantur, & instituntur de diocessani uoluntate.
Dilapidatio debet esse manifesta, in fin.
15 dispensatio facilius conceditur ob utilitatem maiorem.
16 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 15.
Conditio quandoque remittitur, & quibus casibus hic.
17 Additio, uel suppletio glossarum.
Monachus an possit ecclesie parochiali præfici.
Simoniam non sunt illiciti, in fin.
18 Monachus an quis fieri possit sub conditione, ut habeat proprium.
Fructus ad firmam dare non est prohibitum, & cui. S. fina.

CAPVT II.

Monaci. Concilium test habens multa dicta, & ideo non summo. & prima pars ponit tria dicta. Primo prosequendo tertium: secundum primum. tertio secundum. Demum illa prorogat, & abbatibus negligentibus comminatur. Secunda ponit prohibitionem, & penam ibi, Prioratus. Tertia ponit aliam prohibitionem, & casus exceptos ibi, Priores [Monasterio] hoc primum dictū prosequitur, infra uer. si quis [Habere] hoc secundum dictum sequitur, infra uer. si quis. qui uerò, & secundum Goffr. sumitur hic peculium pro patrimonio. ff. ad Trebellianum, cogi, in prin. supple. uel quodcūque proprium, infra eodem, cum ad monasterium. remittit hic Hosti. ad summam de pecun. S. quid sit peculium [Maneat] in capellis, uel prioratibus eorundem, quæ si non sufficiant duobus, dicitur infra

infra de capellis monachorum. cap. fina. & in concilio Vien. eodem titu. ne in agro. S. ad hec [Inter seculares] Hierony. ad Præsidium V. plus te dicis habere mercedis, si in media urbe consistens monachorum uita uictitres: & sunt uera, quæ dicis: sed non tam facile sequitur [Dicente] ecclesiastes. 4. ca. de quo lib. no. 1. 3. q. 2. in ecclesiastico [Vh g salu] Dicit Chrysostomus ubi non timetur t̄ reprehensor, securus accedit tentator. & ad literam facit ad propositum. uel. i. Solitario sine societate charitatis. tali uhe erit. i. eterna dānatio secundum Hug. Senec. 6. ad Lucil. Nullus boni fine socio iucunda possessio. uide Hiero. ad Abigam V. & ad Demetrium. E. [Ascendat] no. secundum Perrum, & Abb. per simoniam commissam etiam in beneficio simplici quem fieri irregularem quòd ad ordines [Officij] potest exponi, id est beneficii, uel pralationis. beneficia enim regularium officia appellatur, infra eodem, cū ad monasterium. & no. in eodē genere simonia plus puniri dantem, quàm accipientem. secundū Perrum, & Abbatem [Suspensione] imò uidetur, q̄ debeat deponi. S. prioratus, de simonia, dilectus. 2. dic ut ibi, Hosti. [Nisi ab abbate] id est nisi t̄ abbas administrationem sibi commiserit, ex qua regenda peculium habere licet. Non enim posset abbas circa hoc dispensare, infra eodem, cum ad monasterium, ad finem [Administratiō] ut quia t̄ elemosynarius, ueltiarius, uel cellerarius, uel alius habens simile officij, propter quod recipere habet, & expendere in usus monasterij, siue monachorum temporalia, siue pecuniā, uel quicquid aliud, ad hoc infra ne clerici. uel monaci. cap. 1. & tunc uerè loquendo potius administrator habet propriū, quàm ipse monachus, ar. de præb. ca. 3. uel non habet peculium, sed administrationem peculij. Aliud esset, si esset tale officium, cuius ratione haberet tatum circa spiritualia intendere, ut prior claustralis, uel quiuis alius audiens confessiones, uel tantum uacans obseruantia regulari [Communione] i. à perceptione t̄ corporis & sanguinis Christi [Pauituerit] restituendo statim admonitus. Hostien. [Oblatio] i. non celebreretur pro eomissa, in qua domino offertur sacrificium pro salute animarum. Alia enim oblationes pro monachis fieri non consueuerūt. Pe. & Abb. [Sepulturam] imò in sterquilino cum suo proprio subterretur, infra eodē cū ad monasterium, uer. q̄ si. & si sepultus esset in cimiterio, si potest fieri sine scandalo. exhumabitur, infra eodem, super quodam [Religiosis] satis enim est, q̄ sint professi, cum eadem sit ratio, de postulando, ex parte 9. [Ista] omnia scilicet superius dicta, sup de refer. olim. remouetur ergo Abbas propter negligentiam, de hoc, infra eodem cum ad monasterium [Obedientia] hæc dicuntur certa monasteriorum officia, ut celleraria, sacristia, & similia, de officio ordi. quanto, infra eodem cum ad monasterium. Dixit autem Inno. hoc de illis prioratibus, uel obedientijs intelligi, quæ habent ius spirituale annexū, uel bona sibi appropriata & distincta à bonis monasterij: alijs si talium temporalia essent de mensa abbatibus, uel monachorū, possent abbas, & monaci dicere, & statuer, q̄ is, cui talis prioratus committeretur, certum quid annuum soluat de illis redditibus, & non aliunde. & talis monachus potius diceret minister, uel custos, quàm prior, quòd sonat in dignitate, de præb. nisi, de priu. uolentes, ad fin. li. 6. Ideo autem dixit Inno. nō aliunde: monachus carēs proprio, unde aliunde id soluere licitè non potest, fm Ho. Sed t̄ quicunq; sit firmarius, si cōtingat sterilitas, facienda est remissio. qd̄ dic ut de loca. propter. & sic accidete sterilitate nō aliud de præcisè facienda solutio. A. & adde, qd̄ dixi de simo. nō satis [Tradantur] nec tradantur nisi expressè professo, & attingenti. 25. annum, si prioratus est conuentualis: uel ei, qui peregit. 20. si non est

conuentualis, tamē curatus, licet illa cura geratur per presbyteros seculares, & tales debent ad sacerdotium promoueri, & in prioratibus, uel administrationibus, non in monasterijs residere, qd̄ dic ut in conc. Vien. eo. ti. ne in agro. S. ceteris [Alioquin] i. si proinde precij datum fuerit [Per electionem capitulorum suorum] hoc nō erit in anti. & inuenio, q̄ t̄ quādoq; episcopus influit archidiaconum sine canonicorum cōsensu, ut. 40. di. c. 1. 7. di. episcoporum. nunquid ergo talis quādoq; que poterit amoueri? non: quia aliud in secularibus, de simo. per tuas, in fi. Goff. Dicebat Host. q̄ propter tria adiecta fuerat hæc litera. primū ut t̄ scias in ecclesia conuentuali debere pralatum creari per electionē conuentus, de elec. c. 1. 16 q. fi. ca. ult. secundū, ut tales priores sic electos scias perpetuos, & talibus confirmari possunt proratus, de præben. nisi. alij ad uoluntatem abbatis reuocantur, nec eis confirmantur, de cōfir. uti. uel inutili, ad nostram, & c. porrecta. & huic cōcor. Inn. tertium, ut scias tales priores sine diocessani uoluntate non instituēdos. unde dicit. Canonice, nec remouendos per consequens. & est idem de habentibus curam, infra eo. quod dei, de capel. mona. c. 1. li. 6. Remittit autē Host. de priu. uolentes. S. sanc. li. 6. quē S. ut dicit, quidā non habent, sed ius continet, & ideo approbatus secundū eū, de fide instr. pastoralis [Dilapidatores] & hoc sit manifestū per id, quòd præcedit. sic etiā expone, qd̄ sequitur. fm Pe. & Abb. [Maior] in quo t̄ propter maiore utilitatē facilius dispensatur, de transla. c. fi. Host. [Consilio] non dicit, Consensu. dic hodie, ut habes de elec. si religiosus. 2. respō. lib. 6. quò ad casum ibi expressum. ¶ Tertia t̄ glo. respondet per ob. quā soluit de canonicis. 16. q. 1. & c. ¶ Glo. alias proprium] signat contrarium, opi. ponit, cui signat cōtrarium, & ponit opi. Hugo. quā approbat. cui signat cōtrarium de decre. dudū. ¶ Pe. gl. in per drium de S. tales. ¶ In glo. alijs proprium, ibi. l. 1. ¶ Si legatur usus fructus, cum sequitur aditus in tatum, q̄ si addat testator, q̄ heres non cogatur uia præstare, inuilius est adiecto [ibi, sed neque] Si legatus est usus adium mulieri ea conditione, si à uiro diuertat, remittitur cōditio [ibi, reprehendenda] uide de uer. sig. forus. sup gl. C. de ¶ In glo. 3. ibi, dispensatione episcopi] eū cōsensu abbatibus, Inn. & hoc de pauperibus intelligo. Si uero talis esset ecclesia, quæ posset plures habere, Dicunt quidam, q̄ de iure communi potest monachus præfici ecclesie parochiali, infra eo. qd̄ dei, & hic, quibus ego assentio, Tan. & Gof. Dicit Host. q̄ uerbū, Quicunq; parochiales & c. est cōtra hanc di. & remittit ad sum. eo. ti. S. utrū populū. Ego Vin. dico monachū de iure cōi non posse assumi ad parochialem ecclesiam gubernandam, & loco necessitatis, propter quā hoc olim fuit, non dico subintra re utilitatem, ut dicebat Hug. quia hodie multi sunt clerici, qui possunt eligi. & q̄ naturaliter monachus requirit claustrum. 16. q. 1. si capis. pro Hugo. tam en facit. ea. q. cum pro utilitate. ¶ In glo. 4. ubi. ¶ T. ubi de hoc pro & contra in ult. glo. ¶ In glo. & in super. ibi, expellatur] nec ob. 20. quæstio. 3. constituit, quòd loquitur de ille c̄is, qui non sunt simoniaci. Tan. Vincen. Goffre. ¶ In glo. alijs proprium, ibi de uicis] 1. q. 3. si qua. R. Dicit Hostien. c. uiduis, non loqui de profectis, sed de Biguinis, de quibus. 12. quæstio. ulti. cap. fi. infra de elec. indenitatis, in fi. & in conc. Vien. eo. ti. attendentes, circa fi. uel dic secundum eum, ut no. infra e. cum ad mona. uer. si [ibi, reprehendenda] usu uero moderno fieri potest cum uoluntate abbatibus, ut usum hēant: tamen parum differt à simonia. R. Vin. dixit id non posse fieri ex pacto, sed alās sine pacto. 1. 2. q. 1. illi [ibi. c. ult.] ubi de hoc, & ibi, plenè dicam, de hoc etiā & j. qui cle. uel uo. insinuante [ibi, ar. contra] hanc ar. pro, infra de condi. appo. c. ult. & quomodo pro utraque inducatur.

caetur, ibi dixi. In decre. dudum. ¶ In glo. ut fiat, in fi. ad firmam uero dare fructus non est prohibitum, infra ne prela. c. suas. vlti. Ala. & sup. ui. de loca. & con. vestra. Phi. ¶ In glo. pe. ibi, uoluntate em] uide quod dicam de praben. cum singula, lib. sexto, super gloss. ad idem.

ANNOTATIONES.

- 1 ¶ Petrus, in fi. Beneficia enim regulariter sunt perpetua. 7. q. 1. pastoralis. & raro uidentur in beneficijs secularibus illa manualia esse. uide tamen Ioan. An. in c. de monachis, in prin. mag. gloss. b ¶ Pro utilitate. Vide in c. quod dei. per Io. An. super glo. ult. & ibi remissionem. & uide in clem. ne in agro, in gl.

S V M M A R I V M.

- 2 Cistercienses monachi seruare debeant regulam secundum primam institutionem. Regula eius fore confemur, cuius uitam gerimus. Mores domus religiose, cui se altera aggregauit, tenetur obseruare. Diuisio decretalis, ner. & secundum. 2 Et si, pro quamuis. Recipere non semper, neque ab omnibus licet. 3 Ascendendum est, non declinandum. Stare in uia dei est retrocedere. Fidelitates sunt sine homagio. Hominia, & homagia quid, & pluribus promitti possunt. Pro spiritualibus non sunt. 4 Confilio, & exhortationi papae obtemperandum. Terminos suos quando religiosus transgredi dicatur. Nomine carere debet, qui re ipsa caret, & debet esse cose que rei. 6 Sa tagere, quid. Paupertas uoluntaria felix. Diuites cum bonis operibus non abiiciendi, de reprobis loquitur euangelium. Diuitias simul, & uirtutes uix possideri possunt. 6 Additio glossarum. Altaria pro decimis, & alijs redditibus. §. 1. iuncta gloss. Figura dictionis, ibid. Iustitiam quid, §. 3. Tributaria quatenus prohibet Cisterciensibus, & ubi ab eis exigatur. 7 Cisterciensium institutio que non recipiat, & supra nu. 6. Commutare, uel uendere si non possum, que teneri prohibentur, quid de eis faciendum. Dominium acquiri & transferri eius quod retinere non possum, & quando. Nouissime ingredientis monasterium habent eam bonorum participationem, quam primi, circa fin.

C A P V T III.

1 **R**egolentes. C. Monet ¶ Cisterciensibus, & seruēt regulam suā primam institutionē ipsius. Dicebat Abb. cuius uitam gerimus, eius regule fore ceterum. in 1. in 2. Si sit domus religiosa alteri aggregata, eius mores seruare tenentur. & secundū Gof. diuiditur decre. in 4. partes. In prima decisa ordo Cisterciensium. In prima antiqua multipliciter commēdatur. In secunda cōsideratis modernis rēpibus reprehēditur. In tertia, ut ipsi Cisterciensibus suis antiquis terminis sint contenti, admonētur. In quarta, qualiter domus, que Cisterciensibus se subiiciūt, se eisdem conformare debeant, instruuntur. 2. di. uolentes. tertia ibi, Ideoque, quarta ibi, Ceterum [Et infra] hic continebatur plurima Cisterciensium ordinis commendatio iuxta antiqua tēpora. Gof. [Dolentes] sic infra de cele. mis. dolentes [Et si] pro ¶ quamuis [Ab omnibus] quia reliqui remanent perfecti [neque in omnibus] quia & aliquid retinent de prima institutione. & est si. ff. de offi. proconsul. solēt, an e. si. q. nō debemus passim ab omnibus,

neq; omnia nobis oblata suscipere. semper ergo aliquibus aliqua & aliquo tempore licet, passim enim recipere, uile & auarum, nunquā recipere, inhumanū secundum Hosti. [Declinatam] quasi retrocessum, cum potius ascendere debuissent, cum s̄m beatum Ber. in uia dei stare est retrocedere. & nemo mittens & c. sup. ri. 1. magnā. facit de trāssa. c. j. 93. di. legimus. ff. de mu. & hono. ut gradatim [Ecclesijs] parochiales. Gof. [Fidelitates] iuratas, sine homagio. [Hominia] i. homagia. & dicitur homagium s̄m Hof. quando quis flexis genibus, uel in pedibus stans propter dignitatem personæ euenit homo alterius includēdo manus suas inf. manus recipientis, & promittendo q̄ homo suus ligius erit decetero, & ei fidelitatem seruabit, & ipsum cōtra homines oēs adiuuabit: quam promissionem facit iurando, & osculando. & hoc potest facere secundo, salua tamen fidelitate primi. & tertio, salua fidelitate primi, & secundi. primum est licitum iuramentum, etiā s̄m seruandum est, de iure iuran. ueniens, & c. eam te, in fi. Hoc autē pro spiritualibus fieri nō debet, de reg. iu. c. si. dic ut ibi, uide quod no. in cle. de re iudi. pastoralis. §. rursus, in prin. & de simo. ex diligēti, post pri. 2. 4 [Exhortamur] multum ¶ humiliat se papa: & putat quidam per hoc, q̄ sit consiliū. sed dic, q̄ huic cōsilio parēdū est. de hoc de xate & quali. ad aures: aliās sequeretur absurdum, ut sequitur, s̄m Hosti. [Terminis] paupertatis circa talia, quā elegerūt, & no. q̄ religiosus terminos transgreditur, qui a sua prima institutione declinat. & alij modi no. in iuribus, quæ alleg. glo. [Censeri] iuxta illud, Si re priueris, nec nomen habere mereris, & econuerso. Nominē priuatus, sit officio spoliatus. 16. q. 1. generaliter, & conor. C. loca. in l. milites. T. Phi. [Institutionibus] laxioris regulæ. Pe. [Vestris] sup. institutionibus, si non habes in tex. usibus [Satagant] quāsi ¶ satis agant. i. iuxta posse bono modo conentē [Possessionibus] quibus tēporalis iurisdicō est annexa, uel aliquid aliud de prādictis [non recipit] patitur [Coaptent] i. simul aptent, uel coactent, id est simul acriter, uel simul agant aliās coartent, id est simul restringant [Paupertate] s̄m uoluntaria paupertas, de pe. distin. 2. hoc scripsimus. 12. q. 1. exemplum. Gof. uix possunt simul diuitiæ, & uirtutes possideri. 12. q. 1. cap. gloria. Phi. De diuitibus uero reprobis, qui libentius uident aurum, quā solē. 47. di. sicut hi, loquitur euangeliū Matth. 19. facilius est intrare camelum per for. & c. s̄m Gof. & Hosti. [Conformetis] hinc fuit decisa decre. sane, de priuili. ¶ In glo. 2. in fi. 16. q. 2. uilis, & c. sane. Ala. & hoc respicit ecclesias forte curatas. ¶ In glo. 3. ibi, ad decimas] uel alios redditus, qui ppter altaria proueniūt. ¶ In glo. 4. in fi. 22. q. 5. de forma. ¶ In glo. 3. in fi. T. uel. i. pecunias ex iustitijs prouenientes, supra de offi. ordi. dilectus, secundum Host. ¶ In gloss. sexta, in fin.] uel s̄m Hof. intendit damnare uolentiam exactionem tributorum, quæ sit ab hominibus in quibusdā locis. Dicit etiam, q̄ quicquid dicat hæc litera, uel prima uia institutio, in aliquibus locis hæc percipiunt, & exercent, ut dicit patere in castro Lonciarum Foroiulien. dioc. 7 ¶ In glo. datis ¶ in fine] eo q̄ institutio Cisterciensium uillas, & castra non recipit, sed agros. Gof. Et si non possunt commutare, uel emptorem inuenire, dixit Vin. q̄ facient inde elemosynam, uel ea abiicient, ex quo contra ordinē est, ut retineant. Acquiri ergo, & trāsfere dominium eius, quod retinere non possum ad instar creditoris. ff. de pigno. si conuenerit. & dixit Et hic, quod ingrediens nouiter mona. habet participationē bonorū, sicut qui per centū annos ibi stetit, & si dissoluatur mona. ita recipit partem suam. 17. quæne secunda, in nullo: secus, si ille ad alium locum trāsfiret: quia tunc tantum sibi sua darentur, supra de clerici. coniuga. quod a te, Vincen.

ANNOTATIONES.

1 Post prin. Per istam decre. potest poni exemplum in his, quæ no. Io. An. in c. ut clerici, in sua gl. prima, & in c. super eo. in gl. quam uis, & in c. dudum, in glo. satis factus, supra de regularibus.

S V M M A R I V M.

- 1 Regularis quis in cœmeterio sepultus debet exhumari. Contumax est, qui monitioni non parer. Impenitens etiam dicitur. 2 Additio glossarum. Propter scandalum uitationem omittitur quid, quod aliās feret, & quo casu hic.

C A P V T IIII.

1 **S**uper quodam. Casus. Regularis q̄ propriū non resignauit in morte, in cœmeterio sepultus dēt exhumari, si sine scandalo fieri pot. Cōis diuisio, secunda pars ibi, Inquisitioni. quā rogat ibi, Hoc autē [Contra regulam] est enim hoc unū de substantialibus, de hoc. c. eo. cū ad mo. in fi. [Latenter] maxime s̄m. T. [Noluit] fuit ergo cōtumax: quia monitus. Itē impoenitens [Hoc autem] i. quod dictū est de exhumando, & proiciendo. ¶ In glo. pro quo, in fine] & sic nota s̄m Innoc. propter scandalum non exhumari qui aliās exhumandus esset. ¶ In glo. ult. in fine] & supra de constit. translati, de transla. c. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Canonicus regularis praefici potest ecclesia parochiali etiam seculari, cum quo esse debeat & quorum consensu, & dispensatione, num. 1. & 17. & 18. in fin. 2 A fructibus, & operibus extrinsecis, qualis quisq; sit, cognoscit, Colligi, pro praesumi. Ex bonorum operum fructu pro aliquo praesumitur. Per exteriora de interioribus iudicatur. 3 Renunciatio beneficii in manibus episcopi facienda, & num. 5. Vitam mutare praesumitur resignans beneficium. Fratres pro canonicis regularibus. Regulam illam quis intelligit uouisse, in cuius fratrum manibus professionem facit. 5 Ecclesia ut praeficiatur canonicus regularis uel monachus dispensat episcopus uel cum eius & abbatis licentia, & que, & quando cogatur abbas, nu. 14. 6 Laicus parochianus an & quando possit petere confirmationem, amotionem & destitutionem praelati ecclesie sua. Parochianorum inter est habere bonum rectorem. Specialiter, pro expresse & nominatim. 7 Canonici regulares differunt a monachis, & eorum institutores qui, & in quibus aequivalentur, nu. 13. 14. & 17. 8 Ad officium praedicandi assumi dicitur, ad aram regimen assumpti. Animarum regimini qui praeficiendi. 9 Praedicationis, & praedicatorum uerbi Dei quot privilegia, Praedicatorum praecipuus ordo. 10 Commoditas attenditur, & quo casu hic. 11 Epilogus, & additio glossarum, nu. 12. Per promissionem de futuro quis non est, sed cogi potest esse canonicus regularis. 15 Canonicus regularis, uel monachus trāslatus ad ecclesiā parochialē est absolutus ab abbate, & quatenus a regula, & ad quæ teneat. 16 Quid habere possit, & quomodo in ecclesia collegiata canonicorum secularium habere. Dissensio est de maioribus faciēda de cōsensu & cōsilio capituli. 17 Regularis socium an debeat habere praefectus ecclesie parochialis seculari, & nu. 18. in fin. 18 Votum religionis pollicitus plebanus, uocatus ad plebaniam permutat uotum, & transit ad eam ante, quam impleat, & qualiter: secus, si ad episcopatum eligatur, & ratio.

C A P V T V.

1 **Q**uod dei timorem. Casus. Canonicus ¶ regularis praefici potest parochiali ecclesie et seculari, sed debet locum sui ordinis

secū habere, si pot. & pot. diuidi in tres ptes. In prima exordiū. In secūda facti narratio, & supplicatio. In tertia supplicatio nis admissio cū duplici motiū. secūda ibi, Sane. tertia ibi, licet [Fructibus] Marth. 7. ex fructibus tēporū cognosceris eos. Et. j. de reg. iur. c. 2. Hier. ad Pāma. & Mar. secūda. H. Ex pomorū dulcedine generosi seminis arbor agnosceris [Colligitur] ¶ praesumitur. & no. praesumi pro aliquo ex fructu bonorū operū. & no. per exteriora de interioribus iudicari. Pe. & Abba. [Opera] Io. 10. Si mihi non creditis, operibus credite, conor. C. de admi. tut. l. lex. quæ. §. 2. & §. de praesum. ex studiis. & uulgariter dicitur, Opus laudat magistrū, s̄m Hof. Sene. 33. ad Lucil. in fin. Non est eius animus in recto, cuius acta discordant [Veritati] dicit Innoc. q̄ in alijs potuit laudari factū, & intentio plebani, in hoc non est laudandū, q̄ ¶ non in manibus ep̄i, sed aliter licet publicē renūciat, contra id, de renū. admonet, & facit s̄m Hof. i. ad Corin. 1. c. Laudo, uos, in hoc nō laudo. Vel aliter intellige, ut dicit infra [Frugem] sic. §. de conuer. coniu. gaudemus, de renū. nisi [Resignans] pro hoc ¶ praesumit uitā uoluisse mutare de reg. statumimus. Hosti. [Fratribus] canonicis regularibus, & no. s̄m Innoc. q̄ licet non exprimat, cui regulæ se deuouet, intelligitur illā uouisse, in cuius fratrum manibus professionē facit [Habitu] forte de habitu professorū loquit [Assumens] tunc s̄m La. [Eiusdem] cui renunciaueras [Praesumpsit] eidē. & sup. cū iam intrasset dictū mona. sancti Victoris, & professionē ibi fecisset tacitā uel expressā, iterū te in plebanū postulauerūt a [Florentino] consentiente. Et Bon. ad minus priore, & cōuentu sancti Victoris. quānis. n. ¶ dispensatio spectaret ad solū Florentinū: tamen fieri nō debuit sine praedictorū consensu, s̄m Innoc. ad hoc. §. c. monaci, de renū. admonet. quod dic. ur de ele. si religiosus, li. 6. Vn de dicebat Host. duo necessaria, abbatis, uel prioris licentiā, & auctoritatem diocesani loci; & sic dicit intel ligēda illa. c. 16. q. 1. a. §. ecce. abfq; ad §. his omnibus, & §. 5. dist. prius. & uide quod dixi de renū. post trāslationē post prin. [Impetrant] In hoc credimus ep̄m dispensare posse, Inn. [Ibidem] in ipsa uelbe [Annuisse] aliās admississe. q. d. hæc confirmauit. sic. §. de ele. cum petere posse confirmationē, & amotionē, & per con sequens destitutionē, eo q̄ sub malo sacerdotē patiuntur famē, & sitim uerbi Dei 8. q. 1. auctacter, & sic inter est ipsorū, de ele. querelam 16. q. 1. constitutū, Goffre. ubi de hoc, & s̄m Hostien. hoc est, q̄ Hiero. deplorat Tren. 4. Partuali petierunt panem, uerbi Dei, & non erat, qui frangeret eis. distinguendo, & praedicando, & iterū. Adhæsit lingua lactantis in siti. glo. uerbi Dei. Dicit tamen ipse Hosti. dictum glo. simpliciter uerū, quando ad populū spectatius patronatus per intra ultimō alleg. nā aliās se non intromittit, de elec. Ofius, quisquis, Messana. nec de aliquibus spiritualibus, ut patet ex no. de arbi. cōtingit. Sed nec admittunt laici: ad accusationē praelati, uel clerici, nisi in exceptis, de hoc de accu. cum p. de simo. tanta [Prioris] quæ necessaria est. Innoc. de elec. si religiosus, lib. 6. [Ibidem] aliās illud [Specialiter] id est expresse & nominatim. aliās de omnibus regularibus ibi cauetur in uer. quod Et. nisi. d. q̄ illud respicit ibi proximū dictum tm̄ [Qui] i. canonici regulares [Et si] pro ¶ quamuis [Laxiori] sunt dissimiles in habitu. Item aliqui comedūt carnes in refectorio etiā monaci nullo modo, infra c. 1. §. in refectorio; & in quibusdam alijs est laxior. Item auctores diuersi. Illam Benedictus: Hanc Aug. instituit [Antiquos] q. d. nō per modernos. & sic arg. q̄ hodie non possunt, Perr. & Abb. [Et monaci] ac si. d. nedum canonici [Ex quo debent] q. d. ex quo ¶ ad animarum regimen assumuntur, per consequēs & ad officii praedicandū. unde no. quilibet Io. And. super 3. Decret. Z recto-

reſtorē prædicare poſſe in parochia ſua. unde cauere dēt. ne præficiat idiotæ, de æta. & quali. c. pe. Hoſt. [Priuilegiatum] multipliciter. Primò ut de qualibet religio ne poſſit quis ad illud aſſumi p̄m Goff. q̄ hoc not. de ludæ. quā ſit. & p̄m Hoſt. Secundò quæ ordo prædicatorū p̄cipuus in eccleſia Dei. Tertio ut nullus laicus ad hoc officiū admittat. Quarto ut nec clericus niſi miſſus. Quintò ut non clā, ſed publicè admittatur. Et hi. 4. patent de hæreticis, cū ex iniuncto. Sexto, ut prædicator fiat uicarius epi. 7. ut tales præficiant in eccleſiis cathedralibus. & regularibus, quos epi poſſunt in hoc coadiutores habere. hi duo caſus colliguntur de offi. ordi. inter cætera 8. ut occasione huius officiū adipiſcendi mittant aliqui ad theologiæ ſtudiū cū priuilegio. de quo. j. de magiſ. ſuper ſpe. 9. vt prædicatores licet mēdicare poſſint. de hoc. ſ. ti. 1. ex multa. §. de clericis, & ut elemoſynas accipiat ab excōicatis, de ſen. excō. cū uoluntate. 10. ut poſtulatō de prædicatore facta citius admittat. §. de ele. in cauſis, in ſi. 1. vt alterius eparus eccleſiæ præſcribat cū ſcientia rei alienę, de præſcrip. c. 12. ut cū gentilibus cibis recipiat. j. de ludæ. q̄ ſit. 13. ut diuerſarū religionum habitus in unū conforment, de ui. & ho. cler. Deus qui. 14. ut excōicatus intra eccleſiā, quādiu prælatus prædicat, admittatur, de ſen. excō. reſpon. 15. ut clericus et religioſus, & ſi cogatur mendicare, uotū tranſmarinū perſonaliter exequi te neaſ. ſ. ti. 1. q̄ ſuper his, & c. ſe. & c. fi. 16. ut indignus, uel inſufficiens ad hoc officiū non admittat, de æta. & quali. c. pe. & ult. 17. ut certæ perſonæ leges, uel phyſicā non audiant, ne hoc officiū negligatur. j. ne clerici. uel mo. ſuper ſpe. 18. ut ſecurè proponatur uerbū Dei in genere, & ſi aliqui occultus peccator tãgã in ſpecie. unde. 1. ad Timo. 2. uerbū Dei non eſt alligatū. 44. diſt. Ephēſus. 19. ſpecialis ordo prædicatorū in multis eſt priuilegiatus, quæ parent. j. de exceſ. præla. nimis praua, p̄m Hoſt. [Obſeruantia] in his, quæ ſi cōmodè ſimul ſeruari poterūt: in aliis, quæ cōmodè ſimul ſeruari non poterūt, non tenent. & ſi intelligitur. 18. q. 1. c. uno. Hoſt. [Conſortio] nā uhe ſoli & c. ſ. c. 2. ¶ Antep̄. 11. ¶ glo. quærit: ponit duas opi. & ſoluit. ſecundò obicit de decr. per tuas. & ſoluit. ¶ Vlti. glo. quærit, & ſoluit. 12. ¶ Inſt. glo. 1. in ſi. ¶ dixit T. licet per promiſſionē non ſit regularis canonicus, papa de eo ſtatuit, & reſpondet, ac ſi eſſet regulā profeſſus. dixit Inno. per promiſſionē de futuro nō erat canonicus tamen cogi poterat. ſ. ti. 13. ¶ Inſt. glo. aliās, ibi. clericus ¶ pariter mercedē ſpectant, ut ibi, & hic [¶ in ſi. ſuper ſpecula] pariter prohibetur audire leges, & phyſicā [¶ in ſi.] pariter prohibentur poſtulare niſi in caſu. Itē æquiparantur in ſubſtantialibus regulæ, obedientia. ſ. de maior. & obe. cū in eccleſiis. abdicatōe proprii. ſ. c. proximi. & caſtitate j. de uoto. c. uno, lib. 6. Vtriq; ſimul comedunt, & dormiunt, de ui. & hone. clerici. qm̄. & prouinciale capitulū faciunt, infra eo. in ſingulis. Vnde dicebat Hoſt. in fra. c. 1. q̄ conueniebant niſi in excep. ¶ In glo. utrum, ibi, quidam] de hoc 16. q. 1. in ſum. [¶ ibi, priſcia] ubi de hoc [¶ ibi, ſupra eo. c. 2.] tertia opinio fuit. T. quā dixi. ſ. c. c. 2. ſuper 3. glo. Hoſt. dixit ſe tenere cū Hug. Bertra. prouin. & Goff. q̄ monachus cū licentia uel conſenſu abbatis poſſit hodie præfici p̄ epi eccleſiæ parochia licet ſeculari, quod intelligo, et ſi epi uerbis diſpenſationis non utatur, § 6. diſt. c. 1. & 2. 74. di. quorundam. & idem in canonicis regularibus, ut hic, & ſ. tit. 1. per tuas. Dicit et, q̄ abbas cogitur conſentire, ubi non inuenirentur honeſti & ſufficientes clerici. & monachus bonus eſt prædicator & honeſtus in uita. 21. q. 1. c. 1. de ele. in cauſis, & c. nihil. & in hoc ſit priuilegiatū officiū prædicandi rōne regiminis cōpetens. Ex quo uero ralis monachus tranſlatus eſt, & per epi inſtitutus, abſolutus eſt ab abbate, & ſolus epi eſt ſibi Abbas. &

hoc caſu propter neceſſitatē & utilitatē ſalutis aſarū præferat Lia Racheli, & cōis utilitas priuata. de regu. li. cer. Eſt. n. cadē ratio in aliis, quæ, in epi dignitate, de qua iura prædicta loquunt, ar. de præb. maioribus, cū illa plus inſpiciant aſarum ſalutē, q̄ epiſcopale dignitatē. Tenet. n. talis ad diuinū officiū parochiale, & ſe, quantum bono modo pot, cū preſbyteris & collegis ſuis conformabit in licitis actibus. 4. 1. di. quiſquis. abſolutus enim eſt ab omnibus obſeruatōis regulæ, quas ſeruare cōmodè non pot, ſaluis ſubſtantialibus. 17. q. 1. c. uno. ¶ Dicit aut̄ Hoſt. q̄ in eccleſia collegiata canonicorū ſeculariū non pot habere præbendā. de hoc de reg. ſuper eo. de ui. & ho. cle. Deus qui. nec perſonati, puta præpoſiturā. uel decanati ipſarū eccleſiarū collegiatarū niſi ob neceſſitatē curæ aſarum, & diſpenſatiuē hoc fiat. & qui dicit diſpenſatū, id probabit, de ſciſ. c. 2. & cū diſpenſatio ſit de maioribus fiat de conſenſu & conſilio capituli, de his quæ ſi. à præla. nouit, & c. quanto, p̄m Ho. q̄ remittit ad ſum. co. ti. ¶ utrum populū. & uide q̄ nō. ſ. c. 2. in ſi. 3. glo. & in clem. de ele. c. 1. in glo. pe. [¶ ibi, ut hic dicitur] Io. idē Inn. ſed hic erat collegiū, p̄m Ber. q̄ hoc no. infra ti. 2. c. ulti. Dicit ¶ Hoſt. q̄ in hoc nō eſt diſtinguendū inter monachū, & canonicū regularē. vterq; enim ſi cōmodè poterit, habebit ſociū: aliās non. cū enim uterq; regularis ſit, nō poſſet in hoc reddi ſufficiens ratio, de poſtu. c. 2. Sed eſt hic aduertendū, an præficiat caræ, uel non, ut primo caſu non ſit neceſſe habere ſociū, ſecundo ſic. unde dic breuiter, ut dixi in prædicta decr. ulti. infra ti. 2. quod dicitur de ſocio habere locum in clauſtrali [¶ ibi, ſiue ſecularis] ut in clem. de ele. cū rationi [¶ ibi, ſeu regularis] infra de ele. nullus, lib. 6. [¶ ibi, diſpenſatiuē] vnde dicunt quidā, q̄ epi de uoluntate prioris diſpenſatiuē permutauit uotū in magis utile, ſ. q̄ promoueret ad curā, quod licuit. ſ. ti. 1. c. 1. de reg. licet, in decr. per tuas, noluit papa diſpenſare, ar non ob. uoto habere eparū, imò uoluit, q̄ uotū impletet. Item ibi is, qui uocatur, eligitur ad eparum. unde tenetur implere uotū: quia ſi religioſus fiat, hoc nō impedit, quin poſſit de iure cōi ſine diſpenſatione epari. hic loquitur in uouente uocato ad plebaniam, ad quā ex quo factus eſſet religioſus, non poſſet ſine diſpenſatione tranſire. § 5. di. priſcis. Expedientius ergo & cōpendioſius fuit, q̄ potius permutaret uotum, nec fieret regularis, q̄ ſi primò profiteretur, & ex diſpenſatione poſtea ad plebaniam uocaret. nec ob. quod hic dicitur, q̄ habeat ſocium: quia hæc eſt quædam monitio & de honeſtate. Dicit tamen Inno. q̄ iſtud dictum non conſonat literæ. nec ueritati. & p̄m Hoſt. non habet rationem: quia in maiori dignitate propter maiorem utilitatem facilius diſpenſatur, de tranſlatō. c. fin. ¶ In glo. ulti. in ſi. ¶ credo, quod iſte poſtea plus proceſſit ſolennem profeſſionem emittendo. Lau.

ANOTATIONES.

1 ¶ Conſentiente. ſi plebs iſta eſt in diocēſi Bonon. quid ad Florentinum? niſi dicas collationem forte ſpectare ad Florentinum. ſed tunc quid ad Bonon. cum non tranſeat iſte canonicus ad eccleſiam extra diocēſim, quo caſu requiritur conſenſus epiſcopi, & non aliās, uide Ioan. Andr. in c. religioſus, infra alleg. in ſua glo. ſi. in nouel.

2 ¶ Vno. Sed an ad principalem dignitatē collegiatæ eccleſiæ, non aperit hic Io. And. ſed uide glo. in cle. infra alle. ex parte. & an monachus poſſit præſentari ad parochialem eccleſiam, uide in deci. Rotæ conclu. 288.

S P M M A R I V M.

1 Diuiſio capituli.

2 Camiſtis lineis qui de regularibus utantur, qui non.

3 Canonici regulares laxiori ſeruiunt regulæ, quàm monachi, & alijs ſunt diſſimiles.

Monachus ſimplex qui.

Incontinenti

Incontinenti, qualiter hic accipiatur. Monitio poſt ius conditum uidetur præmittenda. debet eſſe tri-na. nume. 3.

3 Depreſſus quis dicatur. Proprietas hic quid, & nu. 22. Monaco quid liceat & ex abbatis habere promiſſi, & nume. 4. & recipere, ibid. & nu. 5. 22. 23.

4 Proprium ſi auctoritate propria depreſſus fuerit in morte habere, ubi & ſimul qua cura ſubterretur, iuncto contextu. Hic non debet habere etiam minimum.

5 Princeps quod dat filioſum, non ſubiaceat poteſtati patris. Monaco ſi legetur uſufructus fundi, an ipſum habere debeat. Deſtinatum pro tranſmiſſo.

6 Monachus arbiter eſſe non poteſt, & ratio. Arbitrium non ualet, quod reſeruat arbitrio tertij. Oratorium largè accipitur pro eccleſia, aliās ſtriçtè. Reſectorium, & dormitorium quid.

7 Silentium ubi & quando ſeruandum à monachis. In die bona fruendum bonis. Monachi non licet exire monaſterium ad uſcendum carnis. Dies feſtiui & ſolemnes qualiter celebrandi, & nu. 8.

8 Carnibus ammonachis, & abbati & quando liceat uel ſi, cir. ſin. & num. 10.

9 Argumentum à contrario eſt fortiſſimum, ſed non ſemper habet locum, & quando.

10 Abbatis menſa cum quibus eſſe, & qualis eſſe debeat & ipſa & ipſe, & num. 12. & 18. Votum, & religio quatenus comparentur.

11 Minutio quando ſalubris. Minuenti imputatur imperitia. Affectata non excuſant, & quæ hic.

12 Competens quid. Monachi mores quales eſſe debeant. Grauius fertur, quod ſit in fratrem, quàm in extraneum. Pietantia, uel pitantia quid. Debilitas mixta, in fine.

13 Ad officia monaſterij qui creandi. Fidelitas debet eſſe cum diſcretionē coniuncta. Cellerarius qualis eſſe debeat. Obedientia monachalis quid. In abbatis diſpoſitione cuncta conſiſtunt. Etiam præpoſitum remouere poteſt, & quando.

15 Ab eo non appellatur.

16 Exempla magis & citius mouent, quàm uerba. Oculis quod intelligitur multo plus, quàm quod aure percipitur. Prior qualiter ſe habere debet in monachos.

17 Obedientia prodeſſe, contemptus obdeſſe debet. Præuicator quis.

19 Hugo de Foleto qua ſcripſerit. Clauſtri abuſionis 12. remiſſi. Contra prælatos negligentes bea. Hiero. ubi ſcribat. Abbas à quo deponendus. Depositus remanet monachus, & aget penitentiam, & quam.

21 An ſi renunciauerit abbati, remaneat monachus illius monaſterij, cui præſuit, an non.

22 Abbas non poteſt diſpenſare cum monacho ſuper habenda proprietate, uel eius ad libitum uſu, & quando licitè poſſit & quod eò cedere, & quibus poſſit caſibus diſpenſare, num. 27.

23 Monialibus an & quantum liceat habere, & comparantur hic monachis, in ſi.

24 Papa diſpenſare poteſt, ut habeat proprium monachus. Monachorum ius quod naturale, quod poſitiuum. Regula omnis uires habet à papa, & eius ſubſtantialia tria iuncto contextu. Tollere, quod dedit, poteſt. Annexa pro ſubſtantialibus hic. De connexis idem iudicium.

25 Epilogus, & ſuffragium gloſſarum, nu. 26. Legis Fania deſiit iſu eſſe pena pecuniaria, & que ſit ſurrogata Negligentium pena quæ, & nu. 27. § 3.

27 Additio gloſſarum, & ſequen. Carnes edere an poſſit monachus factus epiſcopus.

28 Monachus ut quis fieri non poſſit de tali hominum genere, uel ut matrimonio cuiquam interdicit. an papa conſtitue re poſſit. Poteſtati non congruere, quid ſibi uelit, in ſi.

29 Contra caſtitaſ uotum an & quando poſſit papa diſpenſare, ut monacho ſcilicet liceat contrahere matrimonium. Caſtitaſ quæ bonum an inueniatur. In uoto quolibet quid ta. ite intelligatur, uer. & in quolibet. Papæ poteſtas quanta. Diſpenſatio papæ quando non proſit diſpenſato, & quando excuſet uerſi. ſi tamen. Diſpenſatio quamuis liceat conditori conſtitutionis ex certa ſcientia, non tamen propterea licet alijs, quibus eſt diſpenſare conſeſſum, diſpenſare contra eam, uer. licet, cir. ſin. Caſtè uiuit quis utendo legitime matrimonio, in ſi.

C A P V T V I.

Vm ad mona. Diuide ſ capitulo in 5. partes. In prima tractat de veſtibus monachorū. In ſecunda de abdicatōe proprietatis ibi, prohibemus. In tertia ibi, oratorio, tractat de ſilērio. In quarta de cibis ibi, in reſectorio. In quinta ibi; Tales, tractat de officiis, & primò tractat de alijs officiis. ſecūda ibi, Prior. de priore clauſtrali. tertia ibi, Abbas uerò, de Abbate. & iſta decr. & ſequēs innouantur, & obſeruari præcipiunt per concil. Vien. de ſta. mo. ne in agro, in ſi [Lineis] quibus ſtatuntur regulares canonici. unde & regulæ inferuiunt laxiori. ſ. c. proximi. & alij qui carnes comedunt, & in aliquibus alijs diſſimiles ſunt, de quibus. ſ. c. proximi dixi [Ne quis monachorum] clauſtraliſ ſimplex, qui nullā obediētiā, nullā adminiſtrationē habeat. 12. q. 1. non dicatis. ſ. c. ſuper quodā. ad hoc. ſ. c. 2. §. qui uerò [Incontinenti] cito ſciēt editā hęc conſtitutionē, uel poſtq̄ admonitus eſt. ſ. e. ſuper quodā [Post hæc] ſ. huius conſtitutionis notitiā, uel monitionē. Hoſt. [Depreſſus] de facto quia inuenta eſt pecunia in arca ſua, ſic q̄ inſiciari non pot, uel quia conſeſſus eſt. de coha. cle. & mu. c. fi. [Monitione] trina. & intelligit Hoſt. hanc literā ſeruatis tamen his gradibus, de quibus dixi p̄m eū. de reg. c. fi. [Quod ſi proprietatis] dicit proprietatis, quicquid concedat abbati. Nā de permiſſu abbatis v̄t, q̄ poſſit habere pecuniā, dū tamē ipſam in proprios uſus nō expendat, nec alicui det ſine abbatis conſcientia, ſed noīe abbatis teneat, paratus illud reſignare, qm̄ uolet, ut in regula. 23. c. ibi. Nec quicquid liceat habere, qm̄ abbas non dederit, aut permiſerit. uel dic ut dicā in ſi. [Ipla] non ſtota. ut qd enim hæc perditio, ſufficit, q̄ ponant ibi 30. den. t̄m enim v̄ditus fuit Joſeph. Gen. 37. F. & tantū Chriſtus. Matth. 27. A. & hoc ſufficiat ad perditionis ſignū oſtendendū, ut ſequit. arg. ſupra de conſue. c. 2. [Subterretur] non dicit, ſepeliatur, ad oſtendendū, q̄ alterum in malā, & alterum in bonā ſignificationem accipitur, licet interdū fallat, ut in iuribus, quæ alle. glo. [Grega.] Hiero. ad Euſto. de uirginitate. D. reſert de monacho. qui lina texedō lucratus. 100. illa reliquit in morte: habito cōſilio quidā dicebāt illa danda pauperibus. alij eccleſiæ. alij parentibus. decreuerunt patres illa cū eo ſepeliri cum uer. pecunia tua, & c. Magnus per totam Aegyptū cunctos terror inuaſit & c. uide in Hiero. [Vnde] i. quia monachus non debet habere proprium, Abb. [Quicquam] muneris, quamuis ſit minimum. Idem de literis. 12. q. 1. non dicatis [Alicui] monacho [ſpecialiter] niſi detur ei à papa. Quod ſenim princeps dat filioſum non ſubiaceat poteſtati patris. C. de bonis, quæ liber, cum multa, & ſupra de elec. cum inter. R. de præben. niſi. & ſi quis legat fundum monacho ita, q̄ habeat uſumfructum, uide q̄r, q̄ monachus illum habere debeat. Io. And. ſuper 3. Decr. Z 2 quia

non probatur hic, cum hic de carnibus nil dicat: facit tamen ad hoc finis capituli s^m Pe. & Abb. quia si prohibetur dispensare in illis, permittitur in aliis [et in fine] 3. casus no. Guil. in quibus Abbates dispensant in spe. ti. de legato in materia dispensationum. §. sunt quoq; [et in glo. quoniam, ibi, si quis Abbas] hoc debet esse concord. & 8. l. dist. dictum, & bene est de gl. & adde ibi hanc glo. & supra de officio archi. ca. quæ [et in fine] & 1. q. 1. quicquid. [et in glo. ultima ibi, sunt quidam] ubi de hoc [et ibi, in. et Ioan] dicebat tamen Vin. q. circa faciendâ constituere poterat papa, ut q. de tali genere hominum non posset quis fieri monachus, uel contra here matrimonium, ut seruus de coniu. seruo per totum [et ibi, non monachorum] uide quid hoc deridendo Tho. dicit secunda secundæ, quæsti. 88. ar. 1. & quod post cum dixi in quæstione, quam disputavi super regula, semel Deo, de reg. iur. libro sexto [et ibi, potestatis] quasi dicat de absoluta, non de ordinata potestate [et ibi, non congruit] uel de solito cursu, id est non cõsueuit, uel cum non subest causa. Io. Goffr. quasi dicat, q. ex magna & necessaria causa hoc posset. & hoc placet Inno. & Host. ut iam dicam [et ibi, a que bonum] ut dixi, supra ti. proximo, c. 1. bene esset reperiri a que & magis bonum, puta cum pars aliqua Christianitas sit in periculo, nisi monachus fiat rex, & matrimonium cõtrahat, & regnum sibi & filiis acquirat, nam quilibet, maximè monachus, debet se totum in holocaustum offerre Deo, ut ei seruire præligat in eo, qd plus sibi placet: sed præ omnibus placet ei creaturâ suam rationabilem & corporalem conseruare, pro qua etiam ipsam animam suam dedit: maius etiâ bonum minori, & cõs utilitas priuata præfertur, de potul. c. 3. & propter communem utilitatem monachus fit episcopus, de regu. licet, & rector curatus. de hoc, supra c. proximo, quare non eodẽ modo & rex. Quid si dicant illi, qui possunt regnum dare, cuius pucna heres est, q. parati sunt nobili monacho dare puellam, & regnum, aliàs dabunt infideli tyranno: ponderabitur in hoc casu illius monacelli continentia, & contemplatio, & credetur Deus tam crudelis esse, q. nolit per sui uicarii dispensationem tantæ Christianitatis multitudini prouidere? Certè dicendum est papã dispensare posse. uidemus enim, q. facit maiora, statuens, q. teneat matrimonium simpliciter uouentis, q. uxor unius alii nubat, de diuor. gaudemus. §. penult. q. minor. 1. 4. annis profiteri non possit, de regula. ad nostram. Nec quandoque minor. 18. de reg. quia in infulis, quod uidetur esse contra ius naturale, per quod doli capax obligare se potest Deo, & diabolo, de delic. pu. c. 2. & 2. secundum Inno. Et sic dicebat Hostiẽ. Istæ sunt constitutiones generales, & ad omnes extenduntur, quanto fortius cum uno dispensare poterit. Potest etiam papa generaliter soluere, & ligare 24. q. 1. quodcunque. & per suam constitutionẽ imprimi characterem animæ. super quo uide quod dixi de sacra. non ite. c. si. in glo. de ritu. & facit ad casum quod ibi dixi in fine, & in quolibet uoto tacitè intelligitur, nisi aliud plus placeat Deo. de hoc, supra ti. 1. scripturæ, & quod magis placet, præeligendum est, ut ibi. Et credere debemus Deo plus placere, quod est utilius. Non ergo dicatur fractor uoti, qui arbitrio, uel dispositioni suæ, uel uicarii sui se committit, supra ti. 1. magna, & c. non est, secundum Inno. qui hoc præcisè tenet, q. ex iusta & magna causa papa possit hoc. si tamen talis causa non subest, peccat dispensans, & is, cū quo dispensatur, nec ualet dispensatio in habendo proprio nisi ex causa, ut dixi: posset tamen concedi monacho, q. peregrinetur, & viaticum. i. expensas uic secū portare: quod tamen non possidebit suo nomine ut proprium, sed ut monasterij. Si autem papa sine cau-

sa dispense cum monacho, ut cõtrahat, si mulier, quã ducit, credit dispensationem factam bonam & licitã, tenet matrimonium, & monachus tenetur debitum reddere, sed ipsum sine peccato non potest exigere. Si uerò cõcederet monacho sine causa, q. haberet proprium, nulla est dispensatio, nec illum excusat. Ratio diuersitatis: quia ex dispensatione habendi propriũ nemini præiudicatur, nec alicui prodest, uel obest nisi illi, cum quo dispensatur, unde ibi nisi subest causa, non ualet dispensatio. Secus in matrimonio, ubi dispensatio prodest coniugis; quare tenet matrimonium, ne principis auctoritate illa decipiatur. C. de his, qui uen. ata. in l. 1. supra de dona. per tuas, ad si. Monaco uerò non prodest, quin semper peccet debitum exigendo. Dicit tamen Hosti. q. per hoc uidetur innui, q. matrimonium claudicet, ut teneat ex altera parte tantum. remittit tamen ad sum. qui clerici. uel uo. §. uide tur igitur, q. summus ponti. cum præ. & sequen. uer. Refert etiam Inno. quosdam dicere, q. sicut papa sine causa non dispensat in his, quæ sunt contra uotum tacitum, uel expressum, uel contra euangelium, sic esse dicendum de his, quæ sunt contra generalem statum ecclẽ. 24. q. 1. memor sum, & c. si ea. Quod non est uerum, ut dicit in his, quæ sunt tantum contra uospositiuum, sicut patet in statutis de interstitiis temporũ. 77. distin. per totum: uel q. quis non possit plures curas habere, ad hoc de præben. cum iam dudum, sicut enim talia sola uoluntate statuit, sic sola uoluntate relaxat, nec princeps sua lege ligatur. C. de legi. digna. licet bene faciat illam seruando, ut ibi. Et licet conditori constitutionis ex certa scientia liceat dispensare contra suam constitutionem: aliis tamen, quibus cõcessum est dispensare, contra illam dispensare non licet: quod si presumpserit sine causa, non ualet dispensatio, uel reuocatur; & ipse dispensans peccat, & punitur. §. 1. distin. qui in aliquo, secundum Inno. supra ea. glo. remis. dedi ad regulam, semel Deo, & de hoc in spe. tit. 2. §. nunc breuiter, uer. & not. in quo. §. profequitur quosdam casus, in quibus papa non dispensat, & finis huius gloss. uidetur contrarius additioni, quam posui de tempo. ordi. dilectus, sup. r. uer. dispensatio [et ibi, Castitas] ad hoc respondet, ut dixi supra ti. 1. ca. 1. [et ibi, pro anim. 2.] uerum dicit: sed hic non perit anima: imò ex obedientia Dei uicario præstita amplius meretur, & utendo legitimo matrimonio castè uiuit. 3. 1. di. Nicena. nec prohibetur ille contrahere. l. diuina, sed canonica, qui clerici, uel uo. uouens. de uoto, capitulo uno, libro sexto. Et præcisè puto, quod meretur, si nil habet de proprio in tali contractu. 8. quæsti. 1. sciendum.

ANNOTATIONES.

- a Olim. Pro ista parte facit, quia promoueri se faciendo in Abbatem si sit nouitius, uidetur profiteri ibi. hoc uoluit Ioan. And. supra de testa. quia ingredientibus, in glo. cum effectum.
- b De instit. Hanc. q. proluxe tractat Federi. de Senis confi. 19. & concord. huic decisioni Ioan. And. facit quod no. Bar. in l. filii §. cenerator, ff. ad muni. & uide per Federicum prædictum confi. 5. in quæsti. 2.
- c Quis. Et tamen in illis etiam requiritur causa quod ad Deum; aliàs dispensans, & dispensatus peccant. quod ad istam ecclesiam tenet etiam sine causa. uide Ioan. And. de uoto, magna, in glo. hic patet. in præcedentibus autem uidetur necessaria causa etiã in hoc foro, ut hic not.

S Y M M A R I V M.

- 1 Capitula prouincialia religionum quo tempore congreganda, & nume. 2. Ad ea qui conueniant, & adhibeantur, eis que præsideant, & quæ ibi tractandum, & nu. 3. ad dist. conueniant, & num. 4.
- 3 Diocessani quando uisitare, & sinodum conuocare possint. Priores

- Priores quidam Abbates sunt, qui habent patres Abbates. Capitula prouincialia qui faciant. Extraneam uentem Benedicti citat auctor, in fin. Euectio pro equitatura, ibid.
- 4 Episcopo uisitanti quod ducere liceat. Alieno consilio non habent opus instructi. Præsidentes concilij prouincialis monachorum qui habent ordinariam, nu. 5. in fi. & nu. 12. in fi. & 18. si discordent, quid, nu. 10
- 5 Docti, & qui melius scire præsumuntur uocandi.
- 6 Hoc capitulum qui ordines obseruent. Uilitas communis præferenda singulari. Moniales & ipsæ egent uisitatione. Rector pro quo hic accipitur, in fi.
- 7 Visitatorum regularium potestas qua, & nu. 9. & 11. & 18.
- 8 Abbatem, seu priorem ex qua causa & quis remoueat. Eorum potestas qua, & excessus eius. Episcoporum iurisdicctio qua in regulares. Eis negligentibus ad papam relicto metropolitano confugitur, & qua de causa, & nu. 9.
- 10 Concorditer quando quid uideatur definitum.
- 11 In monasteriorum rebus & personas offendentes qui iurisdicctionem habeat, & in quos, nu. 13. & quam ibid. Conseruatores monasteria quos habeant, uel concedantur.
- 12 Aduocati nomen & patroni uidetur synonymum. Magnates qui dicantur. Milites qui. Secularẽ potestatem habentes oēs coercentur ecclesiastica censura.
- 14 Offensio fit in res etiam. Ecclesiasticum negocium & personas, & res comprehendit.
- 15 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 16. Recusationem impedire prohibentur iudices delegati.
- 17 Suppletio, uel additio glossarum, & reliquis duobus num.
- 18 Capitulo prouinciali quo casu liceat contradicere. Prouisionatum quod non dicitur.
- 19 In uisitatione monasteriorum uisitatores eorum episcopo præferendi, in fin.

C A P V T V I I.

In singulis. Statuit capitula prouincialia religionum fieri singulis triennijs: de numero personarum uenientium: de instructoribus adhibendis: de præsidentibus capitulo: de tractatibus habendis in capitulo: de cõi uita ducenda: de uisitoribus eligendis, & de ipsorum officio hortatur diecesanos ad monasteriorum reformationem. præcipit patronos, & similes compesci ab offensis monasteriorum. Et uide quod dixi supra c. prox. in princ. [Etiam triennium] non putarem sufficere in fine primi triennij facere unum capitulum prouinciale. & statim in princ. secundi triennij facere aliud; quia id potius esset face re capitula de 6. in 6. annũ, quàm de triennio in triennium, & multo tempore posset sic tardari ordinis reformationis, & sic etiã interpretata est consuetudo, & facit quod dicam, infra de consang. & affini. quod dilectio [Diocessanorum] qui pluris, q. de triennio in triennium possunt uisitare, & synodum tenere, de accusa. sicut olim. Goffr. & Hosti. [Non habentium] quia monasteria reguntur per priores, uel excipit priores Abbates, qui habent patres Abbates, de quibus supra de regu. c.ulti. [Conueniant] si concilium intellexit, q. ad hoc capitulum uenire debeant omnes Abbates, & priores prouincie cuiuscunq; ordinis, hoc non seruatur, ut etiã dixit Hosti. quia Cartusientes suum, Cistercienses suum, & sic de aliis faciunt capitulum per se. Item non habet hodie consuetudo, q. istud capitulum faciant religio si non habentes caput unicum, licet cõcilium Viennen. hæc in nouauerit, de stat. mona. ne in agro, in fine: hodie plene prouissum est per constitu-

tionẽ Benedicti [Canonicam] infirmitatem scilicet, uel huic simile, de iureiurand. Ego. N. 18. distin. placuit [Euectio] si equitaturas, infra de censib. cum apostolus. & est hic arg. ad ea, quæ ibi dicam, & infra de exce. præla. cum ad quorundam, scilicet q. episcopo uisitanti ducere liceat præter secessores equorum unum seruientẽ pro duobus equis. ducit enim hic 6. equos, intelligo suo computato, & 8. personas, intelligo non computata sua persona [Aduocent] hodie non habent necesse uocare: quia sunt instructi [Primordijs] post ista primordia uocabat capitulum. 4. de seip. sis. Inno. nisi de consuetudine, uel ex statuto certi sint ad præsidendum electi, ut patet exemplum, s^m Hosti. in ordine Cisterciensi, in quo semper præsece consueuerunt hi. 4. Primus Firmatens. Cabilonen. diocesis. Secundus Pontiniacen. Altisiodorensis diocesis. Tertius Clareuallen. Quartus Mormiden. hi duo ultimi Lingenen. diocesis [Auxilium] de treu. & pac. c. 1. [Consuetudine] si. C. de iudi. l. certi [Plenius] istis nouis, uel i. plene, uocandi t ergo sunt in his docti, & qui melius præsumuntur scire. si. infra, qui ma. accu. poss. uidetur [Quo] s^m duo Cistercienses [De ipsi] de capitulo, à quibus uocati sunt, Inno. [prælationis] præfui præcedenti anno, & sic præsece debeo in isto. & si. s^m Hosti. de refecti. cum contingat, in fine [Mutari] nota, q. habet ordinariam, qui tamen mutatur ad nutum capituli secundum Pe. [Huiusmodi] dicto q. qui debeant celebrare capitulum, dicit qualiter. Petr. & Abba. [Vbi] id est quo loco, & ad hoc apto, ut dictum est supra, ut dicit Hostien. hoc c. melius seruant ordines paupertatis, quàm alii [Communem] quæ præferenda est singulari. de hoc de ui. & honest. cle. quoniam [Monialium] nam & illæ egent uisitatione, de uita & honestate cleric. monasterium [Præfixam] id est ordinatam in capitulo prouinciali [Indigere] circa spiritualia, & temporalia, hoc saluo, q. monachos non corrigent ipsi, sed corrigi facient [Rectorem] Abbatem scilicet, priorem, uel alium cuiuscunq; sit nominis. 1. quæst. 3. saluator [Remouendum] supp. & non sit exemptus [Denunciant] contra supra de rescrip. dilectus, & uide qd ibi dixi in glo. sup. & de ele. per inquisitionem, ubi uisitator deponit. Solu. secundum quosdam generales uisitatores non deponunt speciales, sicut ibi: dic quod simplices uisitatores, & iudices generales speciales deponere non possunt, ut hic, sed uisitatores & iudices, sicut ibi, & infra de accusa. qualiter & quando, secundum Inno. & Hosti. [Episcopot proprio] qui illum remouebit ad denunciationem suam, quod intelligas, si causa sit manifesta. C. de accusa. ea quidem. de hoc infra c. 1. uer. q. si Abbas [Amouere] ipse si ergo non amouent: quia præiudicatur iurisdicctio ni episcoporum, quorum potestas extenditur etiam ad leuia, de offi. archidia. ca. fin. & sit hæc litera contra patres Abbates, qui in alienis diocessibus uolunt uisitare, & pro tribunali sedere, perlonas corrigendo, & remouendo. Sed dicit Host. quod non uidet, quo iure id faciant, imò contradicunt. 9. quæsti. 2. per totum 6. quæsti. 3. cap. 1. de elec. uenerabilem, de sepul. c. 1. de exce. præla. accedentibus. & hoc uidetur etiam hic re probari, cum hoc istis concedatur de gratia, & de leuib. tantum, etiam quod faciunt uice papæ, faciunt & sine episcoporum præiudicio, ut præmisit. Alii igitur, quibus hoc concessum non est, possunt à diocessanis episcopis prohiberi, argum. in situ. de rerum diu. §. fere, & §. planè, & quod le. & no. de usu pall. c. antepenult. de cleri. peregr. c. fi. & de hoc plenius, supra de officio ordi. quanto, secundum Host. [Fecerit] diocessanis. quia non remouet illum ad denunciationem uisitatorum [Referant] in episcopum tamen potestatem nõ habent, de ma. & obe. cum inferior, de regula. c. fi. Idẽ facient, si episcopus aliàs impediret ipsorum pro-

cessum [Exam]quare non ad metropolitanum: potest dici, quod presumitur negligens. ad hanc infra de censu. Romana. §. notoria, lib. 6. secundum Abba. & Pe. [Nouitate] respicit quod dixit circa prin. [Emerferit] scilicet in ipso provinciali capitulo, in quo discordat 4. presidentes, ut patet per sequentia: putat autem Abba. q. uno contradicente, isti nil possint ordinare per litteram sequentem, Hostien. contra, vt statim dicam. [Concordi] quod est quando omnes. 4. concordant, vel tres ex eis. ff. ad munici. quod maior, 2. Pm Hostien. Pm quem patet hic, qd si pari numero discordant, recurretur ad Papam. contra id, quod not. supra [Correptione] & si qd tale inuenerint circa leuia eius, circa qua iurisdictionem habent, corrigere poterunt; graua reseruant, ut supra Pm Hosti. [oneribus] de officio ordi. conquerente, de censu. cum apostolus [Substinere] sic, infra ti. i. c. 2. de priuil. pastoralis, de foro co. peten. ex tenore, de dona. inter uirum & uxo. nuper 12. r. Præerunt] Pm Innoc. hoc dignum t. no. quod non solum diocesani, sed etiam illi, qui præfunt capitulis, iurisdictionem habent super illos, qui monasteria in rebus, uel personis offendunt. Vnde dicebat Hosti. qd monasteria habent conseruatores generales & perpetuos, licet uix hodie, ut dicit, eos obtinere possint à sede apostolica ad quinquennium, de quibus dic, ut de offi. dele. c. 1. & ulti. lib. sexto [Compefcant] ordinarii suo iure: presidentes uero uice nostras [Aduocato] forte Thæc cum dnobis sequentibus sunt synonyma, de iure patro. præterea, infra de pœnis, in quibusdam [Consules] sic infra de immuni. eccl. non minus, & capitulo aduersus [Magnates] iur. reges, duces, marchiones, comites, & alii principes seculares [Milites] simplices. omnes ergo seculares potestatem habentes, quicunq; sint, debent cen. co. cœceri, de officio dele. c. 1. de sen. ten. ex commu. nouit, & c. grauamine, Hosti. [In rebus] not. i. offensionem fieri etiam in rebus. sic. ff. de iniur. iniuriarum. §. si quis me prohibeat. ff. de actio. empti. & uend. qui pendentem. & not. negotio dici ecclesiasticum non solum ratione personarum, sed rerum de testi. cogen. peruenit, de uerbo. significatio. super quibusdam, Hostien. [Compellere] iur. sacrilegos, de foro compe. cum sit, & c. conquestus, de immu. eccl. per totum [Et liberius] continuatur illi uerbo, non præsumant offendere, Pm Hosti. ¶ Primat glo. arguit. alleg. duo iura. ¶ Glo. tanquam] quærit, & soluit, & etiam soluit duas quæstiones. In f. glo. inquisitio, ibi. l. ulti.] prohibent iudices delegati impedire reculationem ante litem contestat. ¶ In glo. idest pro numero, ibi, rerum] scilicet quæ saluata, & quæ proiectæ sunt. ¶ In f. glo. 1. ibi, Correptionibus] uel quia per hoc in nullo enervatur iurisdictionis episcopi, ut infra eo. §. ordinetur, Pm Hosti. ¶ In glo. quid iuris, ibi, ordinarij] idem hic Goff. [et in fine] Host. contra per uer. si uero in hac, infra eo. c. ¶ In glo. inquisitio, in fine] Pm Ioan. secundum quem uidetur, quod si quis capitulo à principio contradiceret, & iustā causam ostenderet, esset audiendus, & hoc innuitur, ibi, qui absque contradictione. Idem Vinc. Phi. ¶ In glo. idest, ibi, Personarum] & equitaturarum, & hoc tenet Vincentius, non enim esset bene proportionatum, si tantum solueret, qui ducit tres equos, sicut qui ducit sex, Pm Hosti. [et in fi.] Ioan. ad hoc de præscrip. accedentes. ¶ In glo. tanquam, ibi, delegati] uel Pm Inno. alternatiue tamen loquentem, ordinaria t. est iurisdictionis istorum eis hac constitutione concessa. & idē de præsidibus] et ibi, impediendi] nisi prius denunciasset episcopus, qd uellet uisitare, secundum Ioan. dicebat Hosti. honeste facit episcopus, si eis cedat: quia cum à remotis forte ueniant, plus grauentur, quam episcopus, si oporteret eos reuerti, & episcopus facile potest ad alium locum declinare.

ANNOTATIONES.
 1. ¶ Maior. uide Bald. in l. fin. in prin. C. de fideicom. & uide glo. super uerb. concordem, in c. cupientes. §. ad hanc, de elec. lib. sexto.
 2. ¶ Vel personis. Et tamen supra monasteria ipsi presidentes capitulis iurisd. non habent nisi in leuibus. uide uersic. ordinantur etiam, & ibi no. in pluribus glo. per Ioan. Andr.
 S V M M A R I V M.
 1. Diuisio capituli.
 2. Capitulum generale quod, & quod provinciale regularium sit. ¶ Visitatorum inquisitio de quibus fiat, & potestas qua, nu. 4. & nu. 6. 1. processus, nu. 9.
 3. Monachorum solum regula, sed ius astringit. ¶ Penitentia qua praua.
 4. Pro peccati mensura debet esse plagarum modus. ¶ Regula seruanda, & secundum eius instituta correctio facienda, num. 6.
 6. Proclamare, pro diuulgare, & publicare. ¶ Proclamatio pro accusatione, uel reprehensione, absolutio pro depositione accipitur apud regulares. ¶ Abbates suspendi, uel interdici à quo possint, & de eius excessibus qualiter puniuntur, nu. 7. in fi. & nu. 8. in fi.
 7. Peccatum prouocat alios ad peccandum. ¶ Pœna eius reuocat à peccato. ¶ In exemptos diocesano iurisdictione non competit, præterquam in exemptis, & quibus.
 8. Coadiutor Abbati datur ad tempus, & perpetuo, & quando.
 9. Sine strepitu iudicij quando procedi dicatur.
 10. Vacantis ecclesie collegium quando administrat. ¶ Metropolitanus, uel archiepiscopus supplet negligentiam episcopi, & quo casu hic in fin.
 11. Presidenti in capitulo, & uisitatores potestas qua, & n. 13. & 14. ¶ Exemptorum ius hic differt ab in exemptis. ¶ Diocesani papa non uult in in exemptis præiudicare.
 12. Circa exemptos prelatos specialia qua.
 13. Coadiutore remisso & negligente deputatur administrator. ¶ Administrator in casu huius constitutionis à quo deputeretur.
 15. Mixtura clericorum secularium, & regularium prohibetur, & num. 16. ¶ Laicus potest esse præbendarius, non canonicus. ¶ Monaci possunt habere seculares beneficiatos. ¶ Hi seculares beneficiati per diocesanos amouentur, & quando.
 16. Religiosus non præbendatur in ecclesia seculari conuentuali. ¶ Vocem in capitulo monachorum non potest habere clericus secularis, excipiuntur casus. ¶ Idem in capitulo canonicorum regularium. ¶ In canonicis regularibus idem ferè ius, quod in monachis.
 17. Beneficium percipere non debet, qui non impendit officium, nisi in casu, & quo. ¶ Egens quo casu non impertit officium.
 18. Exemptorum beneficiati, & seruientes quatenus sint exempti. ¶ Per inquisitionis modum quis hic beneficio suo primatur. ¶ Familia scholaris an possit tueri priuilegio scholastico, remittit.
 19. Moniales hæc constitutio comprehendit. ¶ Non uisitant, non corrigunt, nec puniunt, sed hæc omnia patiuntur. ¶ In eas non cadit actio, sed passio.
 20. Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 21. ¶ Propter paupertatem quis minus condemnatur. ¶ Contributio Lege Rhodia qualiter fiat. §. penul. ¶ Contra curatoris, qui male gessit, filium agitur. §. ulti. ¶ Magistratus reipublicæ dolum malum, & qua alia debent, ibid.
 22. Suppletio glossarum, & nu. sequen. ¶ Xoricida, quam matricida grauius punitur, & ratio. ¶ Per professionem religionis qua deponantur, in fin.
 23. Pœna maior nobili, & diuiti, quam ignobili, & pauperi quando infligenda. ¶ Item in dignitate constituto, quam priuato.
 24. Carnes putridæ ferro indigent, & cauterio. ¶ Cantorium unde. ¶ Bonitas, & misericordia qua non dicenda.

Inquisi-

25. Inquisitori uisitatores an credendum ab episcopo. ¶ Et an ostendatur amouendo. ¶ Visitatorum quandoque deprehenditur malitia, & quandoque iuris infirmitas. ¶ Exceptiones quas admittet in casu huius constitutionis, in fi.
 26. Cause cognitio quibus casibus ad unum spectat, & ad alium de ciso. ¶ Per denuntiationem sequitur remotio quandoque, ut hic.

C A P V T VII.

A, que pro religionis. Diuidat & summabo per partes, & in hac prima parte de monachorum correctione tractatur [Et infra] supple, sunt statuta multum fauoris habentia. Summa enim est ratio & c. ff. de religio. §. sumpt. fu. sunt personæ, de dolo, capitulo secundum do [A generali] generale uocatur: quia generaliter omnes de provincia conueniunt, etiam exempti. Sed provinciale est, ut supra c. proximo [monasteriorum] a lias monachorum, & utrunq; uerum est, vt sequitur [Observantij] sup. eodem, cū ad mona. [Temporalibus] ergo & de personis, & de statu inquiritur. nam, & de rebus temporalibus habenda est cura 1. quæst. 3. si quis obierit. 2. i. quæstio. i. uidentur, ne clerici. uel mona. c. 1. [Regulam] de qua satis dixi, de reg. c. fi. [Apostolica] no. quod non t. solum regula, sed etiam iura astringunt monachos. ad idem, sup. titu. 1. ex multa, in princ. ibi, iuris ignari [Præu] secundum quam forte imponebatur penitentia nimis leuis, secundum Innoc. uel forte nimis crudelis, & dura, ut pote qd quasi latrones statim capiuntur, & graui custodia deputentur, ex quo accidit, quod sunt fugitiui, & alia multa mala exinde sequuntur, Hostien. [Pro lege] quod esse non potest, in auct. ut nulli iudic. §. nulli, colla. 9. quod dic ut de co. sue. c. fi. [Inolenit] subaudi, si obedire uoluerint: alijs ip si uisitatores & c. & sic continua secundo Hostien.
 4. [Monachos] ex hoc t. uidetur, qd uisitatores punire possunt monachos delinquentes, quod potest intelligi, cū sunt contumaces uisitationis officio, puta quia inter rogati nolunt respondere de statu monasterij, uel ingerunt impedimēta uisitationis officio, uel alijs propter præteritos excessus uisitatores non puniunt monachos, sed puniendi sunt per abbatem, uel eo negligēte per generale capitulum, ut sequitur secundum Innoc. uel secundum Host. loquitur de monachis contumacibus in hoc, quod nolunt penitere ad præceptū abbatum, licet uisitatores hæc fieri præcepissent [Modum culpæ] Deute. 25. in princ. Pro t. mensura peccati erit plagarum modus, & uide quod dicam de accusa. cum dilecti, super uer. leuiter [Vice nostræ] sic sup. c. proximo, uer. ordinetur [Potentiam] contra. l. dist. ut constitueretur. Sol. in religiosis hoc locum habet, ut dicit glof. alijs illud locum habet secundum ea, quæ no. de tempo. ordinar. c. 2. nam seruanda est regula, ut patet supra eod. cum ad mona. Host. [Quin ouem] ad Gal. 5. [Morbidam] sic infra de excess. præl. [Grauem] ff. de ædil. edic. l. plerunq; [Si uerò] 2. pars, in qua tractatur de correctione abbatum [Regularia] contra t. quæ nil possunt præcipere, supra de officio archidiacono. c. fin. [Proclamatur] idest diuulgentur, & publicentur secundum Goff. dicit Hostien. qd monaci dicunt proclamationem, quod nos accusationem, uel reprehensionem, sic quod uocamus depositionem, ipsi uocant absolutionem, curialibus ergo uerbis utuntur [Puniantur] pœna suspensionis, uel interdici. pœna enim depositionis ad uisitatores non spectat, supra c. proximo. §. ordinetur, uel dic, & melius, qd suspensi, uel interdici non possunt abbates nisi per episcopum, sed punien-

tur aliter, quia publicè recipiēt disciplinam, & hoc uidetur sonare hæc litera, & præcedens secundum Innoc. [Pœna] sicut unius t. peccatum prouocat alios ad peccandum. 1. i. quæstio. 3. præcipue, sup. ti. 1. magna, sic pœna reuocat à peccando, ut hic, & in concord. [Non exemptus] de exemptis infra submittet, & sic patet diocesano se non intrmittere de exemptis, quod uerum est in his, quæ in religione sua committunt: se cus, si alibi in dioec. delinquant secundum Hostien. quod dic ut de priuil. c. 1. li. 6. [Remissus] tunc enim non statim remouentur, nisi magna & supina fuerit negligentia, ut sup. eo. cum ad mona. §. penul. Si uerò graua committat, remouetur, ut sequitur [Id] scilicet negligentia, quā inuenerint [Vsq; ad] datur t. ergo quandoque coadiutor ad tempus, quandoque perpetuo, de cle. ægro. c. penult. & ultimo. Et uide, quod ibi plene dixi per modum summæ [Generale] & tunc si uideatur capitulum, omnino per diocesanos remouetur ad denuntiationem ipsorum, uel uisitatores, supra c. proximo, uel alia penitentia, prout ordinauerint, puniuntur. Hostien. [Alias] puta propter incontinentiam supra. c. 2. [Absque iudiciorum] no. inquisitores t. abbatū nō debere necesse seruare solitum cursum iudiciorū secundum Inno. quod dicit Hosti. uerum de abbatibus religiosis. Sunt enim quidam seculares, supra de renuncia. ex transmissa [Strepitu] idest aduocatorum clamosa garrulatione, & sophistica cauillatione remota, nō attenda perniciosa iur. subtilitate, sed de plano ueritate facti pura, & simplici considerata, de sindi. c. uno, de iud. dilecti. Hostien. [prouideatur] per diocesanos, supra eod. §. 1. respond. de officio ordi. cum uos, de succes. ab inte. c. fin. secundum Hosti. non obstant, quæ dixi, sup. ut eccle. bene. c. uno, in glo. hoc uult, uer. & hæc uera. ubi dicitur, qd collegium ecclesie uacantis administrat: quia si illud intelligatur de ecclesia cathedrali, planum est, & sic loquitur canō ibi allegatus, uel dicatur per collegiū hæc fieri, uel si uis renere hanc gl. pro qua facit, quod dicam post Inno. infra super uer. de puretur, procedat hoc abbate depositio, uel suspensio propter culpam, cum eo casu sit presumptio contra collegium facit, quod dicam post Innoc. de accusa. cum dilecti, post prin. super uer. ecclesie [Hæc] tria, quæ sunt dicta, scilicet de dando coadiutore, & de amouendo, & de administratore deputando [Ap. sedi.] ad episcopi negligentiam puniendi: sed archiepiscopo intimabitur ad negligentiam episcopi suppleam. Pe. [Intimare] nec enim habent, nec habere debent aliā potestatem in episcopū ut sup. c. proximo. dictū est [Depositione] correctio eorum monachorum ex pro. uer. proclamatio abbatibus, coadiutoris prouisio & c. depositione excepta, per uisitatores, uel presidentes poterunt expediri, sed quare non est idem in non exemptis? secundum Innoc. hoc potuit inducere papa distantia, & moræ periculum. ad quod faciat de elec. nihil, ad fi. de offic. deleg. super quæstionum. §. quem uerò, secundum Hosti. est ratio: quia in exemptis papa nō præiudicat, nisi sibi, in nō exemptis præiudicaret diocesani, quibus tamen præiudicare non vult, supra c. proximo in princ. [Reseruat] no. hic t. vnum speciale circa exemptos prelatos aliud supra de consue. cum ven. aliud de renun. c. fi. item de rebus ecclesie non alienan. ut super. Item de elec. si abbatem, lib. 6. Item de priuile. c. 1. eo. lib. Item eod. titu. auctoritate. Item non renunciat priuilegio libertatis, de arb. cum tempore. Item non tenetur ad statuta episcopi, quod dic, ut dixi de loca. c. 2. super 1. glo. [Monasterio] idem t. intelligas de coadiutore sibi dato, vbi negligens, & remissus inuenitur, ut supra. §. proximo, secundum Hosti. [Deputetur] à diocesano, uel à papa. In hæc gl. non placet de diocesano, cum loquatur hic de exem-

plis:

pris: nec de papa: quia tarda esset provisio, ut modò dixi in gl. correctio fiet ergo hæc per præfidentes, uel uisitatores: aliàs administraret collegium. primò uero de mente: facit quod post Hosti. dixi in prin. gl. correctio sequentes] 3. pars. in qua tractatur de correctione uisitatoium, & præfidentium [Eorum] scilicet priorum uisitatoium, non tamen uisitatoium, ut est dictum sæpius [idem] dupliciter potest intelligi. uno modo, quod uisitatores inquirant actus etiam præfidentium, uel aliter, ut legit Hosti. ut sicut uisitatores de præfidentibus, sic præfidentes de proximis præfidentibus inquirant [Præcipimus] 4. pars, in qua tractatur de secularibus à monasteriis, & in monasteriis beneficiatis [Ad præbendas] ut quasi fratres in ecclesia. & capitulo sint cum eis permixti. Reprobatur enim talis mixtura per iura, quæ alle. gl. sic prohibetur laicus recipi in canonicis, & tamè potest esse præbendarius secundum ea, quæ no. de instit. c. 2. sic uidetur, quod talis positus in monasterio habere præbendam, si forsan ad præsentationem monachorum fuerit promouèdo in mona. titulus assignatus: quia & monachi possunt habere seculares beneficiatos, argum. 16. q. 1. iuxta, de iure patro. postulat. de preben. cum secundum: & tamen non per monachos, sed per diocesanum, si causa iusta id postulauerit, amouentur, argu. infra eo. uer. si quis uero, de capel. mona. c. 1. li. 6. & argue per contrarium, uel non facit officium, uel obsequium de clerici. conu. diuersis. de præben. cum secundum, nisi forsan & id concederetur alicui egenti pietatis intuitu, 16. q. 1. possessiones, & c. si. de pecul. clerici. c. si. de clerici. conu. 1. omnes. ubi de hoc. Hosti. [Vltra] beneficia scilicet sibi collata [Tantum] scilicet secularium clericorum sic exemptorum [In exemptis] no. secundum Pe. & Abb. quod beneficiati ab exemptis, & qui illis seruiunt, sunt exempti: quod est uerum quò ad illa beneficia, quæ ab exemptis tenent. Item not. per modum inquisitionis, quem priuari beneficio suo, & facit prium secundum Abb. ad quæstionem, an familia scholasticus possit priuilegio scholastico se tueri, uide quod no. de foro compe. c. 2. in 2. gl. cum remis. quas ibi dedi, pro & contra. infra de priuile. licet. §. 1. & 2. lib. 6.

19 [Hæc autem] v. pars, in qua tractatur de monialibus extendit [Omnia] quæ dicta sunt à principio usque huc. nam & quod dictum est sup. c. proximo de præbendariis, & in his locum habet [Priores] supra c. proxi. in prin. [Articulos] hoc dicit, quia moniales nec uisitantur, nec corriguntur, nec puniuntur, sed uisitantur, corriguntur, & puniuntur, de poeniten. noua. de hoc de arbi. dilecti, de maioribus, & obediens. dilecti, in tales enim non cadit actio, sed passio secundum la. 33. q. 2. est ordo, & c. hæc imago, & c. militem [Congruentes] conor. de ele. indemnitatibus. §. sed cum eas, lib. 6.

20 [Tertio] glo. allegat duas conor. in contrarium alleg. §. iura, tollit, & solutioni signat contrarium. [Glo. quia de plano] infra reddit rationem, subdit duo dicta,

quorum primo respondet per quæstionem, secundo per ob. ¶ Penultima glo. ponit duo similia. ¶ In 1. gl. 2. ¶ In tertia glo. ibi, eos, in fi. ¶ propter paupertatem minus quis condemnatur. ¶ In glo. primo enim, ibi, §. ult. ¶ de iudi. dilecti, super gl. 3. ¶ ibi, cum in eo uide de iur. iur. peritio, super ultima gl. ¶ ibi, tutor) hanc, & sequens. uide de na. ex li. uen. c. uno, super ultima glo. ¶ In glo. ut 2. ibi, §. famulos) uide de calum. c. 2. super ultima glo. ¶ ibi, 1. respon. in fine) uide de iud. ad liberandum, super gl. fin. ¶ In glo. quia de, ibi, licet, in fine) uide de accusa. de his, super 1. glo. ¶ In glo. penultima, ibi, l. 1. ¶ quæ sic dicit. Lege Rhodia cauetur, ut si alleuianda nauis gratia iactus mercium factus esset, omnium contributione farciatur, quod pro omnibus datum est: ad idem alle. l. hic alleg. ¶ In glo. penultima, ibi, l. 3. ¶ ago contra filium curatoris, qui male gessit [et ibi, magistratus] sequitur, reipublica nõ solum debent dolum malum, sed & latam negligentiam, & diligentiam. ¶ In 1. glo. 2. ibi, exerceatur) nisi ex causa fiat contrarium, ut in uxoricida, qui grauius punitur, quàm matricida propter refrenandam maritorum saeuiciam, ut no. 1. q. 1. cito turpem, in glo. & quis. ¶ In glo. 3. ibi, aquales) secundum Iac. idem Vincen. & Goff. ¶ ibi, delinquunt) ad hoc de con. seruo. c. 1. ¶ in fi. ¶ nobilitas, & potentia deponitur per professionem religionis, ut hic infirmitas, uel complexionis debilitas non, ut in contrario. Dicebat Hosti. circa hanc glo. si agitur de poena spirituali, uel pecuniaria, maior infligi debet nobili, quàm ignobili, diuiti, quàm pauperi: in dignitate constituto, quàm priuato. & si contrarium inuenis, est speciale, non ob. de off. deleg. sane. 2. quia uerum est, quod defertur constituto in dignitate ab initio, ut ibi: sed si in malicia perseveret, plus est puniendus, quàm alius. 1. q. 3. præcipue, si agit de corporali poena, maior imponitur ignobili pauperi, uel inferiori, quàm nobili, diuiti, uel superiori, & si contrarium inuenis, est speciale, ut hic in religiosis, uide quod not. & dixi, de iur. iur. cum quidam in 1. gl. ¶ In glo. quia, ibi, carnes) Hiero. ad amandum C. putridæ carnes ferro indigent, & canterio dicitur quasi caute urens, ut uis morbi ardore siccat (¶ in fine) ibi, quæ est ista bonitas, quæ misericordia, uni parere, & omnes in discrimen adducere: pollutur enim & c. ¶ In glo. prima, in fine) adde quod not. supra de elec. dudum. 2. circa princ. ¶ In glo. quia de plano, ibi, uisitatoium) dixit hic Goff. ¶ quod episcopus nõ tenetur statim credere uisitatoibus, sed ipsorum inquisitio est sibi monstranda, C. de accus. singuli, & ei fidem abhibeat, C. de test. l. si. C. de arbi. l. pe. sup. de testi. constitutus, & c. cum causa. Dicit demum, quod episcopus non tenetur inquisitionem ostendere amouèdo: quia amotio fit extra ordinem, alleg. in contrarium, quia timendum est, ne uisitatores onerauerint illum mendaciis. 2. q. 6. biduum, in fine. ff. de custo. & exhi. reorum, diuus, in fine: dicit tamen, quod si diocesanus deprehendit manifestam maliciam uisitatoium, non amouebit illi, argu. ff. de iudi. si prator. §. Marcellus, infra de crimi. fal. super eo. supra de app. sollicitudinem, uer. si uerò notorium. Hosti. dicit, quod episcopus amouendo ostendet inquisitionem, & cum audiet circa falsitatem eorum, quæ opponuntur, ne omnino innocentes damnetur: quia & possent malè processisse uisitatores, forte iuris ignari, sup. ti. 1. ex multa. ad hoc, inf. de accusa. ad petitionem. non tamen admittet episcopus exceptiones, quas admitteret in seculari, inf. de simo. licet, & c. per tuas: imo dum modò constat de causa, omnè subtilitatem abijciat, ut hic, & præ. decre. ad petitionem, & c. qualiter, ad hoc, cle. de uerb. sign. sepe [et ibi, licet, in fine) secundum Iac. [et in] fine) dat Goff. similia. ff. de custo. re. de militibus, & l. non dubium, de re mili. l. 3. in auc. vt nul. iudi. §. & quoniam, & §. si uero quis, col. la. 9.

la. 9. & de man. prin. §. oportet, colla. 3. dicit etiam hic esse aliud speciale, quod per denunciationem sequitur remotio, cum generaliter sequi debeat poenitentiam impositio, de simo. licet. sed hoc quia regulares facilius & c. ut in prin. glo. uel secundum eum non loquitur hic de denunciatione euangelica, & exponit denunciationem, idest manifestum. ¶ In glo. pe. ibi, administravit) ad hoc, infra de immu. eccle. aduersus, in gl. pe. [et in fine) C. ut omnes ram ciui. quàm mili. iudi. l. una, & C. ubi de crimi. agi oportet. l. 1. & 2. Hostien.

ANNOTATIONES.

1 ¶ Prox. uide de elect. ex eo, quòd, li. 6. & quòd ibi no. de insti. c. 2. & de conuersis uide Ioan. And. de priuile. exceptionem, lib. 6.

2 ¶ Cum quidam, & de iud. nouit, & uide Cy. Bal. & Sali. in l. nemo, C. de episco. & cler. & per Bar. in l. illicitas. §. si. ff. de offic. præfid. & de offic. deleg. c. 2. lib. 6.

S Y M M A R I V M.

1 Continuat. siue dispositio tituli.
Materia huius tituli ubi alibi tractetur, quàm hoc libro.

De religiosis domi. ut episcopo sint subiectæ. Rub.

1 ¶ Viso ¶ de statu religionum, de ipsorum domibus est uidentum, Goff. habetur materia. 10. q. 1. per totum. 16. q. 7. omnes basilicæ, cum capitulis sequentibus. 18. q. 2. quidam, & in cap. quæ sequuntur. Repetitur in 6. & in Cle. cui congruit, de offic. archidia. c. fin. de excep. cum uenerabilis, lib. 6. de priuile. c. 1. ad fin. in subscript. Greg. fuit. VII. uel ceterior: quia VII. scutus fuit Urbanum. III. cuius fuit decre. 4. infra, eo.

S Y M M A R I V M.

1 Consecratio basilicæ in dubio à quo fiet episcopo, & num. 4. & ponitur etiam pro edificatione, num. 3.
Disquiri pro inquiri.
Consignatio pro confirmatione chrismatis.
Chrismate episcopo licet tantum, ut in num. 2. & quo tempore.
2 Episcopus quolibet anno uisitare debet.
3 In edificatione ecclesiæ quis episcopus in dubio primarium lapidem imponet.
In limitibus, & adhaerentibus præscriptio non procedit.
4 In possessione qui est unius iurium, præsumitur & in possessione alterius, nisi uera probetur.
Ad archiepiscopum spectat diffinitio controuersiarum episcoporum suæ provincie, & quo casu hic.
Et quando ad papam.
Quando forte dirimitur, est hic casus.
Ad iudicatio fit à iudice sibi, & quando cir. fin.

C A P V T I.

Nunc autem. Casus. Si ¶ dubitatus sit basilica consecrata, ille episcopus consecrabit, qui prius in illo loco episcopalia exercebat, & casus dubij unâ probatione approbat, & aliam improbat ibi. Non enim [Disquiri] id est inquiri [Incolas] illius loci, in quo est basilica edificata. Pe. [Consignationem] idest confirmationem chrismatis, quæ fit in fronte per episcopum. non minorè, de sacra un. c. uno, uer. si. per frontis. Hosti. & no. secundum ¶ Inn. non licere nisi proprio episcopo infantes chrismare [Sub annua] quolibet anno uisitare debet episcopus. 10. q. 1. episcopum. & c. fe. & tunc chrismare pueros, & alios occurrentes, ut hic. ¶ In ¶ glo. 1. ibi, consecran-

da] potest etiam poni pro edificatione, in qua idem esset, scilicet cum quaritur quis episcopus debeat primarium lapidem imponere [et in fi.] & archiepiscopus in receptione pallij, de usu pal. nisi. ¶ In gl. 2. in fine] quæ tamen præscriptio in limitibus, uel adherentibus non procedit. de hoc de præscrip. quia indicantur. ¶ In glo. 3. ibi super eo] uide quòd ibi dixi post Hosti. in prin. quòd facit ad propositum, & de uoto, quòd super, ad fi. mag. gl. [et in fine] de proba. ex literis, & c. cum causam, de offi. archi. ad hæc. ¶ In glo. pe. in fine] qui ¶ enim est in possessione unius istorum iurium præsumitur, & in possessione alterius, nisi contra probetur, arg. 12. q. 2. cognouimus, de decimis, cum in tua. Ad hoc tamen ut sic præsumatur, requiritur, quod certum sit, quod hæc parochia sit in diocesi eius, uel quod non constet, quod sit in diocesi alicuius. Inno. Dixit autem Hosti. quod si non apparet de proprietate, nec de possessione, si sunt episcopi eiusdem provincie, ad archiepiscopum spectat diffinitio, supra de foro compe. sane ergo cui uoluerit, ad iudicet, uel sibi retinet, de decimis, quoniam. si sunt diuersarum provinciarum, uel forte dirimantur. 26. q. 2. fois. ff. de iud. cum ambo, uel recurratur ad papam. ¶ In glo. ubi, ibi, in possessione] posset tamen postea apparere locus de alterius dominio. Vincentius.

S Y M M A R I V M.

1 Per unionem unius ecclesiæ alteri ecclesiæ alterius dioceseos nihil episcopo deperit unitum, & num. 7. in fin.
2 Actiones si concedantur, intelliguntur tam in agendo, quàm in defendendo.
Cum onere suo res transit.
Inuentarium conscribitur fieri ab eo, in quem translatio fit actionum.
Superior agere potest pro iuribus ecclesiæ sibi commissæ.
3 Vniti monasterij capellæ trahunt in potestate secundæ, cui unitur.
Per arrogationem unius transeunt omnes, qui sub eo sunt, in arrogatorem.
Principalis extincto non amittitur accessorium.
4 De re edificatione ecclesiæ destructæ item de unita, remis.
Abbatem quis episcopus confirmet.
5 Vnitus locus non mutat naturam suam.
Naturam suam quando locus mutet.
6 Epilogus, & additio glossarum, num. 7.
Episcopus iure communi habet iurisdictionem in monasteria suæ diocesis.

C A P V T II.

Viamonasterium. Ca. Nihil perit episcopo, in cuius diocesi sita est ecclesia, quam papa unit ecclesiæ alterius diocesis. & primò ponit unionem, & eius causam, secunda ibi, ipsum, unam determinationem, cuius subdit generalem rationem ibi, nam sic [Desolatum] idest derelictum [Monachis] non tamen penitus destructum. Tan. Gof. Vin. uel idem depauperatum [Actionibus] ita in ¶ agendo, quàm in defendendo. ff. de capi. di. l. 1. & 2. & l. tutelæ, transit enim res cum suo onere, de offi. dele. pastoralis. §. qui uerò, & de decimis, pastoralis, est tamen consilium, quod monasterium faciat inuentarium. C. de iure delibe. l. scimus, & arg. quod superior agere potest pro iuribus ecclesiæ sibi commissæ, de success. ab intesta. c. si. secundum Hosti. [¶ Niendum] capellæ ¶ uerò istius monasterij transeunt in potestate secundæ: sicut arrogato patrefa. & omnes, qui sub eo sunt, in sti. de adop. §. illud, & omnes intelliguntur capite minui. ff. de capi. di. l. liberos, & si etiam monasterium periret, tamen peteretur capellæ, sicut si legantur ancillæ cum natis, uel ordinarij serui cum uicarijs, licet pereant ancillæ, uel ordinarij: tamè filij ancillarum, & serui uicarij cadunt

dunt legato, in situ de leg. §. si quis ancillas. Vincen-
 tius [Cuius est] monasterium unum. Quid t̄ notet hic
 doctores de ecclesia destructa reedificata, dixi infra,
 titu. 2. c. 3. quod autem hic not. Vincen. de unita, uide
 ad literam in Spe. de iure patro. in fine [Habear] & ta-
 mē, ut dicit Egi. abbatem confirmabit episcopus ma-
 ioris mona. [Disponimus] aliās disposuimus [seruemus].
 hoc ideo: quia t̄ unus locus alteri unitus non mutat
 naturam suam, nam si locus naturā suam mutaret,
 tunc sumeret iura annexa à iure, uel consuetudine
 naturæ mutata, sicut est uidere in monasterio facto
 capella, quod assumit iura competentia capellæ etiā
 cū suo præiudicio, infra de capel. monaco. dilectus,
 supra titu. 1. recolentes. Innocen. Hostien. remittit, ne
 sede uacant. c. 1. ¶ Prima t̄ glo. remittit. ¶ Secunda gl.
 arguit. ¶ In t̄ gl. 2. ibi, si quis à principe] uide ut lite pendet,
 capitulo primo, super ultima glo. ¶ In glo. 1. in fine] 16.
 quæstione. 1. & temporis. ¶ In glo. ultima, in fine] & no-
 secundum Pet. episcopum de iure communi iurisdic-
 tionem habere in monasterijs diocesis suæ, unde, vt
 dicebat Host. de uno mona. uni episcopo responde-
 bit, & alteri de reliquo. si de priuil. cum capella.

ANNOTATIONES.

¶ De capi. dimitt. Et contra quem agent creditores monasterij sub
 iecti, an contra ipsum, an contra principale, uide quod not. Ioan.
 And. in c. per exceptionem, de priuil. li. 6. in gl. cum hic maxime,
 & doct. & Bal. in l. causa quæ cum monaco, C. de episc. & cle.

S V M M A R I V M.

- 1 Locorum piorum uaria nomina ubi describantur.
Ea quæ ad unius pertineant iurisdictionem, & num. 3. quibus com-
mittantur, & de eorum officio, num. 2.
- 2 Prohibentis conditio potior in pari causa, ut intelligatur hæc re-
gula.
- 3 In loca religiosa, & eorum rerum, & personas quid habeat epi-
scopus potestatis.
Episcopus nil ab ecclesia petit in temporalibus.
De hospitalibus rusticorum quid iuris, reijcit alium in locum.
Exemptio in certis capitulis non inuat in alijs.

C A P V T III.

DExenodochijs Breue ē, & nō
 diuiditur [Lo-
 cis] uaria t̄ similibus locorum nomina ha-
 bes. 23. q. 6. ult. scimus, ubi de hoc. 1. qua-
 stio. 7. si quis omnes, ad fi. & in aut. de alie. & emphy-
 teu. con. in principio. colla. 9. & de ec. ti. §. finali. [Epi-
 scoporum] uel eorum, ad quos spectant ex statuto facto
 in fundatione locorū, uel ex præscriptione legitima,
 uel ex priuilegio papæ, ut in cōci. Vien. eodem titulo,
 quia contingit. 1. respon. [Ad eandem] debent enim id
 esse, quod uerbum sonant. 4. 2. distin. oratorum, & c.
 2 sequen. Goffre. [Constitutus] dixit t̄ Vincen. per hoc colli-
 guntur, solutionem, illius regulæ, in pari causa potior est
 conditio prohibentis, ff. communi diui. Sabinus, scili-
 cet quando quis illorum, quorum est res, uult ad al-
 liud re uti, quā sit usus rei [Ordinatur] hodie per con-
 cil. Vien. eo. tit. quia contingit, talia loca non conce-
 duntur clericis in beneficium, & ad hoc concor. clem.
 men. de præben. per literas, sed committuntur uiris
 prouid. & boni testimonij, qui iurare debent, & in-
 uentaria facere, & singulis annis ordinarijs rationem
 reddere, quod dicitur ibi. 2. respon. ¶ In t̄ glo. 2. ibi, per-
 tinent] non q̄ dominium reddituum ad episcopum spe-
 ctat, sed vt eos expendi faciat ad id, ad quod sunt depu-
 tati, compellet ergo episcopus parochialem sacerdotem,
 ut hospitalitatem seruet. hospitalarios domorū

pauperum, ut recipiat pauperes, & idem in similibus;
 alias enim episcopus nil ab ecclesia saltem in tempo-
 ralibus petere debet, de exceptio. cum venerabilis. 10.
 q. 3. quia cognouimus, de hoc de offi. ordi. cum uos
 [Ibi, episcopum loci] quid de hospitalibus rusticorum,
 quæ quis facit maximè in prouincia? rem-
 mit. Host. ad sum. de regu. §. si. uer. quid de rusticis, &
 adde quod dicam, infra. c. proxi. [Ibi, exemptionem]
 quæ si esset in certis capitulis, non inuat in alijs, infra
 co. cum uen.

S V M M A R I V M.

- 1 Locus deputatus auctoritate episcopi ad hospitalitatis usum reli-
giosus est, & unius episcopi.
Ad mundanos usus redire non debet.
- 2 Per laicum etiam regi potest.
- 3 Epilogus, suffragium glossarum, num. 4.
Circa sepulchrum qui quid facit, agitur contra eum.
Permutari prohibetur, & quomodo id intelligatur.
- 5 Additio glossarum.
Locus religiosus fit sepeliendo etiam in alieno, & quando.
Quomodo desinit esse talis.
Hospitalis constructi quo casu sit necessarius consensus episcopi,
Ab ipsis etiam deputari potest domus cū oratorio, & qua forma.
In oratorio quod non possit sine episcopali auctoritate celebrari.

C A P V T IIII.

AD hæc Casus. Locus t̄ deputatus au-
 thoritate episcopi ad hospitali-
 tatis usum religiosus est, & ad mundanos
 usus redire non debet. in prima decisa cō-
 sultatio in secunda responso, ibi, Inquisitioni, quā
 probat per simile, ibi, Sicut. Pontificis] proprii illius
 loci, non ædificatis tantum, supra capitulo proximo.
 de hoc, infra titulo. 1. nobis [Religiosis] scire t̄ debes, q̄
 licet locus talis religiosus sit, uideatur tamen, q̄ etiam
 per laicum possit regi. 18. q. 2. quidam [Mundanis] aliās
 humanis [sanctiones] quas alleg. glo. in principio. ¶ Se-
 cunda t̄ glo. alleg. 7. concor. in contrarium duo iura,
 & soluit. ¶ In t̄ prima gl. ibi, si quis in sepulchro dolo malo]
 iste. §. & sequens parum faciunt. dicunt enim agi con-
 tra illum, qui ædificium habet in sepulchro, uel ibi
 habitat, uel aliud agit, quā quod cōgruit sepulchri
 causa. ¶ In glo. secunda. ibi, si quis se. §. 1.] senatus prohibet
 sepulchrum permutari, id est alterius conuersationis
 usum accipere ¶ In t̄ gl. prima, ibi, sacrum] religiosum facit
 sepeliendo etiam in alieno, dummodo id fiat de
 domini uoluntate. C. de relig. & sumpti. fune. l. 2. Insti-
 tutio. de rerum diui. §. religiosum. sic per extum ula-
 tionem desinit esse religiosus. ff. de religio. cum in di-
 uersis [Ibi, in fine] dixerunt Tan. & Vincen. q̄ si quis cō-
 struat hospitale cū oratorio, tunc est necessarius con-
 sensus episcopi. si sine oratorio, non, & erat expressū
 in 2. com. de eccl. edifican. si hospitale. unde, ut dixit
 Innocen. nulli dubium est, quin laicus deputare pos-
 sit domum ad pauperes recipiendos. Refert etiam
 ipse Hostien. quosdam dicere, quod etiam potest ha-
 bere oratorium, & hospitale in domo propria, dum-
 modo non habeat formam ecclesiæ: ibi tamen non
 poterit celebrari sine auctoritate episcopi, de conse-
 dist. 1. unicuique, & c. clericos. ¶ In glo. ult. ibi, frequens]
 ibi idem no. & 14. q. 6. comperimus.

ANNOTATIONES.

¶ Ad pauperes. Et sine auctoritate episcopi illud potest destruere,
 uide glo. super uer. altare in clem. quia contingit, & circa talia
 hospitalia, uide plurimas quæstiones in libro domini Pe. de Per.
 in tractatu quartæ episcopalis, c. 13. quæritur, &c.

S V M M A R I V M.

- 1 Diuisio capituli.
In monachis, & canonicis regularibus, & alijs religiosis eadem
ratio.
Ascensus potius, quā descensus in uia Dei faciendus.
Ratio summa est, quæ fauet religioni.
- 2 Monasteria quando ad seculares clericos deuoluenda, & ad quos
& unius auctoritate, num. 3.
- 3 Additio glossarum.
Religiosus non potest fieri secularis canonicus, in fin.

C A P V T V.

Inter quatuor Breue est distin-
 guēs duo mem-
 bra, & secundum prosequitur ibi, sed &
 si. & pars huius de cleri. pere. & de mai. &
 obe. de cleri. nō resi. inter quatuor [Monasteria] mona-
 chorum, canonicorum regularium, uel aliorum reli-
 giosorū: quia in omnibus est eadem ratio, scilicet ne
 in uia dei, in qua de uirtute in uirtute ascendendū
 est, fiat descensus, sed potius ascensus. ff. de mune. ut
 gradatum. 94. dist. legimus, de regula. licet, cum si. &
 quia summa ratio est, quæ fauet religioni, supra de do
 lo. c. 2. Host. cui non placet ratio, quā quidam hic
 scripserunt, q̄ quæ semel deo dicata sunt & c. supra c.
 prox. quæ clerici seculares non sunt infācrati, immō
 sunt dei milites, de seruis non ordi. eo libentius [Secu-
 lares] supra de rebus ecclie. non alie. possessiones. Vin.
 [Ordinari] t̄ est ordo, q̄ prius de ipsis religiosis, si fieri
 potest: secūdo de alijs ipsius ordinis: tertio alterius:
 quarto de clericis secularibus, si nō potest aliter fieri;
 3 ordinentur, ut hic, & in concor. quas alle. gl. ¶ In t̄ glo.
 1. ibi, canonicos] immō nec præbendarios. de hoc, supra ti-
 tu. 1. c. ulti. §. pe. [Ibi, ponentur] intendit forte, q̄ per
 episcopum, uel quod prædixit. facit quod not. infra ne
 cleri. uel mo. relatum. tamen ibi non dicit de clericis
 secularibus, sed de alijs religiosis. Io. not. 19. q. 3. §. que-
 ritur, q̄ auctoritas papæ requiritur, tamen. 12. q. 2. si
 episcopus, uideatur uelle, q̄ si aliter reformari nō pos-
 sit, hoc liceat episcopo, & hoc credo seruatis gradi-
 bus, de quibus dixi in textu [Ibi, in fine] & supra de do-
 natio. apostolicæ, & est efficax argumen. secundum
 Hostien. q̄ religiosus non possit fieri secularis cano-
 nicus. de hoc. s. ti. i. q̄ dei, de ui. & hon. cle. deus qui.

S V M M A R I V M.

- 1 Episcopus remittens ecclesiæ iura episcopalia censum sibi poterit
retinere.
Ecclesia sita in diocesi episcopi tenetur ei de episcopalis respon-
dere, nisi in casu, & quo.
- 2 Etsi, pro quāuis.
Litis contestatio fit per confessionem unius capituli, & per negatio-
nem alterius.
Respondere, uerbum quomodo capiatur, remiss.
Pertinentium appellatio lata est.
Emphyteusos nomen ut hic accipiatur.
Ecclesia, uel ius episcopale non datur in emphyteusum, sed ipse ec-
clesiæ dantur ad firmam, uel censum.
- 3 Pecunia, uel denarij intelliguntur usuales, licet non exprimat.
Quando uerò mutatur, quid iuris, remittit.
- 4 Contractus de temporalibus distinguendus est à contractu de spiri-
tualibus.
Pensio hic quo iure pertinebat, & licebat episcopo.
- 5 Ita uidelicet, dictio. non notant conditionem, sed modum.
Modus non censetur uiriosus quo casu hic.
Episcopus ius episcopale in totum remittere, uel ecclesiam à sua iu-
risdictione in totum eximere non potest, uide nume. 15. iuncta
gloss.

- 6 Vicarios autem constituere in iuribus episcopalibus suo nomine
exercendis potest.
- 7 Per decretum quæ expediuntur, non possunt alijs delegari, b. ac re-
gula non habet locum in spiritualibus.
Concessio nulla sumit uires per confirmationem ex certa scientia
factam, in fi. & nu. 16.
- 8 Ab episcopo quo munia episcopalia possunt exerceri.
Quodcumque, dictio restringitur, & quo casu hic.
Titulus non duplicatur, & cui plures titulos proponere, & quo
modo liceat.
Exceptionibus pluribus etiam contrarijs uti licet reo, & quali-
ter.
- 9 Per retentionem, uel reservationem pensionis in ecclesia concessio
ne ab episcopo facta non contrahitur simonia, & quando.
Census constitutus ab eximente, quando dicitur licitus titulus, &
quando liceat imponi, non potest præscribi, num. 11. in fi.
Gratuitum ab initio quibus casibus hic in debitum transeat.
- 10 Papam decet seruare mundas manus.
- 11 Pro rata agere, uel concludere quis intelligitur, si plures agant, uel
contrahant, nisi in casibus, & quibus.
Eodem modo si contra plures agitur, uel contrahitur cum pluri-
bus.
Rei plures debendi, uel credendi non fiunt, nisi agatur expresse.
- 12 Rata pars ut computetur.
- 13 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 14.
Principis esse omnia intelliguntur.
Iudicati actio datur in tutorem, uel curatorem.
Cardinalis episcopus non de facili per curiam transferret ad alium
episcopatum, in fi.
- 15 Additio glossarum, & nunc sequen.
Episcopus an concedere priuilegium possit uni ecclesiæ in præiudi-
cium alterius, ad uers. Ioan. dixi, adiecta glo.
- 16 Confirmatio ex certa scientia sufficit, & si de iure facta concessio
non ualeat.
- 17 Per non solutionem census an, & quando ecclesia incidat in com-
missum, sed restituatur, & num. 18.
Legis placet, C. de sacrosan. ecc. dispositioni quando sit locus.
Imperator non potest statuere de rebus ecclesiæ, & quando, nec ei
concessum priuilegium tollere.
Ob prælati delictum an, & quādiu careat ecclesia feudo re-
gali.
Dominium utile non potest ecclesia, uel monasterium alienare, &
an hoc sit perpetuum, cir. fin.
- 18 Censu retinetur in signum datæ libertatis, & dominij.
Libertas semel concessa non reuocatur unquam.
- 19 In petitis iuribus episcopalibus an comprehenderetur pensio, &
quando in non petitis pronuncietur.
Sententia sæpe fertur super eo, de quo partes uim non faciebant,
in fin.

C A P V T VI.

Constitutus. Casus. Episcopus t̄ rem-
 mittens ecclesiæ iura
 episcopalia, censum sibi poterit retinere,
 uel aliter. Ecclesia sita in diocesi episcopi te-
 netur sibi de episcopalibus respondere, nisi appareat
 esse remissa, & sunt duæ partes. In prima facti, uel cau-
 sæ narratio. In secunda ipsius diffinitio. secunda ibi,
 Cum aut. Prima subdiuiditur in tres, in quarum pri-
 ma actoris petitio. in secunda ibi, uerum, reorum de-
 fensio. in tertia ibi, cæterum, actoris replicatio, & hu-
 iusmodi pars de pœnis, constitutus [Monasterio] alias
 monasterium, & tunc sup. habere: sed prima commu-
 nior [Petebat] sup. & pensionē. 8. den. sibi per 40. annos
 iniuste subtractam. Alij dicunt hanc generalem com-
 prehendere prædictam specialem. de hoc infra pate-
 bit [Et ideo] scilicet quia sita erat in diocesi. supra c. 1. &
 2. & 3. [Etsi] pro quāuis] respondere] & sic t̄ secundum
 Hostien. fuit lis contestata. per confessionem primi, sci-
 licet

licet de situ loci, & negationem secundi, de lit. cōteff. c. uno, & statim sufficientem rationem submittit: & exponas hoc uerbum, ut dixi de deci. dudum [*Pertinentes*] late ponitur ut etiam illas comprehendat, in quibus habebat patronatū. secundum Innocen. [*Emphyteusis*] id est ad exemplum emphyteusis. non enim ecclesiā, uel ius episcopale, sed prādia in emphyteusim dantur. 10. quæstio. 2. hoc ius. Ecclesiā uerō ad firmam, uel censum, infra titulo primo. c. 2. de iure iurādo, querelam, de censu, per totum. Hoc autem dictū est propter pensionis retentionem, sicut fit in emphyteusim secundum Goff. [*Ufualium*] & si hoc non fuisset adiectum, de usuali intelligeretur, etiam quæ currit in prouincia. ff. de lega. 1. si seruus plurium. §. ultimo. Goffre. melius. ff. de contrahen. empti. Imperatores. Si uerō mutetur pecunia, dic. ut infra. nullus. lib. 6. uel sub conditione proponerentur hęc, ut si appareret cōfirmationem non ualere, uterentur alia exceptione valida, scilicet præscriptionis. Abbas enim nō subditus episcopi ex tali donatione præscribere potuit, ar. infra de iure pa. cura. de præscrip. cum olim, secundum Host. [*Simoniacam*] de pactis, cum pridem [*Libertatem*] ut etiam per economū monasterij fuerat allegatum, supra §. primo [*Mentionem*] non est in hoc uis, cum retinere potuerit sine uirio simoniæ: ut est dictum. contra de transac. c. penul. Sol. ibi. Hostien. [*Referent*] q. d. ex quo totum dant, æquum est, ut aliquid retinere possint, de iure pa. præterea. uel dixit hic Abb. quod si dans ecclesiam teneret pro censu plus, quā perciperet in temporalibus, esset simonia. probat autem, quod partem dare possit, partem retinere possit per decre. cum Bertoldus, de re iudi. ibi dicitur, quod pro quodam iure, quod consueuit &c. & secundum Hostien. huic rationi, cui papa pedem fixit, alijs misis ad hęc, ar. de re iudi. in causis. nec mirum, si sic reseruare potest. nam & si ab eximendo offeratur census, & oblatu constituitur ab eximiente, dicitur tamē titulus licitus, & gratuitus fuisse ab initio, & transit in necessarium, & debitum, argumē. C. de actio. & ob. sicut, de uoto, magna. sic potest loqui de priuile. recepimus si. in cōmodato, quod si ab initio liberum sit, & gratuitum, in tempore tamen non reuocatur, de commo. c. uno. secundum Goff. in fundatione etiam domus ecclesiæ, uel hospitalis census imponitur, de cenli. quanto, & c. cum uenerabilis. de dona. pastoralis. 16. q. 2. uisus, secundum Hostien. [*Gratis oblatum*] si infra de simoni. dilectus. 2. [*Quantitatem*] sup. quod non faceremus, si esset simoniacum, & sic not. t. quod dominus papa debet, uel salte ipsum decet seruare manus, quāuis sit sup. legem. 9. q. 3. aliarum. Hostien. [*Ratam*] concor. de testa. Rainaldus, uer. finali [*Contingit*] hoc obtinet in iudicijs, stipulationibus, & contractibus, ut si plures sint, qui agant, uel contrahant, singuli pro æqualibus partibus intelliguntur agere, uel contrahere, & eodem modo si contra plures agitur, uel cum pluribus contrahitur, contra singulos pro parte sua intelligitur diuisa actio, uel contractus, nisi aliud dicatur, & sunt hęc uera, siue factū, siue dandum sit in obligatione, & si etiam debeatur res indiuisibilis, ut seruirus, quia interesse, ad quod agitur, diuiditur. ff. de uerb. ob. l. 2. 3. 4. §. 1. & l. stipulationes non diuiduntur, ff. de preca. si duo, in fi. & est hoc etiam idē, quia non sunt hodie plures rei debendi, uel credendi, nisi hoc expressē agatur, in auct. de duo. reis deben. colla. 7. In delictis secus, infra de homici. sicut, & de hoc de hęc, sicut ait [*Quadragesima annis*] no. censum præscribi non posse, ut hic, & C. de præscrip. 30. anno. l. male agitur, Hostien. de hoc, eo. ritu. l. comperit, & uide satis in Spe. de loca. §. nunc uero aliqua, uer. 4. 1. & uer. 44. [*Ratam*] ut si 8. erant ecclesiæ,

tercesserat confirmatio. Fatetur tamen, quod tunc, cum non ualere concessio, non poterat id fieri nisi auctoritate Alban. Post confirmationem uerō factam ex certa scientia, per quam sumit uires concessio prius nulla, potest hoc fieri auctoritate mona. in hoc priuilegiati. ut patet hic, & supra de præscrip. ueniens. per quam t. decre. & supra de offic. ordi. quod sedem, ex pohe hic (*quocumque*) habente tamen gratiam apo. sedis (*subiecta*) si. de transac. præterea. 2. (*Præscriptio*) cōtrarij uidentur isti monaci: quia titulus non duplicatur, de fide instrumen. inter dilectos. Si enim per cōfirmationem papalem ius habuerūt, per præscriptionem illud acquirere non poterant, & sic etiam contra de præscrip. ueniens. So. monaci erant rei, & sic nō prohibentur pluribus exceptionibus uti, etiam contrarijs. de hoc, infra de reg. iur. nullus. lib. 6. uel sub conditione proponerentur hęc, ut si appareret cōfirmationem non ualere, uterentur alia exceptione valida, scilicet præscriptionis. Abbas enim nō subditus episcopi ex tali donatione præscribere potuit, ar. infra de iure pa. cura. de præscrip. cum olim, secundum Host. [*Simoniacam*] de pactis, cum pridem [*Libertatem*] ut etiam per economū monasterij fuerat allegatum, supra §. primo [*Mentionem*] non est in hoc uis, cum retinere potuerit sine uirio simoniæ: ut est dictum. contra de transac. c. penul. Sol. ibi. Hostien. [*Referent*] q. d. ex quo totum dant, æquum est, ut aliquid retinere possint, de iure pa. præterea. uel dixit hic Abb. quod si dans ecclesiam teneret pro censu plus, quā perciperet in temporalibus, esset simonia. probat autem, quod partem dare possit, partem retinere possit per decre. cum Bertoldus, de re iudi. ibi dicitur, quod pro quodam iure, quod consueuit &c. & secundum Hostien. huic rationi, cui papa pedem fixit, alijs misis ad hęc, ar. de re iudi. in causis. nec mirum, si sic reseruare potest. nam & si ab eximendo offeratur census, & oblatu constituitur ab eximiente, dicitur tamē titulus licitus, & gratuitus fuisse ab initio, & transit in necessarium, & debitum, argumē. C. de actio. & ob. sicut, de uoto, magna. sic potest loqui de priuile. recepimus si. in cōmodato, quod si ab initio liberum sit, & gratuitum, in tempore tamen non reuocatur, de commo. c. uno. secundum Goff. in fundatione etiam domus ecclesiæ, uel hospitalis census imponitur, de cenli. quanto, & c. cum uenerabilis. de dona. pastoralis. 16. q. 2. uisus, secundum Hostien. [*Gratis oblatum*] si infra de simoni. dilectus. 2. [*Quantitatem*] sup. quod non faceremus, si esset simoniacum, & sic not. t. quod dominus papa debet, uel salte ipsum decet seruare manus, quāuis sit sup. legem. 9. q. 3. aliarum. Hostien. [*Ratam*] concor. de testa. Rainaldus, uer. finali [*Contingit*] hoc obtinet in iudicijs, stipulationibus, & contractibus, ut si plures sint, qui agant, uel contrahant, singuli pro æqualibus partibus intelliguntur agere, uel contrahere, & eodem modo si contra plures agitur, uel cum pluribus contrahitur, contra singulos pro parte sua intelligitur diuisa actio, uel contractus, nisi aliud dicatur, & sunt hęc uera, siue factū, siue dandum sit in obligatione, & si etiam debeatur res indiuisibilis, ut seruirus, quia interesse, ad quod agitur, diuiditur. ff. de uerb. ob. l. 2. 3. 4. §. 1. & l. stipulationes non diuiduntur, ff. de preca. si duo, in fi. & est hoc etiam idē, quia non sunt hodie plures rei debendi, uel credendi, nisi hoc expressē agatur, in auct. de duo. reis deben. colla. 7. In delictis secus, infra de homici. sicut, & de hoc de hęc, sicut ait [*Quadragesima annis*] no. censum præscribi non posse, ut hic, & C. de præscrip. 30. anno. l. male agitur, Hostien. de hoc, eo. ritu. l. comperit, & uide satis in Spe. de loca. §. nunc uero aliqua, uer. 4. 1. & uer. 44. [*Ratam*] ut si 8. erant ecclesiæ,

clesiæ, pro quibus petebantur isti. 8 denarij & sic quæ libet soluat unum, condemnatur in 40. den. si plus sol uere confueuerat, plus addas [*Abolutum*] propter concessionem episcopi per sedem apostolicam ex certa scientia confirmatam. & sic sit planum. secundū Hostien. uel secundum Abb. non fuit opposita præscriptio, uel bene præscripsissent. si alieno nomine id alle gassent [*Imponentes*] hoc sequebatur in antiqua decre. constitutus, infra de pœnis. [*Gl. hic t. uidetur*] arguit, re probat, & remittit. ponit opi. Io. & contrariam Hug. quam approbat. [*Gl. uidetur*] obijcit, & soluit. [*Gl. & ita*] notat, & remittit. [*Penultima glo.*] respondet per obie. & sol. cui solutioni opponit, & propter id aliter soluit. [*In t. quinta gl. ibi. latissimam*] uide de fide instrumen. inter dilectos, super 6. gl. [*In gl. hic uidetur, ibi. bene d. Zenone*] ubi dicitur, quod omnia principis esse intelliguntur. [*In gl. uidetur, ibi. accipiendum est*] in ambigua uoce legis. [*In gl. & ita, ibi. l. 4. §. 1.*] in tutorem, uel curatorem datur actio iudicati. [*In gl. forte, ibi. temporibus*] non de facili transferret curia Cardi. episcopum ad alium episcopatum, de postula. c. 3. unde potest dici, quod istud Lauican. sit nomen, uel cognomen proprium secundum Hostien. [*In t. gl. hic uidetur, ibi. ut ibi no.*] quod ibi not. tenet hic præcisē Hostien. scilicet, quod hæc concessio non ualuisse, nisi fuerit secuta papalis confirmatio ex certa scientia [*& ibi. Ioan. dixit*] & Goffre. & Vincen. hic, quæ opinio uera est secundum Hostien. quando episcopus facit id de consensu capituli, & ex causa rationabili: his duobus deficientibus, uel ipsorum altero, uera est opinio Hug. secundum eum [*& ibi. possit*] non tamen debet sine causa, ut not. Ioan. 22. distinctio. capitulo primo [*& in fine*] de hoc. 16. quæstio. prima. ecclesiæ. 25. quæstio. 2. in summa, infra de rebus eccle. non alienan. dudum, libro sexto. 16 [*In gl. ex certa scientia*] & sic nullum t. contrarium secundum Hostien. nam, ut dixit Innocen. talis confirmatio sufficit, & si de iure facta concessio non ualere, de confir. uti. uel inuti. capitulo penulti. de transac. c. 1. [*In gl. uidetur, ibi. c. ult.*] & supra de transac. capitulo præterea. 2. [*& in fine*] maxime quia tam modicum recipiebat episcopus respectu eius, quod dabat, quod non est uerisimile, quod propter hoc fuisset motus ad concedendum, infra de simo. & si quæstiones. Goffre. uel dic. ut dixi in textu super uer. ita uidelicet. 17 [*In gl. hoc idē, ibi. Priuari monasterium*] uult t. ergo glo. quod si ecclesia nō soluat censum debitū, res ipsius emphyteutica incidat in commissum, sicut in priuato, & idē hic Innocen. & Hostien. & uide de hoc in Spec. de loca. §. nunc uerō aliqua, uer. 14. & uer. sequenti, & opinionioni Vberti, & Ma. de Fano ibi posita, scilicet quod ecclesia incidat, sed restituatur, accedit Ioā. de de. lib. 2. q. 16. in fine. Alij contra, quod non incidat per l. placet. C. de sacrosan. eccle. can. 16. q. 1. ubi hoc etiam tenet Io. & 11. q. 6. 1. si tributum, & hæc opinio placet Goffre. in summa, eo. tit. §. 3. Pe. & Abb. & Egi. hic, & Archidia. in præ. l. placet, huic dicto contra. C. de exac. tribu. si diuina, lib. 10. ad quod responderi potest, quod lex illa non habet locum secundum canones, uel intelligitur, quod res ibi tenetur loco pignoris, donec tributum soluat, ut ibi no. uel exponitur [*diuina*] id est imperialis. Circa primam solut. certum est, quod Imperator nil potest statuere de rebus ecclesiæ, maxime quod præiudicat ecclesiæ. 96. distinctio. cap. primo. de constitutio. ecclesiæ, cum concor. per quod patet, quod l. si diuina, non tenet, si de ecclesia loquitur. Item nō potuit Imperator priuilegium, quod ecclesiæ concesserat, tollere. decet enim concessum a principe, & catera de regu. iur. decet, libro sexto. facit quod dixi post Innocen. supra de iudi. nouit, super glo. sed cum hæc. Pro opinio. autem Io. Goffre. & sequacium bene facit

hoc capitulum, ubi ferè per quadraginta annos fuerat census non solutus, & condemnatur mon. solum ad censum substractum, & quicquid dicant glo. non apparet ratio, quare plus petitio hic includat pensionem, quā rem. Istud etiam bene probat. l. in usi. feu. de capitulis Cor. c. si clericius, ueluti episcopus, ubi si prælatus committit felloniam contra regem, a quo ecclesia feudum habet, illo prælato uiuente pertinebit feudum ad regem, illo mortuo redibit ad ecclesiam. ratio, quia delictum personæ, & cætera, de regulis iuris, delictum, libro sexto, cum concor. Item de contrario mirandum, cum certum sit, illud utile dominium, quod habet ecclesia, uel monaste. emphyteuticarium, alienari non posse sine solennitate canonicis, sine exceptione. 12. quæstio. 2. ergo quomodo illud sic alienabit canonem non soluendo? nec paranda est via fraudi, de diuor. quanto, in fine. nec permit tendum aliqua uia, quod est prohibitum, de regulis iuris, cum quid, libro sexto, cum concor. maxime cum vendendo posset ecclesiæ abesse uera estimatio ipsius utilis dominij: cessando uerō in solutione nil abesse [*& ibi. transit in monasterium*] unde t. dicebat hic Hostien. quod hic nil retinuit episcopus præter censum, quem nec habere uoluit in signum dominij, sed potius in signum datæ libertatis. ad hoc de priuile. recepimus, & idē quantumcunque in solutione cessetur, non reuocatur libertas semel concessa. In sti. qui & ex quibus cau. ma. non pos. §. semel. secus, si in signum dominij censum retinuisse, tunc enim committeretur res concessa, si per biennium cessaretur in solutione census, ut in eo, quod legitur, & not. de dila. literę, de causa posses. c. fin. de loca. propter [*& ibi. consuetudinem*] aliter uidetur notasse de offic. ordi. conquerente, in prima glo. sed hoc fuit dictum Innocen. quod potest uerum esse, quando census debetur loco iurium episcopatum, ubi dicam super glo. proxi. aliās sit uera glo. contraria [*& in fi.*] idem Goff. hic. [*In glo. ult. in fi.*] secundum Innocen. & pro cedebar hoc maxime, quia in locum illorum iurium episcopatum succedebat hæc pensio, & pro illis soluebatur. ad hoc, infra de censu. olim, supra de uoto. mag. §. cum igitur: sed secundum Hostien. posset dici, quod compromissum factum fuit in papam, ut in amicabilem compositorum, supra de arbi. cum tempore, & in hoc tanquā amicabilis compositor pronūciat, & si petrum non fuerit, uel in his spiritualibus non est uis de hac subtilitate, ex quo de ueritate constat, supra de iudi. dilecti, uel dic secundum Goffre. quod & si totalis subiectio peteretur, non potuit tamen ad iudicari obstante confirmatione sc. apo. adiudicatur ergo in eo, quod potest, scilicet in pensionis assignatione, quæ est subiectionis probatio, de censu, omnis anima, quod dic. ut de causa posses. c. fi. & sic condemnatur in eo, in quo per confessionem economi subiecta inuenitur. ff. si cer. pera. quidam. nam sepe iudex pronūciat super eo, de quo partes uim non faciebant, de consue. cum dilectus, de concess. præbend. ex parte. Hostien. placet, quod expressē fuit petita, ut in principio dixi secundum eum.

AN NOT A T I O N E S.
 a Dilectos. Vide Ioan. And. de priuile. cum personæ, super gl. & sic, & plenius per Bar. in l. Meua. §. duobus, ff. de legat. 2. & plenē de concursu priuilegij, & præscriptione Bal. in l. 1. C. de fur.
 b Non subditus. De subdito nunc an id possit, uide Io. And. de clerici. non res. quia nonnulli, in gl. ma. uer. quid si aliquis, & de pœni. & remis. omnis, in gl. super uerbo, proprio.

S Y M M A R I U M.
 i Episcopus uendicans ecclesiam pleno iure quando tam in spiritualibus, quā in temporalibus obtineat, Ecclesiam

- 2 Ecclesiam quado quis petit, qualiter concipiendus libellus, & qua actione experiendum, & num. 6.
Eam qui petere possunt, & quibus modis petatur, & concedatur. In interdicto unde ni. & in rei uendicatione qua ueniant.
Prælatu ecclesiæ temporalis quis, & quis perpetuus, cir. fin. & nume. 9.
- 3 In archidiaconatu, præpositura episcopatu, uel alia dignitate etiam seculari, scilicet comitatu, marchionatu, uel ducatu petendo quam rectè proponat quis actionem, & num. 6.
Dignitates quadam hic ecclesiasticæ, & seculares recensentur, & qua.
- 4 Ciuitas, uel castrum, uel uilla ubi petitur, quam intentabit actio- nem.
- 5 Contra uniuersitatem hominum ciuitatis, uel castri qualiter aget dominus de bonis, & iurisdictione ab ea denegantis.
Ea se per fundicum debet defendere.
- 6 Innocenti glossa magis subtiles, quam utiles.
Actionem exprimere non tenetur quis secundum ius canonicum.
- 7 Ecclesiæ in potestate episcopi quatenus dicantur esse.
Dantur ad pensionem, non ad emphyteusim.
- 8 Episcopus quando iuste defendat ecclesiam in spiritualibus, & tem- poralibus.
In spiritualibus si obtineat, quid habeat.
Causa propria quando dicatur.
- 9 Pro ecclesia habente prælatum, & perpetuum ad uitam, uel uicari- um, & similes, & superiorem abbatem, ut cum horum conueni- entur, uel præferretur.
Episcopi, & officialis eius idem dicitur consistorium.
Conueniri plures ubi possunt nomine alicuius ecclesiæ super eadem quaestione, iudex quando procedat ad missionem in possessionem, in fin.
- 10 Sententia contra legitimum defensores ecclesiæ lata mandabitur executioni contra eam.
Defensor ecclesiæ non cogitur cauere iudicatum solui.
- 11 De sententia incertitudine quid iuris, remittit.
Ecclesiam petenti episcopo qua possint obesse.
- 12 Epilogus, & suffragium ecclesiarum, num. 13.
Ad dominij probationem non sufficit facta locatio, nisi contra con- ductorem, nu. 14.
Per comparationem literæ cuiuspiam probantur.
- 14 Additio glossarum.
Locatio probat contra conductorem.

C A P V T VII.

Vm uenerabilis. Casus. Episco-
pust vendicās
ecclesiam pleno iure, eo q̄ probat eam in
diocesi sua sitam, in spiritualibus obtinet,
si non apparet exempta: in temporalibus succumbit,
nisi ius suum aliter doceat, & sunt duæ partes. Prima
factum narrat. Secunda diffinit ibi, quia igitur, & utra
que subdividitur. Concor. autem in facto, & in sum.
de excep. cum uenerabilis, & idem ibi scribit eisdem,
sed sup alia ecclesia, scilicet sancti Viti [Ecclesiam sancti
Angeli] hic est bonus libellus, quando quis petit ali-
quam ecclesiam, ut scilicet dicat, peto talem eccle-
siam, quam dico ad me pertinere in spiritualibus, uel
temporalibus, uel in utroque, uel sic, quam dico mi-
hi subiectam, & in scrutinio, & similibus, infra ti. pri-
mo, c. secundo: sed & si sine his adiectionibus episco-
pus simpliciter uendicet ecclesiam, poterit ei simpli-
citer adiudicari: quia quamuis pro spiritualibus, &
consecratis rebz directa uendicatio non competat,
cum in nullis bonis fiat, Insti. de rerum dist. §. nul-
lus autem: utilis tamen in rem actio pro his datur, ut
hic patet, & supra c. proximi, & c. de xenodochijs, C. de
sa. san. ecc. sancimus. 2. ff. de rei uen. in rem. §. 1. & l. que
religiosis, & supra de in l. cum uenient, supra de excep.
cum uenerabilis: quoniam secundum quosdam

etiã laici possunt petere ecclesias ratione iuris patro-
supra de iudi. examinata. ecclesia rectè uendicatur, ut
quidam dicunt, si solummodò res corporalis certis
finibus limitata petatur, licet sit res sacra. C. de sa. san.
eccle. sancimus. 2. Sed si petatur ecclesia cum iuribus
suis, puta cum iure decimandi, & cum alijs iuribus in
corporalibus, non rectè intentatur rei uendicatio, in
qua non ueniunt nisi corporalia. ff. de rei uen. l. 1. & l.
rei uendicatio. ideò agens prudenter faciet, si primo
intentet rei uendicationem ad ecclesiam cum perti-
nentijs corporalibus, & postea si in hac petitione ob-
tinerit, agat confessoria, uel quasi nomine ecclesiæ
pro iuribus incorporalibus ipsi ecclesiæ competentibus.
Alij dicunt, & ut uideretur, melius, quòd ecclesia
potest simpliciter uendicari, & si agens obrineat, man-
dabitur sententia executioni non solum quòd ad cor-
poralia, sed etiam quòd ad incorporalia, que in execu-
tione ueniunt non principaliter, sed accessorie, sicut
est uidere simile in interdicto, unde ut in quo res so-
li tantum ex sui natura ueniunt, sed mobiles ex acci-
denti. ff. de ui & ui ar. l. prima. §. illud. nec est simile de
hæreditate, & peculio: quia in peculio non est aliqua
res corporalis, cui talia accedant, & uidetur, quòd et-
iam prælatu temporalis ecclesiæ, idest cui ad uitam
suam tantum est collata, sicut omnia beneficia com-
muniter conferuntur, rectè uendicat ecclesiam cum
suis pertinentijs, supra de offic. deleg. si quando, de pa-
ctis, cum pridem, & c. sequen. Item prælatu perpet-
uus rectè eam uendicat cum pertinentijs, si ad eam
plenè pertinet: puta quia est episcopus, supra eod. de
xenodochijs, & hic, uel abbas, siue prælatu ecclesiæ,
uel capituli, uel monasterij in eiusdem proprijs usus-
concessa, argu. infra de priui. pastoralis: sed & si dicat
eam sibi subiectam solummodò, rectè uendicatur: ut
hic dicitur. Melius tamen est, quòd agat confessoria,
per quam petet in eam subiectionis, ut hic, & supra
c. proximi, de rescrip. ex parte. r. ff. si usufr. pet. l. prima.
Si autem petat quis archidiaconatum, uel præposi-
turam, uel episcopatum, uel aliam dignitatem etiam
secularem, puta comitatum, uel marchionatum, uel
ducatum, non rectè proponeret rei uendicationem,
sed debet cognitionem prætoriam, uel officium iudic-
is implorare, quod sic probatur. Iustum est enim,
quòd si quis ius habet in aliqua dignitate, ipsum pete-
re possit: sed non inuenio expressum, quòd sibi com-
perat certa actio, ergo est ad officium iudicis recur-
rendum. ff. de mino. quod si minor. §. 1. ff. de liberis
exhi. l. tertia. §. hoc autem interdictum, 3. quaestio. 6.
hæc quippe secunda, quaestio. prima. in primis, & de
hoc no. iatis, supra de offi. iudicis cap. secundo. & hæc
actio, siue officium erit uniuersale, & sic procedetur
in eo, sicut in petitione hæreditatis. Quiddam tamen di-
cunt, & melius, ut not. infra de excess. prælat. inter dile-
ctos, quòd in his casibus competit confessoria, & in-
rem. Vbi t̄ uero petitur ciuitas, uel castrum, uel uilla
tanquam proprietas, quia scilicet ad solum actorem
pertinet, rectè uendicabit eam cum suis pertinentijs,
argumen. C. de fundis limi. l. 2. C. de bonis vacan. l. se-
cunda. Si autem non pertinet ad eum tanquam pro-
prietas, sed habet tantum in ea maius dominium, tūc
petat subiectionem ciuitatis, uel uillæ, uel castri, sicut
de subiectione ecclesiæ superius est notatū. sed si uni-
uersitas t̄ aliqua hominum alicuius ciuitatis, uel castri
sit alicuius domini quòd ad frodium, banna, & iur-
isdictionem, & homines uniuersitatis de prædictis de-
negent domino responderi, aget dominus contra u-
niuersitatem, sicut ageret contra alium liberum homi-
nem singularem: quia uniuersitas corporalis est
ff. de rei uendic. l. 1. 2. & 3. ff. de legatis. 3. si chorus, se-
cundum Innocen. & ipsa uniuersitas per fundicum se
defendat.

defendat, ff. quod cuiusq; uniuers. l. 1. & no. 5. de syndi-
c. uno. tamen tutius est, quòd dominus agat cōfessio-
ria pro iuribus denega. & de hoc no. 5. de ma. & obed.
inter quatuor, & de appel. dilectis, secundum Inn. cu-
ius est quasi hæc tota gl. quæ potius consistit in subti-
litate, quam utilitate. nam satis simplex est, qui maxi-
me secundum ius canonicum uult exprimere actio-
nem, ut patet in eo, quòd not. & legitur, supra de iudi.
dilecti, & capitulo examinata. & materiam huius
gloss. uide in Specu. eodem tit. uer. illud, usque ad uer-
sicu. porò [spiritualibus] in his obrinet: in temporalibus
succumbit, ut patet per inferiora [Potestate] quan-
tum t̄ id gubernationem, tuitionem, & defensionem,
de hoc, supra eodem de Xenodochijs [Nitebatur] alias
uidebatur. simile de electio. cōstitutis [Post ipsum] qua-
si dicat, tribus Abbatibus continere locauisse. Datur
enim ad pensionem, non ad emphyteusim. de hoc di-
xi. supra eodem capitulo proximo [Et infra] produxit
etiam priuilegia, per quæ in quibusdam apparebat ex-
empta, de quibus infra dicitur [Adiudicauimus] iste
Episcopus iuste defendit ecclesiam istam in spiriua-
libus, & temporalibus, si ipsam habeat in proprijs si-
bi usus concessam: quia per cōsequens causa sua erat
propria, cum ad ipsius commodum, & incommo-
dum pertineret, secūda quaestione sexta, biduum, uer-
siculo palam. sed & si in spiritualibus obtineat, habe-
bit decimas, & alia iura spiritualia. & idem est de rem-
poralibus, supra de donatio. pastoralis. quamuis etiã
hæc ecclesia habeat proprium, & perpetuum præla-
tum ad uitam, uel uicarium, uel custodem, uel com-
mendatorem, quantuncunque etiam bona eius à bo-
nis monasterij sint discreta, rectè tamen agitur cōtra
Abbatem, cui subest, p̄ ipsa ecclesia: quia Abbas magis
proprie dicitur prælatu ipsius ecclesiæ, quam ille,
qui eam tenet, per quem & Abbas ipsam possidet,
supra de restitutione spoliatorum, cum uenissent, &
argumento supra de supplen. negligen. prælato. ca-
pitulo secundo. unde & apud Abbatem sunt non so-
lum dominium, & possessio rerum ipsius ecclesiæ,
sed etiam actiones, supra eodem, capitulo secundo,
supra capitulo proximo, supra de officio ordinarij,
conquerente. ubi de hoc. Fatemur tamen, quòd uter
que potest conueniri: quia & una censetur admini-
stratio amborum, sicut & consistorium officialis, &
episcopi unum idem dicitur, de appellatio. Romana,
libro sexto, uel dic, quòd secus est in perpetuis & nec-
cessarijs prælatis, quam in temporalibus & uolunta-
rijs: quia perpetui sicut nec à prælatura remoueri pos-
sunt sine causa, etiam si religio si fiat, supra de sta. mo-
naci, sic nec ab agendo, seu defendendo. In tem-
poralibus autem prælatis, sicut sunt priores simplices
præceptores, & similes, secus est censendum, qui tan-
tum custodibus comparantur, ut no. supra de iudi. cū
deputati. Vbi ergo ecclesia in proprijs usus monaco-
rum est concessa, agatur contra Abbatem. Alioquin,
ubi tantum ius patronatus spectat ad monacos, tunc
si quis uelit agere de iure, quòd patronum tangit, cō-
uenitur Abbas. si uerò de alijs, tunc non Abbas con-
uenitur, sed prælatu ipsius ecclesiæ, argumen. ad hoc,
supra de offi. ordina. cum uos, supra de appellatio. bo-
næ, supra de institutio. cum uenissent. Quis autem cui
sit præferendus, not. supra de restitutio. spolia. olim. r.
ibi, uide in gloss. si de iuribus, & de iudi. cum deputa-
ti. hoc tamen teneas, quicquid ibi not. quòd ubi sunt
plures, qui conueniri possunt super eadem quaestio-
ne nomine alicuius ecclesiæ, nunquam debet iudex
procedere ad missionem in possessionem, etiam si
unus sit contumax, nisi primo omnes uocentur, ff. de
mino. Emilius, ff. ex quibus cau. in possessio. ea. hæc
autem. Dicimus ergo, quòd si defensor legitimus no

mine ecclesiæ sit conuentus, sententia contra eum la-
ta mandabitur executioni contra ecclesiam, sed nec
cogitur talis cauere iudicatum solui. ff. de admini. tut.
uulgo. nam & aliàs certum est, quòd quilibet admit-
titur ad defendendum cum satisfactione etiam sine
mandato. C. de satisfando, l. unica, C. de procura. exi-
gendi, secundum Innocen. cuius est quasi hæc tota
glo. quam etiam posuit Hostien. [Exceptis] quomodo
hic soluat contrarium de incertitudine sententia,
uide satis quòd scripsi post Innocen. de excep. cum
uenerabilis, uer. quia uerò, ubi sunt eadem uerba, po-
test etiam patere solutio per id, quòd supra dixi, super
decisa, scilicet quòd priuilegia iam fuerant producta.
facit litera, Dignoscuntur, quæ sequitur [Authentica] in
nuit nil aliud posse obesse, quam priuilegium: sed nec
forte aliud fuit obiectum. uidetur enim, quòd contum-
tudo, & prescriptio possint obesse, supra capitulo pro-
xi. de præscr. ueniens, de hoc de priuile. accedentibus.
12 Hostien. ¶ Prima glossa arguit, & remittit, alle. in con-
trarium. 4. iura, & ultimum soluit. ¶ Vlt. glo. exponit,
& successiue de duobus quaerit, in utroque arguit, &
soluit. ¶ In prima glossa, ibi. l. ultima] uide hanc, & sequen-
tem in præ. capitulo auditis, super gloss. 2. ¶ In glossa quarta,
ibi, ad probationem] sequitur, dominij nō sufficit facta lo-
catio. ¶ In glossa ultima, ibi. l. ultima] uide de fide instrum.
capitulo tertio, super glossa secunda [ibi, comparatio-
nes] probatur litera alicuius per comparisonem [ibi
ibi. l. tertia] incipit falsam, uide in præ. capitulo cum I.
& A. in gloss. antepenultima. ¶ In gloss. prima, ibi, ubi de
hoc] & sup. de maiori tate, & obediens. inter quatuor,
& dixi, supra in gl. iste episcopus. ¶ In glossa tertia, ibi, in-
ter dilectos, ad finem] & intelligas hoc, ut ibi no. dicebat
Abb. q̄ nō erat superflua hæc probatio: quia licet nō
sufficiat contra extraneum, sufficit contra conducto-
rem. ¶ In gloss. fin. ibi. l. ultima] de ele. scriptum [ibi, l. 3.]
& melius secundum Host. ff. de leg. 1. si seruis plurium,
§. si numerus, & supra de fide instrum. pastoralis.

AN NOT A T I O N E S.

- 1 Teneat. Et ex persona rectoris ecclesiæ, non Abbatis metimur locum iudicii, de rescri. in clem. 1. ubi uide, impedimentum autem personæ huius non nocet alii, ut de offi. uicarij. c. 1. lib. 6. & uide Ioan. And. de procurato. consulti.
  - 2 Consistorium. Quis autem in agendo præferatur, uide in cle. 1. de rescrip. in gl. & per Io. And. in c. cum de urati, & in c. cum uenerabilis, de exce. & inf. sequitur, & est ad hoc simile in concursu patris, & filij ad petendum dotem, de quo in l. 2. §. si. & l. non solum, & l. Titia, ff. solut. matrimo. ubi uide Barto.
- S V M M A R I V M.
- 1 Monasterium subiectum est episcopo, in cuius diocesi situm est, nisi probetur exemptum.
  - 2 Nuncijs differt à procuratore.
Ad interdictum quo ordine procedendum.
Contumacia crescente pœna augenda.
  - 3 Excommunicationis sententia quibus casibus sit nulla.
Ex disinctione narratis duobus sufficit alterum probari.
  - 4 In possessione quasi iurisdictionis spiritualis alicuius ecclesiæ, uel uillæ si sit episcopus, an ob id solum liget excommunicatio lata ab eo in habitatores eiusdem uillæ, num. 5.
Præferre, & eligere censentur fructus possessionis, & lite penden- te quis id facere non prohibetur.
Iudicare, uel excommunicare non sunt fructus iurisdictionis.
Prælati minus legitime confirmati sententia tenet, & ratio, uer. quid ergo.
Leg. Barbarius, intellectus.
  - 5 Appellatio non prodest interposita ab ordinario iurisdictione, & quo casu hic.
Prescriptio ut ualeat qualiter alleganda.
  - 6 Epilogus, & suffragium glossarum. num. 7.
Procurator quis dicitur.
  - 8 Additio glossarum, num. 9.

Posseſſio ſine conſenſu conuenitur an ex factis Abbatis amittitur. Excepcionibus pluribus an & quando & qualiter uti liceat, iun- tagloſſ. Aſſiones ſi cui competant multæ, una intentata, quando poſſit a- liam intentare. Vna electa quando cæteris renunciaſſe dicatur, uel cætera ſublatæ dicantur, ad uerſ. & in fine.

C A P V T VIII.

Vm dilectus. Caſus. Quod ad T. monaſterium ſubiectum eſt epiſcopo, in cuius diec. ſitum eſt, niſi probetur exemptum. & dicit Hoſt. q̄ in prima parte inſtruitur delegatus, qualiter ſuper ſententiis pronunciet, in 2. & 3. qualiter pronunciare debeat ſuper ſubiectione. ſecunda ibi, Quod ſi. tertia ibi. Similiter [Nunciuſ] no. quia non uocat illu. Procuratorem [Antequam] ideo nullæ fuerunt ſententia poſtea lata. de offi. delega. cum contingat, de ſenten. excommu. per tuas. eſto etiam, q̄ non eſſet monaſte. exemptum [interdicti] quia forſan Abbas non parebat epiſcopo, primo inſcripſit ipſoſ: ſecundo excommunicauit: tertio monaſterium interdixit quaſi pœnam augendo creſcente contumacia, ut lite non conteſta. quoniam, ſecundum Hoſtien. uel ſup. etiam ſi de ap- pel. non conſtare, ſi tamen conſtiterit mona. & c. Ex- ptum & ſic ſententiæ late à nō iudice. unde no. duos caſus, in quibus ſententia excommunicationis nulla eſt: alii uerò de ſen. excom. præſenti, lib. 6. & no. quod ex duobus in reſcripto diſiunctiue narratiſ ſufficit al- terum probari, de reſcriptis, inter cæteras [Circũuentus] forte poſt illas ſententias, quas forte ſeruare cœperit, de reſtitutio. ſpolia. olim. 3. ſecundum Hoſt. uel dic ſecū- dum Abb. q̄ à princ. Abbas forte ab epiſcopo inuita- tus, & uino repletus promiſit ſibi obedientiã, propter quod epiſcopus eum ſibi parere nolentem puniuit, ut eſt dictum, quod potius credo [Obedientiam] hic ſatis uidetur expreſſe colligi, q̄ ſi epiſcopus ſit in quaſi poſſeſſione iuriſdictionis ſpiritualis alicuius eccleſiæ, uel uillæ, non propter hoc ſolum ligat excommuni- catio lata ab eo in habitatores eiſdem uillæ. nam epi- ſcopus ille erat in poſſeſſione ſubiectionis iſtius Ab- batis, qui ei fecerat obedientiam, ut hic dicit, & tamē non tener excommunicatio ab ipſo epiſcopo in eun- dem lata, ut ſequitur. ad idem, ſupra de reſt. ſpo. olim. 3. & eadē ratiōne idem uidetur cōſeſendum, & de alia ſententia in ciuili, uel criminali actione per eum lata. & hoc quidam de plano non concedunt. Sed contra, infra de iure patro. conſultationibus, ſupra de cauſa poſſeſ. cum eccleſia. ubi dicitur, q̄ ille, qui eſt in poſſeſ- ſione præſentandi, uel eligendi lite pendente præſen- tabit, & eliget. Sol. aliud in poſſeſſione repræſentatio- nis. ſeu electionis, ut ibi, & aliud eſt in poſſeſſione iuriſdictionis, ſiue ſubiectionis, de qua loquimur. Ratiō diuerſitatis hæc eſt: quia præſentare, & eligere cenſe- tur fructus poſſeſſionis præſentationis, & electionis, qui non ſunt poſſeſſores iudicandi pendente lite, ut ibi no. iudicare uerò, uel excommunicare non ſunt fru- ctus iuriſdictionis: imò & rectè loquendo nullo mo- do fructus ſunt, ſed potius periculum, labor, & onus. Adhuc tamen ſignatur contra, ff. de offi. prætor. Bar- bariuſ. ſed reſpondeatur, q̄ ibi ualeat ſententia nō ideo, quia in poſſeſſione erat Barbariuſ, ſed quia ab Imperatore uerant poteſtatem acceperat iudicandi, & om- nia alia faciendi, quæ ad imperatoris pertinent, licet non eſſet legitimuſ prætor, ſed per obreptionē obren- tuſ. Quid ergo ſi quis confirmatus ſit in prælatum, licet minus legitime utique in hoc caſu dicendum eſt, quod tenet ſententia, argum. illiuſ, l. Barbariuſ, & ſup.

de elect. nihil eſt, ſ. pen. ubi de hoc: ſed nec in hoc ca- ſu poteſt dici, q̄ prælatuſ confirmatus ſit in poſſeſſio- ne excommunicandi aliquoſ, ideo quia eos excom- municauit, uel aliaſ iudicauit, non enim nomine ſuo hoc facit, ſed eccleſiæ. unde & ipſa per eū dicitur quæ- rere, uel retinere poſſeſſionem iudicandi, uel excom- municandi, ſed propter hanc poſſeſſionem non ligā- tur illi, qui in ueritate ſubiecti non ſunt: quia, ſicut di- ctum eſt, excommunicare, uel iudicare non eſt com- modū, ſiue fructus poſſeſſionis ipſiuſ. Interim tamē, quouſque conſtet de proprietate, debent late ſenten- tiæ inuiolabiliter obſeruari, arg. ſup. de re iudi. ſubor- ta, & c. præceden. Alii uerò dicunt, & uidetur melius, q̄ tales ſententiæ ſtatim ligant, & tenent, quod dic, ut no. ſupra de reſtitutio. ſpolia. olim. 3. ſecundum Inno- cen. cuius eſt hæc rota glo. [Cum frauſ] de reſcriptis, ſe- des, cum ſimil. [Iudicetis] erant duo petita, q̄ ſententię poſt appella. late decernerentur nulla, & q̄ mona. li- berum eſſe pronunciarerur, epiſcopo in contrarium petente ſubiectionem ipſiuſ, Inno. Appellariot ergo non prodeſt quātum ad ſubiectionem: quia etiã tūca- tur Abbatem quantum ad ſententias, non tamen eū eximit à iuriſdictione ordinaria, de appellat. ad hoc. Et infra eo. ſcilicet Abbate [Legitima] Hoſtien. dicit, q̄ melius diceret, canonica, ut patet de præſcrip. c. ſi. Ad hoc autem ut ualeat præſcriptio, allegabit eum nomi- ne alieno, nec ob. ſupra de præſcri. cum nō liceat [Ab- ſolutis] quantum ad ſubiectionem. ſententia enim ex- communicationis tenet, ſi epiſcopuſ eſſet in poſſeſſio- ne ſubiectionis, aliã non, ad hoc, ſupra eo. c. & de re- ſtitutio. in integ. c. 2. ſecundum Innocen. ¶ Primum gl. ponit differentiam, quam demum probat. ¶ Vltima glo. allegat duas concord. & unum ſimile. allegat tria iura in contrarium. demum quærit, arguit negatiue, & ſoluit. ¶ In gloſſ. prima. ibi, ſ. procuratorem] procurator dicitur, qui uniuſ rei mādatur, uel uniuſorum bo- norum acceperit: ſed & ſi ratum fuerit habitum, pro- curator uidetur [& ibi, ſi procuratorem] uide de procura- to mandato, in principio, ſuper 1. gloſſ. ¶ In glo. ult. ibi, nemo] uide in capitulo auditis, ſuper quinta gloſſ. [& ibi, contra maiores] uide de excep. pætoralis, ſuper qua- rta gloſſa [& ibi, ſ. eligere] uide de libel. obla. capitulo ſecundo, ſuper ſin. 1. glo. [& ibi, contra qui propriam] uide de ſolutio. capitulo finali, ſuper ultima gloſſ. ¶ In glo. 1. ibi, mandato] & in fra de procurato. qui ad agen- dum, libro ſexto [& ibi, ſi differentia] Idem Goſtre. in Specu. de procurato. ſ. 1. uerſicu. in præmiſſis. ¶ In glo. 2. ibi, non obſuit] etiam quod ad poſſeſſionem, ut uide- tur. cum enim eſſet Abbas in poſſeſſione libertatis non nomine ſuo, ſed eccleſiæ, patet ſine conſenſu cō- uentus poſſeſſionem non amitti, quæ ſine animo poſ- ſidentis amitti non poteſt, ff. de acquirenda poſſeſſio- ne, peregre. ſ. quæſitum. uel dic quod per factum Ab- batis bene acquiſiuit epiſcopuſ poſſeſſionem, argu- men. ff. de acquiren. poſſeſſione, l. poſſideri, ſ. ſi quis nunciat. Sed cum conſtet illam iniquam & dolofam debet caſſum iudicari, non ſolum poſſeſſio, ſed quic- quid ex ea ſecutum eſt, ut no. ſupra de reſtitutio. ſpo- liato. in literiſ, ſecundum Innocentiuſ. ¶ In glo. ult. ibi, ſollicitudinem] in actionibus loquitur, uel ibi contra- ria ad diuerſum finem tendunt [& ibi, ſupra eligere] in agendo loquitur [& ibi, contra qui propriam] ſolutio. ca- ſuſ eſt ſpecialiſ, & facit, ff. de regulis iuriſ, l. nemo ex- hiſ, & quod ibi not. [& ibi, dicas] Idem not. Ioann. decimatertia, quæſtione ſecunda, in princip. ubi ple- nē de hoc. & infra de regulis iuriſ, nulluſ pluribus, li- bro ſexto [& ibi, contraria] ſed nonne poſſet etiam con- trarias infra diem aſignatam ſub proteſtatione pro- ponere? Hoſtien. [& ibi, præſcriptionem] etia ſimul poſſet hoc proponi, cum nō ſint contraria, de priuile. cum perſo-

perſonæ, lib. 6. [& in fine] ubi plenē de hoc, & inf. de ele- ctio. ut quis duas, lib. 6. & de poſtu. c. uno, eo. lib. & ul- tra ea, quæ ibi no. Inno. infra de collu. c. ſi. dicebat, q̄ cum alicui de iure communi competunt duæ actio- nes, una intentata poteſt aliam intentare. unde cōtra ſocium furem poſſum agere pro ſocio, & furti. utra uolo priuſ, uel poſt, ff. pro ſocio. l. rei. ſecus ſim eum, ſi una actio competit de iure communi. & alia de bene- ficio prætoris, qualis eſt nauæ, cau. ſta. quæ beneficio prætoris datur. In hiſ enim ſi unam eligo, aliis renun- cio, ff. nau. ca. ſta. l. & ita, ſ. ſi. & l. licet, ſ. ſi. ff. de ſepara. l. 1. §. illud. ſed contra. ſupra de reſtitu. in integ. conſtitu- tur: ubi nedum diuerſis temporibus, ſed etiam ſi- mul, quod plus eſt, admittitur quis ad reſtitutio. in in- te. quæ competit iure prætoris, & ad officium iudicis, quo dicit uenditionem nullam, ſolu. facilis: quia hic loquimur, cum alicui competit duæ actiones, qui proſequendo unam alteri renunciat. ibi uerò una tan- tum competit, ſed utranque proſequitur propter du- bium. & ſic poteſt etiam reſponderi decre. auditis, de præſcrip. in pœnalibus uerò actionibus, quæ ex diuer- ſis delictis inſurgunt, una non impedit alteram, ff. de priua. delict. l. nūquam. ſed ſi oriantur ex uno delicto, ſe impediunt, quatenus concurrunt, & non ultra. ff. vi bono. rapt. l. 1. ff. de actio. & ob. qui ſeruum. Si uerò non ſunt pœnales, ſed rei perſecutoria, facta exactio- ne per alteram tollitur reliqua, ff. loca. ſi merces, §. cul- pæ. Si uerò una ſit rei perſecutoria, ut rei uendicatio, & altera pœnalis naturaliter & ab initio, ut actio fur- ti, neutra per alteram tollitur, ff. de furtis, ſi pignore, §. cum furti, niſi in caſu, ff. nau. ca. ſta. & ita, §. ſi. quod eſt prædicta ratiōne: quia eligēdo alterum de duobus ius commune, uel beneficium prætoris, alteri renun- ciat. aliuſ caſuſ eſt, ff. de furtis, ſi ſiſ cui, ubi dicitur, q̄ ſi cui pro re commodata competit duplex actio furti, & commodati, q̄ una tollitur per aliam. & id ideo, q̄ utraque actio pro eodem competit, ſcilicet pro intere- ſſe, licet per actionem furti dupletur, uel quadrupletur: tamen etiam ibi tantum ſimplum eſt intereſſe, ff. de reg. iu. nemo ex cauſa. §. quoties: ſed ſi ab initio nō ſit pœnaliſ, ut actio, quod metus cauſa, in qua uolenti ab initio reſtituere non imponitur pœna, tunc una p alteram tollitur, ff. quod metus cauſa, l. metum, §. li- cet. hæc ibi quaſi ad literam notauit Innocen.

S V M M A R I V M.

- 1 Diuiſio capituli. Nimum quid quando intelligatur.
- 2 Natura mittitur ad nouitates. Loca equiparantur perſoniſ.
- 3 Diuerſa monaſteria eſſe quando dicantur, ad dictio. diuerſiſ.
- 4 Ad Abbatis maioris electionem qui monachus non admittatur. Adoptio cum ſit, quorum neceſſaria in eam rem auctoritas non ſit.
- 5 Abbas non poteſt monaſterio, & eccleſiæ ſeculari præſidere, in ſin. niſi eſſet unita.
- 6 Epiloguſ, & ſuſſragium gloſſarum. num. 5. Nouitas prohibetur, & quarum rerum hic.
- 6 Additio gloſſarum.

C A P V T IX.

NEnimia Concilium eſt, habent ſplu- ra dicta: poteſt tamē diuidi in duas partes, quia primo, nouam religio- nem prohibet in perſoniſ, & lociſ. ſecundo pluralitatem locorum monaciſ, & abbatibus. ſecun- da ibi, Illud etiam. & no. q̄ hic dicit [Nimia] quia hic ar- guitur multitudo. ſic. 12. di. omnia, de conſe. diſt. 5. nō medio criter, in auct. de referē. §. pen. coll. 2. & de hoc,

infra de reſcriptis, cum in multis, lib. 6. & ſupra de ara. & qualita. c. penul. [Nouam] natura mittitur ad nouita- tes. in auct. de conſan. & utri. fratribus, in prin. colla. 6. de conſue. cum conſuetudinib. ubi de hoc [De appro- batiſ] per ſedem apoſtolicam, infra de uoto, c. uno, li. 6. [Fundare] equiparat decr. loca. perſoniſ [Diuerſiſ] quo- rum unum ab altero nō dependet, nec inuicem ſunt unita, infra de præben. cum ſingula, ad ſi. lib. 6. [Mona- a] ſi quis inſt. maiori monaſte. ſumpſit habitum, & p- feſſionem fecit, & obedientiam Abbati promiſit, cui ſemper aſtrictuſ remanet, demum mittitur ad cellaſ, uel prioratuſ. Abbati ſubiectioſ, talis ad electionē ma- ioriſ Abbatiſ non uocabitur ſim Inn. facit, ff. de adop. cum adoptio ſit, non eſt neceſſaria in eam rem aucto- ritat eorum, inter quos iura adoptioniſ conſequuntur, quod intelligit, quando locus, ad quem miſſuſ eſt monachus, habet electionem ſui ſuperioris, uel quādo ſaltem habent bona diſcreta à boniſ maioris mona- de ſta. mo. c. 2. de referē. edoceri. & facit bene clemen. de ſup. ne. præla. quia regulariſ: aliãſ uocandus eſſet. & ſic poteſt intelligi de priuile. uolentē, ad ſi. lib. 6. ubi de hoc. & facit quod no. 66. diſt. c. 1. in talibus tamen præualet conſuetudo, ſim Inno. & Abb. ad hoc ſecun- dum Hoſt. de ele. in geneſi, ad ſi. [Nec unus] 20. q. 4. mo- nacum [Monaſteriuſ] nec monaſterio, & eccleſiæ ſecula- ri. 16. quæſtio. 1. preſbyteroſ. Ioan. [Præſidere] niſi ſint unita, ſupra capitulo ſecundo. ¶ In glo. 2. ibi, cum olim] ubi de hoc, de conſtit. cum acceſſiſſent [& in fine] nec nouuſ ſanctuſ, uel nouæ reliquiæ, infra de reli. c. 1. & 2. nec nouæ feriæ repentinæ, C. de feri: à nullo iudice. 6 Hoſt. ¶ In glo. 2. in fine] Io. & c. eccleſiſ. ¶ In glo. ult. in fine] ad hoc. 16. q. 1. ne pro cuiuſlibet.

S V M M A R I V M.

- 1 Continuatio tituli. De eius materia ubi alibi tradatur in iure canonico.

De capellis mona. ſeu aliorum re- ligioſo. Rub.

¶ Tractatoſ de monaciſ, & aliis religioſiſ, de lociſ, & capelliſ eorum eſt uidentum. Goff. Habetur mate- ria. 16. q. 2. per totum, & quæſt. 1. peruenit, & reperitur in ſexto. conuenit de confirmatio. uti. uel inuti. ad no- ſtram, & capitulo ſequen.

S V M M A R I V M.

- 1 Eccleſiæ, ſeu capelle qua hic intelligatur per monacoſ regi non poſſe. Capellani eccleſiæ, ſeu capelle monacorum à quo inſtitui, corrigi, & deſtitui debeat. nu. 3. in ſi. & 4. & quis eſſe debeat. n. 2. & 6. Et congrua portio de reſtitu. aſſignanda. Conſilium pro conſenſu, in fine.
- 3 Abbas non poteſt præſentare capellanum niſi de conſenſu fratrum, excipitur caſuſ.
- 5 Epiloguſ, & additio gloſſarum. num. 6. Hoc capitulum non ſeruat.

C A P V T I.

Neccleſiſ Breue eſt. & dic [Eccle- ſiſ] queſt. non pleno iu- re ſpectant ad monacoſ. 16. queſt. 2. ſanē. Et hic notauit Io. quod ibi not. in ſumma uſq; ad uer. & no. q̄ Io. Fa. idem ſecundum quodaſdam, & ſi pleno iure ſpectent ad monacoſ, dummodo Io. And. ſuper 3. Decr. Aa 2 po-

populus non sit exemptus. tunc enim ratione populi, cuius curam committit, episcopus examinet, instituet, & destituet: sic intelligatur illud capitulum sane, & infra de privileg. ex ore alii. hanc decre. intelligunt, ubi Abbas non est patronus, nec presbyter ab eo aliquid recipit, sed tunc a populo: aliis Abbas sacerdotem institueret, & remoueret, arg. de preben. in Lateran. dicit Inn. q. quando cumq; eps concedit curam animarum sacerdoti, semper destitutio ad ipsum spectat, & non ad Abbatem, Nullus enim remouet, nisi qui concessit, nisi ex delegatione, l. di. studeat: uel privilegio, sicut dicitur de Præmōstraten. & Humilitatis: uel nisi id faceret ut episcopi uicarius, ut Archid. de offi. Archid. c. 1. de excess. præla. ad aures, uel de consuetudine præscripta, sicut Inn. Istud ultimum reprobat, inf. eo. c. uno. lib. 6. & dicitur [Ecclesiis] parochialibus. Abb. qd̄ patet per sequentia [ubi] id est in quibus [Capellanus] secularis, cui etiam de redditibus assignetur congrua portio nulla præscriptione, uel contraria consue. obstant, de præb. de monachis, c. in Lateran. & c. 1. lib. 6. Non contradicit, supra titu. 2. c. f. pen. quod loquitur de secularibus, qui non præficiuntur curæ: sed aliis præbentur in monasteriis [Consilium] id est consensum. quod intelligas quod ad Abbatem, qui præsentare debet in capella, cuius patronatum habet monasterium de consensu fratrum, nisi aliquid habeat consuetudo, quod dicit, ut de his quæ si. à præ. ea noscitur, si uero id haberet facere de consilio tantum, quid iuris, tunc dicit, ut de arbi. cum olim, episcopus uero institutione præsentari facit non requisito ulterius monachorum consilio. unde sequitur hic, ut ex solus & c. [Ordinatio] i. institutio, uel proprie, quia episcopus illum ordinare debet [Eius] [Capellani] [Totius] [uitæ] namq; correctio, uisitatio, institutio, & destitutio ad episcopum, & non ad monachos spectat, quod est uerum sicut Host. in ecclesiis, quæ non spectant ad eos pleno iure, ut legitur & no. de præben. auaritia, & c. in Lateran. de sup. ne. præ. c. 2. 16. q. 2. c. 1. 2. & 3. Hof. ¶ Prima gl. alle. unam cōcor. in contrarium alleg. tres can. & soluit. ¶ Secunda gl. respondet per contrarium de can. 1. 5. & c. ¶ In 1. glo. in fi. male seruatur illud capitulum: imò uidemus in monasteriis parochiam habentibus monachos claustrales ad nōdātum Abbatis, uel episcopi circuire parochiam, & ministrare populo sacra. ¶ In gl. 2. & si iudicario] consuetudine, uel statuto contrario nō obstat, inf. eo. tit. c. uno, lib. 6. [et iur. de poni] hab ordinat [et in fine] sicut Ala.

- Sub persona una non comprehenduntur alia, & quando, nu. 7.
6 Possessio iurisdictionis in aliquam uniuersitatem quesita, non est in singulas quesita personas, & ratio.
7 Possessionis interruptio qualiter fiat, remiss. De possessionis acquisitione, & amissione iurisdictionis dictum intelligendum & de alijs similibus.
8 Per non usum an & quando quis ius suum amittat & præscribitur.
Parochiani cuiuslibet ecclesie à proprio sacerdote qua debeant percipere, & ipse reddere. quid sacerdotibus?
Cardinales quale ius habeant ex suis titulis, nu. 19. in fi. Iura qua parochialia & qua episcopalia, & eadem iura possunt esse utraque.
10 Titulus non potest iure communi duplicari.
11 Ad uocandum missus testificatur. Testimonium quis dicit antequam iuret, & tamen postea recipitur. Confessio facti non inferri esse debitum. Capitulum pro iure ueniendi ad capitulum, circa fin.
12 Monasterium an debeat eo iure censerī, quo alia monasteria eiusdem prouincie. Per desuetiam monasterij non mutatur dominium. De cardinalium titulis, ubi tradatur ad dict. titu. Petitorium quis stultè intenter, circa fin.
13 Parochialia iura quot de consuetudine urbis. Petitionem generalem aliquando non in totum prosequimur, in fine.
14 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, num. 15. 16. & nomen sequen.
17 Ecclesia si construatur intra terminos alterius ecclesie parochialis, uel baptismalis, antiquæ cedit, & subest. A diuersis non fit illatio, & quando. Minus concessum intelligitur per privilegium, si maius fuit concessum, & quo casu.
18 Confessio in primo iudicio publicata præiudicat in secundo, & qua ratione. Instantia iure canonico non perit triennio.
19 Cap. uolumus. 16. q. 4. intellectus. Ad iudicatio fit in quibusdam iuribus, & alijs non eiusdem tamen generis, §. 1.
20 Genus habet species subalternas, & quomodo. Episcopale ius habet species subalternas, & quas.

C A P V T II.

Dilectus. Casus. Si ecclesia non cathedralis uideat sibi ius in alia ecclesia, obtinebit quod ad ea tantum, quæ probabit sibi debere præscriptione, uel alio modo legitimo. & tria facit. Primò ponit petitionem actoris. Secundò defensionem rei. Tertio papæ diffinitionem. secunda ibi, ad hoc. tertia ibi, Nos igitur [similibus] hæc adiecti omissa admittitur, ubi multa petuntur, & diuersa capitula, quæ eiusdem iuris & conditionis sunt, ut quando episcopus petit iura episcopalia specificando duo, uel tria, & postea subiicit clausulam generalem dicens, & omnia alia consimilia, ut hic dicit, uel ad ius episcopale pertinentia, id est quæ mihi debeantur à iure, uel pacto, uel consuetudine etiam generali prouincie, si archiepiscopus agit, uel dioec. si agit episcopus, infra de cens. sopitæ, supra de officio ordina. conueniente. & eodem modo potest Archidiaconus petere iura archidiaconalia. nec extenditur hæc adiectio nisi ad illa, quæ eodem iure censeantur, supra capitulo primo, & capitulo constitutus, & eodem modo sacerdos potest petere iura parochialia. hoc autem notandum est, quod hanc petitionem sic generalem non potest proponere nisi ille, ad quæ hæc iura pertinent de iure communi, uel consuetudine, ut est episcopus, Archidiaconus, & parochialis prælati, & consi-

consimiles. Si ergo aliquis hæc uelit petere, quia præscripsit, non admitteretur hæc clausula generalis. imò oportet, quod singula specificet: quia & singula probare habet, supra de offi. Archidia. c. fi. & hoc uerū, quādo is, qui petit, talis est, quod hæc iura possidere non potest omnia, licet aliqua possit. tunc enim nisi specificet erit libellus reiiciendus, sup. de iudi. examinata. Si autem talis est, qui omnia possidere potest, tunc bene est admittendus talis libellus: sed non debet sequi cōdenatio, nisi in his tantum, quæ probauerit se præscripsisse. Alii uero dicunt, quod illa, quæ debentur ex consuetudine, uel ex pacto, specificanda sunt in libello, ut not. sup. de offi. ordi. conueniente. secundum Inn. cuius est hæc tota gl. Melius tamen est & expedientius secundum Hostien. ut his subtilitatibus amputatis indistinctè dicamus talem petitionem admittendam: tū quia simplicitate, & ueritate gaudent canonice, sicut pra de iudi. dilecti: tum quia specificatis quibusdam potest sequi clausula generalis, quæ omnia comprehendit, ut no. supra de rescriptis, sedes apostolica, & de commoda. c. 1. In sententia tamen cauendum est: nā & si illi, ad quem spectat de iure communi, omnia hæc iura generaliter adiudicent, exceptis his, quæ probantur subtracta, ut supra titu. 1. cum uenerabilis, §. quia igitur. non tamen illi, qui ex præscriptione petit. illi enim non adiudicabo nisi illa tantum, quæ probauerit se præscripsisse. super quo uide, quod no. supra de præscrip. auditis, supra de decimis, cum contingat, & c. cū in tua. & idem est dicendum de illo, qui ex pacto petit, argumen. ff. de pact. si unus, §. ante omnia. Quid autem iuris sit de illo, qui petit ratione consuetudinis, dicitur no. supra de offi. Archidia. c. fi. & expones [similibus] scilicet institutione, & destitutione, ut potest colligi in sententia, infra §. si plus placet Pe. & Abb. q. hic dicantur similia, quæ in iure parochiali consistunt sicut sepultura, diuinorum auditio, pœnitentia, eucharistia, & talia, quæ iuris parochialis sunt, de quibus dixi, super rubr. de parochialibus [Possessorium] intelligas recuperanda possessionis: secus, si retinenda, tunc. n. simul utrunq; intendere non possit, quod exp. ut not. supra de causa possessionis. c. 2. & capitulo pastoralis. Dicebat tamen hic Pet. & Abb. quod pro alterius detentatione possessor intentare potuit hoc interdictum, ubi de hoc. Et notandum est secundum Innocentium, quod possessio generalis iurisdictionis acquiritur, etiam si unicus actus iurisdictionis exerceatur, puta quæ aliquis cognoscit de causa una criminali, siue civili, uel quia excommunicat aliquem, uel quia expedit, siue fecit quodcumque aliud uoluerit, quod tamen ad iurisdictionem pertinet. & est hoc uerum, dummodo intendat uti iure suo quod ad iurisdictionem uniuersaliter. Quomodo de hac intentione constare possit, uide de quod dixi, de postu. bonæ. 2. super 3. gloss. uer. sed qualiter. legistæ autem Pet. & Cyn. qui recitant hanc opinio. Innocen. C. de eman. l. 1. in fine, non referunt hanc determinationem, quam ponit Inno. & improbant eam: quia diuersæ sunt species iurisdictionis. unde exercitium leuioris actus non dabit iurisdictionem asperioris, alleg. ff. quemadmodum ser. amit. l. stillicidii, §. si. & de aqua plu. arcen. si prius, in principi. Sed Innocen. determinationem prædictam declarans dicit, quod si audiendo causam civilem intraretur in civilibus tantum iure suo uti, nihil acquireret tunc quod ad criminales, argum. ff. quemadmodum ser. amit. l. fin. supra de præscrip. auditis, supra de officio ordina. dilectus, §. unde præfatus, quantumcumque etiam intendat iurisdictione uniuersaliter uti, tunc tamen nō extenditur ad alias personas nisi ad illas, inter quas ipsam exercuit, & sic patet, quod potius extenditur quod ad partes iurisdictionis, quam quod ad personas, & est ratio, quia sub iu-

isdictione comprehendunt omnes partes, & actus ipsius iurisdictionis. sed sub una persona non comprehenditur alia, quantumcumque etiam intendat per unam personam iurisdictionem in totum populum exercere: quia diuersi sunt homines. unde quod fit cū uno, uel in uno, non extenditur ad alios regulariter, supra de re iudica. quamuis regulariter. & præstat ad hoc argum. quod aliis dicitur in gleba: quia una apprehensa omnes contigua apprehensa intelliguntur separata uero non, ut patet, ff. de acquiren. possessione, possideri, post princip. & facit de consecratio. ecclesi. capitulo uno, libro sexto. Sic enim in hac materia dicendum est, quod apprehensa possessione in uno capitulo iurisdictionis intelligitur apprehensa & in omnibus alijs, dummodo apprehendens hoc intendat: quia omnia capitula iurisdictionis eidem iurisdictioni contigua sunt & annexa: secus in personis, quæ sicut dictum est, nō contigua sunt, sed diuersæ. & per hoc sequitur, quod si episcopus habet possessionem in una persona, & alius intendens iuri suo aliquid iurisdictionis in eadem persona exerceat, episcopus possessionem amittit, nisi quam citò sciuerit, contradicat, de quo etiam no. supra de restitutio. in integrum, capitulo secundo. ¶ Generalis autem possessio iurisdictionis alicuius castri, uel ciuitatis, uel prouincie acquiritur, si quis publicè & uniuersaliter per omnes partes ciuitatis bannum posuerit, ut uidelicet sic præconizetur, talis dominus huius ciuitatis mandat, quod quicumque sic fecerit, incurrat talem pœnam. In hoc enim casu & si nullus pœnam incurrat, tamen possessionem iurisdictionis generalem acquirit: quia editum, quod iurisdictionis est, fuit sic publicè & generaliter promulgatum, & est hoc uerum, si nullus erat in possessione generalis iurisdictionis illius ciuitatis, alioquin ille, qui prædicto modo, uel alio quocumq; uult apprehendere possessionem iurisdictionis generalis, non acquirit possessionem nisi illorum capitulorum, & hominum tantum, quæ & quos apprehendit, argumen. ff. de acquiren. possessione, quod in eo, §. fina. Sunt & alij modi, quibus acquiri potest generalis iurisdictione ciuitatum, quos quilibet præmissis consideratis per se poterit inuenire. Per hoc autem, quod possessio generalis iurisdictionis in aliquam uniuersitatem quesita est, non est acquisita in singulas personas: quia aliud est ius uniuersitatis, aliud singulorum, 12. questione secunda, §. qui manumittitur: sed & si quis faciat homines alicuius loci renunciare, & abiuurare iurisdictionem prioris domini, & cōfiteri, quod homines sui sunt, & etiam ab eis iuramentum fidelitatis recipiat, si ultra non faciat, uel ad aliud non procedat, non propter hoc acquirit possessionem iurisdictionis in eam: quia hæc non sunt iurisdictionis, nec aliquis actus interuenit, per quem iurisdictione acquiratur, argumen. sup. titu. primo, cum dilectus. Interrumpitur uero qualiter fiat, not. supra de præscrip. auditis, quod autem, supra no. de acquisitione, & amissione possessionis iurisdictionis, idem intelligas & in alijs similibus, de rescrip. inter ceteras. sed & differentia, quæ facta est inter capitula iurisdictionis, & personarum, locum habet, ubi nullus alius est in possessione iurisdictionis illarum personarum. tunc enim possessio super uno homine acquisita non extenditur ad alios. Si uero aliquis sit in possessione iurisdictionis super unum populum, & ego in una persona tantum illius populi intendens acquirere ius in totum populum iurisdictionem exerceo primo possessore sciens, tunc super totum populum possessionem acquirō: quia tunc persona una & quasi cōtigua est ad totum populum, qui simul collectus unus est. unde quasi in cōtigua est gleba ut patet in eo, quod no. sup. eo. gl. uer.

ANNOTATIONES.

¶ Remouet. Vide Io. And. in c. cum inter R. de elect. & de præben. nisi, & per Fede. de Senis in tractatu permutationis. q. 17. & per moder. in clem. 1. de sup. ne. præla. quia istud facit, pro ibi no.

S U M M A R I U M.

- 1 Si ecclesia non cathedralis uendicat sibi ius in alia, quando obtinebit.
2 Libellus quando cum adiectione generali, & qua admittendus, & quæ probanda, & quæ comprehendat adiectione. Ex huiusmodi libello quo modo ferenda sententia. Innocentij subtilitates repudiantur. A canonibus subtilitas reiicitur, & simplicitate & ueritate gaudet, uer. melius. Parochiale ius in quibus consistat, in fine.
3 Possessorium recuperanda, & retinenda simul an intendere possint.
4 Possessio generalis iurisdictionis rerum, & personarum, quibus acquiratur modis. Castri uero, uel ciuitatis, uel prouincie quibus, num. 5. & 6. De intentione quomodo constare potest. Petrus & Cynus ab auctoritate allegantur.

& praestat ad hoc, nec extenditur possessio de persona ad personam: quia ille, in quem exerceo iurisdictionem non possidebat in iurisdictionem, sed alius, qui iurisdictionem in hanc personam, & alias communiter habebat, contra quem possessionem acquiri, & praescribo. Ex praedictis etiam patet, quod si episcopus, uel quis alius habeat iurisdictionem, uel aliud generale statutum a iure, uel consue. uel statuto in aliqua loca, uel personas, quanto cunq; tempore stet, quod in aliquo illorum locorum, uel personarum non utatur omni iure, quod in eis habet, uel in aliquo capitulo ipsius iuris: non tamen contra eum praescribitur: multo minus, si aliquid ibi exerceat, nam & per unum solum capitulum ipsius iuris generalis in omnibus aliis possessionem retinere uidetur, nisi aliis amittat possessionem pura quia uiolenter exinde expellitur, uel reuertens non admittitur, uel suspicatur se posse repelli, ff. de ui. & arma. l. 1. §. de iur. & sequenti, ff. de acquiren. possessio. l. clam possidere, §. si. & l. si id quod, §. fin. nam cum haec iura sint contigua, sufficit in uno praedictorum retinere possessionem, arg. ff. de poss. possideri, resp. d. l. imo nec praescriptio illius temporis, cuius non existat memoria, de qua no. infra de uer. sig. c. quid per nouale, currit contra talem, cum semper possideat. Quid enim si aliqua ecclesia, uel persona, p. l. annos, uel amplius in tali statu fuit, & tanta tranquillitate pacis uiguit, quod non oportuit ipsam uisitari, nec aliquem actum iurisdictionis in ea, uel contra eam exerceri, nisi quid dices, quod propter hoc amittat episcopus iurisdictionem suam, quam in ea habet? Absit s. m. Inn. cuius est quasi haec tota gl. arg. in eo, quod legit, & no. sup. de praescrip. uigilanti. & adde quod no. in spe. de iurisd. om. iudi. ad fi. ter. illud etiam, ubi Gnil. inducit hanc gl. contra curiales regis Franciae, & de praescrip. §. 1. uer. sed pone miles, & quod dixi, supra de rescrip. super literis. in ult. colum. uer. sed quid si constat, & de postu. bonae. 2. super 3. gl. [Iure communi] ubi sit hoc ius, ignoro: imo uidetur contrarium in monasteriis, sup. de of. Archid. c. si. §. si. Licet enim parochiani cuiuslibet ecclesiae a proprio sacerdote baptismum, & alia sacramenta, quae ipse conferre potest, debeant percipere, & ei iura parochialia reddere, supra de sepul. in nostra, sup. de parochiis, nullus, & c. ut dominicis. 16. q. 1. doctos. & c. auctoritate, quod tamen sacerdotes hoc debeant titulo, uel matrici ecclesiae, cui subsunt. no. in uenitur inter iura parochialia, nisi specialis consuetudo aliud inducat, supra de ma. & obe. hifque. Posset tamen dici, quod institutio in non regularibus ecclesiis ad titulum pertinet, ut praedicta decre. hifque: Sed posset dici, illud obtinere quod ad titulum cardinalium tantum, qui habent pinguius ius, quam plebani, arg. ibi & hic: quia in utraque loquitur de titulo cardinalis, & uide quod ibi dixi, super 3. gl. alias autem de iure communi institutio & destitutio ad episcopum tantum pertinet, sup. de offi. ordi. conquerente. 16. q. 2. c. 1. & q. 8. c. 1. & no. sup. de offi. Archid. cum satis. Sed nec esset dignum, quod haec ad plebanos, uel alios parochiales praetores pertineret, ad quos nihil pertinet, nisi inueniatur a iure expressum, hoc autem expressum non est, licet quadam alia reperiantur in iure scripta, quae ad ipsos spectant, sup. de offi. archipresby. c. 2. & si. & per totum, hic autem dicunt quidam, quod si plebani in parochia aliqua ex consuetudine habeant certa iura, illa petere possunt, arg. supra de consue. cum olim. Veruntamen nihil prohibet eadem iura esse parochialia, & episcopalia, imo potius hoc concessum uidetur, sicut patet in uisitatione, quae de iure in eadem ecclesia pertinet ad Archidiaconum, & episcopum, & etiam ad archiepiscopum, ut patet, supra de offi. Archidia. c. 1. & cap. mandamus, supra de praescrip. cum ex officii, & melius

infra de cens. cum apostolus, §. 1. & de hoc no. inf. de eccle. aedifi. ad audientiam, secundum Inno. cuius est haec tota glossa [Primum] quasi de iura fundata intentione actoris sequi debeat condemnatio, nisi aliquid canonicum probetur [illa] accusatiuus, scrutinium, & baptismum. Abb. [Praescriptio] id est possessio: quia cum ius commune allegabat, non poterat titulum duplicare, secundum Abb. de hoc, sup. tit. 1. cum dilectus, uel hoc intendit, quod tanto tempore poterat, quod aduersarius non poterat praescribere [Ecclesiae] sancti Laurentii [Debat] ipsa ecclesia sancti Laurentii. & sic confessus est proprietatem. Pet. & Abb. [Illius] sacerdotem sancti Laurentii [Vocasse] no. missum ad uocandum testificari, si. de appel. cum parati, contra de senten. ex com. sacro. Host. [Inisse] sine iuramento. & no. quod dicit quis testimonium prius, quam iuret, & tamen postea recipitur. Host. [Inisse] sed non fuit confessus se ire debuisse, & ideo confessio proprietati non nocet. Pet. & Abb. [Spoliatum] intentabat ergo possessorium restitutorium. unde probata possessione per praedictam confessionem, sic debuit pronunciari: huius ius tamen contrarium nunc pronunciat propter petitorium intentatum [Per hoc] non per sententiam Celsini, sed per confessionem em. presbyteri. Inn. [Capitulum] id est ius ueniendi ad capitulum, in quo tametsi cum iure petitorium intentatum, quod non probauit [Romana] fauorabilis uidetur fuisse haec allegatio, & aliquantulum exaudita. Hostien. [Monialium] uidetur hoc monasterium monialium censerit debere eo iure, quo alia monasteria eiusdem prouinciae, 100. d. contra morem, de cens. sopita, de offi. Archid. c. si. Videtur etiam, quod ex quo desit esse monasterium, censetur iure aliarum ecclesiarum, sup. titu. 2. recollendo. 2. bene facit, de iure patrona. c. uno, 2. respon. cum cor. lib. 6. Inno. hoc faceret. Dicit tamen per id non mutari dominium, sed subest haec ecclesia, cui suberat, dum erat mona. ut patet, sup. titu. 1. c. 2. [Vibe] Romana, per excellentiam, de uoto magna. de offi. ordi. graue. Hostien. [Titulo] loquitur de titulis presbyterorum cardinalium, qualis erat iste sanctae Ceciliae, secundum Hostien. & de his, supra de elect. querelam, & c. coram [Institutione] hoc praedictat ecclesiae sanctae Ceciliae quod ad petitorium. Hostien. [Condemnamus] condemnatio fit in his, quae praescripta erant, uel propter confessionem factam coram Celsino, in reliquis absoluit: quae nec praescripta fuerant, nec presbyter illa confessus fuerat [Destitutum] de quibus agebatur, ut dictum est, super uer. similibus [Absoluitur] istud egit syndicus intendendo petitorium, de causa possessorum ecclesiae: sed uidetur non solum in his, sed in omnibus similibus debuisse absolui ecclesiam sancti Laurentii, ut conueniunt sententia petitioni, de ord. cog. c. 2. Dicit potest, quod de consuetudine urbis ista. 5. tantum, quae hic exprimitur, censentur de iure parochialis ecclesiae, nec obstat de maio. & obe. hifque, ubi plura alia enumerantur: quia secundum ipsam urbis consuetudinem, illa non dicuntur de iure parochialium ecclesiarum, sed potius de iure titularum cardini. uel dic super his tantum ferri sententiam: quia licet fuerit generalis peritio, syndicus tamen persecutus fuit ista sola. sic. C. de iudi. licet. de hoc, sup. de tra. c. 1. ¶ Prima gl. ponit tres modos, quibus de scrutinium. ¶ Tertia gl. no. in eo. libello, & c. inducit duo similia, & subdit causam. ¶ Glo. [per hoc] allegat unam concord. & signat unum contrarium. ¶ Gl. id est plebi obicit, & dupliciter soluit. ¶ Antepen. gl. soluit contrarium, & remittit. ¶ Vlt. gl. respondet per ob. ¶ In 3. glo. ibi, si plures] hanc & sequentes etiam uide de causa possessorum super, super 3. glossa. ¶ In gl. ult. ibi, una est uia] uide de praescrip. auditis, super gl. pe. ¶ In gl. 1. ibi, 30. dies] dicit Goffr. quod in septimana sancta fieri consueuerunt circa

circa pueros postea in magno sabbato baptizandos [et ibi, in electionibus] ubi de hoc, lib. 6. ¶ In glossa, 1. ibi, pro- p. concor. de testa. significauerunt, de causa possessorum super. ¶ In glossa, super, ibi, possessorio] & tamen super possessorio non pronunciat. Inn. sed potest dici, quod pronunciat in decisa, secundum Pet. & Abb. ¶ In glo. sup. tit. 1. in fine] hic non loquitur de illo iure, planum est enim, quod illud non competit nisi in episcopo, de of. Archidia. c. si. forte hoc loquitur de illo iure, quo prohibitum est construi ecclesiam infra terminos alterius parochialis, uel baptismalis. 16. q. 1. ecclesie, & c. quicquid quod si fiat, cedit antiquae, & ei subest: quia obventiones suas percipit infra suos terminos, de eccle. aedi. ad audientiam, pri. hoc ius putat Hostien. hic allegari, & supra de offi. delega. coram. & si quis de nouo ueniens quod ad ius episcopale priuilegiatus sit, non sequitur, quod ad istud, uel econuerso: quia uersa sunt haec iura, & diuersis personis, & rationibus competunt, de hoc de testa. c. fin. de priuile. san. pastoralis quia, & c. in his. Ceterum cum eodem iure inter personas eadem agit, licet res sint diversa, quod per priuilegium de maioribus conceditur, de minoribus concessum intelligitur, de decimis, ex parte 3. Host. ¶ In gl. & sic, in fine] contra de iudi. at si clericis. Sol. praedictat in secundo iudicio confessio: quia fuit in primo publicata, arg. C. de testa. publicati, de testi. Albericus, de fide instr. c. pen. & ult. uel praedictat quasi idem iudicium uideatur, cum Inn. successerit d. Coelestino: sed hoc dictum Inn. non placet Host. cum mutato iudicio mutetur iudicium, ff. iudi. sol. cum apud, etiam si succedat, ut patet, C. de iudi. proferendum, §. si autem. Dicit ergo hoc esse posse: quia de nostro iure instantia non perit triennio, sed durat etiam iudice mortuo, de iudi. c. pen. de proba. c. si. & de hoc, de elec. per inquisitionem, de confessis, cum super. Sed dicit Inn. quod si bene attendis, Inno. non pronunciat propter hanc confessionem: alias non pronunciat super proprietate, sed super possessione, & dici posset Coelestinum errasse, & ideo facit Inno. quod ille facere debuerat. ¶ In glo. per hoc, ibi, possessio] sed non proprietas [et in fine] 3. ubi de hoc, in glo. 2. uide quod super ea dixi. ¶ In glossa, id est plebi, ibi, dignitatis] facit quod no. de elect. nullius, lib. 6. in ult. gl. [ibi, ut T] Ioan. & Goffr. [et ibi, alia] ubi de hoc [et in fin.] sed hic allegabatur consuetudo urbis. ¶ In glossa, penultima, ibi, volumus] uide quod ibi no. in glo. antepenul. & idem hic Io. Tan. Vin. & Goffr. [Quidam] ut Io. & F. & ponit etiam Hug. intelligit, c. uolunt, de gratia quod ad clausulam illam, Et si quid Romanae ecclesiae & c. ad qd facit, supra de conscrip. uti. uel inuti. cum dilecti, uer. quia uero: sed illud intellige, ut sequitur, in glo. ¶ In gl. ult. ibi, episcopalis] s. m. Pet. quod ad petita melius dixisset, parochialibus, licet ista institutio. s. & destitutio sint episcopalia [et in alijs] & sic contra, sup. titu. 1. c. 1. Sol. haec contingit: quia papa ibi possidebat haec iura, ut praecedens littera dicit, uel haber illud locum, quando iura similia his, quae possidentur de iure pertinent ad hominem illius ordinis, cuius est ille, qui possidet ut episcopus in sua die, possidet episcopalia, sacerdos, parochialis in sua parochia, & quando notorium est quod nullus alius ibi possidet illa iura, uel aliqua eiusdem conditionis: sed in mona. non possidentur tituli, haec iura de iure communi s. m. Inn. & alle. Host. de of. Archid. c. si. [et ibi, habens species] Dixit Host. quod La. fuit logicus, s. m. quem genus habet species subalternas, ut animal, lignum, lapis, quae sub se habent alias, quae specialissimae dicuntur, sicut in animali homo, leo, canis: sic ius episcopale sub se habet species subalternas, ut legem dice, & iurisdictionem, species legis iuridici. sunt inquisitio, correctio, reformatio: idem in l. dicefana, de offi. ordi. conquerente, & c. dilectus.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Offi. ordi. Vide ibi Io. And. & sup. tit. proxi. constitutus, per gl. & Inno. in c. cum ad sedem, de restit. spolia.
b ¶ Conquerente Et ibi hanc partem tener glossa prima, supra riu. proxi. constitutus, quae opi. potest concor. prout no. 10. An. ibi in. fi. gl. haec ideo, super illa in fine. & uide Pau. in clem. de iureu.
c ¶ Concor. Et an, & quando quis agit simul petitorio & possessorio uideatur tacite se altringere ad utrunque probandum, uide per Inno. de postula. praela. bonae, el secundo, quod non posuit Ioan. And. in nouella, & Bald. in l. 2. C. de serui. in 1. quaestione.
d ¶ Successerit. Hoc uidetur probari, in l. proponeretur, ff. de iudi. & contra Host. facit quod not. Bart. in l. cum apud. hic allega. & in l. a diuo Pio, §. sententiam, ff. de re iudi. & si esset aliud iudicium, & alius iudex, licet confessio domini sibi in iudicio praedictaret, non tamen confessio procuratoris, qualis fuit iste, hoc uoluit Io. And. in c. per inquisitionem, super glossa, fin. de electio.

S V M M A R I V M.

- 1 ¶ Ut monachi soli maneant in capellis, non ualet rescriptum, nisi in casu, & quo.
2 Epilogus, & additio glossarum. nu. 3.
Conuersatio concupiscentiam carnalem parit monacho.

C A P V T III.

1 X parte. Casus. Non ualet rescriptum imperatrum per monachos ut soli maneant in capellis, si de Lateranense concilio non faciat mentionem, & ponitur, primo consultatio. 2. responsio. ibi, cum autem [Monachi] de claustralibus loquitur, ut infra c. proxi. [Pluribus] quam uni [Facultates] bona uidebatur ratio, de ui. & hone. cleri. quoniam, de insti. c. 1. sed non est, ut dicit glo. & patet, in f. c. proxi. [Non credimus] non dicit hoc assertiue, s. m. Inn. ¶ Prima gl. incipit calum. ¶ Penultima, ibi, iubemus] uide de simo. in tantum, super 3. gl. [et ibi, l. 1. lib. 10.] uide de sen. exc. si aliquando, in gl. 3. ¶ In glossa, 1. iudices] Host. dicit istos fuisse conseruatores contra dicefananum. ¶ In glo. & sic, in fine] de hoc, de constit. c. 1. lib. 6. in gl. est contra, Inno. remit. sup. de constit. quae in ecclesiis. Host. ad praed. decre. eam te, & de rescrip. ad hoc sumus. ¶ In glo. sic, infra in fine] & c. vlt. li. 6. & inf. de pur. can. cum in iuuentute. ¶ In glo. ult. ibi, si uellet] sed hoc non debet uelle propter periculum peccati carnalis concupiscentiae, quod iminet specialiter, & est sequela solitariae uitae religiosi inter homines conuersantis, & hoc considerauit concilium Lateranen. ut ibi patet.

S V M M A R I V M.

- 1 Monachum solum manentem in capella debet Abbas cum alio monacho sociare, uel eum ad claustrum reuocare, & quomodo, & quando, nu. 2. 3. & quando id faciat ordinarius, num. 5.
Per priores monasteria & quae regantur.
2 Monachus praeterea curae nihil habet commune cum monasterio.
3 Prioratus duplex, & an in eo quis possit esse sine pluribus monachis num. 5.
4 Ecclesia, quae solent regi per monachos, per executores litterarum papalium clericis secularibus conferri possunt, excepto casu, & supra num. 3.
Distributiue intelligenda hic locutio, monachos alios.
In monachos quando habeat ordinarius iurisdictionem etiam in exemptos.
6 Epilogus, & additio glossarum.
Concilium generale quod.

C A P V T IIII.

1 Audentiam. Casus. Abbas solus manet in capella, debet cum alio monacho sociare, aut eum ad claustrum reuocare & Io. And. super 3. Decr. Aa 4 pri-

primò ponit transgressionem cõcilij q̄ secundo cor-
rigi mandat. & secunda ibi, Ideoque [Priores] hoc di-
cit propter mona. non habentia Abbates. quæ p̄ prio-
res reguntur. supra de sta. mo. in singulis. in prin. [Clau-
strum] per hoc uidetur in claustralibus, idest qui uolũ-
tate prelati possunt ad claustrum reuocari, hoc locũ
habere: unde nec in aliis, qui perpetuò præficiuntur,
hoc seruatur. hoc idem probatur in concil. Vien. de
sta. mo. ne in agro. § ad hac. Et meritò, nam ext̄ quo
monachus prelatus est curæ. nil habet commune cũ
mona. 16 q. 1. ne pro cuiuslibet. quare igitur prior,
uel Abbas sibi daret socium suum claustralem [Reuo-
cent] si non potest ecclesia sufficere plus, quàm uni,
nec prelatus uult, uel potest prouidere socio de men-
sa sua [Seculares] Sed nõne & tũc necessarii erunt duo?
de ui. & hone. cleri. ut quisque, de fil. presby. ueniens.
Si autem sufficit duobus secularibus, fortius & duo
bus monachis, qui paucioribus debent esse contenti.
Dicit Host. si hoc intelligatur de prioratibus curatis,
est planum. cum cura nõ debeat regi per monachum,
nisi aliter dispenseretur. de hoc, sup. c. 1. de sta. mo. quod
dei. & si prioratus non potest prouidere nisi uni mo-
nacho cũ capellano, remoueat omnino monachus.
Putat tamen Hostien. hoc casu, q̄ si prioratus consue-
uit unum monachum tenere, cõsideratis facultatibus
esset ad arbitrium episcopi compensatio aliqua faciẽ-
da Abbati. 16 q. 6. de lapsis, in auct. de manda. princ. §
illud. colla. 3. ad hoc quod le. & no. de uer. signi. olim.
Si uerò intelligis de prioratu non curato, quod non
sufficit nisi uni, adhuc remouebimus monachum, &
forte reperietur presbyter illum recipiens uictum cle-
rici supplendo de patrimonio, quod non posset mo-
nachus carens proprio. 12 q. 1. nolo, & c. non dicatis. Si
uerò monachus dicit se paratum tenere clericum cũ
auxilio parentum, & amicorum, quia ratione admi-
nistratiõnis poterit habere proprium, dicit Hostien.
quod dum modò monachum teneat, diocesanus nõ
poterit prohibere, de priuile. nolentes, in fi. lib. 6. & in-
fra uer. seq. Videmus de facto seruientes presbytero-
rum tenere locum clericorum. & per hunc textum
no. Abb. argum. q̄ ecclesiæ, quæ solent regi per mo-
nacos, per executores literarum papalium clericis se-
cularibus conferri possunt, nisi essent collegiata, sup.
c. dilectus. Sed contra de rebus ecclie. non alienan. pos-
sessione ubi de hoc. & facit de præben. cum de bene-
ficio, lib. 6. [Monachos] distribuit, scilicet singulos sin-
gulis: & est si. 3. q. 2. seculares, de ara. & qualita. quæ-
ris, de priuile. ut priuilegia, secundum Host. qui sic ex-
ponit: quia aliqui, ut dicit, uiri magnæ auctoritatis di-
xerunt q̄ per hoc aliquem monachum in prioratu esse
non posse, nisi plures monachos secum possit tenere,
quod est falsum, licet id esset honestum [Associens] &
eis, si egent, prouideant secundum ea, quæ prædixi [Ec-
clesiasticam] dicebatur in an. ap. re. cuius clausula deci-
sio turbat stylum [Compellus] dicit: Goff. per hoc pate-
re, q̄ loquitur in non exemptis, quos ordinarius co-
gere potest ad alterum istorum: quod dic hodie ut in
cle. de sta. regu. ne in agro, § ad hac. dicit etiam, q̄ in
exemptis possit intelligi propter notoria eorum, que
potest punire, de priuile. parentibus, & c. tuarum. ho-
die etiam certis casibus interdictionem habent circa
tales ecclesias exemptorum, ut in cle. de sup. ne, prg.
quia regulares. ¶ Vlti, Jgl. ponit differẽtiam, quam im-
probat. ¶ In gl. 2. in fine utrunq; tamen generate & La-
teran. unde & concilia generalia olim in quarta com-
pila. intitulabantur sub secundo Latera. concilio.

S Y M M A R I U M.

- 1 Continuatõ tribu.
- 2 Cõsens non est nouum submittere specie præmissa.

- 2 De patronorum iure loca alia, quàm habent titulum tradentia, sub-
ministrat.
- 3 Patronatus quid, §. & quotuplex, §. de primo.
- 4 Ex quibus proueniat, & quæ competant ei.
- Quibus modis transferatur.
- Patronus intra quod tempus præsentet.
- 5 Differunt secularis, & ecclesiasticus.
- Sine eius præsentatione quis an possit institui.
- Sibi, uel alteri conferre.
- Quid si nullum præsentet.

De iure patronatus. Rub.

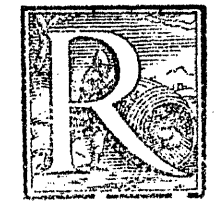
1 ¶ Viso de iure patrona. in specie, q̄ religiosi com-
petit in suis capellis, nũc de ipso in genere uideamus,
secundum Goff. nec est nouum specie præmissa sub-
mittere genus, ut no. de reg. iu. lib. 6. super rubrica, uel
secundum Host. Quia de præben. & instit. de religio-
sis domibus, & religiosorũ capellis uidimus, ad quas
plerunque ad præsentationem patroni faciẽda est in-
stitutio, ideo & c. habetur materia. 16 q. 7. piæ mentis,
usque ad fi. quæstionis, & q. 5. per totum. repetitur, in
6. & in clem. Et rubricæ conueniunt, de sup. ne. præ. c.
2. de offi. lega. dilectus, de transact. præterea. 1. de iudi.
quanto, de testi. significauit, de re iudi. cum Bertol. de
præben. de monachis, & c. extirpandæ, & c. in Lateran.
de concess. præben. c. fi. de his, quæ fi. à præ. ea noscitur.
Et lib. 6. de præben. c. 1. de insti. c. 1. de capel. mo. c. uno,
super rubrica tractauit, hic quædam Inno. quæ præse-
ntat. infra maximè, in c. nobis, & c. 1. Et ex illis quæ-
dam no. 16. quæst. 6. piæ mentis. fauore tamẽ rubricæ,
ad quam afficior, breuiter uide saltem per remissio-
nes, quid sit patronatus: ex quibus proueniat: que cõ-
perunt patrono: quomodo transfertur: intra quod tẽ-
pus patronus præsentet, & in quo differant ecclesiasti-
cus, & secularis patronus. Incidenter submittens an si-
ne præsentatione patroni quis possit institui. Et quid
si patroni discordant. ¶ De primo dixerunt Da. & Roß.
Ben. q̄ ius patronatus est auctoritas, uel potestas pro-
uidenti ecclesiæ proueniens ex beneficiis ante conse-
crationem collatis, Goffred. Idem detractõ uerbo il-
lo, Prouidendi ecclesiæ, dicens, Auctoritas, uel pote-
stas proueniens & c. Hostien. dicit, q̄ est potestas præ-
sentandi instituendum ad beneficium simplex & uacans.
Simplex dicit, per c. nobis. 2. respon. infra eo. Vacans,
per id, quod habetur de concess. præben. c. 1. 2. &
fi. Reprehendit, quod dicit superior diffinitio, ante cõ-
secrationem, ideo, quia ex refectione acquiritur, s̄m
no. infra c. 3. Sed non placet hæc reprehensio, per c. de
fabrica, de con. dist. 1. & per c. proposuisti, & c. in li-
gneis, de conse. ecclie. uel alta. Est enim exsecrata ec-
clesia per totius destructionẽ, ut ibi. Prima descriptio
non placet propter uerbum Prouidendi, siue largẽ re-
cipias, siue strictẽ: nec ultima, quia restringit hoc ius
ad actum præsentandi, cum & in multis aliis consistat
ut patebit. Idem habetur quò ad quædam etiam in
ecclesiis collegiatis, ut etiam infra dicam. si uis igitur
sine calumnia describere, & etiam inferiora plura cõ-
prehendere, dic quòd patronatus est ius honorificũ,
onerofum, & utile alicui in ecclesia competens, pro
eo, quòd de diocesanis consensu illam fundauit, dota-
uit, uel constrinxit ipse, uel is, à quo iustam cau-
sam habet. Hæc quare sic dicam, patebunt infra, &
hæc est sufficiens diffinitio & conuertibilis quò ad
patronatum ecclesiæ. Nam habemus patronos lib-
ertorum, & patronos causarũ. De patronatu in lib-
ertos, qui prouenit alicui ex iusta manu missione,
habetur. 13. quæstione secundum, liberti. cum capitulo,
& §. sequen. de reb. ecclie. non alienan. c. 3. ff. de iure pa-
trona. per totum. De patronis causarum. 15. quæst. 2.
c. uno,

c. uno. de transac. ex literis, ne clericus uel mona. c. fi. de
uari. & extra. l. 1. §. in honorariis. C. de postu. l. 2. & l. ue-
lamento, & l. quisquis, & de adu. diner. iudic. l. 1. & l.
aduocari. ibi, militant nanque & c. hæc de primo.
¶ De secundo, & tertio, s. ex quibus proueniat, &
quæ competant, te instruas per ea, quæ habes, & que
scripsi infra e. nobis, & cap. 1. ¶ De quarto quomodo
transfertur, uide quod not. infra eo. cum seculum.
Transfertur enim successione. quod de quibus hæ-
redibus intelligatur, uide quod ibi dixi, & infra ca. 1.
Permutatione, donatione, quod an procedat in pri-
uato, dixi infra c. illud. Venditione. funiuerfitatis. qd̄
quomodo intelligatur, uide quod dixi infra eo. ex li-
teris. ubi etiam dixi, an idem sit in alio iure spirituali,
puta decimarum, uel si. nunquid autẽ specialiter in-
feudari possit, dixi in præ. decre. cum seculum, & nõ-
quid per diuisionem hæredum, dixi in fra c. 1. in gl. 2.
¶ De quinto, scilicet intra quod tempus, expeditus
es per decre. unam, infra c. ti. lib. 6. per quam patet, q̄
intra id tempus habet præsentare: nec sufficit, quòd
eligat, uel præeligat, ut dixi infra c. fin. ubi etiam not.
quid iuris, si ad clericum, & ad laicum spectat præ-
sentatio. ¶ De sexto, s. in quo differunt secularis &
ecclesiasticus patronus, uide quod dixi infra eo. cum
propter. De incidentibus, an sine præsentatione pa-
troni possit quis institui; dic quòd non infra tempo-
ra sua 16. qd̄. 7. decernimus. sibi tamen, uel alteri con-
ferre non potest, infra eo. consuluit, nec se præsentat-
e, infra c. per nostras. & uide quod ibi scripsi. Si au-
tem discordant, aut ideo quia plures præsentant: qd̄
dic ut infra capitu. 3. aut quia litigant, & nullum præ-
sentat, episcopus ordinat ecclesiã: aliàs seruat, quod
dicitur infra c. 1. & 2. & si litigant clericus, & laicus,
uide quod scripsi infra c. eam te.

ANNOTATIONES.

- 1 Onerofum. Caue ibi, quod omnis diffinitio periculosa est, ut
nou subuerti possit. ff. de reg. iur. omnis diffinitio.
- 2 S Y M M A R I U M.
- 1 Propter patronorum discordiam ecclesia cessat à diuinis, & que
alia faciẽda, & nu. 3. & quando nu. 4.
- 2 Inter patronos ecclesiam diuidi quomodo accipiat, & quando
habeat locum, nu. 3. & nu. 10.
- 3 Suppletio fit ad decretalem.
- 4 Tempus sex uel quatuor mensium datum patronis quando restrin-
gatur.
- Ob scandali euitacionem regulæ iuris non habent locum, & quan-
do hic.
- Episcopi remedia contra patronos discordes quæ.
- 5 Donec, aduerbij significatus quis.
- 6 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 7.
- Alternis temporibus quæ diuidi nequeunt, possumus ut iure pa-
tronatus etiam uti, & nu. 10.
- 8 Additio glossarum.
- Patronis pluribus non competit singulis præsentatis, in solidum,
nisi per modum, de quo hic remittitur.
- Patronatus quibus modis acquiratur, uer. nec requiritur.
- Ecclesia sine quibus esse non possit.
- 9 Patroni an & cuius uox, & merita sint aliorum præferenda, &
nu. 10. circa fin.
- Patronorum successio, an fiat in stirpes, an in capita, uer. li-
cet autem.
- 10 An pacisci possint, ut alternis vicibus præsentent.

C A P V T I.

Relatum. C. Propter discordiam patronorum
cessat ecclesia à diuinis: tolluntur in-
de reliquiæ, & ostia clauduntur, hoc
dicit, & cap. seq. Et duo facit concilium:
prohibet ecclesiam inter pa-
tronus diuidi. secundò ponit, quid
facere debet episcopus, cum patroni nõ ordinant ec-
clesiam. secunda ibi, & si simulates [Ecclesia] Vincẽ.
intellexit t̄ propriè dicens, hic prohiberi diuidi ec-
clesiam inter patronos, ut quilibet partem accipiat,
ut patet in anti. & concor. Pe. de San. & Abb. qui in-
telligunt hic loqui de bonis, & possessionibus ecclie-
siæ. Hostien. uerò exposuit [ecclesia] i. ius patronatus,
utens ratione, quam ponit prima glo. Innoc. primis
concor. dicens, quòd hic non dicitur ius pa. non pos-
se diuidi, sed ecclesias. Dixit autem Vincen. iura pa-
tronatus diuidi posse inter hæredes, ut unus haeres ha-
beat ius patro. in ecclesia, & alius in alia. & si unus il-
lorum decesserit sine liberis, dixit, ius patrona. redire
ad fratrem, Insti. de assig. liber. §. vlti uidetur tamẽ cõ-
tra secundum eum. ff. fami. erci. l. quædam. & idẽ no-
tauit infra c. ex in sinuacione, & de hoc no. in clem.
eo. ti. plures 2. respon. [Inter eos] [hæredes] [Propter quas]
[simulates] [sacerdos] instituendus. Innocen. Vnde
¶ secundum Hostien. subaudi, non representetur,
qui suo ibi & c. Loquitur enim hoc c. de ecclesia uacante
secundum eum. Pe. de. & Abb. quod probat se-
cundum eos litera infra ibi, Canonice habeat. ipse ta-
men Inno. dicit etiam in non uacante decreta. locum
habere, cum propter patronorum discordias sacer-
dos institutus ibi stare non potest. unde episcopus, q̄
non potest aliter prouidere, faciet, quod hic dicitur.
¶ [Non poterit] quia si sine scandalo fieri possit, de iure
esset, quòd episcopus ibi institueret sacerdotẽ in-
fra eo. quoniam. Innoc. Vnde, quicquid alii dicant;
si ecclesia sine scandalo non potest ordinari, recurre-
tur ad hoc remedium, & seq. capituli, secundum Ho-
stien. Cui t̄ non placuit, quod dixit hic Innocen. scilicet,
quòd ante, quàm interdicanter officia, uel reli-
quiæ extrahantur, debent transisse 6. menses. Quod
enim de 6. uel 4. mensibus dicitur, secundum Hostiẽ.
non uendicat sibi locum, quando scandalum imminet:
imò semper, etiam si plures anni fluxerint, debet
episcopus scandalum euitare, supra de præscrip. nihil
sed utetur istorum capitulorum remedio: nec episcopus
carens brachio seculari habet ultra, quid faciat,
nisi cum paciẽtia expectare, uel ad papam recurrere,
qui omnibus oppressis debet ex officio subuenire 2.
q. 6. ad Romanam. unde si episcopus brachium ha-
bet seculare, ad ipsum recurrere potest infra de homi-
ni. postulasti. ultra uerò non restat sibi remedium ci-
tra deum supra de iudi. cum non ab homine, licet be-
ne dixerit Hostien. non uideo, quare se posuerit obui-
um Inno. cum de uerbis & mente Innoc. uideatur
hoc esse, quòd infra tempora concessa patronis non
utetur his remediis episcopus, postea uerò utetur, nec
terminat istud tempus posterius. Quædam alia etiam
hic notauerunt, quæ uidebis infra e. eam te [Donec] i.
usque t̄ ad 4. menses. infra c. quoniam. Vincen. & hic
forte non est bona glo. secundum ea, quæ sunt supra.
¶ Prima t̄ glo. fortificat rex. per rationem, ad quam
inducit 4. iura. secundò tractat, an ius patronatus cui-
que patrono competat in solidum. in fi. quærit, & ar-
guit. ¶ In t̄ glo. 1. ibi, si liberus 2.] uide hanc, & l. si sepul-
chrum, & l. uel quod pater, de offi. dele. prudentiam,
super gloss. 2. [& ibi, uie] uide de præben. tu. x. super 3.
glo. & l. usus pars, infra alleg. [& ibi, §. si usufructus] uide
de ap. c. pe. in fin. 1. glo. [& ibi, quorres] si duobus ciui-
dem

de nominis usufructus alternis annis relinquitur sic. f. Ticijs usufructus alternis annis do, lego, nisi contenterit, quis sit prior, inuicem se impediunt [et ibi, uia, in f.] usus feruitur temporibus fecerit potest, ut alternis horis, uel diebus utatur. ¶ In glo. i. ibi, querimoniam] & supra titu. 2. capitulo primo [et ibi, apud omnes] hoc intendit, qd licet quilibet solus sit patronus, non tamē alter solus in solidū poterit presentare, sed habebitur consideratio pluriū per modū, qui dicitur infra eo. quoniam. si enim singulis competeret in solidum presentatio, occupantis esset melior cōditio, de praben. si à sede. lib. 6. de procur. si duo, eo. li. quod est falsum, ut ibi [et ibi, infra c. proxi.] sicut dominium rei cōmunis. Ala. ff. de rei uē. si ex equis. Phi. [et ibi, in solidum transi] ad hoc, infra de elec. c. pe. §. si autem, lib. 6. dicitur in clemen. eo. tit. plures. & uide quod ibi no. in 1. gl. [et ibi, in aequalibus partibus] idem, si ex inaequalibus partibus dotem dederint, dū modō fuerit de illis, qui posuerunt in dote secundum Inn. ad quod faciunt secundum Hosti. parabolæ de uida, & de operarijs uinea. Mar. 12. 6. & Matth. 20. Nec requiritur, qd quilibet patronus per se det sufficientem dotem, licet hoc videatur no. 16. q. 7. quicumque. Credo Io. intellexisse, cum vnus solus est, qui dotat. & facit quod notauit. 63. dist. in summa, de his, qui posuerunt in dote: idē dicitur est: quia etiam si ante fundationem aliquid daret etiā magnum, sed non pro dote, non acquireret patronatum, quod acquiritur tantum cōstructione ecclesiae. 16. q. 7. monasteriū, ecclesia dotatione. e. q. filius: territorij ad ecclesiam fundandam collatione. 18. q. 2. abbatem. Istorum uerō quilibet rectē patronus uocat: quia sicut pater filium, ira patronus dicitur ecclesiam de nō esse producit ad esse. Non enim potest fieri ecclesia sine fundo, & sine edificio: nec debet fieri sine dote, de conse. di. 1. nemo. Alius autem licet possit dici benefactor ratione praedicta, patronus dici non potest, & eadem ratione nec ille, qui post fundationem confert, potest tamen dici secundum Inn. qui hoc no. super rubrica, & Hosti. hic, qd si à principio, licet male, sine dote fuisset fundata & edificata & cōsecrata ecclesia, qd qui postea illam dotaret, patronus esset, cum sine rerum substantia non possit ecclesia deferui, 1. q. 3. si quis. Et hoc uerum credo, si id faciat de auctoritate diocesani, facit quod no. infra cap. 2. in 1. gl. & tunc fauore ecclesiae fingamus, qd actus iste praecesserit. ad hoc qui si. sint le. tanta. & dico hoc uerum, quando à consecrati faciente, uel ipso cōsecratore non potest dos haberi secundum ea. quae dixi infra tit. 2. cum sicut. De his tamen heredibus ex inaequalibus partibus dici potest, qd sicut in electionibus interdū ratione dignitatis quis habet duas, uel plures uoces, ut patet in his, quae no. supra de concess. praben. postulatistis, ita inter patronos habens maiorem partem hereditatis habeat pinguiorem uocem in presentando secundum Innocē. ad hoc. ff. de pac. maiorem. Dixit tamen Hostiē. tenendum contrarium, prout ipse Inno. prius dixerat cum gl. si uocem habeat vnus, quantā alius. c. Dixit tamen attendenda merita personarum, sicut & in electionibus, supra de elec. dudum, & in testibus, supra de testibus, in no. tra. Licet autem in hoc iure patro. succedant heredes: dixit tamen Inn. qd magis consonat aequitati dicere, qd successio fiat p stirpes, quam per capita, cum hoc esse debeat in linea descendenti, Insti. de here. quae ab intest. defe. §. & quia placuit. ita, qd si plures uni succedant, habeantur loco unius. ff. de condi. & demon. cui fundus, & de hoc 16. q. 7. si plures. & hanc aequitatem dixit subtilitati contraria proponenda. ff. ad l. A qui, ita vulneratus. §. si. & ff. de insti. l. 2. & approbatur in clemen. eo. titu. plures. ibi uide in 1. gl. Vin. tamen no. infra cap. proxi. successione sic-

ri per capita, cum patroni veniant ad successionem liberti per capita, nō per stirpes, Insti. de success. liberti. §. sed nostra. aliās incipit multis. circa hoc tamen satis potest teneri, quod infra dixi in .eagl. secundum Gof. ¶ In e. glo. ibi, p. uisui] sic de f. auctoritate superioris infra eo. querimoniam, secundum Inn. ut ibi no. hic tamē per eandem decre. dixit simpliciter hoc fieri non posse. hodie per clemen. expeditum est, qd etiam sine superioris auctoritate hoc possunt. eo. ti. pl. urrs. 2. respō. [et ibi, ar. quōd sic] T. cuius fuit hęc gl. dixit hoc asserendo, & per omnia huic glo. concor. Vin. Phi. Goff. Ipse tamen Goff. dixit in quibusdā locis, sicut Neapoli ius patrona. diuidi per vncias, & dicit illam consuetudinē posse excusari, ut dicatur, qd illae diuisiones non fiunt respectu iuris patris sed respectu patronorum, secundum quas heredes successerunt patrono uni, uel pluribus, & non respectu portionum, quas contulerunt adificando, uel dotando, & potest esse aliqua utilitas harū diuisionum, ut ecclesia in alēdo, & in honoribus magis teneatur ei, à quo plus recepit. Sed actus presentandi communis erit omnibus. possēt etiam circa gratificationem, quae aliquando facienda est, ut infra eo. cū autem, uox illius praeferrī, qui plus contulit. ¶ In gl. 2. in fine] 63. distin. episcopus, in fine.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Quod hic dicitur. Et per hoc faciunt illa uerba, officio fungi nō possit: & ibi, missarum solennia celebrentur, subrahuntur ergo officia ecclesiastica, & sacramenta parochianis propter patronorum discordiam: non autem possunt illa ibi trahi propter defectū parochianorum non soluentium decimas, uel primitias ecclesiae, & hoc per ipsum rectorem: secus, si per episcopum. uide per Io. An. de paroch. super rubrica, & per deci. quamuis, in gl. ex horū.
- b ¶ C. 2. in 1. glo. Et ibi no. ratio, quare consecratam ecclesiam dotans Patronatum non querit nisi cum hac limitatione.
- c ¶ Merita personarum. Intelligit per episcopum in discordi presentatione patronorū, non ampliori uoce. nide infra eo. qm. in gl. 3.

S V M M A R I V M

- 1 Ecclesia pro ordinatione ecclesiae. Dissidere quid. Eligere pro presentari. Epilogus, & additio glossarum, nu. 3. Execratio altaris quando dicatur contingere. Consecratio ecclesiae, uel altaris in quibus consistat.

C A P V T II.

Vacunque. Summatum est supra. ca. proxi. nec indiget diuisione [Pro f. ecclesia] i. pro ordinatione ecclesiae. Pe. de. & Abb. [Dissidere] i. discordare. Pe. dū quilibet presentat suum. Goff. exponit. i. dissensiones habere [Vno] quod esse debet, infra c. prox. [Si aliter] sic supra c. proxi. Phi. Hostiē. & interdicat ecclesiam supra c. prox. Hosti. [Eligant] i. presentent. Gof. & Hosti. [Presbyterum] sup. talem. ¶ Prima t. glo. ponit triplicem lecturam Mel. Io. Fa. & Ala. ¶ In prima t. gl. ibi, ex facto episcopi] si si poneret ibi rectorem [et in fin.] per quarum motionem execraretur altare, infra de cōse. ec. uel al. capitulo primo. Ex hoc arguebat hic Vinc. qd episcopus potest execrare locum sacrum. Cum enim res sacra tollit de loco, locus remanet profanus. ff. de rerum diui. sacra. §. i. ff. de relig. & sumpt. fu. l. si qd eo animo. ar. contra. ff. de contrahē. emp. l. si quis aede sacra. 19. qu. 3. quae semel. Dic qd consecratio ecclesiae, uel altaris non consistit in reliquijs, quae sunt extralatare: motio ergo illarum nō inducit execrationē, qd dicit, ut infra de consecra. ecclie. uel alta. c. 1. & per totū.

S V M M A R I V M.

- 1 Si patroni discordant, quis praeficietur, & si non presentent intra tempus debitum, quis ordinabit ecclesiam, & nu. 5. & quo tempore, nu. 6. 7. 8. & 9. in fi. Diuisione decretalis.
- 2 Patronatus ius laicorum est gratiosa promissio. Laici ecclesiastica negotia tractare non debent. Ecclesias, quae habent patronos laicos potest papa conferre, licet nō expediat.
- 3 Electio, siue presentatio patronorum à maiori eorum parte etiā respectu aliorum facta tenet, licet secus in alijs casibus & quibus.
- 4 Patroni an uocandi ad electionem, uel presentationem, ut non uocati contemptum prosequi possint. Patronus quilibet uotum suum potest exprimere diuisim, in fi.
- 5 Patroni absentis generalis procurator an uocari debeat ad electionem, uel presentationem. Scandali ratio est habenda Antistes pro episcopo.
- 7 Patronus possessor presentabit etiam pendente lite proprietatis. Negligens quis dici non possit.
- 9 Presentatum an & quando possit episcopus refutare.
- 10 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 11. Via uicinalis qua priuata, qua publica. Eadem dicitur res, licet mutatio contingat, & num. 12. & 13. Refecta uel reparata res eadem dicenda, & nu. 12. & 13.
- 12 Additio glossarum. Patronus quibus, ac quibus modis, & amittatur, & nu. 13. In refectione ecclesiae, habentis patronum quando admitteendus extraneus.

C A P V T III.

Voniam. C. Si patroni discordant, illae praeficietur, si sit idoneus, qui plurium patronorum uoces habuerit, si hoc sine scandalo esse nō potest: uel si patroni intra tempus debitum non presentant, episcopus ordinabit ecclesiam. Et diuide in duas partes. in prima ponit abusum patronorum, qui fuit cōstitutionis causa. in 2. cōstitutionem. secunda ibi, presentati. Secunda subdiuide in tres. secunda ibi, Si autem. tertia ibi, & ad ipsum [Eorum] fundatorum [Potestate] presentandi. Hosti. [Substituit] hęc est enim t. que dam iuris gratiosa permissio, ut hoc ius, quod est spirituale, uel spirituali annexum cadat in laicum. nam de iuris rigore laici ecclesiastica negotia non debent tractare, supra de iudi. decernimus. & ecclesiae cū suis dotibus ad ordinationē pertinent episcoporum. 10. q. 1. noluerunt, & c. decrerunt. Gof. & per hoc, quod dicitur, patronos in hoc iure de gratia sustineri, no. Hosti. papam tales ecclesias posse conferre: sed hoc non facit, quia non expedit, ne. laici ab huiusmodi retrahantur, infra eo. cum dilectus, ubi de hoc, & infra e. illud, ad fi. [Rektoris] de praben. cum non ignores, & 21. quaestio. 2. sicut [Dissensione] c. quia dissentiant, & in unum non consentiant, supra capitulo primo, alia litera [Defensione] c. sui iuris [Ille] c. clericus presentatus. Gof. [Plurimorum] dicit t. intrepidē secundum Vin. & Ber. Com. qui hoc no. sup. de elec. ecclesia. pri. quod electio, uel presentatio facta à maiori parte patronorum etiā respectu aliorum, licet non sit facta à maiori parte omnium, bene ualet per hanc decre. & decre. illa ecclesia, loquitur in electione, quae sit ab aliquibus, ut à collegio. & sic non ob. & facit quod no. supra de consti. cū omnes. & per hoc pateat, qd si duo sunt patroni: unus potest alterum presentare, dato qd de duobus eligentibus vnus non possit reliquum eligere. facit quod i. dicam, infra eo. per nostras. de eligētibus uide quaestio. in regula, in toto, de reg. iur. li. 6. Sed incidit dubiū, an

4 patroni sint uocandi ad electionem, uel presentationem ita, qd non uocati cōtempum prosequi possint: quod uideretur, cum in electionibus id locum habeat, supra de elec. qd sicut. & in collationibus, de praben. cum in ecclesijs, li. 6. ergo & in presentationibus, maximē cum patroni eligant presentandū, ut hic, & sup. cap. proxi. & infra eo. nobis. Distingue, ut supra an ad uniuersitatem, corpus, uel collegium spectet presentatio. & tunc procedit, quod praedixi, cum non singuli ut singuli, sed ut corpus habeat presentare: illos ergo de corpore necesse est uocari, & sic seruat per no. in pra. decre. cum omnes. Si uerō presentat ut singuli, dato qd aliqui suam presentationem faciant, alijs nō uocatis, tenet, & illis non vetatur, quin possint eundē, uel alium presentare; & in institutione seruabitur, qd hic dicitur. pro hoc facit hęc litera, & quod no. de regu. beneficium, lib. 6. in fi. magna glo. & clarius, quod ibi dicam. non ob. quod no. supra cap. primo, in 1. gl. quod presentatio est apud omnes, non apud singulos. responde, ut ibi dixi. nec ob. clemen. eo. titu. cap. 2. 1. respon. ubi heredes unius patroni habent unicam uocem. nam quilibet illius uocis habet suam partem, sicut si unicus fuisset patronus, suum ergo uotum diuisim exprimere poterit, licet honestius fieret cōiūctim. Eadem t. distinctio locum habet in procura. generali absentis, an presentare possit, uel ad illam sit uocandus, maximē cum ante uocationem constitutus est, de quo uide quod satis dixi de concess. praben. c. fi. [Assensu] si sine scandalo fieri possit, & sic continuatur sequens. §. Hosti. [Hoc] c. quod dictum est, supra ut de pluribus presentatis ille praeficiat, qui maioribus & c. Hosti. [Sine scandalo] ut quia utraque pars potens est: & dicit, qd si alius constituatur, qd suus gladius erit ultor, nec potest refranari. in hoc. n. casu episcopus de alio non presentato ecclesiam ordinabit. ex quo enim partes non conueniunt, superioris arbitrio est relinquendum. 63. dist. cap. si. ff. qui satisfada. cog. l. de die, secundū Hosti. [Antistes] i. episcopus, quod intelligas. si sine scandalo fieri potest: alius abstineat: quia eadem ratio remanet: sed tunc recurritur ad remedia, de quibus dicitur supra eo. cap. 1. & 2. Hosti. [Ordinandam] elapsis t. 4. mensibus, si prius non poterunt concordare, ut infra in alio casu. & subau. secundum Hosti. Hęc uera, quādo de iure patro. nulla est quaestio, sed constat presentes esse patronos, qui tamen concordare non possunt, & sic continua sequentia [De iure patronatus] id est de quasi possessione iuris patronatus, infra eo. consul. rationibus, secundū quosdam. Idem tamen, si de proprietate sit quaestio inter aliquos, quorum neuter possidet, & hoc planē dicit hęc litera. Istud t. tamen certū est, qd si de proprietate sit quaestio inter aliquos, & cōstet, qd alter possidet, cui de possessione quaestio non refertur, presentabit possessor etiam pendente lite proprietatis, infra eo: consulta. rationibus. Et idem dicendū uideretur, scilicet qd hoc tempore lapsō provideat superior, ubi de iure eligendi inter duas ecclesias quaestio uertitur, quarum neutra possidet, quamuis uideatur difficile, qd inter aliquos possit esse hęc quaestio, nisi alius possideat secundum Inno. Et facit pro hoc: quia ultra tres uel. 6. menses non debent uacare beneficia. Sed ob. quia tempora illa non currunt nisi negligentibus. Quod dicitur legitur & no. supra de elec. ne pro defectu, de concess. praben. cap. 2. Non potest autem dici negligens is, qui agit. C. de inoffi. testa. contra maiores. Sed nec in hoc casu inuenimus expressum, qd superior debeat provideat, quando de iure eligendi quaestio uertitur, & diffinitio nimum protelatur. nō deuoluetur ergo, ex quo non est expressum maxime in episcopatibus, de electio. quamquam, libro sexto. Imō uideretur contrarium de restitutio. in integ. capitulo

pirulo 2. de consue. cum dilectus, de arbi. ex parte. De facto etiam uideamus contrarium: quia ex quo de iure eligendi, siue de elec. facta inter aliquos mouetur questio, interdum per triennium questio protelatur: nec tamen prouidetur ecclesijs secundum Host. Qui tamen fateretur, qd in hac materia occurrerendum esset, & expressum ius promulgandum: per quod si non esset questio diffinita intra certum tempus, superior prouideret, arg. de app. oblata. & uidetur sibi, qd esset æquū tempus. 6. mensium, ita, qd exprimat partes cū actis & munimentis venire debere. ad hoc de elec. c. 1. & c. cupientes. lib. 6. & qd hæc ex forma inquisitionis, & de plano expedirentur explosa pernitiola subtilitate, ar. infra de iudi. dilecti. ad hoc temporis spacium cōcor. de transla. ca. 2. §. sed neque sunt, ut lite non contestata. si. §. si uero, de clerici. non resi. ex tua, de concef. præben. c. 2. & infra c. eam te, cum suis rationibus, & concor. Qui quid prædixerim, assertiue teneas post factā præsentationem licet discordem, hæc iura locum nō habere, quæ solūm loquuntur, quando de iure patro. questio emerferit, non quando inter presentato fuerit questio, & uide quod dixi de offi. ordi. cū uos] *Aliquos* laicos: quia si clerici essent, per sexmenses expectarentur, & sic non ob. infra eo. eam te, secundum Host. licet Inno. dixerit, quod hic dicitur de 4. mensibus, locum habere, quando de ipso iure patro. est discordia, sed si de ipso iure patro. non est discordia, sed de persona in quam concordare non possunt, spectatur, 6. menses, ut ibi, & supra de concef. præben. cap. 2. Dixit etiam hic Innocen. qd presentatum à maiori parte potest episcopus refutare: qd ex presentatione non acquiritur ius. ad hoc infra c. quod autem, & quod notatum est, supra eo. c. in prin. Quod non placet Host. quia bene acquiritur ius ex presentatione. §. de re iudi. cum Bertoldus. §. si. de hoc sup. de postula. c. 3. Illud autem est uerum, qd presentatum nō solūm à maiori, sed etiam ab omnibus episcopus potest nō admittere instituendo alium ab eisdē postea presentatum: quod dic ut infra eod. pastoralis [Comperat] ius patro. [Quatuor menses] idem, si sit unus solus laicus patronus, & infra 4. menses non presentet, supra de sup. ne. præ. c. 2. §. si. Quid autem si inter episcopum & patronum sit questio, no. infra eo. rit. eam te, & supra de offi. or. cum uos. ¶ Prima ¶ gloss. respondet per questionem, an ex refectione & c. ponit opi. La. quam determinat, secundo querit, arguit pro & contra, & tenet ultimum. ¶ Tertia glo. querit, arguit pro & contra, & remittit. ¶ Ultima glo. alleg. concor. signat contrarium, & ibi remittit. ¶ In glo. 1. ibi. §. uicinales] melius diceret. §. uicariū, uer. uicinales ¶ uia priuata est, si fiat à priuatis: publica, si solūm à priuatis reficitur [Et ibi, proponebatur] Idem est iudicium mutatis successiue iudicibus. Idē populus mutatis successiue corporibus. Eadē nanis, mutatis tabulis successiue [Et ibi, si in aua] Si edificauit in area, cuius usufructus alienus est, sublatā superficie intra tempus, quo perit usufructus, restituitur usufructus [Et ibi, §. si sublatum] sequitur, sit edificium, ex quo fillicidium cadit, ut eadem specie & qualitate reponatur, utilitas exigit, ut idem intelligat [Et ibi, §. qui inuicium] sicut actio iniuriarū non datur heredi, ita nec stipulatio de iudicio sita antelitē contractam in ea causā cōmissa [Et ibi, l. 2. in fin.] Si seruus præteus est, & dominus abest, & nullus seruūm defendit in iudicio prætoris dat pro noxa: sed causā cognita restituta domino restituitur etiā actori actio percepta eo qd dictus seruus in ipsius bonis esse cepit [Et ibi, dominus, in prin.] Si legatū est prædium ipsius usufructuario, & legatarius nullo de inofficio recte agentiu illud restituere coactus est, ius usufructus integrū permanebit [Et ibi, §. Antilicium] uide de uer. sign. abbate, su-

per glo. si. [Et ibi, §. arcam] uide de simo. ex insinuatione, super ultima gloss. ¶ In ¶ glo. 1. ibi. Laurentius] & hic Inno. [Et ibi, caueri] per hanc. l. dixit Vin. infra eo. significasti, qd si aliquis construxit ecclesiā, & eam fecit consecrari, qd alius eam dotando patronatū sibi non potest acquirere [Et ibi, consilium] casus est in auct. ut nullus ædi. ora. do. §. 1. colla. §. 5. [Et ibi, patronus] non intelligas in patrono propter dotem, sed propter edificium. iste enim funditus destructo edificio bene perdit patronatum. Idem in eo, qui dedit fundū, si fundus etiā periret secundum. T. & Gof. Vin. Phi. & Host. qui hoc no. sup. de relig. do. cap. 2. nunquid autem ¶ patronus maona. desolati, & propter hoc alteri mon. unicit sit patronus secundi? uide in specu. eod. titu. in fi. [Et in fi.] Dixit Hosti. qd si quis redificauit sine cōsensu episcopi, nullum ius acquisiuit: aliā contra. ff. de usufruc. le. usufructuarius, & est expressum in auct. superius alle. ut nul. ædi. ora. do. §. 1. Acquūm est tamē secundum eum, qd si extraneus eā redificare uoluerit, antequā episcopus ei cōsentiat, antiquum patronū super hoc moneat, & ipsum cui libet extraneo præferat, ar. sup. de his, que si. à præ. cum apostolica, de loca. potuit, & de offi. archidia. ad hoc. §. si. & idem est secundum eū, ut no. infra eo. nobis, in dote, ut. ff. si depauperata aliqua ecclesia aliquis de dice. consensu doret eā, patronatum acquirat, & sic loquitur secundum eum. 16. questio. si. quicunq. ¶ In glo. 2. in fi.] uel saltem deberet illa gratia decurtari, infra de priuile. dilecti, Goffr. ¶ In glo. 3. in fi.] & de offi. custodis, capitulo secundo.

ANNOTATIONES.
 a ¶ Videatur difficile. Potest esse, ut in duobus dicentibus se hæredes ante apprehensam bonorum possessionem.
 b ¶ Potest acquirere. Quousque ille, qui fecit consecrari, uel consecrans hanc dotare possunt, ut no. Ioan. An. supra capitulo primo, super prima gloss. ubi uide.

S Y M M A R I V M.
 1 Patroni laici quibus casibus excommunicantur, & num. 5. in fin. Ab eis qui institutionem accipiunt, communionem priuantur. Diuisio decretalis.
 2 Laicis quo casu licet dare inuestituras.
 3 Monitio præcedit pena. Ad depositionem quando deneniatur. Contumacia cessante crescit & pena.
 4 Epilogus, & additio glossarum, nu. 5.

C A P V T I I I I.

Raterea. C. Excommunicatur ¶ patroni laici, qui in ecclesijs instituunt, & destituunt, uel bona ipsarū administrant: & clerici, qui institutionem laicorum recipiunt, communionem priuantur. & decre. diuide in 2. partes. secunda ibi, Clericus. In prima ponit duos patronorum excessus, quos eadem pena puniri iubet. 2. ibi, Possessiones. In secunda clericos puniri iubet à laicis recipientes ecclesias. secūdo crescente contumacia iubet penam augeri. secunda ibi, & si [Neglecta] maxime, Abb. & Pe. [Distribuat] & male, infra de immuni. eccle. non minus. Vinc. [Ipsos] laicos talia præsumentes. Host. [Per laicos] quid ¶ de locis, ubi est de consuetudine, qd laici dent inuestituras? Dico, qd si papa approbat, potest esse. 63. di. Agathola, & c. synodo: alias non infra cap. prox. Vin. & uide quod dicam de præben. cap. 2. l. 6. super glo. nil dixit [Receperint] & monitus ¶ nō respuerit [Perfiterit] in sua pertinacia iam communionem priuatus. Hosti. [Deponatur] ut crescente contumacia crescat pena, ut lit. non contestata. quoniam, cum suis concor. & si nec sic se correxerit,

xerit, traditur curiæ seculari, de iudi. cum non ab homine. Hostien. ¶ Ultima ¶ glo. ponit opi. signat literæ contrarium, & remittit. ¶ In ¶ glo. ult. ibi. suspensus] quod credo. T. & Gof. idem Hof. cum nec laici sint excommunicati, supra prox. respon. ¶ Et ibi, si quis deinceps] ubi de hoc, & supra de renun. quod in dubijs. & habet locum hæc iura, ubi laicus dat ecclesiam in titulum: secus, si in proprietatem. secundum Vincen.

ANNOTATIONES.
 a ¶ Super glo. nil dixit. Facit quod no. Io. An. de elec. quod sicut, super uerbo, assensum, & de præben. dilectus, cl. 3. gloss. prima presentatione, & infra eodem nobis.

S Y M M A R I V M.
 1 Presentatus secundo loco à patrono successiue post primum si institutus sit, ualet institutio.
 Patronus ecclesiam clerico, uel ecclesie sine consensu episcopi donare non potest.
 Comparatum propositum hic ponitur.
 2 Possidentis meliorem conditionem ut intelligatur hic esse, & quā od non sit melior, remiss.
 Patronus minus dat presentando, quā prelatus conferendo.
 3 Per uerba presentis temporis, an præteri loquatur in contractu tabellio, non curandum, sicut an in prima, uel tertia persona loquatur.
 4 Ecclesia in proprios usus à patrono concedi non potest.
 Patronatus ius transit in ecclesiam donando.
 Intentio est contrahentium attendenda.
 5 Impedimentum non præstat, quod de iure non sortitur effectum, & num. 7.
 6 Epilogus, & suffragium, nu. 7.
 Sententia à non suo indice lata non tenet.
 8 Presentatus à patrono remouet quemlibet alium institutum.

C A P V T V.

Vod autem. C. Si ¶ patronus laicus successiue presentauit duos: & secundus est ab episcopo institutus, ualet institutio. secundū qd patronus ecclesiam clerico, uel ecclesie sine consensu episcopi donare nō potest. & diuiditur in duas partes. secunda ibi, Decetero [Idoneus] de non idoneo nō erat questio. Pe. de. & Ab. [Presentatus] à patrono. Innocen. [Admissus] nec repulsus, ut maior sit dubitatio [Melior] i. bona [Possidentis] & ratione ¶ possessionis, & ratione canonicæ institutionis. Ala. quia plus iuris dat prelatus conferendo, qd patronus presentando, supra de offi. le. dilectus. Tan. Quando non sit melior possidentis conditio, dixi inf. de regu. iur. in pari, lib. 6. [Ratum non est] hoc est uerum quantum ad hoc, qd representatus administrare possit [Concessi] per hoc ¶ patet secundum Hosti. Pe. & Abb. non esse curandum, an tabellio in cōtractu loquatur per uerba presentis temporis, an per uerba præteriti, sicut nec curamus, an loquat in prima, uel tertia persona, supra de conuer. condudum, ubi de hoc, & inf. de uerb. signi. abbate. uide quod ibi dicam super gl. ex hoc, in fi. [Dedi] non ius ¶ patronatus, sed ecclesiam in proprios usus, quod non poterat. Inno. [Ecclesiam] in qua nullum ius habet, infra eo. illud. Hostiē. [Videtur] quò ad ecclesiam transit tamen ius patronatus, quod donare intendebat secundum Vin. uel secundum Phi. nil agit proprie: quia ecclesiam intendebat conferre, & non ius patro. & facit quod no. infra c. illud, in 1. gl. [Pro non dato] no. hic, & supra prox. respō. qd non ¶ præstat impedimentum, quod de iure non sortitur effectum: Vnde, si quis sine causa in possessione inductus expellatur, expulso non tenet ei ex illo edicto, ne uis fiat ei, qui in pos. mit. ff. ne uis si, ei qui in pos. mit. l. j. §.

hæc uerba. ff. qui. mo. pig. uel hypo. fol. l. si debitor. Vi ¶ Secunda ¶ glo. querit, ponit solutionem. La. ¶ Vlti. glo. signat contrarium. ¶ In ¶ prima glo. ibi. Quoties] uide de dona. pastoralis, super. 1. gl. ¶ In 2. ibi. §. uiti.] uide de dona. pastoralis, super. 1. gl. ¶ In ult. glo. ibi. traditio] uide infra eo. cura, in ult. gl. [Et ibi. l. 1.] frustra quis ueretur sententiam ab illo laram, qui ferre non poterat [Et ibi. l. 2. §. uiti.] damnatus dicitur, qui damnatus est ab eo, cui damnandi ius fuit, & ubi damnatio tenuit [Et ibi. l. una] uide de of. uica. sua, super. 3. gloss. ¶ In ¶ 1. glo. in fi.] Si uero laicus presentans non uariasset, presentatus ab eo remoueret quemlibet institutum, de re iu. cum Bertol. ¶ In glo. ult. ibi. cura] ibi soluitur.

S Y M M A R I V M.
 1 Aduocati non æquum habent onus & honorem ex consuetudine. Patronatus ius est annexum spiritali, & nequit uendi.
 2 Verba uniuersalia restringuntur ad licita.
 3 Spoliare hic quomodo accipiatur, & quando sonet in malum. De facto procedi à iudice quo casu liceat, inf.
 4 Epilogus, & additio glossarum, nu. 5.
 Ecclesia an tota deliquerit, quando uidendum, §. fin.

C A P V T V I.

Via clerici. Non indiget summa, nec diuisione [Aduocatus] aduocati ¶ secundum diuersas consuetudines plus, uel minus habent oneris, & honoris ideo autem uendi non potest: quia annexū est spiritali, ut infra eo. de iure. i. q. 3. saluatori [Quocunq. modo] illicito, ne sit contra, infra eo. cum seculum, secundum Host. [Vt post modum] licet decre. ad hoc aliter legatur, quò dicitur patro. uendi non potest: tamen decre. uidetur hoc prohibere, cum ipsum ius emebatur ad hunc finem, ut filij, uel nepotes & c. quod uidebatur simoniacum [Eodem] clericos [Taliter] stritulo emptionis [Spoliando] i. priuando ¶ per sententiam. Nam spoliatio sonat in malum, & in actum uiolentum. priuatio uero in actum iudiciale, secundum Gof. uide quod dixi de resti. spo. conquerente. in prin. uel dic, qd ideo hoc dicit: quia ex quo aliquis contra inhabitationem episcopi talia facit, non ordinatur iudicium contra ipsum: sed sicut de facto processit, sic de facto tamen per iudicem proceditur contra eum. Et ideo nō dicitur priuari, sed spoliari, ut hic, & sup. de pac. cū clericis, & de hoc dicam, infra de simo. licet Heli. secundū Hosti. ¶ Secunda ¶ glo. respondet per contrarium de decre. infra prox. ¶ Tertia respōdet per questionem, quam soluit, signat contrarium, & ibi remittit. ¶ Vlti. gl. querit, & soluit: infert aliam questio. arguit negatiue, & illud tenet. ¶ In ¶ 1. ibi, uel patronatus] quod patet ex eo: quia, ut dicit textus, ad hoc emebatur, ut fieret presentatio secundum Innocen. ¶ In glo. licet, ibi, factis credo] Tan. Inno. hic contra. Sed cum Ber. concor. Vin. Goff. Phi. & Hostiē. Nec ob. hæc decre. in qua ius patronatus fuerat illicite acquisitū [Et ibi, Presentare] sed non intrudere: & sic loquitur contrarium secundum Vin. ¶ In glo. ult. ibi, in atrio] per quæ iura dixit Inno. quòd ecclesia libera erit à aduocato [Et in fin.] Satis congruè distingui posset, an deliquerit tota ecclesia nec ne, iuxta no. de ord. cog. cum dilectus, in 4. glo. de simo. de hoc de reg. iur. delictum, libro sexto.

ANNOTATIONES.
 a ¶ Ecclesia libera erit. Vide gloss. super uerbo, eadem, in capitulo primo, eodem titu. libro sexto, & infra de pœnis, in glo. 4. & super illa per Ioan. And. & infra eo. significasti, in fi.

S V M M A R I V M.

- 1 Patronatus ius si non fuerit exceptum, transibit cum uniuersitate, & in quem, & nu. 2. & 3.
2 Ecclesia ad firmam dari, uel locari potest in temporalibus, & quod non transeat per alium titulum, & num. 3. post med. & in nullius est bonis. eo. nu. 2.
Per pignoris contractum qua transeant in creditorem. In quibus consistat.
3 Gradatim est conquerendum. Cum uniuersitate temporalis an & qua spiritualia, uel eis annexa transeant, & de contrario, & nu. 7.
Verbum uniuersale referri non debet ad ea, qua sunt penitus alterius nature, uel imo plus.
Uniuersitatem quando quis alienare dicatur, uel dixit etiam. Villa, castrum, hereditas, sunt nomina uniuersalia, ibid.
Uniuersalis resoluitur in singulares & quando, ibid.
Per inueneris, uel aditum quando mibi ius acquiratur, cir. fin.
4 Patronatus possessione qui est, presentat, & nullus si sit in ea, quid iuris, & nu. 7. §. prim.
A contrario argumentum quo casu hic uacet, cir. fin.
5 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 6. 7. Possessor an sua possessione priuandus lite pendente. §. 1. Cap. quia res. 1. 1. quaestio. 1. intellectus.

C A P V T VII.

XLiteris. C. Si non fuerit exceptum ius patronatus, transibit cum uniuersitate in eum, in quem transit ipsius utile dominium. Et diuiditur in duas partes. in prima ponitur querela episcopi. in secunda datur sibi iudices, & instruitur, quomodo debeant causam diffinire. secunda ibi, Man. [Ad firmam] ecclesiam per se locari potest, uel ad firmam dari, ut patet supra de religio. do. cum uenerabilis, in temporalibus, supra de iureiuran. querelam. Et est ratio secundum Gof. quia cum locatur, dominium, & possessio retinetur: per aliquem enim titulum, per quem transferetur dominium, per se non transiret ecclesia secundum eum. Quod intelligendum est secundum Host. de titulo non grauito, per donationem enim transit etiam per se, sup. de dona. consultationibus, & c. pastoralis. Villa uero cum temporalis sit, & locari, & obligari, & uendi per se potest, & ecclesia ibi sita cum ipsa uniuersitate transit, nisi excipiatur, ut hic. Ecclesia tamen titulo pignoris in alium non transfertur. & est ratio secundum Gof. Quia per contractum pignoris transit possessio. Creditor enim possidet quo ad oia pter qua ad duo s. quo ad usucapionem. ff. de acquir. pos. l. 1. §. per seruum. & quod ad uitandam satisfactionem. ff. qui satisfada. cog. l. sciendum. §. creditor. esset autem absurdum, quod possessio ecclesiam transiret per se in possessionem creditoris. uel secundum Host. alia est ratio: quia pignus non consistit nisi in his, que quis de bonis suis facit obnoxia. C. quare res pig. obli. pos. qui filios, & patet supra de pignoribus. c. 1. & 2. Cum ergo ecclesia in nullius bonis sit. ff. de rerum diu. in tantum. §. sacra, patet, quod a nullo potest obligari. [Abbatissa] asserens se patronam [Eidem] episcopo Saetherien. [Archiepiscopum] sic gradatim est conquerendum. 16. q. 7. filijs. Vincen. Erat enim iste metropolitanus huius episcopi, & sic eius iudex, de ofordi. pastoralis. secundum Phi. [Non excepto] scias, quod alienata uniuersitate etiam per laicum, & in laicum transeunt iura, que possunt per laicos possideri, ut ius parro. & an tunc nocet ius patro. expressio, dicam, infra c. uno, lib. 6. in glo. 2. & ius sepulchri. ff. de contrah. emp. l. in modicis. Secus in decimis, & alijs iuribus merè spiritualibus. Illa enim cum uniuersitate non transeunt. Rationabile enim est, quod que possideri possunt per transferentem, transeant: que uero

possideri non possunt, non. Est etiam alia ratio secundum Inno. quia cum ius patronatus non sit merè spirituale, sed partim temporale, non est mirum, si anneatur temporalibus, & transit cum ipsis, ar. sup. de arbit. p. tuas, de offi. dele. super quaestione. §. si uero duo. Decime uero & alia spiritualia iura. cum in nullo communicent temporalibus, per consequens nec eis possunt anneari, nec cum ipsorum uniuersitate transire, etiam si dicat laicus, uendo tibi uillam cum omnibus suis iuribus: quia spiritualia non sunt iura temporalium. & faciat ad ea, que dixi, supra de rescrip. significauit, secundum Host. & facit supra de rerum permu. ad quaestiones. Imò plus dixit Inn. quod si episcopus dicat, uendo tibi, uel dono talem uillam meam temporalem, & omnia iura, que ibi habeo, non tamè intelligitur donasse decimas, uel alia iura merè spiritualia. nã illud, oia, referri non debet ad ea, que sunt penitus alterius iuris & nature, quod ea, que sunt principaliter transferuntur, faciat ergo de illis, si eas donare uult, mentionem expressam: aliàs in generali non ueniunt ad hoc de offi. lega. quod translationem. Hosti. tamen in casu conuerso dixit contrarium, s. quod merè temporalia cum uniuersitate spiritualium transferant, dummodò ipsa temporalia ad transferentem pertinent, ad hoc ff. de rei uen. que religiosis, & in eo, quod legitur & no. de rescrip. sedes, & s. de arbi. per tuos, de consue. eccle. uel alta. quod in dubijs inf. qui fil. sin. leg. i. per uenerabile. Dixit et ipse Hosti. quod licet, quod dictum est de episcopo donante uillam, uel castrum, in quo est ecclesia, sit uerum quod dixit Inn. cum donat laico, quod non transeat decime, uel ecclesia, ad hoc. §. de deci. ad hæc, & c. quauis. & c. phibemus. secus tamen, si donat ecclesiam, uel religioso loco: quia tunc oia transeunt, ad hoc. §. de dona. consultationibus, & c. cum dilectus, in fi. & c. pastoralis. & sic cum dicitur hæc intelligatur quod Veneri. 91. fatetur ipse Inn. & Host. quod si sit ius aliquod habens in se pariter spiritualia & temporalia, sicut præbenda, que quãdoque habet & possessiones, & decimas, & donec alicui ecclesiam cum suis pertinentijs, hoc casu oia spiritualia & temporalia simul transferuntur: quia oia sunt spiritualia, & spiritualibus annexa. Dixit etiam Inn. quod si quis uendat oia iura, que habet in aliqua uilla, cum tamen uilla non sit sua, sed habet ibi fundos, & aliqua iura, & ius patronatus, quod in tali contractu non transit ius patronatus. Est enim necessè finem eum ad hoc, ut transeat, quod res talis sit, que etiam sine expressione uniuersitatem, & ius illud contineat, sicut uilla, uel castrum, que in se continet iurisdictionem, honorem, districtum, & ius patro. ad hoc. ff. de uer. sig. pupillus. §. territorium. Vnde in casu prædicto, quod dicit, uendo tibi oia iura, que habeo in tali uilla, resoluit uniuersalis in singulares, ac si diceret, uendo tibi hoc, & illud. Cum autem ius patronatus uendi non possit, sub tali prolatione non transit. Si tamè esset aliquod ius uniuersale, quod multa iura in se contineat, ut hæreditas, cum illo bene transit ius patronatus. ar. ff. de peti. hære. item uidentur. §. si. & duabus. l. sequentibus. Non sufficit ergo sola uniuersalitas uerbi: aliàs sequeretur, quod habes solū ius patronatus, illud uenderet dicendo, uendo oia iura, que habeo in ciuitate, uel in prouincia: uel uendo oia bona mea, licet Ros. bene hoc ultimo casu dicat ius patro. transire in libel. hoc tamen. Itè transferri ultra. sed hoc non placet, & tene quod s. dixi. Plus dicit quibusdam uideri, quod si hæres uendat hæreditatem, quod ius patronatus non transeat in emptorem: quia licet hæres adita hæreditate statim omnium rerum singularium dominium habeat. ff. de acquir. pos. cum hæredes, in prin. de peti. hæredi. item uidentur. §. si. cum. l. seq. nō sic in emptore hereditatis, in que singularium rerum dominium non transit sine singulari illarum traditione. & sic ius patro. singulariter ex illo titulo per traditionem transiret cum uniuersitate, quod esse non potest, ut dixi. Primum patet in l. qui

l. qui tibi, C. de hære. uel actio. uen. ad hoc facit, quod no. infra eo. cum seculum, ubi de nouo hærede dicitur. potest tamen dici contrarium, cum constat hereditatem esse signū uniuersale. Item constat emptorem habere utile etiam sine successione, secundum gl. C. eo. tit. l. emptor, licet quidã contra. Item constat, quod uenditor tenetur tradere, quod tradi potest: aliàs persecutionem cedere. ff. eo. l. 2. §. peruenisse. Item prout dicit ipsa lex secunda in prin. inter uenditorem & emptorem hereditatis hoc actum uidetur, ut neque amplius, neque minus iuris emptor habeat, quam apud hæredem futurum esset, cuius contrarium esset secundum opi. prædictam. Item quod opp. æquè procederet in emptore castrum, uel uillam, in quem tamen nullus negat patronatum transire, ut supra dixi. Quid si quis habet ecclesiam: uendit fundum, transibitne ecclesia? non secundum Hostien. Barthe. in Veneri. 18. dicit Tan. dixisse contrarium. Si autem quis in palatio suo, quod uendidit, habet capellam, que forte habet multa priuilegia, & magnos redditus, uidetur, quod ius patro. cum palatio transeat: quia ad capellam non est iter, nisi per palatium. ad hoc. ff. de act. emp. si mercedem. §. si cum fundum. ff. de contrahen. emp. in modicis. ff. de religio. le. si quis. Sed dicit secundum Inn. & Host. secus esse, quia ius patro. haberi potest, & teneri, & potest quod eo uti, etiam si non uadat ad ecclesiam præsentando ad eam, quod per se patet. Aliud uero in iure sepulchri, quod nil ualeret, nisi ad illud portet, & ibi sepeliat, & ideò transit, ut in prædictis legibus [uel antequam] sub. etiam si exceptum fuit ius patro. & habet hoc locum, cum miles possidebat secundum Inno. & Hosti. Dicit Inn. quod licet ipse non sit in possessione, ex quo tamen nec alius possidet, & ipse est in possessione uillam, præterit, quod prius dictum plus si placet [Militis] qui erat in possessione, uel quasi ipsius iuris, infra eo. consultationibus: secus, si nec de proprietate, nec de possessione fidem fecisset, de re iudi. cum Bertoldus. Hosti. [illi] abbatissa. non sic conuerso, quia obtinente milite non propterea de temporalibus sibi respondebit, ut patet inf. eo. præterea, secundum Hosti. [Respondere] sine res dilapidarentur. Vin. uel dilingue, quo iure spectet ius patronatus ad mona. ut no. sup. de præben. de monacis.
5 ¶ Prima glo. ponit opinio. ¶ Pe. glo. elicit duo argumenta, & remittit. Viti. glo. respondet per quaestione, An is, cui mota est quaestio & c. arguit negatiuè per hoc c. ponit opi. contrariam, soluit dupliciter, & respondet ad contraria. Iterum resumit opi. contrariam. in fi. c. ubi c. & soluit. ¶ In glo. pe. ibi. §. 3. uide de re iudi. cum Bertoldus, super ulti. gl. ¶ In prima glo. ibi, quidam] s. na Inn. [et in fi.] ubi de hoc in ulti. glo. ¶ In glo. ar. concessum, in fi. ¶ Ino. etiam quãdã ex generalitate transire quod specialiter transire non possent. Sed ff. de pigno. l. obligatio, & supra de offi. leg. quod translationem. ibi soluitur. Host. ¶ In glo. ar. est hic, ibi, quosdam] c. Tan. & Vinc. & Goff. qui dicunt. c. quia res, non obitare: quia prohibet per translationem dominij tantum: & horum dictum magis placet Inno. Pe. de. & Abb. Hosti. remittit ad ea, que notauit in summa, c. ti. §. quod iuris, uer. si uero quaestio, & seq. & infra c. consultationibus [et ibi, eorum uox] sed hoc fuit ex uirtute protestationis contra eos facta, cui ipsi clerici consenserunt, ut ibi no. [et ibi, mouetur ei quaestio] nisi de hoc mouetur ei quaestio, an possideat, uel non: & in hoc casu dixit loqui hanc decre. ut no. 3. q. 6. hoc quippe, in glo. pen. & no. in decre. statim alleg. & Phi. tenet hanc opi. lo.

ANNOTATIONES.

¶ Uniuersitate transit. Si referas hoc etiam ad obligationem, facit pro opi. Tanore, de qua, de re iudi. cum Bertoldus, in glo. fi. & etiam quod hic sequitur, intelligatur de pignore spali, nō uniuersitatis.

b ¶ Sicut uilla. Ad ista uide Bar. in rubrica. ff. so. mat. & faciunt ad no. in l. si quis per libertatem, ff. de peti. hæred. & in l. si post, ff. de excep. & uide no. Bal. in le. fina. C. de edicto diui Adria. tollen. in quaestione fin.
c ¶ Transire in libel. Vide Bar. in l. si quis seruum. §. si. ff. de l. 2. & in l. princeps, ff. de uerbo. signi.
d ¶ Illa traditione. Vide glo. in l. 1. ff. de usucap. per do. & in l. 1. ff. pro soc. & uide Bal. & do. Bar. de Sali. in l. traditionibus, C. de pac.

S V M M A R I V M.

- 1 Ecclesia concessio clerico, uel religioso loco à laico facta quãdo obfiter, ut alia, uel presentatio non ualeat, & nu. 6. & 7.
2 Ob eius concessionem quo casu incurrat excommunicationem, & utram, & in ea quid ueniat. Cap. Deinceps, & c. constitutiones 16. q. 7. intellectus. Per patronatus iuris donationem qua alia donata intelligantur.
3 Licet, pro quamuis. Liberi appellatione quid significetur. Suppletio contextus fit hic.
4 Patronus quibus casibus presentare non possit.
5 Epilogus, & additio glossarum, & nu. 6. 7. Quod potuit, noluit, & quod non potuit, uoluit, exemplum hic. Implicitum hic non ualeat, quod ualere explicitum.
6 Patronatus iuris donatio quando ualeat, & qua in ea concedenda ponderari debeant. Item Religiosi loci.

C A P V T VIII.

Llud prætermittendū. Casus hic, & infra cum laici, & c. suggestū. Si laicus clerico, uel religioso loco concedit ecclesiam sine consensu episcopi, non ob tali concessione, que non ualeat, ad ipsam, cum uacabit, poterit presentare, & eam de consensu episcopi alteri ecclesiam conferre. & diuide in duas partes. secunda ibi, Licet [Episcopo ecclesiam] innuit de consensu episcopi ecclesiam per laicum posse donari, & sufficit solius episcopi sine suo capitulo consensus in hoc casu secundum Vin. ad hoc, supra de his, que fiunt à prælato, cum apostolica. & adde quod dixi, infra eo. cura. Sed quomodo laicus, qui ecclesiam possidere non potest, potest illam concedere? potest dici secundum Vin. & Inno. hoc intelligi de laicis potentibus, qui de facto tenent ecclesias. unde ad hoc, ut ab illis remoueantur, conceditur, quod illas de consensu episcoporum religioso donare possint. ad hoc. 16. quaestio. 1. cap. ult. & q. 7. decimas, & c. de ecclesijs [nemini] & in præ. decre. cum apostolica. & sic etiam fol. contrarium de cano. 16. quaestio. 7. si quis deinceps, & c. constitutiones. in quibus dicitur, laicum conferentem ecclesiam excommunicatum esse minori excommunicatione. Loquuntur enim, cum laicus concedit ecclesiam in prælaturam, uel præbendam, hic in proprietatem, secundum Inn. uenit autem in hac concessione, quod habes, supra de dona. pastoralis. Vnde etiam dixit hic Vinc. quod si laicus donans ecclesiam præter ius patronatus ibi perciebat aliqua temporalia, quod illa donasse uidetur, ar. decre. prædicta [Non uacante] maxime. T. secus, si ius patro. infra eo. c. Ro. [Laici] qui ecclesiam iam contulerant, non interueniente auctoritate episcopi. Hosti. [Institutionem] factam per dioec. ad representationem patroni, qui ecclesiam iam contulerat [tunc quia laicus] hæc ratio sola sufficiens est & uera, nec ualeat, sup. pro xi. ut etiam dicit gl. [Licet] pro quamuis. & facit contra opi. glo. ista aduersatiua [Liberam] etiam sine consensu episcopi. & hoc habet significatio huius uerbi, ut probatur de præben. de multa, & eo. tit. licet episcopus, lib. 6. & uide quod ibi dicam. Sed forte glo. intellexit. i. sine peccato, & quod mereretur ex hoc [vacante] maxime,

maxime, ut dictum est, supra [Fratum] quorum loco concessum est ius patrona. [Rigorem iuris] de gratia tamen inducti & tolerati ab ecclesia, & sic concor. sup. cap. 3. in prin. secundum Host. [Irritanda] hoc uerum, nisi ipsi fratres fuissent negligentes, infra e. cam. re. vel presentassent indignum. de sup. negli. prae. cap. 3. alias c. 2. §. si. uel nisi collatio facta sit auctoritate papae, uel legati sui de latere, supra de offi. l. dilectus. [secundum Host. & infra eo. cum dilectus. non ob. q. à laico hoc ius habuerint, supra de prae. dilectus. 3. infra eo. capitulo vno. li. 6. ¶ Prima gl. ponit opi. ¶ Secunda glo. arguit, alle. duo iura, & tria alleg. in cōtrarium. ¶ Vit. glo. quarit, ponit opi. Vin. & respondet. c. q. Vin. alle. ¶ In t. glo. prima ibi, Quidam Innocen. [c. in fi.] Dicebat Phi. sup. eo. q. autem, in fi. q. ecclesiam nō dedit, quia non potuit. ius patro. non dedit, quia id noluit, uel nō expressit. ad idem, supra de of. dele. cum super. C. si q. al. uel si multum interest, ubi maritus non acquisiuit actionē empti uxori: quia non potuit, unde dixit Vin. q. hic non ualet implicitū, quod ualet explicitum. C. de hære. in sti. nec apud. ¶ In glo. 2. ibi, auditis] ibi, soluitur [c. in fi.] ibi soluitur. ¶ In glo. h. ac litera, in fi.] dic ut infra e. c. uno, li. 6. ¶ In glo. ubi. ibi, quod sic] & tenet ¶ Da. & Inn. hic, qui dixit etiam sine cōsensu episcopi illud posse etiam laico donari. Phi. hic contra alleg. infra e. praterea, Hof. dicit ius patro. de consensu episcopi cuiusque posse donari. j. e. nullus, & c. praterea. sine cōsensu episcopi non nisi ecclesiae. Remittit tamē ad ea, quae notauit in sum. e. ti. §. qualiter transferantur, uer. donatio, & seq. ibi tamen non distinxit, an clericus reciperet nomine ecclesiae, uel non. Goff. idem, dicit ius patro. sine consensu episcopi priuato donari non posse. ad de cre. ex insinuatione, dicit subaudiendū illud fuisse de cōsensu episcopi. Idem etiam vñ tenere de loco religioso, alternatiuē tamen, dicens q. p̄m id illud, licet, respicit non proximū, sed quod dictū est de re non uacante, & per omnia sic alternatiuē illud no. in sum. eod. ti. §. sed nūquid sine auctoritate. in decre. autē, ult. §. de cō. col. prae. ferebatur, q. sicut ex testamento relinqui pōt in coniunctū, & extraneū, sic etiam pōt donari, tamē an sit tunc necessarius consensus episcopi, remittebat huc circa tex. uide quod dicam. j. eo. cū seculum. T. etiam licet hic uideatur tenere, q. etiā ecclesiae donari non possit sine consensu episcopi: tamen inf. c. ex insinuatione, tenet, q. si cōditio ecclesiae deterior efficitur, tunc nō ualet donatio facta per patronum in priuati sine cōsensu episcopi, ut si deterior patronus datur, & sic loquitur. c. praterea. aggrauat enim seruitus, ad hoc. ff. de serui. urba. prae. le. seruitutes. §. stillicidiū. alias bene ualet, ut ibi, Prima opi. q. donari possit, facit quod dixi. §. de loca. potuit, super. 3. gl. Credo, q. non possit donari priuato sine cōsensu episcopi per praedictā decre. praterea, & per decre. unā. inf. c. t. li. 6. quae innuit hoc speciale in ecclesia. uel religioso loco: & tūc puro, q. ep̄s in consensu praebendo habebit duo pōderare. primū si, quia uti debet distinctione, & uidere, an expediat ecclesiae, uel non. secundo quia multum mouet ad hāc opi. timor fraudis, uel fictae uenditionis, ar. inf. de diuor. quanto, ad fi. de hoc inquirere, quam si inueniat, denegabit consensum, si. de elec. prouida, libro sexto.

ANNOTATIONES.

Donari priuato. Si pater donat alteri laico sine consensu episcopi patronatum, & ante consensum episcopi moritur, electo filio hærede, post aditionem hæredatais per filium factam consensit episcopus primae donationi, quis erit potior in iure patronatus, an filius, an donatarius, uide pleae in decisio. nouis illorum de Roza conclusionem. 136.

S V M M A R I V M.

Per patronos nouos instituti in ecclesiis nequeunt mutari, nec uicissitudines ecclesiarum per eos fieri.

- Ordinationes pro institut ionibus.
- 2 Prouinciam potest diuedere princeps.
- Diaceos status per eius, uel religiosū diuisionem non mutatur.
- 3 Nomina in quo iudicio non diuidantur, sed adiudicentur.
- Patronatus ius non diuiditur, sed in solidum permanet apud oēs.
- 4 Vicissitudines quomodo hic sanantur.
- Vicissitudo in presentando quando admittatur.
- 5 Epilogus glossarum.

C A P V T VIII.

Verimoniam. C. Instituti in ecclesijs, per nouos patronos mutari nō possunt, nec uicissitudines ecclesiarum per eos fieri. & duo sūt dicta. p̄m ibi, & uicissitudines [secundum humanam] qd esse pōt his modis, qui no. infra eo. cum seculū [Ordinationes] i. institutiones. nouus enim patronus uolebat commutare rectorem, quod omnino prohibetur, & concor. s. de offi. uica. c. 3. p̄m Host. [Mutentur] per hoc c. & per iura, quae gl. allegabat, patet ¶ q. licet princeps diuidat vnā prouinciā, quod pōt. ff. de offi. assel. si eadem, diecesum tū status non mutat, & de hoc sup. de paro. super eo, & multo minus p̄m Ho. per diuisionē, quā inter se faciunt religiosi, qui sepe mutat quadrata rotundis, & econuerso. Item prout dixit Gof. quāuis nomina in iudicio famil. ercif. non ueniant diuidenda. ff. si. er. l. 2. §. fina. & l. hæredes. §. j. & C. fami. er. l. ea quae, ueniunt tamen distribuenda, & adiudicanda. ff. fa. er. l. 3. non sic in iure patro. quod nec diuiditur, nec adiudicatur, sed in solidum permanet apud omnes p̄m eum. de hoc sup. c. 1. [Et uicissitudines] repte, absurdum ¶ vñ omnino, ut & exponebat Vin. i. mutationes, uel grauamina. Inno. intelligit de tali uicissitudine, cum. l. ordinant, q. unus sit patronus uno anno, & alius alio saltem quo ad actus praesentationis. Non enim licet laicis talia iura sua auctoritate inter se diuidere, sed auctoritate diocesani dicit hoc fieri posse, sicut & David inter filios Aaron diuisit eorum ministetia. i. paralipo. 24. & de hoc supra capitulo primo. Tu dic, ut in cle. eo. ti. plures. Item tales uicissitudines interdū seruantur in singularibus personis collegiorū, quod dic ut infra de pra. c. ult. lib. 6. uel dic secundum Hosti. idest uicissitudines, quae omnino prohibita sunt, nisi p̄m legit q. & no. sup. de rerū p̄mu. q. sitū. ¶ Prima gl. exponit signat contrariū, & soluit.

S V M M A R I V M.

- 2 Stiborius quam hic fuit, & eius contemplatione quid fuerit Io. And.
- Euacuatum, dictio quid significet, in fin.
- 2 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 3.
- Penitentia locus quibus sit casibus ad eoitationem p̄nae ex utroque iure, & num. 4.
- 4 Additio glossarum.
- Perseuerantia aggrauat.
- Attentatum delictum pro consumato quando habeatur, remittit.
- 5 Contra factum suum an quis possit uenire, remittit aliō.

C A P V T X.

Vm laici. Sūma, ut dixi. §. c. illud. & diuisione non indiget. uel dictū ponit, cuius rōnē subdit ibi, Non. n. & quia iur. multae reuerentiae. d. Stiborius quōdā. d. Stiborij tūc plebanus sanctae Marię Olomocen. diece. nūc professus ordinis Cartusien. examinatus fuit super hac decretali, ipsam famosam reddā ex eo, qd super gl. tracto ipsius cōtēplatione, quae ualde reuereor [ecclesias] quas cōcedere nō p̄nt. de hoc. §. c. illud [Alios] clericos. Ad easdam] ecclesias [Et ibi] ultimi [Priori] signat Inn. triū de decr. cōsiderauimus, sup. de elec. remittēs ad ea, quae notauit de re iudi. cū Bertoldus

duis [Euacuata] idest uacua pronunciata, seu reputata. Host. ¶ Prima gl. ponit bro. q. licitū sit penitere: alle. 9. iura. In trium alle. §. soluit ponēdo regulam. & 6. casus p̄ illam. ¶ Pe. gl. no. alle. tria iura, & unum alle. in trium, & ibi remittit. ¶ In t. gl. 1. ibi, si minor] Si minor. 25. annis fuerit rogatus manumittere seruum, qui pluris erat, q. legatum, quod recepit, restituit legatū, & non cogitur manumittere [c. ibi. l. 2.] p̄nitent, qui dixit se uelle bonis cedere [c. ibi. §. reprobari] uide de prae. ben. cum p̄m, in gl. pe. [c. ibi. §. si uero de posuero] pe. §. est, & uide in c. bona fides, super. 3. gl. [c. ibi. §. ult.] domū uendens referuauit sibi habitationem, quā midiu uiueret, uel q. emptor sibi singularis annis. 10. daret: emptor primo anno. 10. dedit. secundo habitationem dare poterit [c. ibi. si conuenit] uide de iud. c. 1. super gl. sed nō ne. ¶ In t. gl. 1. ibi, locus penitentiae] hoc est enim puerile, & in constantia ascribitur. Hosti. [c. ibi, in omnibus delictis] istud tam generale dictum Vincen. cuius fuit gl. non procedit nisi in foro penitentiali, in quo etiam circumstantia perseuerantiae aggrauat, ut patet de consu. tu. c. fin. in princ. ubi dixi, & de eo, qui dux. in ma. cum haberet, in fin. cum concor. & facit, quod no. C. de aposta. hi qui. C. de nup. imperialis. In foro autem iudiciali regulariter in delictis consummatis poenitentia non releuat à p̄na: quod tamen ipsum attendere, uel inchoare est delictum consummatum, de quo uide in fin. questionis, quam posui super regu. in p̄nis, de reg. iur. li. 6. capitulo, ponderet, loquitur quod ad habilitatem dispensandi, quae non fieret cum impenitente, de iudi. at si clerici. 24. quæstio. 2. legatur, etiam si poenitentiam simularet. l. dist. ut constitueretur, & not. de temp. ord. ex tenore. decr. si quis presbyterorum, non loquitur de p̄na criminis: sed de p̄na contumaciae, ut plenē not. de elec. quod sicut, in ulti. gloss. ex cuius glossae principio notare potes. 6. casus, in quibus etiam ad euadendam p̄nam sufficit poenitentia, & duos ibi addidi post Vincen. & Goffr. alius in tutore, qui conduxit uetigal, qui satisfacendo uetigalis, & pupilli rationibus euadit poenam, C. ne tu. uel cura. uer. con. l. una. & uide quod ibi not. & ff. quod me. causa. si cum exceptione. §. hae actio. Ad de tu casus in auct. ut iudi. si. quoquo suf. §. sic igitur. ubi poenitet officialis, qui recepit ultra salarium: uel non dicitur ibi, quod officialis emendet, sed iudex, qui neglexit illum officiale punire, quod pratermissit, emendet illum puniendo. Alius casus. C. lib. 12. de deserto. l. prima. ubi desertor poenitet, & se proden do p̄nam euadit. ad idem. C. de p̄na iudi. qui ma. iudi. auct. sed nouo, & ibi concor. in prima gloss. ad idem. C. de crimi. stel. l. prima. ubi rem obligatam primo obligans secundo ignoranti soluens euadit p̄nam. idem in utente instrumento falso: secus in falsante, C. ad legem Cor. de fal. si falso. infra de crimi. fal. c. pe. de excels. praela. inter. Idem in eo, qui celauit seruum fugitiuum, quem tamen intra. 20. dies tradidit domino, uel magistratui. ff. de ser. fugi. l. prima. §. primo. Item haereticus non relapsus poenitendo euadit p̄nam mortis. infra de hære. c. pe. & c. ad abolendam. §. primo. & sequentibus. Non puto congruere casus, quibus si post culpam intra terminum iuris, uel hominis non satisfaciat, infligitur à iure excommunicationis, uel alia p̄na. impedit enim ibi poenitentia, & satisfactio, ne nouam p̄nam incurrant, quae etiam dici potest p̄na contumaciae. de primo parent exempla, de sepul. c. 1. de sent. excom. quicunque, lib. 6. in clem. de uita, & hone. cleri. c. 2. de deci. c. 1. de termino hominis uideas exēpla, quae scripsi de rapto. excom. municarum, super ult. gl. [c. in fine] de alio generali, an t. quis possit uenire contra factum suum, not. supra de elec. nosti, de cleri. coning. diuersis.

- 1 Ecclesias religiosi à laicis sibi concessas quando possint uendicare, uel retinere, & num. 2. & 6.
- 2 Praescriptio ecclesiae quando procedat, & num. 5.
- Si post completam praescriptionem constet de malafide, quid iuris, eod. nu. 2. & 5.
- Patronatus ius transferri potest.
- 3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4.
- Iuris plus in alium transferre non potest, quam ipse habet, & quories fallat haec regula, & nu. 6. §. fin.
- 5 Additio glossarum, & num. 6.
- Praescriptio, uel usucapio quando ualeat in ecclesijs, & quae requirantur in eis, & quando comparentur.
- Titulum allegare quando non est utile. §. In ea. glo.
- 6 Aut, pro Et.

C A P V T XI.

Vrapastoralis. Casus. Religiosi tinere non p̄nt ecclesias sibi concessas à laicis sine diocesano cōsensu, nisi legitime praescripserint, uel postea diocesani cōsenserint, & tria facit. primò ponit dictū. secundo exceptionē eius. tertio eius rationē. secunda ibi, Nisi. tertia ibi: Cū enim [Legitima] in antiqua dicebatur, Lōga, & exponebant quidā. idest longissima. Alij intelligebāt proprie dicētes, q. longa praescriptio currebat ē ep̄m. licet non cōtra ecclesiam [Praescriptione] cōtra t. de insti. ex frequentibus, de reg. iur. c. 1. lib. 6. So. hic praescribere ecclesiam, ut proprietarias, non ut beneficiū, & per hoc uer. no. sm. Inn. & Abb. q. si finita praescriptio cōstet de illegitimo titulo, uel de malafide ante ceptā praescriptionē, nihilominus rē poterit retinere praescribens. de hoc, 2. sup. de praescri. uigilati, & c. ult. [Nisi ius] per hoc bene patet, q. ius patronatus trāsferre p̄nt p̄m Inn. ¶ Secunda t. gl. obijcit per locum à diuisione, & tripliciter soluit. ¶ Penul. gl. arguit alleg. unum cano. & in contrarium unam. l. ¶ Ultima gl. ponit bro. q. nemo plus iuris & c. alle. §. iura pro. & quinque contra, & soluit. ¶ In t. gl. 2. ibi, nunquam. 2.] uide hanc, & sequen. de praescrip. si diligenti, super glo. penul. ¶ In gl. penul. ibi. l. penul.] uide de exceptio. cum uenerabilis, super gloss. penulti. ¶ In ult. gl. ibi. l. nemo] sequitur, plus iuris in alium transfert, quā ipse habeat [c. ibi, Traditio] sequitur, non amplius transfert in eum, qui accepit, quā est apud eum, qui tradidit [c. ibi, non est nouum] Creditor uendendo dat dominium pignoris, quod non habet [c. ibi, Quamdiu] & l. si cessante. Creditor, cui lex contractus non resistit, uendit pignus, etiam si pars maior pecuniae sibi soluta sit: & si quid fraudulenter egit, non emptor, sed creditor conuenitur [c. ibi, Quod nostrum] dominus praedij quāuis usufructum non habeat, illum eedit [c. ibi, Interdum] possessionem, quam quis non habet, alij tradit, ut cum pro hærede possidens ante, quā fiat dominus ab hærede, illam precario rogat, & ibi. exponitur. ¶ In t. gl. 1. quad. agnaria, ibi, Ignorabant ius] imò potuissent etiam ignorasse factum, ut quia credebant episcopum consensisse. forte false lirere super hoc eis fuerunt ostense: uel habuerunt falsam relationem de hoc ab alijs fide digno. facit. ff. de furtis, inter omnes. §. pen. quod uide in sus. sup. de uoto, non est, & in hoc casu, prout dicebat Innocen. poterant praescribere pro suo, ar. ff. pro donato. l. si uir uxori, & sufficit consensus episcopi non tantum, qui habitus est tempore contractus, sed etiam qui postea accessit, infra eo. suggestū, & à tempore, quo uerissime est, eos, uel maiore partē conuēns bonafide possidisse, currit praescriptio: puta mortuis illis, qui inter Io. And. super 3. Decr. Bb fuerunt

fuerunt donationi. ad hoc, supra de decimis, dudum, à tempore cõfirmationis incipit currere præscriptio. & idem dici potest secundum Innoc. quando aliquibus de capitulo nomine capituli facta esset donatio à laico, & capitulum credebatur episcopum consensisse: quia tunc pro suo usufructu, uel pro donato. ff. pro suo. l. vltima. Sed obstat: quia vitiose possessioni non uitio fa res non accedit. ff. de acquir. posses. Pomponius. §. ultimo. Sed. l. illa potest intelligi de re uitiosa affecta, ut est furtiua, uel rapta, quæ per quascunque manus transeat, præscribi non possunt: quia uitium nõ amittunt, inquit, de usufructu. §. ad hæc. Nam si sit alia res, licet sine titulo possessa, uel detenta, puta ex causa depositi, commodati, uel simili, successor, qui pro suo incipit possidere, bene usufructu pro suo. ff. pro hæred. l. plerique. Sed adhuc ob. prælati ecclesiæ sic donatas non possident pro suo: quia nõ possident suo nomine, sed ecclesiæ. & sic ecclesiæ, quæ male cepit possidere, nunquam sibi potest mutare tit. neque fidem. Ad quod possit dici, quod licet prælati mala fide accipiens, mala fide possideat: ecclesiæ tamen, cuius nomine donatum accipitur, semper bona fide possidet: & semper, si bonus est titulus, pro illo usufructu. si malus, uel nullus, adhuc usufructu pro suo, non ob. mala fide, uel iniusto tit. prælati, nisi res esset furtiua, uel rapta: sed secundum Innoc. istud stare non potest per decre. dudum, supra de deci. ¶ In ea. gl. ubi usufructu ¶ de quo ad hoc equiparamus usufructu præscriptioni nostræ. in utraque enim requiritur bona fides, secundum Vincen. [¶ ibi, possunt] infra de eccl. non alie. hoc consulti sumo, lib. 6. [¶ ibi, sine scandalo] unde dixit. G. Na. quod quantum ad præscriptionem hæc decre. continet gratiam, & dicit fuisse in curia terminatum, quod qui allegat non iustum titulum, repellatur: sileat ergo titulum, supra de deci. dudum, & solam præscriptionem alleget, supra de præscri. de quarta [¶ ibi, successores] sic intelligit Io. hoc capitulum, ut not. 16. quæstio. 3. si sacerdotes, & Goff. hic, & Vincen. qui etiam dixit, quod Hug. dixit, quod non erat vera præscriptio, sed paratur exceptio abbatibus in odium episcoporum negligentium, & per taciturnitatem quasi approbantium. Ph. dixit, quod ubi ecclesiæ possidetur ut proprietatis, sufficit concessio laici ad præscriptionem, & hunc dixit uerum intellectum, Hosti. quasi deridens omnes alias solutiones dixit, quod ex quo donatio incipit à laico, nullo modo ex tali titulo præscribi potest, sup. de deci. dudum, dicens etiam res ecclesiasticas sine tit. non præscribi, sup. de præscri. si diligenti. Quod autem hic dicitur, intelligebat literam reuolueno hoc modo. Nisi diocesani episcopi habuerit postea consensum (Aut) prot. & sub. post talem consensum, legitima sunt præscriptio &c. dixit autem non sufficere solum episcopi consensum ad plenũ ius transferendum: imò requiritur etiam consensus capituli, de dona. pastoralis, licet sufficiat quod ad legitimũ tit. præscriptioni concedenda, ut hic patet, & sup. de religio. do. constitutus, & j. tit. 1. significauit, ubi de hoc secundum eum, aliter dixi secundum Vin. sup. eo. illud in prin. ¶ In ea. gl. in fi. ¶ & inf. de reg. iur. cum quis, lib. 6. ¶ In gl. ary. quod in fi. ¶ dic ut supra de pac. c. 2. ¶ In gl. nemo enim ibi, nuper] ubi de hoc, & 1. q. 1. c. 1. (¶ ibi, abbati) & infra de re. iur. nemo potest, lib. 6. (¶ ibi, solutio) Idem hic. Tan. & Goff. (¶ ibi, possunt) imò possunt ecclesiæ, uel religioso loco, infra eo. c. uno, lib. 6.

ANNOTATIONES.

¶ Vigilanti. In glo. 2. & super illa Io. And. & in c. possessor, in q. ultimo membro, de re. iur. lib. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Patroni ecclesiæ uacantis si intra tempus debitum non presentant episcopus ordinabit ecclesiam. Patronus non potest obijcere contra institutum ab episcopo lapsò, tempore patronis litigantibus. 2 Epilogus, & additio glossarum.

C A P V T XII.

Suero. Casus. Si patroni ecclesiæ uacantis intra tempus debitum non presentant, episcopus ordinabit ecclesiam, & diuisione non indiget (Institutionem) non habebat conferre, sed instituere presentate patrono, de præben. cum in illis (Idoneam) de elec. causam quæ, C. de peti. hæred. l. ult. Tan. (Ab eo) quid si non uult eum presentare: nihilominus ibi manebit. Sed quid si contradicit, & uult obijcere impedimentum, nunquid potest: ar. sic. sup. de æta. & qua. accepimus. credo quod non iam sit institutus, de app. constitutis. Vin. ¶ Secũ da ¶ glo. quærit opponendo, & sol. ¶ In gl. ult. in fi. ipse patronus, uel presbyter à patrono, secundum Ala.

S V M M A R I V M.

- 1 Si patronatus ecclesiæ deueniat ad exemptos, per hoc ius episcopale non laeditur. 2 Patronatus ius quando per dationem in feudum transeat, & quibus alijs modis, num. 6. An in feudum possit concedi. An legari, uel in illo singulariter hæres institui sine episcopi consensu. 3 Episcopi ius quod in ecclesiam habentem patronum. 4 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 5. & 6.

C A P V T XIII.

Vm seculum. Casus. Si patronatus ecclesiæ deueniat ad exemptos, per hoc ius episcopale non laeditur, & diuisione non indiget (Et in fra) hic in anti. dicebatur, quod isti, qui seculum reliquerant, ut contemplationi uacaret, abstinere debebant ab his, quæ essent obuia rationi, uel quæ reprehensionem subessent, uel famam ipsorum denigraret. ad quod concor. fm Host. sup. de pac. plerique, eo. ti. c. vlt. li. 6. inf. de no. ope. nun. c. 2. (Emptorum) per uos, per quod patroni facti estis, hoc autem intelligitur, quod castrum, uel uilla datur in feudum: secus, si daretur in feudum ali quod prædium, in quo ecclesiæ sita esset: tunc enim ius pat. ipsius ecclesiæ nõ trãsiret. j. eo. suggestum, fm Innoc. & de hoc, sup. eo. ex literis, licet quidam dicat etiã specialiter sine castro, uel fundo ius pat. in feudum dari posse, sicut aliàs simpliciter, & liberaliter datur, sup. eo. illud, quod non placet Hosti. cũ feudum requiritur hõ magiũ 22. q. 5. de forma, quod pro spiritualibus fieri nõ dët, inf. de reg. iur. c. fi. ergo nec pro iure, quod spiritalibus est annexum, inf. eo. de iur. ad hoc, sup. eod. querimoniam. Sed nunquid legari potest ius patr. uel in illo singulariter hæres institui, & cõ institutus in certa re habeat loco legatarij, C. de hæred. insti. l. quoties. de hoc de testamentis c. 1. li. 6. in 4. gl. sufficiat ergo primum prosequi: & quia legatum est donatio à testatore relicta, inst. de lega. §. 1. qd in don. dixi, sup. eo. illud, super ult. gl. locũ hëat in legato, ut factũ ecclesiæ teneat, factũ priuato sine consensu episcopi non, ut ex quo in uita nõ liceat, nec in morte. §. de sepult. de his, & quod ibi no. & addit in 1. gl. & super ea. & cõsiliũ est, quod à principio, scilicet an testamẽti factiõnẽ, uel an mortẽ interueniat episcopi auctoritas: fauore tũ ultimariũ uoluntatũ uidetur, quod etiã post mortem, cognito de his, quæ dixi

in præ. decre. illud, in fi. illud approbare possit: ex quo alias tenuit testamentum, hoc dictũ coadiuuat opi. tentioni sine consensu episcopi fieri posse. Item si testator iussit ecclesiam construere, & circa id fecit legata, constat quod necessarius est consensus, uel auctoritas episcopi, de consec. dist. 1. nemo, de priuileg. auctoritate, li. 6. & tamen tenet legatum, supra de testa. nos quidem [Episcopo] cuius ius est, quod sibi clerici instituendi presententur. 16. q. 2. sane, & c. statuendũ, de priuileg. c. 5. & plantare. §. in ecclesiis. Phi. [Presumatis] si. §. de dona. inter dilectos, de reli. do. c. 2. de decimis, ex multiplici. Host. ¶ Prima ¶ gl. ponit. 4. uel 5. modos, quibus transeat ius patronatus, & ponit uersus. ¶ In ¶ 1. gl. ibi, Federici imperialem] quam uide de feu. c. 2. in gl. penul. ¶ In ¶ 1. gl. 1. ibi, feudis] de hoc. §. de consti. quæ in ecclesiis [¶ ibi, successione] quod intelligas tã de suis, si instituatur hæredes, uel alio modo succedant, quod de extraneis. 16. q. 7. considerandũ, ubi de hoc, & c. si plures. Quidam tũ dicunt ad solos heredes sanguinis deferri, ea. q. filijs, & ibi etiã de hoc, & in tãrum defertur suis, & hæredibus sanguinis, quod hõnt ius patronatus, etiã si nõ sint heredes, ar. ff. de iure pa. filij. ff. de libe. le. Aurelio. §. Caius. sed hoc nõ placet. Si enim ad emptores uillæ cum alijs iuribus trãsferret, multo forius ad hæredẽ cũ alijs iuribus hæreditatis fm Inn. qui hoc nõ in rub. [¶ ibi, permutatione] cũ alio spũali. §. de rerũ permuta. ad quæstiones [¶ in fi.] de hoc. 16. q. 7. piæ mentis. ¶ In gl. 2. ibi, habuerunt] quod intelligas fm ea, quæ nõ. supra de præben. de monacis, & facit clemen. de censu. c. 1.

ANNOTATIONES.

- 1 Homagium. Et istud est proprie feudum: secus, quando aliquid reale præstatur: quia tunc est contractus innominatus: uide Cy. & Bal. in auct. ingressi, C. de fa. sanc. ecc. & in l. liberti, C. de ope. liber. & Io. And. de feu. c. 1. in gl. speciale, uer. domino ergo. 2 Alias tenuit testamentum. Pro hoc facit, quod notat Io. And. de consensu, qui potest actum sequi, in c. cum consuetudinis, de consue. & Bar. in l. si autem, ff. de aqua plu. ar. & in l. si quis mihi bona. §. iustum, ff. de acqui. hæred. & probatur, supra eo. cura.

S V M M A R I V M.

- 1 Sine patroni consensu non debet quis ecclesiam occupare. Patronatus iuris donatio quo casu ualeat absque consensu episcopi, & debet esse gratuita: aliàs esset simoniaca, num. 3. 2 Frater uterinus non succedit. Primogenitus ex consuetudine Angliæ succedit in totum. 3 Patronus nequit presentari ab eo, cui dedit potestatem presentandi: secus, cum contulit alicui ius patronatus. 4 Occupatores ecclesiarum qui uocentur hic. Restituendi uerbum hic quomodo accipiatur. 6 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 7. Pro seruitute cuique insolidum actio competit. Seruitus ieneris ad sepulchrum acquiri potest etiam post religionem sepulchri. 8 Additio glossarum. Remittere idem est, quod dare hic, & in quibus, in fin.

C A P V T XIII.

Xinsinuatione. Casus. Sine cõsensu episcopi non debet quis ecclesiam occupare, & duo facit. primò narrat factũ, secundò dat iudicẽ. se cunda ibi, Mādamus] Clerici] per hoc patet, quod donatio fiebat clerico fm Host. qui dixit ideo donationẽ ualere factã sine consensu episcopi, si recipiebat eã clericus nomine ecclesiæ: aliàs non, unde etiã dicebat hic Phi. ¶ semper, quod donatio huius iuris fit priuato, requiritur consensus episcopi, & adde quod dixi sup. c. illud, super ultima gl. [Frater] forte ¶ uterinus tũ fm Hosti. & ideo

patri ipsius fratris nõ succederat: uel forte quia, ut patet in antiqua, in Anglia erat hoc factũ, fm consuetudinem loci, frater, quia primogenitus, succedebat in totũ, quod non est de iure ciuili] Habebat] ipse frater, & nõ dicit, habebant, per quod fm Hosti. pater, quod iste clericus primò non erat patronus [Liberaliter] nulla ¶ scilicet temporalitate data, recepta, uel promissa: aliàs nõ gratuita, sed simoniaca fuisset donatio, & nõ ualeret. j. eo. de iure. Hosti. [Contulisset] dixit hic Vinc. & inf. eo. per nostras, quod si patronus alicui dedit potestatem presentandi, ille non poterit presentare ipsum patronũ, ad hoc sup. de insti. c. ultimo, & quod ibi notatur: secus, cum contulit alicui in totum ius patronatus. Cum enim ille proprio nomine presentet, tunc illum conferentem, qui desijt esse patronus, poterit presentare. Idem Guil. in Spec. eo. tit. uer. penul. [Ipsius] q. d. qui factus erat patronus per liberalem donationẽ factam à fratre ipsius] Occuparunt] tanq̃ clerici, uel rectores ipsarum ecclesiarum, secundum Innoc. & Hostien. & sic 4 ¶ nor. institutos in ecclesiis intra quatuor menses, qui dantur patronis, non ad ipsorum presentationem, occupatores, & non rectores uocari secundum Host. & sic sunt remouendi, concordat supra eodem, illud, ad 5 finem [Restituant] de factõ: quia nil iuris habet in eis, cum à patrono non fuerint presentati, secundum Innoc. secundum quem exponit (restituant) id est in pace eum ordinare dimittant (Ordinandas) quò ad presentationem. Phi. ¶ Prima ¶ gl. respondet per obiectionem quam dupliciter soluit. ¶ In ¶ 1. gl. ibi, si libertus. 2. uide de offi. de leg. prudentiam, super gl. 2. (¶ ibi, si fundus) si fundus, cui debetur seruitus, plurium est, cuiq; insolidum competit actio (¶ ibi, seruitutes. 4. §. seruitus) seruitus itineris ad sepulchrum priuati iuris est, & etiam post religionem sepulchri acquiri potest. ¶ In ¶ 1. gl. 1. ibi, priuato] & sic contra. infra eo. præterea, quid dixerit Tã. hic, dixi supra eod. illud (¶ ibi, insolidum) in contrarium facit, a quod dicit, habebat, Hosti. (¶ in fi.) a sed certè in talibus idem est remittere, quod dare, supra de testi. ueniens, infra de simo. querelam. Hosti.

ANNOTATIONES.

- 1 Et in simo. Ista gl. & gl. si. sup. eo. illud, faciunt ad quæstionem, an duo fratres inuicem ab ecclesia de emphyteusi possint illa irrequisita inter se diuidere, uel alienare, & probat quòd sic. uide Bar. ff. de uerb. oblig. l. qui Romæ. §. duo fra. res, & C. de fideicommiss. l. uoluntas, per doc. & Bal. & an tunc ecclesia debeat ex tali contractu habere quinquagesimam, uide Bar. ff. de condi. furti. l. & idẽ.

S V M M A R I V M.

- 1 Patronus non potest sibi ecclesiam retinere, uel eam alteri concedere. Iura cur statuta. 2 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 3. Pactis suffragium filio prodest, & filij pacti. 4 Additio glossarum, & duobus num. sequen. Pater filium presentare potest, & quando an eligere, nu. 5. Quibus casibus intelligantur una persona. Filiusfamil. censetur maior in ecclesiasticis. 5 Eligere te compromissarius, & procurator unus nequit. Hostiensis dubitat in casu in dubio, in fin. 6 Decuriones unum ex se dant tutorem.

C A P V T XV.

Onfuluit. Casus. Patronus non potest sibi ecclesiam retinere, uel eam alteri concedere, & decise cõsulatio ni respondens, generalem rationem præmittit [Auctoritate propria] & male: quia ad hoc statuta sunt Io. And. super 3. Decr. 3b 2 iura,

lura, ne q̄s sibi vltionem assumat, C. de iudicis, nullus 33. q̄o. 2. seculares, & §. in hoc. Ala. & melius. 16. q. 1. ad hæc locorū, & 69. di. ad hæc dispositioni. Ph. (Detineant) colligēdo inde fructus, & in proprios vsus cōuertendo, Inno. tanq̄ rectores, uel aliās quasi ecclesiæ suæ essent (Aliquis alijs) quantūcunq; extraneis, & remotis.

2 Hosti. ¶ Secunda ¶ 3. gl. respōdet per quæstionē, an pater filium &c. secūdo quærit de pluribus patronis, & soluit. ¶ In ¶ ult. gl. ibi, illud notandum) sequitur, Pomponius ait. q̄ & patris suffragium filio proderit, & filij patri. ¶ In ¶ gl. 2. inf.) sed contra: seipsum præsentare non posset, ut hic, & inf. eo. per nostras, ergo nec filiu: quia una persona cū eo censet, C. de impub. & alijs subfti. l. ult. 3. q. 3. §. hac auctoritate. Rñdeo, censet vna persona iuris fictione, non rei ueritate, Goff. & idē Vin. sup. c. prox. & Hosti. hic, qui ē eodem modo soluit, quod dicit patri acquiri, quod acquiri filio. Infti. per quas p. no. acqui, quia illud in his, quæ sunt inris priuati, & sic nō ob. ff. de Attil. tu. l. 1. j. rñ. in fi. secus in ecclesiasticis, in quibus filius. censet maior, de hoc de iud. c. ult. li. 6. ad hoc, eo. lib. de procu. q̄ gñaliter. 2. rñ. dic ergo patronū posse proprium filium pñtare, dūmodo sit idoneus, quod placet etiā Inno. & Spe. eo. tit. ad fi. secus, si carnalitatē amore eū præsentaret, licet indignū, supra de præb. graue, & ut ec. bene. c. uno. & faciāt hæc ad ea, quæ nō. Hof. de elec. ga propter, circa prin. ubi quærit, san. is, ad quem solum spectat electio, si cōpromittit in patrē forte legitimū factū clericum, ab eo possit eligi? alle. ibi, q̄ sic, cū nō sit expressē prohibitu tale cōpromissum, ergo permissum. si. sup. de spon. cū apud, & dicens, q̄ non possit in patrē cōpromitti, det ius expressum, ff. de prob. ab ea parte. In dñiū, quod dictū est sup. & quia licet patronus præsentet filiu, nō facit hoc ex potestate sibi delata à filio, sed suo iure. nā & si pater, & filius essent eiusdem ecclesiæ canonici, alter alterū posset eligere. dicebat ibi, q̄ nō cogebat hunc casū diffinire, q̄ rarus est, ff. de leg. nā ad ea: tñ sibi placet, q̄ si de fraude, & ambitione cōstet, nō ualeat electio. In dubio adhuc tendit ad cassationē. dicit tñ, q̄ esset Ro. Pont. cōsulendus. Miror de Hof. quare de hoc dubitauerit. nullum em̄ dubium hēt hæc quæstio, qñ ipse pater ut cōpromissarius, & pcurator filij eligit, & ipsius nōtē, & in extraneo idē, de inst. c. fi. & uide quod ibi dixi, & sup. c. prox. ¶ In ¶ gl. ult. ibi, quod sic) idē Vin. Goff. & Hof. sicut & decuriones unū ex se dāt tutorē. ff. de tu. & cur. da. ab his, ubi absunt. Idē Gui. in Spe. eo. ti. ad fi.

cet q̄ ueniat, si quid sacri est, uel religiosi. refertur em̄ ad modica: sed si totū esset religiosum, uel sacru, nulla esset emptio [& ibi, l. 4.] liberi hominis, loci sacri, & religiosi si ab ignorante emittitur, obligatur uēditor. ¶ In ¶ gl. 1. in fine) hoc non probat illa decreta. sed quomodo intelligatur, ibi notatur in prima gl.

S V M M A R I V M.

- 1 Patronus ecclesias, uel decimas sine consensu episcopi, uel papæ etiam religioso loco conferre non potest. Verba sunt intelligenda cum effectu, ad dict. offerat.
- 2 Decimas, & ius patronatus an, & quando transferre possit laicus, & num. 5.
- Episcopi in his an debeat consentire, & quid si nolit.
- 3 Metropolitanus an cogat episcopum in casu huius decretalis consentire, & in quibus casibus sit index eius.
- Per superiorem compellitur inferior.
- Pontifex Romanus in quibus casibus exprimitur an possit metropolitanus.
- 4 Epilogus, & additio glossarum, nu. 5.

C A P V T XVII.

Nillus. Casus. Patronus ¶ ecclesias, uel decimas sine consensu episcopi, uel papæ etiā religioso loco cōferre nō potest, & pōt diuidi in duas partes. secūda ibi, & si quis (Laicus) idē in clerico (Canonico) idest ecclesiis canonicorū regulariū, uel propriē (Offerat) nec monasteriū recipiat p̄m Vin. ad hoc inducitur de capel. monacorū c. i. primæ cōpilationis. T. & Phi. alle. sup. eo. cura. & dic p̄m Hof. (Offerat) cū effectu, de eo, qui mit. in. pos. c. 1. de cle. nō res. relatum, uel idest cōferat (Et si quis episcopus) hoc nō refert nisi tād decimas, ubi sem p. si laicus uult in aliū decimas trāsferre, necessarius est consensus episcopi, sup. de his, quæ fi. à prel. cū apostolica. ecclesiā em̄, si de proprietate intelligis, nullo modo pōt alij cōferre, sup. eo. illud ius pa. cōferre pōt nesciēte episcopo, sup. eo. ex insinuatione uel dic, q̄ si patronus uult cōcedere ecclesiā, in qua hēt ius pa. alicui in usus proprios, licet nō pōt facere sine cōsensu ep̄i, sed episcopus facilius dēt esse in cōsentiendo: alioq̄n agendū est cum superiore. uel dic refertur ad utrūq; & loquit, qñ ecclesias, uel decimas de facto detinet, ar. j. ti. prox. ecclesiis, p̄m Inn. & Hof. (Noluerit) dēt enim cōsentire, ex quo expedit mon. sicut considerat in arrogatione, an expediat pupillo, infti. de adop. §. cū aut impubes. Vin. (Romano) uel t̄ metropolitano, ar. sup. eo. ex literis. 16. q. ult. filijs. T. Phi. & si episcopus nō cōsentiat, eius officio cōpellatur, C. de bo. quæ lib. l. ult. Vin. sic ergo per superiorē cōpellit inferior, qui renuit facere, quod dēt, ut hic. 8. q. 3. Artaldus. 9. q. 3. nūc uerō. Goff. Ad id, quod de metropol. dicitur, inducitur Hof. de offi. or. ad reprimēdam, & c. duo simul, & c. q̄to, in fi. & c. irrefragabili. §. excessus, in auc. de ec. ti. §. si autē pro redemptione, & se. col. 9. pōt tamen dici, q̄ hic est specialis casus, quo recurrendū est ad Ro. Pont. cuius interest cōmunibus & c. sicut alius. j. de immu. ecc. aduersus, cum metropol. non sit iudex, nisi in casibus nō. sup. de offi. or. pastoralis: aliās ubi posuit, Ro. Pont. addidisset metropol. sup. de elec. ne pro defectu, de de. ci. ad audientia. nec ob. prædicta iura, quæ sunt restrin. gēda ad casus expressos, uel saltem ab illo generali excipitur iste casus, & omnes alij, in quibus sic exprimitur, p̄m Hof. dici potest, q̄ metropol. potest compellere, & sic uera sit prima, sed nō licentiā dare, & sic uera sit secunda [Pontifex] si de reg. licet. §. si uerō. ¶ Tertia ¶ gloss. ponit opi. Vincen. quam non approbat. ¶ In ¶ gl. 2. ibi, idest ius patro,] quod non placet, quia licet ecclesiam dare non possit, ius tamen patro. dare potest sup.

S V M M A R I V M.

- 1 Patronatus ius uendi non potest. Pretium uenditionis huiusmodi nunquid remanebit penes uenditorem.
- 2 Epilogus, & suffragium. In uenditione non est superflua hæc adiectio, quod ueniat, si quid sacri est, uel religiosi, & ratio. Ex uenditione rei prohibita quo casu obligetur uenditor.
- 3 Additio glossarum.

C A P V T XVI.

Iure. Casus. Ius ¶ patronatus uēdi nō potest [Vendi] nunquid precii penes uēditorem remansit? quod v̄f. ne malefidei emptori restitua. C. de euic. si fundum, C. de prefer. 30. an. l. 1. C. cōmunia unū iudi. si fratres. Sed §. non debet quis cum alterius dāno locuple tari. 12. q. 2. fraternitas. ff. de cond. indeb. nam hoc. Cre do, quod autē dicit, auct. de sancti. epi. §. neq; xenodochium. inf. de simo. de hoc. 17. q. 4. si quis in atrio. Vin. ¶ Vltima ¶ gl. quærit, & remittit. ¶ In ¶ gl. ult. ibi, hanc legem) nō est superflua hæc adiectio in uenditione, scilicet

sup. eo. illud. Hof. ¶ In ¶ gl. 3. ibi, scilicet spiritualis] unde dicebat Hostien. quod debebat intelligi de ecclesiastico mero & puro, & sic non includit ius patronatus: quia de annexo non prohibet. ¶ In ¶ gl. ult. in fi.] sic, sup. de rescrip. si quando, ubi de hoc,

S V M M A R I V M.

- 1 Presentati ab episcopo ad ecclesiam alterius dioceseos debet admitti, & quare hic, & num. 6.
- Episcopi intuitu ecclesiæ sibi commissæ quando quid acquisisse dicantur.
- Presentatio pro iure patronatus hic sumitur.
- 3 Ius patronatus quibus donari possit sine consensu episcopi, Emi non potest, nec quid temporale dari pro eo.
- 4 Si donetur episcopo in ecclesiis sui episcopatus, ipse tunc conferret.
- 5 Epilogus, & additio glossarum, num. 6.
- Decretalis huius intellectus uerus.
- Presentare an clericum idoneum, undecunque sit, possit patronus.

C A P V T XXIII.

Significasti. Casus. Si episcopus ¶ in ecclesia alterius diocese, & patronus, idoneus ab eo presentatus debet admitti. p̄m aliam lectionem decide de summa, quod dixi, alterius dioc. [Si episcopi] hoc uult dicere, si patroni alicui ep̄o nōtē suæ ecclesiæ concesserint p̄sentationē aliquarū ecclesiarū constitutarū in alijs diocese. episcopi diocese. ab illo episcopo, cui ius pa. donatum fuerit, p̄sentatos admittere debent, Inno. ¶ Post promotionem] unde p̄sumitur, q̄ t̄ intuitu ecclesiæ sibi commissæ hoc acquisierint: quod dic, vt le. & no. de testa. c. 1. & c. requisisti, Hof. [Presentationes] idest ius pa. [Ecclesiæ] alterius episcopatatus, quod apparet, dū dicit, p̄sentauerint. nam in suis non p̄sentantur, sed conferret, & expo. Goff. [Ecclesiæ] idest capellas [Earum] idest ecclesiarum [Pro ecclesiis] cathedralibus, Goff. [Sibi commissis] idest obtentu ecclesiarum cathedraliū, quod p̄sumitur, ex quo post promotionem acquisierunt, ut dictum est supra, hoc autem idē dicit, q̄ licet ius t̄ pa. sine consensu episcopi donari possit ecclesiæ, aut clerico obtentu ecclesiæ, & sic loquitur, su pra. eo. ex insinuatione, non tamē laico, uel clerico intuitu personæ, quod dic, ut no. sup. eo. illud, Hof. [Adepti] ex liberali donatione etiam sine consensu diocese, nec enim emi possit, uel acquiri dato aliquo tēporali, §. eo. de iure [Idonee] intelligitur sup. eo. si uerō [Presentauerint] episcopi facti patroni. Abb. [Admittendę] per episcopos, quibus sunt p̄sentata. Quid ¶ si donetur episcopo ius pa. in ecclesiis sui episcopatus? dixit Goff. q̄ p̄sentabit apud seipsum, ut patronus, & instituet ut episcopus, ar. ff. de adop. si consul. & sup. de elec. cū inter, in fi. sed p̄m Hof. expediens, & rationale est, ut dicamus remotum impedimentū, quo episcopus impediatur instituire cum effectu, & sic sine p̄sentatione aliqua cōferet, & instituet suo iure. 16. q. 7. nullus. ad hoc quod no. de of. archid. cū satis, de of. or. irre. fragabili. procedit dictū Goff. quādo episcopus habet compatronos, scilicet quos habebat donans: aliās placet dictum Hof. ¶ Prima ¶ gl. respondet per quæstionem, an episcopus alienigenam &c. ponit opinionē Hugonis, quam improbat. ¶ In ¶ gl. 1. ibi, Hugo.] Ala. T. Vin. Phi. & Pe. de. & Abb. & p̄m Vin. aliās esset hæc de cre. satis superflua, cum idem sit etiam de laicis patronis [& ibi, expressē] idem ibi lo. & Lau. ad fi. gl. per quā decr. præcisē ueram puto primam lectionem, cum ecclesiā est in dioc. eiusdem episcopi, licet inferior p̄sentatus instituat, & uide quod ibi dixi. Dicit Hof. q̄ de confue. quilibet patronus clericum, idoneum tamē, p̄sentare potest, undecūq; originē duxerit. ad quod

cōcor. de inst. ad decorē, de iud. cū deputati. p̄m Hof. Est tamē de iure contrariū p̄m Pe. de. & Abb. à cōtrario huius decre. Est tamē casus, in quo patronus non p̄sentat nisi de eadem ecclesia, super quo tamen est dissensio, quod dic ut no. plene, inf. c. penul. p̄m Hof.

S V M M A R I V M.

- 1 Decretalis huius pars ubi.
- Ad p̄sentationem possessoris institutus non remouebitur, secus si credebatur, esse patronus, & nu. 2. & cuius, ibid. & nu. 3. 5. 6.
- 2 Lite pendente possessor utitur iure suo, & num. 6.
- Possessor bonæ fidei quis dicatur ad faciendum fructus suos, & quos, & num. 3.
- Præsentare an sint fructus iuris patronatus, Eligere eligendi.
- 3 Iudicis auctoritas uiciose interposita non ualeat, & in quibus.
- 4 Possessor bonæ fidei quando fiat male fidei, ut fructus restituere reneatur, & quo casu neutrius censetur.
- 5 Presentatus à male fidei possessore quando remoueat, Possessoris male fidei etiam in iurisdictionibus sententiæ, & acta non tenent.
- 7 Pro possessione usus in quibus iuribus habeatur.
- 8 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 9.
- Leges, Sancimus, & Gracius, hic allegatæ de quibus loquantur, Violenta res non p̄scribitur.
- 10 Additio glossarum.

C A P V T XIX.

Consultationibus. Casus. Pars ¶ de off. dele. & de don. consultationibus, & hoc dicit. In institutus ad p̄sentationē eius, qui tunc ius pat. ecclesiæ possidebat, non remouebitur, licet illud ius ab eo pōtea euincatur: secus, si non possidebat, sed tm̄ credebatur esse patronus, & diuiditur in 2. partes. secūda ibi, si uerō [Institutus] ante litē motā p̄m T. imō & post litē motā p̄m lo. de hoc, sup. eo. ex literis, & inf. eo. c. Hof. [Possidebat] qui est in t̄ possessione bona fide, & ante litē, & post litē semper p̄sentabit: ga lite pen. & c. sup. ut lit. pen. c. 1. & 2. nā ille, qui ab initio est bonæ fidei possessor, & post lit. cōt. dicit bonæ fidei quātum ad hoc, q̄ faciat fructus suos, & ut v̄sup. triē nij cōpleat. Item ut nō p̄stet interitum, nisi intelligeret se debere: sed & si intelligeret se debere, nō tenet, si iustam hābit causam litigandi. ff. de rei uen. utiq; ff. de peti. hered. illud, ex quo ergo facit fructus suos, si illos in aliū alienat, rurus erit recipiens, nec inde cōtrouerſiam patierur. Est autem fructus iuris pat. p̄sentare. rurus ergo erit institutus ad p̄sentationē talis possessoris: sic fructus iuris eligendi est eligere. de hoc de causa poss. cū ecclesia, in gl. hic patet, & de forma libelli ibi in gl. quia consuetudo. Sed cōtra, quod dictum est bonæ fidei poss. facere fructus suos, de industrialibus uerum est: de naturalibus secus, ff. de usur. l. fructus. si uerē inspiciamus, nūquā natura producit p̄sentationem, sed potius industria, quæ magna est in eo adhibenda, ne p̄sentetur indignus, & sic locus sit p̄sentationi, de qua, sup. de sup. ne. præla. c. 2. de off. or. cū nos, posset tamen dici, q̄ hic fructus bene restituuntur uincenti, cui uerō patrono debet ea, quæ ad ius pat. pertinent: sed persona non remouebitur ab ecclesia, si uerō possessor iuris pat. esset malefidei, ut quia uio lentus, & sine auctoritate iudicis occupator, bene expellere p̄sentatus ab eo, cū malefidei possessor nō faciat fructus suos, C. de rei uē. certū. ff. eo. si nauis, ergo nec p̄sentando, cū illud sit fructus, pōt ius in aliqua ecclesia trāsferre. Is t̄ autē d̄f possessor bonæ fidei q̄ poss. auctoritate iudic. ē adeptus, ff. de acq. pos. in ste. ff. ne uis si, ei qui in pos. mit. si q̄s missus, nisi forsā auctoritas iudic. Io. And. super 3. Decr. Bb 3 dicit

diels ueliosè, & inordinatè sit interposita: tunc enim perinde est, ac si interposita non esset, C. si p vim, uel ali. mo. l. si. ff. de aucto. ru. nulla differentia. Si aut patronus mala fide possidens esset in possessione aucto ritate iudicis, & ordinatè. qd sit malæ. quò ad se, re- presentatus tamè ab eo, qui bonâ fidem habuit, nò ré mouetur ab ecclesia. ar. C. unde vi, si quis in tantâ. nâ facta talis, q possidet prætoris auctoritate, prætor tue- tur, ff. quod cum fal. tu. l. i. ff. de mino. ait prætor. §. qd tamen si prætor, & de hoc, sup. de elec. mibi, q uis dici possit aliud in patroho, aliud in plato, diuersitatis rō: quia patronus non nititur auctoritate superioris, nec publico officio. unde quis pro ipso sententietur, q sit patronus, semper tamè remanet malæ. & id nò facit fructus suos, ar. ff. de cond. inde. Iulianus ait. platus uerò nitit confirmatione superioris, & publico officio, ut patet in eo, quod le. & no. de elec. nihil. Item not. q t bonæ. pos. sit malæ. lit. cōte. quatum ad hoc, q fru ctus restituere teneatur, C. de rei uen. certū, & quantū ad interuendendam præscriptionē lomi tēporis, C. de acq. pos. nemo, & de præscri. 30. an. cum notissimi. est etiā casus, ubi bonæ. pos. ab initio post lit. contre. nec omnino bonæ fidei possessor remanet, nec oīno ma- læ fidei censetur, ff. de rei uen. Iulianus scribit, si homi- nē. Ex prædictis t autem dicendum vñ. q si malæ. pos. presentet vnū, & bonæ. pos. alium, licet episcopus ad mittat presentatum a possessore malæ. pp incertitu- dinē, & quia in possessione tuēdus est, de resti. in inte. c. 2. tñ quādo cūq; postea cōstet de ueritate, remouebi tur presentatus a malæ. possessore, & instituet pten- tatus a bonæ. possessore, penes quē in ueritate ē fru- ctus iuris pa. tēpore presentationis. ut patet. sup. de rei iud. cū Bertoldus. l. nōso, & §. si. & idē dicēdū est in sen tētijs datis, & alijs factis habitis a possessoribus iurisdi- ctionis bonæ. & malæ. ar. sup. de re. do. cū dilectus. idem dixi. sup. de resti. spo. in literis, in magna gl. post princ. & c. olim 3. in glo. petebat. nec est contra, sup. de cau. pos. cum ecclesia, quia ibi loquitur de bonæ. pos. fessoribus, ut ibi no. fm Inn. & Host. quorum est hæc gl. Et infert Host. q fm prædicta possessor bo. fi. lit. pen præsentare pōt. Est tamē de eo dissensio inter Io. & Tan. de qua dictum est sup. & fm cū hæc lra pōt in telligi de eo, qui possidebat: quia nota fuerat questio super proprietate istū. uel ipse aliū presentauit, qui fuit admittus. s. de cau. pos. cū olim, & quod infra dicitur in uer. si uerò, ibi, nō possidebat, si quia de possessione mouebat questio: tūc poterit, i. debet remoueri pē. tali lite presentatus, & institutus, & sic uera lit. opi. Tā. & fm hoc intelligat, j eo. cum propter, uel aliter: aut pre- sentatur ab actore nō possidente, aut a reo possidēte. in primo casu loquitur finis. in secundo hæc litera: sed prior intellectus plus sibi placet [cum ex hoc] q repræ- sentatus a non uero patrono institutus est, Hosti. [De- bet habere] idest, uero patrono [Posterum] uocante cū ec- clesia presentabit, cōcor. s. de off. dele. dilectus, de sup. ne. pla. c. 2. tñ. vt dixit Host. quātū ad institutū vñ p iudi- ciū gñatū: sed nō dēt aliud esse de iure, ar. ff. de off. præ- to. Barbarius. 3. q. 7. §. tria, & hoc inducū est ad uitas ecclesiariū uacationes, ex q bus proueniūt spiritualiū, & tēporaliū detrimenta, de elec. ne pro defectu, §. eo, qñ. Postet et ille institutus per ipsum iterū presentari. s. co. si uerò [Possidebat] ius pa. is, qui presentauit dixit t aut Goff. q in talibus iuribus usus p possessione ha- berur. ff. de ierui. l. quoties. ¶ Prima gl. ar. opi. præferri, & c. alle. §. iura, & duo in trium. ¶ Pe. gl. quarit, & re- mit. ¶ In gl. 2. ibi l. 2. Jncipit, nec cñ. uide de adult. c. fi. sup. i. gl. [ibi. §. casum] uide de æta. & qual. c. 1. sup. ult. gl. [ibi. Sancimus] loquitur de eo, qd solutū est tutori iudicis auctoritate [ibi. Gracius] loq̄ de marito, q ca- su quo potuit, occidit adulterū. ¶ In gl. pe. ibi. §. sed hæc

10 res uiolēta nō præscribitur. ¶ In gl. 1. ibi. est hic, ar. ¶ fm Tan. [ibi. nuper] dicit ut ibi. ¶ In gl. 2. ibi. que furiosus ¶ Ala. & infra, de reg. iur. factum legitime, lib. 6.

ANNOTATIONES.

- 1 ¶ Secus. Et an quod hic dicitur de patrono, locum habeat in colla- tore, uidetur quod non: quia institutus a minus legitimo patro- no, ius non habet ab ipso, sed ab institutore, de offi. le. dilectus: se- cus in eo, cui fit collatio, uide in deci. no. illorum de Ro. c. 52.
- 2 ¶ Nulla differentia. Ad hoc facit, quod not. Bal. & Sali. in l. falsum, C. de fur. & Bar. in l. iuste, ff. de acqui. pos. & Bal. in l. 2. C. de serui. quasi ad fi.

S Y M M A R I V M.

- 1 Hæc decretalis de quo agat. Capituli consensus ubi debet adhiberi, est hic casus.
- 2 Ecclesia cathedralis non deservitur per nomen sancti. Præbenda aliquando consistit in ecclesia, aliquando contra. Suppletio contextus, & nune. 1. Consensus obtinendus non tamen expectandus, & quo casu hic, in fi.
- 3 Patroni quodammodo dicuntur domini. Ratificatio debet fieri antequam ius alij queratur, & quo casu hic.
- 4 Vt de ecclesijs fiant præbende, uel fiant collegiæ, an patroni con- sensus requiratur, & an postea presentabit.
- 5 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 6. Pro milite que faciant, ut opponat peremptoriam post sententiam, que contra.
- 7 Additio glossarum. Numero maiori, uel minori personarum, uel rationū quādo stetur.

C A P V T XX.

Svggestum. Summatum est supra eod. illud, & sunt duæ partes: consultatio, & responsio, secunda ibi: Vnde licet (Ecclesie) quædam: hic ergo

- 1 ¶ Non agit de cōcessione iuris pa. sed ipsarum eccle- siarum secundum Host. (Domini fundi) alias feudi, idest patroni, nam, ut dixerunt Pe. & Ab. ex fundo acquiri- tur patronatus, infra eo. nobis (Archiepiscopi) dioccesani ecclesiarum, sup. & capituli sui, ne sit contra de do- na. pastoralis, & de hoc, sup. co. cura, secundum Host. (Beati Petri) non erat ista ecclesia cathedralis, quia nō describeretur per nomen sancti, quod dic, vt no. infra de præben. quāuis, lib. 6. in gl. antepe. (Præbenda) ali- quando præbenda consistit in ecclesia, ut hic. Aliquā do depēdet ecclesia ex præbenda, supra de præben. extirpandæ, Goff. Inno. exponit, idest in usus suos, quem sequens Hosti. exponit, idest ad præbendas faciendas, sicut supra de præben. exposuisti. Dicebant Pe. & Ab. idest ut de illis præbendæ debeant canonicis assignari (Prius facta) non dicit, a qua, & ideo infra distinguit (Ecclesiarum) dicit Inno. exponendum, ut supra eo. illud (Expectandus) sup. & obtinendus, alias non esset consen- sus, supra de regula. licet, uer. illa. Hosti. (Patronorum) qui t quodam modo dicuntur don. 16. q. 7. monasteriū, & c. si quis vlti. 18. questio. secunda. Abbatem, Hosti. (Consensus) quasi non sufficiat consilium hic requirere, ut supra de arbi. cum olim, Hostien. (Non possunt) sup. etiam per ipsos patronos (Prior) facta a canonicis de Nouo Burgo (Eius) dioccesani (postea) Tamen prius, quā secunda concessio facta esset, nam postea in il- lius præiudicium nil posset ratificari. Quod enim legi- timè factum est, non retractatur, ut not. sup. c. pro- xi. & c. cum laici [Alioquin] idest si auctoritas dioccesani non interuenierit, nec ante, q fieret secūda concessio, priorem raram habuit, Hosti. [illa] secunda facta eccle- siæ B. Petri [Præferri] priori factæ canonicis de Nouo burgo [Domini fundi] dixit Inno. q ad hoc vt t de ecclesijs fiant præbende, requiritur consensus patroni, cū per id ius patr. amittat, quod sine ipsius consensu fieri nō potest.

potest. dicit tamen, q semper donatio ab episcopo fa- cta tenet quantum ad iura episcopi, & quò ad illa præ- fertur prima, de dona. pastoralis, dicit Hosti. q si in ec- clesia fiunt præbende, patronus nō amittet ius patro- natus, nam poterit ad præbendas presentare. Si uerò non ad præbendas, quia ibi non erant, sed ad rectoriā presentare consuevit, in hoc casu, si in ecclesia fiat cle- ricorum collegium, prælatus ipsorum per eorum ele- ctionem creabitur, & non per presentationem patro- ni, de hoc, inf. eo. nobis. Placet tamen Host. q consen- sus patroni requiratur, ut fieri possit ecclesia collegia- ta, sup. de consue. cum dilectus, uer. dictus, dicens, q forsā patronus de superioris consensu poterit reti- nere, q ad præbendas presentet, uel q electioni tra ctā dē interponat partes suas, ut ibi, remittit etiam ad ea, 5 quæ no. inf. eo. postulasti. ¶ Tertia t gl. arguit: alle. 4. iu- ra. ¶ Pe. arguit: alle. unum c. ¶ Vlti. gl. arguit: all. 4. iura, & unum alle. in contrarium. ¶ In gl. ul. ibi. l. 1. ¶ pro mili- te, qui auditur post sententiam, opponens perempto- riam, quā per ignorātiā iuris omiserat, faciunt tria, ut ibi no. q miles, q reus, q certat de damno uitando contra cum duo, res iudicata, & iuris ignorantia. ¶ In gl. ar. quòd, in fin. de hoc, supp. de rescriptis, ex tenore, in fi. i. gl. ¶ In gl. ul. ibi, ar. de hoc) & est expressum, C. de edic. di. Adri. l. ult. sup. de proba. licet. Phi. de postul. bo- næ. 2. ad fi. Host. (in fi.) & §. se. ad fi. prima uera in æq- ualētibz singulariter, & diuisim, vt in his stetur maio- ri numero, ubi uerò singularium non est æqualis au- ctoritas, quandoque præfertur minor numerus per- sonarum, de testi. in nostra, uel rationum, ut in con- trario, & supra de elec. innotuit.

ANNOTATIONES.

- 1 ¶ Monasterium. In donatione ergo, uel unione, quam facit episco- pus, requiritur patroni consensus, & idem, si ecclesia collegiata uniatu alij, quia requiritur cōsensu capituli unitæ ecclesie: quia non habet ammodo liberam electionem, ut prius: quia clerici ec- clesie, ad quam fit unio, interueniunt, & hoc in unione transmi- sa, uide Pe. & Lapum in cle. fi. una, de re. ec. non alie.

S Y M M A R I V M.

- 1 Ecclesiam qui non dimittit sibi a laico concessam sine episcopi con- sensu, a quibus remoueat. Laici spoliantes ecclesiam excommunicantur. Vindicare quomodo hic sumatur. Parochia pro diocesisibus, in fin.
- 2 Nomine qui caret, quibus carere debeat, & quando uis fiat in eo. Taciti, & expressi idem ius, & quo casu hic.
- 3 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, num. 5. Recognitio propriè qua, & inter eam, & confessionem, que disse- ventia, eiusque effectus.

C A P V T XXI.

Relatum. Casus. Ab t officio, & bene- ficio remouetur, qui moni- tus non dimittit ecclesiā sine consensu epi- scopi sibi a laico concessam, secundo q lai- ci spoliantes ecclesiam excommunicantur, & sunt duæ partes. secunda ibi: Ad hæc (Recognitio) quia scilicet recognoscunt se habere bñficia a laicis sine aliqua in- stituitioe, uel inuestitura episcoporum. Inno. uide ab ipsis laicis etiam contra epi- copos defenduntur, ar. de offi. dele. c. 1. Host. (Vindicare) tanq̄ clerici. Inno. idest in ipsis ius habere agendo, uel defendendo nomine ipso- rum beneficiorū. prælatis uerò Angliæ dirigitur hæc decr. ubi hoc uitium pullulabat, sup. de fi. pres. ex tua, de insti. c. 2. Hosti. & ideo exponunt Pe. & Abb. (Paro- chijs) idest diocesisibus (Ofitium) Io. 10. A (Nomine) ex quo t nomine caret, carere debet, & priuilegio, ut hic, &

insti. de dona. §. est & aliud, & fructu, C. de fer. l. 3. fit er- go quandoq; uis in nomine, C. de defen. ci. l. 5. 2. 1. dist. clericos, sup. de præb. cum secūdam apostolum, ubi de hoc, quod uerum est quantum ad hoc, ne quis nomē officij sui per opera contraria corrumpat, siue uitupe- ret, uel quātum ad iudiciale uocationem, quod dic- vt no. sup. de ele. bonæ prim. in princ. aliā non est uis in nomine, dum modo cōstet de persona, sup. de pro- cur. petitio (Concessione) expressa, uel tacita, sup. eo. cura. Vin. in an. erat nisi præscriptione, uel episcopali con- cessione, de præscriptione remouetur est per ea, quæ habes de re. iur. in regula. t. li. 6. (Alienos) supra c. prære- rea. Inn. (Litigare) quòd alias possent, ut in gl. & facit cō- tra opi. de qua dixi de iud. at si clerici, sup. gl. 2. ¶ Quar- ta t gl. respondet per quæstionem, scilicet quæ sit istor- um pœna. ¶ Pe. respōdet per. q an sit necesse illos co- ram laico conueniri, & soluit, q no. secundo quærit, & soluit. ¶ Vlt. gl. no. & remittit. ¶ In gl. pe. ibi sed si agant) uide de fo. compe. c. fi. in fi. ult. gl. ¶ In gl. 1. ibi in iure fa- ctæ) dicit Host. q recognitio propriè in feudis, & domi- nijs hominū, unde queritur ab illo, qui a duobus do- minis petitur, quem recognoscat dominum suum, & ille, quē recognoscit, habetur pro possessore, de quo no. de fo. compe. uerum, & quod pro confessione po- natur, patet hoc, & supra de elec. per inquisitionem. Subtiliter tamen aduertendo hæc est differentia secū- dum eum: quia confessio dicitur, cum fit in iudicio: recognitio extra iudicium (in fi.) Fræcorum, & Bur- gundiorum. Host. ¶ In gl. 2. in fi.) concor. 13. q. 2. faculta- tes, secundum unum casum ibi nor. de dona. inter ui. & uxo. c. 2. sic conuerso, s. dist. quo iure. ¶ In gl. ul. ibi, se- cus uidetur) alias dicit, & est hoc contra hunc tex. secun- dum Hostien. Pet. & Abb. (ibi, Salomitana) ubi de hoc (in fi.) 2. & infra de sagit. c. uno.

S Y M M A R I V M.

- 1 Patroni quamdiu expectentur, si sit inter eos controuersia, & quo casu, nune. 2. Differunt laici, & ecclesiastici tempore expectationis. Patronatus causa non nisi in ecclesiastico foro tractari potest, in fi.
- 2 Possessor lite pendente presentat.
- 3 Epilogus, & additio glossarum, num. 4.

C A P V T XXII.

Ante. Non eget diuisione, nec sum- ma, & pars huius, de ara, & qua- li. eam te [Controuersia fuerit] inter personas ecclesiasticas: quo casu spectamus. 6. mē- ses, & quando inter laicos. 4. sup. eo. quoniam inf. eo. cum propter. Idē in clericis patronis ex patrimonio, at inf. eo. cum dilectus. Quid si uertatur quæstio inter personam ecclesiasticam, & secularem, ut sup. eo. ex literis. potest dici tunc expectari. 6. menses, ar. sup. de arbi. per tuas, de conse. ec. q in dubijs. licet sit ar. con- tra, de offi. deleg. super quæstionum. §. si uerò duo. & sic soluitur quæstio hæc in summa, eo. tit. §. in quibus, uer. ubi autem, uel melius, si clericus sit reus, spectabū- tur sex menses: si laicus, spectabuntur. 4. quia actor se- quitur forum rei: ergo, & ipsius naturam, supra de fo. compe. cum sit, & hoc reneat ad sol. contrarij. Quic- quide in summa not. Hosti. plus mihi placet prima so- lutio, pro eo maxime: quia in hac causā forum cleri- ci, & laici est commune, cum non nili in ecclesiastico foro possit hæc causā tractari, de iudi. quanto, & fa- ciat, quod no. infra. eo. c. uno, lib. 6. (Terminata) nec con- stet, quis possideat: alias ille presentaret: quod dic, ut supra eod. ex literis, & c. consularionibus, secundum a Host. Innocen. hic remittit ad ea, quæ dixerat, supra c. 1. [adonea] melius diceret, personis idoneis in an. Io. And. super. 3. Decr. Bb 4 que-

3 quebatur, sublato ap. ob. ¶ Prima ¶ gl. signat contrarium, & dupliciter soluit, & secundam approbat. ¶ In 1. ¶ gl. ibi, considerandum uide de hoc ¶ & ibi, quidam ¶ Pe. Hif. Abb. [¶ in fi.] facit, quod no. de offi. archi. ad hæc.

ANNOTATIONES.

¶ Innoc. Licet constet, quis possideat, si tamen propter discordiam sine presentatione labitur tempus, habet locum istud. c. uide lo. And. supra eod. quoniam, in fi. in gl. 1. quasi.

S V M M A R I V M.

- 1 Patronus ius patronatus alienare non potest, nec aliquid exigere, nisi in casibus, & nu. 3. & 5. & quæ prohibeantur exigere, eod. & num. 2. & 4.
2 Alienationis nomine quis contractus comprehendatur, & num. 4.
3 Albergaria quæ hic dicantur. Ecclesia cum bonis suis, & clericorum à quibus immunes.
4 Extorquendi, & exigendi uerbum quibus accipiat modis.
5 Reditus onerosi moderandi, & quando, & an augmentatis eis, per se sit augenda.
6 Gratuiti contractus hic non prohibentur, in fin.
7 Constitutio hæc quare præterit a respiciat.
8 Aduocati, & patroni sint idem, an differentes, & quibus, & an ex gratia sint, ac quæ eis prohibita, & num. 6.
9 Incertum uendi potest, & quæ sint incerta.
10 Patronatus ius an transeat in emptorem redituum.
11 Conexitatis ratione multa conceduntur, quæ aliàs non concederentur.
12 Principale accessorio maius, & dignius uiliori hic accedunt: aliàs contra.
13 Contractus rei permissus, & prohibet uendi non sunt miscendi, & exemplum hic in fin.
14 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 8.
15 Donatio perfecta conditiones postea non capit.
16 Additio glossarum.
17 De dotem prius oblatam tradente ubi tradatur.

C A P V T XXIII.

1 **R**aterea Casus. Patronus ius patronatus alienare non potest, nec ab ecclesia aliquid exigere, nisi quod à foundatione ecclesiæ diocesanus sibi conseruit, & tria facit. primò ponit factum duplex reprehensibile, secundò contra eum statuit, & pœnam imponi iubet. tertio contra primum decernit. secunda ibi: presentis. 3. ibi, Contractus [Aliisque] puta permutationis, uel cuiuscunq; alterius, per quod dominium trãserat recepto exinde aliquo temporali. ad hoc, supra de re. ec. non alie. nulli. uer. alienationis. Hosti. [Voluntate] q. d. sine licentia diocesani: quod intelligas quantum ad donationem laico faciendam. nam contractus emptionis, nec auctoritas ipsius excusaret et in clericum, uel ecclesiam. Hosti. [Transfere] hoc est primò uitium, cui medetur in fi. [Podrum] extorquens, quod est infra, & est secundum uitium, cui primò medetur. Hostien. [Albergarias] cogendo ¶ ecclesiam ut unum, uel duos, uel plures milites recipiat, & eis per diem provideat, uel precium uictualium soluat. Hof. [Similia] scilicet illicitas exactiones, quocunq; nomine uocentur [Tanquam à proprijs] idest semel, uel pluries in anno, prout ibi consuetum erat [Ab ecclesijs] quæ cum bonis suis, & clericorũ ab hjs omnibus sunt immunes: de immu. ec. c. 1. & c. non minus [Extorquentes] quàm uis ¶ uerbum istud uolentia notet, sicut & uerbum exigendi. ff. de le. 3. fideicommissa. §. si rem suam: tamq̃ extorquere intelliguntur, ex quo petitiõ laicorum præcedit, quàm postea clerici ultro soluant, nisi à Ro. Pont. licentia impetretur, quod dic, ut infra de immu. ec. aduersus, uer. propter. i. imprudentiam. Hosti.

[Alio nomine] de sta. mo, in singulis de penis, in quibusdam [Moderatos] innuit, q̃ si antiqui reditus onerosi sunt, debent moderari, ar. de consue. c. 1. de insti. c. 1. & c. auctoritate, infra de uerb. si. c. fi. de loca. propter sterilitatem. an uerò augmentatis reditibus possit augeri pensio, no. supra de cen. si. quanto, de cons. cum. M. Hof. [Subdantur] hodie sunt excommunicati ipso iure, infra de immu. ec. non minus, & c. aduersus, Hof. [Contractus] hoc medetur primo uicio. Hof. & dic non gratuitos. Ala. ut excludantur contractus donationis, supra eod. ex insinuatione, uel gratuitos, qui sine consensu episcopi celebrantur, ut ibi dixi. Goff. [Fecerunt] respicit ergo ¶ præterita: quia & hoc idem per antiqua iura damnatum erat. de hoc, sup. de cons. c. ult. [Non habere] no. q̃ aduocati non solum non possunt uende re ius aduocationis, sed nec donare: secus in patronis, qui donare possunt ius pa. supra eod. insinuatione, de quo satis dixi, supra eod. illud. Et est ratio diuersitatis: quia patronatus quasi ex debito, aduocacia ex gratia. Idem in guardijs, custodijs, & si. uel dic quòd prohibentur uendere, & donare aduocacias, & similia iura eo modo, quo isti uedebant, dicendo scilicet hoc est ius meum, quod extorqueas à rusticis: quæ tamen ab ordinarijs statuta non erant, & sic loqui potest, supra eo. quia clerici. Si autem statutos reditus, & legitimos donent, & etiam forte vendant, hoc non est inhibitiũ, sed dices quare dicit contractũ nullum, cum & si quò ad hæc iura non teneat, quæ non habet, debet tamen tenere quò ad ea, quæ habet? potest responderi, quòd idè non tenet: quia cum reditus huiusmodi officiorum non sit determinatus in iure, non tenet uenditio rei, quæ non est, uel quæ est incerta, ar. ff. de contrah. emp. in lege. Iuris uerò patro. iura sunt certa: sæpe tamen sumitur unum pro alio, infra c. prox. Innoc. ¶ sed Hosti. non placet hæc glo. primò in eo, quod dicitur ius patronatus esse quasi ex debito, dicens id falsum, cum sit ex gratia, supra eo. quoniam in eo, quod dicit incertum uendi non posse, cum ius, quod in hereditate habeo, uendere possim, & si sit incertum, sicut & iactum retis. ff. de hered. uel acti. uen. nam hoc modo sufficit enim, q̃ sit certũ precium, licet incerta sit res. unde alea, captus piscium, & auium emitur. emptio enim contrahitur, & si nihil incidit: q̃a & solius spei est emp. ff. de contrah. emp. hæc uend. l. penul. & ult. & l. se. b. sed nec placet sibi differentia, quam ponit inter hæc duo, patronatum, & aduocaciam. neurrum enim uendi potest, nec donari laico sine auctoritate episcopi. utruq; tamen donari potest ecclesiæ sine ipsius episcopi auctoritate, sup. eo. c. illud, & c. quia clerici, & c. de iure. Dicit etiam ipse Host. illud esse certum, q̃ hæc litera non intendit facere differentiam inter patronos, & aduocatos, imò eos intendit coæquare, quocunq; nomine censentur, ut supra patet. dicit ergo hac glo. omiſsa dicendum, ut dictum est sup. sibi tamen bene placet, q̃ uterque reditus suos temporales, si quos habet certos, uel incertos, potest uendere, dũ tamen ius patronatus non immisceat. ad hoc, sup. de rerum permu. ad quæstiones. Sed ¶ nunquid transit ius patronatus tunc ipsa ui in emptorem, cum reditus iuris patr. sibi competet? ita uidetur: aliàs emptio esset nulla, & alia sequeretur absurditas, q̃ emptor nõ possit exigere fructus, cum patronus non esset: sed neque venditor, cũ ipsos uendidisset. uidetur igitur, q̃ in huiusmodi casu ratione conexitatis trãseat, cuius ratione multa, quæ aliàs non concederentur, conceduntur, ut patet de ap. inquisitioni, & c. una, & quia in dubio sic interpretanda est res, ut potius ualeat, quàm pereat, infra de uerbo. significa. abbate, uer. hic autem sensus, & secundum hoc principale, & quod est maius, & dignius, scilicet ius pa. spiritualibus annexũ accedit accessorio,

cessorio, & uiliori. scilicet temporalibus reditibus, sicut & aliàs, licet aliter hoc contingit, ut patet de offi. dele. super quæstionum. §. si uerò duo, infra de consue. ec. uel al. quod in dubijs, sicut transit cum uniuersitate, supra eo. ex literis, ut autem teneas certum, consilium Hostiensis, quòd reditus uendas per se, & ius patrono. donec per se ita. quòd contractus se inuicem non contingant, supra de rerum permu. ad quæstiones. & fiat donatio in priuatum de consensu diocesa. ut sapius dictum est. ¶ Pen. ¶ glo. respondet per q. an census possit patrono constitui. ¶ Vlti. glo. signat contrarium, & remittit. ¶ In ¶ glo. pen. ibi, perfecta] sequitur, donatio conditiones postea non capit. ¶ In ¶ glo. 2. in fine] ad hoc, infra de elec. generali, lib. 6. ¶ In ¶ glo. penul. ibi, & non potest] uide quod dicam de tradente dotem prius oblatam, de ele. generali, lib. 6. super glo. fundans.

ANNOTATIONES.

- 1 Capitulo proximo. Vide glo. 3. in c. generali, de elec. lib. 6. quæ dicit omnia ista nomina sumi pro iure patro. & uide, supra eod. quoniam.
2 Et l. se. Et uide Bar. in l. factum, ff. de ac. empt. & in l. quoties, §. qui maximos, ff. de publi.

S V M M A R I V M.

- 1 Patronus laicus uno presentato potest alium presentare; secus clericus. plures etiam simul potest, & qualiter.
2 Aduocatus quomodo sumatur.
3 Idoneus quis in casu huius decretalis intelligatur.
4 Indiciũ quale esse debeat eius, cuius iudicio quid relinquatur, in fi.
5 Gratificare potest alteri duorum presentatorum episcopus.
6 Prius impetrans potior est in iure.
7 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 5.
8 Gratificare quibus casibus sit locus, & quibus non ex legibus, & num. 6. §. penul.
9 Additio glossarum, & nu. 7.
10 Presentantem secundum non uidetur à primo recedere, sed cumulare.
11 Penitentia quando sit locus in patrono, & episcopo, & nu. 7.
12 Patroni minus pingue ius, quàm prælati.
13 Clericorum digniora omnia, quàm laicorum, & exempla.
14 In eorum presentatione quæ discrepantia.
15 Clericorum presentatio pro electione habetur, eorum partio, & locutio quales esse debeant.

C A P V T XXIII.

1 **V**m autem Casus. Laicus ¶ patronus uno presentato potest alium presentare: clericus hoc non potest. Diuisio patet. secunda ibi, uerum [Aduocatus] idest patronus. aliter sumitur, supra c. prox. Innocen. & Hostien. contradicens, quòd sic etiam sumitur ibi, & ibi de hoc dixi in ulti. glo. uerfi. dicit etiam [Postmodum] simul etiam potest patronus presentare plures eo modo, quòd episcopus alterum eligat, & admittat, ut in cle. eo. ti. plures, in fin. [Æque idoneum] non intelligas ¶ in quantitate idoneitatis, sed qualitatis. sufficit enim, quòd non sit malus, supra eo. quoniam, secundũ Hosti. aliàs non est in textu, æquè [Iudicio] quantum ad hoc, quòd ius habeat ille, qui ab episcopo fuerat admittus. Peccat tamẽ episcopus, qui primum idoneum recusauit admittere, infra eo. pastoralis, sed si non refusauit primum, potest eligere, quem uelit ipsorum. Innocen. uel secundum Hostien. dic [Iudicio] rationis, non uoluntatis affectu, supra de præben. graue. 1. respon. Sed si pœnam uelit incurrere, anima sua in manica sua præter pœnam, infra eo. pastoralis [Relinquendum] argumen. quòd si duo

3 tpatroni presentant duos, possit episcopus alteri gratificare [Potior] infra eo. c. fi. contra, ibi soluitur. Et argue, quòd cum duo impetrant super beneficio obtinendo, prius impetrans potior est in iure. quod dic, ut supra de rescrip. capitulum. de offi. deleg. ex parte. 1. Hostien. de hoc plene de concess. præben. si soli, lib. 6.
4 ¶ Secunda ¶ glo. no. pro gratificatione. allegat. 8. iura.
5 in contrarium tria, & soluit. ¶ In ¶ glo. 2. ibi, in naue, in fi.] si plures confunderunt frumentum in nauis: & naua prius uini reddidit ex communi, & postea nauis perit non tenetur naua, cum alicui prius reddi oporteret, etiam si prius recipientis melior esset conditio [¶ ibi l. uiti.] Si habens plura prædia, omnium usufructum le gauit separatim, hæres illum mortuũ potest in quẽ uoluerit illorum inferre, & sic gratificari: datur tamẽ utilis actio usufructuario in hæredem ad id recipientem, in quo minutus est usufructus [¶ ibi, de die.] sequitur, ponenda in stipulatione solct inter litigatores conuenire: si non conueniant, erit in potestate stipulatoris moderato spacio de hoc à iudice statuẽdo [¶ ibi, quoniam plerumque] l. 1. est. ibi: dandæ dilationis arbitrium non pendet ex iudicis potestate [¶ ibi, quid ergo] Jaliàs quis ergo. si testator Titio legauit 10. ut plures seruos manumitteret, & legatum non sufficit ad æstimationem omnium illorum, manumittere tenetur aliquos ad æstimationem legati, & non eliger hæres, nec legatarius: sed seruabitur ordo scripturæ, uel fors fiet, uel ponderabitur meritum [¶ ibi, si cum amnes] uide de Iuda. c. 1. super 3. glo. ¶ In ¶ glo. 1. ibi, recedere] dic quòd non recedit. sed accumulatur: quod patet, quia primus etiam institui potest, ut hic patet. & uide quod dicam. infra de reg. iur. in re communi, lib. 6. in fi. quæstionis [¶ ibi, procuratores] dicit Hostien. non est omnino locus penitentia, ex quo facta est presentatio diocesano. Ratio huius, de postula. bonæ. c. 2. uer si. nec nocebat. sed & quodammodo est penitentia locus: quia quòd à patrono sit, non est ratum, donec per diocesana fuerit approbatum, supra eo. quòd autem. 1. respon. in fi. & sic est locus penitentia quò ad patronum, non quò ad diocesana, sed quantum ad representatum, & episcopum, & patronum est, & non est locus penitentia. si enim primus est minus idoneus, & secundus idoneus, merito peniter patronus. ff. de coll. bo. nonnunquam. sed & tunc merito diocesanus secundum admittit repulso primo male merito: qui publica debet egestate laborare. ff. de posi. bona fides. imò & patrono intelligit facere gratiam: cum ex quo minus idoneus representatus est, iure suo possit ecclesiam ordinare, in aucten. de sanctis. epif. §. si quis oratorii domum, col. 9. & no. de hoc supra de offi. or. cum uos. Si uerò primus est idoneus, non est locus penitentia, quo minus episcopus pœnam incurrat, & de hoc, supra eo. cum laici. & ex his, patet pinguius esse ius prælati, quàm patroni, de hoc, supra de offi. lega. dilectus, & supra eo. quòd autem, secundum Hostien. per hoc collige, quòd patronus proprie non uariat, sed accumulatur. ¶ In ¶ glo. 2. ibi, in iure] ut de rescrip. c. pe. lib. 6. [¶ in fi.] minus sufficienter soluitur hic hoc generale. idè uide quod no. supra de offi. dele. consuluit. §. 1. Hostien. ubi uide super glo. ecce quanta. ¶ In ¶ glo. quia clerici, in fi.] dicit Hosti. quòd hoc est in fauorem: quia per ¶ hoc declaratur, quòd forrior & dignior est curus clericorum tanquam spiritualis, quàm laicorum tanquam temporalis, uel corporalis, supra de trãsla. inter corporalia. sic & firmior est limitatio ecclesiastica, ut supra de paroch. super eo, & supra eo. querimoniam, sicut & pœtio, si uelocutio, uel dictum etiam cuiuscunq; si agatur in foro ecclesie, ut no. de pac. cap. 1. & 3. nam quæ procedunt de labijs psalmitæ non facient irrita. 23. di. psalmita.

mista. & secundum beatum Ber. uerbum sacerdotis aut sacrum, aut sacilegium. sed etiam secundum Inno. hoc est ideo: quia uim electionis habet presentatio clericorum: per quod infert Hosti. qd si priori presentatione non cassata attentetur secunda reprobanda est, ut patet in his, quae not. de elect. considerauimus, & cap. auditis. uide quod scripti post Compo. de rescriptis, in c. capitulum, post glo. in ulti. col. uerfi. quarit post.

ANNOTATIONES.

- 1 Diocesanus. Quando unus solus & idoneus est presentatus. alias quando duo idonei saltem quo ad Deum, uide no. Ioan. And. in glo. fi. uel etiam quo ad istud forum.
2 Capitulo pe. In indiuisibilibus, sicut est in beneficio, & sic locus est gratificationi aliis partibus indiuisibilibus. uide glo. in c. licet, de proba. in glo. mag. quae materia facit de duobus currentibus ad brauium; uide lac. But. in prima conti. digelloru m. per Bal. in l. fi. C. de condi. infer.

S V M M A R I V M.

- 1 Diuisio decretalis, & summa.
2 Decretalis haec cur habeat hoc initium. Decretalium principia quae non mutanda. Si quis, comprehendit etiam feminam, in fi. Masculinum concipit femininum, ibid.
3 Patronatum qui possint acquirere, & acquirant, & nume. 4. & 6. 7. 14. & 21. Excommunicatus ad quem admittatur, uer. de excommuni.
4 Basilica ecclesia quae dicatur. Cum, praepositio an differat a praepositione, De. Consilium, licentia, & assensus differunt.
5 Consensu uolens cogitur per superiorem. Patronum nisi unum quando diocesanus non admittat. Communio diffensionem inducit. Defensores plures habere non expedit ecclesiae, & ratio. Sumptibus, an opera quid fiat, an referat. Patrono quae debeantur, & nu. 15. & 16. & quando nume. 17. & quae ipse ibid. Ioan. And. pluries in hoc commento citat, quod scripsit in regulas iuris canonici lib. 6.
7 Patronatus ius ex quibus competat.
8 Ecclesia quae dicatur conuentualis, & collegiata, & nu. 22. 24. An ralis exigi possit absque consensu patroni. In possessione qui sunt praesentationis, defendendi in ea. Collegii ius remanet etiam in uno solo, & nomine ecclesiae eligit, in fin.
9 In ecclesiis collegiatis electiones, & collationes praebendarum & altarium dignitatum, & praebati qui habeant.
10 Collegii ius quae habeant ecclesiae, & ex quibus possit, & eius possessio colligi, nu. 11. Ecclesia huiusmodi possint habere sigillum, & arcam communem.
11 Patroni quando sit locus praesentationis, & nu. 9. & quibus earum assensus requirendus, eod. nu. 12. & num. 22. §. 1. & 23. eo non requisito non est nulla electio, eod. num. 22. & quae & contra quem possit opponere, ibid. nu. 12. Comparatum pro positiuo. Non delectus, & suspectus non est dandus in episcopum. Praecepta offerens pro idoneo & utili non est necessarium exaudiri, in fin.
13 Praesentari quem sufficiat. Presbyter pro in presbyterum ordinando. Improprietas electionis, & nu. 14. in dict. processio. Et, pro idest. Eligere improprie dicuntur patroni, uide nu. 23.
14 Institutio auctoritabilis an per alium fieri possit, quam per episcopum.
15 Processionaliter occurrendum quibus sit. Honor ex quibus tribuatur. Processio pro praesentatione.
21 Inops quis dicatur.

- In praepositio in compositione quibus modis accipitur, remiss. Leg. nemo pro. §. 1. de regu. iur. ff. intellectus.
17 Ecclesia magis & prius tenetur subuenire patrono suo, quam pauperibus. Patronus habet actionem petendi alimenta ab ecclesia, & ubi debeant praestari, nu. 18. Pauper minime. Patronus appellatur etiam aduocatus, & ratio, & quibus alijs nominibus, in fin.
18 Libertus an patrono, uasallus domino debeant alimoniam. Vxor quoque an debeat ali, & ubi, & a quo.
19 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 20. Aedificari monasterium quando licet. A quodatus si prohibeatur a familia, quo casu iubeat dictum bona possideri.
21 Additio glossarum, & num. sequen. In patronatu acquirendo cuius diocesanus requiratur assensus.
23 Eligere est actus spiritualis, & an laicus patronus solus uel cum clericis possit eligere. Arbitrari non est actus spiritualis, etiam si super spiritualibus feratur arbitrium, §. 1.

C A P V T X X V.

Obis fuit. Diuiditur in tres partes. in prima dicit ex 3-structione ecclesiae facta de diocessani consensu ius pa. acquiri. in 2. dicit, patronum non eligere praetatum in ecclesia collegiata, licet eligat in capell. in 3. dicit, qd patrono debet processio honor, & alimentatur ab ecclesia, si uergat ad inopia. secunda ibi, Ceterum, tertia ibi, pro fundatione [Inquisitioni] prout patet in an. de duobus tm. querebatur, primo an ex constructione ecclesiae quis esset patronus. 2. an deberet admitti cum clericis ad eligendum praetatum ecclesiae collegiatae, maxime si ex consue. hoc habebat & possit quari, quare non incepit compilator hic de ere. deciso uerbo, Nobis fuit, sicut supra de ap. infr. de sen. ex. inquisitioni. dic ad hoc qd sit illud principium reseruatim propter contemporaneos huius compilationis, qui prius studuerant, & propter glo. antiquas alle. hic principia. unde si, quod absit, hodie mutaret Gregoriana compil. magna esset nostra confusio mutare principia decretalium. factum ergo, ut remaneret in his noticia, nec turbaretur memoria, & sic non ob. proemium ibi, Refecatis superfluis [Tuae] vni soli loquitur, qd patet per singulare. j. de cri. fal. q. graui [Tale] damus responsum] si fuisset decisor, dixisset respondemus [si quis] comprehenditur hic femina. de hoc. j. de ele. generali. lib. 6. & die [si quis] fidelis. 16. q. 7. pia mentis, in fi. & c. quicunq; in prin. & c. Frigentius, in fi. ubi no. Iudaeum non acquirere patronatum. ad quod bene facit, quod scripsi super regula, ex eo quod, de reg. iur. li. 6. l. q. non acquirat cognationem spiritualem. de heretico, licet cognationem acquirat, ut ibi dixi: tamen uidetur, qd non acquirat patronatum: quia cum bona sua ipso iure sint confiscata, de haereti. cum fm, lib. 6. ergo de suo dare non pot fundum, dotē, uel aedificium. facit eo. ti. c. 2. §. fi. Item dato, qd patronus esset, ius illud confiscatum esset. facit quod no. 1. q. 7. maximum, de excōicato dico, qd male fecit episcopus illud admittendo: sed si cum suo consensu fiat, patronus erit: sed exercitium non habebit ante absolutionem. cum enim religionem profiteatur, & matrimonium contrahat, & alia faciat, quae colligi super regula, dolo facit, de reg. iur. lib. 6. in parte. 2. quaestiois, uer. 3. ergo, & hoc potuit. & uide etiam quae scripsi, de senten. excō. decernimus, lib. 6. de testamento excommunicati. Itē cum excommunicato liceat ecclesiam ingredi ad audiendum uerbum Dei, infra de senten. exc. respō. §. ad orandum, ut uidetur, remiss.

missi dedi. eo. ti. nuper, super uer. orando. ergo & ecclesiam construere poterit. facit de sen. ex. quoniam, lib. 6. & commendabile est aedificare templū Dei. 12. q. 2. aurum [Ecclesia] j. basilicam. construitur f enim basilica, quae postea, dū cōsecratur, dicitur ecclesia. de hoc, supra ti. 2. c. 1. & haec differunt, infra ti. 2. c. ult. uel respicit factum iam perfectum, nō ut fuit, sed ut est. scum iam est consecrata [Cum] quidam faciunt differentiam inter, cum, & de, quam non curo, ut dixi de ele. cum in ueteri. & plenius de reg. iur. nullus ex consilio, li. 6. ad fi. quaestiois [Assensu] ar. uiolenter constructionem non acquirere ius patro. ar. supra eo. cōsultationibus. ar. contra. ff. de con. inde. si urbana. Vin. & no. quod dicit, assensu. non enim sufficit petere consilium, sicut, supra de ele. cum in ueteri, de arbi. cum olim, uel licentiam, sicut de regul. licet [Diocessani] qui si consentire nollet, ageretur coram superiore, super quo uide quod dixi, supra eo. nullus [Construxerit] si fundator potest & uult solus aedificare, & dotare, diocessanus alium non admittet, ut uideatur diffensio, quam cōmunio solet inducere. ff. de leg. 2. cum pater. §. dulcissimis. Hosti. ad hoc de sen. ex. ex tenore, & de ui. & ho. cle. quoniam. licet enim uideatur expediens ecclesiae habere plures defensores, ubi boni essent: tamen docet experientia hodie potius non expedire propter ipsorum malitias discordias, & onus aledi. Quod autem dicitur hic de constructore, nō intelligas de fabro, qui recepta mercede operatur fabricat. ad hoc conuenit uerbu. Receperunt mercedem suam, de pe. di. 3. cauendum. ad quod Luc. 16. & ff. de acquir. re. do. ad eo. §. cum quis: sed de illo, cuius sumptibus construitur, licet. n. quan doq; non differant, an sumptibus an labore quid fiat, de deci. ex parte: non tamen locū habet id, cum labor impenditur in alieno, sed in proprio. eo. ti. dilecti. Puto tamen, qd si sic conuenirent & faber, & alius, qd ille precium, uel tigna, & iste operam poneret, qd faber patronatum acquireret, dummodo hoc fieret auctoritate diocessani, ut hic. & facit quod dixi, supra. c. 1. Potest enim sic contrahi societas. ff. pro socio. l. 5. quae incipit, societas §. 1. Et idem puto eadem ratione de his, quorum unus ponit precium tignorū, & alter operam precium: & eadem ratione puto, qd qui dar precium dotis emendat, sit patronus. ad hoc. ff. de usufr. q. qui precio [Ex eo] tribus de causis acquiritur ius patr. & tria debentur patrono ex eo iure, quae omnia patet his uerbis. Patronū faciunt dos, aedificatio, fundus. Patrono debetur onus, honor, emolumentū. Praesentat, praesit, defendit, alatur egenus. Goffr. alios uersus uide infra eo. cū propter. Et haec quae dicuntur de patronatu acquirendo, sunt uera, quando haec sunt de consensu dioece. sed si alterum istorum fieret sine ipsius assensu, reliqui habentes consensum essent patroni: iste uerō non, fm Hosti. Quid iuris de reaedificatione, dictum est, supra eo. quoniam, & adde quod dixi, supra. c. 1. Alij uerō uersus, in quantum dicunt, Praesentat, praesit, inspicit honorem. uer. defendit, onus, uer. alatur, & c. Emolumentum, & haec exponuntur in fi. c. (Ius patronatus) quid sit hoc, dixi in rubrica (Acquiri) obicitur. si aedificum in taliuo, aedificium cedit solo ff. de acquir. rerum do. ad eo. §. cum in suo, & in fi. de reru. di. §. cum in suo. ergo soli domino fundi cōpetit hoc ius. So. hic bona fide, & de consensu domini fundi construit. Item ius patro. competit ex dominio translatō, non ex retento; quod patet etiam in fundo, & dote. 10. q. 1. ca. 2. nec quæritur hic, an uendicer, sed an patronatum acquirat, sicut & patronatus liber tī competit ex dominio serui perditō per manuissionem. ff. de iure pa. per totum, de re. eccle. non alie. c. 3. (conuentuali) quae dicatur conuentualis ecclesia, Inno. no. infra eo. postulasti, & Hosti. hic. Dixit autem

ibi Inno. conuentualis probari per priuilegium, per quod constituitur collegium, & datur ius collegii. ff. de col. illi. l. 3. infra de priuile. porro. qd si priuilegium non apparet, & constat, qd in fundatione sui fuit ordinatum, qd ibi essent tres clerici, uel plures. & pro tot fuit dotata, tunc similiter collegiata censetur, ar. ff. de cle. c. 1. ubi de hoc, & expressius de consue. cum dilectus. ad hoc de consue. di. 1. nemo. 10. q. 1. c. 1. q. 4. placuit, & infra de censib. quanto. Si uerō constat fuisse ordinatum, qd non haberet ius collegii, sed patronus haberet representationem, ponebam Padua exemplum in Arena compatri mei. d. Henrici, licet nunc sit mutatum, ut audiui, uel qd ibi esset unus rector tantum cum uno clerico; tunc non censetur iure collegiata; & sic potest intelligi, supra de uita & hone. cle. ut quisque, & 16. q. 7. pia mentis, & c. c. & in hoc tit. quasi per totum, & in hoc casu si contingat ibi plures clericos ordinari, nō tamen erit collegium, nisi patronus consentiat, & omnes alij, qui ex mutatione status laeduntur, ar. hic & ex iuribus allegatis in glo. Si uerō non apparet, qualiter ecclesia fuerit instituta, tunc si clerici sunt in possessione collegii, defenduntur in illa, & econtra. si alius sit in possessione subiectionis, & praesentationis quasi rei nō collegiatae, defendetur in illa, de insti. cum uenissent, supra eo. cōsultationibus, de resti. in integ. c. 2. de proba. ex literis. C. de libe. causa. l. lite ordinata, ff. de libe. causa. lite ordinata. ex quo constat de iure collegii, ius remanet in uno solo, & eligit ille nomine ecclesiae, non suo tantum, argum. 6. §. di. si forte, ubi de hoc, & supra de postula. c. 2. Dicit tamen Inno. qd si episcopi, & alij clerici possunt habere electiones, & collationes praebendarum, & aliarū dignitatum etiam in ecclesiis collegiatis, uel quia fuit sic ab initio constitutum, uel ex priuile. uel ex consuetu. speciali, supra de consue. cum dilectus, de uerbo. sig. Abbate, de excef. praesentationis. de his quae fi. a praesentatione, ea no. scitur, de elec. considerauimus, & c. bonae. i. & idem dicendum est de laicis fm eum. sed tamen per collationem laicalem nullum ius habebunt per eos inuestiti, uel fraternitatem de collegio, donec per episcopum, uel alium clericum iura spiritualia & canonicalia acquirantur, ar. 63. dist. in synodo, & remissit de hoc, supra de elec. qd sicut, ubi uide in glo. si uoluerit, in fi. Sed quantum ad istud ultimum dixit Hosti. qd laicus ex ui iure pa. non habet conferre beneficium, sed tantum ius representandi ad illud, infra ca. ulti. siue quærat de praebenda, quod dicitur supra de concef. preb. c. si. siue de parochialibus ecclesiis, ut supra, & infra per totum. Si uerō quærat de praebendo conuentualis ecclesiae, de iure communi collegium eligit sine permixtione laicorum, nisi & c. ut sequitur. Dixit etiam ipse Host. quicquid Inno. supra dixerit distinguendo, qd quaedam ecclesiae iure communi habent ius collegii, sicut cathedrales, & regulares, quae ad congregationem tenendam sufficienter sunt dotatae, & quae in communi uiuunt. & potest colligi, supra de elec. ne pro defectu, de statu mo. monaci. §. fin. de consue. cum dilectus, de ui. & ho. cler. quoniam. & tales possunt habere sigillum, & arcam communem, supra de app. significauit. quod ergo distinctum est, dicit intelligi de alijs inferioribus ecclesiis, super quo uide quod no. infra de excef. praesentationis. & no. secundum teum, qd hi sunt actus, per quos potest colligi ius, uel quasi possessio collegii, sigillum, & usus sigilli, ut est dictum: tractatus communis in c. de proba. 3. arca cōmunis. ff. quod cuiusque uniuers. l. 1. rectoriu. & dormitorium commune, de statu mo. cum ad mona. de uita & ho. cler. quoniam. communis fraternitas, & similia, supra de dona. inter dilectos [Praesentati] in praebendis possit, supra de praeb. dilectus, ulti. de con. cec.

zel. praebe. e. ultri. *[Honestus]* id est honeste, ut patet supra de ele. cum terra, & c. q. sicut. & cautum est facta electione requirere talem assensum, de ele. sacrosancta, ne excipiat contra ipsum ante confirmationem, nec consecrationem. infra de acu. cum his: pura quia diceret eum suum inimicum capitalem. unde talem in terra sua non sustineret. de iure iur. petio, & est iusta causa secundum Vinc. qui hoc no. supra de ele. sacrosancta, maxime cum patronus est princeps, qui habet defendere ecclesiam. 23. q. 5. princeps, & suspectus & qui non diligitur, non est dandus in episcopum. 63. di. si forte, sicut nec promoueri debet in principem, qui suspectus est ecclesiae, supra de ele. uenerabilem. uel secundum Hosti. si dicat, qd est prodigus, inhonestus, & malus dispensator, uel administrator. nam & post consecrationem uidetur patronus talia denunciat. 16. q. 7. filiis 18. q. 2. abbatem; multo fortius autem, de iure iur. quemadmodum: alius propter suum dissensum non nitiabitur electio, ex quo nil opponit rationabile, supra de elec. q. sicut, & c. cum terra, in fi. secundum Hosti. *[Assensu]* uidetur, quod no. 63. dist. c. 1. in 1. glo. *[Nisi]* respicit, quod dixerat, non electioni praelati faciendae *[Tractanda]* quasi dicat non solum electioni iam factae consentire, sed etiam in tractatu electionis requiretur si hoc habet de priuilegio, consue. uel statuto. sua tamen vox non afferret suffragium, ut in contrariis, secundum Inn. & Hostiensium. unde poterit & debet eius requiri consilium, si hoc obtinuit de consuetudine, uel dicitur *[Tractanda]* preces offerendo, quas si pro idoneo & utili offerat, aequum est, non necessarium exaudiri, supra de era. & quali. tuam, in fin. Hosti. *[Capella]* etiam curata *[In qua]* ad quam *[Prius]* supra de praebe. cum non ignores, & supra eod. ca. 3. *[Presbyter]* sufficit 13 qd sit clericus talis, qui possit in presbyterum promoueri, de insti. c. 2. lib. 6. unde dicit *[Presbyter]* in presbyterum ordinandus, si ecclesia est parochialis, non collegiata; quod dicit, ut de ele. licet canon. & c. statutum, li. 6. *[Et]* pro id est. uel exponit *[eligitur]* id est, preeligitur, & praepatur, Goff. uel *[eligitur]* in mente ipsius patroni, uel eum nominando, & uocando, & postea conuentualiter episcopo, ut sequitur. non tamen ius plenum acquiritur, ut patet supra ca. proxi. Dicitur autem ideo eligere, quia praesentat, quem uult, supra eo. significasti, secundum Hosti. *[Institutione]* an fauorizabilis institutio per alium, qd episcopum fieri possit, satis dixi, de offi. archi. cu. satis *[Loci episcopo]* uel eius capitulo uacante sede, infra de insti. ca. 1. lib. 6. *[Praesentatur]* uide quod dixi, infra c. fi. in glo. ff. *[Pro fundatione]* fundo scilicet illo, super quo fundata est ecclesia, acquiritur ius patronatus, ut dixi, supra c. 1. super 1. glo. & quod hic dicit de fundatore, id est intelligas de quolibet alio patrono *[Honor]* *[Processionis]* ut scilicet processionaliter occurratur ei, si sit talis, & tantus; puta rex, uel magnus princeps, hoc potest seruari usque ad ambitum ecclesiae, & quando raro uenit ad illam, uel ut primum locum teneat in processione, uel in ecclesia, uel inter alios laicos secundum Hosti. Ex talibus enim tribuit honor. ff. de albo scri. l. fi. infra de priuile. ex ore. 17. di. c. 2. & §. ultri, uel, ut no. in c. pię mentis, processio ponitur pro praesentatione. & ideo, quia in illa procedit ad episcopum cum eo, quem praesentat in ecclesia non collegiata, uel in praebenda collegiata, supra de concess. praebe. c. fi. secundum Hosti. *[Seruatur]* 16. q. 7. pię mēris, & c. Frigentius *[In opibus]* quali sine opibus. sic optimates abundantes opibus, infra de ele. fundamenta. §. ne autem. Ponitur ergo hic in pro sine. & de multiplici signifi. huius dictionis uide in specu. de dispo. & alle. §. post haec. uel ibi in, ponitur, & no. per hoc unum emolumentum, quod habet patronus, & sic ex eo iure uidetur locupletior; & tamen regula iuris

ciuilis dicit, qd locupletior non est factus, qui libertum acquisiuit, ff. de reg. iur. nemo praedo. §. 1. sed ibi alia litera habet liberum: secundum literam, Libertum, po. ca. ut ibi not. per l. ff. de praescript. uerbis, naturalis, in prin. & §. si. ne sit contra. ff. de ac. emp. l. idemque, in fi. uel dicit illud loqui de manumittente seruum, qui respectu prioris status non est locupletior, sed pauperior *[Vergit]* ut no. 16. q. 3. quicumque, intelligitur hoc quando ecclesia sibi abundat: secus, si egeat. 86. di. no. satis, infra de cens. licet, ad haec infra de ec. adi. de his, C. de serui. l. praes. de offi. or. praesent. §. porro, lib. 6. Sed quale est istud priuilegium. nonne tenetur ecclesia omnibus pauperibus subuenire. 16. q. 1. quoniam? Respondeo fm Phi. sic. sed istis abundantius, qd aliis, supra de test. cum in officiis. & melius prouidebit ei, qui prius fuerat diues 41. di. no. cogantur. & idem no. Io. 16. q. 7. pię mentis, & c. quicumque. licet ergo teneatur prouidere pauperi, ne fame pereat, huic prouidebit honorifice, si abundat. Item si non sufficit omnibus, praeponeat patronum. Item continue prouidet patrono: pauper quaterat etiam ab alio. Itē pauperi non est prodita actio, licet ecclesia teneatur. de hoc 1. q. 7. exigunt. sed patronus ad hoc actionem habet p haec iura. habet etiam ipse patronus onus defendendi ecclesiam, & pro ipsa pugnandi, & aduocandi. 16. q. 7. filiis. & ideo dicitur aduocatus, uel dominus, custos, uel guardianus, supra cod. praeterea. Caueat ergo, ne hoc in eo conuertatur, sicut hodie pro maiori parte accidit, supra eo. relatum. §. 1. fm Hosti. *[Ab ecclesia]* id est in libertum quod ad suum patronum. ff. de libe. agno. l. fin. & conuersio. ff. de iure pa. diuus, in fi. sed nunquid id est in uasallo quod ad dominum in opem? uide in spe. qui filii sunt legi. uerfi. sed nunquid dominus *[Succurritur]* in domo propria. ff. de usu, & habi. l. plenum. §. pomis, ni si uellet in ecclesia stare. Ab. Sum. n. expertus aliquos nolle alimentari in ecclesia, ne uideantur conuersi. Nunquid uxor, cui alimenta debentur, in domo uiri, uel eius haeredum, sit alenda, uide in spec. qui si. sint leg. uer. sed pone, petebat, & uer. seq. *[Tertia]* glo. Respondet per qonem, an perdat patronus ius praesentandi eum & c. & soluit respondens ad contrarium. *[In]* glo. prima ibi, §. illud non prius licet edificari monasterium, quam diocesanus episcopus locum consecraret, & ibi cruceum figat. *[In]* glo. antepe. ibi, is cuius familia, in fine si non defenditur dominus, cuius familia mihi prohibet aqua ductum, iuberet praetor illius bona possideri; donec ius aqua ductum constituar, si quod detrimentum siccitate obuenerit; puta quia arbores exaruiscent, illud emendet *[Ibi]* l. ultri. uide infra eo. glossi. *[Ibi]* si quis domum uide ne pra. ui. lu. c. fi. super glo. 2. *[In]* glo. pe. ibi, sed & si quid §. 1. uide de clerici. non refi. quia nonnulli, in 1. glo. *[In]* glo. 1. ibi, nemo] & ut ibi patet, hoc intelligitur, de diocesano loci, in quo fundatur ecclesia, non fundatoris tantum. ad idem de fo. co. pet. sane. C. praedi. & ali. re. min. l. si praedium. ad hoc, quod infra dicit, Loci episcopo, & 16. q. 5. c. 1. & optime, infra de priuile. auctoritate, in prin. lib. 6. *[In]* glo. 2. ibi, constructione de refectione no. supra c. 3. *[In]* fi. & c. monasterium. *[In]* glo. conuentualis, in fi. de hoc, supra de postula. c. 2. & 65. di. si forte. dixit hic Vincen. qd pluralitas facit collegium, cum ad hoc sint instituti, ut corpus faciant, & remitt. ad no. per eum, de elec. sacrosancta. *[In]* glo. honestius, ibi, necesse] & hoc tenet Vincen. in decre. sacrosancta, per decre. cum terra, dicens quod si contemnatur, debet cassari: sed hoc non credo, nec uideo effectum huius opi. nam & quando per-

teret, illam cassari, posset requiri: non sic in clerico, qui a principio debuit interesse. hoc dico, quia ad requisitionem huius consensus non habemus determinatum tempus. uerum ergo inest electioni, quae fit canonico contempto: sed licet non requiratur consensus patroni super electione iam facta: electio tamen in se non fuit uitiata. *[In]* glo. in fi. quod capitulum uidetur huic contradicere, cum ibi uideatur innui, qd in ecclesia collegiata patronus eligat cum collegio. Dicebant antiqui, quod illud uetus, hoc nonnum. uel non dicitur ibi, qd eligat, sed qd electum confirmari postulat, secundum Tan. & hoc satis patet: quia tex. dicit ibi, Monachorum electio, & possessionis dominus poposcit. unde non posuit patronum inter eligentes. *[In]* glo. non uidetur, ibi, laicum] posses dicere solum: & sic cessat contrarium secundum quod dicitur, ut recitat Vin. in c. sacrosancta. Hic uero eligebat cum clericis. & est si. supra de arbi. per tuas. Sed hoc non placet ad hoc, infra de elec. ex eo quod, li. 6. nec ob. decr. per tuas: quia arbitrari non est ira spiritualis actus, sicut eligere, etiam si super spiritualibus feratur arbitrium, cum non per arbitrum, sed per illos, inter quos fertur, exerceatur postea ille spiritualis actus. Praeterea & auctoritas superioris uidetur tunc necessaria, ut ibi *[Ibi]*, sicut credo] idem Hosti. nec ob. in aucten. de ec. ti. §. si quis adificationem: quia ei non est standum in talibus 10. di. c. 1. secundum eum, potest & aliter intelligi, ut dixi fm eum super uer. tractanda *[Ibi]* in fi. *[Ibi]* aliam solutionem collige ex fine seq. glo. *[In]* glo. sed nunquid, ibi, non possit fieri collegiata] ad hoc, infra de excess. praedilecta. & hoc tenet hic Vin. alle. infra eo. postulasti. Et idem Hostien. supra eo. e. c. super uer. conuentuali, post prin. *[Ibi]* monasterium] ubi de hoc.

ANNOTATIONES.

- a *[Iste uero]*. Qui ergo probat se unum ex praedictis fecisse, nisi probet consensum episcopi, non habet patronatum: quod non aduerunt plerique ista facientes. si abbas, uel praetatus, uel alius fundat ecclesiam, & processu temporis in illa per alios fiant capellae, uel beneficia, quia ius patronatus expresse in illis non reuocet. an ad primum fundatorem pertineat in illis ius patronatus, uel ad illos, uide in dec. nouis illorum de Rota, conclu. 35. & 77.
- b *[Cedit solo]*. Stante edificio illo uero destructo materia edificii ad edificantem. uide l. 2. & ibi doct. & Bal. C. de rei uend.
- c *[Haereditur]*. Vide doct. & Bald. in l. 1. C. de lega. & an haeredit laborare debeat, ibi per ipsum & Bar. in l. Caio. §. fin. ff. de ann. lega. & uide Bart. in l. libertis. §. fin. ff. de ali. & ci. le. & Ioan. And. de praeb. cum secundum, in glo. per hoc.

S Y M M A R I V M.

- 1 *[Praesentare se patronus ecclesiae uacantis ad eam non potest]*, & quare nu. 2. sed filium potest, ibid. & quae alia nequeat, nume. 2. in fin.
- 2 *[Dubitandi]*, & decidendi rationes quae in casu huius decretalis. Sibi quid ascribere, uel dare in quibus prohibeatur.
- 3 *[Temporalia differunt a spiritualibus in acquirendo]*, & qualiter. Patrono licet non praesentante institutio an & quando irritanda, cir. fin. uer. nec obli.
- 4 *[Epilogus, suffragium & additio glossarum, nu. 4.]* Correlatiuorum natura quae. Inter eligentes an & quando sit electa persona computanda, iuncta gloss.

C A P V T XXVI.

Er nostras. Casus. Patronus ecclesiae uacantis ad eam se praesentare non potest. & sunt duae partes. in prima consulario. in secunda responsio ibi, cum igitur. & antiqua litera, per nostras. & est

uera litera per uer. postulasti. & quia scribit unis *[Clericus]* hoc dixit. quia de laico non fuisset dubitatio *[Idoneus]* ut maior sit dubitatio *[Praesentare]* uidebatur sic, quia magis debemus nos diligere, quam alios, supra de usu pal. nisi specialis: tum quia factum patroni non ratificatur nisi per approbationem diocesani. supra eo. quod autem. sed contrarium respondetur secundum Hostien. *[Ingerere]* sic non debet quis se ingerere procuratoris officio. ff. de procura. quae omnia, nec sibi tutelam ascribere. ff. ad l. Cor. de fal. l. uxori. §. qui se. nec auctoritatem praestare. ff. ad Trebel. le. 1. §. fuit. Sed contra ff. de contrahen. emp. l. fistulas. §. fundum, ubi tutor sibi ipsi possessionem tradit. So. non simpliciter sibi tradit, sed egrediente familia pupilli ipse ingreditur. Goff. aliter respondebat hic Hostien. dicens aliud in temporalibus, in quibus habet locum successio, nec in additione requiritur iudicis auctoritas. ff. de acquir. haeredi. l. pro haerede, aliud in spiritualibus, in quibus nec successio locum habet, supra de fil. pres. ex transmissa, nec sine iudicis auctoritate acquiritur, supra de insti. cap. 3. & no. de offi. archidi. cum satis, & supra eo. relatum. §. seipsum. pater uero potest filium praesentare, quod dicit, ut supra eo. consultat, & ca. quia clericus, fm Hosti. qui etiam dixit hic & in summa huius ti. in fi. qd si uacante ecclesia episcopus uocat talem patronum, & confert sibi ex suo officio ecclesiam, qd poterit consentire, & ualebit collatio: quia talis se non ingerit, sed uocatur a Deo, ut Aaron, supra de ele. qualiter. nec eo, quod est patronus debet fieri conditio sua deterior, imo melior. s. c. proxi. in fi. s. de testa. cum in officiis. nec ob. si dicit, qd in institutio facta patrono non praesentante omnino sit irritanda, supra eo. illud, in fi. na. & sufficit, qd patronus consentiat post facto, ut patet, supra eo. si uero. & interdum ordinat episcopus ecclesiam non praesentante patrono, ut infra eo. cum autem, & c. cum propter, supra c. 1. 2. & 3. & facit quod ibi dixi, super uer. plurimorum. nam & de ueritate iuris habet episcopus beneficia conferre, licet de gratia toleretur, quod patronus praesentat, supra capitulo quoniam. Praeterea de ipsius fit consensus, ex quo uocationi factae ab ipso episcopo consentit, nec est admittenda subtilitas, ex qua sequi posset perplexitatis absurditas, arg. sup. de appel. interposita, ad fi. nec ob. quod hic. & in fi. dicitur, quod locum habet, cum quis ducit primam originem a seipso, quod patet, supra de elect. cum in iure, de sorti. c. fi. *[Personatum]* idem dicas de canonia, uel alio beneficio, cu. eadem sit quo ad hoc ratio. *[Prima]* glo. signat contrarium. *[In]* prima glo. ibi, quae omnia] uide de procura. mandato, in fi. 2. glo. *[In]* glo. 2. ibi, praetor] uide in c. cum in iure, super 1. glossi. *[Ibi]* l. ultri.] uide de insti. c. fina, super glo. 2. *[In]* glo. prima in fine, ibi, coelegit se] non elegit. *[In]* glo. 2. ibi, praetor] secundum Ioan. *[Ibi]* l. ultri.] Est enim natura correlatiuorum, quod unum non sit reliquum, ff. de rerum permu. l. 1. in prin. Hostien. *[In]* fine] hoc uerum in forma scrutini: secus in forma compromissi, secundum ea, quae dixi, supra de elect. cum in iure, & est ratio fm Hosti. quia in scrutinio, cu. secretum fiat, habet originem a seipso, quod esse non potest: sed in compromisso possunt alii ipsum audientem nominare, & sic potest consentire ab aliis nominatus, cu. tunc non habeat originem a seipso.

ANNOTATIONES.

- a *[Consentiat]*. Et talis receptio beneficii uidetur tacite praemissae praesentationem praegambulam, & iste actus receptionis continet plures actus 1. 3. §. si debitorem, ff. de dona. inter ui. & uxo. facit. l. illud, ff. de acquir. haeredi. & uide ad hoc bonam glo. in clem. prima, de concess. praeb. & ibi probatur.

S V M M A R I V M.

- 1 Si patroni ad ecclesiam uacantem intra quadrimestre non presentant, & quo alio casu episcopus ordinabit ecclesiam, & numer. 3.
2 Inter patronum laicum, & clericum que differentia.
4 Additio glossarum.

C A P V T XXVII.

Utrum propter Casus. Sit patroni ad ecclesiam uacantem intra 4. menses non presentant, episcopus ordinabit ecclesiam. uel si questio iuris patro. non diffinitur, infra 4. menses, episcopus ordinabit ecclesiam sine preiudicio euicentis. & ponit dictum, & protestatione subdit ibi, ita quod [Laicorum] patronorum: quo casu locum habet, quod hic dicitur de quatuor mensibus quod dic, ut infra, eo. c. uno, lib. 6. Aliquos laicos ut premissit. differunt enim patroni laici, & clerici in his, quae his uerbis continentur. Clericus, & laicus distant per plura patroni. Poenitet, & tempus, subiectio, poena; forsan. Et ratio, titulus, donum coniungitur istis. Poenitet, quod dic, ut legitur & no. supra c. cum aut. Tempus, ut nunc dixi, & habes, infra c. uno lib. 6. Subiectio, quae magis est astrictus potestati ecclesiae clericus patronus, quam laicus. quod dic, ut infra c. proxi. & supra de offi. leg. dilectus. Poenaque forsan. nam secundum quosdam clericus priuatur potestate presentandi ea uice, si minus idoneum presentat: sed laicus non priuatur. sed secundum Hostien. idem in laico, ut probatur in aucten. ut hi qui. ecc. §. si. coll. 5. & de ecc. ti. §. si quis aedificationem, in fi. colla. 9. & de san. tit. episc. §. si quis oratorii domum, colla. 9. & ideò dicitur forsan, quia opiniones sunt. quod dic, ut de sup. neg. pra. la. cap. 2. de offi. ordi. cum uos. tene quod ibi dixi super gl. 2. potest notari, 5. differentia quod ad rationem reddendam. unde dixit uersus, 6. quantum ad assignationem tituli ordinandi. unde dixit, Titulus; quod dic, ut infra eod. pastoralis, & c. postulasti. 7. quia clericus fit patronus ex donatione sine auctoritate episcopi: sed in laico, & ideò dicit, donum, de hoc, supra eo. significasti, & c. ex insinuatione. de his differentiis quantum ad expositionem primorum uersuum no. plenius in summa eo. ti. §. in quibus differant, & per ultimum uersu. suppletur, quod ibi deest secundum Hostien. Idonea ordinare] contra supra cap. 1. So. quando quod hic dicitur non potest fieri sine scandalo, debet fieri quod ibi dicitur. uel aliter ut ibi. Innocen. [In posterum] sic supra eod. consultationibus; quod dic ut ibi. Hostien. ¶ Glo. f allega. unam concord. signat unum contrarium, & utrobique remittit.

ANNO TATIONES.

- 1 De quatuor. Et si intra tempus suum patronus non presentat, & sic deuoluitur ius suum ad episcopum, & episcopus negligens est in conferendo, an illi currat tempus a die uacationis, an a die finis termini patroni dati a iure, uide in deci. Ro. conclu. 289.
2 Minus. Et an dicatur idoneus monachus, si presentetur ad ecclesiam parochialem, uide in deci. Ro. conclu. 288. & eo ipso, quod clericus patronus uariat, dicatur priuatus iure suo, quasi indignus scienter presentauerit, uide in deci. nouis Ro. conclu. 149.

S V M M A R I V M.

- 1 Legatus de latere quam ecclesiam reseruare non uacantem, & uacantem possit conferre, & quam potestatem habeat, nu. 5. cir. fin. & num. 17.
2 Reseruare an possit similiter delegatus a papa, & quando quis, cui scriptum sit, ut provideat alicui de beneficio in una uel pluribus ecclesiis, id facere possit, cum formis reseruationum, nu. 3.
3 Prouisor delegatus an uariare possit, & quando, & nu. 11.
4 Reseruaciones, & acceptationes beneficiorum an fieri possint ultra unum, & nu. 8. uer. & licet, & 11.
5 Post reseruacionem, & inhibitionem beneficii facta collatio an teneat.
6 Prouisio secundi impetratoris non tenet, donec primo non sit prouisum, & quo casu.
7 Prouisor delegatus, ut impetranti provideat in aliqua ecclesiarum certa ciuitatis, uel dioec. uel de aliquo beneficiorum pertinentium ad collationem abbatis, quod conferre poterit, & ante quam conferat ipse, si fiat collatio ab eo, ad quem spectat, tenebit.
8 Idem, si deputatus specialiter alius prouisor, siue etiam secundus generaliter deputatus conferat de predictis aliquam ecclesiam prius.
9 Delegatus generalis non habet potestatem super contentis in clausula generali ante, quam exprimantur.
10 Reseruatio comparatur expressioni.
11 Prouisio si sit usque ad certam summam, an nisi de uno poterit prouideri, & nu. 8. cir. fin.
12 Prouisio si concedatur de conferendo primo uacaturo in ecclesia, uel dioecesi, non collato primo, potest secundum, tertium, uel ulterius conferri, sed hoc non est perpetuum, uide nu. 12.
13 Prouisor si moriatur post in aliqua ecclesia reseruacionem factam, ad quem prouisio redeat.
14 An & quando poterit suspendere collatores, & de forma suspensionis, & an eos citari debeat.
15 Prouisor habens prouidendi potestatem in primo beneficio uacaturo in ecclesia, dioec. uel prouincia in quo debeat prouidere, & supra nu. 10.
16 Prouisor quid si habeat potestatem conferendi, cum se facultas obtulerit in fin.
17 Ad iudicatio beneficii fit cum fructibus.
18 Fructus non facit suos, qui non est canonicè adeptus beneficium, & nume. 16.
19 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 15. 16. & nu. 17.
20 Collatio non potest fieri a legato ante uacacionem reseruata ecclesiae.
21 Reseruacionis potest mutare propositum.
22 Reseruacionis ui non potest statim facere in canonicum, pro quo reseruauit, recipi.
23 Reseruacione una pendente, non potest aliam facere in ecclesia collegiata, ibid.

C A P V T XXVIII.

Utrum dilectus Casus. Legatus de latere ecclesiam, cuius alia ecclesia est patrona, suae collationi reseruare potest, licet non uacet; & conferre, cum uacat. Et sunt duae partes. in prima ponitur petitio. in secunda diffinitio ibi. Nos igitur. Hostien. ponebat literalem casum, quem breuitatis causa, & quia satis patet, praetermitto [Pasare contingeret] no. legatum de latere posse reseruare donationi suae primam praebendam uacaturam conferendam certae personae, quamuis ipsam prius, quam uacet, non posset promittere, uel conferre: hoc ipsum potest delegatus, cui papa commisit, quod alicui prouideret secundum Innoc. ut eandem potestatem recipiat delegatus in speciali commissione quod ad ipsam exequenda, quam recipit legatus in generali; & sunt secundum Hostien. efficacia, argum. de concef. praeben. quia cunctis §. ex parte, de offi. dele. studuisti, de consti. translato. ff. pro socio, actione §. renunciare, ff. de admi. ru. si duo. §. si. Est tamen t distinguendum secundum Innocen. quia si mandatur alicui prouideri de primo beneficio, quod uacabit in ecclesia, primum beneficium, & non aliud suae donationi poterit

reseruare. Si uero papa mandauit, quod alicui prouideret in aliqua ciuitate, uel dioecesi de primo beneficio, quod ibi uacauerit, suae donationi reseruare poterit beneficia illius dioec. uel prouinciae in hac forma. scriberet enim cuiilibet ecclesiae, cum papa mihi mandauerit, quod tali prouideam in primo beneficio, quod uacaret in ista dioecesi. uel prouincia in hunc modum. Clemens episcopus & c. usque in finem: cuius auctoritate beneficium primo uacans in prouincia, ciuitate, uel dioecesi collationi nostrae duximus reseruandum. illi, pro quo scriptum est, conferendum. eadem auctoritate uobis mandamus, quod si contigerit primam uacacionem esse in ecclesia uestra, illam uobis reseruatis. & adde secundum Host. & quamcito uacauerit, & diem, quo uacare coeperit, nobis per uestras literas intimetis: & tunc si de illo beneficio, quod ibi uacabit, aliquid attentaretur contra reseruacionem factam, non ualeret: quia haec potestas est eis per superiorē ablata. Si uero dicatur in litera, quod prouideatur alicui de beneficio, quod in tali prouincia duxerit acceptandum, tunc est in optione impetrantis, quae beneficia uoluerit acceptare, & significare illa suo executori: quo facto executor sibi reseruabit unum de praedictis primo uacans, & sic scribet singulis ecclesiis, Noueritis & c. usque ad finem literarum, Postea dicet, & ipse impetrans elegit talia beneficia, de quibus est unum in ecclesia uestras mandamus, quatenus, si illud prius, quam alia quae elegit uacare contigerit, illud nobis reseruatis & c. Si uero papa commisit in arbitrio executoris, quod ei prouideret in beneficio competenti, tunc iudex aestimabit, quae beneficia sibi competentia arbitretur, & sibi secundum praedictam formam eadem reseruabit. Quae tamen consueuit, an possit post, quam semel elegerit, uariare: in quo remittit Inno. ad no. qui matri. accu. post. cum in tua, & Host. ad no. de rescrip. cum in multis, li. 6. Quod tamen autem huiusmodi reseruaciones possint fieri, probatur: quia aliàs inutile esset mandatum de prouisione, & quia principali commisso, & accessoria commissa uidentur, & ea, sine quibus expediri non potest ut infra dicam. Alii dicunt, quod in quacumque praedictarum formarum scribatur, nec impetrans, nec executor possunt ultra unum beneficium acceptare, uel sibi reseruare: quia impetrans unum solum beneficium habere debet; & sic unum solum sibi est reseruandum. Grauis enim, ambitiosus, & nimis uagus est primus superior intellectus, & ideò odiosus, nec sequendus, ar. de transla. c. si. ff. de iniur. prator. imò plus dicunt quidam, & bene, ut uidetur, quod per tales literas non potest sibi executor aliquod beneficium reseruare; nec per hoc dicitur mandatum inutile, uel quod aliter expediri non possit: quod est falsum. Expector enim uacatio, ut iuri congruit, supra de concef. praeb. c. 1. & 2. & per totum, & tunc conferat. De prouisione enim, & non de reseruacione recepit mandatum. illud ergo seruet, & non excedat, supra de rescrip. cum dilecta, de offi. delega. prudentiam, in fin. 1. respon. Nec obstat, si dicas, quod si non reseruatur, tenebit collatio alteri facta per illum, ad quem spectat: quia nec illud erit sine poena, ex quo denunciatum est, quod dic, ut supra de praeben. inter cetera, & c. dilectus. 2. & ex contrario aperitur uia ad uacaturas, contra id, de concef. praeben. c. 2. & c. constitutus, in fi. secundum Inno. nec obsecundum Hostien. quod dictum est in prin. glo. Legatus enim habet potestatem ordinariam generalem & fauorabilem, quae plenior est, quam delegata, & habet legatus de latere multas praerogatiuas, quas non habet specialis delegatus, uel alius legatus, ut patet de of. si. l. c. 1. lib. 6. Remittit tamen ad ea, quae infra notauit, & de concef. praeb. c. 1. lib. 6. dic de his, ut ibi, &

eo. ti. si capitulo, & c. si soli, & c. executor, & ca. ne caprandam [Inhibens] & quia archidiaconus uenit contra inhibitionem, legatus factum suum cassauit, ut sequitur, arg. 10. di. Iudaeos, secundum Host. Nam secundum Inno. ex quo ille, qui super hoc potestatem habet collationem beneficii sibi reseruatur, uel inhibet collatori, ne alteri conferat, quod fit contra talem reseruacionem, uel inhibitionem, non ualet: quia per hoc illa uice suspensus est a collatione talis beneficii, argum. hic & collatio facta per suspensos non ualet, de consue. cum dilectus, de elec. cum inter. R. & uidetur expressum, de concef. praeben. quia cunctis. Sed contra, quia semper uidetur ualere collatio facta, nisi decretum sit interpositum, supra de elec. innotuit; in fin. de praeben. inter cetera, & c. dilecto. Aliis uidetur, & forte melius, quod si scriptum est alicui, quod alicui prouideat in certa ecclesia, quod ex quo prouisor recepit literas, quod penes eum est potestas prouidendi, & est ablata ei, quod prius habebat. unde si hoc sciens prior collator illa alicui conferat, non ualet collatio. si uero ignorat, tunc obtinet. quod dictum est de decreto. Quid si duo impetrant ad diuersos, ut eis prouideatur in aliqua ecclesia? Dicunt quidam in omni casu primo impetranti primo prouidendum, arg. sup. eo. cum autem, in fi. adeo. quod donec ei prouisum fuerit, non ualet prouisio a secundo executore facta, etiam si ignoret primas literas, nisi de ipsis in secundis habeatur expressa mentio, ut patet, supra de rescri. ceterum, & c. capitulum, de offi. dele. ex parte, in nec ob. quod dicitur, quod tenet collatio facta post tales literas ab eo, ad quem spectat iure ordinario, de praebendis, dilectus. 2. quia ius ordinarium fauorabilius est, quam extraordinarium, ut patet ex no. de appel. vt debitus, & quia in delegatis prima litera praualent, sup. de rescri. ceterum, licet alii in utroque casu dicant idem. Quid si aliquis impetrat, ut ei prouideatur in aliqua ecclesiarum certa ciuitatis, uel dioec. uel de aliquo beneficiorum pertinentium ad collationem Abbatis, cum plura beneficia in diuersis ecclesiis ad ipsam Abbatem pertineant? Respondeo: hoc uidetur, quod iste prouisor quando eum que ante, quam eligat ecclesiam, ubi debet prouidere, inuenit aliquam praebendam uacantem, illam conferre poterit: sed ante, quam conferat, nullus illorum, ad quos ordi. iure spectat collatio in dioec. nec ipse Abbas impediret conferre, & tenebit collatio, si conferat. & idem uidetur, si alius prouisor specialiter deputatus alteri super aliqua ecclesia, contenta sub praedicta generalitate ciuitatis, uel dioec. uel prouinciae, siue etiam secundus sit generaliter deputatus, ut in ciuitate, dioec. siue prouincia, debeat alii prouidere, si quod tenet prouisio facta per talem secundum prouisorem, arg. sup. de rescri. pastoralis, in fi. ubi dicitur delegatum generalem non habere potestatem super contentis in clausula generali ante, quam exprimantur: postquam tamen impetrans coram prouisore suo expressit, in qua ecclesia sibi prouideri uoluit, & expressio peruenerit ad eum, ad quem pertinet collatio et iure ordinario, adempta est ei potestas conferendi per talem expressionem, sicut & si in literis ab initio fuisset expressa ecclesia, arg. ibi, & quod no. eo. tit. Abbatem, & infra de rescri. cum in multis. & licet talis executor collationi suae possit reseruare praebendam primo uacaturam, de praeben. pro illorum: quam reseruacionem comparauimus expressioni, non tamen potest reseruare nisi in una ecclesia, quod sic probatur: nullus a principio posset habere literas super praebendis obtinendis in pluribus ecclesiis. viderentur enim fraudulose, sup. de rescrip. in praesentia, & c. ad audientiam. Eadem ratione & si quis impetrauerit generales, ipsarum auctoritate non poterit ei ius in pluribus eccle.

cleris referuari, delegatus, n. dēt procedere ut delegas, de referi. super literis, in fi. nisi forte usq; ad certā summā, puta. 100. marcarū, mādare alicui in beneficiis ecclesiasticis prouideri. r. n. usq; ad prædictā mēsurā tū referuare postea plura beneficia. nec. n. forte de facili inuenire beneficiū unū valens. Si uerò in literis singulariter dicere, prouideas de beneficio, tunc quæ uerba nō patiunt, nō poterit nisi unū beneficiū referuare sūm Inno. ¶ Dixit t̄ aut Hosti. q̄ si simpliciter prouideri mandet usq; ad certā summā, nisi iungatur in litera de uno, uel pluribus beneficiis, nō poterit prouideri nisi de uno. Cū. n. rescripta sūm ius sint intel ligenda. & interpretanda. C. de præci. impera. offi. l. rescripta, & l. nec damnosa, quæ sunt canonizate 25. q. 2. sed hoc est in iure expressum, q̄ unus dēt habere unū beneficiū, & nō plura, ut patet. s. de præb. cum nō ignores, & c. super. ergo licet generaliter dicat, Benefi cius talō usq; ad summā. 100. marcarū, dēt intelligi de uno beneficio tūm, nisi aliud exprimat, & si dicas, pos set talis imperator esse inutilis, q̄ uix reperiretur bene ficiū tam pingue respō. & si uix inueniatur, sufficit, q̄ inueniatur, ar. ff. de iudi. uix certis. & si ēt nō inue niatur, nō est curandum, sed improbe ambitioni inā purandū. s. de præb. quia in tanrū, & s. fi. istud dictum Hosti. reprobat. de præb. q̄ uis. i. in prin. lib. 6. & uide quod ibi dicā. ¶ Dixit t̄ etiam Inno. q̄ quando scribitur de beneficio, quod primō uacabit in ecclesia, uel dioc. licet nō cōtulerit primū, poterit conferre sūm tertiu, uel ulterius, arg. s. de præb. dilectus filius. G. sed hoc nō est simpliciter uerū, sed dic, ut infra eo. gl. ner. itē dicunt quidam. subdit ēt Inno. q̄ quando scribitur de beneficio, quod primō uacabit in dioc. q̄ poterit etiā tunc prælegere unā ecclesiam, & tunc in aliis p. uisior prouidere nō poterit, quod sūm cum aliqui nō concedunt. Est t̄ etiā notandū, q̄ ex quo prouisor referuauit in aliqua ecclesia, ēt si prouisor moriatur, nō redit prouisio ad ordinariū, sed ad ipsum, cuius aucto ritate facta est reseruatō, uel expressio. ¶ Item ex quo referuauit in una ecclesia, in alia prouidere, uel muta re nō potest, dum modō sit talis ecclesia, quā possit habere, de rescript. cum in multis, ff. de op. le. l. 2. talis enim prouisor, siue in prouincia, siue in dioc. siue in certa ecclesia potestatem receperit: nō tamen potest omnia beneficia prouinciar. dioc. uel ecclesiar. sibi referuare, nec ita in genere ab ipsorum collatione suspendere collatores: sed in specie potest hoc modo. Suspendo talē a collatione primi beneficii, uel secundū, uel ul. prioris, uel sic: Suspendo talem a collatione primi beneficii, q̄ ualeat. 10. uel 20. marcas, si estimer illum tanto beneficio dignum esse, & cū eadem deter minatione potest totam prouinciam, uel diocesim, suspendere, & pro his est efficax ratio: quia, ex quo ali quid mandatur, uidetur & omnia illa mandata, sine quibus mandatū expediri nō potest. ff. de iurisd. om. judi. l. 2. de offi. dele. ex literis, sūm Inno. & est efficacior sūm Hosti. quia omne id uidetur mādatum, per quod peruenitur ad illud, arg. ff. de procur. ad rem mobilē, & l. ad legatum, hoc tamen nōa semper sequitur sūm Inno, ut patet ex no. de elec. innotuit, uersus si. Sed sūm Inno, prouisor, de quo dictum est, bene potest māda tum exequi sine generali suspensione, uel reseruatione, ergo illam nō faciet: sed absque speciali mādato exequi nō possit illam, ergo facere poterit. Item ef fusa suspensio est reprehensibilis, ergo rescriptum, qd hoc expresse nō concedit, per interpretationem ad hunc iniquum intellectum trahendum nō est. ff. de nul. sub. ex facto, ff. de reg. iur. Neratius, in fi. Sed & dici potest, q̄ omnis talis suspensio superabundans sit & effusa, si nō fiat citatia his, de quorum beneficiis exe cutor prouidere intendit, cum mandatū per exec-

ptiones, quæ forsan nō solum contra literas prouisi onis, sed etiam contra personam impetrantis com petunt, elidi possit, de rescrip. cum adeo, si proponen te, de ara. & qualitate, acceptimus, & ideo, si beneficiū interim per illos, ad quos iure ordinario pertinet, alii conferatur, tenet collatio, de præben. inter cætera, & c. dilectus. Secus, si papa der alicui potestatem confe rendi. nam tunc primis abstulisse uidetur hanc pote statem. ad hoc de concess. præben. constitutus, & eo. ti. si capitulo, libr. 6. ¶ Item dicunt quidam, q̄ si alicui data est potestas prouidēdi in primo beneficio, quod uacabit in ecclesia, diocesi. uel prouincia, prouidere debet in primo tantū beneficio, quod uacauerit post receptionem huiusmodi literarum, & post notifica tionem de hoc factam ecclesiis, in quibus habet pote statem prouidēdi, ar. de ap. super eo. 2. & secundum istos, si contingat uacare aliquid beneficium, nō potest prouisor de illo prouidere, quousq; literæ omni bus & singulis de prouincia fuerint præsentate, adeo quod si iudex huiusmodi uellet forte omittere vnā ecclesiam, in qua nō notificaret mandatum, & potestatem sibi datam, in nullo loco posset conferre pri mum beneficium. Alii dicunt, & uidetur melius, q̄ ex quo receperit literas, statim conferre potest bene ficiū primō uacans, & si nō scribat ecclesiis, in qui bus habet potestatem prouidēdi: quia litera nō dicit, quod eis scribat, sed q̄ eis prouideat. Plus dicunt quidam, quod si primum beneficium, quod uacauit, nō possit conferre, quia prouisus est ab aliis, poterit tamen prouidere de secundo, tertio, uel ulteriori: quia beneficia sunt latissime interpretanda, j. de uerb. si. olim, secundum Inno. & quia sūm Hosti. uerba sunt intelligenda cum effectu, de cler. nō resi. relatum. Quando ergo dicitur in litera, q̄ prouideatur de bene ficio primō uacaturo, nō est hoc tantum ad primā uacaturam restringendum, quantum ad potestatem prouisoris, & prouisionem beneficii extendendum. unde sic debet intelligi & exponi, prouideas de bene ficio, quod primō uacare contingerit, i. de illo bene ficio uacaturo, de quo ei primō cum effectu poteris commodē prouidere. Id enim solū possumus, quod commodē possumus. sic etiam in dubiis benigna & nō maligna interpretatio fieri debet, & ut impetras commodū inde sentiat, & ut res potius ualeat, quā pereat, de deci. ad audietiam, de priuile. in his, de uerbo. sig. Abbate. Credunt tamen prædicti sūm Inno. q̄ hoc operetur notificatio facta ecclesiis, q̄ si postea conferat alii beneficium, patiantur poenam, supra de præben. dilectus. Sed obest, quia ex quo primum bene ficiū nō habuit, sibi deinceps nō poterit prouideri, & sit contentus prædicta poena; quod nō pla cet Inno. secundum quem hæc fortius sunt uera, quā do mandauit sibi prouideri, cum se facultas obtulerit: quia nō intelligitur sibi auferri facultas, si ab alio prouenitur [Præbenda] quæ erat. H. clerico assignanda [Supplicat] & benef. Confirmari] sub. & t̄ adiudicari cū fructibus inde perceptis, & aduersario silentium imponis & sic fertur in fine sententia. Hosti. [Et infra] hoc est, quod. G. contradicebat, dicens se potiorē, cum primō præsentatus fuisset [Fructibus] sic ergo, qui minus canonicē beneficium est adeptus nō facit fru ctus suos: imō tenetur ipsos restituere, quantumcunq; tempore beneficium tenuerit, ut hic patet, & supra de ap. bonæ, in fi. de præben. dilectus, in fi. ubi de hoc [Per ceptis] ab illo. G. qui in ecclesia administrat, uel quo cunque alio: quia ab illo tempore, quo fuit institutus per episcopum, pertinuerunt ad eum, ad hoc, supra de offic. ordi. cum uos, de testa. relatum. 2. s. no mine. Hostien. ¶ Secunda t̄ glo. ponit partem casus. ¶ Glo. sed quid] quærit, & soluit. ¶ Penult. glo. obicit de decre.

decr. dilectus, & soluit. secūdo obicit de fraude uacaturæ p. decr. constitutus, & soluit. tertio obicit de ab surditate, & soluit. quarto quærit alle. pro, soluit cōtra rium. ¶ In t̄ gl. pen. ibi, l. 2. s. si quis a prim.] uide, s. ut li. pen. c. 1. super ult. gl. ¶ In glo. ult. ibi, certum] malæ fidei possessor omnes fructus restituit cum re. ¶ In t̄ gl. ratione, in fi.] simile, arg. de insti. c. ult. ¶ In glo. sed quid, ibi, prouincia] expeditum est, in fi. de of. leg. c. presenti. i. respon. lib. 6. [Et ibi, credo] sūm Vin. [Et ibi, donationi papæ] idē Guil. in Spe. de leg. s. nunc tractemus, uer. sed ecce, ibi uideas. ¶ In t̄ glo. & ita, ibi, reseruaui] confert ergo, cū uacabit, & nō prius, nec promittit: & sic nō ob. de concess. præben. c. 2. nec ob. si dicas, q̄ proposuit certæ personæ de illa prouidere: quia bene poterit mutare propositū. Host & facit quod nō. de offi. lega. præsent. s. cæterum, in gl. 2. lib. 6. & quod ibi dixi, & quod nō. Guil. in Spe. tit. 2. s. nunc tractemus, in 1. col. Illum tamē, pro quo reseruaui, nō potest statim facere in canonicum reci pi, ut nō. eo. s. uer. sed si legatus, & uide quod dicā, de præb. si eum, lib. 6. uer. obtemperatū [Et ibi, non possit] qd post legatus de latere, in fi. de of. leg. c. 1. lib. 6. [Et ibi, elegerit] prouisus est, quia in una ecclesia collegia ta pendente una reseruatō nō potest facere aliā, inf. de offi. lega. præsent. 2. respon. lib. 6. [Et ibi, a princi pe] & s. merito [Et ibi, primum dictum] uidetur placuisse Guil. in Spe. de leg. s. nunc tractemus, uer. sed nunqd legatus, & G. Na. in decr. dilectus [Et in fine] idem hic Dama. Goff. Phi. & Host. qui hoc etiam repetit, quod dixi secundum eum, supra de offi. lega. dilectus.

ANNOTATIONES.

- 1 ¶ Tenet. Hoc potest esse uerum, si soli collatori scribatur sine de creto: secus, si illi & executori, ut prouideat. uel soli executori, ut prouideat. uide in c. si soli, de concess. præben. lib. 6.
- 2 ¶ Expressio. Secus in reseruatione legatorum, de offi. l. c. præsen ti, lib. 6. ubi uide. & ad materiam, uide c. si cui, de præben. & in c. si super gratia, de offi. delega. lib. 6.

S Y M M A R I V M.

- 1 Præsentatus secundo loco a patrono si instituitur, ualeat institutio, non ob. app. prius a primo facta, nu. 2. 4. & 7. Episcopus si malitiosè primum repulit, ei compellitur prouidere. Per presentationem patroni ius acquiritur, & contra quem.
- 2 Contra appellationem legitimam factam tenet, nu. 7. & 10. Dabitur ratio, & decidendi huius constitutionis.
- 3 Iura, quæ probamus, antecessorum, nostra facimus. Decretalium compilatio prima quo tempore confecta.
- 4 Institutio si fiat ab episcopo de suo, resutatis a patrono laico præ sentatis, cassaretur. Comparatum, pro positiuo. Enallage figura dictionis. Secundus antepositus primo, uide num. 5.
- 5 Idoneior antefertur. Gratificationi episcopi quando sit locus. Decretalis hæc quomodo intelligatur.
- 6 Dubium non esse quando intelligatur.
- 7 Appellatio inuito appellante tollitur hic per factum alterius. Consilium potest quis in alterius mutare præiudicium. Penitere licet re non integra hic.
- 8 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 9. Malitiosè, uel dolosè qui gerit quid, ut puniatur.
- 10 Additio glossarum, & num. sequen. Patronus non omnino subiacet ecclesiasticæ iurisdictioni potest ua riare, non est eius ratum factum ante approbationem diocesani.
- 11 Faciendum multa impediunt, quæ nō cassant iam factum. Malitiam episcopi repudiantis præsentatum quis probabit, & quā do presumetur ea. Idoneus, siue bonus quis presumitur, nisi contra probeur. Examinatio quæ noceat, examinatio.

- 12 Libellus non porrigitur ab actore paupere respectu rei, & quibus alijs casibus. Sine scriptura quando procedatur. Defectu non apparente presumitur contra eum qui contradicit, & quo casu hic, & cir. fin.
- 13 Litigans alter patronus si quam presentationem alicuius diocesa no, qui scienter ipsum instituit, alter litigans qui obtinuit, pro se sententiam in curia, habebit contra utrumq; actionem, & quā. Intereße suum quilibet potest petere considerata equitate canoni ca, & a quo. Ex equitate canonica nulla exprimitur actio, cir. fin.

C A P V T III.

Astoralis. Casus Si laicus p. sonus duos successiue præsen tat, ualeat institutio facta de secūdo, nō ob. ap. prius facta per primū: episcopus tamē, si malitiosè primum repulit, illi compellitur prouide re, & sunt duæ partes, in prima consultatio. in secunda re spōtio, ibi, Nos igitur, & utraq; subdiuiditur. secūda prima ibi, & si forte, secunda secunda ibi, uerunt a men [Assuetudine in illa] hæc est prima quæstio, cui nō uidetur respondere: sed tu dicas, q̄ tm ius acquiritur, q̄ nisi ex iusta causa repellatur, si alius nō præsentatus per patronū instituat, inde remouebitur, de re iudi. cum Bert. uel dic, ut infra dicam, sūm Host. [Et si forte] hic ponit secūda qd. [Appellauerit] ne aliust præsen teretur, uel instituat [Idem] secūdo præsentatus, & iam insti tutus [Amoueri] & uide q̄ sic: tū q̄ post præsentatio nē nō cassatam representatus est, arg. de elec. conside rauimus, & c. auditis: tū quia post ap. de of. dele. cum contingat, de ap. dilectis. Sed contrariū rñdetur per ra tionē, quæ sequitur [Alexandri] sub. & Lucij. A lex. n. nō distinxit, licet dixerit possidentis conditionē esse me liorem, sed & t̄ dici potest, q̄ quamuis Lucius fecerit il lam decr. sup. eo. cum autē: tū quodā respectu dici potest. Alexandrina: quia erat in prima compilla. ult. in titu. Quæ prima compilatio compilata & approbata fuit t̄ p. Alex. & sic omnia iura ibi posita sua fecit: q̄a omnia nostra facimus & c. C. de uete. iure enu. l. 1. s. sed neq; uel fuit alia decr. Alex. quæ in registro remā sit: aliàs uideretur hic dominus Inno. somniasse, sūm Host. & Abb. [Possidentis] Si tamen episcopus omnes præsentatos a patrono laico resutaret, & suum institu eret, talis institutio cassaretur, ut supra c. proximi. & c. consultationibus, & c. illud, in fi. secundum Inno. [Me liorem] id est bonam, sic, infra eo. c. in fi. [Robur] nō ob. prima præsentatione, uel primi præsentati app. & bene soluitur hic utraque quæstio, patet enim, q̄ nō ac quiritur ius, per quod secūdo præsentatus & institu tus impediatur, & q̄ ualeat secūda nō ob. app. & ip sius institutio, simile de rescrip. pastoralis, de sacra. nō ite. c. 1. Hostien. [Constituitur] de nouo addendo, licet hoc nō fuerit quæsitum [Idoneum] & idoneiorem secundo secundum Ross. Bene. qui dixit in libel. t. quid fieri debeat, quando patronus & c. hanc decr. loqui, quando primus præsentatus dignior est secundo: se cus, si æquē, uel minus est dignus, cum possit episco pus gratificare, supra eo. cum autem. Dicit potest hanc decr. loqui, cum episcopus adhiber malitiam, ut dicit tex. aliàs si nō malitiosè primum ommitteret præ ficiendo secūdo, secus, ut in decr. cum autem. uel sūm Io. hic episcopus malitiosè repulit primum ante præsentationem secūdi, & ideo puniatur [Beneficio] in mensa sua. Vin. [Puniatur] episcopus [Non est] dubium] ieo ipso, q̄ in dubio nihil aliud probat, secundum Host. [Deliquisse] not. Pet. & Abb. plura notāda ex hac decr. primum q̄ factum contra ap. legitimam tenet. sūm, q̄ ap. inuito appellate tollitur per factum alterius, ualeat Ioan. And. sup. r. 3. Decr. Cc enim

enim appellatio, donec patronus alium presentet: sed & alio presentato & recepto per episcopum appellatio est sublata, tertio, quod quis potest mutare consilium etiam in alterius preiudicium. quarto, quod quis penitet re non integra. ¶ Prima glo. dar unam concor. querit, arguit pro, & soluit. ¶ Quarta glo. arguit, & remittit. ¶ Per. gl. querit, & arguit pro episcopo, & contrarium soluit. ¶ In glo. pen. ibi, is qui dolo sequitur, fecit, quo minus possideret, hoc quoque nomine punitur, quod actor cauere ei non debet actiones, quas eius rei nomine habet, se ei prestatum [et ibi, si uerò, in fin.] plenius uide de postu. bonæ. i. super 3. glo. ¶ In 1. glo. ibi. c. ult. ¶ & supra de concess. præben. c. 3. Hosti. [et ibi, ab initio] sic est hic casus specialissimus, in quo tenet, quod sit etiam contra ap. nedum post, quam uis legitimum. contra id, supra de ele. cum nobis olim, in prin. & sit ratio, quæ sequitur in gl. & est si. de rescr. plerunq; uel dic, quod à principio non tenet appellatio quod ad patronum laicum: tum quia non omnino subiacet quod ad hoc iurisdictioni ecclesiasticæ, supra c. proxi. tum quia sibi permittitur uariare, supra eo. cum autem. appellatio igitur eum impedire non potest, ff. de ap. reci. uel non, l. si. supra de his, quæ si. à ma. par. cap. ex ore: quia quantum ad hoc ratum non est factum patroni prius, quam approbatus à diocessano, supra eo. quod autem. potest tamē dici, quod ad diocessanum tenet appellatio, si malitiosè repellit, ut sequitur. ¶ In Hosti. [et ibi, uariare] & multa impediunt faciendum, quæ non cassant iam factum. In no. ¶ In gl. sup. eo. in fi. Lucij est: sed dic, ut dixi in tex. ¶ In glo. sed quis probabit, ibi, est uerum in eprè loquitur, & Io. dicebat, arg. contra. 7. q. 2. & c. Dicebat Phi. contrarium uerū: quia ipse probare debet, quod obiicit. 6. q. 2. & c. [et ibi, Dicendum est] Idē Goff. & potest dici per ea, quæ dixi, in tex. super uer. idoneum, hoc uerum, quando repulit primum ante presentationem secundi: secus, si post repulit idem, si dicat presentetis alium, & uide quod no. 6. q. 7. monasterium, in ult. gl. [et in fi.] Hosti. distinguit, si quod ad executoria euidenter representatus appareret bonus, ut quia bene legit, bene cantat, & est bonæ famæ, tenetur episcopus de malitia. Si uerò eius defectus euidenter apparet, tūc in nullo tenetur episcopus, de accusa. euidentia, de excep. exceptionē. In dubio si episcopus non examinauit, nec alius, adhuc præsumitur contra episcopum, arg. de elec. nihil. Idem, si examinauit, & interlocutoriam non dedit. Excusatus autem uidetur, etiā si per alium examinauerit, ut no. de offi. Archid. ad hoc. Si uerò fuit examinatus per episcopum, qui contra eum fuit interlocutus, tunc sententia in rem iudicatam transiit, & imputet sibi, qui non appellauit, supra de elect. cum dilecti, in fi. In dubio igitur, si clericus agit contra episcopum, nisi aliter excipiat, uel si excipiat, & non probet episcopus, dicit ipsum condemnandum. Si uerò excipiat, & probet quicquam rationabile, absoluetur, de æta. & qua. accepimus. ¶ Nec credat episcopus libellum sibi porrigendum in hoc casu, ut ibi dicitur, tum considerata impotētia & paupertate respectu episcopi, ar. in auct. de man. princ. §. sit tibi, col. 3. & de quæstore, col. 6. tum quia in tali causa sine scriptura procedendum est, sicut & quando episcopus iudicat inter suos clericos, l. 1. q. 1. si quis cum clerico: tum quia de alimētis clerici agitur, arg. de fer. l. 2. & 93. dist. diaconi: tum quia sicut ipse ex officio suo clericis providere tenetur, l. 2. q. 1. præcipimus, & c. episcopus. l. 6. q. 3. c. 2. sic & ad hoc est superioris officio distringendus: tum quia non apparente defectu præsumitur contra ipsum, supra de elect. innotuit, & c. dudum, l. ad si. tum quia sicut ipse ex officio suo contra suum procedit clericū, sic & æquum est, ut pro ipso clerico contra ipsum ex officio procedatur, & adde quod not. de rescritu. spo.

13 cōquerente. Sed quid si duobus litigantibus in curia super ecclesia, patronus ecclesiæ hoc sciens presentat tertium, intelligas intra tempus debitum, ad ipsam ecclesiam diocessano, qui sciens ipsum instituit in ea, nunquid alter litigantium, pro quo lata est sententia in curia contra patronum, & contra diocessanum, habet actionem? uidetur quod sic, arg. hic apparet enim, quod in hoc malitiosè processerunt, & in elusionem sententiæ, & sic sunt puniendi, de postu. bonæ. 2. uer. nec nocebat. ex hoc facta est durior & deterior conditio uincens, quod pro consilii modis omnibus prohibet, ff. de ali. mu. iu. causa fac. l. 1. in prin. & l. 2. & 3. §. 1. ergo ad interesse tenentur, eo. titu. l. item si res, aliās, non solum §. hæc actio. uidentur enim tales ex mente illius edicti obligati, sicut is, qui uendit rem alienam, eo. tit. ex hoc edicto, §. alienare, & l. cum miles, & l. si. uel tenetur talis actione de dolo, uel in factum ad intercessu uincens, arg. op. ff. de dolo, l. rem quandam, maximè considerata cano. æquitate, ¶ In quam quilibet potest inter esse suum petere ab illo, cuius factio dolosè læsus est nulla actione expressa, ut patet de rescrip. c. fi. de iudi dilecti, de dolo, & contu. c. 1. & 2. accedit ad materiam quod no. de elect. dudum. 2. §. nos igitur. uidetur etiā, quod prædicti teneantur crimine stellationatus, argu. ff. de cri. stello. l. penul. Hostien.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Dic ut infra. Vide in gl. non obstante: & aduerte, quia pinguius ius acquiritur presentato a patrono clerico, cum non possit uariare, quam a laico, ut hic.
- b ¶ Impedire. Ad hoc optime, de sup. negli. præla. c. fi. & quia propter appellationē non debet quis desistere a iure suo, uide Io. An. de ma. & obe. dilecti, in gl. cum quid prodest, uer. cum non placet.

S Y M M A R I V M.

- 1 Ad titulum ecclesie si quis ad presentationem rectoris fuerit ordinatus, non preiudicabit ad patrono non consentienti. Collegiata ecclesia qua dicitur remissa.
- 2 Per intitulationem an & quod ius acquiratur intitulo, & quo iure, num. 6. Intitulati qui dicantur, & quales censentur, & fieri quot possunt in ecclesia, & quando eorum requirendus assensus a patrono. 4. Ordinare quot debeat episcopus, & si quos cum minus competentis titulo, ordine, quid ei timendum.
- 3 Electio, pro presentatione. Impropria locutio.
- 4 Singularis numerus pro plurali. Enalge numeri.
- 5 Ad titulum rei non uacantis recipi quis non debet, sed ad titulum beneficii iam spe uacantis recipitur.
- 6 Ut de intitulatis patronus consuetudine possit induci ut presentare teneretur, & de quibus. Eligere ut quis teneatur de aliqua ecclesia, sic potest induci. Decretalis huius intellectus quis. Ad uacatura beneficia expectatio quando excusetur, uer. possit tamen, num. 10.
- 7 Epilogus, & suffragium glossarum. nu. 8. Consentire is uidetur qui presens non contradicit. Ad patronum spectat etiam clericorum ordinatio, uer. si quis oratorij, uide nu. 10.
- 9 Additio glossarum. Presentare clericos quoniam possit rector ecclesie sine consensu patroni. Titulos clericis Abbas, & conuentus possunt assignare, in fi. Patroni ecclesiastici à laico qua differentia hic.
- 10 Gratificationi locus est, si plures sint intitulati in ecclesia. Patronus in ecclesia collegiata quos presentet.

C A P V T XXX.

Ostulasti. Casus. Si ad presentatio ecclesie fuerit aliquis ordinatus, nihilominus patronus, qui non consensit, ad ipsam cum

cum uacabit, poterit presentare. & sunt duæ partes. In 1. consultatio in 2. responsio, ibi, Ad quod. & scire debet. hic notauit Inno. quæ ecclesia dicatur collegiata, sed secutus Host. hoc dixi, supra eod. nobis, ubi competentiū ponitur [Titulos] per hanc intitulationem nullum ius acquiritur intitulo: quia si quæretur, necesse esset consentire patronum, ut no. supra de fil. presby. proposuit. uel dic quod bene acquiritur ius. facit de simo. per tuas. 3. & est uerè canonicus: tamen reditus non percipiet, quousque placuerit electoribus: & admittitur hoc contra ius commune propter consuetudinem approbatam. sic, supra de consti. c. fin. de ma. & obe. statuiimus, ¶ In Inn. de hoc etiam post eum dixi, supra de præben. dilectus. i. in glo. si intelligas, in fine. Dicit Host. quod ad hoc presentantur, ut possint ad sacros ordines promoueri, quotcunque sint, supra de præben. episcopus. & c. cum secundū apo. & tales non censentur in ecclesia cōuētualiter, esse assensu numero, sed solum quasi beneficiati, sicut, supra de cleri. non resi. c. pen. Cauere tamē episcopus, quod ecclesia sufficiat intitulatis, & rectori: aliās non esset differentia, utrum sine, uel cum minus competentis titulo ordinaret, de transla. c. 2. aliās timere poterit, quod habetur de æta. & qua. accepimus [Electio] id est presentatio. ponitur enim improprie, sicut & supra eo. nobis, & c. quoniā, & supra de arbi. c. 1. de iudi. c. ult. infra titu. 1. significauit. Host. [In his] representationibus, & est secunda quæ. [Eligendi] id est præligendi, & presentandi, ut prædixi unde licet quærēs uerbo electionis utatur: papa tamē de presentatione respondet [Vacare] rectore [Alijs] forte duo patroni sunt, quorum unus presentat extraneū: alius presentat istum. ad hoc, sup. eo. quoniam. Host. [Ad quod] melius dixisset, ad quæ, sic sup. de sacra. nō ite. c. 1. & sup. c. proxi. Host. [Processus] ab initio, uel rati habitatione sequenti, supra de elect. §. si autē. tunc enim requireretur consensus eorum, argu. ff. de aqua plu. ar. in concedendo, & supra de ele. c. 1. & tunc habet ius contradicendi. Vinc. [Assensus] non ob. quod opponitur, quod dicitur ad titulum rei non uacantis recipi non debet. nam recipitur ad titu. beneficii iam uacantis in spe ad titulum prælatuæ non uacantis, si se reddat idoneum: quam spem iura non reprobant, sup. de ele. officij. Gof. Dixit Inn. Idem intelligo, cum eius assensus interuenit: quia si aliud diceretur, daretur uia ad uacaturas. contra id, de concess. præben. c. 2. uel dic, quod ubi si ne malitia uacaturarum hoc fieret, de consue. posset induci, ut patronus de talibus intitulatis suo consensu presentare teneretur, sicut de consue. inducitur, ut quæ teneatur eligere de aliena ecclesia, de consue. cum dilecti, sup. de uerb. sig. Abbate. Inn. Abb. intellexit litteram cum Ber. ut sonat, dicens quod & si patronus teneat illum presentare, non est sibi ius acquiritum, cū possit uariare. Dixit etiam hoc non seruari, quod per intitulationem talem aliquis sibi uendit hoc ius, ut illi ecclesie præfici debeat. Dicebat Host. quod iste finis poterat cōiungi non cū proximo dicto, sed cū uerbo. generat. Posset tamen secundum eum dici ad aliam opi. tenendam, hoc intelligi de patrono ecclesiastico: quia uariare non potest, & excusatur expectatio uacaturi auctoritate huius iuris, & papæ, qui potest supra ius dispensare. 23. q. 4. qui peccat, de concess. præben. proposui. nec oportet, quod mortem rectoris desideret: quia non est omnino certus, an locum ipsius obrineat, ut si plures sint intitulati, ut dicam super gl. sed & si unicus sit, multa possent occurrere, propter quæ impediretur, supra de iureiu. quemadmodum. uel ¶ In cum hoc potest intelligi de honestate. q. d. decens est, sed non necessarium, quod patronus tales præferat, & quantum ad hanc honestatem saluandam præiudicium generatur, arg. quod no. de cleri. pere. c. fi. de elect. ne p. defectu. ¶ Pri-

7 mag. primò obiicit, & soluit. secundò quærit, arguit pro: soluit contra. tertio ponit lecturam Io. cui obiicit, subdens rationem ipsius Io. quam approbat. ¶ In 1. gl. ibi. §. magistrum] impositum à magistro passus est in naue magisterio fungit [et ibi. l. 2.] uide de his, quæ fin. à ma. par. cap. ex ore, super gl. pen. [et ibi. si quis oratorij domum] sequitur, fabricauerit, & uoluerit ibi clericos ordinare & c. [et ibi. si patronus] loquitur de impubere, quem patronus, uel extraneus heredem instituit, qui extra ea nil in bonis habet. Iudicium enim eius in tutore, quem ipse restator dedit, sequendum est: qui sic pupillum dilexit, ut eum heredem institueret. ¶ In glo. 1. ibi. cum eo inuito] imò per hoc, quod non fit patrono præiudicium, hoc probatur. uel apparet, quod eo inuito rector potest titulare, uel presentare ordinandum, quod intellexit Io. ad uitam ipsius rectoris, ut sequitur in gl. Dicebat Hostien. aut ecclesia est patrona, ad quam temporalia pertinent, quo casu non habet rector ius presentandi sine consensu patronæ, ne circa temporalia præiudicium ei generetur, arg. sup. eo. ex literis, in fi. cū suis concor. aut laicus est patronus, quo casu etiam quando cū; ad rectorem temporalia pertinent, indistinctè dici potest, quod rector possit ex speciali consue. tales clericos presentare, arg. de his, quæ si. à præ. ea noscitur. Sed si de consuetu. non apparet, uidetur requirendus consensus patroni, ad hoc, supra de of. Archi. ad hoc de temp. ordi. si archiepiscopus, & iunge quod no. de offic. uica. c. 4. de eccle. ædifi. c. 2. supra eo. suggestum. & sic concordando prædictas opi. & iura potest colligi differentia inter patronum ecclesiasticum, & secularem ut no. sup. eo. cum propter. Istud autem dixit Host. certum esse, quod Abbas & conuentus possunt tales titulos assignare, secundum ea, quæ no. supra de statu mo. c. 10. §. pen. [et ibi, presentare] idem Pe. & si plures sunt taliter intitulati, locus erit gratificationi, secundum Hostien. pro primo presentato facit, de ma. & obe. c. 1. & sic non ob. secundum eum, quod dicitur de expectatione uacaturi. & sic dicit intelligendum, quod no. in summa eo. titu. §. pen. [et in fine] Si in ecclesia sunt præbendæ, tunc patronus presentabit non rectorem, qui eligitur à conuentu, sed canonicos, & hoc si ab initio episcopi auctoritate retinuerit: aliās non, quod dic, ut no. supra eo. nobis fuit, & probatur de concess. præb. c. fi. & sic potest intelligi, in aucten. de sanctis. episco. §. si quis oratorij domum, collat. §. & sic seruat consuetudo optima interpretis legum, supra de consue. cū dilectus, secundum Hostien.

S Y M M A R I V M.

- 1 Patronus etiam clericus ecclesiam uacantem conferre non potest, licet presentare possit ad eam. Velle & posse inuicem quomodo se impediatur. Si non ualeat, ut agitur, nec ualeat, ut ualere potest, & quo casu hic. Patronus quantum tempus habeat ad presentationem faciendam. num. 5.
- 2 Patronus ecclesiasticus uariare non potest. Patronus quibus uerbis uti debet in presentatione clerici, ne repellatur, num. 5. & 6.
- 3 Electio sumitur, pro presentatione in persona patroni.
- 4 Epilogus, & additio glossarum. nu. 5. Concedere, pro consentire. Ecclesia, pro iure patronatus. Dominium pro cura.
- 5 Peccare, qui non credunt, non puniendi. Patroni qua pena possunt, si peccant in presentando, puniri. Pena ordinaria, si non infligatur à iure, pena tamen extraordinaria arbitrio iudicis infligitur. Comparatiuum, potior, ponitur hic electiue, in fine.

C A P V T XXXI.

Transmissa. Casus. Patronus etiam clericus ecclesiam uacantem conferre non potest, licet presentare possit ad illam. & sunt duae partes. secunda ibi. Consultationi [Concessio] non presentando, quod facere poterunt, sed conferendo, quod non possunt, ut sequitur, & sic uelle, & posse inuicem se impediunt, de offi. dele. cum super. & sic nec ualet, ut agitur, nec ualet, ut ualere potest. Dicebat tamen Bo. q. si non uidisset hanc decre, putasset contrarium [Ipsi] capitulum Eboracen. [Postmodum] intra sex menses tamquam tempore uacationis, & notitiae, infra eo. c. uno, lib. 6. [Eodem] R. cui primo collata fuerat, & uidebatur tenere a primo: quia patronus ecclesiasticus uariare non potest, supra eo. cum autem b, sed istud soluitur in r. glo. [Et infra] hic est uelutio, utru[m] talis appellatio impediatur officium tuum, & utrum possis instituere presentatum, ad hoc respondet [Non concessio] dicunt quidam, s. Pe. & Abb. q. quando patronus petit clericum in ecclesia institui per episcopum, dicens q. ipse contulit sibi ecclesiam, hoc ipso episcopus potest illum repellere per hanc decre. Debet ergo dicere, cum elegerim talem uobis presentandum ad talem ecclesiam, peto, q. ipsum instituat, & sic dicunt faciendam uim in uerbis [Praesentatio] sic possunt intelligi omnia iura loquentia, de elect. patroni, ut si sumatur electio pro presentatione, uel, ut dixi, supra eo. nobis. Et no. q. patronus ad presentandum habet tempus quadrimestris. no. sufficit ergo, q. praeligat, uel eligat, nisi intra id tempus praesentet, ad hoc, infra eo, uno, lib. 6. facit quod post Compo. dixi, de rescri. c. capitulum, post glossas, uer. 4. quaerit potest. q. Primat gl. r. dicit per q. d. n. an ualuerit appellatio, q. Secunda glo. arguit. It. obiicit, & soluit. q. In gl. 1. in fine melius facit de concess. p. b. n. c. 3. q. In glo. 2. ibi, non potest non potest uti patronus his uerbis, concedo, do, trado, dono ecclesiam: potest tamen dicere, Concedo, ut habeas hanc ecclesiam, & tunc ponatur concedere pro consentire. ponit tamen ecclesia q. que pro iure patronatus. 16. q. ult. nemini, & c. si plures, & dominium ponitur pro cura. ea. q. monasterium, s. m. Vin. & Goff. [Et ibi, saluum suum] unde sunt de prudentia comendandi, ar. 2. q. 4. magna, & infra de accu. qualiter [Et ibi, imponenda] ff. de religio. & si quis, s. generaliter, ff. de sepul. uis. l. 2. s. no. perpetua. nec forte se credebant peccare, & sic non debent puniri, inf. de sen. exco. cum uoluntate, maxime quia communiter patroni presentando uerbis collationis utuntur dicendo, conferimus, & presentamus, nec uiciatur utile p. inuile, inf. de reg. iu. utile. Quamuis autem hac pena ordinaria per ius non inflicta puniri non possint: sunt tamen extraordinarie arbitrio iudicis puniendi, ad hoc, sup. de of. dele. de causis, s. m. Host. [In gl. ult. in fi.] propter quod electio ponitur, non comparatiue, Host.

ANNOTATIONES.

- a Valere potest. De quo in c. 1. de despon. impu. lib. 6. per Io. An. & Barr. in l. 1. ff. de uer. obli. & per dominum Bar. de Saly. in l. non codicillum, C. de testa. & ex no. per doct. potes uidere contraria huius iuris.
b Cum autem. Vide etiam appellationem ualere saltem pro inter esse appellantis decepti, & a patrono, facit quod no. Io. And. sup. eo. pastoralis, super glo. 1.
c Hanc decre. Facit, quod no. Io. And. sup. eo. illud, super glo. 1. & uide, infra in glo. 2. & super illa.

S Y M M A R I V M.

- 1 Continuatio simili. De censibus, exactioibus, & procurationibus, ubi alibi in iure canonico praerequam in hoc titulo, & libro tradatur.

De censibus, exactio. & procu. Rub.

1 Vifo de uno onere ecclesiarum, s. de iure patro. de aliis oneribus, s. censibus, exac. & procura. est uideum. Goff. de prima parte. 23. q. ult. s. ecce quod uisq; ad s. hinc datur, & 11. q. 1. si tributum, & c. seq. De secunda parte de procuracionibus, & uisitationibus. 18. q. 2. peruenit, usq; ad si. & 10. q. 1. & q. 3. facit. 18. dist. de eulogiis. repetitur autem in 6. & in clem. Item ad primam & secundam partem conueniunt, de elect. que relam, de sup. ne. praela. c. 2. de pact. cum clerici, de tra. fac. decatero, & c. praterea, 1. de iure i. tua nos, de preben. auaritia, de deci. cum non sit, de reli. do. constitutus. de collu. audiuius, de exce. praela. c. 1. de priuile. c. recepimus, de uerbo. sig. super quibusdam. 2. respo. & lib. 6. de rescri. statutum, s. in super, de re iud. ad apostolica, uer. postet etiam, de priuile. si papa, s. si uero, & clem. de sup. negli. praela. c. uno, uer. eadem, de exce. praela. c. uno, uer. in exigedo. Ad uult. par. de of. or. conquerente, & c. se. de praer. accedens, & c. cum ex officio, de simo. cum sit, & lib. 6. de of. or. si episcopus.

S Y M M A R I V M.

- 1 Sancitum, pro statuto. Pro dote ecclesie fundanda mansus liber ab omni seruitio temporali tribui & recipi debet, & si quod habeat, quando ecclesia tenetur soluere, num. 2. 6. 7. & 8. Area proprie qua dicitur. De proximis idem iuris.
2 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4. Res transit cum onere suo etiam ad clericos, uide sup. 1. & 2. & ad ecclesiam, ibid. num. 6. & quibus casibus, nu. 6. 7. & 8.
3 Additio glossarum. Mansus quibus modis sumatur.
4 Onus ecclesiasticum quod dicitur, num. 2.
5 Ecclesie clerici, & eorum possessiones a quibus liberi, nu. 2. 6. & 7.

C A P V T I.

Sancitum. Tria sunt dicta. secundum ibi, & p. byteri. tertium ibi, & si. & t. expone. i. statutum. Abb. [Seruitio] de nouo imponedo, & etiam si antiquitus fundatores ecclesiarum consueuerunt aliquid censum pro fundo in dote assignato recipere, illum debent remittere, arg. hic, & 10. q. 1. c. 1. & se. & si non remittunt, pro remisso, & si de nouo imponunt, pro non imposito habetur, arg. in eisdem iuribus, & infra c. phibemus, C. de legi. non dubium. 1. c. dist. in. uides. facit, quod dixi, de fo. compe. uerum, in gl. quilibet, uer. si autem baronia. Sed si alij erat eadem terra tributaria, non erit liberata per iura, quae alle. glo. Sed ecclesia non debet illam pro dote recipere, nisi omnino tradatur libera: imo potius ab edificatione ecclesiae cessandum, s. m. Inno. 23. q. 8. s. m. In noc, de seruis non ordi. c. 3. hoc ergo facit hac decre. quia instruit episcopum, ne pro dote tali det primum lapidem, uel ecclesiam edificari consentiat [In eis] scilicet ecclesiis [Fidelium] salua canonica episcoporum, de deci. ex parte. prima [Arens] area t. proprie locus in edificatus, & incultus. Ab. [Iuxta] idem iuris de proximis, ff. de rei uen. qua religio. de parochia. super eo. Vincen. [Ecclesiasticum] idest ad quod ecclesia tenetur episcopo, uel alteri praelato, T. uel panem, & uinum ad opus eucharistiae. Vinc. [Amplius] jillo manso, & facit pro opi. Ala. [Tertiat] gl. querit, ponit opinio. 4 Ala. contrarium soluit. [In 3. glo. ibi. l. 1. 2. et 3.] non licet cuiq; rem sine censu comparare, uel uendere: sed omnes pro agris, quos possident publicas pensiones soluant,

soluant, nec pactionibus contrariis adiuuentur [Et ibi sane] uectigale praedium & superficiarium obligatur, tamen sine diminutione mercedis [Et ibi, s. si fundus] uide de usur. quanto, super ult. glo. [Et ibi, l. 3. in fine] clerici possessores praediorum soluunt tributa. [In gl. 1. ibi, habes] pro palea. [In gl. 2. in fine] 1. 40. 5. tornatur. T. de hoc. 23. q. 1. ult. secundum. Dicit Goff. q. mansus dicitur praedium, ubi homines manent. unde praedium illud, in quo clerici manent, liberum erit. Dicit Host. q. in uulgari Gallicorum dicitur mansus domus edificata extra ciuitates, & castra, cum aedibus rusticis, & terris adiacentibus, in quibus ad delectationem & quietem interdum praelati, nobiles, & alii manent. Dicit In noc. q. hic appellatur mansus domus ecclesiae constitutam pro sustentatione clericorum, & aliis necessariis, de conse. di. 1. nemo, infra tit. 1. cum sint, & dicit quosdam dicere de episcopi auctoritate, & no. aliter illam posse fieri tributariam. [In gl. 3. ibi, Ala.] Phi. & Gof. [Et ibi, credo] Idem Hostie. pro eo maxime, quia id expressum non est in iure, & per interpretationem magistrorum quis non liberetur ab onere decimarum, ut patet in eo, quod le. & no. supra de deci. a nobis, & c. tua, & infra. De tributis uero dixit, q. si assignatio fuit facta sine consensu domini, non ualuit, arg. quod legi. & no. de loca. potuit. aut de consensu, tunc si non retinuit tributum, illud uidetur dedisse, ff. de pig. act. Caius. 54. dist. si seruus. & sic intelligatur opi. Ala. cum suis iuribus. aut ipsum excepit, & tunc sibi imputet ecclesia, quae tributariam rem recipit, cum & domino licuerit retinere, ut infra dicitur. [In gl. 1. ecce quod, ibi, ecclesiasticum] puta caritatum subsidium, infra eo. cum apostolus, uel ab antiquo impositum. 18. q. 2. seruitium, uel ecclesiae auctoritate impositum fundationis tempore, uel ante consecrationem. eo. q. Eleutherius, & supra tit. 1. praterea, ubi de hoc. [In gl. 1. idest, ibi, ostendit] etiam temporalibus, quod intelligas quantum ad feudalia, & seruitia rebus annexa, infra c. 1. de maio. & obe. b. solita: alia libera sunt ecclesiae, & clerici, & possessiones earum, de constit. qua in ecclesiarum, & c. ecclesia, de ui. & hone. cler. c. fi. de re. ec. non alie. c. fi. uel dic. [Senioribus] idest praelatis. 23. di. quamquam, de ele. significasti, in superscriptione, ad Rom. 13. c.

ANNOTATIONES.

- 1 Auctoritate. A principio cum conceditur, potest esse uerum, & post uidetur alienatio, & sic requiri uidetur solemnitas, & uide super glo. proxi.
2 De ma. & obe. Ista faciunt ad materiam illarum, quae no. Barr. in l. rescripto, s. sciendum, ff. de mu. & ho. & uide Inno. de fo. compe. postulasti, & c. uerum.

S Y M M A R I V M.

- 1 Tributi solutio probat solutionem. Anima pro homine. Clerici sublimiores censentur, & quare.
2 D. Augustini expositio ponitur pro lege, sine constitutione. Censu solutio qua operetur. Nec est a quoque subrahendus, & ratio.
3 Epilogus, & additio glossarum, nu. 4. Praelatis & principes, & alij parere debent.

C A P V T II.

Mnis anima. Solutio t. tributi subiectionem pbat. hoc dicit, & expositione [Omnia anima] subdita peccato. unde exponit Goff. & Host. idest omnis homo, & habetur hoc. 11. q. 1. omnis [sublimioribus] ergo clericis quanto anima sublimior est, tanto ipsi sublimiores censentur [Porebatibus] ex hoc plurali inuehitur. b. Ber. contra Euge. qui eximebat ele-

ricos, uolens, q. subiecti essent potestati, non potestatibus [Et uos] uerbat Augustini, exponentis uerba apostoli. Pet. & Abb. [Probatio] quod ad quid. no. enim semper est census probatio plenae subiectionis, de priuile. recepimus. Inn. Quandoque enim est probatio: quando q; praesumptio. de hoc de causa poss. c. fi. nec ergo subtrahas censum, nec ipsum soluere dedigneris, filius enim dei censum soluit: quis tu, qui putas non soluendum. 1. q. 1. magnum. Host. [Primat gl.] responderet p. quaestione, quibus loquatur, & tripliciter soluit. [In gl. 2. ibi, nulli] uide de causa poss. c. fi. super 1. gl. [In gl. 1. in fi.] quibus etiam principes, & alii parere debent, de ma. & obe. omnes. [In gl. ult. in fi.] C. de natura. li. 1. 4. T.

S Y M M A R I V M.

- 1 Censum nouum monast. riuo non potest episcopus imponere. Massa nomen loci. Nonas consuetudines, & quae alia non licet inducere, & quando, nime. 2.
2 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 4. Inuicium, medium, uel finis quando spectandum ordine urbes exempli.

C A P V T III.

Scientes. Episcopus nouum censum imponere. primo ponitur partis coquestio. secundo iudicis datio, ibi. Man. [Praedictus] in decisa [Massa] nomen loci. T. [Nonas] quod non est tolerandum, infra eo. prohibemus, sicut nec nouum sigillum, infra de exce. pra. dilecta. nec tollenda sunt consuetudines antiquae, de conse. cum consuetudinis. Iuste ergo coqueritur, cui antiquae pensiones non redduntur. 18. q. 2. Eleutherius, infra eo. quanto. Host. [Imponere] uel quas sacerdos, uel alij haberet in mon. uel monasterium in sacerdote. Inno. q. d. utrum que prohibetur. Host. [Noniter] sine causa, in eo. signi. ficauit, uel ex quo nimis grauat ecclesia, de conse. c. 1. de deci. suggestum. Host. Sed & si subesser causa, sie r. hoc non potest sine auctoritate episcopi, s. m. Inno. per iura praedicta. [Secunda gl.] ponit bro. de initio spectando, alle. iura, pro fine, alle. 7. pro medio. 6. contra medium, unum soluit & remittit. [In gl. 2. ibi, cum oportet, in fine] in tacita hypotheca, quam habet filius in bonis patris administrantis bona sibi delata, inspicitur initium gerendae, uel deserendae administrationis [Et ibi, qui abortionis] forte uult allegare se. testamentum, ubi testamentum, quod nullo iure ualeat, impune super primum, cum nil ex eo consistere possit. hoc dico: quia iste. s. facit pro fine spectando, quod uide de homi. si aliquis, super 1. glo. [Et ibi, l. 1.] inspicitur initium possessionis in colono, uel conductore, ne contra dnm praescribat [Et ibi, & ult.] in utucapione sufficit auctorē habuisse malam fidē, licet successor habeat bona [Et ibi, l. 1. in fine] impubes aetione commodati non tenetur, etiam si factus pubes dolum, uel culpam admiserit, cum a priu. non fuerit commodatum [Et ibi, s. 1. in fi.] sufficit utiliter captum, etiam si no. habeat effectum in aetione negociorum gestorū [Et ibi, s. cum quis] stipulatio sub conditione impossibili no. ualeat, licet et illa possibilis fieri possit. s. m. pns. n. rps non secundum futurum aestimari debet. ponit exemplum de uendenda re sacra, uel publica [Et ibi, sufficit] sequitur, tutori bene & diligenter negocia gessisse, & si euentu aduersum habuerit, quod gestu est [Et ibi, quia uero] uide de elect. dudum. 1. super gl. ista tria [Et ibi, si antequam] alia incipit, Lulianus. si ante, quam ibi mandarem, ut peteres fundum, satis acceperis, & postea mandato meo egisti, fidei uisores tenentur [Et ibi, respiciendum] uide de Io. And. super 3. Decr. Cc 3 offi.

offi. custo. c. i. super glo. 3. [et ibi, §. solemus] mediū tempus non noget, ut si Titius cuius Romanus scriptus sit hares, uiuo testatore factus est pegrinus, id est deportatus, & mox ad ciuitatem Romanam peruenit. ¶ In glo. 2. ibi, est arg. secundum Ro. et ibi, si antequam aliās incipit, Iulianus [et ibi, §. 1.] aliās, capitu. in cassum [et in fine] & hic per Lau. Vincen. Tan. & Goffred. Dicebat hic Hostien. qd istius brocardi, quod nimis est generale, non patet perfecta solutio.

S V M M A R I V M.

- 1 Ad collectas personales cogi non debet c. acus, secus de realibus, numero 2.
2 Collectarum nomine que ueniunt. Miserales persona, a quibus debeant immunes esse.
3 Epilogus, et additio glossarum, num. 4.
4 Muneribus personalibus etiam numerus filiorum excusat, et que alia, num. 2.

C A P V T IIII.

1 [I]cet. Casus. Cęcus ad collectas personales cogi non debet, & respicit secundā partē rubricę de exactionibus. ponitur eęci cōquestio, & prouisio ibi, qd fieri [Ad collectas] personales: secus de realib.
2 Inn. Sed Host. intelligit de collectis, quę generaliter sūt in terra, sicut fodrum, albergaria, regnū, uel similia. Putat. n. qd tales personę miserales nō solū a personalibus, sed etiam a realibus & extraordinariis debent immunes esse, arg. 89. dist. iudicatum, & C. de superind. l. una, & de ua. mu. l. una, lib. 1. In realibus autem ordinariis non sunt immunes. fatetur enim, qd si teneant aliquam terram censualem, uel tributariam, censum, uel tributum soluere debēt. 16. q. 1. si quis laicus. 23. q. 8. conuenior, & c. tributum, quamuis pię faciat dominus, si paupertate oppresso hoc remittat, arg. gum. supra de loca. propter sterilitatem. ¶ Prima gl. aliās secunda querit obiciendo, & soluit. ¶ In ult. glo. ibi. l. 1. §. tenuis] prima iuuari debet auxilio [et ibi. l. 1. et 2.] prima loquitur in cęco: secunda in surdo. ¶ In glo. 1. ibi, et secundo] & de offi. lega. significantibus [et in fi.] uel erat de temporali iurisdictione ecclesię Constantien. & homines ecclesię grauabant ipsum in hoc, & cum etiam de fundo expulerant, fm Host. unde ad papam potuit recurrere, de appel. si duobus. ¶ In glo. ult. ibi, personalibus] muneribus] a quibus etiam excusat numerus filiorum, quod dic. ut plenē scripsi, de reg. iuris, de cet, lib. 6. in prin. quęstionis.

S V M M A R I V M.

- 1 Censum non debetur, cuius ignoratur causa, et an hoc sit ita semper, num. 4.
2 Epilogus, et suffragium glossarum, num. 3. Per pręstationem in preteritum an et quando teneat in posterum, num. 4. et 5.
3 Additio glossarum, et num. 5. cum sequen. Obligatio an tempore et patientia inducatur, et negligentia tollatur, num. 5. et 7.
4 Censum an debeatur per annuam eius pręstationem, et qualiter petendus et an causa specificanda. Solutio est modus liberandi, non obligandi. Causa que in realibus, que in personalibus exprimenda, cir. si.
5 In personalibus pręstationibus an reperitur iudicium possessorium, Petitorium, et possessorium sunt correlatiua, et in quibus utrumque in quibus alterum, et in quibus neutrum habeat locum.
6 Causam allegari in quibus sufficiat, et probari per temporis coniecturam.
7 In possessione census ad finem usque causę quis tuendus, et quando

1 [P]ruenit. Casus. Non debetur census, cuius causa ignoratur [oportet quippe] sic ordina. Ut pręstatur, ad quid. i. quare, et quando omnis census debeat persolui, sup. ad hoc ut sit pręstandus, & sequi de beat condemnatio. Dicit Inno. qd si certum est cęsum deberi, licet nulla causa subesset, solui debet, infra eo. 2 quanto. ¶ Prima gl. ponit casum. ¶ Glo. 2. querit, arguit negatiuē, & affirmatiuē ad quamlibet partem, inducens quinque iura, & soluit. ¶ In gl. 2. ibi. si quis postquam] uide de sen. exc. per tuas, super glo. error [et ibi, si quis pro eo] sequitur, qui libertus nō esset, & operas pręstaturum se iurasset, si fideiusor erit, non tenebitur [et ibi, si certis annis] si nudo pacto sine stipulatione cōuentum certis annis solui, non sum propter id in posterum obligatus [et ibi. l. ult.] licet pater pro debitis filii aliquid soluerit, nō per id tenetur ad reliqua [et ibi, cum de in rem uerso] uide de causa pos. cum ecclesia, in gl. ex hoc [et ibi. l. ult.] iudex tueretur ductum aquę, cui auctoritatem dat uetus, licet ius non probetur [et ibi, si quis diuturno] uide hanc & duas se. de lud. ca. 2. super 3. glo. [et ibi. l. ult.] uide supra [et ibi, lib. 1.] uide de lud. c. 2. in 3. glo. ¶ In 1. glo. ibi, quęstio] imō quęstio comitissa, ut patet in supercriptione, & per literam, inquisitioni. ¶ In gloss. 2. ibi, nec inducit] hoc plane fatetur Hostien. de tempore solo per se, sicut nec sola patientia per se, nec pręscriptio, nec sola negligentia talem obligationem inducit, sed negligentia cum tempore obligationem tollit, de pręscriptio. per totum. Item patientia cum tempore obligationem inducit, sic in contrariis statim alleg. & facit quod no. de regul. iur. non firmatur. lib. 6. [et ibi, seruitium] ubi de hoc [et ibi, allegari causam] secundum Ioan. Laur. Vincen. Phi. Goffre. Sed dicit Hostien. quod ista communis opinio facit in uerbo, & inepre petat dicendo, Peto censum pro eo, quod mihi pręstatum fuit per annos. 40. sed si dicat, Peto talem censum ex tali causa impositum, ad quod probandum induco solutionem continuam. 40. annorum, bene petit, & obtinebit solutionem illam probando. Dicit Hosti. quod caueat talis de conscientia: quia non fingat, uel exprimat falsum, de pręsc. c. si. memor eius, quod dicitur de simo. Mathaus. uideretur tamē, qd si non est memoria initii perceptionis, uel causę, sufficit dicere, qd ex iusta causa ab initio sit impositum, ad quod probandum inducatur tempus, cuius contrarij & c. ad hoc, de pręsc. c. 1. lib. 6. cum suis conxor. nec ob. qd non specificatur causa: quia pręsumptio est pro petente, cum non sit uerisimile aliquem censum sine causa, & sine querela tanto tempore pręstitisse, arg. ff. de proba. cū de debito. Itē incertitudo, & impossibilitas meritō excusat, hoc casu non exprimentem specialem causam, infra de regul. iur. nemo potest, lib. 6. ff. quorum le. l. 1. §. qui autem. remittit autem Hostien. ad multas utiles practicatorias quęstiones in hoc ad summam, eo. ti. §. sed quis census. Sed ultra ibi no. ad eorum intellectū & illorum, quę scripsi supra de elec. querelam, & quę no. in specu. de restit. spol. §. nunc dicamus, in ulti. colum. Scire debes, quod communiter legistę hoc tenent, quod diutina solutio annuę pręstationis nō inducit obligationem. Dicunt enim, qd certi sunt modi inducendi obligationem, inquit, de obli. & in ti. seq. Sed iste non est de illis, ergo & c. et idem modus arguendi, in l. patre furioso. ff. de his, qui sui, uel alie. iur. Item, ut dicunt, in diutina solutione duo reperiuntur, rēpus, & solutio. sed tempus per se non est modus & c. ut in gl. Item solutio, quę est modus liberandi, nō inducit obligationem, quę contraria est liberationi, de baptismo,

baptismo, maiores, ff. de solu. qui hominē, §. si. ex quo concluditur, qd hęc duo iuncta non inducunt obligationem pro illo anno, argum. ff. de execu. tu. spado. §. quę iura. & procedit hoc, quando solutio fuit debita. soluens enim quolibet anno se liberat per solutionē. Obligatio igitur non inducitur, sed remanet prior per quam singulis an. erat id debitum. Et hac ratione etiam non pręscribitur, ut dixi de pręsc. auditis, super uerbo, solutionem. Si uerō solutio non uerē pręstationis erat indebita, soluens uno anno extra id, quod agitur, sibi parat condi. indebiti ad repetendum, ff. cōmo. si is, §. si. de solu. c. fi. Item cum soluit tertio, & ulterioribus, quę conditio personalis est, & sic durat usque ad 30. annos. ex quo sequitur, qd per id in futurum soluere non tenetur: quia dicit lex, qd sublata substantia obligationis impossibile est ipsius qualitatē remanere: sed per contrariam probationem tollitur substantia debiti, cum repetitur ut indebitum. impossibile est igitur, qd remaneat qualitas. & substantiā uocant debiti, uel debitum id, quod debetur: qualitatē: qd sit annuum, purum, simplex, uel id simile. id probant per l. actor, ff. de iureiu. ubi si debitor delato sibi iuramento iurauit non peti debitum, peti non potest ut constitutum, & hęc procedunt, ubi solutum est ignoranter. Si uerō solutum est scienter, donū est, ff. de cōdi. inde. l. 1. Talis ergo solutio nō obligat in posterum, de postu. bonę. 2. in prin. de insti. cum uenissent, ff. de in. actuq. pri. l. 1. in fi. Ex quibus cōcluditur, qd siue annua pręstatio soluatur ut debitum, siue ut indebitum scienter, uel ignoranter obligationē solutionis fiende in posterum non inducit. Ad l. 2. C. de serui. respōdet, qd loquitur in iure reali, quod tempore quęritur, C. de pact. traditionibus, & sic loquitur. l. si quis diuturno, ff. si serui. uen. Ad l. cum de in rem uerso, ff. de usu. respondent, ut ibi. no. qd ibi non pronunciat ex tpe solo, sed ex causa habili allegata, quę pręsumitur ex tpe, uel probatur per longi temporis cōiecturam: & per hoc communiter tenent, qd agens petitorio, si dicit se sibi obligatum ad annua. 10. pręstanda, quia tāto tempore solui, petens ut soluam, & in futurum soluere cogar, inepre petit: quia licet in realibus sufficiat allegare causam propinquam, scilicet dominium, in personalibus hoc nō sufficit allegare causam propinquam, scilicet obligationem, imō necesse est allegari remotam, puta contractum, institutionē, uel aliquid tale, ex quo infurgat obligatio, & de hoc, de libel. ob. c. 2. ad hoc, ff. de excep. rei iudi. in eadem, §. actiones. hoc etiam uult gl. ff. de do. excep. l. 2. §. circa. ad hoc l. litibus, C. de agri. & censu. Tenent etiam, qd in personalibus pręstationibus non sit reperire iudicium possessorium dicendo, ago contra Titium, cum sim in possessione percipiendi ab ipso annua. 10. quę mihi pluribus annis soluit: nūc denegat, petēs mihi restitui & c. & probat sic. petitorium, & possessorium sunt correlatiua. ubi ergo non est locus petitorio, nec possessorio, cum hęc sit natura correlatiuorum, ff. de acqui. poss. l. 1. in prin. & §. si. in sti. de actio. §. sic itaque. cū ergo non sit dare aliquod petitorium in personalibus actionibus, ergo nec possessorium. non est enim dare, qd possessorium locum habeat nisi in duobus generibus, scilicet in rebus corporalib. uerē possessis, ubi locum habet directum, & in quasi corporalibus, quę quasi possidentur, ubi locum habet uile, ff. de serui. l. quoties. reperitur tamen quędam possessio impropria, & quędam impropria, quę non pariunt ali quod possessoriū, ff. de peti. hęc. l. regulariter. plus, ut dicunt, est dare, qd locum habet petitorium, ubi nō haberet locum possessoriū. nam rei uendicatio datur contra illum, qui non possidet, ff. de rei uen. offi. gium. Ad l. ff. de acqui. hęc. nec ullam, §. si. Respon-

dent, qd petitio hęreditatis est mixta: quia est in rem & in personam. Vnde potest competere diuersis respectibus. Itē pro ea parte, qua petitio hęreditatis est realis, potest competere contra detentorem, qui nō possidet. Inducunt ad primum dictum, ff. quorum bo. l. 1. & ulti. nam interdictum, Quorum bonorū, est possessoriū, nec intentari potest contra debitorem personaliter obligatum. his uidetur contradicere decre. querelam, de elect. Dicit Iaco. de Ra. qd aduersus decre. querelam, opus est querela. sed dici potest, quod illa decre. prędictis non ob. quia loquitur non de persona li pręstatione, sed de reali, scilicet de pręstatione census ex re. unde dicitur ibi in petitione, & in sententia, qd pro ecclesia sancti Saluatoris soluebatur illa pētio. 16. donatorum [et ibi, dum tamen probet tempus] unde tenet gl. ff. de aqua plu. ar. l. 1. §. si. & ff. de seruitu. l. seruitutes prędiorum. 2. qd etiam in his, quę non habent continuam causam, allegata causa, quę sit habilis ad seruitutem constituendam, sufficit causam probari p temporis coniecturam & facit, quia patientia habetur pro traditione, ff. de serui. quoties. uide quod dixi post Goff. supra de causa poss. c. fi. [et ibi, contradicere] sed dici potest, qd non est census ignorantia, qui pręscriptus est. Host. ¶ In glo. ult. in fi.] hoc uerum, quando is, qui censum petit, non est in possessione census, C. de eden. qui accusare. Si uerō esset in possessione non ui, non clam, non precario tuendus est in ea usq; ad finem causę, de causa poss. cum ecclesia, ut lite pend. à memoria, & c. laudabilem. Si uerō ui, clam, uel precario possideret, non tueretur in ea, ff. de iti. actuq. pri. l. Ind. §. ait prator, ff. de aqua quo. & aesti. l. 1. Tan. Vinc. Goff. Inn. ipse gl. idem no. de offi. ord. duo simul.

ANNOTATIONES.

- 1 Ex iusta causa. Quia lapsu tanti temporis pręsumitur titulo, uel priuilegio id concessum. uide bonum text. infra de uer. sig. super quibusdam, & glo. ibi, quę incipit, no. quod. & uide doct. & Bald. & d. Barr. de Saly. in l. si certis annis, C. de pactis, & Bart. in l. cum de in rem uerso, ff. de usur. qui idem no.
2 Obligatione. Vide Bart. ff. rem ra. ha. l. si. & Bal. C. de iuris, & fac. igno. cum falsa. & sufficiunt. 10. anni, ut no. doct. in l. si certis annis. forte secus contra ecclesiam. uide Ioan. An. de consuetu. c. si. super gloss. fin. in prin.
3 Possessorium. Vide Bart. in l. si. ff. quorum bo. & ibi respōdet, ad c. querelam. infra alle. & faciunt ista ad materiam capituli, possessor. de reg. iu. lib. 6. & uide Io. And. de excep. c. si. lib. 6. & Bart. in l. sequitur, §. si uiam, ff. de usuc. & Bald. in l. 2. C. de serui. & C. de pac. l. si certis annis, & uide Io. And. in c. in literis, de restit. spo. in glo. mag. in 5. col. uer. sed & secundum Inno.

S V M M A R I V M.

- 1 Diuisio decretalis. In uisitationibus, uel procurationibus quot pręlati secum ducere queant, et quas alimonias habere, num. 3. 4. et 6. et 15. §. 1. et quādiu, num. 5. Pręlati an et qui grauare subditos possint, et quando, num. 6. 7. et 9.
2 Prędicator an et quo casu petere possit expensas, et qui lucra scilicet. Pseudo, Latine falsi.
3 Ecclesiarum ornamenta nec pignori debent. Consumere quis non debet uno anno et inonestē, quod pluribus fuit annis acquisitum. Expense faciendę pro facultatibus.
4 Legati an hoc capitulo comprehendantur.
5 Competens procuratio que.
6 Charitatum subsidium episcopi quando, et quomodo a subditis petere possint, et an cogere per se, uel alios et quos. Episcopus pro suis necessitatibus fructus ecclesiarum habere et accipere potest. Charitas ubi non prodest, adhibenda est potestas.
7 Io. And. super 3. Decret. Cc 4 8 Subdi-

- 8 *Subditi mali etiam puniendi.*
- 9 *Terminum impositum transgredi non licet, num. 11.*
- 10 *Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 11.*
Ad parentum bona liberos quid admittat, & de contrario.
- 12 *Additio glossarum, & num. sequen.*
Episcopus accipitur pro archiepiscopo, & pro papa.
Visitatores plures admittuntur eodem anno.
- 13 *Superflui si separari nequeunt, omnibus an denegetur.*
- 14 *Res delicatas desiderare luxurie causa, ita usitatas fugere demerita est.*
Propter conuiuij limitationem quidam fuit a senatu Ro. remotus.
Gula uirtute reprehenduntur, & effectus quis.
- 15 *Episcopus coram quo conuenitur a subdito, & de contrario.*
Per procuratorem agere quibus concessum est, & per se possunt, in fine.

CAPVT VI.

Vm apostolus Concilia breuiter summari non possunt. Præmittit autem constitutionis causam, secundo constitutionem ponit ibi, Quocirca. In qua determinat concilium numerum equorum, quem secum ducere possunt prælati uisitatores: prohibet eos tunc uti uenationibus, & sumptuosas epulas querere. Præcipit, ne prælati subditos tallient, permittit tamen ex iusta causa ab eis peti moderatum auxilium in fibi, Sanè. determinat primū dicitur de numero equorum [Apostolus] act. 20. in fine

1 *[Et locum]* arguet prædicatorem, qui petit expensas, falsum præsumi, tamen contrarium est: quia qui seminat spiritualia &c. 13. q. 1. c. 1. ad hoc, sup. de offi. ord. inter cætera [Aufferre] libentius enim Corinthij auari audiebant prædicationem Pauli gratis factam, quam illorum qui munera exigebant, & de hoc. 1. q. 2. sacerdos. 1. & est si. 18. di. de eulogijs, & 1. q. 1. placuit. 3. [Pseudo] id est falsis. Hiero. ad Algasiam, q. 1. omnis falsa prædicatione scaturit lucra, & gloriam quærit humanam, ut per gloriam nascantur compendia. & est istud, pseudo, Græcum, & in singulari & plurali indeclinabile, & omnis generis. uel. i. falsus seruus à pseudo, quod est falsus, & dulus, quod est seruus. Ho. [Ornamenta] quæ nec pigriorari debent nisi urgente necessitate, supra de pig. c. 1. & facit ele. de deci. si beneficiorum [Consumat] not. hic Host. contra scholares, & prælatos, qui quod parentes, uel prædecessores pluribus annis acquisierant, uno anno & inhonestè consumunt. fieri enim debent expensas secundū facultates, C. ubi pu. edu. de. l. 3. in auct. ut deter. sit numerus cleri, col. 1. §. 1. [Euectionum] de personis dicam, inf. de exce. præla. cum ad quorundā [Numerum] nusquam excedant quod infra [Cardinales] non episcopi. 23. utinam essent contenti. 30. Hostien. Et dicit Egi. quosdam dicere per hoc taxatum esse hunc numerum etiam legatis, quod ipse non credit, cum de legatis nil dicatur hic [Arbitria] & isti interdū ducunt plures, quā 10. Host. [Existant] nec etiam tot ducant si nimum per id grauantur ecclesiæ, ut infra sequitur [Cenaturijs] canem cameræ ducere non prohibetur fm Host. [Quæstia] ad Phi. 2. supra de renun. quidam [Aepulas] pro ead die, qua procuratur. non enim amplius, q̄ una die manere potest in parochia, ut est expressum, 10. q. 3. inter cætera. ad hoc, infra eo. felicit. uer. adicietes, lib. 6. Sed contra. 10. q. 1. placuit. per quod no. Inn. infra eo. Romana. lib. 6. & ibi scripsi super uer. uisitatis, q̄ si necessitas exigit, plus, quā una die, manebit, & procurabitur. nam si ibi conceditur archiepiscopo redire, post primam procuratiōē, & iterum procurabitur, fortius fm eam potest plus manere: quia nec circa iura malignandum est. unde fm eū, c. inter cætera, loquitur, quando necessitas non requirit, q̄ ultra

unam diem moretur. Sed aliqui stantes. c. inter cætera, dicunt, q̄ placuit, correctum est. uel aliter, ut ibi no. uel dic q̄ bene est duobus diebus in ecclesia, quia de mane prædicat ad populum, & uadit ad ecclesiam uicinam ad prandium. Alij, q̄ procuratio incipit in cæna, & finitur in prandio dei sequentis, & pro tanto sunt duo dies [Competenter] fm decentiam episcopi, & facultates sacerdotis. Sufficiat ergo episcopo lata facies, & q̄ presbyter faciat posse suum: cætera suppleat de suo. Host. [Tallijs] id est collectis, uel fodris, supra ti. 1. præterea [Necessitatibus] puta, quia fecit emptionem, uel guerram habet, uel causam, nec sufficit ad expensas. de offi. or. conuenerit, ubi dixit de hoc. Idem intelligas, quando cūq; eget episcopus sine culpa sua

7 [Rationabiliter] arguit Io. 10. q. 3. Inn. q̄ itineratio ad papam, uel ad regem non sit ad hoc iusta causa, contrariū dicit post Inn. de sta. mo. c. 1. [Cum charitate] no. Ho. inf. eo. cum uenerabilis, ut ibi dicam in fi. q̄ cōtra hoc. charitatum subsidium non currit præscriptio. & bene dixit, cum charitate: quia non sunt inuiti cogendi per episcopum, qui exigit, sed per superiores, qui debent se facili reddere ad cogendum, & superior dici potest metropolitā. Dicit Inn. q̄ papa. de of. or. pastoralis, de immu. ec. aduersus, de hoc, sup. tit. 1. nullus. Alii dicunt, q̄ probabilius fm eum, q̄ per ipsum ep̄m cogi possunt, si necessitate ostensa, precibus & monitis nolunt obsequi, cum & pro suis necessitatibus fructus ecclesiarū hñe, & accipere possit. de hoc ut ec. bene. c. uno, in fi. & quod ibi no. & facit ele. de excel. præla. frequens, uer. in exigendo. nec ob. hoc uerbū, quia & si plus operari debeat charitas, ubi tamē non p̄est adhibenda est potestas. 4. 5. dist. licet, & c. qui emendat. 10. q. 3. cauendum. hoc tamen nō est sine capituli sui, & etiam ipsorum clericorum consilio faciendum, de his quæ fi. à præ. per totum, de dona. pastoralis, secundum Inn. & hoc ultimam approbat Ho. arg. supra de empt. c. 1. de testa. cum in officiis. & hoc, cum necessitas euidentis est, nec in contributione grauantur subditi, nec inde referunt quæstionē: aliās id per superiores, uel per arbitros finitur, ut dicā sup. gl. & facit quod dicā. infra eo. procuratores, ad fin. Dicit Boa. q̄ quidam Bon. Episcopus frater prædicator uocatus contra Fede. in auxiliū ecclesiæ, per Inn. III. coegit clerum suū ad soluendū tria mil. lib. & congregatis inde militibus fuit in Apulia, & excellentius aliis militibus pugnādo fuit uulneratus. De quo dixit Nouariensis ep̄s. q̄ uitu perati erant omnes milites, si non inuenirent unum militē, qui melius celebraret missam aliquo ep̄o. cū inuentus esset ep̄s, qui melius pugnascer aliquo milite [Dicunt] 2. ad Corinth. 12. [Pietate] supra de resti. spo. conuenerit [subditi] honestis & bonis. malos enim puniunt, in auct. col. 2. ut iudi. sine quoquo [Inf. §. eos aurē]. Hosti. [Quos] subditos [Pastoris] iude quod dixi in clem. eo. t. ad nostrum, in glo. contra id [Debent] ipsi præpositi [Facultates] unde sine grauamine non possunt sustinere [Mensuram] imponitur ergo terminus, quem non licet transgredi, sed ex causa potest moderari. si de dona. apostolica, de deci. c. 1. de sepul. c. 1. Hosti. [Grauari] dicat tunc prælatus cum apostolo. ad Philip. 4. Scio, & minus habere scio, & abundare: scio & fatiari, & esurire. 4. 1. di. quod dicit, in fi. [Indultam] si. 3. 1. di. c. 1. [Glo. 10. 1. q. 3.] signat contrarium, & soluit. [Glo. quid ergo] quærit, arguit, & soluit. [In glo. quid ergo. §. Trebatius] si habes seruitutem ducēdi certū numerū pecorum ad fontē, maiorē ducat, in superfluo prohibetur. [In glo. antepen. §. non sic parentibus] parentes ad bona liberorū rō miserationis admittit. Liberos natura simul, & parentum cōe uotū, & idē dicit. l. sequens. nā & si. [In glo. pen. ibi. Titia, §. 1.] iude de præb. de multa, sup. gl. nota q̄. [In glo. arg. quod, in fine] ēr nō negligentibus ep̄s.]. c. t. c. ult. li. 6. [In]

[In glo. 10. q. 3. in fi.] Ala. uel illud, quod ibi dicit, episcopus, sumitur pro archiepiscopo. nā & papa sic uocat, ut in proemio, fm Host. [In glo. id est, in fi.] Vin. de quibus, supra de off. archiep. cap. fi. & no. plures uisitatores admitti eodem anno, quod dicit ubi, de off. archiep. mandamus. Hosti. [In glo. quid ergo, ibi, quia cognominus] & c. inter cætera, ubi de hoc [ibi, superfluis] & si superflui ab alijs separari non possent, omnibus denegatur. ff. de aqua quo. & æsti. l. 1. §. itē quæritur. secundum Vin. hoc no. infra eo. cum instantia. Intelligo dictum Vin. de separatione facti, cum episcopus non uult separationem pro parte equorum recipere [ibi, forte] [Inno. licet dicat hoc securius, tenet contrarium]. Dicit Pet. propter tollendum omne ambigū appellādum, intellige primū, de hoc in præ. decre. cū ad quorundam. [In glo. 2. 5. ibi, cautela] Sene. ep̄s. 5. Sicut

14 T considerare res delicatas luxurie causa, ita usitatas & non magno parables fugere demerita est. ponit Valerius lib. 2. cap. 4. Duronium remotum à Senatu Ro. qui legem abrogauerat limitantem conuiuij [ibi, olet os] no. o. baccalar, gnotum. uade postea loqui cū dominabus, quibus dabis pacem in altari, cum habeas os hircosum. T. Gof. Vix diuersorū nouit cautela corcorum tāta ministrare, q̄ eos possit satiare. Gof. [In glo. de hoc, ibi, superioris] archiepiscopi, si agit subditus, si conuenitur, itur ad arbitros. hoc probant iura alle. & supra tit. 1. nullus, & de regu. licet. [In glo. pe. in fi.] R. idem Gof. Phi. primum uerius, secundū Pe. & Abb. Et dicit Hosti. q̄ hoc non possunt nisi ex priuilegio, uel nisi id iā obtinuerit de consue. iam præscripta, inf. de exce. præ. ad hæc, & ca. accedentibus, ubi de hoc. [In glo. ult. in fi.] in auct. ut ab illu. tri, & qui super illu. sunt, coll. 5. Goffre. ibi, his, quibus concessum est per procur. agere, nihilominus & per se.

ANNOTATIONES.
1 Item quæritur. Facit quod no. in l. Grace, ff. de fidei ius. & ibi per Bar. & quod no. Di. in l. utile, ff. de reg. iur. lib. 6. & ibi. Io. An.

SVMARIVM.
1 Censuum nouus ecclesiæ non potest imponi, nec antiquus augeri, & quis, & nu. 4. & a quo, nu. 5.
2 Reditum ecclesiæ temporaliū habet abbas.
Episcopus canonicam.
3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 3.
4 Augmentum, & diminutio in quibus consideretur, & quomodo.
5 Additio glossarum.
De censu minori, quā debeatur, soluto, remiss.

CAPVT VII.

Prohibemus Casus. Nouus & censuum ecclesijs imponi non potest, nec antiquus augeri. ponit duplicem prohibitionem, quam iustificat. secundo ponit decretum ibi, si quis uerō [Episcopis] repetere, Ab. [Imponatur] contra, de cleri. non resti. conuenerit, de off. uica. cap. 3. So. hoc de censibus realibus perpetuis, & sine causa impositis, illud de personalibus, uel ex causa impositis. & de hoc infra eo. significauit. Host. [Ecclesijs] etiam exemptis, circa quas dic ut in cle. eo. ti. quia regulares [Partem reddituum] parohialijs curæ. & sic nullum contrarium. nam abbas quandoq; habet partem temporalium. de hoc supra ti. 1. ex ex literis, in fi. & episcopus suam canonicam, de decimis, quoniam. sed ultra sibi non debet approari, ut dicit in glo. [Secunda] glo. all. 1. 1. conuenerit, & 3. contraria, & soluit. [Antepen. gl. arguit. In glo. 3. ibi. l. 1. lib. 11.] pro pascuis principis ea manebit pen-

so, quam antiquitas statuit [ibi, lacus] sequitur, & stagna, licet quandoq; crescant, quādoq; exarescant, suos terminos tamen retinent, & ideo in his ius alluionis non agnoscitur [ibi, l. ubi] quæ est. 3. uide de constitu. cum M. super glo. hoc uidebatur [ibi, generaliter. §. si quis alienum] si legatum factum, ut manumittam seruum alienum. excreuit, consideratur æstimatione cum incremento [ibi, l. 1. §. ripa] Ripa muratur crescente fluminis alueo [ibi, si mortis] hereditatis augmentum prodest libertatibus: diminutio nocet [ibi, si ea lege] uide de usur. c. fi. super gl. 2. [ibi, sed si insula] uide de offi. dele. præterea, super ulti. glo. [In glo. 2. ibi, ab episcopo] Dicebat Inno. q̄ episcopi sibi nō poterant imponere censum: sed pro alijs clericis hoc facere possunt, infra eo. cum clerici, ut sic secundum Hosti. interponentem & recipientem sit differentia, ut patet, supra ti. 1. per nostras. Inreruenit debet igitur superioris auctoritas, ubi nō potest episcopus auctorizare secundum Hosti. qui remittit ad summā, eo. ti. §. quis imponere. facit clem. de re. ec. nō alie. si una. [In glo. pe. ibi, de forma] ad idem. 70. di. c. fi. 9. 3. dist. nulla ratione, de offi. or. cum ab ecclesiarum, & ca. ad reprimendam. Hosti. & in auct. ut cū de ap. co. §. hoc autem disposuimus, & de hære. & Fal. §. his omnibus. quod dixit hic Vincen. de censu minori, quā debeatur, soluto, dixi in spe. eodem titu. in fin.

ANNOTATIONES.
1 Auctorizare. Quomodo, quid, & quando possit quis in suo facto auctorizari, uide Bal. in l. bonorum, C. qui admitti ad bo. pos. pos. & Bar. in l. si consul, ff. de adop.

SVMARIVM.
1 Censualem ecclesiam prælatus auctoritate sua nō potest præsertim post mortem suam constituere, & nu. 2. & 5.
2 Illuso pro fraude, & inmunditia.
3 Negatiua probatur hoc ipso, quod contrarium non constat.
4 Personale per superioris auctoritatem sit. reale.
5 Epilogus, & additio glossarum.
Præsertim, ut hic accipiatur.

CAPVT VIII.

Præterea. Casus. Prælatus auctoritate sua nō potest præsertim post mortem ecclesiā constituere censualem, & soluit casum, generalē rationē subdens ibi, Non enim [Illusione] i. fraude, Inno. secundum Hosti. ponitur improprie, sicut & aliās immundicia, de cleri. cōiu. quod à te. Nam etiam sine illusione per compositionē sine superioris auctoritate nō dicit post mortem, de transac. decetero, de deci. ex multiplici, de præben. nisi. uel sup. maxime [Eis] qui soluerint, uel soluere promiserint [Defunctis] ergo eis uiuis audiuntur, ergo non fuit illuso uera secundum Host. [Audiendi] agendo petitorio. si possessorio ageretur, dic secundum Inn. ut dixi. s. e. peruenit. §. eo. significauit [Alterius] legati, uel papæ. Gof. [Non interuenisse] hoc constat hoc ipso, q̄ contrarium non probatur, quod dicit, ut no. de simili negatiua, de his, quæ fi. à præla. ea noscitur. & a contrario Ino. personale per superioris auctoritatem fieri reale, de transac. decetero, & c. ueniens, de præben. nisi [Simplices] ad differentiā episcoporum, de consue. quanto. [Vlt. t. glo. arguit, & remittit. In t. glo. quia pensio, ibi, ecclesiam] se autem usque ad mortem potuit obligare. & per cōseques fructus beneficij sui, quamdiu tamen ipsum tenebit, de fidei ius. cap. secundo, de pecu. cleri. cap. fina. & secundum hoc illud, præsertim, ponitur pro maxime. alij exponunt pro tantum, secundum Abb.

ANNO.

ANNOTATIONES.

¶ Peruenit. Imò & si diceretur hoc casu esse possessorium, non tamen daretur restitutio: quia talis possessio est usurpata & contra iura. c. d. contra morem, de resti. spo. ad decimas, & uide Io. And. infra eod. significauit, in gloss. sua mag. in prin.

S V M M A R I V M.

- 1 Ecclesias, quas debent de manibus laicorum eripere episcopi, & quod ab eis habere possint, nu. 2. & 5.
2 Cathedralium quantum soluantur.
3 Eadem res non debet diuerso iure conseri.
4 Epilogus, & additio glossarum, nu. 5.
Drbitandi, & decidendi rationes huius constitutionis. Inter detrahi restitutionem, & adiectionem interest, in fi. Sic ut augmentum, & recuperatio differunt, ibid. Triumphus pro auctis, non recuperatis dicuntur, ibid.

C A P V T IX.

Ecclesijs. Breue est [Eripunt] quò ad ius patronatus, quod habebant ibi laici, quod modò episcopis est donatū, uel laici de facto usufructuabant, & tenebant ecclesias, quod tolerandum nō est, de deci. quamuis, & c. prohibemus. uel secundū Pe. & Abb. procurator episcopo remisit patronus censum ecclesie in ea sibi debitum [Cathedralium] pro t quo soluuntur duo solidi, de off. or. conquerentis [Imponuntur] iustit, siue de iure. siue de consue. approbata. Innocē. uel privilegio, de excess. prela. accedentibus, de uerbo. sig. cum tibi. secundum Host. secundum quem sup. & imponi possunt de iure. nam & si ab alijs non recipiat canonicam suam: tamen ab ista recipere poterit. & no. g. t eadem res non debet diuerso iure conseri, de deci. cum in tua, cum si. ¶ Vlti. t gl. arguit, allegans duo iura. ¶ In t gloss. i. ibi. prohibemus] glossatores antiqui, uel moderni non aperuerunt dubiū huius decre. sed dic, q. videbat. q. episcopus possit aliquid noui imponere propter id, quod liberatit ipsam ecclesiam de manibus laicorum. ut sicut in sua libertate, quam cōcedit, imponere potest censum, de reli. do. cōstitutus, sic & in ista. sed responderetur hic contrarium, nec ob. prædicta ratio. tenebatur enim ex debito officij episcopus illam de laicorum manibus liberare, sup. de reli. do. de xenodochijs. facit cle. eo. titu. quia contingit, & in necessitate non est liberalitas. & est si. de ui. & ho. cle. cū ab omni. Item si contrariū diceretur, facile esset fraudis cōstituere ecclesias censuales de nouo, procuraret enim episcopi illas per laicos occupari, ut eis postea per se liberatis censum imponerent, & contra talia prouidendum est, de diuor. quanto, ad fi. Valerius lib. 2. cap. 3. sic dicit, Tantum interest adicias aliquid, an detractum restituas, quantum distat beneficii initium ab iniuriæ fine, & illud dicit commendādo legem, quæ habebat pro aucto imperio, non pro recuperatis deperditis decerni triumphum,

S V M M A R I V M.

- 1 Pedagium quid, & quando liceat nouum imponere, & cui, & quæ pena cui non licet, nu. 2. & 6. in fin.
2 Sepultura quibus casibus denegetur Christiana.
3 Pedagium recipiens in quam penam incidat, & pena quæ excuset.
4 Ad pedagia clerici nec si consenserint, astringi possunt.
5 Suffragium glossarum.
De uelitalibus constituere nisi imperatori licet.
6 Additio glossarum.
Vim committenti quæ pena irrogetur,

C A P V T VIII.

In nouamus. Breue est. Et Inno. uat prohibitionē subdens penam ibi. Si quis. & pars de treu. & pa. in nouamus [Pedagogium] pedagogium dicitur t quædam præstatio, quæ ab itinerantibus pro his, quæ uehunt, uel ducunt, exigitur, & quandoque pro personis [Principum] & ex causa licita. ad hoc, sup. eo. cum apostolus. §. prohibemus, secundum Goffre. [Statuere] uel statuta colligere, ar. 24. q. 1. Achatius, de sent. ex com. in præsentia, & infra dicam [Communione] habes t casum, quo denegatur sepultura. sunt & alij, de quibus, supra de sepul. ex parte. sed etiam excommunicandus est talis. 24. q. 3. si quis, & c. paternarum. imò secundum Hostiē. in curia Romana ab ipso summo pontifice excommunicatur ter in anno. diebus, qui no. in cle. de iudi. dudum, in glo. solent. Sed t nunquid tale pedagium recipiens, non tamen statutis excommunicatus est? sic saltem ex mente, arg. de sentē. ex. nuper. §. secundæ. nisi excuset indulgentia, de sen. ex com. quia periculosum, lib. 6. uel iusta ignorantia, infra de cleri. ex. ministran. apostolica. Host. [Christiana] adde quod habes, infra eo. quamquam, lib. 6. & in concil. Vien. eo. tit. præsentis. per quod etiam determinatur, quod hic no. Hosti. de t clericis, qui non tenentur ad pedagia, nec. L. imperiali, nec cōsuetudine possunt ad id astringi, etiam si consentirent, alle. de fo. cō. pe. si diligenti. ¶ In t gl. 2. ibi. uel tignalia] sequitur, sine imperatoris præcepto neque præfidi, neq. curatori, neq. curia constituitur licet, neq. præcedentia reformare, uel his addere, uel minuere. ¶ In t gloss. 2. in fi.] respicit hæc glo. partem decisam, quæ est supra de treu. & pa. in nouamus. Goff. ¶ In glo. 2. ibi. instituenti] peccant, tamen. si hoc faciunt sine causa. Inno. [in fi.] adde qd ibi no. ¶ In glo. ulti. in fi.] & deportatur, uel capite puniuntur. nam incidit in l. iul. de ui. pub. ff. ad. l. iul. de vi. pub. l. ult. secundum Goff. Dicit Hosti. si sine armis uis committatur, tertia tantum bonorum publicatur: si cum armis, deportatur, Insti. de pu. iud. l. iul. de vi. nisi a alienas edes quis expugnet, uel frangat: quia tunc est pena capitalis. ff. ad. l. iul. de ui. pu. l. penul. Quandoque tamen exactor pedagij puniuntur capite. C. de uec. & com. le. uniuersi, secundum Hostien.

ANNOTATIONES.

¶ Adde, quod ibi no. Et uide plenius per. d. Bar. de Sali. in le. 2. C. noua uecti. & per Bar. in l. si publicanus. §. in uectigalibus, & in l. licitatio, ff. de publi. & tamen rex. hic dicit, regum: intelligit Hosti. r. imperatorum Romanorum regū. uide Io. An. in c. super quibusdā, hic all. & Pau. in cle. fi. e. r. & d. Bar. de Sali. in l. noua. uecti.

S V M M A R I V M.

- 1 Censualem ecclesiam suam qui constituit per collusionem, quibus panis subdetur, secus, si episcopi auctoritate, nu. 2. §. 2.
2 Epilogus, & additio glossarum.
Auctoritas episcopi si interuenit, non presumitur uiti um.

C A P V T VIII.

Vm clerici. Casus. Pars de pac. cū collusionem constituit suam ecclesiam censualem, illa priuabitur. Dicebat Abb. q. dicit idem cum decre. præterea, supra eo. hoc addito, q. hic colludentibus imponitur poena ibi, Præcipimus [Eis] religiosi [Censuales] supple. eo pacto, ut post & c. [Eorundem] si. de decimis. c. 2. §. sane, lib. 6. [Filiis] quod etiam sine pacto esse non poterat, dato etiam q. legitimi essent. quod dic, ut sup. de fil. presbyte. ex transmissa. Host. (Talia) illicita pacta, & symoniaca. i. q. 2. q. pio. de

de pactis, eum pridem, & c. cum clerici, & c. fi. Hostiē. [Eos] ex quo remoti fuerint: & sic quò ad ecclesiam mortui census ulterius non soluetur, supra eo. sciētēs, & c. præterea, secundum Inn. [Ecclesijs] intellexit Hosti. q. clerici priuabuntur ecclesijs, & religiosi iure patronatus, quamquam non uideatur hic loqui nisi de ecclesijs. quinimò & tales possunt deponi, & sunt symoniaci. de hoc de pac. cum clerici. ¶ Secunda t glo. respondet per ob. ¶ In glo. 1. ibi, in iudicio] putabar Host. q. hic extra iudiciū facta fuisset hæc collusio. ¶ In glo. 2. ibi, excusaretur] Dicit Host. q. textus hoc idē dicit, quia ex quo auctoritas episcopi interuenit, non prouidetur uicium: imò si fiat ex causa, & ex officio suo, purgatur omne uicium, & pensio est perpetua, & de præbē. nisi, de transac. statuimus, & c. super eo. unde non apposuit hoc uerbum, ut peccatū excuset auctoritas, sed ut denotet, q. ep̄s pot̄ ex causa ecclesiā facere censuale.

ANNOTATIONES.

¶ Nisi de ecclesijs. Quia in eodem genere simoniam prius puniuntur, quam recipiens. uide de statu mo. c. 2. uer. quæro, si quis autem, per Io. An. super uer. officij. & sic hic solū puniuntur clerici.

S V M M A R I V M.

- 1 Collectores si grauant ecclesias, eo officio priuabuntur, & reprimuntur. 2. in fin.
2 Epilogus, & additio glossarum.
Iudei nisi abstineant ab his, quæ respiciunt contemptum fidei nostræ, perdent etiam hætenus promissa.

C A P V T XII.

A, quæ. Casus. Pars de simo. ea q. res grauant ecclesias, illo officio priuabuntur, secunda ibi, q. si [Beati Petri] concor. de præscrip. auditis, uer. & receptionem [Id quod] remissio peccatorum, uel archidiaconatus. Inno. uel officium colligendi. Abb. ¶ In t glo. 1. ibi, ex damni] uide de excess. prela. capitulo primo, super. 3. glo. [Ibi. iudeos] hæc concor. deberent esse in fi. ulti. glo. ibi enim dicitur, q. nisi Iudei abstineant ab his, quæ respiciunt contemptum fidei nostræ, perdent etiā hætenus permiffa. ¶ In glo. 2. ibi, illicite] reprehendit hic Host. prælatos, & alios collectores, qui leuāt. 150. pro. 100. prendentes, q. plus imponunt, quia non possunt omnes soluere.

S V M M A R I V M.

- 1 De censu nouo imposito ecclesie persoluendo qui recipit iuramentum, compellitur absolueri iuramentum, & nu. 2.
2 Censui imponi ecclesie sine auctoritate episcopi non potest: aliàs ecclesia non obligatur, & potest tunc prohiberi, ne soluantur, & quando nu. 5.
Possessio an acquiri potuit monachis hic per solutionem census.
3 Possessio etiam cuiquam ut mala fidei auferatur uolenter, non est bonum episcopi præceptum.
Recuperatio non est facienda ui, etiamsi ui subtractus esset census.
Possessori bonæ fidei census sacerdos tenetur soluere, & ratio.
4 Hic quam actionem intentabit contra sacerdotem nolentem soluere, uel cessantem, & nu. 6. cir. fin.
Possessionem qui dicantur turbare, & qua contra eos utendum actione.
5 Præcepto episcopi quando non parendum, & ab eo appellandum, & uidetur, cum quid præcipit contra ius commune, & nu. 1. 1.
Excommunicatio etiam post appellationem teneat, & quo casu, & num. 7.
Innotorij & falsi non ualet appellatio.
Appellatio non debet ulli suam auferre possessionem, in fin.
6 Excommunicatio sententia si soluat in non solutionem census ab abbate, & ab episcopo, si soluat, quid iuris.

C A P V T XIII.

Significauit. Casus. Is t qui recipit iuramentum de nouo censu imposito ecclesie persoluedo, cōpellitur iuramentum ab soluere, secunda pars ibi, Quocirca. Significauit autem hoc iste presbyter querendo, cui potius obedire deberet secundū Abb. unde primò ponit casum perplexū. secundo ibi, Quocirca, prouidet distinguendo. & secundum membrū ibi, si uerò [Electus] confirmatus. aliàs cōtra. 8. q. 3. Araldus. Gof. uel secundum eum electus. i. præsentatus & admissus [Sacramentum] supra de iureiuran. querelā. T. & c. rua, per quæ iura & decr. secundam infra eo. ti. dicit Hosti. q. si census erat indebitus, iuramentum illud t. nō altringeat [tacerdixit] quia t monaci ignorante episcopo, cuius auctoritate & non inferioris cōsentus est ecclesie imponendus, supra eo. præterea, & c. scientes, supra de præben. auaritie, hunc cōsum acquiescant, & sic clandestinè possidebāt: nec ecclesia erat obligata, sed de is, qui soluit tantū: quia sacerdos non potuit ecclesiam obligare, nec ei quò ad possessionē præiudicare nisi legitimis modis. ff. quod ui. aut clam leg. prohibere. §. non tantum, supra de arbi. per tuas. uel dic q. satis potuit acquiri pos. monachis per solutio nem sacerdotis, supra de capel. mo. cap. 2. de resti. spo. cum uenissent. sed episcopus bene sciebat hunc censum non deberi de iure, & iuramentum non ob stare, quod fuit præstitum in ecclesie detrimentum, supra de iureiur. cap. 2. & c. sicut nostris. & idē bene potuit prohibere, ne solueretur: quia constabat, q. monaci iniustè & mala fide possidebāt. Secus, si t præciperet, q. possessio rei corporalis, quam alius etiā mala fide tenet, auferatur eidem uolenter. hoc enim malum præceptum esset: quia etiam uiolente possessori nō est uis inferenda 3. quæstio. 2. §. fina. de resti. spo. in literis. & eodem modo si ille. cui de nouo cōsum subtractus est uolenter, & etiam cum armis ipsium recuperare uellet, non esset forsā eidem cum armis recuperare: de iure tamen contra ipsum agēdum est, ar. supra de offi. dele. si quando, licet alij contradicant. Si autem monaci, qui censum recipiebant, essent bonæ fidei possessores, tunc sacerdos & si in ueritate cōsum non debeat, ipsum tamen tenetur soluere: quia sicut non licet aliquem spoliare aliqua re, sic nec possessio ne. C. unde vi, si quis in tantam, uel censum de nouo subtrahere, sup. de elec. querelam. Sed t quam actionem intentabit possessor bonæ fidei cōtra hunc sacerdotem, quia non soluit censum, ubi non apparet nec de solutione, nec de iuramento præstito super censu? Respondeo, si sacerdos iniuste debeat eos spoliare possessione census, competit interdictum, Vnde ui, uel cōdictio.

C A P V T XIII.

Significauit. Casus. Is t qui recipit iuramentum de nouo censu imposito ecclesie persoluedo, cōpellitur iuramentum ab soluere, secunda pars ibi, Quocirca. Significauit autem hoc iste presbyter querendo, cui potius obedire deberet secundū Abb. unde primò ponit casum perplexū. secundo ibi, Quocirca, prouidet distinguendo. & secundum membrū ibi, si uerò [Electus] confirmatus. aliàs cōtra. 8. q. 3. Araldus. Gof. uel secundum eum electus. i. præsentatus & admissus [Sacramentum] supra de iureiuran. querelā. T. & c. rua, per quæ iura & decr. secundam infra eo. ti. dicit Hosti. q. si census erat indebitus, iuramentum illud t. nō altringeat [tacerdixit] quia t monaci ignorante episcopo, cuius auctoritate & non inferioris cōsentus est ecclesie imponendus, supra eo. præterea, & c. scientes, supra de præben. auaritie, hunc cōsum acquiescant, & sic clandestinè possidebāt: nec ecclesia erat obligata, sed de is, qui soluit tantū: quia sacerdos non potuit ecclesiam obligare, nec ei quò ad possessionē præiudicare nisi legitimis modis. ff. quod ui. aut clam leg. prohibere. §. non tantum, supra de arbi. per tuas. uel dic q. satis potuit acquiri pos. monachis per solutio nem sacerdotis, supra de capel. mo. cap. 2. de resti. spo. cum uenissent. sed episcopus bene sciebat hunc censum non deberi de iure, & iuramentum non ob stare, quod fuit præstitum in ecclesie detrimentum, supra de iureiur. cap. 2. & c. sicut nostris. & idē bene potuit prohibere, ne solueretur: quia constabat, q. monaci iniustè & mala fide possidebāt. Secus, si t præciperet, q. possessio rei corporalis, quam alius etiā mala fide tenet, auferatur eidem uolenter. hoc enim malum præceptum esset: quia etiam uiolente possessori nō est uis inferenda 3. quæstio. 2. §. fina. de resti. spo. in literis. & eodem modo si ille. cui de nouo cōsum subtractus est uolenter, & etiam cum armis ipsium recuperare uellet, non esset forsā eidem cum armis recuperare: de iure tamen contra ipsum agēdum est, ar. supra de offi. dele. si quando, licet alij contradicant. Si autem monaci, qui censum recipiebant, essent bonæ fidei possessores, tunc sacerdos & si in ueritate cōsum non debeat, ipsum tamen tenetur soluere: quia sicut non licet aliquem spoliare aliqua re, sic nec possessio ne. C. unde vi, si quis in tantam, uel censum de nouo subtrahere, sup. de elec. querelam. Sed t quam actionem intentabit possessor bonæ fidei cōtra hunc sacerdotem, quia non soluit censum, ubi non apparet nec de solutione, nec de iuramento præstito super censu? Respondeo, si sacerdos iniuste debeat eos spoliare possessione census, competit interdictum, Vnde ui, uel cōdictio.

dictio ex illa decr. supra de elec. querelam. Si uero non intendebat eum spoliare possessione, sed tantum in census solutione cessabat, tunc ager interdictione, uti possidetis: quia sic molestatur non soluendo census suo tempore, argu. ff. uti possidetis. si duo. §. si et sic etiam agendum est contra illum, qui eligit, uel instituit aliquem in ecclesia, in qua ad me pertinet electio, uel institutio, & eodem modo contra clericum electum, uel institutum: quia ipsi sunt, qui mihi turbant possessionem meam. ff. si serui. u. si quis diuturno. uide quod dixi de sepul. certificarum. n. q. nona. uer. & est idem. uerum si episcopus precipiat sacerdoti, ne soluat census bonafidei possessori, sacerdos debet appellare pro eo: quia iniustum est preceptum. & idem uidetur dicendum, quando episcopus precipiat alicui de sua diocesi, ut praestet ei obedientiam, uel aliud ad ipsum episcopum spectans de iure communi: sed subditus dicit se liberum priuilegio. uel praescriptione, uel alio modo. In hoc tamen casu si episcopus etiam post appellationem & sine aliqua causa cognitione subditum excommunicat: tamen tenet excommunicatio, dummodo uerum sit. & non sit liber: quia quod petit episcopus, notorium iuris est. & ideo ibi non requiritur ordo iuris. de iur. iuran. ad nostram. 3. sed & in notorio, & in falsis non ualet appellatio. §. de ap. peruenit. i. & c. propofuit. & patet in eo, quod legitur & no. secundum Inno. de offi. dele. statuimus. 1. & 2. Secus est, si hoc petat a clerico, qui non est de sua diocesi, uel etiam a clerico sua diocesis, quae ad ipsum episcopum non spectant de iure communi. nam tunc non teneret excommunicatio post appellationem lata, etiam si in ueritate perceretur, quod debebatur, quia per appellationem negotium ad superioris audientiam est delatum, sup. de ap. ad audientiam, & c. sollicitudinem. §. 1. Aliqui tamen contradicunt asserentes, quod & in hoc casu appellationis sententia semper ligat, & maxime in eo, cui census, quem possidet, subtrahitur. hic enim etiam post appellationem & etiam sine causa cognitione potest excommunicare subtrahentem, & sic defendit possessionem suam per excommunicationis sententiam, aliqui supra restitui. spoliato. olim 3. appellatio enim alicui non debet possessionem suam auferre, argu. supra de appella. cum speciali. §. porro. Sed quid si abbas excommunicat hic sacerdotem, si non soluit census, & episcopus eum excommunicat, si soluit? Respondeo, appellat sacerdos, & sic tunc erit, ut patet in eo, quod legitur & notatur, sup. de appella. praeterea, & nunquam obliget ecclesiam, nec census soluat, nisi probabilem & manifestam credulitatem habeat, quod soluere debeat. argu. infra de senten. excom. in acquisitioni, secundum Innocen. cuius est tota mens huius generis. Sed nec per omnia placent ista. Quomodo enim scire poterit secundum Hosti. de mente subtrahentis census, qua intentione hoc faciat? utique hoc ipso, quod subtrahit, possum agere contra ipsum possessorem, uel petitorum, quod dic, ut plene notatur, sup. eodem peruenit, & de electio. querela. Nec euro de nomine actionis, ut supra de iudi. dilecti. Sed nec placet, quod dixi, quod in his, quae de iure petuntur, post appellationem interpositam teneat excommunicatio. hoc enim uerum esset, si subditus appellaret pro eo, quod liber est, & libertatem non probaret. Si autem appelleret: quia in dubio non debet episcopus sibi ius dicere, bene defendit ipsum appellatio, quod dicitur plene nota. in summa de appel. qualiter sit appellatio faciendae sub. §. ego abbas, & duobus sequens. [Et non de nouo] exponi potest, & pro aut. ff. de uerbo. sig. §. pp. intelligitur, quando fit sine causa, uel sine consensu capituli, ut dicam super prima glo. secundum Hostien. [Compellens] colligit per hoc Hosti. quod iste Tan. tenetur

iuramentum seruare, non ob. contrario mandato episcopi, donec fuerit absolutus ad modum eius, quod dicitur, de iur. iuran. cap. 1. & c. debitores, uide finem pe. glo. infra capitulo secundo. ¶ Secunda ¶ glo. quærit, arguit pro, & contra, ponit opi. Lau. quam approbat. ¶ Pe. glo. quærit, & tripliciter soluit. ¶ Vltima glo. supplet, & remittit. ¶ In 1. glo. ibi, iusta de causa] dicit Hosti. quod non solum requiritur hæc duo auctoritas episcopi, & iusta causa, sed & quod capitulum consentiat, de his que fi. a præ. tua, & c. pastoralis, de dona. pastoralis, & c. conuentus ecclesie, cui census imponitur, si sit conuentualis, de re. ecc. non alic. capitulo primo, de transac. de cetero, & infra e. quanto. Fatetur tamen, quod sola episcopi auctoritas sufficit, maxime cum sit causa ad transferendum iustum titulum præscribendi, & sic potest & hoc. c. intelligi, & supra de dona. apostolicæ, de reli. do. constitutus, supra ti. r. cura, infra eo. c. olim, & c. cum uenerabilis. nec præscribēs super hoc debet habere malam fidem, cum fulciatur auctoritate papæ, qui hoc ius constituit, maxime cum de tali re agatur, quam papa possit tollere, & contrarium ius constituere, quod sola episcopi auctoritas in his sufficeret ad ius plenum transferendum, si tamen haberet conscientiam remordentem quamvis scrupulosam, illam sequatur, infra de simo. per tuas. 3. & facit quod dixi de præscrip. ca. fi. ¶ In glo. 2. ibi, Lau. dixit] alle. 8. q. 1. sciendum. Dixit ¶ Goff. si certum sit deberi, soluetur, si dubium, obediatur episcopo. 1. r. q. 3. quid ergo. Dicit Hosti. si conscientia dicat, quod debeatur, soluat ipse rector: si dicat contrarium, non soluat. in dubio obediatur, per no. de tem. or. ad aures. Querit etiam, quid de eo, qui iurauit soluere intra certam diem, creditore demum damnato per iudicem, uel de graui crimine accusato præcipit iudex sub magna pena debitori, ne soluat, an teneatur soluere? & dicit, quod communiter subditi de facto obediunt, pro quibus faciunt iura pro obedientia supra inducta. Item quod iuramentum habet tacitam conditionem, de iur. iur. quædam modum. Ipse tamen tenet contrarium: quia tali recte soluitur. ff. de solu. reo. criminis. ff. de iure fi. auferitur. §. in reali, nisi in casu. C. ad l. Iul. ma. quisquis. & quia certum est, quod iuramentum est licitum, ergo contrarium mandatum illicitum. & si dicat se timere poenam temporalem iudicis? Respondet, quod plus timendus est deus, ar. supra quod me. cau. sacris. sed & iudex obligatur procedēs iniuste, de emp. & uen. c. fi. de re iudi. cum æterni. imò imputatur quandoq; illi, qui contra iniuriam non appellat. ff. de mi. ait. prætor. i. respo. si tamē bona cōfiscata essent, tunc soluitur filio ut hæredi. ff. ad l. Iul. ma. l. fi. C. de bo. dam. l. fi. ff. de iure fisci. in fraudē uide tu spec. de solu. §. nunc aliqua, uer. illud autē [Et ibi, fecerunt] supra de renun. super eo. ¶ In glo. & ita, ibi, fundatione] uel exemptione, de reli. do. constitutus. Goff. [Et in fi.] quærit ¶ Hosti. quid si constare possit, quod olim præstabatur, & ex causa tamen fuit cessatum in solutione longo, uel longissimo tempore, nunc uero de nouo renouatus est auctoritate episcopi, nunquid fit soluetur? Videtur quod non: quia obstat præscriptio, ar. infra eo. olim, & c. cum canonicis. tenet ipse contrarium: tum quia census non præscribitur. C. de præscrip. 30. an. l. male agit, de reli. do. constitutus: tum quia aliud est de nouo imponere, aliud renouare. j. de iudi. consi. luit, cum cōcor. tum quia non uidetur facta deterior conditio ecclesie, si ad id, quod ab initio sibi impositū fuerat, reuertitur. ff. de pac. si vnus. §. pactus. §. 1. di. gñalis: tū q. a casus v. j. eo. cū uenerabilis. §. e. scietes.

ANNOTATIONES. 2 Quia intentione. Constare poterit per materiam, quam no. Cō. poite. in præal. c. querelam, & factis colligitur ibi ex glo. Inno. & vide

ui de Bar. ff. ex qui. cau. in pos. ca. l. Fulcinius. §. quid autem, & ff. de acquir. hæredi. l. is potest. b Soluere. Ad materiam u. de, quod no. Io. An. de offi. dele. sane. 2. in glo. l. non obediendo. & uide. l. si fundum, C. de rei uen.

S V M M A R I V M.

- 1 Archiepiscopus uisitans provinciam etiam in monasterijs provincie procurari debet, & nu. 5. Conuersus eiusdem litæ procuratorem constituit. Monachus esse potest procurator episcopi. Abbas potest fieri procurator. 2 Litera abbatis an probent mandatum suum. 3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 3. Episcopo, & clerico que officia inhibita. In nominibus non est differentia, modo de re constet. Consuetudo iuri non contraria extenditur ad similia.

C A P V T XIII.

Opitæ. Casus. Archiepiscopus ¶ uisitans provinciam etiam in monasterijs provincie procurari debet. & prima pars factum narrat. secunda diffinit ibi, inde est [Inter te] loquitur Rau. metropolitano Bonon. [Procurator] no. secundum Inn. abbatem eiusdem litis procuratorem constituit. facit supra de confir. uti. uel in iuri. cū dilecta, de transac. cōtingit. dixit etiam hic Gof. quod monachus esse potest procurator episcopi. 1. 6. q. 1. qui uere, & c. doctos, & c. si monachus, tamen cōsensu abbatis. 18. distin. capitulo primo. Dicit Hosti. quod hic non loquitur de simplici monacho, de quo dicendum est, ut supra de postul. cap. 2. de sententia & re iudi. cum. l. & A. in prin. sed loquitur de abbate, qui cum administrationem habeat, potest sicut quilibet alius fieri procurator, arg. eius, quod legitur & no. supra de testa. requisisti, ad fi. uide clem. de procura. religiosus [Ex literis] probant ¶ ergo literæ abbatis, quod aliquis sit procurator suus, de quo dic, ut no. supra de proba. post cessionem. Hosti. [Et infra] continebatur hic abbatis allegatio, qui forte dicebat, quod cū in ecclesio subiectis episcopo non haberet iurisdictionem, ergo nec debebat procurari. uel quod quia episcopus non erat negligens, non poterat archiepiscopus uisitare [Iure communi] sup. fundari. sed consue. adiuuari secundum Hosti. quasi ius commune super hoc non esset expressum, nisi in casu, scilicet cum episcopus negli. non in fies: sed dic ut infra eo. Romana, & c. fi. li. 6. [Ea propter] quia ius commune, & consuetudo pro te faciunt. ¶ Prima ¶ gl. responder per ob. & fo. ¶ Secunda gl. arguit. ¶ Tertia alle. concor. & sol. contrarium. 4 ¶ Vltima distinguit. ¶ In 1. ¶ glo. ibi. §. alium] ibi dicitur susceptorem, exactorem, conductorem, curatorem, procuratorem, episcopum, uel clericum esse non debere. ¶ In glo. 2. in fi.] supra offi. archi. c. ulti. unde dicebat Inn. quod huic archiepiscopo sufficiebat ius commune, uel generalis consuetudo: quia cum non esset contra ius, erat extendenda ad ecclesias similis conditionis. ¶ In glo. ulti. in fi.] etiam si per illam dioecesim iret ad aliam uisitandam, ut dicam, eodem titulo, Romana. §. primo, super uer. uisitatis.

S V M M A R I V M.

- 1 Census nouum patroni etiam ecclesiastici imponere non possunt ecclesiis, & nec ueterem augere. Iuramentum, uel cautiones exacta super hoc cogitur absolueri, quod non semper fit. §. si in fin. Admodum, pro ualde. Auaritia intendunt clerici. 2 Nouus census quis dicitur remissus. Coactio panam attenuat.

- 3 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 4. Alienatio rei ecclesiasticæ quauis non tenet. Alienari rei prohibita non competit pro pretio, uel senore actio. 4 Additio glossarum. Poena certa ubi non est statuta. punitio est arbitraria. Huius decretalis cum, c. cum clerici, supra eod. conciliatio.

C A P V T XV.

Rauis. Casus. Patroni ¶ etiam ecclesiastici nouum census imponere non possunt ecclesiis, nec ueterem augere, & si super hoc iuramenta, uel cautiones exegerint, cogentur absolueri, prima pars narrat factum, secunda prouidet ibi, discretioni [Admodum] pro ualde, ad idem clem. de iur. iur. Romani, uer. si, nos itaque, & ibi concordantia [Ecclesiasticæ] habentes ius pa. nec per hoc intelligas, quod illud liceret laicis patronis. sed dictū est, quod potissime clerici huic auaræ uenialitati intendunt, supra eo. significauit, & c. eam te, de præb. auaritia, de sup. ne. præ. c. 2. Hosti. [Nouum] quod ¶ dicatur nouus, no. supra eod. significauit [Ad ipsius] scilicet census augmentati, uel de nouo constituti [Satisfactio] de penitentiali potest hoc intelligi secundum Hosti. [Absoluti] a præstito iuramento, & a peccato [Præsumperint] uoluntarij, uel coacti, quamuis coactio in his penam attenuet, sup. quod me. causa, sacris. ¶ Tertia ¶ gloss. rationem reddit, all. 7. iura, & tria, quibus fallit ratio. ¶ Pe. glo. signat contrarium, & sol. ¶ Vlt. gl. quærit, & sol. ¶ In 3. ¶ glo. ibi, non dubium] uide in c. si diligenti, super ult. glo. [Et ibi, sancimus nemini] non tenet uenditio, pignoratia, uel hypotheca rei ecclesiasticæ. & sic nec aliqua contra ecclesiam competet actio pro precio, uel senore [Et ibi, auunculo] l. ultima est. uide de dona. inter ui. & ux. c. 3. super. 1. glo. [Et ibi, l. 1.] uide de probati. in præsentia, super gl. pen. [Et ibi, quid tamen. i. respon.] uide de fi. instru. inter dilectos, super gl. istud. ¶ In ¶ glo. 3. ibi, debitores] & c. cum contingat [Et in fi.] de pac. quamuis, lib. 6. ¶ In glo. ¶ penul. ibi, non poterat] quod exponas ut ibi. ¶ In glo. ¶ ulti. ibi, ad reprimendam] & infra titu. 2. dolentes; in glo. fi. [Et in fi.] dicit Hosti. quod cum non sit certa poena statuta, punietur arbitrariè, de off. dele. de causis. non ob. supra eo. cum clerici, quod loquitur, quando per collusionem & ex pacto hoc iustum intercessit, hic quando sine pacto, & sine collusionem. illud ergo simoniacum: istud non nec ob. de iur. iur. querelam, & c. seq. illa enim loquuntur de uiolatione liciti iuramenti. istud uero de præstatione illiciti secundum Hosti. sed hic etiam potuit esse simonia.

S V M M A R I V M.

- 1 Procurare qui tenentur fratres alicuius domus, si illorum numerus nunc creuerit, an teneantur. Liberaliter quod fit, excludit omne uitium simoniacum, partiuaque passionem. Ex liberalitate quis obligatur, & nu. 7. 2 In possessione qui est, non tenetur docere causam. Contra census exigentem quomodo agere debeam, si solvere non intendo. 3 Seruientes etiam procurabit qui dominos tenentur procurare. 4 Aucto onere plus, quam erat ab initio promissionis, an & illud teneat subire, & quo casu, & nu. 5. Liberalitas ad temperantiam deducitur, si ex ea grauamen oriatur. 6 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 8. Donator compellitur rem tradere, qui sibi non retinuit usum fructuum Contrariorum eadem est disciplina. §. 2. obligatio non renascitur. Auctore an crescere debeat & cano, uel pētio, ibi. in fi. & nu. 9. Additio glossarum, & nu. 9. Indefinitè si lego habitacionem, intelligitur ad uitam. Declarare qui potuit apertius, & non facienti imputandum.

Vanto. Cui teneatur pcurare fratres alicuius domus, licet illorum numerus nunc creuerit, procurabunt omnes: sed si ex eo nimium grauaretur, eis per officium iudicis consultetur. & primo narratum. 2. indulget. & indulgentiam moderatur ibi, Indulgemus. Host dicens se habere facti notitiam: ponit factum, quod quia intellectum ca. no. coadiuuat, omitto. dicebat etiam aliam quaestio. inter istos fuisse super iure eligendi, cuius definitionem dicit colligi posse per ea, que no. de elec. cum in ueteri, super uer. Sociorum [Anno singulis] uide quod dixi de arbi. peruenit, in prin [Liberaliter] hoc dicit ad omne simoniacum vitium excludendum, & partium actionem. nam & secundum Inno. quamuis ab illo mon. nil haberet spiritali, uel temporali, quare hanc praestaret: tamen debita fuit, ex quo fuit liberaliter constituta [Exiberet] domus uestra [Teneatis] haec allegatio non profuit: quia fratres tenebant in possessione. unde non haberent necesse docere causam, ut dixi supra e. peruenit. Gof. hoc non placet Hostien. nam secundum id sufficeret quasi possessio census, quod ipse negat. nam licet non debeatur subtrahere: quia id esset spoliare, supra de elec. querelam: possum tamen ultra agere contra exigentem censum, uel procura. pro eo, qd sine causa illa exigit, & exegit, & petere quicquid habuit, uel extorsit a. 40. annis citra, ar. ff. si cer. pe. le. si me & Titium. nec ob. quod dicitur, cogi possessorem & c. na illud uerum actore nil probante: sed secus est, ubi presumitur contra reum, ut ecclesia. benefi. c. uno. Fortius ergo, qm actore intentio iure coi fundatur, ut in casu nostro, condennabitur ergo reus, nisi aliud dicat fm eum. ad hoc. s. eo. sopite, de reli. do. cu dilectus. 100. d. contra more dicebat autem, qd licet isti nil tenerent a fratribus sancti Irenei: tm olim renuerant, & eis subiecti fuerant. & haec est ratio, quare hac allegatio illis non pdest [Et seruientium] arg. qd qui tenetur procurare fratres alicuius loci, procurabit et seruientes [Exeruit] si. s. de deci. suggestum [Primam] ergo non ultra unam marcham [Mensuram] ar. fm Pe. & Abb. ad qonem de illo, qui habebat t furnum, uel molendinum in emphyreusim sub pacto dxi molendi, & coquendi gratis dno, & familie suae. habuit postea dominus. 10. filios, & quilibet ex illis alios. 10. unde, si omnibus molat, uel coquat gratis emphyreuta, magis expedit sibi non habere, quam habere. de iure stricto dicunt illum teneri, sed iudicis officio sibi prouidebitur, ut non teneat ultra primam mensuram. Sed Host. simpliciter dicit per hanc decre. ad primam statum hoc debere reduci. Ad idem. j. eo. cum canonicis. C. de seruit. l. praes. C. coia praedi. l. ueditor. in fi. s. de deci. suggestu. quod dicit uerum, nisi in maiori numero sit prescriptu, j. eo. olim, licet multa iura. ut dicit, possint in contrarium allegari. ff. de pac. ueteribus. ff. loca. si quis domu. s. 1. ff. de uer. ob. quicquid astringenda, de ser. no. ordi. c. j. cu suis concor. Quod autem. s. dixit litera, Indulgemus, intelligit, ut dicat super gl. Host. co. cor. Bar. Brix. in dui. 30. que incipit, Quidam paterfamil. qa no est uerisimile, qd in infinitum uoluerit obligari. ff. de pericu. & como. rei uen. l. si quis uina, in fi. Inn. uero notabat pet hanc literam liberalitatem ad temperantiam reduci, & de gratia per uer. indulgemus, si ex ea oriatur grauamen, & inf. eo. ex parte, & pre. decre. suggestu, dices, qd forte secus esset, si ex pacto aliquo dato uel pmissio id promississent, ar. de pac. c. 1. & 2. pro prima lectura facit, qd sequitur, & ideo fm illam, sup. summaui. nam uides, qd si conuentus Bellae uille ita sufficit hodie ad quatuor marchas, sicut olim ad vnā, non fiet temperatio. sufficit enim, qd non grauaretur ecclesia procurans, ut sequitur, & sic etiam terminauit Abb. Odo. ponens in

mentore, qd mortuo patre cuilibet filiorum, & suae familiae teneatur. inducit. l. ult. C. de uer. sig. ff. eo. pronunciatio. & dicit, qd filijs acquiratur utilis. ff. de uerbo. ob. quodcunque. s. si ira quis [Ecclesiae] uestra. f. ¶ Secunda ¶ glo. respondet per ob. & sol. ¶ Tertia glo. respondet per quaestio. & solu. demum obicit, & sol. ¶ Vlti. glo. ar. signat contrarium, & sol. ¶ In ¶ gl. 2. ibi. s. sin autem. 2. ¶ donator, qui non retinuit usum fructum, compellitur rem tradere, & liberalitatem traditione perficere. ¶ In ¶ 3. glo. ibi. si seruitus ¶ uide in c. quia circa, super ultima gl. ¶ ibi. qui lancem ¶ uide & s. sed & si quis, inf. alle. de fil. presby. literas, super uer. ult. glo. ¶ ibi. s. illud ¶ uide de cler. non resi. tuar. super glo. 2. ¶ ibi. numis ¶ uide infra eo. ex parte, super. 3. glo. ¶ ibi. l. uer. ¶ uide de resi. in. in. c. fi. & super uer. ult. glo. ¶ ibi. s. sancimus ¶ uide supra titu. 1. consultationibus, super glo. 2. ¶ In glo. uer. ibi. s. sacram rem ¶ non ualeat stipulatio rei sacrae, uel publicae, uel liberi hominis, licet illa possit fieri profana, uel priuata, uel ille liber seruus, nam & si profana, uel Stichum dare promisi, liberor. si sine facto meo res illa efficiatur sacra, uel Stichus fiat liber: nec renascitur obligatio: licet postea reincipiat esse profana, uel priuata, uel ille liber seruus, ne sit eadem causa liberandi, & obligandi ¶ ibi. l. 3. ¶ uide de confi. cum. M. in glo. haec uidebatur ¶ ibi. l. 2. lib. 11. ¶ licet aliqui mactiorum, uel pecoris accreuerit rei uer. teuticæ, no. propter hoc augebitur canon, uel pensio: sed cedat felicitas dominis, & dominorum haeredibus. ¶ In ¶ gl. 1. ibi. uoluntate ¶ quæ in hoc est necessaria. ¶ In glo. 3. ibi, quocunque ¶ idem Inno. ad quod facit secundum Vin. ff. de usu. & habi. l. si habitatio. s. utrum. ubi si lego habitationem, non intelligitur unius anni tantum, sed ad uitam: & sibi imputer secundum eum, si donatio non fuit a principio apertius declarata. ff. de pac. ueteribus, infra de regu. b. in r. contra eum, lib. 6. Hostien. uero dicit, qd in hoc fuit indulgentia: quia licet fm ius fiat interpretatio: fit tamen & terminat haec quaestio absentibus fratribus sancti Irenei non uocatis, nec corum acibus, quod fieri non deberet, de cau. p. of. ca. 1. de maio. & obe. inter quatuor, qd dic. ut plenè no. de uer. sig. olim ¶ ibi. mediocris ¶ ar. s. ti. 1. pastoralis, in fi. Lau. de hoc. j. de reg. iuris, in obscuris, l. 6. & uide qd dixi de offi. custo. c. 1. in gl. no. cuncta. ¶ In ¶ gl. ult. in fi. ¶ hominū, & maxime religiosorum, qui sibi non possunt acquirere, & tales erant isti, uel aliter, si bona ecclesiae crescunt, & augeantur tacite & per latens incrementum, non ideo augebit census, si uero patet, secus ad hoc. C. de alluui. l. j. & 2. in fi. de rerum diu. s. quod per alluionem. Vin.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Liberaliter constituta. Censum ergo ab initio etiam sine causa potest a fundatore imponi, intellige consensu episcopi accedente, qui tū in fundatore requiritur, ut sup. de iure patronatus, nobis.
b ¶ Contra. eum. Pro opinione Vin. & ad materiam facit. c. cum capella, & c. quia circa, infra de priuile. cum ibi no. & per Bar. in l. si ita, ff. de auro, & argen. legato.
SYMARIUM.
1 Procurare tenentur omnes ecclesie legatos, & nuntios apostolicos, excipiuntur casus duo & nu. 2. & alius num. 5. & 6. & quod non. 5.
Procuracionis modus ponitur hic, & quo casu non debeat, nu. 2. & quibus fiat taxatio, nu. 5.
Et a quibus eum accipere teneatur, nu. 6. & 5. nu. 4.
Ab omnibus subsidium queri habere iustum est, si pro omnibus laborat.
Memoria etiam si in contrarium non sit, non inuat prescriptioni procuracionis.
2 Per collectam alicubi fit procuratio.
3 Permissa uidentur, quae non sunt inhibita.
4 Inter debentes mibi procuracionem si fiat pactum, mibi non praui dicat,

dicat, & nu. 6. & 8. in fi.
Contra socios habeo actionem, siquid plus, quam ipsi, impendamus conuentus, nu. 8. s. 2.
7 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 8.
Contra publicam utilitatem concessum nihil ualet.
Milites quomodo alantur. s. 1. quod transfertur ad clericos a glo. Soluendi integrum tributum cedit fiscus actiones contra alios, & faciendum ab alijs, supra nu. 4.
Exactio, & solutio quandoque particularis est commoda. s. finalis conuicta gloss.
8 Additio glossarum.
Priuilegiare contra se non solet quae Romana ecclesia, nec imperator Vincentius iureconsultus episcopus fuit.
Gulositatem, & curiositatem nimiam quae prohibeant.
Impossibile nulla obligatio.

CAPUT XIII.

Vm instantia. C. Omnes teneantur legatos, & nuntios apo. se. nec in hoc praescriptione iuuatur. Demum de procuracionis ipso facto modo subnequit. secunda ibi, Sane. de eodem facto, supra de praescrip. accedentes ¶ infra ¶ q. d. cum nos & nostri pro omnibus laboremus, iustum est, qd ab omnibus subsidium habeamus, ut infra sequitur. ad hoc de postula. pra. l. bona. i. Hostien. ¶ Exempta ¶ a praesentibus praedictis procuracionibus ¶ Longissimo ¶ quā totocunque uolueris, etiam si contrarij non sit memoria ¶ Omnes ¶ quod autem omnes tangit & c. de regulis iuris, quod omnes, li. 6. ¶ Cessamus ¶ quia non cessat prouisio, nisi cesset procuratio. & propterea cessante uisitacione procuratio non debetur fm Gof. de hoc inf. eo. cu uenerabilis, fm Host. ¶ Collecta ¶ loquitur fm consuetudinem, quae in multis episcopatibus in oleuit; qd sit collecta per totum epatum, & dat procuratoribus, qui talibus prouidet fm Hof. ¶ Legatorum ¶ transeuntium. alij enim, qui sunt legati in prouincia, procuraciones suas leuāt, & hoc docet experientia. & de hoc, inf. eo. procuraciones ¶ Inhibendum ¶ arg. qd ea sunt permissa, quae non sunt inhibita. de hoc de transla. c. 2. ¶ Praiudicium ¶ concor. de capel. mona. c. 2. ¶ Generari ¶ dixit Vin. hic, & supra de decimis, de terris, qd si clerici ecclesie paciscuntur inter se, quis eorum det procuracionem epō, qd clerici dent medietatem, praetatus medietatem, hoc non prauidicat epō, uel archiepō, in auct. de duobus reis promittent. s. si uerò in illa litera, licet inter se peperigerint. si. ff. de pac. inter debitorē. ff. de transac. controuersia. habet tamē actionē contra socios. ff. de pac. epistola. facit, quod no. supra de pac. plerique. in 1. gl. ¶ Maherin ¶ ergo nec in modo procuracionis currit prescriptio. de hoc in specu. eo. tit. in fi. ¶ Requisitus ¶ & hoc si potest, nec fraudulenter alleget impotentiam: alijs cōtumax censetur fm Hosti. ¶ Fraudem ¶ descendit apud amicū, ut procuretur ab eo: & ille datis sibi literis per eum ab alijs dupli, uel triplum recipiat secundū Abb. Hodie fit taxatio de certa summa legatis non de latere, & nuncijs. uide quod dicam, infra e. procuraciones, 6 in gl. tene ¶ Communes ¶ hoc intendit se a iudicibus, uel massarijs cleri non tenentur procuracionem recipere, licet per suos ministros se possunt procurare ¶ si noluerint ¶ sed tamē quilibet per se sufficit: alijs cōtra. ¶ e. procuraciones. s. 1. in fi. fm Hosti. ¶ Contumaciter ¶ ut patet ex praecedentibus, si priuilegium immunitatis non habet, dummodò facultates sufficientes fm Hosti. ¶ Tertia ¶ gl. tractat de modo procurandi legatū, signat contrarium, & sol. ¶ In ¶ gl. 2. ibi, inuenimus nullam ¶ imperiale oraculū, siue sit annotatio, siue pragmatica sanctio, contra publicā utilitatem concessum non ualet. ¶ In

glo. 3. ibi. l. 1. li. 12. ibi, milites ¶ sic alunt a repub. quia duobus diebus recipiunt bucellariū, tertio panē integrū: uno die uinum. alio acetum: uno die lardum, biduo carnem berbecinam. i. ouinam, f. de castrato: alijs uer uicina, f. de ariete, qui uir est ouium, uel quia uermē habet in capite ¶ ibi, quia Trebarius ¶ uide sup. c. cu apo stolus, super gl. quid ergo. ¶ In ¶ gl. ante ep. ibi, Cum possessor ¶ fiscus actiones cedit uni possessori soluēti integrū tributum contra alios, ut contribuatur pro modo suorum praediorū ¶ ibi. l. una ¶ uide de sepul. cu liberū, in gl. 2. ¶ In ¶ gl. uer. ibi, lineam ¶ si testator mihi legauit lineam 3 s. margaritarum, quae apud me erant, si locus est Falcidia, potest haeres petere sibi lineam restitui, uel uendicare partem sibi propter Falcidiam competentē ¶ ibi, Plautius ¶ habetur ratio Falcidia, cu legatus est se reus ¶ ibi, epistola. s. uer. ¶ si agens de inofficioso pactus est certam quantitatem sibi per haerem dari, quamdiu uiueret haeres, mortuo haerede illa quantitas non debetur ¶ ibi, debitori ¶ si creditor haeres debitoris adiuit, cōfusa est actio: sed si ei, quem sententia superauerat, hereditatem tradidit, ita qd sibi, & alijs creditoribus satisfaceret, seruandum est pactū. & scias, qd lo. de his duabus uer. ult. cōcor. faciebat unam gl. & allegabat illas pro simili ad tex. & tunc debet dicere. l. epistola. s. pe. & qd dicat, uide de pac. plerique. in 1. gl. ¶ C. de pac. debitum ¶ sequitur, pactioibus creditorū petitio nec tolli, nec mutari potest. ¶ In ¶ gl. 1. in fi. ¶ ad idem de off. leg. c. 1. de homici. c. 1. li. 6. ¶ In ¶ gl. 2. ibi, Romana ¶ nec imperator a C. de praescrip. 30. uel. 40. an. l. comperit. nec credo, qd papa posset priuilegiare aliquem priuatū, uel aliquā religionem, ne ueniat ad eū, uel ne possit eum excommunicare, nec extendo simbras Cisterciensium in id, quod nituntur non permittēdo monachos ad curiam uenire. Vin. ¶ In ¶ gl. 3. ibi, sit tibi quocunque ¶ nec expensas. ¶ de rescrip. statutum. s. prouisurus, lib. 6. ¶ ibi, dicit lo. ¶ 10. q. 3. illud. 1. ¶ ibi, no cogentur ¶ Io. Ego Vin. minimus episcoporum dico, qd haec gl. Io. Theutonica est, & non Anglica ¶ ibi, cui statur ¶ & contraria prohibet gulositatem, uel nimiam curiositatem. de his de con. di. 5. quinque modis ¶ ibi, hoc casu ¶ secundum Lau. ¶ ibi, ultra uires ¶ impossibilitū enim nulla est obligatio. ff. de reg. iur. impossibilium, & de hoc sup. eo. cum apostolus. ¶ In ¶ gl. ult. ibi, ar. contra ¶ in suffragio patet solutio: quia per. l. Falcidiam debetur pars tantum.

ANNOTATIONES.

- 2 ¶ Comperit. Potest tamen imperator, & papa priuilegium dare, & ex illo potest oriri praescriptio. uide l. notabilem in le. finali. C. de fun. patri. libro 11.

SYMARIUM.

- 1 Mensura qua solui debeat quod ex noto debetur, & quae sit uerisimilis. nu. 2. & 4.
2 Penitentibus plus credendum.
Coniecturis quando locus.
Commune, & uisitatum in dubio quis intellexisse presumitur.
3 Ex noto quis obligatur, licet nulli specialiter factu, & potest & a quibus astringi.
De oculis non indicat ecclesia, nisi in penitentia.
4 Quantitas incerta si promittatur an & quae solui possit.
5 Gratuitum, uel liberale quod fuit ab initio, ex post facto sit necessarium.
Gratuita sunt gratiora.
Enallage casus ibi, per uiros.
Inbiare quid.
6 Suffragium glossarum.
Emerere, uel uideri nullus cogitur, si mensura, uel pretium displicat.
Num legatis generaliter, qui debeantur.
In dubio quae sint attendenda, & nu. 7.

Maiori parti creditorum statui in remissione debiti.
Munificentia parentu, uel liberalitas ne retardetur, quid faciend.

CAPVT XVIII.

X parte. C. Si ad tunicam mensuram solui solet id, quod debetur ex uoto, ad illam impofterum solui debet. si uero ad diuersas, liberabitur soluens etiam ad minorem illarum. & in prima cōsultatio, in secunda respōsio ibi, Cum ergo, quæ distinguit, & primum membrum profequitur ibi, In primo, secundū ibi, In secundo, cuius rationem subdit ibi, quoniam [Cesarum] & male. unde poenituerat eos, ut sequitur [Nune] poenitentes, s. & soluere uolentes, unde plus ei credendum erat, de presump. literas, secundū Hosti. uel secundum eum ad hoc compellēbatur in uiti, qd ipse plus credit [Persoluerint] quia si id constaret, non requiretetur alia probatio, nec presumeretur, qd uouens hæredes ad aliam mensuram uoluerit obligare secundum Inno. quia in incertis, non tamen omnino certis locus est coniecturis. ff. de ver. obli. l. continuus. si igitur de hoc constaret, illud seruaretur. ff. de pigno. actio. uel uniuersorum [Ad eandem] & est hoc non tā propter consuetudinē, quantum quia ille, qui primō promissit, de cōmuni intellexisse præsumitur, ex quo denulla mensura specialē mentionem fecit, secundum Inno. puto decreta loqui, quando bene fuit expressa mensura. puta sextariū: sed plus sextarij ibi erāt in usu. [Cogendi] no. q. licet nulli specialiter facta fuerit hæc promissio, siue uotum: tamen uouens obligatur, ut hic, & ff. de pollici. l. pactum. §. i. de uoto, licet, & c. magna, & de hoc dixi eo. tit. scripturæ. & per hoc uidetur secundū Inno. q. si quis promittat intrare aliquod monasterium, licet tale uotū sit simplex, & de futuro, tamen mon. potest agere contra talem, ut uotum adimpleat: & si in genere uouit aliquam religionem intrare, non dicens quam, ecclesia ipsum distinguit, ut intrat unam de approbatis, ex quo in iudicio fuerit sibi facta fides de uoto, alias de occultis non iudicat, infra de simo. sicut, nisi in foro poenitentiali, de uoto, per tuas, cum si, & uide quod dixi de regu. porrectum, in glo. per hoc, uer. sunt etiam qui, utique ad finem [In secundo] s. quando ad uarias & diuersas mensuras soluebant [Ad minorem] ad quam tamen alicubi mensuratur. Io. Vin. Gof. & secundum Gof. sunt hæc intelligenda, quando in uoto actū est de certa mensura: alias uel uotum esset nullum, arg. ff. de iure do. l. cum post diuortium. §. generaliter, uel quanto cunq; frumento dato fieret liberatio. ff. manda. l. fideiussores [Vt ad maiorem] ergo bene sunt cogendi soluere ad minorem Pm. G. Na. qui dicit per hoc f. capitulum, qd hi qui promiserunt singulis annis dare uinum, cerā, uel aliquid tale sacristiæ, licet à prin. id fuerit gratuitum, cogendi sunt id seruare. facit quod prædixi in glo. no. q. [Gratuita] & ex hoc fuerunt gratiora. 28. q. 1. iā nunc [Ab initio] bene dicit, quia ex postfacto fuerunt necessaria, supra de uoto, magna, & c. scripturæ, ubi de hoc [A uiris] i. per uiros [inhibere] i. nimis auarē interdere, cōtra id, quod significat ratio capitis, per quam temporalium depositio designatur. 12. q. 1. duo sunt. ¶ In 1. glo. 2. ibi, imperatores nullus tamen emere, uel uendere compellitur, si mēiula, uel precium displicet, ut ibi. ¶ In glo. 3. ibi. §. uli. §. & l. numis, hoc dicunt, qd legato numero numorum, uel numis, generaliter debentur numi, si nec ex consuetu. patrisfamil. nec religionis, nec ex præcedentibus, uel sequentibus partibus testamēti apparet restatorem aliud sensisse (ibi, semper in stipulationibus) uide de verb. sig. intelligentia, super. 3. glo.

In gl. pe. ibi, & suum heredem, in fi.) alias est sub. l. iuris gē. tiū, & alias sub. l. seq. si dissentiant creditores in quantitate debiti remittēda, statui maiori parti (ibi, maiorem) uide de ele. dudum. 1. super. 5. gl. ¶ In gl. ubi. ibi. l. 2.) ne munificentia parērum erga filios retardetur, quæ dotis, uel donatio. ante nuptias causa per parentes eis data sunt, ad ipsos reuertuntur. ¶ In 1. prima gl. ubi, cladio) uide de loca. potuit, super penulti. glo. ¶ In gl. tertia ibi, maior pars duplo) maior quō ad hunc casum Pm. Hosti. alleg. de electio. licet, & c. scriptum, cū his, quæ ibi no. textus etiam nil dicit de maiori parte: & in his fieri debet benigna interpretatio, ut sequitur (ibi, in stipulationibus) Io. & infra de regulis iuris, in obscuris, li. 6. dixit Vinc. per hæc iura, & per. l. ff. de lega. 1. si ita scriptū, qd cū dubietas est in re, debetur minor. sed si est in personis, omnes repelluntur ab institutione, legato, uel libertate. ff. de rebus dubijs, si fuerit ¶ In glo. super. ibi, pares) supple. numero (ibi, in fine) ad hoc. j. t. 2. cū Marthe.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Nulla mensura. Sicut dicimus in moneta. uide glo. fin. in ca. fi. de maledi. & in c. fi. de ludæis, in glo. tertia.
b ¶ Scripturæ. In gloss. ma. uer. si. quid si conditio, & ff. de pollici. l. fi. quis rem, & ibi Bar. & Bal. C. de fur. l. si uouendum.

SVMARIVM.

- 1 Ecclesiæ tenentur respondere ep̄o, in cuius diocesi sunt, et de quib. Pro ecclesiis qui respondeant.
2 Impugnatio mea instrumenti quando mihi noceat, & aduersario proficiat, uel obfit, & possim ab ea recedere, & num. 3. 4. 5.
9. & reliquis, & quæ tunc sit ferenda sententia, nu. 3.
Instrumentum licet quis dicat falsum, & succumbat, tamen adhuc possim dicere solemnitatibus deficere, c. i. fin.
Legatū quādo petere possim, licet impugnauerim instrumentū, ibid. Si ex exceptione una succubui possim alia obijcere, & quādo, ibid.
3 Episcopales redditus absque deductione soluendi.
4 Ex sententia lata pro me, reiecto instrumento, quod aduersarius impugnabat, & uerum erat, an mihi retinere quid possim. Ecclesia puniatur aliquando ex delicto, sine culpa ministri. Contra instrumentum, quod induxi, nihil possum dicere, & si falsum à me, uel aduersario dicatur, quando recedere possim, quæ probare debeam, & nu. 10. uer. sed dices, & nu. 11.
Impugnatio instrumenti interdum fit tacite, ut hic, in fin.
5 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 7.
Instrumento standum, donec contrarium probetur, licet principaliter ob aliud sit factum, iuncta glo.
Seruus adire cogitur hereditatem, licet sui referat questionem, & nu. 8. §. primo.
6 Additio glossarum.
Ius denominatur etiam à compositoribus, uel compilatoribus.
7 Bertrandus iureconsultus Prouincialis.
Quod reprobare quis nititur, ex eo nullum fructum consequi debet §. primo, & an hoc sit perpetuum, supra num. 3. & alijs ibi citatis.
8 Contrarius sibi ipsi an & quando sit audiendus, & supra num. 2. & ceteris ibi nota.
Instrumentum producens ut pro se, ita & contra se admittere tenetur, nisi protestetur, & an uidear omnia in eo scripta confiteri, & nu. 11.
Episcopi priuilegium non ualet absque consensu capituli. Ecclesias tales tibi concedimus, per hæc uerba quid abbati uideatur concessum.
Per aduersarij reprobationem quid consequor, quod alijs consequi nequeuim.
9 Contra confessionem suam quare quis admittatur. Non contra instrumentum, quod produxit. Lingua, & memoria labiles.
Ex improvisio q̄ fuit, excusantur errore, secus, si cū deliberatione. Confessionem habere, & instrumenti probationem plus, quam confessionem tantum, in fin.

Um olim. C. Ecclesiæ tenent respondere ep̄o, in cuius diocesi sunt, de procur. quarta decimarū & alijs temporalibus. & ponit primō causæ definitionē, secundō duo soluit obstātia, primum ibi, Licet enim, Pm. ibi, Absolutum [De Luna & de Bes] nomina sunt ecclesiarū, de quibus erat quæstio, & quæ concessæ erant in proprios usus abbatis, & monachorum; & idē pro ipsis responderet abbas: alijs ipsæ ecclesiæ per se, uel proprium syndicū responderent, ut no. supra de rescrip. edoceri, Pm. Inno. ad idē Pm. Hosti. supra de fi. instrum. G. perpetuus, de præscrip. ex transmissa, de resti. spo. olim, & de offi. ordi. conuenerunt, ubi etiā dixi in princ. in glo. no. q. Abbas [Instrumentis] hæc instrumenta ¶ erant talia forte, qd uno anno integrè soluere ep̄alia: alio anno soluere aliqua, non omnia. Contra hæc instrumenta obicit Abb. defectū talis solemnitatis, cuius completio ex ipsius rati habitione penderet, puta instrumenta sibi non obesse: quæ non interuenerat capituli sui consensus. & idē in tantum sibi præiudicat exceptio, ut si instrumenta pro ipso faciant, sibi non profunt: secus autē esset, si obijceret defectū solemnitatis, quæ compleri posset per partem episcopi: quia eo casu si uerū non esset, uel etiā si uerū esset, sed ep̄s nollet illas solemnitates complere per hoc abbas non uidetur instrumentis renunciare, Pm. Inno. q. d. Pm. Hosti. in primo casu est quid impuniti abbas; & idē obest. in secundo uerō est quid impuniti ep̄o. unde non nocet abbati, arg. ff. de dolo. l. 1. & Pm. Inno. idē, si dicat instrumentū falsum, nisi p̄bet, remanet instrumentum in suo robore: nec tunc per oppositionē falsitatis uidetur renunciari iuri, quod sibi ex illo instrumento competeat: nec illud petere impedif, dummodo consentiat, alijs consuet & asserat illud esse uerū. cōperta. n. ueritate, q. f. instr. m. non sit falsum, cedit error ueritati. 8. dist. ueritate, nisi per seueraret in dicendo, qd instr. m. esset falsum: quæ tunc etiam post sententiā latā, quod falsum nō. esset, nil ex eo petere posset: quia faceret cōtra cōscientiā. & licet per uerbū, quod sequitur, probetur, qd nullatenus approbauit. Abbas. n. iste, ut dī in regesto, semper dicebat, & in hoc perseuerabat, ut j. dicā, qd hæc cōpositio erat obta per metū regiū Pm. Inno. nō tamē p hoc recedit ab eo, quod s. dixit. dicit Inno. q. licet quis dicat instr. m. falsum, & succumbat: tñ adhuc p̄t dicere illud non ualere propter defectū solemnitatū. ff. de peti. hære. l. Lucius. Item & si dixit instr. m. deficere solemnitatibus: tamen p̄t petere legatum ex eo instrumēto. eo. ti. l. postq; secus, si dixisset falsum, uel in officiosum [Compositionis] alias compositionū [duarum], s. de q. bus infra dicetur [Abbas] contra quæ agebatur, & ad quæ dicit ecclesiæ pertinebant [Deductionibus] no. reditus ¶ episcopales sine deductione soluendos. j. de uer. signi. cū inter 16. q. 1. reuertimini, de transac. ueniens. contra. ff. fami. er. fundus, qui dotis. ff. pro soc. Lucius Vin. [Deductiones] in instrumento secundæ cōpositionis continebatur; qd decimæ integraliter ep̄o solueretur; sed de ipsis in certis casibus debebat monasterio aliquid impedere, uel ep̄s debebat accipere quartam decimarum ab illis ecclesijs, & de ipsa debebat dare monasterio, nam si instrumentū diceret, qd episcopus tantū duas partes, uel aliam partem decimarū sibi ciperet, tunc non fuisset monasteriū condemnatum ad plenā solutionem decimarū, quæ sibi non debebatur. nam licet cōpositio, quā Abbas impugnauit, eidē Abbati non debeat prodesset: nō tamen dēt dare ep̄o, quod sibi nō debetur. sed dices, imō debebat de iure communi episcopo, cū ecclesiæ in sua diocesi sitæ essent, supra de decimis. dudū: respondeo hoc non p̄-

desse episcopo, qui per compositionē: quam non impugnat, à iure communi recessisse uideretur. Fatemur tamen, qd si episcopus respondisset abbati, quando dicebat cōpositionē non ualere, & ego ratum habeo, quod dicit, qd tunc standū esset iuri cōi: quia de uoluntate partiū recessum esset à cōpositiōe. Breuiter. n. dicendum est, qd & si pro Abbate, qui cōpositionē impugnat, nihil sit sic iudicandū; tamen nec pro episcopo, & si cōpositione utat, iniusta sententia est ferēda. unde dico, qd si induco ¶ te instr. m. in quo continetur, qd promissit mihi centū sub conditione soluere. & si illud instr. m. impugnes, tñ nō adiudicabunt mihi pure ista 100. quæ peto, sed sub conditione: quæ ex instr. m. qd uotū, nec ante conditionē existentē debentur, in sti. de uer. ob. §. sub conditione, & §. ex conditionali. imō plus dicimus, qd si in diē deberes, non dēt mihi adiudicari nisi in diē propter rōnē premisā: quæ nunq̄ ferenda est nisi iniusta pro aliqua partiū: sed altera ¶ cū improbet: tamen pro improbante nihil est standū. Sed ¶ quid si hoc instr. m. quod abbas impugnabat ueritate continet, nunq̄ poterit ep̄s salua cōscientia, ex quo pro ipso snia lata est, integras decimas retinere? Respondeo. licet tutius sit, qd reddat illud, qd deducendū erat, ex quo tñ pro ipso lata est sententia, bene p̄t illud retinere sine peccato, quousq; abbas per restitutionē in integ. uel alio mō sibi studuerit provide-re, maximē quæ bene p̄t puniri minister ecclesiæ. quinimō & qñq; ipsa ecclesia ex delicto, siue culpa ministri. 16. q. 3. placuit, Pm. Inno. cuius est mens totius glo. Hosti. remit. ad sum. de sen. & re iudic. sub tributa, de sentētia. §. quot sunt eius species. Sed nunquid est hoc simpliciter uerū, & uide quod not. de con. præ. c. 1. in gl. 2. & quod super ea dixi [Multipliciter] in integra ¶ cōtinetur, quod abbas impugnabat hæc instr. m.: quia dicebat, qd cōpositio per metum regiū extorta fuit, & in hac impugnatione usq; ad sententiā perseuerauit: & ideo iudex noluit sibi adiudicare deductiones, quæ Pm. instr. m. faciendæ erant. ar. s. de testi. præsentiu: quæ cū illæ deductiones essent Pm. eū ¶ ius, nec competere abbati nisi per instr. m. quæ falsa & per metū extorta dicebat, ¶ cōfisciam faceret idē Abb. si illas deduceret, & iudex male faceret, si ei mādaret, qd faceret ¶ cōfisciam. Si autē nō diceret instr. m. falsa: sed alijs diceret ipsa sibi piudicare nō debere de iure, tunc nō obstant tali impugnatione pro ipso abbate deductiones, quæ tuuisset: sed & ante sniam ab impugnatione falsitatis desistere posset, nec tunc exigere aliqua probatio in hoc casu: imō sufficeret, qd confiteret se errasse, & instr. m. uera esse, cū & aduersarius, qui instr. m. induxit, nihil possit dicere contra ipsa, nec probationibus super hoc aduersariū aggravare. Si uerō aduersarius non induxisset instr. m., sed ipse proprio motu diceret in iudicio illa falsa: postea ex illis instr. m. nihil exigere posset, nisi probaret illa esse uera. post sniam uerō, puta si instr. m. quæ quis falsa esse dicebat, iudicentur uera, non prohibetur ille, qui dixerat illa esse falsa, per ea aliquid petere, ar. s. di. ueritate, & §. de iurciur. mulieri, quidā tamen dicunt, qd si ep̄s non inuaretur alio iure nisi eo quod continebatur in instr. m., in quo præcipiebantur fieri deductiones, tunc sicut ep̄o adiudicatur fuerunt quartæ decimarū, sic & Abbati adiudicatur fuissent deductiones: quia una & eadē res non dēt diuerso iure censeri. s. de deci. cū in tua. §. 1. ad fi. cum suis concor. sed prius dictum melius probatur ex hac dec. Pm. Inno. (impugnare) sciētia. & sic non ob. ff. de peti. hære. legitimarū. Vin. (Ex ea) cōpositione (Consequi) nisi per in integ. resti. iure minoris. §. de in integ. resti. auditis, ff. de mino. l. minor. §. 1. Vinc. (Tacite) impugnano (Super qua) si ecclesia ad probandum, qd nil tibi deberet (Petebat) abbas. Io. ¶ Tertia ¶ gl. respōdet per ob. & p. Io. And. super 3. Decret. D d n. r.

nit sol. Lau. ¶ *Glo. no. quod* ponit dictū, quod statim de terminat. secundo arguit, alleg. tria iura, & duo alle. in contrarium. ¶ *In glo. 2. ibi, opimam* iude de probatio. 3. super prima gl. ¶ *ibi, cum aliquis* si testator dicit Titium seruum Seij hæredē instituo, cum cōtemplatione Seij appareat eum institutum, adire cogitur; licet libertatis suæ referat quaestionem. & si pronuncietur liber, nec damnum, nec lucrū ex aditione consequitur. ¶ *In glo. no. quod ibi, si meminisse* uide hanc & seq. alia de foro compe. si diligenti, super glo. nunquid ¶ *ibi, generaliter* iude de app. constitutus. i. super ultima glo. ¶ *In glo. antepenul. ibi, si quis iusturandum* iude de foro compe. significasti, super glo. 2. ¶ *ibi, qui falsus* uide de testibus, præsentium, super ultima glo. ¶ *In glo. prima in fine* ius commune, uel alio modo. Innoc. ¶ *In glo. 2. in prin.* iustam glo. Inno. & Hostien. ponebant. & puro, ¶ melius in fin. capituli super uer. instrumenta ¶ *ibi, ob aliud* argum. contra de priuile. si papa. i. respon. lib. 6. dic. ut ibi in 3. glo. ¶ *ibi, cum aliquis* ibi de hoc. & dicitur ius ciuile Papirianum, cui Papirius nil addidit, sed composuit. ff. de origine iuris. l. 2. §. 1. Vincen. & facit pro compilatoribus glo. ut ibi no. ¶ *In glo. 3. in fine* hanc glo. habes. 10. q. 1. de his. & Hostien. hic addens, quod ibi no. Bar. Brix. attribuens tamen illud Bertrando Prouinciali. finaliter remittit ad sum. de sepui. §. uetus est quaestio, & §. sequentibus. ¶ *In glo. no. quod, ibi, reprobare* & secundum Hostien. hic uidetur reprobari cauillatio dicentium, non fateor: imò nego, quod in instrumento continetur, hoc saluo, ¶ si contingeret me condēnari, tali articulo, qui ibi continetur, uti uolo: sed iudex recusabit hanc incōstantiam, & meritò. ff. de procur. in causā. quinimò quicquid dicat cauillando, sibi uidetur esse contrarius, de app. sollicitudinem. de hoc de excep. cum uenerabilis ¶ *ibi, perseverauerit* & sic intelligitur, infra de reg. iur. ex co. lib. 6. ubi de hoc ¶ *ibi, si quid ueri* ubi de hoc, & uide quod dixi de uita & honesta. cleri. ca. fin. super 1. glo. cum sua remis. ¶ *ibi, in fi.* & hic considerata persona episcopi, qui producit pro se, quod non recipit contra se secundū Hostien. ¶ *In glo. pe. in fi.* scriptum ¶ erat contrarium uoci, & vox scripto. sic, supra de elec. cum inter. R. ¶ *ibi, Goff.* postet tamen forte dicere Abb. le nō ad hoc recepisse priuilegium, quod habet ab eo ius episcopale: sed ad hoc, ¶ non haberet frontem impetendi, C. de excep. l. si qdem. ff. de proba. cum de indebito. hoc tamen protestari deberet, ut d. l. si quidem, alioquin instrumentū sicut pro se, ita & cōtra se admittit tenetur. Sed quare non fuerunt abbati adiudicata temporalia? Respondeo, quia licet uerum esset priuilegium cōcessionis: tamen cōcessus capituli non interuenit; & ideo non ualuit, supra de dona. pastoralis, ad fi. uel melius ideo non fuerat adiudicata: quia nec fuerūt data. per hoc enim uerba, concedimus tibi tales ecclesias, sicut hic in isto instrumento continetur, non uidet cōcessum ius episcopale, sed tantū temporale, quod episcopus in eis habebat: uel in proprios usus fuerūt cōcessæ, supra de do. pastoral. hæc aut instrumenta, de quibus hic loquitur, non impugnabantur, sed instrumenta cōpositionum tm̄, de quibus p̄misit. si enim ep̄s hæc reprobaſſet, nul̄ a fidem fecissent postea pro ep̄o, nec probarent, ¶ ecclesie in sua diocē. sitæ essent: quia reprobo in instrumento quicquid ibi continetur, uigore caret. 9. di. si ad sacros. 3. q. 9. pura. licet etiam producens instrumentū ipsum, uel aliquid, quod ibi contineat, reprobare non possit, ut hic, & no. 3. de excep. cū uenerabilis: tamen si aduersarius probet ipsum falsum, per hanc p̄bationē, si ibi erat aliquid producētū priuilegii, sibi non nocet. aliquādo enim per aduersariū meum cōsequor, quod per meipsum habere nō possum. C. de tempo. resti. in inte. petendā. l. 1. ff. quemad.

ser. amit. si cōem. Sed dices, nonne eo ipso, ¶ Abbas, produxit instrumenta. uel confessus fuisse oia ea, quæ in eis continentur: ita uideretur. & sic nō pōt dicere illa, quæ continentur ibidē, & si ad instātia aduersarii pronunciantur falsa: sic nec audiret. si uellet aliquid dicere contra confessionē suā tacitā, uel expressam, respōde, ut no. 3. de exce. cū uenerabilis. Hoc no. ¶ quamuis contra confessionē propriā admittatur q̄ ad probandum errorē, ut C. de iur. & fac. igno. error. & le. & no. supra de confessis. c. si. contra instrumenta tamen quæ q̄s produxit, non admittit. nec mirū, q̄a plus est probatio in forum, ¶ confessio ¶ Inno. imò quia lingua labilis est, ut patet. ff. ad l. Iul. ma. famosi. §. pen. ibi, nec lubricū linguæ & c. Instrumentū uerò cū magna deliberatione & solennitate fieri consuevit, & anteq̄ ipsum producat aliquis, deliberare debet & pōt, an sibi expediat ipsum p̄ducere, ut patet in eo, quod legitur & no. supra de fide instr. imputari. Non est ergo mirum, si illi, qui forsā ex improuiso & sine magna deliberatione confitentur, subueniatur, maxime cū memoria labilis sit. C. qui testa. fa. pos. hac consultiſſima, §. at cum humana, & error facti peritissimos fallat. ff. de iur. & fac. igno. l. 2. & 3. Illi uerò, qui plenius deliberare potuerat, non subueniatur, ad hoc, supra de fide instr. imputari. C. arbi. rute. l. si. Itē ex quo pars induxit instr. ad probandum aliquē articulū, quomodo ¶ Inno. postea admittit ad probandum cōtrarium? non enim est allegans contraria audiendus, supra de app. sollicitudinē, ad fi. C. de fi. instr. scripturæ, & plus est habere tacitam confessionem, & instrumentū probationem, ¶ confessionem tantum, ¶ Inno.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Verum non esset. Quod deficeret, & requireretur solennitas ab episcopo. & uide Bar. in l. post legatum. ff. de his, qui. ut indignis, & Bald. in l. alia, C. eo. ri. & ibi de materia ista plenius.
- b ¶ Perseueraret. Prout dicitur in confessione, quæ ante finitum negocium reuocatur, & non præiudicat. ista enim est quædam tacita confessio, ut infra patet, & uide infra in glo. in integra.
- c ¶ Si communem. Idem no. supra in glo. in uerbo, multipliciter, & uide Ioan. And. de iureiur. mulier, & uide Bal. in l. si quis testibus, C. de testibus.
- d ¶ Imputari. Et facit optime, quod notatur, infra de diuor. ex literis, in glo. 2. & uide Bal. in l. error. præallegata.

S Y M M A R I V M.

- 1 Ad monetam antiquam soluendi sunt census, in qua constituti fuerunt, excipitur casus, & nu. 11.
- 2 Dies statuta interpellat absque ulla mentione.
- 3 Ad æstimationem, uel interesse quando quis condemnari possit, & nisi eam, uel ipsum petere, & nu. 5.
- 4 Petendum quod est in obligatione, uel æquiualens, & nu. 5.
- 5 Quæ res representet aliam.
- 6 Solutio eiusdem rei pro utraque parte prescriptionem inducit, & quomodo hic, cir. fin.
- 7 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 7.
- 8 Confessio quæ possit, & quando reuocari, & probari contrarium, & nu. 9.
- 9 Seruitus amittitur etiam quò ad horam, & qualiter.
- 10 Additio glossarum, & nu. sequen.
- 11 Prescriptio annuæ præstationis quantum temporis requirat. Censu non subiacet prescriptioni, in fin.
- 12 In bonitatis æstimatione tempus contractus inspicitur. Dominicalis quaestio quæ non esset inter dominicales.

C A P V T X X.

Lim causam. C. Soluendi sunt census ad antiquam monetam, in qua constituti fuerunt, nisi sit in alterius monerē solutione p̄scriptū, & prima pars factū narrat, secunda decidit, exprimēdo mo

tiua ibi, cum igitur ¶ *synodatico* uel cathedratico, de quo supra de offi. or. conquerente ¶ *Dominica* dies ergo statuta interpellabat sine aliqua monitione, de hoc. 3. de loca. potuit ¶ *Perfoluerim* antiquitus, postea uerò soluebant Lucenses pro illis, ut sequitur ¶ *Pro singulis* i. pro unoquoq; pap. tres Lucenses ¶ *Compelli* uel ad ipsum ¶ *Æstimationem*, ne possit sententia reprehendi. Papientes aut erant in æstimatione, quæ uis si non inuenirentur, de alia pecunia æquiualeti satisfieri posset. de hoc supra de iureiur. quanto. sic dicendum est ¶ *Inno.* quando agitur ex empto ad rem uenditam tradendā, ¶ recte fit, cum res sit in obligatione. ff. de actio. emp. l. ex empto. i. respon. & etiam in condonatione, in fra §. si ¶ *Hosti.* liberatur tamen venditor præstando in reſſe. ff. de ac. emp. & uend. l. i. secus, si petitur, quod non est in obligatione, ut si agatur. l. Aquil. præcisē ad reſſiendas domos destructas. cum enim solum interſe ibi sit in obligatione, & illud solū venire debet in petitione: aliās libellus ineptus est, & dentibus lacerandus, ¶ *Inno.* alleg. ¶ *Hosti.* in fra. ad l. Aquil. §. his autem uerbis, & §. hoc tamen capite. ff. de offic. asseſ. l. 1. ¶ *Primo anno* promotionis tuæ, quādo de facultatibus, & redditibus episcopatus nondum poteras esse certus, ar. supra de rest. in inte. tum ex literis, uel. perſpeximus ¶ *Et infra* hoc intellige ¶ *Pe.* & ¶ *Ab.* ¶ *allegatur præscriptio* in moneta Lucensi, quod negabatur per partem aduersam, s. prescriptionem cōpletam esse ¶ *Pro eisdem* ¶ *q. d. res* ¶ *ſuccedēs* representat rem, cui ſuccedit, supra ut lite pen. ecclesia, de voto, magne. uer. cum igitur. sic delegatus representat delegantem, de offic. dele. cum olim, & faciens illū, cuius nomine facit. de offi. dele. pastoralis. §. præterea. & possidens illum, cuius nomine possidet, supra de resti. spo. cum uenissent, in fi. sic & precium & rem. ff. de usufr. quia qui precio, & pecunia pecuniam, ut hic, ¶ *Hosti.* ¶ *ex hoc* ¶ *ſ.* quia Papientes debebantur, & pro ipsis soluti fuerunt tres Lucenses pro uno: quia ab initio tantū ualebant: sed hodie unus ualet 6 ¶ *Moneta* ¶ *Lucenses* & tunc dicitur ¶ *declinationem* ¶ *diminutionem* uel ¶ *Papientis.* & dicitur ¶ *declinationem* ¶ *ſ.* quia declinauerat, & non inueniebatur, ¶ *Inno.* ¶ *Papientium* ergo Papientes sunt in obligatione, & ueniunt in petitione. quinimo & in cōdemnatione, ut hic patet; & tamen condēnatus liberatur præstando interesse, ut hic patet, & dixi. 3. & dicit ¶ *Inno.* ¶ *hic* constabat, nec uertebatur in dubiū, ¶ *ep̄s* ex constituto, uel ex præscrip. præcedente solutionē Lucensium debebat pro cathedratico recipere 6. dena. Papientium uel dicit ¶ *Inno.* ¶ *q̄* ſufficit ep̄o, si cōputatis omnibus annis, quibus recepit Lucenses pro Papie. compleuit præscrip. 40. an. ar. ff. de ufuf. quia qui precio. sed hic et uidetur colligi, ¶ *ſi* Lucenses pro Papien. soluit: si tamen soluit ipsos Lucenses 40. annis, non cogetur soluere. Papien. & est mirabile ¶ *Inno.* ¶ *ſolutio* eiusdē rei pro utraque; ¶ *prescriptionem* inducit, s. pro ep̄o, ¶ *prescribat* Papien. sed finita prescriptione ep̄i de Papien. ¶ *et lapsu* solius anni præscribit plebs, ut non teneatur Papien. soluere, sed Lucenses. ¶ *Prima* ¶ *glo.* arguit. ¶ *Secunda* gl. respondet q̄o. an & quando concessio aduocati reuocari possit. ¶ *Tertia* glo. no. contra protestationem, & illud coadiuuat, allegās contrarium. ¶ *Vlti.* glo. arguit ad q̄o. alleg. duo contraria. ¶ *In* ¶ *glo. 2. ibi, §. vlti.* ¶ *qui* cōfessus fuit hominem occidisse, probat illum uiuere ¶ *ibi, electio.* ¶ *ſ.* ¶ *ſi* negauit seruum in potestate ante litem contest. postum fateri contrariū ¶ *ibi, §. vlti.* ¶ *p̄cēnit* quē respōsi, ubi nulla captio est aduersarii: ut quia postea plenius est instructus instrumentis, uel epistolis ¶ *ibi, l. 2.* ¶ *aliās* est. ¶ *ſ.* ¶ *ulti.* uide de pur. uul. c. 2. super 1. glo. ¶ *ibi, l. 3.* ¶ *quæ* est ulti. uide infra in suppletionibus. ¶ *In* ¶ *3. glo. ibi, prescriptum* ¶ *ſ.* ¶ *quis,*

alia, dicit, ¶ *seruitus* amittitur ¶ *ibi, si communem.* ¶ *ſ.* ¶ *i.* ¶ *ibi* amittit seruitutem quò ad horā, qui alia hora uirtur, quam debeat ¶ *ibi, una est uia* uide in cap. auditis, super glo. penul. ¶ *ibi, §. gessisse* uidetur, qui per alium gessit. ¶ *In* ¶ *ulti. glo. ibi, l. 3.* ¶ *incipit*, cum quid. uide de iureiuran. quemadmodum, super glo. 2. ¶ *ibi, imperatores* uide, supra c. ex parte, super glo. 2. ¶ *In* ¶ *glo. 1. ibi, præscriptio* quæ per protestationem nō interruptitur, nisi in casibus. C. de anna. excep. ut perfectius, de offi. or. di. pastoralis, ad fi. Inno. & 16. q. 3. ¶ *ſ.* ¶ *potest*, uer. his autem, Abb. ¶ *In* ¶ *glo. 2. ibi, præiudicat* si fiat præſente, & intelligente parte, C. de erro. aduo. l. 1. contra, non sufficit tutorē, curatorē. uel procuratorem fari in dominorum præiudiciū. ff. de confes. certum. §. sed & an ipso forum. intellige, si probetur contrariū a dominis, & sic reuocatur: aliās ei statur. restituitur et ecclesia contra confessionē, si ex ea capta est. ff. de min. ait prætor. §. sed & in iudiciis. Vin. & infra de in te. resti. c. 2. lib. 6. ¶ *q̄* dicitur, cōfessionem aduocati nocere parti, intelligo, cum sub eius nomine aliquid scribit, & porrigit, ad quod facit rubrica. C. de erro. aduo. libellos, seu preces concipientium ¶ *ibi, ante sententiam* sicut propria, & multo magis ¶ *ibi, simplex* unde dicebat Gof. alter nariue, supra de ele. scriptū, in 1. glo. ¶ *ostenso* errore usq; ad sententiā reuocatur, ut in l. error, infra tridui uerò etiam non ostenso errore, ut in l. ulti. de erro. aduo. Aliqui faciunt hanc distinctionem inter errorem aduocati, & propriū, ut 1. casu sine probatione intra triduum reuocetur ¶ *ibi, in fi.* ¶ *lex* non loquitur affirmatiuē, ut dicat confessionem fuisse. infra tridui reuocata, sed negatiuē dicendo, eā non fuisse infra tridui reuocata. si quod dicā, de priuile. ¶ *accidentibus*, in fi. uide non uidetur ponere factum, nisi dicas, ut ibi no. ¶ *tantum* per tres dies durauit causa post errorem. idē hic Vinc. de errore uerò iuris ¶ *ſ.* ¶ *omnes* non est dubiū, quin reuocari possit: de hoc in Spe. de confes. ¶ *ſ.* ¶ *ulti.* ¶ *in* ¶ *prin.* ¶ *In* ¶ *glo. ex hoc, ibi 40. annis* & sic facit contra eos, qui dicunt, cuiuslibet annuæ præstationis præscriptio incipere suo anno: ex quo concluditur, in his requiri tempus duplicatū, de hoc. C. de præscript. 30. an. cum notissimis. in fi. & uide in Spe. de loca. ¶ *ſ.* ¶ *nunc* aliqua. uer. 4. 1. ¶ *ibi, auditis* ¶ *ibi* uide in glo. pe. ¶ *ibi, seruum* ¶ *Inno.* ¶ *ibi, in fine* dicit ¶ *Hosti.* ¶ *q̄* non esset præscriptum propter malam fidē, supra de præscri. cap. si. nec ob. quod hic dicitur, quia subaudiendum est, maxime. nam sicut census præscribi non potest. C. de præscrip. 30. an. male agitur. sic nec diminui saltem ab illo, qui malam fidem habet, argum. de reli. do. constitutus. ¶ *In* ¶ *glo. vlti. ibi, dominicales* inter dominicales, quibus utimur, non est ¶ *ibi, l. 3.* ¶ *Goff.* hoc tenuit in decret. olim, de iniur. & dam. da. per l. bonitatis, ff. de euic. quæ uult in æstimatione bonitatis tempus cōtractus inipici ¶ *ibi, quis ignoret* ubi de hoc. & uide in Specu. de solu. ¶ *ſ.* ¶ *nunc* aliqua de solu. in fi. ¶ *ibi, imperatores* ¶ *ſ.* ¶ *secundum* Io. & cle. de deci. si beneficiorum.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Et dixi, supra. De quo, & usque ad quod tempus hoc possit fieri, uide Bart. in l. stipulationes non diuiduntur, in 9. q. ff. de uerborum oblig.

S Y M M A R I V M.

- 1 Episcopus remittens ecclesia seruitia, quæ sibi debebat, quæ non intelligatur remississe, & nu. 3. & 7. quod facere potest, nu. 2. Ad eam requiritur consensus capituli, ut ualeat.
- 2 Renouatio, uel commutatio aliud est à noua impositione. De communi iure id est communi iure permittente.
- 3 Seruitiorum remissio ad quæ non trahatur. De episcopali iure quicquam non tollitur. Io. And. super 3. Decret. Dd 2 Charitas

- Charitas nunquam excidit, nec praescribi, nec remitti potest.
- 4 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 5.
- Non veni titur reverentia, & ius competens adversus ingratos. In hospitibus praebendis non oneret, oportet. proconsul.
- 6 Additio glossarum, & num. sequen.
- Remissio episcopi in gratiam subditi quid operetur.
- 7 Episcopus etiam de capituli consensu ecclesiam, eximendo, vel alteri concedendo an possit, & quatenus, & quomodo, & quibus casibus, iurisdictionem episcopalem a se abdicare, excutere, vel removere.
- 8 Procuratio an plus una debeatur, & qualis.

C A P V T XXI.

Vm venerabilis. C. Episcopus remittens episcopi servitium, si sibi debebat per annua pensionem, procuracionem propter uisitacionem sibi debita non intelligit remissio. & prima pars decisiva narrat factum, secunda partis allegacionem, tertia diffinitionis motiuum, & soluit obstatulum. 4. diffinitio. secunda ibi, cognouimus. tertia ibi, quia ergo, quarta ibi, decernimus [Spallus] forte porcinas. Pm Pe. (Remissio) de consensu ca. sui, alias non ualet, de dona. pastoralis, de his quae si, a prela. pastoralis. Goff. (Aliud) praeter carereum de quo sequitur (Reservato) quod facere potuit: tum quia eximebat, ut patet ex no. s. eo. significauit: tum quia carereus loco spallari, quae ab antiquo debita fuerant, succedebat, & hoc tagit. j. uer. nec intelligitur, Pm Hosti. putat. n. illud uer. loq. non de procuracione, ut dicitur glo. sed de carei pensione, quae ibi. d. quod aliud sit de nouo pensionem imponere, & aliud renouare, uel commutare de iudic. consulu. & no. s. c. proxi. & c. significauit. & Pm hoc quod ibi dicit, de coi iure, intelligas. i. iure coi permittente, per quod in fundacione potest census apponi. s. ti. i. praeterea (Correctionis) ergo secus, si proprii commodi causa (Pensionem) carei (Procuracionem) & alia iura episcopalia. q. d. illa remissio seruitiorum non trahit ad iura episcopalia, sed ad illa, quae quotidie imponunt. unde patet, quod per pactum non tollit aliquid de iure episcopali, s. de dona. pastoralis. Inno. tenent ergo, ut et dicebat Hosti. ad cathedraticum. Itē & ad charitatiuum auxilium, de quo, s. eo. cum apostolus, & c. conquerente, de off. or. q. a. cum charitas nunquam excidat, remitti non potest, nec praescribi, de pe. dist. 7. quarendum, & seq. usq. ad s. ex praemissis [Praescriptas] i. antedictas. vel potest intelligi, quod unam procuracionem habeat de iure coi, aliam de consue. si tamen sit praescripta: sed prima expositio est ex mēte Pm Hosti. ¶ Secunda ¶ gl. no. quod quibuscumque; & c. allegans duo iura. in fine fortificat, in medio sol. s. rium. ¶ Vlti. glo. obicit, obiectionem fortificat per opi. cui resistit; & ob. dupliciter sol. ¶ In ¶ glo. 2. ibi, aliqua iura. s. reuerentia; & ius competens adversus ingratos. ¶ In glo. 3. ibi, l. 1. uide de iur. iur. ueniens, super gl. 2. (¶ ibi, obligatione) uide de priuile. pastoralis, super ult. glo. ¶ In ¶ ult. glo. ibi, obseruare) sequitur, oportet proconsulem, ne in hospitibus praebendis oneret provinciam. ¶ In ¶ glo. 2. ibi, constitutus) ubi de hoc (¶ ibi, auctoritate papae) ex certa scientia, ut ibi no. uel intelligit illud, quando praescriptum est, licet enim illa remissio non sufficiat ad plenum ius transferendum, sufficit tamen ad praescribendum, ut no. s. eo. significauit, ita, quod subditus nomine proprio non praescribat contra episcopum, sed nomine non subditi; quod dicitur de re. & no. de praescrip. cum ex officio, Pm Hostien. eo. ti. cum olim. ¶ In ¶ ea. glo. in fine) instandū puto circa materiam huius glo. an. episcopus etiam de capituli sui consensu ecclesiam eximendo, uel alteri concedendo, pura abbati, uel decano pro sua dignitate recipienti, possit, dare quod uelit, & hoc exprimat in ea, iurisdictionem episcopalem a se in totum abdicare, excutere, uel

remouere. De commissione etenim per uia delegationis non dubitatur, in qua etiam semper remanet id ius penes ipsum, & maius per ius reuocandi, & resumendi. ff. de iudic. l. iudicium. supra de insti. cum uenissent, de praeb. dudum. lib. 6. l. o. q. 2. uisus, in gl. pleno iure. Glo. hic supra. de dona. pastoralis, in glo. pe. aperte innuunt, quod non potest, quo minus retineat haec 4. uisitacionem, procuracionem propter uisitacionem; itē correctionem, & cathedraticum. Idē Hostien. hic. & in sum. de re. ecc. non ali. s. si. uer. extra summā. plenius de off. or. s. quid pertinet, sub. s. sunt autem, uer. & no. quod quantumcumque. Sed ad praedicta. 4. addi possunt alia. 4. s. de reuerentia, ut recitat Hosti. in pra. uer. & no. & facit quod no. de transa. praeterea. 2. in fi. 3. gl. & quod hic inducit glo. de patrono. Pm de charitatiuo subsidio, ut dixi in textu post Hosti. tertium Pm eum de institutione auctorizabili, ut dixi in ca. pastoralis, & remittit ad decre. cum satis, de offi. archidi. quartum de his, quae sunt ordinis episcopalis, ut no. 16. q. 2. in summa. & facit de praescri. ueniens, & scripsi post Innocen. de praeb. de monachis, super 2. glo. Rationes glossarum, & quae eas coadiuuant, ultra iura praedicta, sunt haec. episcopus non potest alium ordinarium facere in diocesi sua: sed sic transferendo ille, in quem fieret talis translatio, habet ordinariam episcopalem; ergo & c. De primo. 16. q. 1. experientie, infra ne prela. u. i. s. c. 2. in glo. 2. Item absurdum esset, quod episcopus posset a se abdicare iurisdictionem episcopalem. contra id. ff. de offi. pra. legatus facit. ff. de pac. ius agnationis, & de reg. iur. iura sanguinis, ac si dicam. si hēt episcopus. 100. ecclesias, & plene potest eximere primam, ergo & 10. ergo. & 20. & centesima; & sic remanebit episcopus nomine, & non re. facit de priuile. quanto, de elec. licet. Itē iurisdictionem episcopalem est iuris publici. i. dist. ius publicum. & ea, quae sunt iuris publici, non remittuntur. ff. de pac. ius publicum, & ueniant no. de foro comp. si diligenti, in primi. 1. glo. Item in consecratione episcopus se obligat ad curam animarum, & ecclesiarum ex uoto, supra de renun. nisi. s. uerum, & patet. i. ad Ti. 4. & 6. capitulis. Illud autem uotū sic inhaeret ipsius obsequiis, quod illud excutere non potest, de regula. cum uirum, de sta. mo. cum ad mona. hinc est, quod etiam zelo spiritus ad religionem transeundo sine papae licentia non renunciat de regula. licet, uer. illa, de renun. nisi, in fin. imo, quod plus est, nec longa peregrinationis uotum emittit, de uoto, magna, uer. i. ipsum etiam. Item subditus episcopi non potest a se reiicere iurisdictionem ipsius, de foro. compe. si diligenti, & ca. significasti, de renun. admo. ner. ergo nec episcopus iurisdictionem, quam habet in subditum, facit. C. de pa. po. l. abdicatio. Item uasallus non alienat sine consensu domini, nec dominus dominium sine consensu uasalli, ut in lib. feu. de feu. non alic. sine con. ma. do. l. imperialem. s. 1. & s. praeterea. ducatus. Item episcopus non potest facere exemptionem in praedictum inferioris, puta archidiaconi, de excel. pra. c. 2. multo minus in praedictum patris, scilicet successoris, de ele. innotuit, cum concor. nec mirum, quia episcopus non alienat, nisi ut meliora prospiciat. 12. q. 2. sine, supra de his, quae si. a. prela. tua. sed talis abdicatio non posset meliora respicere; ergo nec fieri poterit. Item patronus, quantumcumque plene liberet, uel eximat, quaedam iura retinet in liberto, scilicet reuerentia, & ius competens adversus ingratos, C. de bon. liber. l. 3. quae est ultim. Ad partem contrariam inducitur decreta. constitutus, de religio. do. ad quam respondetur, in glo. praedictis. Item inducitur, decreta. cum inter uos, de re. iudic. ubi de hoc dixi in glo. primum, & in gloss. lata. ad quod respondetur, quod ex donatione episcopi non obtinuit ibi Abbas, ut ibi patet, uer. si. quamuis; sed ex sententia, quae transiue-

rat in rem iudi. ut ibi patet in fi. Itē inducit, quod papa sine alterius consensu abdicat a se iurisdictionem papalem in totum, quae fortius sibi inesse uult. ¶ episcopalis episcopo patet id de renū. c. 1. lib. 6. Sed respondet per ibi no. in glo. & erat. Item inducitur de re. abbas, de priuile. in fi. lib. 6. ubi patet, quod abbas habet iurisdictionem quae si episcopalem: sed ibi non dicit, quod ex concessione episcopi tantum. potest ergo id esse ex concessione papali, uel episcopi confirmata per papam. inducitur etiam c. uisus. 16. q. 2. ad quae respondet, quod spiritualiter ex institutione loquitur, quod dicit Inno. ad alia non trahendum, ut no. de praeb. in La. teranen. sed id scripsi. eo. ti. de monachis, super 2. gl. quae glo. allegatur et ad hanc partem in uer. si pleno iure, quae uult innuere, quod cathedraticum, & l. praedicta remaneant, ubi simpliciter fit concessio, sed non, ubi pleno iure: sed supplenda & intelligenda est illa glo. Pm alias s. in prin. allegatas, non ob. et quod no. de transa. praeterea. 2. in 3. glo. quia ibi prima pars facit pro secunda. non loquitur de episcopo, uel solum intendit excludere uisum simoniam. Ex praedictis collige tres modos, quibus procedit plena abdicatio, quando, si interuenit papalis confirmatio ex certa scientia, ut in ca. constitutus. quoniam si iudicatum est, nec appellatum, ut in ca. cum inter uos; nec restitutum petita, de resti. in intre. c. 1. l. 6. & quando si praescriptum esset, alterius tamen nomine, ut dixi post Hosti. super ea. gl. alia aut teneo me cum glossis, & his, quae addidi ad dicta glossarum, quod non teneat plena renūciatio, remissio, uel exceptio quod ad casus, quos in principio dixi: tamen hoc puto, quod ubi per episcopum cum consensu capituli sui ex causa et praedicti casus excepti concederentur, excepto cathedratico, reuerentia, & charitatiuo subsidio, ualere concessio nedum personalis, de qua dixi in prin. sed et realis competens dignitati, ita tamen, quod per id non fiat abdicatio, sed quaedam uicaria commissio, licet perpetua. & facit, quod post Inno. dixi in pra. decreta. constitutus, in glo. dicit Inno. unde singulos casus resumendo dico, quod si uisitacionem procuracionem, & correctionem abbatiae, uel alteri dignitati concesserit, abbas ut eius uicarius faciet praedicta: sed per hoc non erunt ab episcopo abdicata, qui poterit saltem abbate negligente uisitare; & super hoc uide, quod scripsi in pra. c. de monachis. sic dico de institutione, quod licet illam faciat abbas: tamen & illa facere possit episcopus per querelam, uel appellationem aditus, & sic non erit abdicata, uel excussa. De cathedratico uero no. Archi. de praeb. c. 1. lib. 6. quod licet generalis remissio non extendatur ad illud; specialiter tamen possit remitti. inducit illas duas glo. de decreta. de monachis, de praeb. & de decre. praeterea, de transa. quibus iam responsum est. s. & lo. contra 16. q. 7. quicumque; in fi. 1. gl. ubi dicit, quod licet in eius quantitate currat praescriptio, supra c. proxi. non tamen in toto. cum nec remitti possit. De reuerentia, & charitatiuo subsidio satis placet, quod est dictum, illa non posse remitti. de institutione auctorizabili, licet Hosti. teneat illa praescribi non posse in pra. decre. cum satis, decretarium tamen seruari uidemus; & tamen dato, quod id uerum esset, non per hoc sequitur, quin possit remitti per modum praedictum, ut. s. alius uice episcopi auctorizet: non tamen per hoc dicitur abdicata, cum episcopo petenti fidem fieri oporteat. faciat quod no. de reg. iur. c. 1. lib. 6. De receptione illorum, quae sunt episcopalis ordinis, idem dico, ualeat licentia de consensu capituli ex causa data praelato, ut clericis, uel monachi sui possint illa recipere. a quo episcopo uoluerint, nec per hoc dicuntur abdicata, cum illa sit accumulatio tantum. constat enim, quod ipse episcopus concedens, sine alterius licentia, uel dimissiois illos suo iure poterit ordinare, uel alia episcopalia conferre. ¶ In ¶ glo. 3. in fine) & infra de reg. iur. in generali, lib. 6. ¶ In ¶ glo. ult. ibi, mandamus) uide quod ibi dixi (¶ ibi, dixit Vinc.) lo. Phi. Goff.

8 [¶ ibi, ¶ uisitare] honeste facit episcopus abstinendo, quae tamen sibi non credo referri posse. ad hoc infra co. c. ult. lib. 6. [¶ ibi, uisitandi] ubi de hoc (¶ ibi, fo. lemmitate) sic est differentia inter has duas in casu cle. eo. ti. ad nostrum. s. nos igitur [¶ in fi.] secundum Io. uel dic, quod plus tenentur in hoc monasteria, quam ecclesiae: quia illae subsunt l. diocesa. monasteria non, & ca. non mandata ea sepius uisitari. 18. q. 2. non femel. Io. Goff. Vinc. Dixit Hosti. quod hic non loquitur de uisitacione monasterij, sed ecclesiae: sed in antiqua patet, quod ista erat ecclesia canonicorum regularium. dixit autem Hosti. loqui de speciali consuetudine, qualem dicit se expertum in monasterio Cisterciensium. & ut dixit, uulgariter dicitur in talibus ecclesiis, quod episcopus in eis procuracionem habet cum feno, & cum herba.

ANNO TATIONES.

- 1 Praeterea. In omnibus, quae no. ista glo. unum est aduertendum, quod solus episcopus cum capitulo potest facere istas exemptiones, nec aliquid dicitur de archiepiscopo, ad hoc de his, quae si. a. prela. pastoralis, & tamen in alienatione alterius rei de mensura sua uidetur requiri ipsius consensus, ad hoc quod no. Ioan. Mend. de transa. cap. 2. in glo. qui sic, & super illa Ioan. And. in cap. 1. de re. eccle. non alie. lib. 6. super uerbo, defensore. quod uidetur mirabile: cum ista sint maiora re aliqua temporalis.

S P M M A R I V M.

- 1 Ecclesiae de nouo conuersae in procuracionibus, & alijs seruabunt consuetudinem uicinarum. Compostellana ecclesia in qua sit prouincia, & quondam a Saracenis possessa & recuperata.
- 2 Uisitandi, & procurandi ius nec remitti, nec praescribi potest. Metropolitanus in quibus casibus iure communi iurisdictionem habeat in prouincia, remissio.
- 3 Epilogus, & additio glossarum, nu. 4. In consuetudinum diuersitate quae seruanda, & quando Romana, & quando metropolitana.

C A P V T XXII.

Vper eo. Casus. Ecclesiae de nouo conuersae in procuracionibus, & alijs seruabunt consue. uicina rum. & ponitur primò consultatio. secundò ipsius responsio ibi, Tibi duxim[us] s[er]uata[m] olim enim erat in parte ecclesiae Bracharensis sed interueniente iudicio & partium compositione ad ecclesiam Iacobitanam conuersa est, Vinc. Hostien. dicit, quod ferè totam occupauerunt Saraceni, quam postea Rex Castellae recuperauit, & subiugauit, & sic quasi iure post liminij erant restituta ecclesiae Compostellanae. ff. de capti. l. postliminium idem Pe. [¶ Partem] hoc tamen in relige secundum id, quod habetur, infra c. Romana, lib. 6. [¶ Obsequium] id est obedire [¶ Tenetur] ipsa prouincia circa obsequium, & alia, quae ad iurisdictionem, & obsequia extraordinaria, & modum procuracionis pertinent, & in iuris consuetu. cadunt secundum Hostien.

2 qui dixit hic, quod ipsum ius uisitandi, & procurandi nulla contraria consue. tolli possit: quia talia nec remitti possunt, nec praescribi, ut supra cap. proxi. Item sunt quidam casus, in quibus de iure communi iurisdictionem habet, de quibus, supra de offic. ordi. pastoralis.

3 ¶ Prima ¶ glo. no. uicinarum & c. allega. 6. iura, & 4. in contrarium, & soluit. ¶ In ¶ glo. 1. ibi, non contradicunt) & sophisticè inducuntur Pm Vin. T. & Goff. [¶ ibi, consuetudine] si diuersae essent consuetudines, dicitur legitur & no. s. de consue. cum olim. Goff. [¶ in fi.] Item contrā, attendenda est consuetudo Romane ecclesiae, de heredi. ad abolendam. So. illud uerum in sententijs, & sacramentis ecclesiasticis exhibendis, de quo dicitur no. de temp. or. c. 1. & 2. Item contrā, attendenda est con-

Io. And. uer. 3. Decr. D d 3 su etudo

sueto metropolitana, de spon. duo. ca. fi. Sol. illud, cum apparet: sed hic non apparebat. Hostien.

ANNOTATIONES.

- 1 Postliminium. Ad hoc facit de elec. quia diligentia, & bona talia, dum sunt apud hostes, possunt pure legari & donari. ad hoc de leg. 1. id quod apud, ubi vide Bar.
2 Temp. ord. Et de sum. tri. c. 1. lib. 6. in glo. no. & consuetudo Romana ecclesie praeualer etiam contra determinationem l. civilis probat tex. de iur. ca. literas.

S Y M M A R I V M.

- 1 Procuratio quando debeat praelatis, & quibus, & quanta, & quousque, & nu. 2. & 3.
2 Visitantium officium quod, & nu. 7.
3 Ratio eadem si sit privilegii, an idem sit privilegium.
4 Legati, & nuncij sedis apostolicae procuratorem habent, & quantum, & qua ratione.
5 Ultra procuratorem que alia veniant.
6 Euentus bonos non habet praeda sordida.
7 Procuratio si ab una non possit ecclesia solui, reintegranda ab alia, & num. 6. cir. fin. & 7.
8 Et soluenda si dicat quis impotentem se, quando cogendus, & quomodo.
9 Soluendo qui impotens est non arctandus.
10 Onus in plures diuisum facilius supportatur.
11 Praedicatio bonis, & malis fit, & cur.
12 Peremptibus non incumbendum.
13 Epilogus, & additio glossarum, nu. 10.
14 In procuratorem, uel exenij grauius ecclesiam in quantam demandandus.
15 In quadruplum, uel duplum quibus casibus hic condemnatio fiat.

C A P V T XXIII.

Procuratorem. Casus. Praelati tunc sunt procurandi, cum personaliter visitant, & debent tunc conciliu Lateranense seruare, & praedicationi, correctioni, & reformationi uacare. legati & nuncij papae pro his diebus tantu, quibus moram trahunt, procurari debent. contra hanc constitutionem exactu ecclesiae grauata restituitur duplicatum & sunt tres partes fm Ab. secunda ponens, quid facere debent ibi, Porro, tertia puniens ibi, q autem. Aut nuncij nisi procurantur, quando trahunt, etiam si no uisitent, ut sequitur, & patet. s. eo. cum instantia. nec tollitur tempore, ut ibi. Quid de legatis, uel nunciis metropolitani fm Hosti. uidetur, q sunt transendo per prouinciam procurandi. s. de iureiu. ego. N. de ma. & obe. dilecti, de poenis, Romana. unde etia tenebat Inno. j. eo. Romana. li. 6. q quando archieps pro negotio totius prouinciae in loco aliquo moram trahit, erit continuu procurandus. ad hoc de elec. ut praeritaz. eadem enim ratio, quae in legato, ergo idem ius. Sed t dices, licet ubi est eadem ratio iuris cois, idem ius censetur; non tm ubi est eadem ratio privilegii, est idem privilegium, nisi a principe impetretur. j. de priuile. sane. sed respoderi possit, aliud in priuilegio non corpore iuris clauso, q in clauso. & adde quod statim dicam de legato [Moderamine] i. temperamento. j. de uer. sig. c. fi. Circa legatos tene, quod post multa dicit Hosti. & sic seruatur, q legati sedis apostolicae sint de latere, uel non, de tota legatione leuant procuratorem suu nec leuant illam ratione uisitationis, sed ratione communis oneris, de procur. cum pro causa, de elec. ut praeritaz. de sta. mo. in singulis. & sic dicit intelligendum quod no. in sum. de offi. archi. s. quod sit eius officiu, ut dixi, supra eo. cum instantia, in glo. descendit. legatis non de latere, & nunciis curia certam quantitatem, taxat pro die, & hoc facit tam in stando, quam in itin-

nerando. legatis de latere taxare solet in itinerrando. 40. Flor. sed non in stando, cum enim sunt in legatione, solent recipere, ut dicitur. 25. reddituum. & sicut olim illam recipiebant, ubi una sola prouincia erat illis decreta, sic & hodie recipiunt, quocumque prouincias regant [Procuratorem] de his t quae consistunt in uictualibus, nam si uelit accipere uestes, uel emendam equorum mortuorum, uel expensas factas in eundo ad locum, uel si haec omnia petet supra rationem expensarum ad dies. Innoc. [Numerum dierum] ut si expendat. 100. sol. in die, morat per 10. dies leuet. 10. procuratorem, & sic 50. li. & non ultra, licet interdum contra fiat, & recondatur ad ditandos parentes, qui quandoque non solum ex hoc ortis discordiis depauperantur, imo & occiduntur secundum Hosti. qui dicit talia caueda iuxta id, Non habet euentus sordida praeda bonos. Quidius sine ti. lib. 1. & uide quod dixi, supra de deci. non est, super glo. 2. [Per seipsum] puta, Trens est soluere centum sol. quae est integra procuratio, expedit igitur se, & soluat, si non potest soluere nisi. 50. iungatur sibi alia, quae sibi sit aequalis, & sic faciant procuratorem integram. & caueat rector ecclesiae, ne aliquid contingat fm ea, quae habes, supra eo. cum instantia. q t si dicat se impotentem, legatus dicit eum potentem. respondet Hosti. aut euidenter liquet de potentia secundum communem famam, arg. ff. de flumi. l. 1. s. 1. & tunc compellatur. aut euidenter liquet, quod eget; & sic non cogatur, supra de solu. Odoardus. aut dubitatur; & tunc praelatus potest si uult, exigere iuramentum, q dicat ueritatem, & stabit dicto suo, supra de iureiu. c. fi. aut potest ipsum excommunicare, si habeat illum suspectum sub hac conditione, si in fraudem ueri se afferat impotentem, arg. supra de ap. praeritaz. & relinquat illum conscientiae, suae, supra de iureiu. mulieri, cum suis concor. [Vt plures] idem facit hodie archiepiscopus, uel episcopus uisitans; quod dic, ut infra eo. Romana. i. respon. lib. 6. Si autem tam pauper est ecclesia, q nil potest, nil dabit, de solu. Odoardus. & tunc eam, si uisitacione indiget, praelatus suis sumptibus uisitatib. de hoc, supra eo. cum apostolus, in glo. 2. [Coniungantur] onus enim in plures diuisum facilius supportatur, de praescri. accedentes. Goff. de sta. mo. in singulis [Praedicationi] quid a clericis exquirere debeat, & quid eos docere, traditur. 10. q. 1. placuit. Phi. [Exhortationi] licet generaliter & indistincte fiat praedicationi ad bonos & malos in exhortatione habetur bonorum, & malorum descriptio. exhortamur enim bonos, ut procedant de uirtute in uirtutem, malos, ut a peccato recedant. & si nolunt obedire, tunc intendunt correctioni seruato ordine, de quo, supra de iudi. cum non ab homine: & reformationi quod ad statum ecclesiae deformatae. de his formis uisitacionum dic, ut infra eo. Romana. s. sane, lib. 6. [Qui non] perit sibi enim nec erugo, nec tinea demolitur, neque fures fodiunt, nec furantur. Matth. 6. Luc. 12. [Tantumdem] additur poena, infra eo. Romana. s. procuratorem, & s. caueant, & eod. titu. exigit, lib. 6. [Prima] glo. tractat de triplici procuratore. [Vlti] glo. signat contrarium, & ibi remittit. [In 1. t glo. ibi, pa] [Hi] quarta ratione privilegii, arg. infra de excep. praela. accedentibus. Hostien. [In fi.] & adde quod no. infra c. proxi. [In glo. 2. ibi, inter caetera] & ca. si episcopus, lib. 6. dic ut ibi. [In t glo. vlti. ibi, in quadruplum] illud potest intelligi, cum per uim, uel confusionem aliquid est extortum, arg. in aucten. ut iudi. sine quo. l. i. s. sic igitur, in fi. & s. necessitatem, in fi. & de hoc infra, de sumo. & si quaestiones, ad fin. uidetur tamen, q in his sufficiat de iure canonico, q duplum reddatur, nara decreta. infra eo. Romana, loquitur de exenij, & de uolentem extortis, secundum Hostiensem.

ANNO.

ANNOTATIONES.

1 Clauso. Vbi est maior ratio etiam in priuilegio, sit extensio, ut de deci. ex parte, el. 2. & uide Io. And. de rescrip. postulati, in glo. idem si habeat. & uide Ioan. And. de priuile. per executionem, super glo. finali.

S Y M M A R I V M.

- 1 Procurare episcopum uisitantem tenetur etiam ecclesia Ciuitatis, si licet ipsam nunquam procurauerit, & nu. 16.
2 Visitare uolentem quae non repellat exceptio, uel appellatio, & reliquis num. usque ad 14.
3 Appellatio extraiudicialis quae dicitur, & quae iusta.
4 Probationis contra se extra iudicium recipere quis non tenetur utens iure suo, & nu. 7. 8. & 10.
5 Per negationem quando dicatur res fieri dubia & habeat ea regularalocum, uer. nec obstat.
6 Iure suo uti nunquam per negationem, uel prohibitionem, uel appellationem debet ullus omittere, & nu. 4.
7 Ordini iudicario quando locus.
8 Vt iudex si quid facio, non praedudicat mihi ut priuato.
9 Possessionem suam defendere etiam materialis, armis, & spiritualibus licet, & statim recuperare, & nu. 5. & 10.
10 Ius sibi dicere quibus casibus liceat, & nu. 10.
11 Excommunicationis sententia in recusantem uisitacionem meana quando teneat, & nu. 6. 9. 13.
12 Episcopus, si iura episcopalia, quae possidet, negentur ei, quomodo se gerere debeat.
13 Remitte constitutere si possis, utile.
14 Delegationem suam delegatus ostendere tenetur, excipitur legatus de latere.
15 Legatus de latere in quibus sit privilegiatus, remittit.
16 An inuisitacio sit sua, iudici cognoscere quando liceat.
17 Iudicem quem facio per quarum exceptionum oppositionem.
18 Coram arbitratore quod sit, non dicitur in iudicio fieri.
19 Absolutio ad cautelam quo casu concedatur excommunicato propter recusatorem uisitatoris.
20 Per exemptionis allegationem non spoliatus quis sua possessione.
21 In causa sua & qua possit esse iudex episcopus.
22 Excommunicare quis ut pars nequit ullum.
23 Intentionis uocabatur hic ut accipiatur.
24 Error non obest, cum constat de personis.
25 Ius commune pro se habent reuicit in aduersarium probationem in fi. & supra nu. 9.
26 Epilogus, & additio glossarum, nu. 16.
27 Visitant quae ueniant.
28 Vicinitas loci non derogat iuri procuratorem tribuendae.
29 Obsequium suum nemini debet esse damnosum.
30 Cap. Charitatem. 1. 2. q. 2. intellectus.

C A P V T XXIII.

Venerabili. Casus. Ecclesiae etia Ciuitatis tamen sit procurare tenetur episcopum uisitantem, licet ipsum nunquam procurauerit. & primo ponit que relam episcopi. secundo instructionem iudicium ibi, discretioni uestra [Procuratorem] quia saepe quaestiones occurrunt occasione uisitacionum, & procuratorem denegatarum, ideo Inno. hic materiam profequitur, quam glo. posuit. Hostien. supra ca. proxi. in fi. primo ponens t quaestionem talem, quae fuit in curia, episcopus Eduen. accessit ad mona. sancti Marri in sua dioece. situm, mandans abbati, & conuentui q pararent se ad ipsum recipiendum & procurandū: quia intendebat eos uisitare. abbas respondit, q nullo modo pararet se ad uisitacionem, seu procuratorem quia & ipse & non exempti erant a iurisdictione sua, & appellauit ad se. apo. si in aliquo mon. hac occasione graualet: adiiciens, q coram ipso episcopo, uel coram papa, si ei magis placeret, paratus erat probare exemptionem praedictam. Episcopus uero non ob praedictis excommunicauit abbatem, & interdixit conuentum: postea uenit abbas, & egit contra episcopu

de iniusta excommunicatione, uel potius nulla, & peiit absolui ad cautelam. Pro Abbate autem dici potest, q excommunicatio nulla fuit: quia lata post appellationem ex causa legitima interpositam, quod sufficit, & si causa uera non sit, & quia lata est sine causa cognitione, arg. supra de app. ad audientiam, & c. dilectis, maxime cum ex abundanti obrulit Abbas, q paratus erat probare exemptionem, supra de app. interposita. sed ex eo apparet episcopum omnino esse puniendum: quia sine manifesta causa rationabili, seu probata excommunicauit. nam per negationem, & conuentionem abbatis facta fuit res dubia. C. quibus ad liber. procla. non licet. l. 3. supra de resti. spo. Pisanis. In iustis ergo excommunicauit; & ideo puniendus est. 2. q. 1. nemo, infra de sen. excom. sacro. Item si rector aliqui ecclesiae dioece. Eduen. peteret decimas ab aliquo laico tamquam a parochiano suo, uel aliquo ius parochiale, & laicus diceret, q non est parochianus suus, sed alterius, & hoc ueller probare coram episcopo, planum est, q episcopus exemptionem hanc admitteret, nec sustineret, q rector ipsum molestaret, hac dubitatione pendente, ubi ergo iusticia episcopi, qui contra rectorē admittit exemptionem, quam contra se non admittit; utiq; hoc non est iusticia, uel aequitas, imo iniusticia, & iniquitas, ut potest colligi. 4. q. 4. c. 1. & in prin. decretorum, & in eo, quod le. 4. no. supra de offi. ordi. cum ab ecclesiarum, & c. ad reprimendam, & de resti. spol. conuenerente. Episcopus autem econtrario pro se allegat: quia ex quo constat q monasterium situm est in sua dioec. praesumptio iuris est, q ei debet uisitacionem, & procuratorem, ut patet in hoc. c. & infra eo. cum nuper, supra eo. cum uenerabilis, & c. sopita, supra de praescrip. cum ex officii. per quae probatur, q ei subest in praedictis, quia & praesumptio iuris est, & ueritas est, ergo iusta est sua sententia ideo autem iungit episcopus, q est ueritas: quia benefatetur, q si in ueritate probaretur exemptio, mala esset sua sententia: sed hoc tantum uult defendere, q si abbas deficiat in probatione exemptionis, quamuis probationem obtulerit, tamen sententia reputabitur iusta: ergo pendente probatione prima facie iusta praesumitur. unde & ei standum est, quousque contrariu probetur. patet in eo, quod no. supra eo. significauit, respon. i. nec ob. quod Abba. dicit, appellationem ex causa iusta, quam paratus fuit probare interpositam, & post ipsam sine causa cognitione sententiam lata; unde sententia nulla est. respondemus enim pro episcopo, q quantumcumq; extra iudicium procedat appellatio ex causa legitima, & quantumcumq; appellans probationem offerat, nunq; tamen censetur iusta appellatio, nisi ueritas cause ipsius appellationis probetur, ut no. supra de his, quae si a ma. par. ca. ex ore, supra de elec. cum inter canonicos. Hic autem, ut quidam dicunt, facta fuit appellatio extra iudicium, quod ex eo apparet: quia abbas proponebat se exemptum, & per consequens dicebat episcopum non esse iudicem, sicut & censenda est appellatio extra iudicium, si quis appellaret ab episcopo, ne ordinaret ecclesiam de canonicis, uel ne confirmaret electum, uel ne institueret representatum, asserens ad se haec omnia pertinere. licet enim haec de lege iurisdictionis existant; non tamen semper ordinem iudicium requirunt, nec pro ipsis expediendis iudicium ordinatur: imo frequentius, extra iudicium, quam in iudicio expediuntur: uel dic, ut notatur, supra de appellat. dilectis. sed & si in iudicio essent partes: tamen non fuit exceptio iuste proposita. oblatio enim probationis coram episcopo facta abbatem non releuat: quia coram eo non debebat fieri probatio: cum nemo sit iudex in causa sua. C. ne quis in sua causa iudi. l. 1. sed nec illud, quod offerebat Io. And. super 3. Decr. Dd 4 batur

batur coram papa se probaturum, sufficiens est ad re-
 uocanda illa, quae post app. sunt attentata, nisi ueritas
 causa probetur coram illo, ad quem est appellatum,
 ut supra de appel. interposita. nec ualet, si dicat Abbas
 se uelle, qd idem episcopus cognoscat: quia in re sua
 nemo iudex esse potest, ut dictum est, nec etiam arbi-
 ter. ff. de arbi. l. penul. sed nec ualet, si dicat, qd non de-
 buit excommunicari sine manifesta causa. haec enim
 fuit causa sufficiens, scilicet contumacia: quia episco-
 pum ad uisitationem recipere denegauit. & haec causa
 probatur manifesta per presumptionem iuris, ex quo
 constat, qd mona. in diocesi situm: uel si probetur, qd
 idem episcopus esset in quasi possessione uisitandi,
 donec contrarium sit probatum. nec obstat, si dicas,
 qd praesumptio iuris tollitur per negationem Abbatis
 per quam sit res dubia. C. quibus ad libert. proclama-
 re non licet. l. 3. quia, sicut ex lege illa colligitur, hoc
 in his, quae in iudiciis aguntur, & non extra iudicium
 locum habet. & haec exceptio exemptionis secundum,
 quosdam extra iudicium proponebatur. uel melius
 res dubia facta etiam per litem impedit, ne noua pos-
 sessio detur, ut in praedicta. l. sed non impedit, quin
 ueteri quis utatur, supra ut lite pendente. c. 1. supra de
 appellationibus, significante, & supra ti. i. consultatio-
 nibus, item quia nunquam per negationem, uel prohi-
 bitionem, uel appellacionem alicuius debet aliquis
 dimittere uti iure suo, C. de rei uendi, si fundus, C. cre-
 di. uen. pi. l. 1. & not. supra de maio. & obe. dilecti, nec
 obest, quod opponitur de episcopo, qd admitteret ex-
 ceptionem laici contra rectorem ecclesiae &c. quia qua-
 do episcopus inter subditos cognoscit, debet ordinem
 iudicium seruare, & secundum allegata potius, qd
 secundum ueritatem iudicare, ut 3. q. 7. iudicet. 2. q. 1.
 Deus. 11. q. 3. illa. ff. de offi. praefi. illicitas. non enim per
 sonam suam gerit priuatum in iudicando, sed iudicij
 & publice persone, quibus non est iudicare nisi de pro-
 batis. 6. quaestio. 1. si omnia. sed ad uisitationem hanc
 faciendam episcopus non procedit ordine iudicario
 seruato, nec ut iudex secundum quosdam, maxime
 quod ad themam & intentionem abbatis, qui se dicit ex-
 ptum, licet in ea ordinem aliquem seruare debeat, in-
 fra eo. Romana. infra de accusa. qualiter, ultra mediū
 in eo tamen, quod petit ad uisitationem admitti, non
 procedit ut iudex, sed tanquam utens iure suo. unde
 non debet inquirere, si habet ius uisitandi, cum ipse
 sciat se habere, sicut uerum est: nec debet admittere
 exceptionem, cui non possit de hac exceptione cog-
 noscere. item iudex, qui est medijs, debet omnia au-
 dire, sed pars tantum utilitatem causae suae secundum
 Deum & cū bona conscientia prosequi debet: quod
 bene hic episcopus facit, si uisitatio ad episcopum p-
 tinet. Ad hoc etiam facit, quod ius dicit, qd non pra-
 iudicat alicui ut priuato, quod facit ut iudex, supra de
 fide instr. inter dilectos, circa fi. uel dic & melius, qd
 etiam si in iudicio coram archiepiscopo, uel papa ab-
 bas prouocaret in libertatem, uel etiam si episcopus
 interdicto, uti possit. ageret contra Abbatem, nihilo-
 minus episcopus lite pen. uteretur pos. sua. & contra-
 dictores excommunicaret iuste, dummodo in ueri-
 tate possideret, supra ut lit. pen. ca. 1. Item dicunt qui-
 dam, qd liceret episcopo cum armis materialibus de-
 fendere possessionem suam, quare non magis cum
 spiritualibus, scilicet per excommunicationem, quae
 est medicinalis. 2. q. 1. multi, quia arma episcopi, & in-
 cro est excommunicatio. 16. q. 2. uis. 24. q. 3. corri-
 piantur. So. si episcopus exequens officium suum, si-
 cut dictum est in themate, uadat ad aliquod mon. u-
 sitandum, in cuius possessione sit uisitandi, quantum-
 unq; abbas mon. alleget se exemptum, & hoc ipsum
 offerat se probaturum, dummodo episcopus sciat se

quasi possessionem habere, quae non potuit amitti si-
 ne animo eius, & eo sciente, si per se possidebat. ff. de
 acqu. pos. peregre. §. quibus, & quantumcumq; contra
 dicat, uel appellet abbas, semper uisitabit episcopus:
 & si pertinaciter renuat, materialibus armis defendet
 episcopus possessionem suam. de hoc no. infra de im-
 mu. ecc. ca. 1. & spiritualibus armis, supra de praescrip-
 cum ex officii, infra eo. cum nuper. & ut bene proba-
 uit episcopus in suis allegationibus, idem uiderur, si
 in continenti recuperet amissam possessionem, supra
 de resti. spo. olim. nam §. & pm iura ciuilia licet cuique
 ius sibi dicere in his casibus, & in quibusdam alijs, qui
 no. in glo. generali. C. quando liceat cuiq; sibi ius di-
 cere, & in sum. de re iud. sub rubrica de sententia. §. qd
 debet, uer. fallit hic. Si autem esset quasi in possessio-
 ne talis iuris, quae potuisset amitti etiam ignorante
 episcopo, ut si aliquod ius per procuratorem posside-
 bat, quia id bene amitteret episcopus etiam ignorans
 tunc bene potest differre uti iure suo, si uult, & si non
 uult, uteretur illo iure, & contradictores excommu-
 nicabit, si postea apparebit coram iudice, coram quo
 agitur de iniusta excommunicatione, qd adhuc tem-
 pore excōicationis erat in possessione uisitandi, uel al-
 terius iuris, rata manebit sententia. Si uero apparebit,
 qd non possidebat tempore excōicationis reuocabi-
 tur sententia: & tamen non punietur episcopus de in-
 iusta excōicatione, uel nulla. ar. ad hoc, supra de offi.
 dele. ex literis, nisi appareat de eius malicia, uel crassa
 ignorantia, quae satis apparet, si abbas seriatim modū
 amissae possessionis dicebat; & hoc se ei ostendit
 offerebat: nec obsunt huic opi. iura praedicta. ubi dicitur,
 qd sententia excōicationis non debet ferri sine causae
 cognitione, & sine monitione: quia illa habent locū,
 quando procedit ut iudex: hic autem procedit ut pars,
 quae iura sua defendit mucrone suo spiritali. nam &
 alias sine causae cognitione, & monitione procedit ex-
 cōicatio. §. de offi. or. si sacerdos, infra de sen. ex. roma-
 na. §. caueant. §. q. 1. quidam. monitio tamen semper ui-
 detur necessaria. infra de sen. ex. sacro. imō. ut dicebat.
 Hosti. iusta causa subest, si quis non admittitur episco-
 pus ad uisitationem, quae sibi de iure debetur. nec est ne-
 cessaria monitio, ex quo dicit Abb. qd illum non recipi-
 et, cum per hoc probetur ipsius contumacia mani-
 festa. nam in incertis non in certis &c. ff. de uer. ob. l.
 continuus. ff. de re iud. l. contumacia. & per hoc pa-
 tet, qd episcopus exequens officium uisitandi non ad-
 missus potest sine alia monitione excommunicare
 rebelles, de praescrip. cum ex offi. & infra c. prox. sed si
 non exequens officium suū uisitandi, sed in iudicio uult
 episcopus agere contra abbatem ius sibi esse illud mo-
 nasterium uisitandi, debet eligere arbitros cum abba-
 te, qui hanc causam dirimant. 11. q. 1. si clericus, & epi-
 scopus coget abbatem ad arbitros eligendos. 11. q. 1.
 peruenit, & supra de offi. dele. suspicionis. Si autē con-
 tra alium ageret, qui dicit se uisitationem episcopa-
 lem in eodem monasterio habere, cōuenit eum cor-
 am iudice rei. ff. ad muni. de iure, & de decur. l. 1. di-
 cit Hostien. pri. coram metropo. mona. de foro com-
 pe. sane. Si autem ualet, ut est dictum, excommunica-
 tionis sententia, quando constat mona. in diocesi. epi-
 scopi situm esse, sic uidetur dicendum si in alia dioc-
 esi situm sit, dum tamen episcopus fidem faciat, qd in
 quasi possessione iuris uisitandi esset, qd si hoc coram
 superiore non probet, facilis erit superior ad credēdū,
 qd mala fide ruit excōicationis sententia, & ad ipsum
 epm puniendum: quod non esset, si in sua diocesi sitū
 esset praescriptione iuris episcopū releuare, & de hoc
 no. infra de uerb. si. ex parte. 1. ex praemisitis §. pater, qd
 eps, cui iura episcopalia, quae possidet, denegant, cau-
 te & prudenter agit, si ut pars & non ut iudex proce-
 dat;

dat: quae sic non astringit ad iuris ordinem obseruandū.
 Item quia ex hoc se reum constituit, & conseruat, &
 aduerfariū actorem facit, qui necesse habet cōque-
 ri de iniusta excommunicatione, uel nulla, sup. de of-
 fic. le. cum contingat, & supra de offi. or. ad reorimen-
 dam, & sic in dubio absoluetur episcopus: quia fauo-
 rabiliores sunt rei, quam actores. ff. de reg. iur. fauora-
 biliores, & patet in eo, quod legi. & no. supra de re iud.
 c. fin. & de proba. ex literis, ubi uero episcopus non
 tāquam ordinarius, seu ius suū prosequens, sed quasi
 delegatus à Papa, uel ab alio defcēdit ad aliquod mo-
 na. uisitandum, quantumcumque sit delegatus in ueri-
 tate, tamen nunquam est admittendus de necessitate
 iuris, nisi fidem faciat de sua delegatione, nec aliter te-
 net excommunicationis sententia, ab eo lata, ut pa-
 tet, C. de man. princ. l. unica. imō ei resisti potest, C. de
 iure fit. prohibitorum off. lib. 10. & probatur in eo, quod
 legi. & notatur de offi. dele. cum in iure. Excipe lega-
 tum apo. se. ex latere maxime quantum ad procura-
 tionem, ar. 26. distinct. alijs 97. dist. nobilissimus, qui
 & in multis alijs priuilegiatus existit, ut patet in eo,
 quod legi. & not. supra de offi. le. officij. §. fin. Quid si
 delegato ab episcopo, uel metropolitano dicat ab-
 bas, Ego sum exemptus, uel in possessione libertatis?
 respondeo, si delegatus sentit delegantem, à quo cau-
 sam habet, esse in possessione uisitandi, non obstante
 hoc uisitabit, & excommunicabit, ar. supra ut lit. pen.
 c. 1. Quid si eidem delegato, uel etiam ordinario uisita-
 re uolenti obijciatur, quod excommunicatus est, &
 probatio super hoc offeratur, & quia non admittitur,
 appellatur? respondeo, iusta est appellatio, supra de ap-
 pel. interposita, & per consequens excommunicationis
 sententia postea lata nulla, supra de offi. dele. cum
 olim abbas, in fin. Ex his ergo patet, quod uisitans,
 qui in possessione est, non tenetur admittere exceptio-
 nem exemptionis, & tamen tenetur admittere excep-
 tionem excommunicationis, quae est ratio diuersa
 tatis? respondeo, quia quando abbas excipit de excommu-
 nicatione, & probationem offert, confitetur eum
 iudicem, qui & de hac exceptione fori cognoscere
 potest, supra de referi. super literis. Sed ubi dicit se ex-
 ptum in praedictis, restat per consequens, quod negat
 episcopum esse iudicem in eisdem, & ideo coram non
 iudice non potest proponere exceptionem fori. Sed
 contra. ff. de iudi. si quis ex aliena, ff. si quis in ius uoc.
 non ierit. l. 1. Sol. illa iura locum habent, quando con-
 stat, quod citans iudex est, uel de hoc dubitatur. nam
 si certum esset, quod non esset iudex, non tenetur ci-
 tatus comparere, ar. ff. qui satisda. cogan. si uero. §. qui
 pro rei qualitate. In dubio igitur citatus comparere te-
 netur, & ratione dubij tenet lata sententia, siue citans
 sententiet, qd sua sit iurisdicō: siue etiam super princi-
 pali, ex quo partes non curant de iurisdicōne cōten-
 dere, ar. ff. de iudi. l. 2. §. sed si duo, & l. si quis ex aliena,
 ff. ad muni. de iure. C. de usuris. si ea. Quod ergo di-
 cunt praedictae leges, iudices debere cognoscere, an sua
 sit iurisdicō: locus habet, quando citatus dicit, non
 teneor respondere: quia habeo ius reuocandi domū,
 uel non teneor respondere auctoritate literarum: quia
 impetrata sunt per falsi suggestionem, supra de foro
 compe. c. fi. §. si. de referi. super literis, uel quando qua-
 ritur de iurisdicōne iudi. tantum, & non de princi-
 pali. ff. de iud. si quis ex aliena. Secus est, ubi quaritur non
 tantum de iurisdicōne, sed de principali, ut in casu
 thematis nostri apparet. Sic enim dicit abbas, Domine
 episcopo, non potestis uisitare mona. quia non est
 is iudex, cum monasterium sit exemptum, in quo ca-
 su non tantum quaritur de iurisdicō. episcopi, an sua sit:
 sed etiam de principali, scilicet an monasteriū sit ex-
 ptum, de quo non potest cognoscere nec ut iudex, nec

ut arbiter, ut supra dictum est: nec etiam posset uideri
 sententiare super iurisdicō. nisi & simul super principali
 pronunciaret. quoniam, & si cōfiteret. quod alijs iudex
 sit, de priuilegio tamē exemptionis nullo modo sine
 conscientia principis cognoscere potest, supra de iud.
 cum uenissent uel melius dic. quod episcopus non
 uocauit hūc abbatem ut iudex: sed ut pars, uel ut pro-
 sequeretur officium suum. unde nec tenetur abbas ire,
 uel suum priuilegium allegare: quia & si uellet abbas
 omittere allegationem priuilegij, & quod episcopus
 procederet in principali tanquam iudex, de iure hoc
 non posset fieri, cum idem episcopus sit actor, ex quo
 sequeretur, quod idem esset actor. & iudex, & quis
 esset iudex in causa sua, quod esset contrarium iuri,
 ut patet. 4. q. 4. c. 1. infra de uerb. sig. forus. §. in omni,
 C. ne quis in causa su. iudi. in rubro, & nigro. Non ob-
 stant ergo. l. quae inducuntur sunt, supra pro contrarijs:
 quia quando iudex procedit ut pars, sicut est in nostro
 themate, non uendicant sibi locum, imō loquuntur,
 cum quis procedit ut iudex inter partes, & reus exci-
 pit de iurisdicō. & de foro, dicens quod non est suus iud-
 ex: hic autē loquitur, ubi episcopus procedit ut pars,
 ut saepe dictum est, unde & si episcopus admittit ex-
 ceptionem exemptionis, nihilominus tamen pendē-
 te lite super hac exceptione utetur possessione uisita-
 di, si in ipsa esset, & contradictores excommunicaret.
 Quod tamen non uidet Inn. quomodo possit esse. q.
 d. iuri non congrueret, quod sic esset. Nec ob. si dicas,
 quod episcopus possit esse arbitrator: quia quod eo-
 ram arbitratore sit, non dicitur fieri in iudicio. ut no.
 supra eo. de iure iuran. quinquauallis. Item tales questio-
 nes in principali negotio sunt deferendae, supra de fo-
 ro compe. ex parte, hoc est primo lis contestanda, &
 postea de exceptione quaerendum, de lit. conte. excep-
 tionis, li. 6. & hoc magis placuit Innocen. quam ea,
 quae notata sunt, supra uel infra de uerb. sig. ex parte.
 1. ubi not. quod nisi abbas incontinenti ostendat cor-
 am episcopo priuilegium. uel aliquam aliam excep-
 tionem legitimam probet, quod potest cum excommunica-
 re episcopus. Si uero ostendat, non debet excommu-
 nicare eum: haec, inquam, non placent: quia non est
 uis in exhibendo, uel non exhibendo probationes, cū
 non teneatur abbas ipsas exhibere, uel episcopus reci-
 pere: quia nec posset de hoc ut iudex cognoscere, ut
 praemissum est, licet tanquam priuata persona possit
 ea uidere, ut inde instruat, non ut de his iudicet. si
 supra de referi. cum contingat, & in hoc tantum con-
 tēdimus, an in ueritate monasterium sit exemptum,
 uel non. Superior uero hunc abbatē non statim ab-
 soluet ad cautelam: quia cum monast. situm sit in di-
 ce. episcopi, praesumptio iuris est pro episcopo contra
 abbatem, cui standum est, donec contrarium sit pro-
 batum, ut supra no. Si autem esset in aliena diocesi. uel
 etiam in eadē, sed tamen abbas statim exhibet aliquā
 probationem, per quā licet semiplenē appareat ut cū-
 que prima facie de exemptione monasterij, tūc supe-
 rior statim absoluet abbatem ad cautelam, quod dic-
 ut le. & no. infra de sen. excommu. solet, & supra de ex-
 cep. apostolicae. Quid si abbas quantum ad solam uisi-
 tationem dicatur exemptus, licet in alijs episcopo sit
 subiectus? Respon. si de exemptione uisitationis appa-
 reat, propter hoc quod in alijs est subiectus, non mi-
 nus iudicabitur excommunicatio nulla, ut patet in eo,
 quod le. & not. de exce. praedicta. cum ad quorundam.
 Quamuis autem quidam dixerint, supra dicta tantum
 locum habere, ubi quis officium suum exequitur, uel
 exigit sibi debitum iure scripto, uel consuetudine alij
 tamen dicunt, & forte melius, quod uniuersimodō epi-
 scopus id, quod iuste possidet, quodcumque sit illud,
 potest defendere per excommunicationem, & tamen
 quan-

quantūcunque, & qualitercunque alius contradicat, & iure suo probationes offerat, uerbi gratia, Aliquis episcopus fundū aliquem possidet, uult colligere fructus eius: alius se opponit, dicens, domine non colligatis fructus, quia meus est fundus, non uester: uel quia ego possideo, & non uos, & hoc coram uobis me offero probaturum, utique propter talem contradictionem, uel assertionem, seu probationis obligationem, uel etiam appellationem, si propter hoc ipsam fieri contingat, non dimittit episcopus, quin fructus colligat, & quin excommunicet opponentem, si ipsum in possessione sua perturbet, uel inquietet, & tenebit excommunicationis sententia, dummodo uerum sit, & episcopus in possessione esset ipsius fundi. Secus autem esset, si episcopus non possideret, sed alius: licet in ueritate ad episcopū fundi proprietates pertineret: tunc enim licet possessori, & contradicere, & appellare, & etiam cum armis resistere episcopo uiolenter, & est ratio in utroque: quia possessor non est uolenter eiciendus de possessione sua, quam & potest defendere, & uim ui repellere, C. de rei uen. l. si supra de resti. spo. olim. r. Sed & sua, quā uis de proprietate liqueat, tamē per uim recuperare non licet, C. unde ui, si quis in tantam. ff. quod me. causa, extat. 16. q. 4. placuit: nec est res possessa ab alio, quā uis iniuste per uiolentiam occupanda: alioquin etiam prādo restitutus erit, supra de resti. spo. in literis. Sed dices, abbas allegando exemptionem nō spoliat episcopum possessione sua, ergo propter hoc non debet excommunicari. respon. non excommunicatur: quia exemptionem allegat, sed quia episcopum ius uisitandi possidentem non admittit, dum uisitat, supra de prescrip. cū ex officij: unde, si abbas proposita exemptione episcopum uisitantem admittit, sicut & tenetur facere, vt supra vt lit. penden. c. 1. & 2. nunquā possit episcopus ipsum excommunicare iuste pro eo, quod exemptionem proposuit: quia nemini facit iniuriam, qui utitur iure suo, supra de elec. cum ecclesia Vultarana. §. 1. Quā uis autē omnia practicatoria sint, & quā plurimum vtiha: tamē ad solutionem quæstionis propositæ melius facit finis huius gl. quā ea, quæ in precedentibus sunt notata secundum Innocentium. cuius est quasi hæc tota gl. quam nec per omnia approbat Hostien. secundum quem t bene potest episcopus esse iudex in causa episcopalis mēte de consensu aduersarij, alio procuratore ad prosecutionem, & defendendam causam ab ipso episcopo constituto, ut patet in eo, quod leg. & not. supra de iura. calum. c. si imō, & sufficit, quod non recusetur, ut patet in eo, quod not. in sum. de appella. sub rubrica. de recusa. §. 1. uerfi. idem etiam, & §. si. uer. puto, & sequen. quod dic. ut ibi not. & in alijs remis. Summæ, supra notatis, omnino uide de hoc in sum. de sen. & re iudi. sub rubrica, de sententia. §. quis debet, uerfi. idē nunquid potest episcopus.

13 Sed quomodo adaptabitur iuri, quod episcopus potest aliquid tanquā pars, & excommunicat tanquā pars, & priuatus, sicut & petit, & sic nulla est sententia: quia ut priuatus excommunicare non potest. Aut excommunicat tanquā iudex, & sic sententia est iniusta: tum quia non debet in priuata, & propria re iudicare, vt supra notatum est: tum quia & petitionis qualitati, & formæ debet sententia conuenire, ut patet in eo, quod leg. & no. supra de ordi. cog. cum dilectus. §. fin. Dicendum est igitur, quod ut episcopus potest petere in his, quæ notoria sunt, & ut episcopus excommunicare super eo, de quo uide quod no. supra de iura. calum. c. si nō, & de testi. in super, super uer. instituantur, cum remis. suis no. in si. ipius gl. [Intentionem] priuilegialem t uel id est intentionis impetrationem, si di-

cas, quod hæc exceptio opponeretur contra rescriptum, quod non placet, infra de lit. contest. c. 1. lib. 6. nisi forte dicas, quod in rescripto expressum fuerat de die ce. & isti excipiebant, quod erant de ciuitate. & tunc dicendum secundum Hosti. quod in ciuitate, uel diocesi, non erat aliud monasterium istius nominis, scilicet de Cultura, & sic nō poterat esse æquiuocatio. nec obest error, cum constet de personis, ut not. de rescri. super literis, & sic non ob. eo. ti. Rodolphus, ut ibi not. cum ibi esset uāga, & nimium generalis clausula, quod hic non erat, posset etiā tunc dici hanc exceptionem tolli per hoc secundum rescriptum. si. de iud. quia. V. Sed prius dictum plus placet Hosti. Et ipse sup. posuit primam rationem monachorum: hic ponit secundam, quæ nō inuauat, ut dicit gl. [Ostenderunt] ius enim commune fundat intentionem episcopi: ipsis ergo incumbit probatio. 100. d. contra morē, de decimis. dudū. Ia. Phi. Goff.

15 ¶ Prima t gl. respōdet ad primam alle. monachorum. ¶ Secunda gl. ad secundam. ¶ Vlti. glo. respondet per quæstionem, quam tripliciter soluit. ¶ In t glo. 1. in fin. ¶ Iaco. uidebatur contrarium: quia propter loci uicinitatem facile erat episcopo uisitare, & in prima domo comedere. Item nec debet petere, quod domi exenderet, & si non uisitaret. ad hoc de ui. & ho. cleri, cum ab omni, de procura. cum pro causa, de elec. ut præterite, cum & tunc solum sit episcopus procurandus, quando non per suæ ciuitatis parochias fatigatur. 12. q. 2. charitatem. Sed tamen secus est, ut hic dicit. hic enim uisitabatur monasterium in ciuitate situm, & tamen procuratio debetur secundum Goff. Et est ratio secundum Hosti. quia qui spiritalia seminat & c. de prescrip. cum ex officij, cum conor. & quia procuratio est annexa uisitationi, supra eo. cum uenerabilis. nec ob. allegata pro monachis: quia prima iurata loquuntur de expensis factis occasione negociorum, quæ tunc demum repetuntur, cum interest: procuratio uerō petitur ratione officij, & si non interlit. nec ob. c. charitatem, quod non loquitur de episcopo uisitante ex officio, sed de uisitatione iurium episcopalis mensæ uacante sede. vbi quidem clerici intra ciuitatē habentes propria hospitia, ibi illam gratis iuuat: si trahuntur extra, tūc eis prouidetur, ne obsequiū sit eis dānosum, ut ibi in fine. in uisitatione uerō episcopi non consideramus interesse, sed officij, ut prædixi.

ANNOTATIONES.

a ¶ Canonicos. bi uide Io. An. de app. interposita, & in c. 1. præallegata. in gl. in c. & in gl. seq. & de ap. bonæ, in glo. bene petebat, & in gl. 1. irrationabilibus, & supra eo. significauit, in glo. mag. uerfi. & idem uidetur dicendum.

b ¶ Proclamare. Quando negatio facit rem dubiam, uide Bal. in l. 3. hic alle. & doct. & ipsum Bal. & d. Bar. de Sali. in l. 1. C. de procur. & gl. & ibi not. Bar. in l. post rem iudicatam, ff. de transac. & Inno. in c. soler, de sent. excom. lib. 6.

c ¶ Excommunicationis sententia. Vide plenius Io. And. in c. præterea, supra de dilatio. & in quæstione in regula, scienti, de reg. iur. lib. 6. in solutio. & in gl. sua si. de offi. dele. cum in iure.

d ¶ Nobilissimus. Ibi uide gl. & ibi Cle. 1. de proba. & per Io. And. in c. conflictus, infra de appella. ubi remittit ad Spec. & uide per ip sum de re iudic. ad apostolicæ, lib. 6. in uerbo proponi.

e ¶ Eum iudicem. Sed tunc obstat alia ratio posita, supra uerfi. sed & si in iudicio, usque ad uersiculum, nec obstat.

f ¶ Possessione. Vide Io. And. in c. 2. de resti. in inte. in gl. per monachos, in prin. & nunquid turbat respondendo libello in interdico, uti possideris, & illum negando, uide Bar. ff. de noui ope. nuncia. l. si prius, & Bal. C. de rei uend. l. ordinarij.

S V M M A R I V M.

1 Vistans iure metropolitico, uel legationis prouinciam, potest in prouinciales denegantes procuracionem proferre sententiam.

2 Vistantes multi admittuntur.

Procuratio

3 Procuratio diuersis temporibus recipi potest, & a quibus uidetur soluta in diuorem p. 2. tenia dubio.

Vistans in dubio quo iure uisitasse dicatur.

4 Procuratio singulis annis prestanda an debeatur in anni principio, & cui debeatur, nume. 5.

Opera quando debeantur.

6 Epilogus, & additio glossarum, num. 7.

Metropolitano uisitare prouinciam quando liceat, & quæ uisitet loca.

C A P V T XXV.

Vm nuper Is, qui iure metropolitico, uel legationis prouinciam uisitat, in prouinciales, qui sibi procuracionem denegant, potest proferre sententiam, & in 1. decisa querela. in secunda mandatum ibi, Mandamus. in 3. conuincio ibi: Alioquin [Auritate propria] de multis uisitantibus, qui admittuntur, ne aliqua anima pereat per negligentiam, & vt vno dormiente alter uigilet, dixi supra de offic. archidia. [Mandamus] & de offic. archiepiscop. c. fin. quod hoc repetit, Hostien. [Sine nostra] innuit. quod diuersis temporibus possit procuracionem recipere, & arg. quod si archidiaconus absente episcopo constituitur uicarius episcopi, & suo nomine, & nomine episcopi potest recipere procuracionem, sed si iste archiepiscopus semel simpliciter procuratus est, dixit Vincen. quod præsumetur procuratio legationis, cui minus resisti potest. in diuorem enim causam præsumitur facta prima solutio. ff. de solu. in his. nec facta prima uisitatione habet, cur accedat, cum desit negligentia secundum eum.

4 Querit etiam hic, cum singulis annis prestanda sit procuratio, an debeatur in prin. anni sicut annua præstatio, uel legatū. ff. de annu. leg. si in singulos, C. quando dies le. ce. l. 1. & dicit quod nō, cum de fructibus de beat. vnde dabitur fructibus collectis. ff. quādo dies leg. ce. Firmo Eliodoro. §. ult. & debet hoc præsignificare. ff. de offi. procon. obseruare. Operæ enim debentur, cum fuerint petite. ff. de ope. lib. cum patronus, & l. quoties. nec solui debet procuratio per partes, sicut nec opera liberti. ff. de ope. lib. libertus qui. Vincen. [Visitare] personaliter t aliis non procuratur. si supra c. procuraciones, quod dixit Pe. verum est de procuracione metropolitani. pcuracionem enim legationis leuabit, sicut & alij faciunt, quā uis non uisitet sup. eod. cum instantia [Eidem] archiepiscopo [Ratam] hoc est iustum, & æquum, de offic. ordi. cum ab ecclesiis, quod & cad. reprimēdam. ¶ Prima t gl. ponit dictum, quod determinat, & remittit. ¶ In t gl. 1. ibi, non debet Idem hic Vincen. imō potest etiam uisitare, episcopo non negligente, secundum formam decre. Romana, Inn. III. ut infra, eo. c. ulti. lib. 6. Nec est uerum secundum Hosti. quod quidam dixerunt archiepiscopum uisitare loca opulenta tantū, non minutas parochias, nisi aliud audiat finistram & graue: quia nec possent ipsum recipere cū tot equitaturis, supra eo. cum apostolus. standum enim est prædictis iuribus.

ANNOTATIONES.

1 Quod diuersis. Contra, quia aut commisit Papa illi uisitationem ut delegato, & cessat officium suum ordinarium, de offic. deleg. p. foralis, aut non ut delegato, sed solum excipat officium suum, & nihil iurisdictionis habet auctoritate papæ, de offi. ord. licet, & sic omni casu una tantum procuratio debetur, sed dic. quod hic commisit illi generalem iurisdictionem, causam, & legationē, & quæ non tollit ordinariam iurisdictionem, ad hoc uide bo. tex. in l. 1. C. de off. prefec. ur. & ibi per Bar. & no. per gl. 2. q. 2. Galliarum, & probat tex. de hære. per hoc, lib. 6.

S V M M A R I V M.

1 Ad monetam antiquam, uel eius estimationem soluenda pensio, uide num. 3. & 6.

In pecunia numerus, non pondus inspicitur.

Ecclesia maior dicitur cathedralis, & sua potest ab episcopo dici, & qua re.

2 Homagium an episcopus facere teneatur preposito, seu decano, uel capitulo.

Pensionem tamen soluet uni eorum.

3 Ex integro, ut hic accipiatur.

4 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 5. 6. & 7.

Pluralis locutio quando dicatur duobus contenta.

7 Moneta reprobata solui non potest inuito creditori.

C A P V T XXVI.

Vm canonicis. Casus. Ad anti quam monetā, uel eius estimationem soluenda sunt pensiones antiquæ. Et hoc papa intimat parti conuocanti, quomodo sibi prouidit dando iudices [Maioris] scilicet cathedralis [Pecunie] in numero: secus in pondere, ut in marca: quia tunc de quibus soluatur, non est uis, Vin. [Ecclesiæ tuæ] secundum Hosti. loquitur episcopo, & tunc dicit [Tuæ] scilicet cathedralis, quæ sua sponsa est, de trans. c. si. forte enim possessio, quæ debebat pensionem capitulo, peruenit ad episcopum: uel hoc aliā ratione ecclesiæ debebat canonicis. Quid t si esset feudum, cuius ratione præpositus, uel decanus homagium recipere consueuit? non putat Hosti. quod episcopus ipsum facere teneatur, arg. j. de ma. & obe. cum inferior. j. de reg. iur. c. si. nam quicumque hoc homagium recipiat, non tamen sit nomine personæ: sed ecclesiæ, cuius fidelitatem episcopus iam iurauit. s. de iureiurā. ego. N. Aut ergo episcopus acquisiuit feudum sine consensu canonicorum, & sic ab eo repetitur, sicut a quolibet alio: aut cum consensu: & sic si homagium retinebant, episcopus non debuit illam recipere: sed si nō retinebant, cum sciant, uel scire debeant, quod non faceret homagium, uidentur illud tacite remisisse, arg. in eo, quod leg. & not. s. eo. cum olim. §. 1. uel potest dici, quod iterum iuret fidelitatem sine homagio nō præposito, uel decano, sed ecclesiæ, arg. hic, quod dicit, ecclesiæ tuæ: pensionem autem potest, & debet soluere sine lesione dignitatis: quia quilibet res transit cum onere suo, de decimis, pastoralis. ad hoc, quod no. eo. tit. de decimis. c. 2. forte Hosti. exquisiuit hic episcopum in superscriptione, ut posset hæc glo. per se, potest enim esse, quod inferiori prælato dirigatur de cre. [Ex integro] restituta t qua receperat: alias deprehenderentur in euidenti calūnia plus petendi, uel dic [Ex integro] nō ratione prioris temporis, sed futuri. Dicebant enim canonici, quod sicut sibi solui consueuerat tot solidi Papiensium, cum erant in usu, sic solui debent totidem Turon. cum nunc sint in usu [In mandatis] quibusdam iudicibus. ¶ Prima t gl. respondet per quod de quot annis intelligitur, arguit, quod de duobus. soluit cōtrarium. ¶ Vlt. gl. querit, & sol. ¶ In t gl. 2. ibi, si quis quia] uide de emp. & uend. cum dilecti, super glo. 2. [Et ibi, l. pe.] uide de usur. nauiganti, super 2. gl. ¶ In ult. gl. ibi. §. si conuenerit] uide hanc, & seq. quoties, de cleri. non resti. tua, super gl. 2. ¶ In t gl. prima. ibi, hoc quoque] & infra de regu. iur. pluralis. lib. 6. solutio uerō patet per l. præcedentem: quia regula locum habet, ubi numerus non adijcitur [et in fi.] non est uis, an duobus, uel pluribus annis facta fuerit solutio, nisi quod ad possessionem: sicut ergo factum acciderat, ita narrat, ut ostendat quasi possessionem prælati in solutione antiquæ monetæ. ¶ In t gl. ult. ibi, non potest solui] inuito creditori. Satisfactum enim esset, si ab eo scienter approbaretur.

tur. ff. de condi. & demon. quamuis, & imputet sibi, qui talem elegit. ff. pro socio, socius socio. Tan. [& in fi.] remittit Hosti. ad no. s. de iur. iur. quanto, ubi uide in glo. fraudatur, uer. quærit autem, & dicit addendas hic quæstiones notatas, supra eo. quanto, & c. olim.

S Y M M A R I V M.

- 1 Procuratio non debetur propter oratorium, & num. 3. ubi excipitur, & num. 5.
Oratorium campanas non potest habere. Non potest fieri ad celebrandum, nisi in casu.
2 Non gaudet immunitate, nec censetur locus religiosus, uel sacer. Camera fieri potest.
In Basilica contrarium ius est.
3 Oratorium quando potest episcopus destruere, dicitur esse grangia.
4 Inter ipsum, & ecclesiam que differentia. In eo celebrari quando liceat.
Procuratio quædam species plures, remiss. in fin. Extorquendi uerbum uolentiam denotat, ibid.
5 Additio glossarum. Curam quis habeat habitantium in grangijs monachorum familia item, seu secularibus, & laicis bubulcis, & seruientibus eorum, & similibus.

C A P V T XXVII.

1 Auctoritate. Casus. Propter priuatum oratorium pcuratio non debetur. nō diuiditur [Inhibemus] hoc idem inhiuerat Honorius in compila. sua, de capel. mo. c. 2. [Oratorijs] in quibus sine aucto-ritate diocessani non possunt ponere campanas, infra de priuilegijs, patentibus: licet autem possint fieri ad orandum, non putat Hof. q. possint fieri ad celebrandum, nisi auctoritas episcopi interueniat, uel aliud priuilegium à sede apo. impetretur. j. de priuile. in his, & est expressum in auct. vt nul. fa. ora. do. §. r. colla. 5. & capitulis. j. alle. nec ob. de cleri. pere. c. 3. quia illud non intelligitur de celebrare uolente in domo, uel oratorio, sed in ecclesia in secreto: aliàs contra, de con. di. r. nullus, & c. pre. & quāuis Goff. no. q. talē oratorium gaudet immunitate. Hostiē. dicit contrarium, & est secundum eum ratio: quia non intelligitur dedicatum deo, nec censetur locus religiosus, uel sacer. unde & si hodie sit oratorium, cras fieri poterit camera. nec ob. quod induxit de immu. ec. c. pe. quia non loquitur de priuato oratorio, sed de basilica facta ad cōsecrandū, & cui episcopus imposuit primarium lapidē, de con. di. r. nemo. unde non est mirum, si gaudet priuilegio, cum nec possit ad humanos vsus redire, supra de reli. do. c. 4. [Aliqui] jergo non certi. q. d. nullus est ibi intitularus ad ordinariam, & continuam celebrationem: licet sit locus ordinatus ad orandum, & sic non est ibi rector, qui ratione huius oratorij debeat uisitari. Dicit tamen Innocē quod si hi, quorum est oratorium, non teneant illud honestē, nec ibi faciant celebrari, episcopus ipsum potest destruere, de conse. dif. r. omnes basilicæ, & capitulis seq. Quod uerum putat Hostiē. ubi esset dedicatum, & auctoritate Pontificis edificatum ad celebran. aliàs contra, vt supra dixi. Si uerō esset in oratorio aliquis rector constitutus, uel aliqua certa persona, uel una de certis, quæ deberet huic oratorio deseruire, non uideret Inno. quare episcopus non possit ipsam uisitare, & procura. suam exigere, de reli. do. de xenodochijs, de con. di. r. clericos. Nam quamuis tale oratorium sit grangia, tamen minister eius erit episcopo presentandus. argu. 16. q. 1. in parochia.
4 Alij contradicunt. Et est not. quod hæc est differentia inter ecclesiam, & oratorium: quia dicitur ecclesia, ubi statuta ē certa dos pro rectorē clericis, & alijs

necessarijs de con. dist. r. nemo, infra titu. primo. cum sic ut. Oratorium, quod non est dotatum, nec aedificatum ad missam celebrandam, sed ad orandum, de con. di. prima. unicuique de licentia tamen episcopi potest ibi, quandoque celebrari, sed in maioribus festiuitatibus non dabit hanc licentiam. ea. d. clericos, & cap. si quis extra. secundum Innoc. [Celebrant] ex necessitate, cum ibi non sit ecclesia uicina: aliàs non licet, de con. dist. r. unicuique, & c. si quis etiam. Goffre. dicit dixi superius [Ratione] hoc dicit, quia alię species procuratorum debent possent, de quibus no, supra eo. procuraciones, & c. seq. Hostien. [Extorquere] iusta uerba uolentiam denotant. ¶ In prima gl. ibi, ad caput] uel ecclesiam, in cuius parochia habitant [& ibi, causa colendi] [C]i licet quis habet curā ibi inhabitantium? de fratribus profesis planum est secundum Hostien, quod ab abbas, uel cui hoc committit, & episcopus, sub quo habitāt, & quāmdiu ibi habitant, de priuileg. c. 1. ad fin. lib. 6. Quid de familia, seu secularibus, & laicis bubulcis, seruientibus, & similibus? timet Hosti. ne multi periclitentur: quia nec proprio sacerdoti, nec illi, sub quo habitant, de licentia proprij episcopi cōfidentur: sed quādoq; monachis, qui in tales nullam habent penitus potestatem, ad hoc, infra de pœni. omnis. 16. q. 1. alia, & c. placuit, & c. peruenit. Dicit autem, quod in his esset, per sedem apostolicā prouidendum, ex quo nō uult quod loca talia uisitentur. Potest tamen per hoc efficax argu. colligi, quod essent uisitanda: sed non multum moueor propter hoc argu. Hostien, quia fm id idē posset dici de omnibus priuatis, & ipsorū familia:

ANNOTATIONES.

1 Extra. Et de istis oratorijs priuatis uide plurimas quæstiones per. d. Pe. de Peru. in tractatu quare episcopalis. c. 13. quaritur, & ibi de imaginibus uirginis gloriose, uel aliorum sanctorum.

S Y M M A R I V M.

- 1 Dispositio que sit huius tituli. Missa ubi celebranda.
2 De consecratione ecclesie, uel altaris quibus in locis inuis alibi inueniatur.

De consecratione ecclesie, uel altaris. Rubrica.

1 ¶ Dicitur est supra de censu. Sed quia in cōsecratione ecclesiarū cōsueuerunt immunitates concedi, & census etiam retineri, ideo & c. Goff. uel aliter secundum Hosti. continuando ad inferiora: quia missæ, de quibus dicturi sumus, non sunt celebrandę nisi in ecclesijs, uel altaribus cōsecratis, ideo & c. haberet materij, de con. dist. r. & 68. dist. ecclesijs, & 1. q. 2. c. 1. & repetitur in 6. Cui conuenit, de reli. do. c. 1. de simo. cum sit, de adulte. significasti, de priuileg. tuarum, in principio, uerfi. si eos.

S Y M M A R I V M.

- 1 Consecratio altaris, non ecclesie fit, eo moto, uel lapide continente sigillum, & quibus casibus resecrandum, nume. 3. Altare debet esse lapideum, & ubi ligneum sic. Non debet erigi sine permisso diocessani, & ubi.
2 Altare uiaticum potest moueri, & portari, & ideo sic dicitur, ubi cum eo celebrari possit, & quando consecrandum.
3 Sigillum altaris quid, & cur ita dicitur, & num. 4. & qua in parte ponatur eius, eod. num. 3.
4 Lapis altaris quibus nominibus alijs significetur, & unde eius origo, & significatio, & supra, num. 3. & 5. ungiatur, & firmatur, & à quo num. 5. resecratur, & quando, num. 6. que in eo ponantur, nume. 9.

Titulus

- Titulus unde dicitur.
5 Camera: eius officio quo casu hic fungatur episcopus.
6 Ecclesie uolatio an inducat uolationem ceterarū, & de contrario.
7 Epilogus, & additio glossarum, nu. 8. & 9.
Altaris mensa coniunctio quid significet.
Eius consecratio in quo consistat.
Sacrum trahit ad se non sacrum, & in quibus rebus.
9 Reliquie sanctorum an sint necessarie in consecratione ecclesie, & an pro eis corpus Christi sufficiat.

C A P V T III.

1 A D hæc, si altare. Ca. Moto alta-ri, uel lapide cōtinente sigillū consecrabitur altare, sed nō ecclesia [Altare] quod dēt esse lapideū, nec debet aliter consecrari, de con. di. r. altaria, primi. tamē de Lateran. not. q. est ligneum, & dicitur de ciproffo. pro quo facit exo. 36. & 37. & scias, q. in ecclesia cōsecrata non debet erigi altare sine permisso diocessani, vt de con. di. r. nullus presbyter. 2. & uide quod ibi no. & 68. dist. quāuis [Motum] scias, q. altare uiaticū integrē bene pōt portari, & moueri, & ideo dicitur uaticum, de quo. j. de priuile. in his, & eo. ti. c. fi. li. 6. & adde quod dicam. j. eo. ligneis, ad hoc, de conse. dif. r. missarum. ibi tamen inuit. q. non licet celebrare nisi in locis cōsecratis. Sed dicit fm Inn. altare uiaticum, ex quo per episcopum consecratur est, appellari locum cōsecratum: sed si in ipso uiatico altari moueatur lapis sigilli consecrandum esset. Sigillum tamen dicimus foramen, quod aliās dicitur sepulchrum fm Inno. unde, ut patet in libro pontificali, dicit episcopus, Consecratur hoc sepulchrum & c. fm Hof. Et, ut dixit Inno. hoc foramen quādoq; ponitur in superiori parte, scilicet in medio tabulæ superioris, & clauditur paruo lapide quadrato, uel rotundo. Quādoq; ponitur sub tabula, & clauditur cū ipsa tabula, & tunc si moueatur ipsa tabula, non est dubium, quin cōsecrandū sit altare. sic potest loqui de con. dist. r. si motum: imō idem fm Pet. si cōcussa sit ita, q. moueatur, licet remota nō sit. Interdū ponitur retro altare, uel ante, uel à dextro latere altaris, & clauditur tantum paruo lapide, & nō magna tabula, in quo casu si ille paruus lapis moueatur, ipsum altare est resecrandum. Ille enim est lapis, de quo hic loquitur. in hoc etiam casu si moueat, uel rumpatur tabula superior, resecrandum est altare. j. eo. quod in dubijs, fm Inno. [superpositus] aliās suppositus [Qui sigillum] id est quo loco sigilli positus est, & dicitur titulus, ad quod pertinet, q. iacob tulit lapidem, & crexit in titulum fundēs oleum desuper, Gen. 28. G. & 80. dist. episcopi. Dicitur enim sigillum, quasi illud signans, demonstrat enim, & signat, cuius est, sicut de signo dicitur, de con. di. 2. signum, quo respectu sigillum dicitur titulus declarās signantē, sicut ille materiā libri declarat, de fide instr. inter dilectos, uer. nam in ipso. Dicitur, & titulus, quia solet intitulari, ut dicam super gl. Item quia illustrat, id est manifestat altare consecratum esse. dicitur enim titulus à titan, quod est sol. fm Hug. Er est iste lapis, de quo dicitur in ordinario, uel in pontificali, q. episcopus ipsum t confirmet subter chrismate sic dicendo. Sanctificetur hoc sepulchrum in nomine patris & c. & postea imponat tabulam super reliquias, & debet firmare cum calce, siue malta cōfecta ex aqua solēniter benedicta, ut ibi sequitur, & sic oportet episcopum esse cēmētarium. Sed quia quilibet non est aptus ad hoc, dicit Hostien. q. credit sufficere, quod seruauit, scilicet q. episcopus linat locū circūquaq; & superponat lapidē, sicut sciet, & poterit, & postea melius firmet, & apref per sacerdotē, si talis præsens est, qui sciat hoc facere

uel eo deficiente per clericum. & si nullus ipsorū per fecerit in hoc se iunare, fiat per laicum cēmētarij: quia necessitas legem non habet de con. di. r. sicut, & sic debet intelligi in eodem lib. quod sequitur, q. ministri liniant mensam, & optime firmant, quia nec episcopum decet tale officium. si igitur t frātur talis lapis, uel dissoluitur coniunctio, fiat resecratio [Ecclesia] hic tractauerat Host. an uolatio ecclesie inducat uolationem ceterarū, uel eodē uerbo distinguens. An uolentia interuenit, uel casus, & an sit separātū, an uerō sit contiguum, quod decido per id, quod habes. inf. eo. c. vno, li. 6. ¶ Prima gl. rñdet per qd. in quo consistat altaris consecratio. ¶ In gl. prima ibi, coniunctio ne] quę potest designare cōiunctionem fidelis animæ ad deum. si de biga. debitum [& ibi inferioris] in cōiunctio consistit consecratio, siue sit mobile, siue immobile, secundum T. [& ibi, uel aliquid] idem Inno. super rubrica sed hoc nimis est rigidū [& ibi, non sacrum] hoc locum habet in liquoribus, & in his, quę cōmixtione confunduntur: in alijs nōn, secundum Hostien. non tamen resecrabitur, cum non sit enormis læsio. ¶ In gl. 2. in fine] Ala. & ibi, solent poni reliquie, & nomen episcopi consecrantis, & nomen sancti, in cuius consecratur honorem, & sufficit pro reliquijs corpus Christi secundum Io. qui hoc no. de cō. dist. r. placuit, in r. gl. Hug. dicit reliquias de honestate, non de substantia. ca. dist. nullus, expertus sum, q. aliqui episcopi querūt trium sanctorum reliquias, putantes id de substantia, quod non placet, licet cōmendabilis sit deuotio. Hosti. in sum. eodem ti. §. 3. dicit se Lugduni consuluisse Inn. super illo dicto Ioan. quod corpus Christi sufficiat pro reliquijs, quod etiā liber pontificali uelle uideretur, & dicit, q. Inno. de assistentium consilio respondit contrarium responsionis rationem non ponit, sed pro hac respōsione facit: quia cibus est animæ, de consecra. dist. 2. panis, & calix, & c. non iste panis, & c. in illo. nec seruari debet, sed totum post consecrationem sumi. ea. di. comperimus. inf. ti. 1. ex parte, nisi id fiat ad opus infirmorum ea. di. tribus, alleg. c. seq. infra, tit. r. sanc. de custo. eucha. c. 1. de sent. excommu. permittimus, & not. sup. de officio archipresbyter. c. 3. in gl. 2. & utendum non est rebus nisi ad id, ad quod institutæ sunt, supra de appella. c. 3. & ibi concor. in r. gl. fertur tamē de Leone papa, q. deficientibus reliquijs dedit partem corporalis, & eucharistię pro reliquijs in dedicatione ecclesie. ¶ In gl. ult. ibi, id est altare] sic econuerso. 1. q. 3. altare.

ANNOTATIONES.

1 Sufficere. Pro hoc, quia uirtus sacramentorum est in uerbis, & elementis r. q. 1. detrahe, non in actibus solis, uide tamen quod no. de sacra. non ite. c. fi. & uide infra in glo. prima. & super illa, & in c. aqua, in gl. 2.

S Y M M A R I V M.

- 1 Consecrari possunt ecclesie diebus etiam non festis, & à quo, & num. 3. Licet, pro licitum est. Ecclesia pro basilicis.
2 Epilogus, & additio glossarum, num. 3. Consecratio rei animatæ distinguitur ab inimatæ.

C A P V T II.

1 V a fraternitas. Casus. Dieb; & ecclesie consecrari breue est [Tua] in aliena enim hæc non debet: licet ualeat consecratio, si hoc faciat: tamen punitur, quod dicitur. 7. q. 1. episcopus

episcopus in dioece. [Licet] id est licitum est [Ecclesiis] id est basilicis. de hoc de relig. domi. c. ij. de iure patro. nobis [Dominicis] sup. & alijs festiuis. ¶ Prima ¶ glo. respondet per quæstio. quæ scilicet fuerit ratio dubitationis. ¶ In ¶ glo. i. ibi. ista scilicet virginum consecratio. Dicebat Hostien. hoc iudeo. quia ecclesia sine delectu dierum debet, quam cito potest fieri, cōsecrari. tu die quod merito inter cōsecrationem rei animatæ & inanimatæ distingui potuit, sicut & alias, ut no. 3. de relig. domib. ad hæc.

S V M M A R I V M.

- 1 Decretalis huius pars ubi, Enallage temporis. Sacrum ad non sacrum quando trahatur per mixturam, & num. 4.
2 Epilogus, & Suffragium glossarum. num. 3. Partes non trahunt ad se integrum, sed contra secus.
4 Additio. gloss. Dignius trahit ad se minus dignum regulariter, licet sit secus ali- quando, & supra. nu. 1. cir. fin. & 3.

C A P V T III.

Vod in dubijs Breue est, & huius pars t de renunc. de pœnis. & de senten. excomm. quod ¶ in dubijs. secūda ibi. nec negamus [Adhibetur] i. adhibita est [Consecrari denuo] i. reconsecrari [Nec negamus] respondet tacite quæstioni, secundum Pe. dicitur aliquis, supra dictum est. quod tabula mora, vel fracta, si reparetur, debet reconsecrari altare. Sed nūquid idem in oleo sacro, si misceatur sibi non sacrum? respondet quod non, rationem diuersitatis collige ex his quæ dixi s. c. i. super. i. glo. [Commisceri] ita quod fortitur naturam consecrati, & totum est sacrum. ¶ Vlti. ¶ glo. alleg. iij. iura, & duo alleg. in contrarium, in fin. arguit. ¶ In ¶ glo. ubi. quæ arctiosius vide de iudi. quanto, super. i. glo. [Et ibi. Si alieni] vide de pigno. c. fi. super. glo. pe. [Et ibi. cum. qui ades] si possideo ædes, hoc integrale est, & singula partes ædium non præscribuntur nec possidentur vt singula. ¶ In ¶ glo. ubi. sanguini] potest esse ratio secundum Pe. & Abb. quia oleum consecratum remanet oleum, & ideo non est mirum, si liquorem olei sibi commiscet etiam per minuta. sed uinum transit in sanguinem, & sic aliud uinum admixtum non est eiusdem liquoris. Item sicut sanguis ille incommutabilis est, ita & incommixtibilis. vel faciat hoc virtus sacramenti [Et ibi. cum. seculum] primum est regulare. Ioan. ad hoc. j. e. c. vno. lib. vj. ¶ In contrarijs. g. vniuersitas, cum qua transit ius pa. reputatur dignior, cum illud sit etiam temporale, licet mixtum: non sic in spiritualibus, vt dixi in præceden. c. ex litteris, in prima glo. scias quod d.

ANNO TATIONES.

- 1 Virtus. Vide Ioan. An. infra titu. prox. cum Marthæ in sua gl. differentia est, & in glo. sequ. & in gli. circumtectum.

S V M M A R I V M.

- 1 Ecclesia quibus casibus reconcilietur, & nu. 2. & 8 & quando consecrari nu. 8. Rixæ fugienda, quibus debet index occurrere, & nu. 3.
2 Vulnera sine sanguinis effusione non fiunt.
3 De uerbis ad uerbera facile peruenitur. De uerberibus ad homicidia.
4 In reconciliatioe nunquid episcopus procurabitur, ne alijs cuius expensis fit.
5 Aqua hic benedicta quid designet.

Vinum quid. Cinis quid. Domus tota, uel maior pars exusta si empta sit ignorauer, non cogor emptorem perficere secus, si minor. Totum, & maior pars æquale. 8 Suppletio glossarum, & nu. 9. Consecratio Ecclesie, uel altaris quibus probetur modis. Probationes semiplenas sufficiunt, cum alijs non sit præiudicium. Altare quando consecrandum, uer. Idem intelligas, quando reconciliandum, ibidem. Consecratio eius in quibus consistat, & in quibus ecclesia, ibidem. Ecclesia, & altare in quibus paria sint. 9 An reparata egeat reconciliatioe, uel consecratione.

C A P V T IIII.

Roposuiisti. Casus. Reconciliatur ¶ ecclesia, quæ per homicidia, vel vulnera hominum est polluta & sunt duæ partes. & consultatio, & respō sio. ibi. Fraternalitati [Et rixas] hæc sunt fugienda. xlvj. di. s. i. c. i. & s. ecce. & cap. seq. & his debet iudex occur rere. ff. de usufru. æquissimum [Custodiam] fatue agunt hi peregrini, licet bono zelo moueantur, qui propter altaris inanimati custodiam, de cuius etiam subtra ctione non est suspitio, ad talia profiliunt [Vulnera] licet Hostien. dixerit, quod vulnera sine sanguinis effu sione non fiunt. Not. tamen, quod hic simpliciter dicit homicidia, quæ (planum est) fieri posse sine sangui nis effusione, ut cum tergitorio ad collum, & sic recon ciliandus esset locus. de hoc dixi, infra eo. capitul. uno, lib. 6. Dixit etiam hic Pet. hoc intelligi de homi cidio iniurioso, non casu factio. propter quod dicit, quosdam dicere, propter homicidium, quod quis ad sui defensionem fecit, non debere ecclesiam recō ciliari. Ipse tamen putat tutius, quod fiat reconcilia tio. Not. etiam ¶ Hostien. quod de facili de uerbis ad uerbera, & de uerberibus ad homicidia peruenitur (Et altari) sine læsione saltem enormi secundum Hostien. uel dic, id est manente consecratione ecclesie, & altaris [Reconciliari] nunquid ¶ tunc episcopus procurabitur. Vincen. in decre. conquerente, de offi. ordin. tenet quod non, cum hoc sit in iure expressum, & ad hoc sint ecclesiastici reditus depurati, de vi. & ho. cle. ri. cum ab omni, & decre. cum sit; de simo. loquitur in cōsecratione, & facit, quod ibi dicam. & hoc etiam placet Archidia. de cens. c. i. lib. vj. Aliquibus videtur, quod expensis illius, qui violauit ecclesiam, episcopus illam reconciliet, arg. j. de iniur. c. fi. cum concor. facit de off. ord. si canonici. s. pe. lib. vj. b. Et si non apparet, quis fuerit, vel non sit soluendo, recurreret ad statutum, vel consue. loci, quæ determinaret, quis talia emendet. ix. q. iij. conquestus. & his deficientibus parochiani cum rectore contribuunt. facit, quod dixi, de ec. ædi. c. i. Si soluendo non sunt, episcopus gra tis id faciat. i. q. ii. placuit. & x. q. iiii. cauendum (Poterit) & debet (Aquam. hoc designat ¶ populum. j. titulo prox. cum Marthæ. s. quæsiuisti (Vino) quod mix tum aqua habet designare vnionem deitatis, & humanitatis. Abb. (Cinere) quæ designat memoriam pas sionis. (Benedictam) per episcopum. infra e. aqua. ¶ Prima ¶ glo. ponit tres casus, in quibus reconsecratur ec clesia, & totidem, quibus recōsecratur altare, & duos quibus reconciliatur ecclesie. Primum, & soluit. ¶ In. i. ¶ glo. ubi. domum] si domum emi, quæ erat exusta, sed hoc ego & veditor ignorabam; si tota uel maior pars erat exusta, sed remanlit area, cogor ego emptor emptio nē perficere; si minor, cogor, tñ refuso pretio ad arbi triū boni viri. ¶ In. i. glo. ubi. primo si dubitatur] dicit Inno. super rubrica, quia nō apparet scriptura in libro eccle siæ.

siæ, columna: vel tabula marmorea, vel vnus testis de ponens de visu, vel secundum quosdam auditu, alleg. de con. dist. iij. parulos. xxiii. q. ii. sane. xxii. q. v. hoc vi detur. dicit autem has semiplenas probationes sufficere: quia alijs non fit præiudicium. scias, quod de his ca sibus Host. ponebat versus. Tempia, cruor, semeng; piant, dubium rogus, atq; Diruptio, resecrant, sed mē sam, fractio motus. Tempia, id est ecclesias. Cruor. i. sanguinis effusio. Semen. i. effusio seminis humani; ¶ dic vt no. j. e. vno. lib. vi. Piant. i. reconciliant, q. d. recō ciliari debet, non reconsecrari in his duobus casibus; & adde alios duos, quos dicam. j. e. consuluisti. & idem de cœmeterio, vt ibi. Dubium. i. si dubitetur, an sit cō secrata. Rogus. i. si comburatur. Diruptio. i. si destrua tur. Resecrant. i. in his tribus casibus debet reconsecra ri [Sed mensam] repetere, consecratur duo quæ sequuntur fractio. s. enormis, vel quando accidit in sigillo motus ¶ quando mensa, vel tabula altaris dissoluitur a iunctu ra; de hoc. s. c. i. Idem intelligas, si de consecratione al taris dubitatur, ut dictum est de ecclesia, cum eadem sit ratio, infra de consan. tua. secūdum Host. sed in exu stione dico contrarium: quia consecratio ecclesie cō sistit in exteriori linitione parietum ab inferiori parte ecclesie, sed consecratio altaris consistit in tra parietes & iuncturas, vnde plus operatur exustio ibi quam hic potest ergo accidere secundum Host. quod altare in diget reconciliatioe; sed non ecclesia, & econuerso sed in reconciliatioe, secus propter connexitatem, ¶ Et ibi. Successive] quasi ¶ ecclesia reparata sit eadē. ff. de iudi. proponebatur. ff. de leg. i. quod ¶ in rerum natu ra. Sed an hoc casu egeat reconciliatioe, Dicit Host. non haberi ius expressum, sed posset distingui secūdū eum, an casu fortuito, uel per violentiam hoc recon cilietur, alleg. quæ no. infra capitulo fina. & Inno cen. quid dicit eam recōciliandam, alleg. de con. dist. i. si mo tum. subdit aliquos dicere etiam, eam eo casu conse crandam.

ANNO TATIONES.

- 1 Vno. Vide gl. in c. i. infra eo. titu. lib. vi. & ad hoc facit. l. qua actio ne. s. i. ff. ad. l. a. qui.
2 Libro. vj. ibi vide glo. & Ioan. An. & per Guil. de montelau. in cle. i. de celeb. missa.

S V M M A R I V M.

- 1 Decretalis huius pars ubi. Altaria plura episcopi plures in simul in nna ecclesia possunt consecrari, & quibus diebus. Causa dubitationis & decidendi que hic. Epilogus & suffragia glossarum. nu. 3. Vnius, & naturalibus filijs nominatio sufficit ab reliquorum legi- timationem.
4 Additio glossarum. Affectus quando q; sufficit. Inter animatum, et inanimatum faciēda distinctio.

C A P V T V.

Vm sis. Breue est, & huius ¶ pars, de auc. & usu, & cū sis. Potuit ef se dubitatio, quæ sicut vni psonæ nō possūt una die plures sacri ordines conferri, ita forte putabat non posse in una ecclesia simul plura al taria consecrari: uel secundum Hosti. sicut non debet in die dici nisi una missa, infra titu. i. consuluisti, sic pu tabat, quod non deberet consecrari plura altaria, uel plures episcopi, maxime cum consecrationes illæ requirant missam. de hoc supra de elect. quod sicuti. uel secundum eum, sicut uno momento temporis non

non potest simul nisi una ecclesia consecrari. arg. in fra. e. cum sicut, sic uidebatur de altaribus, & episco pis sancendum. Sed, ut ipse dicit, non possunt sic plu res Ecclesie, intra unam ecclesiam, sicut plura altaria, & plures episcopi congregari [Episcopos] diebus tamē dominicis tatum. 70. dist. quod ¶ a patribus. altaria ue ro etiam diebus priuatis. s. c. 2. ¶ Prima ¶ gloss. arguit contra Baz. & dat duo similia. ¶ In. i. ¶ glo. ubi. si per uendi torem] uide de resti. spo. cum uenissent, super glo. 2. [Et ibi. si quis habens] ibi, sufficit unum ex naturalibus no minari filium non adiecto naturalem in testamento, uel instrumento quod ad legitimandos etiam reliquos ex eadem matre genitos. ¶ In ¶ glo. i. ibi. si per uenditorem] ille est casus, in quo sufficit affectus, de quo per aliquē actum apparet. hic uerò requiritur certa forma [Et in fine] forte quærenti uidebatur distinguendum inter animata, & inanimata, ut dixi supra. c. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Altaris mensa fracta, quando ipsum et ecclesia consecratur. Extre mitas quæ dicitur.
2 Altare niaticum, si remoueat lapid a ligno, an sit exoratum.
3 Additio glossarum. Consecrationis ecclesie substantia in quibus consistat.

C A P V T VI.

Igneis. Casus. Corruente ¶ tecto, pa rietibus illæsis, mensa tamen altaris modicum fracta, nec altare, nec ec clesia consecratur, & communis diuisione secūda pars ibi inquisitioni [Casu] secus, si uolentia quod dic, ut infra c. fin. Host. [Extremitate] i. in extrema parte, uel. i. in summitate. Hosti. [Modicum] si supra de cor. uit. c. fi. [Et infra] j. quæris, an altare, uel ecclesia pro pter hoc debeant consecrari [Enormiter] de hoc supra c. i. (Prædictum) s. quia ligneum ædificium est consum pum. & per hanc decre. dicit Abb. quod ¶ si altare uia ticum est, & remoueat lapid a ligno, non per hoc sit exoratum, cum non in ligno; sed in lapide consistat consecratio. Istud putarem uerum, quando lapis ab stractus a ligno est per se, altare habens. s. sigillum, & sepulchrum: sed si foramen ligni erat ipsum sepul chrum, tunc secus. ¶ In ¶ glo. i. ubi. parietibus] in quibus fiunt cruces, & iniunctiones, & ibi potissimē consistit consecrationis substantia. Host.

S V M M A R I V M.

- 1 Excommunicatorum corpora si in ecclesia sepulta essent, quid agendum, quid si in cœmeterio, nu. 2. Ecclesia quibus sit reconcilianda, notantur quidā casibus, & nu. 2. Excommunicatos sepelientes in ecclesia an incurrant minorem.
2 Consecratio si ecclesie per excommunicatum sit facta, uel aliud con secratum, uel benedictum ab eo, est reconciliandum. Excommunicatorum sacramenta qualia sint, & num. 3. Dedicatioe pro consecratione, & reconciliatioe, nu. 4.
4 Aqua consecrationis, & reconciliatioe Ecclesia que esse debeat.
5 Additio glossarum. Ecclesia polluta pollutum est & cœmeterium.

C A P V T VII.

Confuluisti Breue est [Corpora] si in ec clesia sepulti essent, etiā parietes essent dealbandi, de con. di. i. eccle siam. Ioan. Goff. & sit iste tertius casus secū dum Host. in quo reconcilianda est ecclesia [Sepeliri] an sepelientes incurrant minorem, uide infra de pri uil.

ui. ad hanc. in. i. glo. [Reconcilianda] idem, si pollutum sit sanguine, uel semine, quia tunc etiam reconciliandum est. Quid dices, cum ecclesia, uel coemeterium, uel aliud sacrum consecratur, uel benedicitur ab episcopo publice excommunicato? Dic quod egent reconciliatio, antequam fideles uentur eis ut sacris, ad hoc de sacra. ite. uel non. ca. ii. & hic iunge, quod tibi dixi. Nam si corpus excommunicati mortui ecclesia, uel coemeterium execrat, ut hic & de con. di. i. ecclesiam fortius ubi consecratio trahit, & perficitur per manus excommunicati. ff. de testa. l. Domitius. Unde sicut de simoniaco simoniace promotio dici solet quod intus occidit, sic dici potest de tali consecratione. sacramenta enim talium quo ad ipsorum merita coinquinata sunt, & coram deo fatent secundum Hier. i. q. i. §. quod aut sacramenta, & c. seq. & c. odit deus, & c. illi. quod potest in hoc casu & simili uerum tibi intelligi quo ad reconciliacionem faciendam: alias vera sunt sacramenta, dummodo sint exhibita in forma ecclesiae, de sacra. non ite. c. i. & c. de sepul. sacris. uel illa iura & similia intelligatur quo ad corpus Christi, quod tibi perfectum est, a quocumque presbytero perficiatur, secundum formam ecclesiae, nec eget reconciliacione. Idem in baptismo, & alijs sacramentis, de sum. trin. c. i. de coh. cleric. & mu. nostra, & est expressum. i. q. i. multi, ante si. In alijs uero exterioribus benedicendis & consecrandis obinet, quod praemissi secundum Host. [Dedicationibus] i. consecrationibus. q. d. sicut t aqua, cum qua consecratur ecclesia, est solemniter benedicenda per episcopum, sic & illa aqua, cum qua reconciliatur & sicut ecclesia consecratur cum aqua, sic solemniter per episcopum benedicta, sic & cum tali aqua reconciliandum est coemeterium, & aspergendum secundum Inno. Abba. exponit, in dedicationibus. i. in reconciliacionibus ecclesiarum consecratarum. ¶ In glo. i. in fi. ¶ unde in potesticali ponitur rubrica, de reconciliacione ecclesiae, & coemeterij simul & conexim tractando, ut doceat uno pollutum reliquum pollutum, quod tibi dic, ut infra eo. c. uno, lib. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Ecclesiam dotare quis teneatur. & nu. 6. Exhortationi, & consilio quando necessario parendum. Tanquam est ueritatis expressiva uox, & quo alio modo possit hic intelligi.
2 Epilogus, & Suffragium glossarum. num. 3. Dotare filiam pater cogitur.
4 Additio glossarum. Ecclesia sine dote non consecranda. Dos ei qua sufficiat, & pro ea contra quem detur, nu. 5. Ecclesia multi & in paupertate constituitur & postea ditata.
5 Episcopus tenetur ei, quem sine titulo ordinauit, & quo casu provide.

C A P V T VIII.

Vm sicut. Casus. Qui fecit t ecclesiam consecrari eam dotare tenetur. In. i. narratio, in secunda exhortatio ibi cum non [Debes] per hoc patet huic exhortationi, uel consilio necessario parendum, de hoc de eta. & qua. ad aures, in vlti. glo. [Tanquam] ueritatis expressiuum. i. uere ex debito. concor. de deci. parochianos uel hoc dicit: quia tacite & ex quasi contractu ad hoc obligatur, arg. In st. de ob. qua ex quasi contractu [Tenetur] no. contra consecratorem dari condi. ex hac de cre. ut dotet ecclesiam, secundum Inno. de dec. c. cum hic non loquatur episcopo consecratori, sed reginae patronae potius probatur hoc de patrono, & di-

cam super glo. ¶ Prima t gl. primò ampliat, & fortificat textum, secundo querit, & soluit, & iterum querit, ponit opin. quam approbat cum certa moderatione. ¶ In prima t glo. ibi qui liberos ¶ cogitur pater idorare filiam. ¶ In t prima gl. ibi placuit ¶ dicitur pater, non leuis est ista temeritas, si sine luminaribus, uel sine substantiali sustentatione eorum, qui ibi seruituri sunt, tanquam domus priuata consecratur ecclia, & ibi de hoc ¶ ibi. c. 2. ¶ quod fatetur Vin. si non habet populum, alias habebitur ratio decimarum, & oblationum, & potest habere in assignatione etiam dotis, dixit non habere patronum importune grauari, quia nunc uertitur questio super re a principio gratuita supra de cens. ex parte. Dicebat etiam Host. quod si tanta deberet esse dos, ut dicit glo. pauci inueniretur fundatores, qui ad hoc uellent astringi. Dicit ergo, qd comuniter sufficit unus mansus, supra. ti. r. c. i. nec tenetur talis ad hospitalitatem, uel ad episcopalia, ad qua non sufficit, unde nec alia ecclesia procurabit episcopum. 10. q. 3. cauedum nisi ad pinguiorem fortunam perueniat, arg. supra de consue. cum dilectus fuerunt enim multae ecclesiae in paupertate fundatae, quae postea sunt ditatae, de dec. suggestum ¶ ibi dixit Bar. ¶ de cons. di. i. nemo. ibi tamen no. Io. primò dādā actionem in patronum, uel eius haeredem, & demum in episcopum. Idem hic Hostiē. nec ob. quod episcopus prouidere tenetur ei, quem sine titulo ordinauit, quia illud locum habet, cum nullus fuit praesentator: quia tunc primò in praesentatorem datur actio, ut in decre. cum secundum.

S V M M A R I V M.

- 1 Ecclesia polluta, per quem reconciliari potest, & qua aqua, & nu. 2. & 3. & quibus indutum, ibidem.
2 Terroris causa quid hic sit bonum & decens, in fin.
3 Episcopatus est ordo. Episcopalis ordinis quae sunt, quibus demandari possunt, iuncto con-textu.
4 Epilogus, & additio glossarum. num. 6. Iudicium soluitur uetante eo, qui iussit iudicare.
5 Additio glossarum. Consuetudo contra iuris naturam etiam tanti temporis, cuius non sit memoria, non prodest, iuncta glo.
6 Reconciliatio poenitentium, & infirmorum etiam simpliciter sacerdoti demandari potest, & qua. Ea duplex est. Defectus qui tolerentur. §. in glo.

C A P V T VIII.

Qua. Casus. Ecclesia t polluta p sacerdotem reconciliari non potest etiam ex aqua per episcopum benedicta, & tria facit, ponit dictum, damnat contrariam consuetudinem, causam reddens, & subdit praeteriti tolerantiam, secunda ibi, non obstante, tertia ibi, qd autē. [Per episcopum] diocesana, & dic maxime, quia & per illum, cui consecratione committitur, poterit benedici, sed dixit hoc, ut excludat presbyteros. Host. Abb. [Benedicta] solemniter, ut supra. c. propositi ¶ Alium ¶ unus ergo benedicit aqua alter ex illa reconciliat, sicut & ordinat, & consecrat, sic supra de elec. suffraganeis, & c. qd sicut. §. praeterea. ubi dixi secundum Host. qd reconciliatio esse debet indutus potesticali, sed fatetur id non seruari [Episcopum] ad petitionem proprii epi. 7. q. 1. potestici. uel si uacat ecclesia, ad requisitionem capituli, de her. ad abolēdā. Pet. [Non negamus] cor. supra. e. qd t in dubiis. uer. nec negamus [sacerdotes] iudicim, qd papa pluribus epis indulset, qd p sacerdotēs possint reconciliare ecclesias aqua prius p epōs bñdicta. Inn. Dicit Host. qd Clemēs. III. hoc nō de facili recedebat, nisi d ecclesijs non

non consecratis [Prouincia] aliās ecclesiae, quod idem est in hoc casu, sicut & aliās, supra de usu pal. c. i. erat fortet cōsuetudo, qd presbyteri, uel Abbates de aqua per episcopum benedicta reconciliabant ecclesias: forte introducta fuit ex desidia, uel nobilitate episcoporum, qui timebant laborem, uel putabāt per id uel scere. Dicit tamen Host. qd ubi uiolentia committeret in ecclesia sine sanguinis effusione, possit haec cōsuetudo tolerari: quia in ueritate non eget reconciliacione. consueuerunt tamen quandoq; presbyteri cessare a diuinis, donec saltem secundum hanc consue. reconcilietur: quia & si non sit iure expressum, est tamen bonum & decens ad terrorem [Ordinis] no. quod t episcopatus est ordo. de hoc in proem. 6. lib. in prin. [Gradius] paribus ergo potest fallit in pallio. sup. de usu pa. ad hanc. Vin. [Hactenus] q. d. decetero id nullatenus tolerandum [Misericorditer] aliās medio critere. ¶ Secūdat glo. exemplificat. querit diuersitatis rationem, & soluit. ¶ Vlti. gl. obiicit, & soluit. ¶ In t glo. 2. ibi. iudicium ¶ sequitur, soluitur uetante eo, qui iudicare iussit. ¶ In glo. vlti. ibi. naturam rei ¶ stipulationem inuilem faciēdo utilem. ¶ In t glo. 1. ibi. non potest ¶ etiam tanto tempore, cuius non sit memoria. Vinc. ¶ in fine ¶ supra de tempo. ordi. c. 2. ¶ In glo. 2. ibi. maior ¶ de offic. ordi. c. vlti. dummodò sit clericus, de offi. deleg. cum tel ¶ ibi. reconcilia ¶ tio ¶ dixit Goff. & Phi. quod t reconciliacionem poenitentium, & infirmorum simpliciter sacerdoti demandare potest. 26. q. 6. presbyteri, & c. Aurelius. uel loquitur de reconciliacione priuata. publicam uerò & solennem solus episcopus facere potest. ca. q. c. i. ¶ In glo. vlti. ibi. non habebat ¶ ex ordine. & sic loquuntur hae concordantie: b secus, si ex defectu iurisdictionis ¶ ibi. tolerantiam ¶ cor. de sup. ne. praela. c. penul. & quod ibi dixi.

ANNOTATIONES.

- a Conseruato. iste tex. in ista consuetudine facit ad no. per Io. An. de consue. c. si. super uer. declaramus, & uide de spon. duo. tuas, & de postulatio. praela. c. i. in gloss. licet, & in proemio decre. in glo. super uerbo decetero.
b Iurisdictionis. Ista ergo reconciliatio, & benedictio aquae cum uino, & cinere non sunt ordinis, sed iurisdictionis episcopalis: & tamen non transe in capitulum, nec inferioribus committitur, ut hic. uide tamen, de consue. quanto, per glo. & Io. And.

S V M M A R I V M.

- 1 Ecclesia non consecrata etiam pollutur, & qua pollutione, nu. 2. Pro ea effusa quis puniatur, num. 5. Oratorium simplex secus. Vniuersalis uox, quodcumque, restringitur ad competentem materiam.
2 Pollutio, & sanguinis effusio, qua pollutat ecclesiam. An per alterutram earum interdicitur ecclesia, num. 3. Pollutio quando sit peccatum, ibid. num. 2.
3 In interdicitur ecclesia celebranti qua pena. Ecclesia non consecranda nisi assignata dote.
4 Epilogus, & additio glossarum, num. 5. Ecclesia non consecrata a equiparatur consecrata, & in quibus, & num. 6.

C A P V T X.

Sic ecclesia. Breue est [Non consecrata] ad consecrandam tamē edificata. & ideo deo dicatur: secus ergo de simplici oratorio. de hoc dixi, supra titu. r. c. fi. [Cuiuscumque] non dicit, ut includat bruta, quae sensu carent, ff. si quadru. pa. fe. dica. l. 2. sed ut omnes homines includat clericos, & laicos, haereticos, & paganos. secundum Hostien. De t his autem, quae not. hic Hostien. Pet. & Abb. quid, scilicet de occulta pollutione, & quid de uxoria, quid de sanguinis effusione casuali: tene, quod no. infra eo. c. uno, lib. 6. propter quae etiam dicimus, quod nocturna dormientium pollutio, licet quandoque sit peccatum. ut 6. dist. testamentum, habet tamen generalis consuetudo, qd propter illam non fiat reconciliatio, uel secundum Host. consiliedus esse papa [Suspendantur] inferebat per hoc Hostien. quod t ecclesia interdicta erat, dicens, quod casu re sibi debebat celebrans a pena, de qua, infra de clerici. excom. mi. clerici, tu dicas, ut infra de senten. excō. is qui, lib. 6. [Consecranda] prius assignata dote, de hoc, supra eo. sicut. ¶ Prima t glo. arguit a minori, dat simile querit, arguit quod non, & contrarium soluit. ¶ Vlti. glo. querit, arguit, & soluit, & solutioni signat contrarium. ¶ In t glo. 1. ibi. S. atrox ¶ uide de calum. c. 1. super glo. 2. [ibi. S. sacrilegium] ad hoc responde. per no. ea. dist. c. sacrilegium. Er quod bene dicat glo. pater, ea. q. si quis domum, aliās est uer. sub. c. quilibet. quod tamē ibi sit principium ea. dicit Gratianus. i. q. 3. §. euidenter ¶ in fine ¶ unde refert Host. quod per hoc iura Cleren. III. effractores ecclesiae sancti Clemētis Trecentis mandauit denunciari excommunicatos, licet ecclesia consecrata nondum esset, diuina tamen ibi celebrantur. ¶ In glo. 2. ibi. per episcopum ¶ hoc tenet Host. & Io. de. ut refert Boa. [ibi. satis credo] idem Egi, per rationem, quae sequitur, & per literā. Lauetur, & per literam. Ne diuina laudis & c. suspenderentur enim diuinae laudis organa in expectatione episcopii. Item ex quo ueniret episcopus, quare non consecraret ¶ ibi. exortizata ¶ secundum Hostien. supplet, Solenniter. nō ¶ sequitur, quod si gaudet immunitate, eadem debeat esse forma reconciliacionis. cum enim plus peccauerit uiolans consecratam, ad eius & aliorum terrorem maior solennitas requireretur. facit de senten. excom. cum illorum, de etate, & qualitate, cum bona.

S V M M A R I V M.

- 1 Continuatio tituli. De celebratione missarum, sacramento, eucharistiae, & diuinis officijs, quibus in alijs codicibus, & locis iuris agatur, nu. 4.
2 Sacramenti eucharistiae miracula duo referuntur.
3 Si uinum in sanguinem uisibilem, uel hostiam in carnem uersam uideat sacerdos, quid agendum.

De celebratione missarum, & sacramento euchar. & diuinis offi. Rub.

¶ Quia in consecratione ecclesiae solet & debet missa celebrari, ideo & c. nel quia in ecclesia consecrata celebratur missa, conficitur eucharistia, & diuina officia celebrantur, ideo & c. de prima & tertia parte, de con. dist. 1. per totum, & q. 5. conuenit, & duobus c. fe. 91. & 92. dist. per totum, & 15. dist. in pal. quae sequitur, c. sancta. secunda pars habetur, de con. distin. 2. per totum, & repetitur in cle. Sciri tuolo, qd duae decretales, scilicet ultima in titulo, de deci. in 1. compil. & secunda in titulo de poeniten. & remittit in compil. 2. ponebat duo miracula de Christi corpore. primum, quod cum quaedam femina illud haberet in arca, pars dimidia conuersa est in carnem. quare hostia illa portata fuit ad parochialem ecclesiam, & propter oblationes obuenientes fuit questio inter episcopum Atrebaten. qui de illis fecit ecclesiam reparari, & rectorem, qui dicebat illas ad se spectare, papa causam commisit nil significans, de modo definitionis in decre. secunda praedicta, foemina quaedam retenta in ore eucharistia dedit osculum uiro, putans per id plus ab eo diligi, quae postea in carnem conuersa de ipsius ore tibi non potest. Io. And. super 3. Decret. Ec truit,

pati bono zelo ad studium tenentes uicarium excusarentur ab horis dicendis, dicendo officium beate uirginis.

ANNOTATIONES.

- a Soluere. Nec uiuat prescriptio, sicut nec in censu, ut no. de reli. domi. constitutus, per Io. And. in gl. non censum, & plenius, uide C. de prescrip. 3o. anno. comperit.
b Horas. Ad quas an teneatur, uide in c. 2. de cle. excom. in gl. qua si in officio, & per Host. in sum. de sen. excom. s. fi. de excommunicato minori ibi in uersiculo, sed non quid ligatus, & Guil. in Spe. de le. s. iuxta, uer. quid si excommunicatus.
c Futuris. A futuris tantum periculis orare possumus nos liberati; ut in oratione missae ibi, libera nos domine &c.
d Magistros. Vbi uide Barr. & scis, quod approbatio scholaris non stat in doctoribus, sed solum testificatio sufficientiae, uel insufficientiae, & Archid. uel episcopus approbat. uide docto. & maxime. d. Barr. de Saly. in l. nulli, C. de aduo. diuerso. iudi.

SVMMA RIUM.

- 1 Propter missam specialem missa de feria dimittenda non est, excipitur, num. 3.
2 In sanctorum reuerentia ad trinitatem principaliter referenda inuocati pro nobis interpellant apud deum.
3 Missam si quis dicat, ut aliquos perdat, conficit, sed & qualiter puniendus.
4 Epilogus, & suppletio glossarum, num. 5.

CAPVT II.

Vidam laicorum. Casus. Propter missam specialem missa de feria dimittenda non est, secunda ibi, & ideo [Laicorum] & clericorum, quinimo & praetorum sicut Host. [Singulos] quasi pro nullo festo hoc praeterirent, nec uideretur eis, quod missam audiant, nisi illam audiant, & hoc reprehendit [Euangelium] credentes, ut dicunt uetulae, se die illa sine penitentia non posse decedere. Abb. [Michael] uel alii sanctis, in quos deuotionem suam specialiter fixerunt [Concilio] si de sac. ab inte. c. 1. [Suo tempore] in proprio festo [Trinitatis] no. totam reuerentiam, quam habemus ad sanctos, ad trinitatem principaliter referendam. sine ipsa enua sancti nil possent. Deus enim se pro nobis hostiam obtulit. ipse igitur adorandus, & orandus est, qui per se potest nos exaudire, quod alii sancti non possunt: sed inuocati pro nobis apud eum interpellant. Inn. & Host. uide quod no. de hoc plenius in clem. de reliquiis, & ue. san. c. uno, in glo. magna, in 4. membro [Deuotione] puta ut debeat meliores habere fegetes. Inn. ponit hic Innoc. de his, qui ex deuotione uirginis plus putant peccare deierando, cum per eam iurant, quam si iurent per deum. cocor. quod dicam, de male. c. 2. in prin. [Cantetur] sup. & non sit ibi nisi unus sacerdos: alias peculiarem posset in secreto, & et aliam audire, de con. dist. 1. hoc quoque [Viuorum] Si dicat quis missam, ut deus aliquos perdat conficit, ut no. 1. q. 1. dictum, in ult. glo. deponi debet, tamen. 26. q. 5. quicumque [Defunctorum] quasi celebrando pro uinis celebrat etiam pro defunctis, & e conuerso. [Secunda] glo. causam reddit. dat unum simile, & arguit.
5 [In] glo. 1. in fi. Vin. uel. i. quas sibi appropriant, Inn.

SVMMA RIUM.

- 1 Missam in die quoties celebrari liceat, nu. 3. 4. & 5. cur tres in die natalis domini celebrentur, num. 3.
2 Epilogus, & additio glossarum, num. 4. 5. & 6. Sol iustitia, quando dicatur orari, in fine.
4 Missam dici, qui dixit, celebrare potest pro defunctis postea, non contra, & ratio.

- 5 Episcopus absque missa celebranda, uel audienda non decet ullum diem praeterire.
Eucharistiae partem qui sumit, totum sumere dicitur, & ratio.
6 Eam in tres partes licet diuidere celebranti, unam sibi, & reliquas quibus diuidat, ex consuetudine Roma. ecclesiae.

CAPVT III.

Consulisti. Breue est [Vnam] nec in die celebrari, de con. dist. 2. quotidie. Io. [Prima] glo. respondet per quaestionem, quare in natali dicatur tres missae. soluit, & ponit uer. [Secunda] glo. quaerit, & soluit. [In] glo. 1. ibi, nocte sancta] ubi de hoc [ibi, propheta] Isa. 9. A [ibi, tenebris] & officium legitur de generatione Christi, Dominus dixit ad me. Vin. [ibi, hodie] & propheta, spiritus domini &c. [ibi, natus est] & epistola, Multifarie [ibi, in fine] T. uel aliter. prima missa designat generationem aeternam, quae occulta est, & ideo in nocte celebratur: prima missa. Secunda significat natiuitatem naturalem, scilicet ex muliere, & quia ex uirgine, ideo partim naturalis, partim occulta. ideo celebratur in mane. Tertia significat generationem spiritualem, quae fit per gratiam: & ista in tertia: Quia clarescit, & ex studiis eorum cognoscetis eos. Oritur enim sol iustitiae, cum conuertitur malus. & quicumque facit uoluntatem patris &c. Vincen. [In] glo. 2. ibi, moriatur] Dicit Pet. q. 7. habet consuetudo ecclesiae, quod qui dixit missam de die, celebrare potest postea pro defunctis, sed non e conuerso. Ratio, quia a defunctis nullus regredit, & ideo celebrata missa defunctorum non celebratur illa de die, sed omnes tendimus ad mortem. unde celebrata missa dici celebrari potest pro defunctis, & facit pro hac consuetudine. 1. 1. distin. ecclesiasticarum. [ibi, utilitatis] non dicit, lucri, & ponderat utilitatem, uel consolationem audientis, uel alterius non celebrantis, ut patet in exemplo. Pone etiam, quod deest eucharistia ad opus infirmorum, quod perpendit presbyter ante perfusionem, & nouiter est sibi nunciata infirmitas parochiani [ibi, persona] puta episcopus, quem absque missa celebranda, uel audienda ullam diem transire non decet, de priuile. c. ulti. lib. 6. [ibi, Audire] sup. & non sit alius paratus ad celebrandum, & ille sit ieiunus, supra c. 1. infra c. 2. unde dicebat Host. propter defunctos, propter peregrinos, propter hospites, propter comitantes, propter infirmos, propter raritatem presbyterorum, cum unus duabus praestet ecclesiis, & propter duas missas proprias, quae quocumque concurrunt, ut dicam, infra eo. cum creatura, licet eidem plures missas celebrare: aliter non, ut hic, & ibi [ibi, in fine] Si tam e de tribus partibus eucharistiae sumit unam, diaconus & subdiaconus, qui ministrat, reliquas duas, dicitur totum sumere, cum sit indiuisibile, & hoc approbat consuetudo Ro. eccle. in qua papa publice celebrans sumit dimidiam hostiae: reliqua diuidit diacono, & subdiacono, cardinalibus ministrantibus. Host.

ANNOTATIONES.

- 1 Ecclesiasticarum. Et forte hac de causa in canone missae prius oratur pro uiuis, post pro defunctis ibi, Memoro etiam famulorum.

SVMMA RIUM.

- 1 Decretalium partes diuisae, ut congruunt titulis, exemplum huiusmodi, & ex iniurijs, & personis eiusdem cognoscitur, ut hic, & alibi saepe.
In missa commemorationis licet dicatur propria praefatio, non tamen dicitur Hymnus, & Symbolum.

Pro-

- Profesti dies qui Romana ecclesia sequenda, in fin.
2 Epilogus, & suppletio glossarum, num. 4. In celo non est peccatum, sed quae. In terra quae. Pax imprecanda, & in quibus.
4 Beatae Mariae uirginis missa praefationes quot, s. 1. Eius laus, gloria, & reuerentia quae.

CAPVT III.

Consilium. Pars de obser. iei. con. filii. & hoc dicit. In missa commemorationis, licet dicatur propria praefatio, non tamen dicitur hymnus, nec symbolum, & causam reddit. 2. pars ibi. Inquisitioni [Pro festis] praeter id, quod dicit gloss. potest exponi cum Host. id est quae pro festo sumuntur, & festinantur ac si festum esset. hoc faciunt multi in feria secunda post defunctis, in 3. de angelis, uel trinitate. in 4. de sancto Nicolao. in 5. de spiritu sancto. in 6. de cruce. in sabbato de domina nostra, & haec possunt dici peculiare, de quibus, supra c. 2. [Apud nos] hoc sequendum est, supra de tempo. ordi. c. 2. [In] glo. ult. ibi, illud] s. minus autem tribuere uidetur, & si nihil tributum sit. [In] glo. 2. in fine] Ioan. Luca. 2. de hoc Inno. dicit Hiero. ad Theodoram. B. In celo. ubi non est peccatum, gloria est, & laus perpetua, & indefesta praerogativa: in terra autem, ubi se ditio, bella, atque discordiae, pax imprecanda est, non in omnibus, sed in his, qui bonae uoluntatis sunt. [In] glo. praefatio, ibi, reliquos] nouem scilicet [ibi, in fine] T. & si plures inuenerit, eas deleas, cum ista tantum sint per Ro. eccle. approbata. Hostien. [In] glo. ult. in fine] La. & s. de his, quae sunt praeter apostolica. facit quod dixi, de si. licet Heli. in glo. sic supra, uel dic secundum Host. q. 7. istud. Regularius, ponitur proprie propter laudes, & matu. de domina nostra, in quibus de commendabili deuotione dicimus, Te deum, & merito, ut aliquid habeat proprium, quod enim sibi fit, deo fit, hinc Bernard. manifestum est indiuiduam matris, & filii gloriam, & commune utriusque esse praerogatum, cuius diffinitio omnem superat intellectum. idem reuertitur, quae matri debetur, etiam illi, qui eam talem fecit, ut uirgo, & mater esset, exhibetur.

SVMMA RIUM.

- 1 Sacerdos post receptum sacramentum utrum manus debeat perfundere, & quo. An si perfusionem sumperit, possit eadem die iterum celebrare, num. 2. 3. & 6.
3 Communicati aliquid sanguinis relinquere in calice non est licitum.
4 Epilogus, & additio glossarum, num. 6. & 7. Ad medicinam tenetur aegrotus, qui debet alimenta.
6 Eucharistiam sumere an medicina, & quae alia impediunt, & sup. num. 2. & 3. Missam celebratorem quantum temporis abstinentium.
7 Innocentius pontifex eiusdem nominis tertius scripsit de missarum mysterijs.

CAPVT V.

Parte. Pars de obser. iei. cap. 1. & est breue & dicebat hic Host. quod quatuor erant hic quaestiones, utrum sacerdos post receptum sacramentum debeat manus perfundere. secunda quo liquore. 3. an perfusionem illam sumere debeat. 4. an si sumperit illam, possit eadem die iterum celebrare, & ad haec omnia

nia responderetur, ponit autem dictum, a quo excipit ibi, Nisi, & causam subdit ibi. Ne si [Perfundere debet] & unum perfusionis bibere, alias non habet locum ex ceptio, nisi & c. an tueris, qui uinum non potest bibere, possit promoueri, not. 3. quaestione 7. ipsi apostoli [si forte] id est qualitercunque, siue quia non sperabat celebrare, siue quia tradidit obliuioni, unde non coniungitur cum uer. impediret, sed cum uer. acciperet, uel aliter, ut dicit gloss. dicit autem Hostien. hoc locum habere etiam in missis natiuitatis, de quibus, supra c. consulisti. ut scilicet si perfundit, & bibit post primam, non celebret secundam, nec tertiam, si post secundam, non celebret tertiam, & dicit, quod aliquos magnos hic uidit errare [Perfusionis] dicit Inno. quod non reprobatur consuetudinem Cisterciensium, & quorundam aliorum, qui post assumptionem sacramenti aliquid de sanguine dimittunt in calice, ut superponatur uinum purum, ad hoc, ut & postea communicantes possint inde aliquid sumere, hoc non est illicitum: quia etiam non ieiunis, sed infirmis in casu necessitatis datur: hoc etiam fit ex iusta causa: quia non esset decens, uel securum tantum sanguinem conficere, qui sufficeret omnibus de conuentu: tamen, ut dicit Host. post talem potum non liceret celebrare, in se. eo. cum Martha. s. quaesiuisti, & ibi etiam dicam in magna gl. [Vlt.] glo. respondet per quaestio. quare dicat, forte, & dupliciter soluit. Secundo quid de illo, quod sumit medicinam, & soluit, in fin. quaerit, & soluit, & ponit opinio. Hug. [In] glo. ult. ibi, ut ieiunium] de hoc, de con. se. dist. 1. sacramenta [ibi, quod in dubijs] solue, ut ibi dixi, super ult. glo. [ibi, alimenta] is tamen, qui tenetur ad alimenta, tenetur ad medicinam necessariam aegroti, de hoc in spec. qui si sint legi. uer. sed nunquid is, qui [ibi, non est tuerum] etiam si tantum modicum aquae calidae, uel frigidae receperit, cum aqua sit potus, & dicunt experti, quod plus uiueret homo bibedo solam aquam, quam solum uinum. Host. procedunt autem haec in reuerentiam sacramenti, cum aliis ieiunium abstinentiae non frangatur per medicinam, ut dicam de obser. iei. super rubrica, ad fi. [ibi, digestus] sufficit forte, secundum Host. tantum quieuisse, quantum est de prima, usque ad sextam, uel a tertia usque ad uesperam, ut inuit canon, quem statim alle. de hoc remittit Host. ad sum. co. titu. s. qualiter, quidam per decre. consuluit, supra de officio delega. dicunt, quod abstinenti debet post mediam noctem, cum tunc incipiat dies [ibi, male faceret] unde & deponi posset, de accusa. si constiterit [ibi, conficit] idem Baz. & Ioan. Vincen. Phi. Goff. Host. [ibi, liquido] ubi de hoc [ibi, in fine] ubi de hoc, in superscriptione [ibi, quondam] nunc erat in monasterio Clauualis. Ioan. unde in decisa de prin. dicebatur, quod iste renunciauerat officio Marthae, & elegerat solitudinem Mariae [ibi, commendatur de scientia] Idem de quaestionibus formatis non ad civile, uel temporale commodum, sed ad animarum profectum. Scias, quod huius decre. auctor, in lib. quem composuit de missarum mysterijs, parte quarta, profequitur materiam primae & secundae quaestiones, quam ibi facile per rubricas inuenies.

ANNOTATIONES.

- 1 Est illicitum. Quasi dicat, ista commixtio non facit unum in sanguine transire, & sic sumunt uinum cum sanguine, & sic non ieiunant, & uide infra eo. cum Martha, in glo. 1. circumtectum.

SVMMA RIUM.

- 1 Canonis missae uerba unde accepta credere debemus, & q. sint, n. 2. quot de causis dicatur secretum, n. 3. eius expositi. n. 5. 6. non nocet Io. And. super 3. Decret. Ec 3 infer-

- inferio uerborum, & quorum, num. 10.
Diuisio decretalis.
Canon diuersis modis accipitur.
Mandati uerba diligenter attendenda.
Iesus quae fecit, non omnia referuntur, Ex animo, idest sine anima.
Argumentum a minori ad maius ualeat, num. 5.
Minoribus si assurgis, tanto fortius maioribus.
Testamentum fit dupliciter.
Sacramentum unde dictum,
Mysterium, ministerium quid.
Subtilitas hic commendatur.
Panis, & uinum in missa consecrandi ex quo consiendi.
In quod transubstantiatur, nu. 8. 9. 32. per quae uerba, num. 17. & 21. & a quo eo, num. 21. & facta transubstantiatione, quid sit tunc de eorum substantia, nu. 15. & 32. & 34.
Vinum quod dicatur, Acetum quod.
Scholastici qui dicantur.
In sacramento altaris uinum, & aqua offerendum, & quid si uinum tantum offeratur, quid si tantum uinum, & utriusque quantitas quae esse debeat, nu. 9. 11. 12. & sequentibus usque ad 19. & nu. 22. an aqua cum uino in sanguinem conuertatur, nume. 13. 14. 15. 16. & 17.
Sub eorum utraque specie Christus integer est.
Et, & cum particula an idem significant, num. 14.
Dinum in digesta iuris, & iacobum de Ra. citat.
Prouisio facienda de dignitate ecclesiae cum canonicatu, & praebenda, si concessa sit, an canonicatum & praebendam habere possit, non uacante dignitate.
Separatio an fiat coniunctum concessorum.
Mixtio specierum quomodo a philosophis, & quomodo ab ecclesia consideretur, nu. 17. & 18.
Madidare quid.
Sanguinis receptio qualiter a sacerdote facienda.
Perfusio, uel supersusio ab eo post receptionem eius quanta, & quomodo tripliciter esse debeat.
Impeditur secunda missae celebrationem, num. 15. ad uerb. Remanet.
Ieiunus quis non cenetur ei aquae potu, ibid.
Philosophorum dicta sunt naturalia, & quare hic non recipiantur, & supra num. 15. & 17. & infra 19.
Consecratum quando trahat ad se non consecratum, & sup. nu. 17.
Accidentia uariantur naturaliter eodem manente subiecto, contra uerum uerum in sacramento altaris.
In Christi corpore quae miracula, in quibus rationes deficiunt, similitudines autem seruiunt, & quae.
Natura cedit miraculo.
In sacramento altaris, ut in alijs sacramentis, est materia, & forma tria sunt in eo, & quae, cum simili, num. 33.
Conuersio omnis lege naturali formalis est, secus autem diuina uirtute.
Aqua uino mixta quid significet, & quae alia sint eius significationes.
Secreta, quid in missa.
Antiquitas non semper seruat, Sacramentorum nomine, quid hic denotetur.
Allegatio generalis hic fit.
De oratione per modum summa ubinam tractetur.
Sanctis semper superest, quo possunt crescere.
In malo an aliqui tantum possint, quantum in bono crescere.
Expiatio quomodo hic accipitur.
Propitiatio, quid hic, in fine.
Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 28.
Ex consuetudine sumitur argumentum.
Voluntas suprema homini liberum debet arbitrium, §. 2.
Ambulatoria est & mutabilis ad usque mortem, §. quarto, & numero 31.
Additio glossarum, & num. sequen.
Euangelio addere, uel adimere non licet, & quod, & quae sit pena, excipitur.

- 30 In dando nobilitas etiam ultra promissa.
Accipere quanta, & quando liceat.
33 Circulus, taberna & uinum in ea quid designent.
34 Mixta separare cuius sit.
An ore ecclesia pro malis uiuentibus, remiss.
35 Decimam detrahendo de summa, an & quomodo eatur in infinitum.

CAPVT VI.

Um Marthae. Casus. Si qua uerba sunt in canone missae, quae ab euangelistis dicta non fuerint, credere debemus, quod ad Christo apostoli, & ab ipsis eorum successores acceperint, hoc primo. secundo quod in sacramento eucharistiae aqua cum uino transubstantiatur in sanguine. tertio quod oratio, quae dicitur in secreta in festo sancti Leonis, immutata est: quia sancti & perfecti beati orationibus nostris non indigent. secunda ibi, quae uisitata, tertia ibi, Tertio. & primam partem Abb. subdiuidebat, in 7. secunda ibi, uerum. tertia ibi, Sancti. quarta ibi, Caeterum. quinta ibi, Caeterum sicut. sexta ibi, Ex eo. septima ibi, Distinguendum [Quis] si doctorum, uel maiorum. Goffred. [Adiecit] quod est infra [Expressit] in cena, quam fecit cum discipulis. de con. dist. 2. panis [Canone] Dicit Hostien. quod licet quidam simplices sacerdotes dicant canonem, quicquid est in secreta missae, sumitur tamen solum pro uerbis, quibus fit transubstantiatio, ut hic. & secundum Pet. aliter sumitur canon. 3. dist. regula [Euangelium] Matt. 26. [Accipiens] Christus [Testamenti] hic interponitur mysterium fidei, de quo sequitur [Pro multis] quia non omnes saluantur, pro quibus effunditur. Pet. [Canone] sexto de causis secundum Petrum canon dicitur secreta. Prima, quia deus cordis, non uocis clamorem attendit. Secunda, ne sacerdos longo clamore deficiat. Tertia, ne impediatur populus orare. Quarta, ne uerba tanti mysterii quotidiano usu uilescant. Quinta, quia haec ad solum pertinent sacerdotem. Sexta, ne uerba canonis sapienter audita discantur a laicis, & in locis incongruis recitentur [Verum] responderet per aliam quaestionem, si. i. quaestione prima, sicut urgeri. Ioan. [Diligenter] quod faciendum est, sicut & de forma mandati dicitur, de rescriptis, cum dilecta. Hostien. [Elenatis] materialiter tenentur. Tancre. [Omnia] Hieronymus super Ioelem. E. Non omnia, quae fecit Iesus, scripta referuntur [Actibus] uigesimo sexto capitulo. & hic probat, de uerbis ommissis [Nullus] hic probat de factis ommissis ad Corinthios prima, quinto decimo capitulo [Tres] scilicet Matthaeus, Marcus, & Ioannes [Lucas] uigesimo secundo capitulo [Matthaeus] uigesimo sexto [Marcus] decimo quarto [Ioannes] undecimo capitulo. & docet, quare dictum fuerit eleuatis oculis. T. [Eleuasse] Idem in miraculo quinque panum, & duorum piscium, Lucae. 9. ibi, Respexit in caelum, & caetera. ad idem Ioannes decimo septimo. A. [Ex anime] idest sine anima. decimatertia, quaestione secunda, capitulo, animae, in fine [Probabilis] quia id fuit maius & fortius: & sic id, de quo minus inesse uideretur, inest, & id, de quo maius, de hoc de election. cum in cunctis, Hostien. [Communit] argumentum, quod si assurgis minoribus, fortius debes assurgere maioribus. Vincentius [Nam uetus] docet, quare sit dictum, & aeterni. Tan. [Temporalia] abundantiam frugum, & terram fluentem lac, & mel [Aeterna] scilicet uitam aeternam. concord. Hieronym. ad Dardanum, capitulo [Illud] promittens temporalia, quae transeunt uelut umbra [Ratione] ad docendum, quare dictum fuerit, & aeterni [Testatoris] idest Christi [Apostolus]

Ad Hebraeos. 11. [Scriptura] idest ultima uoluntas in scriptis tecta [Promissio] sine scriptis, quasi dicat: testōrum aliud solenne; aliud nuncuparium, remittit de his Hostien. ad summā, de testamentis, §. qualiter conficiatur [Apostolus] eo. c. [Repromissio] Ioan. 6. [Sacramentum] quod dicitur a sacris, uel a secretis uirtutibus [Mysterium] dicitur mysterium, domino cum sacrificatur: atque ministerium quodlibet officium dicitur, ergo mysterium, & sacramentum, quod habet secretam & reconditam dispositionem gratiae. 1. quaestio. 1. multi. Pet. & adde, quod dixi, de sacra. non ite. super rubrica [Putauerunt] ut patet. 4. senten. 10. dist. c. 1. isti dicunt Christum dixisse: Hoc est corpus meum, sicut dixit apostolus, Petra autem erat Christus. 1. ad corin. 10. & de hoc per Tho. 2. parte sum. quaestio. 75. articu. 1. [Intelligunt] ad idem de sacra. unct. capitulo uno, uer. fi. [Manifestat] ad Rom. 6. [Epistola sua] 1. Pet. 2. [Uinum] ad Rom. 6. [Propheta] Isa. 53. [Subtiliter] not. subtilitatem commendari. de hoc, de iudi. dilecti, super 1. gloss. de fer. capellanus [Panis, & uini] quomodo panis esse debet de puro frumento, & quid si aliud granum, uel piper misceatur, & quid de musto, uel agresta, aceto, uel nectare, no. de consecra. dist. 2. c. 2. & 5. quod hic reperit Innocen. cuius glo. posuit Host. & Abb. dicens panem esse debere de puris granis frumenti, & uinum de uuis, de con. dist. 2. in sacramento, sed & de uino expresso de botro, idest de uuarum granis, hoc est de musto confici potest, de con. dist. 2. cum omne, ultra medium, secundum Innoc. Quid si aliqua grana siliginis, uel ordei, uel alterius bladi sint praemixta cum granis frumenti, de quibus factus est panis, nūquid illa grana alia a frumento transubstantiantur? dic cas quod non, sed solum frumentum: quia & Christus fuit granum frumenti, sicut ipse dicit Ioan. 12. Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit ipsum solum manet. unde nec de lolio conficeretur, quamuis dicatur ab eis, qui ex petri sunt, quod lolium nascitur de frumento, & forsitan econuerso. 56. dist. nasci. Item secundum Innocen. uidetur aliquibus, quod de agresta, uel uino spissato per decoctionem, & factō nectare, & de aceto, & de uino extorto de uuis nō fit sanguis. In talibus tamen non est temere iudicandum, sed bene dicimus, quod melius est non celebrare, quam de talibus conficere: quia aliqua ex praedictis generant abominationem, uel non sunt pulchra, siue decentia, & in tanto sacramento conficiendo sunt pulcherrima eligenda, secundum Innocentium. Alii dicunt, quod de nectare, dum modō speciem uini non mutauerit, confici potest. nā & si coletur per species, nihilominus uinum remanet: & quamuis mutantur accidentia, sicut color, sapor, & odor, species tamen nō mutatur, sicut & aqua colata per cineres aqua remanet. unde & dicitur hi, quod in lexiua baptizari potest, idem dicunt de uino, quod aliquantulum acuit, & quod omnino uini speciem non mutauerit, confici potest: quia proprie eadem est uita: secus, si omnino factum sit acerum ita, quod uini species sit mutata, de tali enim non conficeretur, quod probatur, ff. de contrahenda emptione. in uenditionibus, ante finem. de uino uerō extorto de uuis nulla dubitatio est, quin confici possit, ut nota. supra eadem glo. circa principium [Credimus] poterat dicere quare. Bene scio, quare fuerunt addita illa uerba, sed hoc non quaero: sed quaero, quis fuerit [Christo] uide, quod nota. 68. dist. corepiscopi, in gloss. sed nonne [Quaerimus] secunda quaestio [Scholastici] qui sequuntur scholas. Abbas, scholares, uel doctores. Egi. & idem in capitulo, de restitut. spoliatorum, frequens. §. solet, libro sexto [Cum uino] uidetur ueritas, quod panis transubstantiatur in corpus, & uinum, & aqua simul in sanguinem, secundum Inno-

centium. Intelligas tamen secundum Hostiensem, quod aqua non transubstantiatur per se, sed tantum in quantum est mixta uino, & ideo uerius dicitur uinum cum aqua mixtum transubstantiari, nisi autem hoc dictum Innocentii sic exponeres, error esset, ut patet in eo, quod nota. infra eodem, §. uersiculo praeterea, hoc igitur modo transubstantiatur uinum, & aqua in sanguinem. Dicit enim capitulum, quod in calice domini non est tantum uinum, uel tantum aqua, sed utriusque permixtum, scilicet uinum, & aqua offerendum: quia utrunque ex latere in passione fluxit, de consecratione distinctione secunda, capitulo primo & secundo. Et est ratio, quia si ibi est tantum uinum, est ibi ecclesia sine Christo, debet enim simul utrunque offerri. Coniunctio enim uini, & aquae significat unionem Christi, & ecclesiae, uerum si ex negligentia praetermittatur aqua, nihilominus uidetur, quod ibi sit uerum sacramentum, sed non perfectum: debet tamen tam parum poni de aqua, quod uinum illam aborbeat: quia Christus non mutatur in ecclesiam, sed ecclesia in Christum, unde Augustinus in persona domini septimo libro confes. Cibum sum grandium, cresce, & manducabis me: nec tu me murabis in te, sicut cibum carnis tuae, sed tu maraberis in me. Sunt & multae aliae rationes, quod dic ut nota. infra capitulo, perniciosus, ad finem. Et nota quod licet tantum panis transubstantiatur in corpus, & uinum & aqua in sanguinem: tamen sub utraque ipse Christus integer est, non enim est corpus hominis uiui sine sanguine, & anima, nec sanguis sine corpore & anima. Quid si tantum aqua sit in calice sine uino: dic quod non est ibi calicis sacramentum, & ideo quodcumque hoc perpenderit sacerdos, antequam sumat, debet reincipere uerba, per quae fit consecratio calicis, illa uidelicet, Simili modo postquam canatum est, & caetera, cum omnibus sequentibus orationibus, quae in canone missae sequuntur nec nocet si aliquando inserantur uerba, quae sacramentum corporis referuntur, sicut illa, Panem sanctum uitae aeternae, & illa. Sacrosanctum filii tui corpus: quia non sunt illa uerba, per quae conficiatur corpus, sed illa tantum, Hoc est corpus meum, hoc etiam placet Hostien. ita tamen, quod si nondum sumpsit corpus Christi, quando reiterat, non debet super hostiam consecratam signa facere, quae iam sunt facta. Quid si postquam sacerdos sumpsit corpus, ex gestu, uel aspectu deprehendat in calice, non esse uinum, sed aqua tantum? Respondeo, dicunt aliqui, quod non debet a capite incipere, sed dimittat, & de negligentia poeniteat. Aliis uerō uidetur, & melius, quod debet ponere uinum in calice, & repetere totam consecrationem sanguinis ab illo loco, Simili modo & c. usque in finem, ut supra notatum est, & si timer scandalum in prorogatione missae, sufficit, quod dicat illa tantum uerba, per quae consecratur sanguis, scilicet illa, Simili modo & c. usque, in mei memoriam faciatis, nec est necesse, quod repetat orationes sequentes secundum Innocen. cuius est quasi haec tota gloss. & hoc intelligas, quando aqua tantum gustauit, idest in ore posuit, sed non transglutiuit idest, bibit. Quid ergo, si iam habet aquam in ore, & tunc sentit, quod aqua est? Dicas, quod sine scandalō fieri potest, cautē debet ipsam reponere in calice, & facere poni in sacro cum reuerentia: quia praeter particulā corporis Christi, quae in ipsa aqua fuit posita, non est in terra spargenda, nec uiliter tractanda sed nec est transglutienda: alioquin tanquam non ieiunus ulterius non debet conficere illa die 7. q. 1. uihil, & patet in eo, quod no. supra. capitulo, proxi. Quod autem supra dixit Inno. quod sine aqua, & si uerum sit factum. Io. And. super 3. Decret. Ec 4 cra-

eramentum, non tamen est perfectum; uerū est quantum ad significatum: quia non est ibi representatio unionis christi, & ecclesiae: quantum autem ad substantiam sacramenti & uerum est & perfectum, ut patet in eo, quod legitur & no. infra eo. §. uerum, fm Host. [In calice] no. extra de con. dist. 2. cum omne [Aquam cum uino] differentia fessit inter opinionem, quae habet, quod uinum, & aqua, & aliam, quae habet, quod aqua cum uino, ad hoc, ff. de fundo instr. si cui fundum. nam si testator, qui legauit fundum, & instrumentum, postea uendit fundum, petitur instrumentum. Sed si legauit fundum cum instrumento, secus, arg. contra. ff. de usufr. l. l. illi cum illo, ff. de lega. 1. Titia, §. nihil. dicebat ibi Dyn. quod ad uerbalem coniunctionem non refert, an dicatur ille, & ille, an ille cum illo: sed quod ad sensum bene, lac. de Ra. dicebat, quod quaedam sunt, quae sunt accessoria, & adiacentia aliis rebus, & quaedam non. In primis non operatur idem, & cum, ut pra. l. si cui, & ff. de pecu. l. l. 1. & l. 2. 3. & 4. In situ. de leg. §. si quis ancillas, ff. de po. l. 1. §. quae depositis. In aliis idem operatur, ut in contrariis, & ff. de usufr. accres. si quis Titio, & ff. commo. si ut certo, §. si me rogaueris. Scio quod materia non congruit, sed faciunt haec ad quaestio nem illius, pro quo papa scripsit, ut sibi prouideretur de dignitate ecclesiae cum canonicarum, & praebenda, an canonicarum, & praebenda habere possit, dato quod non uacet dignitas? Aliquibus uidetur quod non: quia coniunctio, cum, uideretur facere conditionem, & sic cessat gratia, nisi uacent utraque, arg. ff. de con. & dem. l. Iulius Paulus, & potissimè haec in mandatis, de praeben. cui de non, lib. 6. sed contrarium tene, nisi appareret papam id intellexisse, bene facit, ff. de leg. 1. si ancilla cum liberis, & l. si cui serui, & l. si quis inquilinos, §. si ita, & ff. de uer. sig. triplici modo, de manu. te. si ita fuerit seruus, §. fin. & quod ibi no. & facit, ff. de usufr. accres. l. si mulieri, si esset in litera copula, & ubi posui, cum, non esset quaestio, ut de praeben. quia saepe, lib. 6. uide, quod dicam, de reg. iu. nullus ex consilio, lib. 6. post quaestiones [Remanet] alii dicunt, quod aqua non transit in sanguinem, sed absorberetur omnino à speciebus uini, cum quo miscetur ita, quod definit esse aqua, & omnino mutat species adeo, quod non remanent ibi nisi species prioris uini, & sic accidentia mutant subiectum contra naturam, ut sequitur, & hoc possit dici uerum secundum Host. qui uero apponitur aqua cum uino ante consecrationem: ubi uero fit appositio post consecrationem, aut ponitur tam parua quantitas, quod species appositae omnino absorberentur à prioribus speciebus uini transubstantiati in sanguinem, aut tanta, quod non absorberentur, sed manent, in primo casu adhuc potest uerū esse, quod dictum est, cum enim speciebus prioris uini absorberentur & deficientibus desinat esse sacramentum, quod sub eis later, & infra dicam, non est mirum, si ab fortis speciebus uini appositae dicamus absorberi & ipsum uinum appositum, quod maius, & fortius est sacramentum, quam uinum, argum. op. de transla. c. 2. Sed in 2. casu, quando tanta quantitas apponitur, quod species appositae non absorberentur, adharendū est primae opinio. Diuersitatis ratio, quia post consecrationem fit simplex appositio sine miraculo, unde nil mutationis potest ibi notari ultra naturalem rationem. sed ubi prius fit appositio, & sequitur consecratio, totum fit miraculose, & supra naturam. & secundum hoc expone hic [Remanet] sup. ante consecrationem, nam post & si transubstantiatur, tamen penitus absorberetur, & annihilatur uirtute sacramenti. unde sumens sacramentum non sumit aquam iam annihilatam & absorptam, unde nec impeditur celebratio secundae misse, de qua dicit glo. dum modo perfusio non sumatur, ut supra c. prox. Et quod, infra dicit, quod si post calicis sa

crationem aliud uinum mittatur in calicem, scilicet post receptionem sanguinis, sicut in perfusione illud non miscetur sanguini, ideo, quia non potest fieri comixtio transubstantiatorum, & alteratorum, sed alteratorum tantum. Aristo. mixtio est mixtibilium alteratorum pro minima unio. Constat autem, quod sanguis alteratus non est, sed uinum transubstantiatum in sanguinem, & ideo non potest misceri cum uino, sed solum priores species, quae alterationi subiacent, miscetur cum uino appposito, & ipsius speciebus, quae possunt alterari [Commiscetur] non ob. supra titu. 1. quod in dubiis, ut ibi dixi, super ul. gl. [Accidentibus] corpori enim non potest misceri, ut praedixi [Primi] olim nunc transubstantiati [Non madidans] id est ita, quod non madidat. Abb. uel, id est non humificiens. Lucanus, Fraterno primi maduere sanguine muri, & no. iste uer. ff. de rerum di. l. ulti. ubi de Romulo. & Remulo habetur. & uide 7. q. 2. in apibus [Circumfusum] id est circumfectum. Abb. dicit Hostien. [Circumfusum] scilicet corpus, uel sanguinem Christi: hoc tamen tunc uidetur habere locum quando aliqua reliqua remanent de sanguine; & apponit multum de uino. tunc enim censetur totum uinum, & nihil remanet ibi de sanguine. quare, si suscipiatur, haec superfusio celebrationē impedit illa die, supra c. ex parte. & ideo no. quod sacerdos in receptione sanguinis ipsum sugendo decenter & sine sonitu, debet euacuare calicem quantum potest, & postea uinum in competenti quantitate superfundere, & quamuis aliqui faciant unam tantum superfusionem, laudabilior tamen est consuetudo aliorum, qui faciunt duas. Quid ergo in conuerso casu, puta parum uini ponitur cum sanguine, sicut seruant Cistercienses, ut no. supra eo. ex parte, in ulti. glo. fratres communicant in conuentu: sacerdos, qui tenet calicem cum sanguine, uidens quod quantitas sanguinis non sufficeret omnibus fratribus, ponit ibi aliquantum de uino, sed quantitas sanguinis maior est in magna parte uino appposito, nūquid censetur totum sanguis? Adhuc dicas quod non in hoc casu. nūquam enim illa pars uini, quae apponitur, transubstantiatur: quia non fit transubstantiatio nisi per uerba canonis, infra eo. de homine, respon. 1. sup. eo. c. 1. respon. 1. tamen quia totum mixtum uidetur, nec potest discerni sub illis accidentibus, quae in sanguine remanserant, suscipitur Christus, non tamen madidatur sanguis à uino, qui non est ibi per effusionem, sed per corporis glorificationem, totum corpus Christi integrum & glorificatum. unde sicut proiectum super hominem non madidaret sanguinem uenarum, sic nec uinum appositum ieiunum Christi: sed quia in calice per accidentia, quae remanserunt, non possumus hoc discernere, communicans intelligitur sanguinem recipere: sed nec ammodo quod ad celebrandum propter uinum appositum ieiunum dicitur, supra eodem ex parte, ubi de hoc. hoc autem intelligas, quando tam parum liquoris alterius miscetur sanguini, quod species ipsae, siue accidentia, puta, color, sapor, & odor uini non corrumpuntur, sed manent. tunc enim ipsis, scilicet manentibus manet sub sacramentum uerum corpus christi, & sanguis. Quid ergo, si tanta quantitas alterius liquoris miscetur sanguini, siue ponatur cum sanguine, quanta est quantitas specierum, uel maior? Respondeo, dicit Aristo. quod nullum miscibile suū esse retinet, quod intelligitur, quando aequalis est mixtio. Idem, si nouem lagenae uini miscantur cum 5. lagenis aquae, non est mixtio, sed augmentum dominantis, u. uini. q. d. in hoc casu tantum uinum dicitur, & nominabitur, & non aqua. & his rationibus moti dicunt quidam, quod in istis duobus casibus uidetur species non manere, sed uidetur fieri tertium, sicut uides in farina & aqua simul mixta, ex quibus tertium fit,

spa

spata prioribus speciebus. aquae, & farinae non manentibus, sed mutatis: quibus non manentibus definit esse, quod prius erat, aqua pura & per se, & farina per se pura, sic & dicunt in praemisso casu, quod non manent priores species uini, quibus non manentibus definit esse sacramentum. Sed quicquid dicant philosophi in hac materia, rationes suas naturales non admittimus, sicut nec debemus, ut patet, infra eo. §. uer. contingit igitur, ideo dic, quod hoc est intelligendum, quando tanta quantitas alterius liquoris admiscetur sanguini, quod uisibiliter & sensibilibiter apparet, omnino priores species non manere, quod potest magis sensu percipi, quam aliqua locutione exprimi, sicut aliàs dicit iura. ff. de solu. ratum. ff. rem. ra. ha. quo enim tutore. §. iul. supra de dona. apostolica. §. pe. potest enim uinum adeo rubeum esse, adeo forte, adeo odoriferum, quod non solum sit tantumdem aquae, ne dicam augmentum uini, sed etiam si dupli. cum ipso admiscetur de aqua, adhuc retinebit in parte colorem, & saporem uini, & odorem, ergo manent species, ergo & sacramentum, sicut euidenter probat haec litera, & est superius praebitum. hoc igitur teneas, quod quantumcunque alterius liquoris apponatur cum sanguine, semper remanentibus speciebus manet & sacramentum. ipsis autē non manentibus deficit & sacramentum. Si igitur quaerere dicta philosopho. in hac materia non recipimus. Respondeo: quia ipsi loquuntur naturaliter, & de miscibilibus: nos autē loquimur de immiscibilibus, & de his, quae sunt supra naturam & miraculose sunt, quod non. i. uer. i. aliud in oleo non consecrato. ibi. n. quia nulla transubstantiatio fit, partes miscent, & per contractum olei cum oleo. & ideo sine periculo fidei dicere possumus, quod consecratum trahit ad se non consecratum, supra titu. 1. quod in dubijs. tamē & quod ibi dicitur intelligendum uidetur, quando pars olei consecrati factis maior est parte olei non consecrati. quid si iterum deficiat oleum, eadem ratione & eodem modo poterit commisceri. ideo etiā forsā dicitur, quod in hoc sacramento, altaris, magis apponendum est de uino, quam de aqua: quia hoc sacramentum in uino magis elucet, cum sine aqua possit confici, quod dic, ut no. sup. eo. §. 1. secundum Ho. [inum appositum] in parua quantitate ita, quod maneat accidentia, quae prius erant. Host. [Afficere] sup. qd ex inde conicitur: quia si aqua fuerit appositae in parua quantitate, sicut dictum est de uino, de quo praemisit secundum Host. [Permutare] si naturaliter: quia secundum naturam manente eodem subiecto accidentia uariatur, nam idem homo nunc albus, post niger, modo calidus, modo frigidus, modo aeger, modo sanus: unde accedens abest, & adest propter subiecti corruptionem. hic uerò est contrarium: quia remanentibus accidentibus uariatur subiectum: quia ille sapor, & color, pondus, qui primo habebant subiectum panem, & uinum, modo habent subiectum corpus, & sanguinem Christi. & ideo bene sequitur, 20 Cedit quippe &c. Abb. ¶ Notandum est in corpore Christi esse miracula, quibus rationes deficiunt, sed similitudines seruiunt. i. transubstantiatio panis, & uini in corpus, & sanguinem Christi: similitudo in cibo, & potu, quod mediante natura fit humana caro, secundum quod tota die transubstantiatur, & nullū augmentum fit in Christo: similitudo in secreto manifestato, tertio quod tota die sumitur, nec diminuitur. similitudo in lumine accendente alia lumina. quarto quod indiuisibile diuiditur in quamlibet partē totum remanens: similitudo in speculo, quinto quod à malis sumptum non inquinatur: similitudo in sole, qui per fetida loca transit. sexto quod debilibus est mortale: similitudo in summis cibariis, quae in infirmis & debilibus sunt non ciua. septimo quod sumptum statim repetitur in celum.

incorruptus de monumento clauso. octauo quod immensum in parua stat hostia: similitudo in oculo paruo magnum montem comprehendente. nono quod idem corpus in diuersis locis à diuersis percipit: similitudo in sono campanae. decimo quod remanent accidentia transubstantiati. & in hoc cedit natura miraculo. ut hic [Cedit quippe] hoc dicit logicis & naturalibus respo. dendo. Natura Ambro. quid quaeris naturae ordinem in Christi corpore, cum praeter naturam sit natus ex uirgine: de con. di. 2. in quibus, in fi. & c. re. uera, in fi. Idē credere iubemur, disquirere non permittitur. Istud igitur no. quod in sacramento altaris, sicut & in alijs sacramentis, est elementum sensibile, siue materia, de qua conficitur sacramentum, saporis & uinum. Est uerborum forma, qua accedente ad elementum, & sacerdote rite secundum clauas ecclesiae ordinato hoc proficiente, & intentionem suam secundum formam ecclesiae dirigente, fit sacramentum in ipsa uerborum prolatione finali, ita, quod non translatur pars corporis per partem syllabarum, uel dictionum, sed in ultima uerborum ipsius formae prolatione, ad quam ordinatur omnium praecedentium uerborum prolatio, fit translatio corporis. Idem de uino. & fit hoc remanentibus ibi miraculose accidentibus prioris substantiae. secundum Host. unde, ut dicebat Thol. licet omnis conuersio secundum leges naturae sit formalis: quia nullum agens, siue creatum potest agere nisi ad immutationem formae, propter quod omnis naturalis conuersio est formalis, actio tamen dei, qui est infinitus, actu se extendi ad totam naturam entis. non solum ergo facere potest conuersionem formalem, ut forma succedat formae in eodem subiecto, sed etiam totius entis, ut tota istius substantia conuertatur in totam substantiam illius, & hoc fit diuina uirtute in hoc sacramento, ut tota conuertatur in totum. unde non continetur haec conuersio inter species motus naturalis: sed proprio nomine dici potest transubstantiatio, quae fit uirtute agentis infiniti, & fieri non posset uirtute agentis finiti [Miraculo] uide quod notauit clem. de reliqui. c. uno, in gloss. quod optauit [Operatur] ad hanc opinionem facit secundum Abb. quia nulla uerba sunt in canone apta ad transubstantiationem aquae [Corpore] consecrato in altari [expressius elucet] ergo & elucet expresse, si aqua dicamus non transubstantiari. unde & sine appositione aquae uerum est sacramentum, & dummodo non fiat animo inducendi haeresim, sed sola obliuione, uel negligentia uerum est sacramentum: tamen iudicatur graue peccatum. qui tamen fecit hoc ex certa scientia, grauius peccat, & si ex contemptu, grauiusime. & ita dicendum est de Grecis, & de hoc. ca. fi. & sic non dixit hic Inno. auctor, quod non celebrēt sine aqua, sicut ei apposuit frater. P. Remensis in apostolis suis Matth. 26. super uer. remissionem peccatorum. & adde, quod dixi super uer. cum uino [Sacramenti] redemptionis, & regenerationis, infra c. 2. imò charitatis, redemptionis, & unionis, ut sequitur, secundum Host. 23 [Aqua] aqua significat genus humanum propter fluxum mortalitatis, iuxta illud. 2. Regum. 14. c. Omnes morimur, & quasi aquae dilabimur in terram, quae non reuertentur. Ostendit igitur haec admixtio Christum fuisse pro humano genere passum, & humanum genus per passionem redemptum. alias significationes aquae ponit Hiero. super Hiere. 19. c. F. [Multi] apo. 17. [Legitur] Isa. 32. [Seminant] praedicando [De nostro] humanitatem [Desuo] redemptionem in passione. Host. uel dic. i. carnem diuinam in altari [Vnionem] de sum. trini. damnamus, uer. cum ergo [Inquit] Ioan. 27. [Teritio] haec. 3. pars, & 3. quaestio [Secreta] id est in oratione 24 ¶ secreta, quae dicitur in festo sancti Leonis, in uigil. apo.

apostolorum Pe. & Pau. T. Vinc. [Antiquiores] hic non semper antiquitatem seruari, de sacra unc. c. vno, ad fi. [Sacramentarius] i. missalibus, in quibus continentur orationes dicēde in missis, & in exhibitione sacramentorum. sic. 18. dist. quae ipsi, Hosti. [Oblatio] dicit Hosti. q. eadem correctio inuenitur in secreta beati Grego. [Scriptura] dictum fuit Aug. ut legitur. 4. senten. 45. di. capitulo secundo, in fine, & fertur eum hoc dixisse in sermo. de uer. apostoli, omel. 18. & not. pro t generali alleg. de hoc, supra de cohabi. cleri. uestra [Sanctio] alij confessoribus, uirginibus, & omnibus electis [Eorum orationibus] materiam orationis per modum summæ uide in clemen. de reliqui. ca. uno, in glo. de oratione [Ad hoc profi] q. d. non ad hoc ut saluetur, cum iam sit saluus. petitioni ergo illi superflua responderi posset, quod peris intus, habes. ff. de uerbo. oblig. nemo rem suam, Hosti. [Augmentari] Prosper, Semp̄t enim superest sanctis, quo crescere possunt [Valde mali] an aliqui tantum in malo, quantum in bono crescere possunt, no. 47. dist. omnes [Expiationes] dupliciter exponitur. f. expurgatione plenē. & secundum hoc intelligitur de his, qui sunt in purgatorio: sed si de damnatis intelligatur, dici potest expiationem hic poni pro alleviatione, ut ponunt doctores exemplum de portante tempore actiuo magnum pondus, quem si, retento pōdere, cibo, & potu reficis, facilius portat, sed pondus in se nō diminuitur, sed ille fortior fit ad portandum [Proprietates] i. q. dominus proficietur eis in mitigatione poenarum. ¶ Vlti. ¶ glo. quærit obijciendo, & soluit dubitatio. item obijcit, & soluit. ¶ In t. glo. nam quod ibi, quæsitum] uide de ma. & obe. solitæ, super glo. antepe. ¶ In glo. no. ar. ibi, qui semisses. i. respon.] melius. 1. §. & uide in c. illo uos. super ulti. glo. [et ibi, ex usu] si legauit testator uinum uetus, ex ipsius usu. f. quor. anorum uino utebatur pro ueteri, æstimabitur legatū [et ibi, §. testamento] legauit testator seruo libertatē, & peculium. seruus in rationē locolorū, quia. f. tenebat bursam, aliqui tempore mortis expēderat. & erat cōsuetudo domini, q. amplius in rationem locolorum expēdebat exsoluere, propter consuetudinem illam peculio legato ueniret etiam, quod domini ratio debebat, & solita erat reddere [et ibi, §. asinam] uide de uerbo. signi. propterea, in glo. 2. [et ibi, si numerus numerorum] uide de cens. ex parte, super tertia glo. [et ibi, §. quod dicitur] uide de senten. ex com. ad hæc, super gl. 2. ¶ In glo. C. de, ibi. l. 1.] nil est, quod magis debeat hominibus, quam quod ut supremæ uoluntatis postquam iam aliud uelle non possunt, liber sit stylus [et ibi, quem indignum, in fi.] ibi, qui facultates suas cupiunt ordinare, in quacunque instrumenti materia conscribere, & quibuscunque uerbis uti liberam habeant facultatem, ¶ In glo. ambulatoria, et ibi, poenitentiam] sequitur, accipere debemus supremam: or inde si uxori donauit, deinde penituit, mox desijt penitere, ualet donatio, & no. de dona. inter ui. & ux. c. fi. in 3. glo. [et ibi, l. 3.] secundum codicillum primo contrarium tollit primū [et ibi, si quis] etiam qui hæredem imperatorem instituit, mutare potest, & alium hæredem instituere [et ibi, patrem qui d. dot. ali] pactum factum filia, dum dotaretur, q. patri æqua portione cum fratre succederet, non ualeat, nec auferri patri libertatem testandi [et ibi, omnium] ibi, ne post sententiam nostram inhibita uideatur commutationis arbitrium. ¶ In glo. qui dicitur, ibi. §. cum quis] uide de ui. & hone. cleri. clericis, super. 6. glo. ¶ In glo. penult. ibi. illud] uide hanc & seq. in c. cum dilectæ, super. 3. glo. ¶ In glo. ulti. ibi, leuia] uide de accusa. ueniens, super. 1. glo. ¶ In t. glo. 2. ibi, inter corporalia] 3. q. 1. q. si. & apoca. ulti. G. si quis appofuerit ad hæc, apponet deus super illum plagas scriptas in hoc libro: & si quis dimuerit, auferet deus partem eius de ligno uitæ, & de ci-

uitate sancta: sed dic nil apponendum cōtrarium, uel pro errore fauendo: alias licet, ut dicit glo. secundum Hosti. si. quod post eum dicam, de uerb. sig. abbate, in glo. in priuilegio. ¶ In glo. 3. in fi.] superfluit gl. ¶ In t. glo. 16. q. 7. in fi.] dicit Hosti. q. nobilitas est in dando etiam ultra promissa, de dona. capitulo primo, pauca uerò debent recipi, de simo. & si quæstiones. & dicit uetus prouerbiū, Neque omnia, neque semper, neque ab omnibus. inhumanum enim est à nemine accipere, sed passim omnia semper, & à quolibet uilissimum, & auarissimum. ff. de offi. procon. solent. §. 1. nil uerò debemus quærere. imò nec concupiscere, de cōsti. nā concupiscentiam. ¶ In glo. Paulus, ibi, aboriuus] siue qui per aborrum emittitur. Hosti. ¶ In glo. nam quod, ibi, et hæc dicimus] uer. & cum. & ibi no. in gl. supple. ¶ In t. glo. ambulatoria, ibi, non liceat] etiā si irasset ipsum testamentum non mutare. de hoc. 1. 3. q. 2. ultima, & plenius in spe. de instru. edit. §. compendiosē, uer. quid si quis irauerit. uide quæstionem, quam posui super regula, quod semel, de reg. iur. l. lib. 6. [et in fine] de hoc. 18. d. quoniam, & infra de cōsti. c. 1. lib. 6. & plenē in sum. ¶ Hosti. de testa. §. qualiter confirmetur. ¶ In glo. de t. corpore, ibi, opiniones] & habentur per ordinem. 4. sen. 11. di. capitulo primo, & 2. & 3. [et ibi, corpus Christi] secundum Vin. sed quid sit tunc de substantia panis, & uini, dicunt quidam, q. resoluitur in placetē materiam, uel in nihilū, quod potest ille facere, qui de nihilo cūcta creauit: sed, ut dicit Tho. neutrum horum designari potest per uerba formæ. Item cū, ut inf. dicā, non sit dare modum, per quem corpus Christi incipiat esse in hoc sacramento nisi per conuersionem substantiæ panis in ipsum. ista cōuersio tollit posita annihilatione, uel resolutione prædictis. Quidam hanc secundā reprobant dicētes, q. si quis induit uerbis alterius, non ideo cōuertitur, uel tranfit in illum, cuius uestes induit. dicit autem Hosti. q. in primam & secundam catholici conueniunt: ita tamen, q. illud fit, quod dicitur. in prima notet conuersionem, uel transubstantiationem. propositio enim ista, Panis fit corpus Christi, duplex est, si denotat materiam, est falsa. Panis enim nec fuit, nec est, nec erit corpus Christi. Si uerò conuersionē denotet, uera est. unde hic semper dicit, mutat, uel commutatur, uel tranfit, uel transubstantiatur, ut hæc omnia no. & probantur cum alijs. 11. quæstionibus. i. ad Cor. 1. 1. F. super uer. Quotienscunque biberitis. Hosti. [et ibi, tertia] hanc tertiam tenent quidā moderni, sed Tho. illā abhorret. 3. par. sum. q. 75. arti. 2. dicens per eam tolli uirtutem sacramenti, ad quam pertinet, q. sit ibi uerū corpus Christi, quod quidem ante consecrationem ibi non erat: sed aliquid non potest esse, ubi prius non erat, nisi per loci mutationem, uel alterius conuersionē in illum, sicut in domo incipit esse ignis, aut quia illuc defertur, aut quia ibi generatur. Constat autem corpus Christi nō incipere esse etiam in hoc sacramento per motum localem: quia quod localiter mouetur, non peruenit ad locum, nisi priorem deserat, secundum quod desineret esse in celo. Item corpus localiter motum tranfit media, qd hic dici non potest. Item est impossibile corpus localiter motum terminari simul ad diuersa loca, cum tamen in sacramento corpus Christi simul in diuersis locis esse incipiat. Ex his concluditur, corpus Christi nō posse incipere esse in hoc sacramento nisi per conuersionem substantiæ panis in ipsum. id autem, qd in aliquid conuertitur, conuersione facta non manet, per quod relinquatur facta conuersione. i. post consecrationem sacramenti ueritatem, salua substantia panis ibi manere nō posse, imò nec remanet forma substantialis panis, ut ibi probat arti. 7. Item, ut dicit, esset contra uenerationem huius sacramenti, si aliqua substantia

tia ibi esset, quæ adorari non posset adoratione latrice. addit etiam ibi aliam rationem: quia secundū id post assumptionem unius hostiæ alia sumi non posset. additur ratio: quia secundum illam non deberet dici, Hoc est corpus meum, sed, hic est corpus. & ubi dicit, hic est sanguinis, ponitur pro iste, nō locatiue. i. in hoc loco [et in fi.] idem no. de con. dist. 2. in sum. ¶ In t. glo. forma, in fi.] ponit Abb. exemplū in circulo, taberna, & uino. circulus habet designare tabernam: taberna designata à circulo designat uinum uenale: sed uinū ibi repertum nil habet ulterius designare, sed est res ab illis duobus designata. Circulus ergo est designas: taberna signatum, & signans, uinum uerò signatum rātum. Ad propositum forma panis, & uini designat, ueritas cor. & san. signa, & signat. uirtus unitatis & caritatis signatum est, non designans, cum sit ultimum & finale, quod hic quærimus. ¶ In glo. prima t. species, in fine] T. & sic non definit ibi esse panis, & uinū, sed sunt ibi species panis, & uini, & nihilominus corpus & sanguis Christi. Hosti. secundum hanc opinio. ¶ In glo. qui dicunt, ibi, uidetur] unde Aristot. mixta separare solius dei est, & opus naturæ, quasi dicat non hominis. ¶ In glo. ulti. ibi, in mortali] quod intelligit, ut ibi no. & e. q. nō est memos, & 1. q. 3. si quis episcopus, aut abbas. in quibus etiam not. an ecclesia oret pro malis uiuentibus ¶ In t. glo. ibi, in t. portione] uide ad oculum, & sensum, decima. 10. librarum sunt. 20. sol. remanent. 9. lib. quarum decima sūt. 10. sol. decima residui. 16. sol. 2. dē. & de quinque partibus duæ uini dē. uide in mille, cuius decima est centum. residui decima. 90. residui decima. 81. tantum habes in prima decima, quantum in secunda quantum ad proportionē: quia utraque decima, sed non quantum ad quantitatē. & sic si non remaneret nisi unus den. adhuc ille esset decimadus. & quod remaneret, iterum decimandum, & sic in infinitum: quia nunquam erit reperire totum tolli, ubi no. aem partes remanent quantuncunque minimæ [et in fine] notant hoc idem. 1. 3. qu. 2. tempus. ad hoc. 2. ad Cor. 5. super uer. siue bona fecerit, siue mala, & Hosti. in sum. de poeni. §. quibus mortuis, & ibi uideas.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Præterea. Et sic uoluit Innocen. ut patet: quia dicit, uinum, & aqua simul mixta, & sic aqua cum uino, uide inf. in gl. differentia.
- b ¶ Nihilominus. Sed si non sit uinum, an sit sacramentum, uide infra proxi. & uide in fine huius gl.
- c ¶ Sine. Et sic ibi est sanguis necessariō per concomitantiam. uide plenius Hosti. infra eodem de homine, licet illud non ponat ibi Ioan. And.
- d ¶ Rogaueris. Vide Bar. in l. si cui, præalle. & doc. in le. secunda, C. de uerbo. signifi.
- e ¶ Post. Et uide Bar. in l. 1. §. si plures, ff. de exacto.
- f ¶ Verum esse. Quod aqua absorbetur, & euanescit propter sacramentum, uide infra in glo. 1. circumtectum, uersicu. quod ergo.
- g ¶ Sanguinem. Unde non est amplius panis, aut uinum, ut supra in glo. uerè ueritas.
- h ¶ Rapietur. De conse. distin. 2. non est, & ibi uide glo. & in cap. & si Iudæos, infra de Iudæis.
- i ¶ Accidentia. Albedo panis, & rubedo uini, & odor, & sapor, & pondus, & tamen est caro.
- k ¶ De reg. iur. Et uide Barro. in l. si quis, in prin. ff. de lega. 3. & uideur limitari, nisi testamentum transeat in contractum: quia tunc non potest reuocari, de quo in l. hæredes palam. §. fina. ff. de testa. & per Cy. plenē & per do. Bar. de Sali. in l. generaliter, C. de non nu. pec. & uide Bal. in l. statuiimus, C. de testa. & doc. C. de pac. l. fi.

S Y M M A R I V M.

- I Simulatio consecrationis grauior, quam cōfectio in mortali, & nu. 2. In mortali qui est, suspensus est quod ad se. Canonis uerba quid si alius sacerdos assistens celebranti, & omissi dicat? Corpus non potest esse sine sanguine, & è conuerso.

- 2 Simulata equitas duplex est iniquitas. Simulare quantum peccatum sit. Eucharistiam non sacramentum qui dant, in quod incurram.
- 2 Epilogus, suffragium glossarum, nu. 4. Serui qui pileati funus domini præcedunt, sunt liberi, & quædo.
- 5 Aditio glossarum. Inimicus in quo magis gaudeant.

C A P V T XVIII.

DE homine. Casus. Grauius peccat, qui simulat se cōficere, & non cōficat, quàm is qui cōficat in mortali. & sunt duæ partes, quæstio, & eius solutio. 2. ibi. Cum ergo [In auto] & ex eo cautiorem se esse credebat [Mortali] & sic suspensus quod ad se. de hoc cohabi. cleri. cap. fina. [Intermittere] bono modo, & sine murmuratione populi [Ceteris] excepto canone [Suppressis] quid si alius sacerdos assistens uerba canonis tunc dixisset? uide quod plene dixi de electio. q. sicut. §. super eo, in gl. per hoc [Corpus] tractat hic Hosti. quomodo corpus nō potest esse sine sanguine, & conuerso. de hoc dixi, supra cap. proxi. [Purum] i. non consecratum. ¶ In t. glo. 2. in fine] c. a consecratione abstine re [Simulare] Grego. Simulata t. equitas duplex est iniquitas. Hiero. super Is. lib. 6. In comparatione duorū malorum leuius malum est apertè peccare, quàm simulare, & fingere sanctitatem. Cum ille, qui celebrat, cū sit in mortali. iste uerò, qui fingit celebrare, & non celebrat [Non ueretur] si. C. de iudi. rē non nouā [Astringat] eadem ratione dixit Tho. in suo 6. quolibet. q. 6. peccare in idolatriam sacerdotem, qui peccatori occulto petenti eucharistiam dat hostiam non sacratā. ¶ Penultima t. glo. ponit duas lecturas. ¶ Vltima glo. no. duo, & à secundo duos casus excipit. secundo querit, & soluit. ¶ In 5. t. glo. ibi. §. sed & qui domini] serui manumisi præcedunt funus pileati, & qui sic incedunt pileati de uoluntate testatoris, uel hæredis si ut liberi, & non populus, & cetera. ¶ In t. glo. 2. in fine] Vin. & infra de condi. ap. uerum. ¶ In glo. quia populus, in fi.] Ioā. de elec. dudum. 2. infra de reli. & ue. fan. ca. 1. & 2. ¶ In glo. pe. ibi, occulte] facit quod no. 1. q. ulti. sancimus [et ibi, corrigat] in dictis patrum in nullo sic gaudet inimicus, ut in illo, qui cogitationes suas manifestare uon uult. Est & alia ratio: quia uidetur sciet̄ id facere. ff. de ritu nup. l. fina. [et ibi, tuetur] §. 2. dist. plurimos, de poeniten. di. 6. cap. 1. in fine [et ibi, nemo] ubi de hoc. & §. 1. distin. clericus solus [et ibi, intellige] secundum T. Vincen. Goffre. ¶ In glo. ulti. ¶ potest dici secundum Ioan. T. Vincen. nec ob. 3. dist. habuisse, quod intelligitur de illo, qui nec penitet, nec conuertitur [et ibi, quod sic] facit, quod no. 7. q. 1. nihil, & l. distin. de his. 2. in fi. ulti. glo.

S Y M M A R I V M.

- 1 Quod aqua in sacramento altaris conuertatur in flegma, improbat opinio. Quod Christus fuerit uerus deus, & uerus homo, probat, & num. 2. Item quod de ipso latere exierit aqua uera.
- 2 Anima rationalis & intellectiua est humani corporis forma per se & essentialiter, ab ea tristitia, & letitia. Qui contra sentit, hæreticus est.
- 3 Anima Christi aeterna & immortalis, & quomodo ostendatur. Sanguinis, & aquæ exitus de corpore mortui Christi fuit miraculosus, quid designet, nu. 6.
- 4 Creatura omnia de nihilo sunt à deo. Natura cedit miraculo. Componentia quæ hic dicatur.
- 5 Suffragium glossarum. Quando

quò ad officium oris non syncopando, nec aliud omit- tendo [Deuote] quò ad officium cordis. 33. distin. psal- mista. ¶ Ultima ¶ gloss. respondet per quæstio. quæ sit poena contrafacientis. ¶ In ¶ glo. ultima, ibi, Celsus] uide de sagit. capitulo uno, super glo. secunda. ¶ In ¶ glo. pri- ma, in fine] dicit Vincen. q. talis cum syncopa loquens & horas dicit, & celebrat, dummodò intèdat dicere, quod dicit ecclesia, & vtatur uerbis in propria signifi- catione, nec intèdat inducere errorem, de con. dist. 4. retulerunt. ¶ In glo. secunda, ibi, sententiæ] idem Vincen. maximè propter uerbum, & similia, idem Hosti. [¶ in fine] & 63. distin. Saloniæ, & infra de sagit. capitulo uno. ¶ In glo. ultima, ibi, canonis] unde, qui uenit ¶ contra canonem, monetur ante, quam per iudicem puniat, argumen. de cleri. ex. si celebrat, de cohabi. cleri. c. 2. & sequentibus, de electio. cum in cūctis: §. inferiora, nisi certa poena à canone sit inflicta. de hoc de præbe, extirpandæ, qui contra iudicem, statim puniri posset. ff. si quis ius dicen. non obtem. l. una, de offi. deleg. de causis [¶ in fine] adde, quod nota. infra de electio. §. ge- nerali, in glo. contrafaciens, libro sexto, & supra de treu. & pace, capitulo primo.

ANNOTATIONES.

- 1 Transire. Tex. ille utitur, uer. decet, quod minus importat, quam debet, uide Io. An. de uoto, magnz. in glo. hoc pater.
2 De electi. Et uide de maio. & obe. illud, super glo. si. per Io. An. & de concef. præben. detestanda, in glo. simile. & ista Bar. inducit ad suum propositum in se. si quis pro eo, ff. de fideiuf. & qui facit contra ius, præsumitur in dolo. ff. ad Silla. propter ueneni.

S Y M M A R I V M.

- 1 Eucharistia debet conseruari, quomodo in eius eleuatione, & por- tatione populus inclinare debet, & nu. 3.
2 Quomodo ad infirmum debeat deferri, & referri, & nu. 3. & 4. unde dicta, nu. 2.
3 Signum saluatoris non debet in terra fieri.
4 Sacerdotis officium in instruendo populo, & eius pueris quod hic,
5 Ad corpus Christi fugies an gaudeat immunitate, & an recipies. Priuilegium non extendendum de una ecclesia ad aliam, uel de pri- uato ad alium.
6 Contingere, quod potest, precauendum.
7 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 6.
8 In hostia salutaris eleuatione, quæ orationes, & hymni dicendæ.

C A P V T III.

1 Anè. Casus. Dicit tpe eucharistia debet cõseruari, quomodo in eius ele- uatione, & portione populus debeat in- clinare, quomodo debeat ad infirmū de- ferri: transgressores præcipit grauius puniri. secunda ibi, Sacerdos. tertia ibi, Quam, quarta ibi, Prælati [In- curiam] idest negligentiam. Phi. uel malam curā [Exar- descit] facit in autentico, ut non luxu. contra natu. res- pō. primo, col. 6. de excessi. præ. cleri. 16. q. 1. reuertimi- ni [Eucharistia] dicta ¶ ab eu, quod est bonum, sicut euge, & charis, quod est gratia. nec debet scribi per. H. quia tunc esset interiectio dolentis, nec est etiã aduer- bium respondēdi. inde uer. Heu. dolet, eu prodest, eu dat responsa uocanti, secundum Hosti. & adde, quod dixi supra de testamen. nos quidem, super prima glo. [Singulari] idest, in quo nil sit aliud. Pe. [Deuote] ob hoc ¶ signum saluatoris non debet fieri in terra. C. nemi. li. fal. l. i. Vincen. facit de officio ordina. si canonici, li. 6. [Debeat] de ætate, & qualitate, cum sit. & clericus eius pueros. quod dic, vt de uita, & honestate clericorum,

capitulo. 3. [Inclinet] sic incuruatur, cum legitur euan- gelium, stando tamen, de con. dist. 1. apostolica [Idem faciens] plebs se reuerenter inclinando, & ad hoc per sacerdotem instruat [Eam] eucharistiã [Decenti] pu- ta superpellicio, uel capa rotunda cum stola, ad hoc de uita, & honestate clericorū [Mundo] absurdum. n. & c. de custo. eu. c. 2. in fine [Referat] debet ergo presbyter ire munitus eucharistijs, ne uacuis reuertat, & ne ip- so reuertente homines idolatrizen adorando creatu- ram, nō creatorem. & si propter multitudinem infir- morum totum expenderet, in reuertēdo cesset lumē, & sonitus campanellæ secundum Hostien. [Manifeste] non sub capa [Ante peccus] non post collum [Lumine] sic missa ¶ non debet sine lumine celebrari, infra c. si. [Candor] sapientiæ. 7. [Ex hoc] scilicet q. sic fideliter cū- stoditur, & reuerenter tractatur [Apud omnes] no. hoc Vincen. & Gof. q. fugiens ad corpus Christi, quod de- fert sacerdos ad infirmum, non gaudet immunitate, urentes ratione, quam no. Ioan. 13. quæstio. 2. cap. ulti- mo. sed Ioan. ibi de recipiente loquitur, non de fugiē- te. Host. uerò dixit hic, & Vin. fatetur hoc honestum, q. fugiens gaudet immunitate, licet non recipiens. & est ratio secundum eum, q. corpus Christi recipientē captiuum inuenit, & sic captiuum dimittit, ne uideat omnino damnare iustitiam, cum iuxta psal. Iustus est dominus & c. & summum bonum, & c. 12. q. 2. cū de- notissimam fugientem uerò, quem liberum inuenit, in libertate cõseruat. probat autem hoc multis ratio- nibus. & primò quia si propter honorem dei ecclesia habet illud priuilegium, ergo fortius ipse deus: quia propter quod unumquodque, & ipsum magis, in cle. de reli. cap. 2. no. in prin. secundò quia si statua præfe- cti saluat hominem, in sti. de his, qui sui, uel ali. iu. sunt. §. sed hoc tēpore, multo fortius corpus Christi, quo nil maius. 95. dist. ecce. ad hoc fides mulieris patientis fluxum, vt legitur Matth. 9. Nec ob. eucharistiam esse cibum animæ: quia nihilo minus corpus Christi est, & corporali ecclesiæ præferendum. nec ob. priuilegiū non extendendum: quia illud uerum de una ecclesia ad aliam, uel de priuato ad alium, de priuile. sane. Itē lōge grauius est æternam, quam temporalem & c. de hare. uergentis, & ex cõtraria opinione sequi posset, q. eucharistia proiceretur in lutum. & precauendum est, quod contingere posset, de ser. non ordi. c. 1. & di- cit se non uidere, quare magistri contrarium notaue- rint: quia & si odiosum restringatur, est tamen contra regulam fauorabile restringi, de reg. iur. odia, libro 6. [Transgressores] sacerdotes, uel inferiores. ¶ Scdã ¶ glo. respondet per quæstio. quam tripliciter soluit, & sol- mediam moderatur. ¶ In ¶ glo. ult. ibi. l. i. in fi.] uide in præ. c. de causis, super ulti. glo. ¶ In ¶ glo. 2. ibi, uerus homo] uel, Salue caro Christi, quæ pro me passa fuisti. Inus me munda Christi caro, sanguis, & unda, uel illa, Rex se- det & c. Gof. uel ista, Auerte faciam tuam domine, cū tribus uer. sequentibus, uel, Deus propitius esto, uel, Iesu Christi fili dauid redemptor mūdi miserere mei. Abb. uel secundum Vinc. ista, Aue principium meæ creationis: aue uaticū meæ peregrinationis: aue cau- sa meæ saluationis: te odor, te uerum corpus Christi esse cõfiteor. per quod liberati sumus à potestate dia- boli, sanctissime pater miserere mei, & adde hanc ora- tionē, Deus qui singularis corporis tui hostia totius mundi soluisti delicta, maculas scelerum nostrorum absterge, & omnium uiuorum, & fidelium defuncto- rum peccata dimitte, eisque præmia æterna concede, uel ¶ In Mar. & Phi. Grarias agimus tibi, domine san- cte pater, pro iam beatificatis postulantes, ut eorum interuentu apud te mereamur adiuuari. pro his autē, qui adhuc in purgatorijs detinentur. Immolatur tibi pater filius obsecrando, ut per hanc sacrosandam ho- stiam

stiam pena illorum breuior fiat, & leuior. pro nobis autem, quos adhuc peccata grauant carnis, & sanguis imolatur tibi filius supplicādo, vt peccata, quæ existē- tes in carne contrahimus, caro mundet, sanguis lauet domini nostri Iesu Christi. Item hymnum, Iesu no- stra redemptio & c. ¶ In ¶ orationem dominicam quā Chri- stus docuit, Matth. 6. A. nec potest discipulus esse su- pra magistrū. Hosti. [¶ in fi.] posset sic corrigi: sit hoc sacramentum domine ad honorem, & c. ¶ In Hostien.

- 3 Episcopus quolibet die dominico debet esse presens in ecclesia ca- thedrali, nisi impediatur iuste, & antunc celebrare.
4 Epilogus, & additio glossarum.

C A P V T XII.

1 Ereferente. Casus. In die cene do- mini episcopus in sua ecclesia tantum missam celebrare debet, & chrisma cõficere. ponit mandatum, cuius præmittit cām specialē. scdã ibi, Fraternitati [Qua- cumque] aliàs quatacūque, quasi dicat, etiã si sit episco- pus, si. de testi. cum à nobis [¶ alde felix] minus est tene- re sacerdotiū, quam mereri: dicit Hiero. ad Pamma. 2. 3. c. [¶ nam] unde ¶ nec semper istud cõmendatur. de con. di. 2. quotidie [Dumtaxat] sed cū sacerdos simplex propter peregrinos superueniētes secūdã missam di- cere possit, de hoc supra eo. con suluisti, quare huic ar- chiepiscopo præcipitur, ut unam tantum dicat, & cer- to loco? Solutio, Potest esse ratio: quia, ut dicitur in glo. & in an. peregrini eum cogebant celebrare. unde fugiebat celebrantis deuotio, de con. di. 5. nō medio- criter. 33. q. 5. saluabitur. 45. dist. de Iudæis. Secunda ra- tio: quia posset tantum in prima missa detineri, q. im- pediretur, & sic per consequens chrisimatis cõfectio, quod consecrari non debet nisi illa die. de hoc de cõ. dist. 3. literis, & di. 4. omni tempore. ibi uerò missa pe- regrinorum sequitur ordinariam. Ad id, quod de sa- cerdote obicitur, respondetur ibi, non est alius sacer- dos, qui aliteram dicere possit. sed hic multi erant, qui poterant primam dicere peregrinis. & nullus præter archiepiscopum, qui posset dicere secundam. imò ui- detur, q. hoc mandatum sibi fiat ad excusationem, & requisitionem suam. si. de institu. ad decorem. posset etiam dici, q. is, qui habet chrisma cõficere, ob hono- rem chrisimatis illa die nō debet nisi unam missam di- cere. quod quidam præcise tenent: sed secūdum istos sequeretur, q. si quis habet duos episcopatus tam pro- pinquos, q. in vtraq. ecclesia posset celebrare, & chris- ma cõficere. hoc ei nō liceret: & tamē isti super hoc ius non habent nisi istud: tamen si hoc dicitur uis se- qui, dicere posses, q. uno anno celebret in una eccle- sia, & alio in alia, & q. chrisma nnius ecclesie in aliam transmittatur, ut sit frequenter scdum Hosti. [Con- ficere] non ¶ ob generali interdictione loci, de sent. ex cõ. quoniam, lib. 6. imò & quolibet die dominico debet episcopus esse presens in ecclesia cathedrali, nisi ius- tum impedimentum occurrat, de con. dist. 3. epi- scopus, argumen. 7. q. 1. & temporis, in fine, & argumen. ¶ tunc celebrare debeat, quasi reddens debitum spõ- sã suæ: cõtra quod saluo impedimento canonico nul- la est exceptio admittenda, argumen. de coniu. lepro, cap. 2. [Solemnia] & tunc ab episcopis, qui chrisma con- ficiunt, & non ab alijs dicitur, Gloria in excelsis deo, de con. distin. 1. porro. Phi. ¶ Vlti. ¶ glo. ponit casum. ¶ In ¶ glo. ult. ibi, papæ] hæc patent in an. [¶ in fi.] de hoc, supra de elec. quòd licet.

S Y M M A R I V M.

- 1 Missa quæ celebranda in conuentualibus ecclesijs, & nu. 2. Torpor pro pigritia, uel defectu. Obrepere, quid significet.
2 Pro defunctis in singulis missis iubet orari canon. Eorum amuesarij quando, & quomodo faciendum, & à qui- bus, & cur permissum. Est licitum, si pro eo, quid relinquatur, & quo nomine appelletur alio, num. 4.
3 Epilogus, & additio glossarum, nu. 4. Defunctorum animæ quot soluantur modis. Preces malorum profintne, an noceant. Per alium quis potest saluari, non damnari.

C A P V T XI.

1 Vm creatura. In ¶ conuentuali- bus ecclesijs con- uentualiter celebrãdæ sunt missæ de festo, uel feria, & pro anniuersarijs defunctorū: ponit mandatum, cuius præmittit causam generalē. secunda ibi, Mandamus [torporem] ponitur pro pigritia, uel defectu [Obrepere] quasi subintrare latenter, ut in præ. ele. uerū, quia etiam, ubi de hoc [Defunctorum] canō ¶ iubet in singulis missis orari pro defunctis, de con. dist. 1. cap. pe. [Festo, uel feria] q. d. si anniuersarium incidat in festo, faciendum est saltem in priuato, & mis- sa festi solenniter in conuentu. & si non est festum, po- test dici missa anniuersarij solenniter, & ferialis in pri- uato, ut diei qualitas requirit: habet locum in con- uentualibus, & posset habere locum in capellis, qua- si sit hæc iusta causa bis celebrandi, supra eo. consuluisti, & cum cõmuniter mortuos obliuioni tradamus, fuit hic permissum eorum anniuersarij: ad quod hi, quibus propter hoc aliquid est relictum, quasi ex de- bito tenentur, simi. de decimis, parochianos, nec est hoc simoniacum, de præben. significatum, de uoto, non est, ne præ. ui. su. c. 3. secundum Hosti. [Conuentuali- ter] i. solenniter in conuentu. ¶ Prima ¶ gl. respondet per quæstio. quid hic dicatur anniuersarium. ¶ In ¶ gl. prima. ibi, mortis suæ] interdum dicuntur uigilia. 91. dist. cap. 1. & sic Paduæ [¶ ibi, sanctorum] an preces malorū profint, uel noceant, no. 49. di. §. 1. & 3. q. 7. in grauibus [¶ ibi, elemosynis] de his quattuor suffragijs posui uer- sus, supra de sepul. cap. ulti. [¶ ibi, agnatorum] & sic po- test quis per alium saluari, licet non per alium damna- ri. de hoc. 1. quæstio. 4. iam itaque.

ANNOTATIONES.

- 1 Priuato. Debet tamen semper præcedere missa festi, uel ferie missam mortuorum, uide rationem, quare, per Ioan. And. supra eodem consuluisti, super glo. secunda.

S Y M M A R I V M.

- 1 Episcopus in die cene domini in sua ecclesia tantum celebrare debet, & chrisma cõficere, excipitur casus, nu. 2. Missam cuiuslibet sacerdoti unam sufficit celebrare, neque semper, num. 2. excipitur ibid.
2 Missam unam quare hic tantum dicere præcipiatur archiepiscopo. Chrisma consecrari qua die debeat, & nu. 1. & solenniter, num. 3. in fin.

S Y M M A R I V M.

- 1 In sacrificio altaris plus uini, quam aqua ponendum, & ratio, nu. 4.
2 Archiepiscopus in prouincia quando iurisdictionem habeat.
3 Epilogus, & additio glossarum, nu. 4. Vnum quibus præcipue gratum.

C A P V T XIII.

1 Erniciosus. Casus. In sacrificio al- taris plus est de uino, quam de aqua ponendum. & primò ponit ab usum, quem secūdò improbat ibi, Cū secun-

secundum tertio fieri prohibet ibi, ideoque [In sacrificio] id est in calice, in quo fieri debet sacrificium [Generalis] turpis autem est pars &c. infra de spon. du. duas [De aqua] rprehenditur ergo ponens plus de aqua. Itē non ponēs aquam, infra capitulo primo, debet ergo fieri cōgrua comparatio [Prouincia] non solum propter diuina officia habet archiepiscopus iurisd. in prouincia, ut dicit gl. & Innocen. sed etiam, quando per totam prouinciam est uitium cōmune, ut hic de inst. cap. 3. de rescriptis ad hoc, de officio ordi. pastoralis. ¶ Prima ¶ glo. no. consue. attendi inducit quatuor similia. addit etiam aliam rationem. ¶ In ¶ prima glo. ibi, alia ratio] & per has rationes secundum Goff. soluitur, quod obijci posset hic irrationabile, cū multa aqua designet multum populum, supra eodem, cum Marthæ, & quia in multis locis est uini penuria, & in alijs uina fortissima [¶ ibi, bibendum] præcipuē ultramontanis, quibus grata est hæc vsia. ff. de cōtrahe. emptio. in uenditionibus. §. finali, aliās est l. & incipit, emptio nem, secundum Goffre. sed dicit Host. supra e. in quadam, ¶ q non est speciale in ipis, cum in eo quilibet ordo concordet. Vnde uer. Vno, cui codo, concordat quilibet ordo [nec uicini] Gof. respiciunt uinum Campanum. ff. de uer. ob. ubi autem non apparet. 2. respō. nec cum nouo prauī saporis permutaret uinum uetus electum. ff. si cer. petra. l. 3. [¶ ibi, facit] & quia aqua cum uino transit, accessorium ergo non sit plus quantitate, quam ipsum principale: non tamen ponant tā modicum, sicut templarij, qui cum uase uini, quod tenet. 100. cados, ponunt ad bibeudū guttam aquæ secū dum Mar. & Phi. dicit Hostien. ¶ in uino principalis elucefcit hoc sacramentum, supra e. cum Marthæ. §. i. Item non legimus Christum posuisse aquam in calice. Item credere debemus, ¶ de latere Christi maior quantitas exiuit sanguinis, quam aquæ, cum naturalior fuerit exitus sanguinis, quam aquæ. §. e. in quadā.

liuione, uel ignorantia hoc fecit [Et aqua] huic ¶ inter dici deberet aqua, & ignis, ut puniretur, in quo peccauit, & in cuius pœna locum successit hodie deportatio. ff. ad. l. lul. pec. l. 3. ff. de pœnis. l. 2. Goff. la. ¶ Secunda ¶ gl. respondet per quæstio. & ponit so. Hug. ¶ Tertia ¶ glo. respondet per quæstio. an in uase ligneo sacrificare, & de quo debeat esse calix. ¶ Quarta respondet per ob. & sol. ¶ In ¶ 4. ¶ gl. ibi, licet. §. ubi. ¶ iude in c. præ. de his, super. 1. glo. ¶ In ¶ glo. 1. in fi. ¶ iudicium tamen deberet agi cum eo, de hoc de elec. innotuit. ¶ In ¶ glo. 2. ibi, scriptum est] i. ad Chorin. 5. [¶ in fi.] & ca. 2. ubi de hoc cōmuniter theologi contra, ut Tho. 3. par. sum. q. 84. art. 4. & Host. hic, licet grauer puniri debeat Latinus id faciens. ad hoc de tempo. ordi. c. 2. securius enim conficitur panis azimus. uix enim est, quin de fermentato aliqua mica cadat. Tho. ubi sup. reddebat alias causas. Prima, quia Christus hoc sacramentum instituit prima die azimorum. Matth. 26. Mar. 14. qua die nil fermentatum in domibus Iudeorum esse debebat. Exo. 12. secunda: quia hoc sacramentum est propriè corporis Christi quod sine corruptione conceptum est, magis, quam deitatis. 3. quia hoc plus competit synceritati fidelium, quæ requiritur ad usum huius sacramenti. unde. 1. ad Chorin. 5. Non in fermento &c. & ibi, Itaque epulemur in azimis synceritatis, & ueritatis. ¶ In ¶ glo. 3. ibi, uasa] idem ibi no. Io. [¶ ibi, ligneo] propter porositatem [¶ ibi, uero] propter fragilitatem. ¶ In ¶ glo. 4. in fi. ¶ de offi. leg. licet. ¶ In ¶ glo. pe. ibi, legitur] Leui. 6. & olim habebatur, de ui. & ho. cleri. quoniam, in parte decisā, & dicebat ibi. T. ¶ ignis mysticè designat feruorem caritatis: altare officium prædicationis, uel ipsum sacerdotium, quem nutrit sacerdos pietatis operibus [¶ ibi, iafoni] 2. Mach. 1. & 2. [¶ ibi, cap. 1. & 2.] ubi de hoc. ¶ In ¶ glo. ultima, in fi. ¶ & ¶ est lata culpa non intelligere, quod omnes intelligunt, uel nescire, quod omnes sciunt. ff. uer. sig. l. latæ. & dicitur supina ignorantia, de qua de cle. ex. mi. apostolica, secundum Host.

ANNOTATIONES.

¶ Prouincia. Id est in subditas suffraganeorum, & uide Ioan. And. de insti. ex frequentibus, in gloss. tenet hæc sententia.

SVMMARIVM.

- 1 Missarum solemnia celebrans presbyter sine quibus, uel quibus adhibitis deponendus est, & num. 2. uel aliter puniendus, ibid. & num. 3. 6. 7.
2 Eucharistia non debet absque igne portari. Interdictionis aqua, & ignis loco que pœna successit.
4 Epilogus, iussu agium, & suppletio glossarum, nu. 5. 6.
7 Ignis mysticè quid designet. Aare quid.
8 Culpa lata quid.

CAPVT XIII.

Iteras. Casus. Ab officio, & beneficio deponendus est presbyter, qui sine igne, & aqua, uel in pane fermentato, uel in ligneo scypho sacrificat. communis diuisione. secunda ibi, Cum igitur. Prima ponit duos excessus presbyteri. secunda ibi, Intellecto, ponit alios duos [Confessus] no. pro his, quæ dixi de accusa. qualiter. 2. super uer. redde [Igne] sine ¶ quo etiam non debet portari eucharistia, sup. c. sanè [Sacrificabit] no. quia sacrificabat, & sic est pro Hostiæ, qui tenet, ¶ sine aqua uerum sit sacrificium, licet grauer peccet, & puniendus sit hoc faciens. alias dixisset hic, ¶ sacrificare simulabat, supra eo. de homine. & de hoc dixi, supra eo. cū Marthæ, super uer. elucefcit, & super uer. cum uino. hæc etiā fuit opi. Hug. ut no. de con. dist. 2. cap. 2. & magistri sen. lib. 4. dist. 11. cap. fi. In eo tamen loquitur, qui non intendit errorem inducere, sed ob-

ANNOTATIONES.

¶ Intelligere. Hic ergo lata culpa dolo æquiparatur etiam in pœna depositionis ab officio, & beneficio. uide de materia in c. bon. fides, supra depositi, super gloss. 2. & Bar. in l. 1. §. non autem, ff. si quis test. li. iul. esse fuerit, & in l. quod Nerua, ff. de positi.

SVMMARIVM.

- 1 Continuatio, uel æconomia tituli. Baptismus à quibus conferri possit. in quibus consistat, nu. 3.
2 De eo ubi nam alibi in libris, & titulis & capitulis præterquam hoc in titulo tractetur.
4 Si baptizetur quis in flumine, uel in fonte, an sola illa aqua, qua corpus tangit, sit sacramentum.

De baptismo, & eius effectu, Rub.

¶ Viso ¶ de corpore Christi, quo nil maius in sacrificijs, de con. di. 2. nihil, de baptismo, quod necessariū est, & magis efficax, & reliquorum sacramentorum ianua, infra titu. proxi. ueniens, est uidendum, uel aliter, ut dixit Inn. sicut missa, & eucharistia à sacerdote debet celebrari, & confici, & de hoc uisum est in proxima rubrica, sic baptismus debet à sacerdote conferri, licet ualeat collatus ab alio, sup. de sum. trini. c. 1. §. sacramentū, ideò &c. Habetur ¶ materia, de con. di. 4. per totum. 68. di. ca. 1. & §. quod ergo, cū. c. se. 1. q. 1. dedit, & ca. seq. usq; ad §. nemo, & c. sicut Christus, & repetitur in cle. ultra titulum autem, inf. proximū, & infra de ap. & re. bap. conuenit rubricæ de sum. trini. firmiter. §. sacramentum, de sacra un. c. uno. §. quia uerò, de cōsan. & affini. de infidelibus, de accusa. ueniēs, de Iudæis. c. 1. & c. Iudæi. 2. & c. sicut, de sen. ex. respō. so. facit lib. 6. de elec. fundamenta. §. ne aut, de cogna. spiritu.

spū. c. 1. 2. & 3. de hæreticis, cōtra Christianos, de sen. excō. qm̄. & in Cle. de sum. tri. c. vno. §. fi. Dixit hic Innoc. in rubrica, & Host. post cū, ¶ quæri cōsueuit, in quo consistat sacramentū baptisimi. super quo triplex reperitur opi. dicunt enim quidā, ¶ ipsa aqua est baptismus. uel sacramentū baptisimi. Alii dicunt, ¶ in ablutione, siue tinctione baptizati duo reperiunt. ¶ passio ex parte baptizati, & actio ex parte baptizantis, & dicunt, ¶ ablutio, siue tinctio, & huic opinioni uerū assentire magister in sententiis. nā ipsa tinctio, actio, uel actus quq; est peccatū. Tertii dicūt, ¶ character, q in baptismo trāsferret, siue conferret, est baptismus, siue sacramentū, & hoc dist. 4. tunc ualere, nō ipsa aqua, uel tinctio, quæ uelociter transeūt. & exponūt, qd dē, baptismus est intinctio &c. i. character in tinctione collatus. Innoc. dixit, ¶ sicut tria sunt in sacramento altaris, ut legitur & notatur, supra ti. 1. cum Marthæ. §. distinguēdū, sic & tria sunt in baptismo. Vnum est, quod est tantū sacramentū, & nō res. aqua abluens, siue ablutio, uel intinctio aut passio. Secundum est, qd est res tantū sacramenti, & nō sacramentū. ¶ peccati remissio, & gratiæ infusio. Tertium est, quod est res, & sacramentū. ¶ character animæ impressus in baptismo. aqua igitur uerbo dñi sanctificata proprie est sacramentum, sicut & species panis, & character secundario, sicut & uerū corpus Christi, & de characterē uide quod dixi, de sacra. non ite. super rubrica, ¶ hic dixerat Inn. & Host. Et notandum est, qd si quis baptizetur in flumine, illa sola aqua est sacramentū, q corpus tangit, & si quis eā bibat, aquā sacramentalē biberet, & hoc idem esset. si quis biberet aquā consecratā de fonte baptisimi, tamē quidam asserunt totam aquā, quæ est in fontibus baptisimi, sacramentū esse, ex quo ¶ ordinē ecclesiæ cōsecrata est, etiā si nullus ibi baptizaretur, quia ex quo sacerdos eam totam consecrare intendit, uerbū consecrationis accessit ad totam aquam, quæ est in fontibus, secus tñ esset, si quis baptizaretur in flumine, hoc enim impossibile esset, quod totum flumen cōsecraretur, quod est in continuo fluxu: sed minus prudens esset sacerdos, qui hoc intederet. Melius ergo uidef, ¶ nō solū in flumine, sed et in fontibus illa sola aqua sit sacramentū, quæ tangit corpus, & nō tota aqua fontis quinimo & quantūcūq; consecratur aqua fontis, tñ nunquā sit sacramentū per sola uerba cōsecratoria, q ibi dicuntur, nisi & puer ibi baptizetur cum uerbis ad hoc ordinatis, nā priora uerba sunt tantū de solēnitare, & ideò nō faciunt sacramentū. Itē cuius rei esset sacramentū, cū nulla sit actio, in qua significet infusione gratiæ factā, uel characterem infusum, quasi dicat nullus, secundum Innoc. cuius est hæc tota glo.

SVMMARIVM.

- 1 Titulus hic cum duobus primis capitulis ubi olim erant collocata. Amen, non dicitur de substantia baptismi.
2 Baptizari qua forma debeat, & lingua, & nu. 5.
3 Baptismus ut teneat, quæ requirantur à laico si conferatur, ommissa suppleantur à presbytero, nu. 6. Ecclesia potest constitutiones facere super baptismo, & alijs sacramentis, & quas & super quibus alijs, circa finem.
4 Epilogus, & suppletio glossarum.

CAPVT I.

¶ Iquis. Iste ¶ titulus cum primis duobus capitulis erat in fine secundæ compilatione [Ter.] uel semel tm̄, de cō. di. 4. de trina. Inn. & capitulū, si quis presbyter. quod ibi præcedit, uidef cōtra: sed ibi soluitur [Immerse] iude quæ dicā. in gl. magna, uer. in his uero, & j. e.

debitū, in pr. [Amen] quia istud nō repetit infra, nec habet. j. e. debitū, & c. seq. & de cō. di. 4. prima, circa fi. & si qs psbyter, & c. multa. in fi. nec Matth. vi. dñ nō esse de substantia [Baptizo] dicit Inn. & Host. ¶ q non esset baptizatus puer, si diceretur, Baptizat te Christus, uel Petrus uel sacerdos, baptizate demōstrato, uel baptizate Petrus a tali. Verumtm̄. si esset aliqua prouincia, q nunquā formā nostram accepisset, & dicta uerba, uel alia uerbis æquipollētia exprimeret baptizās, sic baptizati deberent haberi pro baptizatis. Sed oppones & dices, nōne idē iuris est de una ciuitate, quæ nunquā accepit formā nostrā, uel de singulis sacerdotib? Respōdeo non. aliud enim in prouincia, aliud in ciuitate, uel singulis ciuitatibus. Et est ratio diuersitatis: quia in prouincia potest error iustus & probabilis assignari: idē ad illos cōstitutio ecclesiæ nō extendit, nisi ex quo sciunt formā, & sic fuit diffinitū de Grecis Calabria, qui hāc formā seruauerūt. quinimō & plus fuit eis cōcessum. ¶ q et in futurum ¶m prædictā forma suā, quā seruauerāt, baptizaret. In alijs uero singularibus nō est error pbabilis; & ideo cōstitutio ipsos ligat, ar. 82. dist. proposuisti secundum Inn. ¶ hæc tñ ratio non est multum efficax secundum Host. Certum est enim quod forma, quam seruat Rom. ecclesia, sicut & sua constitutio generalis omnes astringit, ut patet in eo, qd le, & no. §. de cōst. c. 1. & c. fi. & de tēp. or. c. 2. ergo adeò ligat prouinciā, & uniuersos, sicut unā ciuitatē & singulos, ut patet in eo, qd le, & no. supra de post. c. 1. ergo pot reddi melior diuersitatis rō, quare aliud sit i prouincia, & aliud in ciuitate, hæc. f. ga in prouincia una maius iminet scādalu. quia ibi est maior hōium multitudo, quā i una ciuitate uel singulis. ubi autē est maior multitudo & plurimorum strages iacet, seueritati detrahit, & dispēsat facilius, quā i paucis. l. dist. ut cōstitueret, & patet in eo qd le, & no. supra de tēp. or. c. 2. infra de cler. exc. mi. latores, sed & cū illis prouincijs, q suos ritus ab antiquo habuerūt, & seruauerūt alienos a nostris sicut patet in Græcis, ut paulatim trahat ad deuotionē, & obediētā Ro. eccle. & unione ouilis, est, in quātū pot fieri sine offensione fidei, benignius agendum & eis deferendū, ut infra eo. licet Græcos, & adde, qd ibi dicā, ideoq; & in uoto cōtinētia eis parci. 3. 1. dist. Nicens, supra de vi. & ho. cler. ut clericorū. §. fi. & de cl. cōiu. cū olim. eadē rōne parciur Iudæis, & paganis, & neophitis cōstitutiones ecclesiæ generales ut patet in eo qd le, & no. j. q. fil. sint leg. c. fi. & de diu. quāto, & c. gaudemus, & c. deus qui, & infra de pœn. deus qui, & no. infra e. c. in gl. nō licet, uer. sed nec dicimus, & seq. pot autē ecclesia p̄dictā formā Græcorū, quā in baptizando seruāt, sine periculo fidei tollere, qd ex eo apparet: quia forma, quā seruatur ecclesia Ro. nō fuit de uerbo ad uerbū à dño cōstitutata, imò potius ex cōstitutione ecclesiæ uires sumit, quod et ex eo euidenter probatur, quia & in prima ecclesia baptizabat in noīe trinitatis, & i noīe Christi, nec seruabat hæc forma: sed postea fuit ab ecclesia cōstitutata, ubi patet de cōst. dist. 4. firmissime, & c. à quodā Iudæo, & c. se. nemi ni autē est dubiū, quin papa possit cōstitutionē ecclesiæ dispēlare, & et formā, quā hodie tenemus mutare posset ex causā, & aliā statuere, nou tñ oīno nouā, sed saltē illā, q antiquitus seruabat, ut diceret, Baptizo te in noīe trinitatis, nel in noīe Christi, ut dictū est. arti. in eo, qd le, & no. §. de cōst. cū uenerabilis, uer. nec intel ligat. uel. ut qdā dicit, ut baptizaret in noīe patris tm̄ quia in expressione unius p̄sonæ intelligunt & aliæ, ut in lib. sen. 4. dist. 2. c. hic quærit, & seq. multo fortius posset statuere, ¶ forma Græcorū ubiq; seruaret, quæ & magis uidef formā euāgēlii, quæ in secunda & nō in prima p̄sona exprimitur, cōsonare, atramē dñs Clemēs papa. III. super dicta. q. consultus respōdit, ut dicit Io. A. super 3. Decr., ff Host.

Hof. eo audiente tales non esse baptizatos. Sed nunquid loco huius verbi. baptizo, posset poni, lauo, uel balneo uel tingo: R. esp. deo secundum Inn. quia hoc uerbum, baptizo, plus importat, qua sit eius propria significatio. nam in hoc loco baptizare est aliq. in aqua sub certa forma tingere, siue immergere, ut patet in hoc. c. licet de pronomine, ego, teneat Inn. & Hof. quod tenet glo. pronomen tamen istud, te, dicunt esse de substantia, quia expressior est demonstratio per pronomen, & accusatiuum, quam si diceret, baptizo illum, uel simpliciter baptizo in nomine & c. Itē posset intelligi aliās baptizata scutella, uel ipse baptizans, uel manus baptizantis, uel si. Itē quia inter baptizantem, & baptizatum dicitur esse differentia infra eo. debitum. ergo, te. est de substantia. Si uero cū occur runt plures baptizandi, dicit, ego baptizo uos, & simul supra omnes aquam proiciat, uiderentur tales baptizati, aliās quomodo potuissent apostolus una die tria millia hominū baptizasse, de cons. di. 4. proprie imō & si magnus princeps conuerteretur & baptizaretur & sacerdos ex curialitate, & ne offenderet ex singulari locutione, sicut quidā faciunt, diceret, ego baptizo uos, forsā per hoc nō uitaretur baptismus p̄m Hof. Dicit tū tutius, q̄ sicut nec plures unū, sic nec unus simul plures baptizat, sed singuli singulos, ad hoc. 30. q. 4. q̄d aūt, de cons. di. 4. in catechismo, & c. non plures, de cog. spi. quamuis, lib. 6. & q̄ baptizans tā in sua, quā baptizati persona non utatur plurali dicens, baptizamus te, uel baptizo uos, sed singulari, ut dicit, & faciunt hęc ad no. de re iudi. c. pe. in gl. ult. lib. 6. In nomine non licet mutare dicendo. In uirtute, uel in nominibus patris & c. Est enim secundum Inn. magna differentia inter uerba, nomine, & uirtute, & an loquatur in singulari, quod designat unitatem essentia, uel in plurali, quod nec unitatē designat, idem ferē in omnibus aliis uerbis hic positis, sunt enim uerba substantia forma, secus tamen, secundū Inn. est in forma facti, quā in forma uerborū, ut si quis bis, uel quater, uel pluries immergat. sem p̄ enim baptizatus est puer dummodo baptizās baptizare intēdat, & si credat. 4. immersiones necessarias. Et est diuersitatis ratio, quia in uerbali forma certa uerba statuta sunt, ita, q̄ ipsa uerba & etiam forma uerborum sunt de substantia. In his uero, q̄ facti sunt, & ipsum respiciūt, sicut immergio, nihil est de substantia, nisi ipsa in in dō aqua. unde etiam sine immersione. i. licet non immergatur baptizandus in aqua, sed tantum super eum proiciatur, baptizatus est. facit Eze 26. effundam super uos aquā mundam & mundabimini ab omnibus iniquitatibus uestris. Item posset esse aqua penuria. Itē debilitas baptizandi, cui posset ex immersione imminere periculum, & ideo, quia immersio, uel aspersio p̄m Inn. una uel trina ad solennitatē tū pertinet, corū omisio baptismū nō uitiat, de cons. di. 4. c. 1. & 2. & c. de trina Sed quicquid dicat, tū nihil est omittēdū de eo, quod p̄t fieri & generaliter cōsuetū est, quia regulariter & semper & in uerbis & in factis forma exacta diligentia est seruanda. Sed nec dicimus, q̄ ecclesia imprimat characterē animæ baptizati, imo solus deus hoc facit. Ecclesia tū p̄t facere cōstitutiones sup baptismū, & circa collationē baptismi certas formas p̄figere, p̄ quas quia bonē sūt, & q̄a deus ipsas raras habet. s. de trāsla. cpi. c. 2. & 3. Character imprimi illi, qui p̄m ipsas baptizatus est p̄ ministeriū baptizātis, supra de fide cath. c. 1. §. pe. infra c. de bñ. §. si. Idē facit in matrimonio infra de cōs. nō debet, & in aliis sacramētis, ut patet in eo, q̄d no. & le. §. de tēp. or. c. 1. & 2. & de sac. unc. c. unī co. & de fac. nō ite. c. 1. & si. & iuramento, ut no. supra de resc. cōstitutus, supra de iure iu. ueniētes, & in uoto ut le. & no. sup. de uoto. c. 1. & fere in oibus alijs, quā

non sunt contra fidem. p̄m Inno. quod dic, ut plene de conc. prae. proposuit. hoc autē notandum est, q̄ ad hoc ut baptismus teneat. necesse est, q̄ baptizās intendat baptizare, & nō tū balneare, uel carnes lauare. non tamē uidetur necessariū quantum ad effectū baptismi. q̄ sciat, qd sit baptismus, q̄ sit factus, uel q̄ ibi gratia infundat: imō si & crederet totū p̄rium, & totā iruffam, & deceptionē reputaret, & tū si nō gerat in mente facere, qd facit ecclesia, imō & si contrariū in mēte gereret, & si tū neciat, quid sit ecclesia, uel ipsam nō credat esse, uel aliquā p̄tatem habere: tū dum modo intēdat dare id, qd dāt alii baptizātes, & formā seruet, nihilominus ualet baptismus. Inde est, q̄ si qs uadat ad Saraceniū, & dicat ei, baptiza me, & doceat eum formā, & ille Saracenus baptizet eū, non credēs per immersionē aliqd. aliud operari nisi madefactionem, nec intendat eū baptizare, sed madefacere p̄m intentionē petentis baptismū. i. ut baptismus heat suū effectū, sed tū baptizans tanquā minister conferre intendat, qd baptizātes alij cōferāt, uerē baptizatus est. Sed si hoc nō intēderet, nō baptizaret. Sed qd si baptizatus petijt baptismū, tū nō intendebat baptizari, nec credebatur baptismū aliqd. operari, nūquid est baptizatus: ut q̄ nō: quia ex quo non cōsentit, non baptizat, q̄ uis forma seruet, siue & sine cōsensu non p̄itur matrimonii, licet uerba cōsensu exprimantur, infra de spō. tua nos. Sed cōtra, quia nedū fraudulētus, sed etiā coactus baptizatur. 4. §. dist. de iudais, & furiosus, & domiens, si prius erat in uoluntate baptizandi, infra c. maiores. §. item quæritur. Sol. qui sic fide accedit ad baptismū, non est baptizatus, quāuis ecclesia, q̄ fictionem ignorat, propter ipsam ignorantia talē cogat seruare legē baptizatorū, q̄a nō iudicat de occultis, infra de simo. tua nos. unde & plerumq; iudiciū ecclesie p̄m exteriora, & cōem op. p̄ ueritatē iudicat. §. de sen. excō. à nobis. 2. §. 1. Nec ob, qd in p̄rium allegatū est de coacto, q̄a in ipso deprehendit uolūtas, licet coacta. 16. q. 1. meritō. Si uero nunquā cōsensisset baptismū. licet illud uerbo petijisset, & coactio fuisset absoluta. ide dicerē, q̄ in superiori p̄ximo casu. Sed nec ob, qd dicitur est de furioso, & dormiēte. q̄a tales credūtur habere uoluntatē in habitu, licet non in actu p̄m Inno. Sed Hof. dicit fide baptizatum recipere characterē. Idē, si per iocum, uel derisum, remittēdas sum. eo. ti. §. quā sit eius forma. 2. §. quis sit effectus, ubi dicit hęc qd nō, & multas alias expeditas. ¶ Secūda t̄ gl. q̄rit, & sol. ¶ Tertia gl. alle. duas cōcor. signat unū p̄rium & sol. ¶ Vlt. glo. arguit, signat p̄rium, & soluit. ¶ In gl. 2. ibi formā] cum & in pronōie uideatur dñs uim fecisse, dum dixit. Ego sum, qui sum, Exo. 3. D. Item ego sum lux mundi. Itē ego principium, qui & loquor uobis; Io. 8. quod in multis locis eiusdem capituli ponderatum inuenies [& ibi non quia] Idem Vin. Inno. & Hof. no. Io. de cont. dist. 4. c. 1. pronomē non debere omit. ti. Ipse tamē no. e. di. multi, q̄ si omittatur, tenet baptismus. Idem Gof. quia pronomen dicitur abundare. ff. de hære. in sti. l. 1. §. qui neq; ibi, non referre, ubi dicitur, hares mihi esto, an hares esto, sicut in stipulatione non interest, an stipuler habere licere, an mihi habere licere. ff. de uer. obli. l. stipulatio ista. ¶ Gui. Na. cōtra primum teneas, ¶ In gl. 3. ibi baptizatus] theologi, & Hof. contra, & Vin. supra de cons. trans. Ber. cōcor. Gof. de sum. tri. c. 1. [& ibi, agi] Dicit hic Inn. & Hof. q̄ si quis sciens, qd certa est forma baptismi, & qd prater illam nil agitur, formam ignorat, & baptizat in uera forma hic expressā, & baptizare intendit, qd uerus est baptismus, licet dubitet de forma, secus dicunt de illo, qui ueram formam exprimit cum aliam, & non illam credat esse ueram formam. Ille enim baptizate non intendit, cum credens etiam formam ad hoc statutam,

statutam, non credat illam esse, sed aliam: sed si non crederet certa formam statutam, & intendens baptizare, ueram formam exprimeret, uerus esset baptismus secundum eos [& ibi apostolorum] 2. c. [& ibi dimmendum] quid uero iuris, si aliquid premittatur, uel intermittatur, uel subsequatur ad uerba huius formæ, & quid si ordo uerborum conuertatur, & quid si interuallum interueniat in prolatione formæ, not. de conse. dist. 4. si non sanctificatur, in prin. dicunt autem hic Inno. & Hof. ordinem uerborum in tantum seruandum, quod aliquod ipsum uulgariter, uel litteraliter nō liceat prapōnere, uel postponere, uel interferere, uel addere aliquod aliud uerbum in ipsa forma intendendo illud esse de forma; nec formam esse sine ipso, ut si dicatur. Ego talis sacerdos, uel ego sacerdos baptizo te Ioānem & c. uel ego baptizo te in nomine patris, & filij, & Spiritus sancti, & sancti Ioannis, aliās si baptizans non crederet talē formā, uel additū esse de forma, sed ex simplicitate, uel deuotione adderet prædicta, non dico diminueret, uel ordinē præposteret uerus esset baptismus, etiā si ex malitia, uel hæresi adderet, & diaboli, & hæreticorū, dummodo nō crederet illa esse de forma, & intēderet baptizare. Hof. de hoc trac. in sum. huius ti. §. quæ sit eius forma, uer. quid si aliquid, & ibi in uer. qd si ordo, tenet, qd si alia uerba nō transmutentur, nō est uis, an dicat. Ego baptizo te, uel ego te baptizo [& ibi unum] & si tū diceret, Baptizo te in no. pa. filij; & sp. s. a. tenet baptismus. Inno. Abb. [& in fi.] ubi etiā no. Io. qd si Græcus, uel alius eadem uerba proferat in lingua sua, uel suis litteris, qd uerē baptizat. idem dixit de illo, qd baptizat sub nomine genitoris, geniti, & scī flaminis, cū sint synonyma. in primo concor. T. & Vin. infra c. pe. in secundo concordant: quia aliā uim habet hæc nomina, quam illa. idem Inno. & Hof. hic, & Abb. ¶ In glo. ult. in fi.] dicebat Ala. cuius fuit glo. quod tamē usq; ad tēpora Inn. I I. solet ad magistris sustineri. dicebat Hof. qd si laicus baptizasset forma seruata, omnia per ipsum presbyterum suppleret, sicut catechizatio, falsi impositio, & unctio, de quibus de fac. unct. c. uno.

ANNOTATIONES.

- a Secundum Inno. Vide Io. An. de consuetu. cum dilectus.
b Nonne Christi. Vide gl. in c. a quodam, præallegato, & in c. multi
c Proprie. ibi uide gl. ad finem. c.
d De trina. ibi uide gl. & in c. præcedenti.
e Stipulatio ista. §. si quis ita. ubi uide Bartolum, & per doc. in auct. si quando. C. de cons. pecun. & Bar. in l. fin. ff. si certum per. & in l. 1. de hæredi. in li. præallegata.

S V M M A R I V M.

- 1 Baptismus quis præsumatur, & si dubium sit, an sit baptizatus quid iuris
2 De confirmatione si dubitetur, quid agendum ab episcopo.
Conditio de præterito nihil immoratur.
3 Epilogus suffragium, & Additio glossarum.
Baptismus si in dubio conferatur an aliquid concessum, uel additum dicatur.

C A P V T III.

DE quibus. Breue est [Dubium] uehementer de facto, puta t̄ quia natus est in captiuitate Saracenorū. nā si quis natus est de parentibus fidelibus & inter fideles nutritus, præsumitur baptizatus, infra ti. 1. ueniēs, p̄m Inno. qui dicit, qd de iure dubiū esse nō posset, sed Hof. dicit, qd dubiū p̄t esse de iure, & de facto, de facto, ut qd puer exponitur, nec in eo inueniuntur aliqua signa baptismi. de hoc. j. tit. 1. c. 2. & 3. de iure, ut quia dubitatur, an fuerit forma seruata, uel non sed salua pace Hof. hoc est dubium facti, nisi dicas, qd

ubi propter opiniones est aliquod iuris dubiū, pone exempla, de quibus dixi supra c. proxi. sequendum sit hoc consilium quasi certum in dubio, de pe. dist. 7. ad 2. fi. [Rebaptizo] sic dicit episcopus in confirmatione, cū de illa dubitatur, Si Signatus es, uel cōfirmatus, & c. secundum Hof. Sed si hæc conditio nō imoratur, sicut dum Vin. quia est de præterito. ff. de uer. ob. l. cōditio. 3. ¶ Secunda glo. ponit opi. quam reprobat. ¶ In gl. 2. ibi §. ex pluribus] uide de causa pos. c. si. super ult. gl. ¶ In gl. 2. ibi §. ex pluribus] inducunt etiam si. de corpore Christi, quod pluries potest sumi. Alij dicunt alium characterem dari. Ala. sed per uerbum. Non te rebaptizo, satis patet, quod nullus sanē intelligēs potest dicere per id aliquid concedi, uel iterari, secundum Hof. & quod supradictum est de possessione, nō procedit in domino, ut no. de si. instrum. en. inter, ad si. multo ergo minus, cum character imprimitur.

S V M M A R I V M.

- 1 Baptismo Sacramentum utiliter confertur paruulis, & in eis quous remittitur peccatum.
Amentibus autem, uel dormientibus per baptismum quid dimittatur, & quo casu.
Diuisio decretalis, uer. diuidebat.
2 Hæreticus est, qui male sentit de sacramentis, & qui errat in articulis.
Quæro, pro interrogo.
3 Petri responsum, Tu es Christus & c. quæ significet, eum fuisse coesessum.
Super fidei dubio ad Petri sedem recurrendum.
Christi uerborum eorum. Rogauit per te Petre, & c. expositio.
4 Charitas quid.
Operire, pro delere.
Baptismi effectus, & nu. 1.
5 Circumcisioni non additum baptismi sacramentum, sed successit, & cur instituta, nu. 13.
Eam superat & quibus.
A præuatio sexus muliebris erat exclusus.
A contrario argumentum ualet, in fi.
6 Per Christi mortem confirmatum est nouum testamentum.
Cæremonia olim peccatum ueniale tollebat solum.
Cæremonia unde dist. e.
Christi sanguis est clavis paradisi.
7 Christus cur reliquerit uniuersalem pastorem.
1 In pueri anima nondum baptizati tria consideranda, & quæ, uer. sed dices.
Pena actuali nunquam quis punitur, nisi uoluntarie peccet, ibid.
Fomitem debilitare, uel omnino extinguere potest dei filius, & exempla, in fin.
8 Dormientes, pupilli, & amentes quandoq; equiparare, non hic.
Dissoluitur quid eo modo, quo ligatur.
9 Character quid.
Imprimatur in baptismo etiam per iocum & derisum.
Ei non potest ueniari, sed eius effectus, & ratio.
Factum quod est, infectum esse nequit.
Obex, obstaculum, in fin.
10 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 11.
Si quis, uerbum utrumq; sexum amplectitur.
Pro parte quid fieri non ualet, nisi fiat totum. §. 2.
Contradicere plus est, quam minime consentire. §. in glo. sic.
In proposito, seu uoluntate quis durare præsumitur, & qui mutatus dicit, probare debet. §. in glo. si. infra.
Fideicommissio & ignorantes astringuntur, in fin.
Voluntas contraria impedit consensum: secus, si dubia. §. fin.
12 Suppletio, siue additio glossarum.
Bea. Petro quid a domino dictum præter ceteros.
14 Uniformis intellectus cuiuslibet auctoritatis esse debet regulariter, in uita gloss.
15 Aptitudo quandoq; attenditur.
Finit unius causæ facit ingressum ad alteram.
Io. A. super 3. Decr. Ff 2 per-

perfectum nil est communiter. S. in glo. de consecra. Deum uidere, & cruciari nullus potest. Incompatibilia, uel aduersantia sibi mutuo repudiantur. Ordinem qui recipit conditionali coactione, an continere teneatur. Coactio condicionalis an impediatur actum gestum. Ratificatio etiam tacite fit, cir. fin.

C A P V T III.

Maiores. C. Sacramentum f baptis- mi vtiliter cofertur paruu- lis, licet per actum non credant, nec intelli- gat, & remittitur in eis peccatum origina- le. adultis vero amentibus, uel dormiētibz, & si bap- tizentur, non dimititur actuale, nec etiam originale: imò nec character imprimitur, nisi prius habuissent propositum baptizadi. Host, autem dicit, quod sicut Lugdun. formauerat tres quæstiones de missa supra ti. 1. cum Marthæ, sic Arela teneñ. voluit formare. 4. de baptismo, diuidebat decre. in 12. partes. tu diuidas in duas. In. j. ponit exordium, probans magnas quæstio- nes, maximè fidem tangentes, referendas ad papam. In secunda ibi; Quibusdam, ponit epistolam, que prin- cipaliter quattuor habet partes, sicut sunt. 4. quæstio- nes, secunda ibi; verum. tertia ibi; sed adhuc, quarta ibi Item queritur. Prima subdividitur, quia primo ponitur hæreticorum objectio, duabus auctoritatibus munit. 2. ibi; Ad id, ipsius solutio: in qua primo probat. quod baptismus circumfisioni successit, & est generalior. 2. ibi; Caute, quod est efficacior. tertia ibi; Cæterum, au- ctoritatibus respondet. secūda ibi; & tertia quæst. quæ liber subdividitur in duas, quæ satis patiet. 4. uero sub- diuitur: quia in prima ponitur quæst. secūda ibi, sunt autem quorundam opi. tertia ibi; sed opponitur. op- ponit illi opinioni. 4. ibi, proter quod oppositionis ue- ritatem exprimit distinguendo. 5. ibi, Dormiētes, prin- cipalem quæstionem soluit. Et hoc vult prin. decre. qd ille, qui notabat, quomodo Petrus respōdit domino, tu es Christus &c. quando ipse dominus ab ipso que- sit, quem diceret cum esse discipuli, & notabit, quo- modo Christus orauit pro ipso, ne deficeret &c. Intel- ligit qd maiores caufæ, &c. [Articulos] sup. f. & sacramēta nam de his infra loquitur. nā & hæreticus est, qui ma- le sentit de sacramentis, sicut qui in articulis errat; ut j. patet. & de hæret. ad abolendam, in prin. [Quærenti] i. interroganti. Inn. q. d. nō poni hic, quereloz. i. conque- ror. habetur autem istud Matth. 16. [Esse] alii verò di- cebant eū Io. alij Heliam [Notabit] hanc puto uerā lit- terā, sed Host. qui habet litterā notabat, dixit, qd Chris- tus notabat Petrū, nō ipsū reprehēdendo, sed hoīum memoria infigendo, quasi Christus dixerit, nō te ad- istū, & successores, qui super quæst. fidei sic constāter sic ueraciter, sic fideliter respōdit esse super similibus quæst. recurrendū [Christus] confessus f. est Petrus hu- manitatē in eo, qd dicit, Christus. i. homo inunctus, & deitatem in eo, qd dixit. Filius dei uiui, sicut enim con- fessus est ipsum deū, & hominē, de her. cū Christus supra ti. i. in quadā [Et] repete, notabit [Exorasse] Luc. 22. debemus autē præsumere, qd Christi oratio fuerit exaudita; ergo ecclesia, uel eius caput non pōt errare. ergo super dubio fidei ad illud recurrēdū. Sicut enim potestas data est Petro, & successoribus sic oratio etiā pro successoribus effusa uidet. Pm hoc sequeretur, qd nullus papa damnaretur, quod tamē est falsum. 9. q. 3. aliorū, & pōt hæreticus esse. 40. di. si papa. Dicit Host. qd quo ad salutē consequēdā rogauit pro Petro, & suc- cessoribus nō solum in sede, sed in cōuersatione uitæ de quibus ad hanc vitā cōtinuauerint; certū est, qd sal- uabuntur, si hoc. 3. 5. di. ecclesie. quārum ad hoc, qd

dixi, papam esse posse hæreticum, dicimus orationē factam pro Petro, & in eius persona pro ecclesia uni- uersali, ne erret, uel deficiat [Epistola sua] ult. ult. c. & idē puer. 10. [Charitas] quæ est f. dilectio Dei, & pximi [Ope- rit] q. sine charitate nullum operit, & dic. i. delet. Abb. Hiero. super psal. 31. peccata remittuntur per bap- tismū, reguntur per charitatem, non imputantur per mar- tyriū [Veritatis] i. Christi, supra ti. i. in quadā [Eua] Luc. 7. in fi. [Peccatrici] Mariæ Magd. T. recitauit hic interdū illā pulchrā historiā de Tayse: quā uide in legendario fratris Iaco. c. 147. & in Specu. histo. lib. 25. ca. 77. & est in uita patrum [Dilexit] ubi ergo non est dilectio, non est peccati remissio [Sentium] quid in baptismo agatur Gof. [Infunditur] ad hoc respondet infra, illud uerō [Et infra] obijciebant etiam de auctoritate illa, Qui credi- derit &c. cui infra respondet [Ad galathas] 5. c. A. [Pro- de] per hoc uult probare, qd f. circumfisioni nō sit ad- ditum sacramentū baptismi, sed in illius locū surroga- tum. Si enim fuisset additum, esset istud cum illo ser- uādum [Successit] & sic naturam illius retinet, supra de voto, magnæ, uer. cum igitur, de cens. significauit [Ge- neralior] & efficacior, ut sequitur, & significatior, ut patet supra de biga. debitum, & decetior, quod per se pa- tet, & facilius, cum non effundatur sanguis [Mofayca] Ge. 17. [Preputij] per hoc fuit sexus mulierum ex- clusus, quæ præputium nō habent, a sacramento circun- cisionis. Pe. & Abba. [Perit] ergo, si circumfisa fuerit, non peribit [Inonat] Io. 3. c. [Non intrabit] ergo a cōtra- rio renatus intrabit [Mortem] per quam f. confirmatū est nouum testamentum, quod f. promittit æterna, ut supra ti. i. cum Marthæ, uer. ceterum [Obferatum] i. clau- sum. Tancr. unde olim cæriemonialia tollebant sola uenialia, de hoc 12. q. 2. aurum. quomodo autem a cæ- reo dictæ sunt carimonie, ponit Valerius lib. 1. ca. 1. ultra medium [Rubricari] quod figuratū fuit per aquā, quæ exiuit de Christi latere, quam sanguis profluens rubricauit. Abba. Hier. ad Dardanū. B. sanguis Christi clauis est paradisi, dicētis ad latronē. Hodie mecū eris in paradiso [Perire] i. ad Tim. o. 2. in prin. [Procurauit] ob hoc eis, & alijs omnibus uniuersalem pastorem reliq. infra de hom. pro humani, lib. 6. [De paruulis] in anima pueri nondum baptizati sunt tria consideranda secū- dum Inno. primum pronitas ad peccandū, quæ con- trahitur ex carnis corruptione. Pm quædam macula, uel sordes aīæ, quā, & xit in sua infusione ex admixtio- ne carnis corrumpit, pp quā quousq; in baptismo lota sit, indignū est, hominem dei conspectui præsentari. Tertium est, qd ex secundo sequitur. f. reatus, siue debi- tum pænæ æternæ, cui primi parētes cū oī posteritate sua pp peccatū, qd cōmiserunt, adiudicati fuerunt. Si. quæras, qd istorum sit originale peccatū, vñ dubiū nam magister Pe. Lombardus in sentētis vñ sensisse, qd primū, f. pronitas ad peccādum, sit peccatū originale, quæ etiā dicit cōcupiscētia, & fomes peccati. Sed cō- tra eum est, qd illa pnitas remanet post baptismum, vnde secundum suā sententiā uideret, qd et post bap- tismum remaneret peccatum originale. Ipse tū magi- ster respondebat, illi pnitati accessorium esse, qd esset peccatum. Sed qd nō vñ uera sua opi. nec sufficiēs sua rñsio; ideo fere oēs moderni dicūt, qd peccatū origina- le nō est pnitas, neq; fomes peccati; sed est qdam ma- cula annexa fomiti, de qua no. supra uerfi. Pm, & illa macula in baptismo delet. Sed & qd illa macula anne- za est fomiti, seu pnitati; ideo aliqñ fomes, siue illa pn- itas dē originale peccatum, & Pm hoc intelligit, qd dicit Aug. f. qd peccatū originale trāsit reatu, sed rema- net actu, quia scilicet illa macula, qd facit hominē reū pænæ æternæ trāsit, ut decetior rōne illi peccati ori- ginalis nō sit hō pænæ æternæ astrictus: sed idē pec- catū originale, licet minus pprie dē remanere actu, f. quia

quia ibi remanet pronitas, siue fomes, ex quo infur- guntur concupiscētiæ actuales. Sed dices, quomodo est hoc, quod sine aliqua culpa actuali & volunta- ria adiudicatur quis pænæ æternæ, ut patet in eo, qd nō supra eo. uer. tertium, hoc enim uidetur iniquum. Respondet, hæc pænā est tantum priuatio, siue caren- tia uisionis dei, & nō est pænā actualis, nunquā enim punitur quis actuali pænā, nisi uolūtarie peccet. Sed & malunt taliter puniti sic esse; qd omnino non esse se- cundum Inno. cuius est hæc tota glo. Nec ob. qd dicit Aug. Si mali possent, mallerent in inferno deum uide- re, & in pœnis esse, quā extra pœnas deum non uide- re, quā nō esse. Pm hoc intelligit. 1. q. 1. firmissime, & de conf. dist. 4. firmissime, & c. nulla præter baptismū. Ut autē de prædictis tribus notatis. Si in prin. huius glo. aliqua clarā & cōpēdiosa uilitatem reportes, dica- cas, qd secundum, scilicet macula, siue sordes est pecca- tū originale, ut patet in eo, quod no. in sum. de pen. §. de quibz peccatis. uer. 1. & sequētibz. qd in baptismo delet, quantū ad tertiū, qd ex ipso secūdo sequitur. f. debi- tū pænæ æternæ, quia hoc debi- tū quantū ad origina- le peccatum omnino remittitur per baptismū, ut §. eo. §. prox. quantū uero ad primū, f. peccati pronita- tē, siue fomiti, & si profit baptismus ipsū debilitando non tñ ipsum omnino tollit, quia cū corruptioni car- nis adhæreat, nō est mirū, si quantū ad appetitū natu- rā corruptionis sapiat. quæ enim corruptioni adhæ- ret, corruptibilia sunt, arg. ff. de rei uen. quæ religiosis ff. de regu. iur. cum principale. licet autem ex ui sacra- mēti, qd in oībus æqualiter opatur, nō omnino tolla- tur, ut dictum est; potest tñ filius dei, cui uult, gratiam facere specialē, & fomiti adeo debilitare, qd nō præua- leat, uel ipsum oīno exringuere, sicut patet in glorio- sissima matre sua, & in quibusdā alijs sanctis et in uero sanctificati. exemplū in Hieremia, & in Ioāne Bap- tista. §. de renū. nisi cum pridem. Host. [Crediderit] Mar- t. ult. [Non possit] hoc intendit, sicut pars affirmatiua ipsius auctoritatis intelligitur de adulto, cum nō pos- sit paruulus eredere, sic pars negatiua intelligenda est etiam de adulto [Virtutes] & informantem gratiam, & hæc approbata in concilio Vien. de sum. tri. c. uno. §. fi. & ibi uideas in glo. est sciendum [Verum] 2. prin- cipalis quæstio [Dormientibus] alibi enim f. æquiparantur hæc tria genera hominū. f. pupilli, dormiētes, & amē- res. ff. de acq. pos. l. 1. §. furiosus. Gof. [Similibus] sed istud nō est omnino simile, ut infra patebit [Remittitur] i. par- uulis. La. [Relaxetur] requiritur ergo in illis contritio, de sen. ex. ca. nobis. 2. & sic no. aliquid dissolui eo mo- do, quo ligatur, infra de reg. iur. omnis. ff. eo. nihil tam naturale. [Sed adhuc] 3. quæstio. [Sabbato] Ioann. 5. & 7. [Item queritur] 4. q. cuius subdiviſionem uide in. 1. glo. huic autem quæstioni responderet in fi. [Character] quid sit f. Character, dixi. §. de fac. non ite. in rubrica [Perse] i. absq; cōsensu accipientis. La. [Similia] iur cōfirmatio, & extrema unctio [Detrimētum] corporis, uel rerū. §. quod me. c. 1. & 2. & per totū [Imprimis] et si per iocū hoc fiat, uel derisum. 1. q. 1. §. ecce, de cōl. di. 4. quāuis & c. solet. ideo cōstat, qd paruulus characterē recipit, cui semel recepto renūciare nō pōt, infra de diuor. §. to. licet reclamet, quādo peruenerit ad perfectam æta- tem, de cōse. dist. 4. querit, & c. paruuli. Effectui tamē characteris renūciare potest, ut in eisdem capitulis, & sic tollitur contrariū, supra de reg. cum scimus. Ratio quare characteri renūciare nō pōt, est, quia qd factū est, nequit esse infectū. 23. q. 5. si Paulus. Effectui uero renūciari potest: quia ex libero arbitrio saluatio, uel damnatio sua pender, secundum Host. [Perdurare] fa- cit. ff. de his, qui sui uel alie. iuris sunt. l. patre furioso

concor. signat unum contrarium, & soluit dupliciter [Glo. uniformis] alleg. unam concor. & unū contrariū. [Glo. de conse. arguit. alleg. duo iura in contrariū. demū elicit tria argumēta. [Glo. sed nonne] obiicit, & duplici- ter sol. [Glo. ar. quod] arguit, alle. duo iura. [Glo. quia ad fidem] alle. tres concor. signat unum contrariū, qd d- pliciter sol. [Glo. & sic] querit, arguit p. & sol. ponit opi. Io. [Glo. sic infra] querit, arguit pro. secundo obiicit, & sol. [Antep. glo. querit, & sol. In f. glo. imò, ibi. l. 2.] quæ sic dicit. Verbum hoc, si quis, tam masculos, quā fœminas amplectitur. [In glo. ar. quod ibi uon possunt] uide in. c. inter cæteras, ult. glo. [Ibi. l. ulti.] incipit, si im- perialis, & uide in. c. cauis, super. 1. glo. [In glo. de conse. dist. ibi. in hoc iudicio] uide de conuer. coniug. placet, su- per. 4. gl. [Ibi. in causæ] ut omnia iudicia à proc. trāsfe- renda sunt, aut nulla [Ibi. l. 3.] incipit. an pars. uide de priuile. ex ore, super glo. pe. [Ibi. cum hi. §. si prætor] Si in tranſactione alimentorum prætor de omnibus nō quæsiuit, quæ mandat oratio, licet de aliquibus quæsi- uerit, non ualet tranſactio [Ibi. §. penul.] incipit, item si ita. uide de pœnis suam, super prima gl. [In gl. sed non ne. ibi. si domus] uide de priuile. pastoralis, & super ulti. glo. [Ibi. ad probationem] uide in. c. cum contingat, su- per glo. penult. [In glo. ar. quod ibi. §. ulti.] uide de iureiu- ran. debitores, super glo. 2. [In glo. sic infra ibi; non cogend- dum] Jaliās, itē si unus, in fin. §. si in tres, aliās est, quā uide de arbi. c. 1. in glo. 2. [Ibi. l. 2. lib. 10.] cōsentit pa- ter assumptioni filii in potestate cōstituti ad decurio- natum, si nō testificatur se dissentire nominationi [Ibi. sed hæc persona] ita debet esse, & l. pomponius, debet allegari [in fi.] & uide in præ. c. ex parte decani, in glo. antepenul. [In gl. si infra ibi, eum qui] sequitur, uolunta- tem mutatam dicit, probare hoc debere [Ibi. lucius] si testator legauit mihi militiam suam, quam pos- tea uiuus uēdidit, & partē precii mihi dedit, eo mor- tuo peto residuum, nisi probet testatorem uoluntatē mutasse, quod probare spectat ad ipsum, qui recusat legatū soluere [Ibi. §. furdo] imuto, & furdo, cui lega- tur, mādari pōt, ut cū morietur restituat. nam & igno- rantes, quibus testamēto qritur emolumentū, astrin- guntur si deicōmissio. [In f. glo. ulti. ibi. si filius. 2.] quā uide de testi. cū uenisset, super glo. 2. [Ibi. si i] si pater- fami. putans se filium iussu patris adijt, illi intendens acquirere, nec illi, nec sibi acquirit. is autem, qui dubi- tat, an filius, uel pater, adire potest. [In gl. 1. ibi. huic sedi] cum enim alijs permissum fuisset laxare rete, soli Petro dictum est, duc in altum. Luc. 5. in prin. 24. q. 1. nō turbatur, & concor. supra de appell. ut debitus, in fin. [In glo. sed circumfisioni, ibi; in templum] Leui. 22. [In glo. hic colligitur, in fi.] T. ut f. dicit Host. præceptum circumfisionis datum fuit ad probationem obedientiæ, sicut & illud, Egredere de terra tua &c. Gen. 12. A. unde A- braam circumcidit filium. 8. die, sicut præcepit ei do- minus, Gene. 21. Item data fuit circumfisioni ad populi distinctionem, Gene. 17. circumcidetur ex uobis om- ne masculinum &c. ut sit signum fœderis inter me, & uos. Item ad culpæ originalis purgationem, ut hic dicit. [In glo. imò, in fine] de hoc, infra de elec. generali, lib. 6. [In glo. idest, in fine] per quod arguebant hæretici, ut in anti. paruulos baptizatos, uel non esse damnados. [In f. glo. uniformis, ibi; debet esse] regulariter secundum Hostien. qui etiam de hoc remittit, supra de appel. in- quisiſtionis [Ibi. in fine] si glo. ponderat, quod auctoritas illa, Nolo mortem &c. non congruat prius dictis, ubi de corporali morte fuerat sermo, dicit potest illam de utraq; intelligi, & sic est uniformis. Si uerò gl. ponde- rauit finem, e. idem, siue intelligatur, ut canon. 2. q. 7. placuit, siue de mortuis diuinis actibus: quia. snil me- rentur. [In glo. sicut, ibi; iustitia] & de imperatore, qui est semper Augustus, de iuram. ca. capitulo 1. apertitudine Io. A. super 3. Decr. ff 3 vtin

ut in prin. Insti. ubi de hoc Rubrica, & adde quod t di xi de causa pos. c. i. super gloss. ¶ In glo. oritur in fi.] & infra de uer. signi. cum olim, sicut finis unius causae facit ingressum ad alteram. ff. de acquir. pos. l. exitus. G. ¶ In glo. de con. ibi crimina] dic quod excommunicatio, & ipsius absolutio sunt actus humani, in quibus nil communiter est perfectum. Tullius. 3. de officijs. Nil difficilius, quam reperire, quid suo genere sit omni parte perfectum. & idem Priscianus maior [& ibi in hoc iudicio] de hoc supra de conuer. coniug. placet [& ibi non liberatur] de hoc infra de pœnis, suam. ¶ In glo. parvuli, ibi; perpetua. Dicit Hostien. sed mors æterna peior dicitur. ¶ In glo. sed nome. ibi, uisionis dei] de hac hodie in constitutio. Benedicti, quæ incipit, Benedictus, [& ibi diuersificat] secundum Vincent. Dicebat Hostien. quod littera sic legi debebat, ponamus t per impossibile, quod per actuale non impediatur adultus a uisione dei, sed per originale tantum. si dicamus originale tolli, & actuale remanere; sequetur euidens absurditas, de qua dicit tex. nullus enim potest deum uidere, & cruciari, nec qui cruciatur, potest uidere deum, ut patet in auctoritate Aug. quam supra posuit super uer. de paruulis; & sic dicit litteram planam. ¶ In glo. ar. quod, ibi, ægritudine] ubi idem no. [& ibi, baptizatur] non sic in illo, qui alias non communicauit, & ægritudine, nisi timore communicat. rationem quære. l. dist. c. is uero qui, in fi. i. gloss. ¶ In glo. idem in fi.] uel. i. quantum ad effectum characteris. ¶ In glo. i. q. i. ibi, ficit] hic adde. quod ibi no. ¶ In glo. quia ad, ibi. c. i.] & 45. dist. dist. & qui emendat, ubi de hoc in ult. gl. [& ibi, non debent] infra de diuor. gaudemus. ¶ In glo. & sic, ibi, matrimonium] quando t non est iustus metus, ut patet per sequentia [& ibi, ordinem sacrum] & ibi Ioã. dixit hoc, & 74. dist. ubi ista. idem Vin. Phi. sed Goff. contra hic, & in sum. de æta. & qua. §. circa hanc, & duobus. §. sequen. Nisi prius habuisset uxorem legitimam, qua licite uti poterit secundum eum [& ibi eo uti.] sed caueat, si postea utetur priuilegio, & compelletur continere, & hoc tenas secundum Host. & intelligit ratificari etiam tacite, ut si semel indutus dicat epistolam. ad hoc de regula. uidua [& in fi.] aliquos tales speciales casus uide no. quod me. causa, abbas, in fin. gloss. & super ea. ¶ In glo. simile, ibi baptizantis] & ideo non datur a puero non do li capace, nec a furioso, de hoc. i. q. i. ecce quando.

ANNOTATIONES.

- a Terminatur. Illud. c. facit pro secundum opinionem, quam ibi tenet glo. & Hostien. secundum autem op. Gof. facit contra.
b Vestitum. Vide gl. & Bar. in l. iurifigentium. §. quini mo. ff. de pac.

S V M M A R I V M.

- 1 Baptizare seipsum nullus potest, & nu. 2. Iudæus quis non debeat baptizari, & quanto tempore debeat esse catechumenus.
2 Negatiua assumitur per dictionem, Tantum. Quod potuit qui fecit, uidetur ualere. Baptizatus ut quis sit, qui debeant interuenire, & quanta aqua, & quam partem corporis aqua spargi sufficiat, & nu. 3.
3 De baptisimi substantia est pronomen, Ego. Quid si baptizari, nolit amplius Iudæus, qui se ipsum baptizauit. Ad baptisimum quis cogi possit. Pœnitere quando cupiam non liceat.
4 Christus quare uoluit baptizari, & quare aqua. Aqua cur in baptismo Ioannis, an postea fuerit baptizare baptisimo Christi. Baptizari non potest, qui non est natus secundum carnem.
6 In baptismo unus solus debet esse patrinus. In eo quis exterior patrinus, & quis interior.
7 Epilogus, & additio glossarum, num. 8.

Personarum distinctio debet esse in contractu.
9 Pactum nudum an ueliatur re, uel alijs, & quibus.

C A P V T III.

Debitum. C. Nullus potest baptizare seipsum. huius pars debita. Communis diuisio, & secunda pars ibi, respondemus [Iudæus] si fuisset uisarius, & non restituisset, non debet baptizari, de cõse. dist. 4. Iudæi, ubi de hoc. sup. nisi caueat. facit de usuris, quamquam, lib. 6. Quanto uero tẽpore Iudæi debeant teneri catechumeni, uide in præd. c. Iudæi, & c. di. ne quod asit. quæ tamen intelligas, nisi periculum immineret. de hoc per Host. in sum. eo. ti. §. quæ sit eius forma, uer. ut autẽ, in fi. [Tantum] astruit t negatiuam, de cã pos. c. u ecclesia, & hoc forsã dicit, quia Iudæi debent ab alio recepisset baptismũ, sed nullus Iudæus ipse uoluit baptizare. unde fecit, q. potuit, quare, ualere uideatur. 22. q. 2. faciat. [seipsum] idem legimus de scã Barbara. [Immergit] oportet ad hoc, ut sit baptizatus, q. alius baptizã ipsum immergat, nec sufficit, q. ipse seipsum immergat, & alius uerba apta dicat, quia qui non immergit, nec potest dicere, ego baptizo te, supra eo. c. r. sed si non immergat, nec etiã eum tangat, sed quã su per eum spargat, dum modo balneet totũ, uel maiorẽ partẽ corporis, uel solũ caput, sufficit. ff. de reli. & sup. ful. cum in diuersis. Alij dicunt, & forte melius, quod etiã si modica scintilla aquæ proiecta a baptizante eũ tangat, baptizatus est. & hoc satis uidetur cõsonare iuri, & æquitati, licet primum dictũ sit rutijs. Innoc. de hoc de pœ. di. i. uulgaris, & de consec. di. 4. propriẽ in morte, in fi. & Gof. infra c. prox. Host. remittit ad sum. cod. ti. §. quæ sit forma, uer. licet autem totus, & sequ. [Ego] ar. pronomen hic t esse de substantia de hoc supra c. i. [Et infra] quæris an talis baptizatus sit, uel iterũ debeat baptizari [Dicentis] Matth. ulti. [Baptizari] si apostoli alios baptizant; ergo patet, quod alius baptizans, alius baptizatus [Baptizandus] hic potest cõtinuari uer. Quid si pœniter Iudæum, nec uult amplius baptizari? uidetur quod pœnitere possit, cum res sit integra, & nil sit collatum. ad hoc de iure patron. cum layci, de elec. in causis, nec est quis inuitus ad fidem cogendus, de hoc supra c. prox. uer. uerum. Sed contra, quia & cum de malo quærimus, non dicitur res integra, cum quis processit ad actum: de pœ. di. 5. is qui cum telo. multo fortius cum de bono. ad hoc de uoto. c. 2. & 3. & si papa, cui presentatur postulat, nõ debet illud multo minus deo, supra. c. prox. uer. finem. Dicit Hostien. potissimẽ in fauorem fidei talem cogendum, ut baptismum recipiat, & fidem seruet. ad hoc de cõuer. infide. c. 2. & quod ibi no. & supra de renun. c. fi. ubi similibus quomodo, & non tam fauorabilis eodem modo terminatur. Prima iura locum haberent, quando ad nullũ actum processisset. Item nõ debemus pati Iudæos aliquid facere, quod fidei cõfusione inducat, uel uerti possit in derisum, uel contumeliã creatoris, de Iudæis, & si Iudæos, & c. in nonnullis, & quid de illo, qui uotum religionis emittit, legitur & no. supra de regula. consulti [Voluit] quare hoc uoluit, cũ baptismus sit ablutio peccati, & Christus peccatũ nõ fecit: de consec. dist. 4. per aquam, ubi de hoc, dicebat ibi La. hoc actum, ut impleret omnem humilitatis gradum, qui triplex est, ut no. de reli. do. cum de quibusdam, in ulti. glo. uel illud ideo, ut nobis aquas sanctificaret ad baptismum, ea. dist. nunquam. Item quæritur, quare baptizatus est in aqua? Respondetur, quod aqua est igni contraria. peccatum autem dicitur ignis, sicut ira in animo; concupiscentia in carne, quæ ut extinguitur, baptizatur in aqua. Item aqua sordes lauat: huiusmodi extin-

extinguit, imaginem reddit: sic gratia spiritus sancti in baptismo sordes peccatorũ lauat, sicut anima uerbo dei extinguit, imaginem dei per culpam amissam restituit. Idẽ facilius in alijs liquoribus, quã in isto potuisset excusatio propter inopiam inueniri, cũ iste sit communior. reliquis enim liquoribus, puta uino, & oleo, multi carent. [Baptizare] Ioã. i. Matth. 3. & dicunt theologij, quod baptizatus fuit baptismo Ioannis, an t uero baptizati baptismo Ioannis postea fuerint baptizati baptismo Christi, nota. i. quæst. r. cap. dedit baptismum Iudas. [Talis] i. taliter baptizatus [Paritiam] eternam, q. t intelligas, si ueram contritionem habebat. [Fidem] quam presumitur habuisse feruentem [Sacramentum] quo ad baptismũ fluminis [Veritas] Io. 3. [Denno] unde, qui natus non est secundum carnem. baptizari non potest, de consec. di. 4. qui in maternis [Carnali] ex hac comparatione est euidens ar. secundum Hostiẽ. quod t vnus solus debet esse patrinus in baptismo, de quo dic, ut infra de cog. spiritua. quamuis, lib. 6. [Exterius] per presbyterum, & uisibiliter [Interius] per spiritũ sanctũ inuisibiliter, de sacra vnc. c. vno. in prin. [Vero biq;] nam presbyter patrinus est respectu exterioris. 7. Prima t gloss. inducit duo similia, & vnum dissimile. 8. ¶ Penultima gl. inducit vnum simile. ¶ In glo. i. c. ulti.] sic alius emptor, alius venditor, aliud precium, aliud merx, uel res uendita. ff. de re. permu. l. i. [& in fi.] secundum Ioã. ad hoc supra de sum. tri. firmiter. §. vna. Gof. ¶ In gl. de con. dicit Abb. quod hæc concor. melius adaptantur ad uerbum, euolaffet. ¶ In glo. pe. in fi.] & alia. 30. q. i. omnes, & q. 3. c. i. & 2. Gof. ¶ In glo. ult. in fi.] & arguit Host. pro domino suo, qui dicebat t pactum nudum non possit ibi discerni uestiens, uel uestitum, remittit autem ad summam de pactis. §. quot sint diuisiones, sub. §. superest, ut de pactis.

ANNOTATIONES.

- a Alius liquor. Vide supra. c. prox. in glo. quare.
b Baptizatus. Hoc tenet glo. in c. baptisimi uicem, de conse. dist. 4.
c Proposito. Contra hanc opin. facit, quod ibi no. glo. sed quod, & quod nõ. supra. c. proximo in glo. oportet ubi sola sparsio aquæ.

S V M M A R I V M.

- 1 Baptisimi sacramentum non est, ubi deest uerbum, & elementum aquæ, & nu. 2. in eo quando non deest spiritus sanctus, ibid. Maior pars proualeat, & quo casu bic.
2 An uisus baptizare non potest; secus in mutastro.
3 An baptizatus dicatur puer, qui ob rematam ecclesiam, apparentibus in uia signis in eo mortis, fuit in puteum proiectus a dicente, Ego te baptizo, & c.
4 Epilogus, & additio glossarum, num. 5. Ex pane confecto ex aqua rosacea an fiat uerum sacrificium. Beat. Thomas citatur etiam ab Archidia. in fin.

C A P V T V.

Non ut apponeres. C. Vbi deest uerbum, & elementum aquæ, non est baptisimi sacramentum. Communis diuisio, secunda ibi. Respondemus [Baptisimo] i. loco baptisimi, uel i. baptizare intendens. [Salute] & sic deest elementum aquæ, cum tamen uino, oleo, uel alio liquore ab aqua quis baptizari nõ possit. Quid si qs baptizatur in aqua, cui uinum sit mixturũ? dicit Host. generalis consuetudo habet, quod in pura aqua detur hoc sacramentũ. In talibus consuetudo seruanda, de consec. dist. 4. de trina. de cele. mis. perniciosus. Putat ergo baptizadum

in pura aqua secundum formam decre. secundæ, supra e. ti. & sic sol. in sum. e. ti. §. quæ sit eius forma, uer. a quid si alius liquor? Dicit etiã hic posse distingui, an ibi sit maior pars aquæ, & tunc dicatur baptizatus, an b uero minor, & tunc non sit baptizatus. ad id supra ti. i. in quadam, ad fi. & c. cum Marthæ. §. quæstus. sed primum tutius secundum eum [Liniit] nil dicendõ; & sic deest etiam uerbum, & sup. hic, quod quærebãt, an tales sint baptizati, & huic respondet [Verbum] mutus t ergo non potest baptizare; secus in mutastro, ut no. i. q. i. de tahe [Veritas] Matth. vlti. [Dicat] Io. 3. [Spiritu sancto] istud ergo est tertium, sine quo prima duo nil operantur, spiritus. S. [sed ideo] supra hoc nõ expreßit, quia ex quo prima duo interueniunt, nunquã deest tertium, sed semper adest a quocunq; confertur, seruata forma. i. q. r. dedit, & capitulis seq. secundum Host. [Alterum] siue sit uerbum, uel elementum. 3. Ponebat hic Abb. quæstionem de illo; qui dum t ad remotam ecclesiam deferret puerum baptizandum, apparentibus in uia signis mortis in puero, nec aqua posset haberi; proiecit puerum in puteum, de quo citra mortem puer reduci non poterat uerisimiliter, dicendo uerba apta. Ego te baptizo & c. quærit, an talis baptizatus sit, & in cõmterio sepeliendus. Dicit autem, quod per lectorem predicatorum in monte Pefulano fuit terminatum quod non, & dicit, quod tunc multi canonice fuerunt id attestati per hanc decre. cum ibi fuerit uerbum, & elementum. Dicit etiam se postea magistrum suum consuluisse; qui respondit, quod non erat baptismus, cum in eo requiratur non solum in aquis immersio, sed etiam ab aquis eleuatio per quam resurrectio designatur, de conse. dist. 4. proprie, quod t quia in casu proposito deest, non fuit 4 baptismus. ¶ Prima t glo. respondet per contrarium. 5. ¶ Secunda glo. tripliciter exponit litteram. ¶ In t glo. i. ibi, ubi de hoc] in i. glo. [& in fi.] ualeat tamen, dato quod aqua sit lurosa; scus, si lutum; si tamen aqua exprime retur ex luro, bene fieret baptismus. Dubitatur de baptizato in rosata aqua, uel rosacea. i. quæ sit ex rosis. Et quod non sit baptizatus sic probatur, aqua baptismi nunquam purgaret peccata credentium, nisi dominici corporis tactu sanctificata fuisset, de consec. di. 4. nunquam, sed constat, quod aqua inferior elementum est. Et est illa, quæ in flumine Iordanis sic sanctificata fuit; ergo extraliam non est baptismus. Dicebat ergo Thom. 3. parte sum. q. 66. artic. 4. quod in tali aqua, uel aquis alchimicis non potest dari baptismus alias & in uino dari posset. aqua enim conuersa in liquorem uinũ fit uinum: fieri autem potest in uera aqua qualitercunq; transmutata, dum modo non soluatur species aquæ, unde in lisciuio, & aquis sulfureorum balnearum fieri potest, quia non incorporantur per artem, uel naturam aliquibus corporibus mixtis, sed solum recipiunt alterationem transeundo per aliqua corpora facit quod post Innoc. dixi supra ti. i. cum Marthæ, in gloss. quomodo panis, ad finem. an autem ex pane confecto ex tali aqua rosacea fiat uerum sacrificium, no. Archid. de consecrat. dist. 2. capit. i. dicens fratrem Thom. tenere quod non: quod uidere potes. 3. parte sum. quæst. 74. articu. 7. in fin.

S V M M A R I V M.

- 1 Baptizatos a Latinis non debent rebaptizare Greci. Mores, & Ritus quomodo hic accipiantur. Deserendum nulli contra deum.
2 Baptisimi forma, quam Greci seruant, potest ab ecclesia tolerari, eius quæ aliã forma sit, cum quorum impediatur intentio, nu. 3. a quo cunq; collatus ualeat, & nu. 4.
Io. And. super 3. Decr. Ff 4 Bapti-

Baptizare etiam mater potest in necessitate per uerba uulgaria. Periculum indulgere, est occidere. Alia ab excommunicato non inquirantur. Quid si ab eo confitentur. Pars turpis est, qua non tenentur toti. Pastor ueritatis est Roman. pontifex, in fi. Excommunicatio hic asit lat. sententia, per dictio, percussus, ibid. Romana ecclesia est & Græca, & omnium aliarum ecclesiarum mater, & magistra.

CAPVT VI.

licet græcos. C. Baptizatos à Latini non debet. Concilium præmittit exordium, & narrat duplicem Græcorum excessum. secundo id fieri prohibet. tertio poenā imponit. scilicet cūda ibi, uolentes. tertia ibi, si quis. [Mores] quātū ad alia quæ sunt extra sacramenta [Ritus] quātū ad illa, quæ sūt de sacramētis. Pm Pe. [Cum domino] sic, qd nō offendatur deus, & fides. Nulli enim deferendū est contra deū. 14. q. 3. Iulianus [Sustinendo] de duor. deus qui, Vin. [Nec debemus] 14. dist. sicut. Vin. [Periculum] licet igitur forma baptismi, quam Græci seruant, possit ab ecclesia tolerari, ut dixi supra. c. 1. error tamē illorum, qui esset intolerabilis, si illum uellet inducere, tolerandus non esset, ut si in nomine patris inuocare intēdūt uirtutem diaboli, uel patris carnalis, uel aliud simile. Tali enim seruata forma nō est puer baptizatus, etiā si baptizans exprimeret uerba, quæ Romana ecclesia seruat propter corruptā intentionem. Quid si dicat in nomine patris, & tecti, & fundamēti, cū per hæc tria intendat inuocare uirtutē patris, & filij, & spiritus sancti; respondeo, nō est puer baptizatus, quia ad minus oportet baptizantem aliquas principales syllabas retinere; ut, & si non bene, & expresse & integraliter formet uerba; tamen saltem aliquāliter exprimere uideatur nomina personarū. Quid ergo si dicat, in nomine patris, & filio, & spiritui sancto? Dico, qd baptizatus est puer dummodo baptizās ex defectu lingue, sicut potest poni exemplum in homine Græco, uel theutonico, uel alio barbaro, sic pronunciet, errorem tamē inducere non intendēs, de conse. dist. 4. si non sanctificetur, & c. refulerunt. Quinimo uidetur, qd etiā si baptizans bonus clericus esset, & sic baptizaret, ualeret baptismus. Superior tamē uehementer præsumet cōrra eum, qd uoluerit errorem inducere, nisi certis indicijs constet cōtrarium, ar. j. de sen. excō. sacro. §. 1. & 3. Sed dicitur, hæc nō est uera forma; ergo puer nō est baptizatus. respondeo, forma uerborum ex toto non est, ueruntamen est quasi forma, uel iuxta formā uerborū; & insuper est forma intellectualis & integra, quia nomine earū dē psonarū intelligitur baptizare, sicut & ille, qui uerbaliter & plenarie format uerba, qd ex eo patet, quia est mater in necessitate potest filiū baptizare per uerba uulgaria, & Græcos in Græco, & Theutonico in Theutonico, & sic de singulis, arg. C. de sen. & interlo. om. iudi. iudices, & notandū est, qd licet intentio baptizantis, & baptizati impediatur sacramētū ut nō. §. c. 1. intentio tamen patrinorū nullū affert impedimētū. Quid si baptizās, & baptizat⁹ intēdat baptizare, & baptizari, nō tamē credunt, qd baptismus conferat nisi corporis sanitatē: uel ad hoc tantū intēdat ut infirmus baptizāgus ab infirmitate liberet baptizādo; Respondeo nihilominus ualere baptismus; dummodo ipsum conferre, & cōferri intēdant. Si uero non intēderent conferri baptismus; sed tantū quandā medicinā cōtra infirmitatē facere, quātumcūq; uerba formæ plenē exprimerentur: nō tamē est credendū baptismū conferri. Pm Inno. & Hosti. [Antimarum] nam si indulge

re periculum, est occidere, non curare. l. dist. abste, & quædam sunt culpe & c. 28. dist. quia sunt culpæ. Gof. [Ecclesiastica] simile de foro compe. ex tenore [Subtrahit] de maio & obe. inter quattuor. [Inquinata] qd non esset. etiam si Latini celebrantes excommunicati fuissent. S. de sacra. non ite. c. 2. Quid autem si excommunicatus altare cōsecret, ibi dixi, & S. de conse. eccl. vel alta. consuluisti, Pm Host. [Lauissent] si. j. de iudicis, & si iudæos [Rebaptizare] satis imprudenter, quia sacramētū baptismi collatū a quocūq; etiam hæretico ualeat. 32. dist. §. uerū, & purus fluuius per lapides & c. 1. q. 1. si fuerit. Gof. [Ausu] per hoc faciebāt iniuriā sacramento. 1. q. 1. qd quidā, & c. sacramēta, de cōse. dist. 4. ostenditur. Phi. [Confirmantes] turpis est pars, & c. de spō. duo. c. ult. 8. dist. quæ cōtra. Gof. [Ouille] lo. 10. ante medium. alibi unus thalamus. 2. 1. dist. quamuis [Pator] uniuersalis, s. Romanus ponti, 7. q. 1. Nouatianus, de transla. inter. (Percussus) ipso iure. P. e. Abb. Host. fatetur quosdā hoc tenere, sed dicit, qd alij exponunt per sententiā qd inuit uer. deponatur. ¶ In glo. i. in fin. ¶ & illius, & aliarū omnium ecclesiarum mater est Romana ecclesia, & magistra, de sum. tri. c. 2. ad fi. de homici, pro humani, lib. 6. in auct. de eccl. ti. col. 9. C. de sum. tri. l. si ad idem 2. q. 6. ad Romanam. 2.

SVMMA RIVM.

Continuatio tituli. De presbytero non baptizato ubi alibi, quā in hoc titulo tradatur.

De presbytero non baptizato. Rubrica.

Viso tde baptismō: & ipsius effectu, quia contingit interdum nondum baptizatos ordinari; idē & c. de materia. 1. q. 1. si quis confugerit, & c. si quis per ignorantiam.

SVMMA RIVM.

Hec decretalis est ultima infra eod. summa. Baptizatum se non esse ut deprehendatur, & in dubio quid agendum. De ordinato ad sacros prætermisis minoribus, remittit. Per ordinationē non baptizati non imprimatur character, et nu. 3. Additio glossarum Ordinat⁹ non baptizatus, post baptismum, si nolit ordinari, est laicus, & contrahere matrimonium potest.

CAPVT I.

Quis. Breue est, & sic summa decre. vltim. infra eo. (Deprehenderit) quia comperit à parētib⁹ se non fuisse baptizatum nisi aspersione saluæ. Abb. uel pone in exposito, uel reperitur erratū in uerbis, uel missus fuit nutriendus statim post natiuitatem, quem nutrix credens baptizatum, baptizari non fecit. Quid si non deprehendit pro certo; sed dubitat. dicit Hosti, qd idem iuris, dummodo probabile sit dubium; & tunc seruetur, qd dicitur supra ti. 1. c. 2. tamē non debet de facili dubitare, ut patet. j. c. fi. 1. si (se non esse) qd nō. hoc Inn. de t ordinato ad sacros prætermisis minoribus, dicam. j. de cler. per sal. pro. c. uno, si per vlti. glo. (Iterum) istud, iterum, non denotat reiterationem sacramētis; sed reiterationē ordinationis, quia per primā ordinationē non fuit character impressus, aliās non iteraretur sacramētū. 1. q. 1. qd quidam de sacra. nō ite. c. 1. & vlti. secundū Host. ¶ In glo. 1. in fi. ¶ ubi, hoc, & c. q. si quis confugerit. ¶ In glo. 2. ibi nullum) ita, qd nec est character impressus. ut dixi in tex. undē uidetur, quod si post baptismū iste nolit ordinari, & sit laicus,

cus: & licet contrahere non debeat, quasi continentiam uouerit; tamen cum uotum non fuit solenne, tenet matrimonium, si contraheret. & facit, quod no. de uoto. c. uno, lib. 6. in glo. ergo si.

SVMMA RIVM.

Orari debet, pro eo, qui credens se baptizatum, in fide Christi sine baptismō decessit, & nu. 2. Opinio præfertur ueritati, & nu. 7. Mors uitæ terminus. Necessitas pro ignorantia probabilis. Augustinus, & Ambrosius ueneratione digni. Iugis, pro continuo. Epilogus, & additio glossarum, nu. 6. Baptismus triplex, & quibus quique proficit. Generatio spiritualis habet aliquid commune eum carnali. Iterari quæ debeant sacramenta, & solemnitates, si aliā collata fuerint à non baptizato presbytero.

CAPVT II.

Postolicam. Casus. Orari debet pro eo, qui credens se baptizatum, in fide Christi sine baptismō decessit. In 1. decisa consultatio. in 2. ibi, unde inquisitioni, ponitur responsio, quam duobus auctoritatibus probat. prima ibi, lege. secunda ibi. Etiam librum [Respondemus quod] alias sine qd, & tunc dic, respondemus, 1. respondendum incunctanter asserimus, quod est, infra cū quod, dic quod asserimus incunctatē & c. [Perseuerauit] ipse presbyter, nec sacramentum contempsit: quia se baptizatum credebat, & præfertur opinio ueritati. de hoc, supra de bigam. nuper [Adeptum] re, uel spe: aliās non esset pro eo orandum, si iam esset in paradiso, de cele. mis. cum Marthe [Incunctanter] i. indubitanter [Lege] uerbum est imperariui modi. quod dixit Hostien. se ponere, quia aliquos fecit mutare [Super] planius dixisset in octauo [Tuus] i. ut habes, de conse. dist. 4. baptismi uicem, & c. a. thecumenum, & c. non dubito [Ministratur] per spiritum sanctum [Necessitas] i. mors, qd est terminus necessarius omnia mundana dissoluens, in auctent. de nup. §. deinceps, colla. 4. & nil morte certius, & nil ipsius hora incertius, ff. de condi. & demon. l. 1. ad fi. secundum Hostien. Vel [necessitatis] i. ignorantia probabilis, secundum Pet. [Librum] reuolue, quod est, infra [Doctorem] scilicet Augu. & Amb. de quorum t ueneratione, de reliqui. ca. uno, lib. 6. [Iugis] id est continuas. Phi. [Presbytero] putatio. in ueritate etenim presbyter non fuit, nec confecit, supra ca. 1. & infra c. 1. ¶ Prima glo. signat contrarium, & soluit. ¶ Vlti. glo. quærit, soluit, & remittit. ¶ In glo. 1. ibi, fluminis] & iste prodest paruulis, & aliis, dummodo non inueniat obicē contrariæ uoluntatis, supra de bap. maiores, ad fi. Baptismus uerō fluminis omnibus prodest, de quo sequitur, doli capacibus, de delic. pu. c. 1. habentibus fidem, & charitatem, & per consequens non contententibus baptismum fluminis, ut hic, & supra ti. 1. debitum. paruulis non; & si de hoc intellexissent hæretici, de quibus, supra eo. maiores, uerum dixissent. baptismus uerō sanguinis est, quo baptizati fuerunt innocentes; & sic patet, qd communis est paruulis, & adultis, de conse. dist. 4. baptismi. Et scias, qd latro, qui cum Christo suspensus fuit, non fuit baptizatus baptismō sanguinis, non enim propter Christum passus est martyrium, sed propter suorum facinorum demerita, ut ibi; unde baptizatus est flamine. ¶ In glo. ubi ibi, uentrem] ad instar mulieris, quæ parit abortum, habet generatio spiritualis aliquid commune cum carnali, supra ti. 1. debitum [Et ibi, non in ueritate] idem Gof. re.

& probatur, de sum. tri. c. 1. §. una [Et ibi, alios] mortuus scilicet in his, qui uiuant, solemnitates; & ea, quæ iterabilia sunt, iterari debent: baptismus non. Eucharistia expensa. iam data, & matrimonium est apud omnes. de hoc, infra c. proxi. ibi uide in glo. alias, & in fi. 2. in glo. quia cum iam.

SVMMA RIVM.

Huius capituli summa quæ, & diuisio. Eucharistia quibus non danda. Argumentis non insistendum, si ius habeamus expressum. Periculum anime ubi uertitur, tutius quod est anima interpretari debemus, & nu. 7. §. 2. Innocentius sibi contrarius notatur. Legitimus an aliquis in dubio reputandus. Epilogus, & additio glossarum, nu. 7. Ordinem potest nullus recipere ante baptismum. Baptismus an ianna sit omnium sacramentorum.

CAPVT III.

Eniens. Capitulum primum, supra eo. sit huius summa. & primo ponit de baptismō usque ibi, cunque, secundo circa ordinem alleg. pro & cōtra usque ibi, quia uerō. tertio diffinit [Quod cum] quidam habent per singulos ordines [Accessisset] aliās ascenderit [Baptizari] q. d. de baptismō non debuerat episcopus dubitare, licet de ordinibus dubitare potuerit, quod infra disputat [Ordinibus] an scilicet esset ordinandus, uel non [Christus Iesus] 1. ad Corin. 3. [Salutifera] i, quæ dant salutem æternam, & de his non dubitatur, supra c. proxi. [Coniugū] quod est de ueteribus [Eucharistia] quod est de nouis [Ante baptismum] aliās à non baptizatis, nec intelligas, qd talibus scienter dari debet, quia nec dari debet alicui, de quo constat, quod sit in mortali, supra de ele. licet, uerū. si quis autem, & cap. Osius. Occultus uerō peccator monetur, ut abstineat sed præcisè non prohibetur, de conse. dist. 2. non prohibeat, & c. seq. hoc autem intendit, qd non baptizato dari possit in casu decre. proxi. uel dic, qd dari non debet non baptizato: sed si detur, uerum est sacramentum in sui esse, sed non effectu, id est quod ad uirtutis operationem [Leuitici] ut patet in Moyse, Aaron, & filiis eius, de deci. c. 1. in prin. [Videretur] alicui, & falsò, si uidetur, supra de elec. cum nobis olim. G. [Legitur] ut dicebat Hosti. non erat t insistendum argumentis, ex quo ius habebamus expressum. Dicit ergo simplex canonista, quicquid dicatur, Birria semper homo, argum. supra de iudi. dilecti. Hunc tamen casum uocat infra dubitabilem propter rationes, & iura probabilia. ad idem de rescri. pastoralis. uel ideo dubitabilem uocat, ut nos instruat in dubijs fidei, uel sacramentorum ad papam recurrendum, uel quia circa formam baptismi, de qua loquimur, de facili potest oriri dubitatio [Tutius] ubi igitur uertitur periculum anime, debet interpretari, non quod æquius est, uel mitius, sed quod tutius animæ. l. di. ponderet, in fi. & c. eos, infra de spons. iuuenis, secundum Hostien. (Per singulos) & non seruatis interstitiis, dispensatiue continuis ordinum temporibus poterit ordinari, secundum Hosti. qui remittit, de elec. cum in cunctis. §. inferiora [Permixtas] sup. ex quo promotus fuerit [Ambiguitur] etiam de iure. Inno. & dicit Hosti. quod in hoc est sibi contrarius in his, quæ notauit, supra eo. ca. 2. dic ut ibi [De sacramento] i. de fide sacramēti, per quam quis saluatur, & si deficiat sacramentum [Certitudine] circa hoc uide, quod no. 68. di. presbyteri [Habenda] argum. qd si dubitare an aliquis sit legitimus, est reputandus legitimus, ad hoc, de scruti. in or. fa. c. uno, infra qui fil. sint le. ex tenore,

tenore, infra de uerbor. si abbate. §. contra quod. Ar. contra, quia non presumitur matrimoniu, nisi probetur, 30. q. 5. aliter, & c. nostrates. ergo necligitimus presumetur, nisi hoc pateat. So. si infamatus est, & nil probatur contra eum, se purgare debet, infra de pur. ca. accedens. Si non est infamatus, & semper uixerit ut legitimus, suæ conscientie relinquatur, infra qui si. sint le. transmissæ, & c. peruenit. Hosti. allega. etiam C. de præscrip. quæ pro lib. in rubro, & nigro, de iure iur. mulieri, cum suis concord. & remittit ad sum. de clan. despon. §. quam pœnam, uer. etiam in conspe. etu. & facit quod no. in specu. de spon. in fin. ¶ Glo. sed 6 Jobyitur] obiicit, & sol. demum quærit, & responder. 7 ¶ Ante pe. glo. quærit, & responder. ¶ In glo. in cuius ibi, matrimony] & in omni uoluntario, sine quo potest falsus haberi. 1. q. 1. §. sed notandum, secundum Glo. ¶ In glo. quam, in fi. ¶ Tan. ¶ In glo. inclusiue, in fi. ¶ sic 32. dist. de hoc, de transla. c. 2. uer. sed neque, de æra. & qualita. à multis. Hostien. ¶ In glo. sequenti, ibi, credebat] & si non credebatur propter suam peruerfam conscientiam, dispensationem non meretur: sed secundum Vinc. incertum est ecclesiæ, quid ipse crediderit, cum ipse solus non notatur. unde, quod tutius est, eligitur. placet tamen ipsi Vincen. & Io. nullum posse recipere ordinem ante baptismum aquæ, de quo secundum eos dicitur, quod sit ianua omnium sacramentorum. 32. dist. §. uerum.

S V M M A R I V M.

- 1 Dispositio tituli. De sacramenti eucharistia, & aliorum sacramentorum custodia ubi alijs in locis iuris contineatur.

De custodia eucharistia, & aliorum sacramentorum, Rub.

¶ Viso qualiter eucharistia consecratur, tractat, quo modo custodiatur, & quia in baptismo utimur christmate, ut patet, supra de fac. unc. ca. uno, submittit de culto. christmatis, & generaliter de alijs sacramentis. de materia. 23. dist. non oportet, cum capitulis seq. de con. di. 2. qui bene, & c. si per negligentiam, cum capitulis seq. & 1. q. 1. interrogo, & de eucharistia uide, quod dixi de cele. mis. super rubrica.

S V M M A R I V M.

- 1 Eucharistia, & christina debent fideliter custodiri, & multa nefaria ex his sortilegia committunt. Eucharistia etimologia. Si de ea quid cadat in terram, uel mus eam corroderit, quid iuris. Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 4. & 5. Ex culpa tenetur quis ad ea que sequuntur ex ea, in foro tamen anime contra, & an id sit perpetuum.

C A P V T I.

Satuimus. Casus, Eucharistia & christina debent fideliter custodiri. rationem submittit, & pœnam addit. 2. ibi, Ne possit. 3. ibi, Si uerò [Eucharistia] hæc Græcè. Latine dicitur bona gratia. 1. q. 1. multi. & adde, quod dixi, de cele. mil. sane [Ne possit] catio [Mans] sortilegarum, quæ operantur ex his, quod discretus est tacere. 4. 1. dist. sit rector. Hostien. [Spestat] sacrista, de offi. custo. c. 1. Vinc. [Suspendatur] quamuis nil nefandum, inde contingat 2. [Contigim] si de corpore, uel de sacrificio quid cadat in terram, uel mus illud corroderit, quid iuris, habes

de conse. di. 2. si per negligentiam, & c. seq. & cap. qui bene. Innocen. & Hostien. ¶ Secunda ¶ glo. arguit, allega. duo iura pro, & in contrarium allega. alia duo. Item secundò arguit, allega. duo iura. finis respondet per quæstio. ¶ In ¶ glo. 2. ibi, uerum] uide de accu. cum dilecti, super glo. causa [¶ ibi. §. in hac] pe. est. & uide de testi. sicut, super glo. 4. ¶ In ¶ glo. 1. ibi, diaconus] quò casu diaconus baptizare, uel eucharistiam dare possit, ibi no. ¶ In ¶ glo. 2. ibi, culpa] dixit hic Vincen. quòd licet falsum testimonium perhibens sit reus omnium malorum, quæ inde sequuntur; in iudicio tamen animæ non imponetur sibi pœnitentia, nisi de falso testimonio, licet aggrauetur per mala secuta, argumen. ff. de ser. cor. l. Neratius. §. 1. ubi dicitur, quòd si persuasi seruo, ut corrumpat chirographum, si inde traxerit conserudinem, de illa non teneor (¶ ibi, placuit) ubi de hoc, & supra de testi. sicut (¶ ibi, inebriauerunt) ibi soluitur. lex uerum, soluitur in regula imputari, de reg. iur. lib. 6. (¶ in fi.) idem Hostien.

S V M M A R I V M.

- 1 In ecclesijs poni non debent suppellectilia, nisi urgente necessitate. Eius uasa, & uestimenta debent munda teneri. Clerici non debent alijs esse exemplo malo. Inculcum pro immundo. Vasa ecclesie nomine que contineantur, alia de his, n. 3. & 4. Palla appellatione quid hic significetur. De domo Dei ubi tractetur. Zelo Dei quis comedatur. Ecclesia quando teneatur de custodia rerum. Per uasa interdum anime figurantur. Si fuerint uetustate consumpta, quid agendum, Vbi lauanda, quibus usibus adhibenda, nu. 4. Deo dare indignum, quod homo designatur. Additio glossarum. Mentis qualitatem inducit incompositio corporis.

C A P V T I I.

Relinqui. Casus. Suppellectilia in ecclesijs poni non debent, nisi necessitas urgeat. ecclesie uasa, & uestimenta debent munda teneri. Recitat concilium duos excessus, secundus ibi, Sunt & alii, contra quos prouidet, ibi, Quia non. & primò contra primum, secundò contra secundum ibi, Præcipimus (Proprijs) si alios prohibere dicunt, fortius seiplos, infra de na. ex li. uen. c. uno, cum suis concord. Item non dicitur, alii dare malum exemplum. 1. 1. quæstio. 1. præcipue, de uoto, magna. (Transferretur) multo minus debet ibi poni. facit. 44. di. nulli (Templum) Mar. 1. 1. (Inculcas) idest immundas, non scopatas (Vasa) calices, patenas, ampullas, urceollos, pelues, & similia (Pallas) non solum corporales, sed alias mappas, si quæ ponuntur sub corporalibus ad ipsum ornandum, de conse. di. 1. nemo. Alii dicunt pallam pannum incertum, qui post consecrationem ponitur super altare, & alicubi uocatur christinale altaris: sed primum plus placet Hosti. quia pannus ille uix ablueretur (Domus ¶ Dei) Io. 2. & 23. q. 4. qui peccat, & uide plures auctoritates de hac domo. 24. q. 1. Omnibus, quod falso attribuitur Hiero. quia fuit Augu. ut scripsi in Hiero. G. zelo Dei comeditur, qui qualibet praua, quæ uiderit, corrigere satagit, si nequit, tolerat, & gemit (Refugium) & tunc ecclesia tenetur de custodia, supra de deposi. grauis, quod dicit, ut ibi in glof. 2. sed non tenetur de uolentia, nisi potuit deponenti nunciare. ff. loc. item quæritur, §. exercitu, ff. commo. sicut. §. uero. Vinc. [Reportentur] sic. 1. quæstio. 1. quod pro necessitate, & q. 7. quod pro remedio (Vasa) per uasa interdum anime figurantur, 1. q. 1. ne-

q. 1. necesse (Conseruentur) & cum fuerint uetustate consumpta, dentur incendio, de conse. dist. 1. altaris. Lauari uerò debent intra ecclesiam, ea. dist. nemo (Profanus) indignum est dare Deo, quod designatur homo, 49. di. cap. ulti. in fi. uide in Hiero. ad Demetrium. C. & super Malachi. C. ¶ In ¶ glo. 1. in fi.) & c. decet, lib. 6. ¶ In ¶ glo. 2. in fin. Io. & alijs usibus eis utendum non est nisi ecclesiasticis, & deo dignis officiis, ut ibi, & ead. di. ad nuptiarum. ¶ In ¶ glo. 3. ibi, ornati] dicit Hostien. quòd hic non potest sumi argum. de ornatu, sed de mundicia tantum (¶ ibi, mentis) De Catilina dictum fuit hoc, ut no. de elec. cum in cunctis, in glo. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Dispositio, uel continuatio rituli. De materia huius tituli ubi alibi tractetur, & loca que ei conueniant.

De reliquijs, & ueneratione sanctorum, Rubrica.

¶ Viso ¶ de custodia, & reuerentia sacramentorum, uidentur est de reuerentia sanctorum. de hoc, de conse. dist. 1. placuit, & c. corpora. facit. 1. 1. q. 1. si quis dixerit, & c. sequen. l. dist. si quis præpostera. repetitur in Sexto, & in Clemen. Conuenit rubricæ de feriis, per totum, maxime cap. 1. & ultimo, & rubrica, infra proxima, & supra de testi. uenerabili, & de iure patr. capitu. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Sancti qui uenerandi, & nu. 2. Sanctum canonizare quid sit, & nu. 3. Ad eius canonizationem quo ordine perueniatur, & quando, nu. 4. & a quo fiat, nu. 5. & 6. Miracula quandoque fiunt etiam per malos, & quando, & nu. 4. Fides præ ceteris uirtutibus in miraculis operatur, & non sufficit sine operibus. Carolus in capella sola Aquisgran ex tolerantia ecclesie ueneratur, eius miracula a quo referantur. Speculum historiæ citatur hic & alibi sepe ab hoc auctore. Vix quod sit, tamen sit. Festa omnium non coluntur ubique. Epilogus, & suppletio glossarum, nu. 8. Ebrietas quando sit, mortale, quando ueniale, & quando nullum peccatum, & quid sit.

C A P V T I I I.

Aldiuimus. C. sine papæ licentia non licet aliquem uenerari pro sancto. Et primò narrat, quod audiuit, secundò illud improbat ibi, Cum uix. tertio illud prohibet ibi, illum ergo [Venerantur] ultra illa, quæ notauit, infra eo. c. uno, lib. 6. in glo. pe. Scire ¶ debes, & omnes sancti canonizati sunt uenerandi. Canonizare autè est aliquè sanctum per papam catalogo aliorum sanctorum ascribere, & publicè, solenniter, canonicè, & regulariter declarare, diffinire, & statuere, & tanquam sanctus ab omnibus honoretur, & fiat certa die officium solenne annuatim, quale pro alijs sanctis illius conditionis. si ut confessor canonizatur, officium confessorum. si ut martyr, martyrum, & sic de singulis. Ad hanc canonizationem peruenitur hoc ordine. Primò expectatur, quòd aliquæ personæ honestæ & auctenticæ denunciant factum Romano pon. & supplicent pro canonizatione sancti faciendæ; & hoc non tantum se

mel, sed pluries & instanter, sicut no. de celsione, & de pallio, supra de elec. cum post petitam, & de renunc. quidam cedendi. Non enim cõsueuit moueri statim ad comittendam hanc inquisitionem Romanus pò. sed potius expectare, quòd diu pulsetur, & famam attendere, & utrum miracula crebrescant, & continuètur ante, quam inquisitionem committat, & bene: quæ & quandoque per malos miracula fiunt. 1. q. 1. teneamus. unde cauendum est, ne decipiatur populus, ut no. infra eo. c. ad fi. & quia circa maiora periculū uertitur, cautiùs est agendum. 42. di. quiescamus. 4. 1. dist. miramur. 1. q. 1. §. ecce cum honoris. Dicunt autem aliqui, quòd si sit elusio, uix possunt continuari miracula ultra 40. dies; de quo tamen certi non sumus. Secundò si continuentur supplicationum instantiæ, & fama, & miraculorum continuatio perdurare dicatur; consueuit hoc Romanus pontifex ponere inter fratres, & aliquibus episcopis patriæ illius, qui dicitur sanctus, uel conuincit, uel alijs personis honestis, discretis & incorruptilibus committere, ut inquirent de fama, & deuotione populi; de miraculis, & alijs, quæ eidem sunt nuncianda in genere, non in specie, & quò ad famam, non quò ad ueritatem, & quòd sibi rescribât, quæ inuenierint: & an eis uideatur, quòd super ueritate eorundem, & in specie sit inquisitio cõmittenda. Tertio si rescribant talia, per quæ uideatur, quòd inquisitio ueritatis committi debeat, requirit iterum summus pontifex fratrum consilia, & diffinit utrum sit inquisitio committenda, uel non. Quarto si inquisitio committenda ei uideatur, iterum scribit eisdem, uel alijs, quæ ueritatem inquirent, primò de fama: secundò de uita: tertio de miraculis exactè, diligenter, fideliter & prudenter secundum articulos; & interrogatoria, quæ sub bulla sua transmittit, de quo legitur & not. supra de testi. uenerabili, quòd inueniant, remittat sub sigillis suis inclusum. Quintò remissa inquisitione committitur examinatio in curia aliquibus capellanis, uel alijs personis auctenticis, & discretis, quæ & forment rubricas. Sextò rubricæ sic factæ examinentur cum exacta diligentia per dominum papam, & fratres, & requirat papa consilia eorundem, an scilicet uideantur probata talia, propter quæ sit canonizatio non immeritò faciendæ. Septimò si uideatur domino papæ, quæ faciendæ sit, diffinit hoc secretò primitus inter fratres. Octauò coadiunctis episcopis, qui sunt præsentés in curia, narrat publicè in consistorio ea, quæ acta sunt & probata, secreta diffinitionem iam facta suppressa, & requirit consilium prælatorum. Nonò assignabitur certa dies, ut omnes conueniant ad aliquam certam ecclesiam certa die, in qua illuminantur cæci multi, & sternerit tapetis ecclesie, & paratur, & conueniunt papa, & fratres, & totus clerus, & populus: & facit sermonem summus pontifex processum recitans, & probata inducens populū ad orandum, quod Deus nõ permittat eos errare in hoc negotio. Decimò flexis genibus fit deuota oratio, & cantatur. Veni sancte, scilicet uel alius hymnus, siue antiphona cõueniens. Undecimò surgit papa ab oratione, & diffinit illum, de quo agitur, sanctum esse, & sanctorum catalogo ascribendum, & tanq̃ sanctum esse uenerandum, & festum suum colendum tali die. Duodecimò cantatur, Te deum laudamus. & celebrat missam idem papa solenniter in honorem eiusdem sancti. Hic autem ordo non semper ad unguem hætenus est seruatus, & maxime quãdo agebatur de martyrizatis pro fide, illi enim cõsueuerunt facilius, & leuius expediri. hæc secundum Hostien. & not. secundum Innocè. quòd regulariter ¶ tunc tantum fit hæc canonizatio, quando per sufficientes probationes constat de fide, & excellentia uitæ, & operatione miraculo-

miraculorum eius, qui petitur canonizari, supra de testi. uenerabili; oportet etiam esse tantam excellentiam uitæ, & talia esse miracula, quæ sint extra uires, & potentiam naturæ, nec sufficit una tantum excellentia uitæ; imò multæ & continuæ requiruntur. vnde Eccle. 44. di. Laudemus uiros gloriosos, & parentes nostros in generatione sua. Multam gloriam fecit dominus, magnificentia sua à seculo: dominantes in potentatibus suis homines magni uirtute, & prudentia sua præditi, &c. per hoc quod dicit, Laudemus uiros gloriosos, ostendit, quod canonizati erant. alii enim non mandaret ecclesia, quod laudarentur, per hoc autem, quod sequitur, Parentes nostros &c. ostendit, quod nullus est canonizandus, nisi fidem habeat. Solum enim parentes, qui erant Iudæi, & penes quos solos erat fides, canonizandi erant secundum Inno. fides etiam, præ cæteris uirtutibus in miraculis operatur. Matth. 17. eo. Si habueritis fidem sicut granum sinapis, dicetis huic monti, Transi hinc, & transibit. per illud autem, quod dixit, Multam gloriam fecit dominus, super. cum eis. apparet ergo non sufficere, quod in uno, uel semel tantum fuit gloriosus, sed requiritur, quod in multis & multoties: imò & quod continuè eius uita fuerit gloriosa, sed & quod per hoc, quod subiungit, sua magnificentia, id est sua magna potentia, secundum Innocen. siue suis magnis factis, probat, quod excellentia uitæ, & miracula facta talia debent esse, quæ excedat uires & potentiam naturalem, secundum Inno. unde sequitur. A seculo dominantes, &c. q. d. à seculo conuersionis suæ potenter ei in multis continuauerunt bonam uitam, & fidem, quam habebant, operibus. comprobantur. fides enim non sufficeret sine operibus. Alioquin omnes infantes baptizati tantam sancti uenerentur. In adultis autem canonizandis non sufficit sola fides sine operibus, quæ mortua est secundum Iaco. 2. ca. sed & secundum Inno. non sufficiunt miracula sine uitæ excellentia. nam Magi Pharaonis multa fecerunt, quæ supra naturam esse uidebantur. Et in euangelio legitur, quod multi dicuntur sunt, Nonne in nomine tuo ciecumis demonia? &c. Matth. 7. c. & ramen dominus respondebit eis, Non noui uos. 1. q. 1. prophetauit. licet autem uita sine miraculis quantum ad uirtutem sufficere uideatur; ecclesia tamē tales canonizare non debet propterea: quia sicut iam factum est, in secreto potuerunt uitam ducere laxiorem. Solum autem papa potest sanctos canonizare, infra eo. c. in fi. Quod ex eo apparet, quia cum sanctus debeat ab omnibus fidelibus uenerari, nullus autem hoc iurare possit nisi papa, qui immediate ordinarius est cunctorum. q. 3. cuncta per mundum, & c. per principalem; ergo patet, quod nullus alius hanc uniuersalem uenerationem indicare potest. Refert tamē Hostien. extolerantia Ro. ecclesiæ magnificum Carolum in sola capella Aquiligrani, & non in aliis ecclesiis uenerari. pulchra miracula de ipso uideri possunt in histo. spe. lib. 25. c. 5. Alias rationes, & alia hic no. uide, infra eo. c. uno, lib. 6. [Cum uix] quod t uix fit, ramen fit, de cog. spiritua. c. 2. lib. 6. & cum hoc fuit ueniale, ut dicit glo. [Orare] hoc intellige, ut no. 13. q. 2. pro obeuntibus [apostolus] 1. ad Cor. 6. illum hominem in ebrietate occisum [Colere] publice, infra c. proxi. [Auctoritate] est ergo de referuatis, de quibus, supra de offi. leg. quod translationem [Romani pon.] contra, de conse. distin. 3. cap. 1. & supra de fer. cap. ult. ubi uidetur, quod episcopi hoc possint. So. illud intelligitur de iam approbatis non enim omnium festa coluntur ubique, Hostien. [Prima] glo. responder per quæstio. quando ecclesia oret &c. [Secunda] glo. fortificat textum. [In] [Prima] glo. in fi. [Quando] sit mortale, quando ueniale, & quando nullum peccatum, no. eo. §. uer. & quam-

uis. Sene. epi. 8. 3. Nil aliud est ebrietas, quam uoluntaria infania, quæ omne uitium incendit, & detegit, & obstantem malis uerecundiam remouet. uide in Hiero. super Galla. F. super Titum. C. de Polemone. uide in Vale. lib. 6. ca. fin. Dicebat Vincen. supra de uita & honesta. cleri. à crapula, quod ebrietas in quantum est qualitas, quæ inest homini, quod facile inebriatur, forte ex debili cerebro, non est peccatum. in quantum uero est passio, ut quia iacet uino sepultus, non est peccatum, nec putat talem excommunicatum; si tunc percuteret clericum. 15. q. 1. sane. in quantum autem est actus, si est assiduus, non dico assiduus, quod idem iteretur, sed quia similes præcedit, tunc est mortale. Idem in illo, qui se scienter inebriat. si uero ignoranter, ut quia ab uxore decipitur, uel ignorat uini potentiam, tunc peccat uenialiter. [In glo. ultima, ibi, quia] secundum T.

- S V M M A R I V M.
- 1 Sanctorum reliquia uendi, uel passim ostendi non debent, nec circa illas populus decipi, & ratio, & nu. 2. & 3. nec transferri sine papæ auctoritate, nm. 2. Familiaritas nimia parit contemptum, & nu. 2. In cinerem non omnium corpora reuertuntur, & quæ non reuertuntur.
  - 2 Uendit as duplex ex reliquijs sanctorum fit, & reprobat. Auaritia clericorum reprimetur. hæc omnia statuta frangit, nu. 3.
  - 3 Reliquias antiquas nouiter repperas licet uenerari. Deuotionem ad aliquem & quem habere licet secretò.
  - 4 Reliquias quas liceat uenerari. Earum honor redundat ad Deum. A prelati requiritur sanguis subiectorum. Quæstuarij quibus figmentis decipiant populum, in fi. Quæstus pro acquisitione pecunie.
  - 5 Suffragium, & additio glossarum, nu. 6.

C A P V T I I.

Vm ex eo. Casus. Sanctorum reliquia uendi, uel passim ostendi non debent, nec circa illas populus decipi. ponit duplicem excessum, quæ prohibet distinguendo inter ueteres & nouas reliquias ibi, Presenti. tertio fraudes per prælatos cohiberi præcipit ibi, prælati ostendunt nimia familiaritas parit contemptum, de Iude. & si Iudæos [Extra capsam] sumunt enim ex hoc materiam detrahendi, & blasphemandi. & uidentes ossa nuda dicunt truffam esse, quæ si consumptus non esset, si sanctus esset, cum tamen sit scriptum de omnibus Gene. 3. Cinis es, & in cinerem reuerteris. excipiuntur tamen aliqui, sicut Christus, & gloriosa domina, & beatus Ioa. euange. & alij quidam hoc speciali priuilegio decorati, de quibus, psal. Nec dabis sanctum tuum uidere corruptionem, secundum Hostien. [Exponantur] nec transferantur sine principis pri. papæ auctoritate, de conse. dist. 1. corpora, lib. 6. & no. duplicem uenialitatem reprobari, scilicet ne uendantur. Item ne uenialitatis causa extra capsam trahantur, ut plures oblationes recipiantur. hoc enim facientes dici possunt ueniales, sicut mulier fatua, aduocatus, & pugil, qui pro numis passim se offerunt. detrahatur enim per hoc dupliciter. primò quia uilipenduntur reliquie: nam omne rarum carum q. 3. distin. legimus, circa fia. 27. quæstio. 2. institutum. secundò, quia per id notabilis redarguitur per laicos auaritia clericorum, de deci. cap. 1. in fin. secundum Hostien. [Demò] omnino de nouo, quia si antiquæ reliquie nouiter inuenirentur, licet eas uenerari [Publice] secreto igitur licet deuotionem ad talem habere, & ad eum in occulto præcari. de hoc, infra cod. capi. uno,

uno, lib. 6. [Auctoritate] dicit Hostien. quod hoc, & id, quod præmisit de non ostendendis reliquijs extra capsam, male fetuatur, dicens quod auaritia & insolentia clericorum omnia statuta frangit, quod corrigendum esset. facit de deci. cap. 1. in fi. [Approbat] postea illa ueneramur in honorem Dei. nam & seruum honor redundat ad dominum, ut dicit Hiero. contra Vigilantium, secunda [Prelati] à quibus sanguis requiritur subiectorum, de offi. ordi. irrefragabilij [Figmentis] sicut interdum faciunt quæstuarii, qui costam peccoris, uel asini ostendunt loco sancti. Alii ponunt oleum in oculo Mariolæ suæ, ut uideatur flere. Hosti. [Documentis] quia in suis prædicationibus, quando seminant errores, fabulas afferunt ueras esse, quæ corrigenda essent. Hostien. [Quæstus] id est acquisitionis pecunie. Pe. [In] glo. 1. ibi, nemo 2. [Sequitur] martyres distrahatur, nemo mercetur. [In] glo. 1. ibi, martyrum idem est de sanctis alijs sentiendum, de cele. mis. cum Marthæ §. fin. [Et ibi, Et idem] scilicet quia æstimationem non recipit.

S V M M A R I V M.

- 1 Continuatio tituli. De ieiunijs ubi alibi tradatur, loca iuris suggerit.
- 2 Ieiunij etymologia, & quot species, quando solui dicatur, nu. 6. & 7. & 8.
- 3 Gula uitium nos tenet at quinque modis.
- 3 Ieiunia que seruanda, & que redimi, uel commutari possint, & quando, & nu. 4.
- 4 Quæ sint indicæ generaliter, quæ specialiter & localiter.
- 5 Eorum diebus quoties in die comedendum.
- 6 Et qua hora, & a quibus abstinendum, & nu. 7. & 8.

De obseruatione ieiuniorum, Rub.

1 Viso de ueneratione sanctorum, quia ob ipsorum reuerentiã ieiunia celebrantur, ideò de ieiunijs est uidendum, secundum Goffr. Habetur materia. 4. di. statumimus, cum seq. de conse. dist. 3. & distin. 5. quadragesima, cum cap. sequen. Congruit de pœni. licet, de uerbo. si. quæsiuit, de reg. iur. quod non est. item li. 6. de elec. ubi periculum, in fi. de hæreti. ad nostrum, uerfi. 2. quod t. dixerunt autem Innocen. & Hostien. ieiunium dictum à quodam intestino, quod sic uocatur, quia ut plurimum est uacuum & subtile, & exinanitum secundum Auicem. cuius etiam rationes hic posuerat Hostien. quod physicis relinquo. Dicit autem Innocen. quod triplex est ieiunium. primum cuiusq; diei, uel rei ædibilis abstinentia secundum propriam uoluntatem, non secundum statutum scriptum, uel consuetudinarium. & secundum id ieiunat, qui pluries & abundanter comedit, si à cibo placito abstinet. secundum, cum quis abstinere à cibis humectantibus, ut si comedat solum sicca, panem, nuges, poma, & si. non carnes, pisces, uel olera. Et dicitur hoc ieiunium xerophegia, à xeron, quod est siccus, & phagin, quod est comedere, quasi siccus cibus, uel sicca comestio. tertium abstinentia uictus secundum ordinationem ecclesiæ scripto, uel consuetudine approbatam. dicebat Goff. aliter triplex esse ieiunium. primum magnum & generale abstinere ab iniquitatibus, & illicitis seculi uoluptatibus, de conse. di. 5. ieiunium. secundum discreta & moderata refectio, ut singulos dies absq; ciborum luxuria transeamus. ea. d. sint tibi, & c. non dico. & hæc ieiunia omni tempore & singulis diebus seruanda sunt tertium ieiunium subtractio prandij, & post coenã cuiuslibet cibi priuatio usq; in die sequentem. Item abstinentia à carnibus, & omnibus, quæ sententia trahunt originem. 4. di. deniq; & ut ibi dicitur, et pisces

luxuriosè sumere non debemus. Itē tempore, quo abstinemus à cibis, etiã à dissolutionibus abstinere debemus, 86. di. quid prodest, de conse. di. 6. nihil prodest. Hiero. ad Celantiã. Habuimus ieiuniorum, & abstinentiæ laborem, sentiet caro anima esuriente iusticia. Et 5. modis tentat nos uitiu gulæ. ea. d. quinq; modis. Sene. 7. natura. q. 6. Iã non sunt homines ad popinã dentibus, uentre, & ore contenti, et oculis gulosi sunt. ieiunia iudicata ab ecclesia sunt seruanda, ut uigilia apostolorum. j. c. 2. quadragesima, de conse. di. 5. quadragesima, & c. ieiunium, & per totu, Goff. uigilia natiuitatis beati Ioannis Baptistæ, assumptionis beatæ uirginis, omnium sanctorum, beati Laurentij. istud autē, quod secundum omnes est tertium ieiunium. necessarium est secundum Inno. omnibus sana mentis, doli capacibus, & potentibus ieiunare, cum tales possint peccare, & peccata debeant flere, & de illis poenitere, dispensatine tamē cum impuberibus, & uide quod dicam. j. eo. consiliu in glo. de quibus, & ex cã. cum hominibus ætatis prouectæ agi potest, ut ab indicæ ieiunijs abfoluantur. idē secundum Hosti. ut in cis ieiunia commutentur in alia opera charitatis, de uoto. c. 1. & c. magna. & idem secundum Inno. dicendū est in senibus, debilibus, & nõ ualentibus ieiunare. Et idem putat Hosti. in agricultoribus, & peregrinis, peditibus, seu quocunq; alio honesto & licito labore adeò afflictis, quod comode sine periculo nequeunt ieiunare, argum. 82. distin. presbyter, ante fin. ibi, si operarius est. Quid de mulieribus? Respondeo & si uoluntaria ieiunia marito prohibente dimittere teneantur. 33. q. 5. manifestum; iudicata tamē ab ecclesia tenentur facere, nisi contingeret inde uirum scandalizari, tunc enim forte posset cum ea dispensare sacerdos. Est nempe propter uitandum scandalum dispensandum. I. dist. ut constitueretur, supra de tempo. ordi. c. 2. & infra de cleri. ex. mi. latores. sed dicas, quod ista indicæ ieiunia non possunt redimi pecunia, uel in alio commutari, nisi necessitas, uel alia causa rationabilis in ieiunante sit. uoluntaria uero etiam sinerati causa, dummodo sit aliàs utile, redimi possunt auctoritate superioris. 81. di. presbyter, & no. supra de uoto. c. 1. Voluntaria uero ieiunia dicuntur illa, ad quæ aliqui uoto, uel proposito se astringunt: uel etiam quæ præter indicæ propter peccati magnitudinem à sacerdotibus iniunguntur. 82. distin. presbyter, ubi de hoc. & hæc licet commutare, uel redimere, & si nulla causa necessaria in ieiunante subsit, dummodo compensatio utilior, & deo acceptabilior uideatur, argum. 3. de uo. c. 1. sed auctoritate episcopi. Item no. quod licet inter indicæ ieiunia, quædam sunt indicæ generaliter, ut prædicta: quædam uero specialiter & localiter secundum diuersas consue. sicut est ieiunium aduentus domini, quod nec ab omnibus, nec in omnibus prouincis celebratur, ut patet, infra eo. c. 1. respon. 1. ad fi. tale etiam erat, quod maronæ Romanæ in sabbato comestuerant ieiunare. 12. dist. illa. quamuis etiã dixerim, quod ieiunia indicæ commutari nõ possunt, uel redimi sine causa, possunt tamen aliqua ipsorum commutari, siue transferri de die in diem, puta quando uigilia incidit in die dominico, tunc enim ieiunatur die sabbati præcedente, infra eo. c. 1. & 2. §. 1. Idem est, quãdo uigilia in festo sancti patroni alicuius ecclesiæ incidit, tunc enim clerici, uel parochiani eiusdem ieiunium celebrant in proxima feria ieiunabili præcedente, unde & in quibusdam locis Franciæ, in quibus sunt ecclesiæ sancti Quintini, non ieiunatur in uigilia omnium sanctorum, sed tertia præcedente die, secundum Inno. & in ecclesia Vien. celebrantur ieiunia quatuor temporum, quãdo incidunt in festo sancti Mauritiij patroni eiusdem ecclesiæ in hebdomada præcedente. Et idē fit in ecclesia Vapicen. propter reuerentiã beati Arnulphi

nulphi patroni ipsius, cuius festum & in eisdem temporibus incidere consuevit. Caucaat tamē episcopus, q̄ licet quātum ad alios ieiunium sabbati illorum rēporum transferat, non tamen quantum ad se, uel ordinandos, si illo sabbato ordines uoluerit celebrare. Ex hac enim causa uidimus suspensum ad rēpus bonæ memoria dominum Robertum episcopum Vapicen. Nō enim licet alicui episcopo excepto Romano extra tempora dare ordines, ut patet in eo. quod le. & no. supra de tempo. or. c. 1. & c. cum quid. & cap. consultatione: sed & ordinatorem, & ordinatos oportet esse ieiunos, ut patet in eo, quod le. & no. supra de temp. ord. literas. igitur si talis episcopus uelit aliquos ordinare, oportet q̄ eum & eos, qui ordinandi sunt, non solum in translato ratione consuetudinis, sed et in proprio temporum sabbato ieiunare, secundum Hosti. Adhuc scias q̄ in Inno. q̄ circa ista indicta ieiunia statui potest ex causa, q̄ quis comedat bis in die sed parum prima uice, sicut & faciunt Cisterciens. qui ad remouendum scandalum, & charitatem conseruandam statuerunt, q̄ illi, qui habent legere, uel ministrare, uel aliud facere, prægustent aliquid, nec propter hoc dicuntur soluere ieiunium ab ecclesia inhiatum, q̄m Inn. Hanc autem prægustationem uocāt mixtum, q̄m Hosti. q̄m quem idem uidemus in ministris magnatum, quia & quandoque ad curandam toxicum, & suspensionem toxici prægustant cibaria corā dominis suis apposita, uel quæ ex parte ipsorum aliis representant, & intelliguntur nihilominus ieiunare. ac etiam eadem ratione idem dicendum est de prægustantibus medicinas. & etiam q̄m Inno. in his casibus licet monachis prægustare carnes. & hoc dixit propter generalem consuetudinē, quæ sic seruat. In his ergo casibus, & si ex causa, & intentione ieiunantis procedit ista excusatio: quæ. i. causa, & intentio regulariter & generaliter in omnibus considerādæ sunt, ut patet 15. q. 6. cap. 1. ad fi. & in eo quod le. & no. infra de accusa. cum dilectus. §. 1. uer. si ideoq; q̄m Inno. ex causa licet si uerere, q̄ ieiunantes cibis etiā non quadragesimalibus uti possint, ut patet, infra eo. c. 2. §. cum autem, & supra de feriis, licet, exceptis carnibus, quibus si quis utitur, ieiunium soluit. & eodē modo soluit ieiunium, si comedat bis in die, nisi ubi aliter ex causa statutum est, uel de generali cōsuetudine approbatum, ut patet in Cisterciens. de quibus supra no. secundum Inno. uel nisi tanta necessitas imminet, q̄ aliud fieri non possit, sicut potest poni exemplum in obfessis, dum tamen foueant iustum bellum, qui & si tempore quadragesimæ non habeant nisi carnes, credimus, q̄ possint licet ipse uesci, argum. in eo quod le. & no. infra de reg. iur. quod non est licitum, & supra de fer. licet. hoc iam est usu ieiunantium approbatum.

6 Quid si quis alias horam comedendi anticipat sine causa, uel beluas marinas, uel lautē & delitiosē comedat, nunquid soluit ieiunium? Respon. non; peccat tamē, & maximē si minus delitiosē hoc faciat, & ideo confiteri debet; & sic intelligitur, de conse. dist. 1. solent, & di. 5. quinque nos modis, q̄m Inno. quamuis ieiunium sit abstinentia uictus; tamen ille dicitur ieiunare, qui in prædictis obseruat cōsuetudinem, licet ad ingurgitationē comedat, & quicquid sibi placet: quia in ieiunando non solum abstinentia attenditur, sed & consuetudo ecclesiæ. 76. di. utinam: alii tamen dicunt, nunq̄ esse ieiunium, nisi & ibi sit abstinentia uictus, q̄m Inno. sed Hostien. dicit, q̄ ingurgitatio nūquam est licita, & q̄ nullus excessus est approbandus: alias autem ad sustentationem, uel restaurationē deperditorum, & naturæ & in beluis marinis, & aliis delicatis cibis, dummodo quadragesimalibus possumus nos sine peccato cum illis, cū quibus uiuimus, con-

formare. & etiam potius quāntitas, quā qualitas est uitanda. in talibus enim non usus rerum in culpa est, sed potius libido secundum Aug. 4. 1. dist. c. 1. & seq. & delectatio nimia. & audius appetitus. unde Hiero. in uita patrum. Melior est uenire semper esuriens. i. qui moderatē sumit cibaria, quā ieiunia tridwana. tales enim auidē sumunt cibum. ualde pulchrē. uide simile in Hiero. ad Furiam. ad idem, de conse. dist. 5. sint tibi. i. Quid si quis in ieiuniis indictis utatur ouis, & caseo? Respondeo, non soluit ieiunium. si hoc extra quadragesimam faciat, peccat tamen, & sic intelligitur. 4. distin. denique. alii uerō contradicunt. uide tamē per Archi. de conse. di. 3. rogationes, in fi. sed quicquid dicunt, tenendum est, q̄ ex causa in aliquibus prouideri posset, q̄ & in his sine peccato homines uerentur, cum hoc tantum ex constitutionibus, & obseruationibus hominum processerint, q̄m Inno. Magna nempe differētia notari potest inter homines cōmorantes in desertis, & in modis, in quibus nec pisces reperiuntur, nec forsitan granum creuit ad ab undāntiam, habent tamen magna animalium & auium nutrimenta, & inter homines habitantes in terra fertili, iuxta mare, lacus, & alias aquas, quæ abundant etiam magnis, & pinguibus, ac delectabilibus piscibus. Si enim ieiunium sit afflictio carnis ex abstinentia uictus proueniens, quare nō dicitur adeo bene ieiunare is, qui comedit etiam oua, & caseum, & de pane parum, ab aliis autem omnibus, quibus caret, abstinet, sicut ille, qui bono pane, & electis uinis, diuersis magnis piscibus diuersorum generum, & pluribus aliis deliciosis cibaris nō solum reficitur, sed etiam ingurgitur, sufficiens ratio reddi non potest. est ergo talis opinio abolenda, arg. C. de lib. præte. uel ex hære. l. 1. & 78. dist. corepiscopi, in fi. quid si de electuariis delicatis? Respondeo, aliter nō licet ipsis uti sicut alio cibo delicato. q. d. ieiunium soluit. Medicinam autem ad remouendam, uel fugiendam instantem infirmitatem etiā in die ieiunii accipere licet sine peccato. ubi uerō nō est signū infirmitatis, pro sola sanitate conseruanda, hoc non licet. Alii tamē dicunt, q̄ pro nulla medicina, seu etiam electuariis soluitur ieiunium, secundum Inno. secundum quem per potum ante cibum, uel post cibum non soluitur ieiunium: quia sic habet consuetudo ecclesiæ ieiunantis. Tertij dicunt, q̄ si talia sumantur ante prandium & sine causa, soluitur ieiunium, & meritum. Si uerō ex causa fiat, soluitur ieiunium, sed nō meritum. si autem hoc fiat post prandium etiam sine causa, soluitur ieiunium, sed non meritum. q̄ si ex causa fiat, non soluitur ieiunium, neq; meritum. In omnium tamen casu abstinentium est ab illis, quæ potius cibaria, q̄ medicinalia, siue electuaria merito dici possunt. & hæc opi. uidetur probabilior & benignior, & æquior esse, & cōprobat per id, quod no. supra ead. glo. §. ad hæc, q̄m Inno. & seq. & maxime in locis, ubi est hoc fieri consuetum, arg. 76. di. utinam omni tempore. nam & qui nimis emungit, elicit sanguinē 4. di. deniq; prima tamen opi. benignior & tutior est. super quo uide, quod no. §. de presby. non bapt. ueniens. §. fin. uer. 1. super uerfi. quod tutius. & adde quod no. in sum. co. titu. §. 1. & 2. per totum, & quod ibi deest, supple per hanc glo. & quod hic deficit, uide ibi.

S V M M A R I V M.

- 1 Vigilia occurrens in dominica ieiunari debet in sabbato, & num. 3. Sancti Matthei uigilia ieiunari debet. Maria uirginis gloriose festum celebrius quod.
- 2 Epilogus, & suffragium glossarum. Seruitutem locus medius impediatur, iuncta glossa, & nu. 3.
- 3 Suppletio glossarum. Medius locus impedit pollutionem cæmeterij.

Seruitus

Seruitus temporalis odiosa & restringitur. Spiritualis fauorabilis, & ampliatur.

C A P V T I.

EX parte. Castus. Vigilia occurrens in dominica ieiunari debet in sabbato; & ieiunari debet uigilia Mathiæ. & communis diuisio. 2. pars ibi, Ad quod. & pars huius de cele. miss. ex parte [Primum] prima questio [Assumptionem] inter alia festa uirginis gloriose celebrius est festum assumptionis, qd̄ patet hic, & infra de sen. ex. c. fi. li. 6. [Et utrum] secunda questio [Matthiæ] alii habent, Matthæi, & falsa est litera, ut patet in an. Hosti. & potuit esse dubitatio: quia non a principio a domino, sed ab apostolis electus est forte, Abb. & Pe. ¶ Prima ¶ glo. obiicit, & sol. ¶ In glo. 1. ibi, impedit seruitutem] sequitur etiam, itineris, cum seruitus per eum locum deberi nō possit [¶ Sacri. iulti. est] & ibi, in rusticis] iulti. §. est, & loquitur de rusticis prædiis, in urbanis secus, ut ibi no. [¶ ibi, debitor] uide de deci. cum dilecti, super glo. hoc sumptum [¶ ibi, debitor] uide de deci. cum homines, super gl. pe. ¶ In ¶ glo. 1. ibi, simile, infra] imō contra secundum Hosti. qui dicit ibi uigilia ieiunandam, nisi ueniat in dominica; & dicit illud intelligendum q̄m istud, dic q̄ bene est simile, cum ibi dicatur, q̄ inter uigiliam, & festum non sit dies medius, nisi occurrat in dominica [¶ ibi, in rusticis] sicut locus medius impedit pollutionem cæmeterij, infra de con. eccl. uel al. c. uno, lib. 6. [¶ in fi.] Io. uel q̄m Hosti. leges loquuntur de seruitute temporalis, quæ quia odiosa, restringitur. hic loquitur de seruitute spirituali. & q̄m Gre. seruire Deo est regnare. unde q̄a fauorabilis, ampliatur. ad hoc de reg. iu. odia, li. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Decretalis huius pars ubi. Consuetudo localis non astringit alios, & quo casu hic. Festum quorum sanctorū diuersis diebus colatur ex diuersa causa. Fame nil durius.
- 2 Inedia, quid, & unde dicatur. Annona quid. Effundo significat abundantiam. Cartusiensum regula, quod carnes non concedat in extrema necessitate languentibus, non est contra charitatem. Carnium esus non est necessarius uitæ hominis, nec uirtute deficiente propter cibi penuriam. Aegrotantibus, uel languentibus qui cibi & potus utiles, uersio, patet per id. Vinum aromaticum, & ouorum uitella utilia infirmis etiam, ibi.
- 4 Carnium esus quibus & quomodo concedendus tempore non concessio. Ieiunia solemnia quæ, remiss. in fin. ad dict. solemnibus.
- 5 Ea qui seruare debeant, & num. 6. in eis nil operatur consuetudo. & quæ, nu. 8. Aetas solida in ieiunijs ferendis & subeundis quæ.
- 6 Ab eis quæ infra causa excusent.
- 7 Epilogus, & additio glossarum, nu. 8. Festiuitas quorum debeat equalis esse. Vigilia quorum sanctorum ieiunanda. Suffragia melius est, quod abundant, quàm desint, in fi.

C A P V T II.

Consilium. Propter multa dicta huius de cele. miss. consilium. Sunt autē. 7. partes, quæ per se patent [Vigilia] & festa in officio duplici, infra de reli. & uenē. sanc. c. uno, li. 6.

& 12. apostolorum nomina ibi uide in glo. 2. [Vigilia] plurale ponit: quia duæ sunt uigiliae, licet tres apostoli [Illorum] c. Philippi, & Iacobi [Solemnitatem] quæ est usq; ad festum penthecosten [Natale] pri. octauas natalis [Apud nos] q. d. habemus de consue. sed statutum non facimus, nec aliquem astringimus. Hosti. [Bartholomæi] fuit enim una die excoiatus, & illa die uixit alia die decessit. unde quidam celebrant diem martyrii, alii diem mortis q̄m Pet. & Abb. & postet uideri si. de festiuitate beatæ Margaritæ, cuius festum diuersis diebus colitur propter sui diuersa martyria. apud nos colitur. 13. Iulii. in spec. hist. or. reperi, q̄ coli debet. 20. Iulii. li. 14. ca. 28. [Celebratione] i. uigilia, ut faciat ad titulū; tamen uno expedito, satis expeditur & reliquum [Famis] qua nil durius. uide Hiero. super Amos. F. [Inedia] hic dicitur ¶ fames, uel ieiunium, tenuitas, fastidium, stupor dentium. inedia dicta, q̄ sit sine esu. Pap. [Annona] i. cibariorum, uel uictualium. Vin. [Effundis] abundantia denotat. 16. q. 1. reuertimini [Imputetur] ad culpam, & ne quis a deuotione ieiunii retrahatur, & ut in maiori reuerentia ipsam ieiunium habeatur, nec de facili uioletur, q̄m Hosti. [Quod] c. carnes in sabbato comedere. Scias ¶ q̄ contra eos, qui dicunt statum Cartusien. esse periculofum ex defectu charitatis, quia languentibus in extrema necessitate carnes non concedunt, pulchre ualde & efficaciter scripsit magister Arnaldus de Villa noua summus medicus & theologus prosequendo illud uerbum de psal. 68. Aduersus me loquebantur, qui sedebant in porta & c. & subinducēs illud canti. 5. Percusserunt me, vulnerauerunt me, & tulerūt palliū meum & his pulchrē in proposito copatris, probat, q̄ illud dicere est phantasticum & falsum. Item q̄ sapit hæresim, quod sit falsum, patet, q̄a qui se obligat ad illud statutum ordinis, hoc facit ex amore Dei. sed illa charitas ē suprema, quæ Deum respicit per obiectum, quod ergo fit propter Deū, & nō in odium proximi, non potest dici contra charitatē. Item q̄ hæresim sapiat, probat, quia aduersatur approbationi & tolerantie Ro. ecclesiæ, & fingit nouū dogma in pertinentibus ad uitē statum fidelium ponendo languentes quandoq; non posse a mortis periculo sine usu carniū liberari, & sic ad uitē longitudinē esum carniū necessarium. nam, ut dicit, uirtus uitalis deficit aut propter maliciam morbi illam resoluētis, aut propter defectum alimentū, per quod habet conseruari, uel restaurari. primo casu probat per dictū Hippocratis dicentis, q̄ si deficientibus præ furia morbi cibis exhibeatur, suffocationis, uel alterius uexationis grauamine superaddito coguntur uitam finire celerius. deficientibus autem propter penuriam alimentū si denegetur cibus, & medicationi subdantur, expirant uelocius tabefacti. patet per id, quod deficienti propter morbi magnitudinē non profunt, sed nocēt carnes. sed deficienti propter alimentū penuriam profunt. sed probat plus cōpetere uinum mediocre, maxime aromaticum, & uitella ouorū mediocriter mollia ratio, q̄a uelocissima digestionē conuertuntur in laudabilem & multum sanguinem, & quasi sine fecibus. Carnibus autem, & cæteris alimentis aliqua prædicta rum conditionum deest. Concludit ergo asserens, qd̄ prius dixi, aut ex inuidia, aut ex animi passione, aut ex ignorantia physica, q̄m quam ad uirtutem uitalem, uel cognituiam plus competunt supra dicta, q̄ carnes, licet fareatur, q̄ ad confortandum uirtutem motiuā plus competant carnes. sed dicit inducendo Galenū confortationes uirtutis motiuæ non esse in agris necessariam, quia modicum egent ipsius operatione. ergo nec egent necessario esu carniū. Demum subdit in sacra scriptura nō reperiri esum carniū infirmis necessarium, quod tamen de uino legitur. 1. ad Timo. 3. habetur.

- 1 Non sunt religiosi, nume. 2. 4. 5. & 8.
- 2 Decimas de quibus rebus non teneantur soluere, nu. 2.
- 3 Honor pro compassione & pietate, & deferendus abundantius inferioribus.
- 4 Religiosi qui non dicantur, num. 5.
- 5 Ecclesiam, quis sibi cuius auctoritate possit construere.
- 6 Privilegium tendens ad noxam reuocatur.
- 7 Nutrimenta, pro animalibus.
- 8 Figura dictionis.
- 9 Decima remittitur laicis pauperibus.
- 10 Hospitali qui preesse possint.
- 11 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 7.
- 12 Sine damno, & iniuria alterius concedi debet alicui beneficium.
- 13 Additio glossarum.

C A P V T I I.

Vm dicat. Casus. Leprosi permittuntur debent sine preiudicio antiquarum parochiarum habere propriam ecclesiam, & presbyterum, nec tenentur soluere decimas de nutrimentis animalium, uel de hortis, & sunt duae partes. secunda ibi, statuimus. prima subdiuiditur. secunda ibi, Caueant [Et infra] abundantio rem honorem membris inferioribus deferendum, primo ad Corin. 12. idest maiorem compassionem, & pietatem. unde ibidem, quae putamus ignobiliora membra corporis, illis honorem abundantio rem circundamus [Communitate] non sequitur, quod sint religiosi. quia communiter uiuunt, ut patet, de uita & honestate clerico. quoniam, cum nec promittant tria substantialia regulae, de quibus de sta. mona. cum ad monasterium, & capitulo ex parte, & de hoc dicam, in fine [Congregati] sup. & tam diuites [Constitue] alias possent ecclesias omnibus decimis priuare, faciendo de omnibus possessionibus hortos, quod esset iniquum, & privilegium tendens ad noxam reuocatur, de deci. suggestum, Pet. & Egi. & facit clem. de uerbo. signific. exiui, uer. licet uero [Nutrimentis] exponit Egi. i. animalibus, quae nutriunt: pro hac lectu. facit clem. de deci. c. 1. & ibi not. super uer. animalibus [Decimas] not. decimas remitti laicis ut pauperibus. facit, quod no. de deci. a nobis, & dixit Inno. hoc ideo esse, quia est collegium religiosum & licitum etiam ab hoc iure approbatur: & iam allegari uidi in iudicio hanc glo. Innocen. ad probandum, quod religiosus professus praesse poterat hospitali leproforum etiam non curato, & sic fuit obtentum, non per hanc opinio. quam non puto ueram, sed per canonem. 18. quaestione secunda, quidam monachorum, quod capitulum probat, monachum, & etiam laicum posse praesse hospitali, uide, quod not. in clem. de reli. do. quia contingit. §. ut autem, in princ. quod autem leprosi etiam simul congregati non sint professi, patet, quia substantialia regulae non promittunt, & contrahunt, supra de coniug. lepro. capitulo primo, & secundo dixit Hostien. non occurritus, per quod approberet hoc collegium, nisi hoc: quod tamen non datus collegii, sed certum priuilegium, argu. supra de reli. do. de Xenodochiis, sunt tamen, ut supra dixi de decima, persona uenerabilis, & dignae compassionis, sicut ceteri supra de resti. po. licet, de cens. licet, & adde, quod

dixi, de conuer. coniu. ex parte 2. super fi. penul. gloss. 6 ¶ Prima gl. querit, & soluit. ¶ Tertia gl. arguit, & arguementum probat. ¶ In 1. 3. glo. ibi, nam hoc] uide de priuilegiis, super ult. glo. [Et ibi, nec auus] uide de resti. spolia, audita, super 3. gloss. [Et ibi, sed cum ab herede] pupillus extra ordinem non iuuatur, praesertim si nouum beneficium cum alterius iniuria postularit [Et ibi, impuberi] uide de priuilegiis, in his, super gloss. 2. [Et ibi, ex facto] uide de iureiuran. quanto, super gloss. 2. [Et ibi, Paulus] prator beneficium suum nemini uult esse captiosum [Et ibi, sciendum] maior restituitur in rei persecutione non ad lucrum cum alterius pena, uel damno. 8 ¶ In 1. gloss. 1. ibi, Pauciores] etiam unus, secundum Tan. & Vincen. ¶ In glo. ult. ibi, asumerent] etiam si nemini se submitterent, dummodo unam de approbatis assumerent, secundum Hostien. quod posunt, de relig. domi. capitulo fina.

ANNO TATIONES.

- a ¶ Possint. Contra, quia secundum hoc nihil hic conceditur contra, c. si papa, de priuilegiis. lib. 6.
- b ¶ Ut autem. Vide Fede. de Senis in tractatu permu. c. 14.

S V M M A R I V M.

- 1 Ecclesia noua in parochia ueteris, quando possit adificari, num. 2. uer. quod quia, & nu. 7. §. 1. eius reditus quis erit, nu. 2. & 8. & quorum consensu, ibid. nume. 4. & 7. uide alia, num. 4. Hostiensis Ebedunensis.
- 2 Cum difficultate quod sit, perinde est, ac si fieri non possit. Posse dicimus, quod commodè possumus. Venire incongruo tempore par est non uenire. Episcopus est ordinator spiritualium & temporalium. Non transfert ab una in aliam ecclesiam prouentus absque capituli consensu.
- 3 Efficere quod non potest in casu huius decretalis, denunciabit Roman. Pontifici. Ad Romanum pontificem pertinet communibus utilitatibus prouidere. Clausula, ita se habet, ad qua hic referatur. Patroni unius ecclesiae plures esse possunt ex uaria causa. Patroni consensu ad noua ecclesiae rectoris institutionem requirendus.
- 4 Ecclesiam nouam rector ueteris an possit impedire, & appellare, num. 7. eius rector unde uiuet, num. 8. & supra nu. 2. qua debet ecclesiae matri, num. 10.
- 5 Epilogus, & suffragium glossarum, num. 6. Ob augmentum, uel magnitudinem patrimonij tutori curatores adiunguntur.
- 7 Additio glossarum, & reliquis num.
- 9 Oblationum nomine continentur decimae. Terra mensura diaria quibus appelletur nominibus.
- 10 Ecclesiam matri qua percipiat, uel non cedat capellis intra parochiam suam fabricatis.

C A P V T I I I.

Audientiam. Casus. Propter tiam ecclesiae noua ecclesia in ipsius parochia poterit adificari, & primo ponit facti narrationem, secundo prouisionem, ibi, Quia igitur, quae primo prouidet, quando rector consentit, secundo quando dissentit, ibi, Si uero [Hyemali] dicit Hostien. quod in multis locis suae prouinciae Ebedunen. haec ratio uendicat sibi locum [Parochiam] alias parochiani, uel utrunque. & si desit unum, supplendum est. 2 [Difficultate] unde perinde est, an non possent, quia id dicimus posse, quod commodè possumus, uig. sima secunda, quaestione secunda, facit, de dila. c. in.

[Congruo] & sic perinde est, ac si non uenirent, arguendo offic. delegat. consuluit. Hostien. [Illius uilla] quae presbytero egeret [Prouentus] spirituales. no. n. loquitur de pradiis, si qua habet antiqua ecclesia in illa uilla, ut patet ibi, Obuentio ecclesiastica &c. secundum Innocen. dicit Hostien. quod quia episcopus ordinator est spiritualium, & temporalium. io. q. 1. c. 1. & per totum, si uideretur periculum imminere, praeponeat spiritualia temporalibus, arg. 1. 2. q. 1. praecipimus. non ob. contradictione rectoris, ut sequitur, & multo minus laicorum, de re. eccle. non alienan. c. si. hoc tamen non faciat sine consensu capituli sui, de dona. pastoralis, ad si. quod sit de facto exequi non possit, denunciet Roman. ad quem pertinet communibus utilitatibus prouidere, infra tit. 1. aduersus [Ita se habet] haec clausula ad omnia superiora refertur, de rescrip. olim, nisi periculum animarum imminere, quo casu respiciet hoc solum primum responsum capituli secundum Host. [Fundatoris] istius nouae capellae, sicut Inn. qui no. plures posse esse patronos ex dotatione, & fundacione, de his, de iure patro. c. 1. Hostien. placet, quod intelligatur de fundatore matricis ecclesiae, dicens quod requiritur, de gratia. non enim sequitur, si patronus matricis ecclesiae, ergo & capellae, arg. de deci. tua. 1. primum placet [Perceptionum] sacerdotem, scilicet ibi institutum [Quod quidem] scilicet ut ecclesia construat, & presbyter ibidem instituat [Distulerit] quando dicendo illud in praedictum sui fieri non posse, de offi. dele. coram [Reduci] si supra de testa. nos quidem [Diffugio] procedit hoc ex speciali mandato papae, quod appellari non potest, alia si episcopus tantum hoc faceret, posset appellari. Vin. ¶ Tertia gloss. querit opponendo, & tripliciter soluit, inter quas solutiones quaestionem interseruit, & soluit. ¶ Quarta gloss. signat contrarium, & dupliciter soluit, & secundae solutioni signat contrarium. ¶ In 1. glo. 1. ibi, si locus] hanc & sequen. uide de ap. ex parte 2. in 1. gl. & super ea [Et ibi, propter lata] propter latum patrimonium, uel ipsius augmentum adiunguntur curatores tutori, ut hac. l. & sequen. ¶ In glo. 1. ibi, lulti.] uide de iudi. exhibita, super 1. glo. ¶ In 1. glo. 1. ibi, praedictum] etiam inuito rector prioris ecclesiae, ut hic in fine, de hoc, uide 99. dist. c. 2. [Et in fine] ad idem de tempo. or. c. 3. §. 2. lib. 6. de of. or. c. 1. ad si. ne se. u. a. c. uno, in fi. co. lib. ¶ In glo. 2. in fine] Tan. dicit Host. hanc gl. corrigendam in casu, quo nisi fiat, imminet periculum animarum, ut si propter id populus sine confessione, uel sacramentis decederet, prouideat capellano, ar. de simo. cum sit, cum suis concor. quos si paupertas excuset, cogit abbatem, uel praepositum, cui subest ecclesia, quo ad temporalia, argum. 70. dist. sanctorum, de praeben. extirpanda. quos etiam si paupertas excuset, prouideat episcopus de sua mensa, si aliter non potest, infra c. si. nec de hoc timeat accusari. 1. 2. q. 2. aurum. & si nec sic fieri posset, quaerat sibi capellanus uictum artificio. 91. dist. clericus. 1. & 2. & dicit hoc iungendum in summa. ¶ In glo. 3. ibi, uideatur] idem. T. & Hostien. [Et ibi, dotatur] facit. 1. 2. q. 2. apostolicos, in fine, & quod ibi no. ¶ In gloss. & ita, ibi, ecclesiae] ubi de hoc, & supra de relig. do. constitutus [Et ibi, sustentari] alias, ut dicit Hostien. potior esset ipsius causa supra de paroch. c. 1. de maio. & obed. c. 1. & infra c. proxi. C. de serui. praes. de offi. ordi. praesenti, lib. 6. [Et ibi, c. 1.] & de hoc, co. titu. c. 1. lib. 6. [Et ibi, ex illo, §.] melius patet, ex §. cum addit, & §. cum autem [Et ibi, capitulum] & pro episcopo facit, infra de excep. praes. sicut unire, sed illud, sicut, non ponitur sicut isime. Vincen. ¶ In fine] dicitur ibi, quod nomine oblationum continentur decimae, & decre. ad audientiam, proxi. alle. facit pro, cum ibi uerbum laborum ponatur largen. ¶ In glo. mensura, in fine] Ala. sicut dicitur apud nos iornale,

apud Gallicos harpentum, apud Italicos bubulca. Hostien. ¶ In 1. glo. pen. ibi, praestat] & hoc probet litera pro facultate loci, uel ut ueniant ad scrutinyum, & baptisma, & capitulum, & simi. sup. de capel. mo. dilectus. uel referuabitur illi sepultura, de praescript. transmissa, & dixi, de sepul. certificarit [Et in fine] Ala. quid enim capellae matricibus debeant, iure non est expressum. Ala. idem Lau. decima sexta, quaestione prima, plures. unde secundum Innocen. quandoque habent certum censum ab initio impositum, ut hic, & de consuetu. cum dilectus. aliquando ius consuetudinarium terrae, uel prouinciae, de censu. ecclesiis, sicut patet in urbe I scrutinyum, & baptisma, de capel. mon. dilectus. uide quod ibi dixi, in gloss. ubi sit hoc ius, & de excep. cum uenerabilis, ad si. in gloss. no. quod de maiori. & obediens. his quae. uerum secundum cum plebibus, & parochialibus ecclesiis, hoc specialiter conceditur, quod curam habeant clericorum, & laicorum in eadem parochia morantium, de offi. archiepiscopi. c. fina. de officio delega. coram. consuetudo tamen in his praeter de officio Archidiacono. capitulo fina. dicit Hostien. quod parochialis ecclesia, etiam hoc habet de iure, quod omnes prouentus ratione spiritualitatis a personis, uel rebus, infra suos limites constitutis prouenientes cedat in usus necessarios, & stipendia ministrorum, de his, quae si. a praeta. pastoralis. dicebat Inno. quod praedicta non percipiet haec matrix ecclesia ex dotatione, uel patronatu, sed ex iure parochiae.

ANNO TATIONES.

- a ¶ Capitulo uno. Et quoniam difficultas impedit obligationem, de quo plene uide Bart. in l. continuus, §. illud, ff. de uer. obligat.

S V M M A R I V M.

- 1 Exempli gratia quod dicitur, non restringit. Ecclesiam nouam cur. fabricandae, & qui ad cogantur, num. 4.
- 2 Rectores ecclesiarum non tenentur subtrahere, suis necessitatibus ut erogent in pias causas. Cap. ultimi. 16. q. 1. intellectus. Libertus patronum alere debet, & quo casu. Alimenta ceteris quando debeamus.
- 3 Suffragium, & additio glossarum, num. 4. Episcopus quartam fabricae non potest cedere, & quo tempore. Pro fabrica ecclesiae indigenti certi reditus a praetato, cum maiori, parte capituli statuntur.

C A P V T I I I I.

Dhis. Breue est [Parochiales] hoc dicit c. 1. [Institutionem] alias instructionem, sed litteram institutionem, exponebat Innocen. sic, quod cogatur fundare de nouo ecclesias, si forte populus crescat supra c. proxi. & infra c. si. Idem, si substituta iusta causa secundum Hostien. [Super sum] non tenentur subtrahere suis necessitatibus, ut erogent in pias causas, & sic intelligit Hostien. 16. q. 1. c. vlt. in princ. unde quantum possibile est, debet quis pauperibus erogare. 87. distin. c. 1. sicut & libertus patronum alere debet, cum sibi superest, & patrono deest. ff. de alien. liber. l. si quis a liberis. §. de alimentis. C. de ope. liber. l. 1. quamuis alibi dicatur, quod supra uires, & ultra quam possumus dare debemus. 4. r. dist. parsimoniam 86. distin. non satis. uer. pulcha. Goff. [Ceteri] quorum m elemosinas ad hoc requirunt, ut dixi supra, capit. 1. ¶ In 1. glo. 2. ibi, §. ult.] uide de iudic. dilecti, super gloss. 2. [Et ibi, tutor] uide hanc & se. de na. ex li. uen. cap. uno, supra per vlt. glo. ¶ In glo. 1. ibi, unio] Et ibi no. quod si episcopus Io. And. super 3. Decret. Gg 2 con-

consuevit recipere quartam fabricæ, tempore reparationis non potest illam cedere [Et ibi, c. ult.] per quod, c. patet, quod si prælatus cum maiori parte capli statuit de certa quota reddituum danda fabricæ indigenti, minor pars illud sequi tenetur [Et ibi, pontifices] per quod capitulum dixit Inno, quod clerici etiam de proprio debent hoc facere. [In gl. ult. in fine] & sup. de uoto, magna, de statu regula. ad mona. uer. prior, Host.

S Y M M A R I V M.

- 1 Ecclesia secularis absque præiudicio clericorum ad regularem statum poterit reparari, & de quorum consensu, & auctoritate, nume. 5.
2 Et quotam partem reddituum ecclesiæ suæ dare permittatur episcopo.
3 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 4. & 5. Consensus differt à commissione.
6 Præiudicium rei, quæ non sit adhuc, an & quando concedatur.

C A P V T V.

1 A udiendam. Casus. Secularis ecclesia sine præiudicio clericorum ad statum regularem poterit reparari. secunda ibi, licet, qua dicitur priuilegium non dari collegio, quod nondum est. Et sic prima supplicatio episcopi exauditur, ibi, inde, si duo concurrant, primum ibi, si tibi, secundum ibi, Verum. 2. repellitur, & causam exprimit [Ecclesia] hæc ecclesia secularis erat [Ordinare] ergo ipse idem uolebat esse ordinator [Diocesanus] alias non, 16. q. 5. c. 1. inf. de excep. præl. sicut unire, & potest episcopus dare huic ecclesiæ quinquagesimam redditum ecclesiæ suæ, dum modo illi graue dāni non inferat, 12. q. 2. bōnæ, de dona. apostolicæ. Goff. dicit Hostien. qd in hoc casu non dabit quinquagesimam, sed centesimam; per eadem iura. non est uerum, qd episcopus, cui dirigitur decre. possit dare centesimam, cum ecclesia ista non sit in sua dioc. quod requiritur, ut probant eadem iura, episcopus uerò dioc. celsanus id possit, & sic forte intellexerunt prædicti [Priuilegium] ita, qd in instanti uires haberet. [Prima] gl. querit obiciendo, & soluit, [Secunda] gloss. obicit, & soluit iterum obicit, & soluit, [Tertia] glo. fortificat rex. signat contrarium, & soluit. [In] glo. penul. ibi, sunt persone] uide de iudi. dilecti, super 1. gloss. [In] ult. glo. ibi, referunt] hanc, & duas se. uide in c. ult. de rescrip. super 3. glo. [Et] ibi, §. an stipulatio] uide de pœnis, suam, super 1. glo. [In] gl. c. ibi, licentia] nõ requiritur, qd dioc. celsanus committat, sed sufficit, qd cõsentiat, & tunc ipse hoc facit auctoritate papæ, & in hoc ualet indulgentia: alias ipse dioc. celsanus haberet hoc facere, uel committere, que sunt longè diuersa, & est si, quod dixi, de foro compe. c. significasti, super ult. glo. & infra de peni. omnis, super gl. executionem, & de elect. c. pen. in fi. lib. 6. ad hoc, co. lib. de rescrip. si pro te, quod probat litera, Desideras ordinare, nõ dicit ordinari, & hoc non aduerterunt antiqui, uel moderni. Item alias requiritur consensus capituli, 12. q. 2. si episcopus, si per dioc. celsanum, uel de ipso auctoritate id fieret, qui hic nõ est necessarius ex ui huius indulgentiæ, Io. And. [Et] ibi, non posset] idem Lau. T. Vinc. & Hostien. sed contrarium not. Io. 12. quæst. 2. c. antepen. [In] glo. 2. ibi, contrarius] hoc facit priuilegium, nec est perpetuum, sed tantum ad tempus toleratur, secundum Host. & adde, quod dixi, de testa. Ioannes, in oppositione. 2. [Et] ibi, honestius] secundum Lau. cui omnes concordant [Et] ibi, indulgentiam] secundum Da. & Tan. [In] gl. ult. ibi, ad dissoluendum] ubi de hoc [Et] ibi, solue illud] 6 secundum Lau. [Et] in fi. [idem] not. 33. q. 2. qd non. Di-

b cebat Inn. qd idem papa futuro collegio non concessit priuilegium: quia nec subito, sed cum deliberatione concedi debet. 23. distin. communis. Hosti. habens literam corruptam, s. 3. dist. communiter, reprehendebat dicens, qd conxor. illa nil facit, puta quod papa non dedit priuilegia petita: quia non dedit pure licentiam ordinandi, sed in euentum cõditionis, scilicet si placeret episcopo. Si ergo deficiente conditione non procederet ordinatio, fuisset ridiculū priuilegia fuisset concessa: & puto, qd si pure concessisset licentiam, forsā dedisset priuilegia ex nūc ualitura extunc. forsā, dixi: quia etiam in pura concessione posset urgere dicta ratio, scilicet cum ordinatio illa nõ fuerit per mortem, uel casum alium impedita.

A N N O T A T I O N E S.

- a Pro te. Ibi uide gl. & Io. An. pro materia, quam ponit gl. fi. hic.
b Futuro. Vide l. seruum ad custodiā, & ibi Bar. ff. de ali. & ciba. l. e.
c Non procederet. Sentit iste, quod non cogatur episcopus cõsentire, contra hoc sentit gl. 1. uide Bart. in l. 1. ff. de leg. 2. & in l. 1. §. si plures, ff. de exerci. & in l. si quis arbitrari, ff. de uer. oblig.

S Y M M A R I V M.

- 1 Iuramentum de rebus ecclesiæ non alienandis, non impedit nouæ ecclesiæ adificationem, & cur.
2 Idem quam alienationem excludat. Iuramentum de non alienando inconsulto papa, uel priuato, obstat alienationi. Prius est ecclesiis grauosum corrigendum.
3 Iuramentum de non alienando, uel pignorando res, uel bona ecclesiæ an impediatur uenditionem fructuum, ad 10. uel 20. annos. Alienare prohibitus, an locare possit ad centum annos. Ius unum suppletur pro aliud, in fine. Oratoria pro ecclesiis, & basilicis, ibid.
4 Additio glossarum. Ad dotem ecclesiæ tenetur fundator. Ratio dubitandi huius decretalis.

C A P V T V I.

1 V a nos. Casus. Non obstante iuramento de rebus ecclesiæ non alienandis potest episcopus propter indulgentiam populi adificare nouam ecclesiā, & pars prima ponit dubium episcopi, quod secunda tollit ibi, Fraternalitati [Alienandis] non dicit Romano pontifice inconsulto, not. quod iuramentum simpliciter præstitum de non alienando excludit alienationem illi citam tantum, ut hic. ad hoc facit, quod dixi, supra titulo secundo, capitulo finali, super 1. gloss. & iura ibi allegata. Sed hodie prælati iurant non alienare Rom. pontifici, inconsulto: quod iuramentum de facto præstant etiam non exempti, si confirmationem, consecrationem, uel pallium à papa recipiunt, quod corrigendum esset, & est multum grauosum ecclesiis, cum per illud impediatur sæpe facere contractus alias utiles de proximorum prælatorum licentia. istud uerò iuramentum ex ui uerborum patet intelligendum etiā de licita alienatione, siue sic iuretur papæ, siue inferiori prælato, quasi, ne quid indiscretè agatur, papa sibi id referuet, uel inferior confirmator ad quam provisionem ecclesiarum, ut etiam in licita aliena. consulatur, & hoc bene patet in priuato, pone, quod iura ui confirmatori non alienare inconsulto Titio. Item quia etiam de superioris licentia illicita alienatio fieri non deberet, de illa ergo patet non intelligi, & facit quod dixi, de feu. c. 2. contrarium tamen iam fuit hic consultius, quod ipsi idem consules postea defendere nõ potuerunt, & efficaciter pbat, qd dixi, r. di. ad uer-

C A P V T I.

T in domibus Breue [Tu]

publicus, de foro comp. si diligenti [Minister] q. d. quicumque iudex de maximo, usque ad minimum [Pro consuetudine] sup. hoc sibi liceat, argum. de consue. c. 1. In talibus enim non prodest

uersus, uer. propter imprudentiam, ubi etiam necessaria & utilis contributio non fit inconsulto papa. & uide quod dixi, de re. eccle. non alie. ut super. Querit hic 5 Guido, an prælatus, qui inrauit non alienare, uel pignorare res, uel bona ecclesiæ suæ, possit fructus possessionum ecclesiæ uendere, ad 10. uel ad 20. annos: & dicit, quod sic, per l. penul. §. quare, ff. de le. 2. non ob. C. de rebus alienan. non alienan. l. fi. quia ibi rem alienauit: hic pensionem; uel ius pensionis. unde tenet, qd prohibitus alienare locet in centum annos. hoc non approbatur, ut in clemen. notauit, de rebus eccle. non alienan. capitulo primo, in glo. prohibitus [Præstitisse] istud non exprimitur in forma, que habetur, supra de iureiuran. ego. N. Sed, ut dicit Hostien. unum ius suppletur per reliquum [Oratoris] hæc eadem infra uocabit ecclesiæ, & basilicis. [In] gl. glossa secunda, in fine] uel quia, qui fundat, tenetur ad dotem. Abb. de consec. eccle. uel alta. cum sicut, dixit Pet. quod episcopus cõscientiam habeat de iuramento, non propter damnum suæ cathedralis ecclesiæ, sed quia damnificabatur aliqua ecclesia sibi subiecta, & hoc uoluit, quod dicit, ecclesia tibi commissa, de usu pal. c. 1.

S Y M M A R I V M.

- 1 Dispositio, seu continuatio tituli. Immunes quare dicantur ecclesiæ.
2 De immunitate ecclesiarum, cęmeterij, & rerum ad eas pertinentium quibus in alijs, quam hoc, locis agatur.

De immunitate ecclesiarum, cęmeterij, & rerum ad eas pertinentium, Rub.

1 Visof de ecclesiis adificatis, & reparatis, quia ipsæ ecclesiæ cum suo ambitu, & cęmeterio, & cum suis rebus premi non debent oneribus, quibus res laicorum præmuntur, idem & c. secundum Goffred. dicuntur autem ecclesiæ immunes quasi extra munia, id est extra munera, & officia, secundum Innoc. quasi nec munus, nec officium, nec onus aliquod sit ecclesiis à 2 laicis imponendum. Habetur materia. 17. quæstione quarta, per totum. 16. quæstio. 1. generaliter, cum legibus sequentibus. 23. quæstio. ulti. §. quamuis, usque ad §. sequen. facit. 42. distin. non oportet, usque ad fin. 37. distin. eos qui, cum duobus sequen. & repetitur in 6. & in clemen. congruit, de consuetu. capitulo 1. de senten. excomm. cum pro causa, & facit de iniur. & dam. da. c. uno, libro 6.

S Y M M A R I V M.

- 1 Publicus, pro seculari.
2 Consuetudo ecclesiis onerosa non prodest. Censu, uel hospitium in ecclesia, uel eius domo reseruatam an reddi debeat, num. 8. §. 1.
4 In domum ecclesiæ, in cuius quis est possessione, nunc ueniens non admittatur, nunquid potest auctoritate sua domum intrare etiam uiolenter. Violentia an & quando, cui & pro qua re, uti liceat, nume. 4. 5. & 6. Possessionem suam cui, & quando liceat defendere, ibid.
5 Possessione uti, & eam intrare differt, num. 6.
6 Inter dominum, & usufructuarium quæ differentia: in uenda possessione. Contra seruitutem impediendam quilibet ius habens in re potest agere, in fine.
7 Suffragium, & additio glossarum, num. 8. Missus dominicus, quis intelligatur. Legatus comite, comes iudice, iudex ministro maior est.

1 Breue [Tu] publicus, de foro comp. si diligenti [Minister] q. d. quicumque iudex de maximo, usque ad minimum [Pro consuetudine] sup. hoc sibi liceat, argum. de consue. c. 1. In talibus enim non prodest 2 consuetudo, cum sit ecclesiis onerosa, ut ibi. Quid si aliqua persona nedum ecclesiastica, sed secularis reser uauerit, sibi certum censum, uel hospitium annuum in aliqua ecclesia pro recognitione beneficiorū suorum, nūquid tale hospitium debitum est. & reddi debet? Respondeo sic. 18. q. fi. Eleutherius, & patet in eo, 3 quod le. & no. supra de censu. quanto. Sed quid si, ex quo reddi debet, & in quasi possessione est, nunc ueniens de nouo non admittitur, nūquid potest sua auctoritate domum intrare, etiam uiolenter, & necessaria sibi in domo recipere uidetur. nam unicuique licet uim ui repellere, & ius suum defendere, C. unde ui. l. 1. supra de restit. spolia. olim. 1. & etiā domum ad hospitandum frangere, arg. ff. quod ui, aut clam. l. fi. §. si adianuam. C. quod cum eo, qui in ali. po. est. si feruus, ff. ad l. Aquil. quem ad modum, §. 1. & 2. & hoc, qdam dixerunt. Tu uerò dicas, quod nulli laico, uel clerico licet uiolenter irrumpere domos ecclesiæ rō ne alicuius iuris sibi debiti, cum bona ecclesiæ debet eadem immunitate gaudeat, qua & ecclesiæ debet gaudere, ut hic patet. 16. q. 5. nouerint, & cum omnes ecclesiæ, & bona ipsarum sint sancta sanctorum, & domino consecrata. unde & qui in eis uiolentiam facit, sacrilegium committit. 1. q. 2. nulli liceat, & c. quicumque, & se. & patet in eo, quod le. & not. supra de foro competen. conquestus, crenim & si in ecclesia actione personali ad hoc sit obligata, non tamen reali, nec res etiam ipsæ in hoc sunt obligatæ, secundum Inno. Quinimò etiam si obligatæ essent, irrucens tamen in pœnam constitutionis, C. unde ui, si quis in tantā, posset incidere, uel saltem edictū non euaderet diu Marci, secundum quod non est uiolentia utendum, sed actione experiendum, ff. quod me. cau. extat edictum, ff. de ui priua. creditores. fatetur tamen Inno. qd si episcopus, uel alius clericus haberet iurisdictionem in loco, & aliquis ipsam ecclesiam uiolenter intraret, & super se hostia clauderet. ralis dominus, siue iurisdictionem habens iurisdictione sua posset rumpere domū, & expellere uiolentum. & sic loquitur, sup. de restit. spo. olim causam. & idem uidetur, etiam si iurisdictionem non haberet, dum tamen haberet ius in ecclesia quasi prælatus, & possessionem eiusdem, in quo casu licet unicuique prælato possessionem suam defendere, ut ibidem. & de sen. exc. dilecto, §. & quidem, lib. 6. ubi de hoc. & uide quod dixi, de censu. uenerabili, in gl. mag. uer. solutio. Quid de canonico, nunquid & ei licet rumpere hostia domus ecclesiæ, & expellere uiolentum? Rñ. non, de præben. eum, qui. 2. rñ. lib. 6. & uide quod dixi, de arbi. ex parte, in gl. & idem, uer. quicumque: quia & si canonicus sit ecclesiæ, nõ tñ habet possessionem ipsius, uel domorū. unde nõ licet sibi uim dicere, arg. C. unde ui, si quis in tantā, C. de his, qui ad ec. confu. denunciamus, C. de iudicis, nullus ranquam iudicis, nisi forsā canonico p habitatione sua esset domus aliqua deputata. nam si in tali domo intraret aliquis uiolenter, liceret canonico incontinenti uim ui repellere, & possessionem suam defendere, ut in dictis iuribus, præallega. supra ea. glo. uer. ita uidetur, & se. Talis enim nõ facit iniuriam ecclesiæ, si hac de causa irruat, sed irruendo in cameram sibi deputatam, potius ipsam ecclesiæ, & usui suo conferuat, nec non Io. And. super 3. Decret. Gg 3 & uti-

S V M M A R I V M.

- 1 *Hac decretalis quando locum habeat, & eius intellectus.*
- 2 *Immunitas concessa à contributione talliae, & exactionum, & à quo defendi debet, & valeat, num. 3.*
Privilegio per solutionem eius, à quo sum immunis, uideor renunciare, uer. Maximè si.
Talliae, & exactiones generaliter sunt damnatae maximè quantum ad ecclesias, uer. 50.
Eas qui dicit licitas, probare tenetur, ibid.
Principis imperatoris potestas quae, & hac autem eius privilegia quomodo seruanda, §. priuileg.
Immunitas concedi quibusdam de uniuersitate non potest in prauidicium uniuersitatis, sed concedentis, §. sed nec, & quando, §. priuileg.
Privilegia principis ut intelligenda, §. priuilegia, & quae seruanda.
- 3 *Pontificis summi potestas, uel Romanae ecclesiae quanta sit, remiss.*
- 4 *Epilogus, & suffragium glossarum.*
Muneribus personalibus non grauatatur maior. 70.
Reipublice interest, quam plurimos ad causam suam deferendam admittere.
- 5 *Additio glossarum.*
Patriam quilibet debet defendere etiam contra filium.
Dormientes in scholis notantur hic, in fine.

C A P V T I I.

Pruenit. Casus. Hæc t̄ decre. habet locum in ciuitatibus, quæ sunt de temporali domino ecclesie, sicut hæc, cuius episcopo loquitur; & sic nõ ob-
infra eod. non minus. uel dic. q̄ temporibus istius de-
cre. Saraceni impugnabant maritimam. unde cũ hæc
ciuitas Terracina sit iuxta mare, propter commune
& improuifum periculum, quod timet, & quotidie
imminebat, noluit papa aliquem à custodia excusari.
& hic est uerus intellectus fm̄ Inno. & Hosti. ad hoc.
23. q. 8. igitur, & c. sepe. & capitulis sequentibus [Vesbra]
aliàs noitras [Modo] illegitimo. Goff. [Compellatur] sed po-
ne, q̄ præfess̄ prouincia, uel dux, marchio, comes, cõ-
munitas, uel alius dominus tēporalis alicui habitatori
ciuitatis, castri, uel alterius loci sibi subiecti, hanc im-
munitatem, uel libertatem dederit, ne in aliqua tal-
lia, seu collecta, uel exactione alia à quocunq̄ & ex
quacunque causa hominibus eiusdem loci imposita
aliquid dare, uel contribuere teneatur, instat casus, se-
cundum communem consuetudinem patriæ est tal-
lia faciendā: talliatur unā cũ aliis per illos, quibus est
hoc officium commissum. dicit se nõ teneri, dictum
allegans priuilegium, & ostendens, nunquid compel-
lendus est ad partem sibi impositam persoluendam
tali concessio priuilegio non obstante: uidetur, q̄ non
imò est in concessa libertate tuendus, argu. 2. §. 2. c. 1.
& 2. & per totum, & di. 3. priuilegia. C. de inoff. testa. l.
fi. circa medium, ibi, sed prior quæstio erat, si omnes;
qui quasi castrensē periculum habent, & c. Omnibus
enim priuilegia concessa seruanda sunt, ut patet in eo
quod legitur, & no. infra de priuile. dilecti filii, ad fi. &
c. porrò, & c. recipimus. Alioquin nihil aliud agitur,
quàm ut ordo ecclesiasticus confundatur. 1. q. 1. per-
uenit, ad idem. C. de uaca. mu. pub. l. unica, lib. 10. ff. de
iure immu. semper §. fin. C. de excusa. mune. placet, li.
10. maxime quia hodie omnes talliæ, & exactiones ge-
neraliter & cõiter sunt dānatæ cõsuetudine, imò abu-
su contrario nõ obstante, ut in l. Federici, hæc edita-
li. §. illicitas, & alia. l. quæ incipit, ad decus & decorem
§. item nulla cõmunitas, de quibus no. supra de iudi-
clerici ad idem in auct. de ec. ti. §. ad hæc sancimus, &
ut nulli iudi. §. nulli uerò liceat, col. 9. Sed contra; quia
quod omnes tãgit, debet ab omnibus comprobari, &
sup-

& titur iure suo, argum. supracum ecc. ecc. deefila
5 Vulerana, §. 1. Inno. Potest & episcopus possessionē
suam defendere: per censuram ecclesiasticā, ut patet
in eo, quod le. & not. sup. de cen. ff. ad l. Aquil. sed & si quantū
de Abbate, nunquid potest per uolentiā irrumperē do-
mos capellæ quò ad temporalia tantum sibi subiecte
quam & si non possideat, habet tamen in ea ius subie-
ctionis: dicas q̄ non, arg. ff. ad l. Aquil. sed & si quantū
cunque, & l. quemadmodum, §. 1. & 2. Quid si aliquis
opponat se Abbati, uel canonico, uel alii clerico ue-
nienti ad utendum iure suo, quod habet in aliqua ec-
clesia, nunquid potest per uolentiā distringere, uel
etiam expellere taliter opponentem, uel ei resistere
uolenter, sed non debeat domum, uel hostia, uel se-
pem simpliciter rumpere? Respondeo sic. aliud enim
in primo casu aliud in secundo. Ratio diuersitatis hæc
est: quia quando eiicio personam mihi contradicentē,
utor possessione mea, & uim repello ui, quod licet, ut
sæpe dictum est. ubi uerò intro uolenter possessionē
rumpendo sepem, uel hostia, tunc dico mihi ius, qd̄
non licet, ut supra no. nisi in casibus quibusdam, not.
C. quādo licet unicuique sine iudi. se uin. l. 1. & 2. cum
suis conor. secundum Inn. & in summa de sent. & re-
iudi. sub rubrica de sententia, §. quis debet sententiam,
sub §. proprius ordinarius, uer. Item ratione rei, & seq.
6 Qd̄ autē dictū est de ecclesiis, & domibus ipsarū, idē
intelligas in rebus pphanis, siue seculariū priuatorū.
nā si quis dicat se h̄re seruitutem in fundo alterius, &
sic et in possessione ipsius, & alius faciat murū, uel se-
pē, quo impeditur illa seruitute uti, nõ dēt murū dir-
ruere, uel sepem frangere, quāuis se illa seruitute im-
pedientes expellere possit, argum. tamen contra. ff. de
usufru. l. 4. ubi dicitur, q̄ pro usu fructu inducitur lega-
tarius in possessionem fundi, in quo relictus est usu-
fructus, unde uidetur, q̄ sicut dominus proprietatis
posset rumpere murum, qui in solo suo proprio fie-
ret de nouo, sic & hoc liceret usufructuario, & aliis, q̄
sunt in possessione iurium aliquorum. Sed tu dicas,
& aliud est in domino, aliud in usufructuario. Ratio
diuersitatis hæc est: quia ædificium cedit solo. Ideo q̄
licet domino soli ipsum dirruere: quia non dirruit a-
lienum, sed suum, ut patet, in sti. de rerum diui. §. cum
in solo suo, C. de rei ven. l. 2. usufructuario autem idē
hoc non licet facere: quia non est dominus soli, ut pa-
tet, ff. de usufru. si cuius, §. usufructuarius, & sequen. Aliàs
incipit, la. aquisimum, de hoc tamen constat, q̄ nedū
dominus, sed & usufructuarius, & quilibet alius, qui
habet ius in re, agere potest, ut remoueatur murus, ut
patet, ff. si ferui. uen. si eo loco, & l. legi. Alii tamen con-
tradiciunt prædictis secundum Inn. cuius fuit gl. quam
etiam posuit Host. [Placitum] alludit uulgari. sic. 1. §. q.
7 4. placita. ¶ *ib. ult. ibi. l. 1. in fine* ibi, uacatione gaude-
bitis, ne hospites suscipietis. ¶ *ib. gl. 2. in fine* uel poni-
tur pro legato principis: si diceretur missus domini-
cus, intelligeretur de legato papæ, uel episcopi, de reg.
c. 2. & hoc Inno. uer. sequuntur. Nam legatus ma-
ior est comite: comes iudice: iudex ministro fm̄ Ho-
stien. ¶ *inglo. ult. ibi, debium* nisi ab initio fuisset impo-
situm, de iure patr. præterea, de cen. quāto: uel trās-
la tum esset onus hospicii cum re, cui erat annexum, de
dona. cum dilecti, ad id, de deci. pastoralis. de pigno.
ex literis, secundum Goffred.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Conquestus. Vide Io. And. in c. uerum, & c. postulasti, eo. ritu. & uide, quia ista uidentur destruerē doctrinam Barr. in l. rescripto, §. sciendum, ff. de mu. & ho. & facit ad materiam, l. creditores, C. de pigno. & quando iudex dat parti licentiam sua auctoritate intran-
di possit. uide Bald. in l. nec uera, C. de acqui. poss.
- b ¶ Diruere. Vide ad prædicta. l. cum fundus, & ibi Bar. ff. de ui, & ui-
arua. & Cyn. C. unde ui, l. 1.

supportari, arg. hic, & in eo, quod le. & no. supra de tē-
po. ord. si archiepiscopus, §. fi. & est regula, de reg. iu.
quod omnes, lib. 6. & maximè in cõtributionibus hu-
ius proportionaliter fauendis, etiam si de religiosis a-
gatur, ut patet in eo, quod le. & no. supra de sta. mo. in
singulis, §. 1. uer. si. facit clem. de cen. ad nostrū, uer.
sunt nonnulli. omnes enim pro his rebus, quæsumus
posident, præstationes siue publicas, siue cõmunes
tenentur soluere, nec possunt contrariis pactioibus
adiuari, C. sine censu, uel reliquis. l. si. nec priuilegio:
quia nulla etiam pragmatica sanctio, quæ generali iu-
ri, uel utilitati publicæ aduersetur prodest, ita, q̄ nec
super hoc disceptari, uel litigari oportet, & si celeste
oraculum in medio proferatur, C. si cõtra ius, uel uti-
litem publ. l. si. de sa. san. ecc. iubemus. imò & sunt
huiusmodi priuilegia arripienda de proferentiū ma-
nibus, & ad scientiam principis referenda, C. de sacrifi.
paga. l. 3. sed nec ob. p̄scriptio, quominus par & æqua
cunctis præbendorum sumptuum necessitas impona-
tur, C. de operibus publ. l. 1. & l. p̄scriptio, & l. oēs,
in fin. ubi sunt uerba prædicta. ciuilia nempe munera
pro modo fortunarum sunt ab omnibus subeunda,
quo facilius obsequiis publicis pareatur, C. de mune.
patrimo. l. ciuilia, & l. munera, & l. si. lib. 10. nec iuri pu-
blico priuatorum pactioibus derogatur, ff. de pact.
ius publicum, & l. inter debitorem, in fi. & le. & no. su-
pra de fo. comper. si diligenti. & adeo in publicis fun-
ctionibus persoluentis æqua debet esse inspectio, ut
priuilegium contra hoc impetratum nullius sit mo-
menti, C. de uerbi. & commis. l. siue, & l. si quicquam.
Item quia nec per hoc priuilegium debet iuri uniuersitatis
detrahi, uel ipsa uniuersitas onerari, arg. C. de
inoff. testa. si quando, respon. 1. & de emancipationi-
bus, nec ausus, & expressus. C. de cen. l. antepen. & fi.
lib. 1. C. ut nemo, ad patroci. su. accipi. colonos. l. uni-
ca, l. 1. C. ut nullus, pro alieni. uicarii. debitis tenea-
tur, l. unica, lib. 1. ad idem facit optimè, C. de preci-
ci. impera. offe. rescripta, & l. nec damnosa. Quinimò
expressa lex est, q̄ in talibus priuilegiis aliquem nõ
defendit, etiam si consenserit cõuicini, C. de decr. de
cu. lib. 10. ad idem, C. de bo. ual. 1. & de peti. bonorū
sublati. l. 1. lib. 10. Maximè si talis priuilegiarius semel
soluit, uel soluere promisit in talibus post priuilegiū
impetratum, arg. ff. de condi. inde. si quis perpetua, &
l. si non sortem, §. indebitum, & §. qui filio, C. de tian-
fact. quamuis, C. si cer. pet. eo, quod, C. de contrahen.
emp. non iccirco, & melius, arg. ff. de bo. pos. secundū
ra. l. 1. §. semel, ff. de aqua plu. arc. in diem, ff. de fidei-
lib. quidā, ff. quod me. causa uideamus, ff. depositi ei,
apud quem, §. fi. C. de rem. spi. l. si. in fi. quorum, le-
ga. l. 1. §. pdest, & optimè facit ad hoc, C. de his, q̄ mu-
nera publica, spon. fusci. l. 1. lib. 1. ubi de tacita renun-
ciatione plura norantur, & supra de consti. cum acces-
sissent ad fin. infra de priui. si de terra, & c. accedenti-
bus. hoc etiam considerandum est, q̄ immunitas sub
generalitate concessa nulla facta specificatione nullū
excusat ab oneribus patrimonialibus supportandis:
sed priuilegia non uidentur remitti. C. de mune. patri-
mo. qui immunitate, C. de iure immu. per totum, lib.
10. non tamen ciuilia munera, scilicet personalia, pa-
trimonialia, uel etiam mixta, quæ & ciuilia dicuntur,
ff. de mu. & ho. l. fi. §. fin. imò per ordinem pro modo
facultatum, ut probatum est, sunt ab omnibus subiecta.
Solu. credimus omnes tallias, & exactiones gene-
raliter esse dānatas per noua iura, & maximè quan-
tum ad ecclesias, ut patet, supra eo. glo. uer. maximè,
quia hodie, & in eo, quod legi, & no. infra eo. non mi-
nus, & c. aduersus, & plenius, in summa eo. tit. §. à qui-
bus muneribus. Qui ergo ipsas licitas asserat, hoc pro-
bare tenetur, uel per legem, uel senatuconsultū, uel

constitutio nē principis, C. de uaca. mune. publ. l. uni-
ca, lib. 10. uel per cõcessionem à principe ex causā, &
specialiter impetratam, C. de superind. l. unica, lib. 10.
uel per consuetudinem diutinam non uolentiā, sed
sponte ab omnibus communiter approbatam, C. de
canon. largi. tit. l. præcepit, & de auro coronario, l.
unica, lib. 10. unde & dicit lex Corradi, quod noitri an-
tecessores habuerunt, habere uolumus. illud uerò, qd̄
non habuerunt: nullo modo exigemus, ut in l. feudo-
rum, sub rubrica de nõ ali. iudi. l. Coradus dei gratia,
ad fin. l. hæc lex, uel rubrica non habetur in compil.
feudorū, qua utimur, forte fuit in antiqua. ¶ Hæc au-
tē intelligas quò ad laicos & inter laicos esse uera. ec-
clesiæ nempe, & personæ ecclesiasticæ imperialibus
a etiam legibus in his astringi nequeunt, ut patet in eo
quod le. & no. supra de consti. quæ in ecclesiarum, &
c. ecclesia, & de solu. c. fi. & de deci. tua, & infra eo. mi-
nus, & c. aduersus. nec consuetudine cõtraria, quæ in
hac parte censenda est: ecclesiis onerosa, & idē re-
mitienda, ut supra de consuet. c. r. Quantum uerò ad
laicos potest princeps imperator super his leges con-
dere, & priuilegia concedere, ut probant iura supe-
rius allegata, qui solus inter principes seculares solu-
tus est legibus, ff. de legibus, princeps, C. de legibus,
digna uox, & ipse solus mundi dominus dicitur, ff.
ad l. Rhodi. de iactu. deprecatio, & C. de quadrien.
p̄script. bene à Zenone. Ipse enim est unus & solus
inter seculares principes, per quē necesse est reipubli-
cæ consuli, cui & datum est ius, ut quocunq̄e consti-
tuerit, ratum sit. ff. de ori. iur. l. 2. §. nouissime, in fi. se-
cundæ, uel primæ & tertiæ colum. Hanc igitur pleni-
tudinem potestatis in temporalibus nõ præsumimus
extendere ad aliquem alium principem secularem,
quamuis & multi alii non solum reges, sed etiam in-
feriores hanc sibi approprient uirupando, sed errant,
ut patet in eo, quod legitur & not. infra qui fi. sint le-
gi. per uenerabilem §. 1. uer. fi. & infra de priuile. sane.
nec negamus, quin domini temporales etiam simpli-
ces milites possint ab hominibus suis tallias exigere,
in casibus licitis de iure, uel consue. approbatis secun-
dum ea, quæ no. supra eo. glo. uer. quid ergo, & seq.
uer. ¶ Sed nec negamus, quin reges, & principes pos-
sint priuilegia, & immunitates concedere, ut patet in
eo, quod le. & no. supra de resti. in integ. auditis, & de
b offi. archiepiscopi. c. fi. & de reli. do. constitutis. Sed
occasione priuilegiorum huiusmodi non est uniuersitatis
hominum oneranda. Quid enim si locus aliq̄
consueuit dare 100. libras annuas, & dominus terræ
alicui de habitatoribus hanc immunitatem præstitit
dicendum est, q̄ sibi præiudicare potuit, sed non uni-
uersitati. detrahatur ergo de summa 100. librarū pars,
quæ priuilegiatum contingeret, si priuilegium non
haberet, & quod restat proportionaliter singulis aliis
c imponatur de hoc in Specu. de cen. §. nunc dicen-
dum, uer. sicu. quid si uniuersitas, 1. & uide, quod ibi
dixi in fi. & idem dicendum est in præmissa hic mota
q̄ nõc. alioquin, si singuli sic priuilegiarum exceptis
paucis, durum, iniustum & iniquum esset, & quando
que impossibile, q̄ pauci, qui remanent, soluere to-
tam summam, ergo non est hoc sentiendum, argum.
ff. de condi. insti. l. conditiones, & l. filius, ff. de regu.
iur. impossibilium, §. de pac. c. fi. & sic intellige iura in-
ducta. §. eo. gl. uer. sed contra, & se. usq̄; ad uer. solutio.
¶ Priuilegia uerò imperatorū omninò seruanda sunt
sicut sonant, ubi p̄prio motu principum sunt cõces-
sa, & sic intellige iura posita. §. eo. glo. uer. uidetur, q̄
non, & se. usque ad uer. sed contra. Secus, si per ambi-
tionem, uel importunitatem petentium sint obten-
tas, & sic loquuntur iura inducta, supra eo. glo. uer. sic.
quinimò, & præcedentibus. Sed & si per priuilegium
Io. And. super 3. Decret. G g 4 princi-

principis proprio motu concessum uniuersitatem aliquam grauius ladi contingeret, est super hoc ipsius remedium implorandum, ut patet in eo, quod le. & no. supra de deci. suggestum. Debet tamen uniuersitas æquanimiter ferre modicam læsionem: quia nec pro modico est restitutio faciendâ, ut ff. de restitu. tio. in integ. capitulo primo. Per prædicta uerò potestati summi pontificis, uel Romæ. ecclesiæ in nullo de trahere intendimus, nec ipsam tangere. Quæ quanta sit, patet in eo, quod legitur. & no. inf. qui si. sint legi. per uenerabilem, §. rationibus, & sup. de concess. præben. propofuit, & de maio. & obed. solitæ, §. potuiffes. Alb. Odofred. disputauit hic quæstionem, de Mutin. qui se fecit ciuem Bonon. eo pacto, quod collectas, uel munerâ non subiret, & tenuit, quod non tenetur ad illa, per l. 1. C. de his, qui spon. nu. sube. lib. 10. & per 4 l. 2. ff. de iure immu. ¶ Tertio glo. signat contrarium, & soluit. ¶ In glo. 1. ibi, si ultra maior, 70. personalibus muneribus non grauat. ¶ In glo. ult. ibi, nam reipublicæ sequitur, interest quàm plurimos ad causam suam de ferendam admittere, & loquitur, cum opus sit in publico: quia quilibet ciuis denunciat. ¶ In glo. 1. in fi. qui aliàs sunt immunes. ¶ In gloss. nisi, ibi, seruos ubi de hoc ¶ in fine propter nimiam necessitatem, infra eo. no. minus. Goffred. & iunge, quod no. de offi. Archi. man dauimus. Hostien. ¶ In glo. ult. in fine Vincen. ff. de offi. præfec. uigi. l. 1. 2. & 3. patriam enim, iuxta dictum sapientis, quilibet defendere debet. 23. quæstio. ul. omni tempore, pro cuius defensione excusatur pater occidens filium, ff. de relig. l. minime, Goff. & no. secundum Hostien. contra dormientes in scholis, & remittit, sup. de offi. primi, c. 1.

ANNOTATIONES.

- a Nequeunt. Causa, quia uidetur, quod ecclesia, & clerici ad patrimonialia munerâ sint attracti, ut l. 1. & l. de his, C. de epi. & cleri. ubi uide per doct. & Bart. in l. numerum, §. si. ff. de mu. & ho. licet à laicis ad id non possint attringi, & sic bene loquitur regula ista.
b Confluitus. An autem ciuitas, quæ dedit hoc priuilegium, istud possit reuocare, uide Bart. in l. his qui, ff. de iure immuni.
c Imponatur. Imò uidetur, quod exactor de suo soluat, ut l. munerum, §. mixta, ff. de mu. & ho. & ibi uide Barto.

S P M M A R I V M.

- 1 Episcopum non habet liberum uolatum.
2 Suffragium glossarum.
3 Rustici qui non debeant à colendis agris recedere, num. 3.
3 Additio glossarum.

C A P V T III.

Ndicatum. [Intra] uel rura [Permittat] sicut episcopus liberum non habet uolatum, de postu. c. fin. de renun. nisi, §. fin. Hostien. ¶ In glo. 1. ibi, cum iuris inhumanum est terram ascriptitios habentem suis quodammodo membris defraudare, dū coloni in aliis terris &c. ¶ ibi, Omnes omnino præsidentes prouincijs cogunt ascriptitios fugitiuos, uel colonos censitos redire ad antiquos penates, ubi censiti sunt. ¶ In glo. 1. in fine ¶ & in aucten. de quæsto. col. 6. Secus in alijs hominibus ecclesiæ, qui liberi sunt, de ser. nō or. c. fi. & de diuer. ge. Host. in summa, de na. ex lib. uen. §. & in quibus sic fecimus. Hostien.

S P M M A R I V M.

- 1 Laici collectas imponentes ecclesijs, uel clericis, uel iurisdictionem eorum usurpantes excommunicantur, & quando ipso iure eam

incurrunt, & quando, num. 4. & 10. in fi. & 14. in fin. & quæ alia pena, num. 2.

De fautoribus idem statuitur.

Laicis episcopus cum clero potest in necessitate præbere subsidia.

- 2 Collectas ab ecclesia ciuitas exigens, duplum debet reddere.

Alimonia quid.

Threni, quid.

Hymni, quid.

Princeps, pro ecclesia.

- 3 Ecclesia à quibus muneribus sit immunis, num. 5. 6. 7. 8. 9. 10. & 13. & ad ea subeundum, cuius auctoritas requiratur, nu. 14.

Munera sordida quæ, num. 5. 6. & 12.

Honestâ quæ, num. 6.

Ordinaria quæ, ibid. quæ in personalia, & realia diuiduntur, ibid. num. 7. & 8.

Extraordinaria quæ, nu. 9. & sup. nu. 5. & 13.

Clericorum bona immunia, nu. 3. & nu. 8. 9. 12. & quibus in necessitatibus teneantur, num. 9.

- 6 Angaria, & per angaria quæ, num. 13.

7 Cum onere suo etiam ad ecclesiâ res transit.

- 10 Monitio unica sufficit hic præcedere excommunicationis sententiam, & ratio.

Successor ligatur hic à canonis sententia.

- 11 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 12. & 13.

- 14 Ecclesia neque digesturum, neque codicis, nec auctoritatum lege constringitur.

C A P V T V.

Non minus. Casus. Laici collectas imponentes ecclesijs, uel clericis, uel iurisdictionem illorū usurpantes, si moniti nō desistunt, excommunicati sunt cum suis fautoribus. potest tamen episcopus cum clero eis in necessitate præbere subsidia. & prima pars narrat, & aggrauat horrendam oppressionem ecclesiæ, quam faciebant potestates seculares. Secunda prouidet ibi, Quocirca, & hæc tria facit. primò cōminatur penam, secundò ponit casum permissum, tertio comminatâ imponit [videtur] q. d. non habet, quia abutuntur. sic supra de cens. ea quæ, secundum Host. [Onera] ciuitas, uel ecclesia exigens collectas ab ecclesia, duplum reddere debet, in cōstitutione Federici, hæc etiam lego, §. illicitas. T. [Eis] consulis, & rectoribus [Dimiserit] Gen. 47. [Uniuersa] aliàs uniuersis, scilicet ecclesijs, & sic utraq; bona, secundum P. [Alimonia] id est alimenta, siue uitæ necessaria, pia & charitatiua dicitur alimonia, quasi alieni elemosyna. Hof. [Isti uerò] scilicet rectores nostri tps seculares [Eis] l. ecclesijs [Deplorat] Thr. 1. A. Threni threnorū, lamētationes. Hier. sicut hymni cantica laudis, sic threna cantica lamētationis [Princeps] i. ecclesia. T. [Quidem] alias enim [Fosata] ecce exemplum de fordio f. munere, ad quod ecclesia non tenetur [Expeditiones] i. caualcas, uel misiones nunciorum, & est exemplum de munere personali [Et clericorum] si habes. & no. bona clericorum immunia, de vi. & ho. cle. c. fi. [Pauperum] i. religiosorum, qui omnia relinquunt pro Christo, de excel. præla. nimis, uel. i. clericorum. 16. quæst. 1. cap. fin. uel proprie de hoc de uerbo. si. causa [Cuncta] etiam castrorum custodiam, de sen. excom. grauem. [Iurisdictionem] etiam spirituales interdum, de offic. ord. cap. 1. hic tamen loquitur de temporali, quâ hodie rectores non solum diminuere, sed etiam in totū subtrahere moliantur, & cum tales si moniti non desistant, excommunicati sunt ipso iure, ut sequitur, & hac sententia infiniti ligantur, & non vitantur. Dicit Host. q. periculosissimum est simile, qd no. in Cle. de celsi. præsentis [Distractione] & tamē infra pferit iniam, quâ alias per hæc uerba nō incurrissent, de sag. c. uno. Pro-

[Prohibemus] ut dixit Inn. sordida munera, calcis coquendæ, arenæ fodiendæ nunquam subit ecclesia. C. de fa. san. ec. placet. Sed nec hospitia, nec indicta, siue alia munera extraordinaria. C. de episcopis, & cle. l. 2. 6. q. 1. §. nouarum, & l. iuxta sanctionem. De foidis autem f. muneribus patent multa exempla. ff. de mu. & ho. l. munerum, à prin. usque ad §. patrimoniorū. Honororū autem munerum alia sunt ordinaria, alia extraordinaria. Ordinaria autem quædam dicuntur psonalia, illa uidelicet, quæ quis in persona ppria subit, sed sumptibus alienis. ff. de mu. & ho. l. 1. & l. sine munerum, usq; ad §. patrimoniorū, quæ & dicuntur angaria. alio uerò nomine personalia munera dicuntur per angaria, siue mixta, quæ consistunt in exhibitione operæ sumptibus, & periculo operatis. ff. de mu. & ho. l. munerū. §. mixta. hæc non subit ecclesia, C. de epi. & cle. l. 1. & 2. & l. presbyteros. Sed contra. C. de fa. san. ec. neminem. So. non dicitur ibi, q. ecclesia subeat angaria. uel per angaria: sed dicitur neminem excusari, etiam si possessiones pertineat ad ecclesiam, quod est intelligendum de rusticis, & colonis, possessionum ecclesiæ, qui non excusantur in aduētū principis, quâ uis aliàs serui, & coloni ecclesiarum non debeant angarijs, & per angarijs fatigari. 1. 2. quæstio. 2. ecclesiârū seruos. C. de epi. & cle. omnes. Clerici autē in hoc casu immunes sunt secundum quosdam. uel dic speciale esse in aduētū principis, ut angaria, & per angaria pferet etiam ecclesia, dum modò ad sordida munera nō cogatur. Quid f. si ad ecclesiam ueniant possessiones, quarum ratione debet præstari personale munus, seu militare, puta exercitus, uel hospicium, seu aliud simile, nunquid illud præstabit? Respon. sic. 18. di. si episcopus metropolitani 22. quæstio. 8. si nobis, & ca. sœpe princeps, ff. de publi. & uec. imperatores. Sed nec tūc prædicta subit tanquam onera, sed uel ex pacto, uel tã quam tenens rem oneratam. quælibet enim res cum onere suo transit, sup. de deci. pactoralis. §. fructus. hæc autem f. munera proprie patrimonialia appellantur. ff. de ma. & ho. l. 1. §. patrimoniale, & l. munerum. §. patrimoniorum. & hæc bene subit ecclesia, nisi sint superindicta: quia ad illa nō tenetur. C. de epi. & cle. omnes. 1. r. qu. 1. si tributum. ff. de mu. & ho. munerum. C. de indic. l. 1. C. de exactio. tribu. si diuina. C. de muneribus professio. l. si. li. 10. Ab his etiam superindictis immunes sunt clerici, & uxores, & liberi. 16. q. 1. §. nouarum. C. episcopis, & cle. le. 2. & l. omnes, nisi necessitas imminet, supra e. peruenit. Ab his autem omnibus, & singulis supradictis excusatur ecclesia quantum ad decimas, & oblationes, & alia spiritalia, & etiã quantum ad mansum ecclesiæ, siue dotem. 23. q. si. secundum canonicam, supra de cens. cap. 1. ita, q. si fundus dotalis, siue in quo ecclesia est fundata, prius erat tributarius, redimetur, sed tributum non soluet. 14. q. 6. comperimus. Quantum autem ad alias possessiones subit ecclesia etiam munera extraordinaria, quæ tamen respiciant pietatem. C. de sacro. ec. ad instructiones. & sic potest intelligi, supra eo d. peruenit. Ad hoc tamen ecclesia, & clerici non sunt per seculares, sed per ecclesiasticum iudicem, de cuius foro sunt personæ, licet res sint de foro laici, compellēdi, supra de foro. compe. si diligenti. Extraordinaria f. uerò, quæ publicam tantum utilitatem respiciunt, non subit ecclesia nisi in aduētū principis, & scilicet embolę. C. de sacro san. ec. placet, & liubemus nullam, & l. neminem. Itē ecclesiæ à lucratiuorum inscriptionibus sunt immunes. 24. q. 8. sancimus. Tenentur autem clerici prælati suis, & personis miserabilibus charitatiuē in suis necessitatibus subuenire. supra de celsi. cum apostolus. §. inhihemus, ubi de hoc. 87. di. c. 1. & 2. Sed & principi-

bus & ciuitatibus, ut hic sequitur, prius tamen consulto Romano pon. infra eo. aduersus. §. 1. secundum Inno. cuius est mens totius huius gl. Tu uerò dic de hac materia secundum Hostiē. ut plenē no. supra de ui. & ho. cle. c. si. sup. de re. ec. non alie. cum laicis, & plenius in summa. e. ti. §. à quibus muneribus [Commonit] sufficit f. una monitio b secundum Hosti. si. quod dixi de iure iur. ego. N. maxime, quia canon iste indutus est in fauorem ecclesiarum, & odium tyrannorum, quorū aliqui sunt adeò terribiles, quod nec facile est eos terriō monere, & quamcito monētur, appellant, nec audent prælati dare sententias, timentes forsân plura perdere. Prouidetur ergo, q. sufficit una monitio cū competēti dilatione. appellatio uerò excluditur: quia à correctione, & canone non appellatur, nec prælato est imputandum, si à canone sententia profertur. quæ etiam ligatur successor, quod dic, ut infra eo. aduersus [Fautores] si. de offi. dele. capitulo primo [Excommunicationi] sunt ergo prædicti ipso iure excommunicati secundum Inn. quod dic, ut supra dixi, secundum Hosti. & Quarta f. glo. arg. clericos immunes, & c. alle. 7. iura. 12 in contrarium alle. 5. & soluit. ¶ In f. quarta glo. ibi, ad instructiones] itinerum, & pontium, ut infra glo. pe. quia non sunt munera sordida. in hoc pro [ibi, placet] cā. 16. q. 1. [ibi, de his] clerici possessores prædiorum tributa soluunt [ibi, imperatores] uide de deci. commiffum, super glo. 2. ¶ In f. glo. 1. ibi, apostolus] i. ad Timo. 1. 13 ¶ In glo. angaria, in fi.] unde facere suis sumptibus, dicitur angaria: cum alienis, dicitur per angaria. Primum munus est purum & merum: secundum uerò mixtum. ff. de mu. & ho. l. munerum. ¶ In glo. ar. quod in fi.] glo. fuit La. quam ad literam etiam posuit Inno. Dicebat autē Gof. q. sordida non subit ecclesia. ut hic, & 16. q. 1. no. uarum: nec extraordinaria, quæ subito imponuntur, nisi in casu, qui sequit, nec personalia. C. de epi. & cle. l. omnes, nisi in casu, supra ca. 2. Onera uerò realia soluit ecclesia per contraria, quæ alle. glo. Hosti. remittit ad summam, ut supra in fi. mag. glo. ¶ In glo. conferre, ibi, reficiendum] idem Vin. & Hosti. de hoc. 16. q. 1. §. nouarum. ibi Ioā. contra sed de instructione murorum loquitur. & Ioā. concor. Accur. in l. ad instructiones. & Phi. hic dixit tales f. contributiones sine papæ licentia fieri non debere, infra eo. aduersus. non uideo, q. lex non solum fforum, sed etiam codicis, uel authenticorū possit constringere, ecclesias ad talia. & uide quod dixi, de reli. domi. constitutus, super glo. hoc Ideo. ¶ In glo. ubi, ipso iure] Dicit Pe. q. iste est casus specialis, qui nō habetur alibi, nisi infra de rapto. excōicationi. sed uide concor. iuris noui, quas ibi dedi super ul. glo. ff.

ANNOTATIONES.

- 2 Patrimoniorum. Idem no. glo. in l. si munerum, & ibi Bar. ff. de ua. mu. & uidetur tex. in d. l. munerum, §. patrimoniorum, & ibi gloss. hic alle.
3 Monitio. Contra hoc facit c. contingit, & c. sacro, de senten. ex. & c. consultationem, eo. ti. lib. 6. & quia nomine monitionis regula. uenit tria, ut 24. q. 4. de presbyterorum, per Host. facit, quod no. Bar. in l. mora. §. usur. ff. de lega. 2. & uide gloss. in clemen. dudum. §. ita uimus, de sepul.

S P M M A R I V M.

- 1 Cause sanguinis in ecclesijs, uel cameterijs agitari non debent.
2 In ecclesijs processus, uel sententia secularium iudicium & facti lata non ualent.
Refugij ciuitates olim erant.
Ecclesia quo casu possit incastellari, in fi.
3 Epilogus, & additio glossarum, nu. 4.
Ecclesijs ingressus si esset interdicitus, quid iuris, cum causa ibi adiur, iuncta gloss.

C A P V T V.

Utm ecclesia. C. Cause f sanguinis in ecclesijs, vel cemetarijs agitari non debet. & in prin. & in fi. ponitur duplex constitutionis causa. In medio ponitur constitutio ibi, Seculares [Euangelicam] Matt. 21. Luc. 18. & idem in prophetica. Isa. 46. [Prohibemus] hodie non tenent f processus, uel sententia secularium iudicium in ecclesijs habiti, ut infra. c. decet, in fi. lib. 6. [Refugij] sic & olim erant ciuitates refugij secundum modum, quæ habes no. 15. quæstio. prima, illa tamen, prout dixerunt Inno. & Host. ad offensionem alicuius ecclesiæ non debent in castellar. 10. quæstio. 1. sanctorum, in fin. tamen ut defendatur Christiani, & boni uiri à malis credunt posse in castellar. ¶ Prima f glo. inducit simile. ¶ Secunda gl. quærit, & dupliciter soluit. ¶ Pe. gl. respondet per quæstio. ¶ In t glo. 2. ibi, ingressus ecclesiæ. Ala. & Goffr. distinguit inter actorem, & reum [in fi.] ar. C. de iudi. rē non nouam. Dicit Host. hoc tenendum, per quod interdctum seruatum, & causa expeditur, ar. de spon. cōmissum. ¶ In glo. pe. ibi, credo] secundū Ala. all. 10. q. d. h. c. consue. idem Hostien. [in fine] ar. supra cap. prox.

S Y M M A R I U M.

- 1 Ad ecclesiam fugiens malefactor immunitate gaudet, exceptis duobus casibus nu. 6. si seruus est, quid fiat. & qua pena afficiendus num. 8. §. 2. non potest amplius accusari, ibid. repellitur à promotione, ibid.
2 Leges sunt canonibus permiscenda, nisi offendant. Ad domum episcopi si fugiat quis, ad porticum ecclesiæ confugiens an sit tutus, nu. 3. Adheretia idē iuris habet, quod habet id, cui adheret, ex ep̄li hic. In porticu quod sit, uidetur in domo factum. Pena corporalis quæ dicatur.
4 Ad ecclesiam fugiens an idem possit ab ecclesiastico iudice abstrahi, & puniri ecclesiastica pena, nu. 5. Penam mortis, uel truncationis non imponit iudex ecclesiasticus. De pena qua loquatur hic canon. Hunc canonem qui non obseruent. Terminis quibus suis debet esse contentus, in fin.
6 In latrones omni die ius redditur. Poplatores non est uisus quis. Insidiosus quis non presumitur fecisse, nisi probetur, exceptis duobus casibus, circa fin.
7 In ecclesijs quis alium occiderit, an ab ecclesia sit defendendus. Iuramentum ubi presumitur quis non seruaturus, cauere debet.
8 Additio glossarum, & nu. 9. Sepulchra etiam iudiciorum gaudent immunitate.
9 Auc̄ten. de manda. princi. §. si delinquentes, ut intelligatur.

C A P V T VI.

Inter alia. C. Malefactor f fugiens ad ecclesiam immunitate gaudet, nisi in duobus casibus. Seruus uerò restituitur domino de ipsius impunitate iuranti. Principium distinguit, & primum distinctionis membrum assumit ibi, si liber. casus duos excipit ibi, & hoc secundum distinctionis membrum ibi, si uerò [Quæstionibus] quæ tres erant secundum Hosti. Prima, an fugiens ad ecclesiam indistinctè saluetur, secunda, an aliquo casu inde possit extrahi. tertia, an quando saluetur, saluetur in t̄rum, q̄ in nullo sit puniendus [Lexum] ergo f leges, dummodo non offendant, sunt canonibus permiscenda, de iura. calum. c. j. de no. operinun. c. 1. 10. dist. cap. 1. & per totum [Distinctionem] sub distinctionem not. Accur. C. de his, qui ad cc. confu. presentis, in fi. & in aut. de man. prin. §. neq̄ aurore [Ad ecclesiam] idem uidetur, si ad domū episcopi

scopi, quod simpliciter placet Hosti. 17. q. 4. id constituitur. Alij intelligūt illud, cum domus episcopi est intra 40. passus 41. di. ep̄s. Hug. intellexit, cū in domo ē capella. de basilica uerò dic. ut infra c. fi. Per. Abb. [Ecclesia] uel eius f porticibus ecclesiæ adherentibus. 16. q. 4. si quis contumax. & facit ad quæstionem de pena insultantis ad domum, q̄ lo cum habeat in insultante ad porticū. de hoc in spec. de iureiur. uer. pone in statuto [Penam corporalem] i. sanguinis effusione. 16. q. 4. id constituimus. possit tamen retrudi in mon. penitentiam peragenda, ar. l. dist. si episcopus. C. de adul. auct. sed nouo, secundum Inno. Per t̄ hanc glo. uidetur Innot. sentire, q̄ per iudicem ecclesiasticum fugiens ad ecclesiam bene possit inde abstrahi & puniri ecclesiastica pena, pro hoc faciat, quia cōtra seculares p̄tates, non ē ecclesiastica v̄f hæc immunitas adinuenta. ad primū. 16. q. 4. frater ibi, q̄ nec p̄tibus quidē uel principibus unq̄ licuit, & 1. q. diffiniuit. ubi uiolans puniri iubet seueritate regia. ergo de laicis loquit. ad fm facit: q̄ ecclesia nō p̄sumit priuilegiasse se, de celi. cū instātia. Itē iudex ecclesiasticus nō imponit penā mortis, uel truncationis, à q̄bus debet immunitas fugiēti, uel hic, & 36. q. i. de raptoribus. p̄dicā cōcluderent, q̄ dicta sunt in ecclesiastico iudice, locū h̄re in ecclesiastico dominio, s̄cū seruus ecclesiæ fugit ad ecclesiā. Nō puto Inno. sic intellexisse: imò abstractio uiolenta, ēt per ecclesiasticū, uel dñm de subdito, uel seruo fieri nō poterit. uñ lex sc̄a. C. de his, qui ad ec. dicit nemini licere cōfugiētes, &c. Et canones. 17. q. 4. sic iacet, Reū ad ecclesiā fugientē nemo abstrahere audeat. Itē diffiniuit sanctū cōciliū, ut nullus audeat cōfugiētē, &c. uni uersale igit̄ negatiuū ēt ecclesiasticos includit. ad hæc partē facit, de na. ex li. u. c. uno. §. de resti. spo. cōquerente, in prin. cū cōcor. Itē patere legē, &c. de cōstitutione. cū oēs ad id, q̄ d̄ ecclesiasticū iudicē nō imponere penā mortis, uel truncationis, Rñ. q̄ t̄ de oī pena loquitur hic textus, & apertius canon, cuius textū ponit gl. vnde nec gl. Inno. loquit de pena, sed de p̄tia. cōcor. qd̄ no. in p̄ca. de raptoribus. 36. q. j. [Alia] p̄ter amissionē uitæ uel mēbri. dicit Host. q̄ in hac cōstōne de linquūt principes, & p̄lati. principes quia si ponit pedē extra ecclesiā, statim eū capiūt. si nō exit, ipsum obfessum detinet, requiē, uestē, & uictualia denegando cōtra canones & leges all. in gl. Prælati uerò in hoc de linquūt: quia quātuncunq̄ fugiens grauius commiserit, ipsum tamen in totum saluare nituntur, ita, q̄ nullam penam pecuniariā patiat, contra id qd̄ dicitur, & cōtra bonū iusticiæ, quod est summū. 12. q. 2. cum deuotissimā. Optat autē Ho. q̄ in his & alijs utriq̄ suis terminis essent cōtenti, de sepul. c. j. [Latro.] in tales f oī dies ius redditur. C. de ferijs. puinciarū [Populatores] de uastator fructuū in agris p̄dentiū. Vin. Dicit autē nocturnus secūdū Inno. q̄ in nocte segetes destruit, dum ibi iacet, uel ibi se abscōdit, uel q̄ p̄ter homicidia, & rapinas, quas cōmittit in strata publica, destruit agros illorū, qui sibi nō seruiūt. dicit Host. q̄ melior l̄sa, de populator, & d̄ à populor popularis, non à p̄p̄o populas, q̄ in bōa significatione sumitur, fm eū [Insidiosus] ac si dicat p̄dicta duo ḡna hominū, si in stratis publicis aliquē per insidias fuerint aggressi, ista immunitate non gaudēt, ut saluent ab ecclesia. Si yd̄ nō in stratis, sed nō insidiosus, sed impetu, uel casu fortuito hoc cōmittunt, tūc immunitate gauderent. Si dicas, quare decre. de his plus, q̄ de alijs xp̄s̄ sit, So. quia de alijs p̄sumit, q̄ nō insidiosus hoc fecerint, nisi aliud p̄bef. ff. de p̄ba. quoties, §. qui dolo. ff. de iusti. & iu. ut uim. de his uerò p̄sumitur, q̄ studiosus hoc fecerint, nisi p̄rium probetur, ar. ff. de usur. qui semisses, sup. de p̄sum. c. j. & 3. Si uerò quis f alium in ecclesia occiderit, an ab ecclesia sit defendendus. Dicit Inno. in hoc standum cōsuetud.

fuetudini, quæ in his, quæ pia sunt, est seruanda. de hoc infra eo. c. fi. [Possunt] à quolibet. C. quando. li. uni. le. 2. Io. Vin. [Impunitate] f. serui, q̄ ipsum dominus grauitur non ledat, quod etiam iudex secularis providere debet. ff. de of. p̄f. ur. l. 1. §. quod ante dictum est [Iuramentum] idem uidetur in p̄cedenti casu. nisi in utroque, q̄ non seruaretur iuramentum, uerisimiliter p̄sumatur, ar. de coha. cle. clericos, de resti. spo. ex transmissa, & c. literas. quo casu p̄ter iuramentū erit maior cautio exigenda, ar. in eisdem iuribus, & de sen. ex. grauem [Alioquin] i. si redire noluerint [Occupari] ad cetera de materia, quæ hic deficiunt, remittit Hostiē. ad sum. eo. ti. §. inquantū. i. respon. ¶ Glo. f̄ ut. 17. respondet per ob. ¶ In glo. 3. ibi, iudex] nam etiam iporum sepulchra gaudent immunitate, inf. de iud. sic. ut. Vin. ubi de hoc [in fi.] Vin. facit, quod no. 17. q. 4. Iudas. ¶ In glo. pecuniariter, ibi, corporalem] ciuilitur ergo cum illis agi potest. accusari uerò processu tēporis non possunt: aliās modica esset immunitas. idem no. in c. reū, statim alle. obentu tamē illius criminis possunt à p̄motione repelli. Vin. ¶ In t̄ glo. ur. 17. ibi, per ista iura] uel loquitur autem, cum illa delicta in ecclesia, uel cemetario sunt commissa, secundum Host. Dicebat Vin. il lud autem non admitto. La. illud, succumbit [in fi. contra. c. ul.] & in casu, infra de homi. c. 1. fm Pe. qui tamen fatetur illud non seruari. Dicit tamen ipse, q̄ ille de iure nō esset defendēdus, & q̄ ipse non puniretur, qui talem abstraheret [in fi.] hodie uidetur secus p. l. Fede. de pace. te. l. 1. §. si duo, & §. si quis. uide quod dixi, de homi. tua, super fin. penul. gloss.

ANNOTATIONES.

- 1 Peragēdam. Non autem potest ipsum ponere in tam arcto & obscuro carcere, & tantum reum cibo attenuare, quod uerisimiliter inde mors sequatur: quia tunc esset prælatus irregularis, hoc tenet per plures rationes Gnil. de Mon. Lau. & ibi idem. d. Pe. de Anch. in clem. 1. de poeni. & remil. & Bal. idem in l. de pecoribus, & Siquis. Illud uidetur loqui in illo, qui furatur ad raptionem pacis, in quo est speciale, uide Bal. & Bar. de Sali. in aut. sed nouo iure, C. de seruis fugi. & Bar. in le. capitalium. §. famofos, ff. de p̄. & Ioan. And. de fur. super rub. in spe.
2 Hoc capitulum quid contineat, & quomodo intelligatur, & fuit ultimo loco reuocatum, & quatenus, ibid. necessitas hic intelligitur, si honesta & iusta sit.
3 Papa cum fca regit, & ordinarius omnium est. Re sua nequis male utatur, & expedit cauere. Principis interest locupletes habere subiectos.
4 Ab excommunicatis que sunt, irrita sunt.
5 Constitutiones & sententia facta, uel lata que dicantur contra hoc capi.
6 Sententia quando dicatur non posse haberi rata, & quando non conualefcere.
7 Rectores annales sibi eligere consueuerunt uniuersitates, & ciuitates, & an possit perpetuos. Sententia canonis lata sententia ligatur confaciens scienter: aliud tamen in hominis sententia, & ratio. Sententia canonis non nominat personas, sed homo nominare debet. Sententia huius canonis quando liget & quos. Participans in crimine damnato eadem sententia, qua auctor, ligatur. Successor ex delicto præcessorio quando teneatur, & nu. 10. 11. 12. Terminus huius canonis abbreviari potest ex causa, & a quo. Damnum omne emendandum, quod ex delicto prouenit. Ex consilio an & quando pena huius canonis teneatur, & nu. 11. & 13.
8 Ex termini lapsu, præsumptio in casu huius capi. non extenditur ad alios casus, nisi unicum, & quem.
9 Salarium non amittit, cum per se non stat, quo minus operetur.
10 Et uendat nemo obexigo, si fiat statutum, quid iuris.

S Y M M A R I U M.

- 1 Hoc capitulum quid contineat, & quomodo intelligatur, & fuit ultimo loco reuocatum, & quatenus, ibid. necessitas hic intelligitur, si honesta & iusta sit.
2 Papa cum fca regit, & ordinarius omnium est. Re sua nequis male utatur, & expedit cauere. Principis interest locupletes habere subiectos.
3 Ab excommunicatis que sunt, irrita sunt.
4 Constitutiones & sententia facta, uel lata que dicantur contra hoc capi.
5 Sententia quando dicatur non posse haberi rata, & quando non conualefcere.
6 Rectores annales sibi eligere consueuerunt uniuersitates, & ciuitates, & an possit perpetuos. Sententia canonis lata sententia ligatur confaciens scienter: aliud tamen in hominis sententia, & ratio. Sententia canonis non nominat personas, sed homo nominare debet. Sententia huius canonis quando liget & quos. Participans in crimine damnato eadem sententia, qua auctor, ligatur. Successor ex delicto præcessorio quando teneatur, & nu. 10. 11. 12. Terminus huius canonis abbreviari potest ex causa, & a quo. Damnum omne emendandum, quod ex delicto prouenit. Ex consilio an & quando pena huius canonis teneatur, & nu. 11. & 13.
8 Ex termini lapsu, præsumptio in casu huius capi. non extenditur ad alios casus, nisi unicum, & quem.
9 Salarium non amittit, cum per se non stat, quo minus operetur.
10 Et uendat nemo obexigo, si fiat statutum, quid iuris.

- Quid si clericus ob id relegetur.
Factores eadem pena, qua principales, ligantur, & supra num. 11.
14 Epilogus, & suffragium glossarum. num. 15. Ex persona actoris cum quis utitur adminiculo, uti debet cum sua causa, suisque uirjs, in fin.
16 Additio glossarum, nu. 17. Administratores ciuitatis, & tutor sunt necessarii. Procurator uoluntarius. Potestas ciuitatis, & ciuitas quatenus timentur ex hac decret ali.
17 Scholares si cogat potestas sub se litigare, incidit in excommunicationem, idem si ab eis exigit pecuniam. Hi cui subsint.

C A P V T VII.

Duersus. Generale f concilium re. pe. Lateranē. sup. e. nō minus, addēs quandā prouisionē in uer. pp, & penā in uer. ga v̄o [Alios] laicos p̄tatem hñtes. §. e. nō minus [Necessitates] iustas & honestas. In no. [Cum gratiarum] cōcor. §. de censi. cū apostolus, circa me. [Quorundam] prælatorū, qui sine iusta cā & sine alia necessitate dabāt sub iudicij, & soluebant. Inno. [Consulatur] adde t̄ quod habes inf. clericis, li. 6. que rñ per Benedictū modificata fuit. e. ti. qd̄ olim, & per Cle. reuocata. e. ti. past. Qd̄ ante hic d̄, p̄ intelligi, q̄ p̄cedit petitio laicorū, ut no. de iu. pa. p̄terea. 2. f. uel dic idē in hoc, ex quo tallia, cōter eccl̄a, cōter eccl̄a. ne circa hoc fraus aliqua cōmittat, qd̄ est uerius fm Ho. ar. de diuor. quanto. §. pe. cū suis cōcor. [Interest] ex debito officij, de officio le. c. 1. in prin. cū cōcor. li. 6. [Communibus] ga cuncta f̄ regit, & est ordinarius singulorū. 1. 1. q. 3. cū cta. expedit ēt, ne quis re sua male utatur, Inno. de his, qui sui uel ali. iu. sunt. §. sed hoc tpe. Caueat ergo princeps, ne ecclesiæ opprimat, cū & ipsius interest habere locupletes subiectos, in au. vt iudi. sine quoquo sup. §. cognitio, coll. 2. & adde quod no. de iure pa. nullus. Ho. [Conquieuit] ut dicebat Host. non sunt ēt cōtenti oblati. imò exigunt satis ultra, de excōicatione nō curantes [Adijcimus] declarado, qd̄ sic exponit Hosti. quia non est hoc nouū ius, vt irrita sint, que fiunt f̄ ab excōicatis. siue cōstitutiones, sententia, uel quecunq̄ alia, ut patet. 1. q. 1. §. q̄ aut sacramenta, & c. se. & c. odit deus, & c. illi offerunt, de hæreti. excōicamus. §. credentes, & de hoc de do. & cōtu. ueritatis, de re iudi. ad probandū, & remittit Inno. ad ea, quæ no. de excep. exceptionem [Iritia] sic. §. de re. cc. non ali. c. fi. Host. [Tempore] Host. v̄f intelligerē hanc literā de cōstitō. & sn̄is f̄ per illos factis quò ad ecclesias. cū enim, ut dicit, deficit titulus, cū in his laicus nullā habeat potestatem, ergo nec ē ecclesiā p̄scribi p̄t, sup. de deci. dudū, uer. prior. Ego puto, q̄ litera hæc intendat, q̄ cōstitutiones, & sn̄ia, quas tales fecerint, uel tulerint ēt in subditos, sint nullæ pp excōicationē, & q̄ nullo tempore ualeāt. h. d. fm regu. non firmat, de reg. iur. lib. 6. [Valitura] cū loquimur de sentētia nulla: quia lata cū falso procur. tūc propriè dicimus, q̄ p̄t, uel non potest haberi rata. i. propriè utitur uerbo ratificationis, de procu. ex insinuatione, & c. in nfa. cū uerò loquimur de sententia nulla: q̄ lata per excōicatū, tunc dicimus, q̄ non p̄t conualefcere, ut hic fm Pe. [Fraus] de rescri. plerūque, & c. ex tenore, in fi. [Tempus] consueuerunt. n. vnueritates, & ciuitates sibi eligere rectores annales. ff. de feri. l. pridie. An uerò possint eligere perpetuos, tractauit ēt hic Host. de quo plenē dixi fm eū, sup. de iudi. c. fi. [Successorem ipsius] dicit Hosti. notandū esse, q̄ quāuis homo ē canonem lata sentētia ueniens scienter, ligetur sn̄ia canonis, ut hic, & 17. q. 4. si quis suadente: aliud tamē cēsendū est in sn̄ia hominis, vt colligitur de sen. excom. Romana. §. caueat, & c.

& se. Ratio: quia canon generalis est, nec potest nomina re personarum facientes. hō vō potest & debet nominare personā, colligitur rō in eo, qd le. & no. de arb. innotuit. Intra mensē] a tempore sui regiminis cōputanda m. & c. Et prius, si cōsenserit his, pp quā fuit excōicatus prādecessor, cū per id appareat, qd in crimine dānato participat, & sic ligatur eadē snā. De hoc autē tpe quō ad snām huius can. nil diminui potest, licet ordinarius hūc terminum ex causā abbreviādo sua snā posset talē ligare, ar. ff. de r. iudi. l. 2. & 4 §. si quis, & sup. de ap. prāterea. Sed nunquid prādecessor habet eundem terminū? ita vñ. nā & ad utrūq; refert, & est declaratio. c. nō minus, ubi tps non fuerat declaratum, qd dic, ut ibi se cundū Host. [Inclusum] ergo est can. lae sententia. Pe. [Donec satisfecerit] oē damnū emēdādo ecclesiae, qd ex ipsius regimine ipsi contingit, sed, & si consiliū dedit de collecta imponenda, ad restitutionem ipsius tenetur. Si verō consiliū non dedisset, forte nō cogere tur ad emēdationē collectae, sed alias interesset, quod obuenit ecclesiae ob ipsius regimē, emendabit, & forsan penitentiam spiritualem, & etiā pecuniariam eū subire, secundum quod bonus iudex arbitrat, oporterebit, hāc f autem tantum locū habent, quando quis succedit in regimine illius, qui est excōmunicatus ex prādictis causis, uel aliter qualitercunq; propter libertatē ecclesiae uiolatam. Secus, si ex alia causa esset potestas excōmunicatus, uel consiliarij, uel uniuersitas, seu ciuitas interdicta, tunc successor non esset excōicatus sūm Inno. cuius est quasi hāc tota gl. hoc intel ligas sic sūm Hosti. uidelicet qd mensis iste, seu psumptio, quae ex lapsu ipsius sumitur, ad alios casus nō extendit, nisi & ubi aliquid sub interminatione anathematis prācipit. j. ij. clericis. §. i. & si. ubi de hoc. Illud autem certum est, qd quicunq; succedat excōmunicato, & fouet factū damnatū, pp quod pdecessor excōmunicatus fuit, eadē snām incurrit, ut no. in prācedenti gl. [In onere] si. §. de offi. ord. past. §. prāterea. & uide de hac materia plures concor. supra de uoto magna §. cum igit. ¶ Quid si nouus rector operā dedit, quantancunq; potuit, qd hoc emendaret, sed in uniuersitate resistente, quod intendebat, non potuit obtinere, uideatur excōicatus, ar. 24. q. 3. si habes. Sed non est uerū, nisi omnino relinquat regimē, nec de iure timeat in hoc casu amissionem salarii: quia cū uniuersitas in culpa sit, nihilominus tenetur ei salarium reddere, cū per ipsum non tēat, quominus regat, & idem dicendū est: quia & eadem rō est, si p expressam inhibitionem antiqui rectoris excessit uniuersitas in prādictis. Quid si fiat statutum, qd nullus uendat clericis: corrigi debet, ar. in f. de priuilegio, quanto, & si propter hoc banniretur clericus, iniuriarū agere posset, inf. de iniur. olim. Quinimo & tales excōmunicati sunt hodie ipso iure, infra de sen. ex. nouit, & c. grauem, & omnes consiliarij, & fautores, ut ibi, & supra eo. non minus. §. si. & iunge quod no. supra de re. ec. non ali. cum laicis, secūdū Host. ¶ Pe. f. glo. respondet per ob. de l. curatores, & c. & sol. ¶ Vlt. glo. respondet per ob. & sol. ¶ In t. gl. pe. ibi, curatores] aliās incipit, prior tamen, §. in cum, de administratione loquitur [et ibi, cum quaedam] de tutore, & curatore [et ibi, illud] §. i. qui etiam ultimus est, & uide de preca. c. 2. super gl. 2. [et ibi, procur.] qui pro euictione loquitur in illo, qui p dno cauit de euictione, uel aliās se obligauit. ¶ In glo. ibi, cum haeres] uide de usur. tua, super. 1. gl. [et ibi, uita] uide de resti. spo. sepe, super gl. pe. [et ibi, Pompeius] §. 1. Item quis adminiculo ex persona actoris utitur, uti debet cum sua causa, suisque uitijs. ¶ In t. glo. ab hoc, in fi. & supra etiam in uer. propter: imo secundum Hosti. ibi, Prādicti laici. ¶ In glo. & ita qd, ibi, habemus] ubi de hoc, 2. q. 7. sancimus, & 2. q. 1. prohibentur [et in fi.] loq. Ratio: quia administrator ciui-

tatis, & tutor est necessarius: procurator uero uoluntarius: & colligitur ratio ex pra. l. C. de adm. tu. l. cum quaedam, & no. 46. dist. sicut non suo. & idem hic Gof. qui etiam dicit, qd potestas tenetur rōne delicti, & ciuitas tenetur, in quantum locupletior est effecta, & in residuo uel potestas, ar. ff. de actio. emp. & uendi. l. Iulia nus. §. idem. Dicit etiam ex hac decre. colligi potestatem Bonon. uel iusticiarium Neapol. excommunicatum, si compellat scholares clericos sub se litigare, & ab eis pecuniam exigit, cū sint de iurisdictione suorum episcoporum, uel illorum, in quorum diocesis delinquant, ar. sup. eo. tit. non minus. sed nec ipse solus, sed etiam consiliarij, & fautores, cū communicent crimini, & criminoso, de senten. excom. nuper. & de talibus fit mentio, supra eo. non minus. ¶ In gl. si. ibi, respondeo] secundum Ioan. T. & Goffre.

ANNOTATIONES.

- 1 Incurrit, An isti ambo in solidum caueant, uide in le. si quis id quod, ff. de iurisd. om. iu. & in l. sequen. per Bartolum.
- 2 Praelati plus debito a subditis extorquentes, illud restituent, & tantumdem pauperibus erogabunt.
- 3 Nuncijs simplicibus etiam apostolica sedis est prouidendum. Prædam suam reputant aliqui indices alienum iurgium.
- 4 Ad restitutionem qui teneantur, plenè traditur, & nu. 4. Repetitio quando non competat, exinde colligitur. Ad sententia executionē, & ad sub spe futura numerationis, quod promissum est, petendum, cur iura statuta. §. iura. Præscriptio quis dicatur tutus. §. quid si quis, & quid per eam detur.
- 5 Constitutio si fiat contra ius naturale sine causa, nunquid in foro animæ seruanda. §. quid si imperator.
- 6 Excessus corrigi debent subditorum ex officio. Sine petitione quis non est condemnandus. Canonium pro arbitrio.
- 7 Epilogus, & additio glossarum, nu. 7. Pauperibus intelligitur dari, quod datur ecclesiae, & ratio. Ecclesia quod habet, pauperem est. Restituendum quantitas quomodo probabitur ad dicti. dedit, iu. Et glo.
- 8 Quadruplo continetur & rei persecutio. An id excedere poena possint. Hoc capitulum quando habeat locum in erogando pauperibus. Cap. procuraciones, de censibus, huic non aduersatur, & quando sit ei locus.

CAPUT VIII.

Via pleriq; C. Praelati plus debites prae-textu procurationis, uel alterius seruitij impesi legato, uel alteri, illud restituet & tantumdem pauperibus erogabit. & primo prohibet 2. poenā imponit faciēti. 3. superiori negligēti. secūda ibi, qd si quis. 4. ubi superior [et alibi] simplicibus nuncijs apostolicae sedis, quibus est prouidendū est, de cēfici instātia, & c. procuraciones, de prāscr. accedentes. Host. [Soluant] po. qd soluūt. 10. extorquet 10. [Prædam] sic aliqui iudices alienū iurgium reputāt suā prædā. C. ad. l. Iul. repe. l. 3. in aut. de man. prin. §. illud tñ, col. 3. Host. [Restituat] no. sūm Inno. qd ad restitutionē tenetur quis, ubi cunq; cōmittit furtū, rapinā, oppressionem, doli, uel calūniā. 14. q. 5. c. si. saluo, qd dixi, de rest. spō. olim 1. in glo. quomodo hoc licuit, & per hoc comprehenduntur omnes casus, in quibus cōpetit repetitio, siue habeat fieri p actiones, puta de dolo, qd me. causa & consimiles, siue per officium iudicis, tenetur aut ad restitutionem, qui obligatus est iure naturali tantum.

tantum, unde, & si quis seruo obligatus sit, qd tantum naturale debitum est. ff. de cond. inde. naturaliter, de tali tñ debito nō potest elemosinā facere, sed illud restituere tenetur, sūm Inno. ar. §. de iure iurā. eam te, & iunge quod no. de penis. ca. 1. Quid si mathematicus, uel mercetrix, uel consimilis dolo, fraude, uel persuasiōibus induxerit aliquem, ut eis crederet, & pecuniam daret? Respondeo non competit repetitio: quia hinc & in de uersatur turpitudine, unde potior est conditio possidentis. ff. de condi. ob tur. cau. ubi autem. In foro tamen penitentiali utriusque iusta poenitentia iniungēda, secundum Inno. Quid si quis recipit indebitum iure ciuili tantum, puta haeres credens haereditatem ad omnia sufficere, legatum, de quo potuit trahere Falcidiam, soluit integrum legatario, nunquid in hoc casu tenet legatarius restituere haeredi id, quod sibi ex beneficio legis Falcidiae competebar? respondeo nō, sūm Inno. uerum est sūm Hosti. si haeres soluit hoc per error. Quid si quis obligatus est ciuilitate tantum, sed non naturaliter, ut in eo, qui scripsit se debere ceterum spei futurae numerationis, cum in ueritate nihil accepit, nunquid tenetur tale debitum soluere lapsō biennio? ita uidetur, quia postea nō potest tueri exceptione non nume. pecu. C. de non nu. pecu. in contractibus. contrarium tamen est uerum, quia & licet hoc totum retinet debitum, & inde elemosinā facit, neq; tenetur reddere, uel potius dare aliquid illi creditori ciuili tantum sūm Inno. Ergo & inuit, qd etiam lapsō biennio non est talis naturaliter obligatus: & ideo qd pecunia non est iure debita, ipsam soluere non tenetur. ff. de cōli. pe. qd si maritus. §. 1. quod dic, ut no. de selu. c. si. Idem etiam sūm Inno. in eo, qui iniuste est cōdemnatus. Quāuis n. ralis, si conueniatur, uel aliās sentētia executioni mandetur, parere necesse habeat. de rei uend. qui restituere. ff. ne uis. si. ei qui in pos. mil. est: si quis missus est. ff. de re iudi. a diuo Pio. nō tamē perse. & uoluntarius tenetur soluere id, quod se bene scit non debere. nunquam enim debet aliquid facere, quod fratri suo sit causa peccati. Frater autem semper peccat recipiēdo scienter iniuste iudicatum, ergo nō solum debet non soluere, sed etiam perentri resistere, ne uideatur peccato cōsentire. 2. q. 7. negligere, secundum Inno. Et dictum suum, qd uoluntarius non tenetur soluere approbo, sed non rationem. Si nō, soluo scienter, quod non debeo, donare uideor. ff. de condi. inde. l. 1. ff. de regu. iur. cuius per errorē. per cōsequēs non pecco rem meam donando, in qua sum moderator & arbiter. C. mandati, in re mādāta. nec ille, cui do, recipiēdo, unde potius dicendum uidetur, qd si uoluntarius soluo, non repeto, & alius iuste recipit. Si uerō facio per iudicem compulsus, tunc etiam non pecco: quia necesse habeo parere, ut dictum est, & iudicium redditur in inuitum. ff. de uerbo. ob. inter stipulantē. §. 1. Ille autē qui scit iniquē iudicatum, & sibi non deberi, peccat recipiēdo, & exigendo. unde & quamuis in foro contentioso non teneatur ad restitutionem propter auctoritatem rerum iudicatarum, & ut aliquis si litū finis, in foro tamen penitentiali hoc confiteri tenetur, cui & iniungitur restitutio, & satisfactio faciēda, & aliā penitentia salutaris, ar. 14. q. 5. c. si. & dist. 6. c. 1. j. de pur. vul. c. 2. de quo plenius no. in sum. de sen. & re iudi. sub rubri. de sen. §. quot sint eius species, sub §. sed nunquid est hoc simpliciter uerum, & quicquid hic infra, & sup. no. Tu tamen dic de hac materia secundum Host. ut ibi plenē no. & de solu. sub Rubrica, de cess. bō. sub §. si quis autem dicat, & supra de sol. c. si. Aliqui tamen sūm Inno. dicunt, qd aliud est in cōdemnato iniquē & obligato spe futurae numerationis, & aliud in legatario. Ratio diuersitatis hāc est: quia licet utrobique tantū sit debitū iure ciuili, tamē

ius ciuile, quod promulgatum est de Falcidia detrahenda, habet æquitatem, & ideo solum repetitur. ¶ Iura uerō, quae dant actiones ad sententiā exequendam, & ad perendum, quod promissum est spe futurae numerationis, facta sunt tantū propter ignorantiam. nam si sciretur, qd indebitum esset, puta quia confiteretur uictor sententiā iniquam, non haberet petitionem. j. de pur. vul. c. 2. Item si creditor confiteretur nō numerasse pecuniam, non audiretur ipsam petendo, etiam si iurasset debitor ipsam soluere. C. de non nu. pec. l. 1. & 2. & si. hac autem ignorantia durante, quia prāsumptio est pro creditore, & petitū ab eo reddit, & solum ab eo non restituitur. ¶ Quid si quis tutus est prāscriptiōe odiosa, puta. 30. annorum, ubi secundum leges nec titulus, nec bona fides requiritur, nunquid tenetur restituere prāscriptū? dicas qd sic. Secus in prāscriptiōe, quae nō in odiū, sed propter bonum & æquū est cōstituta, ut usucapio. In illa n. p̄scribēs de iure ciuili acquirit dñum ad minus utile, & ideo non tenetur restituere re usucaptā, insti. de usuca. respon. 1. ff. de usuca. l. 1. Talis ergo tutus est cōfessione principis, quae & nālem cōtinet eggratē. nec mirū: qd & principū est aliquā nālē et æquitatē statuta facere, sic not. §. de biga. c. 2. & 8. di. in re. Secus autē est in p̄scriptiōe. 30. an. qd per illā non dat aliquod ius, uel dñum possidēri, sed datur ei tñ exceptio in odiū aduersarij. C. de p̄scriptiōe. 30. an. si emptoris. sūm Inno. sūm M. acquiri vtili le dñū, & sūm oēs, si bonā fidem habuit, datur ei utilis uendicatio saltē cōtra dñm, uel legitur & no. C. de p̄scrip. 30. an. si quis emptoris: qd dic, ut plene notat. in sum. de p̄scriptiōe. sub Rubrica de prāscr. re. immobili. ¶ Que exigantur, sub §. uerū, quicquid dicant legitē. Quid in eo, qd tutus est exceptione odiosa, & Macedonianā? Dicas, qd nō tenetur talis reddere debitum. i. pecuniam, quā contra Macedonianum accepit: quia illud ius factū est non tñ in odiū creditorū, sed etiā p̄per bonum publicū, ut uidelicet uitemt mortēs, siue expectatio mortis parentū. ff. ad Macedo. l. 1. uel melius hoc ideo est: quia nihil est apud filiū familiā, cuius dominium non habeat, & rei sibi numeratā in eū dñum transfuit. cōtra actionē autē, quae contra eum competit, legitimā habet exceptionē sibi datā ab illo, qui creditori actionē dedit, & ideo per hanc exceptio nem, tutus est contra talem actionem, secundum Inno. Prima tamen rō melior sūm Hof. Sed qd dices in eo, a quo res aduocari potest petita restitutione, in intentione si non petatur restitutio, tenet rem reddere tñ. Respondeo nō, nisi is, qui potest restitutionē petere, leges esset malitia contrahentis. & hoc, ubi contractus mero iure tenet, quānis per beneficiū restitutionis in integrum rescindi possit. ubi uerō factus ipso iure nullus esset, ut in re minoris alienata sine auctoritate tutoris, uel sine decreto prāsidis, tunc tenetur ipsam rem restituere. Ad hoc enim ut restituere non teneatur, oportet adesse iustum titulū, & bonā fidem. hic autem titulus pro non titulo est habendus. ¶ Quid si quis, qui potestare, uel officiū, uel iurisdictionē non habet opprimendi aliquē non dolo malo, tamen publice & immoderate extorsit, uel aliquid accepit ab aliquo, uer. gra. Est aduocatus, uel medicus, uel minores officiales, puta curatores? Respon. nō vñ, qd teneant restituere. 14. q. 5. c. fin. nisi forte in medico aliud speciale dicas, uel nisi tantum esset immoderate exactū, qd iudex ex officio suo ad illud restituendum cogere deberet exigentē, & tunc et in foro penitentiali prācipiet ei, qd restituat. Si autem essent maiores officiales, qui possunt aliās rōne iurisdictionis, seu potestatis suae prātere, tales tenentur ad restitutionē indebitē exactorū. 14. q. 5. c. si. C. quod me. causa. l. penul. & si. Sed & ubi que aliquid male acquiritur ex negociatione

tionem, uel extortionem, ex qua tamē is, qui recipit illud, restituere non tenet, prudenter facit, si omnia in elemosinis largiatur. 14. q. 5. qui habetis. & c. nō sane. nec tamen damnamus tales. si hæredibus hæc relinquunt, & si quis illicitas negociationes faciat, uel alias iniuste quid querat sine calumnia alicui facta, sacerdos debet ei iniungere, ut in pauperes, uel ecclesias hoc expendat, uel alios pios usus, argumento. 17. q. 4. si quis contumax. 14. q. 3. si quis oblatas, supra de uoto, magna, & c. quod super his. Quid de eo, quod quis est in cratus in ludo? Respon. si tractus fuit. nō tenetur restituere: quia tunc nihil dolo fecisse uidetur. si uerō aliū traxit, tūc restituere tenet, quasi dolo melior. Sed & si aliquid amisit, pōt reperere: uel hic forte meritor est cūditio possidentis, ar. ff. de condi. ob tur. causam, ubi autem. Qui uerō causa recreationis modicum ludit, & lucratur, restituere non tenetur, ar. ff. de aleatoribus, per totum. 14. q. 5. non sane. ff. quadru. pan. fe. dic. l. 1. §. cum arietes, secundum Inno. Tu uerō dic de hac materia, ut plene no. in sum. de excess. præal. §. unico, sub. §. clericus uerō etiam ad ludum, & sub. §. licet autem ludere, & per Rai. in si. secundæ partis, & per Tho. secunda secūda, quæstione. 32. arti. 7. ad si. de ludo alegg. no. supra de ui. & ho. clerici. cleric. c. 2. in 3. gl. & uide qd super ea dixi. ¶ De quæstionibus autem in bello, & damnis ibi datis no. secundum Inno. supra de iure iuran. sicut, & inf. Quid de hypocrita, qui sub nomine boni Christiani multa acquisiuit, nunquid ea tenetur restituere? Respo. sic: quia ipse per fraudem acquisiuit. 14. q. 5. cap. fina. Sed forte hoc debet deo restituere, & in elemosinā, & non illi, qui dedit: quia consecutus est mercedem suā, arg. in eo quod no. supra de deci. ex transmissa. ¶ Quid si imperator, uel alius princeps sine causa constitutionem faciat contra ius naturale, puta qd dominia rerum sine causa de uno in alium transferatur, nunquid talis constitutio in foro animæ seruanda est? Dicas qd non. imō nec etiam in foro iudiciali, quod plus est. ut no. supra de consti. que in ecclesiariū, facit. ff. de vul. & pu. sub. l. ex facto. 1. respon. uide quod dixi de papa. de uoto, quod super his, in glo. ma. uer. ideo dicendum, cum sequē. Quinimō plus uidetur: si constitutio etiam iusta ex causa fuerit promulgata, illa tamē causa cesset casu, de quo nūc agitur, in utroque foro erit ad eum casum, in quo cōstituta fuerat, restringenda. uer. g. Constitutio, quæ dat exceptionē Macedonianam, rationabilis est, & ex iusta causa facta fuit. ff. ad Mace. l. 1. Si tamen certū esset, qd illa causa non subesset, puta qd in necessitate fuit pecunia numerata, cessaret exceptio, & qui exceptione se defenderet, peccaret. Constitutiones autem, quæ sunt cōtra salutem animæ, ut de usuris non restituendis illis, quibus extortæ sunt, & de iuramentis non seruandis, iniuste sunt, nec feruandæ, ut patet in eo, quod legitur & notatur, infra de usuris, quia in omnibus, supra de iure iurando, si uerō, & c. cum contingat. In his similibus non dedignantur sacræ leges sacros canones imitari, in auct. de ecc. tit. §. 1. & 2. coll. 9. supra de iudi. clerici, cum suis concor. Aliqui tamen dicunt, qd ex quo facta est constitutio ex iusta causa etiam cōtra ius naturale, licet postea eueniat casus, in quo ipsa causa cesset, nisi sit casus, qui à iure excipiat, nihilominus est constitutio generaliter obseruanda, argu. supra de cōsti. capitulo primo, & ca. si. Nec est expediens nec etiā possibile omnes articulos comprehendere sigillatim, ff. de legi. non possunt. ff. de præscri. uerbis. l. 4. secundum Inno. cuius est quasi hæc tota gloss. exceptis his, quæ interfuerit Hosti. sicut superius est signatū de hac tamen materia plenius nota. de poenitentij. §. fin. per totum [Deposita] maxime, nam & ex officio tenetur ex cessus corrigere subditorū, de offi. or. irrefragabili,

& ar. qd sine petitione quis condemnandus non est, se cundum Hosti. [Canonice] arbitrarie. l. de offi. dele. de causis. ¶ Prima ¶ gl. signat contrarium, ponit solu. Io. quartu reprobatur. demū soluit. ¶ In ¶ glo. 1. ibi. pauperibus] secundum Ia. & Phi. dici posset id. quod datur ecclesiæ. intelligitur dari pauperibus: quia quod habet ecclesiæ, pauperum est. 16. q. 1. c.ulti. [¶ ibi. Dedit] non tamen creditur petenti: aliās qui debuisset nisi. 10. li. posset petere mille. unde & ad collectores est recurrēdū, ar. de cle. cū dilecti. uel arbitratu hoc bonus iudex, & desert iuramentum, ar. supra quod me. causa. c. fin. [¶ ibi. quadruplum] sub quo ¶ est rei persecutio, ut tamē triplum sit pœna, quod dicitur ut no. 1. q. 5. in eum. an. uerō pœnæ possint excedere quadruplum, no. 12. q. 2. cū deuotissimā. 17. q. 4. quis domū [¶ ibi. quoniam quidem] ubi de hoc. 89. di. iudicatum [¶ in fi.] Gof. dixit, qd cōtrarium locū habet, cum grauat ecclesiā: hic quando singulariter clerici, quo casu propter inimicitias pauperibus erogatur, ar. ff. fami. cr. l. plane, & sit si. de iudeis. cum sit, & c. ad liberandum. Dic cum Hosti. qd casus diuersi sunt, non contrarij. si. n. prælatum grauat subditum in procuracionibus, tunc locum habet de censu, procuraciones. Si in enxenijs tempore procuracionis. locum habet, de censu. Romana. §. pe. & c. 2. li. 6. Si alio tempore, locum habet. 18. di. de eulogijs. si propter seruitium factum legato, uel alij, locum habet, quod hic dicitur, uel forsā ¶m eū indistinctē red datur hodie duplum, ut no. in ca. procuracionis, in fi.

ANNOTATIONES.

- a ¶ Spo. olim. Versiculo caueas, & seq. & uide Bal. in l. 1. C. de cēta. in primo contrario.
b ¶ Ob tur. cau. V. de per d. Bar. de Sali. in le. cum te. C. de condi. ob tur. causam. & uidetur contra hoc facere: quia illa, quæ scelerē sunt quæstia, applicantur. ff. co. l. Lucius, ff. de iure hī. & nide g' in l. ubi autem, hic allegata.
c ¶ Facienda. Vide glo. & Io. An. in cap. 1. de concess. præben. & Ba. in extra. ad reprimendum, in gl. super. uer. denunciationem.
d ¶ V. fucapram. uide glo. de præscrip. uigilanti, & Bar. in extra. ad reprimen. & plenius Io. An. in c. possessor, de reg. iur. li. 6. ultimo membro quæstionis.
e ¶ Quicquid. Vide Ioan. An. in c. possessor, de reg. iur. lib. 6. & Bar. in l. usucapio, ff. de usuca. & in l. 1. ff. de aqua plu. ar.
f ¶ Domum. Et per hoc. in le. penul. C. de ser. fugi. & Barto. in l. isti pulatio ista. §. alteri, ff. de uerbo. oblig. & plenē in lege una. C. de senten. quæ pro eo, quod interest.

S V M M A R I V M.

- 1 Ecclesia non consecrata gaudet immunitate, & num. 4. & interdicta etiam, num. 2.
Oratoria priuata immunitate non gaudent, nisi in casu.
2 Clericus habet immunitatis priuilegium etiam interdictus, & suspensus, ac excommunicatus.
Afflictio non debet afflictio iungi.
Ab animatis ad inanimata fit hic argumentatio.
3 Immunitas pro dignitate.
Profanare, pro uiolare.
4 Epilogus, & additio glossarum.
Actus pro potentia ponitur.
Ad humanos usus locus deo dicatus redire non debet.
De episcopalis palatii priuilegio, remiss.
A simili argumentum, in fin.

C A P V T VIII.

Ecclesiæ Casus. Ecclesia ¶ nō cōsecrata, in qua diuina celebrant, gaudet immunitate. Et ponitur primo dictum. secundo ibi, Quia obsequijs, ratio dicitur [Ecclesia] dixit Gof. qd priuata oratoria, q in domibus priuatorum habentur, hoc priuilegium non habent, de cōse. d. 1. unicuique, & c. se. in auct. de eccl. §. sigs

in sua domo, & §. si uerō, col. 9. & sup. de censu. ca. ulti. quod uerum dicit Vincen. nisi oratorium auctoritate episcopi sit constructum, alle. autem de ec. ædi. si hospitale [Celebrantur] Quid si ecclesia ¶ sit interdicta? uidetur per hoc. c. qd tenet priuilegiū, sicut clericus interdictus, suspensus, uel excommunicatus retinet priuilegium immunitatis circa manuum iniectionem, & circa forū. 8. r. di. dictū. Gof. idē Vin. idē Host. qui dicit, qd deus, in cuius honorem daf immunitas, nō deliquit, de his quæ fi. à ma. par. cap. quæsiuit, & satis affligit, qd sibi subtrahit debitū, de cele. mis. c. j. Nec est addenda afflictio afflictio. 7. q. 1. cū percussio, & remittit ad summā. e. ti. §. in quatuor, uer. sed nunquid hoc priuilegiū [Immunitatis] i. dignitatis ¶ sic dicta, quasi sit extra munerā, & onera. q alij imponunt. Phi. [amittit] aliās adimitur. & hoc ¶m literā, ecclesiæ, & tūc incipit cōstruētū ibi, Priuilegiū [Profananda] i. uiolanda. Phi. profane, quod fieret, si fugiens ad eā abstraheret ab ea, non pmissa impunitate. Gof. de pœna uiolātis immunitatis ¶ uide. 17. q. 4. sigs cōtumax. & qd ibi no. ¶ Prima ¶ gl. rñ det per qd nō. ¶ In gl. 1. ibi. nondum gaudeat] idē Ab. Host. ¶m quem sufficit, qd locus sit dicatus deo auctoritate pōtificis primariū lapidē imponentis, cū postea nō possit ad humanos usus redire. §. de reli. do. ad hæc. & qd dicit, Celebrans, exponit, i. celebrari possunt. nō. n. multū inspicienda est celebratio, qd patet in priuato oratorio, ut dixi, ¶m Gof. dicit tū ipse Ho. qd Cle. III. sentiebat cū gl. sed pro sua opinione inducit Host. qd de palatio epi dñ. 17. q. 4. id constitutum, & dixi. §. e. in ter, & d' statua pfecti vrbis, in sti. de rerū. diu. §. nullius,

ANNOTATIONES.

- a ¶ Vt dixi. Ad hoc facit contra de cele. mis. maiores. §. ceterū, ubi attenditur potius habitus, quàm actus, & ibi uide glo.

S V M M A R I V M.

- 1 Immunitate ecclesiæ non gaudent, qui sub spe immunitatis in eis, uel cæmeterijs delinquant, excipitur nu. 5.
Ea intra quor passus ab ecclesia contineatur, ad dictū. e. arum, iuncto textu.
2 Ex cæmeterio qui extrahit quem per partem mantelli pendente exterius, offendit immunitatem ecclesiæ.
Clericum trahens incidit in canonem, & quem.
De immuni loco quem trahit nolentem, & eum condemnat ad mortem, uel mutilationem membrorum non tenetur, nisi uolentia.
Causæ finales constitutionis attenduntur, in fi.
3 Vindicatio restrictior uenia plixior apud uiros prudētes esse solet.
4 Epilogus, & additio glossarum, nu. 5.
In ecclesiam qui committat, an ab ea defendatur, & quando.
Furtum nunquam sit bona intentione, nisi in casu.

C A P V T I.

Immunitatem. Ca. Qui sub spe immunitatis in ecclesijs, uel cæmeterijs delinquant, immunitate non gaudent, & sunt duæ partes. secūca ibi, cum in eo [Membrorum] adulteria, & raptus uirginum, ¶m Host. [Earum] uel infra 40. passus. 30. in minoribus ecclesijs. 17. q. 4. licet [Verentur] dixit hic Vinc. ¶ si ¶ stans extra cæmeteriū trahit eum, qui stat intus, per partem mantelli, quæ manet exterius, offendit immunitatem ecclesiæ, nā & qui sic traheret clericū, incidere in canonē, inf. de sen. ex. nuper. Dixit autē Gof. qd q nolētē de loco immunitatis trahit, & cū ad mortem, uel mutilationē membrorū condemnat, non tenetur, cum sola uolentia puniatur, sup. eo. inter. idem Host [Nullatenus] sicut ex ipso facto præsumptione iuris, & de iure. nam & si de hoc non cōstet, & si etiam huius uoluntatis non sit, locū habent causæ sequētes,

quæ fuerunt finales huius statuti. hæc autem impulsifua, ad hoc de peniten. cū infirmitas. ff. de postu. l. 1. §. sexum, subueniretur tamen ei, si ¶rium paretur, ut dicam super gl. ¶m Gof. [Commissi] Apuleius de deo 3 soc. in princi. Solet ¶ apud prudētes uiros esse in operibus elaboratis uindicatio restrictior, in rebus subitaneis uenia prolixior [Cum in eod.] hic ponuntur duæ 4 causæ finales. ¶ Vlt. gl. inducit hoc. c. cōtra Hug. & signat ¶rium, & soluit. in fi. quærit, & respōdet. ¶ In ¶ glo. 3. ibi. auxilium, in fi. ¶ uide in præ. c. quia frustra, super. 1. gl. ¶ In glo. ulti. ibi. ad ecclesiam] quæ opi. Hug. posset trera esse in eo, qui nō ex proposito propter ueteres inimicitias, sed ex uerbis nouiter ortis homicidium ibi cōmisit ¶m Host. in fi. per prædicta patet ¶m Host. qd qui committit furtum in ecclesia, ab ecclesia non defendatur, licet Hof. contra notauerit, inducens. C. de epif. & cler. si quis in hoc genus. de hoc plenius in sum. e. titu. nec distinguit hoc casu circa intentionem furis: quia nūquam fit furtum bona intentione, nisi forsā in casu, infra de furtis, si quis per.

S V M M A R I V M.

- 1 Continuatio tituli.
Ne clerici, uel monachi secularibus negocijs se immisceant, quæ in alijs locis, quàm hic iura tradant.
2 Negocium seculare quod dicatur.
Negociationes aliās honestæ sunt inhonestæ & quibus ex causis.
4 Faciem suare, uel pingere non licet.
Ornatus mulierum quo casu reprobetur, & peccent mulieres ob ipsum.
Intentio punitur, etiam si nullus sequatur affectus, ex fine.

Ne clerici, uel mona. sec. negocijs se immisceant, Rub.

¶ Vifo ¶ de his, quæ copetunt, de prohibitis uideamus. Gof. Habetur materia. 88. d. 2. r. q. 3. per totum. de di. 5. de negocijs in causis sanguinis. 24. q. ul. Repetitur in 6. conuenit de elec. transmissa, de ui. & hone. cleri. c. ulti. & eo. ti. in cle. c. 1. Dicitur autem ¶ seculare negocium quilibet actus secularium rerū hic enumeratus, à quibus actibus est abstinen. 2. iudicij de secularibus rebus, quod licet clericis inter clericos tantum. 11. q. j. §. ex his. 2. tercio dicitur seculare inter homines seculares, quod non licet clericis de his, quæ pertinent ad iudicium ecclesiæ, ut causa decimationum, de deci. quoniam. Iuris patronatus, de iudi. quanto. matrimonio, qui fi. sint le. causam. uel nisi pro miserabilibus personis. 88. di. per totum. T. Gof. Inn. Et scias, qd ¶ negociationes aliās honestæ sūt inhonestæ ex causa, puta cupiditatis. 14. q. 4. quicūq; ex tpe, puta festiuitatis, de ferijs. c. 1. & ult. ex loco, puta ecclesiæ, sup. ti. proxi. c. 1. ex persona, puta clerici, ut hic per totum. Ex re, quia nō licet negociari in his, quæ nec per se, nec cum admixto possint esse usui. ff. de cōtrahen. emp. quod sepe. §. ueneni. unde negociari licet in ueneno, quod admixtum potest esse usui, uel etiam purum pro feris occidendis, sicut & de gladio ad defensionem, & de coloribus ad colorandos homines, uel mulieres pro bono ¶m Inn. qui hoc no. j. c. 1. hoc dicitur ¶ de colorandis maximè hominibus nō placet Hosti. cū cuiq; sufficere debet, & placere naturalis color datus à deo, & uix sine ipsius iniuria pōt alius supponi, ar. de con. dist. 4. ostēditur. 1. q. 1. quidam. unde Eccle. 4. Ne accipias faciē aduersus faciē tuā. faciē in quā picturæ aduersus faciē naturalem: & contrafaciens timere potest illud Ioel. Omnis uultus redigetur in ollam infernalē. unde Didymus Brachmanorum Rex ad Alexan. loquēs de fœminis suis, quæ non ornabatur, sic dicit, Quis potest opus naturæ corrigere? quod si fiat, aut infructuosum

in tamen expositione facit, quia hac consti. non astringuntur nisi religio, infra eo. super specula. in hoc casu potest, ergo &c. ut sequitur: alia haec litera est corrupta.

S V M M A R I V M.

- 1 Clericus generalis procurator, uel iusticiarius principis secularis, deponendus est, secus si unicuique negotium tractet, nu. 2. Religiosus autem grauius punietur. Attestatio cum effectu hic requiritur. 2 Religiosi magis reprehendendi, si uerita. clericis committantur, cir. fin. 3 Epilogus, & additio glossarum.

C A P V T I I I I.

Ed nec Casus. Clericus generalis procurator, uel iusticiarius principis secularis deponendus est; & si religiosus est, grauius punietur. & primo ponit prohibitionem. secundo poenam transgressorum, ubi. Si quis autem. & sup. construendo, sed & in eodem concilio statutum est, ut nec clericorum quisq. &c. & si de success. ad in testa. c. 1. [Procuraciones] generales. In q. bene posset clericus tractare unum negotium laici, infra de simo. cum essent [Turis] sup. ad hoc [Tenta] uerit. cum effectu. & tolle litera, ab ecclesiastico &c. usque ibi, immergit. Quia seculariter agit, quod est infra fluctibus. 7. q. 1. [Sci] [Potestatis] de offi. ordi. quanto [Religiosorum] cum enim hoc reprobabile sit in clericis, reprobabilis est in religiosis: quia non solum a ueritis, sed a quibusdam licitis abstinere debent. 11. q. 1. aliud. de pœ. di. 1. aliud. Gof. [Attentare] concor. infra de hæreti. accusatus, in fi. li. 6. [Vlti. glo.] arguit, & remittit. [In glo. ubi. in fi.] ubi etiam de hoc.

S V M M A R I V M.

- 1 Clericus iudicium sanguinis exercens, & officium habens prepositi secularis, & quando, & nu. in quam poenam incidat, ibi. d. num. 2. & an committere alij, & quomodo eas possit, nu. 6. Honor pro ordine. 2 Clericus an possit esse aduocatus in causa sanguinis. Vicecomitis officium quod. Prepositus pro quo, sumatur hic. 4 Verbum presens imperatini tertio persona an sit lata sententia, in fine & nu. 7. 5 Epilogus, & additio glossarum, nu. 6.

C A P V T V.

Clericis Casus. Clericus iudicium sanguinis exercens ab officio, & beneficio deponetur, & excommunicatus est habens officium prepositi secularis, si monitus non desistat. & diuisio patet, secundum daibi, subemus, & utraq. subdiuiditur [In sacris] idem in minoribus. Inno. tamen, ut dicit Host. hic, qui sunt in sacris, maius inuolunt periculum: quia nec contra here possunt, & sunt irregulares [Vnde] sup. & nos [Honore] si. ordine [Priuetur] fit enim irregularis, infra eo. sententiam, & sic deponendus, de excess. prala. ex literis [Sacerdos] factus, uel sciendus. uel. i. clericus, de coha. cleri. c. 2. Hosti. [Officium] sub iudice, uel domino seculari nam dignitati sua hoc annexum habere possit, ita, qd per se non exerceat, sed alij committat, ut dicit gl. Pralat uero, qui sunt in consiliis principum, consulere possunt illum abolendum, qui est in causa abolitionis. Item in genere respondere potest de iure, lex sic dicit, ubi crimen non imminet de proximo puniendum, ar. 33. q. 5. c. 1. 5. q. 6. delatori: & sic intelligatur, quod no. de excess. prala. ex literis, in glo. 2. Item

suadere potest in genere, qd fiat iusticia. 23. q. 8. pessimam. ex quo in sciret casum imminere, nullo modo consulat, si in casu damnationis existat. sed & leuam poenam corporalem dicere, uel pronunciare possit, infra de raptu. in archiepiscopatu, infr. de cri. fal. ad audientiam. de hoc plene in summa. eo. ti. §. 2. sub. §. clericis, uer. possunt tamē clerici, & se. an aut clericus possit esse aduocatus in causa sanguinis. no. de homic. ad audientiam, & infra eo. sententia. Host. cuius glo. posui supra de postul. ca. 1. super 1. glo. [Vicecomitis] de istius officio, & quo constituatur, uide in spe. de uicecomite [Prepositi] hic sumitur pro laico officiali, sic infra de uer. sig. ex parte. 1. in prin. & uide quod ibi dixi [Seculari] ergo non prohibetur cognoscere de criminali causa uice alicuius epi, qui non poenam sanguinis, sed de trusionis in mon. infligere consueuit. talis enim nec peccat, nec fit irregularis, ar. supra de procura. tua. Inno. & infra de penis. tua. supra. 1. inter alia. idem uidetur, si cognoscat uice alicuius secularis, dummodo a poena sanguinis abstinere, dic. ut infra de raptu. in archiepiscopatu, fm Hosti. [Subiaceant] ipso iure, ex quo monitus non desistit. de hoc, supra. 1. non minus. 5 [Secunda] gl. docet, quomodo praelati per alios causas sanguinis audiunt in fi. quarit, & soluit. [In glo. 1. in fi.] Respon. T. Vin. Host. & Gof. signant hoc pro rario, & loquitur fm eos de spiritali truncatione. [In glo. 2. ibi. in g. enecalis] idē, si ex speciali, puta qd super tali delicto ueritate inquirat, & iusticia faciat, infra eo. ti. ca. uult. li. 6. [Ibi. deleget] ergo & specialiter committit [In fi.] optabat Ho. qd aut clericis concederetur per se iusticia secularē facere, ubi talem iurisdictionē habent, & sine poena irregularitatis, aut in totū tolleretur eis iurisdictione temporalis, cū talis commissio, sit contra iura ff. de off. eius cui mand. est iu. l. 1. & si iudex quandoque det cam audire, ut uites corruptio, & iusta feratur sententia, et ubi agitur de capra, fortius, qd agitur de truncatione, uel morte, de ele. ubi periculum, cum concor. li. 6. & dicit, qd sit pro rone uoluntas, licet nō ignoret rationes, quæ reddi consueuerunt de pietate ecclesiastica, & qd in talibus fm legē pot interuenire corruptio, & similes: sed fm cum hæc non satisfaciūt mēti iuris, cū qualibet res transeat cum suo onere, supra de dec. pastoralis. §. fructus. nec dubiū est fm eum, qn papa possit providere, ut in eo, quod le. & no. de homici. si cut dignum, in fi. de uerb. si. nouimus. [In glo. ubi. in fi.] quod probatur fm Pe. 17. q. 4. si qs quadēte, ubi ponit uer. subiaceat, & ab oibus intelligit canō late sententię.

ANNOTATIONES.

1 Sic contra iura. Intellige ciuilia, non autem canonica, ut de capro in archiepiscopatu, cum fi. & sic non contradicit illa lex.

S V M M A R I V M.

- 1 Negociari clericis quando liceat, & nu. 2. 2 Additio glossarum. Monachi nil proprii licet habere, nec conducciones facere.

C A P V T V I.

Secundum. Breue est, habens tria dicta. & sic diuisio patet [Negociantur] nisi lucrum proueniat ex opera, uel re sua. Inno. uel dic. Causa lucris, quasi mercimonium exercendo fm Hosti. remisi, supra ca. 1. [Habent] concor. 86. dist. peruenit. contra, de deci. dilecti. dic ut ibi. [Ad firmam] uide quod scripsi, de ata. & qua. ex ratione. [Secunda] gl. respondet per ob. & fo. [In glo. 2. ibi. c. 1.] unde prohibet non solum clericis dei militibus, sed etiam laicis militibus seculi. C. loca. & con. l. fi. C. de re mili. milites, & l. militares.

tares, lib. 12. & in fi. & no. fm Hosti. qd tex. non repetit de clericis, ideo quia clerici suo nomine hoc possent necessitate instante. Ratio diuersitatis patet: quia isti possunt habere proprium, illi non. unde nomine proprio non contrahunt, de testa. requisiti. §. fin.

S V M M A R I V M.

- 1 Monaci incorrigibiles de monasterio expelluntur. & quomodo reformabitur eorum monasterium, & nu. 2. in fi. & 5. Exemplo bone uitæ qui alijs debeant esse. 2 Regula religiosorum est in precepto & in quibus rebus. Preceptis non alligare, comendatur. Monitio, & expectatio antecedere poenam debet, cir. fin. 3 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 4. Metum inferre potest collegium, uel corpus. 5 Additio glossarum.

C A P V T V.

Relatum. Casus. Monachi incorrigibiles de mon. expelluntur; & reformabitur mon. de fratribus alterius ordinis, si de monachis eiusdem reformari non potest [Exemplo] suæ uitæ, quod debent bonum præbere, & prior ipsorum ante oēs. §. de sta. mo. cum ad mon. uer. prior. & sic praelati subditis, religiosi secularibus clericis, & clerici laicis, de uoto, magnæ. Sed heu possumus hodie cū beato Bernardo dicere, minus qd populus est, sacerdos. fm Hosti. facit. 8. q. 1. qualis [Compellat] ar. qd regula est in precepto; quod intelligas indistincte quod ad tria substantialia, de quibus no. §. de regu. ex parte, & quod ad contenta. §. de sta. mo. cū ad mon. alia uero non putamus in precepto: aliās uix unus de 4. monachis saluaretur. Hosti. Commendatur per hoc regula prædicatorum, per quā transgressores constitutionē ad penā obligantur, sed non ad mortale in his, quæ per se nō sunt mortalia. de minorib. dic. ut in consti. cle. de uerb. sig. ex iui. §. cum igitur, & seq. [Restiterint] præcisē. s. condecenter moniti & expectati. §. de ma. & ob. cum in ecclesiis, & c. dilecta [Ordinis] & si isti non possent haberi, instituat clericos seculares, ut §. de reli. domi. inter quatuor [Edant] Sapientia. 11. Plautus in comædia, Sape recondita luporum sunt rapinae vulpiū. [Secunda] t glo. no. qd uniuersitas delinquit. [Pe] glo. quarit, & sol. [In glo. 2. ibi. animaduertendum] collegium, uel corpus pot inferre metum. [In glo. pe. ibi. seruus] uide de consti. ex literis, super 3. gl. [In glo. 2. ibi. auctoritate sua] non dicit, qd episcopus possit eā facere secularem, sed regularem alterius ordinis. uide quod dixi, de reli. do. inter quatuor, super 1. glo. imponere. adde quod no. de sta. reg. c. uno. li. 6. in glo. sed quomodo [in fi.] Ala. cōtra ff. de dolo, si ex dolo. de hoc. 12. q. 2. episcopus qui mancipium, & infra de simo. c. dilectus. 2. [In glo. ubi. in fi.] & ibi, auferretur a uobis regnum, & dabitur genti facienti iusticiam. Eccle. 10. & dignū est, ut male merita &c. ff. de po. bona fides.

S V M M A R I V M.

- 1 Hoc capitulum, not. & in quo. Tabellionum usus olim apud Venetos non erat, sed pro eis presbyteris utebantur uide alia nu. 2. 9. Tabellionatus officium clericis interdictorum. & cur. nu. 7. & quibus nu. 1. & qualiter nu. 4. excipitur ibid. & nu. 8. Instrumenta ab eis ante interdictum confecta an teneant. Pena poene addi non debet, imo imposta molliri. 2 Tabellio quot iura cōsueuit, & simul eius inde colligitur officium. Instrumenti confessionem recusare nequid requirenti: aliās irrogatur poena, & qua. Seruus publicus quare dicatur. 3 An constitutus a laico possit super ecclesiasticis instrumenta con-

- ficere. quid è contrario a clerico tabellione. 4 De eius diuersis nominibus ubi, & a quo scribatur. An fieri possit ab episcopo, ut eius credatur scriptura extra locum, num. 8. 5 Epilogus, suffragium & additio glossarum, nu. 6. & 7. Clerici rogari testes in instrumentis & quibus, nu. 8. in fi. 9 Notarij uocabulum quibus accipitur modis. Notariatus seu tabellionatus officium laudabile laici. Per eius susceptionem a clerico, in minoribus constituto factam an cessum clericatui, & beneficijs intelligatur.

C A P V T V I.

Sicut te. Breue est. & t no. capitulum usuf tabellionum, sed presbyteri conficiunt instrumenta [sacris] secus in nō sacris. si tamen fecerint instrumenta ante, qd eis interdicatur, tenent, postea uero non. Inno. Abb. & potest esse ratio, quare post interdictum non ualent: quia interdictio officio, & eius executio. arg. de ap. pastoralis. §. 1. aliās elusorum esset, quod esse non det. ff. de iudi. si ptor, & de ele. commissā. §. porro, lib. 6. & sic hoc est in poenā contrahentiū, & delicto consentientium. Dixerunt qdam, qd si hæc prohibitio peruenit ad illos de populo non ualer instrumentū, aliās probabilis ignorantia excusat. nā tunc tales indignē conficiunt infra quantum ad se, sed non quantum ad alios. ad hoc, supra de ord. ab ep. c. 1. & 2. & de cohabi. cle. & mu. culti. Tu dic indistincte, qd ualeat in st m, licet tabellio priuari possit beneficio: quia ex sola poena hic imponitur, unde aliā inuenire non debes, ff. de reli. & sumpt. fu. ar. si quis. §. & generaliter, de sepul. uio. l. 2. §. non perpetuo. sed potius impositā molliri, infra de reg. iur. in poenis. Si autem propter hæc excōdicarentur, planus est, qd postea non ualere, de hæreti. si aduersus. Hosti. & de hoc in spe. de instr. edi. §. restat, ver. sed cū dixeris. Consueuit t autem fm Hosti. tabellio 6 iurare. Primō, qd de his, q uidebit, & audiet, & requisitus fuerit, sine diminutione ueritatis & commixtione falsitatis cōficiet instrumentum. vnde, ut dicit Host. solet requiri tabellio sub poena officii sui, qd conficiat in st m requirenti: quod si non faceret, perius uidetur, & sic suis instrumentis postea non credetur, ar. supra de test. testimonium, & hanc requisitionem quisq. de populo facere pot, arg. ff. de off. præsi. l. 3. de test. relatum. 2. & pro tanto dicit feruus publicus, & publica persona, ut infra remittā. Secūdo, qd secreta sibi iniuncta celabit. Tertio, qd sup usurario cōtractu, uel in fraudē usurarum inito scien ter nullum conficiet in st m. Quarto, qd de omnibus in st m, quæ reddet, proto colla tenebit. Quinto, qd fidelis erit illi, a quo constituitur, & si sciret damnū suum tractari, per se, uel nuncium reuelabit. Sexto, qd illud officium sic sibi iniunctum cupiditate, amore, odio, & timore remotis per omnia fm bonā conscientia fideliter exequetur. uide in spe. de instr. edi. §. restat, 3 uer. sed quæro, sub qua forma. Quaritur autē t nunquid tabellio constitutus a laico possit super ecclesiasticis conficere in st m: dicunt quidā qd sic, & ita de facto seruatur. Tu de rigore, & ueritate iuris dicas contrariū: ad hoc de ele. Messana duo enim operant, qd creditur publico instrumento, præstatio iuramenti, de præscr. ad audientiam, in fi. & auctoritas iudicialis, a qua tabellio hanc recipit potestatem, in auct. de tabel. §. 1. & uult. col. 4. C. de tabul. l. 3. lib. 10. quorum fm hic deficit. sicut. n. dictū testis auctoritate iudicis laici in causa ecclesiastica recepti fidē non facit in foro ecclesiæ, licet forte sit uerū. §. de iud. at si clerici, sic & in in st fo tabellionis auctoritate ipsius constituti: sicut enim hoc imperator specialiter mandare nō possit, ita nec Io. And. super 3. Decr. Hh a generali-

generaliter ad hoc supra de deci. tua, secus esset in instrumento confecto a tabellione clerico etiam in temporalibus, licet tale officium exercere non debeat, ut hic per ea. quae le. & no. infra, qui fil. sint le. per venerabilem. §. rationibus, p̄m Hosti. [Tabellionatus] de diversis nominibus tabellionum hic per Host. uide supra de proba. quoniam contra. ibi scripsi super uerfi. publicam [Subtractionem] non enim praecise, sed causatiue interdicitur eis hoc officium. si. de aeta. & qua. q̄ris. ex hoc etiam patet, q̄ si non habet beneficium, hoc officio uti potest p̄m Host. [Interdicta] praeterquam in casu, infra de haere. ut officium. §. ad conscribendas, li. 6. de monacis. dic ut ibi, & in extraua. Bonifa. de offi. si. or. debent. ¶ Glo. i. ¶ q̄r̄it opponendo, & dupliciter soliterum querit, alle. pro & contra. uel soluit, & alle. contra. ¶ In i. glo. ibi. si. seruitus] uide in ca. quia ea, super ulti. glo. ¶ In glo. i. ¶ ibi, clericorum] dicit lex. C. de decur. li. 10. uniuersos decuriones a tabellionatus officio uolumus temperare, & inde sorte huius constitutionis ratio sumpta fuit. Hosti. [¶ ibi, uerior] dicebat Hosti. q̄ multiplex ratio, ne scilicet in sauis uteretur hoc officio: quia ratio ad omnes etiam non constitutos in sacris extenditur, qui desiderant promoueri. secunda, quia genus est negotiationis, ut sequitur: quia ratione hoc locum habet etiam in clericis in minoribus. dummodò non egeant. de postu. c. 1. aliàs, si egerent, licitum est eis sic negociari, supra c. 1. uer. negocium. tertia, quia ratione iuramenti, de quo supra dixi, si multum frequentabit, uix eritabit periculum. ad hoc de iureiur. quemadmodum, & haec ratio respicit omnes. 4. quia, ut supra dixi, constitutus fidelitate iurata ei, a quo constituitur, quam clericus laico, a quo nil temporale tenet, praestare non debet. §. de iureiur. nimis. Nunquid t̄ autem episcopus possit tabellionem facere, cuius scriptura credatur extra locum, dixi & remisi, supra de fide. instru. cum P. [¶ ibi, ar. contra] cui statur quò ad ecclesiasticas causas, p̄m Io. & Phi. unde dicebat Goff. q̄ clerici possunt esse notarii papae. 5. q. 1. c. quida. & episcoporum, & archiepiscoporum. per iura praedicta. infra de simo. c. 1. Inter laicos uero nò scribat, cum ab eis conuersatio ipsorum debeat esse segregata, 2. q. 7. laicos. Inno. nec debent rogari testes in instrumentis secularium negociorum, si sunt presbyteri, 14. q. 2. quam q̄ [¶ in fi.] & 77. ¶ di. monachus, sed ibi exponitur, notarius. lector a literis, siue notis legedis, simili modo respondet Vin. ad capitulum multorum, dicens, q̄ ibi ponitur notarius pro scriptore, sicut. C. cõmunia. de le. l. 3. ubi seruus notarius aetimat. l. 1. fer. cū seruus non possit esse notarius. de tabul. gene. li. 6. dicit tamen, q̄ illud officium laudabile est personis, quibus conuenit, laicis dixit t̄ ipse Vin. q̄ si clericus, in minoribus suscipit tabellionatū, cedit clericatui, & beneficiis, sicut si contraheret matrimonium, de clerici. coniug. diue. 1. sis. hoc non reciperet hodie, nisi per aliquas circūstantias iustificaretur hoc dictum, pura quia officium recipit a rege, uel principe, qui quos facit notarios, ad publica & criminalia officia deputat.

ANNOTATIONES.

¶ Messana. Cane, quia hoc est iurisdictionis uoluntariae; & hanc uictor iratem habet a principe, & sic ubique uidetur illam exercere. l. 2. ff. de offi. procon. & lega. & ibi contra uidetur uelle Bart. & in l. non aliter. ff. de adop. & plenius in l. 1. C. de sum. trini. & fide cathol. in 7. q. & de hoc in Spe. de instru. edi. §. restat, uer. & no.

S P M M A R I P M .

1 Clericus qui sit, uel esse desiderat, sententiam sanguinis nec distare, nec proferre, nec quoquo modo uindictam sanguinis exercere potest, nisi de crimine criminaliter non agatur, nu. 3. 2 Quid si scribas, quòd aliquis capiatur, & ex illa sequitur mors, uel

- truncatio ipso facto.
4 Quid si in causa sanguinis recipiat testes, uel scribat.
5 Quid si aperiatur. & legat ex mandato principis, quibus mandatur capi quis & suspendi. & id fiat, uide alia. nu. seq.
Quod sequitur etiam ex aliquo impudatur hic, & supra nu. 3. & 4.
6 Clericus an quòd aduocatus sit in causa sanguinis, incurrat irregularitatem.
Ansi in bello iusto sit ut mimitur, uel cõsiliarius uel fautor, uel optulato, uel praepositus incurrat, & quando, nu. 8. 9. 10. 16. ex chirurgia quando, nu. 11. & 12. & ex alijs nu. 12.
7 Ruptarij qui, & unde dicti, & quales, nu. 9. 10.
12 Purgatio cum feruenti aqua, & ferro candenti qualiter fiat. Cum frigida uero aqua qualiter.
13 Monomachia quid cum eius etymologia. Duellum quid.
14 Epilogus, suffragium, & additio glossarum, nu. 15. & 16. Clericus nec spectaculis interesse debet, in fi.

C A P V T V I I .

Sententiam. Concilium est habens multa dicta: non summat, nec diuidit [Clericus] siue in sacris, siue non, si ordinari desiderat. l. di. c. 1. §. eo. clericis, Host. [dicit] p̄. 24. q. 3. illud, ibi, dum legu auctoritas in improbos exercetur, erit dictator immunis, illud in laico, qui immunis est a culpa; non t̄ ab irregularitate, Goff. & quod hic d̄ de dictante p̄m Host. intellige, t̄ si non diceret, ut iudex, sed ut affessor, uel iuris peritus. Qualiter cūq; n. dicit, si sequitur uindicta sanguinis, irregularis est, licet nò ipse, sed alius pronunciet: quia proferenti praebet auxilium, & consiliu [Proferat] contra, administratoꝝ deposito officio de crimine conuenit. C. ut oēs tā ci. q̄ mil. l. una, & eps erit iudex, ut in aucten. ibi signata, in cor. ut iudi. sine quo quo suffra. §. necessitatem. col. 2. sed illud, cū de crimine non agit criminaliter p̄m Vin. [Statuti] forsan dicit p̄as clerico; tu non uis mihi seruire, nec tibi seruiatur a meis, & sic interdicendo sibi suorum commercium, uel aliàs eū grauat [Scribat] qd si scribit clericus, q̄ aliq; capiatur, & ex illa captione sequitur mors, uel truncatio, ipso factu, & causam penitus ignorante? periculosum est ei, q̄ nò consueuerunt hoies capi pro nihilo, & lex promotionis nò in uoluntate, sed in facto consistit, ut pater 15. q. 1. c. fi. unde hoc enenire posset, & c. de homi. is. q. li. 6. & ideò debuit se subtrahere, de ser. non or. c. 1. cū con cor. & ideò sequitur, 4 unde in curijs & c. p̄m Ho. Sed quid si in causa sanguinis clericus recipiat testes, uel scribat autenticè, nunquid sit irregularis? dic q̄ sic p̄m Inno. & Host. si ex talibus dictis mors sequatur, arg. 3. eo. clericis. 24. q. ulti. his a quibus: secus forte, si non forma autentica scriberet. talis. n. scriptura ipsum forsan nò faceret irregularē p̄m Inno. quinimò nec si scribat t̄ autenticè, nisi iusticia sanguinis ex scriptura sequeret. sola. n. scriptura in nullo casu irregularē constituit scribentem, ut pater. j. proxi. glo. in prin. quāuis aliàs puniri posset pro eo, q̄ exercet rem prohibita sibi, ut no. in simi. §. c. proximo. iteru qualiter cūq; scribat, si ex illa scriptura sequatur homicidium, irregularitē incurrit, ut patet in eo, quod dixi super uerbo, dicit. Quid si litera mittatur alicui principi, q̄ talem homicidā, qui in tali hospicio moratur, capiat, & suspendat princeps has literas tradit clerico suo, ut eas aperiatur, & sibi legat, quod & facit, & sic homicida capiatur, & suspenditur nūquid est clericus irregularis? utiq; sicut & responsum fuit per dominum. Clementem papam quartu: quia ex lectura sua homicidū secutum fuit, nec prodest, si dicat se ignorasse tenorē: q̄ ipsum sibi primo legere debuit: qd & si non fecit, t̄ q̄ cito peruenit ad captionem

captionē, debuit subsistere, & litterā dño reddere, ac dicere, q̄ talē s̄tam legere nò erat officij sui, ar. in his q̄. §. & j. no. & j. de hom. si cur dignu, & c. cod. clericis, & infra. §. 1. & §. fin. Quid t̄ si aduocatus sit in cā sanguinis, t̄ deo, ne c sola aduocatio facit ipsum irregularē. Si uero ex officio aduocationis sequat uindicta sanguinis irregularis est, siue sit ex parte accusatoris, & contingat reū occidi, de quo nemini dubium est, siue etiā ex parte rei, & ex hoc contingat occidi accusatorē, qui se ad penā obligauerat talionis, Caueat ergo clericus, ne in causa sanguinis aduocatus existat. ad hoc. l. dist. si quis uidiā. li. dist. c. 11. Aliqui t̄n volunt dicere t̄rium. q̄n aduocat ex parte rei; quia & talē defendit ecclesia. 23. q. 5. reos sanguinis. sed quicquid dicit, hoc genus defensionis nò debet assumere in iudicio, in quo nec debet interesse, ut sequit, imo & aliter intelligit illa defensio, ut le. & no. supra ti. prox. inter alia. de hoc aut no. plenius supra de post. cap. 1. [¶ uindicta] faciendā [Ruptarijs] lex t̄ uulgari formatur hoc uerbu. Gof. dicit Abb. q̄ Lōbardi uocat istos berroarios, prouinciales rotterios, & dicit, q̄ dicunt a rumpo, pis credo q̄ hic recipiat pro his, qui p̄sunt predictis, uel p̄ his qui p̄sunt machinis, quae uerē rumpunt [Balistarijs] dicunt t̄ quidam, q̄ si quis in bello iusto nò ad impugnationē alterius, sed ad sui defensionē balistario dederit, uel ministrari fecerit balistā, uel sagittas, esto q̄ balistarius postea occidat aliquē, dummodò tradēs, siue ministrans nò intēdat principaliter, q̄ balistarius aliquē occidat, nec credat ipsum intēdere ad occidēdū, sed solū ad se, & sua defendenda, uel recuperāda, non est irregularis, quāuis in ueritate balistarius illum occiderit, qui alienū noluit dimittere, uel ab alterius impugnatione cessare; & hoc ea rōne, quia ille, qui balistā parauit, & ministrauit, nò cõmisiit homicidium factu, nec cõsilio, nec mādato, nec uolūtate, quia nec illū uoluit occidit: sed potius q̄ cederet alieno iuri, hoc enī intēdebat, & non aliud: ergo nec est homicida. l. dist. si quis uidiā, infra de homi. significasti. 2. infra de cler. pu. in ducl. c. 1. & 2. multo minus ergo, si arma tradidit nò pugnant: quem t̄n ad sui defensionē recipere credidit. circa qd̄ uide qd̄ dicit de ludcis, ita quorūdam. sup. 3. glo. & de homi. c. pe. in fi. Si uero alterum praedictorum interuenisset, uel q̄ is, qui parauit balistam, principaliter intēderet aliū occidi, uel crederet q̄ balistarius ad hoc intēderet, irregularis esset, quia auxiliariē ad homicidiū faciendum, ar. infra de hom. ad audientiam. §. fi. vbi de hoc, & c. significasti. 2. Principaliter ideò dico: quia si nò principaliter ad hoc intēderet: sed secundario, ut patet si aduersarius nollet aliena dimittere, bene intēdebat, q̄ impugnare balistis, uel sagittis, nò deberet talis, ut uidet, iudicari irregularis alioquin, si cõtrarium diceret, iā nulli bello quātumcunq; iusto interesse liceret, cum ibi quasi sē per homicidia perpetrent. 23. q. 1. noli aetimare, & c. seq. Sed melius est, ut dicas talem irregularē, quia nūquā licet clerico in bello t̄ quantumcunq; iusto ministerium, uel cõsiliu ita immediatum ad mortem praebere, ut patet infra de poe. quod in dubijs, & ar. infra de poen. c. 2. & in eo, quod le. & no. supra de uoto, ex multa. §. fi. sed nec in bello iusto t̄ ad sui defensionē licet ministrare praedicta. alioquin ministrās & homicida iudicabit & irregularis: quia non dat operam rei licitae, sed illicitae, & quia nò dat oēm diligentiam, quā p̄t, ne fiat homicidium, sed ipsum procurat potius perpetrari, & cām propinquā praebet. ar. infra de hom. ad audientiam, quod dic ut ibi no. & c. loannes, & c. fi. Dicunt t̄ etiā aliqui, q̄ istis balistarijs, siue ruptarijs, qui quasi continuē sunt uiri sanguinum prohibitum est parare balistas, uel sagittas t̄ in iusto bello, si aut & prohibitum est & praesse, ut hic. ensem uero

uel lanceā eisdem p̄parare nò est prohibitum, nec inducit irregularitatē. Sed dices, quare ergo reputat homicida, & irregularis ille, qui scribit sanguinis sententiā ut le. & no. supra e. c. r̄n. 1. Rūdeo. aliud est hic: & aliud ibi. hic. n. intēdit principaliter se & sua defendere, uel ipsa recuperare, nec intēdit ad occidendum. unde si mors exinde sequat aliquorū, nò defendēti se, sed aduersariorū duriciā est potius impudandū, infra de homi. postulasti. ibi uerò scribēs sententiā directē & principaliter intēdit uindictā sanguinis, & quamuis iuste cõsiliu uel auxiliu p̄beat: & ideo censet irregularis. ut ibi no. p̄m Inn. cuius est mēs totius huius gl. & de hoc in spe. ti. 2. §. iuxta, ad fi. uer. quid si clericus [¶ Praeponat] possit t̄n dici, q̄ si p̄ponit bello, qd̄ nò sit directē ad occidēdū, sed ad sua defendēda, uel recuperanda. hoc liceret, ut no. de rest. spo. olim. sed t̄n nò his p̄sonis, qui quasi directē sunt uiri sanguinū. ut ruptarij, & balistarij p̄m Inn. ut hic, & infra de sag. c. uno. turtiustū est p̄m Host. ut nulli bello p̄ponat acies ordinādo: aliās p̄ iure suo possit esse in bello, de sen. exc. dilecto. §. & quidē. unde dicit [¶ Praeponat] ut cōmes, uel dux. sup. e. cler. & c. sed nec [¶ Chirurgia] chirurgiā nò prohibetur nisi p̄ periculū erroris, qd̄ ei inest. Quid si quis in laicali habitu hac artē exercuit, & multi sub eius cura obierunt: dic q̄ nò est irregularis, nisi in culpa, uel negligentia ualeat deprehēdi, ar. de hom. tua nos. §. 1. In clericali uerò oibus phibita est: quia nò cõgruit officio clericali, nò t̄n sunt clerici irregulares hoc ipso q̄ ipsa exercēt, quāuis ex hoc deponi possint, si moniti non emēder: sed si mors inde sequat, uel mēbri truncatio t̄ sine culpa ipsorū, satis p̄t dici, q̄ sunt irregulares, ut pra. c. tua, & c. §. 1. dist. c. 1. Item nec secantes sunt irregulares, nisi mors inde proueniat p̄m Inn. qd̄ dic, ut not. in p̄re. decr. tua, & de aeta. & qua. ad aures. Omnibus ergo clericis indistinctē phibetur hac ars, & hoc p̄pter dubium curationis euentum, & conscientia lubricū, ut ibi: si tamen non reperiat in culpa ante factum, nec post factum, nec in facto, & de his tribus dicā infra de iniur. c. fin. in prin. nò iudicabitur irregularis, licet incisus nò obediens mortuus sit, infra de hom. tua nos: quia imperitia impudatur medico, non mortalitas. ff. de offi. pra. si. illicitas. §. sicuti, p̄m Host. q̄ forte in clerico nò est uerū, nisi quò ad facilitatē dispēdandi, ut decre. tua [¶ Subdiaconus] factus, uel faciēdus [¶ Aduisionem] incidunt. n. quandoq; & faciunt t̄ cocturas graues, & profundas atque periculosas, leuem enim aduisionem etiam poenalem infligere potest minister ecclesiae, de cri. fal. c. 3. [¶ Feruentis] uel panis, & casti, de pur. ga. uul. per totum [¶ Frigida] cū feruēt, & ferro candenti fit, q̄n quis per illa nò laeditur. cū frigida uerò, ut dicit Abb. se habuisse a magistro suo, fit sic, quia impletur uas aqua tāta profunditatis, q̄ excedat altitudinē hominis, quò ad os, & duo recipiunt, expurgandū, & ponunt eum sup aquā, & dimittit cadere. si nò attingat fundum uasis, innocēs est: aliās iudicatur nocēs [¶ Prohibitionibus] 2. q. 5. monomachiam, cum c. seq. [¶ Monomachia] idest singularibus t̄ pugnis inter duo factis, a monos, quod est unum, & machia, quod est pugna, quasi unius & alterius pugna. sic duellum, quasi duorum bellum. ad esse. n. pugna duo necessariò requiruntur. ¶ Prima gl. querit, & soluit. ¶ Vlt. gl. signat cõtrarium, & soluit. ¶ In i. glo. ibi. l. 1. iude de his, quae fi. a prala. cum apostolica, super glo. antep. en. ¶ In i. glo. 1. monomachia] idem Inn. qui dicit, q̄ interesse non facit, quē irregularē, nisi interesset ut auctoritatē, uel auxiliu praestans. idem tamē p̄m Host. si praestaret cõsiliu, opem, operam, uel fauorem, ut patet in eo, quod le. & no. infra de homi. sicut dignum, & de clerici. pugna. in duello. c. 3. dicit etiam, q̄ si ad eum spectat iurisdictione, nullo modo interfit uindicta, de excess. prala. ex lite.

litteris. idem Guil. in spec. de legato. §. iuxta. uer. quid si episcopus & in fi. quia nec spectaculis debent interesse, de conf. dist. 5. non oportet. i. Gof.

S Y M M A R I V M.

- 1 Religiosi audire leges, uel physicam excommunicantur ipso iure, & quando n. 3. 9. & 12. & publicari & per quos mandantur, & quo modo intelligatur. nu. 1. & 4. eorum quoque lectio & studium prohibentur. ibid. & §. 6.
Hac constitutio ad quos porrigatur alios, & nu. 4. 6.
Causa huius constitutionis impulsiva quæ, & finalis quæ, & qua dubitandi, nu. 2.
Aduocati an esse possint hi prohibiti audire leges, & qua, ad uer. nulla causa, & nu. 13.
4 Scholares de iurisdictione quorum efficiantur.
5 Prohibito huius constitutionis est fauorabilis, & amplianda. Legale studium est pars diuini, & cui competat, & quid de eo scribat D. Augusti.
6 Ioannes Andre. citat suas in regul. iuris lib. 6. quæstiones hic in fin. & alibi supra.
7 Milites Christi specialiter qui dicuntur predicat ascēdentes pro hæreticis. Descendentes pro prædicatoribus.
8 Hæreticorum studium quod eos confutare, & eliminare ad quos pertineat, & sub qua pœna.
9 Fraus legi non faciendæ, & ex ea committitur in ipsam, & quo modo hic committatur, & supra nu. 4.
10 Epilogus, & suffragium glossarum, nu. 11. Fauor ampliandus. §. 2. & 6. nu. 5. Institutio hæreticis fauorabilis, ibid.
12 Additio glossarum, & nu. sequ.
13 Perfonatum qui habere dicantur. §. 1.
14 Rector ecclesiæ, & eius notarius non ligantur hac constitutione.
15 Ab excommunicatione huius canonis, quis possit absolueri. Verbis legis manifestis stare debemus, non ea extenuare, ex regula scripturarum, in fin.

C A P V T VIII.

Vperspectula. C. Constitutio Tu ronensis t̄ concilij puniēs religioſos audiētes leges, uel phyſicam, eſt canon latæ ſentent. x. & incidentes in illā debēt p̄ locorū ordinarios publicari, & extēditur ad habētes dignitates, uel p̄ſonatus, & ad presbyteros. & ps̄ j. de maḡis. & de priu. ſuper ſpectula [Exem̄tes] ſecus ergo, ſi nō exeāt, ſed in clauſtris hæc audiant uel legant ſm̄ Inn. q. d. tales nō ligari hac cōſtitutione nec excōicatos eſſe, qđ uerū eſt ſm̄ Hoſt. quō ad uerba: ſecus quo ad mentē, de qua. j. e. quia uero. ar. pro & cōtra. ſ. de offi. or. inter cætera. Dicit aut̄, qđ hoc indigeret declaratione. Cōſulit t̄m̄ illū in hoc dubio ſe putare ligatū, ar. in eo, qđ le. & no. j. de de. excōm. mini. illud, uer. licet aut̄. Exitus. n. uiderur fuiſſe, qđ iſtæ ſcientiæ religioſis nō cōgruunt, cū etiā eis phibeat̄ ipſarū exercitiū, ut patet de poſt. c. 2. j. de hom. tua. imō poti⁹ ei cōpetit lachrymari, legere, & orare. 16. q. 1. c. 4. 5. & 6. & cū hæc cā ceſſare nō poſſit, nō ceſſabit effectus [Nulla cauſa] t̄t̄ pro mon. ſuo, & abbate imperāte pro eo, qđ ſunt excōicati; aliās nulla eſſet pœna. Gof. [Diuerſas] de reſcriptis, ſuper litteris, de cōceſſione præbendæ, quia diuerſitatē. Dicebāt̄ enim aliqui, qđ erat canō latæ ſententiæ. Alij qđ ferendæ, ſm̄ Ioan. Tertij temperamētū addebant. ſp̄acium duorum menſiū. Alij exponebāt Redierint, ideſt redire cæperint. Alij dicebāt poſt reuerſionē eos iterū exire poſſe, & audire vſq; propē finē aliorū duorū menſiū, & tunc tenebantur reuerti, & ſic de ſingulis. Sed hæc opin. falſa eſt, qđ patet infra

ad fin. ex uer. deſtiterint. ſm̄ Hoſt. Idē dixit Vin. de iſta & de præc. uel dic. qđ illud uerbū, ſicut, inducebat opi. quaſi ipſi excōicati non eſſent, ſed quaſi excommuniati eſſent uitandi. De hoc ergo erat opi. an eſſet ſimilitudinarium, an ueritatis expreſſiuū [Ipſo facto] nota uerū quidā t̄t̄ non expectatis duobus menſibus, quaſi hoc innouetur, quod nō puto uerū per id, quod dicit tex. inſetius. Intra præſcriptū ſp̄aciū. Gof. Dicit̄ Gof. tenet Vin. & hoc placuit Inn. Ipſe t̄m̄ nota. cōtrarium, ſup. eo. nō magno, quod tenet Hoſt. reſpondens ad rationē prædictā, qđ illud non loquitur de religioſis, ſed de ſecularibus cler. & ex mente. 2. & pen. gl. hoc idem uidetur tenuiſſe Ber. & ſi t̄m̄ tēpus fluxit, qđ intra reſiduum ad clauſtrū redire nō poſſint, non propter hoc ſunt excōicati niſi poſt terminū. Gof. ad hoc de elect. commiſſa, in prin. lib. 6. cōc. Hoſt. Vin. tamē dixit contrarium [Diœceſibus] not. qđ ſcholares efficiuntur de iurisdictione illorū, in quorū diœceſibus ſtudent. Itē ratione delicti, de foro comp. c. ult. Phil. Hoſti. remittit, ſ. proxi. reſpon. & lec. ſ. eo. nō magno. & ſtudium, ut hic. Quid ergo, ſi religioſus, canonista, uel theologus uadit ad principiū amici incipētis in legibus, uel phyſica cauſa honoris; nō eſt in ea interpretatio, quia hic quantum ad uerba damnatur t̄t̄ lectio, & auditus. pu to t̄m̄, qđ papa reſponderet talē non ligari ex mēte, ar. ff. ad exhib. l. pen. quia uerba cū effectū & c. etiā in pœnalibus quādōq; ff. quod quiſq; iur. l. 1. §. hoc autem. b Quid ſi ſis, qui incipit, paucos habet ſocios, propter quod uult cum cōtinue honorare; nō admitto talem honorem, t̄t̄ ſi legentē extraordinariē tantum ſemel in ſeptimana uelit honorare, hoc dico, ut oīs fraus excludatur, arg. Inſt. ui. bo. rap. §. ſed nedū talia. ff. de trāſi cum hi, & infra de diu. quāto. in. §. pen. cum ſuis cōc. Hoſt. Primū dicit̄ huius gl. intelligas ſm̄ ſuā op. Hoſt. ſm̄ quam non expectatur finis duorū menſiū [Ampliari] fauorabilis t̄t̄ ergo eſt, & amplianda hæc prohibitio, nō reſtringenda, ut quidā dicunt, qui ſomniarūt ſm̄ Hoſt. ſm̄ quē obijcitur, qđ omnes hi poſſunt audire leges, ſic in proœmio cōpilationis hui⁹ mādat̄, qđ omnes in iudicijs, & ſcholis utantur hac compilatione; ergo mandatum cenſetur omne id, ſine quo illud expediri nō poſſet. ff. de proc. ad rem. & l. ad legatum ſed uti nō poſſumus, niſi illā ſciam⁹, nec illā ſcire quō ad legales materias, niſi illarū notitiā habeamus, ſed nec ſufficientem notitiā, niſi in illis ſtudeamus, patet, qđ hodie omnes poſſunt audire, & hoc p̄ proœ. eſſe correctum. Multa enim habemus inſerta, quæ ſine legibus uix ſciri poſſunt, de offi. iud. c. fin. & de cōmō. & de depoſito, & his ſimilia. & leges t̄t̄ canonizatas in multis locis habemus in corpore decreta. qđ aut̄ inſeri nō debuiffent, aut debuiffent hæc prohibitio remoueri, maxime cū lex ciuilis ſit pars d̄minæ, & theologice & locū ſuū neceſſariū obtinet in eccleſia ſaltem quo ad regimē tēporaliū, qđ nō ſunt cōtemnēda, ut dixi, de æta. & qual. c. pen. & probatur. 12. q. 1. uidētes, & c. præc. Ex his dicebat Roſtre. Ben. in Rubr. de parochia. poſt principiū, qđ papa cū duobus ſuis conſiliarijs fecit, ſicut uulpes, quæ cum nō poſſet comedere ceraſā dānabat illa. & dicit, qđ ad regimē eccleſiæ ſummē neceſſaria eſt ciuilis ſciētia, & qđ ubi de iure tractatur illā ignorantes inter ſciētes ſedēt ut teſtes. Sol. dicit Hoſt. nō obſtare, quod dicit̄ eſt de materijs legalibus, quia & ſine principali ſtudio, lect. & auditu legū per libros legales, qui poſſunt haberi, & ſuas gl. & illas quæ in ipſis iuribus appon ſunt, ſufficientes notitiā de ipſis pōt haberi, & qđ dubitat, qrat, nec ideo ligatur, qđ de dubijs in t̄t̄roget, & certiorari uelit, dummodo principaliter ibi nō ſtudeat, ad hoc. 37. diſt. §. fi. 38. diſt. c. fi. q. 3. ſi habes. ff. de fideicom. lib. apud Iulianū, de offi. primi. c. uno, nec obſtat, qđ ciuilis ſciētia uideatur pars diuina, &

& quod ſit neceſſaria regimini reipublicæ. nam & ſi illud ſit uerū, t̄t̄ per ſuos miniſtros expediri debet ſcilicet, laicos & clericos nō prohibitos. ſunde apoſtolus 1. ad Corin. 6. B. Secularia iudicia ſi habueritis, & c. ubi etiam gl. Aug. Chriſtū deū inuoco teſtem, quoniam mallē per ſingulos dies aliquid manibus operari, & alias horas habere liberar ad legendum, & orandum, uel aliquid agendum ex diuiniſ litteris, quā tumuluoſiſſimas perplexitates cauſarum pati de ſecularibus negocijs, & ſecundum hoc intellige. 1. 1. q. 1. te qui dem, & quod no. de iudi. qualiter. 1. reſp. Illi ergo, qui nō habent animarū curis intēdere, illas audiāt, diſcāt, & expediāt. Alij uerō, inſiſtāt circa curā, & eccleſiaſtica, & ſpiritualia, & ſuas ſciētias. ¶ Sed t̄ nunqđ p̄ſona eccleſiaſtica poterit aliq̄b⁹ ſocijs priuatim in camera leges legere, nō qđ culpa ſimilis, & c. C. de malef. culpa. C. de hærl. 2. Alij dicit̄ illud uerū de ſciētis, qđ in ſe malæ ſunt, & ſunt dānatæ, ſecus de ſciētis, qđ omnino in ſe non ſunt malæ, ſed ideo audiri nō debent, quia certis prohibita. facit qđ de ſi. nota. de officio de leg. ex parte. ſed dicit Hoſt. qđ quicquid iſti dicant, Byria ſemper homo: quia & lectio prohibetur, & ſtudiū ut patet ſupra. talis ergo nō euadet ſententiā, ut non uerbis, ſed rebus lex imponatur, de electi. cōmiſſa. cū cōc. lib. 6. & ſic in l. actione, auditu, & principali ſtudio prohibeantur. Circa hoc adde, quæ dixi in q. diſputata per me. quam poſui ſuper regula, Cum quid prohibetur, de reg. iu. li. 6. [Dilatatio] per multitudinē ſtudentium: & loquitur methaphoricē ſecundum Gof. [Loco] ideſt ſtudio, Inn. [Bellatorum] ideſt prædicatorum, & aliorum defendentiū fidem ex auctoritatibus ſacræ ſcripturæ: & tales ſpecialiter dici poſſunt milites Chriſti, licet regulariter oēs clerici ſic dicantur. de quibus etiam poſſet intelligi. l. aduocati. C. de aduo. diuer. iu. ſm̄ Hoſt. [Valeat] fides catholica, uel ſancta dei Eccleſiæ [Ascendentibus] ideſt hæreticis t̄t̄ fidem noſtram impugnantibus, quos confutare, & tādē eliminare dē it catholici ſpecialiter ep̄ſcopi, alijs negligētēs adminiſtratione priuantur, de hæreti. excōicamus. 1. §. 1. 2. & vlt. Hoſt. [Plebano] hoc intellige, ut j. e. c. 1. li. 6. [Ab his] ſcilicet ſtudio, lectione, & auditu harum ſcientiarum 9 [Deſtiterit] ſufficit t̄t̄ ergo in clericis deſiſtere: in monachis requiritur, quod intra illud tempus ad clauſtrum redeāt: & ſufficit ita ſcriptum eſſe, ſm̄ Gof. & Vin. Sed quid ſi poſtea iterum incipiant audire: ligantur: quia hæc conſuetudinē deputarunt, arg. C. de epi. aud. l. 3. aliās fieret fraus legi, quod eſt vitandum, ut ſupradixi ſecundum Hoſt. ¶ Gl. ad omnes reſponder per quæſt. qđ de beneficijs curatis, & perſonatis nō curatis. ¶ Pen. gl. prin. reſponder per quæſt. finis quærit, & ſolu. ¶ Vlt. gl. reſponder per quæſt. an habentes perſonatus egeāt diſpenſatione papali, ſicut & monaci. allega. quod ſic 11 & hoc tenet in addi. in an gl. tenuit cōtrariū. ¶ In. 1. t̄ gl.

ibi, repetita] uide de poſt. c. 1. in vlt. glo. [& ibi, parabolam] uide de reſcr. ſciſcitatus, ſuper. 3. glo. ¶ In gl. ad omnes, ibi, proſpexit] uide de fer. c. 2. ſuper. 1. gl. ¶ In gl. ult. ibi, cum quidam] uide de uerborum ſignificatio. cum in partibus, ſuper vlt. gl. [& ibi. l. 1. §. ult.] fauor inſtitutioni debetur ita, quod licet ſi in defectu uer. ualent, ut ſi. d. Titius hæres, nec adiecit, eſto: uel uxor mea eſto, & deſt hæres. uel talem hæredē eſſe, & deſicit iubeo. ¶ Int glo. 2. ibi, connumerandum] dicit Vinc. numerandum ab exitu ipſius mona. hac de cauſa. Idem Inn. Petr. & Abb. quō ad religioſos, quō ad clericos in inceptione auditus. Dicit etiam, qđ ſi poſt exitum mutato propoſito uadant ad theologiam, non prodeſt, niſi prius huic conſtitutioni ſatisfaciant, quia ita ſcriptura eſt, niſi abbas ſignificaret ei, qđ iret ad theologiam, quia tunc cenſetur reuerſus ad clauſtrum, licet uerba hoc non ſonēt. ff. de in ius uo. quamuis, & purgatur uitium re penes furem remanēte de auctoritate domini. ff. de vſucap. ſi fur. ſed ſi deſerto mādato abbatis iterum reddit ad leges, in hanc pœnam incidit ipſo facto. Vin. ¶ In gl. 3. ibi, ſua] uel pauperum la. Phi. uide quod dixi de poſt. c. 2. [& in fi.] niſi ubi ſunt contra abbates pro mēſa ſua de reſcr. edoceri, uel ipſos accuſant, de accuſa. ex parte Vin. ¶ In gl. ad omnes, ibi, perſonatus] ut primicerii. ſ. de cōſti. cum acceſſiſſent, theſaurarii. ſ. de conc. præb. cum noſtris, cancellarij, ut eccle. bene. c. uno, ſuccentores. j. de exc. præl. inter dilectos, præcentores, de conſu. cū olim, idem de quibuſdā alijs dignitatibus, quæ ſunt in certis eccleſiis de ipſarum conſu. Gof. [& ibi, qui curam habent] dicebat t̄ Inn. id poſſe uerum eſſe de curato no mine proprio. ſi enim ex delegatione uelut uicarius curam haberet, non eſt dubium, qđ non ligaretur hac conſtitutione ſm̄ eum, quod putat uerum Hoſt. de uicario temporalis, ut officiali ep̄ſcopi, qui ponitur & deponitur pro ipſius ep̄ſcopi uoluntate. ſ. de inſt. c. 3. uicarium autem alicuius eccleſiæ curatum, putat Hoſt. aſtringi hac conſtitutione potius, quā rectorem. ad hoc de offi. uica. clericos, & c. fi. de fl. presby. conſtitutus. facit cle. de offi. uica. c. uno, ſed cum terminatū ſit p. c. qđ. j. allegabo, rectorē nō teneri, planū eſt, t̄t̄ teneri uicariū [& in fi.] dic ut inſ. c. ti. c. 1. li. 6. ¶ In gl. pe. ibi, propoſuiſti] de hoc plene dixi in fin. 6. lib. ſuper data [& ibi, quōd ſic] idem t̄ hic Gof. Inn. & Hoſt. qui dicit & proprium diœceſanum, & cum, ſub quo ſtudet, abſolueri poſſe. Abb. contra, de offi. le. c. pe. quō ad proprium. ¶ In gl. ul. ibi, dicere] ſecundum Gof. & Hoſt. ten. quod placet; quia ex contrario ſequeretur, quōd quæ ratione illam non incurreret, ergo nec reliquas. Dicit Hiero. ſuper Malachiam. E. quōd regula ſcriptura rum eſt in manifeſtis non extenuare, quæ ſcripta ſunt cum igitur ſatis hoc ſit manifeſtum, ſtemus litteræ. Ioann. Andr.

F I N I S.

